

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ - ԲԱՍՄԱՋԵԱՆ

ԱՌՋԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅ - ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ

Գրատուն

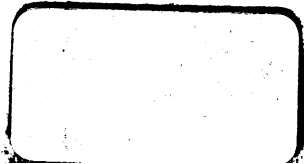
ՅԱԿՈՒ ԱՐՐԱՀԱՍԵԱՆ

Նուրբ Օսմանիյէ 52

ԻՍԹԱՆՊՈՒԼ

LIBRAIRIE ORIENTALE
H. SAMUELIAN
51, RUE MONSIEUR-LE-PRINCE
PARIS VIe - DAN. 88-65

KEELEY
RY
RSITY OF
CALIFORNIA

ԱՌՋԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ
ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

DICTIONNAIRE PORTATIF
ARMÉNIEN MODERNE-FRANÇAIS

ÉDITEURS
B. BALENTZ & O. ARZOUMAN

GUY. DE LUSIGNAN - K. J. BASMADJIAN

DICTIONNAIRE PORTATIF
ARMÉNIEN MODERNE
FRANÇAIS

1915
CONSTANTINOPLE
LIBRAIRIE B. BALENTZ
IMPRIMERIE O. ARZOUMAN

ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉՔ

Գ. ՊԱԼԵՆՑ ԵՒ Օ. ԱՐՋՈՒՄԱՆ

Ishkh. Gowiton | Lowsinian- . . .

ԻՇԽ. ԳՈՒԻՏՈՆ ԼՕՍՄԻՆԻԱՆ-Կ. Յ. ՌԱՍՄԱՋՅԱՆ

Arhdzerhin barharan

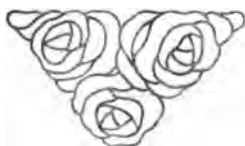
ԱՌՋԵՌԻՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

Hayerēn ashkharhik lezowē

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵՋՈՒԷ

Franserē:

ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

1915

Կ. ՊՈԼԻՍ

ԳՐԱՑՈՒՆ Գ. ՊԱԼԵՆՑ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Օ. ԱՐՋՈՒՄԱՆ

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

«Բանասէր»ի Ըրդ տարուան Դ. պրակին սկիզբը կը ծանուցանէի, թէ ծանօթ բառագէտ իշխան Գուհտոն Լուսինեան անծամբ յանձնած է ինձ «իր Փրանսերէնէ հայերէն երկհատոր պատկերազարդ բառարանին հայերէնէ ֆրանսերէն մասը, միեւնոյն ընդարձակութիւնը ինչպէս է իր ֆրանսահայ բառարանը, այսինքն 3 — 4 անգամ աւելի ընդարձակ բան 1861ին իր արդէն հրատարակած հայերէն-ֆրանսերէն բառարանը»:

Արդ, ներկայ Հայերէն աշխարհիկ լեզուէ Ծրանսերէն առ՝ ձեռն Բառարանը՝ վերոյիշեալ ընդարձակ բառարանին համառօտ ամփոփումն է, որ կատարուած է իմ կողմէ, մեր ներկայ գրականութեան մէջ գործածուած նորագիւտ եւ նորիմաստ բազմաթիւ բառերու ու զանազան ոճերու յաւելումներով, որոնք անհրաժեշտ են մեր առօրեայ գործածութեան համար:

Բառարանիս մէջ սպրդած ըլլալու են կարծեմ քանի մը տպագրական սխալներ, որոնք արդիւնք են փորձերն անծամբ չկարդալուս: Այս մասին յուսամ թէ ներողամիտ կը գտնուին յարգելի ընթացողներու:

Կ. Յ. ԲԱՍՄԱՆՅԱՆ

ABRÉVIATIONS. — ՀԱՄԱՌՕՏՈՂԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

a.	adjectif	ածական
adv.	adverbe	մակբայ
agric.	agriculture	երկրագործութիւն
alg.	algèbre	գրահաշիւ
anat.	anatomie	անդամաբանութիւն
arch.	architecture	ճարտարապետութիւն
arith.	arithmétique	թուաբանութիւն
astr.	astronomie	աստեղաբաշխութիւն
auxil.	auxiliaire	օժանդակ օս Էական
bot.	botanique	բուսաբանութիւն
chim.	chimie	տարրաբանութիւն
chir.	chirurgie	վիրաբուժութիւն
com.	commerce	վաճառականութիւն
conj.	conjonction	շողկապ
crust.	crustacé	ողորկապատեան
cuis.	cuisine	խոհակերութիւն
déf.	défectif	պակասաւոր
dém.	démonstratif	ցուցական
entom.	entomologie	միջատաբանութիւն
erpét.	erpétologie	սողնաբանութիւն
fig.	figuré	փոխաբերական
géog.	géographie	աշխարհագրութիւն
géol.	géologie	երկրաբանութիւն
géom.	géométrie	երկրաչափութիւն
gram.	grammaire	քերականութիւն
hortic.	horticulture	պարտիզպանութիւն
ichtyol.	ichtyologie	ձկնաբանութիւն
impers.	impersonnel	դիմազուրկ
impr.	imprimerie	տպարան
interj.	interjection	միջարկութիւն
mar.	marine	նոււարկութիւն
math.	mathématiques	չափագիտութիւն
méc.	mécanique	մեքենաբանութիւն

méd.	médecine	բժշկութիւն
minér.	minéralogie	հանքաբանութիւն
moll.	mollusque	կակղամորթ
mus.	musique	երաժշտութիւն
myth.	mythologie	դիցաբանութիւն
n.	nom.	անուն
opt.	optique	տեսարանութիւն
ornith.	ornithologie	թռչնաբանութիւն
peint.	peinture	նկարչութիւն
pharm.	pharmacie	դեղագործութիւն
phys.	physique	բնագիտութիւն
pl.	pluriel	յոբնակի
poét.	poétique	բանաստեղծական
pop.	populaire	ուամկական
poss.	possessif	ստացական
prép.	préposition	նախադրութիւն
pro.	propre	յատուկ
pron.	pronom	դերբանուն
qch.	quelque chose	բան մը
qn.	quelqu'un	մէկը
rhét.	rhétorique	ճարտասանութիւն
s.	substantif	գոյական
sculpt.	sculpture	արձանագործութիւն
sf.	substantif féminin	գոյական իգական
spl.	substantif pluriel	գոյական յոգնակի
théol.	théologie	աստուածաբանութիւն
v.	verbe	բայ
V.	voir	տես
va.	verbe actif	ներգործական բայ
vétér.	art vétérinaire	անասնաբուութիւն
vn.	verbe passif	կրաւորական բայ
zool.	zoologie	կենդանաբանութիւն

ԱՌՁԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԻՏԻԱՐԶԻԿ ԼԵՋՈՒԷ ՏՐԱՆՍԵՐԷՆ

DICTIONNAIRE PORTATIF

ARMÉNIEN MODERNE — FRANÇAIS

Ա

Ա (aip=aih=A) s. première lettre de l'alphabet et première voyelle; ա, une, unième, première.

Ա, **Ա՛**, **Ա՛** interj. ah! oh! ô! ա՛ *Յշուական*, ô malheureux! malheureux!

Աբարբի, **Աբարբին** s. bot. euphorbe.

Աբբահայր V. **Աբբապ**.

Աբբայ V. **Աբբապ**.

Աբբայական a. abbatial.

Աբբայարան s. abbaye.

Աբբայութիւն s. abbatiat; abbaye, revenu d'un abbé.

Աբբաս s. abbé, supérieur; *ընդհանրական աբբայ*, abbé général, général de l'ordre. [rieure.

Աբբատուհի sf. abbesse, supérieure.

Աբեթ s. amadou. [vier.

Աբեթանակ s. bot. amadou.

Աբեթարան s. amadouerie.

Աբեթի V. **Աբեթանակ**.

Աբեղաբարդ s. enterrement d'un moine.

Աբեղախոս s. bot. stéchas.

Աբեղաձագ V. **Աբեղուկ**.

Աբեղաճագ s. dîner de moines.

Աբեղայ s. moine, religieux, frocard; — *ըլլալ*, devenir moine; se faire moine, prendre l'habit; prendre le froc. [ligieux.

Աբեղայական a. monacal, re-

Աբեղայութիւն s. état monastique, monachisme. [stère.

Աբեղանոց s. moines, mona-

Աբեղան spl. les moines, moines, frocaille.

Աբեղուկ s. moineillon, moine-ton; ornith. cochevis; alouette huppée.

Աբեղցբեղ V. **Ափեղցբեղ**.

Ագահ a. avare; chiche, avaricieux, vilain, ladre, rapiat.

Ագահորար V. **Ագահորէն**.

Ագահմիտ a. mesquin, avare, avaricieux.

Ագահմնայ vn. être ou devenir avare.

Ագահութիւն. s. avarice, chicheté, chicherie, laderrie.

Ագահորէն. adv. avarement, avareusement, chichement.

Ագազաղ. V. **Ահազաղ**.

Ագապ. s. agape.

Ագաս. a. sans queue, anoure; écaudé, écourté; s. astr. colure; zool. anoure.

Ագարակ. s. ferme, glébe; champs, terres, bien; *սիպար*—, ferme modèle, ferme école; *վարձու բանակած*—, métairie.

Ագարակաբանութիւն. s. agronomie.

Ագարակագէտ. s. agronome.

Ագարակագիտական. a. agronomique. [nomie.]

Ագարակագիտութիւն. s. agronomie.

Ագարակային. a. de ferme, agraire. [tayer.]

Ագարակապան. s. fermier, métayer.

Ագարակապետ. s. chef de la ferme.

Ագարակատէր. s. propriétaire de ferme, fermier. [acorus.]

Ագարակի խոտ. s. bot. acore.

Ագարակիկ. s. petite ferme, métairie.

Ագարիկոն. V. **Աղարիկոն**.

Ագեակ. s. caudicule, petite queue.

Ագեկալ. s. trousse-queue.

Ագեհաս. s. coupe-queue.

Ագեծեանի. a. caudimane, — *կապի*, singe —. [kangourou.]

Ագեկազ. s. zool. kangourou,

Ագեակ. s. gîte à la noix, couard, quasi.

Ագետզ. s. touc, toug.

Ագետր. a. caudé, à queue; — *ասող*, comète; — *գաշակ*, piano à queue.

Ագեփոկ. V. **Ագեկալ**.

Ագի. s. queue.

Ագլոր. V. **Ափլոր**.

Ագոզ. spl. agapes.

Ագոյց, **Ագոյց**. s. levier, barre; boucle, anneau; enchâssure, emboîtement, emboîture, gâche.

Ագոն. s. agon; agones, combat, lutte, jeux publics.

Ագոռակ. spl. immondices, vories, ordures, charogne.

Ագուկալ. s. tuyau; conduit, conduite, canal, aqueduc; couloir.

Ագուղի. s. bief, biez.

Ագուռ. s. la main fermée, poing; poignée; paume de la main; adobe.

Ագուցանել. va. vêtir, habiller; enchâsser, emboîter, monter; logger, giter; chausser; embrayer.

Ագուցիկ. a. enchâssé, emboîté.

Ագուցում. s. mécan. embrayage, emboîtement, emboîtage, emboîture. [anat. pubis.]

Ագա. s. lie de moût, de miel;

Ագառ. s. corbeau; — *ի ճագ*, corbillat.

Ագառաբուր. s. bot. glaieul.

Ագառակերպ. a. s. anat. coracoïde.

Ագառուկ. s. grappin, corbeau, croc; rossignol, crochet.

Ագոմէջ. V. **Յայի**.

Ագցան. V. **Ահցան**.

Ադամաբզնի. s. bot. bananier, figuier-bananier, figuier d'Adam.

Ադամաբուլ. s. bot. banane, figue d'Adam, figue-banane.

Ադամածրկ. a. tout nu.

Ադամամուր. s. nuit close, nuit fermée. [dam.]

Ադամային. a. adamique, d'Adam.

Ադամանդ. s. diamant.

Ադամանդաբեր. a. diamantifère.

Ադամանդագործ. s. diamantaire.

Ադամանդազար. a. diamanté, orné de diamants.

Ադամանդակուռ. a. de diamant, monté de diamants; — *մանակ*, collier de diamants.

Ադամանդային. V. **Ադամանդակուս**.

Ադամանդաւոր. a. ayant l'éclat du diamant, brillant.

Ադամանդեայ. a. de diamant, adamantin, diamantin; dur comme le diamant, très dur.

Ադամանդեղէն. spl. diamants, bijoux.

Ադամորդի. s. fils d'Adam, homme. [radis terrestre.

Ադէն. s. Eden, paradis, le pa-

Ադէնակուս, **Ադէնայի**. a. édénique, édénien, d'Eden.

Ադիւ. V. **Ադիւ**. [dessécher.

Ազազակ. vn. se sécher, se

Ազազի. V. **Ազազակ**. [sion.

Ազազու. s. bot. carpesie, carpé-

Ազազու. a. sec, desséché, aride, maigre.

Ազապ. a. célibataire, garçon.

Ազապութիւն. s. célibat.

Ազատ. a. libre, indépendant, exempt, affranchi, franc, quitte, délivré, dégagé, large, vaste; hardi; noble; patrice; — *Մասիս*, le haut, le noble Massis; — *Քարգ. և նու թիւն*, traduction libre; — *ընել*, affranchir, délivrer, donner la liberté; — *կացուցանել*, dispenser, exempter.

Ազատբար. adv. librement, franchement, en toute liberté, en pleine liberté; noblement, en gentilhomme.

Ազատբարոյ. a. noble, honnête; franc, libéral.

Ազատգիր. s. lettre ou patente d'affranchissement.

Ազատզոյն. a. très libéral, le plus libéral.

Ազատգրել. va. affranchir, émanciper, rendre à la liberté.

Ազատգրիչ. a. émancipateur.

Ազատգրութիւն s. affranchissement, émancipation.

Ազատխոհ. a. libre penseur; libertain. [pensée.

Ազատխոհութիւն. s. libre

Ազատխոս. a. franc, qui a son franc parler.

Ազատխոսութիւն. s. franc parler, franchise.

Ազատիւք. adv. en pleine liberté, de plein gré,

Ազատիւց. a. libéral. — *արւեստք*, arts libéraux. [lisme.

Ազատիւցութիւն. s. libéral-

Ազատիւ. a. libéral; libre penseur.

Ազատութիւն s. libéralisme, esprit libéral.

Ազատցի. spl. la noblesse, l'aristocratie, les nobles.

Ազատցի. s. passavant, passe-avant. [liberté.

Ազատուցիչ, a. qui souffle là

Ազատապէս V. **Ազատբար**.

Ազատաբար. a. libéral; libertain,

Ազատաբարութիւն. s. amour de la liberté, libéralisme.

Ազատանոյն, **Ազատանոյնիւ**. a. noble, de haute naissance.

Ազատանոյնութիւն s. noblesse.

Ազատարար. a. s. libérateur, sauveur, sauveteur.

Ազատարար. V. **Ազատցի**.

Ազատել. va. sauver, délivrer; affranchir, émanciper; exempter, dégager, défaire, débarrasser, décharger, licencier.

Ազատելի. s. bot. azédarac.

Ազատիլ. vn. être libre, s'affranchir, s'émanciper, se délivrer, se sauver; se débarrasser, se défaire.

Ազատիչ. V. **Ազատարար**.

Ազատարմատիւ. V. **Ազատարմատիւ**. [con.

Ազատարմատիւ. s. franc-ma-

Ազատութիւն. s. liberté, exemption, immunité; privilège; déliv-

- rance, affranchissement, éman-
cipation; décharge, dégagement;
franchise; *խղճի* —, liberté de
conscience; *լիակատար* — *տուլ*,
donner carte blanche. [tage.
Ազատում. s. délivrance, sauve-
Ազատեմ. s. bot. persil.
Ազատեմ. V. **Ազատար.**
Ազարիոն. s. bot. tanaisie.
Ազրնարան. s. techn. lisse.
Ազգ. s. nation, peuple; géné-
ration; race; genre; espèce, sorte;
sexe; *ազգով*, avec toute la na-
tion; *ազգք է ազինք*, toutes les
nations, tous les peuples; *կա-
նանց* —, le beau sexe, le sexe
féminin; *մարդկային* —, le genre
humain.
Ազգաբան. s. généalogiste.
Ազգաբանական. a. généalo-
gique.
Ազգաբանություն. s. généalogie.
Ազգաբնակչություն. s. habita-
tion, population.
Ազգագիտություն. s. ethnologie.
Ազգագիր. s. ethnographe.
Ազգագրագետ. V. **Ազգագիր.**
Ազգագրական. a. ethnogra-
phique. [graphiquement.
Ազգագրականորեն. adv. ethno-
Ազգագրություն. s. ethnogra-
phie. [sa nation.
Ազգադա. a. traître, qui trahit
Ազգոտերթ. s. feuille nationale,
journal national.
Ազգադրու. V. **Ազգադա.**
Ազգախոս. a. s. ethnologue,
ethnologiste. [gique.
Ազգախոսական. a. ethnolo-
Ազգախոսություն. s. ethnologie.
Ազգական. s. parent; *մերձա-
ւոր մաս* —, proche parent.
Ազգականացալ. vn. s'appar-
enter, devenir parent, s'allier
par mariage.
Ազգականություն. s. parenté,
parentage, consanguinité; *ազ-
գականութեան կապ*, les liens de
parenté.
Ազգականուհի. sf. parente.
Ազգակից. a. de même nation,
national; s. parent, compatriote.
Ազգակցական. a. de parenté,
de famille; — *կապեր*, liens —.
Ազգակցիլ. vn. s'apparenter,
s'allier. [ուրիւն.
Ազգակցություն. V. **Ազգակա-
Ազգահամար.** s. dénombrement,
recensement; généalogie.
Ազգամուլ. a. s. chauvin. [me.
Ազգամուլություն. s. chauvinis-
Ազգային. a. national; — *ժողով
Հայոց*, l'assemblée nation-
nale des Arméniens; — *աւան-
դութիւն*, tradition nationale.
Ազգայնական. a. s. nationaliste;
a. national, familial.
Ազգայնականություն. s. na-
tionalisme. [ment.
Ազգայնապէս. adv. nationale-
Ազգայնացնել. va. nationaliser.
Ազգայնություն. V. **Ազգու-
րիւն.** [պէս.
Ազգայնորեն. V. **Ազգայնա-
Ազգանուէր.** a. offert, dévoué à
la nation; offert par la nation.
Ազգանուն. s. nom de famille.
Ազգանունական. a. ethnique.
Ազգաօտ. a. qui est utile à
la nation.
Ազգաօգէ. a. qui édifie, qui em-
bellit la nation; qui est cons-
truit, qui est embellie par la na-
tion. [d'une nation.
Ազգապետ. s. ethnarque, chef
Ազգապետական. a. ethnar-
chique.
Ազգապետարան. s. maison ou
résidence d'un ethnarque.
Ազգապետություն. s. ethnarchie.
Ազգասէր. a. patriote; *ճշմա-
րիտ* —, un vrai patriote.

Ազգասիրար. adv. patriotiquement.

Ազգասիրական. a. patriotique,

Ազգասիրութիւն. s. amour de sa nation, patriotisme; *կոյր* — chauvinisme. [nation.]

Ազգավնաս. a. nuisible à la

Ազգաեաց. a. qui hait sa nation.

Ազգաեանի. s. famille, race, maison; parent.

Ազգաւորութիւն. s. parenté, consanguinité.

Ազգընտիր. a. élu par la nation; s. l'élu de la nation.

Ազգովի. adv. avec toute la nation.

Ազգութիւն. s. nationalité.

Ազգուրաց. a. qui renie sa nation, renier.

Ազգօգուս. V. **Ազգաւարտ.**

Ազգ. s. avis, annonce, éveil, avertissement.

Ազգազիր. s. avertissement, sommation; avis, lettre d'avis; annonce, avis, affiche, placard, enseigne.

Ազգազրել. va. avertir, aviser; sommer; afficher, placarder.

Ազգակ. s. agent, force.

Ազգանատ. s. mar. aviso.

Ազգանօս. s. avis, signal, avertissement.

Ազգարար. s. moniteur.

Ազգարարագիր. s. avis, avertissement, lettre d'avis. [արարագիր.]

Ազգարարաբուրդ. V. **Ազգա-**

Ազգարարել. va. avertir, faire savoir, aviser, notifier, signifier.

Ազգարարութիւն. s. avis, avertissement, avis au lecteur, monition; sommation; admonition, admonestation, remontrance.

Ազդել. va. impressionner, produire de l'effet, influencer, opérer, agir; inspirer, suggérer.

Ազդեցիկ. a. efficace, énergique, influent.

Ազդեցութիւն. s. impression, effet; efficacité, énergie, force, action, vertu; importance, influence, ascendant, autorité, empire; instinct, sentiment, inspiration; *մէկուն վրայ — ձեռնալ,* avoir de l'influence, de l'empire, de l'ascendant sur qn.; *մէկուն վրայ մեծ — բանեցնել,* exercer une grande influence sur qn.

Ազդեցուցիչ. a. moniteur; efficace, énergique; inspireur, influent.

Ազդիչ. V. **Ազդեցուցիչ.**

Ազդողարար. adv. efficacement, énergiquement, vivement.

Ազդու. a. efficace, énergique; actif, perçant, fort, pénétrant; pathétique, expressif; piquant, véhément, fort; — *կերպով,* efficacement.

Ազդուարար. adv. efficacement, énergiquement.

Ազդուաղէս. V. **Ազդուարար.**

Ազդուօրէն. V. **Ազդուարար.**

Ազդր. s. anat. hanche.

Ազդրաքիկ. a. déhanché.

Ազդրայիւն. a. iliaque, crural.

Ազդրացուտ. s. méd. coxalgie.

Ազդրափակ. s. avaloire.

Ազդրակր. s. anat. fémur.

Ազիկ. s. entom. antichéire.

Ազխոր. s. bot. antonie.

Ազն. s. nation, peuple; race.

Ազնիւ. a. noble, gentil, excellent; exquis, bon, gracieux, précieux, fin; — *քար,* pierre précieuse. [gracieusement.]

Ազնուարար. adv. noblement,

Ազնուարարոյ. a. qui a un noble, un excellent caractère.

Ազնուազոյն. a. meilleur, mieux.

Ազնուազիւթ. a. miséricordieux, tendre, bon; — *մայր,* tendre mère.

Ազնուազարմ. V. **Ազնու-**

Ազնուախոհ. a. noble de sentiment. [cratie.

Ազնուականութիւն. s. aristocratie.

Ազնուական. s. noble, gentilhomme; a. noble, généreux, élevé; — *ը.* la noblesse, les nobles.

Ազնուականութիւն. s. noblesse, gentilhommerie, générosité.

Ազնուականուհի. sf. femme noble, dame noble.

Ազնուականօրէն. adv. noblement, généreusement.

Ազնուակիրք. a. civil, courtois.

Ազնուամեծար. a. très honoré.

Ազնուաճառ. vn. s'améliorer, se bonifier, devenir meilleur, s'abonner; s'ennoblir, devenir noble.

Ազնուաճուխ. a. noble.

Ազնուապետ. s. aristocrate.

Ազնուապաշար. adv. aristocratiquement.

Ազնուապետական. a. aristocratique, aristocrate.

Ազնուապետականութիւն. s. aristocratie. [tie.

Ազնուապետութիւն. s. aristocratie.

Ազնուապէտ. adv. noblement.

Ազնուասիր. a. noble de cœur.

Ազնուասոսիւխ. a. de noble famille, noble.

Ազնուասոսիւխութիւն. s. noblesse de famille, haute naissance.

Ազնուացնել. va. améliorer, abonner, bonifier, rendre meilleur; ennoblir, rendre noble.

Ազնուացուցիչ. a. ennoblissant.

Ազնուութիւն. s. noblesse; bonté; bonne qualité; gentillesse, gracieuseté, finesse, excellence.

Ազնուուհի. sf. femme noble.

Ազնուօրէն. V. Ազնուաբար.

Ազոյս. s. raisin vert, verjus.

Ազոյսազուր. s. verjus.

Ազոյսացում. s. besaigre.

Աթաբէկ. s. atabek, atabey, baile.

Աթար. s. argol, bouse.

Աթոռ. s. chaise, siège; trône; chaire de professeur; — *եպիսկոպոսական* —, siège épiscopal; — *նստեցնել*, faire asseoir sur une chaise, sur un trône.

Աթոռագործ. s. chaisier.

Աթոռագործութիւն. s. fabrication de chaises.

Աթոռազրկ. a. détroné.

Աթոռաժառանգ. s. héritier du trône, successeur d'une dignité.

Աթոռակ. s. tabouret; sellette.

Աթոռակալ. s. vicaire.

Աթոռակալութիւն. s. vicariat.

Աթոռակից. a. assesseur.

Աթոռամարտ. s. lutte, guerre pour le trône.

Աթոռանիս եկեղեցի. V. Մայրեկեղեցի.

Աթոռավայր. s. siège.

Աթուքայք. spl. lettres, caractères.

Աթուր. s. plantes des pieds.

Աժան. a. adv. à bon marché, à bon compte; — *գնել*, acheter bon marché.

Աժանազիւն. a. adv. bon marché, à prix réduit.

Աժանկեկ. V. Աժանազիւն.

Աժանցում. vn. devenir bon marché.

Աժանութիւն. s. bon marché, bas prix.

Աժել. V. Արժել.

Աժէք. s. valeur, prix.

Աժրեկեկ. V. Աժանազիւն.

Աժիլ. vn. se féler.

Աժխոյժ. V. Աօխոյժ.

Աժնեզիւն. V. Աժանազիւն.

Աժնեկեկ. V. Աժանազիւն.

Աժնութիւն. V. Աժանութիւն.

Ալ. adv. aussi, encore, plus; idem;

ալ չ . . ., ne . . . plus; *անգամ*

մէն —, encore une fois; — *չեմ*

ուզեմ, je n'en veux plus.

Ալաբաստ. s. minér. albâtre.

Ալածար. V. Ալածահրի.

Ալածահրի. s. bot. gaude; alizari.

Ալապաստ. V. **Ալաբաստ.**

Ալեգարդ. a. orné de cheveux blancs.

Ալեխառն. a. grison, grisonnant.

Ալեխառլ. a. agité, houleux; — *ծով.* mer houleuse, agitée.

Ալեծածան. a. flottant; fig. hésitant, flottant, chancelant, irrésolu, indécis.

Ալեծաղիկ. V. **Ալեգարդ.**

Ալեծուփ. V. **Ալեծուփ.** [բիւն.

Ալեկոծութիւն. V. **Ալեկոծու-**

Ալեհեր. a. aux cheveux blancs.

Ալեծն. a. ondulé, ondé, ondoyant, ondulatoire.

Ալեհանգօղի. vn. devenir houleux; se tourmenter, s'agiter.

Ալեկէ. a. ondé, ondoyant, ondulé, onduleux, flottant.

Ալեկոյր. a. vieillesse.

Ալեկուր. a. qui a les cheveux blancs, grison, gris; vieux, vieillard.

Ալեկորեակ. s. bot. marum, germandrée maritime.

Ալեկուրիկ. a. blanc, blanchâtre; — *ծերուկի,* vieillard; s. bot. chasselas.

Ալեկուրի. vn. grisonner, devenir gris, blanchir; fig. vieillir, prendre de l'âge, devenir vieux.

Ալեկուրոյր. V. **Ալեկոյր.**

Ալեկուրութիւն. s. vieillesse.

Ալեկուրիկ. V. **Ալեկուրիկ.**

Ալեկիսառ. a. tout blanc; — *սօրուք.* barbe toute blanche.

Ալեխառն. V. **Ալեխառն.**

Ալեծածան. V. **Ալեծածան.**

Ալեծուփ. a. houleux, orageux; fig. agité, flottant, incertain, indécis.

Ալեկերայ. V. **Ալեծն.**

Ալեկոծ. V. **Ալեծուփ.**

Ալեկոծի. vn. être agité, ballotté par les flots, flotter; fig. s'agiter, se tourmenter.

Ալեկոծութիւն. s. tempête, orage; naufrage; fig. agitation, trouble, incertitude,

Ալեկրկիլ. vn. minauder.

Ալեհանգ. a. houleux, orageux.

Ալիւր. s. farine; *շարմղան՝ շարմղուն՝ շարմղ* — fleur de farine. [tomancie.

Ալիւրայիւրութիւն. s. alphi-

Ալիւրայից. a. farineux, enfariné.

Ալիւրախառն. a. farineux.

Ալիւրայից. a. farineux.

Ալիւրովանառ. s. marchand de farine, farinier.

Ալիւրմաղ. V. **Չարմաղ.**

Ալիւրոս. a. farineux.

Ալիւրոսիլ. va. fariner, enfariner, saupoudrer de farine.

Ալիւրոսիլ. vn. s'enfariner.

Ալիւրոսն. s. huche.

Ալիփ. spl. flot, vague, onde.

Ալոն. s. bot. azerole; zool. V. **Ալոզ.** [lier.

Ալոնննի, **Ալոնի.** s. bot. azero-

Ալոզ. sf. chevrette, jeune chèvre, biquette.

Ալոց. s. bot. alberge, pavie.

Ալուշայ. s. bot. reine-claude.

Ալրմաղ. s. bluteau, blutoir.

Ալփ. spl. fond, enfoncement, arrière-cavité.

Ալփիսա s. alchimie.

Ալփիսարար. s. alchimiste.

Ալփոլ. s. alcool.

Ալփոլամփոլ. a. alcoolique.

Ալփոլաչափ. s. alcômetre, alcoolomètre.

Ալփիլ, **Ալփիսիլ.** V. **Ալփոլ.**

Ախ. interj. oh! ah!

Ախ. V. **Աղխ.**

Ախազ. s. zool. furet.

Ախամախ. a. s. benêt, niais, sot, simple, nigaud.

Ախարիկն. V. **Աղարիկն.**

Ախարփ. V. **Ախարփ.**

Ալմից. s. dépôt, sédiment, lie,

- féces, précipité, résidu, magma.
- Ախժիք**. V. **Ախժիքի**.
- Ախլանիք**. s. serrure de la porte.
- Ախսար**. etc. V. **Յխսար**, etc.
- Ախյանի**. s. champion, antagoniste, adversaire, défenseur; é-mule, rival, concurrent, trophée.
- Ախոյանաբար**. adv. comme un champion, vaillamment.
- Ախոյանակից**. V. **Մրցակից**.
- Ախոյեան**. V. **Ախոյան**.
- Ախոնդանոս**. a. path. hypochondriaque.
- Ախոնդանոսուրիւն**. s. path. hyponcondrie.
- Ախոնդանիք**. V. **Ախոնդիկ**.
- Ախոնդոցաւ**. s. path. hypochondrie. [condre.
- Ախոնդիկ**. spl. anat. hypon-
- Ախոնդիք**. V. **Ախոնդիկ**.
- Ախոս**. s. écurie.
- Ախոսապան**. s. garçon d'écurie.
- Ախոսապետ**. s. écuyer, connétable.
- Ախոսատան**. s. étable, écurie.
- Ախոր**. a. appétissant, agréable, plaisant.
- Ախորաբար**. adv. agréablement, avec plaisir, de bon gré, avec appétit. [trayant.
- Ախորաբր**. a. appétissant, at-
- Ախորձալի**, **Ախորձալից**. a. agréable, plein d'agrément.
- Ախորձակ**. s. appétit; goût; envie, désir, goût, gré; բարի — bon appétit; — ունենալ. avoir de l'appétit; avoir du goût; — չպակասուցիւն, manque d'appétit; manque, absence de goût; — ունենալ, manger avec appétit; — ը բանալ, exciter, réveiller, ouvrir l'appétit.
- Ախորձաւաճ**. a. appétissant, ragoutant, savoureux, exquis.
- Ախորձաւաճութիւն**. s. saveur.
- Ախորձահոս**. a. d'une odeur agréable, parfumé, odoriférant.
- Ախորձանուագ**. a. aux sons agréables, mélodieux.
- Ախորձանիք**. spl. appétit; envie, goût, plaisir.
- Ախորձոցիւմ**. adv. avec appétit; avec plaisir, agréablement.
- Ախորձաւոր**. a. appétissant, ragoutant. [բար.
- Ախորձապէտ**. V. **Ախորձա-**
- Ախորձարար**. a. ragoutant, agréable.
- Ախորձիկ**. a. agréable, plaisant, riant, ragoutant; — կերպով. V. **Ախորձաբար**.
- Ախորձիլ**. vn. se plaire à, se complaire dans, trouver plaisir à, prendre plaisir à.
- Ախորձուճ**. s. agrément, plaisir, charme, goût.
- Ախուկախ**. s. gémissement.
- Ախոս**. s. mal, maladie; affection, passion; vice.
- Ախոսաբան**. s. pathologiste.
- Ախոսաբանական**. a. pathologique. [logie.
- Ախոսաբանութիւն**. s. patho-
- Ախոսաբանօրէն**. adv. pathologiquement.
- Ախոսաբարոյ**. a. vicieux.
- Ախոսաբեկ**. a. brisé, accablé de malaucies, maladif, infirme.
- Ախոսաբր**. a. morbifique, pathogène; vicieux.
- Ախոսաբոյճ**. a. curatif.
- Ախոսաբոյր**. a. morbide.
- Ախոսաբուժութիւն**. s. thérapeutique.
- Ախոսագոյնօսկութիւն**. s. path. diagnose, diagnostic.
- Ախոսածեօ**, **Ախոսածեօ**. a. infirme, maladif, cachectique; malsain, vicieux.
- Ախոսածեօնութիւն**, **Ախոսածեօնութիւն**. s. path. infirmité, cachexie.

Ախաալի, Ախաալից. a. accablé de maladies et de passions; vicieux.

Ախասկիր. a. maladif, sujet aux maladies; vicieux, corrompu.

Ախասիալաժ. a. curatif.

Ախասհանաչուքիւն. s. méd. diagnostic.

Ախասմոլ. a. vicieux, dépravé, [adonné au vice.

Ախասմոլուքիւն. s. vice.

Ախասնիօ. V. **Ախասնօան.**

Ախասնօան. s. symptôme.

Ախասվարակ. a. vicié, vicieux.

Ախասվարակուքիւն. s. viciation. [roscope.

Ախասր. s. faiseur ou tireur d'ho-

Ախասրգել. a. péventif.

Ախասրֆ. spl. astrologie, astro-

Ախասրցեալ. a. malade; atteint d'une maladie.

Ախասուր. a. infirme, malade; morbide, cause de maladie; vicieux, passionné; — *սնուքիւն*, nature corrompue.

Ախաս. V. **Ախասուր.**

Ախասուրուքիւն. s. maladie, souffrance; vice, passion.

Ած. s. bouture, rejeton, planton, plantard; éclat, œillette; — *դնել անկել*, faire des boutures, bouturer.

Ածական. a. gram. adjectif.

Ածականօրէն. adv. adjective-

Ածան. s. pondeuse (poule).

Ածանց. a. gram. dérivé; s. dé-

Ածանցական. a. dérivé, deriva-

Ածանցիլ. vn. être dérivé; dé-

Ածանցում. s. dérivation.

Ածել. va. pondre; V. **Ածել.**

Ածելի. s. rasoir.

Ածել, Ածել. va. porter, appor-

ter, mener, amener; ceindre; investir, cerner, entourer; frapper; toucher, jouer; — *երգանակ, նուսգարան, դաշնակ*, jouer un air, de la musique, toucher ou jouer du piano; *գայլերդ* —, exécuter une marche; *հաւկիթ* —, pondre.

Ածիլել. va. raser.

Ածիլուիլ. vn. se raser, se faire la barbe.

Ածխաքեր. a. carbonifère.

Ածխագործ. s. charbonnier.

Ածխաքրու. s. chim. acide carbonique.

Ածխախ. s. path. charbon, pustule maligne.

Ածխածիք. s. chim. carbone.

Ածխակ. s. chim. carbonate.

Ածխահամի. s. houillère.

Ածխանոն. s. entom. anthrax.

Ածխայիք. a. chim. carbonique; charbonneux.

Ածխալ. vn. se charbonner, se carboniser, devenir charbon.

Ածխանոց. s. charbonnerie, charbonnier, dépôt de charbon, cave à charbon.

Ածխաքրածիք. s. chim. hydrogène carbonique.

Ածխավաճա. s. charbonnier, marchand de charbon.

Ածխան, Ռնածխան. s. chim. carbonate.

Ածխանոն. V. **Ածխանոց.**

Ածխացել. va. carboniser, charbonner, réduire en charbon.

Ածխացում. s. carbonisation.

Ածխաքար. s. minér. anthracite.

Ածխոն. Ռնածուխ. s. chim. carbone.

Ածու. s. couche, planche, carré, plate-bande, plante.

Ածուխ. s. charbon.

Ածուկ. s. pondeuse.

Ածֆ. V. **Ած.**

Ակ. V. **Ակն.**

- Ակադեմիական**. a. académique; s. académicien.
- Ակադեմիա**. s. académie.
- Ակամայ**. a. involontaire, contraire, forcé; — *մտիչ*. médecin malgré lui; adv. involontairement, forcément, malgré soi, à contre-cœur; *կամայ* —, bon gré mal gré, quand même.
- Ակոն**. s. mine, fossé; cloaque, fosse d'aisance.
- Ակոնախիս**. a. plein ou couvert de joyaux.
- Ակոնակիս**. a. limpide, cristallin, pur, clair; — *լուր՝ ալքիլ*, eau, fontaine limpide.
- Ակոնակուռ**. a. monté, enrichi de pierres précieuses.
- Ակոնամոմ**. s. propolis.
- Ակոնանաւ**. s. bateau sous-marin, sous-marin, submersible.
- Ակոնավճիս**. V. **Ակոնակիս**.
- Ակոնաս**. s. piège, trappe, engin, nasse, filet, lacs, lacet; — *մուկերու*, ratière, souricière.
- Ակոնասես**. a. qui a vu, qui voit de ses propres yeux; — *վկայ*, témoin oculaire; — *ճշմարտութիւն*, vérité palpable, évidente; — *ըլլալ*, voir de ses propres yeux.
- Ակոնաւոր**. a. insigne, remarquable, distingué, illustre, renommé, célèbre.
- Ակոնք**. s. bot. acanthe.
- Ակոնց**. s. oreille; anse; *ձկան* —, moule; — *ի ետին ձգել*, ne pas s'acquitter d'une promesse; — *ները տնկել*, dresser les oreilles; — *դնել՝ կարծել*, prêter l'oreille, faire attention; — *լը կատել*, secouer les oreilles; — *ը բութել*, tintement d'oreille.
- Ակոնցաբանութիւն**. s. méd. otologie. [auriculiste.]
- Ակոնցաբոյժ**. s. méd. auriste,
- Ակոնցաբուժութիւն**. s. méd. otofratrie.
- Ակոնցադրել**. va. ausculter.
- Ակոնցալուր**. a. qui a entendu de ses propres oreilles; — *վկայ*, témoin auriculaire. [barbe.]
- Ակոնցախոս**. s. bot. petite joue.
- Ակոնցակոնք**. s. anat. conque de l'oreille.
- Ակոնցակրիկիս**. s. cure-oreille, curette, auriscalpe.
- Ակոնցամուս**. s. entom. perce-oreille, oreillère, forcicule.
- Ակոնցային**. a. auriculaire.
- Ակոնցանման**. a. auriculé, auriculiforme.
- Ակոնցաթա**. a. qui a les oreilles coupées, écourtées.
- Ակոնցացաւ**. s. path. otalgie, mal d'oreilles.
- Ակոնցացցուղ**. s. anat. conduit auriculaire.
- Ակոնցացոյց**. s. méd. otoscope.
- Ակոնցափոկ**. s. zool. otarie.
- Ակոնցափող**. V. **Ակոնցացցուղ**. [կիս.]
- Ակոնցաբոր**. V. **Ակոնցակրիկիս**.
- Ակոնցել**. va. prêter l'oreille, écouter.
- Ակոնցեղ**. s. oreillard, orillard.
- Ակոնցմուկ**. V. **Ակոնցամուս**.
- Ակոնցում**. s. auscultation.
- Ակոնցոր**. V. **Ակա ջերկիր**.
- Ակաս**. s. minér. agate.
- Ակար**. s. entom. acare, acarus; — *քոսի*, sarcopte de la gale.
- Ակիս**. s. grappin, tisonnier, fourgon, croc. [croc.]
- Ակիսբար**, **ժարակիս**. s. petit cercle, club.
- Ակմբանց**. s. cercle, club.
- Ակմբանցիկ**. V. **Ակմբանց**.
- Ակն**. s. œil; vue, regard; *յականչ տնուտնչ*, de vue et de nom, nommément.
- Ակն**. s. pierre précieuse, gemme; source; *ակունք*, pierreries.

Ակնաբոյժ. s. oculiste.
Ակնաբուժական. a. oculiste, oculistique. [talmologie.
Ակնաբուժութիւն. s. méd. oph-
Ակնագործ. s. joaillier, lapidaire.
Ակնագործութիւն. s. joaillerie.
Ակնագունդ. s. anat. orbite de l'œil.
Ակնագոյ. s. anat. conjonctive.
Ակնագոյասապ. s. méd. conjonctivite.
Ակնախօիդ. a. éblouissant, éclatant, aveuglant.
Ակնախօիչ. V. **Ակնախօիդ.**
Ակնախօի. V. **Ակնախօիդ.**
Ակնածալից. a. plein d'égards, rempli d'égards, de ménagements.
Ակնածախառն. a. mêlé d'égards.
Ակնածական. a. respectueux.
Ակնածանք. spl. respects, égards, ménagements, considération.
Ակնածել. vn. avoir des égards, avoir des prévenances, des ménagements. [rent.
Ակնածելի. a. respectueux, défé-
Ակնածիլ. vn. avoir des égards pour qn., être plein de déférence pour lui.
Ակնածու. a. respectueux.
Ակնածութիւն. s. égard, respect, déférence, considération, condescendance, vénération, révérence.
Ակնածրար. s. anat. choroïde, membrane choroïde.
Ակնակապիւն. s. anat. orbite.
Ակնակոփ. s. anat. orbite.
Ակնահաճոյ. a. agréable, plaisant à la vue, charmant, gentil, joli.
Ակնադրիւր. V. **Ադրբրակն.**
Ակնապակի. s. opt. oculaire.
Ակնապատիւր. a. qui trompe l'œil.
Ակնապարար. a. qui charme les yeux, qui réjouit les yeux; attra-

yant, charmant, ravissant, enchanteur.
Ակնապիւ. V. **Ակնկառոյց.**
Ակնասու. a. qui fait acception de personnes, partial.
Ակնասութիւն. s. acception de personnes, partialité; respect.
Ակնավաճառ. s. joaillier, bijoutier, lapidaire.
Ակնավաճառութիւն. s. joaillerie, bijouterie.
Ակնավայել. V. **Ակնահաճոյ.**
Ակնակնի. V. **Ակնակնի.**
Ակնարկ. s. coup d'œil, regard, aperçu; — *սալ*, donner un coup d'œil.
Ակնարկել. va. regarder, envisager, avoir en vue, viser; faire allusion à. [sinuation.
Ակնարկութիւն. s. allusion, in-
Ակնդէտ. a. expectant, attentif, qui est dans l'attente, dans l'expectative.
Ակնեղէք. spl. pierreries.
Ակնեհիւ. a. évident, manifeste, apparent, visible; adv. à vue d'œil, visiblement, évidemment.
Ակնքարք. s. clin d'œil; — *ի սը յէլ*. en un clin d'œil.
Ակնկալել. va. espérer, compter sur, s'attendre à.
Ակնկալիք. V. **Ակնկալութիւն.**
Ակնկալու. a. qui espère, qui attend, aspirant, expectant.
Ակնկալութիւն. s. attente, espoir, espérance, expectative.
Ակնկառոյց. a. qui fixe ses yeux, qui regarde attentivement, qui a les yeux fixés. — *ըլլալ*, fixer ses yeux, ses regards, sa vue sur qn., sur qch., avoir les yeux attachés sur, fixés sur.
Ակնկոյր. a. honteux, confus.
Ակնհար. a. fasciné; frappé par le mauvais œil.
Ակնհարութիւն. s. mauvais œil, jettature, jettatura.

Ակնյայ. a. visible à l'œil.

Ակնոց. s. lunettes, binocle, besicles. [nettier.

Ակնոցալուսաւ. s. lunetier, lu-

Ակնոցաւոր. a. porteur de lunettes.

Ակնոռ. s. hortic. œil, bourgeon, bouton, gemme.

Ակումբ s. cercle, club, assemblée, réunion; table, banquet, festin.

Ակաժածիկ սալ. pendre la crémaillère.

Ակաւրկիս. s. cure-dent.

Ակառյ. s. dent. — *հանել* — *ները բռնել*, faire ses dents; — *քաշել*, arracher ou extraire une dent.

Ակաւղիկ. V. *ժոռոս*.

Ակառցաւ. s. path. odontalgie, mal de dents.

Ակապիտա. a. brèche-dent.

Ակախ. s. hoquet.

Ակակիլ. vn. s'accrocher.

Ակալուկ. V. *Մաւոր*, *Մաւրեմի*.

Ակաւալ. vn. avoir le hoquet.

Ակար. s. greffier.

Ակրոս. s. collation, repas léger; goûter.

Ակհամ. s. bot. chardon.

Ակոս. s. sillon; — *ի պէս*, V. *Ակոսածի*.

Ակոսաբեկ. a. sillonné.

Ակոսածի. a. en forme de sillon, sulciforme; — *գրութիւն*, écriture boustrophédone.

Ակոսանման. V. *Ակոսածի*.

Ակոսեալ. a. sillonné; — *ճակատ*, front ridé.

Ակոսել. va. sillonner.

Ա.հ. V. *Ա.խ*.

Ա.հ. s. crainte, peur, frayeur, terreur, alarme, épouvante.

Ա.հա. adv. voici, voilà.

Ա.հաբեկ. a. effrayé, épouventé, terrifié; effroyable, épouvantable,

terrible; — *ընել*, frapper d'épouvante, épouvanter, effrayer, consterner; — *ըսալ*, s'effrayer, s'épouvanter, être frappé d'épouvante, être saisi de crainte, de frayeur.

Ա.հաբեկիչ. a. effrayant; — *աւարան*, spectacle effrayant; s. terroriste.

Ա.հաբեկութիւն. s. consternation, terreur, effroi, épouvante, panique, effarement.

Ա.հազիւն. a. terrible, horrible, épouvantable, redoutable, effrayant; formidable, énorme, vaste; — *կերպով*, adv. terriblement, horriblement; formidablement.

Ա.հազնաղորդ. a. retentissant.

Ա.հազնածաւալ. a. qui a une grande étendue, qui se propage, qui s'étend immensément.

Ա.հազնակերպ. a. effrayant.

Ա.հազնահես, **Ա.հազնահեծիլ**. a. dont l'aspect est terrible, épouvantable.

Ա.հազնութիւն. s. terreur, atrocité; énormité.

Ա.հազանգ. s. tocsin.

Ա.հարկու. a. effrayant, terrible, épouvantable, redoutable, effroyable, terrifiant.

Ա.հարկութիւն. s. intimidation, terreur, épouvante.

Ա.հաւաղիկ. adv. voilà.

Ա.հաւախիկ. adv. voici.

Ա.հաւոր. a. terrible, redoutable, épouvantable, effrayant, effroyable.

Ա.հաւորապէս. adv. d'une manière terrible, effroyable.

Ա.հաւորութիւն. s. terreur, effroi; majesté, grandeur imposante.

Ա.հեակ. a. gauche.

Ա.հեղ. V. *Ա.հաւոր*.

Ա.հեղաղորդ. a. retentissant.

Ա.հեղակերպ. a. terrible.

Ահեղաւոյ f. a. imposant; — *տեսարան*, vue imposante.

Ահեղորէն adv. effroyablement.

Ահրնկէց a. terrible, effrayant.

Ահալող a. s. frayeur, peur.

Ահեղի a. s. effrayant, affreux, horrible.

Ահեղիտըրից s. horreur.

Ահեղիորէն adv. horriblement.

Աղ s. sel; — *Է Տաց ուտել*, être commensal; *ընտանի* — sel de cuisine; — *ի տան*, V. **Աղաման**.

Աղաբան s. halographe.

Աղաբանութից s. chim. halologie.

Աղաբողոց s. manteau de philosophie, abolla.

Աղազաւ adv. à cause de.

Աղազործ s. saunier, salinier fabricant de sel.

Աղազործարան, **Աղարան** s. saline, saunerie.

Աղազործութից s. halurgic, saunage, halotechnie.

Աղազրութից s. chim. halographie.

Աղաբափ a. dessalé.

Աղաբափել va. dessaler.

Աղաքքու s. chim. acide muriatique. [cher.

Աղալ va. moudre, broyer; má-

Աղալից a. plein de sel.

Աղախել va. tanner.

Աղախին sf. servante, domestique, bonne.

Աղախնութից s. domesticité.

Աղախում s. tannage.

Աղած, **Աղածոյ** a. salé.

Աղածեցի s. anat. allantóide.

Աղածից a. chim. halogène, salifiable.

Աղածուկ s. petit salé.

Աղածրի a. jeune, tendre; — *տիտրոյ*, jeune fille. [de sel.

Աղակոյս s. meulon, monceau

Աղահամ V. **Աղեհամ**.

Աղահամ f. s. saline, mine de sel.

Աղահամայութից s. halomancie.

Աղաղ s. tannin, tannin.

Աղաղակ s. cri, exclamation; clameur, rumeur, bruit, vacarme, train, fracas, tapage, tumulte, éclat.

Աղաղակաւոր a. bruyant, tapageur, turbulent.

Աղաղակել va. crier, s'écrier; *ուժգին* — crier fort, à haute voix, jeter des cris.

Աղաղակող s. crieur.

Աղաղային a. chim. tannique.

Աղաղաւ s. chim. tannate.

Աղաղել va. tanner.

Աղաղոց s. tannerie.

Աղաղում s. tannage.

Աղաման s. salière.

Աղամար a. ignorant, sot, insouciant.

Աղամարութից s. ignorance, sottise, insouciance.

Աղային a. salin.

Աղանկ s. secte, hérésie; *միւսք* —, une secte erronée. [secte.

Աղանկակից a. compagnon de **Աղանկահայր** s. hérésiarque.

Աղանկամի V. **Աղանկաւոր**.

Աղանկային a. sectaire.

Աղանկապաւս V. **Աղանկաւոր**. [rianisme.

Աղանկապաւսութից s. secta-

Աղանկապետ s. chef, fondateur d'une secte, hérésiarque.

Աղանկաւոր s. sectaire, sectateur.

Աղանկաւորութից s. erreur, hérésie, héréticité.

Աղանկեր s. dessert. [lette.

Աղանկից s. sorcellerie, amu-

Աղանկուսոյց a. qui enseigne une secte, une hérésie.

Աղանձած s. fricassée.

Աղանձել va. rissoler, fricasser; brûler, torréfier, griller.

Աղանձոտ *ս.* action de rissoler; torréfaction, grillage.

Աղանուր *ս.* minér. bol, bolus, terre bolaire.

Աղաչալիք, **Աղաչալից** *ա.* plein de prières, suppliant; — *պաղաչանք*, instances.

Աղաչանք *սլ.* prière, supplication, requête, instances, sollicitation, conjuration.

Աղաչանոր *ա.* suppliant, pétitionnaire.

Աղաչափ *ս.* pèse-sel.

Աղաչիկ *va.* prier, supplier, solliciter; *Թախանձանք* —, prier instamment, avec instance, conjurer, implorer.

Աղաչող *V.* **Աղաչանոր**.

Աղաչողական *ա.* suppliant.

Աղապասանք *սլ.* sympathie, attachement.

Աղապէտ *ս.* pitance, ration, vivres, nourriture.

Աղաջուր *ս.* saumure, eau salée, mure, muire.

Աղալահաւ *ս.* marchand de sel, salinier, saunier.

Աղալահաւանոց *ս.* regrat.

Աղալահաւորիւն *ս.* trafic du sel, saunage, regrattage.

Աղարան *V.* **Աղազորճարան**.

Աղարար *ա.* bot. et chim. basigène.

Աղարիկն *ս.* bot. agaric.

Աղարծի *ա.* tendre, délicat, jeune.

Աղարնոս *V.* **Աղարնոսանիւն**.

Աղարնոսանիւն *ս.* halotechnie, halurgie.

Աղարտական *ա.* diffamatoire.

Աղարտանք *ս.* destruction, ruine, dégat, ravage, dévastation, démolition; dénigrement, détraction, médisance, diffamation.

Աղարտուիտ *adv.* par dénigrement.

Աղարտիկ *va.* dévaster, détruire, endommager, abîmer; porter atteinte, dénigrer, décréditer, flétrir, détracter, décrier, discréditer; — *Կամքաւք*, diffamer; *մէկզմէկ՝ իրար* —, se dénigrer mutuellement.

Աղարտիչ *ս.* destructeur, dévastateur; diffamateur, dénigreur, détracteur; *ա.* destructif, ravageur; diffamatoire, dénigrant, médisant, détracteur.

Աղարտող *V.* **Աղարտիչ**.

Աղարտութիւն *V.* **Աղարտանք**.

Աղացիկ *ա.* moulu; broyé, trituré, réduit en poudre; — *խոնկ*, encens fin.

Աղացում *V.* **Աղացիկ**.

Աղացում *ս.* mouture, moulage, action de mouler.

Աղաւաղ *ա.* gâté, corrompu, détérioré, altéré, abîmé, endommagé, détraqué, dégradé.

Աղաւաղիկ *va.* gâter, corrompre, détériorer, abîmer, détruire, dénaturer, altérer, détraquer, endommager, dégrader, avarier.

Աղաւաղութիւն *ս.* détérioration, altération, corruption, destruction, dégradation.

Աղաւաղում *ս.* corruption, détérioration, altération, dégradation, destruction, démolition.

Աղաւակիրայ *ա.* qui a la forme ou l'air d'une colombe; comme une colombe. [colombe.]

Աղաւակաւ *adv.* comme une

Աղաւակէր *ա.* colombophile.

Աղաւակահաւ *V.* **Աղաւակահաւ**.

Աղաւակահաւ *V.* **Աղաւակահաւ**.

Աղաւակահաւ *ս.* bot. verveine officinale.

Աղաւակակ *ս.* petite colombe, pigeonneau, colombelle, tourterelle.

Աղանեկաճառ. s. vendeur de colombes, de pigeons.

Աղանեճուճ. s. colombier, pigeonier, volière. volet.

Աղանի. s. colombe, pigeon; *վայրի* —, ramier. biset, pigeon de roche.

Աղանիճ. s. bot. spergule, spar-goule, spérjule. [bier.

Աղանոց. s. fuie, petit colom-

Աղբ. s. excrément, fiente, crotte, crottin; fumier, ordure; — (*թըւչ-նոց*), fiente, guano; — (*մոմնա-ւորապէս աղանճնաց*). colombine, poulnée; — (*անոց*), engrais; — (*կղանոցաց*), gadoue.

Աղբարզէզ. s. entom. aphodie, coléoptère, fimicole.

Աղբարնդիւն. V. **Աղբարզէզ.**

Աղբարոյս. s. bot. sperculier.

Աղբարոյր. a. qui a une odeur fétide, qui pue.

Աղբախուղբ. s. ordures, im-mondices; agric. compost.

Աղբակալ. V. **Աղբեակալ.**

Աղբակիր. a. qui mange des or-dures, coprophage, scatophage.

Աղբակիր. s. gadouard, vidan-geur; boueur.

Աղբակոյս. s. tas d'ordures, a-mas de saleté.

Աղբահոզ. s. terreau.

Աղբաղբուկ. s. bot. valériane; lie, résidu, scorie. [cloaque.

Աղբանոց. s. latrines, égouts,

Աղբաջուր. V. **Կոյսաջուր.**

Աղբար. V. **Աղբայր.**

Աղբարիկ. V. **Աղբայրիկ.**

Աղբաբար. s. minér. coprolithe.

Աղբեղէն. a. excrémentiel, d'or-dures.

Աղբել. va. fumer, engrais-er a-vec du fumier; se décharger le ventre, chier, étronner, aller à la selle. [petite source.

Աղբեակ. s. petite fontaine;

Աղբեակն. s. source; source, o-rigine.

Աղբեառնոս. a. ruisselant.

Աղբեառուր. s. eau de fontaine, de source.

Աղբեառայր. s. source.

Աղբեաց արիւն. V. **Աղբաց արիւն.**

Աղբեակալ. s. pelle, ordurier.

Աղբին. V. **Աղբոս.**

Աղբիւք. spl. ordures; fumier, engrais.

Աղբիւր. s. fontaine; source; source, origine.

Աղբիւրաբար, **Աղբեաբար.** adv. comme une fontaine, abon-damment; — *թափել*, couler—.

Աղբիւրագործ. s. fontainier, fontenier, fabricant de fontaines.

Աղբիւրակ. s. petite fontaine, pe-tite source.

Աղբիւրապան. s. fontainier, fon-tenier, surveillant des fontaines.

Աղբիւրիկ. V. **Աղբիւրակ.**

Աղբկուց. V. **Աղբակոյս.**

Աղբգուկ. V. **Աղբաղբուկ.**

Աղբոս. a. sale, malpropre.

Աղբորակ. s. salpêtre, nitre.

Աղբոց. s. boîte à ordures, pou-belle.

Աղբաց՝ Աղբանց արիւն. s. bot. sang de dragon.

Աղբախել. va. mus. arpéger.

Աղբախիւք. spl. mus. arpèges, coups d'archet.

Աղբեկ. V. **Աղէբեկ.**

Աղբորթ. s. path. entérite, encélite.

Աղբգործ. s. boyaudier.

Աղբգործարան. s. boyauderie.

Աղբդարձ. s. path. iléus.

Աղբդարձութիւն. s. path. iléus, passion iliaque, miséréré.

Աղբափ. V. **Աղէբափ.**

Աղբափութիւն. V. **Աղէբա-փութիւն.**

Աղբել. va. saler,

Աղբխարց. V. **Աղէկէզ.**
Աղբխարցիլ. vn. être navré, s'affliger, avoir le cœur déchiré, avoir les entrailles déchirées.
Աղբիթ. s. path. chordapse.
Աղբխորոյ. V. **Աղէկէզ.**
Աղեկապ. V. **Աղէկապ.**
Աղեկաւ. V. **Աղէկաւ.**
Աղեկէզ. V. **Աղէկէզ.**
Աղեհաւ. a. qui a un goût de sel, salé, saumâtre. [mie.
Աղեհաւուքիւն. s. chir. entérotomie.
Աղեղ. s. arc; arçon; mus. archet.
Աղեղնագիծ. s. astr. lignes des apsides.
Աղեղնագործ. s. arctier.
Աղեղնակ. s. archet; arceau; arc-en-ciel.
Աղեղնակամար. s. arcade.
Աղեղնակապարհ. s. carquois.
Աղեղնակէտ. s. astr. apside.
Աղեղնաձեւ. a. qui a la forme d'un arc, courbé en arc, arciforme.
Աղեղնարդ. s. arch. arceau.
Աղեղնաոր. s. archer; astr. Sagittaire. [du coton.
Աղեղնել. va. arçonner, carder
Աղեղնիկ. s. archelet.
Աղեղնոււ. s. arçonnage, action d'arçonner.
Աղեմորմոս. a. navrant, déchirant, douloureux.
Աղեսան. spl. anat. intestins.
Աղեսաքի. a. fatal, funeste, sinistre, malheureux, pernicieux, désastreux, tragique.
Աղեսալի, **Աղեսալից.** V. **Աղեսաքի.**
Աղեսաւոր. V. **Աղեսաքի.**
Աղեսո. s. supplication, prière, instance, demande; rapport, relation, liaison. [cet, pétition.
Աղեսագիր. s. supplique, pla-
Աղեսագրիլ. vn. pétitionner.
Աղեսագրութիւն. s. pétitionnement.

Աղեսալի, **Աղեսալից.** a. suppliant, plein de supplication.
Աղեսախառն. a. mêlé de prière, de supplication.
Աղեսանք. spl. supplication, instance, prière.
Աղեսարկու. V. **Աղեսաւոր.**
Աղեսաւոր. a. suppliant, pétitionnaire.
Աղեսրել. va. supplier, conjurer, prier avec instance, prier instamment; solliciter, implorer.
Աղեսիա. s. baudruche.
Աղեսար. s. méd. entérolithe.
Աղէ. interj. eh bien! hé! hé bien!
Աղէքիկ. a. gris, grison.
Աղէգործ. s. boyaudier.
Աղէգործարան. s. boyauderie.
Աղէքափ. a. méd. hernieux.
Աղէքափութիւն. s. méd. hernie, descente, descente de boyaux.
Աղէկ. a. bon; fort; — **ծեծ մը ջաշել,** donner uue bonne raclée, rosser; adv. bon, bien; **ոչ — ոչ գէշ,** tant bien que mal; — **որ.** heureusement, par bonheur; — **մը.** bel et bien; — **գանել** V. **Հաւնիլ;** — **չգանել** V. **Ձիւնիլ;** **մեծ՝ ջան զմեզ — ները,** esprits ou génies qui veillent sur nous. [yer.
Աղէկապ. s. chir. bandage, bra-
Աղէկաւ. s. quenouille.
Աղէկէզ. a. qui déchire les entrailles, le cœur, navrant, déchirant; — **ցաւ,** douleur cuisante; — **վիշակ,** état navrant.
Աղէկիբիլ. V. **Աղեսարցիլ.**
Աղէկիբութիւն. s. déchirement d'entrailles, déchirement.
Աղէկիբոււ. s. déchirement.
Աղէկնալ. vn. s'améliorer; se guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, recouvrer sa santé, être convalescent.
Աղէկոս. V. **Աղէկէզ.**

Աղէկութիւն. s. bonté, bien.
Աղէկուկ. a. bon, excellent; —
աղիկ սի, une bonne fille.
Աղէկասուր. V. **Աղէկէդ.**
Աղէկցնել. va. améliorer; gué-
 rir, rétablir.
Աղէնոր. s. anat. intestins.
Աղէտօրտօք. V. **Աղէկէդ.**
Աղէտ. s. malheur, misère, in-
 fortune, calamité, désastre, sinis-
 tre, catastrophe; *մեծ՝ հասարա-
 կաց* —, calamité, fléau, grand
 désastre.
Աղէտաքեր. V. **Աղեսաքեր.**
Աղէտալի. V. **Աղէտաքեր.**
Աղէ՛տ. interj. malheur! V. **Աղէտ.**
Աղբնդեր. V. **Աղանդեր.**
Աղբաւք. V. **Ախրաւք.**
Աղի. a. salin, salé; salé, cher,
 couteux; — *բաւ.* être salé, amer;
 — *արտասուք.* larmes amères.
Աղի. s. V. **Աղիք.**
Աղիկ. a. un petit peu de sel.
Աղիկամ, **Աղիկամի.** a. auto-
 nome, indépendant.
Աղիկամութիւն. s. autonomie,
 indépendance.
Աղին: sf. fille, fille publique;
 anat. jéjunum; bot. chidion, cni-
 die.
Աղիտօղբ. a. touchant, plain-
 tif, navrant, déchirant.
Աղիտիւն. s. salinité.
Աղիտաքեր. V. **Աղեսաքեր.**
Աղիտալի. V. **Աղէտաքեր.**
Աղիտայ. s. caramel.
Աղիւ. s. brique; *անթուծ* —,
 pisé; adobe, brique crue; *թրծուկ
 եփած* —, brique cuite.
Աղիւտաղբ. s. briquetier, fab-
 ricant de briques. [terie.
Աղիւտաղբօրութիւն. s. brique-
Աղիւտախաղ. s. jeu de dames;
 damier.
Աղիւտած. s. briquetage.
Աղիւտածեփ. s. briquetage.

Աղիւտակ. s. briquette, petite
 brique, carreau; table, tableau,
 index; *Պիթագորեան* —, table de
 Pythagore, table de multiplication.
Աղիւտածե. a. qui a la forme
 d'une brique.
Աղիւտանկար. V. **Աղիւտածեփ.**
Աղիւտանց. V. **Աղիւտաւան.**
Աղիւտաւան. a. bâti de briques.
Աղիւտաւանաւ. s. briquetier,
 marchand de briques.
Աղիւտաւան. s. briqueterie.
Աղիւտեայ. a. de brique, briqueté.
Աղիւտել. va. carreler; briqueter.
Աղիւտմ. s. carrelage.
Աղիք. spl. boyaux; entrailles, vis-
 cères, intestins; corde à boyau,
 corde d'un instrument de musique.
Աղիւ. s. bagage, effets, pacotille;
 suite, train, équipages; serrure,
 fermoir; anneau.
Աղիւաղխել. va. charger, remplir.
Աղիւտել. va. fermer, fermer à clef.
Աղիւք. s. anneau; serrure, fer-
 meture.
Աղիւաղմ. s. chim. base, base sa-
 lifiable, oxybase; — *ծծւմբային*,
 sulfobase.
Աղիւաղմային. a. chim. basique.
Աղիւաղկ. a. pauvre, indigent,
 gueux, misérable; inutile, bon à
 rien. [digence, misère.
Աղիւաղկութիւն. s. pauvreté, in-
Աղկեր. s. sardine.
Աղկիք. s. caviar.
Աղնատաւան. a. s. radoteur, hur-
 luberlu, extravagant.
Աղնատաւանել. va. déraisonner,
 extravaguer, radoter, baliverner.
Աղնատաւանութիւն. s. rado-
 tage, radoterie, extravagance.
Աղնատաւանի. spl. radotage, ré-
 verie, niaiseries, bêtises, baliver-
 nes, baliverneries.
Աղնատել. va. tourmenter, mo-
 lester, battre, détruire.

Աղնկաակ, Աղնկաս. s. bot. achanie. [tueux.

Աղմկալից. a. turbulent, tumult-

Աղմկայոյց. a. turbulent, bruyant.

Աղմկարար. a. perturbateur, émeutier, séditieux; turbulent, brouillon, tapageur, bruyant.

Աղմկել. va. troubler, agiter, alarmer, bouleverser, brouiller; tapager.

Աղմկիչ. V. **Աղմկարար.**

Աղմկո. a. tapageur, plein de tapage; —սրահ, salle tapageuse.

Աղմուկ. s. trouble, alerte, alarme, tumulte, rumeur; perturbation, sédition, révolte, soulèvement; fracas, vacarme, tapage, bruit; — հանել յարուցանել, exciter une sédition, des troubles, faire du tapage, du tumulte, mettre en combustion, soulever, se soulever.

Աղոց դնել. mettre dans la saumure, saumurer. [nuant.

Աղու. a. doux, affable, accort, insi-

Աղուաբան. a. diseur de paroles mielleuses, de boniments.

Աղուաբանութիւն. s. rhét. litote, diminution.

Աղուաբար. adv. accortement.

Աղուալիզու. a. qui a une langue mielleuse, séduisante; s. paroles mielleuses, doucereuses; hypocrite.

Աղուածայն. a. à la voix douce, agréable, caressante.

Աղուամուգ. s. duvet, poil follet.

Աղուաւ. a. fou, follet, timbré, toqué, bouffe, bouffon.

Աղուաբանկ. V. **Բանկ.**

Աղուեցուր. V. **Աղուեցուր.**

Աղուեաբարայ. a. renard, rusé, finaud, madré, renardier, roué. [renard, vulpin.

Աղուեապի. s. bot. queue-de-

Աղուեադրուճ. s. marque de renard, flétrissure.

Աղուեախորան. V. **Աղուեադրուճ.** [ձուկ.

Աղուեաձուճ. V. **Աղուեա-**

Աղուեաճուճ. s. zool. dingo.

Աղուեաջու. s. path. alopecie, chute des cheveux

Աղուեխոտ. s. peau, fourrure de renard.

Աղուեօրանկ. V. **Բանկ.**

Աղուե. s. renard; fig. renard, homme rusé.

Աղուեաձուճ. s. bot. orchis, orchide; V. **Այծառնկ.**

Աղուեառնկ. s. petit renard, renardeau.

Աղուեմակ. s. bot. semencine, sementine, semencontra.

Աղուեացի. spl. carême.

Աղուեակ. s. salignon, sel gemme.

Աղուոր. a. beau, bel, joli.

Աղուորիկ. a. beau, gentil, gentilette, charmant.

Աղուորեալ. vn. être ou devenir beau, s'embellir.

Աղուորութիւն. s. beauté, charme, attraits.

Աղուորցնել. va. embellir, rendre beau, donner du charme, rendre attrayant.

Աղուրայ. s. hortic. marcotte, bouture, provin, crossette.

Աղուրել. va. faire des boutures, bouturer.

Աղուրի. V. **Աղուրայ.**

Աղուրուճ. s. hortic. bouturage.

Աղպար. s. chim. tutie, spode; bot. amôme; méd. berytion, collyre.

Աղջամղջին. a. ténébreux, obscur, sombre, noir.

Աղջամուղջ. s. ténébres, obscurité, ombres; crépuscule; a. ténébreux, obscur.

Աղջիկ. sf. fille; vierge, pucelle,

demoiselle; bonne, servante, domestique; *սարու* —, vieille fille.

Աղջկուսիւն. s. état de jeune fille; virginité.

Աղջկահաս. s. ornith. demoiselle de Numidie.

Աղջկամարդ. sf. jeune femme.

Աղջկիկ. sf. fillette.

Աղջկնակ. V. **Աղջկիկ.**

Աղջկորդի. s. fils ou enfant naturel, bâtard.

Աղջկակ. V. **Աղնկակ.**

Աղնակ. V. **Աղջկիկ.**

Աղուր. s. saumure, eau salée.

Աղս. s. ordure, saleté; scorie; écume; crasse, souillure, tache.

Աղսաղս. a. salin, salé, saligineux.

Աղսաղսի. V. **Աղսաղս.**

Աղսաղսուկ. s. bot. soude; a. salin, salé, saligineux.

Աղսամուղս. s. crépuscule, brune, nuit tombante, entre chien et loup.

Աղսեղարան. a. ordurier, scatologique, obscène.

Աղսեղարանութիւն. s. scatologie, obscénité, ordure.

Աղսեղալուր. a. dégoûtant à entendre. [souiller.

Աղսեղանալ. vn. se salir, se

Աղսեղատր. a. qui aime la saleté, salaud, saligaud.

Աղսեղի. va. salir, souiller, barbouiller.

Աղսեղի. a. sale, malpropre, crasseux; fig. sale, impur, vilain, souillé, obscène, immonde, ordurier.

Աղսեղութիւն. s. saleté, malpropreté, saloperie; ordures, immondices.

Աղսիւր. s. marais, flaque.

Աղսոս. V. **Աղսեղի.**

Աղսոսի. V. **Աղսեղի.**

Աղսոսի. V. **Աղսեղանալ.**

Աղսոսութիւն. V. **Աղսեղութիւն.**

Աղսոր. s. bot. sumac, rhus.

Աղսան. s. salade.

Աղսանաման. s. saladier.

Աղսանց. V. **Աղսանաման.**

Աղսանուր. a. nécessaire, indigent; nécessaire; — *կրանք*, vis pleine de nécessités.

Աղսանուրութիւն. s. nécessité, besoin, indigence, détresse, dénuement.

Աղուր, etc. V. **Աղուր,** etc.

Աղսուց. a. faible.

Աղսաս. a. pauvre, privé, dénué, dépourvu, gueux, indigent, nécessaire; s. pauvre.

Աղսասար. adv. pauvrement, d'une manière pauvre.

Աղսասագոս. a. vêtu pauvrement.

Աղսասիւնամ. a. qui a soin des pauvres; charitable, bienfaisant; — *վարչութիւն*, assistance publique; — *ընկերութիւն*, société de secours aux pauvres.

Աղսասկից. a. camarade pauvre, compagnon d'indigence.

Աղսասութիւն. a. pauvre d'esprit, insensé, déshérité.

Աղսասանալ. vn. s'appauvrir, être ou devenir pauvre.

Աղսասանց. s. workhouse, hospice pour les pauvres, établissement de charité, maison de refuge, asile des pauvres, établissement de bienfaisance; assistance publique.

Աղսասալէս. V. **Աղսասար.**

Աղսաստր. a. charitable, bienfaisant. [*աստրութիւն*.

Աղսաստրութիւն. V. **Աղ-**

Աղսասցնի. va. appauvrir, rendre pauvre ou indigent.

Աղսասցում. s. appauvrissement.

Աղփակի. a. pauvre, pauvre petit.

Աղփախմուս. a. pauvre d'esprit, sans esprit.

Աղփախն. a. pauvre, gueux; simple, commun.

Աղփառութիւն. s. pauvreté, appauvrissement, indigence, dénuement, gueuserie, manque, privation.

Աղփասիրութիւն. s. charité.

Աղփասօրէկ. V. **Աղփառար.**

Աղփար. V. **Աղուհակ.**

Աղփարգիրք. s. livre de prières ou d'oraisons, paroissien.

Աղփարի, **Աղփարի,** **Աղփարից.** a. plein de prières.

Աղփարկալ. s. prie-Dieu.

Աղփարկից. a. compagnon de prière. [գիրք.]

Աղփարմատեան. V. **Աղփարմատալ.** a. bigot.

Աղփարնց. s. oratoire, chapelle.

Աղփարնէր. a. fervent, pieux.

Աղփարասց. a. qui récite des prières.

Աղփարատր. a. dévot, pieux.

Աղփարասիրութիւն. s. dévotion, piété.

Աղփարալայր. s. oratoire. [toire.]

Աղփարանդի. s. chapelle, ora-

Աղփարանն. V. **Աղփարնց.**

Աղփարան. s. oratoire, chapelle; prie-Dieu.

Աղփարար. a. qui prie Dieu, qui fait des prières, des oraisons.

Աղփրի. vn. prier.

Աղփրից. s. cantique, hymne.

Աղփրնկալ. a. qui exauce la prière.

Աղփրոյ. a. qui prie.

Աղփրան. s. aurore, aube, point du jour, le jour naissant.

Աղփրք. spl. prière, oraison; prière, vœu, souhait; — **ընել,** prier, adresser des prières à Dieu;

— **ի ժողով,** réunion pour prier en commun, réunion pieuse.

Աղփ. a. terne, dépoli, obscur, sombre; — **լոյս,** lueur.

Աղփառար. adv. obscurément.

Աղփառաւն. a. mêlé d'obscurité, demi obscur, subobscur, faiblement éclairé, d'un jour équivoque, d'une clarté douteuse.

Աղփառագ. V. **Աղփ.**

Աղփակի. V. **Աղփառար.**

Աղփասնալ. vn. s'obscurcir, se ternir, être ofusqué.

Աղփասնայլ. a. d'un éclat pâle, terne; — **կանթիւ,** lampe—.

Աղփասնուալ. a. pâle.

Աղփասպէս. V. **Աղփառար.**

Աղփասցնիլ. va. obscurcir, ternir, ofusquer, troubler, rembrunir.

Աղփափայլ. V. **Աղփասնայլ.**

Աղփառութիւն. s. obscurité, ternissure, trouble, indécision.

Աղփրակ. s. moulinet, petit moulin.

Աղփրեան. s. meunier.

Աղփրեանութիւն. s. meunerie.

Աղփրեանի. sf. meunière.

Աղփրեան. V. **Աղփրեան.**

Աղփր. s. moulin, la moilaire.

Աղփրական. a. de moulin.

Աղփրիք. s. moulin; spl. les dents molaires, les molaires.

Աղփրնէք. s. bénédiction du sel.

Ան. s. agric. crû ou crue; sobole.

Անալ. s. bot. séné **Վայրի** — , émérous, faux séné.

Անապարանց. s. hâte, précipitation, diligence.

Անապարանօք. adv. avec hâte, à la hâte, précipitamment, en toute diligence.

Անապարի. vn. se hâter, se dépêcher, se presser, se précipiter, faire diligence.

Անա. a. savon; cartilage.

Անառաբանութիւն. s. anat. chondrologie.

Անառաղործ. s. fabricant de savon, savonnier.

Անառաղործութիւն. s. fabrication de savon, savonnerie.

Անառաղութիւն. s. anat. chondrographie.

Անառապատ. V. **Անառապինդ.**

Անառապինդ. a. cartilagineux.

Անառաղուր. s. eau de savon.

Անառել. va. faire une mixture; savonner; chiffonner, froisser, friper.

Անառելէն. a. cartilagineux.

Անառն. a. savonneux.

Անառոց. s. fournil, buanderie.

Անառու. V. **Անառապինդ.**

Անառրիւ. s. bot. bryophylle.

Անարի. V. **Հանարի.**

Անել. vn. grandir. croître, accroître, pousser, s'accroître, augmenter, monter, s'élever, s'allonger, s'étendre, se développer.

Անեցնել. va. faire croître, accroître, augmenter, agrandir, développer.

Անեցում. v. **Անում.**

Անեցուն. a. qui accroit, qui augmente; ascendant, croissant.

Անեցուցիչ. a. qui fait croître, qui augmente, qui développe, végétatif.

Անի. V. **Անել.**

Անիւն. s. cendre; poussière; յ— դառնալ. être réduit en cendre; — դարձնել. réduire en cendres, incinérer; — մնելիք. restes, cendres.

Անիւնախան. a. mêlé de cendres, cendreuse.

Անիւնակալ. a. qui contient des cendres; — ստոր. urne cinéraire.

Անիւնային. a. cinéraire.

Անիւնանալ. vn. se réduire en cendres.

Անիւնացում. s. incinération, cinération, cinéfaction.

Անիւնացնել. va. réduire en cendres, cinéfer, incinérer, cinériser.

Անող. a. augmentant, grandissant, croissant. [tabilité.

Անողականութիւն. s. augmentant, croissant. V. **Անում.**

Անուկ. s. anat. aine.

Անում. s. crue, croissance, augmentation, multiplication, développement, surcroît, surcharge, renfort, accroissement, accroissance, végétation, pullulation; Հայ— նի—, crescendo; սերբւոց—, doublement.

Անուն. V. **Անեցուն.**

Անում. s. bot. melon chate.

Անուրդ. s. enchère, encan, licitation; — Ի հանել՝ դնել. mettre à l'enchère, à l'encan; սնչարժ կալուածի—, licitation.

Անպարար. s. escamoteur, prestidigitateur, jongleur, bateleur, banquiste, saltimbanque.

Անպարարական. a. d'escamoteur.

Անպարարութիւն. s. escamotage, prestidigitation, batelage, passe-passe, jonglerie, tours de gobelet. [tordre.

Անոնի. va. masser, frictionner;

Անդամու. s. adjudicataire.

Անդիւ. va. enchérir, liciter, mettre à l'encan.

Անդիւիչ. s. enchérisseur.

Անդող. V. **Անդիւիչ.**

Անրի. s. bot. thuya, thuia.

Ամ. s. an, année; V. **Քարի.**

Ամաղարձ. V. **Տարեղարձ.**

Ամազուն. sf. amazone, femme guerrière.

Ամսոքի. V. **Տարեքի.**

Ամսոքակ. **Տարեքակ.** s. traitement, appointements annuels.

Ամաղբղղիւր. s. corne d'abondance, corne d'Amalthée.

Ամայսնայ. vn. devenir désert, se dévaster; se dénuer, se priver.

Ամայսցնիլ. va. rendre désert, dévaster; dénuer, priver.

Ամայի. a. désert, inhabité, dépeuplé, solitaire, désolé; abandonné, délaissé, privé, dénué de.

Ամայուքից. s. solitude, isolement; abandon, privation, dénuement.

Աման. s. vase, pot, vaisseau, récipient, étui; appareil; *սոսքի* —, *սոսման*, souliers, chaussures; *գիծի* —, cratère.

Ամանակ. s. temps; mus. temps, mesure.

Ամանել. va. mettre dans un vase; transvaser, verser, dépoter.

Ամանլուայ. s. lavage ou nettoyage de la vaisselle. [donide.

Ամանկորիկ. s. bot. adonis, **Ամանկորուկ.** V. **Ամանկորիկ.**

Ամանոր. s. nouvel an, nouvelle année; — *մարտի*, souhaiter la bonne année; *սոս* — *ի*, le jour de l'an.

Ամառ. s. été.

Ամառամուս. s. l'entrée, le commencement de la saison d'été.

Ամառայից. a. d'été, de l'été, estival.

Ամառանոցոր. a. desséché, brûlé par l'été.

Ամառեց. s. fin d'année.

Ամառայի. s. l'été; adv. en été, pendant l'été.

Ամառացի. s. campagne, villégiature; maison de campagne, de plaisance, château, villa; *փոքրիկ*, chalet.

Ամառանոց. s. maison d'été.

Ամառու. s. zool. agnelle, antenoise.

Ամառայիք. s. levier, barre; bascule; crochet.

Ամբաստնի. a. accusateur, dénonciateur; s. accusation, dénonciation.

Ամբաստանագիր. s. acte d'accusation, factum.

Ամբաստանկան. a. d'accusation, accusatoire.

Ամբաստանկից. s. coaccusé.

Ամբաստանեալ. a. accusé, prévenu.

Ամբաստանել. va. accuser, dénoncer, porter plainte.

Ամբաստանելի. a. accusable.

Ամբաստանիչ. s. accusateur, partie plaignante. | **ճիչ.**

Ամբաստանող. V. **Ամբաստանող.** **Ամբաստանութից.** s. accusation; imputation; dénonciation; charge, inculpation.

Ամբար, etc. V. **Համբար,** etc.

Ամբարիտ. a. impie, profane.

Ամբարիաւան. a. orgueilleux, fier, hautain, altier, arrogant, impérieux, superbe, rogue.

Ամբարիաւանաբար. adv. arrogamment.

Ամբարիաւանիլ. vn. s'enorgueillir, être orgueilleux, faire le fier, prendre un air arrogant, porter haut la tête.

Ամբարիաւանութից. s. orgueil, fierté, arrogance, hauteur, morgue.

Ամբարծիկ. a. élevé, soulevé.

Ամբարժաբար. adv. avec impiété.

Ամբարժանալ. vn. être impie, faire ou dire une impiété.

Ամբարժութից. s. impiété.

Ամբարուք. s. approvisionnement.

Ամբարակ. s. levée, **ի** յտե, môle, chaussée; barricade.

Ամբարակել. va. barricader.

Ամբարական. V. **Ամբարիաւան.**

Անբարատանկան. a. fier, orgueilleux.

Անբարատանճալ. V. **Ամբարհալանճիլ.**

Անբարատանուրից. V. **Ամբարհալանուրից.** [taupe.

Ամբուս. s. anat. embryon; zool.

Ամբիծ. a. immaculé, sans tache, pur; innocent, candide.

Ամբիկոց. s. poét. iambe, iambique; a. iambique.

Ամբիոց. V. **Ամպիոց.**

Ամբուրից. s. pureté, innocence, chasteté. candeur.

Ամբոխ. s. foule, masse, presse, multitude, troupe, rassemblement, attrouplement; tumulte, trouble, émeute; *խառնախուժ* — foule.

Ամբոխալից. a. plein de troubles, tumultueux, agité.

Ամբոխապետիւրից. s. ochlocratie.

Ամբոխիլ. vn. se troubler, s'agiter, se soulever, s'attrouper, s'émouvoir.

Ամբողջ. a. entier, complet, total, intégral; adv. en entier, entièrement, totalement.

Ամբողջական. a. total, entier, complet, intégral.

Ամբողջանալ. vn. être, devenir entier ou complet.

Ամբողջապես. adv. entièrement, complètement, intégralement, en entier, tout à fait, bel et bien. [չուցիչ.]

Ամբողջարար. V. **Ամբողջա-**

Ամբողջացնիլ. va. rendre entier, compléter.

Ամբողջացուցիչ. a. complémentaire, intégrant; s. intégrateur. [պէս.]

Ամբողջովից. V. **Ամբողջա-**

Ամբողջութիւց. s. intégralité, intégrité, totalité.

Անբոնայրկ. s. abat-voix.

Ամբրու. V. **Արմու.**

Ամբրաւողի, Արմաւողի. s. eau-de-vie de dattes, tari.

Ամեակ. s. anniversaire; *խաւանքակ*, cinquantenaire; V. **Տարեդար.**

Ամեայ. a. d'année.

Ամեքոյս. V. **Մեղեքիլ.**

Ամեխաբար. adv. furieusement, d'une manière indomptable.

Ամեհիլ. a. indomptable, furieux, fougueux, effréné; — *ձի*, cheval fougueux; — *ալիք*, vagues furieuses.

Ամեհուրից. s. fureur, fougue.

Ամեց. V. **Ամէց.**

Ամեցաւարդար. a. le plus juste, très juste.

Ամեցաւարիւնահեղ. a. très sanglant; — *պատերազմ*, guerre — e.

Ամեցաբարեպաշտ. a. très pieux.

Ամեցաբարի. a. très bon.

Ամեցաբարձր. a. très haut, très élevé, sublime, suréminent.

Ամեցաբարձրեալից. s. le Très-Haut.

Ամեցաբեղուն. a. très fertile.

Ամեցաբոյժ. a. qui guérit toutes les maladies; — *դեղ*, panacée.

Ամեցաբոյս. a. très fertile.

Ամեցապարս. a. abominable, détestable, exécration. [պարս.]

Ամեցապարտիլ. V. **Ամեցա-**
Ամեցապետիլ. V. **Ամեցապետ-**
իլ.

Ամեցապետեցիլ. a. très beau, ravissant, charmant, bellissime.

Ամեցապէս. a. qui sait tout, omniscient. [cordieux.]

Ամեցապարտ. a. très miséri-

Ամեցապիտութիւց. s. omniscience, toute-science.

Ամեցապովիլ. a. très louable, digne de tout éloge.

Ամենագործ. a. qui fait tout, propre à tout faire, capable de tout, adroit, apte, actif, industrieux.

Ամենագուր. V. **Բազմագուր.**
Ամենադժան. a. très dur, très rude.

Ամենադժուար. a. très difficile.
Ամենադից մեհեան՝ սահար. s. panthéon.

Ամենադոյզն. a. le moindre; *առանց — պատճառի*, sans la moindre cause.

Ամենազոն. a. très varié, très complexe, très divers, de toute sorte, de toute espèce.

Ամենազոր. V. **Ամենազոն.**

Ամենազոնցիկ. a. très influent, qui jouit d'une haute influence, de beaucoup de crédit.

Ամենազոնից. a. qui observe tout, très observateur.

Ամենազուարհ. a. très amusant, plein de plaisirs.

Ամենազոր. a. tout-puissant, très puissant, absolu, omnipotent; — *Ն*, s. le Tout-Puissant.

Ամենազորաբից. s. toute-puissance, omnipotence.

Ամենաբեւառ. a. très malheureux, misérable. [ché.]

Ամենաժան. a. le meilleur mar-

Ամենաժան. a. très mauvais, très méchant, le pire.

Ամենաձողովրդական. a. très populaire, le plus populaire.

Ամենալավ. a. très bon, le meilleur, excellent.

Ամենալուրջ. a. très sérieux.

Ամենախոր. a. très profond.

Ամենակայ. a. qui tient sous sa puissance, tout-puissant, omnipotent; s. le Tout Puissant.

Ամենակար. a. qui peut tout, tout-puissant; omnipotent; s. le Tout-Puissant.

Ամենակարեւոր. a. très important, d'une haute importance.

Ամենակարն. a. le plus court, le plus bref.

Ամենակարոյ. V. **Ամենակար.**
Ամենակարոս. a. très nécessaires, très pauvre.

Ամենակեղծ. a. tout à fait faux, archifaux, fourbe. [phage.]

Ամենակեր. a. omnivore, pam-

Ամենակերպ. a. omniforme.
Ամենակուլ. a. qui avale ou dévore tout, omnivore; — *քաղաքականութիւն*, politique d'absorption.

Ամենահասարակ. a. très commun, très ordinaire.

Ամենահարուս. a. très riche, richard. [dèle.]

Ամենահաւասարիմ. a. très égal.
Ամենահեշտ. a. très facile, fort aisé, très agréable.

Ամենահզոր. V. **Ամենազոր.**

Ամենահից. a. très ancien, très vieux, archi-vieux, antique.

Ամենահրաւ. V. **Ամենահրաւաւառ.**

Ամենահրաւաւառ. a. très merveilleux, fort admirable, plein de miracles ou de prodiges. [yant.]

Ամենահրաւաւորիչ. a. très attrayant.
Ամենաիւստիք. a. très vrai.

Ամենաիւստիք. a. très propre, très pur.

Ամենամեծ. a. très grand, énorme, le plus grand, grandissime.

Ամենամեծար. a. très vénéré, très révérend, révérendissime.

Ամենամեծ. a. très près, tout près, le plus proche.

Ամենաժոհ. V. **Ամենամեծ.**

Ամենալոյս. a. vainqueur dans tous les combats, très victorieux, invincible; très grand, énorme.

Ամենալոյս. a. très réussi, très prospère.

Ամեցօրոյակ. a. très habile.
Ամեցարմար. a. très propre, très à propos, très approprié; très harmonieux, plein d'harmonie.
Ամեցայեօին. a. le tout dernier, ultime, tout à fait le dernier.
Ամեցյն. a. tout; s. tout, le tout; — *բանի պատրաստ ըլլալ*, être prêt à tout; — *սիրով*, avec plaisir, volontiers, de bon cœur.
Ամեցյուզից. a. très émouvant, fort pathétique; — *տեսարան*, spectacle —.
Ամեցյօծար. a. très disposé, plein d'envie, plein de bonne volonté; — *կերպով*, volontiers, de tout cœur.
Ամեցանուանոր. a. très distingué, illustre. [dre.
Ամեցանուազ. a. très peu, moins.
Ամեցանուաս. a. très humble.
Ամեցայիցն. a. très insignifiant, d'une nullité absolue.
Ամեցար. a. très méchant, très mauvais; s. le diable.
Ամեցանցիցն. V. **Ամեցանցից**.
Ամեցանցից. a. très beau, le plus beau.
Ամեցապօծառ. a. très brillant, très éclatant, splendide, magnifique.
Ամեցապատիր. a. fort trompeur, très faux.
Ամեցապատի. a. très honorable, très honoré, révérendissime.
Ամեցապատեան. a. très ou fort convenable.
Ամեցապատուութիւն. e. Révérence, Grandeur.
Ամեցապարտաս. a. tout prêt, tout disposé.
Ամեցապարկեօս. a. très modeste, très honnête.
Ամեցապիղծ. a. tout à fait impur, exécration.
Ամեցապիտանի. a. très utile.

Ամեցաչեբր. a. très chaud, très chaleureux.
Ամեցառաս. a. très abondant; très généreux, fort libéral.
Ամեցառէ. a. qui aime tout le monde; — *սիրտ*, cœur d'artichaut.
Ամեցախալ. a. très fautif, très faux, très erroné.
Ամեցասուրբ. a. très saint; — *Կոյս*, la très Sainte-Vierge.
Ամեցասուտեան. a. panthéiste, panthéistique; s. panthéiste; — *աղանդ*, panthéisme.
Ամեցասուտեանութիւն. s. panthéisme.
Ամեցասրբուհի. s. la très Sainte Vierge. [partout.
Ամեցապիւռ. a. répandu, diffus.
Ամեցաբանց. V. **Ամեցաբանցիկ**.
Ամեցաբանցիկ. a. merveilleux, excellent.
Ամեցաբանառ. a. s. qui vend de tout, marchand de bric-à-brac; — *բ*, bric-à-brac.
Ամեցապայելուց, a. très convenable, très comme il faut.
Ամեցապատասկ. a. très fatigué, très las, exténué, accablé de fatigue. [pire.
Ամեցալառ. a. très mauvais, le
Ամեցալեւեմ. a. fort sublime.
Ամեցալոստի. a. très sûr, très certain.
Ամեցասրբաբախաբար. adv. fort malheureusement.
Ամեցասրտ. a. répandu partout, qui s'étend partout.
Ամեցազեղ. a. très vilain, très laid.
Ամեցազեղ. a. très ignorant, ignorantissime.
Ամեցառեակ. a. de toute sorte, de toute espèce, de tout genre, très varié.
Ամեցասխուր. a. très triste.

Ամենաբարձր. a. très digne.
Ամենաբարձր. a. habile dans tous les arts, très habile.
Ամենափարքավ. a. très riche.
Ամենափափափելի a. très désirable, fort souhaitable.
Ամենափոքր. a. très petit, le plus petit, minime, minuscule, imperceptible.
Ամենափրկիչ. a. sauveur de tout.
Ամենափայլ. a. très doux. [pide.
Ամենափայլ. a. très brave, intré.
Ամենհրջանիկ. a. bienheureux, bien heureux, très heureux; — *կոյսն*, — *ն Մարիամ*: la bienheureuse Vierge Marie.
Ամենեւից. adv. nullement, aucunement, en aucune façon, d'aucune manière, du tout, point du tout, pas le moins du monde; *պատուիրեցին* — *չխօսի*, ils ont ordonné de ne point parler.
Ամենօրսաց. a. maître de tout, chef suprême, maître absolu.
Ամենողորմ. V. **Ամենողորմած**. [cordieux.
Ամենողորմած. a. très miséricordieux.
Ամենուս. adv. de tout côté, de tous les côtés, de toutes parts.
Ամենուրեք. adv. en tous lieux, partout; a. omniprésent.
Ամենօրեայ. a. de tous les jours, journalier, quotidien.
Ամերի. s. zool. broquart.
Ամերիկաբնակ. a. qui habite l'Amérique.
Ամերիկական. a. américain.
Ամերիկահայ. a. arméno-américain. [méricain.
Ամերիկահայասակ. s. sujet a-
Ամերիկացու. V. **Ամերիկացու**.
Ամերիկացու. a. américain
Ամերիկացու. s. cacao.
Ամէն. adv. amen, ainsi soit-il; en vérité.

Ամէն. a. tout, tous, chaque; — *ամիս*, tous les mois, chaque mois; — *օր*, chaque jour, tous les jours; — *ի ժիր*, — *ժամ*, tout le temps, à chaque heure, continuellement; — *անգամ*, chaque fois; — *մարդ*, tout le monde, chacun, chaque personne, tout homme; — *մէկ*, chacun; — *բան*, tout, chaque chose; — *կերպով* de toutes les manières, de toute façon; en tout point, de tout point, tout à fait, totalement, entièrement, parfaitement.
Ամէնքն ալ. a. tous, toutes.
Ամիկ. s. zool. chevreau, hiquet, cabri, cabril, bouquet.
Ամիս. s. mois; *ամէն* — tous les mois; *մի քանի ամէն*, au bout de quelques mois.
Ամիրայ. s. seigneur.
Ամիրայական. a. princier, seigneurial.
Ամիրապետ. s. calife.
Ամիրապետութիւն. s. califat.
Ամլանալ. vn. être ou devenir stérile, se stériliser.
Ամլորի. s. fils d'une femme stérile; saint Jean-Baptiste.
Ամլութիւն. s. stérilité, infécondité, infertilité; méd. stérilité.
Ամմոնեղփար. s. moll. ammonite, corne d'ammon.
Ամոյ, Ամոյք. s. couple, paire d'animaux attelés ensemble, accouplement, attelage; pendant; fig. couple, paire; époux, compagnon, camarade, collègue; *արքայական* — couple royal; *նորասակ* — les nouveaux mariés, le nouveau couple.
Ամոյակից. a. s. conjoint; pendant. [nerf sciatique.
Ամոյաջիղ. s. nerf de la cuisse,
Ամոնեղփար. V. **Ամմոնեղփար**.
Ամորձանկ. s. jath. varicocèle.

Անորձառ. a. path. anorchide, châtré; s. castrat; — *մարդ կամ անասուն*, châtré; — *պահապան կանանց*, ներքին, eunuque; — *աքաղաղ*, chapon; — *խոյ, սլիսար*, mouton; — *ցուլ, եղն*, bœuf; — *ձի, կոտած*, hongre. [didymite.

Անորձառայ. s. méd. orchite,
Անորձիք. spl. anat. testicules, génitoires.

Անուլ. a. stérile, infertile, infécond, infructueux, improductif, aride, ingrat; fig. stérile, infécond; s. femme stérile.

Անուսին. s. a. époux, conjoint, mari; épouse, compagne.

Անուսնաբար. adv. maritallement, conjugalement.

Անուսնաբաղ. a. séparé de son conjoint; — *ըլալ*, être séparé, se séparer.

Անուսնաբաղուրին. s. séparation, séparation de corps.

Անուսնալուծուրին. s. divorce, dissolution du mariage.

Անուսնալուծուրիլ. vn. divorcer, faire divorce.

Անուսնական. a. conjugal.

Անուսնանալ. vn. se marier, s'épouser, prendre femme, contracter un mariage; *վերստին նորին* —, se remarier. [riable.

Անուսնանալի. a. nubile, ma-

Անուսնացած. a. marié.

Անուսնացնիլ. va. marier, donner en mariage, faire épouser.

Անուսնացող. s. épouseur.

Անուսնացու. a. nubile, en âge d'être marié.

Անուսնաւոր. marié, mariée.

Անուսնութիւն. s. mariage. épousailles, noces, nocé; *ամուսնութեան հանդէս*, noces.

Անուսնօրէն. V. **Անուսնաբար.**

Անուր. a. solide, fort, ferme, dur; — *բռնիլ*, tenir ferme.

Անուրի. s. célibataire, garçon.

Անուրիութիւն. s. célibat.

Անոսնիլ. va. adoucir, calmer, apaiser, pallier, lénifier, tempérer, mitiger. [liatif,

Անոսնիչ. a. lénitif, calmant, palliatif,
Անչկոս. a. timide, honteux, pudique, pudibond, honnête, modeste.

Անչկոսութիւն. s. timidité, pudeur, honte, pudibonderie.

Անչնալ. vn. avoir honte, être confus, être honteux, rougir,

Անչցնող. a. qui fait honte.

Անպ. s. nue, nuage, nuée.

Անպաբեր. a. nubifère.

Անպախի. a. nuageux.

Անպակերպ. a. en forme de nuage, nébulé. [lo-stratus.

Անպակոյտ. s. cumulus, cumulus.

Անպահալած. a. qui chasse les nuages, nubifuge.

Անպանել. V. **Անպակերպ.**

Անպամած. a. couvert ou chargé de nuages, nuageux, nébuleux.

Անպայիւն. a. de nuage, formé de nuages, nuageux.

Անպայոյզք. s. nimbus.

Անպանալ. vn. devenir nuage, se transformer en nuage.

Անպանման. V. **Անպանելիլ.**

Անպապաս. V. **Անպամած.**

Անպանելիլ. a. semblable à un nuage, nuagé, nébulé, néphéloïde.

Անպար. s. ombre gris.

Անպարիօս. V. **Անպարիօս.**

Անպետյ. V. **Անպեղէն.**

Անպեղէն. a. de nuage, formé de nuages, nuageux.

Անպիկ. s. petit nuage, nubécule, nuelle.

Անպիսն. s. chaire, ambon, jubé.

Անպիսնութիւն. s. dais, ciel, bal daquin.

- Ամգիովանց. V. Ամգիովանք.**
Ամպո. V. Ամպամած.
Ամպոսիլ. vn. se couvrir, se couvrir de nuages, s'assombrir.
Ամպրոպ. s. ouragan.
Ամպրոպայից. a. tonnant, fulminant. [orages.
Ամպրոպայոյզ. a. qui agite les **Ամնուկ. a.** estival, d'été.
Ամազի. V. Ամաքերք.
Ամազլուխ. s. le premier jour du mois, néoménié. [mensuel.
Ամաքերք. s. feuille ou journal
Ամաքի. s. la date, le jour, le quantième du mois.
Ամաքուցի. s. gages du mois, mois, salaire, appointment, traitement.
Ամալան. a. d'un mois, mensuel; s. règles, menstrues; le mois, la paye d'un mois.
Ամալանուոր. a. qui est au mois; — *պաշտօնեայ*, employé au mois. [suelle.
Ամառանդէս. s. revue mensuelle.
Ամամուտ. V. Ամազլուխ.
Ամամուր. V. Ամազլուխ.
Ամապերք. s. fin du mois.
Ամապար. s. paye d'un mois, le mois.
Ամաքեր. s. livre du mois.
Ամաքոյց. s. exposé mensuel.
Ամաքոյցակ. s. tableau mensuel.
Ամսեայ. V. Ամսորեայ.
Ամսորեայ. a. mensuel, d'un mois.
Ամքերք. s. château fort.
Ամքործ. a. solidement fait, fortifié. [caché.
Ամքածուկ. a. bien couvert,
Ամքակազմ. a. d'une solide constitution, fortement constitué, solide.
Ամքակապ. V. Ամքակառոյց.
Ամքակառոյց. a. bâti ou construit solidement, fort.
- Ամքակու. a.** très solide, très dur, très résistant.
Ամքակար. vn. se fortifier, se raffermir; se fortifier, se munir, se retrancher, se remparer; se réfugier, s'abriter.
Ամքակէց. a. bâti ou construit solidement, fort; — *զօրք*, génie, soldats du génie. [litaire).
Ամքակնոքից. s. génie (militaire).
Ամքակոտ. V. Ամքակոտակ.
Ամքակոտակ. a. qui garde, qui conserve bien; bien gardé, bien conservé; s. châtelain, la garde d'une forteresse. [lidement.
Ամքակոտ. adv. fortement, so-
Ամքակոտից. a. solide, fort.
Ամքակոտից. va. affermir, raffermir; solidifier, fortifier, consolider, étayer, assujettir; fig. rassurer.
Ամքակոտութիւն. V. Ամքակոտութիւն.
Ամքակոտութիւն. s. solidité.
Ամքակոտից. va. fortifier, renforcer, munir; raffermir, affermir, consolider, soutenir.
Ամքակ. V. Ամքակ.
Ամքակակ. a. bien fermé, hermétiquement fermé.
Ամքակակից. va. fermer bien ou hermétiquement. [fort.
Ամքակ. s. fort, forteresse, château
Ամքակից. s. fortin, redoute.
Ամքակութիւն. s. solidité, fermeté, consistance; fortification, retranchement.
Ամքակար, Ամքակարուց. s. amphithéâtre. [tre.
Ամքակարուց. a. en amphithéâtre.
Ամքակ. a. contracté, resserré, serré, réduit, restreint; — *կեանք*, vie retirée.
Ամքակից. va. contracter, resserrer, restreindre, serrer, renfermer, circonscrire, concentrer.

Ամփոփուիլ. vn. se contenir, se renfermer, être renfermé ou contenu; se resserrer, se contracter, se serrer, se ramasser, se concentrer; se replier, se ré-
fléchir.

Ամփոփում. s. restriction, contraction, assemblage, concentration.

Ամօք. s. honte, confusion, vergogne; opprobre, déshonneur; — է, c'est honteux; *խօսքս* —, pardonnez-moi ou permettez-moi l'excuse, sauf votre révérence.

Ամօքաբեր. a. qui cause la honte, honteux.

Ամօքալի. a. honteux; — *գործ*, turpitude, infanie.

Ամօքալից. a. honteux, dégradant; — *կերպով*, honteusement.

Ամօքաւար. a. honteux, confus, confondu, penaud.

Ամօքաւարս. a. honni; honteux, confus. [sion, honte.]

Ամօքաւարսութիւն. s. confusion.

Ամօքերես. a. qui a l'air honteux, confus.

Ամօքեւած. a. confus, honteux, timide, pudique. [timide.]

Ամօքխած. a. pudique, honteux,

Ամօքխածութիւն. s. pudeur, pudicité, retenue, modestie, pudibonderie.

Ամօքով. adv. honteusement; a. confus, penaud.

Ա՛յ. interj. ho! holà! ô! hé toi! ah! ouf! aïe!

Այբբնարան. s. alphabet, abécé, abécédaire. [կան.]

Այբբնական. V. **Այբբնութեան.**

Այբբնարան. V. **Այբբնարան.**

Այբբնութեան, Այբբնութեան. s. alphabet.

Այբբնական. a. alphabétique; — *ցանկ, կարգ*, table, ordre —.

Այբբնութեան. spl. alphabet.

Այբբնութեանով. adv. alphabétiquement, par ordre alphabétique.

Այգ. s. aube, le jour naissant, le point du jour, aurore, matin.

Այգազարոյց. s. réveille-matin (pendule).

Այգազգես. s. matinée, vêtement d'intérieur de femme.

Այգազուար. V. **Այգազուարիկ.**

Այգազուարիկ. s. bot. belle-de-jour, li-eron tricolore.

Այգաճալ. vn. faire jour, luire, commencer à faire jour, poindre.

Այգաճուազ. s. aubade.

Այգասող. s. étoile du berger, étoile matinière, Vénus, Lucifer.

Այգաւեռ. a. vignoble, qui abonde en vignes.

Այգեբան. s. viticulteur. [que.]

Այգեբանական. a. ampélogique.

Այգեբանութիւն. s. ampélogie.

Այգեգործ. s. vigneron; vignier; a. viticole. [viticole.]

Այգեգործական. a. de vigneron,

Այգեգործութիւն. s. viticulture, viniculture.

Այգեկիլի. va. vendanger.

Այգեկիլի. V. **Այգեկուլի.**

Այգեկուլի. a. vendangeur.

Այգեկուլի. spl. vendanges.

Այգեհանութիւն. V. **Այգեհանութիւն.** [sier.]

Այգեպահ. s. garde-vigne, mes-

Այգեպահ. V. **Այգեգործ.**

Այգեպահութիւն. V. **Այգեհանութիւն.**

Այգեպահ. V. **Այգեպահ.**

Այգեսան. s. vignoble, vigne.

Այգեհր. V. **Այգաճուազ.**

Այգեհր. V. **Այգաւեռ.**

Այգեհր. V. **Այգեկուլի.**

Այգեպահ. s. bot. poireau sauvage. [page.]

Այգի. s. vigne; vigne (plante), cé-

Այգորդ. V. **Այգեգործ.**

Այգուն. adv. au point du jour, des le matin.

Այգուց. adv. dès le point du jour, de bonne heure; s. matines.

Այդ. a. démonstr. ce, cet, cette; pron. démonstr. ce, cela, celui, celle, celui-là, celle-là.

Այդչափ. a. adv. tant, autant.

Այդպէս. adv. ainsi, de cette façon, de cette manière.

Այդպիսի. a. tel.

Այդրեմածին. a, indigène, aborigène, autochtone.

Այդքան. V. **Այդչափ.**

Այդորինակ. a. de cette façon, de cette manière, tel.

Այլ. s. air, atmosphère.

Այժմ. adv. à présent, présentement, maintenant, actuellement. en ce moment, à l'heure qu'il est; առ —, pour le moment, pour l'heure, pour le présent, pour le quart d'heure; *մինչև ց* —, jusqu'à présent, jusqu'ici, jusqu'à ce jour.

Այժմեան. a. à présent, actuel, récent, moderne, d'aujourd'hui, d'à présent.

Այժմեանութիւն. s. actualité.

Այժմէն. adv. dès à présent, dès ce moment, dès cette heure, d'ores et déjà. [բիւն.

Այժմէութիւն. V. **Այժմեան-**

Այժմիկ. V. **Այժմ.**

Այժմու. V. **Այժմեան:**

Այլ. a. autre, différent; *և — ն*, et cætera — *ընդ — ոյ*, péle-mêle, confus, absurde. [tant.

Այլ. conj. mais, cependant, pour-

Այլաբանաբար. V. **Այլաբան-**

Գորէն.

Այլաբանական. a. allégorique, parabolique. [légorisation.

Այլաբանականութիւն. s. al-

Այլաբանելի. va. allégoriser, faire des allégories. [pologue, parabole.

Այլաբանութիւն. s. allégorie, a-

Այլաբանորէն. adv. allégorique-

ment.

Այլաբոյժ. s. allopathe.

Այլաբուժական. a. allopathique.

Այլաբուժութիւն. s. méd. al-

lopathie. [phale.

Այլազուլի. s. zool. hétérocé-

Այլազուցիլ. vn. se décolorer, changer de couleur, se déteindre, pâlir, blémir, s'altérer.

Այլազուցութիւն. s. décolora-

tion, pâleur; hétérobaphie.

Այլադաւան. a. qui a une au-

tre profession de foi, un autre

rite. **Այլադին.** V. **Այլազանգ.**

Այլադէմ. a. d'une autre figure,

d'un autre visage. [férent.

Այլազան. a. divers, varié, dif-

Այլազանութիւն. s. variété,

diversité.

Այլազանորէն. adv. diverse-

ment, différemment, autrement.

Այլազգ. a. autre, différent; adv.

autrement, d'une autre manière.

Այլազգի. s. étranger; a. étranger,

différent; païen.

Այլազգուհի. sf. étrangère.

Այլաքերք. a. bot. hétéropétale.

Այլածես. a. d'un rit différent.

Այլածին. a. étranger, hétéro-

gène. allogène.

Այլածնութիւն. s. hétérogénésie.

Այլապարծիք. a. d'opinion diffé-

rente, d'un avis différent.

Այլակերպ. a. de forme diffé-

rente, diversiforme; métamor-

phique, déguisé, travesti; bot.

hétéroïde. hétéromorphe.

Այլակերպելի. va. transformer,

transfigurer, métamorphoser, dé-

guiser, masquer, travestir; dé-

figurer, altérer. [térer.

Այլակերպիլ. vn. changer, s'al-

Այլակերպութիւն. s. trans-

figuration, transformation, mé-

tamorphose, allomorphie; déguisement, travestissement; différence; — *Քրիստոսի*, la transfiguration de Jésus-Christ, V. *Պարզավար*.

Այլադրոհ. a. qui est d'une autre religion, hétérodoxe, dissident.

Այլադրոհութիւն. s. hétéro-

Այլահաւատ. V. **Այլադրոհ**.

Այլահնչիւն. a. qui a un son différent.

Այլահոլով. a. gram. hétéroclite.

Այլաձայն. a. sans accord, hétérophone.

Այլաձայնութիւն. s. hétéropho-

Այլաձեւ. a. d'une autre forme, hétéromorphe.

Այլաձեւութիւն. s. déformation.

Այլադաճ. a. d'une autre secte, dissident.

Այլաժրծ. a. exclusif.

Այլաժրծութիւն. s. exclusivité.

Այլայախառն. a. confus; hybride.

Այլայակ. a. différent, divers.

Այլայիւ. va. altérer, changer, dénaturer; altérer, troubler.

Այլայիւ. vn. s'altérer, changer; s'altérer, se troubler, s'émouvoir.

Այլայիկ. V. **Այլայակ**.

Այլայիչ. s. altérateur.

Այլայութիւն. s. altération, changement; altération, trouble, perturbation, alarme, émotion; différence.

Այլայում. V. **Այլայութիւն**.

Այլանդակ. a. bizarre, étrange, extravagant, excentrique, hétéroclite, drôle, absurde, singulier, particulier, unique, baroque, fantastique, extraordinaire, fantaisiste, original; dénaturé, dégénéré, monstrueux.

Այլանդակաբար. adv. étrangement, absurdement.

Այլանդակիւ. va. rendre bizarre ou absurde; dénaturer, altérer, dégénérer.

Այլանդակիլ. vn. devenir bizarre ou absurde; se dénaturer, se dégénérer.

Այլանդակութիւն. s. bizarrerie, étrangeté, absurdité, extravagance, excentricité, originalité; dégénération, monstruosité.

Այլանման. a. dissimilaire, dissemblable.

Այլանուն. a. dissigne. [nyme.

Այլանուն. a. allonyme, hétéro-

Այլաչափ. a. arith. géom. incommensurable.

Այլաչափութիւն. a. arith. géom. incommensurabilité.

Այլաչեայ. a. vairon, véron.

Այլապէս. adv. autrement, différemment.

Այլապտուղ. a. bot. hétérocarpe,

Այլապոցիկ. a. allégorique.

Այլապոցութիւն. V. **Այլապոցութիւն**.

Այլաքան. a. qui est d'une autre espèce, d'un autre sexe, hétérogène.

Այլաքան. a. bot. hétérogame;

Այլաքանիւ. a. dégénéré.

Այլաքանիւ. va. dégénérer, dénaturer.

Այլաքանիւ. [bâtardir.

Այլաքանիլ. vn. dégénérer, s'altérer.

Այլաքանութիւն. s. dégénération.

Այլաքանում. s. dénérescence.

Այլաքեր. a. altruiste.

Այլաքերական. a. altruiste.

Այլաքերութիւն. s. altruisme.

Այլապանութիւն. V. **Մարդապանութիւն**.

Այլատրոհ. s. hétérotrophie; a. allotrophique.

Այլատար. a. différent.

Այլատեսութիւն. s. berlue, hétéroscopie.

Այլատեսիւ. a. bot. hétérophylle.

Այլատեսիկ. V. **Այլացեղ**.
Այլացեղ. a. étranger, allophyle, allophylique.
Այլափոխ. a. transformé, changé; allégorique, métaphorique.
Այլափոխել. va. transformer, changer, modifier, diversifier, dénaturer, déformer, altérer; déguiser, travestir.
Այլափոխիլ. vn. changer; se transformer; se déguiser, se travestir.
Այլափոխիկ. a. métaphorique; — յորջորջանք, allégorique.
Այլափոխութիւն. s. transformation, changement, altération.
Այլ եւ. conj. mais encore.
Այլ եւ այլ. a. différent, divers; — ք. divers; variétés.
Այլ եւս. adv. conj. encore, outre cela; une autre fois, plus, davantage; — չեմ ուզեր, je ne veux plus.
Այլ ընդ այլոյ. V. **Այլ**.
Այլիզայֆ. spl.zool'. hétérogynes.
Այլոսուց. spl. moll. hétéropodes, pœcilopodes.
Այլործայ. a. bot. hétérandre.
Այլուս. adv. d'ailleurs, d'autre part, d'un autre côté.
Այլուր. adv. ailleurs, autre part, dans un autre endroit.
Այլուրկայ. s. alibi.
Այլ սակայն. conj. mais cependant. [féremment].
Այլորինակ. a. différent; adv. dif-
Այծ. sf. zool. chèvre, bique; cabre; — վայրի, V. **Խարբուզ**; — բու — V. **Գազ**; — ի ճագ, V. **Ամիկ**, **Ալուջ**.
Այծամազ. s. poil de chèvre.
Այծամարդ. s. satyre, bouquin; orang, orang-outai g.
Այծամորթ. s. peau de chèvre.
Այծային. a. chim. caprique.
Այծազգիք. s. chabrilion, chabichou, chevrotin.

Այծառ. s. bot. peuplier noir.
Այծառ. s. chim. caprate.
Այծաթիկ. s. mus. chevrie.
Այծատունկ. s. bot. satyriion.
Այծար. V. **Այծառ**.
Այծարած. s. chevrier; — ուհի, chevrrière.
Այծարան. s. chèvrerie.
Այծեակ. s. camelotine.
Այծեամ. s. chevreuil; արու —, broquart, brocard; էգ —, V. **Այծեմնիկ**.
Այծեայ. a. de chèvre, chevru, caprin; s. poil de chèvre.
Այծեղէն. a. chevru.
Այծեղջիւր. s. astr. Capricorne; bot. égicère; — էայք, égicérées.
Այծեմազ. V. **Այծամազ**.
Այծեմնիկ. sf. zool. chevrette.
Այծեմորթ. V. **Այծամորթ**.
Այծեմուկ. s. zool. capromys, houtias.
Այծեմազործ. s. chamoiseur.
Այծեմազործութիւն. s. chamoisage.
Այծեցի. a. de chèvre, caprin; de poil de chèvre; s. peau de chèvre, chevreau. [vres].
Այծեբամակ. s. troupeau de chè-
Այծի. V. **Այծ**.
Այծիւղ. s. chim. capronoîle.
Այծխոս. s. bot. capraire.
Այծմորու. s. bot. galéga, ruc de chèvre, lavarèse, faux indigo.
Այծողային. a. chim. caprylique.
Այծողառ. s. chim. caprylate.
Այծուկ. s. zool. chevreau.
Այծուղ. s. zool. lama.
Այծալուկ. s. bot. pis de chèvre blanc (raisin).
Այծերեւի. s. bot. chèvrefeuille.
Այծերեւուկ. V. **Այծերեւի**.
Այծխոզ. s. zool. bouquetin, ibex.
Այն. a. dém. ce, cet, cette; pron. dém. celui, celle, celui-là, celle-là, le, la; այս է —, սա ու ան,

tel et tel; — *օր*, ce jour; *ց* — *օր*, jusqu'à ce jour.
Այն է. conj. c'est-à-dire.
Այն ինչ. adv. pendant, tandis que; récemment; à peine.
Այնու հանդերձ. adv. néanmoins, nonobstant, malgré cela.
Այնուհետև. conj. depuis, depuis lors. depuis ce temps-là.
Այնչափ. a. adv. tant, autant, si, aussi, tellement, à un tel point ou degré, à tel point; — ... *որչափ*, tant... autant; *որչափ մարդիկ* — *կարծիք*, autant de têtes, autant d'avis; vingt têtes, vingt.
Այնպես. adv. ainsi, tellement, de cette façon, comme cela, tant, si; — *պատուական էր*, il était si ou tellement précieux; — *է*, c'est ainsi; — *որ*, tellement que, de façon que, si bien que, de sorte que, en sorte que; *սակայն է* — *բայց է* —, pourtant, avec cela même, malgré tout cela; *պայտ կամ* —, de façon ou d'autre, de manière ou d'autre.
Այնպիսի. a. tel, pareil.
Այնքան. V. **Այնչափ.**
Այո՛. adv. oui; si; — *կուզեմ*, oui, je veux; *չե՞ս ուզեր*. — *կ'ուզեմ*, ne veux-tu pas? si, je veux.
Այսպանել. va. bafover, railler, gausser, se moquer de, narguer, persifler; insulter.
Այսպանող. s. moqueur, railleur, bafover, berneur, persifleur, gausseur.
Այսպանում. s. dérision, moquerie, raillerie, persiflage.
Այս. a. dém. ce, cet, cette; pron. dém. ceci, celui, celle, celui-ci, celle-ci; — *է*, c'est, c'est-à-dire, savoir; — *է այն*, tel et tel; *առ* —, à cela, pour cela; à cette occasion. [mon; sylphe.
Այս. s. souffle, vent; esprit, dé-

Այսակիր. a. démoniaque, possédé, énergumène.
Այսահար. a. possédé du démon, démoniaque, énergumène.
Այսահարիլ. vn. être possédé du démon.
Այսահարուրից. s. théol. possession, obsession. [nommé.
Այս անուց. a. tel, un tel, un
Այսինչ. a. tel. [dire.
Այսինքն. conj. savoir, c'est-à-
Այսու. V. **Այսահար.**
Այսու. adv. par là; — *անհնայնիւ*, malgré cela, néanmoins; — *հանդերձ*, avec cela.
Այսուհետև. adv. désormais, dorénavant, à l'avenir.
Այսչափ. a. adv. tant, autant; — *մարդիկ*, tant d'hommes.
Այսչափ. adv. ainsi, comme cela, de même, de cette façon, de cette manière, de cette sorte.
Այսպիսի. a. tel; adv. V. **Այնպես.**
Այսքան. a. adv. tant.
Այսօր. adv. aujourd'hui; *մինչև ց* —, jusqu'aujourd'hui, jusqu'à ce jour, jusqu'à présent.
Այսօրեայ. a. d'aujourd'hui, du jour; — *թուական*, la date —; — *թուականու*, en date —.
Այսօրինակ. a. semblable; de cette façon.
Այս. V. **Այսք.**
Այսակազմութիւց. s. anat. gé-noplastie, méloplastie.
Այսպից. V. **Այսեղէց.**
Այսեղէց. a. anat. général.
Այսոյց. s. méd. enflure, tumeur, tubercule; *պինդ* —, dureté.
Այսուկր. s. anat. joue, os de la joue.
Այսում. s. méd. enflure, fluxion, tuméfaction, gonflement; bouton, pustule, tumeur, intumescence, tubercule.

- Այտուցարանութիւն.** s. path. oncologie.
- Այտուցախ.** s. méd. tuberculose, maladie tuberculeuse.
- Այտուցախութիւն.** s. méd. tuberculose.
- Այտուցիկ.** a. variqueux.
- Այսօք.** s. joue.
- Այր.** s. homme; mari, époux; — մարդ, homme, mâle.
- Այր.** s. antre. grotte, caverne.
- Այրաբար.** adv. en homme, comme un homme, virilement, valeureusement. [mari.]
- Այրաբող.** a. séparée de son-
- Այրած.** a. brûlé, calciné, — սրջասպ. colcotar; — ծաղիկ՝ պղինձ, antimoine.
- Այրածք.** s. brûlure.
- Այրական.** a. d'homme, viril, mâle; marital.
- Այրակին.** V. Արուէգ.
- Այրապէս.** V. Այրաբար.
- Այրասիր.** a. doué d'un cœur viril, brave.
- Այրացաւեր.** a. brûlé et dévasté; — ընել, brûler et dévaster, détruire, saccager.
- Այրել.** va. brûler.
- Այրելի.** a. combustible; brûlant; s. combustible.
- Այրեծաղիկ.** s. bot. scabieuse, fleur de veuve.
- Այրեցած.** s. brûlure; a. brûlé; — ou — գօտի V. Այրեցեալ գօտի.
- Այրեցեալ.** a. brûlé, torride, aduste; — գօտի, zone torride.
- Այրեցող.** a. brûlant, caustique.
- Այրեցուած.** s. brûlure.
- Այրնօտր.** a. brave, vaillant; s. des hommes d'élite. [d'élite.]
- Այրնօտրք.** spl. ablectes, troupes
- Այրի.** a. s. veuf, veuve.
- Այրիանալ.** vn. devenir veuf ou veuve.
- Այրիլ.** vn. brûler, être brûlé, se brûler.
- Այրիութիւն.** s. veuvage, viduité.
- Այրիչ.** a. qui brûle, brûlant; brûleur, caustique, ardent.
- Այրմարդ.** V. Էրեկմարդ.
- Այրոց.** V. Այրիչ.
- Այրութիւն.** s. âge viril, virilité, air mâle.
- Այրուծի.** s. cavalerie.
- Այրում.** s. brûlement, combustion, ignition, ustion; méd. adustion; cuisson. [legmon.]
- Այրուցք.** s. brûlure; path. py-
- Այց.** s. visite.
- Այցագիւն.** s. honoraires, prix de visite.
- Այցասոմս.** V. Այցեոմս.
- Այցաբար.** V. Այցեոմս.
- Այցեգիւն.** V. Այցագիւն.
- Այցել.** va. visiter; inspecter.
- Այցելաբար.** adv. en visite.
- Այցելագիւն.** V. Այցագիւն.
- Այցելաբար.** V. Այցելու.
- Այցելել.** V. Այցել.
- Այցելու.** s. visiteur; inspecteur.
- Այցելութիւն.** s. visite; inspection, surveillance, examen; — սօն այցելութեան Ս. Կուսին, Visitation, fête de la Visitation.
- Այցելուի.** sf. visiteuse.
- Այցեոմս.** s. carte de visite, carte.
- Այցեբար.** V. Այցեոմս.
- Այցող.** s. visiteur.
- Ան.** pop. de Այն.
- Ան — Տ —** préfixe négatif: a—, dé—, dés—, dis—, in—, etc.
- Անագ.** s. étain, étamure; tain.
- Անագազործ.** s. potier d'étain.
- Անագազօծ.** a. étamé.
- Անագազօծել.** va. étamer; զերստին —, rétamé.
- Անագազօծում.** V. Անագում.
- Անագախառն.** a. stanneux.
- Անագալիւն.** a. chim. stannique!

Անազան. a. tardif; adv. tard, sur le tard, tardivement; s. le soir. [rain.]
Անազապղինձ. s. bronze; ai-
Անազեայ. a. d'étain.
Անազել. va. étamer; նորէն —, rétamé.
Անազի. V. Ազուս.
Անազիչ. s. étameur.
Անազորոյն. a. cruel, impitoyable, inhumain, féroce, barbare, atroce.
Անազորունութիւն. s. cruauté, inhumanité, férocité, barbarie, atrocité.
Անազում. s. étamage.
Անազակ. a. inactif.
Անազական. a. inefficace.
Անազելի. a. insensible, imperceptible.
Անազելեցիկ. a. qui est sans influence, anodin, inefficace.
Անազիւ. a. bas, vil, déloyal.
Անազնութիւն. s. bassesse, vilénie.
Անաքեմայ. s. anathème.
Անաքոս. a. sans siège, inpartibus. [insipide, fade.]
Անալի. a. qui n'est pas salé,
Անախորձ. a. désagréable, déplaisant, contrariant; disgracieux, laid.
Անախորձակութիւն. s. inappétence, anorexie, apositie.
Անախորձելի. V. Անախորձ.
Անախորձութիւն. s. désagrément, déplaisance.
Անակեկալ. a. inattendu, inespéré, inopiné, imprévu; s. imprévu, surprise. [prise.]
Անակեկալիք. s. imprévu, sur-
Անակեկեցի. V. Անակեկալ.
Անապարս. a. non dénigré, intact, inaltérable.
Անապխ. a. sans bagage; sans cargaison, à vide.

Անազմուկ. a. sans alarme, sans bruit.
Անաշ. a. sans souillure, sans tache, net; fig. pur, chaste; immaculé, vierge.
Անամաչ. V. Անամօք.
Անամուսին. a. non marié; célibataire.
Անամիղ. a. sans nuage, serein.
Անամօք. a. qui n'a point de honte, déhonté, éhonté, dévergondé, impudent, impudique, effronté.
Անամօքաբար. adv. sans honte, impudemment, effrontément.
Անամօքութիւն. s. impudence, impudeur, dévergondage, effronterie.
Անայլայլ. a. inaltérable, invincible, immuable.
Անայլայլելի. V. Անայլայլ.
Անայր. a. sans marie, non mariée, célibataire, fille, demoiselle.
Անայրելի. a. incombustible.
Անայց, Անայցեղու. a. non fréquenté, abandonné.
Անանաս, s. bot. ananas.
Անանի. V. Այնպէս.
Անանձնատր. qui n'est pas égoïste, dévoué. [vouiment.]
Անանձնասիրութիւն. s. dés-
Անանձնատր. a. impersonnel, incorporel. [personnellement.]
Անանձնատրաբար. adv. im-
Անանձնատրութիւն. s. impersonnalité.
Անանձնգով. a. modeste.
Անանձնգովութիւն. s. modestie.
Անանձրել. a. sans pluie; — երկինք, ciel d'airain.
Անանուանելի. a. indéfinissable, innommable.
Անանուխ. s. bot. menthe; սարի —, menthe sauvage; ջրի —, menthe aquatique; վայրի — V. Պարզն.

Անանուն. a. innommé, innominé, anonyme; sans nom, inconnu, obscur; — *ընկերութիւն*, société anonyme. [anonymie.]

Անանունութիւն. s. anonymat,

Անանջա. a. inséparable.

Անանջաւոր. adv. inséparablement.

Անանջատի. V. **Անանջա.**

Անանջորդ. a. qui n'est pas espace, inséparable.

Անանջ. a. sans fin, éternel, immortel, impérissable; sans passage, impraticable, infranchissable. [pas, éternel.]

Անանջաւոր. a. qui ne passe sans passants.

Անաւատ. a. infatigable, sans fatigue, sans peine, aisé; adv. sans fatigue, sans peine.

Անաւատաւոր. a. paresseux, fainéant. [resse, fainéantise.]

Անաւատաւորութիւն. s. pa-

Անաւոր. a. sans douleur, sans lamentation.

Անաւորիկ. a. étranger; expatrié, dépaycé.

Անաւոր. a. impartial, désintéressé, sévère, strict, rigide.

Անաւորաւոր. adv. impartialement.

Անաւորութիւն. s. impartialité, sévérité, rigidité.

Անաւոր. a. sans avenir.

Անաւոր. a. pur, sans mélange; s. vin pur. [incorrompu, vierge.]

Անաւորան. a. incorruptible,

Անաւորանութիւն. s. incorruptibilité, incorruption, intégrité.

Անաւորակ. a. non affranchi.

Անաւորակութիւն. s. non affranchissement.

Անաւոր. a. incertain, non assuré, qui n'est pas en sûreté, qui manque de sécurité.

Անաւորութիւն. s. manque de sûreté, d'assurance, incertitude, insécurité.

Անաւոր. a. incontrit, impénitent, irrepentant, inconvertible; adv. sans faire pénitence, sans repentir.

Անաւորաւորութիւն. s. impénitence, irrepentance.

Անաւորաւոր. a. sans asile, abandonné.

Անաւոր. s. désert, solitude, ermitage; a. désert, inhabité. ;

Անաւորակ. a. solitaire; s. ermite, anachorète.

Անաւորանութիւն. s. vie d'anachorète, vie érémitique.

Անաւորանակ. a. qui vit dans le désert; s. ermite, anachorète.

Անաւորաւոր. a. nomade.

Անաւորաւոր. V. **Անաւորաւոր.**

Անաւորութիւն. s. solitude, isolement, abandon.

Անաւոր. a. sans preuve.

Անաւոր. a. sans protection, délaissé. [շու, bateau —

Անաւոր. a. sans voile; —

Անաւոր. a. prodigue, libertin, débauché, déréglé, dissolu, abandonné.

Անաւորաւոր. adv. en débauché, dissolument.

Անաւորակ. vn. mener une

Անաւոր. } vie déréglée, se débaucher.

Անաւոր. s. coquin, polisson.

Անաւորութիւն. s. vie déréglée, débauche, libertinage, prodigalité, dissolution, incontinence, abandonement, inconduite, dérèglement. [chef.

Անաւոր. a. sans guide, sans

Անաւոր. a. irréprochable, inattaquable.

Անառիկ. a. inprenable, insaisissable, inexpugnable.

Անառնելի. a. infaisable.

Անառողջ. a. malsain, insalubre.

Անառողջութիւն. s. insalubrité.

Անասելի. a. indicible, inexplicable, inexplicable.

Անասնաբան. etc. V. **Կենդանաբան**, etc.

Անասնաբար. adv. brutalement, bêtement, bestialement.

Անասնաբարոյ. a. brutal, bête, grossier.

Անասնաբոյժ. s. vétérinaire.

Անասնաբոյժ. a. qui nourrit ou élève du bétail; s. éleveur, éleveur de bestiaux, nourrisseur.

Անասնաբուժական. a. zoothérapie, zoiatrique, vétérinaire.

Անասնաբուժութիւն. s. art vétérinaire, zoothérapie, zoiatrie.

Անասնաբուծութիւն. s. élevage, zoothecnie.

Անասնագողութիւն. s. abigéat.

Անասնագրութիւն. s. zoographie.

Անասնախտութիւն. s. épizootie.

Անասնական. a. brutal, bestial, animal. [tê.]

Անասնականութիւն. s. bestialité.

Անասնախտութիւն. s. zootomie.

Անասնամբար. s. pancarpe, combat d'animaux.

Անասնամիտ. s. brute, bête, animal, abruti.

Անասնամալ. vn. s'abrutir.

Անասնապահ. s. éleveur de bestiaux.

Անասնապահութիւն. s. élevage de bestiaux. [պահ.]

Անասնապահ. V. **Կենդանաբան**.

Անասնաբան. s. ménagerie.

Անասնաբար. a. abrutissant.

Անասնացնել. va. abrutir.

Անասնացուցակ. s. faune.

Անասնացուցիչ. a. abrutissant.

Անասնիկ. s. animalcule, petite bête, petit animal, bestiole, bestion.

Անասնոց. V. **Անասնաբան**.

Անասնութիւն. s. brutalité, abrutissement, animalité.

Անասուն. s. animal, bête, bétail; a. bête, brute, bête, irraisonnable, insensé.

Անասութեան. a. sans grade.

Անասող. a. sans étoile.

Անասունամբ. s. athée; a. athée, athéistique; per vers, sans foi ni loi.

Անասունամական. a. athée, athéistique.

Անասունամութիւն. s. athéisme.

Անասունամապառնութիւն. s. idolâtrie.

Անասակ. a. incapable, inhabile, maladroit, impropre à.

Անասակ. s. a. édenté, anodonte.

Անասակներ. spl. les édentés.

Անարատ. a. immaculé, sans tache, pur, intact. [purement.]

Անարատաբար. adv. sans tache, pureté.

Անարուն. a. impubère, non nubile. [fance.]

Անարբութիւն. s. impuberté, en-

Անարգ. a. vil, abject, bas, méprisable, ignoble, déshonoré, indigne: — *Կերպով*, V. **Անարգաբար**.

Անարգաբար. adv. ignominieusement, sans honneur, vilement, basement, honteusement, indignement.

Անարգաբար. s. billon, potin.

Անարգական. a. méprisant, dédaigneux, insultant, insolent, déshonorant.

Անարգասեծար. a. bienveillant.

Անարգասեծարութիւն. s. bienveillance.

Անարգանալ. vn. s'avilir, être

- déshonoré, s'humilier, s'abaisser, se dégrader.
- Անարգոյն**. s. déshonneur, ignominie, affront, mépris.
- Անարգասուն**. a. infertile, infécond, infructueux, stérile.
- Անարգասունորութիւն**. s. infertilité, infécondité, stérilité, effritement.
- Անարգել**. a. sans obstacle, libre; adv. librement, sans obstacle, couramment.
- Անարգել**. va. déshonorer, mépriser, dédaigner, vilipender, dépriser, avilir.
- Անարգի**. { a. déshonorant, a-
Անարգու. { vilissant, mépri-
sant, dédaigneux.
- Անարգութիւն**. s. déshonneur, avilissement, ignominie, vileté, abjection, humiliation, dégradation.
- Անարգօրէց**. V. **Անարգաբար**.
- Անարդ**. a. sans ornement, brut, difforme. [chant.]
- Անարդար**. a. injuste, inique, mé-
Անարդարածի. a. injuste.
- Անարդարածութիւն**. s. injustice.
- Անարդարացի**. a. injustifiable.
- Անարդարապէս**. adv. injustement. [quité.]
- Անարդարութիւն**. s. injustice, ini-
Անարդի. a. infructueux, inefficace, inutile; sans mérite; —
կերպով. V. **Անարդիցաբար**.
- Անարդիցաբար**. adv. inefficacement, infructueusement.
- Անարդիցաբր**. a. improductif.
- Անարդիցաբրութիւն**. s. improductivité. [ցաբար.]
- Անարդիցապէս**. V. **Անարդի-
Անարդուարդ**. a. négligé.
- Անարի**. a. sans soleil, obscur; ombragé.
- Անարման**. a. indigne; illicite; —
կերպով. V. **Անարմանցաբար**;
— *համարել*, dédaigner, ne pas juger digne, regarder comme indigne; — *ըլլալ*, se rendre indigne, démériter.
- Անարմանցաբար**. } adv. indigne-
Անարմանապէս. } ment, d'une manière indigne.
- Անարմանուն**. V. **Անարման**.
- Անարմանունորութիւն**. s. in-
Անարմանութիւն. dignité; — *բ.* indignement.
- Անարժէք**. a. sans valeur.
- Անարիւական**. a. anaryen.
- Անարիւ**. a. anémique.
- Անարիւնութիւն**. s. anémie.
- Անարժաք**. a. pauvre; gratuit.
- Անարձագանգ**. a. sans écho.
- Անարմա**. a. sans racine, arhize, arhize.
- Անարաւոյս**. a. sans aurore.
- Անարուես**. a. sans art, inhabile; sans art, simple, naturel; rustique, grossier.
- Անարուեսական**. a. non artistique, grossier, rustique.
- Անարուեստութիւն**. s. atechnie. impéritie. [tif.]
- Անարաւրական**. a. improduc-
Անարաւոյս. a. inexpressif.
- Անարաւոյն**. a. sans larmes; — *ալք*, œil sec.
- Անարաւուն**. V. **Կոպա**.
- Անարօ**. a. sans pâturage.
- Անարօր**. a. non labouré, indéfriché, sans culture, inculte.
- Անաւաք**. a. faible, débile, impuissant, frêle, délicat; humble, bas. [miné, incomplet.]
- Անաւար**. a. inachevé, non ter-
Անքածակ. a. bot. acalical, in-
calicé.
- Անքածակաւոր**. a. bot. acalicin.
- Անքածան**. a. inséparable, indivis, indivisible; méd. achoriste.
- Անքածանցաբար**. adv. insépa-

րablement, indivisément, par indivis.

Անբաժանականութիւն. s. indivisibilité, indivision, inséparabilité, impartibilité.

Անբաժանելի. a. indivisible, inséparable, indivis, impartageable; théol. individuelle; — *Կերպով* V. **Անբաժանարար**.

Անբաժանութիւն. s. inséparabilité, indivisibilité, indivision.

Անբաժին. a. inséparable, inhérent, insécable, indivis; privé de sa part.

Անբախտ. a. infortuné, malheureux, qui n'a pas de chance ou pas de veine.

Անբախտութիւն. s. infortune, malheur.

Անբաղադրեալ. a. incomposé, simple.

Անբաղադրելի. a. simple.

Անբաղդ, etc V. **Անբախտ**, etc.

Անբաղդաս. } V. **Անհամե-**

Անբաղդասելի. } **մաս**.

Անբաղձալի. a. non désirable, non souhaitable, fâcheux.

Անբան. a. privé de raison, brute, irraisonnable; privé de la parole; s. bête brute, bête, animal.

Անբանարար. adv. bêtement.

Անբանական. a. brutal, irraisonnable, animal.

Անբանանալ. vn. s'abrutir, devenir comme une bête brute; devenir stupide, bête, s'abêtir, se crétiniser.

Անբանացնել. va. abrutir, hébété, rendre stupide ou bête, abêtir, brutifier, crétiniser.

Անբանացուցիչ. a. abrutissant.

Անբանաւոր. a. irraisonnable, irrationnel, déraisonnable, brute.

Անբանութիւն. a. abrutissement, brutalité.

Անբաժելի. a. impartible, impartageable.

Անբասիր. } a. irréprochable,

Անբասրելի. } irrépréhensible.

Անբարբառ. a. qui ne parle pas, muet.

Անբարեբեր. V. **Անբեր**.

Անբարեխառն. a. intempéré.

Անբարեխառնութիւն. s. intempérie; intempérance.

Անբարեխիղճ. a. sans conscience, inconscient.

Անբարեխղճօրէն. adv. inconscientement. [désordonné.

Անբարեկարգ. a. en désordre,

Անբարեկիրք. a. mal élevé, incivil, impoli, discourtois.

Անբարեկրթութիւն. s. mauvaise éducation, incivilité, manque de courtoisie, impolitesse.

Անբարոյական. a. immoral; — *գրականութիւն*, littérature immorale ou malsaine, littérature pornographique.

Անբարոյականանալ. vn. s'immoraliser, devenir immoral.

Անբարոյականացում. s. immoralisation. [moraliser.

Անբարոյականացնել. va. im-

Անբարոյականացուցիչ. a. immoralisateur, immoralisant.

Անբարոյականութիւն. s. immoralité. [lement.

Անբարոյապէս. adv. immoral-

Անբարոյապէս. a. non évident, obscur, inexplicable.

Անբարոյաբելի. a. inexplicable, inexprimable, indéfinissable.

Անբաւ. infini, innombrable, immense, excessif; impossible.

Անբաւաբաշխ. a. math. infinitésimal. [immense.

Անբաւածաւալ. a. très étendu,

Անբաւական. a. insuffisant, incapable, inhabile. [suffisant.

Անբաւականանալ. vn. être in-

- Անբաւականապէս.** adv. insuffisamment.
- Անբաւականութիւն.** s. insuffisance, incapacité, inhabilité, inhabileté, inaptitude.
- Անբաւելի.** V. **Անբաւական.**
- Անբեղատ.** } a. improductif,
Անբեղուն. } infructueux, infertile, stérile, infécond.
- Անբեր.** a. infructueux, stérile, infertile, improductif, improduit, aride, pauvre, ingrat.
- Անբերան.** s. bot. zool. astome.
- Անբերութիւն.** s. infécondité, infertilité, stérilité.
- Անբերի.** V. **Անբեր.**
- Անբերիւթիւն.** s. infertilité, infécondité, stérilité, aridité.
- Անբժօկելի.** a. inguérisable, incurable, irrémédiable.
- Անբժօկութիւն.** s. incurabilité.
- Անբիծ,** etc. V. **Ամբիծ,** etc.
- Անբխրեղ.** a. sans cristaux, non cristallisé. [sable.]
- Անբխրեղական.** a. incristallisable.
- Անբլթակ.** V. **Անպրոկ.** [désert.]
- Անբնակ.** a. inhabité, déshabité, désert.
- Անբնական.** a. qui n'est pas naturel, contraire à la nature; artificiel, faux, factice.
- Անբնակելի.** a. inhabitable.
- Անբնիկ.** a, étranger; abusif.
- Անբողոկ.** a. s. zool. acère.
- Անբողոք.** a. sans protestation.
- Անբոյձ.** V. **Անբժօկելի.**
- Անբոյս.** a. sans végétation.
- Անբոյր.** a. sans odeur, sans parfum; bot. amyride.
- Անբովանդակ.** a. infini, immense; incompréhensible, inconcevable. [nité, immensité.]
- Անբովանդակութիւն.** s. infini.
- Անբոց.** a. sans flamme; aphlogistique.
- Անբոցակէզ.** a. aphlogistique.
- Անբութ.** a. sans accent grave.
- Անբութելի.** V. **Անբժօկելի.**
- Անբութութիւն.** V. **Անբժօկութիւն.** [sacré.]
- Անբռնարարելի.** a. inviolable, inviolabilité.
- Անբռնարարելիութիւն.** s. inviolabilité.
- Անբռնողանելի.** a. incoercible.
- Անբռնազբօս.** a. non forcé, naturel.
- Անգաղափար.** a. sans idée.
- Անգաղափարական.** a. non idéaliste.
- Անգաղափարականութիւն.** s. manque d'idéalisme.
- Անգաղափարային.** a. non idéal.
- Անգաղանապահ.** a. indiscret.
- Անգաղանապահութիւն.** s. indiscretion.
- Անգամ.** adv. fois; այս —, cette —, pour cette —; այլ —, une autre —; առաջին —, la première —; մի—ընդ—միշտ, une fois pour toutes; —մէջ ալ, encore une fois.
- Անգամ.** conj. même, aussi.
- Անգայ.** a. clair, peu serré, peu dense; raréfié. rare; fluet, grêle; s. pyrrhique.
- Անգայանալ.** vn. se raréfier.
- Անգայանալի.** a. raréfiable.
- Անգայանչափ.** s. manomètre.
- Անգայանցում.** s. raréfaction.
- Անգայանցել.** va. raréfier.
- Անգայանցուցիչ.** s. raréfiant, raréfactif. [reté.]
- Անգայութիւն.** s. raréfaction, raréfaction.
- Անգանգատ.** a. sans plainte.
- Անգանձելի.** a. insolvable.
- Անգար.** s. path. migraine, hémicranie.
- Անգեղ.** s. anse, oreille.
- Անգեղ.** a. laid.
- Անգեղեցիկութիւն.** s. laideur.
- Անգեղանցեցելի.** a. qu'on ne peut dépasser ou surpasser.
- Անգէտ.** a. ignorant, inconscient; ignoré, inconnu; յանդէսս, adv.

par ignorance, à l'insu, incons-
ciemment, sans le savoir; — ձե-
լացնել, faire l'ignorant.

Անգրաբար. adv. sans pitié,
Անգրօրէց. sans miséricorde,
cruellement, impitoyablement.

Անգրութիւն. s. cruauté; félo-
nie; *անգրութեամբ*, cruellement.

Անգժառ, **Անգուժառ.** s. assa
ou asa foetida.

Անգիծ. a. sans rayure, sans raie.

Անգիւն. a. sans prix, précieux,
inestimable, inappréciable.

Անգիտաբար. adv. ignoramment,
sans savoir, par ignorance.

Անգիտակ. a. ignorant, illettré,
sans instruction. [cisme.

Անգիտականութիւն. s. agnosti-

Անգիտակից. a. inconscient.

Անգիտակցաբար. adv. incons-
Անգիտակցապէս. ciemment, à
son insu, sans le savoir.

Անգիտակցական. a. inconscient.

Անգիտակցութիւն. s. incons-
cience. [ցաբար.

Անգիտակցօրէն. V. **Անգիտակ-**

Անգիտանալ. vn. ignorer, ne pas
savoir, méconnaître.

Անգիտական. a. non scientifique.

Անգիտութիւն. s. ignorance, in-
su; incertitude; *անգիտութեամբ*,
par ignorance, sans savoir.

Անգիր. a. non écrit, inécrit, sans
écrit, verbal; ignorant, illettré.

Անգիտօրէն. V. **Անգիտաբար.**

Անգիւս. a. introuvable, rare,
précieux. [gyptien.

Անգլիեգիպական. a. anglo-é-

Անգլիե հայկական. a. anglo-ar-
ménien.

Անգլիեսաքսոն. a. anglo-saxon.

Անգլիաբանութիւն. s. angli-
cisme.

Անգլիաբնակ. a. habitant l'An-
gletterre.

Անգլիազէս. s. anglicisant.

Անգլիական. a. anglican; ang-
lais, hritannique. [nisme.

Անգլիականութիւն. s. anglica-

Անգլիահայ. s. Arménien d'Ang-
letterre; a. anglais-arménien.

Անգլիամոլ. a. anglomane.

Անգլիամոլութիւն. s. anglo-
manie.

Անգլիատէր. a. anglophile.

Անգլիատիրութիւն. s. anglo-
philie.

Անգլիացի. s. anglais.

Անգլիասաց. a. anglophobe.

Անգլիասեցութիւն. a. anglo-
phobie.

Անգլիաւէրէն. } adv. en anglais;

Անգլիերէն. } s. l'anglais, la

langue anglaise; a. anglais.

Անգլիաութիւն. s. anarchie.

Անգլուխ. a. sans tête, acéphale;
sans chef, anarchique.

Անգլաւի. sf. Anglaise.

Անգղ. s. ornith. vautour; —
մերկիբան, urubu; anse, oreille.

Անգրիւս. etc. V. **Անգլիա**, etc.

Անգմբեր. a. sans couple.

Անգնալի. } a. impraticable, im-

Անգնաց. } pénétrable.

Անգնահատելի. a. inestimable,
inappréciable.

Անգոն. a. mécontent.

Անգոնացոյցիչ. a. qui ne peut
contenter ou satisfaire.

Անգոյ. a. fictif, nul, idéal, inexis-
tant, imaginaire.

Անգոյն. a. sans couleur, inco-
lore, achrome, achromique.

Անգոյութիւն. s. néant, défaut,
manque, inexistence.

Անգոսնել. va. mépriser, dé-
daigner; insulter; *գիրար* —, se

mépriser l'un l'autre.

Անգոսնելի. a. méprisable, dé-
daignable. [dain.

Անգոսնութիւն. s. mépris, dé-

Անգովիլի. a. blâmable.

Անգործ. a. inactif, désœuvré, inoccupé, oisif; inerte, inefficace; non travaillé, brut, inculte; — *մտաքս*, soie grège.

Անգործարելի. a. impraticable, inapplicable, inexcutable.

Անգործարելիութիւն. s. in-exécution, impraticabilité, inapplicabilité.

Անգործածական. a. inutilisa-

Անգործածելի. ble, inusité

Անգործածութիւն. s. non usage.

Անգործարան.

Անգործարանական. } a. inorga-

Անգործարանատր. } nique.

Անգործիական.

Անգործնական. a. qui n'est pas pratique; impraticable.

Անգործութիւն. s. inaction, désœuvrement, inactivité, inoccupation, oisiveté, inertie; inculture.

Անգործուհեայ. a. inactif, inerte, inoccupé, désœuvré.

Անգործուհեութիւն. s. inactivité, inertie.

Անգործոց. a. inactif.

Անգորոզ. a. dur, impitoyable.

Անգութ. a. impitoyable, cruel, inhumain, insensible; félon.

Անգուժա. V. **Անգժա.**

Անգունաեստութիւն. s. méd. achromatopsie.

Անգունաորութիւն. s. opt. achromatisme.

Անգունութիւն. s. path. achromie, achromasie.

Անգտանելի. a. introuvable.

Անգրագէտ. a. illettré, ignorant, ignare.

Անգրանելի. a. insaisissable.

Անգօօփ. a. sans ceinture.

Անդ. s. champ, sol, terrain.

Անդ. adv. là, là-bas, y.

Անդադար. } a. continuel, in-

Անդադրում. } cessant, perpétuel, assidu; adv. sans cesse,

sans relâche, toujours, à tous moments, à chaque instant, continuellement, incessamment; *անդըրուլ* —, jour et nuit.

Անդալար. a. sans verdure, sec.

Անդանել. vn. penser, méditer, réfléchir, songer.

Անդամ. s. membre; terme; *անդամ սնդամ*, membre par membre, en morceaux.

Անդամաբան. s. anatomiste.

Անդամաբանական. a. anatomique. [mie.]

Անդամաբանութիւն. s. anatomi-

Անդամաբանօրէն. adv. anatomiquement. [tent, estropié.]

Անդամաբեկ. a. infirme, impo-

Անդամագէտ, etc. V. **Անդամաբան,** etc. [ankylose.]

Անդամագօտութիւն. s. path.

Անդամագնիւն, etc. V. **Անդամաբան,** etc.

Անդամագնեցի. va. anatomiser.

Անդամագնիչ. s. anatomiste.

Անդամայոյծ. a. s. paralytique. paralysé, perclus.

Անդամայուծել. va. paralyser; frapper de paralysie, disloquer.

Անդամայուծիլ. vn. se paralyser. [paralysie.]

Անդամայուծութիւն. s. méd.

Անդամախեղ. a. estropié.

Անդամախեղութիւն. s. estropiement.

Անդամակից. s. collègue.

Անդամակցիլ. va. agréger.

Անդամակցիլ. vn. devenir membre, s'agréger, s'associer.

Անդամակցութիւն. s. agrégation.

Անդամահա. a. amputé; s. disséqueur, dissecteur.

Անդամահանել. va. amputer.

Անդամահանութիւն. s. amputation d'un membre, acroté-riasmé.

Անդամահերձ. s. prosecteur.
Անդամահերձել. va. disséquer, anatomiser. [tion].
Անդամահերձութիւն. s. dissec-
Անդամակնար. s. cotisation.
Անդամանել. va. démembrer; disséquer; scander.
Անդամաութիւն. s. dissection; démembrément; scansion.
Անդամացու. s. futur membre.
Անդամաւորիլ. vn. avoir les membres formés, se former.
Անդամութիւն. s. agrégation, incorporation. [étaire].
Անդամուհի sf. membre. soci-
Անդամցու. V. **Անդամացու**.
Անդամ. spl. membrure.
Անդանդազ. a. rapide, prompt, lesté, vite, diligent, empressé; adv. promptement, avec diligence.
Անդանդազութիւն. s. diligence, promptitude, empressement.
Անդանօր. V. **Անդ** adv.
Անդաւց. a. sans contrat; sans accord, en désaccord. [penteur].
Անդաշափ. s. agromètre, ar-
Անդաշափել. va. arpenter.
Անդաշափութիւն. s. agromé-
 trie, arpentage. [messier].
Անդապահ. s. garde-champêtre,
Անդանալի. V. **Անդարձ**; —
կերպով, V. **Անդանալիօրէն**.
Անդանալիօրէն. adv. irrévocablement.
Անդաստն. s. champ, campagne, bénédiction des champs, Rogations.
Անդաստնօրհնէլ. s. Rogations, bénédiction de champs.
Անդաստարակ. a. sans éducation, non éduqué.
Անդաստարակութիւն. s. manque d'éducation.
Անդաստաստն. a. sans jugement.
Անդաստար. a. sans juge.
Անդարձ. a. irrévocable, sans re-

tour; inconvertible; irrémédiable; — *կամօք*. absolument.
Անդարձաբար. } adv. irrévoca-
Անդարձօրէն. } blement, à ja-
 mais, pour toujours, sans retour.
Անդարձութիւն. s. irrévocabilité.
Անդարման. a. négligé.
Անդարմանելի. a. irrémédiable, irréparable, incurable; — *կերպով*. irrémédiablement, irréparablement
Անդեայ. } s. gros bétail, trou-
Անդեայք. } peau de gros bétail.
Անդեղել. } a. ferme, d'un pas
Անդեղելուց. } ferme, inébranlable.
Անդեղայ. } s. antidote, contre-
Անդեղեայ. } poison, antiphar-
 maque, alexipharmaque; théria-
 que; bézoard. [(verbe)].
Անդէմ. a. gram. impersonnel
Անդէնական. a. de là-bas.
Անդէտօղ. s. bouvier. vacher, pâtre.
Անդէտօղական. a. bucolique.
Անդէտօղութիւն. s. métier de pâtre.
Անդէպ. a. inopportun, inconve-
 nant, iucongru, impertinent, hors
 de saison; intempetif, inapplicable; adv. mal à propos.
Անդիմադարձ. a. inopposable.
Անդիմադարձութիւն. s. inop-
 posabilité.
Անդիմադրելի. a. irrésistible, irréfragable.
Անդիմակ. a. non masqué.
Անդիմօրէն. adv. gram. imper-
 sonnellement.
Անդից. a. de ce côté-là, de l'au-
 tre côté; — *զնա*, va-t-en; *սու-
 ղիս* —, de-ci de-là, par-ci par-là,
 de côté et d'autre.
Անդիւանազէտ. a. s. qui n'est
 pas diplomate, mauvais diplomate.
Անդիւանազիտութիւն. s. man-

que de diplomatie, mauvaise diplomatie.
Անդնդալից. a. plein d'abîmes.
Անդնդալօր. a. très profond.
Անդնդալից. a. d'abîme, abîmal, abyssal.
Անդնդասոյգ. a. abîmé, submergé, engouffré, plongé; — **ըլլալ**, s'engouffrer, s'abîmer, s'engloutir, se précipiter dans un abîme, aller au fond; — **ընել**, engouffrer, abîmer, engloutir, précipiter dans un gouffre, couler à fond, couler bas.
Անդոհ. { a. inquietant, fa-
Անդոհակահ. { cheux, effrayant,
angoissant, affreux, sinistre.
Անդոհ. { s. angoisse,
Անդոհուրից. { anxiété, dét-
resse, inquiétude, souci.
Անդոհիլ. vn. se soucier, s'in-
quiéter.
Անդոդոզ. a. ferme, immuable.
Անդօր. a. paisible, calme.
Անդօրազիւր. s. quittance.
Անդօրազիլ. va. quittance.
Անդօրաժիւ. a. tranquille,
calme, paisible, serein.
Անդօրաճալ. vn. se tranquilliser, se calmer, se soulager.
Անդօրացնիլ. va. tranquilli-
Անդօրիլ. { ser, calmer,apai-
Անդօրիցնիլ. { ser.
Անդօրաւտ. a. paisible, calme,
coi.
Անդօրիլ. a. paisible.
Անդօրիչ. a. tranquillisant,
calmant.
Անդօրուրից. s. tranquillité,
sérénité, calme, quiétude.
Անդոց. s. agric. binoche.
Անդօլ. a. continuuel, assidu; adv.
sans cesse, sans relâche, conti-
nuellement, incessamment; assi-
dûment; **անդադար** — , jour et
nuit.

Անդուհն, s. abîme, précipice,
gouffre, barathre; fig. Tartare, en-
fer; chaos.
Անդուահ. a. sans porte; fig. —
ընթահ' լեզու, indiscret, bavard,
langue effrénée.
Անդուս. adv. de là, de là-bas,
de ce côté-là; depuis, depuis lors,
dès ce moment.
Անդալից. adv. dès, dès que, de-
puis, dès le principe, dès l'ori-
gine, dès l'abord.
Անդալ. V. **Անքասալ**.
Անդր. adv. là, y, là-bas.
Անդրազոյն. a. ultérieur.
Անդրադաճալ. vn. réfléchir,
penser, méditer; se réfléchir, re-
verbérer, répercuter.
Անդրադար. a. inverse, ren-
versé, réflexe; — **բայ**, verbe ré-
fléchi.
Անդրադարձիլ. vn. se réfléchir,
réverbérer, se répercuter, refluer.
Անդրադարձիլ. a. réfléchissant,
réflecteur.
Անդրադարձնիլ. va. réfléchir,
réverbérer, répercuter.
Անդրադարձող. a. réflecteur.
Անդրադարձուրից. { s. réfle-
Անդրադարձուլ. { xion, ré-
fléchissement; gram. anastrophe.
Անդրալեւակահան. a. ultramon-
tain.
Անդրալեւակահանութիւն. s.
ultramontanisme.
Անդրալպանց. a. transalpin.
Անդրաձով. { a. d'outre-
Անդրաձովանց. } mer.
Անդրակարմիր. a. ultra-rouge.
Անդրաձակահան. a. hyperbolique.
Անդրաւ. a. sans argent, sans
fortune, sans le sou, gueux,
Անդրաւզուրիւ. a. sans fonds.
Անդրանիլ. a. s. aîné, premier-né;
primitif, principal, premier.
Անդրանկածիւն. a. primipare.

Անդրանկածնունդ. a. premier-né, aîné.

Անդրանկուսիւն. s. primogéniture, aînesse, natu-majorité.

Անդրաօխորհեան. a. d'outremonde.

Անդրավորսի. } s. culotte, haut
Անդրավորսիք. } - de chausses, chausses; braies, caleçon.

Անդրաօլանեան. a. transatlantique. [bien.]

Անդրդանութեան. a. transdanu-

Անդրդուելի. a. inébranlable, ferme, inflexible, imperturbable immobile; — *Կերպով*, V. **Անդրդուելիորէն.**

Անդրդուելիութիւն. s. inébranlabilité, fermeté, constance.

Անդրդուելիորէն. adv. inébranlablement. [fois.]

Անդրէն. adv. de nouveau, une autre

Անդրծելի. a. inviolable.

Անդրի. s. statue. [aire.]

Անդրիագործութիւն. s. la statu-

Անդրիասեղծ. s. statuaire, mo-
deleur.

Անդրիասեղծական. a. plas-
tique; — *արուեստ*, art —.

Անդրիասեղծութիւն. s. la
plastique, l'art plastique.

Անդրիասական. a. transcaspien.

Անդրիականեան. } a. trans-
Անդրիականեան. } caucasien.

Անդրօրիքեան. a. d'outre-
tombe. [signe.]

Անդրօւ. a. sans marque, sans

Անդրուար. s. roussin; véhicule.

Անդրաամական. a. préhisto-
rique, antéhistorique.

Անդրաամական. s. antéhisto-
toire, préhistoire. [vien.]

Անդրհեղեղեան. a. antédilu-

Անդրիպերական. a. trans-
sibérien.

Անեզր. a. sans bornes, sans li-
mites, infini, immense, illimité.

Անեզրութիւն. s. infinité, im-
mensité.

Անել. } a. sans issue, in-
Անելանելի. } extricable; im-
montable, inaccessible; — *փողոց*,

impasse, cul-de-sac; — *ուղղու-
թիւն*, direction sans issue.

Անել. a. incréé; non avenu.

Վնեղծ. a. incorrompu,

Անեղծական. } incorruptible,
Անեղծանելի. } impérissable;
immarcescible, indélébile, ineffa-
çable, indestructible, intact.

Անեղծութիւն. s. incorruption,
incorruptibilité, indélébilité, in-
destructibilité. [inerme.]

Անեղջիւր. a. zool. sans corne,

Անեռանդ. a. sans ferveur.

Անեք. s. beau-père.

Անեբանց. a. sans nuances;
phys. achromatique.

Անեբանցութիւն. s. path. achro-
masie, achromatie; phys. achro-
matisme.

Անեբասան. a. sans frein, sans
bride, débridé, effréné.

Անեբղելի. a. enchantable.

Անեբե. a. effronté.

Անեբեանութիւն. s. effronterie.

Անեբեականելի. a. inimagi-
nable. [maginablement.]

Անեբեականելիորէն. adv. ini-

Անեբեելի. a. invisible, caché;
obscur, inconnu.

Անեբեւոյք. a. invisible, caché;
s. gram. infinitif; — *ըլլալ*. V.

Անեբեւոյքանալ.

Անեբեւոյքար. adv. invis-
blement; en cachette.

Անեբեւոյքանալ. vn. devenir
invisible, disparaître, s'éclipser,
se perdre. [tion.]

Անեբեւոյքանալ. s. dispari-

Անեբեւոյքանել. va. faier

Անգոյգ. a. impair, impareil, dépareillé; sans pareil.

Անգուարք. a. triste.

Անգուակահան. a. inégal, incomparable, sans égal, sans pareil, hors ligne, sans pair, unique.

Անգուակահանութիւն. s. inégalité, incomparabilité.

Անգուակահանօրէն. adv. d'une manière incomparable.

Անգուակաղոյժն. a. s. géom. scalène.

Անգուակաղանկ. a. gram. imparasyllabe, parisyllabique.

Անգուկրքնաց. a. discordant.

Անգուկուրիւն. s. disparité, imparité, inégalité, incohérence; discorde, dissension.

Անգուռայ. } a. indomptable;

Անգուպի. } phys. incoercible.

Անգուռ. a. brut. [coercibilité.

Անգուպիկութիւն. s. phys. in-

Անգոյ. a. non lié, incohérent, décousu; — ոճ, style —.

Անգօտաբաղ. a. désintéressé.

Անգօր. a. faible, caduc, invalide; impuissant, inefficace; — սուրճ, café léger.

Անգօրաբանութիւն. s. méd. asthénologie.

Անգօրութիւն. s. impuissance, inefficacité; méd. adynamie, asthénie.

Անէտեալ. vn. s'anéantir.

Անէտցում. s. anéantissement.

Անէտցուցիչ. a. anéantissant.

Անէծօք. s. malédiction, imprécation, exécution, maudisson, anathème. [dit soit!

Անէծօք. interj. malédiction! mau-

Անէութիւն. s. néant, inexistence.

Անքմբր. } a. impatient; in-

Անքմբրելի. } supportable. intolérable, assommant.

Անքմբանելի. a. insaisissable, imprenable; inconcevable, in-

compréhensible, inintelligible, incroyable. [ble.

Անքմպելի. a. impotable, imbuva-

Անքնդդիմադրելի. a. incontestable. [nétration.

Անքնդդիմահարութիւն. s. pé-

Անքնդի. a. inapprivoisé; inapprivoisable; inaccoutumé, extraordinaire, étrange; sauvage, brutal.

Անքնդիական. a. inaccoutumé, extraordinaire.

Անքնդիութիւն. s. manque de familiarité; humeur ou naturel sauvage.

Անքնդիաս. a. continu, ininterrompu, continuuel, incessant, suivi; — կերպով, sans interruption, continuellement, sans cesse, continuellement, d'arrache-pied; incessamment.

Անքնդիասութիւն. s. ininter-
ruption, continuité.

Անքնդմէջ. a. immédiat.

Անքնդմիջաբար. } adv. immé-

Անքնդմիջապէս. } diatement.

Անքնդոս. a. inébranlable; — սիրտ, cœur—.

Անքնդուհակ. a. incapable, inhabile, inapte, impropre à.

Անքնդուհակութիւն. s. incapacité, inhabileté, inaptitude.

Անքնդուհելի. a. inadmissible, inacceptable.

Անքնդուհելիութիւն. s. inadmissibilité, inacceptabilité.

Անքնքեանելի. a. illisible, indéchiffable; — կերպով, illisiblement.

Անքնքիցատր. a. instudieux.

Անքնկերական. a. insociable.

Անքնկերատր. a. insociable.

Անքնկղմելի. a. insubmersible.

Անքնկենելի. a. indomptable, indompté.

Անքնձիւղ. a. sans germe.

Անընչասէր. a. désintéressé.
Անընչեզ. a. pauvre, gueux, indigent.
Անընչուրիւն. s. pauvreté, indigence.
Անընտանի. a. sauvage, brutal.
Անընտել. etc. V. **Անընդել,** etc.
Անընտիր. a. non choisi, non élu.
Անընտարար. adv. sans faire choix
Անընտելի. a. inéligible. [té.
Անընտելիութիւն. s. inéligibilité.
Անըսզիւն. a. irréprochable,
Անսզիւն. irrépréhensible; —
կերպով. irréprochablement, irrépréhensiblement.
Անք. V. **Անուք.**
Անքազ. a. sans couronne.
Անքազանք. a. sans roi.
Անքակ. s. arch. aisselier.
Անքաղ. a. non enterré, privé de sépulture.
Անքամէջ. V. **Անքմէջ.**
Անքայիւն. a. anat. axillaire.
Անքանց. s. collier.
Անքառամ. a. immarcescible, immortel; adv. sans se flétrir; s. bot. immortelle.
Անքառամելի. V. **Անքառամա.**
Անքասակ. s. aisselle.
Անքարզմանելի. a. intraduisible.
Անքարք. adv. sans cligner l'œil, sans ciller, fixement.
Անքարում. V. **Անքառամա.**
Անքացուպ. s. béquille, potence.
Անքածիր. s. entournure.
Անքափանց. } a. impénétrable,
Անքափանցելի. } ble, imperméable, intransparent, opaque, adia-
 phane. [phane.
Անքափանցելի. a. opaque, adia-
Անքափանցելանութիւն. } s.
Անքափանցելութիւն. } s. impénétrabilité, imperméabilité, opacité.
Անքեղ. s. cendre.
Անքեմ. s. bot. camomille.

Անքերք. a. bot. apétale.
Անքերի. a. entier, complet, adéquat, parfait; adv. entièrement, complètement, intégralement.
Անքիւ. a. sans ailes; zool. inailé, aptère.
Անքիւնուկ. s. ornith. aptéryx.
Անքիկունք. a. sans dossier; —
աքու. escabeau.
Անքիիւպաս. }
Անքիիւպասաս. } s. proconsul.
Անքիպաս. }
Անքիպասութիւն. s. proconsulat.
Անքիւ. a. innombrable; adv. innombrablement; — *անհամար,* innombrable, incalculable.
Անքլիպաս. a. incirconcis.
Անքլիպասութիւն. s. incircuncision; prépuce.
Անքմէջ. s. gousset.
Անքող. } a. impardonnable,
Անքողի. } irrémisissible.
Անքողակ. a. sans pension, sans gage.
Անքոց. V. **Անքմէջ.** [daté
Անքուակամ. a. sans date, non
Անքուելի. a. innombrable.
Անքուրծ. a. crû; — *ապար,* urne non cuite.
Անքուկ. V. **Անքասակ.**
Անքրոց. s. tisonnier.
Անժամ. a. intempestif, inopportun.
Անժառանգ. a. ja cent; déshérité.
Անժառանգութիւն. s. main-morte; exhérédation, déshérence.
Անժխակելի. a. irréfutable, incontestable, indéniable.
Անժողովրդակամ. a. impopulaire. [popularité.
Անժողովրդականութիւն. s. impopularité.
Անժոյժ. a. impatient.
Անժոււարար. adv. impatientement.

Անճուծելի. a. insupportable, intolérable.
Անճուծիլ. vn. s'impatienter.
Անճուժկալ. a. impatient; incontinent, intempérant.
Անճուժկալութիւն. s. impatience; incontinence, intempérance.
Անճուժութիւն. s. impatience.
Անճուր. a. sans saveur, sans goût; — *կերակուր*, mets —.
Անճոյիս. a. sérieux, triste, morose, sévère; adv. sans sourire, tristement.
Անխոր. s. bot. lotos, lotus.
Անիժ. s. lente.
Անիժած. a. maudit.
Անիժապարս. a. maudit, maudissable.
Անիժեալ. a. maudit.
Անիժելի. va. maudire.
Անիմալի. a. inintelligible, incompréhensible, incompréhensible, inconcevable, insaisissable, incompris.
Անիմաս. a. insensé, privé de raison, déraisonnable, inconsidéré.
Անիմաստութիւն. s. ignorance, folie, imprudence.
Անիմաց. a. incompréhensible, incompréhensible, inconcevable, inintelligible.
Անիօխան. a. indépendant.
Անիօխանաբար. adv. anarchiquement.
Անիօխանական. a. anarchique; s. anarchiste. [chisme].
Անիօխանականութիւն. s. anarchie.
Անիօն. s. bot. anis.
Անիսօղի. s. anisette.
Անիրագործելի. a. irréalisable.
Անիրազելի. V. **Անտրեակ**.
Անիրական. a. non réel, irréel.
Անիրականալի. V. **Անիրագործելի**.

Անիրաւ. a. injuste, inique; — *տեղը*, *յ-ի*, adv. injustement, iniquement, à tort.
Անիրաւաբար. adv. injustement, iniquement.
Անիրաւելի. va. commettre une injustice, nuire, faire du tort à.
Անիրաւութիւն. s. injustice, iniquité.
Անիւ. s. roue.
Անիկոյ. a. muet, aglosse.
Անիլի. a. fade, insipide.
Անլոյժ. a. indénouable; insoluble, indissoluble, indéchiffable; — *կերպով*, indissolublement.
Անլոյս. a. obscur, sombre.
Անլուծ. a. libre.
Անլուծանելի. V. **Անլոյժ**.
Անլուծելի. a. insoluble, indissoluble.
Անլուր. a. inouï, étrange.
Անլսելի. a. inexaucé, inécouté; — *մեալ*, ne pas être écouté, rester inexaucé.
Անխաբ. a. imprenable, inexpugnable, sûr.
Անխախտ. a. } a. solide, ferme,
Անխախտ. } inébranlable,
Անխախտելի. } inamovible, incommutable. [séditieux].
Անխաղաղակուր. a. turbulent,
Անխալլոց. a. sans aiguillon, sans dard, inerme, mutique.
Անխառն. a. sans mélange, pur, naturel; — *երանութիւն*, bonheur sans mélange.
Անխառնակ. a. sans mélange, non confus, distinct.
Անխառնութիւն. s. pureté.
Անխարդախ. a. non falsifié, non frelaté; sincère, ingénu, simple, droit, loyal.
Անխարտախ. a. sans base, sans fondement; sans ancre.
Անխարտախ. a. sans tâtonnement, droit.

Աճխափան. adv. sans empêchement, sans obstacle, sans entraves, librement.
Աճխելահաս. a. inintelligent.
Աճխելամուս. a. non initié.
Աճխելֆ. a. fou, insensé, sot, inintelligent; imprudent.
Աճխելֆար. adv. follement, sottement; imprudemment.
Աճխելուքի. s. folie, démence, sottise; imprudence.
Աճխելի. a. indissoluble.
Աճխիղն. a. indélicat, inconscientieux.
Աճխիպ. V. **Անամօք.**
Աճխղնար. } adv. indélicat
Աճխղնօրէն. } tement, inconscientieusement.
Աճխղնճագֆ. V. **Աճխիղն.**
Աճխղնութի. s. inconscience.
Աճխմոր. a. sans levain, non fermenté, azyme.
Աճխմաւ. a. délaissé, abandonné, négligé. [délaissement.
Աճխմաութի. s. abandon,
Աճխմայ. a. cruel.
Աճխմայար. adv. sans ménagement, sans égard, cruellement, impitoyablement. [auté.
Աճխմայութի. s. dureté, cruauté.
Աճխմեմ. a. imprudent.
Աճխմեմար. adv. imprudemment.
Աճխմեմութի. s. imprudence; — ընել, faire ou commettre une —, avoir l'—.
Աճխմարհելի. a. inflexible.
Աճխնջ. a. infatigable, inlassable; adv. infatigablement, sans se lasser, sans se fatiguer.
Աճխնջար. V. **Աճխնջ.** adv.
Աճխնջելի. V. **Աճխնջ.** a.
Աճխստովանելի. a. inavouable.
Աճխտօր. a. direct, droit.
Աճխտհուրդ. a. irréfléchi, in-

Աճխտհրդար. adv. sans réflexion, inconsidérément, précipitamment, à tort et à travers, ab hoc et ab hac.
Աճխտհրդածութի. s. irréflexion.
Աճխտհրդաս. a. indiscret.
Աճխտհրդասութի. s. indiscretion.
Աճխտրակելի. a. incassable.
Աճխտղելի. a. invulnérable, imblessable.
Աճխուք. a. sans obstacles.
Աճխուլ, Ջ—, a. secret, caché, retiré.
Աճխունայ. a. tranquille.
Աճխուստի. a. inévitable.
Աճխուստիօրէն. adv. inévitablement.
Աճխանդ. a. imperturbable, calme, serein, paisible, tranquille.
Աճխանջար. adv. imperturbablement, tranquillement.
Աճխսիր. a. indifférent; — կերպով, V. **Աճխտար.**
Աճխտար. adv. indistinctement, indifféremment, sans distinction. [rentisme.
Աճխտրականութի. s. indifférence.
Աճխտրութի. s. indifférence, indiscernement.
Աճխրա. a. mal élevé, incivile, discourtois, malappris, impoli.
Աճխօս. a. qui ne parle pas, muet; adv. sans parler.
Աճխօսի. V. **Աճխօս.** a.
Աճծաի. a. inconsommable.
Աճծածկ. a. découvert.
Աճծածկոյթ. a. découvert, dévoilé.
Աճծակ. a. sans trou, imperforé.
Աճծաղիկ. a. ananthe; défleuri.
Աճծայր.) a. sans fin, sans
Աճծայրածիր. } borne, illimité,
 — ծով, սարածութիւն, հո—
) à perte de vue;

րիզն, mer, espace. horizon —.
Անծանօր. a. inconnu, ignoré, obscur, étranger; s. un inconnu, —ն, l'inconnu; —ըլլալ, être inconnu, ne pas être connu.
Անծանօրութիւն. s. ignorance.
Անծեղ. s. zool. pie, margot; հոստ —, pie-grièche.
Անծեղաձագ. s. zool. piat.
Անծերանալի. a. qui ne vieillit pas, invariable, éternel; — սիրտ, cœur toujours jeune.
Անծիղ. a. sans rameau; s. bot. acladion.
Անծիւն. a. stérile, agène.
Անծխոս. V. **Անձխոս**.
Անծննդութիւն. V. **Անչութիւն**.
Անծնող. a. sans parents.
Անծնունդ. V. **Ամուլ**.
Անծուխ. a. sans fumé; — վառող, poudre —.
Անծուփ. a. calme, paisible.
Անծրազիւր. a. sans plan.
Անկ. a. convenable, convenant; propre à — է, il convient, il faut.
Անկազմ. a. non relié.
Անկազմակերպ. a. désorganisé.
Անկազմակերպութիւն. s. désorganisation.
Անկախ. a. indépendant, libre, autonome; — կերպով, V. **Անկախաբար**.
Անկախաբար. } adv. indépen-
Անկախօրէն. } damment.
Անկախութիւն. s. indépendance, liberté, autonomie. [dence.
Անկաժութիւն. s. chute, déca-
Անկամ. a. involontaire.
Անկայուն. a. instable, incons- tant; fragile, périssable.
Անկայունութիւն. s. instabili-
 té; fragilité, inconstance.
Անկան. s. mortier.
Անկահակ. s. terrine.
Անկանոն. a. irrégulier, anor-
 mal, anomal, hétéroclite.

Անկանոնաբար. adv. irrégulière-
 ment, anormalement.
Անկանոնութիւն. s. irrégulari-
 té, anomalie.
Անկառաւ. a. incorrompu; in-
 corruptible, intègre.
Անկառաւակեր. a. incorrupti-
 ble, intègre.
Անկառաւակերութիւն. s. in-
 corruptibilité, intégrité.
Անկառանկի. V. **Անկառաւ**.
Անկառկանդ. a. sans garrotage.
Անկառկանդիլ. a. qu'on ne
 peu garrotter.
Անկապ. a. sans lien, délié, libre,
 sans liaison, incohérent.
Անկապակից. a. sans lien, sans
 liaison; incohérent. [rence.
Անկապակցութիւն. s. incohé-
Անկապաւոս. a. décadent.
Անկապաւոսութիւն. s. déca-
 dence.
Անկապելի. a. inviolable.
Անկաաւարելի. a. ingouver-
 nable, indisciplinable, indomp-
 table.
Անկասելի. a. intrépide.
Անկասկած. a. sûr, certain, as-
 suré.
Անկասկածաբար. adv. sûre-
 ment, certainement.
Անկասկ. a. sérieux; adv. séri-
 eusement, sans plaisanter.
Անկատար. a. imparfait, incom-
 plet, défectible; s. gram. impar-
 fait [faitement.
Անկատարելապէս. adv. impar-
Անկատարելութիւն. s. imper-
 fectibilité. [tion.
Անկատարութիւն. s. imperfec-
Անկար. a. invalide, impuissant.
Անկարգ. a. qui est sans ordre,
 dérangé, déréglé, désordonné, in-
 discipliné; étrange, anormal, ex-
 traordinaire.
Անկարգապահ. a. indiscipliné.

Անկարգապահութիւն. s. indisciplin
Անկարգութիւն. s. désordre, dérangement, dérèglement, indisciplin.
Անկարելի. a. impossible.
Անկարելիութիւն. s. impossibilité.
Անկարելիք. } a. insensible, im-
Անկարելից. } pitoyable.
Անկարեկցութիւն. s. manque de compassion, de pitié, insensibilité.
Անկարելոր. a. sans importance, insignifiant, futile, inconsiderable.
Անկարկասելի. a. irréparable.
Անկարող. a. incapable, impuisant, incompetent.
Անկարողութիւն. } s. impuis-
Անկարութիւն. } sance, incapacité, incompetence; abattement; affaissement, débilité.
Անկեալ. a. qui est tombé dans la misère, malheureux.
Անկելանոց. s. hospice; hôpital.
Անկելակարծ. } a. hors de
Անկելակարծելի. } doute, indubitable, sûr, certain.
Անկելոծ. a. sincère, ingénu, naïf, candide; — *սոսք*. V. **Անկելոծաբար**.
Անկելոծաբար. } adv. sincère -
Անկելոծապէս. } ment, de bonne foi, sans feinte.
Անկելոծութիւն. s. sincérité, franchise, naïveté, ingénuité, candeur, bonne foi; — *թրտմք*. sans feinte, sans dissimulation, sincèrement, ingénuement, naïvement, de bonne foi.
Անկելոծորէն. V. **Անկելոծաբար**.
Անկելեղան. a. inanimé; abiotique, azoïque.
Անկելեղան. s. chim. azote, nitrogène.
Անկելեղանա. s. chim. azotate, nitrate.

Անկերպ. } a. informe, dif-
Անկերպարան. } forme, désigné, amorphe.
Անկելո. } a. incombustible, a-
Անկելոելի. } pyre, réfractaire.
Անկելոելութիւն. s. incombustibilité. [taire.
Անկելն. a. sans femme, célibataire.
Անկելիք. s. tisserand.
Անկերք. a. inculte; impoli, grossier, malappris, mal élevé, ours mal léché.
Անկելիւն. s. angle; coin; *սուր*, angle aigu; *սուր* —, angle obtus.
Անկելիւնաղծ. s. diagonale.
Անկելիւնակալ. a. angulaire; cantonniere. [gonal.
Անկելիւնական. a. angulaire; diagonal.
Անկելիւնայիւն. a. angulaire.
Անկելիւնաչափ. s. goniomètre; biveau. [métrie.
Անկելիւնաչափութիւն. s. gonio-
Անկելիւնաղէմ. } s. pierre angu-
Անկելիւնաղբար. } laire; écoinçon, écoinçon; butée, buttée.
Անկելիւնաւոր. a. anguleux, angulaire.
Անկելո. s. anse, oreille.
Անկելոբ. a. qui n'est point scellé ou cacheté.
Անկելոնոբ. } a. non baptisé.
Անկելոնոբ. }
Անկելոն. } a. impondérable;
Անկելոնելի. } impondéré; démesuré; sans égal. incomparable.
Անկելոսմբելի. a. irréprochable.
Անկելոսորէն. V. **Անկելոսմբար**.
Անկելոս. } a. sans manche, sans
Անկելոսուն. } poignée; bot. sessile.
Անկելոս. a. infrequenté, non battu, infrayé.
Անկելողիւն. s. lit, couche, le coucher; matelas; — *սանել*, se mettre au lit, se coucher; *սանողնոյ ծառայել*, être au lit, être alité,

garder le lit; — *խնալ*, s'aliter, *փեարալից* —, lit de plume; *յարդալից* —, lit de paille, pailleasse. [ment.

Անկողմնաբար. adv. impartiale-
Անկողմնակալ. a. impartial, —
ողւղ, impartialement.

Անկողմնակալօրէն. V. **Ան-
կողմնաբար**.

Անկողնագործ. s. matelassier.

Անկողնակալ. s. bois de lit.

Անկողնակից. s. coucheur, cou-
cheuse, époux, épouse.

Անկողնափայտ. s. bois du lit.

Անկողնոց. s. alcôve, niche.

Անկողնայեծի. a. inviolable.

Անկորիզ. a. sans pépins, sans
noyau.

Անկորուս. a. imperdable, im-
périssable; inamissible; adv. sans
perte, sans perdre.

Անկուած. s. tissu; étoffe; tis-
sure, texture; *բամբակեղէն* —,
c. tonnade. [tissu.

Անկուածոյ. a. tissu, ourdi; s.

Անկում. s. chute; décadence,
déclin, déchéance; *գնոց* —, baisse
de prix.

Անկուտ. a. insatiable, irrasa-
siable, avide. [tre.

Անկուտակից. a. impartial, neu-

Անկուտակցութիւն. s. impar-
tialité, neutralité.

Անկուտ. a. sans graines, sans
pépins, sans noyau, apyrène; fig.
V. **Անկում**.

Անկուտի. V. **Անկում**.

Անկուտութիւն. s. absence de
ressources ou de fortune, pauv-
reté. [brut.

Անկոտ. a. non poli, non taillé,

Անկեակ. a. intestat; adv. sans tes-
tament, ab intestat.

Անկրքաբար. adv. impoliment,
grossièrement.

Անկրքութիւն. s. grossièreté,
impolitesse, incivilité.

Անկրուկ. a. sans talon; — *կո-
շիկ*, souliers —.

Անկրօք. a. irréligieux, mécréant.

Անկրօքաբար. adv. irréligieu-
sement.

Անկցի. intrj. à bas!

Անհալ. a. infusible, réfractaire,
apyre. [poids.

Անհակակօրն. a. sans contre-

Անհակառակիչ. a. irrésistible,
incontestable.

Անհաղորդ. a. qui ne participe
pas, étranger; qui n'a pas reçu
la communion.

Անհաղորդական. a. incommu-
nicable; non conducteur, incon-
ducteur. [teur.

Անհաղորդիչ. a. phys. non conduc-

Անհանիչ. } a. désagréable,
Անհանոյ. } déplaisant, fâ-
cheux, laid, vilain, disgracieux,
rude; — *ըլլալ*, déplaire, être
désagréable; — *երեւալ*, désag-
réer.

Անհամ. a. sans saveur, fade,
insipide, affadi; — *կասակ*. plai-
santerie de mauvais goût.

Անհամակրեծի. a. antipathique.

Անհամաձայն. a. dissonant,
discordant, inharmonieux, incom-
patible; — *ըլլալ*, différer de voix,
d'intonation, être discordant.

Անհամաձայնեծի. a. inaccor-
dable.

Անհամաձայնութիւն. s. disso-
nance, discordance, disharmonie,
dissentiment, incompatibilité, dés-
accord.

Անհամոնակ. vn. s'affadir, de-
venir fade ou insipide.

Անհամաչափ. a. asymétrique;
incommensurable, irrationnel.

Անհամաչափութիւն. V. **Աչ-
աչափութիւն**.

Անհամար. a. incalculable, in-

nombrable.

Ա.Յհաճարձակ. a. timide.
Ա.Յհաճարձակութիւն. s. manque de hardiesse, timidité.
Ա.Յհաճքեր. a. impatient; — *ըլլալ*, s'impatienter, perdre patience. [ment.
Ա.Յհաճքերաբար. adv. impatient.
Ա.Յհաճքերութիւն. s. impatience.
Ա.Յհաճքոյր. a. sauvage, insociable, intraitable, inabordable, inaccessible, indécorable, indocile, dur, rude, réveche antipathique.
Ա.Յհաճեմա. } a. disproportionné,
Ա.Յհաճեմայի. } disproportionnel, incomparable, sans pareil, sans égal, unique; — *կերպով*, V. **Ա.Յհաճեմաբար**.
Ա.Յհաճեմաբար. } adv. in-
Ա.Յհաճեմասպէս. } compar-
Ա.Յհաճեմաօրէն. } blement, disproportionnément, hors de toute proportion.
Ա.Յհաճեմաութիւն. s. incomparabilité, disproportion.
Ա.Յհաճես. a. immodeste, déshonnéte, indécent.
Ա.Յհաճեսաբար. adv. immodestement, indécentement.
Ա.Յհաճեսութիւն. s. immodestie, déshonnéteté.
Ա.Յհաճերաօր. a. insolidaire.
Ա.Յհաճերաօրութիւն. s. insolidarité. [inconvenance
Ա.Յհաճոյի a. non convaincant;
Ա.Յհաճութիւն. s. fadeur, fadeuse, affadissement, insipidité; impudence.
Ա.Յհաճցնի. va. affadir, rendre fade, gâter le plat ou le mets.
Ա.Յհայր. a. sans père, orphelin.
Ա.Յհայրեցաւ. a. non patriotique.
Ա.Յհայրեցիք. a. sans patrie.
Ա.Յհաճցիտ. a. inquiet, agité; mal à son aise, mal à l'aise, mal-

aisé, gêné; turbulent, frétilant, remuant; indisposé; — *ըլլալ*, être inquiet, être mal à son aise, s'inquiéter, se soucier; être indisposé; — *ընել*, inquiéter, tracasser, incommoder, déranger, gêner, tourmenter.
Ա.Յհաճութեամբ. s. inquiétude; malaise, incommodité; indisposition.
Ա.Յհաճցար. a. qui n'est pas sage, remuant, turbulent, frétilant.
Ա.Յհաճցարութիւն. s. turbulence, agitation.
Ա.Յհաճցարձի. a. insupportable, intolérable, insoutenable.
Ա.Յհաճցար. a. inintelligent, sot, déraisonnable, absurde, inconsidéré, impertinent.
Ա.Յհաճցարաբար. adv. sans génie, sottement, impertinément, absurdement, déraisonnablement, inconsidérément, de but en blanc.
Ա.Յհաճցարութիւն. s. sottise, absurdité, impertinence, inconsidération, dérangement.
Ա.Յհաճի. } a. incalculable,
Ա.Յհաճութիւն. } innombrable; sans calcul, sans réflexion.
Ա.Յհաճ. } a. irréconciliable,
Ա.Յհաճի. } implacable, in-
Ա.Յհաճութիւն. } conciliant, intransigeant; irréconciliable; — *կերպով*, irréconciliablement, inconciliablement, implacablement.
Ա.Յհաճութիւն. s. inconciliabilité, irréconciliabilité, inclemence, intransigeance, haine implacable, hostilité.
Ա.Յհաճ. } a. inconcevable,
Ա.Յհաճութիւն. } inintelligible; qui n'est pas sûr.
Ա.Յհաճութեամբ. a. incompréhensible, inintelligible, incompris.
Ա.Յհաճութեամբ. s. man-

que de compréhension, manque d'entente ou d'intelligence.

Աճաւկալի. V. **Աճաւկա-
ճալի**.

Աճաւոյր. a. sans revenu.

Աճաւուճաքից. s. immatu-
rité, impuberté.

Աճաւաւա. } a. incons-

Աճաւաւաւաճի. } tant, varia-
ble, sans solidité, instable, vo-
lage, changeant, versatile, mo-
bile, chancelant, inconsistant,
mal assuré, précaire; fragile

Աճաւաւաւաճաքից. s. in-
constance, inconsistance, varia-
bilité, mobilité, instabilité, ver-
satility; fragilité

Աճաւա. s. individuel.

Աճաւաւար. } adv. individuel-

Աճաւաւալու. } lement.

Աճաւաւկան. a. individuel.

Աճաւաւկանութից. s. indivi-
dualité.

Աճաւաւում. a. interminable,
intarissable, inépuisable.

Աճաւաւաւա. a. bâtard, natu-
rel, illégitime; apocryphe; — *առ-
դի*, fils naturel. [mité, bâtardise.

Աճաւաւաւաւաքից. s. illégiti-

Աճաւաւա. a. non aplani, qui n'est
pas uni, inégal, montueux, ru-
gueux, accidenté, raboteux.

Աճաւաւաւաքից. s. inégalité,
aspérité, rugosité.

Աճաւաւկի. adv. inutilement, sans
cause, pour rien.

Աճաւաւանկան. a. improbable,
invraisemblable.

Աճաւաւանկանաւար. } adv.

Աճաւաւանկանաւորէց. } im-
probablement, invraisemblable-
ment.

Աճաւաւանկանութից. s. im-
probabilité, invraisemblance.

Աճաւաւանկի. a. inacceptable,
irrecevable.

Աճաւաւանքից. s. incrédulité.

Աճաւաւաւար. a. inégal, dispro-
portionné; — *կերպով*, inéga-
lement.

Աճաւաւաւաւաւալի, a. non é-
quilibré, déséquilibré.

Աճաւաւաւաւաւալից. s.
manque d'équilibre.

Աճաւաւաւաւաւալու. adv. dis-
proportionnement, inégalement.

Աճաւաւաւաւի. a. sans égal,
sans pareil.

Աճաւաւաւաւալից. s. inéga-
lité, disparité, disproportion, in-
congruité, disparate, disconve-
nance.

Աճաւաւաւի. a. incertain, dou-
teux.

Աճաւաւա. a. infidèle, irréli-
gieux, incrédule, incroyant, mé-
créant, païen.

Աճաւաւաւի. a. incroyable; —
կերպով, V. **Աճաւաւաւի-
որէց**. [yance.

Աճաւաւաւիւրից. s. inco-

Աճաւաւաւիւրորէց. adv. inco-
royablement. [loyal.

Աճաւաւաւիւրի. a. infidèle, dé-
Աճաւաւաւաւաւար. adv. infi-
dèlement.

Աճաւաւաւաւաւալից. s. infi-
délité, déloyauté.

Աճաւաւաւալից. s. infidélité,
incrédulité, mécréance, irréligion.

Աճիւղիկ. a. disproportionné,
monstre, monstrueux, gigantesque,
énorme, immense; bizarre, drôle,
fantasque, absurde extravagant,
baroque, original, grotesque, bis-
cornu, difforme, grossier; — *կեր-
պով*, bizarrement, étrangement,
absurdement, gauchement, indé-
cement.

Աճիւղիկութից. s. absurdité,
bizarrerie, étrangeté, extrava-
gance, monstruosité, anomalie.

Ա.Ճիկիկ, etc. V. **Ա.Ճիկիկ**, etc.

Ա.Ճիկառես. a. imprévoyant.

Ա.Ճիկառեսություն. s. imprévoyance.

Ա.Ճիկ. a. sans trace, sans vestige, sans piste; adv. sans laisser de trace ou d'intervalle, continuellement; — **բաց**, disparaître, s'évanouir.

Ա.Ճիկացու. V. **Ա.Ճիկ** **բաց**.

Ա.Ճիկացնել. vn. faire disparaître.

Ա.Ճիկանկար. a. inconséquent.

Ա.Ճիկանկար. } s. inconsé-

Ա.Ճիկանկարություն. } quence.

Ա.Ճիկարկար. a. irréfutable. [faux.

Ա.Ճիկ. a. dénué de fondement,

Ա.Ճիկ. a. sans suc, sec.

Ա.Ճիկարար. a. inhospitalier.

Ա.Ճիկություն. s. indocilité, désobéissance, insoumission.

Ա.Ճիկություն. a. inexpérimenté, ignorant, inhabile, maladroit.

Ա.Ճիկաբար. adv. sans expérience, sans habileté, maladroitement.

Ա.Ճիկություն. s. inexpérience, impéritie, ignorance, inhabileté.

Ա.Ճիկազոյ. a. désobéissant, indocile, insoumis; — **բաց**, désobéir.

Ա.Ճիկազոյել. vn. désobéir à.

Ա.Ճիկազոյություն. s. désobéissance, insubordination.

Ա.Ճիկար. a. impossible.

Ա.Ճիկարար. a. impossible.

Ա.Ճիկարարություն. s. impossibilité.

Ա.Ճիկարի. vn. être embarrassé.

Ա.Ճիկարի. a. impossible, impraticable, infaisable.

Ա.Ճիկարություն. s. impossibilité.

Ա.Ճիկ. a. insouciant, insoucieux, indifférent, nonchalant, indolent, négligent; s. sans-souci.

Ա.Ճիկաբար. adv. négligemment,

nonchalamment, indolemment; sans souci, sans inquiétude, insouciamment.

Ա.Ճիկ. a. sans âme, inanimé.

Ա.Ճիկություն. s. insouciance, négligence, laisser-aller, nonchalance, abandon, indolence; **Ինքն չհարգել անհոգութեան սուլ**, se négliger.

Ա.Ճիկ.

Ա.Ճիկանկար. } a. gram. in-

Ա.Ճիկանկար. } déclinable.

Ա.Ճիկանկարություն. s. gram.

indéclinabilité.

Ա.Ճիկ. a. calme, serein.

Ա.Ճիկություն. s. calme, sérénité.

Ա.Ճիկ. a. sans pasteur, sans berger. [rant.

Ա.Ճիկ. a. inodore, inodorifé-

Ա.Ճիկություն. s. path. anosmie, anosphrésie.

Ա.Ճիկ. a. infini, immense; — **հարավ**, V. **Ա.Ճիկազոյ**.

Ա.Ճիկազոյ. adv. à l'infini, infiniment, immensément.

Ա.Ճիկազոյ. a. infini.

Ա.Ճիկություն. s. immensité.

Ա.Ճիկազոյ. a. insubordonné, insoumis.

Ա.Ճիկար. a. modeste, humble.

Ա.Ճիկար. a. inaccessible, inabordable.

Ա.Ճիկարարի. a. indispensable; irrévocable.

Ա.Ճիկարար. a. indispensable, essentiel, nécessaire, inévitable, fatal; — **հարավ**, V. **Ա.Ճիկարար**.

Ա.Ճիկարար. } adv. iné-

Ա.Ճիկարար. } vitable-

ment, indispensablement, nécessairement, sine qua non.

Ա.Ճիկարարություն. s. indispensabilité. [sans ordre.

Ա.Ճիկարար. a. sans permission,

Աճհրապոյր. } a. insédu-
Աճհրապուրիք. } tible; sans
attraits.

Աճհրապուրիչ. a. non attra-
yant, sans charmes.

Աճհրաւէր. a. non invité, sans
invitation.

Աճձ. s. personne; personne, su-
jet, individu, être, âme, corps;
սկանաւոր —, personnage, per-
sonne considérable, personne
célèbre; *անձամբ*, adv. en per-
sonne, personnellement; *յանձին*,
en la personne de; *յ—ն առնուլ*,
prendre sur soi, se charger de,
se faire fort, s'engager à, entre-
prendre, accepter.

Աճձայց. a. aphone; adv. sans
voix, sans son, sans bruit.

Աճձայցաւոր. a. sans voyelle.
Աճձայցութիւն. s. méd. apho-
nie.

Աճձանձիր. } a. diligent; adv.
Աճձանձոյրք. } sans s'ennuyer,
diligemment.

Աճձաւ. V. **Այր.**

Աճձաւաքցակ. a. troglodyte,
cavernicole.

Աճձաւախիս. } a. caveux.
Աճձաւոս. }

Աճձաւաբուս. a. troglodyte.

Աճձեղուն. a. à ciel ouvert,
hypèthre.

Աճձեւն. a. acheire, achire; adv.
sans mains.

Աճձեւնցիս. a. incapable, im-
puissant, incompetent. [pétence.

Աճձեւնցիսութիւն. s. incom-
Աճձեւնցիտիք. a. insaisissable,
inviolable.

Աճձեւոց. s. serviette de table;
V. **Դաստաակ.**

Աճձեւոք. V. **Աճձեւն.**

Աճձեւ. sans queue, anoure.

Աճձեւ. a. informe, amorphe;
difforme.

Աճձեւութիւն. s. amorphie, dif-
formité. [de terre.

Աճձխոս. s. bot. fumeterre, fiel

Աճձկապիկ. a. très désireux.

Աճձկազիւն. a. anxieux; adv.
anxieusement.

Աճձկալի. } a. désirable, sou-
Աճձկալիր. } haitable, désiré;
Աճձկալից. } anxieux.

Աճձկալարոս. } a. qui brûle d'en-
Աճձկալէզ. } vie ou d'impä-

Աճձկայրեաց. } tience, très dé-
sireux, qui soupire après, lan-
goureux.

Աճձկաջոք. adv. impatiemment;
— *սպասել*, attendre avec impä-
tience.

Աճձկասեցիչ. a. anxieux, désireux.

Աճձկացոյ. } a. désireux, qui
Աճձկոս. } soupire après, an-
xieux.

Աճձկութիւն. s. étrécissement,
rétrécissement, reserrement, é-
troitesse; anxiété, inquiétude,
peine, souci, tribulation, angoisse,
oppression; *սրտի* —. détresse.

Աճձկազիւն. a. beau, gentil, joli,
charmant, bien fait.

Աճձկազույ. a. vaniteux, van-
tard, présomptueux, fat, fanfa-
ron; — *լուր*, se louer, se vanter,
s'applaudir, se préconiser, s'ap-
pliquer des éloges.

Աճձկազույթիւն. s. vanterie,
fatuité, fanfaronnade, vantardise.

Աճձկազոն. a. dévoué.

Աճձկազոնութիւն. s. dévoü-
ment.

Աճձկական. a. personnel, propre.

Աճձկականապէս. adv. person-
nellement.

Աճձկականութիւն. s. person-
nalité, individualité, personna-
lisme.

Աճձկահոն. a. fat, présomptu-
eux, infatué, suffisant, complai-

sant, content de sa petite personne.

Անճահանութիւն. s. présomption, complaisance, fatuité, sottise suffisance.

Անճամոլ. a. égoïste.

Անճամոլութիւն. s. égoïsme.

Անճայասուկ. a. particulier, personnel.

Անճահատր. a. dévoué.

Անճահուիրութիւն. s. dévouement.

Անճապահ. s. garde de corps, traban; garde de la manche.

Անճապանճ. a. vantard, fanfaron, glorieux, gascon; — **ըլլալ**, se vanter, se glorifier.

Անճապանճութիւն. s. vantardise, vanterie, jactance.

Անճապառ. a. personnel, égoïste.

Անճապառութիւն. s. égoïsme.

Անճապառապանութիւն. s. défense personnelle, propre défense, défense légitime.

Անճապառութիւն. s. amour-propre.

Անճապարժ. V. **Անճապանճ**.

Անճապէս. V. **Անճապանճապէս**.

Անճահատր. a. personnel, égoïste; — **ըլլալ**, aimer sa personne, être égoïste.

Անճապիրական. a. d'amour-propre, égoïstique.

Անճապիրութիւն. s. amour-propre, égoïsme, personnalité, philautie.

Անճապան. a. s. suicide, suicidé; — **ըլլալ**, se suicider, se tuer, se donner la mort.

Անճապանութիւն. s. suicide.

Անճապանեմ. V. **Յանճապանեմ**.

Անճապանութիւն. V. **Յանճապանութիւն**.

Անճառութիւն. s. reddition, abandon; **գաշիք սնճառուութիւն**. capitulation.

Անճառ. a. qui se rend, qui se livre; livré rendu, abandonné, adonné, dévoué; — **ըլլալ**, se livrer, se rendre, s'abandonner, s'adonner.

Անճառել. va. personnifier, personnaliser.

Անճառութիւն. s. personnalité, personnage. [tion.]

Անճառում. s. personnification.

Անճապիսանար. s. fondé de pouvoir.

Անճգով. V. **Անճապով**.

Անճգովութիւն. V. **Անճապովութիւն**.

Անճնիր. a. égoïste, personnel; aisé, co. fortable, commode.

Անճնեղ. a. fort, grand, membru, de haute taille, corpulent, puissant.

Անճնիտան. a. libre, indépendant. [ment.]

Անճնիտանար. adv. libre.

Անճնիտանութիւն. s. libre arbitre, franc arbitre, arbitraire, absolutisme, libre volonté, indépendance, liberté.

Անճնիք. s. buste.

Անճնուր. V. **Անճահատր**.

Անճնուրար. adv. avec dévouement.

Անճնուրական. a. de dévouement, dévoué.

Անճնուրութիւն. V. **Անճահատրութիւն**. [négation.]

Անճնուրաց. a. qui a de l'ab-

Անճնուրացութիւն. s. renonciation volontaire, abnégation.

Անճուկ. a. étroit, resserré, serré, étriqué, étranglé; s. gêne, embarras.

Անճրել. s. pluie; — **սեղալ, գալ**, pleuvoir, tomber de la pluie;

յոթ —, pluie battante, averse, pluie torrentielle. [viose.

ԱճճՐԽԱՍԻՐ. a. pluvieux; plu-
ԱճճՐԽԱՅԻՑ. a. pluvieux, plu-
vial.

ԱճճՐԽԱՅՈՅԳ. a. pluvieux.

ԱճճՐԽԱՅՈՅՆԳ. s. parapluie; pè-
lerine à capuchon.

ԱճճՐԽԱՅՈՒՓ. s. phys. pluvio-
mètre, udomètre.

ԱճճՐԽԱՅՈՒՐ. s. eau pluviale,
eau de pluie.

ԱճճՐԽԵՒ. vn. pleuvoir.

ԱճճՐԽԵՍ. a. pluvieux.

ԱճճՐԽՈՑԻ. vn. pluviner.

ԱճճՐԽՈՅ. V. ԱճճՐԽԱՅՈՅՆԳ.

ԱճճՐՈՒՎ. s. ichtyol. anchois.

ԱճճԻՆՍՎ. } a. sans gouvernail.

ԱճճՏՈՒ. a. inconvenant, dépla-
cé, impropre, indécent, imperti-
nent, étrange, absurde.

ԱճճՏՈՒՆԻՑ. a. sans éclat, sombre.

ԱճճՏՈՒՅ. } a. méconnais-

ԱճճՏՈՒՅԻՒ. } sable.

ԱճճՏՈՒ. a. ineffable, inexprim-
able, indicible, inénarrable.

ԱճճՏՈՒԱՊՈՅՐ. a. sans rayon,
sans éclat. [veilleux

ԱճճՏՈՒԱՊՐՈՒ. a. ineffable, mer-

ԱճճՏՈՒԱՊԻՅՈՒ. a. resplendissant.

ԱճճՏՈՒԵՒ. V. ԱճճՏՈՒ.

ԱճճՏՈՒՈՒՓԻՑ. s. ineffabilité.

ԱճճՏՐՈՒՎ. a. incapable, inha-
bile, maladroit.

ԱճճՏՐՈՒՎՈՒՓԻՑ. s. maladresse.

ԱճճՏՐՈՒՅ. a. sans graisse, maigre.

ԱճճՏՐՈՒՐ. a. maladroit, inha-
bile.

ԱճճՏԵՍ. a. sans postérité.

ԱճճՏԻՍ. a. inexact, incorrect.

ԱճճՏԻՐՈՒՑ. s. bot. férule assa-
foetida; — Ի ԽԵՏ, V. ԱճճԳՃՈՒ.

ԱճճՏԻՅԻՒ. va. exterminer, ex-
tirper.

ԱճճՏԻՎ. a. inflexible.

ԱճճՏՈՒՎԱՑ. } a. incompressi-

ԱճճՏՈՒՎԻՒ. } ble.

ԱճճՏՈՒՎԱՑՈՒՓԻՑ. s. incom-
pressibilité.

ԱճճՏՈՒՐՈՒՎ. a. invérifiable.

ԱճճՏՈՒՐՈՒՎԱՑ. a. invraisem-
blable.

ԱճճՏՈՒՐՓԻՑ. s. inexactitude.

ԱճճՏՈՒՐՅԻՒ. a. inévitable; —
ԿՐԻՎՈՎ, inévitablement.

ԱճճՏՈՒՆԻ. a. monstrueux, vi-
lain, mal fait, absurde, ridicule.

ԱճճՏՈՒՆՈՒՓԻՑ. s. monstruosi-
té, absurdité.

ԱճճՏՈՒՆԻՑ. a. sans bruit.

ԱճճՏԻՎՈՒ. a. embarrassé.

ԱճճՏԻՎԻՒ. vn. s'embarrasser, être
embarrassé.

ԱճճՏԻՎՈՒՎ. a. embarrassé.

ԱճճՏԻՎՈՒՎ. a. sans cheveux, sans
poil, imberbe, glabre.

ԱճճՏԻՎՈՒ. a. immortel.

ԱճճՏԻՎՈՒՐ. adv. immortelle-
ment.

ԱճճՏԻՎՈՒՎԱՑ. a. immortel; —
ՀՈՂՈՎ, ambroisie.

ԱճճՏԻՎՈՒՎԱՑ. vn. s'immortaliser.

ԱճճՏԻՎՈՒՎԱՑ. a. illustre, im-
périssable, immortel.

ԱճճՏԻՎՈՒՐԱՐ. a. qui immortalise.

ԱճճՏԻՎՈՒՐՅԻՒ. a. immortalisé.

ԱճճՏԻՎՈՒՐՅԻՒ. va. immortaliser.

ԱճճՏԻՎՈՒՐՅՈՒՄ. s. immortalisa-
tion. [ՐԱՐ.

ԱճճՏԻՎՈՒՐՅՈՒՄԻՑ. V. ԱճճՏԻՎՈՒՐ.

ԱճճՏԻՎՈՒՐՅՈՒՄ. s. immortalité.

ԱճճՏԻՎՈՒՐ. a. sans mère.

ԱճճՏՎՈՒ. } a. inusable, du-

ԱճճՏՎՈՒՅԻՒ. } rable.

ԱճճՏՎՈՒՅԻՒՆ. a. sans brouil-
lard, sans brume; clair, net.

ԱճճՏՎՈՒՆ. a. étranger à, privé
de, exempté.

ԱճճՏՎՈՅՆԳ. a. inaccessible, ina-
bordable, inapprochable, intrai-
table.

Անմաշելիութիւն s. inaccessibilité.

Անմարդ. } V. **Անմար-**
Անմարդաբնակ. } դի.

Անմարդակոխ. a. inhabité.

Անմարդանալ. vn. être dépeuplé, se dépeupler, devenir inhabité ou désert. [cruel.

Անմարդաւեր. a. inhumain,
Անմարդասիրութիւն. s. inhumanité, cruauté.

Անմարդական. a. dégradant, méprisable, sauvage, brutal.

Անմարդացել. va. dépeupler, rendre inhabitable, rendre désert.

Անմարդացում. s. dépeuplement, dépopulation.

Անմարդի a. dépeuplé, inhabité, inféquenté, désert, désolé, solitaire; inhumain, sauvage, brutal, insociable, grossier, impoli.

Անմարդութիւն. s. dépeuplement, dépopulation; inhumanité, brutalité; grossièreté, impolitesse.

Անմարելի. V. **Անցեղ.**

Անմարմին. a. incorporel, sans corps.

Անմարմնաբար. adv. sans corps.

Անմարմնական. a. incorporel, immatériel, spirituel, insubstantiel.

Անմարմնաւոր. V. **Անմարմին.**

Անմարմնութիւն. s. incorporalité, incorporéité, incorporation.

Անմարս. } a. indigeste, in-

Անմարսելի. } digestible.

Անմարսողութիւն. } s. med.

Անմարսութիւն. } aepsie, indigestion.

Անմարս. } a. sans com-

Անմարսական. } bat; inexpugnable, invincible.

Անմարսելի. a. inexpugnable, invincible.

Անմախոր. a. impur, immonde, malpropre, sale.

Անմախորութ. s. bavochure; a. bavoché.

Անմախորտ. adv. impurement, salement, malproprement.

Անմախորութիւն. s. impureté, malpropreté, saleté.

Անմեծարութիւն. s. marque de respect, irrévérence; — *հիւրոց*, inhospitalité.

Անմեկին. a. non évident, obscur.

Անմեկնելի. a. inexplicable, indéchiffrable.

Անմեկ. a. innocent, incoupab'e.

Անմեկաբար. adv. sans pécher, innocemment. [répréhensible.

Անմեկաղիր. a. excusable, ir-

Անմեկաղրելի. a. excusable, ir-

répréhensible, inculpable.

Անմեկաղրութիւն. s. excuse.

Անմեկանալ. vn. être ou devenir innocent.

Անմեղսեցական. a. impeccable: innocent.

Անմեղսեցականութիւն. s. impeccabilité; innocence.

Անմեղութիւն. s. innocence, non culpabilité; impeccance.

Անմեղուկ. a. innocent.

Անմեղունակ. a. innocent; — *կերպով*, innocemment.

Անմեղորէն. V. **Անմեղաբար.**

Անմեղուկ. s. bot. pourpier, V. **Փրփրեմ:** bot. immortelle, V.

Անքառամ.

Անմեծելի. a. irrécusable.

Անմեծեցելի. a. inaccessible, inabordable.

Անմիաբան. a. discordant, dissonant, dissident, incompatible; — *լլալ*, être en désaccord, différer d'avis.

Անմիաբանութիւն. s. discorde, dissension, désunion, désaccord, dissidence, mésintelligence, incompatibilité; — *ձայնի*, discordance, dissonance.

Աճմիւրքիւն. s. désunion.
Աճմիջաբար. adv. immédiatement, tout de suite.
Աճմիջական. a. immédiat; — *կերպով.* immédiatement. [vention.
Աճմիջանաբիւն. s. non-inter-
Աճմիջապէս. V. **Աճմիջաբար.**
Աճմիջնորդ. a. sans intermédiaire, immédiat.
Աճմիւ. a. sans chair, sans viande.
Աճմիւ. a. inintelligent, insensé, sot, bête, niais, inepte, nigaud, benêt, fou.
Աճմիսիբար. }
Աճմիսիբարական. } a. inconsola-
Աճմիսիբարեկի. } ble.
Աճմաւ. a. non cultivé, inculte, non labouré, indéfriché, en friche.
Աճմաւեկի. a. incultivable, indéfrichable.
Աճմաւուքիւն. s. inculture.
Աճմոյար. } a. infaillible.
Աճմոյոր. }
Աճմոյորութիւն. s. infaillibilité.
Աճմոռանքի. } a. inoubliable
Աճմոռացի. } ineffaçable, à
 jamais mémorable.
Աճմոռուկ. s. bot. myosotis, ne m'oubliez pas.
Աճմաբար. adv. sottement, bêtement, niaisement, follement.
Աճմադիր. } a. inattentif, in-
Աճմադիր. } appliqué, dis-
 trait, inadvertant.
Աճմադրութիւն. s. inattention, inapplication, inadvertance.
Աճմաութիւն. s. folie, bêtise, sottise,, stupidité, imbécilité, niaiserie, étourderie, nigauderie.
Աճմաօրէն. V. **Աճմաբար.**
Աճմրցակից. a. sans concurrent.
Աճմրցելի. a. sans concurrence, qui est hors concours.
Աճմօրու. } a. sans barbe, im-
Աճմօրու. } herbe, blanc-bec.

Աճյազ. a. insatiable, irrasassiable, inassouvi, avide, vorace.
Աճյազաբար. adv. insatiablement, avidement, irrasassiablement; — *ուտել,* manger avec avidité.
Աճյազութիւն. s. insatiabilité, avidité, voracité, inassouvissement.
Աճյազք. } a. invincible, in-
Աճյազքելի. } surmontable; —
կերպով, invinciblement. insurmontablement.
Աճյայտ. a. inévident, indistinct, incertain, obscur, indéterminé, dérobé, caché; — *ըլլալ,* disparaître; — *ընել.* faire disparaître; — *կերպով.* V. **Աճյայաբար.**
Աճյայաբար. adv. en cachette, à la dérobée.
Աճյայաւնալ. vn. disparaître, devenir invisible, se perdre.
Աճյայացնել. va. faire disparaître.
Աճյայութիւն. s. invisibilité, obscurité, incertitude. [libre.
Աճյանկ. a. sans rime, non rimé;
Աճյայակ. a. prompt, leste, expéditif; adv. sans délai, promptement, sans retard, tout de suite, sur-le-champ.
Աճյաջող. a. qui ne réussit pas, impropre, défavorable.
Աճյաջողակ. a. inhabile, maladroit, gauche, malhabile, impropre à, incapable.
Աճյաջողակութիւն. s. inhabileté, maladresse, gaucherie, malhabileté, incapacité. [co.
Աճյաջողութիւն. s. insuccès, **Աճյառաջապէտ.** a. sans progrès, arriéré.
Աճյառաջադիմական. a. non progressif, improgressif.
Աճյառաջադիմութիւն. s. man-
 que de progrès.

Անյառակ. a. sans fond; *ճիհ*—, abîme—.

Անյառակ. a. impropre.

Անյար. a. incohérent, sans liaison.

Անյարատի. a. impersévérant.

Անյարատիութիւն. s. imper sévérance.

Անյարիր. V. **Անյար.**

Անյարտար. a. inconvenant, im propre, déplacé, incommode, dis cordant.

Անյարտարութիւն. s. inconven ient, incommodité, désaccord, discordance, dissonance.

Անյեղի. a. invariable, inflexi ble, ferme, constant, immuable.

Անյեմարան. a. sans appui, sans dossier.

Անյիտաչար. a. indulgent.

Անյիտաչարութիւն. s. pardon, amnistie.

Անյիտասակ. a. immémorable, immémorial; — *ժամանակ.* temps immémorial.

Անյիտասակութիւն. s. oubli; amnistie; — *երախտաց,* ingrati tude.

Անյիտողութիւն. s. méd. amnésie.

Անյիտութիւն. s. amnistie.

Անյողողող. a. inébranlable, ferme, immuable, imperturbable, constant.

Անյոյս. a. désespéré; désespé rant; inespéré.

Անյու. a. qui oublie; sans sou venir, oublié; — *բան՝ բերդ.* oubliettes.

Անյուսակ. a. désespéré; ines péré, inespérable.

Անյուսութիւն. s. manque d'es poir, désespoir, désespérance.

Անյոյ. a. simple; inarticulé, in complexe, incohérent, détaché; anarthre.

Անյոյակապ. a. inarticulé.

Անյոյաւոր. V. **Անյոյ.**

Անյոյաւորութիւն. s. incohé rence, inarticulation; méd. anar thrie, dysarthrie.

Անյոյար. a. indifférent, mal dis posé, qui n'est pas enclin; invo lontaire, forcé.

Անյոյարար. adv. à contre cœur, de mauvaie grâce, à re gret, malgré soi.

Անյոյարութիւն. s. mauvaise volonté, indifférence.

Աննախան. a. exempt d'en vie; adv. V. **Աննախանաբար.**
Աննախանաբար. } adv. sans
Աննախանձօրէն. } jalousie, sans envie.

Աննախանձիւի. a. non envia ble, inanvié; — *Վերապղ,* V. **Ան նախանաբար.**

Աննախապաւոր. a. exempt de préjugés, sans préventions.

Աննախասե. a. imprévoyant.

Աննախասետեսլ. a. imprévu.

Աննախասետիւի. a. imprévo yable, imprévisible. [voir.

Աննախասետիւի. va. ne pas pré
Աննախասետութիւն. s. im prévoyance, imprévision.

Աննախընթաց. a. sans précédent.

Աննահանգելի. adv. sans recu ler, de pied ferme.

Աննաւազնաց. } a. innaviga
Աննաւարկելի. } ble.

Աննեւզ. a. candide, droit, sim ple, sincère, naïf, ingénu, loyal; adv. sans fraude, naïvement, sin cèrement, loyalement,

Աննեւզութիւն. s. candeur, sin cérité, droiture, simplicité, naï veté, loyauté.

Աննեղբորձութիւն. s. ineffi cacité, inertie.

Աննեղբաւանակ. a. inharmoni eux, inharmonique. [harmonie.

Աննեղբաւանակութիւն. s. in-

ԱճճԵՐԵԿԻ. a. impardonnable, irremissible.
ԱճճԵՐԱՊ. V. **ԱճճԵՐՈՂԱԺՈ.**
ԱճճԵՐՈՂԱԿԱՆՈՒՔԻՆ. s. intolérantisme.
ԱճճԵՐՈՂԱԺՈ. a. inexorable, intolérant, antitolérant.
ԱճճԵՐՈՂՈՒՔԻՆ. s. intolérance.
ԱճճԵԿՈՒ. a. sans appui, sans soutien.
ԱճճԻՒՔ. } a. immatériel,
ԱճճԻՒՔԱԿԱՆ. } spirituel.
ԱճճԻՒՔՔԱՐ. } adv. immaté-
ԱճճԻՒՔԱՅԿ. } riellement.
ԱճԻՔԱԿԱՆՈՒՔԻՆ. } s. imma-
ԱճճԻՒՐՈՒՔԻՆ. } tériali-
 té, spiritualité.
ԱճճԿԱՑ. } a. inaperçu; in-
ԱճճԿԱՅԵԿԻ. } visible.
ԱճճԿԱՐԱՊԻՐ. a. sans caractère.
ԱճճԿԱՐԱՊՐԵԿԻ. a. indéscribable.
ԱճճԿՈՒՆ. a. invincible, indomptable, insurmontable.
ԱճճՄԱՆ. a. dissemblable, inégal, non pareil, inimitable, in comparable, disparate; inconvenant, hors de propos.
ԱճճՄԱՆՄԱՆԱՆ. a. non homogène, hétérogène.
ԱճճՄԱՆԱՆԱ. a. hétérogène.
ԱճճՄԱՆԵԿԻ. a. inimitable.
ԱճճՄԱՆՈՒՔԻՆ. s. dissemblance, dissimilitude, disparité.
ԱճճՕՄՆ. a. insignifiant, inconnu, petit, sans nom, obscur, sans importance, ordinaire.
ԱճճՕՄՆԱՐ. a. insignifiant, sans importance, futile, inimportant, obscur.
ԱճճՕՄՆԱԿՈՒՔԻՆ. } s. in-
ԱճճՕՄՆԱՐՈՒՔԻՆ. } signi-
ԱճճՕՄՆՈՒՔԻՆ. } fiance, futilité
ԱճճՕՄՐ. } a. impercevable,
ԱճճՕՄՐԵԿԻ. } imperceptible,
 inaperçu.

ԱճճՕՂԻ. a. sans éclat, sans clarté, impénétrable, sombre, obscur, ténébreux.
ԱճճՐԱՊԵԿԻ. a. irréformable; irraccommodable, irréparable.
ԱճճՈՒԱՊ. } a. inextingui-
ԱճճՈՒԱՊԵԿԻ. } ble.
ԱճճՈՒԱՆ. } a. indomptable,
ԱճճՈՒԱՆԵԿԻ. } indompté.
ԱճճՈՒՔՐԱԿԱՆ. a. profane.
ԱճճՈՒՔ. V. **ԱճճՈՒՔ.**
ԱճճՊԱՍ. a. défavorable, impropice, infavorable, désavantageux. — *կերպով*; V. **ԱճճՊԱՍՈՒՐԱՅԿ.**
ԱճճՊԱՍՈՒՐԱՅԿ. adv. défavorablement.
ԱճճՊԱՍԱԿ. a. sans but.
ԱճճՍԻ. a. sans profit, inutile, qui manque d'intérêt, bon à rien.
ԱճճՍԻՔՐ. a. peu lucratif.
ԱճճՍԻՔՐՈՒՔԻՆ. s. non-valeur.
ԱճճՍԻՊԱՐԺ. a. inexploité.
ԱճճՍԻՊԱՐՊԱ. a. sans intérêt.
ԱճճՍԻՊԱՐՊԱՐ. V. **ԱճճՍԻՊԱՐՊԱՐ.**
ԱճճՍԻՊԱՐՊԱՐՈՒՔԻՆ. V. **ԱճճՍԻՊԱՐՊԱՐՈՒՔԻՆ.**
ԱճճՍԻՊԱՐՐՈՐԵԿԻ. V. **ԱճճՍԻՊԱՐՊԱՐ.**
ԱճճՍԻՊԱՐՐ. a. désintéressé.
ԱճճՍԻՊԱՐՔԱՐ. adv. avec désintéressement.
ԱճճՍԻՊԱՐՈՒՔԻՆ. s. désintéressement.
ԱճճՍԻՊԱՐԿ. } V. **ԱճճՍԻ.**
ԱճճՍԻՊԱՆ. }
ԱճճՍԻՊԱՆՈՒՔԻՆ. } s. manque
ԱճճՍԻՊԱՐՈՒՔԻՆ. } d'intérêt,
 inutilité.
ԱճճՐԱԿ. a. immobile, fixe, inébranlable; — *սուղուած*, V. **ԱճճՐԱԿԱԿ.** }
ԱճճՐԱԿԱԿ. } fonds.
ԱճճՐԱԿԱԿ. s. immeuble, bien-
ԱճճՐԱԿԱԿԱՐ. v. s'immobiliser.

Ա.ճարձոցում. s. immobilisation.

Ա.ճարձոցել. va. immobiliser.

Ա.ճարձութիւն. s. immobilité.

Ա.ճարձու. a. immobile; immeuble.

Ա.ճարձորէն. adv. immobilement, fixement.

Ա.ճեղ. a. qui ne penche d'aucun côté, droit.

Ա.ճեզ. a. gram. sans accent.

Ա.ճէն. a. inhabité, désert.

Ա.ճէր. a. inextinguible; adv. sans éteindre, d'une manière inextinguible.

Ա.ճիշարբոյ. } V. **Ա.ճէր.** a.
Ա.ճիշանելի. }

Ա.ճիշակութիւն. s. inextinguibilité

Ա.ճիրիւ. a. sans tombeau.

Ա.ճիշայ. a. sans chaîne, sans fers.

Ա.ճնորհ, **Ա.ճնորհ.** a. disgracieux, maussade, mal fait, disgracié; ingrat.

Ա.ճնորհալի. a. disgracieux, désagréable.

Ա.ճնորհակալ. a. ingrat.

Ա.ճնորհակալութիւն. s. ingratitude.

Ա.ճնորհութիւն. s. maussaderie, disgrâce; grossièreté, ingratitude.

Ա.ճնչական. V. **Ա.ճննչ.**

Ա.ճնչանալ. vn. expirer, manquer de respiration, s'asphyxier, mourir asphyxié.

Ա.ճնչացած. } a. expiré, as-
Ա.ճնչացեալ. } phyxié, suffoqué.

Ա.ճնչացել. va. asphyxier, suf-

Ա.ճնչան. a. inanimé, sans vie.

Ա.ճնչելի. a. irrespirable.

Ա.ճնչութիւն. s. méd. asphyxie, apnée, apneustie.

Ա.ճնու. } a. qui ne crie pas,
Ա.ճնուց. } qui ne fait aucun bruit; adv. sans cri, sans bruit, silencieusement; — **Ա.ճնուցէն;** profond silence.

Ա.ճնուց. a. sans respiration, sans vie, inanimé; asphyxique; méd. apneuste.

Ա.ճնուս. a. certain, sûr, assuré; indubitable, inévitable; adv. certes, certainement, sûrement, pour sûr, assurément, sans doute, hors de doute, indubitablement, bien entendu, sans contredit.

Ա.ճնուհ. a. sans honneur, sans gloire, obscur, inglorieux; vil, mesquin; sans ornement, simple, déparé.

Ա.ճնից. a. sans bruit.

Ա.ճնիթ. a. distinct; imperturbable, calme, paisible; adv. sans confusion, distinctement; paisiblement, imperturbablement.

Ա.ճնիթութիւն. s. distinction; calme, imperturbabilité.

Ա.ճնանալ. vn. perdre son éclat, sa beauté, se flétrir; s'avilir, s'obscurcir, se déshonorer.

Ա.ճնապէս. adv. sans éclat, sans pompe

Ա.ճնացել. va. défigurer, déparer; déshonorer, flétrir, obscurcir, avilir.

Ա.ճնութիւն. s. vie sans gloire, obscurité; déshonneur, avilissement, décadence; laideur.

Ա.ճնորէն. V. **Ա.ճնապէս.**

Ա.ճոցափելի. a. impalpable, intactile, intangible.

Ա.ճոք. a. sans âme, inanimé.

Ա.ճոքելի. a. inéluctable.

Ա.ճոյր. a. illimité, indéfini, infini. [cunier.

Ա.ճոյակալ. a. qui n'est pas ran-

Ա.ճոյանու. s. anat. atélomyélie, amyélie.

Անդհամար. } a. zool. inver-
Անդհամար. } tébré.
Անդորկ a. raboteux, inégal,
 non uni, non poli.
Անդորս. a. impitoyable, cruel,
 inhumain; adv. impitoyablement,
 sans pitié, cruellement, inhumai-
 nement. [adv.
Անդորմար. V. **Անդորս.**
Անդորմանրից. } s. cru-
Անդորմարից. } auté, in-
 humanité.
Անդոբ, } a. inexorable, im-
Անդոբիլ. } placable, inflexi-
 ble.
Անդոբար. adv. inexorable-
 ment, implacablement.
Անդոբարից. s. inexorabilité.
 inflexibilité, dureté.
Անդոգամիս. a. déloyal.
Անոն. a. adv. sans style, sans
 ordre, péle-mêle.
Անոյձ a. faible, débile, invalide.
Անոյժ. a. doux, suave; doux,
 sucré, affable, mielleux; mus.
 douce; s. confiture; — գինի, vin
 doux.
Անպայ. a. rustre, grossier,
 impoli, brutal, butor.
Անպայուրից. a. butorderie,
 grossièreté. [phores.
Անպիրայի. spl. zool. anostéo-
Անս. a. sans rameaux. s. bot.
 acladode.
Անոն. a. sans pieds, apode.
Անոնից. spl. zool. apodes.
Անորակիլ. a. inqualifiable.
Անորդ. a. sans ver.
Անորդ. V. **Անգուակ.**
Անորդրից. V. **Անգուա-
 կարից.**
Անորո. a. indéfini, indétermi-
 né, indistinct, indécis, incertain;
 indifférent; inséparable; adv. in-
 définiment, indistinctement, insé-
 parablement; — անցիլ ou անցիլ

ելակ — aoriste, prétérit; — գինի-
 բայ, V. **Անորոյր** s.
Անորոպար. } adv. indéfini-
Անորակիլ. } ment, indéter-
 minément, indistinctement.
Անորոկիլ. a. indéterminable,
 indécis, indéfini, incertain.
Անորոկրից. s. indétermina-
 tion, indistinction, incertitude,
 indécision. [grette.
Անուակահ s. brouette, vinaï-
Անուակահիլ. va. broueter.
Անուակահիլ. s. brouetteur.
Անուակ. s. petite roue, roulette.
 rouet, touret. [yure
Անուակալ. s. serre-frein, enra-
Անուակերպ. a. trochoïde.
Անուակես. s. ornière.
Անուակես. a. rotiforme.
Անուայարկ. s. tambour (d'un
 bateau à vapeur).
Անուանգիր. s. matricole.
Անուանգիր. s. celui qui im-
 pose un nom, nomenclateur.
Անուանգարիլ. va. imposer un
 nom, dénommer.
Անուանգարիլից. s. im-
 position de nom.
Անուանական. a. nominal, no-
 minatif; — արժէք, valeur no-
 minale; — գրամակուլ, capital
 nominal.
Անուանակարգուրից. s. no-
 menclature.
Անուանակիր. a. qui porte le
 nom, dont on porte le nom, ti-
 tulaire; renommé, célèbre; s.
 patron, patronne (saint ou sainte).
Անուանակից. a. qui porte le
 même nom, homonyme.
Անուանակիցիլ. a. nommé.
Անուանակիցիլ. va. nommer.
Անուանակիցուրից. s. déno-
 mination; nomenclature..
Անուանակուրիլ. V. **Ան-
 ուանակուրիլ.**

Անուանակցութիւն. s. conformité de nom, homonymie.

Անուանապէտ. adv. nominale ment.

Անուանարկ. a. diffamé, discrédité, infâme; — *ընել*. diffamer, discréditer. [dénigrer].

Անուանարկել. va. diffamer, **Անուանարկիչ**. s. diffamateur, médisant, détracteur.

Անուանարկութիւն. s. diffamation, discrédit, dénigrement, infamie.

Անուանացանկ. s. liste des noms propres.

Անուանափոխութիւն. s. changement de nom, métonomasié.

Անուանափրթութիւն. s. l'action de composer un nom ou un mot; onomatopée.

Անուանեալ. a. nommé, surnommé, intitulé; de nom, sois-disant.

Անուանել. va. nommer, appeler, donner le nom de, dénommer; intituler, surnommer.

Անուանիք. a. renommé, célèbre, illustre: — *ըլլալ*, se rendre célèbre, s'illustrer.

Անուանող. s. nominateur.

Անուանուիլ. vn. se nommer, être nommé, s'intituler.

Անուանում. s. nomination.

Անուարդի. s. bouateroue.

Անուանր. a. qui a des roues, à roues; — *ըրհան*, pompe à roues.

Անուք, **Անք**. s. anat. aisselle.

Անուքա. s. méd. bubon, tumeur sous l'aisselle.

Անուժութիւն. s. faiblesse.

Անուրի. a. sans chemin.

Անուրից. a. qui n'est pas droit, oblique; indirect; injuste, pervers, dépravé.

Անուրիցի. a. indirect; —

անուք, contribution indirectes; — *կերպով*, indirectement.

Անուրկայ. a. qu'on ne peut dresser, incorrigible, indisciplinable.

Անուրկապէտ. adv. indirectement.

Անուրկելիք. a. incorrigible.

Անուրկութիւն. s. incorrection.

Անուն. s. nom; renom, renommée; nom, titre; gram. nom, substantif; *Խորեն* —, nommé Corène, de nom Corène; *յանուանիչ*, nominativement, nommément, par son nom; *յառուկ* —, nom propre; *հասարակ* —, nom commun; — *մեծարանաց*, titre; *յարբրեկամիւթեան*, au nom de l'amitié, pour l'amour de l'amitié; *յառուժոյ*, au nom de Dieu.

Անուօ. a. doux, suave; confiture; — *հոտ*, parfum; — *զիւր*, vin doux.

Անուօքայր. a. qui a une odeur douce, suave, odoriférant, parfumé, embaumé, odorant.

Անուօքիր. a. inattentif, inappliqué.

Անուօքր. s. sel ammoniac; *պիւր* —, esprit d' —,

Անուօքրակ. s. ammoniacque.

Անուօքրնութիւն. s. inattention, inapplication; — *թեմք*, par mégarde, par inadvertance.

Անուօկ. a. doux, doucereux, suave.

Անուօհամ. V. *Բացքրահամ*.

Անուօհոս. a. qui sent bon, odorant, odoriférant.

Անուօհոսել. va. parfumer, embaumer.

Անուօհոսութիւն. s. bonne odeur, parfum.

Անուօւրար. a. qui rend doux; s. confiseur.

Անուօւրարութիւն. s. confiserie.

Աճուօել. va. adoucir, radoucir; apaiser, calmer.

Աճուօելե. s. bonbons; sucreries; confitures; — *երկել*, faire des confitures.

Աճուօիկ. a. doux, doucet, doux-cereux, mielleux.

Աճուօելալ. vn. s'adoucir, s'apaiser, se calmer.

Աճուօուրից. s. douceur; douce saveur ou odeur, suavité.

Աճուօուրի. spl. friandises.

Աճուօրդ. s. méc. cabestan.

Աճուս, Աճուսու. a. qui n'est pas instruit, ignorant.

Աճուր. s. anneau, collier; — *երկաթի*, carcan.

Աճուրանալի. a. indéniable.

Աճուրդ. s. songe, rêve, rêverie.

Աճոհ, Աճոհիկ. a. qui est sans aide, abandonné, délaissé.

Աճշափ. a. sans mesure, démesuré, immense, infini, extrême, immodéré, outré, outre mesure, excessif, exorbitant.

Աճշափ. adv. sans mesure, infiniment, à l'infini, immodérément, à l'excès, immensément, excessivement, extrêmement, d'une manière exorbitante, à outrance, par trop. [neur.

Աճշափահաս. a. impubère, mi-

Աճշափահասուրից. s. impuberté, minorité.

Աճշափուրից. s. immensité, infinité; excès.

Աճշախա. s. stratus.

Աճշախաս. a. complet, entier; qui ne manque pas, inépuisable; adv. sans manquer, continuellement, sans cesse.

Աճշահեցողութից. s. intempérance.

Աճշախախտութից. s. prévarication, inobservation, infraction.

Աճշանոյն. a. sans parure, sans recherche, sans coquetterie, simple; s. entom. acompisie.

Աճշայման. a. immense, excessif, extrême; adv. immensément, extrêmement; sans délai; sans condition, à discrétion.

Աճշպօղիկ. a. non adoré.

Աճշպօտան. a. sans protection, abandonné. [ble.

Աճշպօտանիկ. a. insoutenable, sans place; — *ըլլալ ճշալ*, être sans place, rester sans emploi, être sur le pavé; non officiel, officieux; — *կերպով*, officieusement, d'une manière non officielle.

Աճշպօտանալից. a. non officiel, officieux.

Աճշպօտանալես. adv. officieusement, d'une manière non officielle.

Աճշպօտախա. a. sans réponse.

Աճշպօտի. a. inconvenant, inconvenable; inopportun, déplacé, indécent, absurde, inconséquent; — *է*, il est inconvenant.

Աճշպօտիւրից. s. inconvenance, disconvenance, indécence, inconvenient, absurdité, inconséquence.

Աճշպօթ. a. impuni, sans punition; adv. impunément.

Աճշպօթր. a. qui ne trompe pas, juste; qu'on ne peu tromper; infaillible.

Աճշպօթի. a. sans honneur, déshonoré, déshonorant; — *բռնաբեր*, paroles déshonorantes; — *կերպով*, d'une manière déshonorante.

Աճշպօտան, Աճշպօտանուր. V. Աճշպօտի.

Աճշպօտան. a. qui n'a pas de pudeur, de respect, irrévérencieux; — *խոսքեր*, propos irrespectueux;

adv. sans pudeur, sans respect.
Անպատկանութիւն s. manque de pudeur, de respect, irrévérence, impudence.

Անպատկեր a. sans image.

Անպատճառ a. sans cause, sans motif; adv. absolument.

Անպատկերի V. **Անպատւ**.

Անպատճան V. **Անպատեհ**.

Անպատճանութիւն V. **Անպատեհութիւն**.

Անպատուաբեր a. déshonorant.

Անպատուաս a. non vacciné.

Անպատուելի va. déshonorer.

Անպատուիչ a. déshonorant.

Անպատուիւտ V. **Անպատեժ**.

Անպատու a. inénarrable, ineffable, indéfinissable, inexprimable.

Անպատուութիւն s. déshonneur, indignité.

Անպատուութիլ vn. se déshonorer, être déshonoré.

Անպատուար, **Անպատուարաւ** a. sans refuge, sans appui, délaissé, abandonné.

Անպատրաստ a. non préparé; *յանպատրաստից*, adv. sans aucune préparation, sans préparatif, au dépourvu, à l'improviste; — *խօսիլ*, parler d'abondance, sans préparation.

Անպատրաստութիւն s. défaut de préparation, d'apprêt.

Անպատրելի a. infallible; qu'on ne peut tromper.

Անպարագիծ, **Անպարագիր**, **Անպարագրելի** V. **Անպարայր**.

Անպարագրութիւն s. immensité, infinité.

Անպարզ a. composé.

Անպարզելի a. irréductible; — *կտորակ*, fraction —.

Անպարզելիութիւն s. irréductibilité.

Անպարկեօս a. immodeste, indécent, immoral, impudique, malhonnête.

Անպարկեօսութիւն s. immodestie, indécence, déshonnêteté, impudicité, malhonnêteté.

Անպարայր a. non circonscrit, non défini, sans fin, sans limites, sans bornes.

Անպարսու a. irréprochable, irrépréhensible.

Անպարս a. qui n'est point coupable, innocent; inconvenant, déplacé, indécent; — *ընել կարողացանել*, déclarer innocent, libérer; — *արձակել*, acquitter.

Անպարսանանայ a. qui ignore son devoir.

Անպարտելի a. invincible.

Անպարտութիւն s. innocence.

Անպէտ, **Անպիտան** a. inutilisable, impropre au service, inutile; rejeté, mauvais, méchant.

Անպիտան V. **Անպէտ**.

Անպիտանանայ vn. n'être bon à rien, être ou devenir inutile, être hors de service, être rejeté, mis au rebut, se gâter; devenir méchant.

Անպիտանցնելի va. rendre inutile, mettre hors d'usage, gâter, détruire, abîmer; rendre méchant. | **Մեհանայ**.

Անպիտանայ V. **Անպիտան**.

Անպիտանութիւն s. inutilité d'une chose; méchanceté.

Անպղտ a. qui n'est pas trouble, limpide, clair.

Անպսակ a. sans couronne; sans mariage; — *կենակցութիւն*, cohabitation.

Անպտաբեր a. infructueux, infécond, infertile, stérile.

Անպտաբերութիւն, **Անպտանութիւն** s. infructuosité, infertilité, infécondité, stérilité.

Անպարտան, Անպարտ. a. sans fruits.

Անպարտի, Անքրտի. a. bot. acotylédone, acotylédone.

Անքան. a. qui ne se donne pas de peine; aisé, facile; adv. sans peine, aisément.

Անքան. a. séparé, détaché; — *թի*, nombre abstrait.

Անքանաբար. } adv. séparé-

Անքանապէտ. } ment; abstractivement, abstraitement.

Անքանի. va. séparer, détacher, disjoindre, désunir; abstraire.

Անքանի. vn. se séparer, se détacher.

Անքանի. } a. abducteur, abs-

Անքանող. } tractif.

Անքանում. s. séparation, détachement; abstraction; séparatisme.

Անքից. a. ineffaçable; malpropre, sale.

Անքիցի. a. ineffaçable.

Անքու. a. sans eau, anhydre.

Անքրդի, Անքրդի. a. privé d'eau, sec, aride.

Անքրդաբի. s. sécheresse, aridité. [bile.

Անքրի. a. ineffaçable, indélé-

Անքրաբի. V. Անքրդա-

բի. s. [interstice.

Անքրտ. s. espace, intervalle,

Անքրտի. va. passer entre, séparer, espacer, éloigner, barrer, retrancher.

Անապարտ. a. non pavé.

Անահան, Անահանա-

հան. a. indéfini, illimité, sans bornes, infini, immense; indé-

nissable. [niment.

Անահանապէտ. adv. indé-

Անահանաբի. s. immen-

sité, infinité. [նապէտ.

Անահանագորտ. V. Անահան-

Անապ. vn. écouter, prêter l'o-

reille, exaucer; obéir, être docile

à, consentir, se soumettre, se résigner, suivre, céder, permettre; attendre, attendre patiemment, supporter.

Անապարտ, Անապարտի. a. qui ne glisse, qui ne bronche pas, qui ne fait pas de faux pas, non glissant; infaillible, sûr, suivi, exact.

Անապարտաբի. s. exactitude.

Անան. a. débridé, sans bride, sans frein; effréné, sans retenue; indomptable, indompté.

Անանի. a. indomptable.

Անանան, Անանանի. a. inébranlable, ferme.

Անան, Անանի. a. indomptable, indompté, fougueux, furieux; insubordonné, indocile, intraitable, téméraire, insolent, rétif, désobéissant.

Անանան. vn. désobéir, contredire, résister. [orné, simple.

Անանի. a. non chamarré, non

Անան. a. sans semence; sans progéniture, stérile; adv. sans

semer. [done.

Անանաբար. a. bot. acotylé-

Անանագ. a. sans postérité.

Անանի. a. qui ne peut se réveiller; — *խորքու*, sommeil

profond.

Անանի. spl. assises; — *Անտի-*

ոպ. — d'Antioche.

Անանի. a. qui n'a point d'a-

mis; qui n'est pas aimable, antipathique.

Անանի, Անանի,

բի. s. manque d'amour, d'affection; antipathie.

Անան. a. sans cœur.

Անան. a. sans pilier.

Անան. a. sans faute, impeccable; infaillible.

Անանի. } a. infailli-

Անանիան. } ble.

- Անխալալանքութիւն**. s. infail-
libilité.
Անխալելի. a. infailible.
Անխալութիւն. s. infailibilité.
Անկզբնական. a. qui n'a pas
ou de commencement, éternel.
Անկզբնութիւն. s. manque de
commencement, éternité.
Անկզբունք. a. qui n'a pas de
principes, sans principes.
Անկիզբն. a. qui n'a point com-
mencement, éternel; sans prin-
cipes, sans fondement; vain,
frivole.
Աննունդ. a. sans nourriture.
Անսովոր. a. inaccoutumé, qui
n'a pas l'habitude de, inhabitué;
inhabituel, inusité; extraordinaire,
étrange, hors ligne.
Անսովորական. a. inusité; ex-
traordinaire, étrange.
Անսովորութիւն. s. inhabitude.
Անստաղ. a. qui est à jeun; adv.
sans manger, à jeun.
Անստաղութիւն. s. abstinence,
jeûne, faim.
Անսուգ. a. exempt de deuil;
dont on ne porte point le deuil,
adv. sans deuil.
Անսուս. a. qui ne ment pas,
qui ne saurait mentir; qui n'est
pas faux, vrai.
Անսուք. a. qui n'est pas sain,
impur, immonde, profane.
Անսպառ, **Անսպառական**. a.
inépuisable. intarissable.
Անսպանելի. V. **Անսպառ**.
Անսպանելի. a. inattendu.
Անստացուած. a. qui ne pos-
sède rien, qui est sans biens,
sans propriétés.
Անսպիւս. V. **Անքսպիւս**.
Անսեղծ. **Անսեղծական**. a.
incréd.
Անսեղծիւ. a. infailible.
Անսեղծք. a. sans mamelles.
- Անստաղ**. a. incertain.
Անստորագիր. a. sans signature.
Անստուգութիւն. s. inc: rtitude.
Անստուր. a. sans ombre; écla-
tant, lumineux.
Անտրութիւն. s. impureté, in-
continence.
Անտիտ. a. sans soulagement.
Անտոյ. a sans voile, nu, dé-
couvert.
Անտաղ. a. qui ne coule ou court
pas, immobile.
Անվախ. a. sans peur, intrépide.
Անվախան, **Անվախանա-
կան**. a. sans fin, infini, éternel.
Անվախութիւն. s. intrépidité.
Անվախորէն. adv. sans crainte,
intrépidement.
Անվաճառ. a. qui ne se vend
pas, invendable; non vendu.
Անվայել. a. indécent, inconve-
nant, vilain.
Անվայելուչ. a. V. **Անվայել**;
disgracieux, difforme, laid.
Անվայելչութիւն. s. indécence,
inconvenance; difformité, laideur.
Անվաստակ. a. infatigable; dés-
œuvré, paresseux, fainéant; adv.
sans se fatiguer, sans travailler.
Անվար. a. inculte, non labouré,
en friche
Անվարագոյր. a. sans rideau.
Անվարակելի. a. non contami-
nable.
Անվարակիչ. a. non contagieux.
Անվարձ. a. inexercé, non ha-
bitué, déshabitué, inexpérimenté,
inaccoutumé, novice, nouveau.
Անվարձութիւն. a. impérite,
inexpérience.
Անվարկ. a. sans crédit.
Անվարձ. a. qui est sans salaire,
sans récompense; adv. sans sa-
laire, sans récompense.
Անվարթ. a. sans culotte.
Անվաւր, **Անվաւրական**. a.

- invalide, nul, non avenu, non authentique, illégitime, apocryphe.
- Անվանաբրտկանութիւն**, **Անվանաբրտութիւն**. s. invalidité, nullité; illégitimité.
- Անվանաբրուցում**. s. nullité; — *ամուսնութեան* — de mariage.
- Անվախանձ**. a. non magnanime, petit, mesquin.
- Անվախիտ**. a. intrépide; —, — *գործով*, adv. intrépidement.
- Անվախիտութիւն**. s. intrépidité.
- Անվարձեկի**. a. irréductible.
- Անվարկապետ**. a. qui n'a pas d'inspecteur, de chef.
- Անվարպահ**. a. sans réserve.
- Անվարկածեկի**. a. indéchiffirable. [ի]
- Անվարձաբեկի**. V. **Անընթեան**.
- Անվարձագիր**. a. sans titre, sans inscription, anépigraphe.
- Անվարդ**, **Անվարձանալի**. a. sans fin, interminable.
- Անվարձորտ**. adv. interminablement.
- Անվար**. a. inviolable, intact, entier, inaltérable, immuable, invariable, incorruptible, sûr, infaillible, intègre, exact, parfait, sans danger, sain et sauf, solide, ferme, inébranlable; adv. inviolablement, sans danger, sûrement, fermement, infailliblement, exactement, tout entier.
- Անվահեկի**. a. indiscutable; — *կարողութիւն*, capacité —.
- Անվախ**. a. qui n'a pas de peine, qui ne souffre pas, impassible; adv. sans peine, sans souffrance.
- Անվարարեկի**. a. invulnérable.
- Անվալայ**. a. sans témoins.
- Անվախն**. a. inexpugnable, invincible, inattaquable, à toute épreuve, inébranlable.
- Անվախս**. a. qui ne se décourage pas; adv. sans se décourager.
- Անվախար**. a. non payé, impayé, impayable.
- Անվախիտ**. a. sans jugement, sans décision. [sans décision.]
- Անվախաբար**. adv. sans jugement.
- Անվախաս**. a. qui n'est pas nuisible, pas nocif, inoffensif, innocent; non endommagé, sain et sauf; adv. sans dommage, sain et sauf.
- Անվաստ**. a. défiant, méfiant, soupçonneux; — *ըստ*, se défier, se méfier.
- Անվաստանալի**. a. qui n'est pas digne de confiance, suspect.
- Անվաստեկի**. V. **Անվաստանալի**.
- Անվաստանութիւն**. s. défiance, méfiance.
- Անվախեց**. a. exempt de danger, sain et sauf; adv. sans danger, sain et sauf, en sécurité; — *հասանել*, arriver sans danger, sans accident, à bon port, sain et sauf.
- Անվարդով**. a. imperturbable, calme, paisible, tranquille; adv. tranquillement, imperturbablement.
- Անվարկայ**. a. infaillible, immanquable, exact, ponctuel, sûr, certain, assuré; adv. sans faute, infailliblement, immanquablement, ponctuellement, sûrement, exactement, assurément, certainement.
- Անվարկեկի**. a. infaillible.
- Անազգեկալի**, **Անազգուկ**. a. qui n'est pas ennuyeux, non fastidieux, non importun, agréable, aisé; adv. sans ennui, sans ennuyer.
- Անառնեկի**. a. insupportable, intolérable; qu'on ne peut porter, pas portatif.

Ա.ճառ. a. non dégrossi ou raboté, brut.

Ա.ճառ. s. forêt, bois.

Ա.ճառարան. s. sylviculteur.

Ա.ճառարանական. a. forestier; — *վարժարան*, école forestière.

Ա.ճառարանաբույս. s. sylviculture.

Ա.ճառարանակ. a. sylvicole.

Ա.ճառարուծական. V. **Ա.ճառարանական.**

Ա.ճառարուծութիւն. V. **Ա.ճառարանութիւն.**

Ա.ճառալիս. a. rempli, couvert de forêts, boisé; touffu, épais; — *նիզուկք*, piques hérissées; s. touffe.

Ա.ճառակ. s. bocage, bosquet, boqueteau.

Ա.ճառայիւն. a. de bois, de forêt, sylvestre.

Ա.ճառանցւոյ. vn. se couvrir de bois, devenir une forêt; pousser trop de bois, devenir feuillu, devenir touffu.

Ա.ճառառուս. a. plein de bois, de forêts, boisé, fourré.

Ա.ճառապահ. s. garde champêtre, garde forestier.

Ա.ճառուս. a. boisé, garni de bois, fourré.

Ա.ճասան. a. qui ne vacille pas, immuable, ferme.

Ա.ճարտոյոյ. a. indubitable, sûr, certain; adv. sans doute, certainement, assurément, indubitablement.

Ա.ճարքազարհիլ. a. indécomposable.

Ա.ճարքիւր. a. indifférent.

Ա.ճարքերութիւն. s. indifférence.

Ա.ճեղեղ. a. qui n'est pas informé, pas renseigné, ignorant.

Ա.ճեղիլ. a. absurde, déplacé, inconvenant.

Ա.ճեղիւրութիւն. V. **Ա.ճեղութիւն.**

Ա.ճեղեղալիլ. a. qui ne cède pas, inflexible, dur.

Ա.ճեղութիւն. s. absurdité, inconvenance, inconvenient, suite fâcheuse.

Ա.ճեռ. a. invisible, imperceptible, qui n'est pas vu, inaperçu; qui ne voit pas, aveugle; étrange, nouveau; — *ընել*, ne pas avoir soin, négliger, délaissé, abandonner, dédaigner; — *ըլլալ*, être négligé, abandonné, dédaigné; s'échapper, disparaître.

Ա.ճեռաբար. adv. invisiblement.

Ա.ճեռանիլ. a. invisible, occulte; — *կերպով*, invisiblement.

Ա.ճեռել. V. **Ա.ճեռ ընել.**

Ա.ճեռիւ. a. sans feuille, aphyllé.

Ա.ճեռուց. a. qui n'a point de maître, de possesseur; qui est sans gouvernement, sans chef; qui est sans protecteur, abandonné à soi-même, délaissé.

Ա.ճեռական. a. non durable, inconstant. [sesseur.

Ա.ճեւր. a. sans maître, sans pos-

Ա.ճեւրեցութիւն. s. manque de chef, de gouvernement; inter-règne; manque de protection, abandon, délaissement.

Ա.ճեւրուց. V. **Ա.ճեւրուց.**

Ա.ճիլ. adv. de là, de là-bas, de ce côté-là; de l'autre côté; a. ce, cet, cette; *ստիւլ* — de côté et d'autre; ce, celui ou celle qui est de là, de là-bas, de l'autre monde; s. l'autre monde, la vie future; les choses de l'autre monde.

Ա.ճիւղական. a. jeune, en bas âge; jeune, enfant, enfantin, puéril.

Ա.ճիւղ. a. non imprimé, inédit; — *գործեր*, œuvres inédites.

Ա.ճիւղ. spl. l'autre monde.

Անփրբասու. s. antéchrist.

Անփեղծ. a. sans défaut, sans tache, beau, parfait; — *օրինակ*, parfait exemple; — *առաքինու- նակֆիւն*, pure vertu, vertu accomplie.

Անփորհնար. } adv. indis-
Անփորհնայեւ. } pensable -
ment.

Անփորհեղի. a. indispensable.

Անփոս. a. sans intérêts:

Անփոխ, Անփոխիկ. a. d. basse naissance. [sance.

Անփոխութիւն. s. basse nais-

Անփոց. a. qui n'a pas de mai-
son, pas de foyer, pas de chez-
soi, qui n'a ni feu ni lieu; adv.
sans maison, sans feu ni lieu; —
ըլլալ մնալ, être sur le pavé,
ne pas avoir de domicile.

Անփուց. a. dépourvu de queue,
anoure, écaudé.

**Անբաւարան, Անբաւարա-
նական.** a. illogique.

Անբաւար. a. non disposé.

Անբաւարեղի. a. indisponible.

Անբաւմ. a. qui n'a point de
chagrin, qui n'est pas chagrin,
joyeux; adv. sans chagrin.

Անբաւմը. a. et adv. sans mur-
mures, sans se plaindre.

Անբակ. s. anat. clavicule.

Անբակուար. a. zool. claviculé.

Անբայից. a. rêveur, songeur.

Անբայտտութիւն. s. rêverie.

Անբայան, Անբային, a. de
songe, de rêve; — *երազք*, rêves,
fantômes.

Անց. s. passage, trajet; canal;
passage, transition; aventure, ac-
cident, événement, fait; traite-
ment; passion, envie; — *և դարձ
ընել*, aller et venir, traverser,
parcourir.

Անցադին. s. le prix de la tra-
versée, le passage, péage.

Անցադիր, Անցարուզ. s.
passe-port; — *առլ*, délivrer un
passe-port; — *ը հաստատել*, vi-
ser le —.

Անցարտուց. s. bureau de
passeport.

Անցարուզ. V. **Անցադիր.**

Անցակալ. s. barrage.

Անցակալում. s. barrage.

Անցանալ. s. bac.

Անցանակ. s. bachot.

Անցանեղի. a. passager, passable.

Անցարան. s. passerelle.

Անցարգել. V. **Անցակալ.**

Անցաւ. a. exempt de toute dou-
leur; adv. sans douleur.

Անցաւոր. a. passant, passager,
voyageur; passager, transitoire,
périssable, éphémère, momenta-
né, caduc.

Անցաւորութիւն. s. nature pé-
rissable, caducité.

Անցեալ. s. passé; — *աարի*, l'an
dernier, l'an passé; — *օր*, l'au-
tre jour; — *ներք*, il y a quelques
jours; *յանցելու մն*, dans le pas-
sé; — *անորոշ*, *Յարակատար*,
passé indéfini; — *որոշեալ կատար-
եալ*, prétérit défini, passé défini,
aoriste.

Անցընել. va. faire passer, faire
traverser, passer; transpercer,
percer, passer, enfoncer à tra-
vers; emboîter, enchâsser, enla-
cer; enlever, ôter, détourner, é-
loigner; remettre, pardonner;
transporter, transférer; apaiser,
faire cesser, satisfaire, guérir;
violier, enfreindre; éteindre; faire
éprouver, faire souffrir, traiter
bien ou mal; avorter, faire une
fausse couche; *ընել ֆիւն* —,
passer l'examen; *ցատուք* —,
apaiser la colère; *ժամանակն* —,
passer le temps; *ի հաշիւ* —, pas-
ser en compte.

- Անցնիլ**. vn. passer, traverser; *անդին* —, passer de l'autre côté, passer outre; *դժուարութեանց վրայէն* —, passer par-dessus les difficultés; *վրայէն* —. repasser.
- Անցնիր**. a. chaque, chacun.
- Անցնցելիք**. a. inébranlable.
- Անցողաբար**. adv. en passant.
- Անցողական**. a. de transport, transitif; — *բայ*, verbe transitif.
- Անցողակի**. V. **Անցողաբար**.
- Անցորդ**. s. passant, passager.
- Անցուղարձ**. s. allées et venues; circonstance, événement; — *ընել*, aller et venir, traverser.
- Անցուկ**. a. passant, fréquenté; — *փողոց*, rue passante; — *դրամ*, monnaie qui a cours.
- Անցում**. s. action de passer; passage, passade; transition; trépas, trépassement.
- Անցուորիկ**, **Քաղցրամիզութիւն**. s. path. diabète.
- Անց**. V. **Անց**.
- Անփախուս**. a. dont on ne peut échapper, qu'on ne peut fuir, inévitable.
- Անփակ**. a. qui n'est pas fermé, ouvert, béant.
- Անփայլ**. a. sans éclat, non brillant, dépoli, mat, terne.
- Անփառուցակ**. a. sans honneur, inglorieux, obscur, ignoré.
- Անփափկութիւն**. s. indécatesse.
- Անփափուկ**. a. indélicat.
- Անփոխադրելի**. a. qu'on ne peut déplacer. [çant.
- Անփոխանորդ**. a. sans rempla-
- Անփոխադրելի**. a. irremplaçable, intransportable, qu'on ne peut transplanter.
- Անփոխարինելի**. a. qu'on ne peut rendre, irremplaçable; irréparable.
- Անփոյր**. a. négligent, insou-
- cient, nonchalant, indolent; négligé, abandonné; — *ըլլալ*, être négligé ou abandonné.
- Անփոյրութիւն**. s. négligence, nonchalance, insouciance, abandon.
- Անփորձ**. a. inexpérimenté, inexercé, novice; non essayé, non éprouvé; qui n'est pas tenté; intact, pur.
- Անփորձառու**. s. inexpérimenté.
- Անփորձառութիւն**. s. inexpérience.
- Անփորձութիւն**. s. inexpérience; manque de tentation.
- Անփութութիւն**. V. **Անփոյրութիւն**.
- Անփութօրէն**. adv. négligemment, nonchalamment.
- Անփուց**. a. sans bouquet.
- Անփուց**. a. sans épine, sans piquant.
- Անփուս**. a. non pourri, imputrescible, incorruptible.
- Անփոփոխ**, **Անփոփոխական**; **Անփոփոխելի**. a. invariable, immuable, inaltérable, ferme; adv. invariablement, immuablement.
- Անփոփոխականութիւն**, **Անփոփոխութիւն**. s. invariabilité, immuabilité, inaltérabilité, immutabilité.
- Անփակելի**. a. qu'on ne peut rompre ou briser, incassable.
- Անփաղափաշ**. a. impolitique.
- Անփաղափաշանական**. a. impolitique.
- Անփաղափաշիրք**. a. incivilisé.
- Անփաղափաշութիւն**. s. manque de civilisation.
- Անփաղափաշար**. a. incivil, impoli.
- Անփաղափաշարութիւն**. s. incivilité, impolitesse.
- Անփալաշելի**. a. qu'on ne peut démolir ou défaire; indissoluble.

- Անքանիքի.** a. inexpiable, irréparable; — *յանցանք*, fautes irréparables.
- Անքեց.** a. qui n'est pas rancunier.
- Անքքիքի, Անքքիք.** a. qui ne clignote pas les yeux, qui fixe; adv. fixement, sans clignoter.
- Անքնից. Անքնելիք.** a. qui ne peut être examiné, inscrutable; non examiné.
- Անքնցաղաթիքի.** a. incritiquable. [nie.]
- Անքնուրթից.** s. insomnie, agryp.
- Անքոյք.** a. sûr, assuré.
- Անքուց.** a. qui ne s'endort pas, qui veille; vigilant; adv. sans dormir, sans sommeil; — *մալ*, ne pas dormir, veiller; — *գիշեր*, nuit blanche. [թից.]
- Անքուցուրթից.** V. **Անքնու.**
- Անքոյ.** a. sans voile, dévoilé; nu.
- Անօգնական** a. sans aide, sans secours, abandonné, délaissé; — *թողուլ*, laisser sans secours.
- Անօգուս.** a. inutile, désavantageux, infructueux; adv. inutilement, désavantageusement.
- Անօգակոր.** V. **Անօգուս.** a.
- Անօգակորութիւն.** s. inutilité.
- Անօգակութե.** a. inutile.
- Անօգակութե.** a. non aéré, mal aéré.
- Անօք.** s. vase, pot, vaisseau; meuble, bagage; instrument, appareil, ustensile; — *խոհանոցի*, batterie de cuisine.
- Անօքեցալ.** vn. avoir faim, être affamé.
- Անօքեցնել.** va. affamer.
- Անօքի.** a. affamé; — *ըստ*, avoir faim, être affamé; *յանօթեց*, à jeun.
- Անօքութիւն.** s. faim; — *ը մնցնել*, apaiser sa faim; *սաստիկ* —, grand'faim.
- Անօքիս.** a. sans dot, non doté.
- Անօք.** a. mince, menu; clair,
- peu serré; rare; fin; adv. peu très peu, rarement.
- Անօքաթի.** a. entom. hyménoptère.
- Անօքեցալ.** vn. devenir mince, fin ou rare; s'amincir, se raréfier; s'amoinrir, s'atténuer; s'exténuer.
- Անօքալալ.** a. phys. aréomètre.
- Անօքալցնոյ.** a. raréfiant.
- Անօքալցում.** s. raréfaction.
- Անօքալցնի, Անօքի.** va. rendre mince, fin ou rar; amincir, raréfier; amoindrir, atténuer; exténuer.
- Անօքութիւն.** s. raréfaction; finesse, ténuité. rareté.
- Անօրէց.** a. sans loi, qui viole les lois, scélérat, impie, criminel, injuste, inique; contraire aux lois, illégal, illicite.
- Անօրէցութիւն.** s. absence de toutes lois, transgression de la loi; scélératessse, iniquité, injustice, crime, péché.
- Անօրիցալոր.** adv. sans lois; contre les lois, illégalement, injustement.
- Անօրիցակ.** a. sans exemple, sans pareil.
- Անօլիք.** s. élève, disciple; écolier, étudiant; — *արուեստի*, apprenti. [élève.]
- Անօլիքալոր.** adv. comme un
- Անօլիքալանց.** a. d'écolier.
- Անօլիքալից.** s. condisciple, camarade.
- Անօլիքալի.** va. avoir pour élève, enseigner, instruire.
- Անօլիքի.** vn. être élève de qn., le suivre.
- Անօլիքութիւն.** s. qualité d'élève; apprentissage; élèves; *ամբողջ* — *ը*, tous les élèves.
- Անօլիքանիք.** sf. écolière, élève, étudiante.

Աօսկիբրօրէց. adv. comme un élève.

Աօխասկից. s. compagnon de travail, collaborateur.

Աօխասկցի. vn. collaborer.

Աօխասկցուքից. s. collaboration. [ratrice.

Աօխասկցուհի. sf. collaboratrice.

Աօխասկց. s. laboratoire, atelier, cabinet, ouvroir.

Աօխասկց. V. **Աօխասուքից**.

Աօխասուքեանկ. s. cabinet de travail.

Աօխասուք. qui aime le travail, laborieux, travailleur.

Աօխասուքի. vn. aimer le travail, travailler avec ardeur, être laborieux; faire ou composer un ouvrage.

Աօխասուքիչ. s. auteur.

Աօխասուքիչից. s. goût, amour du travail; ouvrage travaillé avec soin; œuvre, ouvrage, travail.

Աօխասուքի. s. atelier.

Աօխասուք. a. travailleur.

Աօխասեցնել. va. faire travailler, occuper.

Աօխասի. vn. travailler; faire son possible, tâcher; *չարաչար* —, travailler excessivement, comme un forçat; *զուր՝ սարսազարտուց* —, travailler vainement, pour rien.

Աօխասոյ. s. travailleur.

Աօխասուքից. s. fatigue, peine, casse-tête; travail, labeur; œuvre, ouvrage, traité; *երկարաշունչ* —, travail obstiné; *ստատանակիր* —, travaux forcés; — *յանձն առնուլ*, prendre la peine de, se donner de la peine.

Աօխասցնել. V. **Աօխասեցնել**.

Աօխարել. va. pleurer sur, se lamenter; pousser des cris de douleur, déplorer.

Աօխարհ. s. monde, univers; pays, contrée, territoire, terre; le monde, les hommes; vie; *հանդերձեալ* —, l'autre monde, la vie future; *բոլոր՝ արարատ* —, tout le monde; *յաչս* — *ի*. aux yeux du monde; *եկանել՝ փոխել յաշխարհէ*, aller dans l'autre monde, mourir, trépasser; — *գալ*, venir au monde, naître; — *ի առջեւ*, devant le monde.

Աօխարհաբար. s. l'arménien moderne ou vulgaire; adv. en arménien vulgaire.

Աօխարհաբարեանց. s. partisan de l'arménien moderne ou vulgaire.

Աօխարհագէ. s. géographe.

Աօխարհագիտական. a. géographique. [censement.

Աօխարհագիր. s. géographe; **re**

Աօխարհագունց. s. globe.

Աօխարհագրական. a. géographique. [phiquement.

Աօխարհագրապէս. adv. géographiquement.

Աօխարհագրիչ. s. géographe; — *բնական*, — physique; — *քաղաքական* —, politique; —

— *Թեան քարտէս*, carte, carte géographique.

Աօխարհագրօրէց. V. **Աօխարհագրապէս**. [ration.

Աօխարհագրիչուքից. s. exploitation.

Աօխարհագրիչ. a. qui ébranle le monde, retentissant.

Աօխարհայեան. a. qui a soin du monde, providentiel.

Աօխարհայայտ. a. s. explorateur.

Աօխարհայայտի. va. explorer.

Աօխարհամանօր. a. universellement connu, célèbre, renommé, fameux, notoire.

Աօխարհամոտ. s. cosmogonie.

Աօխարհամոտ. a. qui agite, qui trouble le monde; agité ou troublé par le monde.

Աշխարհակալ. s. maître du monde; conquérant; préfet, gouverneur; a. répandu dans le monde entier, universel; qui entoure l'univers.

Աշխարհակալիչ. vn. conquérir.

Աշխարհակալութիւն. s. conquête.

Աշխարհակալութ. s. conquête.

Աշխարհական. a. du monde; mondain, terrestre, lai, laïque; s. laïque, séculier; — *մեծն թիւնք*, grandeur mondaines.

Աշխարհականացուլ. vn. se laïciser, se séculariser.

Աշխարհականացում. s. laïcisation; sécularisation.

Աշխարհականացիչ. va. laïciser, séculariser. [risme.]

Աշխարհաւանութիւն. s. sécularisation.

Աշխարհալուծան. a. qui ruine le monde, destructeur du monde.

Աշխարհալուծ. a. chassé ou persécuté par tout le monde, par tous les pays.

Աշխարհահամար. s. censeur; dénombrement, recensement; — *ընել*, dénombrer, recenser.

Աշխարհաշայտութիւն. s. mondanité.

Աշխարհաշայտութեան. s. exposition universelle.

Աշխարհահայտնի. a. célèbre dans le monde entier; — *անուն*, nom célèbre.

Աշխարհախորհուրդի երկրորդ օր. s. le second dimanche après Pâques.

Աշխարհայեցողութիւն. V. **Աշխարհաշայտութիւն**.

Աշխարհայեցող. a. mondain.

Աշխարհաշէն. a. qui embellit le pays, bâtisseur.

Աշխարհաօրհմութիւն. s. embellissement du pays. [monde.]

Աշխարհաօրհմ. s. tour du

Աշխարհաօրհմ. s. touriste.

Աշխարհապահ. a. qui conserve le monde.

Աշխարհատէր. a. qui aime le monde, mondain.

Աշխարհաւիրութիւն. s. amour ou goût du monde, mondanité.

Աշխարհաստեղծ. a. créateur du monde.

Աշխարհաստեղծութիւն. s. création du monde. [ticien.]

Աշխարհապարտ. s. politique, poli-

Աշխարհապարտական. a. politique. [ticien.]

Աշխարհապարտութիւն. s. politique.

Աշխարհաբարձ. a. répandu par tout le monde.

Աշխարհատեղ. a. qui hait; qui déteste le monde.

Աշխարհատեղութիւն. s. haine du monde.

Աշխարհացոյց. s. carte, carte géographique; *համապարտ* —, mappemonde; *համր* —, carte muette.

Աշխարհալուծ. a. qui ruine, qui détruit le monde, le pays.

Աշխարհախորհուրդ. s. cosmopolite.

Աշխարհախորհուրդական. a. cosmopolite, cosmopolitain.

Աշխարհախորհուրդականութիւն;

Աշխարհախորհուրդականութիւն. s. cosmopolitisme.

Աշխարհագրութեան. s. carte géographique.

Աշխարհիկ. a. séculier, laïque; vulgaire; — *լեզու*, langue vulgaire ou moderne.

Աշխարհիկ. s. cheval alezan.

Աշխարհիկ. vn. se gâter (mets).

Աշխարհիկ. a. vif, ardent, actif, fré-

tillant, remuant, alerte, pétillant, fougoux, bouillant, fringant.

Աշխարհիկութիւն, **Աշխարհիկութիւն**, **Աշխարհիկութիւն**. s. vivacité, ar-

deur, feu, activité, fougue; աշխարհը մտնողութեան, la fougue de la jeunesse.

Աօխարդ. s. garniture (vêtements).

Աօխունցալ, Աօխունցալ. vn. être ou devenir vif, avoir de l'activité, être ardent.

Աօխունքիւն. V. Աօխյձաքիւն.

Աօկեր. V. Աօակեր.

Աօկերանիք. V. Աօակերանիք.

Աօկերանքիւն. V. Աօակերանքիւն.

Աօւ. s. minér. jade.

Աօնաման. s. commencement de l'automne. [տոմալ.

Աօնացիւն. a. d'automne, au-Աօնացիւն. s. arrière-saison, fin d'automne.

Աօնցան. s. blé semé à l'automne; gros grains.

Աօնի, Աօնի. s. troubadour, ménestrel.

Աօն. s. automne.

Աօսանակ. s. chandelier, bougeoir, flambeau.

Աօսանակի. vn. monter sur; ի ձի —, monter à cheval; ի շորի —, monter sur un mulet.

Աօսարակ. s. tour; Բաբելոնի, — de Babel.

Աօսարակազարձաքիւն. s. construction d'une tour.

Աօսարակազարդ. a. orné, flanqué de tours.

Աօսարակածի. a. qui a la forme d'une tour, turriculé.

Աօսարակաթիւնքիւն. V. Աօսարակազարձաքիւն.

Աօսայ, Աօտ. s. lance.

Աօսան. a. sec; — հաց. du pain sec.

Աչաքոյձ. s. oculiste.

Աչազեղ. a. qui a de beaux yeux.

Աչազրաքիւն. s. méd. ophtalmographie.

Աչաքոյ. s. ophtalmoscope.

Աչազուրկ. a. aveugle.

Աչալուրդ. a. circonspect, avisé, rusé, éveillé, vigilant, bien entendu; — շտկողութիւն, surveillance attentive.

Աչալուրդաքիւն. s. circonspection, vigilance.

Աչակապ. s. bandeau; — խաղ. colin-maillard.

Աչապակ. spl. œillères.

Աչանի, Աչանի. vn. faire acception de personnes.

Աչանա. a. qui fait acception de personnes, partial.

Աչանաքիւն. s. acception de personnes, partialité.

Աչացաւ. s. mal d'yeux, ophtalmie; a. qui a mal aux yeux.

Աչացաւաքիւն. s. ophtalmie; թարսխաւոր —, — purulente.

Աչեղ. a. qui a de grands yeux.

Աչիլ. vn. regarder.

Աչիկ. s. petit œil.

Աչկապակ. V. Աչապակ.

Աչկապակ. V. Աչապակ.

Աչկապակ. s. colin-maillard; — խաղակ, jouer à —.

Աչոց. s. besicles, lunettes.

Աչի. spl. œil, yeux; vue, regard; case, cassetin; գէշ —, mauvais œil; — ընթաւի, œillade; — ընկել, faire des œillades; — տնկել, jeter les yeux, manger des yeux, regarder avidement, être amoureux de, avide de, convoiter; աչքէ տնկել, faire perdre les bonnes grâces, l'affection, la faveur de qn. աչքէ ելլալ, perdre les bonnes grâces de qn., tomber en disgrâce, être disgracié, en défaveur.

աչքէ զրկուիլ, devenir aveugle; թեքաքաց —, yeux à peine ouverts; յաչս, aux yeux, sous les yeux; առ աչս, avec acception de personnes, partialement; — ի լոյս, faélicitation; — ի ընթ, prunelle,

pupille; — *ի գարնել*, frapper les yeux, sauter aux yeux; — *ի առջեւ*, sous les yeux, devant soi; *հուռ* — *ով նայել*, regarder de travers, d'un œil méchant; — *գոցել*, fermer les yeux; faire semblant de ne pas voir; — *խաբել*, jeter de la poudre aux yeux, éblouir par des apparences trompeuses; — *առնել*, éblouir les yeux; — *ընել*, faire signe des yeux; *ը մեկուկ վրայ լինել*, avoir l'œil sur qn., նախանշարից աչքով իրարու նայել, se regarder d'un œil jaloux, d'un œil envieux; *արցունքոս — երով*, les larmes aux yeux; *աչքին նանդիպել* դպիւ, tomber sous les yeux, voir; — *ը կարել*, voir de loin, apercevoir; croire capable, croire bon; — *ը չկարել*, ne pas croire, ne pas croire capable, ne pas trouver bon; ne pas se sentir capable, ne pas avoir le courage; — *ը բանալ*, ouvrir les yeux; fig. dessiller les yeux à qn.; pervert r.

Աչքաբաց a. qui a les yeux ouverts; avisé, éveillé, vigilant; adv. les yeux ouverts.

Աչքաբացութիւն s. vigilance, perspicacité, finesse.

Աչքացաւ V. **Աչքացաւ**.

Աչքիւմ a. frappé par le mauvais œil. [œil.]

Աչքիւն va. frapper du mauvais

Աչքիւն vn. être frappé par le mauvais œil.

Աչքիւյս s. félicitation.

Աչքիւնիւ V. **Աչքիւնիւ**.

Ապա, **Սա ապա**, adv. puis, après, ensuite; conj. donc; *առ յապա*, un jour; à l'avenir; *յետագոյս*, առ ի յապապս, dorénavant, à l'avenir, désormais; *առ յապապք*, l'avenir, les choses futures.

Ապագայ a. futur, à venir; s. l'avenir; *գեղեցիկ* —, bel avenir; — *ն ապահովել*, assurer l'avenir.

Ապագայից adv. à l'avenir.

Ապա երէ՛րէ՛ր conj. mais si, si, en cas que.

Ապաքարց s. apostrophe.

Ապա թէ՛ ոչ conj. sinon, autrement, sans cela.

Ապաժամ a. qui est hors de temps, intempestif, tardif; adv. tard.

Ապաժաման a. qui est en retard, retardataire, tardif; arriéré; inférieur, vil, lâche; incapable.

Ապախուրանք s. bonnetade.

Ապախուրել vn. ôter la cidare, le turban; bonneter.

Ապախուրոյ s. bonneteur.

Ապախա a. négligé, méconnu, rejeté, méprisé, dédaigné, vil.

Ապախասուտ a. ingrat; — *ըլլալ առ ոք*, être ingrat envers qn.

Ապախասութիւն s. ingratitude.

Ապախախ spl. ingratitude.

Ապակագործ s. verrier, vitrier, fabricant de verre ou de vitre.

Ապակագործութիւն s. verrerie, vitrerie, hyalurgie. [pur.]

Ապականալ a. corrompu, im-

Ապականել va. corrompre, gâter, altérer, décomposer, dégénérer, détériorer, abîmer; ruiner, ravager, détruire; salir, souiller, empester, infecter; — *առողջութիւնը*, ruiner la santé; — *բարքը*, corrompre, dépraver les mœurs; — *օդը*, empester, corrompre l'air.

Ապականիւ vn. être corrompu, ramé, gâté, dégénérer; se salir, se souiller.

Ապականիչ, **Ապականոյ** a. corrupteur, destructeur, des-

tructif; infectant, infectieux.
Ապակաճուրիւն. s. corruption, destruction, ruine; souillure, infection; corruption, dépravation, perversion, dégénération; corruption, putréfaction, pourriture; — բարուց dépravation des mœurs, corruption.

Ապակավաճառ. s. vitrier, marchand de vitre. [rierie.

Ապակավաճառութիւն. s. vit-
Ապակատեսակ. a. hyalin.

Ապակափեղկ. s. vitrine.

Ապակեայ. V. **Ապակեղէն**.

Ապակեգործ . V. **Ապակագործ**.

Ապակեգործութիւն. V. **Ապակագործութիւն**.

Ապակեգարան. s. vitrine.

Ապակեդրոնացում. s. décentralisation. [vitré.

Ապակեզարդ. s. orné de glace,
Ապակեխոս. s. bot. pariétaire.

Ապակեղէն. a. de verre, vitré, vitreux, hyalin; — շ. verrerie; — *ի գործարան*, verrerie.

Ապակեճի. a. anat. hyaloïde.

Ապակեճկար. s. vitrail.

Ապակեխոր. a. vitré; — դարակ, vitrine.

Ապակեփակ. a. fermé par des vitres; — դարան, vitrine.

Ապակի. s. verre, glace; — պատուհանաց, vitre, carreau.

Ապահարզան. s. répudiation, divorce; գիր՝ թուղթ ապահարզանի, acte de divorce.

Ապահարզանեալ. a. divorcé.

Ապահարզանեք. vn. divorcer.

Ապահարկ. a. exempte d'impôts; s. immunité; — ընել, exempter d'impôts, d'imposition. [ընել.

Ապահարկի. V. **Ապահարկ**

Ապահարկութիւն. s. exemption d'impôt, immunité, franchise.

Ապահով. a. sûr, assuré; յա-

պահով ըլլալ՝ հաւ. être en sur-
 reté, en sécurité, à l'abri de;
 յապահով. adv. en sûreté, à l'abri,
 à couvert; — ըլլալ, être sûr; յա-
 պահով կողուցանել, mettre en
 sûreté, à l'abri. [d'assurance.

Ապահովագրի. s. prix, prime
Ապահովագիր. s. assureur; po-
 lice, lettre d'assurance.

Ապահովագրական. s. d'assu-
 rance; — ընկերութիւն, société
 ou compagnie d'assurance.

Ապահովագրեալ. a. s. assuré.

Ապահովագրել. va. assurer.

Ապահովագրելի. a. assurable.

Ապահովագրիչ, **Ապահովագրող**. s. assureur.

Ապահովագրութիւն. s. assu-
 rance; կեսնքի —, — sur la vie;
 հրդեհի —, — contre l'incendie.

Ապահովագրելի. vn. s'assurer.

Ապահովապէս. adv. sûrement,
 assurément.

Ապահովեալ. a. assuré.

Ապահովել. va. assurer, rassurer.

Ապահովիչ. a. rassurant.

Ապահովութիւն. s. sécurité; as-
 surance; confiance; — տալ, assu-
 rer; — ունենալ, avoir confiance.

Ապահովչէք. V. **Ապահովագրի**.

Ապահովցնել. V. **Ապահովել**.

Ապամահ. a. posthume.

Ապանեխեալ. a. désinfecté.

Ապանեխել. va. désinfecter, a-
 septiser.

Ապանեխիչ. a. désinfectant, a-
 septique, antiseptique.

Ապանեխութիւն, **Ապանեխում**. s. désinfection, asepsie, aseptie, antisepsie.

Ապաքաւ. s. repentir, regret, remords; pénitence, contrition; a. repenti, repentant, contrit, pénitent.

Ապաքաւել. va. se repentir, re-
 gretter, avoir du regret.

Ապաշխարահայր s. pénitencier.

Ապաշխարանոց s. pénitencier, maison de pénitence.

Ապաշխարանի s. pénitence.

Ապաշխարել va. faire pénitence, faire un acte de contrition.

Ապաշխարող s. pénitent.

Ապաշխարադարարէք s. pénitentiel.

Ապաշխարութիւն s. pénitence, satisfaction.

Ապաւորել a. ingrat, méconnaissant; sans grâce, vil, vilain.

Ապաւորելու conj. donc, or; adv. enfin.

Ապաւոր s. rocher, roc, roche; a. de rocher, pierreux, parsemé ou hérissé de rochers.

Ապաւորային, **Ապաւորահայ** a. de roche; — սիրտ, cœur —.

Ապաւորաւ a. plein de rochers, pierreux, rocheux, abrupt.

Ապաւորել s. crédit; — գնել զաճառել, acheter, vendre à —.

Ապաւորել a. futur, qui est à venir; s. gram. futur; — թ, les choses futures. [infirme.

Ապաւորող a. chétif, maladif,

Ապաւորան s. refuge, asile, recours, abri. [d'asile.

Ապաւորանարան s. asile; salle

Ապաւորանել va. confier, se fier, s'en rapporter à qn., remettre aux soins de.

Ապաւորանիլ vn. se réfugier, s'abriter, recourir, avoir recours à, se fier, se confier, s'abandonner; se livrer.

Ապաւորանութիւն s. refuge, recours, confiance.

Ապաւոր s. crédit.

Ապաս s. lieu habité, habitation.

Ապարտ a. qui a ses règles; .s. règles, menstrues.

Ապարտանոց V. ճեմիւ.

Ապարտակոյ spl. déjections, excréments, évacuations alvines.

Ապարտալուս s. bracelet.

Ապարտակ s. palais, château, hôtel; *արքունիկան* —, palais royal, cour.

Ապարտան a. effréné, récalcitrant, insolent, licencieux, arrogant, rétif.

Ապարտանութիւն s. insolence, indocilité, fougue, arrogance, licence, révolte.

Ապարտիւն a. inutile, sans effet.

Ապարտ s. corde de tente, câblé. [dème.

Ապարտ s. bandeau, cidare; dia-

Ապացոյց s. preuve, démonstration; *յայտնի* —, preuve évidente; *գրուոր* —, preuve écrite.

Ապացուցանել va. prouver, démontrer.

Ապացուցանող a. probant.

Ապացուցել V. **Ապացուցանել**.

Ապացուցիւ **Ապացուցուած** a. prouvé, démontré.

Ապացուցիչ a. probant, démontreur.

Ապացուցութիւն s. démonstration, argumentation.

Ապացուցում V. **Ապացուցութիւն**.

Ապարտել s. refuge, recours, asile, abri, couvert, soutien.

Ապարտիլի vn. se réfugier, avoir recours, recourir à, se reporter, mettre sa confiance ou son espoir en, se fier, se confier, s'abandonner.

Ապարտութիւն s. refuge, recours, confiance.

Ապարտ adv. conj. certes, en vérité, en effet, sans doute, sans nul doute; en tout cas, de toute manière; ո՞չ —, n'est-ce pas?

- Ապաֆինացնել.** va. guérir, rendre la santé, rétablir.
- Ապաֆինիլ.** vn. guérir, se guérir, être guéri, recouvrer la santé, se rétablir.
- Ապաֆինուքից.** s. rétablissement, guérison, convalescence.
- Ապաֆինուք.** V. **Ապաֆինուքից.**
- Ապերախոս.** a. ingrat.
- Ապերախոսաբար.** adv. ingratement.
- Ապերախոսիլ.** vn. être ingrat; *մէկուն դէմ* —, être ingrat envers qn.
- Ապերախոսութիւց.** s. ingratitude, méconnaissance.
- Ապերաւան, Ապերաւանուքից.** V. **Ապարաւան, Ապարաւանութիւց.**
- Ապերշահիկ.** a. malheureux, infortuné.
- Ապերշահիկութիւց.** s. malheur, infortune. [poitrine.]
- Ապիզակ.** s. broche, ornement de
- Ապիկար.** a. impuissant, incapable, faible.
- Ապիկարութիւց.** s. impuissance, incapacité, faiblesse.
- Ապիկել.** va. vernisser.
- Ապիկեցի.** a. anat. hyaloïde.
- Ապիկի.** s. tain, vernis, émail.
- Ապիկուք.** s. vernissage.
- Ապիրոս.** a. méchant, inique, coupable, injuste, corrompu, pervers, scélérat; mauvais, déplacé.
- Ապիրաօիլ.** vn. se conduire mal, agir méchamment, être injuste, se rendre coupable.
- Ապիրաօութիւց.** s. méchanceté, iniquité, perversité, scélératesse.
- Ապխազարծ.** s. charcutier (fabricant). [terrie.]
- Ապխազարծութիւց.** s. charcutier
- Ապխաւանց.** s. charcuterie (endroit).
- Ապխաւանաւան.** s. charcutier, qui vend la charcuterie.
- Ապխաւանաւանութիւց.** s. charcuterie (commerce).
- Ապխաւան.** V. **Ապխաւանց.**
- Ապխաւար.** V. **Ապխաւարծ.**
- Ապխակ.** va. saler, sécher ou fumer de la viande, boucaner, faire des jambons.
- Ապօւած.** V. **Ապօւահար.**
- Ապօւահար.** a. stupéfait, étonné, ébahi, surpris, ébaubi, baba, bleu.
- Ապօւեցնել.** va. étourdir, étonner, ébahir, frapper de stupeur, d'étonnement, de vertige, surprendre, transporter d'admiration, stupéfier, ravir; hébéter, abalourdir, abrutir.
- Ապօւեցնող, Ապօւեցնողիչ.** a. étonnant, stupéfiant, abrutissant; s. abrutisseur.
- Ապօիլ.** vn. être frappé de stupeur, d'étonnement, de surprise, tomber dans la stupeur, être stupéfait, étourdi ou surpris, s'étonner, se désappointer, rester bouche béante, tomber des nues, être baba, être bleu.
- Ապօույ.** s. trouble, alarme.
- Ապօուայիլ.** vn. se troubler, s'alarmer.
- Ապօութիւց.** s. ébahissement, étourdissement, stupeur, saisissement, stupéfaction, profond étonnement, surprise, admiration; imbécillité, hébétation, stupidité, abrutissement, abêtissement, idiotie.
- Ապուխոս.** s. viande salée ou séchée, jambon; — բ. charcuterie.
- Ապուլանի.** s. bot. onagre, herbe aux ânes.
- Ապուլ.** a. stupide, hébété; étourdi, stupéfié, ébahi, stupéfait,

interdit; idiot, nigaud, imbécile, bête, idiotique.

Ապուօանայ. vn. s'hébéter, s'abrutir, s'abêtir.

Ապուօանոց. s. maison de santé, hospice d'aliénés, asile d'aliénés. [tourdissement.

Ապուօանոս. s. hébétation, é-

Ապուօարից. V. **Ապուօրից.**

Ապուա գազան. s. harpie.

Ապուր. s. nourriture; potage.

Ապուրնապուր, **Ապուրնապուր.** adv. péle-mêle.

Ապապրանց. s. commande.

Ապապրել. va. commander; recommander, confier.

Ապապրուած. a. de commande, commandé.

Ապուսմբ. a. s. rebelle. révolté, insurgé; rebelle, insoumis, indocile, insurgent.

Ապուսմբական. a. insurrectionnel, séditieux, rebelle.

Ապուսմբապետ. s. chef des insurgés, meneur.

Ապուսմբեցնել. va. pousser à la révolte, révolter, soulever, insurger.

Ապուսմբեցուցիչ. a. insurrecteur, révoltant; s. émeutier.

Ապուսմբիլ. vn. se révolter, se soulever, s'insurger.

Ապուսմբութից. s. rébellion, révolte, insurrection, soulèvement, émeute, sédition.

Ապակ. s. soufflet, claque, tape; — **զարնել՝ մատուցանել,** donner un soufflet, une claque, une tape, détacher, flanquer ou appliquer un soufflet, souffleter, claque; — **ուտել,** recevoir un soufflet, une claque, être souffleté.

Ապակել. V. **Ապակ զարնել.**

Ապրայ. s. tare, poids de l'enveloppe des marchandises.

Ապրանց. spl. marchandises.

Ապրանցաւոր. a. de marchandises.

Ապրանս. s. soie, soie à coudre.

Ապրեցնել. va. faire vivre.

Ապրիլ. s. avril.

Ապրիլ. vn. vivre.

Ապրիլ սեռիս. s. bot. camomille.

Ապրիս. V. **Ապրանս.**

Ապրիւ. interj. bravo ! vive ! à la bonne heure!

Ապրուս. s. vie, salut; vivres, subsistances; — **ուտնալ.** avoir de quoi vivre.

Ապօրէց. a. illicite, illégal; — **կերպով,** V. **Ապօրէցաւորաւոր.**

Ապօրէցաւոր. a. illégitime, illégal, illicite.

Ապօրէցաւորաւոր, **Ապօրէցաւորապէս.** adv. illicitement, illégalement. [lité.

Ապօրէցաւորութից. s. illégitimité.

Աջ. s. la main droite, le bras droit, le côté droit, la dextre, la droite; a. qui est à droit, droit, dextre; **ընդ աջէ,** à droite; **յաջէ և յահեկէ,** de droite et de gauche; **յ — և յահեկ,** à tort et à travers; — **թև բանակի,** l'aile droite d'une armée.

Աջակից. a. s. adjudant, coadjuteur, aide.

Աջակողմ. s. le côté droit, la droite, la dextre; **յաջակողման,** à droite.

Աջակողմաց. **Աջակողմեաց.** a. qui est à droite, placé à droite, droit.

Աջակցիլ. vn. donner la main, aider, secourir. [secours.

Աջակցութից. s. aide, concours,

Աջակցութից. V. **Աջակցութից.**

Աջահամբոյր. s. baise-main.

Աջից. a. qui est adroit; droit; s. dextre.

Աջիւ. s. chim. dextreine.

Աջիւսբոյր. V. **Աջիւսբոյր**.

Աջող, **Աջողակ**. a. favorable; adroit, habile.

Աջողկութիւն. s. adresse, dextérité, habileté.

Աջողածեմ. a. adroit de ses mains, habile.

Առ. prép. à, au, aux, près, au-près, chez, dans, parmi; selon, conformément à, en comparaison de, comparativement, relativement à, d'après, à côté de, en égard à, à l'égard; durant, pendant, lors de, sous, dans le temps; près de, environ, à peu près; pour; sur, par-dessus, outre; devant, en présence de, contre, vers, du côté de; par; de; *առ օր*, par jour; *առ որս*, chez qui; *առ իս*, chez moi; *առ սէր ըս*, pour l'amour de toi; *առ ի գիտել*, pour savoir; *առ եզերք ծովու*, au bord de la mer; *առ մեօք*, de nos jours, dans notre temps, dans notre époque; *առ թագաւորութեամբ* Օգոստեայ, sous le règne d'auguste; *առ այր*, par personne; *առ ահի*, de peur, de crainte; *առ չարութեան*, par malice; *առ իս է*, il est auprès de moi.

Առազաս. s. rideau; voile; voile d'un vaisseau; chambre ou couche nuptiale; — *պարզել՝ բանալ*, faire voile, déployer ou hisser les voiles; — *ները վար առնել*, carguer, amener ou mettre bas les voiles; — *սրտի*, péricarde.

Առազասալիր. adv. à pleines voiles.

Առազասակալ. s. mar. vergue.

Առազասանաւ. s. bâtiment ou navire à voile.

Առազասանեակ. s. chambre nuptiale.

Առաքուր կոխել՝ առնել՝ հարկանել. va. fouler aux pieds.

Առած. s. maxime, adage, axiome; — *ի կարգ անցնիլ*, devenir proverbial.

Առակ. s. proverbe, parabole, apologue; énigme; exemple; opprobre, ignominie, risée; — *ողխօսիլ*, parler en parabole; — *բերել*, citer, apporter un exemple de qch.; — *ի կարգ անցնիլ*, devenir proverbe, passer ou être passé en proverbe; *ըստ առակին*, suivant le proverbe, comme dit le proverbe.

Առակարան. V. **Առակախօս**.
Առակարանութիւն. V. **Առակախօսութիւն**.

Առակագիր. s. celui qui écrit des proverbes; fabuliste.

Առակագիրք. s. fablier; livre de proverbes.

Առակախօս. a. s. qui dit des proverbes, fabuliste.

Առակախօսել. vn. dire des proverbes.

Առակախօսութիւն. s. parabole, apologue, parémiologie.

Առակել. va. donner en spectacle, exposer au blâme public, rendre infâme, diffamer.

Առակում. s. ignominie, diffamation.

Առածգախէժ. V. **Ջգախէժ**.

Առածգակամ. a. élastique.

Առածգակամութիւն. **Առածգութիւն**. s. élasticité.

Առածիգ. a. élastique.

Առայժմ. V. **Այժմ**.

Առանձին, **Առանձինն**. a. particulier, spécial, propre, singulier; isolé, séparé, retiré, privé, solitaire; adv. particulièrement, spécialement, en particu-

lier, singulièrement; isolément, seul, à part, séparément, indépendamment.

Մասնճարհակ. a. solitaire.

Մասնճարհուսութիւն. s. soliloque.

Մասնճական. a. particulier, spécial; seul, solitaire.

Մասնճակեաց. s. solitaire.

Մասնճակեցութիւն. s. solitude, vie retirée.

Մասնճայտօղութիւն. s. particularité. [lier.

Մասնճայտուկ. a. particu-

Մասնճախալ. vn. se retirer, vivre retiré, être seul.

Մասնճաւորհ. V. **Մասնճաւորհութիւն**. [gié.

Մասնճաւորհեալ. a. privilè-

Մասնճաւորհութիւն, **Մասնճաւորհում**. s. privilège, prérogative. [adv.

Մասնճապէտ. V. **Մասնճիւն**.

Մասնճաւեմեակ. s. chambre particulière, cabinet particulier.

Մասնճատր. a. qui aime la solitude.

Մասնճարան. s. retraite, solitude; boudoir.

Մասնճացած. a. isolé.

Մասնճերգ. s. mus. solo.

Մասնճոց. V. **Մասնճարան**.

Մասնճութիւն. s. solitude, retraite, isolement.

Մասնճ. prép. sans; — *անոր*, sans lui; — *ինձի*, sans moi; — *որով*, sans quoi.

Մասնճիկ. a. faux, fabuleux, contrové.

Մասնճի. s. axe, pivot; essieu; passage. espace, intervalle; pré-

éminence. saillie, avance, bosse, relief; — *աշխարհի*, axe du monde.

Մասնճար. a. escarpé, abrupt, coupé à pic, hérissé; rocailleux;

s. roc, roche, falaise, pic, rocher à pic.

Մասնճ, **Մասնճի**. s. devant, la partie antérieure; bras, branche, ramification; — *գետաց*, affluent;

— *գորսոց*, division, colonne, corps de troupe; — *նաւի*, proue; *ընդ առաջ*, au-devant; *ընդ առաջ երթալ*, aller au-devant;

ասկէ առաջ, déjà; *նախ և առաջ*, d'abord, avant tout, primo; *առաջուան պէս*, comme auparavant; — *ներք*, jadis, autrefois, dans le temps.

Մասնճալի. s. place d'honneur, première place, préséance; a. qui occupe la place d'honneur, qui préside.

Մասնճարել. va. mettre devant, proposer, offrir; se proposer, prendre une résolution.

Մասնճարութիւն. s. proposition, projet, assertion, résolution, offrande.

Մասնճայտ. s. mar. beaupré, misaine, mât d'avant.

Մասնճայտում. s. le devant, la partie antérieure. [antérieur.

Մասնճայտոյմեան. a. de devant, **Մասնճայտիւք**. spl. éléments.

Մասնճայտի. s. avant-garde.

Մասնճարկ. s. proposition, projet.

Մասնճարելի. vn. proposer, offrir, projeter.

Մասնճարկող, **Մասնճարկու**. s. proposant, projeteur, proposeur.

Մասնճարկութիւն. s. proposition, offre; projet, dessein; problème.

Մասնճար. a. proposé, offert; premier, précédent; antérieur, placé devant; — *ք*, spl. prémices, primeurs; les grands, les gros bonnets, les personnages importants.

Առաջի. prép. adv. devant, en présence, en face de; avant, en avant; contre; — *նորա*, devant lui, en sa présence; — *ամեն-ցուն*, devant tout le monde, en public, publiquement, en présence de tous.

Առաջիկայ a. présent, actuel; prochain, futur; placé devant, de devant, antérieur; s. assistant; — *աարի*, l'an prochain, l'année prochaine; — *շաբթու*, la semaine prochaine; — *աիս*, le courant; *յուրաջիկայսն*, adv. à l'avenir, désormais, dorénavant.

Առաջին a. premier, primordial; antérieur, primitif, préalable; — *բ*. spl. les ancêtres, les aïeux; adv. premièrement, primo, en premier lieu, d'abord; — *օրէն*, dès le premier jour.

Առաջնակ a. primaire.

Առաջնակարգ a. de premier ordre.

Առաջնորդ a. premier.

Առաջնորդ s. guide, conducteur, cicerone, mentor, directeur, meneur; chef, principal, leader, commandant; ordinaire, directeur, prélat, supérieur; auteur, cause.

Առաջնորդական a. qui convient au guide, au chef, au prélat.

Առաջնորդարան s. résidence du prélat, de l'ordinaire.

Առաջնորդիչ, **Առաջնորդող** a. conducteur, meneur.

Առաջնորդութիւն s. action de guider, conduite, direction, commandement; prélature, supériorité.

Առաջնութիւն s. primauté, priorité, antériorité, ancienneté.

Առաջուց adv. d'auparavant, d'avance, par avance.

Առաւանց s. ficelle; — *սղ կապել*, ficeler.

Առաստիկ s. fable; légende.

Առաստիկաբան s. fabuliste, conteur; a. fabuleux, légendaire.

Առաստիկաբանել vn. raconter, faire des contes.

Առաստիկաբանութիւն s. fable, conte.

Առաստիկագիր s. celui qui écrit des fables, des contes, fabuliste.

Առաստիկախառն a. mêlé de fables, légendaire; — *վէպ* . légende.

Առաստիկանոս V. **Առաստիկաբան** s.

Առաստիկան a. fabuleux, légendaire; — *գին*, prix fabuleux.

Առաստիկապատեմ a. qui raconte des fables, fabuliste; fabuleux, légendaire.

Առաստիկօրէն adv. fabuleusement.

Առաստղ s. plafond; *բերնի* —, palais.

Առաստղակալ s. ferme.

Առատ a. abondant, copieux; libéral, généreux.

Առաստաօխ a. qui distribue abondamment, généreux, libéral.

Առաստար V. **Առաստղա**.

Առաստբեր a. qui produit abondamment, abondant, fertile.

Առաստբերութիւն s. abondance, fertilité.

Առաստուղիս a. qui coule abondamment, abondant.

Առաստուց V. **Քաղցաւուց**.

Առաստուս a. qui coule abondamment.

Առատնեմ a. généreux, libéral; adv. à pleines mains, abondamment, généreusement, libéralement.

Անաստանցութիւն. s. générosité, libéralité, largesse, munificence; — ընել, faire des largesses.

Անաստանցորէց. adv. généreusement, libéralement.

Անաստիր. a. qui donne libéralement, libéral; qui est donné abondamment, abondant, copieux.

Անաստնայ. vn. être libéral, généreux, faire le généreux, étaler sa magnificence, faire du bien à; abonder, se trouver en grande quantité.

Անաստնորհ. } V. Անաստնորհութիւն.

Անաստնութեւ. } ստիր.

Անաստնապէս. adv. abondamment, copieusement, généreusement, libéralement, largement.

Անաստնայ. va. rendre abondant, fournir ou produire en abondance, combler, prodiguer.

Անաստնութիւն. s. abondance, générosité, libéralité; simplicité, naïveté, sincérité; — սրտի, effusion.

Անաստնորհ. V. Անաստնութեւ.

Անարկական. a. objectif.

Անարկայ. s. objet, sujet.

Անարկայական. a. objectif.

Անարկայականութիւն. s. objectivité. [ment.]

Անարկայապէս. adv. objective.

Անարկայանես. a. s. objectif; — սպակի, verre —.

Անարկի. vn. objecter, faire une objection.

Անարկութիւն. s. objection.

Անանի. a. excessif, considérable, abondant, grand; adv. plus, davantage, de plus, plutôt, surtout; trop, avec excès; — էս ou էս —, adv. beaucoup plus, bien plus, bien davantage, à plus forte raison; — ըսն, plus que, pardessus, supérieur; — ըսն՝ ըսն թէ,

plutôt, surtout, d'autant plus; — ըսն զանանի, de plus en plus, à un plus haut degré, de la manière la plus distinguée, plus, davantage, excessivement; առ — ն, շատ շատ, au plus, tout au plus.

Անանիապէս. adv. bien plus, beaucoup plus, bien davantage; — ն, maximum, maxima.

Անանիապէց. a. excessif, exagéré.

Անանիապէցութիւն. s. excès, exagération. [rant.]

Անանիապիտ. a. prépondérant.

Անանիապիտութիւն. s. prépondérance.

Անանիապէս. V. Անանի, adv.

Անանիութիւն. s. abondance, grand nombre, grande quantité; excès; a. avantage, prérogative, distinction, supériorité.

Անանիոյ. va. augmenter, accroître, multiplier, ajouter, redoubler, rehausser, ajouter.

Անանուց. s. anat. vessie.

Անանուր. a. diurne; éphémère.

Անանփախաւ. s. filou, escroc.

Անանուց. s. matin; matinée; — ուն կանուխ, վաղ ըսն ընդ — ն, de très bonne heure, de grand matin, dès le point du jour, au petit matin; առաւօտէն մինչեւ երեկոյ, du matin jusqu'au soir; սասող առաւօտաւ, l'étoile du matin, du jour.

Անանուցայ. vn. faire jour, se lever.

Անանուցան. a. matinal, du matin, matiner; սասող — , étoile du matin, du jour.

Անանուցայ. adv. le matin, dès le matin.

Անանիապէս. s. apôtre, missionnaire.

Անանիական. a. apostolique.

Առաքելացորհ. a. qui a les grâces des apôtres.

Առաքելապետ. s. chef des apôtres.

Առաքելութիւն s. mission, apostolat. [adresser.

Առաքել. va. envoyer, expédier,

Առաքիկաբար. adv. vaillamment, courageusement; vertueusement.

Առաքիկազօրդ. a. orné de vertus, vertueux.

Առաքիկանալ. vn. se signaler, s'illustrer, déployer ses forces, son courage, se soutenir, se distinguer, se faire remarquer; être vertueux, pratiquer la vertu, acquérir de la vertu.

Առաքիկատր. a. qui aime la vertu, vertueux.

Առաքիկացնել. va. rendre vaillant, inspirer du courage; rendre vertueux.

Առաքիկ. a. vaillant, valeureux, courageux; vertueux.

Առաքիկիլ. V. **Առաքիկանալ.**

Առաքիկութիւն. s. vertu guerrière, valeur, bravoure, trait de courage; vertu; bonne conduite.

Առաքիկօրէն. adv. vertueusement; courageusement.

Առաքիչ, Առաքալ. s. expéditionnaire, envoyeur, expéditeur.

Առաքում. s. envoi, expédition.

Առքերան. s. bord.

Առքերել. va. apporter, porter; présenter, offrir.

Առքիւն. s. échantillon, montre.

Առեղծուած. s. énigme; explication.

Առեղծուածական, Առեղծուածային. a. énigmatique.

Առ Երես. V. **Օրես.**

Առերեսյալ. a. apparent.

Առեւանգ. s. rapt, enlèvement, ravissement, détournement.

Առեւանգել. va. enlever, ravir.

Առեւանգիչ, Առեւանգօղ. s. ravisseur, enleveur.

Առեւանգութիւն, Առեւանգում. V. **Առեւանգ.**

Առեւանգ. s. trafic, commerce.

Առեւանգան. a. commercial; — *ստեղակ*, chambre de commerce. [merce.

Առեւանգանութիւն. s. com-

Առէչ. s. chaîne de tisserand; bot. étamine.

Առքնքր. prép. près, auprès de, à côté de.

Առքնքրագրութիւն. s. écriture marginale.

Առքնքրադիր. a. qui est mis auprès, apposé, joint.

Առքնքրակայ, Առքնքրակաց. a. qui est ou qui reste près de, voisin, présent; contigu; — *անկիւններ*, angles adjacents.

Առքել. va. motiver, causer.

Առժամայն. a. récent, frais, nouveau; adv. à l'instant même, dans le moment même, tout de suite, sur-le-champ. [que temps.

Առժամանակ մի, pour quel-

Առժամանակեայ. a. temporaire, momentané, provisoire; adv. provisoirement; — *կերպով*, provisoirement.

Առժամայէտ. adv. provisoirement, pour le moment, momentanément.

Առժամեայ. a. provisoire.

Առ ի. prép. pour; à; de; en; par; dans le but de, afin de; — *չգոյէ*, à défaut de, faute de.

Առիկած. s. tablier.

Առիթ. s. cause, motif, auteur, occasion; — *անհուլ ձեռք ձգել*, prendre occasion, saisir l'occasion, en profiter; prendre prétexte; — *ով, անթիւ*, à l'occasion; *արտասովոր* —, occasion extraordinaire.

Առ ի՞նչ. adv. pourquoi?
Առիծ. s. lion; մասակ —, lionne;
կորիւն — ու, lionceau; *մռնչիւն*
— ու, rugissement du lion; — *ի*
բաժին, part du lion. [lion.
Առիծաբար. adv. comme un
Առիծազի. s. bot. léonure,
 queue-de-lion.
Առիծախոս. s. bot. léontice,
 orobanche. [lion.
Առիծակապիկ. s. zool. singe-
Առիծակառու. s. zool. puma,
 cougar.
Առիծակորիւն. s. zool. lionceau.
Առիծամազիկ. s. bot. léontopodium.
Առիծացայ. vn. devenir lion,
 être comme un lion, ressembler
 à un lion. [lion.
Առիծանման. a. semblable à un
Առիծասիրտ. a. qui a un cœur de
 lion.
Առիծեմք. s. peau de lion.
Առիք. s. comble, galetas, grenier.
Առիքի. a. escarpé, à pic; adv.
 à pic.
Առիք. a. plein, comble, rempli.
Առլնուլ. va. remplir, combler.
Առլցեալ. a. rempli, comblé.
Առխոյսիլ. va. heurter, pousser.
Առկախ, Առկախեալ. a. sus-
 pendu, en suspens.
Առկախել. va. suspendre.
Առկայծեալ. a. qui s'éteint,
 près de s'éteindre, expirant; —
ալք, des yeux presque éteints,
 mornes, mourants.
Առկայծիլ. vn. être prêt à s'é-
 teindre. [lus.
Առկցեալ. a. ci-joint, ci-inc-
Առհասարակ. adv. en général,
 généralement.
Առարիւր. adv. pour cent.
Առհաւաստեալ. s. arrhes; fig.
 gage, marque, témoignage, signe,
 preuve; *տաւ* — *խանդակաթ սի-*

րոյ, donner un gage de tendresse.
Առհասարակ. s. atavisme.
Առձեռն. a. qui est à la main;
 manuel, usuel, portatif; à-compte;
 s. à-compte; — *բառարան,* dic-
 tionnaire portatif, de poche.
Աճեռն պարտուս. a. qui est
 sous la main, à la main, tout
 prêt, disponible; — *դրամ,* argent
 comptant.
Աճաբար. adv. viriement, a-
 vec vigueur, courageusement.
Աճախօտութիւն. s. fiançailles,
 accordailles.
Աճական. a. viril, mâle.
Աճականութիւն. s. virilité.
Աճակիւն. s. femme mariée;
 amazone.
Աճակնութիւն. s. état d'une
 femme mariée.
Աճակոյս. s. fiancée, la pré-
 tendue, la future.
Աճալիւն. a. viril.
Աճանայ. vn. devenir homme,
 prendre les manières d'un homme.
Աճանաց. s. appartement des
 hommes, andron.
Աճապտ. V. **Աճաբար.**
Աճալիւն. a. viril, d'homme, mâle.
Աճել. va. prendre, recevoir,
 accepter, obtenir, acquérir; per-
 cevoir, recueillir; prendre, sai-
 sir, s'emparer, enlever, ôter,
 emporter, dérober; prendre, fer-
 mer; se servir de, faire usage
 de; prendre pour, penser, juger,
 comprendre; se prendre à, en-
 treprendre, commencer, se met-
 tre à; prendre sur soi, se char-
 ger; *յարքուհիս* —, confisquer;
կին —, prendre femme, se marier;
ակռաները —, s'agacer les dents.
Աճելիք. spl. avoir, actif, créance.
Աճելիքուր. s. créancier.
Աճելի քալել, partir, s'en aller,
 filer.

Ա.ՆՃԷ.s.zool. loir, hamster.
Ա.ՆՃԻՍՈՒՆՐԻՆ. V. **Ա.ՆՃԻՍՈՒՆՐԻՆ.**
Ա.ՆՃՈՂ. a. qui prend, preneur, qui reçoit.
Ա.ՆՃՈՒՍՈՒՆ. adv. au moins, pour le moins, le moins.
Ա.ՆՃՈՒՐՔԻՆ. s. âme virile, bravoure, force d'âme, courage; vertu.
Ա.ՆՃՈՒԻԼ. vn. se fâcher, se mettre en colère.
Ա.ՆՃԻՅԱԿԻԳ. a. relatif.
Ա.ՆՃԻՆՐՔԻՆ. s. relation, rapport, corrélation.
Ա.ՆՈՂԱՆԻ. va. arroser, irriguer; prononcer, déclamer, prosodier.
Ա.ՆՈՂԱՆՈՒՐՔԻՆ. s. prononciation, déclamation, prosodie.
Ա.ՆՈՂՈՒՄ. s. arrosement, irrigation.
Ա.ՆՈՂՁ. a. sain, bien portant, en bonne santé; salubre.
Ա.ՆՈՂՁԱՐԱՆ. s. hygiéniste.
Ա.ՆՈՂՁԱՐԱՆՈՒԿԱՆ, a. hygiénique.
Ա.ՆՈՂՁԱՐԱՆՈՒՐՔԻՆ. s. hygiène.
Ա.ՆՈՂՁԱԽ. a. sain d'esprit.
Ա.ՆՈՂՁԱՄՈՒՐՔԻՆ. s. santé d'esprit, raison, bon sens.
Ա.ՆՈՂՁԱՆՈՒ. vn. guérir, se guérir, revenir à la santé, recouvrer la santé, se rétablir, se remettre.
Ա.ՆՈՂՁԱՍՊԱԿ, Ա.ՆՈՂՁԱՍՊԱԿՈՒԿ. s. hygiéniste.
Ա.ՆՈՂՁԱՍՊԱԿԱԿԱՆ, Ա.ՆՈՂՁԱՍՊԱԿԻԿ. a. sanitaire, hygiénique; — *խորհուրդ*, conseil d'hygiène; — *միջոցներ*, mesures de salubrité. [ène].
Ա.ՆՈՂՁԱՍՊԱԿՈՒՐՔԻՆ. s. hygiéniquement. [salutaire].
Ա.ՆՈՂՁԱՐԱՐ. a. sain, salubre,

Ա.ՆՈՂՁԱՆԻ. va. guérir, rendre la santé.
Ա.ՆՈՂՁՈՒՐՔԻՆ. s. santé; salubrité; *ձեր առողջութան*, à votre santé; — *ըխանդարել*, détruire, ruiner, altérer la santé; — *ըպահպանել*, conserver la santé; — *ըհաստատել յարդարել*, rétablir, raffermir la santé; *քեզու՝ աղար՝ յեղյեղակ* —, santé délicate, faible, chancelante.
Ա.ՆՈՂՁ. a. jeune, frais, vif, vigoureux, qui est dans toute sa force, dans toute sa fraîcheur.
Ա.ՆՈՂՁԱՆՈՒ. vn. rajeunir, reverdir, agaillardir.
Ա.ՆՈՂՁԱՆՈՒՆ. a. qui est dans toute la verdeur de son âge, jeune, robuste.
Ա.ՆՈՂՁԱՆԻ. va. rajeunir, rendre jeune, agaillardir.
Ա.ՆՈՂՁՈՒՐՔԻՆ. s. force de l'âge, jeunesse, rajeunissement, fraîcheur, verdeur, vigueur.
Ա.ՆՈՐԴԻ. s. lambourde.
Ա.ՆՈՒ. s. ruisseau, rivière; rigole, conduit, canal; — *աբան*, ruisseau de sang.
Ա.ՆՈՒՆԿ. s. petit ruisseau; rigole.
Ա.ՆՈՒՆԿՈՒՄ. s. canal, aqueduc.
Ա.ՆՈՒՆԿՈՒՄ. s. tranchée, fossé, canal. [քիւն].
Ա.ՆՈՒՐՔԻՆ. V. **Ա.ՆՈՂՁՈՒ.**
Ա.ՆՈՒԾԱԽ. s. achat et vente, trafic, négoce, commerce.
Ա.ՆՈՒԾԱԽԵԼ. vn. trafiquer.
Ա.ՆՈՒՄ. s. prise, possession; acception, sens.
Ա.ՆՈՒՅՏ. s. bot. trèfle.
Ա.ՆՈՒՆՈՒՐ. V. **Ա.ՆՈՒՆՈՒՐ.**
Ա.ՆՈՒՆ. prép. devant; — *ը*, — *էն*, devant, en avant, en tête.
Ա.ՆՈՒՆ. a. premier, ancien, primitif; — *առան*, la première fois.
Ա.ՆՈՒՆԵԼ. a.s. aîné, premier-né.

Առսնից. a. de la maison, domestique, de chez soi, intérieur; adv. chez, à la maison, dans la maison; — *սասնցանի*, enseigner à la maison; — *հանդերձ*, vêtements de maison; — *իրք*, les affaires domestiques; — *պատերազմ*, guerre intérieure, intestine ou civile; — *անկարգութիւնք*, désordres des familles.

Առօրեայ. a. éphémère, d'un jour, d'un seul jour; éphémère, de courte durée; journalier, quotidien. [jour même.]

Առօրից. adv. le même jour, le
Առօք փառօք. adv. magnifiquement, solennellement.

Աս. V. **Այս.**

Ասացում. s. locution, diction, discours, langage, expression, dicton.

Ասդից անդից. adv. ça et là, de-ci de-là, par-ci par-là, de côté et d'autre.

Ասնդ. s. aiguille; — *է ծակ*, chas, trou d'une aiguille; — *ին ծակէն դերձան սնցունել*, enfiler une aiguille.

Ասնդագործ. s. brodé; s. brodeur.

Ասնդագործեայ. a. brodé.

Ասնդագործել. va. broder.

Ասնդագործութիւց. V. **Ասդագործութիւց.**

Ասնդասար. a. à aiguille.

Ասնդնոց. s. aiguillier, étui à aiguilles.

Ասիական. a. asiatique.

Ասկէ, Ասկից. adv. d'ici; — *զաս*, en dehors de cela, à part.

Ասկանոց. s. aiguillier, étui à aiguilles.

Ասկագործ. V. **Ասնդագործ.**

Ասկագործել. va. broder.

Ասկագործութիւց. s. broderie.

Ասկեցործ. etc. V. **Ասկագործ.** etc.

Ասկեցել. va. picoter.

Ասկեցիլ. vn. se picoter.

Ասկեում. s. picotement.

Ասորական. a. syriaque.

Ասորեայ, Ասորի. s. bot. roquette, éruca. [շարագ.]

Ասորեստեագէտ. V. **Ասորեստեանայ, Ասորեստեան.** a. assyrien.

Ասորեստեանից. a. assyrien, en langue assyrienne.

Ասորերէց. a. s. syriaque.

Ասորի. s. Syrien.

Ասունայ. s. flanelle.

Ասունայ. a. de laine.

Ասունել. a. laineux.

Ասունելէց. a. de laine; s. lainage, draperie.

Ասութիւց. s. locution.

Ասութի. a. fait de laine; drap.

Ասութիս. s. causerie.

Ասում, Ասումից. s. diction, locution.

Ասուն. a. doué de la faculté de parler, doué de raison, raisonnable.

Ասուպ. s. étoile filante, tombante, bolide.

Ասուրաբան. a. assyriologue.

Ասուրական. a. assyrien.

Ասպազէց. s. barde, harnais; a. bardé, harnaché.

Ասպախապետ. s. général de cavalerie.

Ասպանդակ. s. étrier.

Ասպաս. s. bot. luzerne.

Ասպասան. s. écurie; haras.

Ասպասակ. s. coureur, maraudeur; maraude, marauderie, excursion, incursion.

Ասպասակախուսք. s. bande de maraudeurs.

Ասպասակել. va. marauder, infester, ravager. [deur.]

Ասպասակող. s. coureur, maraudeur, maraudeur. [deur.]

incursion, excursion, irruption, invasion, razzia.

Ասպար. s. bouclier; bot. aspidie.

Ասպարակիր. a. armé d'un bouclier.

Ասպարտուր. V. **Ասպարակիր.**

Ասպարտգ, **Ասպարտս.** s. stade, hippodrome; carrière, champ, cirque, arène; stade; — *հարդալ.* provoquer; — *իջնել՝ ելլել,* descendre dans l'arène, entrer en lice.

Ասպե. s. chevalier; cavalier.

Ասպեաբարայ. a. chevaleresque.

Ասպեական. a. chevaleresque.

Ասպեականութիւն. s. chevalerie.

Ասպեութիւն. s. chevalerie.

Ասպեոսի. sf. chevalière.

Ասպեօրտն. adv. chevaleresquement.

Ասպիրակ. s. bot. spirée.

Ասպիջական. a. qui reçoit les étrangers, hospitalier; hôte, amphitryon; — *ըլլալ,* recevoir, donner l'hospitalité.

Ասպիջականել. va. exercer l'hospitalité envers qn., le recevoir.

Ասպիջականութիւն. s. hospitalité.

Ասպուզան. s. bot. soldanelle.

Ասպունակ. s. ornith. fauvette.

Ասպուռ, **Ասպուր,** **Ասպուր.** s. bot. carthame.

Ասս. adv. ici, en ce lieu-ci.

Ասսակոս. s. crust. homard.

Ասսանդական. a. vagabond, errant.

Ասսանդել. va. trôler, mener ou promener çà et là; détourner, distraire.

Ասսանդիլ. vn. trôler, courir çà et là, errer de çà et de là, rôder; se distraire, se détourner.

Ասսանօր. adv. ici, ici même.

Ասսան. s. doublure.

Աստեղաբան. s. astrologue.

Աստեղաբանական. a. astrologique. [gie.

Աստեղաբանութիւն. s. astrolo-

Աստեղաբաշխ. s. astronome.

Աստեղաբաշխական. a. astronomique.

Աստեղաբաշխութիւն. s. astronomie.

Աստեղագէտ. s. astronome.

Աստեղագիտական. a. astronomique.

Աստեղագիտութիւն. s. astronomie; astrognosie.

Աստեղագարդ. a. orné ou parsemé d'étoiles, étoilé, constellé.

Աստեղական. a. sidéral, astral; — *օր,* jour sidéral.

Աստեղակերպ. a. s. astéroïde.

Աստեղանման. a. brillant comme un astre, étincelant, radieux.

Աստեղայից. V. **Աստեղական.**

Աստեղանիւթ. V. **Աստեղանիւթ.**

Աստեղասուն. s. constellation.

Աստեղափայլ. V. **Աստեղանման.**

Աստի. adv. d'ici, de ce côté, par ici, à partir d'ici; a. ce qui est ici, présent; — *անտի,* de tous les côtés; — *և անտի,* de côté et d'autre, des deux côtés.

Աստիան. s. degré, marche, échelon, gradin; échelle; degré; grade, dignité, distinction.; *ձալնի—*, ton (musical); *աստիձանէ աստիձան,* de degré en degré; *աստիձանով,* graduellement, par degrés; — *ք աշխարհացոյցի,* échelle; — *ք աւագութեան,* distinction. [ment.

Աստիանօրար. adv. graduelle-

Աստիանազրիլ. a. dégradé.

Աստիանազուրկ. a. dégradé; — *ընել,* dégrader.

Ասփնագրկուրիւն. s. dégradation. [gradins.
Ասփնանածիւ. a. en forme de
Ասփնանաչափ. s. degré.
Ասփնանաւոր. s. dégradation.
Ասփնանաւոր. a. gradué; gradé, dignitaire.
Ասփնանաւորի. va. graduer.
Ասփնանաւորութիւն. s. gradation; hiérarchie.
Ասփնանաւորութիւն. s. gradation.
Ասփնանաւոր. a. gradué, gradé.
Ասփնանի. va. graduer.
Ասփնանորէն. adv. graduellement.
Ասոյ. s. astre, étoile; astérisque; bot. aster; zool. astérie, étoile de mer; — *գիշերոյ*, astre de la nuit, la lune; — *տուրնջեան*, l'astre du jour, le soleil; — *տուրնջեան*, Vénus, Lucifer — *սլացեալ*, *թռիչ* —, étoile filante; *բեւեռաւոր* —, étoile polaire; *հաստաւոր* —, étoile fixe; *գիսաւոր* —, comète; *մինչեւ — երբ բարձրացնել*. élever jusqu'aux astres, jusqu'aux nues, louer excessivement.
Ասոյաբաշխ, **Ասոյաբաշխութիւն**, etc. V. **Ասեղաբաշխ**, etc.
Ասոյագէտ. V. **Ասեղագէտ**.
Ասոյադիտակ. s. télescope.
Ասոյադիտարան. s. observatoire.
Ասոյալից. a. rempli ou parsemé d'étoiles, étoilé, constellé.
Ասոյածաղիկ. s. bot. aster.
Ասոյակերտ. a. comme une étoile, stelliforme, astéroïde.
Ասոյահարութիւն. s. path. sidération.
Ասոյահմայ. s. astromancien.
Ասոյահմայութիւն. s. astro-mancie.
Ասոյանիւ. s. astérisque.
Ասոյանցան. V. **Ասոյանիւ**.

Ասոյապառ. s. adorateur des astres, astrolâtre.
Ասոյաքար. s. miner. aventurine.
Ասոյիկ. s. myth. Vénus, Lucifer; Vénus, déesse de la beauté.
Ասոյիկի. spl. les étoiles, les astres.
Ասոյած, s. Dieu, l'Être suprême; — *իմ*, mon Dieu! bon Dieu! grand Dieu! — *զորութեանց սղորմութեան*, Dieu des armées, Dieu de miséricorde; *սղորմութեան* —, miséricorde! *իմնք Աստուծոյ*, Dieu merci!
Ասոյածարան. s. théologien.
Ասոյածարանական. a. théologique. [logie.
Ասոյածարանութիւն. s. théologie.
Ասոյածարանորէն. adv. théologiquement. [Dieu.
Ասոյածարուիկ. a. émané de Dieu; divin, sacré.
Ասոյածաղաղութիւն. s. théol. déisme.
Ասոյածաղաղ. a. empreint de Dieu, qui porte une empreinte divine. [Dieu.
Ասոյածաղաղեցիկ. a. inspiré de Dieu.
Ասոյածաղաղեցութիւն. s. inspiration divine.
Ասոյածախնամ. a. soigné ou pourvu par Dieu; — *տեսնութիւն*, la Providence divine.
Ասոյածախոս. a. qui parle de Dieu; prononcé par Dieu.
Ասոյածածիկ. s. mère de Dieu, Sainte Vierge.
Ասոյածական. a. s. théol. déiste.
Ասոյածականութիւն. s. théol. déisme.
Ասոյածակերտ. a. déiforme; d'une manière divine.
Ասոյածակերտ. a. construit par Dieu. [jeux.
Ասոյածակրոն. a. pieux, reli-

Ասուածաւանդ. a. agréable à Dieu. [Dieu.
Ասուածաւհար. a. frappé par
Ասուածաւհրաօ. a. divin, miraculeux, prodigieux.
Ասուածամայր. s. mère de Dieu, Sainte Vierge.
Ասուածամարդ. s. Dieu fait homme, l'Homme-Dieu.
Ասուածայայտութիւն. s. Épiphanie, jour des Rois.
Ասուածայիւն. a. divin; — ն, la Divinité.
Ասուածանալ. vn. devenir Dieu, se déifier, se diviniser.
Ասուածանման. a. qui ressemble à Dieu.
Ասուածանուիր. a. offert à Dieu.
Ասուածառէն. a. construit par Dieu.
Ասուածառերհ. a. donné par Dieu; donné par la grâce de Dieu. [lique.
Ասուածառնչական. a. biblique.
Ասուածառնչ. a. inspiré par Dieu; s. l'Écriture Sainte, la Bible. [gieux.
Ասուածապաօ. s. pieux, religieux.
Ասուածապաօի. a. honoré de Dieu. [Dieu.
Ասուածապարգիւ. a. donné par Dieu, divinement. adv. comme Dieu, divinement.
Ասուածապատկ. a. couronné par Dieu. [Dieu.
Ասուածաւաւ. a. envoyé par Dieu; — բարկութիւն, colère divine.
Ասուածաւուր. a. qui aime Dieu, pieux, dévot. [de Dieu.
Ասուածաւիրութիւն. s. amour
Ասուածալախ. a. qui craint Dieu, pieux, timoré.
Ասուածալախութիւն. s. crainte de Dieu.

Ասուածալայիւն. a. digne de Dieu.
Ասուածաշնի, a. semblable à la Divinité, divin.
Ասուածասուր. a. donné par Dieu; s. Dieu donné.
Ասուածարորութիւն. s. apothéose, déification, divinisation.
Ասուածարեալ. a. déifié, divinisé; divin, saint; — հայրապետ, saint Pontife.
Ասուածացուս. s. apothéose, déification.
Ասուածացնել. va. déifier, diviniser; — զոք. faire un dieu, une divinité de qn..
Ասուածաւանդ. a. transmis par Dieu.
Ասուածգիտութիւն. s. connaissance de Dieu, théodicée.
Ասուածեան. a. divin; s. théiste, déiste.
Ասուածեղէն. a. divin.
Ասուածքմայի. s. boisson des dieux, nectar.
Ասուածքնկալ. a. qui reçoit Dieu, qui a reçu Dieu.
Ասուածքնցիւր. a. élu par Dieu.
Ասուածիմաստ, **Ասուածիմաց.** a. qui a la sagesse divine, théosophe. [temptation.
Ասուածխոնութիւն. s. con-vine, les saintetés.
Ասուածորդի. s. fils de Dieu.
Ասուածութիւն. s. divinité, déité; Divinité, Dieu.
Ասուածուհի. sf. déesse.
Ասուածուրաց. a. qui renie Dieu, apostat.
Ասուածպատկութիւն. s. culte divin, piété, religion.
Ասուածպատկօրէն, **Ասուածպատկօրեմբ.** adv. pieusement, religieusement.
Ասուածպետական. a. théocratique.

Աստուածայեան քրիստոս s. théocratie.
Աստուածաբնութիւն s. amour de Dieu, charité.
Աստուածաբանութիւն s. vision de Dieu, intuition divine.
Աստուածք spl. les dieux, les divinités, les idoles.
Աստուս adv. d'ici.
Աստղաբան s. astrolabe.
Ատր s. toison, laine.
Ատրաբեր a. lanifère.
Ապհար V. **Ասպար**.
Ասակ a. capable; — **ըլլալ**, être capable, pouvoir.
Ասակութիւն s. capacité, faculté, compétence.
Ասաղծ s. bois de charpente, charpente; matériel, matériaux.
Ասաղծագործ s. charpentier.
Ասաղծագործութիւն s. charpenterie.
Ասաղծայեան s. celui qui vend du bois de charpente.
Աստ V. **Ակառ**.
Աստմարտութիւն s. odontologie.
Աստմարտ s. dentiste.
Աստմարտական a. dentaire.
Աստմարտութիւն s. art dentaire, chirurgie dentaire.
Աստմարտութիւն s. dentition.
Աստմարտի a. édenté, brèche-dent; trivelin.
Աստմակերպ V. **Աստման**.
Աստմակերպ s. cure-dent.
Աստման a. denté, dentelé.
Աստմայի a. dental.
Աստմաուր s. rangée de dent, râtelier, dentier.
Աստմազից a. dentifrice.
Աստմացալ s. mal de dents, odontalgie.
Աստմաւոր a. denté.
Աստմաւորութիւն s. dentition.

Աստմ s. tribunal; auditoire; séance, assemblée, conseil; cour; **Երկարաստ** —, tribunal de première instance, **վերաքննիչ** —, cour d'appel; **վճարեչ** —, cour de cassation; **Յաշուեքննիչ** —; cour des comptes; **յատենի ժողովոյ**, séance tenante; — **ը գումարեչ**, convoquer, réunir l'assemblée.
Ասել va. haïr, détester, prendre en aversion, avoir en horreur.
Ասելի a. odieux, haïssable, détestable; haï, détesté; haineux; — **ըլլալ**, être odieux ou détesté, s'attirer la haine de; — **ընել**, rendre odieux, faire détester.
Ասելութիւն s. haine, aversion, animosité, horreur.
Ասեց s. temps; — **ով**, — **օք**, dans le temps; **երկար** —, pendant longtemps; **երկար — է ի վեր**, depuis longtemps; **սակե** —, toujours, tout le temps; V. **ժամանակ**. [tour.
Ասեցար s. harangueur, orateur.
Ասեցարան a. oratoire.
Ասեցարանի vn. haranguer, prononcer un discours.
Ասեցարութիւն s. harangue, discours, allocution. [rendu.
Ասեցարել va. faire un compte rendu; procès-verbal.
Ասեցարչի s. secrétaire; **փոխ ր. եր** —, sous-secrétaire.
Ասեցարութիւն s. secrétariat, fonction de secrétaire.
Ասեցարու V. **Ասեցար**.
Ասեցարանի V. **Ասեցար**.
Ասեցարութիւն V. **Ասեցար**.
Ասեցար s. magistrat.
Ասեցարութիւն s. magistrature.

Ա.սեհական. a. de tribunal, juridique, judiciaire.

Ա.սեհապետ. s. président; *փոխ գեր* —, sous-président, vice-président.

Ա.սեհապետիք. s. présidence; *փոխ գեր* —, vice-présidence.

Ա.սեհապետիկ. sf. présidente.

Ա.սեհով. adv. anciennement, dans le temps, jadis, autrefois.

Ա.սեհով. V. **Ա.սեհով**.

Ա.սեհակա. a. atlantique.

Ա.սեհա. s. atlas.

Ա.սեհ. a. grenu, plein, rempli, mûr; — *հասկ*, épi grenu.

Ա.սեհալից. a. bien grenu.

Ա.սեհակալ. vn. grener, s'emplier, être mûr, mûrir.

Ա.սեհալիք. s. maturité.

Ա.սեհական, **Ա.սեհական**, **Ա.սեհակ**. a. attique.

Ա.սեհ. V. **Ա.սեհ**. [blond ardent.

Ա.սեհակ. a. de couleur de feu,

Ա.սեհակ. a. incandescent, ardent, brûlant, rouge à blanc.

Ա.սեհակ. s. pistolet; — *պարպի*, tirer un—.

Ա.սեհակ. s. temple du Feu.

Ա.սեհ. s. Arabe.

Ա.սեհակ. s. arabisant.

Ա.սեհակ. s. gomme arabique.

Ա.սեհակ. a. arabe, arabique. arabesque; — *խոտ*, gomme arabique.

Ա.սեհակ. a. arabe; s. Arabe.

Ա.սեհակ. a. arabe, en arabe; s. l'arabe, la langue arabe.

Ա.սեհ. a. vite, prompt, rapide, lesté, expéditif; adv. vite, rapidement, promptement; *արագ արագ*, très vite, rapidement, rondement, vivement.

Ա.սեհակ. V. **Ա.սեհ**. adv.

Ա.սեհակ. a. qui écrit vite, tachygraphe.

Ա.սեհակ. a. qui marche, qui va vite. [phia.

Ա.սեհակ. s. tachygra-

Ա.սեհակ. a. aux ailes rapides.

Ա.սեհակ. a. au vol rapides.

Ա.սեհակ. a. qui parle vite.

Ա.սեհակ. a. qui tourne vite,

Ա.սեհակ. V. **Ա.սեհակ**.

Ա.սեհակ. a. qui a l'esprit vif ou pénétrant, spirituel.

Ա.սեհակ. s. présence d'esprit, sagacité.

Ա.սեհակ. vn. s'accélérer.

Ա.սեհակ. a. qui se meut rapidement, très agile, lesté.

Ա.սեհակ. s. agilité, souplesse.

Ա.սեհակ. adv. avec agilité, rapidement, lestement.

Ա.սեհակ. a. qui coule rapidement, rapide. [vélocité.

Ա.սեհակ. s. rapidité.

Ա.սեհակ. va. hâter, presser, précipiter, accélérer, dépêcher.

Ա.սեհակ. a. qui marche vite; adv. d'un pas rapide.

Ա.սեհակ. a. qui va, qui court vite, véloce, prompt à la course, rapide. [rapidité, vélocité.

Ա.սեհակ. s. vitesse,

Ա.սեհակ. s. ornith. cigogne.

Ա.սեհակ. a. qui a les pieds agiles, ingambe.

Ա.սեհակ. s. vitesse, promptitude, célérité, vélocité, rapidité.

Ա.սեհակ. V. **Ա.սեհ**. adv.

Ա.սեհակ. va. paître, mener paître, faire paître; fig. *հով* —, se repaître de vent, de chimères, d'espérance vaines.

Ա.սեհակ. vn. paître, se paître, se repaître, pâturer. [culin.

Ա.սեհակ. a. mâle; gram. mas-

Ա.սեհակ. s. chemin fréquenté, avenue, rue passante; — *փառաց*, chemin de la gloire.

Արամագեան. a. arménien.
Արամական. a. araméen.
Արամի. a. mariée.
Արամիս. a. arménien.
Արամերէցի. s. l'araméen, la langue araméenne.
Արամտական. a. araméen.
Արս. s. tache, macule; fig. tache, souillure, flétrissure; vice, défaut.
Արսաւար. a. taché; vicieux, défectueux.
Արսաւարեայ. a. taché.
Արսաւարի. va. tacher, maculer; tacher, entacher, souiller; — *փառքը.* souiller sa gloire.
Արսաւարիչ. a. s. qui tache.
Արարած. a. créé; s. créature; action, ouvrage. œuvre; création.
Արարիչ. s. créateur.
Արարդապետ. s. maître de cérémonie.
Արարդապիս. s. cérémonies; cérémonial. [(théâtre).
Արարած. V. **Արարած;** acte
Արարազոր. s. créateur.
Արարազորական. a. de la création.
Արարազորեի. va. créer.
Արարազորութիւն. s. création. [créer.
Արարչական. a. qui a la vertu de
Արարչաբիւր. s. protoplasma.
Արարչապետ. s. créateur.
Արարչութիւն. s. création.
Արաց. s. ancien sixième mois des Arméniens.
Արքած. V. **Արքայ.**
Արքանեայ. s. valet, serviteur; satellite, acolyte, complice; astr. satellite.
Արքանեի. vn. servir.
Արքանեութիւն. s. service.
Արքայ. a. ivre, soûl, saoul, gris, enivré, pris de vin.
Արքանայ. vn. s'enivrer, se griser, se soûler; fig. s'enivrer.

Արքեղոյ. s. buveur, ivrogne.
Արքեղոսութիւն. s. ivrognerie.
Արքեղութիւն. s. ivresse, enivrement, ébriété, griserie.
Արքեղութ. s. enivrement.
Արքեղանեի. va. enivrer, griser, soûler; abreuver, faire boire; fig. enivrer.
Արքեղոսիչ. a. enivrant.
Արքոբա. s. buveur, ivrogne; a. ivre. [resse.
Արքոսութիւն. s. ivrognerie, iv-
Արքս. a. buvable, potable; — *հասակ.* majorité.
Արքունութիւն. s. majorité.
Արքունի. s. âge de puberté, âge nubile, puberté, nubilité, majorité, verte jeunesse; — *ի հասնիլ.* atteindre l'âge de puberté, être nubile; — *ի հասած,* pubère, adulte, nubile.
Արքսականեի. va. donner à boire, faire boire, abreuver; arroser, enivrer. [rant.
Արքսիչ. a. qui fait boire, eniv-
Արքսութ. s. action de faire boire, arrosment.
Արքսոյր. a. lige, qui rend hommage; — *ըլլալ.* faire ou rendre hommage; — *մեծարանք.* hommages. [pitoyable.
Արքսական. a. lamentable,
Արքսանի. s. pitié, compassion, attendrissement.
Արքսանեի. a. pitoyable, déplorable, digne d'intérêt, à plaindre.
Արքսանայ. vn. compatir, avoir pitié, être touché ou ému de compassion pour s'apitoyer, s'attendrir à ou sur, plaindre, prendre qn. en pitié, ressentir de la compassion pour lui.
Արքսանայ. a. compatissant.
Արքսանութիւն. V. **Արքսականի.**

Արգանակ. s. bouillon.
Արգանդ. s. sein de la mère ;
 matrice, utérus; — *երկրի*, le sein
 de la terre.
Արգանդախեղ. s. path. hystérie.
Արգանդախեղություն. s. path.
 hystérie. [tome.
Արգանդահատ. s. chir. hystéro-
Արգանդահատություն. s. chir.
 hystérotomie.
Արգանդային. a. utérin.
Արգանդացու. s. méd. hystér-
 algie, utéralgie, métralgie.
Արգասուէ. a. très fertile, très
 fécond.
Արգասուն. a. fertile, fécond.
Արգասունի. va. reproduire,
 fertiliser, féconder.
Արգասունաբեր. s. fertili-
 té, fécondité, reproduction, fé-
 condation. [արտաբեր.
Արգասունարմ. V. Արգաս-
Արգասի. s. œuvre, ouvrage,
 action; produit, fruit, production,
 résultat; effet, impression, suites.
Արգելակ. s. tampon de wagon
 ou de voiture.
Արգելական. a. cloîtré, renfer-
 mé, détenu, prisonnier; s. réclu-
 sionnaire.
Արգելան. s. maison d'arrêt, lieu
 de détention, prison; lazaret,
 quarantaine; barrage; cloître.
Արգելախի. s. empêchement.
Արգելական. s. cloître.
Արգելարան. s. cloître; V. Ար-
 գելան.
Արգելափակ. a. cloîtré, claus-
 tré, enfermé, séquestré.
Արգելի. a. coercitif, cohibant,
 prohibitif.
Արգելից. s. parc, enclos, cloître.
Արգելում. s. empêchement, dé-
 fense, prohibition, interdiction;
 séquestration; *երկրորդական* —
 reïntdit.

Արգիլ. s. obstacle, entrave, em-
 pêchement, embarras, inconvé-
 nient; séquestre; opposition; ar-
 rêts; défense, prohibition, inter-
 diction, interdit; — *ընդդէմ*
ըլլալ, faire obstacle, mettre un
 obstacle ou un empêchement,
 susciter des obstacles, empêcher,
 entraver; — *ի սակ դնել*, mettre
 aux arrêts.
Արգիլի. va. empêcher, mettre
 obstacle, entraver, intercepter;
 défendre, interdire, prohiber;
 arrêter, retenir, séquestrer.
Արգիլում. a. défendu, inter-
 dit, prohibé. [norable.
Արգյ. a. précieux, estimable, ho-
Արդ, Աւարդ. conj. or, donc, adv.
 maintenant, à présent — *ևս*, dans
 ce moment même, tout à l'heure,
 récemment, tout récemment.
Արդածի. a. nouveau-né.
Արդակ. a. droit, aplani; s. V.
Արդակ. [կելի.
Արդակի. va. aplanir; V. Արդ-
Արդար. a. juste, équitable, loyal,
 probe; adv. justement, loyale-
 ment; — *իւր*, beurre frais.
Արդարաբան. a. véridique, juste.
Արդարագնաց, Արդարագնա-
ցիկ. a. juste, intègre, loyal, probe.
Արդարագործ. a. qui agit jus-
 tement, probe, juste.
Արդարագործություն. s. action
 ou acte plein de justice, justice,
 probité; justification.
Արդարադատ. a. équitable, juste.
Արդարադատություն. s. juge-
 ment équitable.
Արդարախոհ. a. qui voit les
 choses en conscience, qui est juste,
 équitable.
Արդարախոհություն. s. équité.
Արդարակոհ. a. qui pèse, qui
 juge équitablement, juste, équi-
 table.

Արդարահարսյ. a. très juste, plein d'équité, probe, intègre.

Արդարամիտ. s. d'un esprit juste, équitable. [justice.]

Արդարամտութիւն. s. équité;

Արդարացայ. vn. se justifier, s'excuser, prouver son innocence, être justifier, se vérifier, être vérifié.

Արդարացայի. a. justifiable.

Արդարապէտ. adv. justement, de plein droit, à juste titre, oyalement.

Արդարատր. a. qui aime la justice, juste; justicier. équitable.

Արդարասիրական. a. d'équité, de probité.

Արդարասիրութիւն. s. amour de la justice, équité, probité.

Արդարացի. a. juste, équitable; — *կերպով*, avec raison, justement.

Արդարացիի. va. justifier, excuser; *իւրաքանչիւր* —, se justifier, s'excuser, prouver son innocence.

Արդարացում. s. justification,

Արդարացուցիչ. a. justifiant, justificatif, constatant.

Արդարացուցում. V. **Արդարացում.**

Արդարի. adv. en vérité, réellement, véritablement, assurément, en effet, effectivement, sans doute.

Արդար իւր. s. beurre frais.

Արդարութիւն. s. justice, équité; probité, loyauté; la bonne cause.

Արդեօք. adv. est-ce que? est-ce? est-ce donc que? si par hasard.

Արդէն, Արդէն իսկ. adv. déjà; à l'instant même.

Արդի. a. moderne, récent.

Արդիատր. s. moderniste.

Արդիապատ. V. **Արդիատր.**

Արդիւնաբեր. a. producteur, de bon rapport, productif, fructueux. fertile.

Արդիւնաբերի. va. produire, rapporter.

Արդիւնաբերող. a. producteur.

Արդիւնաբերութիւն. s. production, produit.

Արդիւնագործի. va. produire.

Արդիւնագործութիւն. s. production, produit.

Արդիւնայի, Արդիւնայից. a. fécond, fertile.

Արդիւնական. a. fructueux, productif, fécond; émérite, méritant.

Արդիւնառու. a. qui a beaucoup de mérite; fructueux.

Արդիւնարար. a. producteur; résultant.

Արդիւնաւոր. a. plein de mérite ou d'utilité.

Արդիւնաւոր. V. **Արդիւնական.**

Արդիւնաւորապէս. adv. fructueusement.

Արդիւնաւորի. va. réaliser, effectuer, faire exécuter; accomplir.

Արդիւնաւորի. vn. mériter; fructifier; se réaliser, se faire.

Արդիւնաւորութիւն. s. fructification, fécondité; mérite, éméritat.

Արդիւնաւորում. V. **Արդիւնաւորութիւն.**

Արդիւնի. s. production, produit, fruit; acte, œuvre, ouvrage, fait, effet, réalité; mérite; *արդեօք*, en effet, en réalité, réellement.

Արդիկ. va. repasser (du linge); *գլուխ* —, raser, embêter ou ennuyer qn.

Արդիկի. s. repasseur.

Արդիկ. V. **Արդիկի.**

Արդիկի. sf. repasseuse.

Արդիւմ. s. repassage (du linge).

Արդն. s. lance, dard.

Արդնաւոր. s. lancier.

Արդնակէց բլլայ. vn. combattre avec des lances, lancer un dard.

Արդու. s. artabe (mesure de capacité qui vaut 65 litres).

Արդուարդ. s. toilette.

Արդուարդեայ. a. en toilette.

Արդուկ. s. carreau; fer à repasser.

Արեանան. s. parent, proche.

Արեկ. s. soleil; ancien huitième mois des Arméniens.

Արեակ. s. soleil, — *ը կը ծագի՝ կը մտնէ*, le soleil se lève, se couche.

Արեակհակ. s. balcon; belvédère.

Արեակհակեղ. a. brûlé ou hâlé par le soleil; — *ըլլալ*, être brûlé par le soleil, se hâler au soleil.

Արեակհայից. a. solaire, héliaque. [au soleil.

Արեակհամմանց. a. semblable

Արեակհամփայլ. a. brillant comme le soleil, éclatant.

Արեկդեմ. a. exposé au soleil.

Արեզեռ. a. chauffé par le soleil.

Արեմազին. s. prix du sang.

Արեմակից. V. **Արեանան.**

Արեմակցուրից. s. consanguinité, parenté.

Արե. s. soleil; vie, jour; — *է գրկել*, ôter la vie, tuer; — *տեսնալ*, voir le jour, vivre; *ի ծագել*

արեու. au lever du soleil; — *ը կը մտնէ՝ հ'երևէ*, le soleil se couche, se lève; *իտեղն* — *ին թոճել*, boire à la santé de qn., lui porter un toast; *ձեր* — *ին*, à votre santé.

Արեապալ. a. aube, le point du jour.

Արեազրականց. a. héliographe.

Արեազրուրից. s. héliographie.

Արեազարմ. s. tropique.

Արեազարմականց. a. tropical.

Արեազարմայից. V. **Արեազարմականց.**

Արեադեմ. s. bot. héliotrope, girasol, tournesol; a. qui est tourné vers le soleil.

Արեակդե. s. hélioscope.

Արեակդարից. s. hélioscopie.

Արեակարկ. V. **Արեակարկից.**

Արեակից. a. ensoleillé.

Արեամազ. s. aube, aurore.

Արեամազիկ. s. bot. hélianthe, soleil.

Արեակայք. spl. solstices.

Արեակեղ. V. **Արեակհակեղ.**

Արեակար ըլլալ. avoir un coup de soleil.

Արեակարուրից. s. coup de soleil, insolation, héliose.

Արեակհայուրից. s. hélioscopie.

Արեակափ. s. héliomètre.

Արեապալ. s. adorateur du soleil.

Արեապալուրից. s. culte du soleil.

Արեակցոյց. s. cadran solaire.

Արեակցուակ. V. **Արեակցոյց.**

Արեակարմակ. a. qui habite en Orient.

Արեակդե. s. orientaliste.

Արեակարուրից. s. orientalisme.

Արեակարմ. s. le côté d'orient, l'Orient. [կարմ.

Արեակարու. V. **Արեակարու.**

Արեակարու. s. sud-est.

Արեակարմ. s. nord-est.

Արեակարմ. a. qui aime l'Orient.

Արեակարմ. a. oriental.

Արեակ. s. orient, le levant, l'est, l'Orient, le pays d'Orient; les Orientaux.

Արեակցի. s. Oriental; Levantin.

Արեակ. a. exposé au soleil.

Արեակ. s. coucher du soleil.

Արեակ. s. occident, le couchant, ouest; l'Occident; le coucher du soleil.

Արեակարու. s. sud-ouest.

Արեակարմ. s. nord-ouest.

Արիստոսյ. a. s. occidental; —
a. les Occidentaux.

Արիստոս. a. occidental.

Արիսոց. s. ombrelle, parasol.

Արիտանոսի. s. longévité;
toast; *բոսիլ յ* — . porter un
toast, boire à la santé.

Արիտո. a. ensoleillé.

Արիտոյի. spl. adorateurs du
soleil.

Արիտո. V. **Արիտո.**

Արիտոյի. s. bot. mille-pertuis.

Արգ. s. chim. alun.

Արգասի. a. alunifère.

Արգասի. s. alunière.

Արգասի. s. minér. alumine.

Արգասի. s. minér. alunite.

Արգի. va. aluner.

Արգասի. a. éveillé, vigilant.

Արգասի. s. vigilance.

Արգասի. vn. s'éveiller.

Արգասի. s. veille; vigilance,
présence d'esprit.

Արգասի. va. éveiller, réveil-
ler, arracher au sommeil.

Արգասի. a, éveillé, qui ne dort
pas; éveillé, avisé; vigilant; —
կենալ. veiller.

Արգասի. a. digne, convenable; à
bon marché; s. dignité, conven-
nance; droit, justice; — *է.* il con-
vient, il est juste que, il est per-
mis, il mérite, il faut; — *համար-
ել.* juger digne; daigner; — *չհամար-
ել.* ne pas juger digne; dé-
daigner.

Արգասի. a. bon marché.

Արգասի. s. digne hé-
ritier.

Արգասի. a. digne de foi,
de confiance. [rable.]

Արգասի. a. honoré, hono-

Արգասի. a. digne de
mémoire, de mention.

Արգասի. vn. être digne; se
rendre digne, mériter.

Արգասի. a. digne d'hon-
neur, très honorable. [nité]

Արգասի. s. dig-

Արգասի. adv. dignement,
comme il faut; méritoirement.

Արգասի. a. qui convient,
digne, convenable.

Արգասի. va. rendre digne.

Արգասի. a. qui mérite, mé-
ritant, digne; convenable.

Արգասի. va. rendre digne;
juger digne; daigner.

Արգասի. vn. être digne,
être jugé digne; mériter.

Արգասի. s. dignité,
mérite.

Արգասի. a. dignement élu,
digne d'être élu.

Արգասի. a. digne, qui mérite;
— *վարձուց.* digne de récompense,
méritoire; —, *լսալ արժանացիլ.*

adv. dignement, comme il faut;
— *բնիլ.* V. **Արգասի.**

Արգասի. a. dignité, mérite; *լսալ*
V. **Արգասի.**

Արգասի. a. dignité, mérite; *լսալ*
adv. dignement; se-
lon son mérite, méritoirement.

Արգասի. s. ce qui convient, ce
qui est convenable.

Արգասի. s. dignité, mérite; aloi.

Արգասի. s. porteur de
valeurs, de fonds.

Արգասի. s. valeur; *էրթա-
տարական* —, mandat de poste.

Արգասի. vn. coûter, valoir; *էրթ
կ'արժէ ասիկա.* combien cela
coûte? combien cela vaut? *ասիկա*

կ'արժէ երեք դասերու, cela
coûte, cela vaut cinq piastres;

չարժիր. cela ne vaut pas la peine,
ce n'est pas la peine.

Արգասի. va. faire valoir.

Արգասի. s. prix courant,
tarif.

Արգասի. s. prix coûtant, valeur.

Արգասի. s. valeur, prix.

Արժէքանք. a. de valeur, de prix.

Արձողութիւն. V. **Արժէք**.

Արի. a. brave, vaillant, valeureux; courageux; s. — ղ, Persans, les Aryens.

Արիաբար. adv. vaillamment, bravement, courageusement.

Արիագոյն. a. le plus courageux.

Արիազան. a. mâle, viril, vigoureux, vaillant, courageux; aryen, aryaque; persan; — ազ, la nation persane.

Արիանալ. vn. avoir de l'énergie, prendre du courage, de la force, déployer ses forces, son courage, avoir le courage, la force de, montrer du courage, du caractère, se signaler, être fort.

Արիասիր. a. qui a le cœur courageux.

Արիաստիւթիւն. s. courage.

Արիացնել. va. encourager, inspirer du courage, donner de la vigueur.

Արիօ. s. treille, berceau en voûte.

Արիութիւն. s. âme virile, vaillance, valeur, courage, bravoure, force d'âme, fermeté.

Արիւն. s. sang; parenté; — *խաղողոյ որթոյ*, vin; — *հանել*, saigner, tirer du sang; — *քրտինք ըլլալ*, suer sang et eau; — *թափել հեղուկ*, verser du sang; — *իպոթեամուկ թիւ*, anémie; — *անել*, saigner.

Արիւնզոյն. a. de couleur de sang, sanguin, sanguinolent.

Արիւնբարբառ. a. qui nage dans le sang, ensanglanté, sanglant.

Արիւնալիք. V. **Արիւնալից**.

Արիւնալից. a. plein de sang, ensanglanté.

Արիւնախանձ. a. altéré, affamé ou avide de sang, sanglant, appâté de sang, sanguinaire.

Արիւնախանձ. a. mêlé de sang, sanglant, saignant.

Արիւնահուն. a. sanguinaire, sanglant.

Արիւնահեղ. V. **Արիւնահուն**.

Արիւնահեղութիւն. V. **Արիւնհեղութիւն**.

Արիւնահոս. a. dégouttant de sang, saignant, hémorragique.

Արիւնահոսութիւն. s. méd. hémorrhée, hémorragie, hémorrhagie.

Արիւնայից. a. de sang, sanglant, sanguin, hématique

Արիւնաուս. a. qui a beaucoup de sang, sanguin.

Արիւնատր. a. qui aime le sang, sanguinaire.

Արիւնարբու. a. buveur de sang, sanguinaire. [sang, sanglant.

Արիւնացոյն. a. d'où jaillit du sang, sanguin.

Արիւնաբար. s. minér. hémattite.

Արիւնել. va. saigner.

Արիւնբաւեց. a. de couleur de sang, sanguinolent.

Արիւնբրտիւթիւն. s. hémorroïdes, hémorragie.

Արիւնիլ. vn. se saigner.

Արիւնլուայ. a. ensanglanté.

Արիւնկալ. V. **Արիւնարբու**.

Արիւնհեղութիւն. s. effusion de sang, massacre, carnage.

Արիւնհոսութիւն. V. **Արիւնբրտիւթիւն**.

Արիւնխոյն. a. arrosé de sang, sanglant. [saignant.

Արիւնոս. a. sanguin, sanglant,

Արիւնոսիլ. va. ensanglanter.

Արիւնոթիլ. vn. être taché de sang, s'ensanglanter.

Արիւնուոս. a. sanglant, plein de sang, appâté de sang; affamé, altéré ou avide de sang, sanguinaire.

Արիւնբար. V. **Արիւնաբար**.

Արիք. spl. Persés, Persans, Aryens.

Արժսք. s. minér. argent; mon-

naie, numéraire, espèces; richesse.
Արծարագին. a. acheté à prix d'argent; s. esclave.

Արծարագոյն. a. de couleur d'argent, argenté.

Արծարագործ. s. orfèvre; a. fait d'argent, argentifique.

Արծարագործափին. s. orfèvererie.

Արծարագօծ. a. argenté.

Արծարագօծել. va. argenter.

Արծարագօծութիւն. s. argenture.

Արծարագօծում. s. argentation. argenture, argentage.

Արծարակազմ. a. relié en argent, couvert d'argent.

Արծարահանգ. spl. mine d'argent; argentière.

Արծարանոյլ. a. fondu en argent, argent massif.

Արծարանուկ. s. icht. argentine.

Արծարանանանց. V. **Արծարափայլ**.

Արծարանոյլ. V. **Արծարատր**.

Արծարանոյլութիւն. V. **Արծարափայլութիւն**. [gent.

Արծարանուան. a. comme de l'ar-

Արծարապատ. V. **Արծարատր**. [argenté.

Արծարապատ. a. couvert d'argent,

Արծարապղինձ. s. alliage d'argent et de cuivre.

Արծարատր. a. qui aime l'argent, cupide, avare.

Արծարափրութիւն. s. amour de l'argent, cupidité, avarice.

Արծարափայլ. a. brillant comme de l'argent, argenté, argentin.

Արծարայ. a. d'argent.

Արծարել. va. argenter.

Արծարելից. a. d'argent, fait en argent; s. argenterie.

Արծարէ. a. d'argent, fait en argent. [ձում.

Արծարում. V. **Արծարագօ-**

Արծարափրութիւն. V. **Արծարափրութիւն**.

Արծարծել. va. attiser le feu; rallumer; fig. rallumer, ramener; relever.

Արծարծում. s. action de rallumer, de ramener.

Արծի. V. **Արծուի**.

Արծն. s. émail; cati.

Արծնել. va. émailler; catir.

Արծնում. s. catissage.

Արծուանանկ. s. bot. asplémie, scolopendre, doradille.

Արծուային. a. d'aigle, aquilin.

Արծումբուր. s. minér. pierre d'aigle, aétite.

Արծուիքափ. a. qui a le vol d'aigle.

Արծուիցան. a. qui a l'enseigne d'aigle; s. l'aigle (enseigne).

Արծուի. s. ornith. aigle.

Արծուիկ. s. ornith. aiglon.

Արծուիք. s. méd. ascite.

Արծայ. s. bot. saponaire.

Արծանցիկ. a. qui a le nez aquilin.

Արկած. s. revers, malheur, coup, contre-temps; calamité, infortune, désastre, catastrophe; accident, aventure, événement; — *գախտ*, les rigueurs de la fortune.

Արկածատր. a. qui porte malheur, qui amène une catastrophe.

Արկածայից. a. plein d'aventures; — *կտաճ*, vie aventureuse, accidentée.

Արկածայնոր. s. aventurier.

Արկածայնորական. a. d'aventure. [ture.

Արկածայնորութիւն. s. aventure; victime de catastrophe; de désastre, sinistré.

Արկածալ. V. **Արկածատր**.

Արկի. s. caisse, coffre, malle;

խոյզուքեան —, caisse d'épargne.

Արկազարձ .s.coffretier, layetier.

Արկակալ . s. caissier.

Արկակալուիկ . sf. caissière.

Արկիկ . s. cassette, coffret, cas-
setin. [dédain.

Արհամարհակամ .a. de mépris, de

Արհամարհիկ . va. mépriser,
faire peu de cas de, dédaigner;
narguer, braver, ne pas tenir
compte.

Արհամարհիկի . a. méprisable,
contemptible.

Արհամարհիկ . a. méprisant, dé-
daigneux; s. mépriseur, contemp-
teur. [հիջ.

Արհամարհոյ . V. **Արհամար-**

Արհամարհու . a. méprisant,
dédaigneux.

Արհամարհուսիկ . V. **Ար-**
համարհուսիկ . [dain.

Արհամարհուսիկ .s. mépris, dé-

Արհուսիք . spl. terreur, épou-
vante, frayeur, effroi, constern-
ation; — *մահու* . les horreurs
ou les affres de la mort.

Արհուսույի . a. plein de ter-
reur, plein d'épouvante.

Արհուսույից . V. **Արհուսույի** .

Արհես . s. métier, profession,
état; — *ից վարժարան* . école des
métiers.

Արհեստգետ . s. industriel.

Արհեստգետական . a. de mé-
tier, professionnel; — *վարժա-
րան* . école professionnelle.

Արհեստից . s. qui a le même
métier, compagnon ou camarade
de métier.

Արհեստցոյ . s. école des mé-
tiers, école professionnelle.

Արհեստիչ . s. syndic.

Արհեստագետիւն . s. syn-
dicat.

Արհեստաւարձ . s. apprenti.

Արհեստաւարձուսիկ . s. ap-
prentissage.

Արհեստար .s. ouvrier, artisan.

Արհիեպիսկոպոս .s. archevêque.

Արձազանգ . s. écho, contre-
coup; — *առլ* . faire résonner
l'écho.

Արձազանգիկ . va. faire réson-
ner un écho, produire un écho.

Արձակ . a. délié, libre, dénoué,
détaché; vaste, spacieux; ou-
vert, sans muraille; en prose,
prosaïque; — *համարձակ* . har-
diment, ouvertement; adv. librement.

Արձակաբան . s. prosateur.

Արձակագիր . V. **Արձակաբան** .

Արձակագրից . s. franc-tireur.

Արձակալայրք . spl. banlieux.

Արձակիկ . va. délier, dénouer,
détacher; absoudre, délivrer,
acquitter; dégager, décharger,
expédier, envoyer; lâcher, laiss-
ser aller; décocher; renvoyer,
congédié, licencier, remercier;
jeter, lancer, flanquer, tirer;
pousser, jeter; exhaler, répand-
re, jeter; *ձայն* — , pousser ou
jeter un cri; — *կից* . répudier;
կից — , donner un coup de pied,
ruer; — *մէկն* . donner à qn. son
congé; *հրացանք* — , décharger
le fusil; *հրացանք* — , tirer le ca-
non; — *ի մեղաց* . absoudre.

Արձակեւրան .a. adv. sans frein.

Արձակեւրանակ . V. **Արձա-**
կեւրան .

Արձակուիկ . vn. être délié ou
libéré, être détaché ou délivré,
être absous.

Արձակուիք . s. délivrance, libé-
ration, acquittement, licencie-
ment; décharge; répudiation;
divorce; — *մեղաց* . absolution;
— *առլ* . donner l'absolution.

Արձակուսակ . a. prosaïque.

Արձակուրդ . s. congé, vacances.

Արձան . s. colonne, cipe, stèle;

- borne; grand morceau de pierre, bloc; statue, simulacre, idole.
- Արձանագիր**. s. inscription, épitaphe; registre; enregistrement; protocole; instrument; acte, document.
- Արձանագարձ**. s. sculpteur, statuaire. [ture.
- Արձանագարձուրիւն**. s. sculpture.
- Արձանագրական**. a. épigraphique.
- Արձանագրեալ**. a. inscrit, enregistré, enregistré.
- Արձանագրել**. va. inscrire, enregistrer, registrer, prendre acte.
- Արձանագրիչ**. s. registrateur, enrégistreur; a. inscripteur; — գործիչ, appareil inscripteur.
- Արձանագրութիւն**. s. inscription, enrégistrement; — *Թեան գիւտն*, bureau d'enrégistrement.
- Արձանանալ**. vn. se tenir ou se dresser droit et immobile comme une statue, rester immobile; se convertir en statue; *արձանացեալ մեալ անյողողող*, rester ou demeurer ferme.
- Արձանիկ**. s. statuette.
- Արձանխանակ**. s. bas-relief; a. gravé.
- Արձոյլ**. s. verveux, rets, carrelet.
- Արձիմ**. s. minér. molybdène; plomb.
- Արձիմուկ**. s. bot. artichaut.
- Արճուկ**. V. **Արձիմուկ**.
- Արճ**. s. tronc, souche, tige, collet.
- Արճուցալ**. V. **Ջարճուցալ**.
- Արճուս**. s. racine; fig. racine, source — *ունուկ սարճուկել*, prendre racine, jeter, pousser des racines; *արճուսով* V. **Արճուսաբ**.
- Արճուսախիլ բնել**. déraciner, extirper.
- Արճուսախոն**. a. radical.
- Արճուսախոն**. V. **Արճուսախիլ**.
- Արճուսանալ**. vn. s'enraciner, prendre racine; s'invétérer.
- Արճուսացնել**. va. enraciner.
- Արճուսաբ**. adv. avec les racines, radicalement; — *եւել*, déraciner, extirper.
- Արճուս**. s. bot. datte; dattier, palmier; phénix; *հողիկ* —, tamarin. [palmérier.
- Արճուսառուց**. s. palmeraie,
- Արճուսեցի**. s. bot. dattier, palmier; branche de palmier, palme.
- Արճուսողի**. s. eau-de-vie de dattes, tari.
- Արճեցուիկ**. V. *Հայուիկ*.
- Արճկածեւ**. a. en forme de coude, coudé.
- Արճկացաք**. s. coudée.
- Արճկել**. vn. s'accouder; coudoyer.
- Արճուկ**. s. coude; *խթել արճկով*, coudoyer.
- Արճուցիկ**. V. **Արճուկ**.
- Արճալից**. V. **Արճուսուս**.
- Արճուսուս**. a. qui abonde en céréales, en denrées.
- Արճիբ**. spl. céréales.
- Արուայս**. s. aurore, la mes-sagère ou l'avant-courrière du jour, crépuscule du matin; — *կենաց*, l'aurore de la vie; *հորանդուլ* —, aurore naissante.
- Արուս**. s. course; galop.
- Արուսախոսաբ**. s. corps d'expédition.
- Արուսալիք** adv. à toutes jambes; au galop.
- Արուսախանդու**. s. course.
- Արուսան**. s. expédition, campagne; course, excursion; invasion, incursion, irruption.
- Արուսանայր**. a. qui court rapidement, rapide, au galop.
- Արուսել**. vn. courir, courir à toutes jambes, courir bride abattu ou à toute bride, galoper,

- aller au galop; faire une expédition, une incursion; *սրնթաց*—, courir très vite; *զանամբակ*—, galoper.
- Արուսեցնել**. va. faire courir, faire une excursion.
- Արուսող**. a. galopant, envahissant [sement].
- Արուսուս**. s. galop; envahissement.
- Արոյր**. s. laiton, cuivre jaune, bronze. phrodite.
- Արու**. a. mâle; — *և տղ*, herma-
- Արուական**. a. mâle, masculin.
- Արուարձայն**. a. limitrophe, voisin.
- Արուարձան**. s. faubourg.
- Արուղ**. a. maigre, frêle, grêle, sec, aride, stérile.
- Արուես**. s. art, adresse; prodige, miracle; *գեղեցիկ՝ ազատ ազատական*—ք. beaux arts, arts libéraux.
- Արուեսաբան**. s. technologue.
- Արուեսաբանութիւն**. s. technologie.
- Արուեսագէտ**. s. artiste.
- Արուեսագիտութիւն**. adv. artiquement.
- Արուեսական**. a. artificiel, artificiel, technique; artificieux; musical; s. artiste; musicien; s. — *կերպով*, artificiellement.
- Արուեսակեայ**. a. affecté, affecté, étudié, trop recherché.
- Արուեսակից**. s. compagnon d'art, de profession, confrère.
- Արուեսակնութիւն**. s. affectation, affecterie, recherche.
- Արուեսահանդէս**. s. exposition.
- Արուեսանոց**. s. atelier; école professionnelle.
- Արուեսապետ**. s. maître, contre-maître, chef des artistes, patron, chef d'atelier, jurande.
- Արուեսապետական**. a. syndical.
- Արուեսապետութիւն**. s. syndicat.
- Արուեսատր**. s. ami des arts, amateur, dilettante.
- Արուեսափրական**. a. philotechnique.
- Արուեսափրութիւն**. s. philotechnie, dilettantisme.
- Արուեսատուր**. s. artisan, artiste; a. artistique; — *կերպով*, avec art, artistiquement.
- Արուեսագիտութիւն**. s. connaissance de l'art; technique, industrie; adresse; arts et métiers.
- Արուեսորդ**. adv. avec art, artistiquement.
- Արուէղ**. s. hermaphrodite, androgyne.
- Արուրիւն**. s. virilité, âge viril; bravoure, valeur, courage.
- Արուս**. s. liquidambar (résine).
- Արուեսակ**. s. Vénus, Lucifer, étoile du berger; diable.
- Արջ**. s. zool. ours; guillaume; — *փռատայ*, l'ours gronde; — *ուխաղոզ*, bot. busserole, uva ursi, raisin d'ours.
- Արջկարիւն**. s. zool. ourson.
- Արջափայլ**. s. bot. branche ursine, acanthe, oursine, pied d'ours.
- Արջափայլ**. s. zool. marmotte.
- Արջայն**. s. arctique.
- Արջա**. s. troupeau de bœufs, bestiaux, gros bétail.
- Արջաաբուծութիւն**. s. élevage de bestiaux. [knout].
- Արջաաղի**. s. nerf de bœuf; fouet;
- Արջաղի**. s. vitriol; couperose; — *երկաթի*, sulfate de fer; — *արծի*, sulfate de cuivre.
- Արջաղոզ**. s. bot. raisin d'ours, busserole, busserole.
- Արջաղաւ**. s. ornith. corneille.
- Արջաղայր**. a. noir.
- Արջաղար**. s. minér. manganèse.

Արզնիկ. s. bot. nigelle, nielle.

Արզնի. s. zool. ourson.

Արշակ. s. bot. cyclame, cyclamen.

Արս. s. champ, campagne.

Արաբերի. va. proférer, prononcer; produire.

Արաբրաբից. s. prononciation; production. [րաբից.

Արաբրաւ. V. **Արաբ**.

Արաբուրաւ. s. perspiration, exhalation.

Արաւաղք. s. émigration.

Արաւաղքաբից. s. émigration.

Արաւղի. a. hors ligne.

Արաւղծի. va. calquer.

Արաւրի. va. reproduire, copier.

Արաւրակոց. a. productif; — զօրակիւն, force productive.

Արաւրեալ. s. arith. produit.

Արաւրի. va. produire, exprimer.

Արաւրիչ. s. arith. facteur; a. producteur.

Արաւրաբից. s. produit, production; expression.

Արաւղղաւ. s. extravasation, extravasion, effusion.

Արաւղղուց. a. extravasé.

Արաւրաբից. s. évacuation.

Արաւրաւ. V. **Արաւրաբից**.

Արաւսյր. s. diadème.

Արաւսարակ. s. V. **Արաւսյր**; voile, couverture.

Արաւսարի. va. coiffer, couvrir la tête.

Արաւծիի. a. exportable.

Արաւծի. va. exporter.

Արաւծիչ. s. exportateur.

Արաւձոյ. V. **Արաւծիչ**.

Արաւձարաբից. s. transsudation. [րաբից.

Արաւձարաւ. V. **Արաւձարաբից**.

Արաւձարից. s. exportation.

Արաւձոււ. V. **Արաւձարից**.

Արաւկարց. a. extraordinaire.

Արաւկարգաբից. s. excentricité.

Արաւկերց. a. excentrique.

Արաւկերցաբից. s. excentricité.

Արաւկանի. a. exportable.

Արաւկանի. va. exporter; ôter, extraire, défalquer.

Արաւկանաբից. s. exportation; défalcation. [կանաբից.

Արաւկանաւ. V. **Արաւկանաբից**.

Արաւկանաւ. s. émission; phys. exosmose.

Արաւկանաւ. s. phys. exosmose.

Արաւյայի. va. énoncer, exprimer.

Արաւյայիչ. a. expressif.

Արաւյայաբից. s. expression, énonciation, démonstration.

Արաւոցի. va. exhaler; transpirer.

Արաւոցաբից. s. transpiration, exhalaison, expiration.

Արաւսաք. s. arpenteur.

Արաւսաքի. va. arpenter.

Արաւսաքաբից. s. arpentage.

Արաւոց. a. excentrique, bizarre, étrange.

Արաւոցաբից. s. bizarrerie, excentricité. [étranger.

Արաւսահաւոց. s. l'étranger, pays

Արաւսահաւոցեաց. a. de l'étranger, étranger.

Արաւսահի. va. dire, réciter, déclamer.

Արաւսահաբից. s. récitation, déclamation.

Արաւսոյր. a. extraordinaire.

Արաւսոյր. a. qui cause des larmes, qui fait pleurer, avec larmes, en larmes.

Արաւսոյր. a. qui verse des larmes, larmoyant.

Արաւսոյր. a. plein de larmes,

larmoyant, larmoux; — աչքով, avec des yeux pleins de larmes ou baignés de larmes, les larmes aux yeux; — առի, saule pleureur. [լիբ.

Արամուտայից. V. Արամուտ-Արամուտայից բլլուլ. pleurer ensemble.

Արամուտայից. a. noyé ou baigné de larmes, tout en larmes, larmoyant, pleureux.

Արամուտի. vn. verser des larmes, pleurer, larmoyer; — սեղը, pleurer qn.

Արամուտի. a. pleureur.

Արամուտ, Արցունիք. s. pleurs, larmes; ջերմ — իջեցնել. լույ ջերմ արամուտով, pleurer à chaudes larmes; արամուտով, avec des larmes; աչք յարամուտու. les larmes aux yeux; — ուղիքով արցունքով, arroser de ses larmes աղի դուռն —, larmes amères.

Արաւաւր. s. champ labouré, champs, campagne; labourer; arpent.

Արաւաւի. vn. reproduire, tirer à part, faire un tirage à part.

Արաւաւուած. a. tiré à part. Արաւաւաւի. s. reproduction; tirage à part. [բիւց.

Արաւաւու. V. Արաւաւու. Արաւաւաւաւաւ. s. ornith. falcinelle; ibis;

Արաւաւաւի. va. reluire, briller, refléter.

Արաւաւաւիցի. va. faire reluire, faire briller.

Արաւաւաւի. vn. briller, reluire, se refléter.

Արաւաւի. a. extérieur, externe; étranger; profane; — գործից նախարար, ministre des affaires étrangères. [ment.

Արաւաւաւաւ. adv. extérieure-

Արաւաւից. s. latrines, cabinet, lieux d'aisances, water-closet.

Արաւաւի. adv. prép. hors, dehors, en dehors, de dehors, à l'extérieur; — հարդի, extraordinaire.

Արաւաւաւ. adv. de dehors, du dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement; a. extérieur.

Արաւաւ. adv. dehors, au dehors.

Արաւաւի. va. chasser, mettre à la porte; exclure, écarter; սեղ առնել —, montrer la porte à quelqu'un, le chasser de la maison, de chez soi.

Արաւաւուած. a. expulsé.

Արաւաւաւ. s. expulsion.

Արաւաւաւ. a. artésien; — ջրհոր, puits —.

Արաւաւ. s. le sommet d'une montagne.

Արաւաւաւ. s. les cils; les paupières.

Արաւի. s. petit champ; zool. mouton, argali.

Արաւի. s. bot. artichaut.

Արաւի. s. ornith. alouette.

Արաւաւ. vn. se hâter, se dépêcher.

Արաւաւ. s. champ, campagne.

Արաւաւ. s. hâte, précipitation.

Արաւաւ. spl. campagne, champs.

Արաւաւ. a. fourvoyé, égaré; digressif; — շաւիղ, sentier détourné.

Արաւաւաւ. s. digression; anomalie.

Արաւաւի. s. ornith. alouettine.

Արաւաւաւ. s. concession, autorisation, patente.

Արաւաւաւի. va. patenter,

Արաւաւաւաւ. s. concession.

Արաւաւաւ. s. concessionnaire; gérant.

Արաւաւ. a. autorisé.

Արածեկ. va. autoriser.
 Արածուած. V. Արածեալ.
 Արածոսութե. s. autorisation.
 Արսուր. V. Արսուստի.
 Արսուրաբր. V. Արսուստա-
 բր. [իր.
 Արսուրալից. V. Արսուստա-
 Արցունի. V. Արսուստի.
 Արցունի. a. en larmes.
 Արցունիակ. vn. larmoyer.
 Արփաւե. a. ensoleillé.
 Արփեթ. a. solaire; céleste;
 ալե —, soleil.
 Արփի. s. soleil, l'astre du jour.
 Արփազեկ. a. beau comme le
 soleil.
 Արփիակաց. V. Արփեթի.
 Արփիաեթի. a. comme le soleil.
 Արփիափայլ. a. brillant comme
 le soleil, brillant.
 Արփակալի. s. bot. aveline.
 Արփակի. s. ichtyol. barbillon,
 petit barbeau.
 Արփայ. s. roi, monarque, sou-
 verain; *արքայից* —, roi des rois;
 — *աւլ*, ô grand roi; *կեցցէ* — է,
 vive le roi!
 Արփայաբար. adv. royalement.
 Արփայազուց. s. garde royale.
 Արփայագ. a. prince royal, infant.
 Արփայազուց. a. royal; prince
 royal, [sompstif.
 Արփայաձառուց. s. héritier pré-
 Արփայաձալի. s. bot. fritillaire,
 fritilaria.
 Արփայակաց. a. royal, régalien;
 s. royaliste.
 Արփայակերպ. a. royal.
 Արփայակեր. V. Արփազուց.
 Արփայակի. s. reine.
 Արփայակու. s. ichtyol. sur-
 mulet, barbeau de mer.
 Արփայաւայր. sf. la reine-mère.
 Արփայաւոր. s. bot. framboise.
 Արփայաւորեթի. s. bot. fram-
 reibois.

Արփայաճիւս. a. où réside le
 roi: — *քաղաք*, capitale.
 Արփայազուր. s. chim. eau régale.
 Արփայալի. a. digne d'un
 roi, royal; — *կերպով*, en roi,
 comme un roi, royalement.
 Արփայաւան. s. bot. berga-
 mote, bergamotte.
 Արփայաբայր. s. frère du roi.
 Արփայի. s. astr. bot. basilic;
 petit roi, roitelet.
 Արփայի օձ. sf. zool. basilic.
 Արփայաճուր. s. bot. ananas.
 Արփայալի. s. bot. avelinier.
 Արփայալի. s. fils du roi, prince.
 Արփայալի. s. royaume, ro-
 yauté, règne; paradis, ciel; —
երկնից, royaume des cieux.
 Արփայուհի. sf. reine.
 Արփայուց. adv. royalement.
 Արփայապետ. s. archevêque.
 Արփայապետական. a. ar-
 chiépiscopal.
 Արփայապետական. s. chef
 des archevêques, catholico.
 Արփայապետարան. s. ar-
 chevêché, palais archiépiscopal.
 Արփայապետարանի. s. ar-
 chiépiscopat.
 Արփայապետ. s. archiduc.
 Արփայապետ. s. archimandrite.
 Արփայապետ. s. archipel.
 Արփայակաց. a. royal; — *ճանա-
 պարհ*, rue royale, rue passante.
 Արփայաւան. a. construit ou
 bâti par le roi. [civile.
 Արփայաւան. a. royal, — *գանձ*, liste
 Արփայի. spl. la cour, le pa-
 lais; la cour, les courtisans; *ար-
 ձանիս գրաւել*, confisquer.
 Արփայաւան, Արփայաւան. s.
 adv. de la cour, du trésor pub-
 lic, par l'Etat.
 Արփայ. s. ornith. outarde; bot.
 amélanche; champ non labouré,
 friche.

Արօսի s. bot. amélancher, amélanchier, aronie.
Արօսիկ s. ornith. petite outarde, outardeau, canepetière.
Արօս s. pâturage, prairie, herbage, pacage, pâtis; *պարարթ* —, gras pâturage; *խաշաւէտ* —, prairie pleine de troupeaux.
Արօսադրափն s. labour, labourage.
Արօսական a. qui pâit, qui pâture; s. pâtre, berger.
Արօսաւարդ s. prairie, pré.
Արօսաւայր V. **Արօս**.
Արօսակնի s. pâturage, pacage.
Արօր s. charrué; ornith. harle.
Արօրադի s. laboureur, défricheur; a. arable.
Արօրադրիկ va. labourer, défricher.
Արօրադրիկ a. arable, labourable.
Արօրադրափն s. labour, labourage, défrichement.
Արօրաւայր s. pâturage, labour.
Արօրիկ V. **Արօրադրիկ**.
Աւագ a. grand (dans tous les sens); — *շաբաթ*, la semaine sainte; — *ուրբաթ*, vendredi saint; — *սեղանի խորան*, le maître autel; — *երբայր եւր*, son aîné, son frère aîné.
Աւագաբար adv. comme un grand, en grand seigneur, grandement.
Աւագածողով s. congrès.
Աւագախումբ a. composée des grands; — *աստեան*, assemblé des rois.
Աւագամեծար a. illustre, célèbre; — *ժողով*, assemblée respectable.
Աւագանայ vn. grandir, devenir seigneur.
Աւագանի spl. les grands, les notables, le grand monde.
Աւագարիկ s. mus. clarinette.

Աւագախող s. mus. trombone.
Աւագերեց s. archiprêtre, curé; — *Յարաւարդ*, aumônier.
Աւագերեցափն s. archiprêtre.
Աւագոյր s. âge mûr ou avancé.
Աւագաբար spl. les grands hommes, les grands, les personages, la noblesse.
Աւագափն s. grandeur; dignité, honneur; dignité, place.
Աւագօրէն V. **Աւագաբար**.
Աւադիկ adv. voici, voilà.
Աւազ s. sable; poudre; arène; méd. calcul.
Աւազաբար s. colline ou monticule de sable.
Աւազակ s. méd. calcul.
Աւազածիւր a. entouré de sable.
Աւազակ s. brigand, larron, voleur de grand chemin, assassin, bandit.
Աւազակաբայր s. nid de brigands, repaire de brigands, coupe-gorge.
Աւազակախումբ s. bande ou troupe de brigands.
Աւազակային a. de brigand.
Աւազականոց s. repaire de brigands, coupe-gorge. [gands.
Աւազակասպետ s. chef de brigand.
Աւազակիկ va. faire le métier de brigand, brigander, assassiner.
Աւազակոյս s. tas de sable, sablonnière, banc de sable, dune.
Աւազակափն s. brigandage, assassinat; — *ընդի*, V. **Աւազակիկ**; *ծովի* —, piraterie.
Աւազակաւի s. sablière.
Աւազակն s. pondrier, sablier.
Աւազային a. de sable, sablonneux.
Աւազակ s. bassin, pièce d'eau; baignoire; abreuvoir; — *Սղրատիկաւ*, baptistère, fonts de baptême.

Աւազանածիւ. a. en forme de bas-sin.
Աւազացոյց. s. horloge de sable, sablier.
Աւազեղէն. a. de sable.
Աւազիկ. a. plein de sable, sablonneux, aréneux.
Աւազնոց. s. sablier.
Աւազուս. V. **Աւազիկ**.
Աւա՛ղ. interj. hélas! — *իմձ*, malheureux que je suis!
Աւաղել. va. plaindre, se plaindre, déplorer, regretter.
Աւաղելի. a. à plaindre, déplorable, regrettable.
Աւաղուկ. a. déplorable, pitoyable.
Աւաճ. s. bourg.
Աւաճազեղ. s. bourgade.
Աւաճազեղ. V. **Աւաճազեղ**.
Աւաճազիւկ. V. **Աւաճազեղ**.
Աւաճուկ. s. zool. petit âne, ânon; bête.
Աւաճակոսիւն. s. bêtise.
Աւաճանալ. vn. devenir un bourg.
Աւաճուէն. s. commune.
Աւաճապետ. s. maire d'un bourg, bourgmestre.
Աւաճիք. s. dépôt, consignation; gage; tradition; monument; — *ձգել*, consigner, mettre en dépôt.
Աւաճիքաբար. V. **Աւաճիքորէն**.
Աւաճիկան. a. traditionnel.
Աւաճիկապահ. s. depositaire; consignataire; conservateur des traditions, traditionnel; sacristie. [nalisme.
Աւաճիկապահոսիւն. s. tradition.
Աւաճիկապետ. V. **Աւաճիքորէն**.
Աւաճիկառու. a. qui a reçu un dépôt, depositaire; consignataire.
Աւաճիկառու. a. qui consigne, qui met en dépôt.
Աւաճիկառու. s. sacristie.
Աւաճիկել. va. mettre en dépôt,

déposer; consigner; remettre, transmettre, livrer, léguer, confier; raconter, annoncer; — *հազիւ*, expirer, rendre l'âme; *հազիս քու ձեռքիդ մէջ կ'աւանդեմ*, je mets mon âme, mon esprit entre vos mains. [seigner.
Աւաճիկի. a. enseignable; à enseigner.
Աւաճիկութիւն. s. tradition; *աւանդութեամբ*, traditionnellement. [gnement.
Աւաճիկութիւն. s. tradition; enseigner.
Աւաճիկորէն. adv. en dépôt; traditionnellement.
Աւաջ. s. voix, son; mélodie, accords; mus. cabalette.
Աւաջիկ. adv. voici, voilà.
Աւաս. s. foi; crédit; fief.
Աւասակ. a. féodal; s. seigneur féodal.
Աւասականութիւն. s. féodalité, féodalisme. [ment.
Աւասականորէն. adv. féodale.
Աւասապետ. s. seigneur féodal.
Աւասառու. s. feudataire.
Աւասապետակ. a. féodal.
Աւասապետութիւն. s. féodalité, féodalisme.
Աւատ. s. butin, dépouille, pillage, proie, sac; — *ի մասնել*, butiner, piller, livrer ou donner au pillage, en proie; *աւատ մասնուել*, être livré au pillage, devenir la proie; *իմ ձեռնի քուս* — *ով*, chargé de butin.
Աւատառու. s. saccageur, piller, pillard.
Աւատառութիւն. s. sac, saccagement, pillage.
Աւատել. va. butiner, saccager, piller, faire main basse.
Աւատարութիւն. s. pillage.
Աւատր. s. fin, terme; bout, extrémité; accomplissement, achèvement; résultat, issue, dénouement.

Աւարակացն. a. final; — *հառ*,
V. **Աւարակացաւ.**

Աւարակացաւ. s. thèse.

Աւարակ. va. finir, terminer,
achever, accomplir, mettre la
dernière main.

Աւարակ. a. s. bacchique, bac-
chique, bacchius.

Աւարակ. vn. s'achever, finir,
se terminer. [acheveur.

Աւարակ. s. celui qui achève,

Աւարակ. s. fin, terme, achè-
vement.

Աւել. s. balai; — *զարնել*, ba-
layer; — *մը զարնել*, donner un
coup de balai.

Աւելարակ. a. qui dit des pa-
roles inutile, verbeux, redondant,
diffus.

Աւելարակել. vn. verbiager,
entasser paroles sur paroles, re-
donder.

Աւելարակութիւն. s. super-
fluité de paroles, habil, redon-
dance; verbosité.

Աւելարակութիւն. s. pléonasme.

Աւելակացն. a excessif.

Աւելակացութիւն. s. excès.

Աւելախոս. V. **Աւելարակ.**

Աւելածու. s. balayeur.

Աւելածութիւն. s. balayage.

Աւելած. spl. balayures.

Աւելասաց. a. cupide, avide.

Աւելասացութիւն. a. cupide,
avide.

Աւելասացութիւն. s. acquisi-
tion des choses superflues, cu-
pidité, avidité.

Աւելուն. s. manche à balai.

Աւելի. a. plus, le plus; excé-
dant, superflu, surplus; adv. plus,
en sus, davantage, par-dessus
tout; — *իս կու*, il y a plus.

Աւելիոք. V. **Աւելում.**

Աւելնալ. vn. rester, être de reste;
augmenter, croître, se multiplier.

Աւելորդ. a. superflu; s. le su-
perflu, le reste. [fluité.

Աւելորդաբանութիւն. s. super-

Աւելորդապառուս. a. s. supers-
titieux. [perstitieux.

Աւելորդապառուսակացն. a. su-
Աւելորդապառուսութիւն. s. su-
perstition.

Աւելորդութիւն. s. superfluité.

Աւելուկ. s. bot. patience; —
վարի, parelle.

Աւելակ. spl. balayures.

Աւելցնել. va. augmenter, ac-
croître, multiplier, ajouter, re-
doubler; — *զինը*, hausser ou
augmenter le prix.

Աւելցուկ. s. excédent, reste.

Աւել. V. **Աւելի.**

Աւելաբեր. s. porteur de bonnes
nouvelles; — *Հարստանեաց*, — de
l'Arménie; — *զարնան*, les mes-
sagères du printemps, les hiron-
delles; — *առլնջեան*, la mes-
sagère du jour, l'aurore.

Աւելարակ. s. Évangile.

Աւելարակագիր. s. évangéliste;
— *զ*, évangéliste.

Աւելարակակացն. s. évangélique;
s. protestant.

Աւելարակել. va. donner une
bonne nouvelle, annoncer; é-
vangéliser, prêcher.

Աւելարակիչ. s. évangéliste, é-
vangélisateur.

Աւելարակութիւն. s. annonce
d'une bonne nouvelle, prédica-
tion de l'Évangile, évangélisation.

Աւելարակում. V. **Աւելարակ-
ութիւն.**

Աւելարակ. a. porteur de bonnes
nouvelles, messenger de bon au-
gure; qui a rapport à d'heureuses
nouvelles.

Աւելարակել. V. **Աւելի.**

Աւելի. va. donner une bonne
nouvelle, annoncer.

Աւեօփ. s. bonne ou heureuse nouvelle, annon e d'une bonne nouvelle, message heureux; *աւեօփս աւտլ.* annoncer ou donner une bonne nouvelle; *երկիր աւեօտեայ.* la terre promise; *աօվ Աւեօտեայ.* l'Annonciation.

Աւեօտեայ. s. annonciation; l'Annonciation.

Աւեօշեայ. s. récompense donnée au porteur d'une bonne nouvelle.

Աւեր. a. ruiné, détruit, ravagé, désolé; s. ruine, ravage, destruction, dégât, désolation, dévastation; — *դատեայտլ.* se ruiner, se détruire, tomber en ruine; — *դարձեալ,* dévaster, ruiner, ravager, détruire, infester, désoler.

Աւերած. s. ruine, démolition, destruction.

Աւերակ. s. ruines, démolition, décombres, gravats; a. ruiné, détruit, démoli, désolé, désert.

Աւերակային. a. ruiné, de ruine.

Աւերակայր. s. lieu de ruine.

Աւերակ. spl. ruine, désolation, dévastation, destruction, ravage.

Աւերակայր. V. **Աւերակայր.**

Աւերեայ. a. ruiné, dévasté, détruit.

Աւերել. va. ruiner, détruire, dévaster, démolir.

Աւերիչ. a. ruinant, devastateur, ravageur, détruisant, destructeur.

Աւերած. V. **Աւերած.**

Աւերաւ. V. **Աւերակ.**

Ապիմոն. s. bot. cuscute, épithym.

Ալիօ. s. lympe; sève.

Ալիօղ. V. **Ալիօ.**

Ալիօփ. V. **Ալիօ.**

Ալիսն. s. fureur, transporte, enthousiasme, œstre; *բանաստեղծական* —, œstre poétique; bot. ajonc; zool. œstre.

Ալիսնազեղ. a. enthousiaste.

Ալիսնայր. V. **Ալիսնայր.**

Ալիսնայր. a. enthousiaste, plein d'enthousiasme.

Ալիսն. a. enthousiaste.

Ալիլ. va. balayer.

Ալլաւ. V. **Ալլաւ;** — *Բարեւ.* le rebut.

Ալլաւ. s. pharm. gomme amoniaque.

Ալլաւածին. s. chim. ammonium.

Ալլաւան. a. lymphatique.

Ալլաւանայր. s. méd. lymphatisme.

Ալլայր. a. lymphatique.

Ալլայր. s. méd. lymphatisme.

Ալլիք. s. bot. absinthe.

Ալլիք. V. **Ալլիք.**

Ալլան. s. bot. saponaire, soude.

Ալլաւ. s. journée, salaire d'une journée.

Ալլաւալ. a. austro-allemand. [tro-hongrois.

Ալլաւալ. a. austro-hongrois.

Ալլաւալ. s. autrichien.

Ալլաւալ. sf. autrichienne.

Ալլալ. va. effacer, oblitérer; gâter, abîmer.

Ալլալ. va. dévaster, détruire.

Ալլալ. vn. s'effacer, s'oblitérer; s'annuler; se brouiller; se gâter, s'abîmer.

Ալլա. s. l'aube du jour.

Ալլ. s. rive, bord; paume, le dessous de la main; — *մը դարմ,*

une poignée ou un peu d'orge; — *յարմ,* à la hâte, à l'improviste.

impromptu; — *խօսել,* parler d'abondance.

Ալլալ. s. poignée.

Ալլալ. va. accaparer.

Ալլալ. spl. bot. euphorbiacées.

Ալլալ. s. bot. euphorbe; pharm. gomme d'euphorbe.

Ափափայթ. spl. lieux escarpés, rocher, roc.

Ափել. va. empoigner, saisir.

Ափեղցփեղ. a. irréfléchi, étourdi, inconsideré.

Ափքքերանել. va. clore ou fermer la bouche à qn., réduire au silence, faire taire, mettre à bout, rabattre le caquet de qn., confondre; — *ուսլ*, rester hors d'état de répondre, ne savoir que répondre, être à qui a.

Ափքքերան ընել. V. **Ափքքերանել.**

Ափկ. s. petite poignée, petite paume, petite main, menotte.

Ափկոն. s. pharm. opium.

Ափկոնամոլ. s. morphiomane, morphinomane.

Ափխար. a. besaigre.

Ափն. s. rive, bord, côte, rivage; bord, extrémité.

Ափնածիր. a. bordé.

Ափնայածել. vn. caboter.

Ափնայածալքիւն. s. cabotage.

Ափուկ. s. anat. métacarpe.

Ափոց. s. fessée; — *ուսլ*, donner une —.

Ափոն. s. balle

Ափոնց. spl. V. **Ափն.**

Ափսակ. s. petite plateau.

Ափսայ. s. plateau.

Ափտ. V. **Ափսայ.**

Ափսս. interj. hélas!

Ափսսայ. vn. regretter.

Ափսսել. V. **Ափսսայ.**

Ափրիկոն. a. africain.

Ափրիկուիթ. sf. Africaine.

Ափրադիսական. V. **Ափրադիսեան.**

Ափրադիսեան. a. vénérien, aphrodisien; — *ախա*, maladie vénérienne.

Ափալար. s. entom. gallinsecte.

Ափալալ. s. ornith. coq; — *ը կը լաւի*, le — chante.

Ափար. s. ornith. gallinule.

Ափաղի. va. ruer, faire des ruades; lancer une ruade, donner des coups de pied, récalcitrer, régrimber.

Ափաղի. adv. en frappant du pied, avec le pied, à coups de pied; — *ծծել*, V. **Ափաղի.**

Ափաղի. spl. bipède postérieur, les pieds de derrière.

Ափաղոլ. a. qui rue, qui donne des coups de pied.

Ափաղ. V. **Ափաղի.**

Ափիւնեան. a. achéménide.

Ափիւ. s. zool. belette.

Ափոր. s. ornith. cochet, cochelet, cocâtre, petit coq, poulet; *լայրի* —, tétras, tétraon, coq de bruyère.

Ափորոլիկոլ. s. path. croupe.

Ափան. V. **Ափան.**

Ափսսել. vn. sauter, bondir, se débattre; V. **Ափաղի.**

Ափս. s. exil, bannissement, déportation; — *ղրկել*, envoyer en exil, bannir, exiler.

Ափսական. a. exilé.

Ափսանց. V. **Ափս.**

Ափսուլայր. s. lieu d'exil, exil.

Ափսուլ. a. exilé. [léguer.

Ափսել. va. exiler, bannir, re-

Ափսուիլ. vn. s'exiler, être exilé.

Ափսուս. V. **Ափս.**

Ափան. s. tenailles.

Բ. (pén = bén = modern P, ancien B.) s. seconde lettre de l'alphabet et première consonne; deux ou second.

Բա. interj. bah! [palpiter.

Բաբախել. vn. frapper, battre,

Բաբախող. a. palpitant.

Բաբախիւն. V. **Բաբախում.**

Բաբախում. s. battement, palpitation.

Բաբախումն. a. palpitant.

Բաբանց. s. catapulte, baliste, bascule, balançoire, branloire.

Բաբունաբար. s. pierre lancée par la baliste. [Babylone.

Բաբելական. a. babylonien, de

Բաբելոնական. V. **Բաբելական.**

Բաբելոնեան. V. **Բաբելական.**

Բա՛բէ. interj. hélas! morbleu! parbleu!

Բագին. s. autel (d'une divinité païenne); temple.

Բագնատէր. a. qui aime les autels, les idoles.

Բադ. s. ornith. canard; էդ —, անը; ճադ—ի, caneton, canette; — ք զը դանդէ, le canard barbote, nasille.

Բադեան. V. **Բադէն.**

Բադէն. s. chemise blanche de lin.

Բադիան. s. bot. badiane.

Բադիկ. s. ornith. canardeau, caneton; canard (morceau de sucre plongé dans le café ou l'eau-de-vie).

Բադրան. s. banc.

Բադրանակ. s. petit banc.

Բազէ. s. ornith. faucon.

Բազէակալ. a. qui tient ou qui porte un faucon, fauconnier.

Բազէակիր. V. **Բազէակալ.**

Բազմաբազմաբիւն. s. fauconnerie.

Բազկաբռն. s. fauteuil.

Բազկակալ. s. chir. écharpe, bandage. [adjutant.

Բազկակից. s. aide, coadjuteur,

Բազկային. a. du bras.

Բազկանց. s. brassard.

Բազկաթաւ. s. brassée.

Բազկասարած. a. qui étend ses bras; adv. les bras étendus, les bras ouverts, les mains élevées vers le ciel.

Բազկարձակ. a. qui étend ses branches, branchu.

Բազկերակ. s. path. pouls.

Բազկասկր. s. anat. humérus.

Բազկուրար. s. manipule.

Բազմաբաղձ. a. très désiré.

Բազմաբան. a. qui parle beaucoup, babillard, bavard; verbeux, diffus, prolix.

Բազմաբանել. vn. parler beaucoup, babiller, bavarder; s'étendre sur un sujet.

Բազմաբանութիւն. s. loquacité, babil, bavardage; redondance de paroles, verbiage, prolixité.

Բազմաբառիւ. a. qui distribue beaucoup, généreux; abondant.

Բազմաբարբառ. a. de plusieurs langues, polyglotte.

Բազմաբարդ .a. bot. surcomposé.
Բազմաբեղուն .a. très fertile, fécond.
Բազմաբեր .a. qui porte ou produit beaucoup, fertile, fécond.
Բազմաբերուփիւն .s. grande fertilité.
Բազմաբիւր .a. très nombreux.
Բազմաբնակ .a. très habité.
Բազմաբոյլ .a. très nombreux.
Բազմաբուրեան .a. très parfumé.
Բազմաշանձ .a. qui possède beaucoup de biens, opulent, très riche, millionnaire.
Բազմազեղ .a. très beau.
Բազմազեռ .a. qui sait beaucoup, très érudit, très savant.
Բազմազիւն .a. de grand prix, précieux.
Բազմազիր .a. écrit en plusieurs manières, polygraphe; qui écrit beaucoup, polygraphe.
Բազմազլխեան .V. **Բազմազլուի**.
Բազմազլիկ .a. zool. polycéphale.
Բազմազլուի .a. qui a beaucoup de têtes, polycéphale.
Բազմազոյն .a. de plusieurs couleurs, multicolore, polychrome.
Բազմազով .a. qui mérite beaucoup d'éloges, très louable; beaucoup loué; élogieux.
Բազմազուր .a. très miséricordieux, très compatissant, rempli de tendresse.
Բազմազումար .a. très nombreux, en grand nombre.
Բազմազունդ .a. de plusieurs troupes, très nombreux.
Բազմազունքի .a. de diverses couleurs, divers, varié; — *ակն*, ambre jaune, succin.
Բազմազարեայ .V. **Բազմազարեան**.
Բազմազարեան .a. de plusieurs siècles, très reculé, séculaire,

multiséculaire; — *ժամանակ*, une longue suite de siècles; — *նուրբիւն*. antiquité reculée
Բազմազեմ .a. qui a plusieurs faces, qui a diverses figures; nombreux, divers, varié; adv. sous plusieurs faces; de plusieurs manières, de manières différentes, diversement.
Բազմազիւր .V. **Բազմազեմ**.
Բազմազոյն .a. très varié, de plusieurs sortes, où il règne une grande variété.
Բազմազունքիւն .s. grande variété.
Բազմազարդ .a. très orné.
Բազմազաւակ .a. qui a beaucoup d'enfants.
Բազմազբարդ .a. très occupé, très affairé; — *լուր*, avoir beaucoup d'occupation, beaucoup d'affaires, s'occuper de beaucoup de choses.
Բազմազգի .V. **Բազմազան**.
Բազմազեղ .a. très abondant, copieux.
Բազմազեղուն .V. **Բազմազեղ**.
Բազմազուարն .a. fécond en plaisirs, très amusant.
Բազմաբերք .a. de plusieurs feuilles; bot. polypétale.
Բազմաբիւ .a. très nombreux, bon nombre.
Բազմաժամանակ .a. qui dure longtemps, durable; vieux, ancien, antique.
Բազմաժամանակեայ .V. **Բազմաժամանակ**.
Բազմաժամանակեան .V. **Բազմաժամանակ**.
Բազմաժխար .a. très tumultueux.
Բազմաժողով .a. rassemblé en grand nombre, très nombreux, très fréquenté; s. grande réunion, grande assemblée, multitude, foule.

Բազմալար. a. qui a beaucoup de cordes.

Բազմալեզու. a. polyglotte.

Բազմալեզուեան. V. **Բազմալեզու.**

Բազմախառն. a. mêlé de plusieurs choses, varié; embrouillé, confus. [dense, très serré.

Բազմախիս. a. très épais, très

Բազմախնամ. a. qui a beaucoup de soin; bien soigné; plein de soins et d'attentions.

Բազմախնդիր. a. de plusieurs questions.

Բազմախոյան. a. qui tue ou qui égorge beaucoup.

Բազմախոս. a. qui abonde en herbes, herbeux. [luleux.

Բազմախոր. a. cellulaire, cel-

Բազմախորհի. a. où il y a beaucoup de plats, beaucoup de mets, splendide, magnifique; —սրահ, repas somptueux, grand repas.

Բազմախոսք. V. **Բազմաձոզով.**

Բազմախումբ. a. de grande foule, une infinité, beaucoup.

Բազմախոս. V. **Բազմաբան.**

Բազմախոսութիւն. V. **Բազմաբանութիւն.** [de plis.

Բազմածախ. a. qui a beaucoup

Բազմածախ. a. dispendieux, coûteux, splendide, somptueux, magnifique. [dispendieux.

Բազմածախ. a. très coûteux,

Բազմածաղի. a. pleins de fleurs, qui a beaucoup de fleurs; bot. multiflore.

Բազմածին. a. qui enfante souvent, qui met au monde beaucoup d'enfants ou de petits, multipare, prolifique; fécond, fertile; հայր — ազգասահմ, père d'une famille nombreuse.

Բազմածնութիւն. s. multiparité, polygènes; fécondité, fertilité.

Բազմածնուհ. V. **Բազմածին.**
Բազմակ. s. lumière, chandelle; chandelier, flambeau.

Բազմակալ. s. lumière, chandelle; mouchettes; bobèche; convive.

Բազմակցան. s. convive, invité, hôte; table, banquet; divan.

Բազմակարօ. a. qui manque de beaucoup de choses, qui a de grands besoins, très besogneux.

Բազմակեր. a. qui mange beaucoup, vorace; polyphage.

Բազմակերպ. a. qui a plusieurs formes, varié; polymorphe.

Բազմակին. a. qui a plusieurs femmes, polygame.

Բազմակցնիւն. a. très enchevêtré, très embarrassant, très compliqué, plein d'anicroches ou d'embarras, épineux.

Բազմակցնութիւն. s. polygamie.

Բազմակոտակ. a. flottant, ondoyant, houleux.

Բազմակողմանի. a. de plusieurs côtés, multiple, multilatère.

Բազմակոյս. a. trop entassé; très nombreux; s. grand tas, amas; foule, multitude.

Բազմահամ. a. très savoureux, qui a beaucoup de goût.

Բազմահամբաւ. a. fameux.

Բազմահայ. a. où il y a beaucoup d'Arméniens. [solemnel.

Բազմահանդէս. a. pompeux,

Բազմահասցեար. a. qui a beaucoup de talents, très ingénieux.

Բազմահառայ. a. qui soupire beaucoup; très déplorable, tout à fait lamentable.

Բազմահասոյր. a. volumineux.

Բազմահարուս. a. très riche, richard, richissime.

Բազմահեր. a. chevelu.

Բազմահմուտ. a. très érudit, très versé, très savant.

Ասզսահիւր. a. très ingénieux, fort industrieux; très artificieux, fertile en expédients, rusé.
Ասզսահոյ. a. qui a ou qui donne beaucoup de soucis.
Ասզսահոյով. a. gram. qui a plusieurs cas.
Ասզսահոյլ. a. adv. très nombreux, beaucoup, en foule.
Ասզսահունձ. a. abondant en moisson; qui fait naître d'abondantes récoltes.
Ասզսահունց. a. très retentissant, très sonore. [lustre.
Ասզսահոյալ. a. très célèbre, illustre.
Ասզսահրուց. a. qui fait plusieurs miracles, miraculeux.
Ասզսահայն. a. qui a beaucoup de sons ou de voix, qui rend plusieurs sons, retentissant, sonore; polyphone, multisonore.
Ասզսահաւան. a. qui a beaucoup de mains; nombreux; — գուհոյ, troupe nombreuse.
Ասզսահեւ. a. multiforme.
Ասզսահփր. a. qui a beaucoup de dons, de talents.
Ասզսահէտ. a. très malheureux, accablé de malheurs, très funeste.
Ասզսահփ. a. qui a plusieurs cordes, qui est monté sur plusieurs cordes; s. manivelle, manichordion.
Ասզսահաւանց. a. qui a beaucoup d'éclat, éclatant, très brillant.
Ասզսահամուկ. a. de diverses couleurs, bariolé; — կերպաս, étoffe façonnée.
Ասզսահիւղ. a. de plusieurs branches, branchu, rameux.
Ասզսահիւղի. V. **Ասզսահիւղ.**
Ասզսահոյալ. a. très riche, richissime.
Ասզսահագիւղ. a. qui a beaucoup de griffes ou beaucoup d'ongles.

Ասզսահան. a. entrelacé, replié, entortillé, tortueux, sinueux; fig. embrouillé, compliqué.
Ասզսահանուած. V. **Ասզսահան.**
Ասզսահասան. a. composé de plusieurs parties, divisé en plusieurs parties, complexe.
Ասզսահարդ. a. très peuplé, très peuplé.
Ասզսահարդանալ. vn. se peupler, se repeupler.
Ասզսահարդիլ. va. peupler, augmenter la population, rendre très peuplé.
Ասզսահարդուպիւն. s. multitude d'hommes, population considérable ou nombreuse.
Ասզսահփոխ. a. très peuplé, très fréquenté; très nombreux; tumultueux; s. foule, attroupelement.
Ասզսահայ. a. âgé d'un grand nombre d'années, vieux; qui dure beaucoup d'années, ancien, antique.
Ասզսահան. V. **Ասզսահայ.**
Ասզսահեղ. a. qui a beaucoup de péchés, grand pécheur.
Ասզսահաւաք. a. abondant en soie.
Ասզսահփր. a. bien approvisionné ou entassé. [lions.
Ասզսահիւղի. s. plusieurs millions.
Ասզսահուպիւն. a. qui a eu plusieurs femmes ou plusieurs maris, polygame. [mie.
Ասզսահուսումնաբիւն. s. polygame.
Ասզսահայաղ. a. vainqueur dans plusieurs combats.
Ասզսահայրկ. a. de plusieurs étages.
Ասզսահոյով. a. nombreux; — գարշ, plusieurs siècles.
Ասզսահոյլ. a. très agité, très émouvant.
Ասզսահարդ. a. très abondant.

Բազմայր. a. qui a eu plusieurs maris, polygame.
Բազմայրութիւն. s. polygamie.
Բազմայոյ. a. qui a plusieurs articulation, articulé, articuleux.
Բազմաթիւ. vn. se multiplier, augmenter en nombre.
Բազմանիւմ. a. nombreux; — *գերդասան*, famille nombreuse.
Բազմանիւս. s. géom. polyèdre.
Բազմանիւք. a. qui abonde en matériaux. [կիր.
Բազմանկար. V. **Բազմապատկան.**
Բազմանկիւն. a. qui a beaucoup d'angles, multangulé, polygone; s. polygone.
Բազմանուն. a. qui a plusieurs significations. [նուն.
Բազմանունակ. V. **Բազմաբան.**
Բազմանոյլ. V. **Բազմանուն.**
Բազմանուն. a. qui a plusieurs
Բազմաօտ. a. très lucratif.
Բազմաօխ. a. très fatigant, ouvrage, très laborieux.
Բազմաօրհ. a. très gracieux.
Բազմաջար. a. qui a beaucoup souffert; très tourmenté.
Բազմաչիւղ. a. qui a plusieurs yeux; polyommate.
Բազմապահանջ. a. très exigent.
Բազմապանոյն. a. très orné, enjolivé.
Բազմապայծառ. a. resplendissant, brillant, splendide, somptueux.
Բազմապատիւ. a. multiple; divers, beaucoup, plusieurs; précieux, magnifique; — *բնէ*, multiplicier; — *ըլլալ*, se multiplier; adv. beaucoup plus, bien davantage.
Բազմապատիւ. a. qui trompe beaucoup, très rusé.
Բազմապատիւ. a. très honoré, très honorable, comblé d'honneurs.

Բազմապատիւ. va. arith. multiplier.
Բազմապատիւի. s. arith. multiplicande; multipliable.
Բազմապատկեր. a. qui a beaucoup de tableaux, de peintures ou d'images. [պատկերի.
Բազմապատկիչ. V. **Բազմապատկիչ.** s. arith. multiplicateur; multiplicieur.
Բազմապատկող. V. **Բազմապատկիչ.** [multiplication.
Բազմապատկութիւն. s. arith.
Բազմապատկութիւն. vn. se multiplier.
Բազմապատմ. a. qui raconte beaucoup de choses.
Բազմապարգեւ. a. qui fait beaucoup de dons.
Բազմապար. a. qui doit beaucoup; très coupable.
Բազմապիւք. a. divers, varié, multiple. [riété.
Բազմապիւքութիւն. s. grande variété.
Բազմապայտ. a. qui a beaucoup de sinuosités, tortueux.
Բազմապտուղ. a. qui porte beaucoup de fruits, riche en fruits; bot. polycarpe.
Բազմապոյն. a. très laborieux, très empressé, très diligent.
Բազմաւոր. a. qui a beaucoup d'enfants. [ւոր.
Բազմաւորութիւն. V. **Բազմաւորութիւն.** s. multitude d'enfants; polygénisme.
Բազմաւորիւն. a. qui a beaucoup de colonnes. [de fautes.
Բազմաւորայ. a. qui a beaucoup
Բազմաւորիւն. a. qui a plusieurs branches; polistique; — *եղջիւր եղջիւրակ*, bois rameux du cerf. [ւորիւն.
Բազմաւորիւն. V. **Բազմաւորութիւն.** s. astr. les Pléiades.

Առգրտաւորագիր. a. revêtu de nombreuses signatures.
Առգրտաւորաւոր. a. s. polythéiste.
Առգրտաւորաւորեալ. V. **Առգրտաւորաւոր**.
Առգրտաւորակ. a. polysyllabe.
Առգրտաւորակալից. a. polysyllabique.
Առգրտաւորաւոր. a. qui travaille beaucoup, laborieux.
Առգրտաւոր. a. polyhistor.
Առգրտալից. a. très affligé; très affligeant.
Առգրտալիստ. a. très préjudiciable, très endommagé.
Առգրտալից. a. très dangereux, entouré de mille dangers.
Առգրտաւորաւոր. a. très étendu, très vaste, immense.
Առգրտաւորեալ. V. **Առգրտաւոր**.
Առգրտաւորեալ. a. qui est de différentes sortes, varié.
Առգրտաւորիկ. a. de différents aspect.
Առգրտաւորեալ. a. qui a beaucoup de feuillage, qui a une abondante frondaison, polyphylle.
Առգրտաւոր. a. très triste.
Առգրտաւոր. a. de plusieurs espèces.
Առգրտաւորիկ. a. très fertile; plein de mérite.
Առգրտաւոր. a. de beaucoup de valeur, de grand prix.
Առգրտաւոր. a. qui a beaucoup de racines.
Առգրտաւորեալ. a. qui possède plusieurs art, très industrieux; polytechnique; — *գործարան*, école polytechnique. [nicien].
Առգրտաւորեալ. s. polytechnique.
Առգրտաւոր. va. multiplier, rendre nombreux, augmenter.
Առգրտաւորիկ. s. pluralité, multiplicité.

Առգրտաւոր. a. très luisant, très brillant, splendide.
Առգրտաւոր. a. très expérimenté.
Առգրտաւոր. a. qui coûte beaucoup, de talent, de grand prix.
Առգրտաւոր. a. très curieux.
Առգրտաւոր. a. qui a beaucoup de mérite, très méritant.
Առգրտաւոր. a. très nombreux; — *քաղաք*. un nombre infini d'oiseaux.
Առգրտաւոր. a. très heureux.
Առգրտաւոր. a. de plusieurs couleurs, multicolore, panaché.
Առգրտաւորիկ. V. **Առգրտաւոր**.
Առգրտաւոր. va. asseoir, faire asseoir, placer.
Առգրտաւոր. vn. s'asseoir, prendre place; se mettre à table.
Առգրտաւոր. a. qui a beaucoup d'intelligence, très sensé.
Առգրտաւորաւորեալ. s. revoluer. [eux].
Առգրտաւոր. V. **Առգրտաւոր**; **առգրտաւոր**. V. **Առգրտաւոր**.
Առգրտաւոր. a. qui a plusieurs pieds, multipède; s. zool. polybe, polypode. [faits].
Առգրտաւոր. a. qui a beaucoup d'enfants.
Առգրտաւոր. s. grand nombre ou multitude d'enfants.
Առգրտաւոր. a. plein de pièges.
Առգրտաւոր. s. sofa; siège de voiture.
Առգրտաւոր. s. multitude, grand nombre, grande quantité; multitude, foule; *առգրտաւոր* — , grande foule, grande affluence de peuple.
Առգրտաւոր. a. très instruit, qui possède de grandes connaissances, très savant.
Առգրտաւոր. a. très utile.
Առգրտաւոր. a. de plusieurs jours; qui est plein de jours, très âgé.
Առգրտաւոր. a. qui a plusieurs

formes, très varié; adv. de plusieurs façons ou manières, diversement.

Բազուկ. s. bras; bras, force, pouvoir; branche, rameau; bot. poirée, bette; — *Յողու*, bras de mer; *Իր իշխանութեան* — ըստ *բաներ*, étendre son bras ou sa domination.

Բազում. a. beaucoup de, plusieurs, un grand nombre de; adv. beaucoup; *բազումն*, *բազմեք*, adv. beaucoup, de plusieurs manières, sous plusieurs rapports; — *միգամ*, plusieurs fois, maintes fois, plus d'une fois, bien des fois, à diverses reprises; *բազումք*, plusieurs, beaucoup de monde, beaucoup de gens, — *ք ի մարդկանէ*, la plupart des hommes; — *ք ի Հայոց*, plusieurs Arméniens, beaucoup d'Arméniens; *ի բազմոց Տեառ*, depuis longtemps.

Բազումամանակեայ V. **Բազմամանակ**.

Բազումոգորմ. a. très miséricordieux, très compatissant, rempli de tendresse.

Բազպան. s. manipule, brassard.

Բազրի. spl. accotoir, rampe.

Բազրան. s. degrés, marches d'un escalier.

Բաժ. s. portion; impôt, droit, taxe, péage.

Բաժակ, s. coupe, tasse, verre; bot. calice; cratère; fig. *բաժակն ըմպել*, boire, avaler le calice; *դուռնութեան բաժակն ըմպել*, boire le calice jusqu'à la lie; — *առաջարկել*, porter un toast; — *զարներ*, trinquer, boire à la santé. [toste

Բաժակիտոսութիւն. s. toast,

Բաժակեղայ. s. soucoupe.

Բաժակեարութիւն. s. toast, toste.

Բաժականիւ. a. en forme de calice, caliciforme.

Բաժակեառ. s. toast.

Բաժակաւոր. a. bot. calicé.

Բաժակիկ. s. petite coupe, petite tasse, calicule, ampoule.

Բաժանական. a. divisible, partible; s. scissionnaire.

Բաժանականութիւն. s. divisibilité; partibilité.

Բաժանակից. a. copartageant, participant.

Բաժանարար. s. arith. diviseur.

Բաժանել. va. diviser, partager, répartir; désunir, séparer; arith. diviser.

Բաժանելի. a. divisible, partageable, partible; s. arith. dividende.

Բաժանելիութիւն. s. divisibilité.

Բաժանորդ. a. s. participant, qui a part à, intéressé; abonné; souscripteur, actionnaire; — *ընել*, faire partager, faire participer; — *գրել*, abonner; — *ըլլալ*, participer, avoir part, partager; s'abonner, prendre un abonnement.

Բաժանորդագին. s. prix d'abonnement, abonnement; prix de souscription, souscription.

Բաժանորդագրել. va. abonner; souscrire.

Բաժանորդագրութիւն. s. abonnement; souscription. [ment.

Բաժանորդութիւն. s. abonné. **Բաժանում**. s. division, séparation; partage; compartiment; arith. division; fig. division, discorde.

Բաժին. a. part, portion, ration; parti, faction, division; action; cotisation.

Բաժինիկ. V. **Բաժնիկ**.

Բաժնիցին. s. prix d'une action, d'une part, d'un abonnement; cotisation.

Բամենքուք. s. action.
Բամնի. V. **Բամնի**.
Բամնիկ. s. actionnaire.
Բամնուիլ. vn. se diviser, se séparer, se partager.
Բալ. s. bot. cerise anglaise, griotte, montmorency; brouillard, brume.
Բալաւան. s. baume, baumier; baume,
Բալաւանի. s. bot. baumier.
Բալաւանի. s. bot. anacardier.
Բալենի. s. bot. cerisier anglais, griottier.
Բալի. V. **Բալենի**.
Բալիսար. V. **Բալիսար**.
Բալիսր. s. traîneau, schlitte.
Բալուս. s. balane; bot. gland.
Բալուի. s. eau-de-vie de cerise, kirsch.
Բախած. a. follet, fou, timbré, toqué.
Բախածուքիւն. s. folie.
Բախել. va. battre, frapper; heurter, choquer; jouer, toucher.
Բախիլ. vn. être battu; engager le combat, attaquer, en venir aux mains, aux prises, se battre, combattre; *հարու* —, se choquer, se heurter, s'entre-choquer.
Բախիւն. s. coup, choc, heurt; collision, conflit, engagement, combat, rencontre.
Բախոււ. V. **Բախիւն**.
Բախս. s. fortune; hasard, chance; sort, destin, destinée; bonheur, chance; *ըստ չար բախտին*, par malheur, malheureusement.
Բախախաղ. s. jeu de hasard, jeu de la fortune.
Բախախնդիր. s. aventurier; a. aventureux. [ture.
Բախախնդրութիւն. s. aventure.
Բախաւոր. a. fortuné, heureux, chanceux, veinard.
Բախաւորութիւն. s. bonheur, chance, veine.

Բակ. s. cour; bergerie, bercail; halo, auréole, limbe; circuit, enceinte, pourtour.
Բակառարիւն. s. gram. syllepse.
Բակիկ. s. bacille.
Բակիկաք. s. sac, besace, bisac, valise.
Բակիկէր. V. **Բակիկաք**.
Բակլայ. s. bot. fève.
Բահ. s. bêche.
Բահիլ. vn. bêcher.
Բաղադրեալ. a. composé.
Բաղադրել. va. composer, combiner.
Բաղադրութիւն. s. composition, combinaison. [composé.
Բաղադրուիլ. vn. se composer, être
Բաղածայն. s. gram. consonne.
Բաղանապետ. s. maître d'un établissement de bains.
Բաղանիւայր. s. station balnéaire.
Բաղանիք. s. bains, établissement de bains; bain.
Բաղարջ. a. azyne, sans levain; s. azyne, pain azyne; gâteau.
Բաղարջակիրաց սօն. V. **Բաղարջակիր**.
Բաղարջակիրութիւն. V. **Բաղարջակիր**. [zymes.
Բաղարջակիր. s. la fête des A-
Բաղարջակիր. spl. sornette, ba-livernes.
Բաղդ. V. **Բախս**. [դիր.
Բաղդախնդիր. V. **Բախախնդ**-
Բաղդասար. adv. comparativement. [comparé.
Բաղդասեան. a. comparatif,
Բաղդասել. va. comparer.
Բաղդասութիւն. s. comparaison.
Բաղիկ. s. bot. lierre; *սիւնաւորիկ* —, heder.
Բաղիսար. s. baliste.
Բաղիսիլ. V. **Բաղիսիլ**.
Բաղիկանայր. vn. consister, se composer, être composé, se former.

Բաղկացուցիչ. a. composant, constituant.
Բաղձալ. vn. désirer, souhaiter, aspirer. [ble.
Բաղձալի. a, désirable, souhaitable.
Բաղձանք. spl. souhaits, désirs, aspirations.
Բաղձացող. a. désireux.
Բաղնեպան. s. baigneur, garçon baigneur.
Բաղնետուն. s. bains, établissement de bains. [se baigne.
Բաղնետար. s. baigneur, celui qui
Բաղնեպան. V. **Բաղնեպան.**
Բաղնիք. V. **Բաղանիք.**
Բաղոսակ. s. bot. acore, acorus.
Բաղրուկ. s. bot. mauve.
Բանկոն. s. gilet, camisole; *ստափափ* —, camisole de force.
Բանկոնակ. s. pourpoint.
Բանք. s. mus. basse; basse, violoncelle.
Բամբակ. s. coton.
Բամբակաւար. a. cotonné.
Բամբակեղէն. s. cotonnade.
Բամբակեղենի. s. bot. cotonnier.
Բամբասանք. s. médisance, détraction.
Բամբասել. va. médire, dénigrer, rapporter. [teur.
Բամբասող. s. médisant, dénigrant.
Բամբի, **Բամբիոն.** s. reine, madame; princesse.
Բամբուս սալար. s. bot. reine-claude.
Բամբիս. s. castagnettes.
Բամբիս. s. bot. bamie, gombo.
Բայ. s. gram. verbe.
Բայածական. s. adjectif verbal.
Բայական. a. verbal.
Բայանուն. s, gram. substantif verbal.
Բայց. conj. mais; — *եթէ,* à moins que, si ce n'est que, sinon; — *միայն,* seulement; — *սակայն,* cependant, toutefois, pourtant.

Բան. s. parole; mot, terme; langue, langage; le Verbe; chose; raison, raisonnement, bon sens; cas; intelligence; proposition; rapport; proportion; *բանք բանէն սնցնէն յետոյ,* de la moutarde après le dîner.
Բանագէտ. a. lettré, savant, érudit.
Բանագնաց. a. négociateur, parlementaire; — *ուսու,* négociier, entrer en négociation ou en conférence, parlementer.
Բանագնացութիւն. s. négociation.
Բանագող. s. plagiaire.
Բանագողութիւն. s. plagiat.
Բանադատ. s. critique.
Բանադատութիւն. s. critique.
Բանադրանք. spl. excommunication, anathème.
Բանադրեալ. a. excommunié.
Բանադրել. va. excommunier, anathématiser. [դրանք.
Բանադրութիւն. V. **Բանադրանքութիւն.** s. excommunication.
Բանալ. va ouvrir, dénouer, développer, découvrir, déplier; démêler, desserrer; élargir, étendre; *ծակ* —, percer ou pratiquer un trou; *հանապարհ* — ouvrir un chemin, frayer ou pratiquer un chemin; *հաշիւ* —, ouvrir un compte; *զուրի* —, se découvrir; *շիշ* —, déboucher la bouteille.
Բանալի. s. clef; — *ժամացոյցի,* — de montre; *զաղտուկ* —, une fausse —. [cier.
Բանախօս. s. orateur, conférencier.
Բանախօսել. va. prononcer un discours, faire une allocution, faire une conférence.
Բանախօսութիւն. s. discours, allocution, conférence.
Բանակ. s. camp; armée.
Բանակադրութիւն. s. campement.

Բանակակից. a. compagnon de camp.
Բանակուն. a. raisonnable, doué de raison; logique.
Բանականութիւն. s. raison, intelligence.
Բանակասեղ. s. lieu de campement, camp, quartier général.
Բանակասեղի. V. **Բանակասեղ.**
Բանակել. va. camper.
Բանակեալ. V. **Բանակասեղ.**
Բանակեցնել. va. camper, faire camper.
Բանակիլ. vn. camper, se camper, prendre position.
Բանակոյի. s. débat, dispute; qui combat en paroles, contentieux, chicaner.
Բանակառիլ. vn. disputer, se disputer, débattre, se débattre, se chicaner.
Բանակցիլ. vn. entrer en pourparler, négocier.
Բանակցութիւն. s. conférence, pourparler, négociation.
Բանակիւ. s. écrivain; poète.
Բանակիւսութիւն. s. poésie.
Բանաձև. s. formule.
Բանաձևել. vn. formuler.
Բանասպառ. s. rationaliste.
Բանասպառութիւն. s. rationalisme.
Բանագետ. s. philologue.
Բանագիտական. a. philologique.
Բանասիրութիւն. s. philologie; étude de la littérature.
Բանասեղծ. s. poète.
Բանասեղծական. a. poétique.
Բանասեղծել. va. poétiser, faire des poésies. [poème].
Բանասեղծութիւն. s. poésie.
Բանասեղծուհի. sf. poétesse.
Բանասեղծորէն. adv. poétiquement.
Բանալարութիւն. s. raison, intelligence.

Բանալէն. s. discussion.
Բանաւոր. a. raisonnable, rationnel.
Բանաւորութիւն. s. raison, rationalité; intelligence.
Բանախաղ. a. plagiaire.
Բանախաղութիւն. s. plagiat.
Բանափնիս. s. critique.
Բանափնութիւն. s. critique.
Բանքեր. s. messenger, reporter.
Բանգ. s. bot. jusquiame.
Բանգէս. V. **Բանգէտ.**
Բանգիտութիւն. s. argutie; connaissance, savoir.
Բանդազուումիս. s. extravagance, rêverie, délire, radoterie, révasserie, chimère, hallucination, élucubration.
Բանդազուօել. vn. radoter, déraisonner, divaguer, extravaguer, délirer, battre la campagne.
Բանդազուօն. s. rêveur, révasseur.
Բանդակ. s. marmelade.
Բանեղ. a. verbaux, disert, éloquent.
Բանեցնել. va. faire fonctionner ou marcher; faire travailler ou broder; employer; բռնութիւն — employer la force ou la violence; Նահք տը — exploiter une mine
Բանքալ. s. cessation de travail, chômage, campos, grève; gréviste, chômeur; — ընկէ, cesser de travailler, faire grève.
Բանքաւ. s. orateur; savant, instruit, lettré.
Բանիլ. vn. fonctionner, marcher, opérer, agir; travailler; broder.
Բանիմաս. a. qui comprend, bon entendeur; raisonnable, intelligent.
Բանիմաց. V. **Բանիմաս.**
Բանիպէտ. s. main-d'œuvre, salaire.

Բանուծք. s. broderie.
Բանուկ. a. fréquenté; — *հաճախ փողոց*, chemin passant, rue passante.
Բանուոր. s. ouvrier.
Բանուորաբիւն. s. état d'ouvrier.
Բանուորուհի. sf. ouvrière.
Բանջար. s. légumes, herbes potagères. [tarien.
Բանջարակեր. a. herbivore; végétarianisme.
Բանջարակերութիւն. s. végétarianisme.
Բանջարահաւուկ. a. qui mange des légumes, végétarien.
Բանջարանոց. s. potager, jardin potager. [նոց.
Բանջարաստան. V. **Բանջարահաւուկ**. s. marchand de légumes. [légumes.
Բանջարեղէն. a. de légume; s. **Բանջարեղի**. va. rapporter, faire des rapports, faire de faux rapports, tripoter, intriguer.
Բանջարեղու. s. délateur, rapporteur, intrigant, tripotier; satan, diable.
Բանջարեղութիւն. s. rapport, intrigue, délation, tripotage; diablerie.
Բանկ. s. prison; — *դնել*, mettre en prison, emprisonner; — *նետել*, jeter en—; — *հանել*, faire sortir de—; — *փախել*, s'évader.
Բանկեղի. a. emprisonné, prisonnier, captif.
Բանկեղից. s. compagnon de captivité ou de prison, codétenu.
Բանկահաւ. a. emprisonné.
Բանկապահ. s. géolier, gardien.
Բանկապան. V. **Բանկապահ**.
Բանկապահ. s. chef des géoliers.
Բանկարդի. a. tenu en prison, prisonnier, détenu.
Բանկարդեղութիւն. s. emprisonnement, prison, détention.

Բանկարդեղի. a. prisonnier, emprisonné.
Բանկարդիկ. V. **Բանկեղի**.
Բանկարդութիւն. s. emprisonnement.
Բանկեղի. va. emprisonner, mettre en prison, éconer, coffrer.
Բառ. s. crinière.
Բառխակ. a. distributif,
Բառխի. va. distribuer, partager, répartir.
Բառխիւ. s. pourboire; — *տալ*, donner un —.
Բառխիչ. s. distributeur, répartiteur, partageur.
Բառխող. V. **Բառխիչ**.
Բառխում. s. distribution, répartition, partage.
Բազաղակ. s. baliverne, sornette, bagatelle, niaiserie, bavardage, distraction, inapplication.
Բազաղի. vn. baliverner, dire des sornettes ou des balivernes, divaguer.
Բառ. s. mot, terme; — *սառ* —, mot à mot, littéralement, à la lettre; — *սկսն թարգմանութիւն*, traduction littérale.
Բառագիտական. a. lexicologique.
Բառագիտութիւն. s. lexicologie, terminologie, glossologie.
Բառագիր. s. lexicographe.
Բառագիրք. V. **Բառագիր**.
Բառախաղ. s. jeu de mots, calembour.
Բառաչ. s. beuglement, mugissement; bélement. [gir.
Բառաչի. vn. bêler; beugler, mugir.
Բառարան. V. **Բառագիրք**.
Բառարի. a. littéral, mot à mot.
Բառացուցակ. s. liste ou table des mots, lexique.
Բառագիրք. s. dictionnaire.
Բառագրակ. V. **Բառագրակ**.
Բառագրակ. s. vocabulaire, petit dictionnaire.

Բանկոզումծ. s. charade, logogriphe.
Բանակալիք. s. levier; crochet.
Բանակալ. va. lever, élever, soulever; enlever, ôter, retrancher, supprimer, soustraire; porter, supporter, soutenir; *զժուարու-թիւնը* —, trancher ou lever la difficulté; *աղաղակ՝ կական՝ կառաջ՝ ձայն՝ չիջ* —, pousser ou jeter des cris.
Բանտան. s. basterne.
Բարանք. spl. blâme, répréhension, accusation.
Բարեի. va. blâmer, accuser.
Բանոց. s. arch. niche.
Բարաք. s. mar. ber; flûte.
Բարակ. a. mince, fin, délié; — *ցաւ*, phtisie; s. zool. braque, chien de chasse.
Բարակամիտ. a. fin, perspicace.
Բարակասուիք. s. petit drap.
Բարակհատ. vn. devenir délicat.
Բարակուրիւն. s. finesse.
Բարակուկ. a. assez mince.
Բարակցաւ. s. path. phtisie.
Բարակցենի. va. amincir, rendre plus mince.
Բարապան. s. huissier, portier.
Բարապանապետ. s. chef des huissiers ou des portiers.
Բարաւնութիւն. s. rhét. descriptions des mœurs et des passions des hommes, éthopée; prosopopée.
Բարաւոր. s. linteau, montant d'une porte.
Բարանց. s. baliverne, sornette, bavardage, radotage.
Բարանցի. vn. dire des balivernes, des sornettes, radoter, bavarder.
Բարանցող. s. radoteur, balivernier, celui qui tient des propos futiles ou frivoles.
Բարանցում. V. **Բարանց.**

Բարբաք. V. **Բարբանց.**
Բարբաքանք. V. **Բարբանց.**
Բարբաքի. V. **Բարբանցի.**
Բարբառ. s. voix, son, cri; parole; langage, langue; idiome, dialecte.
Բարբառի. vn. parler. [situation.
Բարբառանք. s. barguinage, hê-
Բարբառիկ. V. **Բարբառաւ.**
Բարբառիկան. V. **Բարբառաւ.**
Բարբառաւ. s. barbare, sauvage.
Բարբառասեպան. a. barbare.
Բարբառաւորութիւն. s. barbarie.
Բարգաւան. a. illustre, glorieux, insigne; prospère, fleuri, florissant, policé.
Բարգաւանանք. s. gloire, grandeur, éclat, honneur; prospérité, progrès, développement, état florissant.
Բարգաւանի. va. rendre glorieux; faire fleurir ou prospérer, policer; *ժեքը* —, cultiver l'esprit.
Բարգաւանի. vn. devenir glorieux ou illustre; fleurir, prospérer, faire des progrès.
Բարգաւանոյ. s. celui qui fait fleurir, qui fait prospérer ou progresser. [ւանանք.
Բարգաւանութիւն. V. **Բարգաւանում.** s. prospérité, progrès, état florissant.
Բարգաւանաւ. a. prospère.
Բարդ. s. tas, amas, pile, monceau; botte, meule; barde; a. composé, double; *էլեկտրական* —, pile électrique; — *բառ*, mot composé.
Բարդի. va. accumuler, amasser, entasser; amonceler; composer.
Բարդում. a. amassé, accumulé, entassé.
Բարդութիւն. s. accumulation, entassement; composition.
Բարդուի. vn. s'accumuler, s'entasser.

Քարեցեղեմ ա. bienveillant, bénévole. [veillance.
Քարեցեղեմաբիւն s. bien-
Քարեցեղեմաբար a. obligant, bienfaiteur.
Քարեալ, **Քարով** adv. bien; — *երգք*, soyez le bienvenu; *մասն* — *քով*, adieu, au revoir; *մասն* — *քով*, dire adieu, faire ses adieux.
Քարեբախ a. heureux, fortuné; — *լուս*, être heureux, avoir du bonheur, de la chance.
Քարեբախաբար adv. heureusement.
Քարեբախապէտ V. **Քարեբախաբար**.
Քարեբախանքիւն s. bonne fortune, bonheur, chance.
Քարեբաղ . etc. V. **Քարեբախ** . etc.
Քարեբանի va. dire du bien, louer, bénir, rendre hommage à.
Քարեբանեալ a. loué, glorifié.
Քարեբանիչ V. **Քարեբանալ**.
Քարեբանալ a. s. loueur, louangeur, qui bénit, qui fait l'éloge, panégyriste, prôneur.
Քարեբանաբիւն s. louange, éloge, bénédiction.
Քարեբաս a. heureux, prospère.
Քարեբասիկ V. **Քարեբաս**.
Քարեբասանքիւն s. bonheur, prospérité.
Քարեբարայ a. d'un naturel excellent, d'un bon naturel, qui a bon caractère, affable.
Քարեբարայնքիւն s. bon naturel, excellent caractère.
Քարեբարայնքիւն V. **Քարեբարայնքիւն**.
Քարեբեր a. qui produit beaucoup, très fertile.
Քարեբերնքիւն s. grande fertilité, fertilité, production.
Քարեզեղ a. très beau, charmant, joli, gentil.

Քարեզործ a. qui fait du bien, bienfaisant.
Քարեզործեղեմ a. de bienfaisance; — *քղերուծիւն*, société de bienfaisance; — *հասանալիքիւնք*, fondations pieuses.
Քարեզործիչ va. faire du bien, faire des bonnes œuvres.
Քարեզործնքիւն s. bonne action, bonne œuvre, bienfaisance.
Քարեզորով V. **Քարեզուր**.
Քարեզուր a. miséricordieux, tendre, clément, bon.
Քարեզուրացի a. de bon augure.
Քարեղեղ a. bienséant, convenable, propre, à propos, opportun.
Քարեղիշտնքիւն s. l'à propos, opportunité. [enjolivé.
Քարեզարդ a. bien orné, embelli,
Քարեզարդիչ va. embellir, enjoliver.
Քարեզարդանքիւն s. ornement, embellissement. [noble.
Քարեզարմ a. de bonne famille,
Քարեղաւ a. très bon, meilleur; excellent, probe.
Քարեղաւիչ va. rendre bon, améliorer. [té; bien être.
Քարեղանքիւն s. bonté, probité.
Քարեղանիչ vn. devenir bon, s'améliorer.
Քարեղանալ a. tempéré.
Քարեղանալիչ va. tempérer; corriger.
Քարեղանալնքիւն s. température; tempérament, tempérance.
Քարեղիղն a. consciencieux, scrupuleux.
Քարեղիղեբար adv. consciencieusement, scrupuleusement.
Քարեղիղնքիւն s. conscience, scrupule.
Քարեղեմ a. qui a bien soin, soigneux, bienveillant.
Քարեղեմեղիչ va. avoir bien soin de, bien soigner.

Բարեխնամուհ. V. **Բարեխնամ**.
Բարեխնամութիւն . s. grand
 soin, attention, bienveillance.
Բարեխոհ . a. qui pense bien,
 bien pensant, bienveillant; sage,
 prudent, sensé.
Բարեխոս . a. qui donne de
 bons conseils; bien élevé.
Բարեխօս . s. intercesseur; fig.
 avocat; — ըլլալ, intercéder, sol-
 liciter pour qn. [du bien].
Բարեխօսել . vn. intercéder; dire
Բարեխօսութիւն . s. intercession.
Բարեկազմ . a. bien ordonné,
 bien arrangé, bien fait, bien
 constitué.
Բարեկամ . s. ami; *մտքիմ'ան-
 կեղծ' չմտքիմ'անձնանուէր' սի-
 բիթ' սուտ* —, ami intime, sin-
 cère, vrai, dévoué, cher ou chéri,
 faux.
Բարեկամաբար . adv. en ami,
 amicalement; à l'amiable.
Բարեկամական . a. amical.
Բարեկամանայ . vn. être ou de-
 venir ami, se lier d'amitié.
Բարեկամուէտ . V. **Բարեկա-
 մաբար** . [ami].
Բարեկամուէր . a. qui aime son
Բարեկամութիւն . s. amitié.
Բարեկամուիթ . sf. amie.
Բարեկարգ . a. bien rangé, en
 bon ordre.
Բարեկարգել . va. mettre en bon
 ordre, rétablir l'ordre ou la dis-
 cipline, réformer.
Բարեկարգութիւն . s. bon or-
 dre; discipline; police; réforme;
վրդովիլ Տաստանել — ը, trou-
 bler, établir l'ordre.
Բարեկեղան . s. carnaval.
Բարեկեղանական . a. carna-
 valesque.
Բարեկեղանութիւն . s. bon-
 heur, félicité, bien-être, vie heu-
 reuse.

Բարեկեցուհ . a. qui mène une
 vie heureuse.
Բարեկեցիկ . a. qui mène des
 jours heureux; aisé; — ըլլալ, vi-
 vre dans l'aisance, être aisé.
Բարեկեցութիւն . s. bien-être,
 aisance.
Բարեկիրք . a. bien élevé, poli.
Բարեկրօնութիւն . s. bonne édu-
 cation; politesse.
Բարեկրօն . a. pieux.
Բարեկոյն . a. bienveillant.
Բարեկոյնիլ . vn. daigner, agréer,
 vouloir bien, consentir.
Բարեկոյնյ . a. qui fait plaisir,
 très agréable.
Բարեկոյնութիւն . s. agrément,
 consentement, approbation; bien-
 veillance, bonté.
Բարեկոյն . a. de bon goût, sa-
 voureux, agréable.
Բարեկոյնաւ . a. qui a bonne
 réputation, qui jouit d'une belle
 renommée, très célèbre.
Բարեկոյնաւել . va. faire une
 bonne réputation à qn., faire
 son éloge.
Բարեկոյնաբար . a. agréable, ai-
 mable, complaisant, obligeant.
Բարեկոյնաց . a. docile, obéissant.
Բարեձեւ . a. de bonne forme,
 décent, distingué, gracieux.
Բարեձեւութիւն . s. joli forme,
 maintien décent ou gracieux, bien-
 séance.
Բարեմաղթել . va. souhaiter,
 faire des vœux. [vœu].
Բարեմաղթութիւն . s. souhait,
Բարեմանութիւն . s. bonheur,
 fortune, bonne qualité, perfection
Բարեմիտ . a. de bonne foi, naïf,
 ingénu; bon, bienveillant, indul-
 gent.
Բարեմոյն . a. de bonne humeur,
 de bonne nature. [génument].
Բարեմտաբար . adv. naïvement, in-

Բարեմտութիւն. s. bonne foi, naïveté, ingénuité; bonté, bienveillance, indulgence.

Բարեյաջող. a. très favorable, prospère. [chance.

Բարեյաջողութիւն. s. bonne

Բարեյարդար. a. bien arrangé.

Բարեյարմար. a. bien ajusté, très bien assorti, propre à, très convenable.

Բարեյիշուածի. a. de bonne ou d'heureuse mémoire.

Բարեյայ. a. de bonne espérance; qui donne du bon espoir.

Բարեյորդր. a. qui exhorte aux bonnes choses; enclin au bien.

Բարեյօժար. a. bien disposé, porté au bien, bienveillant.

Բարեյօժարութիւն. s. bonne volonté, bienveillance.

Բարեցախանձ. a. qui a du zèle, zélé; — գրգռ., émulation. [point.

Բարեցիօ. s. bonne note, bon

Բարեցօւն. a. de bon signe; remarquable, distingué; — օր, heureux jour.

Բարեցորոգել. va. réformer.

Բարեցորոգելի. a. réformable.

Բարեցորոգիչ. a. s. réformateur.

Բարեցորոգութիւն. s. réforme.

Բարեցօրոգում. s. réforme.

Բարեցալուծի. a. qui a un bon but, un but louable.

Բարեշէն. a. bien construit.

Բարեցնրի. a. gracieux, agréable.

Բարեցնրիութիւն. s. bénéfice; prérogative.

Բարեոմ. a. distingué, gracieux.

Բարեբօցական. a. évolutif.

Բարեբօցել. vn. évoluer.

Բարեբօցութիւն. s. évolution,

Բարեբօցում. s. évolution.

Բարեպաշտ. a. pieux, dévot, religieux.

Բարեպաշտական. a. pieux, pie; — գործ, œuvre pie.

Բարեպաշտութիւն. s. piété, religion.

Բարեպաշտէն. adv. pieusement. [heureux.

Բարեպաշտի. a. favorable, propice,

Բարեքուն. a. diligent.

Բարեպէր. a. qui aime le bien ou les gens de bien, bon, bienveillant, obligeant, complaisant.

Բարեպէրութիւն. s. amour du bien, bonté, bienveillance, obligeance

Բարեպէր. a. qui a un bon cœur.

Բարեբարութիւն. s. bon cœur, bonté de cœur. [nance.

Բարեկայեցիցութիւն. s. conve-

Բարեօն. V. Լուսաօն.

Բարեօնութիւն. V. Լուսաօն-ութիւն. [noble.

Բարեոնի. a. de haute naissance,

Բարեոնիկ. V. Բարեոնի.

Բարեոնիութիւն. s. haute naissance, noblesse.

Բարեբար. s. bienfaiteur; a. bien-faisant, qui fait du bien.

Բարեբարական. a. de bienfaisance, bienfaisant; — նպաստել, but—.

Բարեբարել. va. faire du bien, obliger. [faisance.

Բարեբարութիւն. s. bienfait, bien-

Բարեբարուհի. sf. bienfaitrice.

Բարեբօցնիկ. a. heureux, fortuné. [saluer.

Բարև. s. salut, salutation; — ատլ,

Բարեել. va. saluer.

Բարեփոխելի. a. modifiable.

Բարեփոխել. va. modifier.

Բարեփոխութիւն. s. modification. [փիւն.

Բարեփոխում. V. Բարեփոխում.

Բարեփոխութիւն. s. modification.

Բարեփել. va. cacher, voiler, dissimuler, pallier.

Աւրբֆիլ. a. qui a bon air, avenant, bien fait, joli, gentil; — *ձեւեր*, manières avenantes, gracieuses.

Աւրբ. a. bon; s. le bien, un bien, bienfait, faveur; les biens; — *է*, c'est bon, c'est bien; — *զընել*, faire du bien; — *եկաք*, soyez le bienvenu; *ճշմոքիտ* — *զ*, les vrais biens; *իսկապէս* — *զ*, les biens réels; *Տամբաւ բարեաց*, bonne réputation.

Աւրիգայուս. s. la bienvenue, heureuse arrivée.

Աւրիգանի. sf. Parisienne.

Աւրիգի. s. Parisien.

Աւրիյոյ. s. bonjour.

Աւրիոֆ. a. bon; adv. bien; — *է*, c'est bon, c'est bien, c'est très bien.

Աւրիրիկուց. s. bonsoir.

Աւրիֆ. spl. les biens; le bien, bienfait.

Աւրի. a. âcre, âpre, aigre; fig. aigre, rude, revêche.

Աւրիւնայր. a. éclaté en colère; adv. en colère, en courroux, ab irato; — *սիք*, flots en courroux, flots irrités.

Աւրիւնայ. vn. se fâcher, se mettre en colère, s'emporter, s'indigner, s'irriter, se courroucer, mettre son bonnet de travers.

Աւրիւսիւր. a. irascible, colère, emporté, colérique.

Աւրիւսանքիւց. s. colère, ire, irascibilité.

Աւրիւցայ. a. qui s'élance avec colère, courroucé, enragé, irrité; — *ալօք*, avec des yeux pleins de colère, plein d'indignation.

Աւրիւցոյ. V. **Աւրիւսիւր.**

Աւրիւցնի. va. fâcher, mettre en colère.

Աւրիւսիւց. s. colère, indigna-

tion, emportement; — *զ իջցնել*, apaiser la colère.

Աւրձ. s. coussin, traversin; siège, divan; anat. cuisse; fig. dignité, charge, grade; *առաջին* — première place, place d'honneur; — *երեսայ զլսու*, oreiller.

Աւրձուկաի. s. compétiteur; compétition; — *լոի*, être compétiteur.

Աւրձուպուց. s. cuisnard.

Աւրձերև. s. taie d'oreiller.

Աւրձերէց. s. président; — *տեղի* ou *բարձրէրէցք*, première place, place d'honneur.

Աւրձիքոյի բնի. laisser à l'abandon, abandonner, délaisser.

Աւրձիկ. s. petit coussin, coussinet; méd. compresse.

Աւրձիկներ. spl. petits coussins.

Աւրձոյ. a. celui qui enlève, qui ôte.

Աւրձուկր. s. anat. fémur.

Աւրձուկրայից. a. anat. fémoral.

Աւրձուկնակ. s. bot. aurone, abrotone; *դեղին* —, tanaisie.

Աւրձուֆ. s. levée, enlèvement; soustraction, suppression, abrogation, abolition; déduction, défalcation.

Աւրձուֆ. spl. haut, hauteur, élévation, éminence, ciel; *ի բարձունիս* adv. en haut.

Աւրձուս, *ի բարձուս*, adv. d'en haut, d'un lieu élevé.

Աւրձ. a. haut, élevé; élevé, sublime, éminent, grand; — *ձայնոյ*, à haute voix; — *ոճ*, style élevé. — *զանդակ*, relief, haut-relief.

Աւրձաբարբա. a. qui a la voix élevée, qui parle haut; retentissant, bruyant; adv. à haute voix.

Աւրձաբարձ. a. très haut, très élevé, culminant, sourcilieux.

Աւրձազազա. a. qui a le sommet très haut.

Աւրձազան. a. qui tient la haute

ou la première place, éminent, très haut, élevé.

Ռարձրագոյնիք. spl. les premiers sièges, la place d'honneur, préséance.

Ռարձրագուստ. s. haute région.

Ռարձրագին. a. d'un prix élevé, cher; adv. cher; — *վաճառել*, vendre cher.

Ռարձրագլուխ. a. qui porte la tête haute, qui a la tête élevée; fier, hardi, glorieux; principal, premier; — *երթալ*. marcher la tête haute, le front levé, avec assurance; adv. hautement, hardiment, glorieusement, fièrement.

Ռարձրագլխոյ. a. qui a un dôme ou une coupole très haute; — *էկեղեցի*. église — [քահնայնիք].

Ռարձրագլուց. V. **Ռարձրագլուց**.

Ռարձրագլուց. a. supérieur; culminant; — *խորհուրդ*. conseil supérieur; — *Պուստ*, la Sublime Porte; — *սամբաթ*, le plus haut degré.

Ռարձրագոյն. a. adv. à grands cris.

Ռարձրագոյն. V. **Ռարձրագոյն**.

Ռարձրագոյն. a. d'une haute taille, d'une taille élevée; très élevé, sourcilieux.

Ռարձրագոյն. a. qui a une position élevée, qui est haut placé.

Ռարձրագոյն. a. qui vole de très haut.

Ռարձրագոյն. a. qui vole en haut, qui plane au haut des airs, qui vole à tire d'aile. [sance.

Ռարձրագոյն. a. de haute naissance.

Ռարձրագոյն. a. qui a des voutes très élevées.

Ռարձրագոյն. a. qui s'élève, qui s'élançe très haut.

Ռարձրագոյն. a. très haut, élevé.

Ռարձրագոյն. s. le plus haut point, point culminant, apogée; *Բ.Ր.* — 2

հասնիլ, arriver à son apogée.

Ռարձրագոյն. a. très houleux, très ondulant, très onduleux, qui a des vagues très élevées.

Ռարձրագոյն. a. à hautstalons.

Ռարձրագոյն. a. qui regarde haut, haut, élevé. [grand.

Ռարձրագոյն. a. de taille élevé,

Ռարձրագոյն. a. qui a une âme élevée, magnanime.

Ռարձրագոյն. a. qui a la voix élevée; adv. à haute voix; —

բարբառով. à haute voix, hautement.

Ռարձրագոյն. adv. à grand cri, à cor et à cri.

Ռարձրագոյն. a. le front haut; V. **Ռարձրագոյն**.

Ռարձրագոյն. a. qui a une haute idée de soi-même, hautain, orgueilleux, superbe, fier.

Ռարձրագոյն. a. très haut et bien fortifié.

Ռարձրագոյն. vn. avoir une haute idée de soi, être hautain ou orgueilleux, présumer trop de soi.

Ռարձրագոյն. s. esprit élevé, hauteur, fierté, orgueil.

Ռարձրագոյն. a. qui a de grosses joues, joufflues.

Ռարձրագոյն. a. sourcilieux, altier, superbe, hautain, fier, orgueilleux.

Ռարձրագոյն. vn. s'élever, monter, remonter, se hausser; s'élever, monter, être promu; accroître, augmenter, se grandir; se gonfler d'orgueil, s'enorgueillir;

ցորենը կը բարձրանայ, le blé monte, il hausse de prix.

Ռարձրագոյն. a. très remarquable, insigne, signalé, étonnant, prodigieux. [très élevé.

Ռարձրագոյն. a. bâti bien haut,

Ռարձրագոյն. a. très gracieux; Sa Béatitude.

Քարճրաօամրակ. a. qui a de hautes tours. [mètre.
Քարճրաչափ. s. hypsomètre, altimètre.
Քարճրաչափական. a. hypsométrique, altimétrique; astr. analemmatique.
Քարճրաչափուքիւն. s. astr. analemma; hypsométrie, altimétrie. [murailles.
Քարճրապատ. a. qui a de hautes murailles. V. **Քարճրապատ.**
Քարճրապատի. a. très honorable, très honoré; Altesse, Excellence. [tesse.
Քարճրապատուքիւն. s. Altesse.
Քարճրապարտեց. V. **Քարճրապարտեց.**
Քարճրապարտեցուքիւն. V. **Քարճրապարտեց.**
Քարճրապարտիւն. a. qui a des murailles élevées; s. hautes murailles, fortifications.
Քարճրապահանգ. a. d'un haut grade; — պաշտօնական՝ պաշտօնատար. haut fonctionnaire.
Քարճրաբիւզ. s. mus. hautbois.
Քարճրաբար. s. hauteur.
Քարճրալի. vn. dresser le cou, marcher la tête haute, se rengorger, être fier, hautain ou superbe.
Քարճրալուքիւն. s. hauteur, fierté, orgueil.
Քարճրալի. a. rengorgé, hautain, fier, altier, superbe.
Քարճրաբար. a. hautement digne, qui a une haute valeur.
Քարճրացում. s. élévation, promotion; hausse.
Քարճրացնել. va. élever, lever, relever, hausser, exhausser, rehausser; élever, promouvoir, pousser, avancer; exalter, illustrer, glorifier; ճայնել — élever la voix, le ton; գինը — hausser le prix.

Քարճրաւանդ. s. hauteur, plateau, élévation, éminence, promontoire; échafaud; estrade; a. haut, élevé. [ւանդ.
Քարճրաւանդակ. V. **Քարճրաւանդակ.**
Քարճրաւանդակ. s. haut-relief; bas-relief = *Խորքանդակ.*
Քարճրաւանդակ. s. le Très Haut.
Քարճրաւանդակ. a. légèrement élevé ou haut.
Քարճրաւանդակ. s. hauteur, élévation; hauteur, élévation, prééminence, éminence; hauteurs, altesses.
Քարճրաւանդակ. a. qui a de hautes branches [ղաւ.
Քարճրաւանդակ. V. **Քարճրաւանդակ.**
Քարճրաւանդակ. V. **Քարճրաւանդակ.**
Քարճրաւանդակ. s. moraliste.
Քարճրաւանդակ. s. morale.
Քարճրաւանդակ. a. plein de morale, moral.
Քարճրաւանդակ. V. **Քարճրաւանդակ.**
Քարճրաւանդակ. a. qui fait la morale, moraliste, moralisateur, moraliseur.
Քարճրաւանդակ. a. de morale.
Քարճրաւանդակ. vn. faire la morale, moraliser.
Քարճրաւանդակ. s. morale.
Քարճրաւանդակ. a. moral; s. la morale; — *ի դէմ գործել*, blesser la morale; — *ի տէր մտքը*, un homme moral.
Քարճրաւանդակ. V. **Քարճրաւանդակ.** [յարճուցիչ.
Քարճրաւանդակ. V. **Քարճրաւանդակ.**
Քարճրաւանդակ. s. moralité; le moral.
Քարճրաւանդակ. a. qui se vante de sa moralité, qui est vanté pour sa moralité, très moral.
Քարճրաւանդակ. adv. moralement, au moral.
Քարճրաւանդակ. a. qui aime la morale.
Քարճրաւանդակ. s. roman moral.

Քարայնացի ի. s. moraliseur, moralisateur.

Քարայն V. **Քարք**.

Քարոյն ի. a. bon; profitable; — *զայտէ*, je vous souhaite bon usage, bon profit, grand bien vous fasse! adv. bien; *միայն* —, au revoir, portez-vous bien; — *եկարք*, soyez le bienvenu.

Քարոյնքի ի. s. bonté; production, produits, fruits.

Քարոյնք ի. s. pampre; branche, rameau. [cause.

Քարոյնքի ի. s. prétexte; motif,

Քարոյնքի յն. prétexter, alléguer, prendre prétexte de.

Քարոյնքի V. **Քարոյնքի**.

Քարք s. pot, cruchon.

Քարոյնքի ի. s. baguette magique ou divinatoire.

Քարոյնքի ի. s. chim. barytifère.

Քարոյնքի ի. a. chim. barytique.

Քարոյնքի ի. s. bot. tremble, peuplier tremble.

Քարոյնքի ի. s. prétexte.

Քարոյնքի յն. prétexter.

Քարոյնքի ի. a. bon; adv. bien; — *է*, c'est bon, c'est bien, c'est très bien, il vaut mieux; — *է*, ce n'est pas bon, ce n'est pas bien; — *է* *ստեղ*, il est laid de mentir.

Քարոյնքի յն. va. améliorer, rendre meilleur.

Քարոյնքի յն. s'améliorer, devenir meilleur.

Քարոյնքի ի. s. amélioration.

Քարք ի. s. caractère; mœurs, conduite; habitude; *բարձր բարոյնք*, caractère, nature, naturel; *խանգարել էր ծանեղի* — *ք*, corrompre les mœurs; *ստեղի* — *ք*, adoucir les mœurs; *բարոյնք էր ծանեղի*, corruption des mœurs; *ստեղի* — *ստեղի* —, mœurs pures; *խոսքի* —, caractère fier, fierté. [sant.

Քարոյնքի ի. a. prospère, florissant.

Քարոյնքի ի. s. bien-être, bonheur, prospérité.

Քարք ի. a. ouvert, découvert; s. déficite; — *ք* *գոցել*, couvrir le déficite; *այլք բացօք*, les yeux ouverts, ouvertement; — *գլխով*, à tête ouverte, découvert; — *ստեղի*, outre cela; *է* — *գլխով* *գլխով*, va-t'en, allez-vous en, allez-vous promener; *է* — *գլխով* *էր ծանեղի*, retirez-vous de moi; *է* — *ստեղի*, excepter, exclure, ôter; *է* *բացի* adv. à la campagne, dans la plaine, dans les champs, en plein champ, à découvert; *բաց է է* —, ouvertement, évidemment; *այլք* —, éveillé, vigilant.

Քարք ի. prép. excepté, à l'exception, sauf, outre, hormis; — *է* *է*, excepté toi; — *գորակ էր է*, hors la force. [s'écrier.

Քարոյնքի ի. յն. s'exclamer,

Քարոյնքի ի. յն. exclamation.

Քարոյնքի ի. a. qui va loin.

Քարոյնքի ի. s. rhét. apostrophe.

Քարոյնքի ի. a. absent.

Քարոյնքի ի. V. **Քարոյնքի**.

Քարոյնքի յն. va. éloigner.

Քարոյնքի յն. s'éloigner, s'absenter, être absent.

Քարոյնքի ի. s. absence, distance; *էր բացակայութեան*, en son absence.

Քարոյնքի ի. a. divergent.

Քարոյնքի ի. s. divergence.

Քարոյնքի ի. a. évident, manifeste, clair; — *կերպով*, clairement. évidemment.

Քարոյնքի ի. s. gram. substantif qualifié par une apposition.

Քարոյնքի յն. va. manifester, expliquer, éclaircir.

Քացայայտիչ, s. gram. apposition.
Քացայայտութիւն, s. explication, éclaircissement.
Քացաւար, adv. exceptionnellement.
Քացաւական, s. gram. ablatif.
Քացաւապէտ, V. Քացաւար.
Քացաւիկ, a. exceptionnel; — *թիւ*, numéro ou édition spéciale.
Քացաւութիւն, s. exception, abstraction; — *ըլլալով*, par exception.
Քացաւար, adv. négativement.
Քացաւական, a. négatif.
Քացաւականապէտ, V. Քացաւար. [avouer.
Քացաւի, vn. nier, dire non, dés-
Քացաւութիւն, s. négation.
Քացաւայր, s. champ, campagne, plaine.
Քացա, s. distance, intervalle; esplanade; impr. interligne; a. distant, éloigné.
Քացաւի, vn. interligner.
Քացաւի, va. expliquer.
Քացաւիչ, s. explicateur.
Քացաւորութիւն, s. explication; — *առլ*, donner des explications, expliquer.
Քացաւակ, a. lointain, éloigné; vaste, étendu; absolu; — *կերպով*, absolument.
Քացաւակապէտ, adv. absolument, d'une manière absolue.
Քացքաւ, s. bavard, indiscret.
Քացքիւ, a. évident, clair.
Քացի քաց, V. Քաց.
Քացքնկեցիկ, a. jeté dehors, repoussé, abject, vil.
Քացխափ, a. qui s'ouvre et qui se ferme.
Քացիփիկ, a. à moitié fermé; — *ակնակ*, un regard furtif.
Քացողական, a. méd. apéritif.

Քացրո, a. catégorique; — *կերպով*, catégoriquement. [ment.
Քացրոյապէտ, adv. catégorique-
Քացում, spl. ouverture.
Քացութիւն, s. ouverture; espace.
Քացալի, vn. ouvrir, s'ouvrir.
Քացում, s. action d'ouvrir, ouverture; — *ժողովոյ*, ouverture d'une séance; *քացման ճառ*, discours d'ouverture; *քացման հանդէս*, inauguration.
Քացօքայ, a. qui demeure ou qui couche en plein air; adv. découvert, en plein air, à ciel ouvert; — *ըլլալ*, loger ou coucher en plein air, à la belle étoile; passer la nuit en plein champ.
Քացօքի, vn. loger ou coucher en plein air; à la belle étoile; bivouaquer.
Քաւ, s. fin, terme; — *է*, il suffit, c'est assez: *այդ — է*, cela suffit.
Քաւական, a. suffisant; capable, en état, apte; content, digne; s. capacité; — *ըլլալ*, être suffisant, suffire; être capable, être à même, être en état, être bon à faire qch.; — *գտնել*, *համարել*, trouver assez, se contenter de.
Քաւական, Հոս քաւականի, adv. suffisamment, assez, autant qu'il faut, passablement; — *է*, *այսչափը — է*, c'est assez, il suffit; — *չէ*, ce n'est pas assez, cela ne suffit pas; — *աւտով է*, c'est assez solide; — *է որ*, il suffit que.
Քաւականափ, a. en nombre suffisant. [ter de.
Քաւականացալի, vn. se contenter.
Քաւականացալի, a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante. [sant.
Քաւականացուցիչ, a. satisfaisant.
Քաւականութիւն, s. suffisance, le suffisant; satisfaction; capacité, aptitude.

Բաւարար. a. satisfait, satisfaisant.

Բաւարարել. va. satisfaire.

Բաւարարութիւն. s. satisfaction; — աւլ, donner —.

Բաւել. vn. suffire; être capable, être en état, pouvoir, permettre; attendre; supporter, endurer; durer.

Բաւեցնել. va. faire suffire, rendre suffisant.

Բաւիղ. s. dédale, labyrinthe.

Բաւղականի. a. en forme de labyrinthe.

Բախ. s. myth. Bacchus; — Ի աւաւար, marchand de vin (maison), cabaret, estaminet, taverne.

Բախտական. a. bachique.

Բախտասօճ. spl. bacchanales, fêtes —.

Բքուկ. s. huppe, crête.

Բղեաշխ. s. consul; *փոխանակ բղեշխ.* proconsul.

Բղեշխ. V. **Բղեաշխ.**

Բղեշխարհիւն. s. consulat.

Բղել. s. réparation, restauration, entretien.

Բիկ. a. cassé, brisé, rompu.

Բիկարոյժ. s. chir. rebouteur; renoueur, rhabilleur.

Բիկանելի. a. cassable, brisable.

Բիկանել. va. briser, rompre, casser; fracturer, mettre en pièces; couper; déchirer; rompre, défaire, mettre en déroute; frapper de terreur, saisir d'effroi ou d'épouvante; — սրբառ, briser le cœur, décourager, abattre.

Բիկանիլ. vn. se briser, se casser, rompre; casser; être brisé, découragé ou abattu; réfracter, réfléchir, répercuter.

Բիկանիչ. a. phys. réfringent.

Բիկեկանօճ. spl. afféterie.

Բիկեկեալ. a. phys. brisé, réfracté.

Բիկեկել. va. briser, rompre, casser; réfracter, réfléchir; rompre, fatiguer; *Զայն* — entre-couper la voix.

Բիկեկիլ. vn. se réfracter.

Բիկեկիչ. a. phys. réfringent.

Բիկեկում. s. brisure; réfraction, diffraction; afféterie.

Բիկեալ. a. brisé.

Բիկոր. s. morceau, débris, fraction, tronçon, éclat, fragment.

Բիկոց. s. brisoir.

Բիկում. s. brisement, rupture, cassure, fracture; échec, défaite, déroute; réfraction; *Հայր* —, fraction du pain; *սրբ* —, brisement du cœur.

Բիկել. va. briser, rompre, casser.

Բիկիկ. s. mousseline; bysse, byssus.

Բիկիկեալ. a. de mousseline.

Բիկիկեղէն. V. **Բիկիկեալ.**

Բիկմաւոր. a. fécond, fertile.

Բիկմաւորել. va. féconder, produire.

Բիկմաւորիչ. a. fécondateur, fertilisant. [fécondation.

Բիկմաւորութիւն. s. fécondité,

Բիկմաւորում. V. **Բիկմաւորութիւն.**

Բիկմալոսի. s. bot. pollen.

Բիկուն. V. **Բիկմաւոր.**

Բն. s. tribunal; tribune; chaire; — *ելալ.* monter à la tribune ou sur la scène; *Եկեղեցի* —, sanctuaire; *Թատրոս* —, scène.

Բնախօս. V. **Բնախօսաց.**

Բնախօսութիւն. V. **Բնախօսացութիւն.**

Բնական. a. oratoire; scénique.

Բնաւաց. s. orateur.

Բնաւացութիւն. s. oraison, discours, harangue, homélie.

Բնք. V. **Բն.** [sacré.

Բնքաւաց. s. orateur; orateur

Բնքաւացական. a. oratoire.

Քն. s. fardeau, charge, faix; balle, ballot; fig. fardeau, charge; — **շուռ**, cargaison, chargement; **մէկուն վրայ—ըլլալ**, être à charge à qn.; — **անոց**, le poids ou le faix des années.

Քնացարձ. s. porte-faix, commissionnaire; homme de peine; — **շաւ**, bateau de transport, chaland.

Քնացից. a. prix de chargement.

Քնացիր. s. connaissance.

Քնացրօք. s. déchargement.

Քնակ. s. ballot.

Քնակաւ. f. s. camion, fourgon.

Քնակիր. V. Քնացարձ.

Քնակրօքից. s. action de porter un fardeau; métier de porte-faix.

Քնակրօքի. sf. porteuse.

Քնանալ. s. chaland.

Քնասալ. s. camion.

Քնանր. a. chargé.

Քնանրեալ. V. Քնանր.

Քնանրել. va. charger, mettre un fardeau sur; fréter.

Քնանրի. vn. être chargé.

Քնանորոք. s. chargeur.

Քնանորօքից. s. action de charger, chargement. [րի].

Քնանորի. V. Քնանու.

Քնանու. f. s. chargement.

Քնանր. s. treuil; trac.

Քր. s. produit, production; — **քրքրք**, fruits de la terre; **քրքրքով հասուցում**, paiement en nature.

Քրան. s. bouche; orifice, entrée, ouverture; fig. organe; — **քանայ**, bouches, embouchure; — **սրայ**, tranchant; — **ք քրան**, bouche à bouche, face à face; **ք — , ք քրանայ**, par cœur, de mémoire; — **ով**, verbalement, de vive voix; **ք օք —**, d'une seule voix, unanimement; **քրքրք քրք** —

քք վաղքիւ, faire venir l'eau à la bouche; — **ք քիւ**, mettre à la bouche, suggérer; **քրքիւ —**, de bouche en bouche; — **քիւ սալ**, dire des sottises, accabler de reproches; — **քիւ**, être l'obligé de qn.; — **ք քանալ**, ouvrir la bouche; fig. oser dire qch.; — **անիւ**, préférer; — **քրքիւ լեցուն**, **լեք լեցուն**, tout plein, archiplein.

Քրանաց. adv. avec la bouche ouverte, bouche béante.

Քրանայիր. adv. à pleine bouche.

Քրանակալ. s. mors, bride, bâillon; a. dont la bouche est fermée.

Քրանայից. a. anat. buccal, oral.

Քրանապարկ. s. zool. abajoue.

Քրանասալ. s. path. stomatite.

Քրանացի. adv. avec la bouche; de vive voix; de bouche; a. oral;

— **քրքրով**, oralement, verbalement.

Քրանանր. a. à bouche.

Քրանիպակ. a. discret, silencieux.

Քրն. s. forteresse, château fort.

Քրնակ. s. redoute.

Քրնակալ. s. châtelain; commandant d'une forteresse.

Քրնամէջ. s. l'intérieur d'une forteresse.

Քրնանալ. s. monitor.

Քրնապահ. V. Քրնակալ.

Քրնարգել. a. renfermé dans un fort.

Քրնարգելաքից. s. détention.

Քրնաբազմ. s. place forte, ville forte.

Քրնարայ. spl. les forts, les forteresses.

Քրնարէ. V. Քրնարայ.

Քրիւ. va. porter, apporter; mener, amener, conduire; produire; supporter, souffrir; permettre; faire voir, concerner; **յառաջա-**

աւջ —, citer; ձեռք —, gagner; սէջ է սէջ —, exposer, citer, alléguer; պտուղ —, porter des fruits; շահ —, porter intérêt; վերջը —, finir, terminer; նախանձ —, porter envie, envier.

Աբրեցիկէ. s. bot. véronique.

Աբրկամի. a. joyeux, gai, enjoué, réjouissant.

Աբրկամիք.

Աբրկամից. } V. **Աբրկամի.**

Աբրկամցի. s. joie, allégresse; plaisirs, jouissances, agréments, délices, charmes; անսպական —, plaisirs purs.

Աբրկամաւոր. a. très joyeux, plein de joie; fécond en plaisirs.

Աբրկամիք. a. qui cause la joie.

Աբրկամաւոր. a. réjouissant, joyeux.

Աբրկրի. va. rendre joyeux, réjouir, donner de la joie, combler de joi, égayer, charmer.

Աբրկրի. vn. avoir de la joie, ressentir ou éprouver de la joie, s'égayer, se réjouir, être joyeux, être charmé; ցնծացել —, s'abandonner à la joie, tressaillir de joie.

Աբրկրփից. s. joie, allégresse, agrément, délice, plaisirs, enjouement; այս աղան ծորը — է, cet enfant fait les délices de sa mère; զայրք, անսրգ —, plaisir doux, innocent.

Աբրմուցի. V. **Աբրմուց.**

Աբրմիկ. s. petite bouche.

Աբրմուց. s. action de porter ou d'apporter, port; tendance, penchant, inclination, propension; բերքն է, passions; քաղաքի բերքն է, par la destinée.

Աբրբ. a. fécond, fertile.

Աբրբ. spl. denrée; production, V. **Աբր.**

Աբսից. s. chim. térébenthine; — է իւր, essence de —.

Աբսիցի. s. bot. térébinthe.

Աբսի. s. clou; pôle; արշակի՝ հիւսիսային —, pôle arctique, pôle nord; արշակի՝ հարավային —, pôle antarctique, pôle sud.

Աբսաւագէ. s. assyriologue.

Աբսաւագիւտփից. s. assyriologie.

Աբսաւագիր. a. cunéiforme, en caractère cunéiforme; s. cunéiforme, caractère cunéiforme.

Աբսաւագործ. s. cloutier.

Աբսաւագործաւփից. s. clouterie. [néiforme.

Աբսաւագրփից. s. écriture cunéiforme.

Աբսաւագի. a. décloué.

Աբսաւո. V. **Աբսաւակաւ.**

Աբսաւակաւ. a. polaire; — սաւազ, étoile —. [larisation.

Աբսաւակաւացաւ. s. phys. polaire.

Աբսաւակաւացի. V. **Աբսաւակաւացաւ.**

Աբսաւակաւ. a. cloué.

Աբսաւան. a. cunéiforme.

Աբսաւային. a. polaire.

Աբսաւային. a. fixé avec des clous, cloué

Աբսաւաւ. V. **Աբսաւագիր.**

Աբսաւաւ. s. astr. tramontane, étoile polaire.

Աբսաւայց. s. phys. polariscope, analyseur; boussole.

Աբսաւացաւ. s. phys. polarisation.

Աբսաւացի. va. polariser.

Աբսաւաւոր. s. tenaille.

Աբսաւի. va. clouer, attacher avec des clous; enclouer; աչքերը —, fixer des yeux.

Աբսաւուց. s. enclouage, clouage, clouement.

Աբսաւ. s. zool. bouc châtré.

Աբսաւ. V. **Աբսաւ.**

Աբսաւ. V. **Աբսաւ.**

Բզզել. vn. bourdonner.
Բզզում. s. bourdonnement.
Բզզուհ. a. bourdonnant.
Բզեզ. s. entom. scarabée.
Բզիկ բզիկ բնիկ. déchiqueter.
Բզլալ. V. **Բզզել.**
Բզկել. } va. déchiqueter.
Բզգել. }
Բզգում. s. action de déchiqueter.
Բեօկ մօկոյ. s. zool. civette.
Բքամս. s. anat. pouce.
Բքամի. a. s. esprit obtus, obtus.
Բքամուրից. s. obtusion de l'esprit.
Բքանալ. V. **Բքիլ.**
Բքոցնիլ. V. **Բքել.**
Բքոցնից. a. géom. obtusangle, obtus; s. angle obtus.
Բքուսի. s. pouce (mesure).
Բքուցում. s. émoussement.
Բքիլ. va. émousser; fig. émousser, affaiblir.
Բքիլ. vn. s'émousser.
Բքուրից. s. émoussement.
Բքաքր. a. chassieux.
Բքքանգ. s. amulette, talisman.
Բքիք. s. amulette.
Բքիկ. s. médecin, docteur; *քաջ շարժար խոհրտ անպիտան* —, bon, habile, prudent ou sage, mauvais —. [latani.
Բքկակ. s. petit médecin, char.
Բքկական. a. médical, de médecine, médicinal; — *վարժարան*, école de médecine.
Բքկականուրից. s. médecine.
Բքկանց. V. **Բքկարանց.**
Բքկապե. s. chef des médecins, médecin en chef.
Բքկարանց. s. école de médecine; livre de médecine.
Բքկել. va. guérir.
Բքկելի. a. guérissable.
Բքկիլ. vn. être guéri, se guérir.
Բքկիչ. } V. **Բուժիչ.**
Բքկող. }

Բքկուրից. s. guérison; médecine.
Բքկուրիլ. V. **Բքկիլ.**
Բքկուրի. sf. doctoresse, femme médecin.
Բքկու. s. docteur en herbe.
Բքք. s. cocon; grelot.
Բքք. a. chassieux.
Բքք. s. anat. pupille, prunelle; *սիրելի պահել երբև զ — ախան*, conserver ou aimer comme la prunelle de ses yeux.
Բքքել. vn. piauler.
Բքք. s. chassie.
Բքք. s. tache, macule, squillure; fig. tache, souillure, flétrissure, défaut, blâme.
Բքքիլ. s. bot. érable.
Բքք. s. ergot; éperon; maladie des céréales, ergot.
Բքքն. s. ichtyol. clupe.
Բքք. s. bâton, gourdin, rondin.
Բքքնապանակ. a. qui habite la Birmanie.
Բքք. a. dur, raide; grossier, rude, rustand, rustique, rustre, impoli, incivil, brutal.
Բքքանդական. a. byzantin.
Բքքանդակ. a. de Byzance, byzantin; s. Byzantin.
Բքքանդակ. a. byzantin.
Բքքանդակի. sf. Byzantine.
Բքք. s. dix mille; a. beaucoup, très nombreux, innombrable; adv. dix mille fois, très souvent, de mille manières; — *քառասուն*, des milliers, un très grand nombre, des milliers et des milliers; — *թշնամանք*, toutes sortes d'injures.
Բքքաքք. a. adv. de mille manières ou façons, de mille formes, multiple.
Բքքաքք. a. très nombreux.
Բքքաքք. } V. **Բքքաքք.**
Բքքաքքիլ. }

Բիրուար. a. au nombre de dix mille, millier, immense, innombrable.

Բիրեղ. s. cristal. [cristal.

Բիրեղագործ. s. fabricant de

Բիրեղագործարան. s. fabrique de cristal, cristallerie.

Բիրեղագործաբան. s. cristallerie, art de fabriquer des cristaux. [lographie.

Բիրեղագրութիւն. s. cristal-

Բիրեղակոն. a. cristallisant; de cristal.

Բարեկանկերպ. a. cristallin.

Բարեկան. V. **Բարեկանկերպ.**

Բարեկային. V. **Բարեկայ.**

Բարեկանայ. vn. se cristalliser.

Բարեկանման. a. semblable au cristal, cristallin.

Բարեկանցնել. va. cristalliser.

Բարեկանում. s. cristallisation.

Բարեկանում. V. **Բարեկանում.** [tallin.

Բարեկայ. a. de cristal, cris-

Բրթակ. s. lobe ou lobule de l'oreille.

Բրթակուար. a. bot. lobé.

Բրթնի. s. bot. fenugrec.

Բրթ. s. tourteau (pâtisserie); pharm. trochisque.

Բլուակ. s. fiole.

Բլուակնի. vn. voir trouble, avoir la vue faible.

Բլուակնութիւն. s. path. obscurcissement ou affaiblissement de la vue, amblyopie.

Բլուանայ. V. **Բլուակնի.**

Բլար. s. colline; *Սեղէն* —, un homme grand, géant.

Բլրակ. s. butte, petite colline, éminence.

Բլրան. a. en forme de colliné.

Բծախան. a. taché.

Բծախնար. a. chicanier, qui cherche la petite bête.

Բծախնարութիւն. s. chicanerie.

Բծաւար. a. taché, tacheté.

Բծաւարել. va. tacher, souiller.

Բծիծ. s. entom. pou.

Բդեղ. } s. petite jarre, bocal.

Բդիլ. }

Բդիլ. va. faire pousser, produire, faire sortir ou naître; faire jaillir, faire couler.

Բդիլցնել. V. **Բդիլ.**

Բդիլի. vn. germer, pousser, naître; jaillir, sourdre, couler, s'écouler; ruisseler, sortir; prendre sa naissance dans, avoir sa source dans, émaner, procéder.

Բդիլում. s. jaillissement, source, éruption, sortie; procession, émanation.

Բդուկ. } V. **Բդեղ.**

Բդուղ. }

Բդշախ. a. luxurieux, lascif.

Բդշախնութիւն. s. luxure.

Բնաբան. s. thème, texte; physicien.

Բնաբանութիւն. s. physique.

Բնազաւան. s. pays natal, patrie.

Բնազե. s. physicien; naturaliste.

Բնագիտական. a. physique.

Բնագիտութիւն. s. physique.

Բնագր. s. original, texte.

Բնագրական. a. textuel; physiographique.

Բնագրութիւն. s. physiographie.

Բնականցաբար. V. **Բնականցորէն.** [cien.

Բնականցազե. s. métaphysique.

Բնականցական. a. métaphysique. [sique.

Բնականցութիւն. s. métaphysique.

Բնականցորէն. adv. métaphysiquement.

Բնազ. s. instinct.

Բնազաբար. V. **Բնազորէն.**

Բնազում. V. **Բնազ.** [ment.

Բնազորէն. adv. instinctive-

Բնագրին. V. **Բնախօս.**
Բնագրնական. a. physiogno-
 monique. [monie.
Բնագրնութիւն. s. physiogno-
Բնալոյծ. s. chimiste.
Բնալուծական. a. chimique.
Բնալուծարան. s. laboratoire.
Բնալուծութիւն. s. chimie.
Բնախոյզ. s. naturaliste.
Բնախօս. s. physiologiste.
Բնախօսական. a. physiologique.
Բնախօսապէս. adv. physiolo-
 giquement. [idiotisme.
Բնախօսութիւն. s. physiologie;
Բնախօսօրէն. V. **Բնախօսա-
 պէս.**
Բնածին. a. inné, naturel.
Բնածխաքար. s. chim. acide
 carbonique.
Բնածխական. a. carbonique;
 — **ԲՔՈ.**, acide —.
Բնածխաք. s. chim. carbonate.
Բնածուխ. s. chim. carbone.
Բնակակից. s. qui habite en-
 semble, cohabitant; — **ըլլալ**, de-
 meurer ensemble, cohabiter.
Բնակակցութիւն. s. cohabita-
 tion.
Բնական. a. naturel; normal;
 — **է**, il est naturel; — **օրէնք**,
 les lois de la nature, la loi na-
 turelle; — **լեզու**, langage natu-
 rel; — **պատմութիւն**, histoire na-
 turelle. [ment.
Բնականաբար. adv. naturelle-
Բնականապէս. V. **Բնականա-
 բար.** [simplicité.
Բնականութիւն. s. naturel.
Բնականօրէն. V. **Բնականա-
 բար.**
Բնակավայր. s. lieu d'habita-
 tion, habitation, domicile.
Բնակատեղի. V. **Բնակավայր.**
Բնակարան. s. habitation, do-
 micile, demeure, logement, sé-
 jour, résidence.

Բնակաւէ. a. peuplé; — **ընէ**,
 peupler; — **ըլլալ**, être peuplé.
Բնակեալ. a. habité.
Բնակելի. a. habitable, logeable.
Բնակեք. a. naturel, original.
Բնակեցնել. va. faire habiter,
 loger, établir.
Բնակիլ. vn. habiter, demeurer,
 loger, séjourner, résider, s'étab-
 lir; être habité, être peuplé.
Բնակիչ. s. habitant.
Բնակից. a. qui est de même
 nature, consubstantiel; cohabitant.
Բնակութիւն. s. action d'habi-
 ter, habitation; V. **Բնակարան**;
իր — **ը նստանել**, fixer son
 séjour. [habitation.
Բնակչութիւն. s. établissement,
Բնածիր. a. inné, naturel.
Բնահարպ. s. chim. stéarine.
Բնօտարհ. s. contrée; pays
 natal.
Բնապանիր. s. chim. caséine.
Բնապառ. s. naturaliste (re-
 ligious). [de naturalisme.
Բնապառական. a. naturaliste,
Բնապառօտութիւն. s. natu-
 ralisme.
Բնապատմաբան. s. naturaliste,
 qui étudie l'histoire naturelle.
Բնապատմապէս. V. **Բնապա-
 տմաբան.** [naturelle.
Բնապատմական. a. d'histoire
Բնապատմութիւն. s. histoire
 naturelle. [բան.
Բնապատու. V. **Բնապատմ-
 ապէս.** V. **Բնակեապէս.**
Բնաջիւղ քնել. détruire de fond
 en comble, exterminer entière-
 ment; — **ըլլալ**, être détruit de
 fond en comble, être exterminé
 complètement.
Բնաջնում. s. extermination.
Բնապրօտէ. s. chim. albumine.
Բնավայր. s. pays natal, terre
 natale.

Բնուէր. s. le vrai maître.
Բնութիւն. s. type; a. original.
Բնու. adv. du tout, point du tout, nullement, jamais de la vie, en aucune façon, pas du tout, point; — *երբեք*, pas du tout, jamais de la vie.
Բնութիւն. V. **Բնու.**
Բնութեամբ. s. naturel, caractère; *հաւանդուել կորսիւմ* —, un — ardent ou fier.
Բնիւն. } s. entom. escarbot.
Բնիւն. }
Բնիկ. a. naturel, propre; natif, natal, originaire; aborigène.
Բնիւն. s. obole, liard, penny.
Բնայր. s. nature, naturel, qualité.
Բնութիւն. s. nature; essence, substance, personne; naturel, caractère; sexe; nature, qualité; complexion; les éléments; *բնութեամբ*, naturellement, de nature; *ի բնութեամբ*, par la nature; — *ը կոտորել շտկել*, rompre, former ou améliorer le caractère; *ազնիւ* —, bonne nature.
Բնուս. adv. par la nature, de nature, naturellement.
Բոօրիկ. s. boursouffure; anat. vésicule.
Բոօրիկեայ. V. **Բոկանայ.**
Բոօրիկցեայ. V. **Բոկացեայ.**
Բոգ. s. bot. gentiane.
Բոգ. s. femme de mauvaise vie, prostituée, fille ou femme publique, courtisane, putain.
Բոճոճ. s. grelot, sonnette; cocon.
Բոճոճանք. a. à sonnettes; — *օձ*, serpent —, crotale.
Բոճոճիկ. s. petit grelot.
Բոյր. a. tout, entier, tout entier; rond, arrondi, sphérique; s. le tout; guirlande; bouton; — *ը կոտորել*, boutons de rose.
Բոյրագիր. s. la ronde (écriture); impr. romain.

Բոյրադէմ. a. au visage rond et plein.
Բոյրակ. a. rond, arrondi, circulaire, sphérique; s. cercle, conférence.
Բոյրակաճիւ. V. **Բոյրոթ.**
Բոյրակեայ. va. arrondir.
Բոյրակի. a. rond.
Բոյրակիլ. vn. s'arrondir.
Բոյրակութիւն. s. arrondissement, rondeur, rotundité.
Բոյրակու. V. **Բոյրոթ.**
Բոյրացուէր. a. entièrement offert, très dévoué.
Բոյրացուցաւ. a. offert avec tous ses fruits; s. holocauste.
Բոյրգիր. V. **Բոյրագիր.**
Բոյրեայ. va. arrondir; tresser, entrelacer, combiner, composer; couronner, achever; environner, cerner, entourer; rassembler.
Բոյրոթ. a. rond, arrondi, circulaire, orbiculaire; s. rotonde; adv. en rond, en cercle.
Բոյրովից. adv. entièrement, totalement, tout à fait, de toutes manières; a. tout, entier, tout entier.
Բոյրութիւն. s. totalité; arrondissement, rondeur.
Բոյրում. s. circuit, tour, révolution, période.
Բոկ. a. pieds nus, déchaussé; adv. nu-pieds.
Բոկացաց. a. qui va pieds nus ou nu-pied.
Բոկանայ. vn. se déchausser, ôter les souliers, les bas.
Բոկեղ. s. gimblette.
Բոկոց. V. **Բոկ;** — *երթալ քալել*, marcher nu-pieds.
Բոկութիւն. s. état d'une personne déchaussée.
Բոկոտեայ. vn. grogner; baver, jeter de la bave. [vause].
Բոկոտ. a. baveux; s. ichtyol. ba-

Բահրելի. V. **Բադիրելի**.
Բողբոջ. s. germe, bourgeon, pousse, rejeton, surgeon; fig. rejeton, descendant. [geons.
Բողբոջազարդ. a. orné de bour-
Բողբոջային. a. germinal.
Բողբոջելի. vn. germer, pousser, bourgeonner, naître.
Բողբոջում. s. germination.
Բողիկ. s. bot. cornaret.
Բողկ. s. bot. radis; վայրի —, raifort. [cornichon, antenne.
Բողկուկ. s. andouiller, dague,
Բողոք. s. protestation; appel; réclamation; — բանասու V. **Բողոքելի**.
Բողոքագիր. a. qui écrit des protestations; écrit de protesta- tion, plainte; protêt. [tation.
Բողոքային. a. plein de protes-
Բողոքական. s. protestant.
Բողոքականություն. s. protes- tantisme. [tante.
Բողոքականուհի. sf. protes-
Բողոքարկու. a. qui proteste.
Բողոքարկություն. s. protes- tation.
Բողոքելի. va. protester, appeler en justice, faire appel, réclamer; porter plainte, se plaindre de.
Բոմբիւն. s. retentissement, dé- tonation, fracas, grand bruit; écho; — արձակել, retentir, dé- toner.
Բոյք. s. anat. pouce; lobe.
Բոյլ. s. troupe, foule, bande; es- saim; — է —, en foule, en masse.
Բոյլի. spl. astr. Pléiades.
Բոյն. s. nid; gîte d'un animal; — դնել կանուցանել, nicher, faire son nid.
Բոյնկալ. s. nichet.
Բոյս. s. plante; fig. — բարուց, caractère, naturel, nature; — ար- ձակել, pousser, germer; — ք, les végétaux.

Բոյր. s. odeur, arôme, parfum.
Բոհայ. s. bohème, bohémien, bo- hémienne.
Բոհայերէն. s. la langue des bohémiens; adv. en bohémien, en langue bohémienne.
Բոհուցելի. va. jouir de, avoir la jouissance de. [frelon.
Բոս. s. entom. œstre de bœuf;
Բոսելի. s. entom. frelon.
Բոսոր. s. couleur de sang; rouge, rougeur; a. rouge.
Բոսորագի. a. d'une jellie cou- leur rouge.
Բոսորային. V. **Բոսորային**.
Բոսորայի. a. de couleur de sang, rouge vermeil.
Բով. s. fourneau, fournaise; mine, minière; — է անցանել, examiner.
Բովագործ. s. mineur, ouvrier des mines.
Բովանաս. V. **Բովագործ**.
Բովանակ. a. tout, entier, tout entier, complet.
Բովանակապէս. adv. totale- ment, entièrement.
Բովանակելի. va. comprendre, contenir, enfermer, renfermer, embrasser; achever, terminer, compléter; rassembler, réunir, réduire.
Բովանակություն. s. action de contenir; total, somme; montant; sommaire; contenu, contenance; — հարուստ, le montant; — օրինացէք է, l'abrégé de la loi, c'est la charité. [épices.
Բովինայի. spl. aromate, encens;
Բովիրելի. va. torréfier, rissoler, griller, brûler.
Բովի. V. **Բով**.
Բոնոս. s. helminthe; ver.
Բոնոսիք. a. vermoulu; — ը- լալ, se vermouler, être piqué des vers.
Բոր. s. path. lèpre; chim. bore.

Բարակ. s. chim. nitre, salpêtre.
Բարակածիք. s. chim. azote, nitrogène. [nitrique.
Բարակական. a. chim. azotique,
Բարսու. s. moisi, moisissure.
Բարսուսեամբ. a. qui a le goût du pourri.
Բարսուսյից. a. pourri, putride; — ջրով, fièvre putride.
Բարսուցնել. va. faire moisir.
Բարսուի. vn. moisir, se moisir.
Բարսրիս. a. voluptueux, lubrique, libertin.
Բարսր. V. **Բարսրախառն.**
Բարսրախառն. a. enflammé, ardent.
Բարսրեալ. a. enflammé.
Բարսրեիք. a. inflammable.
Բարսրել. va. enflammer, mettre en feu, embraser; fig. enflammer, échauffer, rallumer, exciter.
Բարսրեցնել. V. **Բարսրել.**
Բարսրի. vn. s'enflammer, prendre feu; fig. s'enflammer, pétiller d'ardeur.
Բարսրիչ. a. inflammatoire.
Բարսրում. s. inflammation; ardeur; — կրեց՝ սխտեց, effervescence des passions; — սղեաց, entérite, inflammation des intestins.
Բարեաց. s. zool. hyène.
Բարեցի. V. **Բարեան.**
Բարս. a. lépreux.
Բարսուցալ. vn. avoir la lèpre, être atteint de la lèpre.
Բարսուց. s. léproserie.
Բարսեցնել. va. rendre lépreux.
Բարսի. V. **Բարսուցալ.**
Բարսուսիւն. s. path. lèpre.
Բաց. s. flamme (au propre et au fig.); — արձակել, jeter de la flamme, flamber, flamboyer.
Բացագոյն. a. de couleur de flamme, enflammé.

Բացախառն. a. mêlé de flamme, ardent, brûlant, enflammé.
Բացածալ. a. qui répand de la flamme, flamboyant, flambant.
Բացալից. a. enflammé, flambant, embrasé, brûlé.
Բացալիցել. va. flamber, embraser, brûler.
Բացալեագոյն. a. dont les yeux brillent ou pétillent.
Բացախառնիչ. a. flamboyant, flambant, resplendissant.
Բացախառն. a. flamboyant, flambant, brillant.
Բացուցալ. V. **Բացուցան.**
Բացուցանիչ. a. qui respire des flammes, emflammé, brûlant, ardent. [chaleureux.
Բացալառ. a. enflammé; fig.
Բացալառել. va. enflammer.
Բացալառի. vn. s'enflammer.
Բացարձարծ. s. chalumeau.
Բացալե. a. de flamme, enflammé.
Բու. s. ornith. hibou.
Բուբու. s. or ith, boubou.
Բուլե, s. ornith. duc; *իւր՝ սր. յուլի* —, grand duc.
Բուբ. a. émoussé, obtus; — *անկիւն*, angle obtus; s. gram. accent grave. [musique.
Բուբալ. s. clef d'instrument de **Բուբամա.** s. pouce (doigt).
Բուբանկիւն. s. obtus-angle.
Բուբարան. s. clinique.
Բուծել. va. guérir; délivrer; — ծարաւը, désaltérer, apaiser la soif; — *դաւանակիւնը*, ôter l'amertume.
Բուծելի. a. guérissable.
Բուծի. vn. se guérir.
Բուծիչ. a. qui guérit, propre à guérir, curatif, guérisseur.
Բուծում. s. guérison.
Բուլեանի. s. zool. petit-duc.
Բուլգարացի. s. Bulgare.
Բուլգարուիք. sf. Bulgare.

Բուխերիկ. s. cheminée.
Բուծ. s. zool. agneau de lait, antenois.
Բուծանիկ. va. nourrir, élever.
Բուծարան. s. nourricerie, établissement où l'on engraisse les bestiaux.
Բուծիկ. V. **Բուծանիկ**.
Բուծից. s. mère.
Բուծուս. s. élevage.
Բուկ. s. anat. gorge.
Բուկ. s. chaussette.
Բուկք. s. anat. mollet.
Բուկ. s. tige, tronc, souche; bois d'un javelot, d'une lance, hampe; nature, origine, principe, racine; camp, le centre de l'armée; a. propre, réel, vrai; adv. proprement, réellement; *ի բնի*; adv. naturellement, de nature, de sa nature, de l'origine, dès l'origine; *օրն ի —*, toute la journée; *գիշերն ի —*, toute la nuit; — *նպատակ*, but principal.
Բուցիկ. vn. faire son nid, se nicher.
Բուցիկ. V. **Բուցիկ**.
Բուցիկիկ. s. petit nid.
Բուցիկալ. s. nichet
Բուս. s. méd. bubon; V. **Փամփուս**
Բուս. s. badigeon; plâtre, gypse, pierre à plâtre.
Բուսն. s. poing; force, violence, pouvoir; dominateur, oppresseur, tyran; a. impétueux, dominant, violent, tyrannique, énergique, vif, ardent, véhément, fort, puissant, emporté, fougueux; fort, vigoureux, robuste; adv. violemment, par force; — *զորութեամբ*, avec la plus grande force, de toutes ses forces; — *կերպով*, violemment, par force; — *հարուած*, un coup violent; — *սէր*, un amour ardent.
Բուսաբան. s. botaniste.

Բուսաբանական. a. botanique; — *պարտեզ*, jardin —.
Բուսաբանաբիւց. s. botanique.
Բուսաբանութիւն. s. noms botaniques, noms des plantes.
Բուսաբր. a. végétal, végétatif.
Բուսաբրիկ. va. faire pousser.
Բուսաբրութիւն. s. végétation.
Բուսագէտ. s. botaniste.
Բուսագիտական. a. botanique.
Բուսագիտութիւն. s. botanique.
Բուսակ. s. herbe, plante; — *ք*, les végétaux.
Բուսական. a. végétal, végétale, végétatif; — *հող*, humus, terreau.
Բուսականութիւն. s. végétation.
Բուսակեր. a. s. herbivore, végétarien.
Բուսակերութիւն. s. végétarisme.
Բուսահող. s. humus, terreau.
Բուսանիկ. vn. pousser, végéter; se produire. naître, croître.
Բուսարան. s. pépinière.
Բուսարանիկ. V. **Բուսաբր.**
Բուսաբանիկ. va. herboriser, botaniser.
Բուսագիտիկ. s. botaniste.
Բուսակէն. a. végétal.
Բուսիկ. V. **Բուսանիկ**.
Բուսնոյ. a. végétant.
Բուս. s. corail.
Բուսցնիկ. va. faire pousser ou végéter; produire, faire naître ou croître.
Բուս. s. nourriture, aliment, pâture. [baumé.
Բուսազուարթ. a. odorant, embaumé.
Բուսազուարթ. V. **Բուսազուարթ**.
Բուսաբանան. s. jardin, parterre.
Բուսակէտ. V. **Բուսաբանան**.
Բուսիկ. s. pyramide; tour.
Բուսիկ. s. laine, bourre de laine.
Բուսիկ. vn. va. sentir, répandre

ou dégager une odeur, exhaler, avoir l'odeur; *անոյշ հոտ* —, sentir bon, répandre une bonne odeur, parfumer, embaumer.

ԲՈՒՐՈՒՄ. V. **ԲՈՒՐԺԱՆ.**

ԲՈՒՐՈՒՄ. s. senteur, odeur; exhalaison, exhalation; *անոյշ հոտերու* —, bonne odeur, douce senteur, parfum; *բուրմուկք*, parfums; *բուրմուկք ծաւալել*, répandre des parfums.

ԲՈՒՐՈՒՄԱՑԷՏ. a. plein de parfum, embaumé, parfumé.

ԲՈՒՐԺԱՆ. s. encensoir.

ԲՈՒՖ. s. neige, flocons de neige; grésil.

ԲՅԻՂ. vn. beugler, mugir.

ԲՅԻՂԻՆ. s. beuglement, mugissement.

ԲՅԻՉ. s. alvéole (d'une ruche); anat. cellule. [né.]

ԲՈՒՄԻՆԻ. a. ravalé, badigeonné.

ԲՈՒՄԻՆԻԻ. va. ravalier.

ԲՈՒՄՅԷ. a. gypseux.

ԲՈՒԻ. va. badigeonner, blanchir; plâtrer, ravalier.

ԲՈՒՅԻՉ. s. bot. micocoule.

ԲՈՒՅՐԱՐ. adv. violemment, forcément, par force, de vive force.

ԲՈՒՅՐԱՐԱԿԱՆ. a. de violence.

ԲՈՒՅՐԱՐԻ. V. **ԲՈՒՅՐԱՐԻ.**

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. V. **ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ.**

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄ. s. viol, violation.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԱՆ. a. tyrannique, violent.

ԲՈՒՅՐԱՐԵԼ. va. forcer, obliger, contraindre; violenter, opprimer; violer.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. contrainte; violence, oppression; viol.

ԲՈՒՅՐՈՒ. V. **ԲՈՒՅՐՈՒՄԻՆ.**

ԲՈՒՅՐՈՒՄԻՆ. V. **ԲՈՒՅՐԱՐԵԼ.**

ԲՈՒՅՐՈՒՄԻՆԱՆ. a. forcé, contraint, affecté.

ԲՈՒՅՐՈՒՄԻՆ. V. **ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ.**

ԲՈՒՅՐԱՐ. adv. à pleines mains.

ԲՈՒՅՐԱՐԻ. s. despote.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԱՐ. adv. despotiquement.

ԲՈՒՅՐԱՐԱԿԱՆ. a. despotique.

ԲՈՒՅՐԱՐԻ. vn. gouverner ou régner despotiquement.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. despotisme, pouvoir despotique.

ԲՈՒՅՐԱՆ. a. violent, forcé, tyrannique; — *մահ*, mort violente.

ԲՈՒՅՐԱՐԻ. va. opprimer, forcer, vexer. [vexation.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. oppression,

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆԱՆ. a. pugile, boxeur.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆԱՆ. s. pugilat, boxe.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. bout-rimé.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. vn. dominer sur, l'emporter sur, s'emparer de, tyranniser, opprimer, retenir captif; empiéter; *մէկուն վրայ* —, dominer qn..

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. a. qui souffle très fort, violent.

ԲՈՒՅՐԱՐԵԼ. s. despote.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԱՆ. a. despotique.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. despotisme.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆԱՆ. adv. despotiquement.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. horizon.

ԲՈՒՅՐԱՐԻ. s. manche, poignée, manivelle.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄ. s. tyran.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԱՐ. adv. tyranniquement.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԱՆ. a. tyrannique.

ԲՈՒՅՐԱՐԻ. va. tyranniser, forcer, contraindre.

ԲՈՒՅՐԱՐՈՒՄԻՆ. s. tyrannie.

ԲՈՒՅՐԻ. va. empoigner, prendre ou tenir avec la main, saisir; *բարկութիւնը արցունքը* —, retenir sa colère, ses larmes; *խոս-*

քը— չբռնել, tenir, ne pas tenir sa parole; **ձեռքէն** —, aider; **ինքզինքը** —, se retenir; **գողը** —, arrêter le voleur.

Քոնի. adv. forcément, par force, malgré, à contre-cœur.

Քոնկիլ. vn. s'enflammer, prendre feu. [tre le feu.

Քոնկցնել. va. enflammer, mettre.

Քոնուքիւն. s. violence, contrainte, oppression, excès; force, véhémence; — **բանեցնել**, employer la force, la violence, user de violence; **բռնուցեալ**, par force. [être arrêté.

Քոնուիլ. vn. se faire prendre,

Քոնի. s. bot. micocoulier.

Քոնցաւար. s. boxe.

Քոնցի. adv. à coups de poing.

Քրօքիոն. s. bot. laurier, palme; tubéreuse.

Քրածեծ. a. frappé de coups de bâton; — **ընել**, frapper à coups de bâton, donner des coups de bâton, bâtonner, donner la bastonnade; — **ըլլալ**, recevoir des coups de bâton, recevoir la bastonnade, être bâtonné ou battu.

Քրածոյ. s. fossile.

Քրօւոր. a. qui porte un bâton.

Քրգածել. a. en forme de pyramide, pyramidal. [laine.

Քրգալանա. s. marchand de

Քրգգեալ. a. déguenillé, en lambeau, couvert de haillons.

Քրեալ. a. de laine.

Քրել. va. émietter, mettre en morceaux, casser du pain, fig. **ձէլուն հաց** —, donner du pain à qn.

Քրելեցն. s. lainage; a. de laine.

Քրելի. vn. être émietté, être mis

en morceau; se rompre; fig. **բարկութիւնը** —, s'enflammer de colère, se mettre en fureur, s'emporter de dépit.

Քրդոն. s. bribe, morceau de pain.

Քրդոս. a. laineux.

Քրդուն. s. pain perdu; V. **Քրդոն**.

Քրել. va. creuser, piocher, fouiller.

Քրե. s. entom. bourdon.

Քրինձ. s. bot. riz; prince.

Քրիչ. s. pioche.

Քրոմ. s. chim. brome.

Քրոմուկ. s. chim. bromure.

Քրուսիական. a. chim. prussique; — **թթու**, acide —.

Քրուսացի. s. Prussien.

Քրուս. s. potier.

Քրանալ. vn. raidir, devenir raide, durcir; **ցուրտէն** —, être transi de froid.

Քրարան. s. poterie.

Քրացեալ. a. raide, durci.

Քրացնել. va. raidir, rendre raide, durcir.

Քրան. s. glaise, terre glaise.

Քրուքիւն. s. raideur, dureté, rusticité, grossièreté; durillon, cal, calus; poterie, art du potier.

Քրցնել. V. **Փրցնել**.

Քսպոբ. a. qui porte de la neige, neigeux, qui ramène l'hiver, brumaire.

Քօք. s. triste nouvelle.

Քօքոբ. a. qui porte une triste nouvelle.

Քօքալի. a. plein de tristes nouvelles, funeste.

Քօքալից. V. **Քօքալի**.

Քօքել. va. donner ou annoncer une triste nouvelle.

Քօլ. s. jaune d'œuf.

Գ (kim=guim=moderne: K, ancien: G.) s. troisième lettre de l'alphabet et deuxième des consonnes; trois, troisième.
Գաբ s. bot. rhubarbe (la racine).
Գաբծիկ s. bot. rhubarbe (la plante).
Գալափ s. sommet de la tête, crâne; sommet, cime, faite.
Գալափակէտ s. zénith.
Գալափահայեաց a. vertical; s. la verticale.
Գալազիկ vn. déraisonner, radoter, dire des niaiseries; se livrer à la débauche.
Գալազոս a. luxurieux, lascif, impudique; — *ճեր*, vieux débauché.
Գաղիօ s. barge, monceau ou tas de gerbes, meule.
Գաղ s. bot. astragale; — *խիտ* — *խիտ*, gomme adragante.
Գալազ s. cendre.
Գալազանալ vn. être réduit en cendres.
Գալազացնիկ va. réduire en cendres, brûler.
Գալան s. bête féroce.
Գալանաբար adv. comme une bête féroce.
Գալանաբարոյ a. de la nature des bêtes féroces; féroce, brutal, farouche.
Գալանաբարոյութիւն s. brutalité, férocité.
Գալանաբնակ a. habité par les bêtes sauvages.

Գալանադէմ a. d'une figure de bête féroce.
Գալանազուտայ s. dompteur (de bêtes fauves). [teuse.
Գալանազայուհի sf. dompt-
Գալանական a. brutal, bestial, féroce farouche.
Գալանակեր V. **Գալանակուր**.
Գալանակերայ a. qui a la forme d'une bête féroce.
Գալանակուր a. dévoré par une bête féroce; — *ըլլալ*, être dévoré par une bête féroce.
Գալանակարիւ V. **Գալանամարս**.
Գալանամարս a. s. qui combat les bêtes féroces, bestiaire; s. combat contre les bêtes féroces.
Գալանամարտիկ V. **Գալանամարս**.
Գալանամիտ s. brutal, féroce, farouche, cruel. [cruauté.
Գալանամութիւն s. férocité,
Գալանանալ vn. devenir farouche ou sauvage, s'effaroucher.
Գալանանաման V. **Գալանանալ**.
Գալանապէտ } *բար*.
Գալանապիրս a. qui a un cœur de bête féroce, cruel.
Գալանացնիկ va. rendre farouche, mettre en fureur.
Գալանիկ } V. **Գալանանալ**.
Գալանիկ }
Գալանութիւն s. nature de la brute, brutalité; férocité.
Գալանուտ a. abondant en bêtes féroces.

Գագար. s. bot. panais.
Գագերբուակ. s. bot. azerbe.
Գագիխէժ. s. gomme adragante.
Գագպէն. s. mauve.
Գաբայ. s. galette.
Գալ. vn. venir, arriver; a. prochain, suivant; — *աարի*, l'année prochaine; *ժիտքը* —, se souvenir; *ինքզինքին* —. reprendre ses sens; *աշխարհ* —, venir ou arriver au monde.
Գալանոց. s. capillotade.
Գալարածն. a. à hélice, torse.
Գալարափող. s. mus. ophicléide.
Գալարել. va. entortiller, plier en rond, replier, enrrouler, tordre; fig. attendrir, émouvoir; — *աղիքը*, navrer.
Գալարիլ. vn. s'entortiller, se rouler, se plier, se replier; fig. s'attendrir, s'émouvoir; *աղիքները գալարեցան*, ses entrailles s'étaient émues.
Գալարում. s. entortillement, tortillement, enrroulement, pli, replie.
Գալարուն. a. entortillé, replié.
Գալիֆ. a. prochain, suivant; à venir, futur. [ment.
Գալուս. s. venue, arrivée; avènement.
Գահ. s. trône; siège; chaire; place, dignité; précipice; path. athérome.
Գահազլխութիւն. V. **Գահեփոյսութիւն.**
Գահազլուի. s. président; première place, place d'honneur.
Գահազուրկ. a. privé du trône, détroné. [détroné.
Գահազրկել. va. priver du trône, **Գահազրկում.** s. privation du trône, détronement.
Գահաժառանգ. s. héritier présomptif.
Գահաժառանգութիւն. s. héritage du trône, succession au trône.

Գահակալ. s. successeur au trône ou au siège, qui occupe le trône.
Գահակալել. vn. succéder au trône.
Գահակալութիւն. s. succession au trône, avènement.
Գահական. a. du trône; — *ճան*, discours —.
Գահակից. s. compagnon de trône, collègue.
Գահակցիլ. vn. partager le trône, s'asseoir sur le même trône.
Գահախոս. s. discours du trône.
Գահաւեր. a. ambitieux.
Գահասիրութիւն. s. ambition, désir de primer.
Գահաւրահ. s. salle du trône.
Գահալէժ. a. précipité; adv. précipitamment; — *ընել*, précipiter; — *ըլլալ*, être précipité, se précipiter, dégringoler.
Գահալիժել. va. précipiter.
Գահալիժիլ. vn. se précipiter.
Գահալիժութիւն. s. précipitation; précipice.
Գահալիժում. s. précipitation.
Գահաւանդ. s. précipice; sommet d'une montagne.
Գահաւանդակ. V. **Գահաւանդ.**
Գահաւոր. s. page, enfant d'honneur.
Գահաւորակ. s. estrade; palanquin, litière; gril.
Գահերէց. s. président.
Գահերիցութիւն. s. présidence; primauté. [ment.
Գահընկեցութիւն. s. détronement.
Գահընկէց բնել. détroné; — *ըլլալ*, être détroné.
Գահոյֆ. s. trône; palanquin, lit, couche.
Գազաձս. s. tailleur de pierre.
Գազափար. s. empreinte, forme, figure, typé, modèle, copie; idée, dessein; — *մը ունենալ*, avoir une idée de.

- Պաշարագիտութիւն**. s. idéologie.
Պաշարագիր. s. idéogramme.
Պաշարագրական. a. idéographique.
Պաշարագրութիւն. s. idéographie. [déologiste.
Պաշարալիստ. s. idéologue, i.
Պաշարական. a. idéal; idéaliste; s. l'idéal. [lisme.
Պաշարականութիւն. s. idéal.
Պաշարակից. a. qui a la même idée. [me.
Պաշարանցան. s. idéogramme.
Պաշարել. va. empreindre, modeler; copier, transcrire.
Պաք V. **Պաքականութիւն**.
Պաքաբեր. spl. produits coloniaux.
Պաքագործել. va. coloniser.
Պաքագործութիւն. } s. colo-
Պաքագործում. } nisation.
Պաքածին. s. créole.
Պաքական. a. émigré, émigrant, colon; s. colonie.
Պաքականութիւն. s. émigration, migration, transmigration; colonie.
Պաքայիւն. a. colonial; coloniaire.
Պաքավայր. s. colonie. [sation.
Պաքարարութիւն. s. colonie.
Պաքաւորել. va. coloniser.
Պաքել. vn. émigrer, se dépayser, aller fonder une colonie, s'établir comme colon; se coloniser.
Պաքեցնել. va. faire émigrer, dépayser, envoyer une colonie, établir une colonie. [teur.
Պաքող. a. s. émigrant; colonisation.
Պաքում. s. émigration.
Պալմ. s. bot. cuscute.
Պաղղարան. a. qui emploie des tournures françaises, des gallicisme, qui sait parler français.
Պաղղարանութիւն. s. tournure française, gallicisme.
Պաղղարակ. a. qui habite la France. [français.
Պաղղարիստ. s. celui qui parle français.
Պաղղական. a. français; gallican; — *Կեղեցի*, l'église gallicane; — *լեզու*, la langue française; s. path. — *ախ*, vérole, maladie vénérienne, syphilis.
Պաղղամոլ. a. gallomane.
Պաղղամոլութիւն. s. gallomanie.
Պաղղանալ. vn. devenir français, se franciser.
Պաղղարէն. adv. en français; s. français, la langue française; — *ուսմիլ* *խօսիլ*, apprendre, parler le français; — *լը խօսի՞ք*, parlez-vous français?
Պաղղացի. a. français; s. Français. [dre français.
Պաղղացնել. va. franciser, rendre.
Պաղղերէն. V. **Պաղղարէն**.
Պաղուք. s. colonie.
Պաղք. a. tiède. [tiède.
Պաղջանալ. vn. tiédir, devenir.
Պաղջացնել. va. attiédir, rendre tiède. [sement.
Պաղջութիւն. s. tiédeur, attiédissant.
Պաղս. adv. en secret, en cachette, secrètement, furtivement.
Պաղսարար. V. **Պաղս**.
Պաղսագողի. a. clandestin, furtif; adv. clandestinement, furtivement, à la dérobée; — *ճանապարհ*, voie détournée, cachée ou secrète. [chette.
Պաղսակեր. a. qui mange en cachette.
Պաղսակար. s. nacre; conque, mélagre; avicule, pintadine, mère-perle, nacre de perles.
Պաղսակարց. V. **Պաղսակար**.
Պաղսածիկ. a. tiré ou jeté en cachette.
Պաղսածես. adv. secrètement; avec adresse, artificieusement.
Պաղսածեր. s. bot. cryptogame.

Գաղօկուր. s. bot. plantain.
Գաղսնամածուկ. a. le plus secret, bien caché, clandestin; — ք, spl. les secrets.
Գաղսնաօունց. a. qui chuchote en secret, délateur.
Գաղսնապահ. a. discret.
Գաղսնապահութիւն. s. discrétion.
Գաղսնապէս. adv. secrètement, en cachette. [furtif.
Գաղսնի. a. secret, caché, occulte,
Գաղսնիք. spl. secret, mystère.
Գաղսնարոպալ. a. qui tend des pièges en secret, insidieux.
Գաղսնութիւն. s. action de cacher; secret.
Գաղսորս. s. braconnage.
Գաղսորսայ. vn. braconner.
Գաղսորսակ. s. braconnier.
Գաղսորսութիւն. V. Գաղսորս.
Գաղուկ. adv. secrètement; — կերպով, secrètement.
Գան. s. plâtre, gypse.
Գանազործ. s. plâtrier, gypcier; plâtrage.
Գանազործութիւն. s. la plastique, l'art plastique.
Գանահանք. s. platrière.
Գանան. s. pygmée, nain.
Գանային. a. gypseux, plâtreux.
Գամ. s. clou, pointe.
Գամել. va. clouer.
Գամուիլ. vn. être cloué.
Գամփա. s. zool. dogue, mâtin.
Գամփռակ. } s. zool. doguin.
Գամփռիկ. }
Գամփոր. s. bec d'âne, bédan.
Գայք. s. glissade; — ի —, — ի գայթի, a. chancelant, hésitant, incertain, inconstant, mal affermi; adv. d'une manière chancelante ou inconstante, avec hésitation. [dale.
Գայքակղալից. a. plein de scandale.
Գայքակղական. a. scandaleux.

Գայքակղանք. spl. scandale.
Գայքաւղելի. a. scandaleux.
Գայքակղեցնել. va. scandaliser.
Գայքակղեցուցիչ. a. scandaleux.
Գայքակղիլ. vn. se scandaliser.
Գայքակղիչ. V. Գայքակղեցուցիչ.
Գայքակղութիւն. s. scandale.
Գայքել. vn. broncher, faire un faux pas; glisser, tomber en glissant.
Գայքիլ. V. Գայքել.
Գայքոս. a. qui est sujet à broncher, à glisser ou à tomber; glissant.
Գայքում. s. bronchement, bronchade, glissade, glissement.
Գայքսն. s. lance; sceptre.
Գայլ. s. bâillon; zool. loup; — կողնայ, le loup hurle; — ի ձագ, louveteau; էգ՝ մասակ —, louve.
Գայլաբար. adv. comme un loup.
Գայլաբարոյ. a. qui a le caractère d'un loup, très féroce.
Գայլախազ. s. minér. silice.
Գայլախազային. a. silicique.
Գայլախազեայ. a. de silice.
Գայլակորիւն. s. zool. louveteau.
Գայլաձուկն. s. ichtyol, brochet.
Գայլանալ. vn. d venir comme un loup. [loup.
Գայլեցի. s. peau de loup; a. de
Գայլիկոն. s. trépan; taraud; vrille.
Գայլսոս. s. bot. cuscute.
Գայլուկ. s. bot. houblon, lupulus.
Գայա. s. boue, bourbe, crotte, fange; entom. borbore.
Գայալիք. a. bourbeux, fangeux, boueux.
Գայա. a. dense.
Գայտութիւն. s. densité.
Գան. s. coups de bâton ou de fouet, bastonnade.

Գանաբեկ. }
Գունալի. } a. roué de coups.
Գանալից. }
Գանակոծել. va. bâtonner.
Գանակոծութիւն. s. bastonnade.
Գանակոծուիլ. vn. être bâtonné ou roué de coups.
Գանահար. a. celui qui bat.
Գանգ. V. **Գանկ.**
Գանգաչեցնել. va. sonner, faire retentir, tinter, carillonner.
Գանգաչում. s. carillonnement, sonnerie, tintement.
Գանգառ. s. plainte, murmure; — ընել, se plaindre, porter plainte.
Գանգասալից. a. rempli de plainte.
Գանգասիլ. vn. se plaindre, murmurer, porter plainte.
Գանգառող. a. plaignant, plaintif.
Գանգիւն. s. son, écho; carillon.
Գանգուր. a. frisé, crépu; գանգուրք, spl. frisure, cheveux crépus ou bouclés.
Գանգրագեղ. a. frisé, crépu.
Գանգրահեր. a. qui a les cheveux frisés ou bouclés.
Գանգրոձել. a. en forme de boucles ou de frisure.
Գանգրել. va. friser, créper ou boucler les cheveux.
Գանգրիլ. vn. se friser, se créper.
Գանգրոց. s. fer à friser, frisoir.
Գանել. va. battre, bâtonner, fouetter.
Գանելի. a. dégoûtant.
Գանիլ. vn. être dégoûté, avoir du dégoût.
Գանկ. s. anat. crâne.
Գանկաբան. s. cranologiste, craniologiste, craniologue.
Գանկաբանական. a. cranologique, craniologique.
Գանկաբանութիւն. s. cranologie, craniologie.
Գանկածել. a. en forme de crâne.

Գանկայից. a. de crâne.
Գանկաչափ. s. cranomètre.
Գանկապաս. s. anat. péricrâne.
Գանձ. s. trésor; cavatine, cantique; աղբուխ —, la liste civile.
Գանձակ. s. anat. abdomen.
Գանձահաս. a. coupeur de bourses, voleur de trésor, péculateur, flou, pickpocket.
Գանձայից. a. fiscal, financier.
Գանձանակ. s. caisse; trésor, trésorerie; tronc; — մանկանց, tirelire. [veur.
Գանձապահ. s. trésorier, receveur.
Գանձապահութիւն. V. **Գանձապետութիւն.**
Գանձապետ. V. **Գանձապահ.**
Գանձապետութիւն. s. dignité du trésorier; trésorerie.
Գանձասուն. s. trésor, trésorerie.
Գանձարան. V. **Գանձասուն.**
Գանձաւոր. a. trésorier, receveur.
Գանձել. va. thésauriser, amasser; encaisser.
Գանձելի. a. encaissable.
Գանձող. s. thésauriseur; encaisseur.
Գանձում. s. encaissement, perception; thésaurisation.
Գանձում. V. **Գանձասուն.**
Գանչել. V. **Փոչել.**
Գառագեղ. s. cage de fer, ménagerie.
Գառ. s. zool. agneau; — ը կը մայէ, l'agneau béle; — ն Աստուծոյ, — de Dieu; — ն անարատ, — sans tache.
Գառնաղմակ. s. bot. jubarbe.
Գառնաղմակիկ. V. **Գառնաղմակ.**
Գառնազգես. a. vêtu de peau d'agneau. [arnoglosse.
Գառնալեզու. s. bot. plantain.
Գառնալեզնց. s. bot. oseille.
Գառնեցիկ. a. de peau d'agneau; s. peau d'agneau.

Գառնիկ. s. zool. petit agneau.
Գառնուկ. V. **Գառնիկ**.
Գարեկ. va. bourrer, fourrer.
Գարկից. s. mus. téorbe.
Գարաւ. s. entom. tique.
Գարգաօի. V. **Գագաօի**.
Գարգափուս. s. craquement, bruit des planches; piétinement.
Գարգափ. V. **Գարգափուս**.
Գարգմանակ. s. panache, cimier, aigrette. [père loriot.
Գարիկ. s. méd. orgelet, com-
Գարբհաս. s. grain, grain d'orge.
Գարբհաց. s. pain d'orge.
Գարբդէն. a. d'orge, fait d'orge.
Գարբօւր. s. bière.
Գարբօրագործ. s. brasseur qui fait de la bière.
Գարբօրագործութիւն. s. brasserie, fabrication de la bière.
Գարբօրանոց. V. **Գարբօրանոց**.
Գարբօրապան. s. brasseur, qui vend de la bière.
Գարբօրատուն. s. brasserie, lieu où l'on vend la bière.
Գարի. s. orge; a. d'orge; méd. orgelet, grêle, chalazion.
Գարիկ. V. **Գարիկ**.
Գարնանային. a. printanier.
Գարնային. s. printemps; adv. au printemps.
Գարնանաբեր. a. qui porte le printemps; produit au printemps.
Գարնանազեղ. a. qui a la beauté, la fraîcheur du printemps, beau, frais.
Գարնանազուգակ. a. qui annonce le printemps.
Գարնանալեւոր. s. bot. seneçon.
Գարնանաձուս. s. entrée ou commencement du printemps.
Գարնանային. V. **Գարնային**.
Գարնանի. V. **Գարնային**.
Գարնացն. s. mars; bot, avril-let, blé avrillé.

Գարց. a. exécration, abominable, dégoûtant; impur, souillé, obscène, infâme.
Գարցաբան. a. s. scatologue.
Գարցաբանութիւն. s. obscénité dans les propos.
Գարցեհաս. a. qui sent mauvais, puant, fétide, infect.
Գարցահոտութիւն. s. mauvaise odeur, odeur fétide, infection, puanteur, fétidité.
Գարցանայ. vn. être exécration, être un objet de dégoût, se salir, se souiller.
Գարառն. s. exécution, abomination, dégoût, horreur.
Գարգապար. s. talon; plante des pieds; *հետք գարգապարաց*, traces de pas.
Գարցանսովի. a. qui a l'air exécration, dégoûtant.
Գարեկի. a. abominable, exécration, dégoûtant, détestable, repoussant; — *կերպով*, abominablement, d'une manière dégoûtante.
Գարեցցիկ. va. faire abhorrer ou détester, rendre exécration, remplir de dégoût ou d'horreur.
Գարեիլ. vn. excréter, abhorrer, détester, avoir du dégoût pour, avoir horreur, avoir en horreur, avoir de l'horreur ou de l'aversion pour, prendre en aversion.
Գարոտութիւն. s. abomination, excréation, détestation, horreur, aversion, dégoût, saleté, impureté, infamie, turpitude, souillure; superstition. [dégoût.
Գարուս. s. aversion, haine;
Գարուն. s. printemps; fig. — *կենաց*, le printemps de la vie, la jeunesse. [բեր.
Գարունաբեր. V. **Գարնանաբեր**.
Գաւազ. s. ornith. fauconneau.
Գաւազան. s. bâton, verge, ba-

guette, canne; branche, ligne, tribu, race; — *արքունի*, sceptre; *վարդապետական՝ եպիսկոպոսական* —, la crosse, le bâton pastoral; — *ծերուժեան*, bâton de vieillesse; — *բարկուժեան՝ օրրամուժեան*, instrument de vengeance, fléau.

Գուազանակիր. s. porte-crosse.

Գուազանձեւ. a. qui a la forme d'un bâton; — *երկաթ*, fer en barre.

Գուաք. s. verre; *թէխ՝ սուրճի* —, tasse à thé, à café.

Գուակ. s. croupe.

Գուառ. s. province, région, district, département; patrie, pays natal; *հայրենի* —, patrie.

Գուառաքնակ. a. qui habite la province.

Գուառակ. s. petite province, canton, commune, sous-préfecture.

Գուառակալ. V. **Գուառապետ**.

Գուառական. a. provincial; de la patrie, national; — *ժողով*, conseil provincial.

Գուառակից. s. de même province, compatriote.

Գուառապետ. s. préfet, gouverneur d'une province; intendant, procureur; — *վանորդեց*, provincial.

Գուառապետարիւն. s. préfecture; — *վանորդեց*, provincialat.

Գուառաւեր. s. préfet, gouverneur d'une province.

Գուառացի. s. provincial.

Գուառացոյց. s. carte chorographique. [sorgho.]

Գուաւր. s. bot. millet jaune,

Գուիք. s. cour, v. stibule, préau; bergerie, bercail; basse-cour; — *եկեղեցւոյ*, parvie, narthex, porche; — *բանակ*, préau.

Գուունիք. s. caresse, cajolerie, câlinerie, tendresse.

Գուել. va. caresser, faire des caresses, choyer, câliner, cajoler, dorloter, bichonner, mignoter.

Գուիչ. } a. caressant.

Գուող. } a. caressant.

Գուողական. a. caressant.

Գղակ. s. calotte.

Գել. V. **Գելարան**.

Գելանալ. vn. se tordre, se ser-
rer; fig. se navrer, se déchirer, s'attendrir.

Գելարան. s. instrument de torture, chevalet.

Գելարանակ. s. garrot.

Գելիչ. a. navrant, déchirant.

Գելոց. V. **Գելարան**.

Գելուլ. va. tordre, serrer, presser; fig. serrer ou déchirer le cœur, navrer.

Գելում. s. entorse.

Գեհեն. s. géhenne, enfer.

Գեհենական. a. infernal.

Գեղ. s. village, campagne.

Գեղ. s. beauté; charme, attrait, appas; *նորակիժիժ — գարնայնայ*, les grâces naissantes du printemps.

Գեղագիական. a. esthétique.

Գեղագիտութիւն. s. esthétique.

Գեղագիր. s. calligraphe.

Գեղագրական. a. calligraphique.

Գեղագրիչ. vn. calligraphier.

Գեղագրիչ. a. s. calligraphe.

Գեղագրութիւն. s. calligraphie.

Գեղադեղ. s. cosmétique.

Գեղադէմ. V. **Գեղեցկադէմ**.

Գեղազառ. s. coursier.

Գեղազարդ. a. paré, embelli, orné, enjolivé, pimpant.

Գեղազարդել. va. parer, embellir, enjoliver.

Գեղազարդութիւն. s. parure recherchée, enjolivement.

Գեղազմայլ. a. beau et ravissant, charmant.

Գեղախումբ. s. commune.

Գեղածաղիկ. a. qui a de belles fleurs, beau ou belle comme une fleur; *ի—մանկութեան*, à la fleur de l'âge; — *հասակ*, bel âge.

Գեղածիծաղ. a. riant, souriant, agréable; — *շնորհք*, grâces riantes; — *մանկութիւն*, jeunesse enjouée; — *մարդ*, riante prairie.

Գեղածուփ. a. ondé, ondoyant; — *հանդերձք*, habits flottants.

Գեղածփիլ. vn. flotter d'une manière gracieuse, ondoyer, flotter.

Գեղակերտ. a. bâti d'une manière jolie; s. bibelot.

Գեղահրաւ a. d'une beauté admirable, ravissant. [mant.

Գեղաղէտ. a. très beau, charmant.

Գեղայարդար. a. bien arrangé.

Գեղայօրէն. a. bien ajusté, embelli.

Գեղանի. a. beau, charmant.

Գեղանկար. a. joliment peint; s. beau tableau; V. **Գիւղանկար**.

Գեղանսեհ. a. heureux; — *օրեր*, beaux jours.

Գեղապանոյն. V. **Գեղապարդ**.

Գեղապայծառ. a. brillant d'une belle clarté, éclatant de beauté, charmant.

Գեղապանձ. a. très beau, charmant, superbe, ravissant.

Գեղապառաւ. a. beau, bien fait, joli, gracieux. [grâce.

Գեղապար. a. qui danse avec

Գեղապարել. vn. danser avec grâce; fig. avancer, faire du progrès.

Գեղապարոյր. a. très beau, plein d'attraits, charmant, séduisant.

Գեղափայ. s. calotype.

Գեղափայլ. V. **Գեղափայ**.

Գեղախար. a. beau et triste.

Գեղարդ. s. hallebarde, dard, lance.

Գեղարդատուր. s. lancier.

Գեղարուեսագէտ. s. artiste.

Գեղարուեսական. a. de beaux-arts, artistique.

Գեղարուեսատէր. a. amateur ou amoureux des beaux-arts.

Գեղարուեստ. spl. beaux-arts.

Գեղացի. s. paysan.

Գեղացիութիւն. s. paysannerie.

Գեղաւոր. a. beau, joli, charmant; danseur.

Գեղգեղ. a. chant mélodieux, mélodie, roulement de voix, roulade, modulation; trille, — *թըռչանոց*, gazouillement.

Գեղգեղակ. V. **Գեղգեղ**.

Գեղգեղածայն. a. mélodieux, modulé.

Գեղգեղել. va. chanter mélodieusement, moduler, rouler sa voix, faire des roulades, des roulements de voix, des beaux roulements.

Գեղեցեսել. vn. embellir, farder la figure.

Գեղեցիցել. va. embellir, farder, orner de belles couleurs, émailler.

Գեղեցիկ. a. beau, joli, charmant, gentil; — *իմն*, adv. bien, fort bien, joliment; — *դպրութիւնք*, belles-lettres.

Գեղեցկաբան. a. beau parleur, beau discurs, qui a un beau langage.

Գեղեցկաբանել. vn. parler bien, avec élégance, avoir un beau langage, un style orné.

Գեղեցկաբանութիւն. s. beau parler, élégance d'expression, de langage ou de style.

Գեղեցկագէտ. s. esthète.

Գեղեցկագիտական. a. esthétique. [tique.

Գեղեցկագիտութիւն. s. esthétique.

Գեղեցկագիր. s. qui écrit bien, calligraphe; a. calligraphique; —

- լուս. avoir une belle écriture, une belle main.
- Գեղեցկագոյն.** a. le plus beau, le plus joli, bellissime.
- Գեղեցկաբորժ.** a. qui travaille bien; artistement travaillé, d'un beau travail.
- Գեղեցկագրութիւն.** V. **Գեղագրութիւն.**
- Գեղեցկադէմ.** a. qui a une belle figure, joli, charmant. [տաղէմ.
- Գեղեցկադիսակ.** V. **Գեղեց-Գեղեցկայիր.** a. qui a une belle position, agréablement situé; très convenable, propre.
- Գեղեցկազարդ.** V. **Գեղազարդ.**
- Գեղեցկաթոյր.** a. de belle couleur. [թան.
- Գեղեցկախօս.** V. **Գեղեցկա-Գեղեցկածաղիկ.** a. qui a de belles fleurs.
- Գեղեցկակազմ.** a. bien arrangé, bien fait; bien relié.
- Գեղեցկակերպ.** a. de belle forme, beau. [fait.
- Գեղեցկակերտ.** a. bien bâti, bien
- Գեղեցկահասակ.** a. d'une belle taille.
- Գեղեցկահեր.** a. qui a des beaux cheveux, une belle chevelure.
- Գեղեցկահիւս.** a. joliment dressé, bien composé, élégant.
- Գեղեցկահրաւ.** a. charmant, ravissant.
- Գեղեցկածայն.** a. qui a une belle, une jolie voix, beau son.
- Գեղեցկաձեւ.** a. d'une belle forme, d'une jolie forme.
- Գեղեցկադեղ.** a. qui a un bel arc, qui tire bien de l'arc.
- Գեղեցկանեմ.** a. d'une démarche jolie.
- Գեղեցկամարմին.** a. qui a un joli corps; s. zool. callisome.
- Գեղեցկամորուս.** a. qui a une belle barbe.
- Գեղեցկայարմար.** a. bien ajusté, qui est bien d'accord; apte, très convenable, propre à.
- Գեղեցկանալ.** vn. devenir beau, s'embellir.
- Գեղեցկանիւս.** a. qui a une belle situation, beau, agréable.
- Գեղեցկանճն.** a. joli, bien fait de sa personne.
- Գեղեցկանուազ.** a. mélodieux, harmonieux. [nom.
- Գեղեցկանուն.** a. qui a un beau
- Գեղեցկաւէն.** V. **Գեղեցկա-կերտ.**
- Գեղեցկապէտ.** adv. d'une belle manière, bien, joliment, divinement.
- Գեղեցկապտուղ.** a. qui a de beaux fruits.
- Գեղեցկատր.** a. qui aime le beau, qui a le goût des belles choses.
- Գեղեցկասիրութիւն.** s. amour des belles choses, amour du beau.
- Գեղեցկաես.** a. d'un bel aspect, d'une belle apparence, beau, joli.
- Գեղեցկասիւյ.** a. d'une belle forme ou impression, bien imprimé, beau. [ment.
- Գեղեցկացում.** s. embellisse-
- Գեղեցկացնել.** va. rendre beau, embellir.
- Գեղեցկողիտյոյզ.** a. aux belles grappes.
- Գեղեցկոտն.** a. qui a de beaux pieds.
- Գեղեցկութիւն.** s. beauté; — դիմաց, la beauté du visage.
- Գեղեցկուհի.** V. **Գեղուհի.**
- Գեղծ.** s. effusion, attendrissement, émotion; anat. glande.
- Գեղծիլ.** vn. parler avec effusion; s'attendir, être ému.
- Գեղծում.** s. effusion, émotion, attendrissement; inflexion de voix.
- Գեղմ.** s. toison, laine.

Գեղմաբարձ. } a. laineux, la-
Գեղմաբեր. } nifère.
Գեղմաւոր. }
Գեղուհի. sf. une beauté, une belle.
Գեղուղէօ. a. qui a de belles branches, beau; — *զաւակ*, bel enfant.
Գեղօբրէց. s. prêtre de campagne.
Գեղօկական. a. champêtre, rustique.
Գեղօկային. V. **Գեղօկական.**
Գեղօկուհի. sf. paysanne.
Գեղօկօրէն. adv. en paysan, rustiquement.
Գեղօուկ. s. paysan, villageois; a. campagnard, rustique; rustaud, grossier; — *կենցաղ*, vie champêtre. [gne, villa.
Գեղօուն. s. maison de campagne.
Գեղօցի. va. rouler ou amollir tendrement sa voix, faire des roulades. [pompe.
Գեղօցի. s. ode, idylle; étalage,
Գեղօր. s. bibelot.
Գեղօրէն. V. **Գեղեցկապէս.**
Գեղօրէֆ. spl. des villages, des campagnes.
Գեօ. s. fleuve; *սրընթաց* ou *արշաւաստղոր՝ խորայատակ՝ նուազնաց* —, fleuve rapide, profond navigabl.; — *ը անցնիլ*, traverser le fleuve.
Գեօաբերան. s. embouchure.
Գեօախառնունք. s. confluent.
Գեօակ. s. rivière.
Գեօակուր. a. noyé dans le fleuve; — *ընիլ*, noyer dans le fleuve; — *ըլլալ*, se noyer dans le fleuve.
Գեօահեղձ. } V. **Գեօակուր.**
Գեօահեղձիկ. }
Գեօահեղձի. va. faire couler comme un fleuve; vn. couler comme un fleuve, ruisseler.
Գեօահեղձի. vn. couler comme un fleuve.

Գեօածի. s. zool. hippopotame.
Գեօամոյն ըլլալ. se noyer dans une rivière.
Գեօայարոյցֆ. spl. inondations.
Գեօային. a. fluvial.
Գեօանու. s. traille.
Գեօատոյց ընել. submerger, noyer dans la rivière; *գեօատոյց ըլլալ*, se submerger, se noyer dans la rivière.
Գեօալէծ ընել. jeter dans un fleuve, dans la rivière, noyer; *գեօալէծ ըլլալ*, se jeter dans la rivière, se noyer.
Գեօարձուի. s. ornith. aigle de mer, pygargue, huarde, orfraie.
Գեօափ. s. bord d'un fleuve, d'une rivière, rive, quai.
Գեօափնայ. a. amnicole.
Գեօափ. V. **Գեօափ.**
Գեօրնկէց ընել. jeter dans un fleuve.
Գեօին. s. sol, terrain, terre.
Գեօնաբիր. a. qui creuse la terre.
Գեօնաբուղիս. a. jailli de terre.
Գեօնագնաց. a. qui rampe, qui marche sur la terre, rampant.
Գեօնադամբանք. spl. catacombes. [terre.
Գեօնախնձոր. s. bot. pomme de
Գեօնախօսայ. a. étendu sur la terre, couché à terre.
Գեօնախօս ըլլալ. vn. coucher à terre, sur la terre, sur la dure, sur le plancher.
Գեօնախօսութիւն. s. l'action de coucher à terre.
Գեօնածին. a. né de la terre.
Գեօնածխակ. s. coke.
Գեօնածուխ. s. charbon de terre.
Գեօնակ. s. terrain; — *նարական, երկրորդական, երրորդական, չորրորդական, արդեան* —, terrain primitif ou primaire, secondaire, tertiaire, quaternaire, moderne.
Գեօնակաչ. a. géomancien.

Գեճահայկոյն. a. qui regarde par terre.
Գեճահարել. vn. jeter par terre, atterrer, terrasser, frapper contre terre, étendre à terre, abattre, renverser.
Գեճահարկ. s. impôt foncier.
Գեճահարց. V. **Գեճակոյն**.
Գեճամած. a. attaché à la terre; prosterné.
Գեճալարկ. s. rez-de-chaussé.
Գեճանախան. a. qui affectionne la terre, attaché aux choses terrestres, rampant.
Գեճաուարժ. a. tremblement de terre.
Գեճալափ. s. arpenteur.
Գեճալափիկ. va. arpenter.
Գեճալափուքիւն. s. arpentage.
Գեճառիւծ. s. zool. caméléon; bot. chaméléon.
Գեճասող. a. reptile, rampant.
Գեճասուր. s. carpette.
Գեճասարած. a. étendu par terre; — *անկողին*, lit que l'on fait à terre, grabat.
Գեճասուն. s. cave, sous-sol.
Գեճափոր. a. souterrain; qui creuse la terre.
Գեճափորք. spl. catacombes.
Գեճախար. a. qui se traîne par terre, rampant, trainant; mondain, terrestre, attaché aux choses terrestres; — *ըլլալ*, se traîner par terre, ramper.
Գեճի սասոյ. s. minér. tale; mica.
Գեօրէն. adv. comme un fleuve.
Գեր. prép. adv. au-dessus de, par-dessus de, au delà de, sur; très, fort, plus.
Գերաբուն. a. surnaturel, divin; — *գեր*, suprême divinités.
Գերազահ. a. principal, qui a la suprématie, suzerain, suprême.
Գերազահուքիւն. s. suzeraineté, suprématie, primauté.

Գերազուխ. s. chef suprême.
Գերազոյ. a. supersubstantiel, surnaturel.
Գերազոյակ. V. **Գերազոյ**.
Գերազոյն. a. suprême, éminent, souverain; — *ժողով*, conseil suprême.
Գերազաս. a. préféré, préférable, supérieur; — *համարիլ*, préférer.
Գերազասել. a. préférer.
Գերազասութիւն. s. supériorité, excellence.
Գերազար. V. **Գերեղար**.
Գերազարկան. s. gram. superlatif; — *ածական*, adjectif —:
Գերազանց. a. excellent; — *կերպով*, excellemment. [*զանցորէն*.
Գերազանցապէս. V. **Գերազանցել**. vn. exceller, surpasser, l'emporter sur, se faire distinguer.
Գերազանցութիւն. s. excellence; *Ձերդ* —, Votre Excellence.
Գերազանցորէն. adv. excellemment.
Գերազարդ. a. très orné.
Գերազոր. a. très puissant, omnipotent.
Գերաձայր. a. excellent, porté à sa dernière perfection, extrême, souverain.
Գերակայ. a. éminent, suprême.
Գերակայութիւն. s. éminence, suprématie.
Գերակասար. a. plus que parfait, porté à sa dernière perfection; s. gram. plus-que-parfait.
Գերակօխ. a. prépondérant.
Գերակօնել. vn. être prépondérant. [*րանց*.
Գերակօնութիւն. s. prépondérance.
Գերահանգար. a. plein de talent, sage.
Գերահայակ. a. très ou extrêmement célèbre, illustre.

Գերահրաօ. a. étonnant, surprenant, merveilleux.
Գերաճափուր. a. très pur, très propre. [levé.
Գերաճարձ. a. très haut, fort élevé.
Գերաճարձիկ. V. **Գերաճարձ.**
Գերաճարձար. a. très honorable, fort respectable.
Գերան. s. poutre, solive.
Գերանդազէն. a. armé de faux; — կառք. chariot —.
Գերանդի. s. faux.
Գերանյո. a. très doux.
Գերաօխարհիկ. a. céleste, surnaturel, extraordinaire.
Գերաօւնահ. s. Monseigneur.
Գերաօլջառ. a. très brillant, très éclatant; — Տէր, Monseigneur.
Գերաօլանծ. a. glorieux, illustre, magnifique.
Գերաօլաշի. a. très honoré, très révérend. [rence.
Գերաօլառուօրիւն. s. révéré.
Գերաօրոյ. V. **Գերյարօյ.**
Գերաօրուր. s. ruisseau ou torrent de larmes, larmes amères; V. **Արսուր.**
Գերաօրուրայից. a. éploré, larmoyant, fondant en larmes; adv. les larmes aux yeux; — ալք. yeux baignés ou noyés de larmes.
Գերաօրիկ. a. fort lumineux, brillant.
Գերբնական. a. surnaturel; — կերպով, V. **Գերբնապէս.**
Գերբնապէս. adv. d'une manière surnaturelle.
Գերդասան. s. famille; biens.
Գերդասանական. a. de famille, familial.
Գերդասանիկ. s. domestique.
Գերեզիւն. s. rançon. [tivité.
Գերեդարձ. s. retour de la captivité.
Գերեզման. s. tombe, sépulcre, tombeau; fosse.

Գերեզմանազիբ. s. épitaphe.
Գերեզմանաբաղ. s. fossoyeur.
Գերեզմանական. a. sépulchral, funèbre; — լուսթիւն, silence profond, si'ence de mort.
Գերեզմանակուր. a. enseveli dans la tombe.
Գերեզմանակրկիս. s. qui fouille les tombeaux pour les dépouiller.
Գերեզմանաեղի. s. cimetière.
Գերեզմանառուն. V. **Գերեզմանաեղի.**
Գերեզմանափոր. s. fossoyeur.
Գերեզմանաքար. s. pierre tumulaire ou sépulchrale, tombe.
Գերեզմանոց. s. cimetière.
Գերեկից. s. compagnon d'esclavage.
Գերեկ. va. captiver, faire prisonnier, emmener captif ou en captivité; fig. captiver, gagner, séduire.
Գերեկառուօրիւն. s. traite; — սպիտակամարթից, la traite des blancs.
Գերեկար. a. qui captive, qui fait prisonnier, qui emmène en captivité, captivant.
Գերերի. s. bot. truffe.
Գերերջանիկ. a. bienheureux.
Գերի. s. captif, esclave, prisonnier; — վարուի, être mené captif ou prisonnier; — վարել, emmener captif.
Գերիլ. vn. être ou devenir captif, aller en captivité.
Գերիմաս. V. **Հանճարեկ.**
Գերիօխան. s. suzerain.
Գերիօխանական. a. suzerain.
Գերիօխանօրիւն. s. suzeraineté.
Գերիլ. V. **Գերեկար.**
Գերի վերոյ. a. supérieur, suprême, éminent, excellent; adv. par-dessus tout, au-dessus de; — ըլլալ, être au-dessus, avoir le

dessus, être supérieur à, exceller, surpasser, l'emporter sur.
Դերծել. va. raser.
Դերծում. s. action de raser.
Դերմակ. s. gruau, fleur de farine; — *ալիւր*. farine de gruau; — *հաց*, pain de gruau.
Դերման. a. s. allemand.
Դերմանաբանութիւն. s. germanisme. [lemand.
Դերմանական. a. germanique, allemand.
Դերմանալի. a. allemand; s. Allemand.
Դերմաներէն. adv. en allemand; s. l'allemand, la langue allemande; — *աւանդի գիտնալ*. apprendre, savoir l'allemand.
Դերմաս. s. bot. lupin.
Դերմադղկայից. a. surhumain, au-dessus de l'homme.
Դերյարոյ. a. très estimable, très révérend.
Դերուրիւն. s. captivité, esclavage; *գերուրեան մէջ ինտլ*, *գերուրեան մասնուրի*, devenir captif, tomber dans l'esclavage.
Դերփել. va. ravager, piller, saccager.
Դերփիչ. a. ravageur, piller.
Դերփում. s. ravage, saccagement, pillage.
Դգաք. s. bisquain, carbatine.
Դգել. va. carder.
Դգիչ. s. cardeur, cardeuse.
Դգիր. s. maire du village, bourgmestre.
Դգոց. s. carde.
Դգուիլ. vn. se quereller, se battre.
Դգուրսիլ. V. **Դգուիլ**.
Դգուրում. s. querelle.
Դգրաց. s. tiroir; chétron.
Դէք. adv. au moins, du moins.
Դէո. a. mauvais.
Դէջ. a. humide, moite.
Դէս. s. cheveux, chevelure.
Դէս. s. savant, connaisseur; mage,

magicien, devin, devineur.
Դէր. a. gras, plein d'embonpoint, dodu, potelé.
Դբալ. vn. avoir pitié, avoir compassion de, être ému de compassion, être touché de compassion, être sensible à, s'attendrir, regarder avec pitié.
Դբալիր. a. plein de pitié, compatissant, pitoyable.
Դբամ. a. miséricordieux, pitoyable, compatissant.
Դբամութիւն. V. **Դուք**.
Դբաւաս. a. très charitable.
Դբաւէր. a. qui s'attendrit, plein de tendresse, compatissant, tendre, charitable. [dresse.
Դբասիրարար. adv. avec tendresse.
Դբասիրական. a. de charité.
Դբասիրել. vn. avoir de la tendresse, aimer, chérir.
Դբասիրութիւն. s. tendresse, bonté, compassion. [ble.
Դբասիրա. a. compatissant, charitable.
Դբասրութիւն. s. compassion, charité.
Դբոս. a. charitable, compatissant.
Դոութիւն. s. compassion, pitié, miséricorde, clémence, charité.
Դժանց. s. maison d'aliénés.
Դժաւ. s. rat de cave, pain de hougie.
Դժմիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué, être offensé.
Դժմնիլ. V. **Դժմիլ**.
Դժմնութիւն. s. mauvaise humeur, bouderie.
Դժիլ. vn. se brouiller, se mettre en mauvaise intelligence, avoir différend, brouillé, être brouillant, être mal ou en querelle avec qn., rompre; *իրարու հետ գտնեցան*, ils se brouillèrent.

Գժուրիւն. s. brouillerie, brouille, rupture, mésintelligence, désunion, discorde, querelle.

Գի. s. bot. genévrier, genièvre.

Գիծ. a. toqué, aliéné,

Գիծ. s. ligne, raie, trait; trace; *հասանող* —, sécante; *շօշափող* —, tangente; *զուգահեռական* —, parallèle; *անկեան* —, bissectrice; *հասարակածի* —, équateur.

Գին. s. prix, valeur, achat, emplette; *սովորական ընթացիկ* —, prix courant; — *կարել*, fixer, taxer le prix, évaluer, apprécier.

Գինարբու. s. buveur, biberon, ivrogne, crapuleux. [orgies.

Գինարբու. spl. crapule, ribote,

Գինաւէտ. V. **Գինեւէտ.**

Գինդ. s. boucles d'oreilles, pendants d'oreilles.

Գինեակ. s. petit vin, piquette.

Գինեբեր. a. qui produit du vin, fertile en vin vinifère.

Գինեկործ. s. fabricant de vin.

Գինեկործութիւն. s. vinification.

Գինեզէն. a. gris, enivré.

Գինելից. a. ivre, soulé.

Գինեծախ. V. **Գինեկաճառ.**

Գինեծաղիկ. s. bot. fleur de la vigne, grappe naissante; œnanthe.

Գինեհամ. a. qui a le goût du vin, vineux.

Գինեհան. s. tête-vin.

Գինեհաս. s. qui s'abstient de vin, abstème; — *ըլլալ*, s'abstenir, de vin.

Գինեհար. a. ivre, gris.

Գինեհարիլ. vn. être troublé, pris de vin, s'enivrer; riboter, faire ribote.

Գինեհարութիւն. s. ivresse.

Գինեհոս. a. qui sent le vin, vineux.

Գինեման. s. broc.

Գինեմուլ. s. adonné au vin, riboteur, biberon, souillard, buveur.

Գինեմուլութիւն. s. ivrognerie, ribote.

Գինեմուր. s. chim. tartre, crème de tartre. [trique.

Գինեմըրական. a. chim. tar-

Գինեօրնութիւն. V. **Գինեկործութիւն.**

Գինեչափ. s. pèse-vin.

Գինեպան. V. **Գինեկաճառ.**

Գինեպանութիւն. s. commerce de vin.

Գինետէր. a. qui aime le vin, biberon, buveur; — *ըլլալ*, aimer le vin, aimer à boire, à faire sauter le bouchon, aimer la houteille.

Գինեսիրութիւն. s. amour du vin, ivrognerie.

Գինեկաճառ. s. marchand de vin, commerçant en vin.

Գինեհուն. s. cave; cabaret, bar, taverne, estaminet.

Գիներբու. V. **Գինարբու.**

Գինեւէտ. a. qui abonde en vins, où l'on récolte beaucoup de vin.

Գինըմպելիլ. V. **Գինարբու.**

Գինըմպու. s. buveur de vin; — *ըլլալ*, boire du vin.

Գինըմպու. V. **Գինարբու.**

Գինի. s. vin.

Գինձ. s. bot. coriandre; raisin de Corinthe.

Գինզօր. s. esprit de vin, alcool.

Գինով. a. ivre, ivrogne, soulé.

Գինովեալ. vn. s'enivrer, se souler. [ment..

Գինովութիւն. s. ivresse, enivre-

Գինովցնել. va. enivrer, souler..

Գինովցնող. a. enivrant.

Գինօրի. s. brandevin.

Գիւսխանձ. a. affamé de carnage, carnivore, carnassier, vorace, rapace. [té, rapacité.

Գիւսխանութիւն. s. voraci-

Գիւսկեր. V. **Գիւսխանձ.**

Գիւսկերութիւն. V. **Գիւսխանութիւն.**

Գիբաթի. va. déchirer, arracher, dévorer; *գիրաթ* —, s'entre-déchirer, se dévorer.
Գիբաթիչ. a. dévorant, vorace.
Գիբր. s. nuit; *գիշերն ողջոյն*, toute la nuit; *անքուշ* —, nuit blanche, mauvaise nuit; *գիշերն անքուշ անցունելի*, passer la nuit sans dormir, passer une mauvaise nuit ou une nuit blanche; *հեշտալի* —, nuit délicieuse; *անհշտլ* —, nuit impénétrable; — *յաւրանական*, l'éternelle nuit, la nuit du tombeau; *ի գիշերի*, dans la nuit.
Գիբրագնաց. a. qui marche, qui va de nuit.
Գիբրազգես. s. robe de chambre. [nuit, nyctage.
Գիբրազուարհ. s. bot. belle-de
Գիբրախառն. adv. de nuit, nuitamment, à la faveur de la nuit. [զուարհ.
Գիբրաժայիկ. V. **Գիբրա**
Գիբրական. a. nocturne.
Գիբրակերպ. a. semblable à la nuit, noir, ténébreux.
Գիբրահանգեթ. V. **Գիբրազգես**.
Գիբրահաւ. s. ornith. noctuelle
Գիբրահաւասար. s. équinoxe; *գիծ* — *իր*, ligne des équinoxes.
Գիբրաժար. a. qui combat la nuit; s. combat de nuit.
Գիբրաժարօրիւն. s. combat nocturne.
Գիբրայից. a. nocturne.
Գիբրայից ամիրայ. s. zool. orang outang.
Գիբրայց. adv. de nuit, pendant la nuit, dans la nuit, nuitamment.
Գիբրուցալ. vn. se faire nuit; *զը գիշերանար*, il se faisait nuit, la nuit tombait; *գիշերացած էր*, la nuit était venue.
Գիբրուց. V. **Գիբրայց**.

Գիբրաշքիկ. s. noctambule, somnambule.
Գիբրապահ. s. qui fait la garde de nuit; veilleur de nuit.
Գիբրապահուրիւն. s. patrouille.
Գիբրատր. a. qui aime la nuit.
Գիբրավար. s. astr. l'étoile du soir, Vénus.
Գիբրափոք. a. nocturne.
Գիբրել. vn. passer ou coucher la nuit; découcher.
Գիբրիաւ. V. **Գիբրահաւ**.
Գիբրոց. s. bonnet de nuit.
Գիբրուժ. s. action de passer la nuit.
Գիբրոփիկ. a. interne; — *գարժարան*. internat.
Գիլակն. a. qui a de la chassie aux yeux, chassieux.
Գիլակնօրիւն. s. méd. blé-nophthalmie.
Գիլանի. s. entom. cloporte.
Գիլանալ. vn. être humide, mouillé.
Գիլին. a. humide, mouillé.
Գիլութիւն. s. humidité, moiteur; fig. pollution, masturbation, impureté.
Գիսախուրի. a. échevelé, ébouriffé.
Գիսակ. s. chevelure.
Գիսուոր. a. chevelu; s. comète.
Գիսակ. s. celui qui sait, connaisseur, celui qui est au courant.
Գիսական. a. scientifique.
Գիսականալէս. adv. scientifiquement.
Գիսակից. a. initié, conscient, qui est au courant, confidant.
Գիսակցար. adv. sciemment; consciencieusement. [բար.
Գիսակցալէս. V. **Գիսակցա**
Գիսակցութիւն. s. aperception, sentiment intérieur, conscience.
Գիսակցորէն. V. **Գիսակցար**.

Գիտայեւ. adv. scintifiquement.
Գիտելիք. spl. connaissances.
Գիտեալ. vn. savoir, connaître.
Գիտեալանի. s. savant; a. scien-
 tifique. [quement.
Գիտեալանաբար. adv. scintifi-
Գիտեալանութիւն. V. **Գիտու-
 րիւն.** [ճարար.
Գիտեալանօրէն. V. **Գիտեալա-
 օրէն.** V. **Գիտեալանա-
 բար.** [prophète.
Գիտող. s. connaisseur, savant;
Գիտութիւն. s. science, savoir,
 connaissance; *գիտութեամբ*, a-
 vec connaissance de cause, sciem-
 ment.
Գիտուն. a. s. savant, docte, ins-
 truit, lettré; devin; connu; —
մտոր, érudit.
Գիտցող. s. connaisseur.
Գիր. s. lettre, caractère; écrit,
 écriture; lettre, missive; livre,
 ouvrage.
Գիրանալ. vn. engraisser, pren-
 dre de l'embonpoint, grossir, de-
 venir gras. [fertile.
Գիրապար. a. très gras, potelé;
Գիրգ. a. délicat, tendre, douillet.
Գիրկ. s. les bras; le sein; brasse.
Գիրկընդխառն. adv. en étrei-
 gnant.
Գիրկընդխառնել. vn. s'étein-
 dre, s'embrasser.
Գիրկընդխառն կռիւ. s. lutte.
Գիրկընդխառնութիւն. } V.
Գիրկընդխառնում. }
Գրկախառնութիւն.
Գիրնալ. V. **Գիրանալ.**
Գիրութիւն. s. embonpoint, cor-
 pulence; *անհմարին* —, obésité.
Գիրուկ. a. gras, boulot, grasset,
 rondelet.
Գիրուց. s. lard.
Գիրցնել. va. engraisser.
Գիրցնող. a. qui fait engraisser,
 engraisseur.

Գիրք. s. livre; les Ecritures; *սուրբ*
 —, les livres saints, l'Écriture
 sainte, les saintes Ecritures; —
աստուծոտառն պատգամոց, les
 livres sacrés; V. **Գիր.**
Գիւղ. s. village, campagne.
Գիւղաբնակ. a. qui habite la
 campagne ou le village, campa-
 gnard, villageois. [ture.
Գիւղագնացութիւն. s. villégia-
Գիւղախումբ. s. commune.
Գիւղակ. s. petit village, hameau.
Գիւղական. a. s. paysan, campa-
 gnard, rustique, villageois.
Գիւղականութիւն. s. paysan-
 nerie, rusticité.
Գիւղանկար. s. paysage.
Գիւղանկարիչ. s. paysagiste.
Գիւղանկարչութիւն. s. le pay-
 sage.
Գիւղապետ. V. **Գեղջաւազ.**
Գիւղատնտեսութիւն. s. écono-
 mie rurale.
Գիւղացի. s. paysan.
Գիւղատան. s. bourgade.
Գիւղափողով. s. bourg.
Գիւս. s. découverte, invention;
 trouvaille; *գիւսական* —, invention
 diabolique.
Գիօղի. s. genièvre, gin.
Գլան. s. rouleau, cylindre; ci-
 gare; carotte. [cylindre.
Գլանաձեւ. a. cylindrique; s.
Գլգլունք. spl. gargouillement,
 grouillement, borborygme.
Գլել. va. rouler; — *անիւր*, tour-
 ner la roue; fig. surpasser, ex-
 celler, surpasser de beaucoup,
 l'emporter sur, effacer, avoir l'a-
 vantage sur, évincer, avoir, le
 dessus.
Գլխաբաց. qui a la tête décou-
 verte, découvert, nu-tête.
Գլխազար. a. qui a mal à la tête;
 capiteux; — *թմբուկութիւն*, étour-
 dissement.

Քլլազարաբիւն. s. méd. céphalée.
Քլլազերծ. a. dont la tête est rasée; fig. effronté, éhonté.
Քլլազիր. s. initiale, majuscule, lettre capitale, lettre ou écriture onciale.
Քլլազիր. s. coiffure, coiffe, capote, chaperon.
Քլլազարդ. s. coiffure, attifet.
Քլլաւարդաբիւն. s. division des chapitres, l'ordre des chapitres d'un livre. table ou tableau des chapitres
Քլլաւոր. adv. la tête baissée.
Քլլաւաւ. a. la tête courbée.
Քլլաւար. s. oppresseur; casse-tête (massue, travail, vin); a. capiteux.
Քլլաւարկ. s. capitation, impôt ou taxe par tête.
Քլլաւծիւ. a. cabochon, céphaloïde.
Քլլաւմաւ. s. redevance; վճարումն —ի, amortissement.
Քլլաւն. s. ichtyol. muge, mulet.
Քլլաւնի. spl. les têtes.
Քլլաւնեան. s. cocarde.
Քլլաւնոց. s. armet, armure de tête.
Քլլաւուֆ. s. coiffure, capote.
Քլլաւալան. s. tétière; capeline; heaume.
Քլլաւալան. s. turban.
Քլլաւալար. a. qui mérite la peine capitale, la peine de mort; — զլլաւ՝ դատուիլ, être puni de la peine capitale mériter la peine capitale, la peine de mort.
Քլլաւմաւ. s. amortissement.
Քլլաւս. a. décapité.
Քլլաւսել. va. décapiter, trancher la tête, exécuter.
Քլլաւսութիւն. s. décapitation, décollation, exécution.
Քլլաւսուիլ. vn. être décapité, être exécuté.

Քլլաւուֆ. V. Քլլաւուֆիւն.
Քլլաւրկ. s. chapeau; casquette.
Քլլաւրկազործ. s. chapelier, qui fait des chapeaux.
Քլլաւրկազործութիւն. s. chapellerie, fabrication de chapeaux.
Քլլաւրկաւաճաւ. s. chapelier, qui vend des chapeaux.
Քլլաւրկաւաճաւութիւն. s. chapellerie, commerce du chapelier.
Քլլաւցաւ. s. mal de tête, céphalalgie; գլխ—, migraine.
Քլլաւցաւութիւն. s. mal de tête, céphalalgie; importunité.
Քլլաւար. a. principal, capital, essentiel; s. principal, chef.
Քլլաւարար. adv. principalement.
Քլլաւարացոյն. a. le principal, le plus essentiel.
Քլլաւարացէս. V. Քլլաւարար.
Քլլաւարութիւն. s. primauté, supériorité, suprématie; accomplissement; récapitulation.
Քլլաւրաց. adv. nu-tête, découvert.
Քլլաւր. V. Քլլաւր.
Քլլաւայր. adv. la tête en bas, la tête renversée; a. renversé.
Քլլաւայրիլ. vn. baisser la tête.
Քլլաւիւր. adv. la tête en haut.
Քլլաւիւն. adv. lui-même; en personne.
Քլլաւն. s. zoöl. céphalopode.
Քլլիլ. s. bot. sorgho.
Քլլորել. va. rouler; faire tomber, renverser.
Քլլորիլ. vn. rouler, dégringoler; tomber, s'abattre, être renversé.
Քլլորուֆ. s. roulement, chute.
Քլլորցնել. V. Քլլորել.
Քլլուխ. s. tête; chef; hure; sommet, cime, extrémité; fin; fonds, capital; chapitre; tête, individu; cap, promontoire; — գործոց,

chef-d'œuvre ; հաստատուն —, capital fixe; մարդ —, par tête; par personne; Ի — հանել տուննել՝ ածել, achever, terminer, fi ir, mener à bout de, mener à fin, réaliser, exécuter ; — քաշել, — վերցունել, relever la tête, s'insurger contre, s'élever ou se soulever contre, se révolter; — քաշել, découvrir la tête, se découvrir; — ք չգիտեր ո՛ւր գարնէ, il ne sait où donner de la tête, il ne sait que faire; պս ըմպելն — կը գարնէ, cette boisson porte à la tête; տաք —, tête chaude; գլխէ հանել, débaucher; մէկուն — ք դարձունել, tourner la tête à qn.; — ք կը դառնայ, la tête lui tourne; — ք տանիլ ցաւցնել, rompre la tête, importuner; — ք կորսնցունել, perdre la tête; — ք կտարել, casser la tête; — ք ճաթեցնել, se casser la tête, se mettre l'esprit à la torture; դատարկ —, tête vide; — խոնարհեցնել՝ ծռել, baisser la tête, s'humilier devant, céder, մէկուն — ք տաքցունել monter la tête à qn.; ստաքէն մինչեւ — ք գինեալ, armé de pied en cap.

Գլուխ գարձոց. s. chef-d'œuvre.

Գլորիլ. V. Գլորիլ.

Գլորում. V. Գլորում.

Գլորցնել. V. Գլորել.

Գլուս. etc. V. Գլոր. etc.

Գծագիտութիւն. s. dessin linéaire. [nevas.

Գծագիր. s. dessin, écriture; ca

Գծագրական. a. de dessin; — երկբայական թիւն, géométrie descriptive.

Գծարել. va. dessiner; écrire; décrire, dépeindre.

Գծարեալ. a. dessiné.

Գծագրիչ. } s. dessinateur.

Գծագրաչ. }

Գծագրութիւն. s. dessin; linéairement. [papier réglé.

Գծած. a. rayé, réglé; — թուղթ, Գծական. a. linéaire.

Գծել. va. tirer des traits, tracer, rayer, régler, barrer; souligner; ճաւաճել մը —, tracer ou décrire une ellipse.

Գծում. V. Գծագրում.

Գծում. a. vil, abject, vilain, mesquin, pauvre.

Գծնել. va. avilir, humilier, déprécier, faire peu de cas de, mépriser, diminuer.

Գծնիլ. vn. être avili ou déprécié, tomber en décadence, perdre son éclat, devenir pauvre, mesquin ou chétif.

Գծուրթիւն. s. vileté, humiliation, avilissement, mesquinerie, pauvreté, abjection.

Գծում. V. Գծում.

Գդգդգ. } s. coche de flèche.

Գդգուկ. }

Գդար. s. bot. galle, noix de galle.

Գդարական. a. chim. gallique.

Գդարահաւ. a. qui a le goût de galle; aigre, acerbe.

Գնեցնել. va. faire mettre à genoux.

Գնիլ. vn. se mettre à genoux.

Գմբը. s. coupole, dôme.

Գմբեածաւ. a. en forme de coupole.

Գմբեալարդ. V. Գմբեածաւ.

Գմբեարդ. a. bombé, convexe; s. pendentif.

Գմբեաւոր. a. à coupole.

Գմբէք. V. Գմբը.

Գնահաւ. s. commissaire-priseur; appréciateur. [d'appréciation.

Գնահատական. a. appréciatif,

Գնահատել. va. priser; estimer, évaluer, apprécier. [estimable.

Գնահատելի. a. appréciable,

Գնահատիչ. s. commissaire-pri-
 seur; appréciateur.
 Գնահատող. s. appréciateur.
 Գնահատութիւն. s. prisee; es-
 timation, evaluation, appréciation.
 Գնահատելի. vn. s'apprécier.
 Գնահատում. V. Գնահատու-
 րիւն.
 Գնայուն. a. ambulant, mobile.
 Գնացք. s. allure, marche, dé-
 marche, cours; allures, manières,
 attitude, tenue; manière d'être, con-
 duite, mœurs, genre de vie; départ,
 voyage; նազերիբ —, une noble dé-
 marche; սիգաշեր —, démarche
 majestueuse; չար —, mauvaise
 conduite; յաղթական —. marche
 triomphale.
 Գնդախաղ. s. jeu de paume.
 Գնդածաղիկ. s. bot. armoise,
 artémise, artémisia.
 Գնդակ. s. globule, boule; balle,
 bille; boulet; cercle; bord; groupe;
 — որթոյ, vrille, bouton de vigne;
 — մեղուաց, essain; — խողալ.
 jouer à la balle, jouer aux billes.
 Գնդակացի. s. mitrailleuse.
 Գնդակեայ. a. sphéroïde.
 Գնդակիկ. s. globule.
 Գնդակաւոր. a. globuleux.
 Գնդակոծել. va. bombarder.
 Գնդակոծութիւն. s. bombar-
 dement. [ծութիւն.
 Գնդակոծում. V. Գնդակո-
 Գնդածել. s. sphérique, globu-
 laire, sphéroïde.
 Գնդածելութիւն. s. sphéricité.
 Գնդամուղ. s. billard.
 Գնդամայ. vn. prendre une forme
 sphérique, s'arrondir; bot. se nouer.
 Գնդաչափ. s. calibre, sphéromètre.
 Գնդապետ. s. colonel; փոխ —,
 տեղակալ —, lieutenant-colonel.
 Գնդապետութիւն. s. colonellat.
 Գնդապէտ. adv. sphériquement.
 Գնդաքիչ. s. épingle.

Գնդացի. V. Գնդակացի.
 Գնդիկ. s. boulette; lobule; glo-
 bule.
 Գնել. va. acheter, acquérir, faire
 achat ou emplette de.
 Գնելի. a. achetable.
 Գնծիկ. s. petite épingle, camion.
 Գնձահաս. s. bot. grain de co-
 riandre.
 Գնող. a. s. acheteur, acquéreur.
 Գնօսիկալիւն. s. théol. gnos-
 tique, gnosticien.
 Գնօսիկալականութիւն. s. théol.
 gnosticisme.
 Գնօսիկեան. s. théol. gnosti-
 cien; a. gnostique.
 Գնորդ. a. s. acheteur, acquéreur.
 Գնում. s. achat, acquisition.
 Գնչու. s. tzigane, bohémien,
 tzigarie.
 Գնչուի. sf. bohémienne.
 Գնախաղ. V. Գնդախաղ.
 Գնակ. V. Գնդակ.
 Գնակաւոր. a. blessé ou percé
 d'une balle.
 Գօկուր. s. argol.
 Գօգ. s. sein; anse, golfe; niche;
 bassin, pli.
 Գօգած. s. creux, cavité.
 Գօգածել. V. Գօգաւոր.
 Գօգածելութիւն. s. Գօգա-
 ւորութիւն.
 Գօգանայ. vn. se creuser, de-
 venir creux; se gonfler, s'enfler.
 Գօգաւոր. a. creux, concave.
 Գօգաւորութիւն. s. concavité.
 Գօգել. va. caver, creuser; ren-
 fermer, contenir.
 Գօգոց. s. tablier.
 Գօգեմ. adv. pour ainsi dire,
 pour ainsi parler, on peut dire;
 comme, presque, à peu près.
 Գօդի. a. atteint de psoriasis,
 psoriasis.
 Գօդաքիչ. s. méd. psoriasis.
 Գօզգոզել. vn. pissoter.

Գոգիլ. vn. pisser, uriner.
 Գոքակամ. } a. gothique.
 Գոքացի. }
 Գոլ. s. chaleur, hale; phys. calor.
 Գոլախան. a. chaud.
 Գոլանալ. vn. se chauffer.
 Գոլաչափ. s. calorimètre.
 Գոլաչափական. a. calorimétrique.
 Գոլաչափութիւն. s. calorimétrie.
 Գոլորանալ. vn. s'évaporer.
 Գոլորանման. } a. comme
 Գոլորանասակ. } une vapeur, vaporeux.
 Գոլորացնել. va. évaporer.
 Գոլորացում. s. évaporation.
 Գոլորոք. s. vapeur, exhalaison, buée. [նալ.
 Գոլորոխանալ. V. Գոլորանալ.
 Գոհ. a. content; — ըլլալ, être content; — ընել, contenter; քիչով — ըլլալ, se contenter de peu.
 Գոհաբանական. a. de remerciements, de grâces; — աղօթք, Te Deum.
 Գոհաբանել. V. Գոհանալ.
 Գոհաբանութիւն. V. Գոհութիւն.
 Գոհանալ. vn. rendre grâces, remercier, faire un remerciement.
 Գոհար. s. bijou, joyau; fig. bijou.
 Գոհարագործութիւն. joaillerie.
 Գոհարազարդ. a. orné de bijoux.
 Գոհարալաւան. s. joaillier, marchand de diamants.
 Գոհարալաւանութիւն. s. joaillier. [écriv.
 Գոհարանոսփ. s. boîte à bijoux.
 Գոհարեղէն. s. bijoux, joyaux, bijouterie.
 Գոհացող. s. celui qui rend grâces.
 Գոհացողութիւն. V. Գոհութիւն.
 Գոհացում. s. satisfaction; — աւալ, satisfaire.

Գոհացուցիչ. a. satisfaisant.
 Գոհուփիւն. s. action de grâces, remerciement; Խորհուրդ գոհուն թեան, la sainte Eucharistie; — Աստուծոյ, grâce à Dieu, Dieu merci.
 Գոհունակութիւն. s. satisfaction, contentement.
 Գոդ. s. voleur; ճարտար —, escroc, filou, fripon.
 Գոդաբար. adv. comme un voleur.
 Գոդալեզու. s. argot, langue verte.
 Գոդակից. a. complice de vol.
 Գոդամիտ. a. enclin à voler, à dérober.
 Գոդամոլ. s. cleptomane.
 Գոդամոլութիւն. s. cleptomanie.
 Գոդանալ. va. voler, dérober; faire en cachette, tenir caché, dissimuler, tromper; ճարտարութեամբ —, escroquer, flouter, fripponner.
 Գոդանք. V. Գոդոց.
 Գոդացիկ. a. ce qui se fait à la dérobée, clandestin; — ամուսնութիւն, mariage clandestin ou secret.
 Գոդնալ. V. Գոդանալ.
 Գոդորսութիւն. s. braconnage.
 Գոդութիւն. s. vol; larcin; գողութեան գիւրամէտ ըլլալ, avoir les mains crochues, avoir du penchant au vol.
 Գոդուհի. sf. voleuse.
 Գոդուղի. s. chemin dérobé.
 Գոդուցի. a. volé, dérobé; naturel, illicite.
 Գոգոր. a. tendre, touchant.
 Գոգորաբարբառ. a. d'un langage tendre; d'une voix tendre.
 Գոգորիկ. a. touchant, tendre.
 Գոգոց. s. larcin.
 Գոգոցաբազոյց. s. receleur.
 Գոնազմ. s. minér. turquoise.
 Գոնամորու. s. hot. cuscute, barbe de moine.

Գոմմակ. s. bot. camélee.
 Գոմմորու. V. Գոմմամորու.
 Գոմ. s. étable, bergerie; — *երգանց*. bouverie.
 Գոմե. s. zool. buffle; *էգ* —, bufflonne.
 Գոմիչ. s. bot. saponaire des vaches.
 Գոյ. s. existant, ce qui est, ce qui existe; être, existence, subsistance; *բարե*, avoir, biens, possessions; *չ* —, ce qui n'est pas, néant.
 Գոյակ. s. existant, être.
 Գոյական. a. existant; s. gram. substantif.
 Գոյականաբար. } adv. substan-
 Գոյականորէն. } tivement.
 Գոյակից. a. coexistant, consubstantiel; — *ուսու*. coexister.
 Գոյակցութիւն. s. coexistence, consubstantialité.
 Գոյանալ. vn. être créé, exister, être, avoir l'existence; se former, se produire.
 Գոյալիմակ. s. statu quo.
 Գոյարար. s. qui crée les substances, créateur.
 Գոյացական. a. substantiel.
 Գոյացութիւն. s. substance, essence, être; création, créature.
 Գոյացնել. va. donner l'être ou la substance, créer; produire.
 Գոյացուցիչ. s. celui qui donne la substance.
 Գոյաւոր. a. existant; qui a beaucoup de biens, riche, opulent.
 Գոյաւորութիւն. s. existence, substance; biens, fortune, richesse.
 Գոյափոխել. va. transsubstantier.
 Գոյափոխութիւն. s. transsubstantiation, transformation.
 Գոյժ. s. triste nouvelle, mauvaise ou fâcheuse nouvelle, cri de douleur, lamentation; — *սալ*, apporter ou donner de tristes nouvelles.

Գոյն. s. couleur, teint; *երեսին* — *ը լիսուեցաւ*, il changea de couleur de visage; *երեսին* — *ը կարեցաւ*, son visage a changé de couleur, il pâlit, son teint se flétrit. [bariolé.
 Գոյնազոյն. a. diverses couleurs,
 Գոյնզոյն. V. Գոյնազոյն.
 Գոյո, Գոյո բէ. adv. Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise.
 Գոյութիւն. s. être, existence, substance, essence.
 Գոյք. spl. meubles; bagages.
 Գոնգեղ. s. bot. rave.
 Գոնեայ. adv. au moins, du moins.
 Գոնէ. V. Գոնեայ.
 Գոնց. a. teigneux.
 Գոնջանալ. vn. avoir la teigne.
 Գոնջութիւն. s. path. teigne.
 Գոչել. vn. crier, s'écrier, vociférer; rugir.
 Գոչիւն. s. cri, clameur, vocifération, bruit, son; rugissement; — *արձակել*, crier, jeter ou pousser un cri.
 Գոչում. V. Գոչիւն.
 Գոչոյ. a. s. crieur.
 Գոռ. a. brave, hardi, intrépide, vaillant, preux, belliqueux; s. bruit, éclat; attaque, défi, combat; — *պատերազմող*, guerrier redoutable; — *շաքար*, sucre brut.
 Գոռալ. va. défier hautement, faire défi, menacer; attaquer vigoureusement, faire la guerre, pousser des cris, rugir, éclater, gronder, résonner.
 Գոռել. } s. entom. taon, guêpe.
 Գոռել. }
 Գոռիւն. s. grondement.
 Գոռոզ. a. fier, impétueux, arrogant, altier, orgueilleux, hautain.
 Գոռոզաբար. adv. avec fierté, arrogamment, impérieusement.
 Գոռոզանալ. vn. devenir fier, prendre un air arrogant, s'enorgueillir.

Գռռոզուքիւն. s. fierté, arrogance, hauteur, orgueil.
Գռռուքիւն. s. intrépidité; défi; jousissement.
Գոռ. s. timbale (tambour).
Գոզ. V. **Գովաւքիւն**.
Գովաւքանել. V. **Գովել**.
Գովաւքանական. V. **Գովասանական**. [քիւն].
Գովաւքանուքիւն. V. **Գովաւքովասան**. V. **Գովիչ**.
Գովասանական. a. d'éloge, de louange; s. éloge, panégyrique.
Գովասանուքիւն. V. **Գովաւքիւն**.
Գովարձան. a. digne d'éloge.
Գովել. va. louer, faire l'éloge, faire la louange de; **ինքզինքը** —, faire son propre éloge, se louer, se vanter. [blé].
Գովելիք. a. louable, recommanda-
Գովես. s. éloge, louange; — **սատ**, donner des éloges, des louanges; **մեկուսն ընել**, faire l'éloge de qu.; — **ընդունել**, recevoir ou obtenir des éloges, des louanges; — **ից արժանի ըլլալ**, mériter des éloges, des louanges.
Գովիչ. s. loueur, louangeur.
Գովաւքիւն. s. éloge, louange; **գովութեամբ** avec éloge; **գովութեան արժանի**, il est digne d'éloge.
Գորգ. s. tapis.
Գորգագործ. s. tapissier.
Գորգագործուքիւն. s. tapisserie. [tapis].
Գորգալսաճառ. s. marchand de
Գորգիւն. s. des tapis, tapisserie.
Գորգիւսյ. s. bot. dahlia.
Գորդեան հանգոյց. s. nœud gordien.
Գործ. s. ouvrage, œuvre, affaire; chose; acte, action; travail, occupation; exécution;

նովին իսկ գործով, ipso facto, par le fait seul, par le fait même;
գաջութեան —, exploit, hauts faits; — **ի օր**, jour ouvrable, jour de travail; — **ի մարդ**, homme adroit, actif, habile; **ուրիշ** — **չմնար իրեն, բայց**, il ne lui reste plus que; **Գործք Առաքելաց**, acte des Apôtres.
Գործադիր. s. exécuter; a. exécutif, exécutoire; — **իշխանութիւն**, pouvoir exécutif.
Գործադուլ. s. grève; — **ընել**, se mettre en grève.
Գործադրել. va. exécuter; faire usage, employer, pratiquer.
Գործադրելիք. a. applicable, exécutable.
Գործադրիչ. } s. exécuter.
Գործադրող. }
Գործադրուքիւն. s. exécution; usage, emploi, pratique; application. [être exécuté].
Գործադրուիլ. vn. s'exécuter,
Գործադրում. s. exécution.
Գործած. s. ouvrage, construction.
Գործածական. a. usuel, habituel.
Գործածել. vn. employer, faire usage de; exercer.
Գործածող. s. employeur, celui qui emploie, qui se sert.
Գործածուած. a. usagé, employé, d'occasion.
Գործածուքիւն. s. emploi, usage; exercice, pratique.
Գործածուիլ. vn. s'employer, être employé.
Գործածում. s. emploi, usage.
Գործակ. agent; praticien.
Գործակալ. s. procureur, homme d'affaires; agent, commissaire, délégué.
Գործակալուքիւն. s. procuration; agence, délégation; **գոր գործակալութեան**, acte de procuration.

Գործակաւար s. chargé d'affaires, agent.

Գործակաւարութիւն s. fonction de chargé d'affaires.

Գործակից s. coopérateur, collaborateur; — *ըստ*, coopérer, collaborer, contribuer, concourir, prêter la main, assister, aider.

Գործակցաբար adv. coopérativement.

Գործակցական a. coopératif.

Գործակցիլ vn. coopérer, contribuer.

Գործակցութիւն s. coopération, collaboration, concours.

Գործանոց s. manufacture, fabrique, ouvroir, laboratoire.

Գործապետ s. contre-maître.

Գործառնութիւն s. affaire, œuvre, action, entreprise, opération, transaction.

Գործառու s. entrepreneur.

Գործաւէր a. qui aime le travail, laborieux, diligent, actif.

Գործաւորութիւն s. amour du travail, activité.

Գործաւոր a. contre-maître, chef d'atelier, chef ouvrier.

Գործաւորութիւն s. fonction ou charge de contre-maître.

Գործաւեց s. ennemi du travail, fainéant, paresseux.

Գործաւեցութիւն s. dégoût du travail, paresse.

Գործաւեղիլ s. office, bureau.

Գործատուն s. usine, fabrique.

Գործարան s. fabrique; instrument; organe, métier (machine); latrines. | graphique.

Գործարանագրական a. organo-
Գործարանագրութիւն s. organographie.

Գործարանական a. organique; d'atelier.

Գործարանատէր s. fabricant.

Գործարանաւոր a. organique.

Գործարանաւորութիւն s. organisme; organisation.

Գործաւոր a. ouvrier; laboureur, agriculteur; *դաս — ան*, classe ouvrière.

Գործաւորութիւն s. ouvrage, travail; état d'ouvrier.

Գործաւորակի sf. ouvrière.

Գործաւորչէք s. main-d'œuvre.

Գործել va. agir, opérer, faire, exécuter; travailler; commettre; labourer, cultiver; tricoter, tisser; fonctionner.

Գործելակերպ s. tactique.

Գործելի a. faiseur, exécuteur; qui doit être fait, faisable; s. charbon.

Գործի s. instrument; outil, machine, appareil, ustensile; organe; fig. instrument, organe.

Գործիական a. instrumental; — *երասնականութիւն*, musique instrumentale.

Գործիչ s. facteur, acteur.

Գործիք V. **Գործի**.

Գործնական a. pratique.

Գործնականապէս adv. pratiquement.

Գործնականութիւն s. pratique.

Գործնականօրէն V. **Գործնականապէս**. [նապէս.

Գործնապէս V. **Գործնական**.

Գործող V. **Գործիչ**.

Գործողութիւն s. action; opération; affaire; — *կատարել*, opérer; *թուրքանական* —, opération d'arithmétique.

Գործում s. fabrication, confection, ouvrage, façon.

Գործուիլ vn. être travaillé ou fait.

Գործուիլ sf. ouvrière.

Գործուն a. agissant, actif, énergique; efficace; cultivé, qui rapporte; ouvrage, travaillé, façonné; V. **Գործունեայ**.

Գործունեայ, Գործօնեայ. a. qui a beaucoup d'activité, actif; faiseur, exécuteur.
Գործունէւորից. s. activité.
Գործչուհի. sf. factrice, actrice.
Գործօն. V. **Գործուն.**
Գորօ. a. gris.
Գորօազոյն. a. gris: *մուխ, բայ* —, gris foncé, clair.
Գորօւխայօ. a. grisâtre, gris.
Գորօւխաւն. a. grisonnant, grisâtre.
Գորօւխրիւ. V. **Գորօւխայօ.**
Գորօյ. s. tendresse, affection, attendrissement, sentiment tendre ou affectueux; *զուխ գոյն վայ.* tendresse, tendres marques d'amitié.
Գորօյաբար. adv. tendrement, affectueusement.
Գորօյազօրի. a. tendre, affectueux, adv. affectueusement, tendrement.
Գորօյազուր. a. tendre, sensible, compatissant.
Գորօյալիր. a. tendre, affectueux; plein de compassion, attendrissant, sentimental.
Գորօյալից. V. **Գորօյալիր.**
Գորօյախար. a. qui verse la tendresse.
Գորօյալեան. V. **Գորօյալիր.**
Գորօյազէ. a. attendrissant, tendre, affectueux, touchant, charitable.
Գորօյանց. spl. tendresses, attendrissement.
Գորօյանօք. adv. tendrement.
Գորօյելի. va. attendrir, toucher; vn. V. **Գորօյիլի.**
Գորօյիլի. vn. avoir de la tendresse, s'attendrir, être touché, être touché de compassion, se sentir attendri pour.
Գորօյեցի. s. anat. pie-mère.
Գորօ. s. zool. grenouille; — *ը կը կարկաչէ* la — coasse.

Գորօազօրի. spl. zool. batraciens.
Գորօւնիլի. s. méd. grenouillette, ranule.
Գորօք. s. méd. grenouillette.
Գոց. a. fermé; — *գիտնալ.* savoir par cœur; — *ընել,* apprendre par cœur.
Գոցելի. va. fermer.
Գոյք. s. fosse; puits, puisard; cellule, alvéole (des abeilles).
Գոյզազ. s. troupe irrégulière, milice.
Գոյք. s. pitié, tendresse, compassion, miséricorde.
Գոյժաբար. a. s. porteur de tristes nouvelles; funeste.
Գոյժաւն. } V. **Գոյժեան.**
Գոյժարկու. }
Գոյժաւոր. a. qui porte de tristes nouvelles.
Գոյժելի. va. apporter ou donner de tristes nouvelles, donner une mauvaise nouvelle; se lamenter, pousser des cris de douleur. déplorer.
Գոյժից. s. cri de douleur, pleurs, lamentations.
Գոյժեան. s. porteur de tristes nouvelles, qui donne de mauvaises nouvelles; qui se lamente.
Գոյժուք. V. **Գոյժից.**
Գոյլ. a. émoussé.
Գոյլայ. s. chaussette; bas.
Գոյլալայազերծ. a. sans chaussettes. [settes.
Գոյլալայազերիւ. a. privé de chaussettes.
Գոյն. s. poignée, quantité que la main fermée peut contenir.
Գոյնք. s. glèbe, motte.
Գոյն. s. genou; rotule.
Գոյնիլ. spl. genoux.
Գոյնուք. s. zool. putois; furet.
Գոյնալայօ. V. **Գոյնալայօ.**
Գոյնար. s. réunion, assemblée; arith. somme, addition.
Գոյնարելի. va. réunir, assem-

bler, convoquer; arith. additionner; — *Ժերակոյան*, assembler le sénat.

Գումարուիլ. vn. rassembler, se réunir; faire des préparatifs de guerre; faire la guerre, en venir aux mains; s'embarasser, être surpris, stupéfait ou confus; se replier sur soi-même, se recueillir.

Գումարուս. s. arith. addition; — *ընել*. faire une —. [troupe.

Գումարաւիլ. s. corps, corps de

Գուն. s. effort; — *գործել*, s'efforcer, tâcher, s'ingénier, faire un effort, des efforts, tous ses efforts ou les derniers efforts, s'épuiser en efforts, faire de son mieux, se mettre en quatre, prendre à tâche de, faire des démarches, mettre son amour-propre à, n'oublier rien pour, mettre tout en œuvre.

Գունազեղ. a. d'une belle couleur, beau, charmant.

Գունաբափ. V. **Գունա**.

Գունաբափուրիւն. V. **Գունաուրիւն**.

Գունակ. s. couleur, teint, nuance; manière, sorte, façon; prép. comme, de la même façon, de même, de la même manière, en guise; *գունակ* —, à de diverses couleurs; adv. en diverses couleurs. [pâle, blême.

Գունաւա. a. décoloré, déteint; pâli;

Գունակիլ. va. décolorer, déteindre; faire pâlir.

Գունաթիլ. vn. se décolorer, se déteindre; pâlir, blêmir, devenir pâle ou blême.

Գունաթիլ. a. imprimé en couleurs. [pâleur.

Գունաուրիւն. s. décoloration;

Գունաւոր. a. coloré, colorié, teint; vif, diligent.

Գունաւորիլ. va. colorer, colorier, teindre, mettre en couleur.

Գունաւորիչ. a. s. colorant, colorateur, coloreur, coloriste.

Գունաւորութիւն. s. couleur, teint, colorisation, belle couleur.

Գունաւորութ. s. coloration, colorage, coloremment, coloriage.

Գունդ. s. troupe, compagnie, régiment; bande, troupe; bande, sphère; balle, boule; — *գունդ*,

— *առ* —. adv. par troupes; — *կազմել*, organiser des troupes.

Գունդազունդ adv. par troupes, par bandes; — *գիծել*, *վազել*. accourir en foule; en abondance.

Գունդխաղ. s. jeu de balle, jeu de paume.

Գունդաստիլ. s. connétable.

Գունն. s. sphère, globe.

Գունուկլոր. a. rond comme une boule.

Գուց. s. sebile, jatte, écuelle.

Գուօւիլ. a. s. devin, prédiseur, prophète; qui annonce, qui avertit; dénonciateur, délateur.

Գուօւիւոր. a. qui prédit; clair, évident, notoire.

Գուօւիլիլ. va. deviner, prédire, prévoir, présager, pronostiquer, augurer, mettre le doigt sur ou dessus. [diseur.

Գուօւիլիչ. s. pronostiqueur, pré-

Գուօւիլող. V. **Գուօւիլիչ**.

Գուօւիլութիւն s. prédiction, présage, prévision, conjecture; — *ողոյ*, pronostic du temps.

Գուօւիլութ. V. **Գուօւիլութիւն**. [lutte.

Գուօւար. s. guerre, combat, débat,

Գուօւարայաղ. a. s. vainqueur des combats ou de lutte, victorieux.

Գուօւարիլ. vn. faire la guerre, combattre, lutter, débattre, disputer.

Գուպարիլ. V. **Գուպարիլ**.

Գուս. s. baignoire.

Գուսան. s. chanteur; musicien; acteur; sf. chanteuse, cantatrice; musicienne; actrice. [tral.

Գուսանական. a. musical, théâ-
Գուսաներգութիւն. s. opéra;
փոքր —, opérette.

Գորգուրայ. vn. être rempli de tendresse pour, choyer, dorloter, chérir.

Գորգուրանի. spl. tendresses.

Գորպիսաղ. s. aiguille à tricoter, broche.

Գոյգ. adv. de peur que, de crainte que, de peur de, prenez garde que; peut-être.

Գիբ. s. vilebrequin, losse.

Գոգուայ. vn. croasser, gargouiller, grouiller; *ազուսւք՝ աղիք 4ը գուգան*, les corbeaux croassent, les entrailles gargouillent.

Գանիկ. a. roturier, paysan, rustaud; populacier, populaire, commun, vulgaire, banal, ordinaire, bas.

Գանիկաբար. adv. grossièrement; vulgairement.

Գանիկութիւն. s. vulgarité.

Գոգի. s. bot. scorsonère. [néral.

Գաի. s. minér. sel comme, sel mi-

Գանի սայ. vn. courir ou accourir ensemble, se rendre ou se porter en foule, affluer, donner l'assaut ou faire assaut, aller à l'assaut, assaillir, attaquer, fondre sur, tomber impétueusement, se porter avec ardeur, se lancer, s'élaner avec impétuosité.

Գուր. V. **Գանգուր**.

Գանկ. s. bonnet, calotte; inventeur. auteur, découvreur.

Գանի. s. invention.

Գանիկ. s. devinette....

Գոի. s. celui qui trouve, inventeur, découvreur.

Գանիլ. va. trouver, inventer, découvrir; *երարտի* —, recevoir des bienfaits; *շարհ* —, V. **Շարհ**.

Գանոյ. V. **Գոի**.

Գանուած. a. trouvé; situé.

Գանուիլ. vn. se trouver; paraître, être; *հաւատարմիք* —, être fidèle; *զերծ* —, être exempt.

Գարար. s. langue littéraire ou classique.

Գարարեան. a. partisan de l'arménien classique.

Գարարադէ. s. connaisseur de l'arménien classique.

Գարար. s. porteur (de lettres).

Գարադէ. s. littérateur, lettré, homme de lettres; *գրագէտք*, le monde littéraire, les gens de lettres.

Գարարեան. a. littéraire.

Գարարութիւն. littérature, les lettres, connaissances littéraires.

Գարարեմ. adv. littérairement. [rétaire.

Գարար. s. auteur, écrivain; sec-

Գարարութիւն. s. plagiat.

Գարարութիւն. s. secrétariat (fonction).

Գարար. s. critique, critiqueur.

Գարարեան. a. critique.

Գարարիլ. va. critiquer.

Գարարոյ. s. critique.

Գարարութիւն. s. critique, critique littéraire. [թիւն.

Գարարան. V. **Գարարան**.

Գարարան. s. bibliothèque.

Գարար. V. **Նուարար**.

Գարար. s. bibliographe.

Գարարեան. a. bibliographique.

Գարարութիւն. s. bibliographie.

Գարար. s. relieur.

Գարար. s. lutrin.

Գարար. a. littéraire; s. littérateur, lettré; — *արդ*, écrivain, homme de lettres.

Գրականական (ճիշտը՝ Գրական) a. littéraire. [քիւն.]
 Գրականութիւն. V. Գրագիտութիւն.
 Գրականագ. a. lecteur.
 Գրակոնֆիկց. s. émail.
 Գրահօշի. s. algèbre.
 Գրահօշուագէտ. s. algébriste.
 Գրահօշուական. a. algébrique.
 Գրածիւ. a. qui a la forme d'un livre, comme un livre.
 Գրածուարան. s. fonderie de caractères.
 Գրամալ. s. bibliomane.
 Գրամալուրիւն. s. bibliomanie.
 Գրանոց. s. bibliothèque.
 Գրաօւր. s. compositeur.
 Գրաօւրասպետ. s. prote.
 Գրաօւրաց. s. compositeur.
 Գրաօւրութիւն. s. composition.
 Գրապահ. s. conservateur (de livres), bibliothécaire.
 Գրապան. s. frange, bord d'habit; collet d'habit.
 Գրապանակ. s. plectère; poche; portefeuille.
 Գրասպետ. s. bibliothécaire.
 Գրասպետան. s. bureau, secrétaire.
 Գրասենական. s. bureau, cabinet.
 Գրասէր. s. amateur de livres, bibliophile.
 Գրասիրութիւն. s. amour des livres, bibliophilie.
 Գրաս. s. bête de charge ou de somme; fig. bête, stupide.
 Գրաստան. } s. postillon.
 Գրաստալուր. }
 Գրալուստան. s. libraire.
 Գրալուստանոց. s. librairie (magasin). [(profession).
 Գրալուստանութիւն. s. librairie
 Գրալարձութիւն. s. calligraphie.
 Գրաց. s. sagum.
 Գրացախ. } s. tableau noir.
 Գրացախակ. }
 Գրանոց. s. bibliothèque.

Գրու. s. gage, nantissement; gage, pari; gageure; preuve, témoignage; — դնել, mettre en gage, engager; — առնել, prendre des gages; գրուն հանել, retirer un gage; մէկուն հետ — դնել, faire un pari, parier, gager; — ը կորցնել, perdre la gageure.
 Գրուաղիր. s. parieur, parieuse, gageur.
 Գրուաղրի. V. Գրու դնել.
 Գրուական. s. hypothèque; arrhes; gage; — տալ, donner en ou pour hypothèque.
 Գրուականի. va. hypothéquer.
 Գրուահարկ. a. qui saisit; s. saisie, engagement; — ընել, saisir, engager.
 Գրուաւան. s. mont-de-piété.
 Գրուել. va. prendre pour gage, pour nantissement; saisir, s'approprier, retenir, occuper, s'emparer de, s'arroger, envahir, empiéter; — յարքուհարք, confisquer; մէկուն ուշադրութիւնը —, fixer l'attention de qn.
 Գրուելի. a. saisissable.
 Գրուիչ. a. attrayant.
 Գրուոր. a. écrit; — օրէնք, la loi écrite; — կերպով, par écrit.
 Գրուորական. V. Գրուոր.
 Գրուորասպետ. adv. par écrit.
 Գրուտ. s. saisie, mainmise.
 Գրալին. s. censeur.
 Գրալինական. a. de censure.
 Գրալինի. va. censurer.
 Գրալինիչ. s. censeur.
 Գրալինութիւն. s. censure.
 Գրալ. vi. couvrir; glousser; caresser, choyer.
 Գրալակ. vi. se livrer à la mollesse, aux plaisirs, aux délices, se dorloter.
 Գրալի. spl. mollesse, délicatesse; délices, volupté, plaisirs.
 Գրալել. va. élever ou nourrir a-

avec mollesse, traiter avec délicatesse, bichonner, dorloter, choyer, caresser.

Գրգիլ. V. **Գրգալ**.

Գրգիչ. a. caressant.

Գրգիւ. s. défi, provocation; aiguillon, stimulant, mobile, impulsion, stimulation; *բարեխախտ* —. émulation.

Գրգիեակ. s. guenillon, haillon, guenille, habit déguillé, chiffon.

Գրգիխ. V. **Գրգիեակ**. [tessc.

Գրգուլիւն. s. mollesse, délicatesse.

Գրգուել. va. exciter, provoquer, irriter, stimuler, agacer, monter la tête à qn.

Գրգուիչ. a. excitatif, excitant, stimulant, irritant, provocant; instigateur, fauteur.

Գրգուող. V. **Գրգուիչ**.

Գրգուլիւն. s. excitation, provocation, effervescence, instigation, irritation; dispute, querelle.

Գրգուիլ. vn. s'exciter, s'irriter.

Գրգոււմ. s. excitation, stimulation.

Գրգալ. vn. grogner, murmurer.

Գրգաւն. s. le tournant d'une rivière, le courant d'un fleuve, tourbillon.

Գրեան. } spl. livres.

Գրեթէ. adv. conj. presque, quasiment, à peu près, quasi, à peu de chose près, environ, pour ainsi dire.

Գրել. va. écrire; graver, tracer; compter, considérer; attribuer, imputer, estimer; peindre; *ան ոչինչ* —, ne faire aucun cas, ne faire cas de, n'estimer nullement, considérer pour rien, mépriser.

Գրիխ. s. seringue, lavement, clystère; — *անիւել*, prendre un lavement, un remède, un bouillon pointu.

Գրիթել. vn. seringuer.

Գրեղէն. a, écrit.

Գրէթէ. V. **Գրեթէ**.

Գրքիկալ. V. **Գրաւարոց**.

Գրքիչ. s. flou, escroc, chevalier d'industrie, fripon.

Գրքցել. va. heurter, pousser, coudoyer.

Գրիչ. s. plume; burin; écrivain; copiste; *երկաթէ* —, plume métallique; *փետուրէ* —, plume d'oie.

Գրիւ. s. setier.

Գրկախաւան. adv. avec embrassement; — *սիրով իրար բարեւել*, se saluer et s'embrasser avec effusion.

Գրկախաւանիլ. vn. s'embrasser.

Գրկախաւանութիւն. s. embrassade, embrassement, accolade.

Գրկաչափ. s. brasse.

Գրկաւարած. a. à bras ouverts, à cœur ouvert.

Գրկել. vn. embrasser; prendre dans ses bras. [այլ.

Գրոհ. s. foule; — *առլ*, V. **Գրոհ**.

Գրոհիլ. V. **Գրոհ առլ**.

Գրող. s. écrivain, scribe; — *կարդացող*, homme de lettres, homme instruit.

Գրոց. s. échoppe; — *աշակերտ*, V. **Գրող կարդացող**.

Գրուած. s. écrit, écriture.

Գրուան. s. boisseau.

Գրութիւն. s. écriture, écrit.

Գրուիլ. vn. s'inscrire, être écrit, s'écrire.

Գրութիւն. s. entom. attélabé.

Գրչազխալիւն. s. paléographie.

Գրչափր. s. manuscrit; copiste de manuscrits.

Գրչակ. s. écrivassier.

Գրչակալ. s. porte-plume.

Գրչախան. s. canif.

Գրչաման. s. écrivain.

Գրչութիւն. s. l'art d'écrire, écriture.

Դրպան. s. poche; — *ը դեմի*, mettre dans sa poche, empocher.
Դրպանակ. s. pochette.
Դրպանիկ. V. **Դրպանակ**.
Դրպանիկ. V. **Դրպանիկ**.
Դրակ. s. galette.
Դրանակ. s. rouleau à pâtisserie.
Դրակազ. s. relieur.
Դրակազ. V. **Դրակազ**.
Դրանուկ. V. **Դրանուկ**.
Դրոյք, **Դրուկ**. s. petit livre, opuscule, brochure.
Դու. a. sec, desséché, mort; perclus, paralysé. [cher, mourir.
Դուանակ. vn. se dessécher, se sécher.
Դուանիկ. va. dessécher, sécher.
Դուանիկ. V. **Դուանիկ**.
Դուանիկ. s. dessèchement; ankylose

Դոսմարա. V. **Դոսմարակ**.
Դոսմարակ. s. lutteur.
Դոսմարանիկ. s. lutte.
Դոսպինդ. a. prêt; vif, zélé.
Դոսուր. a. ceint. qui a ou qui porte une ceinture.
Դոսուրիկ. vn. ceindre, entourer d'une ceinture.
Դոսուրիկ. V. **Դոսուրիկ**.
Դոսկալի. V. **Դոսմարանիկ**.
Դոսկինդ. V. **Դոսպինդ**.
Դոսի. s. ceinture, ceinturon; zone; *այրեցեալ* — zone torride; *բարեխառն* — zone tempérée; *սառուցեալ* — zone glaciale, zone polaire; *լեռներու* — chaîne des montagnes; *ծիւանի* — arc-en-ciel.

Դ. (ta=da= moderne: T, ancien: D.) s. quatrième lettre de l'alphabet et la troisième des consonnes; quatre, quatrième.
Դ. s. art. et pron. tu, toi, vous; ce, cette, ces, celles; *սուրբդ սրբոց*, toi qui est ou vous qui êtes le saint des saints.
Դա. pron. ce, cet, cette, celui, celle, celui-là, celle-là.
Դափր. s. sanctuaire; autel de l'oracle.
Դափրի, **Դափրի**. s. bot. laurier.
Դազաղ. s. cercueil, bière.
Դազաղակալ. s. catafalque.
Դազաղակառ. s. le char, le char funèbre.
Դազաղակիր. s. croque-mort.

Դադար. s. cessation, suspension, relâche, pause; repos, délassement; demeure; station; — *առնել*, prendre du relâche, cesser, faire halte.
Դադարիկ. V. **Դադարիկ**.
Դադարեցնիկ. V. **Դադարեցնիկ**.
Դադարում. V. **Դադար**.
Դադարեցնիկ. va. faire cesser, donner du relâche, arrêter, discontinuer, finir, mettre fin; calmer, reposer.
Դադարիկ. vn. cesser, prendre du relâche, s'interrompre, discontinuer; se reposer; finir; s'arrêter, demeurer, loger; se nicher; *խօսելէ* — cesser de parler, suspendre son discours.

Ռանան. a. aigre, âcre, acerbe; fig. aigre, dur, revêche, cruel.
Ռանանար. adv. cruellement, farouchement. [cruel.
Ռանանարայ. a. farouche,
Ռանանիլ. vn. s'aigrir, s'irriter, se fâcher. [de Damas.
Ռանանման. s. bot. damas, prune
Ռանանոսիւն. s. aigreux, âcreté; fig. aigreux, dureté, cruauté.
Ռայ. s. colostrum, premier lait qui vient après l'accouchement.
Ռայար. a. vert; vert, frais, nouveau; s. verdure, herbe, gazon.
Ռայարափր. a. qui produit de l'herbe ou de la verdure.
Ռայարագեղ. a. d'un beau vert, verdoyant, frais. [գեղ.
Ռայարագարդ. V. **Ռայարա-**
Ռայարագեղաց. V. **Ռայարագեղ.**
Ռայարահր. a. dont les cheveux sont tendres. [germer.
Ռայարանայ. vn. verdier, verdoyer,
Ռայարարու. a. qui rend vert.
Ռայարացնիլ. va. rendre vert, faire verdoyer; fig. renouveler, donner de la fraîcheur.
Ռայարեղէն. s. verdure, herbage.
Ռայարի, **Ռայարիֆ.** s. verdure, herbe.
Ռայարութիւն. s. verdure, verdure; fig. verdure, fraîcheur, renouvellement.
Ռայարու. a. verdoyant, herbeux; s. oasis.
Ռայկաղէմ. a. qui a la figure pâle.
Ռայկահար. a. pâle, livide; — դէմք, figure —.
Ռայկոս. V. **Ռայկոս.**
Ռայկոս. a. path. qui a la jaunisse, icterique.
Ռայուկ. s. path. jaunisse, ictere; fig. pâleur; *մեռելատիպ* —, pâleur mortelle; *կապուտակ դէմք* —, pâleur livide, affreuse.

Ռակու. s. doluire.
Ռահ. a. vieux, rassis.
Ռահանակ. spl. dons sacrés, offrande.
Ռահանակ. s. minér. malachite.
Ռահեկան. s. monnaie, denier; piastre.
Ռահիք. s. bourreau, exécuteur, exécuteur des hautes œuvres; *վրէժխնդրութեան* —, instrument de vengeance.
Ռահիք. s. cabinet; salon, galerie, salle; exèdre.
Ռահեղափ. s. chefs des bourreaux.
Ռահուկ. s. traîneau.
Ռահուն. s. ornith. francolin.
Ռադ. s. bot. calament, calamenthe.
Ռամասկագործ. a. damassé.
Ռամասկակերպաս. s. damassé.
Ռամասկալարդ. s. bot. alcée.
Ռամասկեան կաւ. V. **Ռամասկակերպաս.**
Ռամասկիլ. va. damasser.
Ռամբան. s. tombeau, sépulcre, mausolée. [son funèbre.
Ռամբանախօսութիւն. s. oraison.
Ռամբանական. a. sépulcral, funèbre; s. oraison funèbre.
Ռամբարան. V. **Ռամբան.**
Ռամակեան. a. de Damoclès; — սուր, épée —.
Ռաման. s. bot. damas, espèce de prune.
Ռայեակ. s. nourrice; sage-femme; tuteur, tutrice; précepteur, gouvernant; — *արուեստից*, mère des arts.
Ռայեկաբար. adv. comme une nourrice; comme un précepteur.
Ռայեկասնունդ. a. élevé chez une nourrice.
Ռայեկիլ. va. nourrir, élever.
Ռայեկորդի. s. frère de lait.
Ռայեկութիւն. s. état d'une nourrice ou d'une sage-femme.

Գայլ. V. Գալ.
 Գայլայիկ. vn. gazouiller.
 Գայլայիկ. s. chant mélodieux, modulation; — թռչնոց, chant des oiseaux, gazouillement, ramage.
 Գանակ. s. couteau; — ը սրել. repasser, aiguiser un couteau.
 Գանակագործ. s. coutelier.
 Գանակագործութիւն. s. coutellerie.
 Գանակավաճառ. V. Գանակագործ.
 Գանգ. s. denier, obole.
 Գանդող. lent, lourd.
 Գանդադաբար. adv. lentement.
 Գանդադամիւ. a. esprit lent, lourd.
 Գանդադամութիւն. s. lenteur d'esprit. [քիւն.
 Գանդադանք. V. Գանդադութիւն.
 Գանդադաւոր. a. qui s'émeut lentement, lent.
 Գանդազիլ. vn. être lent; différer, tarder, lambiner, lanterner, chipoter.
 Գանդադիւ. a. lent, lourd, lambin, chipotier.
 Գանդադութիւն. s. lenteur.
 Գանդադում. V. Գանդադութիւն. [բար.
 Գանդադօրէն. V. Գանդադութիւն.
 Գանդանաւանդ. s. mors, bridoir.
 Գանդաչանք. spl. rêverie, délire, radoterie, radotage, extravagance.
 Գանդաչիլ. vn. chanceler, vaciller, trembler; être en délire, extravaguer, divaguer, rêver, délirer, dire des sottises.
 Գանդաչում. s. vacillation.
 Գանկ. s. denier.
 Գաօիմք. spl. transaction, traité, contract; pacte, alliance; accord; անձնատրուութեան — capitulation; — դնել կռել կնքել հաս-

տատել. faire, conclure ou passer un traité, contracter alliance; — լուծել՝ խզել. violer ou rompre un traité.
 Գաօն. s. V. Գաօիմք; a. doux, agréable; adv. à voix basse; — ձայն, douce voix; — ձայնով. d'une voix douce.
 Գաօնագիր. s. traité; charte; առեւտրական —, traité de commerce.
 Գաօնագիր. a. s. contractant.
 Գաօնագրիկ. V. Գաօիմք դնիլ.
 Գաօնագրութիւն. V. Գաօիմք.
 Գաօնակ. s. harmonie; manière; poignard; piano; — անել, դարձել, toucher au jouer du piano.
 Գաօնակագէտ. s. harmoniste.
 Գաօնակահար. s. pianiste.
 Գաօնակահարիկ. va. jouer de piano.
 Գաօնակայարդար. s. accordeur de piano, accordeur.
 Գաօնակավաճառ. s. pianiste, marchand de pianos.
 Գաօնակաւոր. a. harmonieux.
 Գաօնակաւորութիւն. V. Գաօնակութիւն.
 Գաօնակիլ. va. harmoniser, mettre en harmonie; accorder.
 Գաօնակից. a. allié, confédéré; — ըլլալ, s'allier, se confédérer, se liguer.
 Գաօնակութիւն. s. accord, harmonie.
 Գաօնակցական. a. fédéral.
 Գաօնակցիկ. V. Գաօնակից ըլլալ.
 Գաօնակցութիւն. s. alliance, confédération, ligue, coalition.
 Գաօնամուր. s. piano-forte, piano.
 Գաօնամորիկ. vn. s'allier, se coaliser, faire une alliance ou un traité, traiter, conclure un arrangement avec.
 Գաօնամորութիւն. s. alliance.

Դառոյն. s. poignard.
Դառ. s. plaine, champ, campagne; *կապոյտ՝ կապուտակային* —, la plaine azurée; *սլաւերազմի* —, champ de bataille.
Դառսագեթին. a. dont le sol est plat; — *վայր*, plaine, plate campagne, prairie [plat.
Դառսածիւ. a. en forme de plaine,
Դառսամուկ. s. zool. campagnol.
Դառսային. a. de plaine, qui habite ou croit dans la plaine, champêtre; — *երկեր*, pays uni.
Դառսան. s. menstrues, règles.
Դառսան. vn. devenir une plaine, s'aplanir.
Դառսանային. a. menstruel.
Դառսանկար. s. paysage.
Դառսանկարիչ. s. paysagiste.
Դառսանկարչութիւն. s. paysage.
Դառսապօհ. s. garde champêtre.
Դառսավայր. s. plaine, campagne.
Դառսացնել. va. aplanir, raser, abattre.
Դառսօրայի. v. **Դառսօրէ.**
Դառսօրէ. spl. les champs, les campagnes, les plaines.
Դառն. a. amer; fig. amer, dur, cruel; — *ցաւ*, douleur amère.
Դառնաբարոյ. a. acariâtre.
Դառնաբեր. a. qui produit de l'amertume, amer.
Դառնազառն. a. très amer.
Դառնադեղ. s. remède amer; — *առնել*, prendre des amers.
Դառնաքոյն. a. qui a du venin amer, très venimeux.
Դառնալ. vn. retourner, être de retour, revenir sur ses pas; tourner, se tourner, se retourner; devenir, redevenir; tourner, faire un tour ou un circuit; *քրիստոնէութեան* —, se faire chrétien; *մէկուն կողմը* —, tourner du côté de qn., prendre son parti; *անոր*

գլուխը կը դառնայ, 'la tête lui tourne.
Դառնակոծ. a. déploré, avec beaucoup d'amertume.
Դառնակտիկ. a. de la plus vive douleur, d'une douleur amère, très douloureux, cruel, poignant, cuisant; — *ցաւ*, vive douleur, douleur poignante ou cuisante.
Դառնահամ. a. qui a un goût amer, amer. [mèrement.
Դառնահառաչ. a. qui soupire a-
Դառնահոռ. a. qui sent mauvais, puant, fétide, infect.
Դառնադէտ. a. très malheureux, funeste. [համ.
Դառնաճաւ. V. **Դառնա-**
Դառնամահ. a. d'une mort douloureuse ou violente.
Դառնամաղձութիւն. s. path. mélancolie.
Դառնանալ. vn. devenir amer, prendre un goût amer; fig. s'aigrir, être aigri, irrité, exaspéré, s'irriter.
Դառնառնչ. a. qui souffle violemment, violent.
Դառնապէտ. adv. amèrement; — *լալ*, pleurer —.
Դառնասիրտ. a. qui a le cœur dur, aigri.
Դառնացոյ. a. qui aigrit, qui exaspère; pervers.
Դառնացնել. va. rendre amer; fig. aigrir, irriter, exaspérer, dégoûter; envenimer, empoisonner.
Դառնացուցիչ. a. qui rend amer; qui aigrit; qui empoisonne.
Դառնին. s. bot. picris, picride.
Դառնորակ. V. **Դառնահամ.**
Դառնութիւն. s. amertume; fig. amertume, fiel, humeur, aigreur; amertume, affliction; *կեանքի դառնութիւնները*, les amertumes de la vie.
Դառնօրէն. V. **Դառնապէտ.**

Գսս. s. cohorte, bande, troupe, compagnie; classe, rang. ordre; leçon, cours; *ԿԿԵԿԵԿԻ* — chœur; — *սալ*, donner une leçon ou des leçons, faire un cours.
 Գսսադաս. V. Գսս դաս.
 Գսս դաս. adv. par troupés, par bandes, en foule, en masse.
 Գսսագիրք. s. livre de classe, traité, cours.
 Գսսալիք. s. déserteur, transfuge; — *ըսալ*, abandonner son rang, quitter son poste, désert.
 Գսսալիբուրիւն, Գսսալբուրիւն. s. désertion.
 Գսսախօս. s. celui qui fait un cours, professeur.
 Գսսախօսել. va. faire un cours.
 Գսսախօսութիւն. s. leçons, cours; — *ըսել*, V. Գսսախօսել.
 Գսսակ. s. troupe, troupeau, bande, compagnie.
 Գսսական. a. classique; gram. ordinal; — *կրթութիւն*, instruction classique. [ment.
 Գսսականապէս. adv. classique-
 Գսսականութիւն. s. classicisme.
 Գսսակարգ. s. classe, ordre.
 Գսսակարգել. va. classer, mettre en ordre, arranger, organiser.
 Գսսակարգութիւն. s. classification, ordre, arrangement; hiérarchie; catégorie.
 Գսսակարգում. s. classement.
 Գսսակից. s. de la même classe, camarade de classe. [classe.
 Գսսակցի. vn. être dans la même
 Գսսապետ. s. commandant d'une cohorte, brigadier; maître du chœur ou de chapelle, le grand chantre.
 Գսսառութիւն. s. cours.
 Գսսառու. s. professeur.
 Գսսառուն. s. classe.
 Գսսառուութիւն. s. cours; — *քիմիականութեան*, — de chimie.

Գսսարան. s. classe.
 Գսսաւանդել. V. Գսս սալ.
 Գսսաւանդութիւն. V. Գսսախօսութիւն.
 Գսսաւարել. V. Գսսել.
 Գսսաւարութիւն. V. Գսսակարգութիւն.
 Գսսաւարում. s. classement.
 Գսսել. va. mettre en ordre, ordonner, arranger, classer, disposer; mettre au rang ou au nombre de, ranger parmi.
 Գսսընթացք. s. cours d'études, cours.
 Գսսընկեր. s. camarade de classe ou de collège.
 Գսսընթիր. a. classique.
 Գսսակ. s. anat. poignet.
 Գսսակերտ. s. ferme, château, villa; édifice, monument; ouvrage; ville.
 Գսսապագ. s. poignée, manche.
 Գսսառակ. s. essuie-mains, serviette.
 Գսսաթարակ. s. éducateur, précepteur, gouverneur, instituteur, mentor.
 Գսսաթարակել. va. donner de l'éducation, élever, éduquer.
 Գսսաթարակութիւն. s. éducation; *բարեմտական* — *լաւ* —, bonne —; *յոռի գէշ* —, mauvaise —; *լաւ — սալ*, donner une bonne —.
 Գսսաթարակալի. vn. recevoir de l'éducation, être élevé.
 Գսսաթարակչի. sf. institutrice.
 Գսս. s. procès, cause; jugement; — *վարել*, intenter un procès, plaider, être en procès, entrer en jugement avec; — *ի կանչել*, appeler ou citer en justice; — *ըջանալ*, gagner son procès ou sa cause; — *ի մէջ են*, ils sont en procès.
 Գսսագիր. s. procès-verbal.
 Գսսազանց. s. contumace.

Դատախոս ս. plaideur, plaidant, plaignant, requérant; *ընդհանուր* —, procureur général; — *ըստ*, plaider contre, porter plainte.

Դատախազութիւն ս. contestation en justice, action, poursuite en justice, jugement.

Դատական ա. judiciaire; — *Նախարարութիւն*, Ministère de la Justice; — *գործերու նախարար*, ministre de la justice.

Դատկնիք ս. sentence.

Դատապարտեալ ա. condamné.

Դատապարտել va. condamner; *մահուան* —, — à mort.

Դատապարտելի ա. condamnable.

Դատապարտութիւն ս. condamnation. [damné.

Դատապարտելի vn. être con-

Դատաստան ս. jugement; procès, cause; tribunal; — *ի կանչել*, assigner, citer en justice; — *կըտրել*, juger, rendre justice.

Դատաստանագիրք ս. code de procédure.

Դատաստանական ա. judiciaire.

Դատաստանարան ս. tribunal, palais de justice. [plaidoirie.

Դատապարտութիւն ս. procédure;

Դատակնիք ս. sentence; jugement; — *կորել*, prononcer une sentence.

Դատարան ս. tribunal; *նախնական* —, cour ou tribunal de première instance; *վերաքննիչ* —, cour d'appel; *վճռարեւ* —, cour de cassation.

Դատարկ ա. vide; vacant, inoccupé; oisif, désœuvré; inutile; — *մնալ*, rester oisif, sans rien faire, sans travailler, demeurer le bras croisés.

Դատարկութեան ա. qui parle de choses inutiles.

Դատարկութեան vn. tenir des discours inutiles.

Դատարկութիւն ս. discours inutiles.

Դատարկածամ ս. loisir.

Դատարկախօս V. **Դատարկաբան**. [vides.

Դատարկածեան adv. a. les mains

Դատարկադի ս. anat. jejunum.

Դատարկամիտ ա. cerveau creux, écervelé.

Դատարկանալ vn. se vider, être vide; être oisif, désœuvré, rester les bras croisés; *սրահը կը դատարկանայ*, la salle se dégarnit, tout le monde s'en va.

Դատարկանձն ա. oisif, fainéant, désœuvré. [bond, badaud.

Դատարկաօրջիկ ա. flâneur, vaga-

Դատարկաօրջութիւն ս. flânerie.

Դատարկապորտ ա. oisif, musard, flâneur, fainéant, rôdeur.

Դատարկապորտութիւն ս. oisiveté, paresse, fainéantise.

Դատարկացնել V. **Դատարկել**.

Դատարկել va. vider, faire le vide.

Դատարկութիւն ս. vide; oisiveté, désœuvrement.

Դատար ս. juge; — *ըստ*, être —

Դատարարաբար adv. comme un juge. [diciaire.

Դատարտական ա. de juge, ju-

Դատարտութիւն ս. judicature.

Դատադիտել va. citer en justice, poursuivre, maltraiter.

Դատել va. juger; condamner; *խստաբիւ* —, jnger avec rigueur ou en toute rigueur.

Դատողութիւն ս. jugement; jugement, criterium. [qn.

Դատուիլ vn. être en procès avec

Դատուիլ V. **Դատողութիւն**.

Դար ս. pente, précipice, bord escarpé; *դարիւ դարիւ գալ*, couler à pleins bords.

Դար ս. siècle; époque; *սկի՝ սսկերէն՝ սկերդիսիկ* —, l'âge d'or;

ժրիկ —, moyen âge; — է —, —ուց է —ս, de siècle en siècle; քսաներորդ — ուն, au vingtième siècle.

Գար. a. pair; —թէ կոչսախազաւ. jouer à pair ou non.

Գարազլուլս. s. époque.

Գարակ. s. tablette, étagère.

Գարահոսել. va. précipiter.

Գարահոսիլ. vn. se précipiter, être précipité, dégringoler.

Գարանգ. s. embuscade, embûche, piège, guet-apens; armoire; կերակուրի — buffet; —դնել լարել գործել. tendre un piège ou des pièges, dresser. des embûches.

Գարանակար. a. qui dresse des embûches, qui se tient en embuscade.

[մուս քլլալ.]

Գարանակալել. V. Գարանա-

Գարանակալուրից. s. embûche, piège, embuscade. guet-apens.

Գարանամուս. a. qui se tient en embuscade, qui tend des pièges; —լլաւ. se mettre en embuscade; s'embusquer, dresser des embûches, guetter.

[լալ]

Գարանիլ. V. Գարանամուս քլ

Գարաօրջան. s. époque.

Գարապղպեղ. s. bot. poivre long.

Գարասան. s. parc.

Գարսուր. a. séculaire.

Գարափ. s. rive, bord. [verne.]

Գարափոս. s. cavité, creux, ca-

Գարափոր. V. Գարափոս.

Գարքից. s. serrurier; forgeron.

Գարքնել. va. faire le serrurier, forger.

Գարքնոց. s. boutique de serrurerie; forge. [forges.]

Գարքնոցապետ. s. maître de serrurerie, état de serrurier ou de forgeron.

Գարեւանդ. s. penchant, pente; précipice.

Գարիճնճիկ. s. bot. cannelle.

Գարիսնի. V. Գարիճնճիկ.

Գարձ. s. tour, retour; conversion; —ի գաւ. se convertir; — է քերքել. convertir.

Գարձադարձիլ. vn. retourner plusieurs fois, tourner.

Գարձաւ. adv. de nouveau, de-rechef, encore une fois, bis.

Գարձնել. va. tourner, retourner; détourner; détourner; rendre, restituer; ramener; arrêter; convertir, հաւատքի —, convertir; ետ —, rendre, restituer.

Գարձուած. s. tour, retour; tournure; récompense; réponse; détours.

Գարման. s. remède, ressource, expédient; cure, traitement; réparation; soin; nourriture; entre-tien; — սանիւ՛ ընել. remédier, porter remède, avoir soin de.

Գարմանատուց. s. dispensaire.

Գարմանել. va. remédier, réparer; traiter; avoir soin, soigner, nourrir, entretenir.

Գարմանելի. a. réparable, ré-médiable.

Գարմանիչ. a. qui a soin, qui nourrit; curatif, réparateur.

Գարմանոց. V. Գարմանիչ.

Գարմանոց. s. dispensaire.

Գարմանութիլ. vn. se soigner, se traiter.

Գարմանութ. s. cure, traitement.

Գարունան. s. bot. doronic.

Գարապա. s. palais, cour; cour; — ընել, faire la cour, courtiser.

Գաւ. s. embûche, piège, guet-apens; fraude, machination, complot, conspiration, trahison, perfidie, artifice, niche, trame; գաւաւով, par trahison, par surprise.

Գաւադիր. s. conspirateur.

Գաւադրել. vn. comploter, cons-pirer.

Դաւադրուփիւն. s. complot, conspiration.

Դաւակից. V. **Դաւադիր**.

Դաւափան. a. conspirateur, conjuré, cabaleur, traître, insidieux.

Դաւառանել. va. conspirer, comploter, cabaler, conjurer, machiner, trahir, tramer, attenter à, surprendre, faire mourir, assassiner; assassiner.

Դաւառանգ. V. **Դաւառան**.

Դաւառանուփիւն. s. conspiration, complot, conjuration, cabale, trahison, fausseté.

Դաւառանց. V. **Դաւառանուփիւն**.

Դաւանիլ. vn. confesser, avouer, professer, protester, faire profession.

Դաւանուփիւն. s. confession, protestation; *Դաւառաքի* —, profession de foi.

Դաւարայ. s. bot. cornouiller.

Դաւել. V. **Դաւառանել**.

Դափ. s. tambour de basque.

Դափել. vn. battre ou jouer du tambour de basque.

Դափիւն. s. le son du tambour de basque; tapage, bruit.

Դափնեակ. s. bot. lauréole.

Դափնեայ. a. de laurier.

Դափնեպսակ. a. couronné de laurier; s. couronne de laurier.

Դափնեվարդ. s. bot. oléandre.

Դափնի. s. bot. laurier.

Դգայ. s. cuiller.

Դդաւն. s. macaroni.

Դդաւեռակ. a. bot. cucurbitacé

Դդկնի. s. bot. courge (plante).

Դդում. s. bot. courge (fruit); gourde, calebasse; *դաւն* —, coloquinte.

Դդչել. vn. murmurer.

Դեզ. s. anat. amnios.

Դեզազ. s. ichtyol. squale.

Դեզբրանց. spl. temporisation, retard, lanternerie; occupation, passe-temps; séjour.

Դեզերիլ. vn. flâner, lanterner, passer le temps; séjourner, demeurer; se livrer à, s'occuper de, s'appliquer à; hanter, fréquenter.

Դեզերում. V. **Դեզբրանց**.

Դեզիւիլ. vn. vaciller, chanceler, branler, se balancer; hésiter.

Դեզիւկոս. a. vacillant, chancelant.

Դեզիուկ. s. ornith. faisán.

Դեյիլից. s. ichtyol. dauphin.

Դեկեմբեր. s. décembre.

Դեղ. s. remède, drogue, médicament, médecine; poison, venin; encre; teinture, couleur; herbe; amulette, talisman; — *տալ*, donner un remède, administrer des médicaments; — *տանել*, prendre un remède ou des remèdes; prendre du poison; — *դարման գըւանել*, trouver un remède, remédier. [logie.]

Դեղաբանուփիւն. s. pharmaco-

Դեղագիր. s. recette, ordonnance.

Դեղագիրք. s. formulaire.

Դեղագործ. s. pharmacien.

Դեղագործական. a. pharmaceutique.

Դեղագործուփիւն. s. pharmacie.

Դեղահաս. s. pillule.

Դեղանիք. s. bissac.

Դեղանիւք. s. drogue.

Դեղաջուր. s. potion.

Դեղալանառ. s. droguiste.

Դեղալանառանց. s. droguerie.

Դեղալանառուփիւն. s. pharmacopole.

Դեղաուց. s. pharmacie.

Դեղարան. s. pharmacie

Դեղաքփ. s. antidote.

Դեղից. a. jaune.

Դեղիցկեկ. a. jaunet.

Դեղից կոն. s. bot. curcuma.

Դեղիցնայ. vn. jaunir.

Դեղիցցել. va. jaunir.

Դեղձ. s. bot. pêche.

Դեղձաճ. a. jaunâtre, blond; — *ճաղեր*, cheveux blonds.
Դեղձաճաճաճ. a. qui a les cheveux blonds.
Դեղձաճիկ. a. blond; s. ornith. serin, canari.
Դեղձեճի. V. **Դեղձի.**
Դեղձի. s. bot. pêcher.
Դեղնագոյն. a. de couleur jaune, jaune.
Դեղնաքոյր. V. **Դեղնագոյն.**
Դեղնախոնկ. s. ocre jaune.
Դեղնեղ. V. **Դեղնախոնկ.**
Դեղնեղի. s. pharm. axonge.
Դեղնիլ. vn. jaunir; pâler.
Դեղնացալ. s. path. jaunisse.
Դեղնկեկ. V. **Դեղիճկեկ.**
Դեղնորակ. a. jaunâtre.
Դեղնութիւն. s. couleur jaune; pâleur. [yeu].
Դեղնուց. s. jaune d'œuf, mo-
Դեղոս. a. venimeux.
Դեղորայք. spl. drogues, médicaments, remèdes.
Դեղորէլ. V. **Դեղորայք.**
Դեճ. s. religion, croyance, secte.
Դեճար. s. denier.
Դեճիմազդեզն. s. mazdéisme.
Դեճուկե. s. chef de religion ou de secte.
Դեճ. adv. encore; récemment, nouvellement.
Դեճաբողբոջ. a. poussé récemment, né ou produit récemment, jeune, nouveau; — *ծաղիկ'տունկ*, jeune fleur, plante.
Դեճաբոյս, **Դեճաբուսիկ.** V. **Դեճաբողբոջ.**
Դեճաղեճ. a. récent, nouveau; adv. récemment, nouvellement.
Դեճախօս. a. qui a commencé à parler récemment. [ment].
Դեճածաղիկ. a. fleuri récemment.
Դեճածիճն. a. nouveau-né.
Դեճակիրք. a. frais; — *կաթ'հաւ-կիթ*, du lait, œuf frais.

Դեճակիրք. a. peu exercé, nouveau, novice.
Դեճահասակ. a. jeune.
Դեճահասալ. a. néophyte, nouveau converti.
Դեճապարձ. V. **Դեճակիրք.**
Դեճապիթիք. a. nouvellement éclos, à peine éclos ou épanoui, naissant; — *ծաղիկ*, fleur naissante ou tendre.
Դեճարկիր. a. conscrit.
Դեճապակ. s. palanquin; char.
Դեճապան. s. ambassadeur.
Դեճապանածողով. s. congrès.
Դեճապանախորհուրդ. s. conférence.
Դեճապանատուն. s. ambassade, hôtel de l'ambassade.
Դեճապանութիւն. s. ambassade.
Դեճապանուհի. sf. ambassadrice.
Դեճ. s. vice, deuxième, second; — *ատենապետ*, vice président; — *ատենադպիր*, deuxième secrétaire.
Դեճ. s. rôle; — *խաղալ*, jouer un —.
Դեճուկատար. a. fig. qui joue un rôle, acteur.
Դեճուկոմս. s. vicomte.
Դեճուն. s. gram. pronom; *անձնական կամ էական* —, — personnel; *ստացական* —, — possessif; *ցուցական* —, — démonstratif; *յարաբերական* —, — relatif.
Դեճունական. a. gram. pronominal. [nomase].
Դեճունուցութիւն. s. rhét. anto-
Դեճուսան. s. acteur.
Դեճուսանուհի. sf. actrice.
Դեճբայ. s. gram. gérondif.
Դեճբուկ. a. raboteux, inégal, scabreux; s. cahot, endroit scabreux, ruine scabreuse, décom-
Դեճեւ. a. inculte, qui est en friche, *ի — ելլալ*, n'aboutir à rien, é-

chouer, manquer, être frustré; *Իբ բոցր սկնկալու թիւնն բրդի — Կ'ելլալիս*. ses espérances s'évanouissaient.

Իբրծովակալ. s. vice-amiral.

Իբրծովակալու թիւն. s. vice-amirauté.

Իբրծակ. s. tailleur, couturier.

Իբրծակու թիւն. s. état de tailleur.

Իբրծան. s. fil.

Իբրեղակալ. s. sous lieutenant.

Իբրօձիգ. s. faux-col.

Իե. s. démon, diable; esprit, génie. [sier.]

Իգի. s. zool. cheval pur sang, cour-

Իեգ. s. amas, tas, monceau, pile; — —. V. Իեգադեգ.

Իեգադեգ. a. entassé; adv. en tas, en masse.

Իեւ. prép. contre, à l'opposite; devant, en face de, au-devant de;

— *դնիլ*, s'opposer, résister, tenir tête, faire résistance, contrecarrer.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

Իեւմ. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *Ի դէմս*. dans ou en la personne; *Ի դիմաց*, de la part.

sentinelle, gardien; espion, mouchard, émissaire. [tuné.]

Իծբալա. a. malheureux, infor-

Իծբալաւոր. adv. malheureusement, par malheur.

Իծբախտութիւն. s. malheur; infortune; *դ ժբախտութեան հանդիպիլ*, avoir un malheur: — *աննեմալ*, avoir un ou du malheur.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Իծգոցիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Դճնդակ. a. fâcheux, pénible, affigeant, désagréable, rebutant, incommode, difficile, fatigant, gênant, choquant, étrange, révoltant, atroce, affreux, tuant; d'une humeur difficile, maussade, rebarbatif, acariâtre, hargueux, dur, méchant, cruel, intraitable; — *ցաւ.* horrible douleur.

Դճնդակուքիւն. s. dureté, acariâreté, cruauté, atrocité, rigueur; difficulté, désagrément, grièveté, ennui.

Դճնեայ. } V. Դճնդակ.
Դճնէ. }

Դճնէուքիւն. V. Դճնդակուքիւն.

Դճնիկ. s. bot. nerprun. [cées.

Դճնիկազգիք. spl. bot. rhamn-
Դճոխ. V. Դճնդակ.

Դճոխայուր. a. désagréable ou affreux à entendre.

Դճոխական. V. Դճոխային.

Դճոխակուլ. a. dévoré par l'enfer,

Դճոխային. a. infernal. [hideux.

Դճոխատօլի. a. affreux à voir,

Դճոխաբար. s. chim. pierre infernale, nitrate d'argent.

Դճոխոսքեր. a. insupportable, très dur, atroce, triste; — *կեանք.* vie affreuse.

Դճոխոք. s. enfer; — *երթալ.* aller en —, aller aux —s.

Դճուար. a. difficile; — *է.* il est—.

Դճուարաբան. a. difficile à entendre, obscur.

Դճուարաբանայի. a. difficile à porter ou à enlever.

Դճուարաբարոյ. a. bizarre.

Դճուարաբեւն. a. très lourd, onéreux.

Դճուարաբոյժ. } a. difficile à
Դճուարաբուժիչի. } guérir.

Դճուարագիւ. a. difficile à trouver, rare.

Դճուարագիւտութիւն. s. rareté.

Դճուարագնաց. a. difficile à marcher, impraticable.

Դճուարայոյժ. } a. difficile

Դճուարայուծիչի. } à dénouer, à expliquer.

Դճուարայուր. a. difficile à entendre; dur d'oreille, sourdaud.

Դճուարածին. a. qui accouche difficilement.

Դճուարակուար. a. qui s'exécute difficilement, impraticable, inexécutable.

Դճուարակիր. a. difficile à porter ou à supporter, onéreux, importun, difficile, pénible, fâcheux.

Դճուարակննիւ. a. épineux, plein de difficultés ou d'embarras, très-complicqué, embarrassé; — *գործ.* affaire épineuse.

Դճուարակոխ. a. difficile à pénétrer, raboteux, impraticable.

Դճուարահան. a. difficile à contenter, difficile, exigeant.

Դճուարանաս. a. difficile à atteindre ou à comprendre.

Դճուարահուսն. a. incrédule; V. Դճուարահան.

Դճուարամասոյց. } a. d'un a-
Դճուարամասչիչի. } bord difficile, inabordable, inaccessible.

Դճուարամարս. a. difficile à digérer, indigeste.

Դճուարամարտութիւն. s. path. difficulté à digérer, indigestion, dyspepsie. [dysurie.

Դճուարաձկութիւն. s. path.

Դճուարամու. a. difficile à entrer, inaccessible. [cre.

Դճուարայազք. a. difficile à vain-

Դճուարանալ. vn. devenir difficile; éprouver de la difficulté, se fâcher, s'indigner.

Դճուարանցանիչի. a. difficile à passer ou à traverser; difficile à franchir.

Դձուարաօարձ. a. difficile à mou-
voir.

Դձուարացնութիւն. s. path.
difficulté de respirer, asthme, dys-
pnée.

Դձուարաօունց. a. lourd, étouf-
fant; s. path. asthmatique.

Դձուարապատկի. } a. difficile
Դձուարապատմ. } à racon-
ter.

Դձուարաշիջ. } a. difficile à
Դձուարաշիջիլի. } effacer.

Դձուարացնիլ. va. rendre dif-
ficile.

Դձուարաւ. adv. difficilement,
avec peine; — քարէլի սօսիլ. avoir
de la peine à marcher à parler.

Դձուարախոյլ. a. qui fait diffi-
cilement ses pas.

Դձուարախիթ. a. très pénible;
— աշխատութիւն, travail ardu.

Դձուարաւքնից. a. difficile à exa-
miner.

Դձուարիլ. vn. éprouver de la
difficulté; supporter avec peine, a-
voir quelque répugnance à, s'in-
digner, être fâché ou indigné, se
fâcher.

Դձուարիմաց. a. difficile à con-
cevoir, ardu, inintelligible.

Դձուարից. V. Դձուար.

Դձուարութիւն. s. difficulté; —
զերքնի՛ հարթել. soulever la diffi-
culté, aplanir les difficultés.

Դձպատի. a. indécent, inconve-
nant, indigne, déplacé, absurde.

Դձպատեհութիւն. s. inconve-
nance, inconvénients.

Դձպիլի. a. incommode, désagréa-
ble, triste, odieux, insupportable,
disgracieux.

Դձպիւրութիւն. s. contrariété, mé-
chanceté, mauvaise humeur.

Դի. s. cadavre, mort; côté.

Դիազարդ. a. celui qui embaume
les morts, embaumeur.

Դիազարդիլ. va. embaumer.

Դիազարդութիւն. s. embaume-
ment.

Դիազննակոց. a. méd. autop-
tique. [autopsier.

Դիազննիլ. va. faire l'autopsie,

Դիազննութիւն. s. méd. autop-
sie.

Դիաքաղ. s. fossoyeur.

Դիաքաւալ. a. roulé, étendu
comme un mort; — ինտլ յնախիլ,
tomber raide mort, être tué raide,
demeurer raide mort sur la place.

Դիակ. s. cadavre, mort.

Դիականի. a. cadavérique.

Դիականման. a. cadavéreux.

Դիակապուս. a. qui dépouille
les morts.

Դիակիզակոց. a. crématoire.

Դիակիզութիւն. } s. crémation.

Դիակիզում. }

Դիակիր. a. qui porte les morts;
s. croque-mort.

Դիակնանալ. vn. devenir comme
un cadavre.

Դիակնացեալ. a. cadavérique.

Դիակողոպուս. V. Դիակա-
պուս.

Դիակոյս. s. amas de cadavres.

Դիակտեալ. va. disséquer: [tion.

Դիակտաւրութիւն. s. chir. dissec-

Դիապատութիւն. s. idolâtrie.

Դիապատիլ. V. Դիազարդ.

Դիապար. s. galérien.

Դիապարութիւն. s. galère.

Դիապնունց՝ Դիապնունցիլալ.
têter, être nourri de lait.

Դիարամայ. s. didrachme.

Դիել. va. têter, prendre le sein.

Դիելիլ. a. qui tète du lait; —
մանուկ՝ գառն, enfant, agneau
encore à la mamelle.

Դիելցնիլ. va. allaiter, donner le
sein, faire têter, donner à têter.

Դիելում. s. l'action d'allaiter,
de têter, allaitement

Դիզակ. V. Դեզակ.
 Դիզել. va. entasser, amasser, cumuler, accumuler.
 Դիզուիլ. vn. s'entasser, se mettre en tas, s'amasser, s'accumuler.
 Դիզում. s. accumulation.
 Դիկտանր. s. dictateur.
 Դիկտանրական. a. dictatorial.
 Դիկտանրութիւն. s. dictature.
 Դիմաբան. s. contradicteur.
 Դիմաբանել. va. contredire, contester.
 Դիմաբանութիւն. s. contradiction, contestation.
 Դիմագէտ. s. physiologiste.
 Դիմագիծ. s. physiologie.
 Դիմագիծի. spl. traits.
 Դիմագիծութիւն. s. physiologie.
 Դիմացձուրիւն. s. physiologie.
 Դիմագրու. a. qui s'expose, qui s'aventure, aventureux, résolu, hardi; adv. hardiment.
 Դիմագրուել. vn. s'exposer, se hasarder, affronter, s'aventurer, braver, défier, se risquer, attaquer avec intrépidité, s'engager, se jeter.
 Դիմագրուութիւն. s. hardiesse, bravoure, défi.
 Դիմադարձ. a. qui s'oppose, qui fait de l'opposition, opposant, adversaire.
 Դիմադարձութիւն. s. résistance, opposition; obstacle.
 Դիմադիր. s. archit. contrefort.
 Դիմադրել. vn. s'opposer, résister à, s'élever, se soulever contre, faire de l'opposition.
 Դիմադրութիւն. V. Դիմադարձութիւն.
 Դիմազուրկ. a. gram. impersonnel, unipersonnel.
 Դիմակ. s. face, visage, image; masque; — գնել, se couvrir d'un masque, se masquer; — ը վար առնել, démasquer.

Դիմակալել. vn. s'opposer, résister, se mettre en opposition avec, tenir bon ou ferme, tenir tête, montrer ses dents.
 Դիմակալութիւն. s. résistance.
 Դիմակախանդէս. s. bal masqué.
 Դիմակաւոր. a. masqué.
 Դիմակաւորել. va. masquer.
 Դիմակաւորուիլ. vn. se masquer.
 Դիմակաւորութիւն. s. masquerade.
 Դիմահար. a. qui s'oppose ou résiste, opposant; opaque.
 Դիմահարութիւն. s. résistance; opacité. [sister -
 Դիմահարել. vn. s'opposer, résister.
 Դիմանայ. V. Դիմադրել.
 Դիմաանութիւն. s. rhét. prosopopée.
 Դիմաց. V. Դեմ; դիմաց դիմաց, face à face, vis à-vis.
 Դիմացկոտ. a. solide.
 Դիմացկոտութիւն. s. solidité.
 Դիմացկուն. a. solide.
 Դիմացկունութիւն. s. solidité.
 Դիմաւոր բայ. gram. verb personnel.
 Դիմաւորել. va. aller à la rencontre, au devant de quelqu'un.
 Դիմաւորութեան երթալ. aller au devant.
 Դիմել. vn. courir, se lancer, s'élaner, fondre, se jeter sur, se précipiter, se porter à, vers, tendre à; recourir, avoir recours, s'adresser à, se jeter entre les bras de qn., y chercher un appui.
 Դիմորոտ. a. qui indique la personne. — յօդ, article —
 Դիմում. s. recours; démarche.
 Դիպակ. s. brocart.
 Դիպահ. s. arrêts; maison d'arrêt իդիպահոյ, aux arrêts; գնել արկանել իդիպահոյ, mettre aux arrêts. [tirer de l'arc.
 Դիպածգութիւն. s. l'adresse de

Գիպակնդ. a. adroit à tirer de l'arc; adroit archer.
Գիպան. a. opportun, favorable, propre.
Գիպանր. V. **Գիպան**.
Գիպեցնել. va. faire rencontrer, atteindre.
Գիպիլ. vn. se rencontrer; arriver, avoir lieu, se passer.
Գիպոզ. V. **Գիպան**.
Գիպոզութիւն. s. opportunité.
Գիպուած. s. accident, événement, hasard, rencontre; *գիպուածով*, par hasard.
Գիպուածական. a. accidentel, casuel, éventuel, fortuit.
Գիպուածականութիւն. s. accidentalité.
Գիպում. s. rencontre.
Գիտակ. s. but que l'on vise; cime, sommet, le haut, — *ծաղկան*, la tête d'une fleur; observateur; aspect, vue, taille; lunette, jumelle; — *ստանդազ*, télescope; — *տրասարանի*, jumelle.
Գիտկազործ; **Գիտկապանա**. s. opticien.
Գիտնոց. s. observatoire.
Գիտապաս իյնալ. vn. tomber raide mort, être tué raide, demeurer raide mort sur la place.
Գիտապե. s. surveillant; archevêque.
Գիտարան. V. **Գիտնոց**.
Գիտարութիւն. s. intention, dessein, but, vue; surveillance.
Գիտել. va. observer, remarquer, examiner, étudier, considérer; épier, guetter.
Գիտող. s. observateur.
Գիտողգիր. s. observation (note *ծանուցարգիր*).
Գիտողութիւն. s. observation; remarque; étude; — *ընել*, faire une —, observer.
Գիտում. s. intention; dessein;

գիտմամբ, exprès, à dessein.
Գիր. s. position, situation, exposition, place; pose; tombeau; — *սպանի*, un pain de savon; — *գրոց*, format.
Գիր. V. **Մրար**.
Գիրք. V. **Գիր**.
Գիցարան. s. mythologie, mythologiste. [gique].
Գիցարանական. a. mythologique.
Գիցարանութիւն. s. mythologie.
Գիցախումբ. a. composé des dieux; — *ստեան*, assemblée des dieux.
Գիցականա. s. olympe.
Գիցամոլ. a. s. idolâtre.
Գիցամոլութիւն. s. idolâtrie.
Գիցանոյց. s. déesse.
Գիցանուէր. a. offert aux dieux, sacré; — *անտառ*, bois sacré.
Գիցապառ. s. a. idolâtre.
Գիցապառութիւն. s. idolâtrie.
Գիցաւէր. a. qui aime les dieux, les idoles.
Գիցուիք. sf. déesse.
Գիւարախ. V. **Գիւտար**.
Գիւարար. adv. diaboliquement, comme un diable.
Գիւարեակ. a. habité par les démons. [enragé].
Գիւտգին. a. endiable, furieux,
Գիւտգիլ. vn. endiable, se donner au diable, enrager, être furieux. [V. **Գիւտար**.
Գիւտգեաց, **Գիւտգեցիկ**.
Գիւտխոս. s. bot. datura.
Գիւական. a. qui a une volonté diabolique.
Գիւական. a. diabolique.
Գիւակոչութիւն. s. évocation.
Գիւտաղորդ. a. qui est en communication avec le démon.
Գիւտար. a. possédé du diable, possédé, démoniaque, endiable, énergumène.

Ռիւսհարիլ. vn. être tourmenté par le démon, être possédé du démon, être possédé.
Ռիւսհարնալիւն. s. obsession, possession.
Ռիւսյիւն. a. diabolique
Ռիւն. s. m. archives; greffe; cabinet, divan, bureau.
Ռիւնադէս. s. diplomate.
Ռիւնադիւսալիւն. a. diplomatique. [tie.
Ռիւնադիւսալիւն. s. diplomate.
Ռիւնադիւսալիւն. adv. diplomatiquement. [archives.
Ռիւնադիր. a. écrit dans les
Ռիւնադիրք. spl. archives.
Ռիւնադիրք. s. greffier.
Ռիւնադիրալիւն. s. chancellerie, fonction de greffier.
Ռիւնադիւս. s. chef de bureau; greffier; chancelier, archiviste.
Ռիւնադիւսալիւն. s. fonction de chancellerie.
Ռիւնաւան. s. archives; chancellerie.
Ռիւնաւան. s. archives.
Ռիւնալաւ. a. qui adore le démon.
Ռիւնալաւալիւն. s. adoration du démon.
Ռիւնաւոր. a. donné par le démon, diabolique.
Ռիւնալիւսիլ. vn. devenir comme un démon. [gicien.
Ռիւս. s. devin, enchanteur, magicien.
Ռիւսալիւն. a. magique.
Ռիւսիլ. vn. enchanter, fasciner, charmer.
Ռիւսիլ. V. Կախարդիլ.
Ռիւսալիւն. s. enchantement, incantation, charme, magie, féerie.
Ռիւսալիւն. s. diablerie.
Ռիւս. s. plain, plan, uni, plat; ras; aisé, commode, facile; s. aise aisance, commodité, facilité; re-

pos, soulagement; adv. facilement, aisément. [sément.
Ռիւսալաւ. adv. facilement, aisément.
Ռիւսալաւոյ. a. accommodant.
Ռիւսալիւ. a. fragile, cassant; frêle.
Ռիւսալիւսալիւն. s. fragilité.
Ռիւսալոյժ. a. qui se guérit facilement. [germe vite.
Ռիւսալոյս. a. qui pousse, qui
Ռիւսալորոք. a. prompt à s'enflammer.
Ռիւսալիւն. a. bon marché; — *զաւանդիլ* vendre à bon marché, à bas prix.
Ռիւսալիւ. a. qui se trouve, qui se comprend facilement; — *ըլլալ*, se trouver ou trouver facilement.
Ռիւսալիւսալիւն. s. bon marché.
Ռիւսալոյն. adv. facilement.
Ռիւսալորժ. a. aisé à faire; qui fait aisément.
Ռիւսալորոյն. a. sensible, tendre.
Ռիւսալորոյնալիւն. s. tendresse, sensibilité.
Ռիւսալորոյն. a. facile à irriter, colère, irritable, chatouilleux; — *զգայնութիւն*, extrême sensibilité.
Ռիւսալորոյնալիւն. s. irritabilité.
Ռիւսալորժ. a. qu'on peut tourner facilement; mobile, souple, flexible.
Ռիւսալորժալիւն. s. souplesse, flexibilité. [tromper.
Ռիւսալոր. a. aisé à prendre, à
Ռիւսալորժ. a. susceptible.
Ռիւսալորժալիւն. s. susceptibilité. [lement.
Ռիւսալորժ. a. qui se délive facilement.
Ռիւսալորժ. a. qui se fane, qui se flétrit aisément.
Ռիւսալոյն. a. facile à dissoudre, dissoluble.
Ռիւսալոր. a. facile à écouter,

à entendre; disposé à écouter, docile. [dupe.
Դիրախաբ. a. aisé à tromper,
Դիրաձայ. a. aisé à plier, pliant.
Դիրաձայս. a. qui se consume facilement.
Դիրաձան. a. aisé à connaître.
Դիրակազմ. a. aisé à faire, facile à arranger.
Դիրակեաց, **Դիրակեցիկ.** a. aisé, qui a du bien-être, de l'aisance. [bien-être.
Դիրակեցութիւն. s. aisance,
Դիրակոր. a. flexible, souple.
Դիրակորձան. a. facile à détruire. [souplesse.
Դիրակորութիւն. s. flexibilité,
Դիրահայ. a. facile à fondre, fondant; facile à digérer.
Դիրահաղորդ. a. communicatif, expansif. [commodant.
Դիրահամ. a. complaisant, ac-
Դիրահանութիւն. s. complaisance.
Դիրահամար. a. facile à compter.
Դիրահամբոյր. a. d'un facile accès, affable. [cilier.
Դիրահաւո. a. facile à se recon-
Դիրահաս. a. facile à comprendre, intelligible; facile à atteindre; qui arrive promptement.
Դիրահասկանալի. a. facile à comprendre, à saisir.
Դիրահատան. a. qui se laisse aisément persuader, crédule, facile.
Դիրահատանութիւն. s. crédulité, bonhomie, grande facilité.
Դիրահաւաս. a. qui croit facilement, crédule. [té.
Դիրահատանութիւն. s. crédulité.
Դիրահմար. a. facile, aisé; riche en expédients, ingénieux, esprit inventif.
Դիրամառ. a. qui s'use facilement.
Դիրամտոյց. a. accessible, ac-

cessible.
Դիրամարս. a. facile à digérer.
Դիրամէ. a. enclin à, disposé, prompt à.
Դիրամոռաց. a. facile à oublier.
Դիրամու. a. facile à entrer.
Դիրայազբ. a. facile à vaincre.
Դիրայարմար. a. facile à arranger, accommodable.
Դիրայոյս. a. facile à espérer, qui a bonne espérance.
Դիրայրեաց. a. facile à brûler.
Դիրացայ. vn. devenir facile; se reposer, se soulager.
Դիրացահ. a. facile à gagner.
Դիրացարձ. a. aisé à mouvoir, très-mobile.
Դիրացարձութիւն. s. agilité.
Դիրացորհելի. a. qui s'accorde facilement.
Դիրապատիւ. a. qui se trompe facilement, dupe; qui trompe facilement; — *մանկութիւն*, jeunesse facile à séduire.
Դիրապատում. a. facile à raconter, à comprendre.
Դիրապատրաստ. a. facile à préparer.
Դիրապար. a. dont on se débarrasse facilement.
Դիրառ, **Դիրառիկ,** **Դիրառու.** a. facile à prendre, pré-nable.
Դիրաւունդ. a. nourri ou élevé dans l'aisance; facile à nourrir ou à élever. [acquérir.
Դիրասաց. a. facile à avoir, à
Դիրալա. a. qui s'allume aisément, inflammable.
Դիրալանութիւն. s. inflammabilité. [portatif.
Դիրասար. a. facile à porter,
Դիրացնի. va. faciliter, rendre facile, aisé.
Դիրաւ. adv. facilement, aisément, commodément.

Գիւրափոփոխ. a. facile à changer, versatile. [dissoudre.]
Գիւրափակ. a. facile à délier, à
Գիւրել. va. faciliter; reposer, alléger, soulager, adoucir, déga-
 ger, aplanir.
Գիւրքմանելի. a. facile à pren-
 dre; facile à comprendre.
Գիւրքնկալ. a. facile à recevoir, commode, aisé, susceptible; facile à comprendre, intelligible; — *ընել, ընծանել*. rendre commode, acceptable, intelligible.
Գիւրիմաց. a. facile à compren-
 dre, intelligible, clair.
Գիւրին. a. facile, aisé.
Գիւրինցնել. V. **Գիւրել**.
Գիւրիչ. a. qui facilite; qui re-
 pose, qui soulage, agréable.
Գիւրոզոֆ. a. flexible, doux.
Գիւրուրիւն. s. facilité; aisance, commodité; repos, soulagement; — *տալ*, donner de la facilité; *դիւրութեամբ խօսել՝ գրել*, parler, écrire avec facilité.
Գիւրուսոյց. a. qui enseigne d'une manière facile. [etc.]
Գիւցաբան. etc. V. **Գիցաբան**,
Գիւցազն. s. héros.
Գիւցազնաբար, adv. comme un héros [que.]
Գիւցազնական. a. héroïque; éni-
Գիւցազնահասակ. a. d'une taille de héros. [կան.]
Գիւցազնային. V. **Գիւցազնա-**
Գիւցազնապէտ. V. **Գիւցազ-**
նաբար.
Գիւցազներգակ. a. épique.
Գիւցազներգական. V. **Գիւցազներգակ**.
Գիւցազներգութիւն. s. poème épique, épopée.
Գիւցազնութիւն. s. héroïsme.
Գիւցազնուի. sf. héroïne.
Գիւցախան. a. héroïque.
Գիւցապատ. V. **Գիցապատ**.

Գիւֆ. s. les dieux, idole; *դաշտային* — les divinités champêtres.
Գլխիկ. V. **Գեղիկ**.
Գլխամածարիկ. s. bot. delphinium.
Գկուղ. s. bot. fasséole, dolice.
Գղեսկ. s. forteresse, fort.
Գղուրել. V. **Գղրղել**.
Գղրղել. va. ébranler, mettre en branle, agiter, remuer, bouleverser, alarmer; faire du bruit; — *շաւտաքը*, ébranler la foi; — *օղը*, ébranler, remplir l'air.
Գղուրի. V. **Գղրղի**.
Գղուրում. V. **Գղրղիւն**.
Գղրղեցնել. V. **Գղրղել**.
Գղրղի. vn. s'ébranler, s'agiter, se bouleverser, s'émuouvoir, s'alarmer, se troubler, se remuer; *ամբողջ քաղաքը գղրղեցաւ*, toute la ville fut émue.
Գղրղիչ. a. bruyant.
Գղրղիւն, Գղրղում. s. ébranlement, secousse, agitation, bouleversement, trouble, alarme; bruit.
Գղրղուն. s. bruyant.
Գղր. s. bot. érable.
Գմակ. s. qucue de mouton.
Գմին իրի. conj. c'est pour cela, c'est pourquoi.
Գնգեր. V. **Գնդեր**.
Գնդերային. a. musculaire.
Գնդերֆ. spl. anat. muscle.
Գնդիւն. V. **Գնդիւն**.
Գնդուց. s. anat. mollet.
Գնդել. vn. faire du bruit, murmurer (ruisseau).
Գնել. va. mettre, poser, placer; considérer, croire; ceindre, porter, monter; faire, rendre; *ծառայ* —, placer un domestique; *սեղան* —, mettre la table; *դպրոցը* —, mettre en pension; *ուխտ* —, V. *ուխտ*; *ի պահ* —, mettre en réserve; *դուռը* —, fermer la porte.
Գեղայ. s. reine.

Դօլսօյակերպ. a. comme un eraine.
 Դօլսյուսիւն. s. rang ou dignité de reine.
 Դոխ. s. trémie.
 Դոկտ. s. docteur.
 Դոյ. s. tremblement.
 Դոզալ. vn. trembler, être tremblant; *ցուրտն* —, trembler de froid, grelotter.
 Դոզահար. a. tremblant.
 Դոզահարիլ. V. Դոզալ.
 Դոզացնել. va. faire trembler.
 Դոզացուցիչ. a. qui fait trembler.
 Դոզողոջ. s. tremblant, tremblotant, vacillant, chancelant; palpitant.
 Դոզողոջակիւն. adv. en tremblant.
 Դոզողոջել. vn. trembloter, trembler, vaciller, chanceler.
 Դոզողոցոս. V. Դոզողոջ.
 Դոզողոցում. s. vacillation, chancellement, tremblement.
 Դոզողոցուն. V. Դոզողոջ.
 Դոզում. s. tremblement; frémissement; consternation.
 Դոն, Դոնի խժժ. s. laque, gomme laque; cire à cacheter.
 Դոյզն. a. petit, exigu, peu important, léger, modique; ordinaire, insignifiant; adv. peu; — *ինչ*, très-peu, tant soit peu; — *ինչ գինի*, un peu ou soupçon de vin.
 Դոյզնագին. a. rare.
 Դոյլ. s. seau.
 Դոյն. pron. ce, cet, cette, celui-là, celle là, même.
 Դոյնչափ. adv. autant.
 Դոյնչալէս. adv. de la même manière. [manière.
 Դոյնօրինակ. a. adv. tel, de telle
 Դոնդող. s. gelée; gélatine.
 Դոբակ. s. chopine.
 Դոբսովիլ. vn. mourir de faim, de soif.
 Դու. pron. tu, toi.

Դուար. s. bestiaux, bétail.
 Դուարաբոյժ. s. éleveur de bétail.
 Դուարաբուծութիւն. s. élevage de bestiaux, de bétail.
 Դուղոֆ. V. Դոնսակ.
 Դուղիլ. va. tutoyer.
 Դուզնաֆայ. a. peu important, peu insignifiant, léger, petit, moindre, faible; commun, médiocre, ordinaire.
 Դուժ. a. barbare; sauvage.
 Դուլ. s. cesse, trêve, repos, suspension, pause, relâche; ordre; — *եւ դարար ընել*, cesser.
 Դում. s. méd. grippe.
 Դուն. a. peu; rare; — *ինչ*, adv. un peu; — *ուրիշ*, une fois par hazard, rarement.
 Դուն. s. bot. souchet.
 Դուն. pron. V. Դու.
 Դունչ. V. Կզակ, Կլափ.
 Դունչօրում. s. barbiche.
 Դուռէն. s. ornith. francolin.
 Դուռ. s. porte; — ou *դրունք*, portes, gorge, défilé; — ou — *արջունի*, la porte, la cour; *Բարձրագին* —, Sublime Porte (*Գաղ Սի*); *Սպարապետութեան* —, Seraskerat. *սեծ* —, portail; *դրան երէց*, aumônier; *դոջ փակելովք*, à huis clos, à portes fermées; — *ք գնել*, mettre à la porte, chasser.
 Դուսար. s. fille; — *Կօրեզքօր* Կօրացեալ Կօրացեալ քեան, cousine.
 Դուր. s. ciseau.
 Դուրգ. s. tour de potier.
 Դուրն. s. casse.
 Դուրս. adv. dehors.
 Դուֆս. s. duc.
 Դոփել. vn. trépigner, taper du pied, frapper des pieds, faire du bruit.
 Դոփիւն. s. trépignement, battement des pieds.

Դոսոս. pron. ces, ceux, celles, ceux-là, celles-là.
 Դպիկ. V. Դպիկի;
 Դպիր. s. secrétaire, écrivain; scribe; lecteur; clerc; enfant de chour.
 Դպչիկ. vn. toucher.
 Դպրանոց. V. Դպրեկանոց.
 Դպրապետ. s. premier clerc.
 Դպրասանկ. V. Դպրոց.
 Դպրեկանոց. s. séminaire.
 Դպրոց. s. école.
 Դպրոցական. a. scolaire; scolaristique; — տարի, année scolaire; s. écolier.
 Դպրոցակից. s. camarade d'école.
 Դպրուհի. s. lettres, littérature. livre; աւանց — թեան, sans lettres, illettré; գեղեցիկ — ք. belles lettres.
 Դպցնիկ va. toucher; atteindre; մէկուս ձեռք —, porter la main sur qn., le frapper.
 Դռնակ. s. petite porte; guichet; portière; valvule.
 Դռնակաւոր. s. le marteau de la porte.
 Դռնակագն. s. portier, concierge.
 Դռնակագնուհի. sf. portière, concierge. [concierge.
 Դռնակագնութիւն. s. emploi de
 Դռնակակ. s. verrou; loquet.
 Դռնկաց. a. ouvert, en public.
 Դռնչեցնիկ. va. faire sonner ou retentir.
 Դռնչիկ vn. corner.
 Դռնչիւն. a. tintement.
 Դռնիակ. à huis clos. — նրաւ, le huis clos.
 Դասիկոն. s. étage.
 Դասրիկ. s. petite, jeune fille.
 Դարձ. s. blâme, répréhension.
 Դորովանկ. V. Դարձ.
 Դարձել. va. blâmer.
 Դարձելի. a. blâmable.
 Դարձիչ. a. celui qui blâme.

Դարձուպիւն. V. Դարձ.
 Դրազմէ. s. drachme.
 Դրախտ. s. paradis; jardin; parc.
 Դրախտաւոր. s. paradisière, oiseau de paradis.
 Դրախտայից. a. paradisiaque.
 Դրախտանման. s. comme du paradis.
 Դրախտապան. s. jardinier; ornith. ortolan.
 Դրախտապարտ. s. lieu du paradis terrestre.
 Դրական. a. positif. [ment.
 Դրականապէս. adv. positive-
 Դրականութիւն. s. positivisme.
 Դրականօրէն. V. Դրականապէս.
 Դրակից. s. voisin.
 Դրակցութիւն. s. voisinage.
 Դրամ. s. drachme; monnaie, numéraire; V. Դրամագլուխ; սըր-բուած՝ աւրուած —, monnaie fruste; մանր՝ մանրուք —, monnaie; կեղծ —, fausse monnaie.
 Դրամաբան. etc. V. Դրամագլուխ. etc.
 Դրամագետ. s. numismate.
 Դրամագիտական. a. numismatique. [tique
 Դրամագլխութիւն. s. numismatique.
 Դրամագլխաւոր. s. capitaliste.
 Դրամագլուխ. s. capital, fonds.
 Դրամագրութիւն. s. numismatographie.
 Դրամագեղչ. s. escompte.
 Դրամաբուրդ. s. papier-monnaie; effet.
 Դրամական. a. pécuniaire; monétaire; — երաշխաւոր, caution solidaire; — երաշխաւորութիւն, cautionnement réel.
 Դրամակէլ. s. drachme.
 Դրամակոտ. s. faux monnayeur.
 Դրամահար. s. monnayeur. — մամուլ. balancier. [age.
 Դրամահասութիւն. s. monnay-

Դրամհաւաւս. s. collectionneur de monnaies; receveur, receveur des finances, garçon de recette.
Դրամհաւաւսիչ. V. **Դրամհաւաւս**.
Դրամհենց. s. faux monnayeur.
Դրամանց. s. tirelire.
Դրամացահ. s. agio.
Դրամապանակ. s. porte-monnaie.
Դրամաւեղան. s. banque. [cier.
Դրամաւէր. s. capitaliste, finan-
Դրամաւաւս. s. billet de banque.
Դրամաւոսն. s. banque.
Դրամաւրկի. s. caisse, coffre-fort.
Դրամաւաւս. s. changeur.
Դրամաւաւսաւոր. s. change.
Դրամաւորն. s. essayeur.
Դրամաւսակ. s. bourse.
Դրամօժի. s. dote.
Դրանց. s. Perron.
Դրանցի. V. **Դրանց**.
Դրանիկ. s. courtisan, attaché à la cour.
Դրաւանց. s. feston.
Դրաւանցիկ. va. festonner.
Դրացի. s. voisin.
Դրացնաւորիւն. } s. voisinage.
Դրացուրիւն. }
Դրացուի. sf. voisine.
Դրաւայ. V. **Դրաւալ**.
Դրաւ. s. cuiller;—*սլ*. une cuil-
 lérée.
Դրդիկ. va. pousser, inciter, ins-
 tigner, exciter, aiguillonner, sti-
 muler.
Դրդիչ. a. s. instigateur, stimulant.
Դրդիչիւն. V. **Դրդիչ**.
Դրդու. V. **Դրդիչ**.
Դրդուիկ. va. ébranler, remuer.
Դրդուիկ. vn. s'ébranler, être é-
 branlé.
Դրդում. s. impulsion.
Դրդիւն. s. babil, bavardage, ra-
 dotage.
Դրման. s. violation, perfidie,
 infidélité, tromperie.

Դրծիկ. va. violer, tromper; se
 parjurer; *բողջը* — . manquer à
 sa parole, ne pas tenir sa pro-
 messe. [trompeur.
Դրժոյ. a. s. violateur, perfide,
Դրժոյութիւն. V. **Դրման**.
Դրկից. s. voisin.
Դրկիցուի. sf. voisine.
Դրկիւն. s. bruit, tapage.
Դրմաւ. s. empreinte, marque,
 frappe, gravure; empreinte ou
 coin de la monnaie; sceau, cachet;
 timbre; signature; confirmation;
 — *զարնել*, timbrer.
Դրմաւոր. s. papier timbré;
թղթաւորական —, timbre-poste.
Դրմաւծ. s. médaille.
Դրմաւար. s. timbreur.
Դրմաւարութիւն. s. timbrage.
Դրմաւոր. a. marqué; timbré;
 — *թուղթ*, V. **Դրմաւոր**.
Դրմուիկ. va. empreindre, mar-
 quer d'une empreinte; estamper,
 imprimer; tracer, graver, écrire,
 inscrire; cacheter; confirmer; si-
 gner; fig. graver, inculquer; *մտա-
 ղին սէլ* —, imprimer dans l'es-
 prit, retenir, graver dans la mé-
 moire; *արտին սէլ* —, inculquer,
 graver dans le cœur.
Դրուագ. s. incrustation; placage;
 épisode, passage, période; para-
 graphe.
Դրուագագործութիւն. s. pla-
 cage. [quer.
Դրուագիկ. va. incruster; pla-
Դրուագիչ. s. plaqueur.
Դրուա. s. éloge.
Դրուասից. V. **Դրուաւիկ**.
Դրուասկան. } a. élogieux.
Դրուասուր. }
Դրուաւիկ. va. louer, vanter,
 prôner, acclamer, préconiser
Դրուաւիկ. a. louable, élogieux.
Դրուաւիք. spl. louanges, encens,
 éloge.

Դրափիւն. s. pose; position; disposition; proposition, assertion; composition; système.
Դրովմն. s. perfide, traître.
Դրուօւյ. s. strass.
Դրօօ. s. drapeau, pavillon, étendard, enseigne, bannière.
Դրօօաւարդ. s. orné de drapeau, pavoisé.
Դրօօաւարդիկ. va. orner de drapeau, pavoiser.
Դրօօսկ. s. bord, lisière; pan; drapeau; — բաճակ, պարզիկ, ար-

borer un drapeau ou un pavillon.
Դրօօսկաւարդ. V. Դրօօաւարդ.
Դրօօսկիք. s. enseigne, porte.
Դրօօսուէր. a. qui a un drapeau.
Դրօօկ. va. sculpter, graver, ciseler.
Դրօօսում. s. sculpture, gravure.
Դիօւյ. s. canonnière (jouet d'enfant).
Դիսուփիւն. s. duché.
Դիսուիք. sf. duchesse.
Դոյոօ. s. zool. crapaud.

Ե

Ե. (yétsch = E). s. cinquième lettre de l'alphabet et la seconde des voyelles; cinq, cinquième.
Երկնալործ. s. ébéniste. [rie.
Երկնալործութիւն. s. ébéniste.
Երկնեայ. a. d'ébène.
Երկնօւ. s. ébène; ébénier.
Երկնօտայ. V. Երկնեայ.
Երիւնդ. s. caban.
Երայտոգէ. s. hébraïsant.
Երայտեան. a. hébraïque; — լեզու la langue hébraïque, l'hébreu.
Երայեցերէն. adv. en hébreu; s. l'hébreu, la langue hébraïque.
Երայեցի. s. a. hébreu, juif, hébraïque; — շ, les Hébreux, les Juifs.
Եգիպտաբան. s. égyptologue.
Եգիպտաբանութիւն. s. égyptologie. [gypte.
Եգիպտեան. a. égyptien, d'E.
Եգիպտահա. s. bot. maïs.
Եգիպտահաւ. s. ornith. ibis.

Եգիպտացի. a. s. égyptien.
Եգիպտացորեն. s. bot. maïs.
Եգիպտուիք. sf. égyptienne.
Եգիս. s. égide.
Եդեմ. s. Eden, le paradis terrestre.
Եզ. s. zool. bœuf.
Եզակեան. a. singulier.
Եզակեանապէս. adv. singulièrement.
Եզակեանութիւն. s. singularité.
Եզակի. a. s. gram. singulier.
Եզերագրիկ. va. apostiller.
Եզերածիւն. a. né aux bords. — հարկիկ. [conclure.
Եզերանայ. vn. se terminer, se.
Եզերապահ. s. qui garde la côté; — նաւ, croiseur.
Եզերիկ. V. Եզերանայ.
Եզերում. s. terme, fin, conclusion.
Եզերկ. V. Եզր. [rache.
Եզնայեզու. s. bot. buglose, bour-
Եզնայում. s. attelage de bœufs.
Եզնակ. } s. zool. bouvillon.
Եզնիկ. }

Յզնակ. s. zool. veau; Աստուծոյ
—, cantharide; Ռսկի —, cétoune
dorée, ver de mai.
Յզնակեղ. s. bifteck.
ՅզնակՅ. s. bot. chasselas, gros
raisin noir.
Յզնածի. s. zool. yack.
Յզնանոց, Յզնոց. s. étable à
bœufs, bouverie.
Յզնաչի. } s. buphthalme.
Յզինաչի. }
Յզնալար. } s. bouvier.
Յզնարած. }
Յզնարօտիկ. s. ornith. bouvreuil.
Յզնախոց. s. path. boulimie.
Յզնախար. s. bulithe.
Յզնեհի. s. bœuf; viande de bœuf.
Յզնող, Յզոյ. s. bouvier.
Յզր. s. bord, rebord, extrémité,
bout; borne, terme; — կերպա
սի, lisière; եզերք երկնից, ho-
rizon.
Յզրածիրանի. s. prétexte (robe
bordée d'une large bande de pour-
pre.
Յզրակացութիւն. s. conclusion;
— հանի, V. **Յզրակացնել.**
Յզրակացուիլ. vn. résulter.
Յզրակացնել. va. conclure, infé-
rer.
Յզրահան. s. bouvet.
Յքեր. s. l'air, les airs, le ciel, éther.
Յքերական. a. éthérée, aérien;
céleste.
Յքերացնել. va. éthériser.
Յքերացում. s. éthérisation.
Յքէ. conj. si; si pourtant, pourvu
que; si par hasard, s'il arrive
que; soit que; — երբէք, si jamais,
si toutefois; — ոչ, sinon; բայց —,
si ce n'est que, à moins que.
Յքովական. a. éthiopien; — լե-
զու, la langue éthiopienne.
Յքովացի. s. Éthiopien, Abyssin.
Ել. V. **Ելի.**
Ելակ. s. bot. fraise.

Ելակեհի. s. bot. fraisier.
Ելանիլի. s. escalier, échelle.
Ելանել. vn. monter; sortir; s'é-
lever, se lever; naître, surgir; pro-
céder, émaner; dépasser, surpasser,
franchir; monter; se répan-
dre; վեր —, remonter; ցումաք
—, descendre à terre, prendre
terre, aller à bord, débarquer;
ընդ առաջ —, aller à la rencon-
tre de; ՚իւրազուրկեմէ —, rele-
ver de maladie.
Ելեկոնակ. s. ambre jaune.
Ելեկարարոյժ. s. électriseur.
Ելեկարարաւժական. a. méd. élec-
trothérapeutique.
Ելեկարարաւժութիւն. s. méd. é-
lectrothérapie.
Ելեկարաղէ. s. électricien.
Ելեկարացիօտրիւն. s. phys. é-
lectricité.
Ելեկարաղէ. s. phys. électroscope.
Ելեկարոյժ. a. électrolysé.
Ելեկարալուծութիւն. s. électro-
lysis.
Ելեկարալուծում. s. électroly-
sation, électrolyse.
Ելեկարածիւն. a. électrogène.
Ելեկարականքի. s. lampe élec-
trique.
Ելեկարական. a. électrique; élec-
trisable; — մեքենայ, machine é-
lectrique; — հոսանք, courant é-
lectrique. [ser.]
Ելեկարականացնել. va. électri-
sation.
Ելեկարականացում. s. phys. é-
lectrisation.
Ելեկարականութիւն. s. électri-
cité; դրական —, — positive ժըն-
տական —, — négative.
Ելեկարալիր. s. électrophore.
Ելեկարածուկ. s. ichtyol. gym-
note. [aimant.]
Ելեկարամագնիս. s. phys. électro-
Ելեկարամագնիսական. a. phys.
électromagnétique.

Յլեհարամագնիստ — s. phys. էլեկտրոմագնիստ. [փիւն.] **էլեկտրոմագնիստ** — magnétisme.

Յլեհարամայ. vn. s'électriser.

Յլեհարամուսոյ. a. phys. électro-négatif.

Յլեհարաւարժ a. phys. électromoteur; — *զօրութիւն*, force électromotrice.

Յլեհարաւարժիչ s. phys. électromoteur. [tre.]

Յլեհարաչափ s. phys. électromètre.

Յլեհարաչափական a. phys. électrométrique.

Յլեհարաչափութիւն s. phys. électrométrie.

Յլեհարաւորաբանութիւն s. électro-chimie.

Յլեհարացնել va. électriser.

Յլեհարացոյց s. phys. électroscopie.

Յլեհարացում s. électrisation.

Յլեհարութիւն s. phys. électricité.

Յլեհարուդի s. phys. électrode.

Յլեւէջօք s. l'action de monter et de descendre; ondulation; musique; — *ձայնի*, modulation, cadence, ton.

Յլեւմուտ s. action de sortir et d'entrer; sortie, passage; recettes et dépenses; finances; *Ելեւմտից նախարարութիւն*, ministère des finances.

Յլեւմադէ s. financier.

Յլեւմագիտական a. de finance.

Յլեւմագիտութիւն s. finance.

Յլեւմական, **Յլեւմային** a. financier; — *նախարար*, *նախարարութիւն*, ministre, ministère des finances.

Յլեւմացոյց s. budget.

Յլեփանդական a. éléphantiasique, éléphantique; — *բնորոշութիւն*, éléphantiasis.

Յլիֆ s. tourbillon.

Յլլալ. V. **Յլանել**.

Յլմագիտական a. de finance.

Յլմական. V. **Յլեւմական**.

Յլմացոյց s. budget.

Յլմարան s. débarcadère.

Յլնել. V. **Յլլանել**.

Յլուակ. V. **Յեղուակ**.

Յլուակութիւն. V. **Յեղուակութիւն**.

Յլուակնել va. extraire.

Յլուակել. V. **Յլուակնել**.

Յլուակում s. extraction.

Յլում s. sortie; procession, émanation.

Յլունդ s. méd. bubon.

Յլօք s. montée; sortie, issue; procession, émanation; issue, résultat, effet, succès, réussite; voie, moyen, ressource expédient; l'orient, le lever du soleil. déboursé, dépenses; décès, mort; exode; débouché; — *իրաց*, les événements, les faits; *ձախողակի* —, malheur, insuccès.

Յկ s. venue, arrivée.

Յկ s. a. étranger.

Յկակոյց a. appelé, cité en justice; s. assignation, citation.

Յկակոյցել va. citer, appeler en justice.

Յկմուտ a. adventice, étranger, emprunté; prosélyte; s. revenu; — *բոսք*, plantes adventices; *ստորեկան* —, revenu annuel; *ստանալ եկամուտը* toucher le revenu.

Յկուոր a. venant, qui vient, hôte.

Յկուորիլ vn. venir, arriver.

Յկուորութիւն s. venue, arrivée.

Յկեղեցախորան s. cl. apelle de camp, de l'armée.

Յկեղեցական a. ecclésiastique.

Յկեղեցականութիւն s. état ecclésiastique; *Թողուլ* —, renoncer

à l'état ecclésiastique, jeter le froc aux orties; le clergé.

Սկեղեցաձու. a. en forme d'église.

Սկեղեցային. V. **Սկեղեցական.**

Սկեղեցապան. s. marguillier.

Սկեղեցապական. a. qui appartient à l'église.

Սկեղեցապատմի մասեցու. qfr. s. historien ecclésiastique.

Սկեղեցարեւ. s. chef d'église.

Սկեղեցաւոր. a. qui aime les églises.

Սկեղեցեակ. s. petite église.

Սկեղեցի. s. église; *գինւորեալ*

—, église militante; *Հայոց* —,

l'— arménienne *արեւելեան* —,

l'— d'orient; *Ղոզմէական* —,

l'— romaine.

Սկեղեցապան. V. **Սկեղեցապան.**

Սկեղեցապանութիւն. s. marguillerie.

Սկեղեցօրհեղ. s. consécration d'une église.

Սկեցոյ. s. théol. complies.

Սկեպիստոս. s. Ecclésiaste.

Սկար. V. *Հարիւրակալ.*

Սկան. V. **Ական.**

Սկանիկ. s. ornith. acanthide.

Սկ. V. *Խւղ.*

Սկական. V. **Արարած.**

Սկաման. V. huilier.

Սկան. s. fourche, fauchet.

Սկանակ. s. manière, mode, façon, forme, air, ton, guise; mus.

ton, air; mode des verbes; saison; — *ով մը*, — *աւ իմն*. en quel-

quesorte; *անկործ* — morte-saison.

Սկանակագրել. va. mettre en musique.

Սկանակահիւ. s. compositeur.

Սկանակածայն. s. note d'un air.

Սկանակաւոր. a. qui a un air, harmonieux.

Սկանակաւորել. va. modifier.

Սկանակաւորութիւն. s. modi-

Սկանակաւորում. } fication.

Սկանակել. va. chanter; entonner, donner le ton; exécuter.

Սկար. s. frère; *աշխատակոր* —,

frère convers ou lai; — *ի Իիսուսս*, frère en Jésus-Christ; *մեծ*

աւագ եղեց —, frère aîné; *կրտսծ* —, cadet, puîné.

Սկարար. adv. fraternellement, comme des frères

Սկարայիւր. s. frère adoptif.

Սկարական. a. fraternel.

Սկարակից. s. confrère.

Սկարակցութիւն. s. confraternité.

Սկարանալ. vn. fraterniser.

Սկարանոց. s. couvent.

Սկարաւոր. a. qui aime son frère, charitable.

Սկարաւորութիւն. V. **Սկարարութիւն.**

Սկարապան. a. fratricide.

Սկարապանութիւն. s. crime du fratricide. [frère,

Սկարանոց. a. qui hait son

Սկարանցութիւն. s. haine entre frères.

Սկարիկ. s. petit frère.

Սկարորդի. V. **Սկարորդի.**

Սկարութիւն. s. fraternité; confrérie.

Սկարարութիւն. s. amour fraternel, charité.

Սկարու. V. **Սկարու.**

Սկարողիկ. sf. nièce.

Սկարողու. sf. nièce.

Սկարկին. s. belle-sœur, la femme du frère.

Սկարորդի. s. neveu, fils du frère.

Սկանակ. s. gelée blanche, frimas; — *կիմայ*, il fait de la gelée blanche.

Սկեբորու. s. bot. ellébore.

Սկեզմախանիկ. s. bot. acorus calamus, calamus aromaticus, canne odorante.

Սկեզման. adj. en forme de canne, calamiforme.

Շղեզնաճամբ. s. cannaie, lieu où croissent des roseaux.
Շղեզնաճամբս. s. sucre de canne.
Շղեզնալափում. s. cannage.
Շղեզնապուրակ. V. **Շղեզնաճամբ.** [mirliton].
Շղեզնաարինգ. s. mus. flûteau,
Շղեզնազուպ. s. canne.
Շղեզնափող. s. chalumeau.
Շղեզնափրփուր. s. adirca.
Շղեզնեայ. a. de roseau, de canne.
Շղեզնիկ. s. canale.
Շղեզնո. } V. **Շղեզնաճամբ.**
Շղեզնոց. }
Շղեզնու. a. plein de roseaux;
 s. lieu planté de roseaux.
Շղեկուքին. s. fait, événement.
Շղեմնախառն. a. mêlé de gelée
 blanche.
Շղեմնախոր. a. gâté par la ge-
 lée blanche, broui.
Շղեմնախարուքին. s. brouisture.
Շղեմնապա. a. givré, couvert
 de la gelée blanche, hérissé de
 frimas.
Շղեմնի. s. crime, forfait, atten-
 tat, délit; malheur, fatalité, ca-
 tastrophe.
Շղեմնաբան. s. criminaliste.
Շղեմնագործ. a. criminel, scé-
 lérat.
Շղեմնագործուքին. s. scélé-
 ratesse, crime, forfait, attentat.
Շղեմնադատ. a. qui juge les
 crimes; — *սատն*, cour d'assises.
Շղեմնական, Շղեմնային. a.
 criminel, attentatoire; malheu-
 reux, funeste, fatal, pernicieux,
 malfaisant; — *ժամնութիւն*, noire
 trahison.
Շղեմնուր. s. criminel, scélé-
 rat; a. V. **Շղեմնական.**
Շղեմնափործ. s. attentat.
Շղեպակ. s. bot. sauge.
Շղեր, Շղերք. s. lamantation,
 drame.

Շղերախաղ. s. drame.
Շղերական. a. tragique, lugubre;
 — *ստիլ*, spectacle tragique, drame;
 — *մահ վախճան*, mort, fin tra-
 gique.
Շղերամայր. sf. pleureuse.
Շղերականակ. a. tragi-comique;
 s. tragi-comédie.
Շղերաուր. a. tragique; — *հան-
 դիսաւորութիւն*, solennité —.
Շղերգ. s. élégie.
Շղերգակ, Շղերգական. a. é-
 légiaque.
Շղերգական, Շղերերգական.
 a. dramatique, tragique; — *վախ-
 ճան*, fin —.
Շղերգ. } s. bot. chicorée; *վայ-*
Շղերգակ. } *թիւ* —, —sauvage.
Շղերգածառակ } spl. bot. chi-
Շղերգայք. } coracées.
Շղերիկ. a. lamentable.
Շղերերգ. s. élégie.
Շղերերգակ. V. **Շղերերգու.**
Շղերերգական. V. **Շղերգա-
 կան.**
Շղերերգու. s. a. élégique.
Շղերերգութիւն. s. élégie.
Շղեխին. s. bot. sapin; armoise.
Շղեխնաձաղիկ. s. bot. barbotine.
Շղեխնահուն. s. pharm. barbo-
 tine.
Շղեխնասան. s. sapinière.
Շղեխնափայ. s. sapin, bois de
 sapin, sapine.
Շղեխնափայտեայ, Շղեւնեայ.
 a. de sapin.
Շղեկ. s. canne, roseau; chaume,
 lige des graminées; roseau, plume;
 bot. endive.
Շղեզնաճամբս. s. sucre de canne.
Շղեզնիկ. V. **Շղեզնիկ.**
Շղին. s. bot. ortie.
Շղինճ. s. pilau.
Շղինն. V. **Շղին.**
Շղիսական. } s. Champs-
Շղիսեան դաճօք. } Elysées.

Յղծ. s. destruction; réfutation; — *զերհ*, adv. en désordre, confus, à l'abandon.

Յղծանել. va. détruire, corrompre, gâter, abîmer, détériorer, vicier, altérer, effacer, abolir; — *դաշինքը*, résilier le contrat; — *առողջութիւնը*, ruiner la santé; — *գեղեցիկութիւնը*, ternir, détruire la beauté.

Յղծանիլ. vn. se détruire, s'abîmer, se gâter, s'altérer, se détériorer, se corrompre.

Յղծել. V. **Յղծանել.**

Յղծիչ. a. s. destructif, destructeur.

Յղծում. } s. destruction, alté-
Յղծում. } s. fration, corruption, abolition, abolissement, dégât, effaçure.

Յղկ. a. tiède; mou, molle.

Յղկացնել. va. attiédir, rendre tiède.

Յղկելի. a. malheureux, misérable, pitoyable.

Յղկութիւն. s. malheur, misère; attiédissement.

Յղկոտի. adv. mollement.

Յղմմ. s. chandelle.

Յղն. s. zool. biche.

Յղնգաւոր. a. à ongles, à griffes.

Յղնգաւոր. s. minér. onyx.

Յղնիկ. s. zool. biche.

Յղնիկիկ. s. zool. bichette.

Յղնորք. s. zool. faon.

Յղոսել. va. graisser.

Յղուկ. interj. c'est un malheur! quel malheur; hélas! c'est dommage; — *իւ՛հ*, hélas! malheur à moi! infortuné que je suis! oh! que je suis malheureux!

Յղուկ. s. ongle, griffe, serre; corne, sabot; onyx. [cornes.

Յղօբրագեղ. a. qui a de belles

Յղօբրախոժ. s. gutta percha.

Յղօբրակ. s. cornet.

Յղօբրակեցիք. s. zool. rhinocéros.

Յղօբրաւոր. a. cornu, encorné.

Յղօբրակող. s. cornet acoustique.

Յղօբրեայ. a. de corne, fait en corne. [cornée.

Յղօբրեցի. s. bot. caroubier; anat.

Յղօբրիկ. a. au front dur, déhonté, effronté; s. zool. céraste.

Յղօբրու. s. cerf; — *նոր կանչ*, le — brame. [sa.

Յղօբրուխոյ. s. zool. babirusa.

Յղօբրուտի. s. zool. casoar.

Յղօբրուտաղ. s. hircocerf; chimère.

Յղօբրցել. va. heurter avec les cornes, cosser, encorner.

Յղօբր. s. corne; vase fait de corne; caroube; angle à coin saillant; fig. force, puissance; fierté, orgueil, sujet d'orgueil.

Յղօբրաւոր. V. **Յղօբրաւոր.**

Յղօբրեցի. V. **Յղօբրեցի.**

Յղօբրիկ. V. **Յղօբրիկ.**

Յղօբր. s. marais, marécage.

Յղօբրիկ. s. ornith. vanneau.

Յղրդակ. V. **Յղրդակ.**

Յղրուակ. } s. bot. lilas.

Յղրուակ. } s. bot. lilas.

Յղրակ. s. lieu ombragé, contrefort de montagne.

Յղիփորակ. s. pallium.

Յղիպակ. s. anat. occiput.

Յղիպակեակ. a. occipital.

Յղիպակաւակ. s. sous-trésorier.

Յղիպակեակ. a. de sous-sol; *յարկ*, sous-sol.

Յղիպարակ. } a. supposé.

Յղիպարակ. } a. supposé.

Յղիպարի. va. placer sous, mettre dessous, subjugué, assujettir; supposer.

Յղիպարութիւն. s. l'action de mettre dessous, assujettissement; supposition, hypothèse.

Մերպլիկու. s. anat. hypoglosse.
Մերպխազ. s. mus. sous-dominante.
Մերածմբական. a. chim. hyposulfurique.
Մերածմբային. a. chim. hyposulfureux. {fate.
Մերածմբառ. a. chim. hyposul-
Մերածմբիս a. chim. hyposul-
 fite.
Մերածուկայ. } a. sous-marin.
Մերածուկանք. }
Մերակայ. s. sujet.
Մերակայական. a. subjectif.
Մերակայականութիւն. s. sub-
 jectivité.
Մերակայանալ. vn. subsister, exister. [postase.
Մերակայութիւն. s. substance, hy-
Մերակեղուն. s. métacentre.
Մերակէտ. s. cédril.
Մերահեծան. s. sous-faite.
Մերամնայ. s. division (-).
Մերամորթային. a. sous-cutané.
Մերաուօսափ. s. géom. sous-tan-
 gente.
Մերասուլար. V. **Մերասուլայ.**
Մերասեռ. s. sous genre.
Մերասուլայ. s. sous-officier.
Մերաւարձակայ. s. sous-fermier.
Մերաւարձել. va. sous-frétre.
Մերաւարձող. s. sous-locataire.
Մերաւարձութիւն. s. sous-lo-
 cation.
Մերառեմ. s. sous-famille.
Մերարկեայ. V. **Մերարկունող.**
Մերարկել. va. soumettre, faire
 subir.
Մերարկուիլ. vn. se soumettre,
 subir, être sujet.
Մերարկում. s. soumission, ac-
 tion de soumettre.
Մերարկունող. s. sujet, patient.
Մերացայտակրեայ. a. anat. sous-
 pubien.
Մերաւառ. s. arrière-sief.

Մերափոսփորական. a. chim.
 hypophosphorique.
Մերափոսփորային. a. chim. hy-
 pophosphoreux
Մերաւարուդար. s. sous-sec-
 rétaire; *պետական* —, — d'Etat.
Մերափորական. a. chim. hypo-
 chlorique.
Մերդաօճագիր. s. sous-traité.
Մերերեկույտիկ. a. géom. sous-
 triple. [male.
Մերուղղածիկ. s. géom. sous-nor-
Մերուղեայ. a. souterrain.
Մերչրեկաթիկ. a. géom. sous-
 -quadruple.
Մերսանճնիլ. vn. sous-traiter.
Մերսանճնորդ. s. sous-traitant.
Մերսեղակայ. s. sous-lieutenant.
Մեհեղէտ. s. ichtyol. anguille.
Մարզու. } s. gouverneur, pré-
Մարզաւ. } fet; vice roi, vizir.
Մարզասուրբիւն. s. préfecture;
 vice-royauté, vizirat.
Մեղեկէտ. s. crust. pinne.
Մեղեմք. s. blâme, répréhen-
 sion.
Մեղեկ. va. blâmer.
Մեղեկիլ. a. blâmable, répréhen-
 sible.
Մեղեմք. V. **Մեղեմք.**
Մեղիւորեան. a. s. épicurien.
Մեղիւորութիւն. s. épicurisme.
Մեղիկապոս. s. évêque.
Մեղիկապոսական. a. épiscopal.
Մեղիկապոսակից. s. coadjuteur,
 coévêque.
Մեղիկապոսանց. V. **Մեղի-
 կապոսարան.** [que.
Մեղիկապոսապետ. s. archevê-
Մեղիկապոսապետութիւն. s.
 archevêché.
Մեղիկապոսարան. s. palais é-
 piscopal, évêché. [pat.
Մեղիկապոսութիւն. s. épisco-
 -pa. s. trois; ébullition; méd. échau-
 boulore.

Յարածիւն, V. **Յամբան**. [trois.
Յարածիւն բնիկ. va. diviser en
Յարիքակ. a. bot. trilobé.
Յարիւր. a. trilitère.
Յարզոյն. a. tricolore..
Յարթ. s. trirème.
Յաւյ. vn. bouillir, être bouillant,
 bouillonner, être en ébullition;
 fermenter, être en effervescence;
 grouiller, fourmiller, pulluler.
Յաւծայր. s. tricorne.
Յաւկայս. s. trois-mâts.
Յաւհասար. a. en trois volumes.
Յաւծայն. s. mus. trio.
Յաւմասն, a. bot. tripartit.
Յաւմեայ. a. de trois ans, trien-
 nal; âgé de trois ans.
Յաւմեծ. a. trois fois grand, tris-
 mégiste, almageste.
Յաւմիլիոն. s. trillion.
Յաւմսեակ. s. trimestre.
Յաւմսեայ. a. trimestriel; —
ժամանակ, trimestre.
Յաւյարկ. a. de trois étages; à
 trois ponts (vaisseau).
Յաւնց. s. mus. triolet.
Յաւնց. s. adv. avant-hier.
Յաւնց. s. ébullition, bouillon-
 nement, effervescence, fermenta-
 tion; fig. ardeur, empressement,
 zèle, élan, ferveur, fougue, trans-
 port; fourmillement; — *մտքի*. en-
 thousiasme; — *պատերազմի*. la soif
 ardente de guerre, des combats; — *ով
 լեցուն*, plein d'ardeur; *մէկուն* —
ատլ. inspirer de l'ardeur à qn.
Յաւնցազիւն. adv. ardemment,
 fervemment; a. fervent, ardent.
Յաւնցալիւր. } a. plein d'ardeur
Յաւնցալից. } ou de zèle, zélé, ar-
 dent.
Յաւնցանալ. vn. être, devenir
 ardent ou zélé; bouillonner.
Յաւնցոս. a. bouillant, bouillon-
 nant, ardent, fervent, zélé, em-
 pressé, fougueux.

Յաւնցում s. ébullition; fig. ar-
 deur, ferveur, zèle..
Յաւնցումն. V. **Յաւնցոս**.
Յաւնցոս. s. géom. trièdre.
Յաւնիւ. s. tricycle.
Յաւնիւն. s. géom. triangle; *հա-
 ւասարակողմ* —, — équilatéral;
անհասարակողմ —, — scalène;
ուղղանկիւն —, — rectangle; *երկ-
 կողմնազույգ* —, — isocèle.
Յաւնիւնածեւ. a. triangulaire.
Յաւնիւնաշափական. a. tri-
 gonométrique.
Յաւնիւնաշափութիւն. s. tri-
 gonométrie. [tion.
Յաւնիւնաւորմ s. triangula-
Յաւնիւնի. a. triangulaire.
Յաւնիւնեայ. a. de trois personnes.
Յաւնձնութիւն. s. triade.
Յաւնուպ. s. mus. trio.
Յաւնուն. a. de trois noms, qui
 a trois noms.
Յաւնաթ a. de trois mesures; s.
 trimètre. [plement.
Յաւպատիկ. a. triple; adv. tri-
Յաւպատկելի. va. tripler.
Յաւպատկուիլ. vn. tripler, être
 triplé.
Յապե s. triumvir.
Յապեական. a. triumviral.
Յապեաւթիւն. s. triumvirat.
Յապեղեան. a. de trois étoiles,
Յապտղ. s. trois étoiles.
Յապտումութիւն. s. théol. tri-
 nité.
Յապումկ. a. trissyllabe.
Յապտութիւն. s. path. triplo-
 pie..
Յապտրեւ. a. bot. triphylle.
Յապտղ. a. de trois lignes.
Յապտութիւն. s. géom. trise-
 ction.
Յապտոն. s. bouilloire.
Յապտկան. a. éruptif; — *լեղմ*,
 fièvre — tive.
Յապում. V. **Յաւնց**. s.

Շառցեիլ. va. faire bouillir; faire fourmiller.
Շահրգ. s. mus. trio.
Շահեփ. a. bouillant, ardent.
Շահիթոն. s. math. trillion.
Շանսուս. s. saute-mouton.
Շասանի. s. trépied.
Շանց. s. bouilloire.
Շանգիս. a. effervescent.
Շանգիսուս. s. effervescence.
Շանուս. s. éruption.
Շան. s. démangeaison.
Շարեայ. V. **Շրեֆորայ**.
Շա. pron. je, moi; *ես եմ*, c'est moi; *ես ինչ*, moi même; *քսա ինչ*, selon moi, à mon avis.
Շակահ. a. égoïste.
Շակահնութիւն. s. égoïsme.
Շամոն. a. s. égoïste.
Շապաօս. s. égoïste.
Շապաօսութիւն. s. égoïsme.
Շամուր. a. s. égoïste.
Շաստրութիւն. s. égoïsme.
Շաութիւն. s. égoïsme.
Շա. adv. derrière, en arrière.
Շահալալ. s. lieutenant; a. stable, stationnaire, fixe.
Շահապահ. s. lieutenant, adjoint.
Շահապահութիւն. s. lieutenantance.
Շախ. s. derrière.
Շախիս. s. quatre heures.
Շահ. prép. après, à la suite; *45-տ* —, après-midi.
Շարգ. a. rapide, leste, prompt, agile; adv. vite, rapidement.
Շարգար. V. **Արարգար**.
Շարգաց. a. qui va vite, prompt à la course, rapide.
Շարագ. s. rets, filets.
Շարաքի. } V. **Արարաքի**.
Շարաքիս. } **սիս**.
Շարաքիս. V. **Արարաքիս**.
Շարայեղ. a. qui change vite, inconstant. [passager.
Շարագուլ. a. qui passe vite,

Շարագար. V. **Արարագար**.
Շարագալտ. adv. vite, rapidement.
Շարագաց. a. qui s'élançe vite, rapide, leste.
Շարախ. br. a. qui se ruine vite.
Շարափոյր. a. rapide, soudain, subit.
Շարափոփոխ. V. **Շարայեղ**.
Շարաքայլ. V. **Արարաքայլ**.
Շարգիլ. vn. se hâter, se presser, se dépêcher; va. hâter, presser, accélérer.
Շարգրեթագ. } V. **Արարգրեթագ**.
Շարգոն. } **Արարգոն**.
Շարաքիւն. V. **Արարաքիւն**.
Շարուս. s. accélération.
Շարգ. s. songe, rêve; — *տեսնել*, avoir, faire un songe, faire des rêves, rêver; — *ին սէլ տեսնել*, voir en songe, rêver.
Շարգաբանիլ. V. **Շարգիլ**.
Շարագալտ. V. **Շարաքահ**.
Շարգարիւր. V. **Շարաքահ**.
Շարաքար. V. **Շարաքար**.
Շարաքարութիւն. V. **Շարաքարութիւն**.
Շարաքահ. a. relatif aux songes, aux rêves.
Շարաքահ. s. interprète des songes, clef des songes, livre des songes.
Շարայոյր. a. agité par des songes, visionnaire, imaginaire.
Շարաքիւր. spl. rêverie.
Շարաքես. a. songeur, rêveur, songe-creux.
Շարաքեսութիւն. s. utopie.
Շարաքես. a. rêveur.
Շարաքոյր. a. qui explique un songe; qui fait rêver, qui fait voir en songe.
Շարաքար. a. qui fait un rêve lascif, qui est sujet à la pollution nocturne.
Շարաքարութիւն. s. pollution nocturne.

Երագեայ a. rêvé. [sônger.
Երագի vn. rêver, voir en souge,
Երագոյ s. rêvasseur, rêveur.
Երագուհի a. rêveur.
Երագոս s. musicien.
Երագազուս s. musicien.
Երագասլաւս s. mus. orchestre.
Երագասկոս a. musical.
Երագասկոսութիւն s. musique.
Երագասկոսիչ s. concert.
Երագասմայ s. mélomane.
Երագասմայութիւն s. mélomanie. [բանի.
Երագասնոց V. **Երագաս**
Երագասպետ s. chef des musiciens, chef d'orchestre; maestro.
Երագասպէտ adv. comme un musicien.
Երագասուր s. amoureux de la musique, dillétante, amateur ue musique; a. p'ailharmonique.
Երագասուրահի sf. dilettante.
Երագաստեր sf. libretto.
Երագաստի s. conservatoire, école de musique.
Երագասի vn. faire de la musique.
Երագասութիւն s. musique; — ընել. faire de la musique; ճաշակուն՝ գործիական —, musique vocale, instrumentale.
Երագասիկ sf. musicienne.
Երագի s. bouche, gueule.
Երագակայ s. poignée, manche, la garde d'une épée.
Երագանակ s. zool. abajoue.
Երագայ s. enfant; catéchumène.
Երագայանսութիւն s. enfantillage. [մեն.
Երագայանայ vn. être catéchu-
Երագայութիւն s. catéchuménat; enfantillage.
Երագայրիկ spl. prémices.
Երագան s. réunion de convives, banquet.

Երագանակ s. muselière.
Երագասպէտ a. reconnaissant; — ըլլալ, être —.
Երագասպէտեան a. de reconnaissance.
Երագասպէտութիւն s. reconnaissance, gratitude.
Երագասպարծ a. bienfaisant, obligeant
Երագասպարոյս a. ingrat.
Երագասպարոյց a. reconnaissant; — ըլլալ, être —; — ք, s. reconnaissance, gratitude.
Երագասմառ a. ingrat.
Երագասմառաց a. ingrat; — ըլլալ, être —
Երագասպարտ a. obligé; — ըլլալ, être obligé ou redevable; — ընել՝ կարողացնել յեղը, obliger qn., lui rendre service, acquérir des droits à sa reconnaissance.
Երագասպարտութիւն s. obligation.
Երագասարտ a. bienfaisant.
Երագասար a. bienfaiteur, bienfaisant, obligeant; reconnaissant.
Երագասարիլ vn. recevoir des bienfaits.
Երագասարտութիւն s. obligation, bienfaisance.
Երագարկայ a. qui a reçu un bienfait, obligé.
Երագարիկ spl. bienfait, bien, service, faveur.
Երակ s. veine; veine de bois; veine ou filon métallique; veine ou filet d'eau. méd. pouls զննել —ը, tâter le pouls; զննել —ը, fig. tâter le pouls; թնդիւն՝ զարկ —ի, pulsation, battement du pouls.
Երակայից a. veineux.
Երակահատ s. phlébotome; phlébotomiste.
Երակահատութիւն s. chir. phlébotomie, saignée.
Երակահատ a. en forme de veine.

Մրակար. a. veiné.
Մրակ. s. troupeau, troupe, bande; — *Քսնոց*, volée, nuée, bande d'oiseaux.
Մրակակ. s. troupeau, troupe; — *պոկոց*, troupeau de chèvres.
Մրակակոց. a. qui est du même troupeau.
Մրակակոյ. vn. se rassembler en troupeau, se réunir par troupes, s'attrouper. [peau, réunir.
Մրակոյ. va. rassembler en troupe.
Մրակոյի. adv. en troupeau, en bandes, par troupes, en foule.
Մրակ. V. **Մրակի.**
Մրակոցոց. a. très heureux.
Մրակոյից. a. heureux, bienheureux.
Մրակոյառն. a. mêlé de bonheur.
Մրակոյան. a. heureux.
Մրակոցնոհ. a. bienheureux.
Մրակոյանի. a. qui jouit du bonheur.
Մրակոցնի. va. béatifier.
Մրակոցնից. a. béatifique.
Մրակոցուի. s. béatification.
Մրակոտի. va. rendre heureux: béatifier.
Մրակոտի. vn. être heureux.
Մրակոտուի. s. béatification.
Մրակոտ. a. bien heureux, trop heureux.
Մրակոց. s. coloris; couleur; nuance.
Մրակոյակ. s. amassette.
Մրակոյակակ. s. palette.
Մրակոյի. va. colorier, enluminer.
Մրակոյից. s. coloriste.
Մրակոյ. a. heureux.
Մրակոյակ. a. heureux.
Մրակոյան. a. éranien.
Մրակոյի. a. heureux, bienheureux, fortuné; — *արարել*, rendre heureux; — *լլալ*, être heureux.
Մրակոյի. va. regarder comme bien-

heureux, estimer heureux, féliciter.
Մրակի. interj. heureux! — *Քե*, plût à Dieu! plaise à Dieu! plût au ciel que! Dieu le veuille! — *անոք*, *որ* heureux celui qui; — *քոյ*, que tu est heureux! — *առլ մեկու*, estimer qn. heureux.
Մրակոյից. s. bonheur, félicité; — *Ձ Յրակոյի*, les béatitudes de Jésus-Christ [heureuse.
Մրակոյի. sf. heureuse, bien-
Մրակի. spl. les cuisses.
Մրակոյ. s. garantie, caution; aval. [tion.
Մրակոյակի. s. comm.aval, cau-
Մրակոյակ. s. caution, garant, répondant; — *լլալ*, être caution ou garant.
Մրակոյակոյի. s. comm. acte de caution, lettre de garantie; garantie.
Մրակոյակոյի. va. garantir, être caution, donner sa garantie.
Մրակոյակոյի. s. garantie, cautionnement, caution; — *առլ* donner —.
Մրակոյակոյի. s. tourment, tribulation, peine; stigmat, meurtrissure, cicatrice, plaie.
Մրակոյի. s. cautionnement, caution, garantie.
Մրակոյ. s. manque de pluie, sécheresse; aridité; a qui est à sec, aride. [cheresse.
Մրակոյակ. a. gâté par la sé-
Մրակոյակ. s. ornith. croque-abeilles, guépier.
Մրակոյակ. vn. sécher, devenir sec, se dessécher.
Մրակոյակ. V. **Մրակոյ.** s.
Մրակոյակ. } s. rênc, bride,
Մրակոյակ. } frein.
Մրակոյակոյ. a. celui qui tient la bride, les rêncs, cocher, conducteur.

Մրասանկի. va. tenir les rênes, conduire, diriger.
Մրասան. s. fesse, cul, fondement.
Մրք. adv. quand, lorsque; *ԿՐՐ.* quand? à quelle époque? *ՄՐԿԵԼ ԿՐՐ.* jusqu'à quand?
Մրքն. adv. quelquefois, parfois, par moment, de temps en temps, de temps à autre; jadis; autrefois; *ԵՐՔԵՆՆ...*, *ԵՐՔԵՆՆ...*, tantôt..., tantôt...
Մրքնի. adv. d'autrefois.
Մրքի. adv. ոչ —, jamais de la vie, point.
Մրքուծ. s. élanche.
Մրգ. s. chant; chanson; cantique, hymne.
Մրգաբաժ. s. mus. basse chantante.
Մրգաբան. s. chantre, chanteur.
Մրգաբանի. va. chanter, réciter un hymne, des hymnes; célébrer.
Մրգաբանութիւն. s. chant des hymnes, cantique.
Մրգագիր. s. compositeur, chansonnier.
Մրգագրի. va. faire, composer des chants, des chansons, mettre en musique.
Մրգախառն. a. mêlé de chants.
Մրգակ. V. **Մրգեցիկ.**
Մրգակից. s. qui chantent ensemble; — *ՐԱԿ.* V. **Մրգակցիկ.**
Մրգակցիկ. vn. chanter ensemble, accompagner.
Մրգակցութիւն. s. chant simultané, accompagnement.
Մրգահան. s. mus. compositeur.
Մրգամոլ. s. mélomane, cantomane.
Մրգամոլութիւն. s. mélomanie, cantomanie.
Մրգանիշ. s. mus. note.
Մրգանիշ. s. mus. note.

Մրգապետ. s. le grand chantre.
Մրգաուցութիւն. s. chant.
Մրգուտր. a. s. mélomane, amateur de chant. [chant.
Մրգապիտութիւն. s. amour de
Մրգաուրսուց. s. café chantant.
Մրգարան. s. instrument de musique; chansonnier, recueil de chants, de chansons; méthode de chant.
Մրգեհան. V. **Մրգիւն.**
Մրգի. va. chanter; — *Քնարով*, jouer de la lyre; — *Ճեղքով*, jouer d'un instrument.
Մրգեցիկ. s. chanteur, chanteuse; chantant.
Մրգեցող. s. chanteur; chansonnier; — *Եկեղեցւոյ*, chantre.
Մրգեցողութիւն. s. le chant.
Մրգիծաբան. s. satirique.
Մրգիծաբանի. va. satiriser, lancer des brocards contre qn., le railler.
Մրգիծաբանութիւն. s. satire, brocard. [ment.
Մրգիծաբանօրէն. adv. satirique.
Մրգիծական. a. satirique, moqueur.
Մրգիծանութիւն, Մրգիծանք, Մրգիծում. s. déchirure, déchirement; satire, brocard, moquerie, raillerie. [ment.
Մրգիծանօրէն. adv. satirique.
Մրգիկ. s. chansonnette.
Մրգիւն. s. orgue; — *գարնել նուագի*, toucher ou jouer de l'orgue.
Մրգիւնակ }
Մրգիւնիկ } s. harmonium.
Մրգիւնաւար. s. organiste.
Մրգիչ. V **Մրգեցող.**
Մրգուածի. s. chant, manière de chanter.
Մրգուիչ. sf. chanteuse.
Մրգուիչ. sf. chanteuse, cantatrice.

Օրգ. s. lucarne; maison.
Օրդակից. s. voisin.
Օրդիկ. s. petite lucarne.
Օրդիք. s. lucarne.
Օրդմագիր. s. acte de serment.
Օրդմագրուժ. V. **Օրդմագանց.**
Օրդմագանց. a. parjure; — ըլլալ, se parjurer, commettre un parjure, violer son serment.
Երդմագանցու թիւն. s. violation de serment, parjure.
Օրդմակիր. V. **Օրդմագանց.**
Օրդմահար. s. jureur, parjure.
Օրդմահարութիւն. s. juron, parjure.
Օրդմել. vn. jurer.
Օրդմուրաց. V. **Օրդմագանց.**
Օրդմցնել. va. faire jurer, faire prêter serment; conjurer, adjurer, exorciser.
Օրդմցուցիչ. s. exorciste.
Օրդմցուցչութիւն. s. s. exorcisme, adjuration, conjuration.
Օրդուլ. vn. jurer, faire ou prêter serment; սուտ —, se parjurer, faire un faux serment.
Օրդուժ. } s. juré.
Օրդուեալ. }
Օրդուեալ դասաւոր. s. jury.
Օրդուրճնալ. V. **Օրդնալ.**
Օրդուրճցնել. V. **Օրդմցնել.**
Օրդում. s. serment, jurement; — սուլ ընել, prêter serment; սնհաստտա —, serment d'ivrogne; — սուլ հաւատարմութեան, prêter serment de fidélité. — պատասխանել, jurer ses grands dieux.
Օրիսայ. V. **Օրիսայ.**
Օրիսայրիք. V. **Օրիսայրիք.**
Օրիեան. a. parvenu.
Օրիկի. a. d'hier, de la veille.
Օրիկմանու. s. soirée.
Օրիկոյ. s. soir, soirée, la brune; fig. — կենաց, le soir de la vie. [une —.
Օրիկոյք. s. soirée. — սուլ, donner

Օրիկոյից. a. du soir; adv. le soir, vers le soir; depuis le soir, du soir, dans la soirée.
Օրիկուց. s. soir, la soirée; a. du soir; adv. le soir, vers le soir.
Օրիկոք. s. séjour du soir.
Օրիւեան. } a. de trois ans, trien-
Օրիւեկի. } nal; âgé de trois ans.
Օրիւկան. s. jérémiade
Օրիւկալ. s. gruaux, moule.
Օրես. s. visage, figure, face; mine, air, aspect; surface; vue, apparence, extérieur; կոշիկ —, empeigne; երկր —, la surface de la terre; առ երես, en apparence, extérieurement; ինչ — ում, de quel air? avec quel front? avec quelle audace? — առ — face à face; — չուսնալ, ne pas oser (à cause d'une faute commise); — ը շնտիլ, faire mauvaise mine; faire un mauvais accueil. — ը դարձել, jeter à la face, reprocher; — ը վար ստնել, blâmer; — ը կոխել թիւեցնել, faire la mine, boudier; — ը ճերմոցնել, faire bonne figure, mériter des éloges; — չճերմոցնել, faire triste figure; ne pas mériter des éloges; — ինչ ջուրն երթալ, — ը ջուր չուսնալ, être effronté, éhonté, perdre toute pudeur; — ստնել, être gâté; — սուլ, gâter un enfant
Օրեսագիր. s. adresse (d'une lettre).
Օրեսակ. s. facette.
Օրեսահամար. s. pagination.
Օրեսաւոր. a. hardi, courageux.
Օրեսարճութիւն. s. disgrâce, défaveur.
Օրեսել. va. présenter, confronter.
Օրեսուիլ. vn. être confronté.
Օրեսուիլէցութիւն. s. disgrâce, défaveur.
Օրեսուկ. s. bot. eupatoire.
Օրեսուծեալ, **Օրեսուծեան,** **Օրեսուծեկի,** **Օրեսուծի.** a. de

trente ans; âgé de trente ans.
Մրեսնակ. s. trentaine.
Մրեսերորդ. a. trentième.
Մրեսիցս. adv. trente fois.
Մրեսօրեայ. a. de trente jours.
Մրեսուց. a. trente.
Մրեսարիկ. s. serviette de toilette.
Մրես սոյ. V. **Մրես**.
Մրեսոխան. s. représentant, député.
Մրեսոխանաբար. } adv. comme
Մրեսոխանապետ. } un député.
Մրեսոխանակահան. a. de député.
Մրեսոխանուրից. s. députa-
 tion, les députés.
Մրեայ. V. **Մրեիլ**.
Մրեածուփ. a. fort agité, bal-
 loté.
Մրեակոծ. V. **Մրեածուփ**.
Մրեակոծ. s. tremblement, l'ac-
 tion d'errer, vagabondage.
Մրեապար. s. branle.
Մրերիլ. va. remuer, agiter, bal-
 loter.
Մրերիլ. vn. trembler, bouger, re-
 muer, vaciller, s'agiter, balancer,
 balloter, se trémousser, errer,
 être vagabond.
Մրեում. s. tremblement, vacil-
 lation, agitation, balancement.
Մրեան. a. tremblant, vacillant,
 agité; errant, vagabond; — *պարաք*,
 delte flottante. [diner.
Մրեակիլ. vn. se balancer, se dan-
Մրեակիլ. s. astr. Saturne (planète).
Մրեակայական. a. imaginaire,
 fantastique.
Մրեակայապետ. adv. imaginai-
 rement, d'une manière imaginaire.
Մրեակայիլ. va. imaginer; vn.
 s'imaginer, se figurer.
Մրեակայիլի. a. imaginable.
Մրեակայող. } a. plein d'imagi-
Մրեակայոց. } nation; — *մարդ*,
 homme à imagination.

Մրեակայութիւն. s. imagina-
 tion; *բնդիւսար՝ ժիր* —, —*թե-*
conde, active.
Մրեակիլ. V. **Մրեապետ**.
Մրեան քերիլ, **հանել**. mettre
 au jour, mettre à découvert; en-
 évidence, montrer, démasquer; —
հլլալ՝ գալ, se laisser voir, se
 montrer, paraître.
Մրեապետ. adv. apparemment.
Մրեկապետ. adv. visiblement.
Մրեկիլ. adv. visible, évident,
 apparent; célèbre, fameux, re-
 marquable, insigne, illustre, glo-
 rieux, éminent; éclatant, impor-
 tant, considérable, mémorable,
 solennel; — *լլլալ*, se rendre il-
 lustre, s'immortaliser, se signaler,
 se distinguer.
Մրեիլ. vn. paraître, se faire voir,
 apparaître, avoir l'air, se montrer,
 se présenter; *կ'երեւի*, il paraît.
Մրեցայ. V. **Մրեիլ**.
Մրեոյթ. s. apparence, air, exté-
 rieur, aspect, vue, phénomène;
 — *ք լուսնի*, phases; — *ք մնու-*
թեան, les phénomènes de la na-
 ture; a. apparent, visible; ridi-
 cule.
Մրեուական. a. apparent.
Մրեուականիլ. V. **Մրեիլ**.
Մրեուապետ. adv. en appa-
 rence.
Մրեում. s. apparition.
Մրեցնել. va. faire paraître, faire
 voir, montrer, faire semblant de.
Մրեք. a. trois; troisième; *երեք կա-*
նոն, règles de trois.
Մրեքական. a. de trois.
Մրեքանայ. V. **Մրեանայ**.
Մրեքանայ. V. **Մրեանայ**.
Մրեքանիլից, **Մրեքանիլիցիլ**,
 V. **Մրեքանիլից**, etc. [sonnes.
Մրեքանօցնայ. a. de trois per-
Մրեքլիլեան. } a. à trois têtes, qui
Մրեքլիլիլ. } a. à trois têtes.

Մրբհրդհան. a. tricolore.
Մրբփուան. a. qui a trois ailes; tripenné; — *նր*, flèche barbelée, à trois ailes.
Մրբփոան. a. de trois empan.
Մրբփոանայ. a. de trois heures.
Մրբփոնի. a. qui a trois pointes; s. trident.
Մրբփլիոն. s. trillion.
Մրբփոնուան. a. en trois langues.
Մրբփարան. a. de trois autels.
Մրբփարան. a. à trois rangs, sur trois rangs.
Մրբփիոն. a. triple; adv. triplement; trois fois.
Մրբփնի. va. tripler, tiercer.
Մրբփուոյ. a. triple, triplé.
Մրբփուոյ. a. qui a trois côtés ou angles, triangulaire.
Մրբփապար. a. trois mille.
Մրբփապարան. a. de trois mille.
Մրբփարիւր. a. trois cents.
Մրբփոնուանայ. a. à trois étages.
Մրբփոնայ. a. composé de trois parties, partagé en trois, triple.
Մրբփուոյ. s. bot. trèfle.
Մրբփոպոպայ. a. de trois semaines.
Մրբփոպի. s. mardi.
Մրբփուփի. s. triade.
Մրբփապի. a. adv. triple.
Մրբփայրի. a. armé d'un triple tranchant.
Մրբփոհան. a. qui a trois salles.
Մրբփոբան. a. trois fois saint, très-saint, — *օրհնութիւն*, le trisagion.
Մրբփասան. a. treize.
Մրբփասանանայ, **Մրբփասանան**. a. de treize ans, âgé de treize ans.
Մրբփասաներոյ. a. treizième.
Մրբփարան. a. de trois siècles.
Մրբփարուոյ. s. bot. trèfle.
Մրբփարոյ. s. trois quarts.

Մրբփոայ. a. de trois jours.
Մրբ. s. bête fauve; gibier.
Մրբոյ. a. désert, inculte; s. lande.
Մրբոյ. s. le jour d'hier, la veille; adv. hier.
Մրբոյն. s. ménagerie.
Մրբոյն. a. ancien, âgé, ainé, grand; s. frère ainé; prêtre.
Մրբոյն. sf. la femme du prêtre.
Մրբոյնի. s. ancienneté.
Մրբոյնի. V. **Մրբոյնի**.
Մրբոյնի. V. **Մրբոյնի**.
Մրբ. s. l'aller, le départ.
Մրբայ. vn. aller, s'en aller, partir, se rendre.
Մրբուար. s. aller et retour.
Մրբուկ. s. allées et venues, tour, course; a. qui va et vient; — *ժուլ*, le flux et le reflux de la mer; — *ընդ*, aller et venir, faire plusieurs allées et venues, faire des courses.
Մրբուկի. V. **Մրբուկընդ**.
Մրբուկի. V. **Մրբուկ**.
Մրբուար. V. **Մրբուար**.
Մրբ առ —, prép. à côté, auprès, près, dans le voisinage.
Մրբոյ. s. bande, bandelette.
Մրբոյկ, **Մրբոյկ**. s. bandelette; V. **Մրբոյն**. [fuge].
Մրբոյն. a. pharm. taeni-
Մրբոյն. } a. bandé, lié de
Մրբոյն. } bandelettes.
Մրբոյն. s. bandage.
Մրբոյն. s. marchand de galon.
Մրբոյն. va. galonner.
Մրբոյն. s. zool. ténia.
Մրբոյն. s. cheville.
Մրբոյն. a. desséché, maigré, décharné.
Մրբոյն. V. **Մրբոյն**. [caut].
Մրբոյն. s. bot. erynge, pan-
Մրբոյն. V. **Մրբոյն**.
Մրբոյն. s. path. néphrite.

- Մրկամեակիք**. s. path. colique néphrétique.
Մրկամեայից. a. anat. rénal.
Մրկամեաապ. V. **Մրկամեարք**.
Մրկամուց. spl. reins, rognons; entrailles.
Մրկնք. s. génisse, jeune vache.
Մրկուր. s. cheval, coursier.
Մրխաարդ. s. jeune homme; garçon.
Մրխաարդաբար. V. **Մրխաարդապէտ**.
Մրխաարդական. a. juvénil, de jeune homme.
Մրխաարդանայ. vn. redevenir jeune, se rajeunir.
Մրխաարդապէտ. adv. en jeune homme, d'une manière juvénile.
Մրխաարդացում. s. rajeunissement. [reverdir.
Մրխաարդացնել. va. rajeunir,
Մրխաարդուքից. s. jeunesse.
Մրխաարդուիք. sf. adolescente, jeune fille.
Մրիցայց. a. plus ancien, doyen.
Մրիցական. a. presbytérien.
Մրիցականութիւն. s. presbytérianisme.
Մրիցակից. s. compagnon d'un prêtre.
Մրից անգամ. adv. trois fois.
Մրիցանի. spl. les prêtres.
Մրիցապետ. s. archiprêtre.
Մրիցանուց. s. presbytère.
Մրիցկանոց. V. **Մրիկ**.
Մրիցութիւն. s. ancienneté, doyenné; prêtrise, sacerdoce.
Մրիցուկ. s. bot. camomille; *վայրի* —, pâquerette.
Մրիցուիք. sf. prêtresse.
Մրիցու. adv. trois fois, à trois reprises; — *անգամ*, trois fois; — *երանելի*, très-heureux.
Մրիւար. V. **Մրկուր**.
- Մրկ**. s. travail, ouvrage; besogne; —*ք*, travaux.
Մրկալիք. a. bot. bilobé.
Մրկաբնականապիկ. a. bot. à fleurs dioïque.
Մրկալուիւ. a. qui a deux têtes.
Մրկալոյց. V. **Մրկալոյց**.
Մրկաք fer; tout instrument de fer, glaive, chaîne, clou, etc.; *պատել* — *ով*, ferrer; — *ի դար*, âge de fer.
Մրկաքաբր. a. ferrifère.
Մրկաքալում. a. ferré, armé de pointes de fer, cloué.
Մրկաքալիւ. s. lettre capitale, majuscule, oncial.
Մրկաքալործ. s. forgeron; a. fait de fer.
Մրկաքալործարան. s. fabrique de fer, forge.
Մրկաքալործութիւն. s. métier de forgeron.
Մրկաքալորդ. s. garniture de fer.
Մրկաքալուան. a. ferrugineux.
Մրկաքալապ. a. enchaîné avec des liens de fer, enchaîné.
Մրկաքալկեայ. a. de basalte.
Մրկաքալկոյս. s. amas de fer.
Մրկաքալուց. s. minér. basalte.
Մրկաքալուա. a. garni de fer, ferré.
Մրկաքահանգ. s. mine de fer.
Մրկաքահուս. s. ouvrier qui travaille dans les mines de fer.
Մրկաքանդ. s. rail.
Մրկաքայից. a. ferrugineux.
Մրկաքալաւ. a. ferré, garni de fer, plaqué en fer.
Մրկաքալայր. a. garni de pointes de fer.
Մրկաքալար. s. minér. sidérite.
Մրկաքեայ. a. de fer.
Մրկաքեղէն. a. de fer.
Մրկաքիւ. a. bi-ailé. [de fer.
Մրկաքուղայից. a. de chemin
Մրկաքուղի. s. chemin de fer.

Մրկածխաւս. s. chim. bi carbonate.
Մրկածխաււր. s. chim. bicarbonate.

Մրկակ. s. nombre binaire, nombre de deux; deux.

Մրկական. s. gram. duel.

Մրկակեցում. } a. amphibie.

Մրկակեցալ. } a. amphibie.

Մրկակի. a. double; adv. doublement.

Մրկակնդակ. a. zool. didactyle.

Մրկակողմանի. a. qui a deux côtés; de deux côtés, réciproque.

Մրկակտուր. s. diamètre.

Մրկամակեաց. a. bot. bisannuel.

Մրկամակակ. a. mus. qui a deux temps ou mesures.

Մրկամեայ. a. de deux ans, âgé de deux ans; bisannuel. [rée.]

Մրկամեծասար. s. poét. dichotomie.

Մրկամուտից. s. a. bigame.

Մրկամուտնութիւն. s. bigamie.

Մրկամեայ. a. bimensuel, de deux mois.

Մրկայարկ. V. **Մրկյարկ.**

Մրկայն a. long; — *կեանք.* longue vie; — *ճառ՝ ճանապարհ.* long discours, chemin; — *բարակ,* longuement, amplement.

Մրկայնաբան. a. qui parle longuement; proluxe, diffus, verbeux.

Մրկայնաբանի. vn. parler longuement.

Մրկայնաբանութիւն. s. prolixité, diffusion, longueur, babillage, verbosité.

Մրկայնազանկ. } a. dolicocephale.

Մրկայնազուխ. } phale.

Մրկայնաղէգ. a. grand, très-élevé, gigantesque.

Մրկայնամեօս. a. qui a une longue mâchoire [կեաց.]

Մրկայնակեաց. V. **Մրկարու-**

Մրկայնակեցութիւն. s. longé-
 vité, longue vie.

Մրկայնակոնց. a. à long bec.

Մրկայնահանդերձ. a. qui porte un long vêtement.

Մրկայնահասակ. a. de haute taille, grand. [cheveux.]

Մրկայնահիր. a. qui a de longs

Մրկայնահոգի. a. qui a de la longanimité, patient.

Մրկայնածեմ. a. à longue main.

Մրկայնածե. a. long, allongé, oblong.

Մրկայնածիգ. a. très-longue, allongé; long, de longue durée; qui lance loin.

Մրկայնամի. a. patient, endurant; — *աշխատութիւն.* travail obstiné; — *լլալ,* V. **Մրկայնամբիլ.**

Մրկայնամտար. adv. avec longanimité, patiemment.

Մրկայնամտիլ. vn. avoir de la longanimité, une longue patience, patienter.

Մրկայնամտութիւն. s. longanimité, patience.

Մրկայնամտու. a. qui a une longue barbe; s. longue barbe.

Մրկայնանայ. vn. s'allonger; se prolonger.

Մրկայնանիս. a. étendu; — *տա.* montagne à large base.

Մրկայնապատմ. V. **Մրկարապատմ.** [chassiers.]

Մրկայնաթուղի. spl. ornith. étendu.

Մրկայնաթուղ. a. très-étendu.

Մրկայնաթէգ. a. à longue lance; fig. — *արտեւանուք.* longs cils.

Մրկայնասու. } a. à longue

Մրկայնասուն. } queue.

Մրկայնացնիլ. V. **Մրկայնիլ.**

Մրկայնաւոր. s. les longs jours.

Մրկայնափող. a. à longue tige; — *կոշիկ.* bottes —

Մրկայնափք. a. qui a un long nez.

Մրկայնեղջիւր. a. zool. longicorne.

Մրկայնիլ. va. allonger, rallonger.

Մրկայճմամանակիսան . a. de longtems, qui dure longtems.

Մրկայճկեկ . a. longnet.

Մրկայճնուրիւն . s. langanimité, patience. [rallonge.

Մրկայճորդ . s. ajutage, allonge,

Մրկայճուրիւն . s. longueur; géog. longitude.

Մրկայճորեայ ըլլալ . vn. vivre de longs jours.

Մրկայր . a. bigame.

Մրկան . s. meule; V. **Մրկանաբար**.

Մրկան . a. V. **Մրկայն**.

Մրկանաբար ou **վէմ**— . s. pierre meulière, pierre de meule; a. de pierre meulière.

Մրկանգամ . adv. de deux fois.

Մրկանիւս . a. géom. dièdre.

Մրկանիւ , a. qui a deux roues.

Մրկանուեակ . s. bicyclette.

Մրկանուն . a. de deux noms;— *ցանկ*, la liste —.

Մրկանուորդ . s. bicycliste.

Մրկանչեայ . a. binoculaire.

Մրկանչան . s. binocle.

Մրկապագս . a. parasite.

Մրկապանեախ . a. zool. bivalve.

Մրկապրուկ . a. bot. dicotylédone.

Մրկառէք . a. bot. diandre.

Մրկասեր . a. hermaphrodite.

Մրկասեր . V. **Առթասատր**.

Մրկասերիկ . V. **Առթասատրիկ**.

Մրկասերուրիւն . V. **Առթասատրուրիւն**.

Մրկասիւն . V. **Մրկուիւն**.

Մրկասիւնակ . V. **Մրկուիւնակ**.

Մրկասիւնան . s. mus. diton.

Մրկասուածուրիւն . s. théol. dithéisme.

Մրկական . a. dissyllabe.

Մրկասառ . a. bilitère.

Մրկասարր . a. chim. binaire.

Մրկասեակ . a. de deux espèces ou sortes.

Մրկասուրիւն . s. bissection.

Մրկար . a. long; V. **Մրկայն**.

Մրկարաբան . etc. V. **Մրկայնաբան** . etc.

Մրկարախօս . V. **Մրկայնաբան**.

Մրկարակեաց . a. qui vit longtems; vivace;—*բուս*, vivre longtems.

Մրկարակեցուրիւն . s. longévité.

Մրկարահասակ . V. **Մրկայնահասակ**.

Մրկարաձգել . va. prolonger, traîner en longueur, traîner.

Մրկարաձգուրիւն . s. prolongation. [traîner.

Մրկարաձգուիլ . vn. se prolonger, **Մրկարաձգում** . V. **Մրկարաձգուրիւն**.

Մրկարաձիգ . a. long, prolongé.

Մրկարաճեայ . a. de longues années.

Մրկարապատմութ . a. raconté longuement, prolix, long.

Մրկարատար . a. endurant.

Մրկարան . a. qui dure longtems, durable, long; — *տնայար*, voyage long, long cours.

Մրկարանուրիւն . s. longue durée, longueur.

Մրկարարուած . a. de deux actes.

Մրկարիլ . va. allonger, prolonger.

Մրկարիլ . vn. s'allonger, se prolonger.

Մրկարուրիւն . s. longueur.

Մրկարում . s. rallongement, prolongation.

Մրկարօրէն . adv. longuement.

Մրկուորեակ, **Մրկուորիք** . V.

Մրկուորեակ, **Մրկուորիք**.

Մրկախնչիւր . s. chaque, l'un et l'autre, tous les deux.

Մրկայ . a. douteux, incertain.

Մրկայաբար . adv. avec doute, avec hésitation.

Մրկայալեակ . a. douteux, incertain; dubitatif.

Մրկայանալ . vn. douter, être

- incertain, balancer, avoir des doutes, hésiter, flotter.
- Մրկայանք**. V. **Մրկայուրիւն**.
Մրկայելի. V. **Մրկայական**.
Մրկայիլ. V. **Մրկայանալ**.
Մրկայուրիւն s. doute hésitation, incertitude; rhét. dubitation.
Մրկայօրէն. V. **Մրկայաբար**.
Մրկանք. a. amphibologique; double, fourbe, faux; discordant, différent.
Մրկանուրիւն. s. amphibologie; différence, désaccord; duplicité, fourberie, fausseté.
Մրկաբարա. a. s. gram. diphthongue.
Մրկացիկ. a. qui s'ouvre de deux côtés; — *դուռ* porte à deux battants; — *սանդուղ*, échelle double.
Մրկեբան. } a. qui a deux
Մրկեբանեանք. } bouches, deux embouchures, deux tranchants.
Մրկըրակ. s. bot. bilobé
Մրկոյն. a. qui a deux natures.
Մրկուռիւ. } a. à deux têtes.
Մրկլիի. }
Մրկոզաւոր. a. biconcave.
Մրկոյն a. à deux couleurs.
Մրկունակ. a. de deux sortes.
Մրկասեանք. a. de deux classes; — *դպրոց*, école —
Մրկաւրեանք. a. de deux siècles.
Մրկիմակ. s. minér. bot. zool. amphibole.
Մրկիմեանք. } a. à deux visages,
Մրկիմի. } à mine équivoque; à deux envers, à deux faces; fig. équivoque, double, faux, douteux, ambigu.
Մրկիմօւրիւն. s. ambiguïté, équivoque, duplicité.
Մրկուռ. a. à deux portes.
Մրկաւմեանք. s. didrachme.
Մրկեակ. V. **Մրկակ**.
Մրկեամք. a. de deux ans.
- Մրկեղջիւր**. a. zool. bicolore.
Մրկեմեանք. a. de deux ans, âgé de deux ans.
Մրկերգ. s. mus. duo.
Մրկերես. a. qui a deux faces; fig. faux.
Մրկերիւր. a. deux cents.
Մրկեւանք. s. doute, soupçon, défiance, crainte.
Մրկնօրանք. s. alternative.
Մրկեբրք. } a. bot. de deux feuilles,
Մրկեբրթի. } diptéale.
Մրկիւ. } a. zool. à deux
Մրկիւեանք. } ailes. diptère.
Մրկթի. s. birème.
Մրկիլիոնք. s. milliard.
Մրկից. } s. ciel, cieux; *կապու* —
Մրկիցք. } *տակ* —, la voûte azurée; — *ելլալ*, monter au ciel; — *բարձրացնել*, élever jusqu'au ciel; — *երկիր երար անցնել*, remuer ciel et terre; *լինջ՝ պարզ՝ անամպ՝ ամպամոծ* —, ciel pur, serein, sans nuages, couvert de nuages; *ս՛լ* —, ô ciel!
Մրկիջեանք. a. de deux colonnes (pages).
Մրկիր. s. terre, globe terrestre; terre, sol; pays, contrée, territoire; — *ծննդեան*, la terre natale.
Մրկիրազանել. va. se prosterner, adorer.
Մրկիցս. adv. deux fois, bis.
Մրկիւղ. s. peur, crainte, frayeur.
Մրկիւղալի. a. à craindre; — *է*, il est à craindre.
Մրկիւղալիւր } a. plein de crainte,
Մրկիւղալից. } effrayé; effrayant, terrible; peureux, craintif, poltron.
Մրկիւղալաւանք. adv. mêlé de crainte, avec crainte, craintivement.
Մրկիւղած. a. qui craint le Sei-

gneur, craignant Dieu, timoré, consciencieux, religieux, pieux, dévot; timoré, craintif, timide.

Մրկուածուրիւն. s. crainte de Dieu, crainte religieuse, scrupule, piété, dévotion; timidité; *տրկուածուրեամբ*, consciencieusement, scrupuleusement.

Մրկուածորէն. adv. religieusement, consciencieusement, scrupuleusement.

Մրկեզու. a. qui a deux langues, double, fourbe.

Մրկեզուեան. a. de deux langues, bilingue.

Մրկեզուութիւն. s. duplicité.

Մրկիւիւ. a. bivalve.

Մրկուորհուրդ. a. qui a deux pensées, double, fourbe.

Մրկիւփաւոր. a. bivalvulaire.

Մրկիւս, **Մրկիւսութիւն**. V. **Մրկեան**, **Մրկեանութիւն**.

Մրկծաղիկ. a. biflore.

Մրկծով. a. baigné par deux mers.

Մրկկայք. s. brick.

Մրկանցուն. a. de deux coudées.

Մրկարդ. } a. de deux rangs.

Մրկարգեան. } a. de deux manières,

Մրկեբայ. } a. de deux manières,

Մրկեբարդ. } naturelles.

Մրկիկն. a. qui a deux femmes, bigame.

Մրկեութիւն. s. bigamie.

Մրկկողմնազոյգ. a. géom. isocèle.

Մրկորոնքարդ. a. biconvexe.

Մրկաւոր. a. en deux volumes.

Մրկաւրիւսմեակ. s. bicentenaire.

Մրկծեանի. a. zool. bimane.

Մրկծի. a. à deux chevaux; s. équipage, bige.

Մրկեկգիւ. vn. se fendre en deux.

Մրկնիւ. յ. a. deux pointes, four-

Մրկնիւ. / chu, fourché; s. fourche.

Մրկնիւղիւ. vn. se bifurquer.

Մրկնիւ. V. **Մրկնիւղ**.

Մրկաւանայ. a. binôme, de deux parties.

Մրկաւորիւն. a. diplosome.

Մրկաւսադաւան. a. bimétallique.

Մրկմիլիոն. s. billion.

Մրկմիտ. a. incertain, irrésolu, perplexe, défiant; — *ուսու*. V. **Մրկմիտ**.

Մրկմեղիւ. a. incertain, douteux.

Մրկմեղիւ. vn. hésiter, douter, balancer, avoir des doutes, être incertain, en suspens.

Մրկմեղցնիւ. va. faire douter.

Մրկմութիւն. s. hésitation, barguignage, irrésolution, perplexité, doute; divergence d'avis, défiance; *անանց — թեան*, sans hésitation, sans doute.

Մրկմորէն. adv. douteusement.

Մրկյարդ. } a. à deux étages.

Մրկյարկեան. } — *ուսու*, maison —.

Մրկաւործ. a. qui s'élève jusqu'aux cieux, très haut, très-élevé.

Մրկաւանակ. a. qui habite le ciel, céleste.

Մրկաւոր. a. qui sent le ciel, céleste. [ciel.

Մրկաւոր. a. beau comme le

Մրկաւոր. a. qui connaît le ciel, astronome.

Մրկաւորաց. a. qui va, qui conduit au ciel, qui marche dans les cieux.

Մրկաւորն. a. de la couleur du ciel, bleu de ciel.

Մրկաւորաւոր. a. composé d'une troupe céleste.

Մրկաւորն. s. globe céleste.

Մրկաւորակ. a. uranographique. phie.

Մրկաւորութիւն. s. uranographie.

Մրկաւորարդ. a. qui ébranle le ciel.

Մրկաւորեղիւ. a. inspiré du ciel.

Մրկաքարիչ. a. qui vole au ciel.
Մրկախոհ. a. qui pense aux choses célestes.
Մրկախմբար. a. qui a le ciel pour vôte; s. la vôte du ciel.
Մրկախապայ. a. bleu de ciel.
Մրկախեց. } a. qui vit aux
Մրկախեցաղ. } cieux, qui a
Մրկախրոհ. } une conduite céleste, qui vit comme un ange, divin.
Մրկախոյակաց. a. qui regarde le ciel, qui a les regards tournés vers le ciel.
Մրկահանգէ. } a. semblable au
Մրկահանգայն. } ciel, céleste.
Մրկահանգար. a. doué d'une sagesse céleste. [droyé.
Մրկահար. a. frappé du ciel, fou-
Մրկահրաւ. a. céleste.
Մրկածից. a. allongé jusqu'au ciel.
Մրկածիր. a. accordé du ciel, céleste, divin.
Մրկայից. V. **Մրկաւար**.
Մրկանուր. a. donné par le ciel.
Մրկանալ. a. qui voyage dans les cieux.
Մրկապարզի. V. **Մրկածիր**.
Մրկապիւ. a. qui regarde au ciel; — **ըլլալ**, regarder le ciel, fixer ses regards au ciel.
Մրկաւաւ. a. céleste, envoyé du ciel.
Մրկաւակոծ. a. qui a créé le ciel.
Մրկաւար. a. céleste, divin.
Մրկաւաղապար. a. citoyen, habitant des cieux.
Մրկաւար. s. météor. aéroliithe.
Մրկել. va. être en mal d'enfant, être en travail, éprouver les douleurs de l'enfantement; fig. souffrir cruellement; élaborer, méditer, couvrir, projeter, s'aviser, songer.
Մրկեալ. V. **Մրկարիլ**.

Մրկնուալ. s. duo.
Մրկնուղե. a. qui porte ses branches jusque vers les nues.
Մրկնուս. adv. du ciel, du haut des cieux. [s'effrayer.
Մրկնիլ. vn. craindre, avoir peur,
Մրկնոս. V. **Մրկնոս**.
Մրկոպարար. s. feuille bi-hebdomadaire. [pède.
Մրկոսանի. a. qui a deux pieds, bi-
Մրկոսաւ. a. douze. [douze.
Մրկոսաւանամայ. a. impr. in-
Մրկոսաւանամայ. } a. de douze
Մրկոսաւանաման. } ans, âgé de douze ans. [décaèdre.
Մրկոսաւանանիւս. s. géom. do-
Մրկոսաւանանիւ. s. douzaine.
Մրկոսաւանանիւր. a. douzième.
Մրկոսաւանանիւր. adv. douze fois.
Մրկոսանեակ. V. **Մրկոսանեակ**.
Մրկու. a. deux; adv. deuxième.
Մրկուր. s. bivoie.
Մրկունից. a. à deux anses.
Մրկուց. spl. douleur cruelle, peine affreuse, travail pénible; les douleurs de l'enfantement; — **ի սէլ ըլլալ**, être en mal d'enfant, éprouver les douleurs de l'enfantement.
Մրկուպարի. s. lundi.
Մրկուրածից. a. qui enfante ou met bas des jumeaux.
Մրկուրակ. s. gram. duel.
Մրկուրակ. s. jumeau, jumelle; couple, paire.
Մրկուրի. s. a. jumeau, jumelle; qui enfante ou met bas des jumeaux; — **ս**, s. testicules.
Մրկուրիւց. s. dualité, dualisme.
Մրկուսեւ. adv. des deux côtés, tous les deux.
Մրկոսեւ. } a. s. tous les deux;
Մրկոսից. } — **եւ**, l'un et l'autre.

Մրկոս. a. timide, peureux, craintif, poltron, couard.

Մրկոսութիւն. s. timidité, poltronnerie, couardise.

Մրկառակ. a. divisé, désuni, en désaccord; — *կուսակցութիւն*, faction.

Մրկառակել. va. diviser, mettre en discorde, en désaccord, désunir.

Մրկառակիլ. vn. se diviser, entrer en discorde, être en désaccord, en dissidence, se désunir.

Մրկառակութիւն. s. discorde, division, dissension, désunion, scission, mésintelligence.

Մրկասեւն. a. bivalve.

Մրկասիկ. a. double; adv. doublement.

Մրկասկել. va. doubler.

Մրկայրաբանութիւն. s. dilemme.

Մրկայր. a. à deux tranchants.

Մրկան. a. bissexuel, bissexué, de deux sexes.

Մրկոսն. a. de deux, à deux colonnes.

Մրկոսնակ. a. de deux petites colonnes.

Մրկոսներեան. a. amphiscien.

Մրկայրկեան. s. seconde.

Մրկանկ. a. gram. dissyllabe.

Մրկերեւ. a. bifolié.

Մրկոյ. a. de deux lignes; deux lignes; lettre de —.

Մրկոյեան, a. de deux lignes; s. distique.

Մրկաբան, s. géologue.

Մրկաբանական. a. géologique.

Մրկաբանութիւն. s. géologie.

Մրկաբանական. a. géodésique.

Մրկաբանութիւն. s. géodésie.

Մրկաբանիլ. a. produit sorti de la terre.

Մրկաբանութիւն. s. géognosie.

Մրկաբար. s. topographe.

Մրկաբաց. a. qui marche sur la terre.

Մրկաբարձ. s. agriculteur, cultivateur.

Մրկաբարձական. a. agricole, rural, aratoire.

Մրկաբարձել. va. cultiver la terre, s'occuper ou faire de l'agriculture.

Մրկաբարձութիւն. s. agriculture. [sphère.

Մրկաբուն. s. globe terrestre.

Մրկաբանական. a. topographique.

Մրկաբանութիւն. s. topographie.

Մրկաբնել. va. explorer.

Մրկաբնութիւն. s. exploration.

Մրկախոյզ. s. fouilleur, explorateur.

Մրկախուզական. a. d'exploration, de fouille.

Մրկախուզել va. explorer, fouiller en terre.

Մրկախուզութիւն. s. exploration. [etc.

Մրկախոյ. etc. V. **Մրկաբան**.

Մրկանիւն. a. né de la terre.

Մրկանայ, **Մրկանայութիւն**.

V. **Առօրհանայ**. **Առօրհանայութիւն**.

Մրկան. a. terrestre.

Մրկանաց. a. qui vit sur la terre, terrestre; — *կրանց*, vie mondaine

Մրկանոյս a. qui foule, qui marche sur la terre, terrestre.

Մրկանխայութիւն. s. géomancie.

Մրկանած. V. **Գեանած**.

Մրկանայր. s. zool. ver de terre.

Մրկայիւն. V. **Մրկանայր**.

Մրկանախան. V. **Գեանախան**.

Մրկանարձ. V. **Գեանարձ**.

Մրկանէն. V. **Առօրհանէն**.

Մրկանիւն. s. géomètre.

Մրկանախանական. a. géométrique.

Նրկաչափութիւն. s. géométrie; *գերլուծական* —, — analytique; *գծաչափական* —, — descriptive.

Նրկաչափորէն. adv. géométriquement. [la terre.

Նրկապարար. a. qui engraisse

Նրկապարփակ. a. qui entoure la terre.

Նրկապիւք բլլալ. vn. fixer ses regards à terre.

Նրկատէր. a. qui aime le monde, mondain; qui aime son pays.

Նրկամունկ. a. nourri sur la terre, terrestre.

Նրկառայգ. a. enfoncé dans la terre, enfoui.

Նրկասեղծ. a. qui a créé le monde; créé de la terre, terrestre.

Նրկալասակ. s. agriculteur, laboureur. [culture.

Նրկալասակութիւն. s. agriculture.

Նրկատարած. a. répandu sur toute la terre. [rain.

Նրկատէր. s. propriétaire de terre.

Նրկացի. s. compatriote, V. *Քաղաքացի*. [ցիւրքի.

Նրկացիութիւն. V. *Քաղաքացիութիւն*.

Նրկաւոր. a. terrestre, mondain.

Նրկաւորութիւն. s. mondanité.

Նրկաւորոց. V. *Կեանքաւորոց*; charnel, sensuel, voluptueux.

Նրկաւայր. V. *Նրկաւայր*.

Նրկարդ. a. second, deuxième; second, remplaçant; adv. deuxièmement, secondement, en second lieu; — *անգամ*, une seconde fois.

Նրկարդաբար. adv. au second rang, secondairement.

Նրկարդական. a. secondaire.

Նրկարդապէտ. V. *Նրկարդաբար*.

Նրկարդել. va. réitérer, répéter.

Նրկարդում. s. réitération, répétition; — *նօրինաց*. deutéronome.

Նրկապակել. vn. se prosterner, adorer.

Նրկապակելի. a. adorable.

Նրկապառու. a. s. adorateur.

Նրկապառութիւն. s. adoration, prosternation, culte; — *մասնականել*, adorer. [uni.

Նրկփեղկ. a. divisé en deux, dés-

Նրկփեղկել. va. diviser en deux, partager; désunir, mettre en désaccord.

Նրկփեղկեայ. a. à deux battants.

Նրկփեղկիլ. vn. être divisé en deux, se diviser.

Նրկփեղկում. s. division.

Նրկօրեայ. a. de deux jours; adv. dans deux jours.

Նրհակ. } a. heureux! — *մար-*

Նրհել. } *դուն*, — l'homme.

Նրհակ. } s. bot. éryngé, pa-

Նրհանկ. } nicaut.

Նրո. s. saucisse.

Նրօիկ. s. saucisson.

Նրոխ. s. flocon de coton.

Նրօքիկ. a. heureux, fortuné.

Նրօքիկայիտակ. a. d'heureuse mémoire.

Նրօքիկանայ. vn. être heureux.

Նրօքիկաւե. a. très-heureux, bienheureux. [cité.

Նրօքիկութիւն. s. bonheur, félicité.

Նրր. s. moisissure, carie, pourriture; putréfaction.

Նրրակի. a. triple; adv. de trois sortes.

Նրրեակ. a. ternaire, trois; s. terne, nombre ternaire, nombre de trois; — *գինակցութիւն*, la triple alliance; — *համաձայնութիւն*, la triple entente,

Նրրոյ. a. troisième; adv. troisièmement, en troisième lieu; s. le tiers.

Նրրոյական. a. ternaire. tertiaire; — *գետնակ*, terrain tertiaire.

Յրրարգել. va. tripler, répéter trois fois. [cité.]

Յրրարգալքիւն. s. trinité, tripli-

Յրփ. s. nuance; couleur, teint.

Յրփն երփն. a. nuancé, éclatant; adv. de mille, de diverses nuances; — *երանգներով*, avec mille couleurs nouvelles, de toutes sortes de couleurs.

Յրփնագեղ. a. de belles nuances.

Յրփնագոյն. a. de diverses nuances, nuancé.

Յրփնագրութիւն. s. enluminure.

Յրփնադրուագ. s. masqueterie.

Յրփնաքերք. s. bot. pétale.

Յրփնաներկ. a. teint de diverses nuances.

Յրփնաջուր. s. pharm. teinture.

Յրփնափայլ. a. qui brille de diverses, de belles nuances.

Յրփնել. va. nuancer.

Յրփներանգ. V. **Յրփնագոյն.**

Յրփներփնանգ. V. **Յրփնագոյն.**

Յրփնուանկ. a. de différentes couleurs ou nuances.

Յւ. conj. et; même; *ոչ մին և ոչ միւն.* ni l'un ni l'autre; — *արև*,

adv. et caetera; — *արդ.* conj. or, donc; *և', և'* et, et.

Յւերք. adv. seulement, uniquement.

Յւս. conj. adv. encore, de plus, davantage; — *առաւել*, d'autant plus, à plus forte raison; — *քան զ—*, adv. de plus en plus.

Յւրոպական. a. européen.

Յւրոպածեւ. adv. à l'euro péenne.

Յւրոպացի. a. s. européen; — *ք*, les Européens.

Յւրոպեան. a. européen.

Յւրոպուիք. sf. Européenne.

Յփ. a. cuisson; — *ելլել*, bouillir.

Յփել. va. cuire; faire bouillir; cuire, mûrir.

Յփեկէ. s. ornith. pygargue.

Յփիլ. vn. cuire; bouillir.

Յփիչ, Յփոչ. s. cuiseur.

Յփողչէֆ. s. paye de la cuisson.

Յփոց. s. potage aux herbes; méd. décoction, tisane.

Յփուած. a. cuit.

Յփուկ. s. tisane.

Յփուն. a. bien cuit.

Յփուս. s. éphod.

Յփջուր. s. eau bouillie.

Յփնէխ. } s. zool. échène, ré-

Յփնէս. } mora.

Յփնոս. s. zool. oursin, hérisson de mer.

Յօրանանամեայ. a. âgé de soixante-dix ans.

Յօրանանկէփ. a. septuagénaire.

Յօրանաներրդ. a. soixante-dixième.

Յօրանասուն. a. soixante-dix.

Յօրք. } a. sept; — *անգամ*, sept

Յօրն. } fois.

Յօրնագրի. a. de sept espèces.

Յօրնաքի. a. de nombre sept.

Յօրնայոյ. a. qui brille de sept lumières.

Յօրնածին. a. s. mère de sept enfants.

Յօրնական. a. sept par sept

Յօրնաղեայ. a. mus. de sept cordes [tacorde.]

Յօրնաղի. a. à sept cordes; s. hep-

Յօրնաճրագ. a. à sept bougie (candélabre).

Յօրնամեակ. s. sept ans, septennat.

Յօրնամայ. a. septenaire, de sept ans, âgé de sept ans.

Յօրնամսեայ. a. de sept mois.

Յօրնանիւս. a. géom. heptaedre.

Յօրնանկիւն. s. géom. heptagone.

Յօրնապառիկ. V. **Յօրնապառիկ.**

Յօրնապառիկ. va. septupler.

Յօրնաջահեան. a. à sept branches (candélabre).

Յօրնասեղեան. a. à sept étoiles.

Յօրնարփեան, Յօրնարփի. V.

Յօրնայոյ.

Չօքնեակ. a. sept; s. la semaine.
Չօքնեան. a. sept.
Չօքնեկից. adv. sept fois.
Չօքնեդար. V. Քոյլ.
Չօքնեմեան. a. âgé de sept ans.
Չօքնեմեակ. a. nombre de sept, nombre septenaire; s. semaine.
Չօքնեմարդ. a. septième; s. semaine.

Չօքնեմարդի. va. répéter sept fois.
Չօքնեաւան. a. dix-sept.
Չօքնեաւանեմեայ. a. de dix-sept ans; âgé de dix-sept ans.
Չօքնեաւանեմարդ. a. dix-septième. [au septuple.
Չօքնեաւանի. a. septuple; adv.
Չօքնեմարդի. a. de sept jours.

Չ

Չ (za=Z) s. sixième lettre de l'alphabet et la quatrième des consonnes; six, sixième.
Չազիւր. a. malpropre, sale, dégoûtant, crasseux; fig. impur, sale, vilain, déshonnéte, honteux, obscène, licencieux, ignoble, flétrissant, inflame.
Չազաբան. a. qui tient des propos obscènes.
Չազաբանեի. vn. tenir des discours orduriers, des propos obscènes, dire des saletés.
Չազաբանութիւն. s. discours orduriers, propos obscènes, gros mots. paroles obscènes.
Չազաբանեալ. a. mal embouché.
Չազաբանդ. a. qui fait des actions honteuse., obscènes.
Չազաբանդութիւն. s. action honteuse, conduite déshonorante.
Չազաբանիւ. a. vilain, hideux, dégoûtant.
Չազաբիւ. } V. Չազիւր.
Չազաբիւց. }
Չազաբանու. V. Չազաբան.
Չազաբանեալ, Չազաբանութիւն
 V. Չազաբան. etc.

Չազաբանեալ. a. qui a une détestable, vilaine voix.
Չազաբանել. vn. se salir, se souiller; se dégoûter, avoir de l'aversion, de la répugnance.
Չազաբանեալի. a. dégoûtant, hideux, repoussant, laid, malpropre. [deux.
Չազաբանի. a. sale, dégoûtant, hideux.
Չազաբանութիւն. s. saleté, souillure, turpitude.
Չազաբանիւ. a. chétif, grêle; avorton.
Չազաբանիւ. vn. se passionner pour, s'acharner à ou après, s'affoler, on raffoler de qn., de qch., aimer passionnément, éperdument qn., être transporté d'amour pour, être épris ou éperdument amoureux de, s'attacher trop, avec fureur, avec excès à, s'appliquer avec ardeur à, se laisser entraîner à, par, ne songer qu'à, s'enticher de, s'engouer de, se livrer à, se livrer avec passion à, être entiché, coiffé de.
Չազաբանութիւն. s. action de s'attacher trop à, acharnement.
Չազաբանեալի. a. affreux.

Ջանանդիլ. V. **Օրկնչիլ**.
Ջաղապ. s. bot. pubescence.
Ջաղփաղփուրիւն. s. inconstance, fragilité.
Ջաղփաղփում. a. inconstant, incertain, hasardeux, chanceux, misérable, faible.
Ջամբիկ. s. jument, cavale.
Ջամբիկ. }
Ջամբիւղ. } s. corbeille, cabas.
Ջայրագին. a. emporté, furieux, fâché; adv. en colère, avec colère, en fureur.
Ջայրագնիլ. vn. s'emporter, se mettre en colère, s'irriter, s'indigner, se fâcher, s'aigrir, s'exaspérer, se courroucer.
Ջայրալիւր. a. plein de colère.
Ջայրանալ. vn. V. **Ջայրագնիլ**. empirer, s'envenimer.
Ջայրացիւ. a. irascible, emporté, emporte-pièce; — *բնւթիւն*, caractère prompt, entier, violent.
Ջայրացնել. va. mettre en colère, irriter, fâcher, courroucer, aigrir, exaspérer, déchaîner, échauffer la bile à qn., le pousser à bout.
Ջայրացում. s. emportement, exaspération, colère, indignation, irritation, déchainement.
Ջայրացուցիչ. a. irritant, révoltant.
Ջայրոյթ. s. emportement, exaspération, colère, fureur, rage, courroux, dépit, ressentiment.
Ջայրուց. V. **Ջայրոյթ**.
Ջանազան. a. différent, varié, distinct. [férent.
Ջանազանեակ. s. différence; a. dif-
Ջանազանել. va. distinguer, mettre la différence, varier, diversifier, nuancer.
Ջանազանիլ. vn. différencier, se distinguer, varier.
Ջանազանութիւն. s. différence, distinction, diversité, variété; —

կարծեաց, divergence d'opinion.
Ջանալուք. V. **Ընճուղ**.
Ջանակ. s. paillette.
Ջանգ. s. cloche.
Ջանգակ. s. cloche; — *զարհել*, sonner la cloche.
Ջանգակածաղիկ. s. bot. campanule.
Ջանգակահար. s. sonneur. [rie.
Ջանգակահարութիւն. s. sonnerie.
Ջանգակածել. a. en forme de cloche; bot. a. s. campaniforme.
Ջանգակառու. s. clocher, campanile.
Ջանգակաւոր. a. à cloche.
Ջանգակիկ. s. clochette, sonnette.
Ջանգակձաղիկ. V. **Ջանգակածաղիկ**.
Ջանգաօտարակ. s. clocher.
Ջանգադան. V. **Ջանկապան**.
Ջանգառու. s. clocher.
Ջանգել. va. pétrir; empâter, gâcher.
Ջանգիկ. s. clochette, sonnette; chim. cloche; bot. campanule.
Ջանգիսանալ. V. **Վախճալ**.
Ջանգիսանք. V. **Մեկիւղ**.
Ջանգիտել. V. **Վախճալ**.
Ջանգիտութիւն. V. **Մեկիւղ**.
Ջանգուած. s. pâte; masse.
Ջանդիկ. a. zend.
Ջանդիկերէն. a. s. zend.
Ջանխլարար. V. **Ջանխալ**.
Ջանխլակի. V. **Ջանխալ**. adv.
Ջանխլանալ. vn. se cacher, se tenir caché, se dérober, échapper à tous les yeux, être caché, inconnu à qn.; va. ignorer, ne pas savoir.
Ջանխալ. a. caché, dérobé, secret, ignoré, clandestin; adv. secrètement, en cachette, à la dérobée, sans qu'on le sache, furtivement, à l'insu de tout le monde, soûdement, en catimini; s. cachette, endroit secret.

Հանկապան. s. jarretière; gé-
nouillère.
Հանց. s. transit; — ընդլ. pas-
ser, omettre, laisser de côté, pas-
ser outre, passer sous silence; dé-
passer, surpasser, l'emporter sur.
Հանցառու. s. transgresseur.
Հանցառութիւն. s. rhét. para-
lipse, préterition; infraction, trans-
gression, négligence.
Հանցառում. s. transgression,
infraction, négligence
Հանցում. s. transgression, pré-
varication.
Հանապտ. a. aveugle; — կրք.
passions aveugles.
Հառամանք. s. égarement, faute.
Հառամ. a. décrépit; — ծառ, vieil
arbre.
Հառամանալ. vn. être décrépit,
être dans la décrépitude, tomber
en enfance.
Հառամեալ. a. décrépit, caduc.
Հառամիլ. V **Հառամանալ.**
Հառամութիւն. s. décrépitude.
Հառանցումք. s. radotage, délire,
déraisonnement, transport;
faute, égarement; — կրք. trans-
port des passions; — սլ. avec trans-
port; [vagant].
Հառանցեալ. a. radoteur, extra-
Հառանցելի. vn. radoter, avoir
le délire, délirer, déraisonner,
extravaguer, être en délire, hors
de lui-même; se dérégler, s'éga-
rer.
Հառանցութիւն. V. **Հառան-
ցումք** et **Հառամութիւն.**
Հառաջինն. adv. pour la premi-
ère foi, premièrement, d'abord,
de prime abord, tout d'abord, dès
l'abord.
Հառէջ. s. descent.
Հառիքափ. a. penchant, qui va
en pente; s. penchant, pente, des-
cente, versant.

Հառիկ. s. minér. orpiment; chim.
arsenic.
Հառիկոյ. s. penchant, pente,
côte. coteau.
Հառիկայ. s. minér. orpiment.
Հառիկայր. V. **Հառիքափ.**
Հառիկեր. a. qui va en montant;
s. chemin montant, montée, coteau.
Հառիկերակ. s. petite montée.
Հառիկաւան. a. arsénical.
Հառիկածիւն. s. chim. arsénic.
Հառիկական. a. chim. arsenique;
— Թթուււտ, acide —.
Հառիկայիւն. a. chim. arsénieux;
— Թթուււտ, acide —.
Հառիկաւ. a. chim. arséniate.
Հառնաւուլս. s. moire
Հառաւ. s. simarre, vêtement
à queue, robe traînante, la traîne.
Հաս. a. séparé, isolé; adv. sépa-
rément, isolément, à part.
Հասել. va. séparer, isoler, dé-
tacher; choisir, trier.
Հասընտր. a. choisi.
Հասընտրութիւն. s. sélection.
Հասիկ. s. Pâques; մինչեւ —,
jusqu'à Pâques; enton. coccinelle.
Հասկածադիկ. s. bot. pâque-
rette.
Հասկական. a. pascal; — գաւ-
անկ. agneau pascal. [sainte.
Հասկաօտաբաթ. s. la semaine
Հասուիլ. vn. se séparer, se dé-
tacher.
Հասում. s. séparation.
Հասուցում. s. isolation, isole-
ment.
Հարգանալ. vn. s'avancer, faire
progresser, des progrès, se déve-
lopper, prendre essor; prendre des
accroissement, grandir; — հա-
սակով. grandir, s'avancer en âge.
Հարգացած. } a. instruit, avan-
Հարգացեալ. } cé, qui a fait des
progrès, prospère.
Հարգացնել. va. agrandir, ac-

- croître; faire prospérer, faire des progrès, avancer, développer.
- Ջարգացում**. s. avancement, progrès, développement, culture; croissance, agrandissement, accroissement.
- Ջարգացուն**. a. prospère.
- Ջարգուն**. a. nubile; pubère, adulte.
- Ջարդ**. s. ornement, enjolivement, décoration, embellissement; parure, toilette.
- Ջարդագեղ**. V. **Ջարդարուն**.
- Ջարդագիր**. s. ornemaniste; lettre orné; a. de lettres ornées.
- Ջարդագործ**. s. ornemaniste.
- Ջարդագործել**. va. ornementer.
- Ջարդագործութիւն**. s. ornementation.
- Ջարդագրութիւն**. s. ornement, ornementation.
- Ջարդախոս**. a. qui a un style orné, phrasier, phraseur.
- Ջարդակից**. a. qui a la même parure. [gnette.
- Ջարդակար**. s. ornement; vi.
- Ջարդակենեակ**. s. cabinet de toilette.
- Ջարդատր**. a. qui aime la parure, la toilette, coquet, petit-maître.
- Ջարդասիրութիւն**. s. amour, goût de la parure, de la toilette, coquetterie.
- Ջարդասուն**. a. en lettres ornées; s. lettre ornée. [lette.
- Ջարդարան**. s. cabinet de toilette.
- Ջարդարանք**. V. **Ջարդ**.
- Ջարդարել**. va. orner, parer, embellir, enjoliver, ajuster.
- Ջարդարիչ**. s. celui qui orne, décorateur.
- Ջարդարկոս**. V. **Ջարդատր**.
- Ջարդարկոսութիւն**. V. **Ջարդասիրութիւն**.
- Ջարդարուած**. V. **Ջարդարուն**.
- Ջարդարուիլ**. vn. se parer, s'ajuster, faire de la toilette.
- Ջարդարուն**. a. orné, paré, pimpant, enjolivé.
- Ջարդիս**. adv. à présent, maintenant, aujourd'hui.
- Ջարքածամ**. V. **Ջարքուցիչ**. s.
- Ջարքնուլ**. vn. s'éveiller, se réveiller (au propre et au figuré).
- Ջարքում**. s. éveil, réveil.
- Ջարքուն**. a. éveillé, réveillé.
- Ջարքուցիկ**. s. réveille-matin, montre à réveil.
- Ջարքուցիչ**. a. qui éveille, qui réveille; s. réveil, réveille-matin.
- Ջարկ**. s. coup, choc; pouls; V. **Գրակ**.
- Ջարկած**. V. **Ջարկուած**.
- Ջարկուած**. s. coup, choc.
- Ջարհուրազիւն**. a. épouvantable, horrible, effrayant.
- Ջարհուրանք**. s. terreur, frayeur, effroi, épouvante, horreur, consternation.
- Ջարհուրել**. V. **Ջարհուրեցնել**.
- Ջարհուրելի**. a. redoutable, épouvantable, formidable, effrayant, terrible, horrible.
- Ջարհուրեցնել**. va. épouvanter, terrifier, effrayer, frapper de terreur, d'épouvante, saisir d'effroi.
- Ջարհուրեցուցիչ**. V. **Ջարհուրելի**.
- Ջարհուրիլ**. vn. s'épouvanter, être frappé d'épouvante, de terreur, avoir grand'peur, redouter, frémir, être saisi de crainte, de frayeur, d'horreur, avoir horreur.
- Ջարմ**. s. race, sang, famille; — **ին արժանի**, digne de sa naissance.
- Ջարմանագործ**. s. qui fait des miracles, thaumaturge; adj. admirable, merveilleux, prodigieux.
- Ջարմանագործել**. va. faire des prodiges.

Հարմանգարձուրիւն. s. action de faire des prodiges; prodige, miracle. [merveilles.
Հարմանգարծ. spl. prodiges.
Հարմանազան. a. merveilleux, charmant.
Հարմանայ. vn. s'étonner, admirer, être surpris de, s'émerveiller.
Հարմանայի. a. étonnant, surprenant; admirable, merveilleux, prodigieux, miraculeux.
Հարմանայիք. spl. merveilles, prodiges, miracles; étonnement, admiration.
Հարմանակերտ. a. construit d'une manière étonnante.
Հարմանահրաօ. } a. merveille-
Հարմանաստեղծ. } leux, surprenant, prodigieux, ravissant.
Հարմանիք. spl. étonnement, admiration, surprise, extase.
Հարմանցական. a. admiratif.
Հարմանցակէտ. s. gram. point d'exclamation.
Հարմանցկոտ. a. étonné.
Հարմանցնիլ. va. étonner, surprendre, ravir, émerveiller, faire ou être l'admiration de.
Հարմանուս. V. **Հարմանիք**.
Հարմանցուցիչ. a. qui étonne, étonnant, surprenant.
Հարմնիլ. va. frapper; դաշնակի վրայ —, jouer sur le piano; ծակի —, applaudir.
Հարմնիլ. vn. être frappé, se cogner.
Հարանդի. a. fourvoyé, dévoyé, dérouté, écarté, détourné; égaré; irrégulier.
Հարանդիլ. vn. se dérouter, se tromper de chemin, faire fausse route, se dévoyer, se fourvoyer; s'écarter du droit chemin, se détourner, dévier; s'égarer.
Հարանդուրիւն. s. irrégularité, exception.
Հարանդուս. s. déviation.

Հարոօ. s. bot. germandrée.
Հասակ. s. enfant, fils; rejeton, race; descendants.
Հասակուտր. V. **Յրկուտր**.
Հասակասիրութիւն. V. **Յրկասիրութիւն**.
Հասեօ. s. farce.
Հասեօտարան. V. **Հասեօտարար**.
Հասեօտարանութիւն. s. farce.
Հասեօտարերթ. s. charivari.
Հասեօտարազ. s. farce.
Հասեօտանկար. s. caricature.
Հասեօտարար. s. farceur.
Հրազան. V. **Հրազանայ**.
Հրազանիք. spl. occupation; — մայր, distraction. [tion.
Հրազուտր. a. qui aime l'occupation.
Հրազանայ. a. occupé.
Հրազանցնիլ. va. occuper, distraire par des affaires.
Հրազիլ. vn. s'occuper, être occupé; — մայր, être distrait, se distraire.
Հրազկոտ. a. occupé.
Հրազուս. s. occupation; distraction.
Հրազուն. a. occupé; distrait.
Հրօտայի. a. amusant.
Հրօտայիւր. } a. plein d'amuse-
Հրօտայից. } ment, très amusant.
Հրօտանայ. V. **Հրօտանայ**.
Հրօտանայ. s. yacht.
Հրօտանիք. spl. amusement, divertissement, distraction, passe-temps, récréation, plaisirs, menus plaisirs; distraction, occupation.
Հրօտասուտր. a. qui aime les amusements, les divertissements, qui aime à s'amuser; — մանկու թիւն, jeunesse folâtre.
Հրօտացրիկ. s. touriste.
Հրօտասիրութիւն. s. amour des amusements, goût de divertissements.

Ջրօսովար, **Ջրօսեօղի**. s. lieu d'amusement, promenade.
Ջրօսանոց. s. maison de plaisance, de plaisirs.
Ջրօսարան. s. casino.
Ջրօսեցուցիչ. a. amusant, divertissant, récréatif.
Ջրօսուլ. vn. s'amuser, se divertir, se récréer, prendre ses ébats. [sement.
Ջրօսում. s. divertissement, amusement.
Ջրօսուցիչ. V. **Ջրօսեցուցիչ**.
Ջրօսցնել. va. amuser, divertir, récréer, distraire.
Ջգալ. vn. sentir, ressentir; s'apercevoir.
Ջգալաբար. } adv. sensiblement.
Ջգալապէս. }
Ջգալի. a. sensible, appréciable.
Ջգածուիլ. vn. affecter, être affecté, contracter, recevoir, avoir, s'engager; porter sur soi.
Ջգածում. s. action de mettre ou de porter sur soi, affection.
Ջգալաբար. adv. sensiblement.
Ջգալազիրի. a. privé de ses sens, insensible.
Ջգալական. a. sensible; sensitif; sentimental, sensuel.
Ջգալականութիւն. s. sensibilité, sentimentalité.
Ջգալանոց. s. sensorium.
Ջգալապաշտ. s. sensualiste.
Ջգալապաշտութիւն. s. sensualisme. [sensuel.
Ջգալատէր. a. qui aime ses sens,
Ջգալասիրական. a. sensuel.
Ջգալասիրութիւն. s. amour des sens, sensualité.
Ջգալարան. s. sensorium, siège ou foyer de la sensation, sens, organe de la sensation.
Ջգալանալ. a. sensible, qui tombe sous les sens.
Ջգալականութիւն. s. sentimentalisme.

Ջգայնիկ. a. sensible, sensitif; s. bot. mimosa.
Ջգայնիկութիւն. s. sensibilité.
Ջգայնութիւն. s. sensibilité.
Ջգայնութիւն. s. sentiment; sensation.
Ջգայն. a. sensible.
Ջգայն. s. rapport, rot.
Ջգայնիլ. vn. roter, faire des rots, avoir des rapports; vomir, rejeter.
Ջգայնութիւն. } V. **Ջգայն**.
Ջգայնում. }
Ջգաս. a. sage, prudent, sobre, modéré, tempéré.
Ջգասանալ. vn. être sage, prudent, être dans son bon sens, se corriger, être détrompé, revenir à la raison.
Ջգասանոց. } s. maison de correction,
Ջգասարան. } rection, pénitencier.
Ջգասատէր. a. sobre, honnête, sage, chaste; philosophe.
Ջգասասիրութիւն. s. sobriété, philosophie.
Ջգասացնել. va. rendre sage, corriger, ramener ou mettre à la raison, remettre en son bon sens.
Ջգասութիւն. s. bon sens, sagesse, retenue, prudence; tempérance, chasteté; vigilance, attention; — *յարի*, présence d'esprit.
Ջգացնիլ. va. faire sentir, faire savoir, avertir.
Ջգացող. a. qui sent, sensible..
Ջգացողութիւն. s. sensibilité.
Ջգացում. s. sentiment; sensation; action de faire sentir, d'advertir.
Ջգեցիլ. a. mettable.
Ջգեցիլիք. s. vêtements, habits.
Ջգեցուլ. vn. s'habiller, se vêtir.
Ջգես. s. habit, vêtement, habillement.
Ջգեսակալ. s. porte-manteau..

Ջգեսառարիւն. V. **Սֆեմառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. s. marchand d'habits.
Ջգեսառարիւն va. habiller, vêtir, revêtir.
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեհույ.**
Ջգեսառարիւն. s. habillement.
Ջգեսառարիւն. s. méchant vêtement.
Ջգեսառարիւն. va. atterrer, jeter par terre, terrasser, frapper contre terre, étendre à terre, abattre, renverser.
Ջգեսառարիւն. a. capiteux, entêtant, qui grise, enivrant.
Ջգեսառարիւն. vn. avoir la tête troublée, se griser.
Ջգեսառարիւն. } V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. }
Ջգեսառարիւն. a. qui prend ses précautions, précautionné, qui est sur ses gardes, circonspéct, avisé, réservé, modéré; sûr, assuré;—**Ալուի կրնիւն.** V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. a. dont il faut prendre garde, dangereux; sûr, certain, assuré.
Ջգեսառարիւն. a. de précaution.
Ջգեսառարիւն. vn. se garder, se tenir en garde, sur ses gardes, être en garde contre, se donner garde de, prendre garde à, prendre ses précautions, ses mesures; se précautionner, se préserver, user de précaution, avoir de la précaution, éviter, se mettre à l'abri.
Ջգեսառարիւն. s. quarantain.
Ջգեսառարիւն. va. précautionner, prémunir, assurer, préserver.
Ջգեսառարիւն. a. préservatif.
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. adv. avec précaution, soigneusement, scrupuleusement.
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեսառարիւն.**

Ջգեսառարիւն. s. précaution; circonspection, ménagement, attention, réserve;—**Ջգեսառարիւն.** avec précaution, avec ménagement, avec soin.
Ջգեսառարիւն. a. sage, posé, modéré, grave; sérieux, discret; apprivoisé; sage; savant.
Ջգեսառարիւն. adv. sagement.
Ջգեսառարիւն. } a. sage, paisi-
Ջգեսառարիւն. } ble, affable.
Ջգեսառարիւն. vn. devenir sage, revenir à la raison; s'apprivoiser.
Ջգեսառարիւն. va. rendre sage, ramener à la raison; apprivoiser, adoucir.
Ջգեսառարիւն. s. sagesse, humeur paisible; sagesse, bon sens, raison, modération, discrétion.
Ջգեսառարիւն. s. dommage, dégât.
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. a. arith. exposant.
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. a. débauché, libertin, dissolu, déréglé: prodigue; glissant, peu sûr, vacillant, inconstant.
Ջգեսառարիւն. vn. se livrer à la débauché, à des excès, être dissolu; vivre dans le luxe, dans la prodigalité.
Ջգեսառարիւն. V. **Ջգեսառարիւն.**
Ջգեսառարիւն. s. débauche, excès, dissolution, prodigalité, profusion, luxe.
Ջգեսառարիւն. adv. d'une manière prodigue.
Ջգեսառարիւն. a. dissolu, déréglé, licencieux, libertin, débauché; gâté, corrompu.
Ջգեսառարիւն. va. gâter, abîmer, corrompre; abuser, tromper, séduire.
Ջգեսառարիւն. vn. abuser de; s'abuser, se tromper; se gâter, se détruire, s'abîmer.

Ջեղծել. V. **Ջեղծանել.**
Ջեղծամտաբիւն. s. libertinage, corruption ou aliénation d'esprit.
Ջեղծութիւն. s. abus; — *թեան ժամանակ*, temps corrompu.
Ջեղծում. s. abus; *զեղծմանք.* les abus; — *ընել՝ գործել*, faire ou commettre des abus, abuser; *վտանգութեան* —, abus de confiance.
Ջեղուլ. va. faire déborder, verser, répandre, épancher, combler.
Ջեղում. s. débordement, dégorge-ment; épanchement, effusion; — *սրտի*, épanchement, effusion de cœur; — *խնդութեան*, transport de joie.
Ջեղումն. a. très-plein, comble, plein par-dessus les bords.
Ջեղչ. s. com. escompte; — *ընել*, faire un —.
Ջեղչական. a. gram. elliptique.
Ջեղչել. va. éclipser, obscurcir, couvrir; laisser de côté, passer sous silence, omettre; abrégér, retrancher, passer légèrement sur, effleurer; com. escompter.
Ջեղչում. s. gram. ellipse, elision; com. escompte; — *ընել*, faire un escompte, l'escompte.
Ջեղջ. s. repentir, regret, remords.
Ջեց. s. sacrifice.
Ջեցարան s. autel; abattoir.
Ջեցիք. V. *Կազմակերպել.*
Ջեցուլ. va. immoler, sacrifier; tuer.
Ջեցում. s. immolation, sacrifice.
Ջեռայ. vn. serpenter, ramper; fourmiller, grouiller.
Ջեռուն. s. reptile; a. rampant, qui rampe.
Ջեռեղ. a. ferme, sûr.
Ջեռեղել. va. placer, installer, établir, caser; placer, mettre, disposer.
Ջեռեղիլ. vn. se placer, s'instal-

ler, se caser, s'établir, se mettre.
Ջեռեղում. s. placement, installation; disposition, arrangement.
Ջերդ. V. **Ջերք.**
Ջերք. prép. comme, en guise de, semblable à.
Ջերծ. a. exempt de, libre de; — *կացուցանել*, abriter, mettre à l'abri de; exempter, dispenser; — *մեալ՝ ըլլալ*, être à l'abri, exempt de.
Ջերծանել. va. sauver, délivrer.
Ջերծանիլ. vn. se sauver, être délivré ou quitte, se défaire, se débarrasser; s'échapper, s'évader, se soustraire; échapper, se détacher, sortir, glisser.
Ջերծանող. a. sauveur.
Ջերծուցիչ. s. sauveur, libérateur.
Ջերայ. s. zool. martre.
Ջեւայ. s. géom. équerre.
Ջեփիւն. s. zéphyr; *քաղցրութիւն* ou *քաղցրամշտնէ՛ զովարար* —, — doux, rafraîchissant.
Ջգումն. s. oppression, vexation; dégoût, nausée.
Ջգուելի. a. dégoûtant.
Ջգուելցնել. va. dégoûter.
Ջգուիլ. vn. se dégoûter, avoir du dégoût.
Ջէն. } s. arme, armure; — *առնել*, prendre les armes, s'armer; *զինու զօրութեամբ*, à main armée; — *էնթիւ*, les armes à la main; *զէնթի բռնել*, passer par les armes; — *վերցնել*, porter les armes.
Ջէնքնէց. a. qui abandonne, jette ses armes; — *ընել*, désarmer; — *ըլլալ*, quitter les armes, ses armes, mettre bas les armes, se désarmer. [ment.
Ջէնքնիցութիւն. s. désarme-
Ջէրայ. } V. **Ջրայ.**
Ջէրո. }

Ջրուսեմբ. va. écrire une chose à la hâte, griffonner.
Ջի. conj. car, parce-que; *զի՞*, adv. pourquoi? pour quelle cause?
Ջիսա՞րդ. adv. comment? par quel moyen? de quelle manière?
Ջիարդուպէ. adv. à son gré, comme il voudra.
Ջիզն. s. ichtyol. marteau.
Ջիբիկ. s. culbute.
Ջիբկ. s. cabriole.
Ջիբկել. vn. faire des cabrioles, cabrioler. [gu.
Ջիլ. s. chanterelle; soprano; a.—ai-
Ջիղջ. s. regret, repentir.
Ջիմազարծ. s. armurier.
Ջիմազարծարան. s. fabrique d'armes. [des armes.
Ջիմազարծութիւն. s. fabrication
Ջիմադադար. } s. armistice,
Ջիմադադարում. } trêve.
Ջիմադուլ. s. trêve.
Ջիմազրօօ. s. armes, armoiries.
Ջիմազգես. a. armé:
Ջիմարափ. V. **Ջէնընկէց.**
Ջիմարափիլ. vn. se désarmer.
Ջիմարափութիւն. s. désarmement.
Ջիմախաղ. s. escrimeur; V. **Ջիմախաղութիւն;** — *ընել*, faire des armes, escrimer; *վարժապետ* — *է*, maître d'armes.
Ջիմախաղութիւն. s. escrime, armes. [taire.
Ջիմախան. a. d'arme; s. mili-
Ջիմակիր. s. porteur d'armes, écuyer; qui porte les armes, guerrier. [allié.
Ջիմակից. s. compagnon d'armes,
Ջիմակնիփ. V. **Ջիմանիօ.**
Ջիմակօջ, **Ջիմակոյութիւն.** s. appel aux armes, alarme.
Ջիմակրութիւն. s. port d'armes.
Ջիմակցութիւն. s. alliance.
Ջիմահարիլ. vn. être blessé d'une arme.

Ջիմամարդ. s. escrime.
Ջիմամարդութիւն. V. **Ջիմամարդ.**
Ջիմանիօ. } s. armes, armoi-
Ջիմանօան. } ries.
Ջիմանց. s. arsenal.
Ջիմաարձ. } V. **Ջիմա-**
Ջիմաարձութիւն. } *խաղ*, **Ջի-**
նախաղութիւն.
Ջիմապանա. s. armurier.
Ջիմապարծ. a. exercé aux armes, aguerrri.
Ջիմապարծութիւն. s. armes, es-
 crime, exercices aux armes. —
ընել, faire des armes.
Ջիմարան. V. **Ջիմանց.**
Ջիմարուեստութիւն. s. génie.
Ջիմուր. V. **Ջիմուր.**
Ջիմել. va. armer, équiper.
Ջիմկ. s. zinc.
Ջիմնարակ. s. minér. cinabre.
Ջիմուիլ. vn. s'armer, prendre les armes, s'équiper.
Ջիմունր. s. soldat. militaire; *հետեւակ* —, soldat de l'infanterie; *թնդանօթաձիգ* —, soldat de l'artillerie; *պահեստի* —, réserviste; *պահպան* —, garnison.
Ջիմուրաբար. adv. en soldat, militairement.
Ջիմուրազրել. va. enrôler.
Ջիմուրազրող; a. enrôleur.
Ջիմուրազրութիւն. s. conscription, enrôlement; *ինքնակամ* —, engagement.
Ջիմուրազրուիլ. vn. s'enrôler.
Ջիմուրական. a. relatif aux soldats, militaire; s. militaire, soldat; — *տուրք*, prix d'exonération.
Ջիմուրականութիւն. s. militarisme. [mes.
Ջիմուրակից. s. compagnon d'ar-
Ջիմուրակոյութիւն. s. enrôlement, conscription.
Ջիմուրանալ. V. **Ջիմուրիլ-**
Ջիմուրանց. s. caserne.

Ջիմուրեալ. — եկեղեցի, l'église militante. [rôler.
Ջիմուրելի. va. faire soldat, en-
Ջիմուրելի. vp. être soldat, ser-
 vir, servir comme soldat; s'enga-
 ger, s'enrôler; s'armer, prendre,
 porter les armes.
Ջիմուրուքից. s. l'état ou l'art
 militaire, milice; tactique; soldats,
 milices; գինւորութեան գրուել,
 s'engager, s'enrôler.
Ջիջանիլ. vn. descendre, s'abais-
 ser; s'apaiser, cesser, diminuer,
 se ralentir, tomber; condescen-
 dre à, concéder ou acquiescer à,
 céder ou montrer de l'indulgence
 à; մէկուս աղալան ընկուս —
 acquiescer aux prières, à la de-
 mande de qn.; être touché de ses
 prières.
Ջիջողածի. a. condescendant.
Ջիջողութիւն. s. concession; —
 ընել, faire une ou des — s.
Ջիջում. s. descente, abaissement;
 condescendance, déférence, indul-
 gence. V. Ջիջողութիւն.
Ջիւս. s. cuisse; — սլիւսքի; gigot;
 — շուս, carène.
Ջիւսակ. V. Ջսակ.
Ջիւղ. a. privé, dénué, dépourvu.
Ջլանալ. va. refuser.
Ջլացողութիւն. }
Ջլացութիւն. } s. refus.
Ջլացում. }
Ջկե. s. bot. nêfle.
Ջկեռի. s. bot. néflier.
Ջկծանի. s. aigreur, chagrin, dou-
 leur. [aigre.
Ջկծեցուցիչ. a. piquant, mordant,
Ջկծեցնել. va. piquer, picoter,
 aigrir, irriter.
Ջկծիլ. vn. se piquer, se sentir
 offensé, s'aigrir, s'irriter, s'affli-
 ger.
Ջկնի. adv. derrière, en arrière,
 de derrière, par derrière, après.

Ջլալ. s. bot. cornouille.
Ջլալեցի. s. bot. cornouiller,
Ջլեւար. } V. Ջկեռ.
Ջլեւր. }
Ջլեւեցի. V. Ջկեռի.
Ջլլղղուց. a. murmurant.
Ջլլղղալ. vn. se repentir; avoir du
 regret, regretter, s'en mordre les
 doigts, s'en repentir.
Ջլլղղի. }
Ջլլղղից. } a. contrit, attrit.
Ջլլղղտի. }
Ջլլղղտան. a. pénitentiel; péni-
 tent, contrit.
Ջլլղղտար. } a. repentant, con-
Ջլլղղտեցի. } trit.
Ջլլղղտեցնել. va. faire repentir.
Ջլլղղուոր. s. repentant.
Ջլլղղութիւն. V. Ջլլղղում.
Ջլլղղում. s. repentir, contrition,
 componction; — ի գալ, se repen-
 tir; — ի բերել, faire repentir.
Ջմայ. s. path. asthme.
Ջմայլ. V. Ջմայլում.
Ջմայլանի. s. transport, extase.
Ջմայլեցնել. va. rassasier, com-
 bler, assouvir; ravir l'âme, char-
 mer, transporter, enchanter.
Ջմայլիլ. vn. se rassasier, s'as-
 souvir, étra enivré; être charmé,
 ravi, enchanté, avoir le trans-
 port de.
Ջմայլող. s. admirateur.
Ջմայլութիւն. } s. rassasiement,
Ջմայլում. } assouvissement;
 enchantement, transport.
Ջմայլուն. a. en extase, trans-
 porté.
Ջմայո. a. méd. asthmatique.
Ջմբար. s. affliction, inquiétude,
 angoisse, consternation, tour-
 ment, embarras; fantôme.
Ջմբարիլ. vn. s'affliger, se tour-
 menter.
Ջմեղից. s. canif.
Ջմուս. s. myrrhe.

Զմեի. V. **Զմեանի.**
Զմեամբր. a. qui produit la myrrhe.
Զմեանի. s. bot. myrrhis.
Զմեանի, **Զմեանիական** **հար.** s. émeri.
Զմեանից. a. plein de myrrhe.
Զմեանայ. a. trempé de myrrhe, embaumé.
Զմեանի. va. tremper de myrrhe, mêler avec de la myrrhe; embaumer; *մարմինը* —, embaumer le corps.
Զմեանդ. s. embaumeur.
Զմեանում. s. embaumement.
Զմրի. vn. s'engourdir; s'étourdir.
Զմրիանայ. a. d'émeraude
Զմրուխ. s. minér. émeraude.
Զնդան. s. cachot, prison.
Զնից. s. observation.
Զննական. a. qui peut être observé, visible, palpable.
Զննի. vn. observer, consulter; — *տնօր,* tâter.
Զննիի. V. **Զննական.**
Զննիչ. s. observateur.
Զննդ. V. **Զննիչ.**
Զննաբանից. s. observation; — *ընել,* faire de l'—.
Զննուի. vn. être observé.
Զոդիական. V. **Ննդականական** **հար.**
Զոհ. s. victime; sacrifice; immolation; — *մասնընկել* *ասլ,* faire ou offrir un sacrifice, sacrifier.
Զոհաբերի. vn. se sacrifier.
Զոհաբերաբանից. s. sacrifice.
Զոհագործ. s. sacrificateur, immolateur
Զոհագործի. V. **Զոհի.**
Զոհագործաբանից. s. sacrifice.
Զոհամատոյց. s. celui qui offre un sacrifice.
Զոհանց. s. autel.
Զոհաստան. s. vicimaire.
Զոհարան. V. **Զոհանց.**

Զոհարար. V. **Զոհագործ.**
Զոհեայ. a. sacrifié, immolé; s. la chair des victimes.
Զոհի. va. sacrifier, immoler.
Զոհիչ. s. immolateur.
Զոհապատից. } s. sacrifice.
Զոհում. }
Զոդայ. V. **Զոդի.**
Զոմ. s. pont-levis.
Զոմբ. s. masse, gros marteau.
Զոմբիկ. s. massette.
Զոմի. s. capuce.
Զոյգ. a. pair; égal, pareil, semblable, pendant; adv. de pair, d'égal; simultanément, conjointement, avec, ensemble; s. paire, couple, accouplement; — *մը երկ,* un couple de bœufs; — *մը կոշիկ,* un paire de bottes; *զոյգ զոյգ.* par paire, par couple, deux à deux.
Զոյգաստան. s. vérificateur des poids.
Զոյգայ. s. bot. hysope.
Զով. a. s. frais.
Զովայ. a. un jeun frais.
Զովամարմին. a. frileux.
Զովանդ. vn. se rafraichir, devenir frais, prendre le frais.
Զովանդից. a. frais.
Զովանուր. s. eau fraîche.
Զովառար. a. qui répand la fraîcheur.
Զովառար. a. rafraichissant; réfrigérant; s. rafraichissement.
Զովացիկ. a. frais.
Զովացաբանից. s. réfrigération.
Զովացում. s. rafraichissement.
Զովացնի. va. rafraichir, donner de la fraîcheur
Զովացուցիչ. V. **Զովառար.**
Զովի. a. frais, tout frais.
Զովոյ. s. compagnon, camarade, associé, acolyte, complice.
Զովապատից. s. association, compagnie, société.
Զովաբանից. s. fraîcheur, frais;

Տրշտալի—, fraîcheur délicate.
Ջար օրինակ. conj. par exemple;
 adv. ainsi que, de même que,
 comme, de même. [կոն.
Ջարակ. s. jeune taureau, tauril-
Ջարակազյալ խ. V. Ճյազ-
 լախ.
Ջարակախակ. } s. bouverie.
Ջարակակ. }
Ջարար. a. gai, joyeux, enjoué,
 riant, serein.
Ջարարաբար. adv. gaïment.
Ջարարաբարյ. a. d'un caractè-
 re gai, d'une humeur enjouée,
 plaisant.
Ջարարագեղ. a. tout gai, joyeux;
 — *ճանկուծիւն*, jeunesse enjouée.
Ջարարագին, a. V. **Ջարար**.
 adv. gaïment, joyeusement, d'un
 air gai, content.
Ջարարաղէմ. V. **Ջարարեւեւ**.
Ջարարածաղիկ. a. riant, sou-
 riant, jeune, charmant, frais, vi-
 goureux; — *յաւակ*, jeune, bel
 âge; — *ճանկուծիւն*, première
 enfance.
Ջարարակից բլլալ. vn. parta-
 ger la joie, la gaieté, la satisfac-
 tion de qn. [լանտ.
Ջարարահանց. a. gai, bril-
Ջարարաժա. a. gai, de bonne
 humeur, enjoué, joyeux; vigilant,
 actif.
Ջարարաձոսաբին. s. gaieté,
 entrain, bonne ou belle humeur.
Ջարարանալ. vn. devenir ou être
 gai, serein, joyeux, s'égayer, s'é-
 panouir, avoir de la gaieté, se dé-
 rïder; fig. s'éveiller, s'animer, se
 rallumer, s'enflammer; se forti-
 fier, verdier, verdoyer, fleurir, s'é-
 panouir.
Ջարարասա. a. qui donne avec
 joie, généreux, libéral; — *աւրթ*,
 libéralité. [դէմք. visage —
Ջարարատեղի. a. gai, serein; —

Ջարարար. a. qui égaye, qui
 inspire la gaieté, joyeux.
Ջարարացեղ. va. égayer, ren-
 dre gai, joyeux, dérïder; éveiller,
 ranimer. [joyeux.
Ջարարեւեւ. a. d'un air gai, riant,
Ջարարաբին. s. gaieté, bonne
 ou belle humeur, hilarité, enjoue-
 ment, sérénité, épanouissement;
 vigilance, activité, vivacité.
Ջարարուց. a. éveillé, gai, vif,
 vigilant; s. ange.
Ջարարօրէն. V. **Ջարարագին**.
Ջարահարան. etc. V. **Ջար-**
հախ. etc.
Ջարհարթ. } a. amusant, di-
Ջարհարթից. } vertissant, agréa-
 ble, récréatif, plaisant; — *տեղեր*,
 lieux charmants.
Ջարահարաման. a. mêlé de plai-
 sir, de joie.
Ջարհախ. a. plaisant, facé-
 tieux, farceur; — *ճարդ*, un homme
 plaisant; — *բլլալ*, débiter ou con-
 ter des facéties, plaisanter, dire
 des farces.
Ջարհախօսաբին. s. plai-
 santerie, facétie, farce.
Ջարհանալ. vn. se donner du
 plaisir, prendre plaisir ou trou-
 ver du plaisir à, s'amuser, se di-
 vertir, se récréer, se réjouir; fig.
 verdier, fleurir, être fleurissant.
Ջարհանց. V. **Ջարհարթին**.
Ջարհատր. a. qui aime les
 plaisirs
Ջարհացեղ. va. faire plaisir,
 amuser, divertir, récréer, réjouir,
 faire ou causer du plaisir à.
Ջարհացուցից. a. amusant,
 récréatif, divertissant.
Ջարհաբին. s. plaisir, di-
 vertissement, amusement, agré-
 ment; joie, réjouissance.
Ջարարանց. a. unanime, d'accord.
Ջարարանցիկ. vn. s'accorder.

Հուգար *adv.* ensemble.
Հուգարբառ *V.* **Հուգարձայն**.
Հուգազիծ *s.* accolade.
Հուգազին *a.* du même prix.
Հուգազայն *a.* semblable.
Հուգադեպ *a.* qui coïncide; — *սուս.* coïncider; *s.* coïncidence.
Հուգադիպիլ *vn.* coïncider.
Հուգադիպութիւն *s.* coïncidence.
Հուգադրել *va.* combiner.
Հուգադրութիւն *s.* combinaison.
Հուգազան *a.* équidifférent.
Հուգազանութիւն *s.* équidifférence.
Հուգարի *a.* à une paire de rames; *վեց* —, à six paires de rames.
Հուգարի *a.* pair, égal en nombre, du même nombre.
Հուգարխան *a.* combiné, mêlé.
Հուգարխանել *va.* combiner, mêler, mélanger.
Հուգարխանութիւն *s.* combinaison, mélange.
Հուգարխանում *s.* diffraction.
Հուգարխոր *a.* géom. divergent.
Հուգական *a.* égal, pareil, comparable; *s.* le pendant. [parité.
Հուգականութիւն *s.* égalité,
Հուգակերպ *a.* isomorphe.
Հուգակերպութիւն *s.* isomorphie.
Հուգակից *s.* époux, épouse; — *a.* conjoint, pareil, égal.
Հուգակիւն *a.* d'un égal poids; égal, pareil; *s.* équilibre; compensation.
Հուգակոտել *va.* faire l'équilibre; contre balancer; comparer.
Հուգակոտիլ *vn.* être en équilibre.
Հուգակոտութիւն *s.* arith. rapport; *աարբերական* —, — par différence; *համարողական* —, — arithmétique; *քանորդական* —, — par quotient; équilibre.

Հուգակողմ *a.* géom. équilatéral.
Հուգակցար *adv.* conjointement.
Հուգակցել *va.* conjoindre, attacher, lier ensemble.
Հուգակցիլ *vn.* se conjoindre.
Հուգակցութիւն *s.* accompagnement.
Հուգահասակ *a.* de la même taille, du même âge. [égal.
Հուգահասար *a.* équivalent,
Հուգահեռազիծ *s.* géom. parallélogramme. *rallèle.*
Հուգահեռական *a.* *s.* géom. parallélisme. *s.* parallélisme. [ment.
Հուգահեռակի *adv.* parallèle-
Հուգահեռան *a.* parallépipède.
Հուգահեռ *adv.* à la fois, en même temps,
Հուգածայն *a.* qui unit sa voix, ses accords, dont le son s'accorde; d'accord, unanime; *adv.* d'un commun accord.
Հուգածայնել *va.* former un accord de son, exécuter une symphonie.
Հուգածայնիլ *vn.* s'accorder, être d'accord, unanime, du même avis avec. [symphonie.
Հուգածայնութիւն *s.* unisson,
Հուգամտակ *a.* isochrone.
Հուգամառ } *s.* isothère..
Հուգամառային }
Հուգայարմար *a.* bien assorti; — *ամբլ.* un couple —.
Հուգանկիւն *a.* géom. isogone,
Հուգայար *a.* qui est de la même mesure, symétrique.
Հուգայարութիւն *s.* juste proportion, symétrie.
Հուգայար *adv.* également, de pair, pareillement.
Հուգազի *a.* isotherme, isothermal. [risyllabique.
Հուգազանի *a.* parisyllabe, pa-

Հուգանրի. va. accoupler, marier, unir.

Հուգանրափի. s. conjonction; parité, égalité; équinoxe; relation; intimité, rapport, conformité, liaison; accouplement, coît, union des sexes, commerce charnel; union conjugal, mariage.

Հուգի. va. mettre deux à deux, accoupler, conjoindre, joindre, appariar, appareiller; équaler, mettre sur la même ligne, comparer; unir par le mariage, marier, unir; appariar, accoupler.

Հուգի. vn. s'accoupler, se joindre, s'unir, s'appareiller, s'appariar; avoir commerce ensemble, des relations, des rapports intimes avec; s'accoupler, monter, saillir (en parlant des animaux); être d'accord.

Հուգերգ. s. mus. duo.

Հուգերգափի. s. mus. duo; accompagnement. [coïncider.

Հուգրնախալ. vn. concourir;

Հուգրնաչ. V. Հնրաչալից.

Հուգրնաչաբար. adv. concurrentement, conjointement.

Հուգրնաչափի. s. concours, concurrence; accompagnement; coïncidence; concomitance.

Հուգորդ. s. géom. parabole.

Հուգորդական. a. parabolique.

Հուգորդակերպ. } a. géom. pa-

Հուգորդաձև. } raboloïde.

Հուգորդափի. s. adelphie; arith. règle conjointe.

Հուգուրի. s. égalité, parité; union, accord; accouplement; union conjugale.

Հուգուի. V. Հուգի.

Հուգորեայ. a. équinoxial.

Հուգորափի. s. équinoxe.

Հուգակ. s. siphon.

Հուիբակ. s. bot. origan.

Հուլակ. a. limpide. — ջուր, eau —

Հուլակափի. vn. culbuter, faire la culbute.

Հուկ. s. pis, mamelle.

Հուկի, Հուկիչոր. s. pharm. storax. [retroussé.

Հուկա. a. serré, attaché, relaté;

Հուկա. a. pur, épuré; net; — ջուր, bénéfique net.

Հուր. a. vain, inutile, frivole, futile; —, *բ* —, adv. vainement, en vain, inutilement; — ջուր, peine inutile, perdue.

Հուրի. V. Հիբի.

Հուրալ. vn. trembler, s'affrayer, frémir; s'alarmer, s'inquiéter, se tourmenter; *ցուրալի* —, grelotter de froid.

Հուսակ. s. belle-mère, la mère de l'épouse.

Հյարակալ. } vn. être irrité con-

Հյարի. } tre qn., lui en vouloir, se fâcher, s'indigner, bouder, se piquer, se formaliser, voir de mauvais œil.

Հուալ. vn. braire.

Հուացնի. va. faire braire.

Հագաց. s. braiment.

Հանչի. V. Հուալ.

Հայանակ. s. ressort.

Հայանակաւոր. a. à ressort; — *անկողն*, sommier élastique.

Հայելի. va. tenir serré, réprimer, maîtriser, dompter, arrêter, retenir; relever, attacher, retrousser; envelopper, couvrir.

Հայեցի. s. bot. jujubier.

Հասցալ. s. path. sciatique.

Հասուի. s. anat. ischion.

Հարակ. s. raffinerie; distillerie.

Հեի. va. épurar, purifier, raffiner, purger, filtrer.

Հեիչ. s. raffineur; a. dépuratoire; dépuratif.

Հարափի. } s. raffinage, épura-

Հարալ. } tion, affinage, purification; filtration.

Չօւիի. յն. s'épurer, se raffiner; se filtrer.

Չրօքանի. a. qui tient des discours frivoles, qui dit des futilités; accusateur.

Չրօքանիկ. յա. tonir des discours futiles, dire des futilités, des balivernes, parler à tort et à travers; accuser.

Չրօքանիքից. s. discours frivole, baliverne.

Չրօքոսուկաց. a. théol. zoroastriquo, de zoroastre.

Չրօքոսուկանիքից. s. théol. zoroastrie. [trien.

Չրօքոսեանց. a. théol. zoroastriquo, a. qui juge injustement; injuste, faux; adv. injustement; à tort.

Չրօքնդի. a. qui cherche inutilement, curieux.

Չրօքնդարդ. a. sot, insensé; vain, futile.

Չրօքոս. etc. V. **Չրօքանց**. etc.

Չրօհ. V. **Չրօհի**. [cuirasse.

Չրօհաբար. a. qui porte une cuirasse.

Չրօհազգես. a. cuirassé, revêtu d'une cuirasse.

Չրօհազդեց. a. armé de cuirasse.

Չրօհապա. } a. cuirassé, armé

Չրօհալա. } de cuirasse.

Չրօհար. a. cuirassier.

Չրօհարիկ. յա. cuirasser; s'armer de cuirasse. [cuirasse.

Չրօհիկ. յա. cuirasser, armer d'une cuirasse.

Չրօհիք. s. cuirasse.

Չրօյար. a. qui se vante inutilement, qui a des idées vaines; plein d'une sotte vanité, vain.

Չրօքան. a. qui perd sa peine, qui prend une peine inutile, qui fait un vain effort; — **բաւ**, faire un vain effort, prendre une peine inutile, se battre les flancs, échouer, manquer.

Չրօքանանի. a. qui travaille en vain; — **բաւ**, travailler inutilement.

Չրօւ. s. fin, terme; — **դիւր**, finir, mettre fin, terminer.

Չրօւանիկ **բաւ**. être tué.

Չրօւիկ. յա. finir, terminer; — **ի կենաց**, ôter la vie à qn., lui arracher la vie, le jour, trancher les jours de qn.

Չրօւիկ. յն. finir, se terminer; — **ի կենաց**, finir sa vie; terminer ses jours.

Չրօւիւս. a. qui aime la vaine gloire, vain; — a. s. amour d'une vaine gloire, vanité.

Չրօւիւսնիքից. s. vaine gloire.

Չրիւանդ. s. bot. aristoloche.

Չրիւնք. s. injustice, violence; tort, mauvais traitement; privation, dépouillement, dénuement.

Չրիկ. յա. faire une injustice; faire tort, du tort à qn., maltraiter, faire languir; priver, dépouiller, dénuer; **անք** — se priver, s'imposer des privations.

Չրիկ. a. celui qui fait tort, injuste; celui qui prive.

Չրիւանդնիքից. s. privation.

Չրիւքից. { V. **Չրիւնք**.

Չրիւնք. } a. celui qui fait tort, injuste; celui qui prive.

Չրոյ. s. zéro.

Չրոյց. s. légende, récit, narration, discours, parole; ouïdire, nouvelle, bruit.

Չրոյգրանից. s. causeur.

Չրոյգրանիկ. յն. parler, causer, entretenir.

Չրոյգրանիքից. s. causerie, conversation, entretien.

Չրոյգրիկ. յա. dicter.

Չրոյգրանիքից. s. dictée.

Չրոյգրարիկ. յա. raconter, causer, discourir, parler.

Ջրուցարարութիւն. s. conversation, dialogue, causerie.

Ջրուցի. V. **Ջրուցարար**.

Ջրաբար. a. s. calomniateur, imposteur.

Ջրաբարակ. s. calomnie, rapport.

Ջրաբարի. va. calomnier.

Ջրաբարիչ. V. **Ջրաբար**.

Ջրաբարութիւն. s. calomnie, imposture.

Ջրօ. V. **Ջրոյ**.

Ջոյ. s. lien; lien, union, liaison.

Ջոյի. vn. joindre, unir, lier, attacher.

Ջոյուած s. soudure.

Ջոգտաղ. a. qui fait des gains honteux, illicites, qui court après un gain honteux; cupide, avide, sordide.

Ջոգտաղի. va. gagner d'une manière honteuse, être possédé d'un honteux amour du gain.

Ջոգտաղութիւն. s. honteux amour du gain, intérêt ou gain sordide, gain honteux, illicite, cupidité, avidité.

Ջոցակ. va. faire convoiter, enchâter, charmer; — *զաշտ*, éblouir les yeux; *գեղ երբս զոշտէր զաշտ անհերքուն*, sa beauté fixait tous les regards. [sant.

Ջոցակի. a. enchanteur, éblouissant.

Ջոցակութիւն. s. convoitise, cupidité; éblouissement.

Ջօր. s. armée, troupe, milice.

Ջօրաբաժին. s. division; contingent.

Ջօրաբանակ. s. corps d'armée; *գործակ* —, armée active.

Ջօրաբար. adv. avec force, violemment.

Ջօրագլխան. s. état major.

Ջօրագլուխ. s. général, chef d'armée.

Ջօրագունգ. s. troupe, régiment.

Ջօրաճաղ. s. levée de soldats,

de troupes, enrôlement, recrutement; — *ըսել*, faire une levée de soldats, lever ou enrôler des soldats, recruter.

Ջօրախումբ. s. troupe.

Ջօրախան. s. armée, troupes; soldat, militaire.

Ջօրախարզիչ. s. tacticien.

Ջօրախարզութիւն. s. tactique.

Ջօրախոյ. s. appel.

Ջօրախոյիտ s. revue; — *ըսել*, faire la —, passer les troupes en —.

Ջօրաւալ. vn. se fortifier, être, devenir fort, puissant, reprendre des forces, prendre des nouvelles forces, avoir la force; prévaloir, l'emporter sur, dominer, prédominer.

Ջօրաւիս. s. quartier général.

Ջօրաւոց. s. caserne.

Ջօրաւոյն. V. **Ջօրաւար**.

Ջօրաւոյնի. V. **Ջօրաւարի**.

Ջօրաւոյնութիւն. V. **Ջօրաւարութիւն**. [samment.

Ջօրաւոյն. adv. avec force, puis-

Ջօրաւար. s. général, commandant.

Ջօրաւարի. vn. commander, conduire une armée, être général, être à la tête d'une armée.

Ջօրաւարութիւն. s. commandement d'armée, généralat.

Ջօրաւիգ. a. s. aide, auxiliaire; soutien, appui, défenseur, partisan; aide, secours, renfort.

Ջօրաւոցի. va. fortifier, rendre fort, corroborer, renforcer, donner de la force, du ton.

Ջօրաւոցիչ. a. fortifiant.

Ջօրաւիգ. V. **Ջօրաւիգի**.

Ջօրաւոր. a. fort, robuste, vigoureux, puissant, énergique, efficace; — *բնագործութեան մէջ*, fort en physique.

Ջօրաւորութիւն. s. force.

Ջօրի. vn. pouvoir, avoir la force,

le pouvoir de, être capable de, être en force, en état de, être bon pour, venir à bout de.

Ջօրէց. V. Ջօրանար.

Ջօրհասպէս. V. Ջօրասպէս.

Ջօրից. adv. à la manière de, à l'exemple de, à l'imitation de, en guise de, à l'instar de.

Ջօրհաստայագ. adv. tous les jours, journellement, toujours.

Ջօրութեան. a. virtuel.

Ջօրութեանութիւն. s. virtualité.

Ջօրութիւն. s. puissance, force, vigueur; puissance, pouvoir; fa-

culté, énergie; poids, importance; vertu, efficacité; ressort; forces, troupes, armées; sens ou signification; vertu, prodige, miracle; arith. carré d'un nombre; գօրութեամբ. puissamment, fortement; sous entendu; en vertu de; ամենազօրութեամբ, à toute force, avec toute sa force; գինու զօրութեամբ, par force, à main armée; Տէր զօրութեանց, le Seigneur des armées; — ը մասց, les facultés, les qualités de l'esprit.

Ջօրք. V. Ջօր, Ջինար.

Է

է. (È=Ë) s. septième lettre de l'alphabet et troisième des voyelles; sept, septième.

է. s. ce qui existe, ce qui est; l'Être suprême, Dieu.

է. interj. eh! hé! oh! է' Ամբրոսիէ. ô Ambroise!

էաբան. etc. V. էական etc.

էակ. s. être, ce qui existe; créateur.

էական. s. ontologiste.

էականական. a. ontologique.

էականութիւն. s. ontologie.

էական. a. qui existe de soi-même, incréé; essentiel; — բայ, verbe substantif, auxiliaire.

էականալ. V. էանալ.

էականութիւն. V. էաութիւն.

էակից. s. coessential, consubstantiel.

էակցութիւն. s. consubstantiation.

էանալ. vn. être, exister, subsister.

էասպէս. adv. réellement, en effet.

էացնել. va. faire exister, créer.

էգ. a. s. femelle.

է երբեք, է գր. adv. quelquefois, tantôt... tantôt.

էկարք. s. exarque.

էկարքարան. s. exarchat.

է'հ. interj. oh!

էհա'. interj. ah.

էմք. s. trou de serrure.

էն. s. Dieu. V. է.

էօ. s. âne, bourriquet, baudet; moulinet; մասակ —, ânesse, bourrique; — է վրայ հեծնալ. monter sur un âne, à âne; — ը կ'անուկէ՛ կը սրնդէ՛ կը զոնջէ. l' — braît.

էօայծիամ. s. zool. daim.

էօնահասակ ըլլալ, se faire tuer

fautelement, se faire casser le
gueule.
Էսենցիա s. ânerie.
Էսենցիա s. essence, substance;
existence, l'être.
Էջ s. page d'un livre; l'action de
descendre, descente.

Էր pr. rel. quoi? adv. pourquoi?
pour quelle raison?
Էշեղ V. Այրեղ.
Էրե V. Սրե.
Էրիկ V. Այր.
Էրիկմարդ s. homme.
Էրիկմարդիկ spl. les hommes.

Ը

Ը (yet=E) s. huitième lettre de
l'alphabet et quatrième des vo-
yelles; huit, huitième.
Ըլլալ V. Լիկիլ.
Ըղեղ V. Աղեղ.
Ըղերձեմ V. Աղերձեմ.
Ըղմաբանութիւն s. augure.
Ըղմալ V. Ըղմանալ.
Ըղմալի a. désirable, souhaita-
ble. désiré.
Ըղմաբան a. V. Ըղմալի; op-
tatif; relatif aux devins.
Ըղմականութիւն V. Իղմ.
Ըղմակեր V. Ըղմալի; dési-
reux, envieux; aspirant. avide.
Ըղմակերանութիւն s. désir, en-
vie.
Ըղմակէտ s. point de mire.
Ըղմանալ va. désirer, souhaiter,
envier, convoiter, ambitionner.
Ըղմանալի V. Ըղմալի.
Ըղմագոյո s. fée; envie, désir.
Ըղմապատմ a. devin, devineur.
Ըղմութիւն s. désir, souhait, en-
vie; augure, divination.
Ըմբոն s. anat. pharynx.
Ըմբրանի va. fermer la bouche;
fig fermer la bouche à qu., le
faire taire, lui'imposer le silence.
Ըմբրանիլ vn. se taire, gar-

der le silence. demeurer muet.
Ըմբո s. athlète, lutteur.
Ըմբական a. athlétique; — **ճր-
գութիւն**, lutte.
Ըմբածառ a. athlétique; s.
athlète; lutte.
Ըմբածարակ s. athlète.
Ըմբածարանութիւն } s. lutte.
Ըմբածրցութիւն }
Ըմբական V. Ըմբակամ.
Ըմբոն a. convenable; adv. con-
venablement.
Ըմբոխնիլ va goûter de, man-
ger de, jouir de, user de, faire
usage de; avoir, acquérir.
Ըմբոս a. récalcitrant, rebelle,
revêche, rétif, insolent, indocile.
Ըմբոսանալ vn. se rebeller,
être rétif, devenir indocile, être
récalcitrant, refuser d'obéir, se
révolter, se regimber; se fâcher,
s'indigner.
Ըմբաստնիւն s. rébellion, ré-
volte, désobéissance, insolence.
Ըմբանալ s. hivernal.
Ըմբանիլ va. saisir, prendre; sur-
prendre, attraper, atteindre; sai-
sir, concevoir.
Ըմբանիլ s. valet.
Ըմբանում s. l'action de saisir,

prise; compréhension, conception, perception.

Ըհապակ. s. chope.

Ըհապակիկ. vn. résister au frein, être rebelle, récalcitrant, se révolter contre.

Ըհապակիցցնել. va. mettre, soumettre au frein, réprimer, retouner, dompter.

Ըհապակիկի. V. Ըհապակիկ.

Ըհապանակ. s. chopine, coupe, gobélet, timbale.

Ըհապարակ. s. buvette.

Ըհպել. V. Խոծել.

Ըհպելանոց. s. cantine.

Ըհպելարակ. V. Ըհապարակ.

Ըհպելի. a. bon à boire, potable, buvable; s. boisson, breuvage, liqueur; V. Ըհապանակ.

Ըհզզայ. s. moll. poulpe, pieuvre.

Ըհզոյոյ. V. Ըհկոյոյ.

Ըհզ. prép. a. au; vers, sur; par; pour; dans, en; entre, parmi, au milieu; avec; sous, dessous; en dessus, par-dessus; à la place, au lieu de; aussitôt que, de suite après; — մի բերան, d'un commun accord, unanimement; — ամեն, en tout; — ակամբ նայի, regarder de travers, de mauvais œil.

Ըհզաբեր. a. légumineux.

Ըհզաբոյո. a. qui pousse ou végète avec, naturel, inné, natif.

Ըհզաբուս. a. nourri de légumes.

Ըհզածին. a. né avec, natif.

Ըհզածուս. s. phys. interférence.

Ըհզակաղամբ. s. bot. chou-fleur.

Ըհզակեր. a. qui mange des légumes ou des graines.

Ըհզակից. a. qui habite avec, voisin, camarade.

Ըհզանել. V. Ահնանել.

Ըհզանի. V. Ըհանի.

Ըհզ առաջ. adv. au devant, à

l'encontre, à la rencontre; — գալի երթալի կլլուլ. venir aller — ; af-

fronter, faire face à, résister à.

Ըհզառաջել. vn. aller au devant.

Ըհզասուն. a. élevé dans la maison, sociable, apprivoisé, privé, domestique; sédentaire, casanier.

Ըհզականա. s. marchand de légumes secs, grainetier, grènetier.

Ըհզականառարակ. s. graineterie, grèneterie,

Ըհզարակ. a. vaste, ample, spacieux, étendu, large.

Ըհզարակածառայ. a. vaste, étendu.

[généreux.

Ըհզարակածահա. a. libéral,

Ըհզարակածաթ. a. patient.

Ըհզարակածառարակ. s. longanimité, patience.

Ըհզարակածառարակ. adv. d'une manière vaste, amplement.

Ըհզարակածուն. a. élevé dans l'aisance, aisé, libre.

Ըհզարակել. va. étendre, élargir, dilater, rélargir, agrandir, développer.

Ըհզարակեցնել. va. étendre, élargir.

Ըհզարակուրի. s. étendue, extension, dilatation, élargissement, développement, amplification.

Ըհզարակուրի. vn. s'étendre, prendre du développement.

Ըհզարակուս. V. Ըհզարակուրի.

Ըհզարակուրեց. adv. amplement.

Ըհզարմանայ. vn. être engourdi, s'engourdir; fig. s'étourdir, être frappé de stupeur, perdre le sentiment; ցուրտեմ —, être transi de froid.

[ment.

Ըհզարմանայ. s. engourdisse-

Ըհզարմացնել. va. engourdir; fig. frapper de stupeur, stupéfier.

Հեղարմացցի։ a. qui engourdit; stupéfiant.

Հեղաւազել։ va. enterrer sous le sable, inhumér. [plier.

Հեղգնիլ։ vn. s'agenouiller; se rec-

Հեղգազել։ va. ramasser ou introduire dans son sein, renfermer.

Հեղգրկել։ va. serrer entre ses bras, embrasser.

Հեղդեմ։ a. opposé, contraire.

Հեղդեմ։ prép. contre, à l'opposite; devant, en face de, au-devant de.

Հեղդեմդարձութիւն։ s. contrariété, taquinerie.

Հեղդիմաբան։ a. contradictoire, contraire; s. contradicteur; — ըլլալ, contredire. [dictoire.

Հեղդիմաբանական։ a. contra-

Հեղդիմաբանել։ vn. contredire,

Հեղդիմաբանութիւն։ s. contradiction. [versaire.

Հեղդիմադարձ։ s. opposant, ad-

Հեղդիմադարձութիւն։ s. opposition, résistance. [posé.

Հեղդիմադիր։ a. opposant; op-

Հեղդիմադրութիւն։ s. opposition, objection.

Հեղդիմախօս, etc. V. **Հեղդիմաբան**, etc.

Հեղդիմակ։ a. contraire, opposé; s. extrémité opposée; contraste; obstacle. [résister à.

Հեղդիմակայել։ vn. s'opposer,

Հեղդիմակաց։ a. qui résiste, résistant, opposé, opposant.

Հեղդիմակացութիւն։ s. opposition, résistance. [nemi.

Հեղդիմակից։ a. adversaire, en-

Հեղդիմահար։ a. résistant, dur; impénétrable.

Հեղդիմահարիլ։ vn. résister; répercuter, renvoyer par contre-coup.

Հեղդիմահարութիւն։ s. résistance; répercussion, contre-coup; impénétrabilité.

Հեղդիմամարտ։ } a. adversaire,

Հեղդիմամարտիկ։ antagoniste.

Հեղդիմամարտիլ։ vn. combattre ou lutter contre, résister à.

Հեղդիմամարտութիւն։ s. combat, lutte, résistance.

Հեղդիմամալ։ vn. s'opposer ou résister à. [diction.

Հեղդիմասացութիւն։ s. contradiction.

Հեղդիմարզիլ։ s. barricade; — կանգնել, élever une—; — ը կործանել, enfoncer la barricade.

Հեղդիմառուց։ spl. les antipodes.

Հեղդիմութիւն։ s. opposition, résistance; objection.

Հեղիլ։ } a. accoutumé, fa-

Հեղիական։ } miliarisé avec; apprivoisé, privé; familier. intime,

Հեղիականից։ a. familier, intime, étroitement lié avec; — ըլլալ, se familiariser avec; faire la connaissance de.

Հեղիականալ։ vn. s'habituer, s'accoutumer; se familiariser; s'apprivoiser.

Հեղիաւտէր։ a. familier.

Հեղիացնել։ va. habituer, accoutumer, dresser; familiariser; apprivoiser, priver; — զթռչունն, priver les oiseaux. [ուսմ.

Հեղիուզած։ V. **Հեղիուզ**

Հեղիուզանել։ va. monter, encastrer, enchâsser, sertir, emboîter; enfiler, entrelacer; ընդերլուզեալ պիտմք մարդարանով, monté en diamants, en perles.

Հեղիուզուած։ } s. monture, en-

Հեղիուզում։ } châssure, encastrément, emboîture, sertissure.

Հեղիութիւն։ s. habitude; familiarité; connaissance.

Հեղիդեմ։ spl. légumes secs, grains.

Ընդերազիտութիւն s. méd. enté-
rologie.
Ընդերական a. intestinal; — ք,
intestinaux.
Ընդերահմայ s. qui examine les
entrailles des victimes, aruspice.
Ընդերախար s. calcul.
Ընդերկայնամիտ V. Երկայ-
նամիտ.
Ընդերկար adv. long, longtemps.
Ընդերկարել va. prolonger.
Ընդերկարութիւն s. prolonga-
tion.
Ընդերկրեայ a. souterrain, — Եր-
կաթուղի, chemin de fer —.
Ընդերք spl. intestins, entrailles.
Ընդէր adv. pourquoi?
Ընդիկիտոն s. indiction; շրջան
— Ի, cycle d'—.
Ընդլայնել va. développer.
Ընդլայնուիլ vn. se développer.
Ընդլայնում s. développement;
ստամոքսի —, dilatation de l'es-
tomac.
Ընդխառնիլ vn. s'engager, com-
mencer le combat ou l'action, en
venir au mains.
Ընդծովեայ a. s. sous-marin.
Ընդհանուր a. général, univer-
sel; adv. en général, général, gé-
néralement; partout; — տիրապէս,
tout l'univers; — ներքուստ, am-
nistié. [niversel.
Ընդհանրական a. général, u-
Ընդհանրանալ vn. devenir gé-
néral, se généraliser, se propager.
Ընդհանրապէս adv. en général,
généralement.
Ընդհանրացում s. généralisa-
tion. [propager.
Ընդհանրացնել va. généraliser,
Ընդհանրութիւն s. généralité,
universalité; public, peuple, monde.
Ընդհատ a. prép. discontinué,
interrompu, saccadé, entrecoupé;
ոչ քիչ —, pas moins.

Ընդհատար adv. par inter-
romption.
Ընդհատական a. intermittent,
Ընդհատականութիւն s. inter-
mittence.
Ընդհատել va. interrompre, dis-
continuer, entrecouper
Ընդհատիչ s. interrupteur.
Ընդհատութիւն s. interruption,
discontinuation, relâche.
Ընդհասուիլ vn. s'interrompre.
Ընդհասում V. Ընդհատութիւն.
Ընդհարիլ vn. se heurter, se cho-
quer, se frapper, cogner à, tom-
ber sur, se jeter sur, s'oppos r; Ի-
րարու —, s'entre-heurter, s'entre-
choquer.
Ընդհարում s. heurt, choc; con-
flit, collision; contre-coup.
Ընդհուպ adv. prochainement,
bientôt; de près. [ment.
Ընդմիջարար adv. immédiate-
Ընդմիջական a. immédiat.
Ընդմիջատուիլ s. le chemin du
milieu, le pavé. [tion.
Ընդմիջարկութիւն s' interpola-
Ընդմիջել va. partager par le
milieu; s'entremettre; interrom-
pre; empêcher; իջնուիլ խօսքը —,
interrompre qn.; ճամբան —, faire
la moitié du chemin.
Ընդմիջում s. interruption.
Ընդմորքեայ a. sous-cutané.
Ընդմտնել va. pénétrer, entrer,
traverser, passer à travers, per-
cer, s'introduire; entrer sous, se
soumettre.
Ընդմտնող a. pénétrant, per-
çant.
Ընդմտուար a. susceptible, cha-
touilleux, sensible; pensif, sou-
cieux.
Ընդմտում s. infiltration.
Ընդմտարել V. Ետարել.
Ընդծին s. esclave né dans la
maison, domestique.

Հնդդհիլ. vn. s'étendre de son long; s'enorgueillir, se donner de, se donner de grands airs, s'étaler.

Հնդդյր. a. vaste.

Հնդդոս. a. qui saute, qui bondit; soutillant, bondissant; — **Հնդդոս ելլալ՝ արթնալ,** se réveiller en sursaut. [bleur.

Հնդդոսախօս. a. fanfaron, hâ-
Հնդդոսահալ. vn. sauter, bondir; s'éveiller

Հնդդոսում. s. saut, bond.

Հնդդոսուցանիլ. va. faire sauter; éveiller, stimuler; exciter.

Հնդդոսուցիչ. a. qui fait sauter, stimulant.

Հնդդսնիլ. va. fouler aux pieds, abattre. [réception.

Հնդդունագիր. s. reçu, accusé de

Հնդդունած. a. capable de, propre ou apte à.

Հնդդունակութիւն. s. capacité, aptitude, portée.

Հնդդունայն. a. vain, inutile; frivole, futile, oiseux, oisif; adv. en vain, inutilement.

Հնդդունայնարսն. a. qui tient de vains discours, qui dit des inutilités, discoureur oisif; — **ըլլալ.** tenir des discours frivoles, inutilés.

Հնդդունայնարսնութիւն. s. discours; frivole, paroles oiseuses, vains propos.

Հնդդունայնախօս. V. **Հնդդունայնարսն.**

Հնդդունայնախօ. a. vain, frivole, esprit vide.

Հնդդունայնանալ. vn. devenir inutile, se réduire à rien, être vain, inutile, sans effet, s'évanouir, échouer; chercher les vanités.

Հնդդունայնապարծ. a. vain, vaniteux, fanfaron.

Հնդդունայնաբռն. V. **Ջրաբռն.**

Հնդդունայնօրիւն. s. vanité, fra-

volité, fatilité; inutilité; néant.

Հնդդունարան. s. récipient, réceptacle, réservoir; asile, abri, refuge.

Հնդդունեիլի. a. recevable, acceptable, admissible; valable; agréable, bienvenu; celui qui reçoit, accepteur.

Հնդդունելութիւն. s. réception, accueil; acceptation, admission; festin, régal; gram. participe; — **փոխանակագրոյ,** acception d'une lettre de change; **բուրս — ընել,** accueillir froidement, faire un froid accueil; **ձեզուն լաւ սիրութիւր — ընել,** faire bonne réception, bon accueil à qu.; lui donner dîner, faire un festin.

Հնդդունիլ. vn. recevoir, accepter, agréer, recevoir, accueillir, faire accueil; admettre, adopter, approuver; **ձեզը գէշ կերպով —,** faire un mauvais accueil à qu.; **ձեզը պատիւներով —,** recevoir qu. avec bonheur.

Հնդդունող, s. celui qui reçoit: accepteur. [ment.

Հնդդայր. adv. en vain. inutile-

Հնդդայրաբոյս. a. sauvage.

Հնդդայրազնաց. a. vagabond.

Հնդդայրախոյզ. a. qui est à la recherche des choses inutiles, curieux.

Հնդդայրախօս. etc. V. **Հնդդունայնարսն.** etc.

Հնդդայրախար. a. abject, vil.

Հնդդայրաչած. a. bavard, babilard, frivole; vagabond. [bondage.

Հնդդայրաչածութիւն. s. vagabondage.

Հնդդայրախաչ. a. clabaudeur.

Հնդդայրապանոյն. a. coquet, coquette. [կապորս.

Հնդդայրապար. V. **Իսապար.**

Հնդդայրապանուկ. a. sauvage.

Հնդդայրապտուկ. a. mal élevé, abandonné à soi-même.

Հնդվայրաբնից. a. curieux; — *չլլալ* être —; — *ցանկութիւն*, curiosité. [té.
Հնդվայրաբնութիւն s. curiosité.
Հնդվայրընկեցիկ. a. abject, vil; inutile.
Հնդվառն. s. hauteur, fierté.
Հնդվզել. va. tordre, casser le cou.
Հնդվզիլ. vn. se rengorger, se révolter, résister, être rétif.
Հնդվզում. s. révolte.
Հնդորինակել. va. copier, prendre copie, transcrire.
Հնդորինակիչ. } s. copiste.
Հնդորինակադ. }
Հնդորինակութիւն s. transcription; perspective; copie.
Հնդորինակում. s. copie.
Հնել. va. faire; commettre; accomplir; rendre.
Հնթանայ. vn. courir, se mettre à courir, accourir; parcourir; marcher sur; *մէկուն ետեւէն* —, suivre qn., ses pas; *մէկուն շաւ. գէն* —, marcher sur les traces, sur les pas de qn.; *արշաւատոր* —, courir très-vite, brûler le pavé; *գործը լաւ չընթանար*. l'affaire ne va pas bien, s'emmanche mal; *երթնալին՝ խառն* —, accourir en foule.
Հնթանոց. V. **ՂԵՆՐԱԿ.**
Հնթաց. } s. course, allure, marche,
Հնթացք. } démarche, pas; cours, direction, marche; cours, direction, marche; cours; courant; manière; *յընթացս*, dans la course, en courant; — *կենաց*. carrière; *յընթացս կենաց*, dans le cours de la vie; — *արեգական՝ լուսնի՝ եղանակաց*, le cours du soleil, de la lune, des saisons; — *սահարանի՝ վաճառանոցի՝ հրապարակի*, le cours de la Bourse, du marché, de la place.
Հնթացակից. a. qui court avec; qui concourt, concurrent; qui ac-

compagne, compagnon; qui est d'accord; coïncident; concomitant; — *լլլալ*. courir ensemble; concourir; marcher ou être d'accord avec; accompagner; coïncider.
Հնթացակցութիւն. s. concours; accompagnement; coïncidence; concomitance.
Հնթացակ. } s. carrière.
Հնթացարան. }
Հնթացաւոր a.s. qui a terminé le cours de ses études.
Հնթացիկ. a. courant; — *հոշիւ*, comple ; — *գործք*, affaires courantes.
Հնթացող. s. marcheur; *անխոնջ* —, infatigable —.
Հնթացք. V. **Հնթաց.**
Հնթեւցիլ. a. lisible.
Հնթեւնուլ. va. lire.
Հնթեր; *առ* —, prép près, auprès.
Հնթերակայ. } a. qui est près ou
Հնթերակաց. } auprès, présent, assistant.
Հնթերցանութիւն. s. lecture.
Հնթերցատէր. a. qui aime à lire, ami des lettres, studieux.
Հնթերցասիրել. vn. aimer à lire, à étudier, lire avec plaisir.
Հնթերցասիրութիւն. s. amour de la lecture, des lettres.
Հնթերցատան. s. salle de lecture. [ture.
Հնթերցատուն. s. cabinet de lecture; *հնթերցարան*. s. cabinet de lecture; livre de lecture.
Հնթերցաւոր. a. qui a terminé le cours de ses études.
Հնթերցող. s. lecteur.
Հնթերցողութիւն. s. lecture.
Հնթերցողուհի. sf. lectrice.
Հնթերցում. s. lecture.
Հնթերցումատէր. V. **Հնթերցատէր.**
Հնթերցուհի. sf. lectrice.

Հնքերցում. s. lecture.
Հնքերի. va. souper, faire le repas du soir.
Հնքերի. s. souper, repas du soir; la cène; — *սալ*, donner à souper, faire un festin, donner, offrir des festins.
Հնծախոս. V. **Հնծախոս**.
Հնծայ, s. présent, cadeau; — *ընել՝ սալ*, faire présent, donner un cadeau. [présents.
Հնծայաբեր. a. qui apporte des
Հնծայաբերութիւն. s. l'action d'apporter des présents; offrande
Հնծայագիր. s. lettre de créance, certificat.
Հնծայական. s. dédicace; — *գիր՝ Թուղթ*, lettre de recommandation.
Հնծայամատոյց. a. qui offre des présents; — *ըսալ*, offrir des présents.
Հնծայանալ. vn. être offert ou présenté.
Հնծայասար. V. **Հնծայաբեր**.
Հնծայատ. s. donateur.
Հնծայատրութիւն. s. action de faire un don, d'offrir un présent.
Հնծայարան. s. autel; séminaire.
Հնծայի. va. offrir, présenter, donner en présent, dédier; attribuer à; produire; *ի լոյս* —, V. **Լոյս**.
Հնծայեցնել. va. offrir, présenter; mon rer, faire voir, exposer, mettre en vue; présenter, recommander; *անձը սիրելի* —, se faire aimer.
Հնծայոյ. a. qui fait un don, qui offre un présent, donateur.
Հնծայութիւն. s. l'action d'offrir ou de s'offrir; preuve, témoignage; *գիր՝ Թուղթ* — *Թեան*, lettre de créance.
Հնծայութի. vn. s'offrir.
Հնծայում. s. l'action d'offrir, de

s'offrir; offrande, présent; — *հուտի*, la Présentation de la Vierge; — *հ լուսնի* la nouvelle lune.
Հնկայագիր. s. accusé de réception, reçu, récépissé.
Հնկայուչ. a. accepteur, récepteur; fiancé, fiancée, prétendu, prétendue.
Հնկայցի. vp. s'attacher, se lier étroitement, s'entortiller.
Հնկեցուլ. va. jeter, précipiter; déposer, destituer.
Հնկեր. s. camarade, compagnon; compagne; associé; prochain; *ըն-դի՛ր*. mon camarade, mon ami.
Հնկերաբան. s. sociologue, sociologue. [gique.
Հնկերաբանական. a. sociolo-
Հնկերաբանութիւն. s. sociologie.
Հնկերաբար. adv. en camarade.
Հնկերագիր. s. abonné.
Հնկերագրի. va. abonner.
Հնկերագրութիւն. s. abonnement.
Հնկերագրութի. vn. s'abonner.
Հնկերական. a. sociable; social.
Հնկերականութիւն. s. sociabilité.
Հնկերակից. s. camarade, compagnon; associé; confrère.
Հնկերակցաբար. adv. ensemble, en compagnie.
Հնկերակցի. vn. faire société avec, s'associer; accompagner.
Հնկերակցութիւն. s. société; association; accompagnement.
Հնկերանալ. vn. s'associer; accompagner.
Հնկերատր. a. qui aime son prochain, son camarade, charitable; qui aime la société, sociable.
Հնկերութիւն. s. société, compagnie, association; corps, corporation. [ciée; sociétaire.
Հնկերուհի. sf. compagne; asso-

Ընկերութիւն. s. amour du prochain, charité; sociabilité.
Ընկերաբան. s. socialiste.
Ընկերաբանութիւն. } s. so-
Ընկերաբանիւն. } cia-
 lisme.
Ընկեցիկ. a. rejeté, vil, abject; exposé, abandonné.
Ընկեցում. s. jet, projection.
Ընկուզում. V. **Ընկզմում**.
Ընկրման a. immersif.
Ընկրել. va. plonger, enfoncer, submerger, couler à fond, couler bas.
Ընկրիլ. vn. se plonger, s'enfoncer, couler à fond, couler bas.
Ընկրութիւն. } s. action de plon-
Ընկրում. } ger, submersion, immersion.
Ընկնել. va. accabler, affaïsser; subjuguier, assujettir, réprimer; empêcher, entraver.
Ընկնիլ. vn. succomber; *բռնեալ* — être accablé, ployé sous le poids, être surchargé.
Ընկնիչ. a. accablant.
Ընկնուիլ. V. **Ընկնիլ**.
Ընկնում. s. accablement.
Ընկողմանեցնել. va. étendre, coucher, mettre au lit.
Ընկողմանիլ. vn. s'étendre, se coucher, se mettre au lit.
Ընկոյզ. s. bot. noix; — *հոկայ*, muscade, noix muscade.
Ընկուզեցիլ. } s. bot. noyer.
Ընկուզիլ. }
Ընկրելիլ. va. faire reculer, repousser, reculer.
Ընկրիլ. vn. se reculer, être reculé, repoussé.
Ընկրում. s. acculement.
Ընձախոս. s. bot. aconit.
Ընձառիւծ. s. zool. léopard.
Ընձեցիլ. s. peau de léopard.
Ընձեռայլ. spl. pourboire.
Ընձեռել. vn. mettre en main,

livrer, décerner, accorder, confier, offrir; *մոխրաբերել* — donner de la consolation.
Ընձիւղ. s. germe, rejeton, bourgeois, surgeon.
Ընձիւղիլ. } vn. germer, pousser
Ընձիւղիլ. } des rejets, des bourgeois, bourgeonner.
Ընձուիլ. vn. naître, se montrer, paraître, éclore.
Ընձուղ. s. zool. girafe.
Ընչաղիլ. s. tabac à priser.
Ընչաքափ բնիլ. va. dépouiller qn. de ses biens, de ses richesses; — *բլլալ*. être dépouillé de ses biens.
Ընչաքափել. va. dépouiller de ses biens, épuiser.
Ընչածողով. a. avide, cupide.
Ընչանալ. vn. exister.
Ընչառուս. a. qui a beaucoup de biens, riche, opulent.
Ընչապսակ. a. grimacier.
Ընչատր. a. qui aime les biens, les richesses, avide.
Ընչասիրութիւն. s. amour des biens, des richesses, avidité, avarice.
Ընչասեւց. a. qui déteste les richesses.
Ընչատր. s. riche.
Ընչաղ. spl. moustaches.
Ընչաւէտ. a. comblé de biens, riche, opulent; — *բլլալ*, être riche, avoir du foïn dans ses bottes.
Ընչաւէտեցալ. vn. devenir riche, s'enrichir.
Ընչաւէտութիւն. s. grande richesse, opulence.
Ընչախոյզ. a. cupide, avide.
Ընչախոյզութիւն. s. faim ou avidité de richesses, avidité, cupidité; *անխոյզ* —, soif insatiable de richesses.
Ընչիլ. V. **Ընչառուս**.
Ընչիկ. s. petit bien, pécule.

Ընդդից. V. **Արմամբի**.
Ընդուդ. s. bouillon. [grain.
Ընացալ. vn. grener, monter en
Ընացանալ. vn. se familiariser,
 devenir familier, s'appriivoiser;
 s'habituer. [voisé, privé.
Ընացաւունց. a. familier; appri-
Ընացանալ. a. s. familier; qui
 est de la famille, connaissance,
 ami, intime.
Ընացեալք. adv. familièrement,
 amicalement. [mille.
Ընացեալքուդ. a. privé de fa-
Ընացեալքուց. a. familier.
Ընացեալքուդ. vn. se familiariser
 avec; s'appriivoiser; s'habituer.
Ընացեալքուդ. a. qui aime sa fa-
 mille, ses parents.
Ընացեալքուդից. s. amour de
 la famille.
Ընացեալքուց. V. **Ընացաւունց**.
Ընացեալքուց. va. rendre familier,
 familiariser. appriivoiser; habituer.
Ընացի. a. familier; qui concerne
 la maison, le ménage ou la famille,
 domestique; intime, ami, appri-
 voisé, privé; propre, natif; par-
 ticulier, habituel; s. domestique;
 ami, parent; — պատերազմի
 guerr intestine, civile; — a. la
 famille.
Ընացեալքուց. s. familiarité.
Ընացուց. V. **Ընացաւունց**.
Ընեկ, **Ընեկուքից** etc. V. **Ըն-
 դեկ**, **Ընդեկուքից**. etc.
Ընեկարան. s. salle d'asile.
Ընեթ. a. élu, choisi, d'élite, de
 choix; exquis, excellent, di-tin-
 gué; — *մատնադիր*. auteur clas-
 sique.
Ընեծից. V. **Ընդոծից**.
Ընուս. adv. de la maison, de
 chez soi; des biens de la famille,
 de ses propres biens; du fond, de
 l'intérieur; de son propre fond,
 de soi-même.

Ընտրական. a. électif, éligible,
 électoral.
Ընտրակ. s. choix.
Ընտրակ. s. choix, élection.
Ընտրակով. } adv. avec choix,
Ընտրակով. } choisi-sant.
Ընտրակ. a. élu, choisi.
Ընտրել. va. choisir, élire, trier;
 discerner, distinguer; aimer mieux,
 opter, préférer.
Ընտրակից. a. compagnon d'é-
 lection.
Ընտրելի. a. s. qu'on peut choisir
 ou élire, éligible; candidat.
Ընտրիչ. s. celui qui choisit, élec-
 teur.
Ընտրոյ. s. V. **Ընտրիչ**.
Ընտրակուց. a. qui peut dis-
 cerner; V. **Ընտրակուց**.
Ընտրակուցութից. s. sélec-
 tion.
Ընտրուքից. s. élection, choix;
 discernement, discrétion; *ընտր-
 ութեամբ*. discrètement.
Ընտրութից. s. choix, alterna-
 tive, élection; triage; discernement,
 goût; option, préférence;
 différence; *ընտրակով* — le libre
 arbitre; — *ընել*, faire choix, dis-
 cerner [but.
Ընտրուք. s. rebut, choses de re-
Ընտրիչ. V. **Ընտրիչ**.
Ընտրակուց. s. bot. fenouil.
Ընտրիչ. V. **Ընտրուք**.
Ընտրուքից. V. **Ընտրուքից**.
Ընտրուք. V. **Ընտրուք**.
Ընտրուք. V. **Ընտրուք**.
Ընտրուք. V. **Ընտրուք**.
Ընտրուք. va. dire; parler; réciter, dé-
 biter, indiquer, signifier; juger,
 penser, croire.
Ընտր. prép. selon, d'après, sui-
 vant, conformément à; au gré de;
 à raison de; en raison de; à pro-
 portion; après, à la suite; au de-
 là, outre; — *այնքով*, comme il dit,

comme il est dit; — որովհետև, comme, de la même manière, ainsi que, de même que; քանի, comme; — իս, selon moi; — ընդ, selon nous; օր օրէ, de jour en jour.

Հանակ. V. Իրաւ.

Հասնիմնել. va. assumer, prendre sur soi; endosser, mettre sur son dos; մեծ պատասխանատու...

Թիւն —, assumer ou prendre sur soi une grande responsabilité.

Հասգիւ. a. blâmable, répréhensible; s. blâme, reproche, inculpation, censure, critique; chose blâmable, défaut, tort, faute.

Հասգանել. va. blâmer, inculper.

Հասգանի. V. Հասգիւ.

Հսեռչ. V. Սսեռչ.

Թ

Թ. (tho = T). s. neuvième lettre de l'alphabet et cinquième des consonnes; neuf, neuvième.

Թագ. s. couronne, diadème; — դնել կապել. vn. se couronner, être roi, se faire roi, s'élever à la royauté, régner; va. mettre la couronne sur la tête de qn., ceindre la couronne, le diadème à qn., le couronner; — ի գլուխ, la couronne sur la tête.

Թագադր. s. fabricant de couronnes.

Թագադիր. a. qui couronne, qui met une couronne sur la tête d'un autre. [ment.]

Թագադրութիւն. s. couronne.

Թագազարդ. a. ornée d'une couronne, couronné.

Թագազարդել. va. orner d'une couronne, couronner.

Թագազարդ. } V. Թագառ-
Թագազն. } րազն.

Թագաժառանգ. s. héritier présumptif (de la couronne).

Թագակալ. s. qui porte une couronne, régnaunt.

Թագակալ. V. Թագադիր.

Թագակալութիւն. V. Թագադրութիւն.

Թագակիր. s. porte-couronne.

Թագակից. s. compagnon de la couronne, de la royauté.

Թագամասոյց. a. qui offre la couronne.

Թագածերկ. a. découronné.

Թագաւէն. s. qui fait des couronnes. [glass.]

Թագապակի. s. minier.

Թագապահ. s. qui garde la couronne, conservateur de la couronne.

Թագաաստիակց. s. prétendant à la couronne.

Թագապակ. a. couronné.

Թագաւոր. s. roi.

Թագաւորաբար. adv. comme un roi, royalement.

Թագաւորաբնակ. a. où réside le roi.

Թագաւորազգի. } a. de la fa-
Թագաւորազն. } mille ro-

Թագաւորազուն. } yale; s. prince royal.

Թագաւորական. a. royal, s. royaliste.

Բազաւորականութիւն. s. royalisme.
Բազաւորակոց քաղաք. s. ville où réside le roi, capitale de royaume.
Բազաւորակերայ. a. d'une manière royale.
Բազաւորակից. V. **Բազակից.**
Բազաւորահայր. s. le pere du roi.
Բազաւորամայր. sf. mère du roi, la reine mère.
Բազաւորանիս. a. où est la résidence du roi.
Բազաւորապէս. V. **Բազաւորաբար.**
Բազաւորեայ քաղաք. s. ville royale, capitale.
Բազաւորել. vn. être roi, régner.
Բազաւորեղբայր. s. frère du roi.
Բազաւորեցնել. va. faire roi.
Բազաւորող. s. régner.
Բազաւորութիւն. s. règne, royauté, royaume.
Բազաւորօծութիւն. s. sacre.
Բազաւորօրհնիք. f. spl. le sacre (du roi).
Բազել. va. couronner.
Բազրնծայութիւն. s. action d'offrir la couronne. [nément.
Բազրնկայութիւն. s. couronnement.
Բազրնութիւն. etc. V. **Բազրնութիւն.**
Բազուի. sf. reine.
Բազուս. etc. V. **Բազուս.** etc.
Բաք. s. patte, main, pied; — *հշուրց*, V. *Նժար*. [imprégné
Բաքախ. a. trempé, baigné, imbu,
Բաքախեայ. V. **Բաքախ.**
Բաքախել. V. **Բաքախել.**
Բաքախիօ. V. **Ակիօքաք.**
Բաքահաս. a. dont les pattes sont coupées.
Բաքահերձ. a. zool. fissipède; bisulce, onglé.

Բաքազուց. a. entièrement rempli, très-plein, comblé, à pleins bords.
Բաքառ. s. trombe.
Բաքառ. s. pluie.
Բաքառել. va. tremper, plonger, baigner.
Բաքառիլ. vn. se tremper, se plonger, se baigner.
Բաքառուց. a. comble, comblé, tout plein, rempli.
Բաքել. va. supplanter, donner le croc-en jambe, faire tomber dans ses pièges, duper.
Բաքիկ. s. petite patte, menotte.
Բաքիսել. V. **Բաքառել.**
Բաքուլ. s. patte, pied.
Բաքուկրուցել. a. très usé (bas).
Բաքպան. s. gant.
Բաքարոսել. va. faire une chose superficiellement, à la hâte, bousillier, bâcler.
Բաքարոսում. s. bousillage.
Բաքումայ. vn. s'évanouir, perdre l'usage de ses sens; se trouver mal.
Բալաս. } s. mouton, bouc
Բալասմեղ. } castré.
Բալեր. s. thaler.
Բալբալ. a. pâle, — գույն, — couleur.
Բալբալ խաղալ. vn. s'agiter, se débattre en expirant, être dans les convulsions de l'agonie.
Բալիլ. V. **Կողոպտել.**
Բալիլի. s. chim. thallium.
Բալկանալ. vn. tomber en défaillance, en pâmoison, se pâmer, se trouver mal, se sentir détaillir, s'évanouir, défaillir, avoir des vertiges, des éblouissements, des étourdissements.
Բալկասիպ. a. pâle.
Բալկանում. s. défaillance, évanouissement, pâmoison, étourdissement.

Բակացուցիչ. a. vertigineux.
 Բակուբայ. s. mar. tartane.
 Բայուկ. s. syncope; évanouissement; mal de cœur, nausée.
 Բախանձ. s. instance, sollicitation, manière pressante, sollicitation pressante. [ment.
 Բախանձագին. adv. instamment.
 Բախանձանիք. V. Բախանձ; — առջ. instamment, avec instance. [portun.
 Բախանձելի. a. pressant, impatient.
 Բախանձել. va. faire de vives instances, solliciter avec instance, postuler; importuner, obséder, presser, insister, tourmenter, talonner.
 Բախանձեցուցիչ. a. pressant, importun.
 Բախանձող. a. qui demande avec beaucoup d'instance, postulant.
 Բախանձութիւն. V. Բախանձ.
 Բախիծ. s. chagrin, tristesse; a. chagrin, triste, désolé; մտքի —, remords, regret.
 Բախմազին. } V. Բախիծ. a.
 Բախմալից. }
 Բախմաղէմ. a. qui a un visage triste, qui a l'air triste, d'un air rembruni.
 Բախմանիք. V. Բախմութիւն.
 Բախմեայ. a. triste, mélancolique, rembruni, abattu.
 Բախմերես. V. Տխրալէմ.
 Բախմեցնել. va. chagriner, attrister, contrister, désoler.
 Բախմի. vn. se chagriner, s'attrister, se désoler.
 Բախմութիւն. s. tristesse, chagrin, mélancolie, désolation, affliction.
 Բախիկ. s. œuf hardé.
 Բախկ. s. battant, marteau.
 Բակաղ. }
 Բակաղակ. } s. maillet.

Բակաղակ. } s. arch. abaque,
 Բակաղաղ. } tailloir, trapèze.
 Բակարդ. s. attrapoir, piège, lacs, rets, filet; — է մէջ ձգել. faire tomber dans le piège, dans les embûches; — է մէջ իյնալ. tomber dans le piège; — լարել. V. Բակարդել.
 Բակարդապատ ընել. va. envelopper ou prendre dans des filets, dans le piège, attraper; — ըլլալ. donner, tomber dans le piège.
 Բակարդել. va. prendre au piège, tendre, dresser des pièges, attraper.
 Բակարք. V. Բակարդ.
 Բակոյկ. s. cruche, urne, broc.
 Բակուղ. s. demoiselle (des paveurs).
 Բաղ. s. quartier; feutre.
 Բաղագործ. a. fabricant de feutre, feutrier.
 Բաղագործութիւն. s. feutrage.
 Բաղակ. s. chapeau de feutre; pétase.
 Բաղական. s. marguillier; — խորհուրդ՝ խորհրդարան, éphorie.
 Բաղուկոնութիւն. s. éphorie.
 Բաղակից ըլլալ. vn. être enterré, enseveli ensemble.
 Բաղային. a. de quartier; communal; — վարժարան, école communale.
 Բաղանք. s. membrane.
 Բաղանքազարդ. } a. membra-
 Բաղանքապատ. } neux.
 Բաղանքային. a. membraneux.
 Բաղանքեայ. a. membraneux.
 Բաղանքոտ. a. zool. palmipède.
 Բաղապետ. s. maire.
 Բաղապետակոն. a. municipal; — շրջանակ municipalité.
 Բաղապետարոն. s. mairie.
 Բաղապետութիւն. s. mairie.
 Բաղամաւոր. a. châtré.

Թաղար. s. pot à fleur.
 Թաղեայ. a. de feutre.
 Թաղել. va. enterrer, ensevelir, inhumér, rendre les derniers devoirs; enfouir.
 Թաղելուքիւն. s. enterrement.
 Թաղեցի. s. habitant du quartier.
 Թաղք. s. bot. érroche.
 Թաղի. s. laine foulée, feutre.
 Թաղիանայ. V. Թաղկիլ.
 Թաղծ. V. Թախիծ.
 Թաղկալար. a. ébouriffé.
 Թաղկիլ. vn. se serrer, devenir épais, se condenser, s'ébouriffier.
 Թաղհար. s. bonnet de femme, coiffe.
 Թաղուիլ. vn. être enterré.
 Թաղում. s. enterrement, sépulture, inhumation, funérailles
 Թաղուն. a. serré, foulé, compacte, dense, épais.
 Թաղորայք. spl. les quartiers.
 Թամբ. s. bät; mollet; — գնել, mettre la selle.
 Թամբագործ. s. bätier, bourrel-lier.
 Թամբագործուքիւն. s. bourrel-lerie.
 Թամբակալ. s. sangle.
 Թամբահարել. va. häter.
 Թամբանուան. s. boute-selle.
 Թամբասեակ. } V. Իրզլեակ.
 Թամբասոց }
 Թամբել. V. Թամբահարել.
 Թայրսոթ. s. les parents, les proches.
 Թայլ. V. Թաղք.
 Թան. s. soupe.
 Թանագ. s. fer-blanc.
 Թանագագործ. s. ferblantier.
 Թանագագործուքիւն. s. fer-blanterie.
 Թանայ. va. mouiller, baigner, humecter, tremper, arroser.
 Թանաման. s. soupière.
 Թանապուր. s. soupe.

Թանաթ. s. encre; Թանկապէր —
 — sympathique.
 Թանաթան. s. encrier.
 Թանաթել. va. encrer.
 Թանգ. s. sangle; V. Թանել.
 Թանգար. s. commercant; reven-
 deur; cabaretier.
 Թանգարական. a. mercantile,
 commercial; précieux.
 Թանգարան. s. trésor; musée,
 cabinet, muséum; bibliothèque.
 Թանգարանական. a. de musée.
 Թանգուզիլ. vn. se soustraire à,
 s'échapper, s'esquiver, se déro-
 ber, éluder.
 Թանք. s. lame, lamelle.
 Թանքուեցի. s. bot. sureau; գայ-
 ռի —, hiéble.
 Թանիկ. s. un petit potage.
 Թանկ. a. qui coûte beaucoup,
 cher; — է. il est cher.
 Թանկագին. a. cher, précieux.
 Թանկար. V. Թանգար.
 Թանկարքիւն. s. cherté, enché-
 rissement.
 Թանձր. a. épais, gros; grossier,
 commun; dense; s. ornith. péli-
 can; — ագիտութիւն, ignorance
 crasse.
 Թանձրաբարոյ. a. grossier.
 Թանձրազանդաղ. a. gros et lent,
 lourd, lourdeau. [աւրափ.
 Թանձրափ. V. Թանձրա-
 Թանձրալեզու. a. qui a la langue
 épaisse ou grasse, qui parle gras,
 qui prononce mal.
 Թանձրախի. } a. épais, dru,
 Թանձրակու. } serré, fourré,
 touffu, rameux; dense, serré, com-
 pacte.
 Թանձրահաւ. s. ornith. pingouin.
 Թանձրահոծ. a. très épais, très-
 dense. [épais, fertile,
 Թանձրահոյ. a. dont le sol est
 Թանձրամոծ. a. épais, dense,
 serré, gélatineux. profond.

Թանճամալի. a. boisé; fourré, couvert de bois.
 Թանճամալի. } a. qui a les
 Թանճամալի. } chairs épaisses, gras, corpulent, replet; qui a de l'embonpoint, obèse.
 Թանճամալի. a. qui a l'esprit épais, lourd, stupide; — սնաբանական. vanité grossière.
 Թանճամալի. a. zool. qui a la peau épaisse, pachyderme.
 Թանճամալի. s. embonpoint, corpulence, obésité.
 Թանճամալի. s. lourdeur d'esprit, stupidité, grossièreté, aveuglement.
 Թանճամալի. vn. épaissir, s'épaissir, se coaguler; prendre de la consistance; se durcir.
 Թանճամալի. a. lippu.
 Թանճամալի. a. qui a des feuilles épaisses.
 Թանճամալի. a. qui a le cœur grossier, dur.
 Թանճամալի. a. qui tombe à verse, épais, serré, compacte; — սնաբանական. fleches innombrables.
 Թանճամալի. a. épaissi, épais; concret.
 Թանճամալի. va. épaissir, rendre épais, grossir, coaguler.
 Թանճամալի. s. épaisseur; épaississement; grosseur; consistance; coagulation; lourdeur d'esprit, stupidité.
 Թանճ. V. Թանճի.
 Թանճի. V. Թանճի.
 Թանճի. s. path. dysenterie.
 Թանճի. s. mouchoir.
 Թանճի. vn. bredouiller.
 Թանճի. s. bredouilleur.
 Թանճի. s. bredouillement.
 Թանճի. va. jeter, précipiter.
 Թանճ. s. juchoir, perchoir.
 Թանճ. a. fané, flétri.
 Թանճի. va. faner, flétrir.

Թանճի. a. qui fane.
 Թանճի. vn. se faner, se flétrir, se passer.
 Թանճի. } s. gémissement,
 Թանճի. } soupir.
 Թանճի. } vn. gémir, soupir.
 Թանճի. } rer.
 Թանճ. V. Թանճի.
 Թանճի. s. ichtyol. esturgeon.
 Թանճի. V. Թանճի.
 Թանճի. vn. percher, se percher, jucher, se jucher.
 Թանճ. s. tasse, timbale.
 Թանճի. vn. haleter, être haletant, essoufflé.
 Թանճի. a. haletant.
 Թանճի. s. scène.
 Թանճի. } s. auteur dra-
 Թանճի. } matique.
 Թանճի. s. décor.
 Թանճի. s. pièce de théâtre, pièce.
 Թանճի. s. représentation théâtrale.
 Թանճի. } a théâtral, dra-
 Թանճի. } matique.
 Թանճի. s. opera.
 Թանճի. a. s. qui aime le théâtre, amateur. |tre.
 Թանճի. s. salle de théâtre.
 Թանճի. s théâtre, spectacle.
 Թանճի. s. lorgnette, jumelle. |tre.
 Թանճի. s. troupe de théâtre.
 Թանճի. s. opéra.
 Թանճի. } s. impresario,
 Թանճի. } directeur de
 Թանճի. } théâtre.
 Թանճի. s. spectateur.
 Թանճի. } s. opéra.
 Թանճի. s. opérète.
 Թանճի. s. acteur.
 Թանճի. V. Թանճի.
 Թանճի. V. Թանճի.
 Թանճի. a. théâtral.

Թարահայտ. s. directeur de théâtre.
Թարախ. s. pus, humeur.
Թարախայից. a. purulent.
Թարախացում. s. suppuration.
Թարախաւոր. a. purulent.
Թարախիլ. vn. aboutir, se former du pus, de l'humeur, sup-purer.
Թարախոս. a. purulent.
Թարք. s. madrague.
Թարգման. s. interprète, drog-man, truchement; traducteur; in-terprétation, traduction.
Թարգմանաբար. V. Թարգ-մանօրէն.
Թարգմանեալ. a. traduit.
Թարգմանել. va. traduire; in-terpréter; — յանպատրաստից, traduire à livre ouvert; — բառ առ բառ, traduire mot à mot, lit-téralement.
Թարգմանելի. a. traduisible.
Թարգմանիչ. s. traducteur.
Թարգմանութիւն. s. traduction, version; interprétation; «գոտ» բառական —, traduction libre, littéraire.
Թարգմանչուհի. sf. traductrice.
Թարգմանում. V. Թարգման-եալ. [sant.
Թարգմանօրէն. adv. en tradui-
Թարքաւի. s. clin d'œil, cillement, clignement.
Թարքաւանի. s. égarement, l'ac-tion d'errer çà et là, flânerie, er-rement.
Թարքաւեցնել. va. égarer, faire flâner, occuper de, distraire; en-dormir, bercer de vaines espé-rances.
Թարքաւիլ. vn. errer çà et là, flâner, s'égarer; fréquenter, être assidu à, s'occuper de, être occu-pé, distrait par; ciller l'œil.
Թարքաւում. s. V. Թարքա-

ւանի; Գալթ. V. Թարքաւի-
Թարքեւանի. spl. les cils.
Թարքիլ. s. cil.
Թարքալան. a. ciliaire.
Թարխուն. s. bot. estragon.
Թարւ. a. frais, vert, tendre.
Թարմազեղ. a. d'une beauté fraîche.
Թարմասար. a. inutile, vain; vil, inférieur; factice, artificiel, pos-tiche; gram. expletif.
Թարմուտ. s. a. plein de fraîcheur, très frais.
Թարմութիւն. s. fraîcheur.
Թարժանեցնել. V. Թառժան-ցնել.
Թարժանիլ. V. Թառժանիլ.
Թարժի. } s. minér. chryso-
Թարսիա: } lithé.
Թարժաւայ. s. agric. ridelle.
Թարփ. V. Թարք.
Թաց. a. mouillé, humide.
Թացան. s. pitance; sauce.
Թացիլ. s. mouillette.
Թացկեկ. a. légèrement mouillé.
Թացութիւն. s. humidité.
Թաւ. a. velu, poilu; touffu, dru, fourré, épais; gram. rude, aspi-ré; s. gram. esprit rude, aspi-ration.
Թաւազեւ. a. à épaisse cheve-lure, poilu.
Թաւարժի. V. Թաւար. a.
Թաւայ. V. Թաւայում.
Թաւայազոր. Թաւայզոր բլ-լայ. vn. se rouler, se débattre; être renversé, abattu; culbuter, faire la culbute, se précipiter, tomber; — ընդ. rouler, faire rou-ler, renverser, abattre. jeter par terre, culbuter, précipiter.
Թաւայզոր. V. Թաւայազոր.
Թաւայզորել. V. Թաւայա-զոր բնել.
Թաւայզորիլ. V. Թաւայա-զոր բլլալ.

Քուլանի. } va. rouler, faire
Քուլանցնի. } rouler, renver-
ser.

Քուլանի. vn. se rouler; se rouler,
se vautrer, se plonger, s'enfoncer;
սևազի մէջ —, se rouler sur le sable;
սիզի մէջ —, se rouler dans la
boue, se vautrer dans la fange.

Քուլում. s. roulement; rota-
tion.

Քուլուն. a. roulant.

Քուլսիս. a. très épais.

Քուլամազ a. chevelu, velu, poilu.

Քուլսոց. a. aux sourcils épais.

Քուլանալ. vn. devenir touffu ou
velu, s'épaissir.

Քուլարծի. a. poilu, velu.

Քուլիս. s. velours.

Քուլիսայ. a. de velours.

Քուլունդակ. s. bot amarante.

Քուլակերպ. a. velouté.

Քուլային. } a. de velours.

Քուլեղէն. } a. de velours.

Քուլուպառ. } s. couvert de ve-
լուրս. } lours.

Քուլիսայ. V. Քուլիսայ.

Քուլեղէն. s. des velours; a. V.

Քուլային.

Քուլիսի. s. qualité de ce qui
est velu ou touffu, épaisseur,
gram. aspiratio.

Քուլու. a. touffu, fourré, boisé,
huissonneux; s. lieu fourré, bois
touffu, taillis. | primula.

Քուլիզակ. s. bot. primevère.

Քուլի. s. fond, profondeur, abîme;
accès; impétuosité, élan, saillie,
fougue.

Քուլան. s. anat. rectum.

Քուլանցան. } a. pénétrant,

Քուլանցանց. } perçant; per-
méable.

Քուլանցակամութիւն. s. pé-
nétrabilité, perméabilité.

Քուլանցելի. a. perméable, pé-
nétrable.

Քուլանցելիութիւն. s. phys.-
pénétrabilité.

Քուլանցիլ. vn. pénétrer, per-
cer, passer à travers, traverser
de part en part, s'introduire.

Քուլանցիկ. a. pénétrant; trans-
parent, diaphane.

Քուլանցիչ. a. pénétrant.

Քուլանցկոս. a. pénétrant.

Քուլանցկութիւն. } s. transpa-
նեմութիւն. } rence, dia-
phanéité.

Քուլանցող. a. pénétrant.

Քուլանցողութիւն. s. pénétra-
tion. | méabilité.

Քուլանցում. s. pénétration, per-
Քուլանական. a. s. errant, vaga-
bond, rôdeur; — 2րդի. V. Քու-
լանիլ.

Քուլանականութիւն. s. vie er-
rante, vagabondage.

Քուլանայած. a. errant.

Քուլանաւորչիկ. a. errant, vaga-
bond. | bondage.

Քուլանաւորչութիւն. s. vaga-
նութիւն. s. l'action d'errer,

course vagabonde, flânerie.

Քուլանիկ. a. vagabond, errant.

Քուլանիլ. vn. errer, rôder, va-
gabonder, flâner.

Քուլանկոս. } a. errant, vaga-
նութիւն. } bond, rôdeur,
flâneur.

Քուլանում. s. errement.

Քուլիլ. va. verser, répandre,
épancher; évacuer, décharger, je-
ter; vider, transvaser; գրիւն —,
cuver son vin, se désenivrer, se-
dégriser; բոլոր զօրութիւնը —,
employer toutes ses forces, tous
ses efforts, se mettre en quatre;
մազը —, décharger sa bile.

Քուլիլ. vn. se verser, se répan-

Քուլիլ. vn. se verser, se répan-

Քուլիլ. vn. se verser, se répan-

Քուլիլ. vn. se verser, se répan-

Քուլիլ. vn. se verser, se répan-

Քուլիլ. vn. se verser, se répan-

-dre, s'écouler; *գեղացի հոգի կը թափի*, le flouve se jette dans la mer.
Թեւափից. s. foup; blanchisseur.
Թեւափնոց. s. gaule.
Թեւափուիլ. V. **Թեւափիլ**.
Թեւափուր. a. vacant, vide de; privé, dépourvu ou manquant de.
Թեւափուֆ. s. rebut.
Թեւափոց. s. foulerie.
Թեւափչալքիւն. s. foulage.
Թեւափոռ. s. sangle.
Թեւափոր. s. procession.
Թեւափորապալու. adv. en procession.
Թեւափոսմուր. a. caché, secret; adv. secrètement, en secret, en cachette.
Թեւափուրքիւն. s. occultation, secret, mystère. [secret.
Թեւափուն. a. occulte, caché, tenu.
Թեւափուս. s. action de cacher, de se cacher; cachette.
Թեւափուցմանիլ. va. cacher, celer, tenir secret.
Թեւափչիլ. vn. se cacher.
Թեւափուսապալ. s. cache-cache, cligne-musette.
Թեւափուսոց. s. cachette.
Թեւափուց. s. trame.
Թեւափուցիլ. s. manche.
Թեւափու. a. léger, peu pesant; léger, lesté, agile, rapide, dégagé; léger, futile, peu considérable, de peu d'importance; léger, facile; léger, frivole; adv. légèrement, lestement, à la légère, facilement, sans peine; — *Նազարիլ*. être vêtu à la légère; — *քուսն*. sommeil léger; — *սուրճի թէյ* *դիմիկի կերակուր*. café, thé, vin, aliment ou repas léger; — *նազարիլ*. aux pieds légers.
Թեւափուսարոյ. a. léger de caractère ou de mœurs.
Թեւափուսքանի. a. qui a un léger fardeau, léger. [cé, dessiné.
Թեւափուցիլ. a. légèrement tra-

Թեւափուցիլ. a. bon marché; adv. légèrement. [agile.
Թեւափուցնոց. a. léger à la course,
Թեւափուցնիլ. adv. à bon marché, à bon compte; — *գառաւուրիլ*, vendre —.
Թեւափուցործ. a. fait légèrement, léger, superficiel.
Թեւափուցոց. } a. légèrement
Թեւափուցեալ. } vêtu.
Թեւափուցի. a. léger; s. troupe légère.
Թեւափուսքիլ. a. au vol léger.
Թեւափուսեալ. a. léger.
Թեւափուսեալիլ. a. frugal, sobre; — *սեղան*, un repas frugal.
Թեւափուսեալիլ. adv. légèrement, lestement, à la légère, à la hâte.
Թեւափուսեալործ. a. habillé légèrement.
Թեւափուսիլ. a. d'un esprit léger, esprit léger, léger, frivole, étourdi, évaïoré.
Թեւափուսեալիլ. s. légèreté de l'esprit, légèreté, frivolité, étourderie.
Թեւափուսեալիլ. vn. s'alléger, devenir ou être léger; fig. s'alléger, se sentir allégé, se soulager.
Թեւափուսեալիլ. a. aux membres légers, agile, lesté.
Թեւափուսեալիլ. } adv. légèrement.
Թեւափուսեալիլ. va. alléger, rendre léger, décharger; fig. alléger, soulager, adoucir.
Թեւափուսեալիլ. s. apaisement, soulagement.
Թեւափուսեալիլ. a. d'un pas léger, d'une démarche légère.
Թեւափուսեալիլ. a. léger à la course, rapide.
Թեւափուսեալիլ. V. **Թեւափուսեալիլ**.
Թեւափուսեալիլ. s. légèreté, agilité; fig. allègement, soulagement.

Բեքեւորիկ. a. léger de caractère, de conduite, esprit léger.
 Բեքեւորիկութիւն. s. légèreté de caractère, légèreté.
 Բեքեւցնել. V. Բեքեւացնել.
 Բեքո՞ւմ. s. conjecture; preuve, essai.
 Բել. s. fil; cord (d'instrument de musique); — պատմութեան. le fil de l'histoire; խօսքիւ — ը կրտսի, interrompre le fil de son discours; — կենաց. le fil, la trame de la vie; կեանքիւ — ը կտրել, trancher le fil de la vie, trancher les jours.
 Բելագիր. a. celui qui suggère, conseiller; — լիւր, suggérer, inspirer, rappeler, conseiller; dicter.
 Բելագրել. V. Բելագիր բլլալ.
 Բելագրիչ, Բելագրող. V. Բելագիր.
 Բելայրուրիւն. s. suggestion, inspiration, conseil; dictée.
 Բելակ. s. aviron
 Բելակալ. s. délégué.
 Բելահայ. s. vermicelle.
 Բելահան. s. filière.
 Բելանման. a. filiforme
 Բելոակ. s. piqûre.
 Բելիւն. V. Բելահան.
 Բելորդ. } s. flaire.
 Բելուկ. }
 Բելկն. s. dos, épaule.
 Բեկնամել. vn. briguer, convoiter, avoir envie de, chercher à obtenir qch.
 Բեկնամա. s. prétendant; candidat.
 Բեկնամութիւն. s. prétention; candidature.
 Բեկնամիւ. s. aloyau.
 Բեղի. s. bot. orme.
 Բեղօօ. s. bot. chêne; orme c' am-pêtre.
 Բե՞մ. s. diocèse.

Բեմակալ. } a. diocésain; — Ե-
 Բեմակաւն. } պիտակաւն, évêque
 diocésain.
 Բեմացի. V. Բեմակալ.
 Բեմորայք } spl. diocèses.
 Բեմօրէք. }
 Բեկակ. s. zool. pithèque.
 Բեկարիկ. V. Փեարիկ.
 Բեր. s. côté; — ելլալ, prendre le parti de qn., le soutenir, le défendre; — աւ դէմ, pour etcontre.
 Բերայք. a. demi-ouvert, à peine ouvert.
 Բերայից. } a. incomplet, in-
 Բերակատար. } achevé, impar-
 parfait, défectueux. [connu.
 Բերածանօթ. a. imparfaitement
 Բերածից. a. avorté.
 Բերակազմ. a. mal formé.
 Բերակատար. V. Բերայից.
 Բերակատարութիւն. s. imper-
 fection, défectuosité, défaut.
 Բերակէ. V. Բերակէ.
 Բերակզգի. V. Եւսմամբակզգի.
 Բերահաւատ. a. qui a peu de foi,
 de peu de foi, incrédule; défiant,
 méfiant.
 Բերահաւատիլ. vn. ne pas ajouter foi, ne pas croire, se défier ou se méfier de.
 Բերահաւատութիւն. s. manque-
 de foi, peu de foi, incrédulité;
 méfiance, défiance.
 Բերահմուտ. a. qui a tant soit
 peu de connaissance.
 Բերանոց. a. négligent.
 Բերանոցութիւն. s. négligence;
 Բերահոգութեամբ, adv. négli-
 gemment, par négligence.
 Բերայսնց. a. assonant.
 Բերայսնցութիւն. s. assonance.
 Բերանալ. vn. manquer, faire
 défaut ou faute; être en défaut;
 être incomplet, défectueux; man-
 quer à ses devoirs, faillir; se mé-
 fier de, ne pas se fier à, ne pas

compter sur; պարտականութեան մէջ — manquer à son devoir.
 Թեքսուսեռ. s. pénombre.
 Թեքսարժ. a. peu exercé, in- expérimenté, novice.
 Թեքս. s. géom. ellipse; a. inachevé.
 Թեքսակամ. a. elliptique.
 Թեքսեստ. a. qui ne voit ou ne se voit pas bien.
 Թեքսցնիկ. va. laisser manquer, laisser imparfait, abandonner.
 Թեքսփ. } s. les pénates.
 Թեքսփիք. }
 Թեքսիւմ. } a. à demi at-
 Թեքսիւմայ. } taché, à demi ouvert, qui n'est pas bien fermé, pendant.
 Թեքստ. adv. peut-être.
 Թեք. s. feuille; bot. pétale; lame, plaque de métal; — մը Թեքթ, une feuille de papier.
 Թեքակեքայ. a. pétaloïde.
 Թեքստար. a. folié.
 Թեքստար. s. minér. pétalithe.
 Թեքթիկ. va. feuilleter.
 Թեքթիկ. s. feuillet, foliole.
 Թեքթոն. s. feuilleton.
 Թեքթոնագիր. s. feuilletoniste.
 Թեքթի a. manqué, défectueux, défec- tif, imparfait incomplet, vicieus; s. une partie, une portion, le reste, le restant.
 Թեքթակէ. V. Թիքթակէ
 Թեքթի. vn. manquer.
 Թեքթսոց, Թեքթսոց. a. non bien cuit; — ճու՛ հաւկիթ, œuf à la coque.
 Թեքթաշի. s. à compte.
 Թեքթոյժ. V. Թեք.
 Թեքթիւն. s. manque, défaut, imperfection.
 Թեքթոյնիկ. a. qui n'est pas droit; — սրտիւ, qui n'a pas assez de droiture de cœur.
 Թեքթու. a. s. qui n'est qu'à moi- tié instruit, demi-savant.

Թեւ. s. bras; aile; aile (d'une ar- mée); aile (d'un bâtiment); gou- vernail; fig. aile, protection; — ճկանց, nageoire; — գրանց, bat- tant; մէկուն Թեւեքը կարելի. ro- gner les ailes à qn; Իր Թեւե րովը Թոյիլ. voler de ses propres ailes; Թեւեքը տարածել՝ բանալ, étendre, déployer ses ailes; մէ- կուն — տալ, donner, offrir le bras à qn.
 Թեւարուծիլ. vn. pousser des ailes, devenir ailé, prendre des ailes.
 Թեւազգեցիկ. a. ailé.
 Թեւազարկ. a. manchot.
 Թեւաձել. vn. agiter ses ailes pour prendre son vol, battre des ailes pour s'envoler; voler, voltiger.
 Թեւաձուրթիւն. s. battement d'ail- les.
 Թեւաձուս. s. vol.
 Թեւակ. s. petite aile, aileron; pan.
 Թեւական. a. ailé; s. oiseau.
 Թեւակից. a. aide; մէկը — առ- նել իրենք. prendre qn. à son aide.
 Թեւակոխել. vn. battre des ailes, se battre les flancs avec les ailes pour prendre son essor; entrer, arriver, atteindre.
 Թեւակցիլ. vn. déployer, join- dre ensemble sss ailes. [voler.
 Թեւանալ. vn. prendre des ailes,
 Թեւապար. a. ailé. [ler.
 Թեւապարիլ. vn. voler, s'envo-
 Թեւաւօղիլ. va. couvrir avec ses ailes.
 Թեւաւարած. a. aux ailes dé- ployées, étendues; — ընդունել մէ- կը, recevoir qn. à bras ouverts.
 Թեւարկիլ. va. couvrir de ses ailes, protéger, favoriser; tâcher, vouloir.
 Թեւարկու. s. protecteur; — լի- նել՝ հանդիսանալ, être le protec- teur de, protéger, soutenir.

Թեարկուրիւն. s. protectorat.
Թեւար. a. ailé.
Թեւել. va. voler.
Թեւիկ. s. petit bras, petite aile.
Թեւակ. s. rame, aviron.
Թեւոց. s. manchette.
Թեփ. s. son; — *ձկանց*, écaille; — *դէտոյ*, pellicule de la tête; *ձրկան* — *ը քերի*, écailler.
Թեփաքի. s. zool. lépidoptère.
Թեփամար. a. qui a une peau écailleuse, écailleux, couvert d'une écaille.
Թեփանման. a. squamiforme.
Թեփանր. V. **Թեփառ**.
Թեփաքար. s. minér. lépidolithe.
Թեփոս. a. écailleux, squameux.
Թեփուկ. s. méd. ichthyose.
Թեփափայտ. s. antenne.
Թեփի. va. forger, façonner, fabriquer; aiguiser, affiler, affûter; fig. habituer, former, dresser, façonner, instruire, exercer; — *իզուկ*, aiguiser la langue.
Թեփում. s. phys. diffraction.
Թգանայ. vn. blettir.
Թգաչտի. s. empan, palme.
Թգալանա. s. marchand de figues.
Թգաղում. s. bletissement.
Թգալաղ. V. **Թղերուկ**.
Թղերի. s. bot. figuier.
Թղերուկ. s. ornith. bec-figue.
Թղուկ. s. nain, pygmée, nabot.
Թէ. conj. si; que; s'il arrive que; si par hasard; si, pourvu que; est-ce que? puisque, parce que, de ce que.
Թեալան. a. hypothétique, conditionnel; — *եղանակ*, mode conditionnel.
Թեատրոն. s. théâtre; gymnase.
Թէ եւ. conj. quand même, bien que, quoique.
Թէկն. V. **Թեկն** et **Թիկուց**.
Թէյ. s. thé.

Թէյամն. s. théière. [thé.
Թէյալանա. s. marchand de
Թէյիոց. s. samavar.
Թէուրիւն. s. hypothèse, condition; — *Թեաք մկրտել*, baptiser sous condition.
Թէպէ, Թէպէ եւ. conj. quoi que, bien que; soit . . . soit, soit que; — *անպարտ էինք*, malgré notre innocence. [piter.
Թրք քրք նեկ. vn. battre, pal-
Թրուսան. s. mûraie.
Թրերի. s. bot. mûrier.
Թրխար. V. **խար**.
Թրու. a. acide, sûr, aigre; s. chim. acide; — *երես ընել*, faire mine, faire mauvais accueil.
Թրուար. adv. avec humeur.
Թրուալից. a. plein d'aigreur.
Թրուածին. s. chim. oxygène.
Թրուածնել. va. oxygéner.
Թրուածնութիւն. } s. oxygéna-
Թրուածում. } tion.
Թրուածում. a. d'un saveur acide, aigre au goût.
Թրուաղ. s. chim. oxysel.
Թրուաւ. a. aigret, aigredoux, acide.
Թրուերի. a. qui produit des fruits acides, aigret, aigret.
Թրուեցնել. va. aigrir, rendre aigre, aciduler; *քիթը բերանը* —, faire la moue. *երեսը* —, faire la mine, la grimace.
Թրուրիւն. V. **Թրուրիւն**.
Թրուրիկ. a. un peu acide, acide; s. abondance, petit vin.
Թրուրիլ. vn. s'aigrir, devenir aigre.
Թրուրիւն. s. aigreur, acidité.
Թրուուկ. s. chim. oxyde.
Թրուուա. s. chim. acide.
Թրակիչ. } s. bot. oseille.
Թրանիչ. }
Թի. } s. pelle; rame, aviron;
Թիակ. } bagne; — *վարել*, ma-

nier la rame, ramer; — զարեւ
ուճգին, faire force de rames, ra-
mer vigoureusement.
Բաւալար. s. rameur.
Բապար. s. forçat, galérien.
Բապարտութիւն. s. les galères.
Բաւար. s. rameur.
Բաւարել. vn. ramer.
Բաւարեալ. a. rameur.
Բաւարութիւն. s. l'action, l'art
de ramer.
Բաւան. s. bague, galères.
Բալ. s. palme, empan.
Բալեղ. s. fer-blanc; lame.
Բալեղագործ. s. fer-blantier.
Բալեղագործութիւն. s. fer-
blanterie.
Բալետ. s. papillon.
Բալետաճառիկ. s. bot. pa-
pillonace, papilionace.
Բալետիկ. V. Բալետ.
Բալզոն. s. minér. mica.
Բար. s. batardeau.
Բար V. Բարկ.
Բարխաբա. s. fauteuil. [dat.
Բարեճակ. vn. se porter candi-
Բարեճակ. s. candidat.
Բարեճակութիւն. s. candidature.
Բարեճակ. s. échine.
Բարեճակ. s. filet.
Բարեճակ. s. dossier.
Բարեճակ. s. aide de camp,
garde du corps, satellite; — և,
gardes.
Բարեճակ. } a. qui a les épaules
Բարեճակ. } grosses, trapu, ro-
buste.
Բարեճակ. s. anat. amoplate.
Բարեճակ. s. redingote.
Բարեճակ. s. frac, habit, veste.
Բարեճակ. s. dos; épaule; le der-
rière, partie postérieure; fig. aide,
secours, assistance; aide, soutien.
Բար. s. pépin de raisin.
Բարեղ. s. bruit; frétaillement, bond,
trépigement.

Բարեղ. a. décrépité; — ծերուկ,
vieillard —.
Բար. V. Բարեղ.
Բարախ. V. Բարախ.
Բար. s. nombre; numération, dé-
nombrement.
Բար. s. bot. thym.
Բարեճակ. s. bézoard.
Բարեճակ. s. ichtyol. maquereau.
Բարեճակ. s. ichtyol. thon.
Բար. a. oblique, courbe, tortu;
fig. corrompu, dépravé; adv. de
travers; — ճանապարհ, voie dé-
tournée, chemin tortueux; Խօսիլ,
—, prêcher une doctrine perverse.
Բարախ. s. but que l'on vise.
Բարակ. s. pharm. thériaque.
Բարակ. a. louche, bigle.
Բարակնութիւն. s. strabisme.
Բարաւոր. s. homme rusé
dans ses paroles, trompeur.
Բարել. va. tourner de travers,
détourner; fig. pervertir, dépraver.
Բարել. vn. se détourner; se per-
vertir, s'égarer. [du.
Բարեճակութիւն. s. malenten-
Բարութիւն. s. obliquité, tor-
tuosité; fig. dépravation, perversité.
Բար. s. turc.
Բարեճակ. s. sujet turc.
Բարեճակ. adv. en turc, en
langue turque; s. le turc, la lan-
gue turque.
Բար. etc. V. Բար. etc.
Բար. a. sombre.
Բար. s. membre circoncis.
Բար. V. Բար.
Բար. va. circoncrire.
Բար. a. circoncis.
Բար. s. circoncision.
Բար. a. brun, foncé.
Բար. a. qui a la figure brune.
Բար. a. brun.
Բար. a. qui a la peau brune,
brun, busané.

Բխանայ. va. se rembrunir, devenir brun, brunir.
 Բխաօխ. a. brun, noirâtre.
 Բխարան. s. nichoir, couveuse.
 Բխացնել. va. rembrunir, brunir.
 Բխել. va. couvrir des œuf, couvrir; bourrer, remplir. [nière.
 Բխկասար. s. ornith. charbon-
 Բխոց. s. farci; couveuse.
 Բխուրից. s. rembrunissement, la couleur brune.
 Բխուկ. a. brunet, brunette.
 Բխում. s. incubation. [nichoir.
 Բխարան. s. couveuse (machine);
 Բխել. V. Բխել.
 Բխկան. s. couveuse (poule).
 Բխմայր. s. couveuse.
 Բխում. V. Բխում.
 Բխեցի. s. bot. bouleau.
 Բծուծ. s. zool jabot.
 Բքքքբ. a. qui porte des lettres, courrier, estafette, poste.
 Բքքքրծարան. s. papeterie, manufacture de papier.
 Բքքքրծուրից. s. papeterie, commerce de papier.
 Բքքքրում. V. Իրումարուր.
 Բքքքրոօփ. s. timbre-poste.
 Բքքքխաղ. } s. jeu de
 Բքքքխաղուրից. } cartes
 Բքքքկազմ. a. broché; s. bro-
 chage.
 Բքքքկազմել. va. brocher.
 Բքքքկազմող. s. brocheur.
 Բքքքկազմուրից. } s. bro-
 Բքքքկազմումն. } chage.
 Բքքքկալ. s. presse-papiers, serre-
 papiers.
 Բքքքկից. s. correspondant.
 Բքքքկիցի. vn. correspondre.
 Բքքքկցուրից. s. correspon-
 dance.
 Բքքքմատոյց ըլլալ. vn. présenter une lettre, une supplique.
 Բքքքուրից. V. Բքքք-
 քքքուրից.

Բքքքպանակ. s. porte-feuille.
 Բքքքքաւօք. s. en-tête de lettre.
 Բքքքքանառ. s. papetier.
 Բքքքքանառանց. } s. papete-
 Բքքքքանառանց. } rie.
 Բքքքքանառուրից. s. pape-
 terie.
 Բքքքքար. s. courrier, poste.
 Բքքքքարական. a. postal.
 Բքքքքարայից. a. postal.
 Բքքքքարանոց. s. poste, bureau
 de poste.
 Բքքքքարուրից. s. poste, ad-
 ministration postale.
 Բքքքքեղ. va. feuilleter.
 Բքքքքուն. V. Եմականուն.
 Բքքքքայ. a. de papier.
 Բքքքիկ. s. petite lettre; petit
 papier.
 Բքքքի. s. bot. tilleul.
 Բքքքիկ. s. tambourin.
 Բքքքիւր. s. engourdissement, tor-
 peur; jus de la ciguë; méd. coma.
 Բքքքիւն. s. bruit, fracas.
 Բքքքկակոչ. s. chamade.
 Բքքքկաւար. s. tambour, celui
 qui bat du tambour.
 Բքքքկաւարուրից. s. batterie,
 coup de tambour.
 Բքքքկասլիս. s. tambour-major.
 Բքքքուկ. s. bot. bétel.
 Բքքքուկ. s. tambour, caisse; —
 ականկաց, caisse des oreilles; Ի
 ձայն թմբկի. au son du tambour;
 tambour battant; — գարնել, tam-
 bouriner.
 Բքքքքար. a. soporifère, sopor-
 ifique, soporatif.
 Բքքքքարեղ. s. narcotique.
 Բքքքքառակ. s. ichtyol. torpille.
 Բքքքքեցնել. va. engourdir, as-
 soupir, jeter dans un état de tor-
 peur, stupéfier.
 Բքքքքեցուցիչ. a. qui engourdit,
 assoupissant, stupéfiant, sopora-
 tif, narcotique.

Բմբրիլ. vn. être engourdi, s'assoupir, être dans la torpeur.

Բմբրուքիւն. s. engourdissement, assoupissement, torpeur.

Բմբրցնել et tous ses dérivés, V. Բմբրեցնել avec tous ses dérivés.

Բմաս. s. raisin sans pépin.

Բմդալ. vn. tinter, résonner, retentir; s'ébranler; palpiter.

Բմդանօր. s. canon; — Իբանել, bombarder; V. Զրեւ, etc.

Բմդանօրածգութիւն. s. canonnade. [nonnier.

Բմդանօրածիգ. s. artilleur, ca-

Բմդանօրարան. s. fonderie de canon, canonnerie; artillerie: — Իգերանտուլ, grand maître d'artillerie, [résonner.

Բմդացնել. va. retentir, faire

Բմդացող. a. retentissant.

Բմդել. } V. Բմդալ.

Բմդիլ. } s. retentissement, son,

Բմդում. } bruit, fracas, détonation; — սրտի, palpitation, battement du cœur; — երակի, pouls, pulsation; երակի — ը զնեել, tâter le pouls.

Բմդոն. s. molette.

Բմնկալ. va. japper.

Բմօուկ. s. bot. bolet.

Բմօն. a. joufflu.

Բմօել. va. remplir la joue, manger en dévorant.

Բմօմաքար. adv. en ennemi, hostilement.

Բմօմական. a. hostile.

Բմօմաքար. adv. injurieusement, d'une manière outrageante.

Բմօմադիր, Բմօմամալից. V. Բմօմանիկ.

Բմօմանական. V. Բմօմամանիկ.

Բմօմանալ. vn. être, devenir ennemi, rompre.

Բմօմաւոր. a. qui aînie à insulter, à entretenir des inimitiés.

Բմօմանել. va. insulter, outrager, injurier, dire des injures; reprocher.

Բմօմանիկ. } a. outrageant,

Բմօմանիչ. } injurieux, outrageux, offensant,

Բմօմանող. } insolent; Բշամանիկ խօսքեր, paroles offensantes, injurieuses, gros mots.

Բմօմանիք. s. insulte, outrage, injure, affronte; — ուղ, injurieusement, avec insulte.

Բմօմանալ. } V. Բմօմա-

Բմօմիլ. } մալ.

Բմօմի. s. ennemi, adversaire.

Բմօմաութիւն. s. inimitié, hostilité, rupture; — Բեւաք, hostilement, en ennemi.

Բմօւառ. a. malheureux, infortuné, misérable.

Բմօւառաքար. a. malheureusement, misérablement.

Բմօւառակամ. a. malheureux, misérable.

Բմօւառանալ. vn. être, devenir malheureux.

Բմօւառանիք. s. malheur.

Բմօւառացնել. va. rendre malheureux, faire le malheur de.

Բմօւառութիւն. s. malheur, misère, infortune; Բշուառութեան սէլ էլի, tomber dans le malheur, dans la misère.

Բմօւառակի. sf. malheureuse.

Բմօրիկ. s. zool. magot.

Բմօղան. s. ichtyol. calmar.

Բմօրով. } a. bégue.

Բմօրովախօս. } V. Բմօրովութիւն.

Բմօրովութիւն. } s. balbutiement.

Բմօրովի. vn. bégayer, balbutier.

Բմօրովութիւն. s. bégaiement, balbutiement.

Բարալաւն. a. balbutiant.
Բարաւիլ. va. secouer; ձեռք —, — la main; *ուսերը* —, hausser les épaules.
Բոճիկ. V. **Լարճուկ.**
Բոճիկ. s. petit d'un animal. — *արջի*, ourson.
Բոճոս. V. **Լարճուկոս.**
Բոխոր. s. zool. fouine.
Բոկ. V. **Չուտն.**
Բոկոս. s. balzan.
Բոխի Բոխ. a. chaos.
Բոնդ. adv. prép. laisse, allons, çà! hormis, excepté, hors de, sans, outre; — *զգանայս և զմանկանս* sans compter les femmes et les enfants; adv. laissez! laissez là! laissez là! allons! allons donc! — **Բէ.** conj. à plus forte raison, d'autant plus.
Բողոքիւն. s. action de laisser; de lâcher; pardon; rémission; — *խնդրել*, demander pardon, faire des excuses; *ժեղուկ* — *ընել*, laisser qn. partir; lui pardonner; — *սալ*, accorder le pardon ou pardonner à; — *ըրէք*, pardonnez-moi, excusez.
Բողուլ. vn. laisser, laisser aller, lâcher, relâcher; remettre, pardonner, faire grâce; concéder, accorder, tolérer, permettre; laisser de côté; passer sous silence; quitter, renoncer à, abandonner, livrer; *երես զբալ* —, laisser à l'abandon, abandonner; չ —, ne pas laisser, refuser.
Բոյլ. a. lâche, mou, flasque; fig. mou, sans énergie; — *սալ*, donner permission, permettre, accorder; — *սուէք ինձ*, laissez-moi, permettez-moi.
Բոյլարեւի. V. **Բոյլ սալ.**
Բոյլանութիւն. s. permission, tolérance.
Բոյն. s. poison, venin, toxique;

— *ը Բափել*, désenvenimer; se désenvenimer; *ճահայու* —, vinin mortel; *զանաւոր Բոյն* —, venin.
Բոյր. s. couleur.
Բոյրաբոյլ. a. noirâtre, brun.
Բոսիր. s. tándour; four; fourneau.
Բոսթ. a. estropié.
Բոսթ. s. ornith. pélican.
Բոսով. s. provision; paye, solde, salaire, traitement, gages, appointements; pension; — *յետն զիրջին*, viatique.
Բոսովակեր. V. **Բոսովաւոր.**
Բոսովակերութիւն. s. sinécure.
Բոսովաւոր. a. pensionnaire; salarié, qui est à la solde de qn.
Բոսակիլ. va. provisionner; pensionner, donner ou faire une pension à qn.; avoir à sa solde.
Բոսանահ բլլալ. vn. mourir sous les coups; — *ընել*, tuer sous les coups, assommer.
Բոսիլ. va. taper, échinier de coups; assommer.
Բոսմեցիլ. V. **Բոսանեցիլ.**
Բոսմիլ. V. **Բոսամիլ.**
Բոս. s. petit-fils, petite-fille.
Բոսեակ. s. petit-fils.
Բոսեայ. s. arrière-petite fille, arrière-petit-fils.
Բոսիլ. V. **Բոսեակ.**
Բոսերոյի. s. arrière-petit-fils.
Բոսեւիլ. sf. petite-fille.
Բոյիլ. V. **Բիւքիլ.**
Բոյիլ. V. **Բիւքիլ.**
Բոյնութիւն. V. **Բիւքութիւն.**
Բորանց. s. alambic.
Բորեակ. a. distillé.
Բորել. va. faire couler ou écouler; distiller.
Բորեցիլ. V. **Բորել.**
Բորթ. s. bot. andracine.
Բորթիլ. vn. couler goutte à goutte.
Բորիլ. vn. s'écouler; sé distiller.

Բարժ. s. mortaise.
Բարիչ. s. distillateur.
Բարուվ. s. écoulement; distillation.
Բարժիլ. s. torpille.
Բարժիլացու. s. torpilleur.
Բարասան. s. arithmétique.
Բարասանական. a. arithmétique.
Բարասանաբիւց. s. arithmétique; traité d'arithmétique.
Բարասանորէն. adv. arithmétiquement.
Բարասանաբիւց. s. supputation; date, ère. [freur.
Բարաստ. s. arithmétique, chif.
Բարաստաբիւց. s. arithmétique.
Բարաստ. s. numéro.
Բարաստակ. a. numéroté; daté.
Բարաստել. va. numéroté.
Բարաստելից. } s. numérotage.
Բարաստել. } tage.
Բարաստակ. a. numérique, numéral; s. date, ère; arithmétique; — գնել, mettre la date, dater.
Բարաստանաբիւց. s. date, ère; arithmétique.
Բարաստան. s. ordre de numéros.
Բարաստանաբիւց. s. date.
Բարաստելի. a. qui porte la date; daté.
Բարաստելից. a. de même nombre, qui a le même nombre; compté dans le nombre.
Բարաստան. s. numéro.
Բարայ. s. fourneau.
Բարաստան. s. chiffre; — գնել, numéroté.
Բարաստանակ. s. logarithme.
Բարաստանելի. va. chiffrer, numéroté.
Բարաստանակ. s. numérotage.
Բարաստանաբիւց. s. numération, énumération. [բիւց.
Բարաստանակ. V. Բարաստանակ.

Բարաստան. a. numéroté; nombreux.
Բարաստելի. va. compter, énumérer, calculer; compter, ranger parmi, mettre au nombre de.
Բարաստ. s. figue.
Բարաստ. s. bot. mûre; méd. V. Բարաստ.
Բարաստակ. s., ornith. perroquet, տգ —, perruche.
Բարաստակաբար. adv. comme un perroquet.
Բարաստակելի. va. parler comme un perroquet. [բար.
Բարաստանորէն. V. Բարաստակաբար.
Բարաստակ. s. tutie. bot. V. Յորնա.
Բարաստ. s. tutie.
Բարաստ. spl. path. hémorroïdes.
Բարաստելի. vn. sembler, paraître; Բարաստելի, il semble que, il paraît que.
Բարաստ. s. opinion.
Բարաստակաբար. adv. mollement.
Բարաստակաբար. a. mou, sans énergie, indolent.
Բարաստակաբար. a. mou, efféminé, voluptueux, langoureux; s. zool. mollusque.
Բարաստակաբար. s. mollesse, molles-e de caractère, volupté.
Բարաստակաբար. s. manque d'énergie, mollesse, indolence.
Բարաստակաբար. vn. devenir lâche, mou, flasque, s'amollir, se ramollir, s'avachir; se relâcher, se ralentir, se détendre; être énérvé, s'affaiblir. [etc.
Բարաստակաբար. etc. V. Բարաստակաբար.
Բարաստակաբար. a. mollusque.
Բարաստակաբար. s. relâchement.
Բարաստակաբար. va. rendre lâche, mou, amollir, ramollir; lâcher, relâcher, ralentir, détendre, desserrer, débander; affaiblir, énerver; laisser; permettre; — առկազ, débander l'arc.

Թուլացուցիչ. a. relâchant, ramollissant.

Թուլաբերան. s. bavard, indiscret.

Թուլանալ. V. Թուլանալ.

Թուլութիւն. s. amollissement, mollesse; relâchement, ra'entissement, faiblesse, langueur.

Թուլցնիլ. V. Թուլացնիլ.

Թուլցնող. V. Թուլացուցիչ.

Թուլս. a. brun, basané; noir; — հարց. pain bis.

Թուլսալ. V. Թուլար.

Թուլսո. s. couvée; — ծածկ. couvrir.

Թուլսի. V. Թուլսո.

Թուլք. s. brouillard, nuage noir.

Թուլղթ. s. papier, lettre missive, épître; խաղի — carte; — խաղալ. jouer aux cartes; — գրել՝ ընդունիլ, écrire, recevoir une lettre.

Թուլիք. s. digue, levée, jetée, chaussée.

Թուլիսդիկ. s. antidote.

Թուլարածիկ. } vn. jeter
Թուլարածի ըլլալ. } son poison, son venin, se désenvenimer; fig. décharger sa colère.

Թուլարից. a. plein de poison, de venin, envenimé.

Թուլար. a. venimeux, vénéneux, envenimé.

Թուլարեանալ. a. empoisonné.

Թուլարել. va. empoisonner, envenimer.

Թուլարիչ. } a. qui empoisonne.
Թուլարող. } sonne, empoisonneur. | արեանալ.

Թուլարում. V. Թուլարում.

Թուլարութիւն. s. empoisonnement. | ner.

Թուլարուիլ. vn. s'empoisonner.

Թուլարում. V. Թուլարութիւն.

Թուլի. V. Թիւն. Թիւնիւն.

Թուլի. V. Թիւնեանիլ.

Թուլ. V. Թիւն.

Թուլս. s. numération; Թուլսիւն

մասնից, énumération des parties.
Թուս. s. grand bouchée.

Թուս. s. sabre; épée; ichtyol. esturgeon; — սեղանի վերջի վրայ, mettre à qu. le poignard sur la gorge.

Թուսից. s. bot. bigarade; — խոտ. mélisse.

Թուս. s. joue; V. Թուսիւն.

Թուսի. } s. trempe; infusion; ma-

Թուսի. } cération; — խնդր. mouiller, tremper, infuser, macérer.

Թուսի. s. Turc. | turque.

Թուսիս. s. l'Arménie

Թուսիսիւն. V. Թուսիսիւն.

Թուսիսեան. a. qui habite la Turquie.

Թուսի. s. arbrisseau. | cracher.

Թուսի. s. crachat; — արձակել.

Թուսի. s. anat. poumon; moll. méduse, poumon marin.

Թուսի. s. path. pneumonie.

Թուսի. a. à pleins poumons.

Թուսի. s. path. phtisie pulmonaire, tuberculose.

Թուսի. } s. phtisique, poi-

Թուսի. } trinaire, tuberculeux.

Թուսի. V. Թուսի.

Թուսի. a. pulmonaire.

Թուսի. s. anat. bronches.

Թուսի. V. Թուսի.

Թուսի. s. path. pulmonie, pneumonie; a. pulmonique, pneumonique.

Թուսի. V. Թուսի. a.

Թուսի. s. path. bronchite.

Թուսի. a. qui a les joues bouffies.

Թուսի. a. volatil.

Թուսի. V. Թուսի.

Թուսի. } vn. voltiger, voleter.

Թուսի. } s. étoile filante, tombante.

Թուսի. s. vol, volée; vol, essor;

— մտայ, l'essor de l'esprit, le

vol de l'imagination; — առնել, prendre son vol, la volée, son essor, voler. [volar.
Բանցնիլ va. faire envoler, faire
Բանցիկ s. cerf-volant; feuille-
 volante.
Բռչական a. volatil.
Բռչականութիւն s. volatilité.
Բռչանի s. vol. volée.
Բռչիլ vn. voler, s'envoler.
Բռչկոսիլ vn. voltiger.
Բռչնաբան s. ornithologue, or-
 nithologiste. [logie.
Բռչնաբանութիւն s. ornitho-
բռչնոգրոյժ s. oiselier.
Բռչնաբուսութիւն s. oisellerie.
Բռչնագիր s. lettré en forme
 d'oiseau. [seau.
Բռչնոսիւ a. qui a les ailes d'oi-
բռչնակ V. **Բռչնիկ**.
Բռչնակիր s. bot. alpiste.
Բռչնահմայութիւն s. ornitho-
 mancie.
Բռչնաղբ s. guano.
Բռչնախուփ s. ornith. oiseau-
 mouche.
Բռչնակահառ s. oiselier, mar-
 chand d'oiseaux.
Բռչնականկակ s. cage d'oiseau.
Բռչնարան s. volière.
Բռչնիկ s. petit oiseau, oisillon.
Բռչնուր s. oiselleur.
Բռչնուրութիւն s. oisellerie.
Բռչոյ a. volant.
Բռչողութիւն s. vol.
Բռչուն s. oiseau; a. volant, vo-
 latile.
Բռչակ s. bavolet.
Բռչիլ vn. voltiger.
Բռչող a. voltigeant.
Բռչանք s. vol.
Բոցնիլ V. **Բոնցնիլ**.
Բոսկապ V. **Բոսկապ**.
Բրածակ s. ichtyol. espadon.
Բրիլ va. pétrir; **հաց**—, pétrir,
 faire le pain.

Բրբռ s. vibration.
Բրբրոնկ s. bot. oseille.
Բրբուր s. chenille.
Բրբայլ vn. vibrer.
Բրբայցնիլ va. faire vibrer.
Բրբայցում s. vibration.
Բրբանիլ vn. vibrer.
Բրբանք s. vibration.
Բրբանի a. qui vibre, vibrant;
 — **էսի**, voix chevrotante, vi-
 brante.
Բրբրակ a. disert, flatteur.
Բրբրական a. vibrant.
Բրիւք s. bouse.
Բրծիլ va. cuire, recuire (des
 briques, etc.). [brique, etc.).
Բրծոց s. four (pour cuire de la
Բրծում s. cuite.
Բրծում a. cuit.
Բրիւսայ s. baudrier.
Բրծիլ va. mouiller, tremper,
 macérer, pétrir.
Բրծում s. bot. féverole.
Բրիցի s. bot. bigaradier.
Բրիցիլոս s. bot. mélisse.
Բրուսայ s. chiffon.
Բրում a. mouillé, trempé; s.
 V. **Բուրք**.
Բրծիլ va. mouiller, tremper, bai-
 gner; macérer.
Բրծիլ vn. se mouiller, se tremper.
Բրոց s. infusion.
Բրոնիլ V. **Բրծիլ**.
Բրիւսան a. mêlé de turc, de
 mots turcs.
Բրիւկան a. turc, turque.
Բրիւկայ a. turco-arménien; s.
 Arménien de Turquie; — **հրէն**, ar-
 ménien de Turquie.
Բրիւմիլ a. turcomane.
Բրիւնայլ vn. devenir turc, em-
 brasser l'islamisme.
Բրիւսուր a. tureophile.
Բրիւսութիւն s. turcophilie.
Բրիւրիկ s. le turc, en turc.
Բրիւսիլ sf. Turquie.

Բիսսուսնի. s. pépinière.
Բիսիկ. s. arbuste.
Բիսու. a. fourré, touffu.
Բիսուսի. s. bruit.
Բիսից. a. plein de crachats.
Բիսուսի, Բիսից, Բիսուսի.
 s. crachoir.
Բիսիս. vn. crachoter.
Բիսի. va. cracher, expectorer.
Բիսիսի. va. faire tomber en
 secouant, secouer, remuer, ébran-
 ler, faire tomber; jeter, dis-
 perser, dissiper, renverser; —
ճուշի, secouer la poussière; —
լուծի, secouer le joug.

Բիսիսի. vn. s'en aller, se re-
 tirer, s'éloigner; se disperser, se
 dissiper; tomber, se dépouiller,
 se priver, perdre.
Բիսիսի. s. secousse, ébran-
 lement, renversement; *լուծի* —,
 clin d'œil.
Բիսի. V. **Բիսիսի**.
Բիսի. s. humidité; pluie, ondée.
Բիսիցի. s. pluie d'orage, a-
 verse, orage.
Բիսիս. a. pluvieux, orageux.
Բիսիցի. a. languissant.
Բիսի. vn. languir.
Բիսիսի. s. languissement.

Ժ

Ժ. (jé = J) s. dixième lettre de
 l'alphabet et sixième des conson-
 nes; dix, dixième.
Ճիւ. s. tremblement de terre.
Ճիւ. vn. trembler.
Ճիւ. V. **Ճիւ**.
Ճիւ. s. bot. chervi, chervis.
Ճիւսից. s. boîte à ordures,
 roubelle.
Ճիւսի. s. bot. turneps.
Ճիւ. s. mauvaise odeur, odeur
 fétide, empestée; ordure, corrup-
 tion, saleté.
Ճիւսի. V. **Ճիւսի**.
Ճիւսի. a. qui a un aspect re-
 poussant, hideux.
Ճիւսիսի. s. aspect re-
 poussant, horrible, laideur af-
 freuse.
Ճիւսի. a. puant, méphitique,
 fétide, infecte; s. mauvaise odeur.
Ճիւսիսի. vn. avoir une odeur

fétide, sentir mauvais, puer.
Ճիւսիսի. s. mauvaise
 odeur, infection, puanteur; mé-
 phitisme, miasmes.
Ճիւսի. s. chim. brome.
Ճիւսի. s. chim. bromure.
Ճիւ. s. virus.
Ճիւսի. a. virulent.
Ճիւսիսի } s. viru-
Ճիւսիսի } lence.
Ճիւսի. a. virulent.
Ճիւսիսի. s. virulence.
Ճիւ. s. heure; temps, moment;
 loisir, occasion; heures canoniales,
 office; église; *արքայական* —,
 occasion favorables, *սու ճիւսի*,
 pour l'heure; *յերկուս* —, la der-
 nière heure; *ճուշի* —, l'heure du
 dîner. [copés.
Ճիւսիսի. s. faiseur d'horos-
Ճիւսիսի. s. livre d'heures, bré-
 viaire, heures.

Ժամագործ. s. horloger.
 Ժամագործութիւն. s. horlogerie.
 Ժամագրութիւն. s. horographie;
 chronique.
 Ժամադէտ. s. horoscope.
 Ժամադիտութիւն. s. horoscopie.
 Ժամադիր. a. fixé, désigné, assigné; s. qui donne de rendez-vous; — ըլլալ. donner, prendre rendez-vous; fixer, indiquer, assigner une heure, un jour.
 Ժամադրամար. } s. rendez-
 Ժամադրանդի. } vous.
 Ժամադրել. V. Ժամադիր ըլլալ.
 Ժամադրութիւն. s. rendez-vous; assignation, destination, terme.
 Ժամական. a. horaire.
 Ժամակարգութիւն. s. heures canoniales, office, heures.
 Ժամակոչ. s. bedeau. [deau.
 Ժամակոչութիւն. s. état de bed.
 Ժամակուր. s. crécelle; sonneur; ճօճանակաւոր —, pendule.
 Ժամամուտ. s. introit.
 Ժաման. a. qui arrive; qui se dépêche de, empressé.
 Ժամանակ. s. temps, siècle, époque, période; âge; temps, délai, intervalle; temps, circonstance, temps; moment, loisir; fin, terme, dernière heure; saison; mus. temps; բարեգէտ —, occasion favorable; — վաստակելի շահիլ. gagner du temps; — ունենալ, avoir du temps, le temps; — ը կորսնցընել՝ անցընել, perdre, passer le temps; այս աշխատանքը շատ — ս կերաւ. ce travail m'a pris beaucoup de temps; ասոր շատ — պէտք է, cela demande beaucoup de temps.
 Ժամանակագրութիւն. s. chronologie.
 Ժամանակագիր. s. chtoniqueur, chronologiste; — չ, chronique.
 Ժամանակագրութիւն. s. époque.

Ժամանակագրական. a. chronologique.
 Ժամանակագրել. va. écrire des chroniques.
 Ժամանակագրութիւն. s. chronographie, chronique, chronologie; վերապէս — թեան, anachronismes. [giste.
 Ժամանակախօս. s. chronologiste.
 Ժամանակախօսական. a. chronologique. [nologie.
 Ժամանակախօսութիւն. s. chronologie, chronique, chronologie.
 Ժամանակական. a. temporel.
 Ժամանակակէտ. s. terme, échéance, expiration.
 Ժամանակակից. a. contemporaine; isochrone, synchrone.
 Ժամանակակցական. a. synchronique.
 Ժամանակակցութիւն. s. synchronisme; contemporanéité,
 Ժամանակամիայց. s. laps de temps, espace de temps.
 Ժամանակայարմար. a. conforme au temps.
 Ժամանակաօրջան. s. époque, âge.
 Ժամանակաչափ. s. qui mesure le temps; chronomètre.
 Ժամանակաչափական. a. chronométrique.
 Ժամանակաչափութիւն. s. chronométrie.
 Ժամանակացոյց. s. horaire, tableau des heures, itinéraire.
 Ժամանակաւոր. a. temporel; rangé ou rédigé par ordre de temps, temporaire.
 Ժամանակաւորապէս. adv. temporairement, temporairement.
 Ժամանակեայ. a. temporel; — վարձք. récompenses temporelles.
 Ժամանակեան. a. temporel; s. temps.
 Ժամանակել. va. fixer, indiquer un temps, l'époque.

ժամանկի. vn. arriver, parvenir; avoir le temps, le loisir de, avoir du temps, du loisir; pouvoir, être en état, venir à bout de.

ժամանցեցնել. va. faire arriver ou parvenir.

ժամանցիլ. vn. arriver.

ժամանց. s. burette (de la messe).

ժամանում. s. arrivée, arrivage.

ժամանց. s. passe-temps.

ժամանար. s. heure néfaste, malheur.

ժամապահ. a. qui épie l'occasion, attentif, vigilant; — *ըլլալ*, épier l'heure, le temps, chercher l'occasion, le temps favorable, guetter; s. garde-temps

ժամապահակ. a. qui appartient à l'église.

ժամասաց. s. officiant.

ժամասացութիւն. s. office.

ժամատր. V. *Նկնդեցաւոր*.

ժամալանա. a. qui perd le temps, musard; — *ըլլալ*, perdre ou tuer le temps, s'amuser à.

ժամակախառնութիւն. s. perte de temps.

ժամանոց. } s. oratoire, chaire.
ժամանոցիլ. } pelle; rendez-vous.

ժամանուն. s. presbytere, maison du curé; — *Հրէից* synagogue.

ժամանութիւն. s. rendez-vous.

ժամարար. s. officiant.

ժամացոյց. s. montre; pendule, horloge; *զարթուքիչ* —, réveille matin; *ճոճանկաւոր* —, pendule.

ժամերգ. V. **ժամերգութիւն.**

ժամերգութիւն. s. heures canoniales, office, office divin; *առաւօտեան* —, matines; *Երեկոյեան* —, vêpres.

ժամիչ. V. **ժամակաչ.**

ժամուց. s. offrande.

ժամար. V. **ժամարար.**

ժայթիկ. va. vomir; sourdre, jaillir; *արիւն* —, vomir du sang.

ժայթաւ. s. vomissement; éruption.

ժայռ. s. dent, dentelure; rocher, roche, roc.

ժայռաւոր. a. dentelé.

ժայռո. } a. escarpé.

ժայռոտ. }

ժայռար. V. **ժանդ.**

ժանգ. s. rouille; rouillure; virus; mousse.

ժանգաբեր. } a. délétère, ve-

ժանգաբոլոր. } nimeux.

ժանգազոյն. a. qui a la couleur de la rouille.

ժանգալից. } a. rouillé, rouil-

ժանգախառն. } leux; mêlé de poison, venimeux.

ժանգալիք. } a. rouillé; gâté par

ժանգահար. } la rouille, niellé; — *ընել*, rouiller; nieller; — *ըլլալ*, se rouiller; se nieller.

ժանգահարութիւն. s. rouillure.

ժանգառ. V. **ժանկառ.**

ժանգոսած. V. **ժանգո.**

ժանգառու. a. oxydable.

ժանգառութիւն. s. action d'être gâté par la rouille; rouille.

ժանգո. } a. vert-de-grisé;

ժանգոսած. } rouillé.

ժանգոել. va. enrouiller, rouiller.

ժանգոթիլ. vn. se rouiller.

ժանգոնութիւն. } s. oxydation.

ժանգոնում. }

ժանի. etc., V. **ժանն.** etc.

ժանիկ. s. dentelle.

ժանիկազարդ. a. orné de dentelles.

ժանիկածն. a. dentelé.

ժանիար. a. qui a des dents, des défenses, adenté.

ժանիք. s. dents, défenses; mine; — *երբը կարծել*, faire la mine, regarder de travers.

Ժանկ. etc. V. **Ժանգ.** etc.
Ժանկաւ. a. gâté par la rouille, niellé; s. vert-de gris.
Ժանու. s. carrosse.
Ժանս. a. mauvais, aigre, amer, âpre; empesté, pestilentiel, contagieux; insalubre, malsain; méchant, pervers, scélérat, impitoyable, rude, brusque, aigri, hideux, rébarbatif, revêche, dégénéré; obscène, imjur; s. peste, contagion; — *օդ.* air empesté, désagréable.
Ժանսարայ. a. intractable, méchant, revêche, rebours.
Ժանսար. a. pestifère, malsain, insalubre.
Ժանսագործ. a. V. **Ժանս. a.** — *հաւ.* հարուած. peste, fléau pestifère.
Ժանսագործութիւն. s. méchanceté, scélératesse, crime, méfait, horreur; obscénité.
Ժանսարգեցի. s. bot. sycamore.
Ժանսարուկ. s. fruit du sycamore.
Ժանսածու. a. très-méchant, scélérat; contagieux.
Ժանսախ. s. path. peste.
Ժանսախուտ. s. pestiféré.
Ժանսահալած. s. désinfectant.
Ժանսահալածութիւն. s. désinfection.
Ժանսահաւ. a. âpre au goût, amer.
Ժանսահար. s. pestiféré.
Ժանսահո. V. **Ժահառ.**
Ժանսահոռութիւն. V. **Ժահահոռութիւն.**
Ժանսամտ. s. peste.
Ժանսանայ. v. devenir méchant, revêche, s'aigrir; se gâter, se corrompre, dégénérer.
Ժանսազու. s. chim. eau-forte.
Ժանսառեղ. s. path. fièvre typhoïde, typhus.
Ժանսառեղալիս. a. typhoïde.
Ժանսառեղիլ. a. d'un aspect repoussant, hideux.

Ժանացնիլ. v. rendre méchant, aigrir; gâter, corrompre, faire dégénérer.
Ժանսարու. s. bot. paliure.
Ժանսարկոյզ. s. bot. noix vomique.
Ժանսիւն. a. sale, malpropre.
Ժանուրիս. s. méchanceté, aigre, brusquerie; perversité, vice, impureté; âpreté, amertume.
Ժապաւիւն. s. ruban.
Ժապաւիւնագործ. s. rubanier.
Ժապաւիւնագործութիւն. s. rubanerie.
Ժապաւիւնալ. a. orrède rubans, chamarré. [banner.
Ժապաւիւնիլ. v. rubaner, enrubanner.
Ժառանկ. s. héritier.
Ժառանկաբար. adv. héréditairement.
Ժառանկազուրկ. s. déshérité.
Ժառանկազրկիլ. v. déshériter.
Ժառանկազրկութիւն. s. déshéritement.
Ժառանկակալ. V. **Ժառանկ.**
Ժառանկակալ. a. héréditaire.
Ժառանկակալութիւն. s. hérité.
Ժառանկակից. s. cohéritier; — *բլլալ.* v. cohéritier.
Ժառանկակցիլ. V. **Ժառանկակից բլլալ.**
Ժառանկաւոր. s. héritier; membre du clergé, clerc, ecclésiastique; — *սր Վարժարան.* séminaire.
Ժառանկիլ. v. hériter; posséder, jouir de, *սիրաւ.* —, posséder le cœur.
Ժառանկեցնիլ. v. faire hériter, instituer un héritier, faire posséder. [possède.
Ժառանկիչ. s. celui qui hérite,
Ժառանկորդ. s. héritier.
Ժառանկութիւն. s. hérédité, héritage, patrimoine, hoirie; jouissance, possession; état ecclésiastique, clergé. *Վերջիլ զրեղ ժառ.*

աւերդութիւն, déshériter, exhériter; — **Բողուլ**, laisser un héritage.

Վեռ. V. **Վայռ**.

Վեռաւոր. V. **Վայռաւոր**.

Վեռուտ. a. escarpé.

Վճան. s. bourrée.

Վճմակ. } s. coquillage.

Վճմուկ.

Վիպակ. V. **Սնդիկ**.

Վիս. a. curieux.

Վիր. a. fort, robuste, vigoureux; actif, diligent, empressé, laborieux.

Վիրամիր. a. très-fort, très-vigoureux, plein de vigueur; très-actif, très vif.

Վլար. a. s. sordide, ladre, rapace, cupide, tenace, parcimonieux.

Վլասարար. adv. sordidement.

Վլասանայ. vn. être ladre, avide, rapace.

Վլասոյքիւն. s. sordidité, ténacité, ladrerie, cupidité, rapacité, avarice sordide, parcimonie.

Վլասորէն. V. **Վլասարար**.

Վլար. s. bruit, vacarme, bagarre, tapage, alarme, tintamarre, tumulte, bacchanal.

Վլարել. vn. faire bacchanal, du bacchanal, du bruit, du tintamarre, du tapage, alarmer.

Վլասական. a. négatif, — **Կերպով** négativement.

Վլասել. vn. nier, désavouer; méconnaître, se montrer ingrat.

Վլասիլ. V. **Վասիլ**.

Վլասող. a. celui qui nie, ingrat.

Վլասողական. a. négatif.

Վլասոյքիւն. s. ingratitude.

Վլասում. s. négation, désavœu, dénégation.

Վաւրեւ. a. qui a la figure ridée.

Վաւր. a. audacieux. [oser.

Վաւրեղի. vn. devenir audacieux,

Վաւրակ. s. bot. casse.

Վաւիլ. vn. ricaner.

Վաւում, V. **Վարում**.

Վաղիլի. vn. se liquéfier, se gâter, se corrompre.

Վաղով. s. rassemblement, assemblage, collection; assemblée, réunion, conférence, cercle; rassemblement, attroupement, foule, multitude; amas, monceau; congrégation, communauté, couvent; synagogue; réunion solennelle, solennité; a. assemblé, réuni; — **Վաւաստացիոց**, assemblée des fidèles; **Վաւակահ** —, chapitre; — **Վալրաստաց**, concile; **Ի — Վաւարեւի**, réunir en conseil, en séance, tenir une assemblée, le convoquer; **պատկառելի** —, assemblée, corps vénérable.

Վաղովածամ. s. l'heure de l'assemblée, du conseil.

Վաղովածոյ. } a. rassemblé, re-

Վաղովածու. } cueilli; s. recueil.

Վաղովակ. s. petite réunion; conciliabule.

Վաղովական a. qui concerne les assemblées; s. membre de l'assemblée.

Վաղովարահ. } s. salle de ré-

Վաղովահեղի. } union ou d'as-

semblée. [d'assemblée.

Վաղովարսն. s. assemblée, lieu

Վաղովել. va. rassembler, assembler, amasser, ramasser; réduire; cueillir, recueillir; accueillir, recevoir, [synagogue.

Վաղովեղ. s. lieu d'assemblée;

Վաղովիլ. vn. se rassembler, se recueillir.

Վաղովից. } s. celui qui rassem-

Վաղովող. } ble; ecclésiaste.

Վաղովում. s. rassemblement, ras-

semblage, réunion, amas, recueil.

Վաղովուրդ. s. peuple; foule, multitude; synagogue; assemblée.

Վաղովրդական. a. populaire; particulier; s. laïque.

Ժողովրդականացնել. vn. se populariser. [larité.

Ժողովրդականութիւն s. popularité. Ժողովրդաց. s. assemblée; synagogue.

Ժողովրդապետ. s. chef de synagogue; curé. [sial, curial.

Ժողովրդապետական. a. paroissial. Ժողովրդապետաց. } s. presbytere. Ժողովրդապետարան. } bytere.

Ժողովրդապետութիւն. s. paroisse, cure. [ple.

Ժողովրդատէր. a. qui aime le peuple. Ժողովրդատիրութիւն. s. popularité.

Ժողովնի. s. bot. nerprun. Ժողովրդութիւն. vn. se recueillir.

Ժողով. V. Ժողովի.

Ժողովութիւն. V. Ժողովի.

Ժողովում. s. ramassis, action de ramasser. Ժոյժ. s. patience; —ուենալ. avoir patience, de la patience, patienter; souffrir, supporter, endurer.

Ժուժայ. } V. Ժոյժ ուեննալ, Ժուժի. } Ժուժկայի.

Ժուժի. a. supportable, tenable. Ժուժկայ. a. patient, ferme; continent, tempérant, sobre, tempéré, maître de soi; —տեսնել. continence; —ըլալ, V. Ժուժկայի.

Ժուժկայի. vn. patienter, avoir de la patience, attendre avec patience ou patiemment, prendre patience, se résigner à; être courageux, souffrir avec courage, supporter; s'opposer, résister; s'abstenir, se contenir, se retenir, avoir de la continence, se passer de.

Ժուժկայութիւն. s. patience; abstinence, continence, tempérance, retenue; sobriété; diète.

Ժուժ. s. temps, moment; fois.

Ժուռ. s. tour, promenade; —ալ, faire un tour, se promener.

Ժուռ. s. verjus (raisin vert).

Ժպիտ. s. sourire, souris; —տանտերդիծական՝ ջազըր՝ ախորժ՝ չարիմաց՝ դժեղակ, — malin, moqueur, doux, agréable, malicieux, cruel. [hardi, insolent.

Ժպիրհ. a. téméraire, audacieux, Ժպտազիւն. a. souriant; — նայուածք, regard —; adv. plein de

sourire, avec sourire, en souriant. Ժպտայից. a. plein de sourire.

Ժպտանոյ. a. au doux sourire. Ժպտի. vn. sourire, rire du bout des lèvres.

Ժպտում. s. sourire. Ժպտուն. a. souriant.

Ժպրհակուն. V. Ժպիրհ. Ժպրհի. vn. oser, avoir l'audace, le courage de, oser d'entreprendre.

Ժպրհաբիւն. s. audace, hardiesse, témérité, insolence.

Ժանի. s. demande, sollicitation, instance. Ժանի. vn. oser, avoir la hardiesse, le courage de, entreprendre, se permettre; solliciter, demander, quêter avec instance, faire de vives instances, insister, importuner, presser.

Ժանցնի. va. enhardir, donner ou inspirer de la hardiesse. Ժի. V. Ժանի.

Ժանքիւն. s. sollicitation, demande, instance; importunité, hardiesse. Ժառայալի. a. courageux, brave; diligent, actif, laborieux, ménager; —տեսնել. laborieuse, ménagère.

Ժառնայ. vn. prendre de la force, du courage, se fortifier, déployer ses forces, son courage, être courageux. Ժառայան. } a. diligent, laborieux, actif, Ժառայալի. } empressé.

Ժառայանի. va. encourager, don-

ner du courage, fortifier, ranimer.
Ժրափակ. s. courage, force, vigueur; diligence, activité, empressément, ardeur.

Ժրթեմ. adv. activement, diligemment.

Ժքքի. V. **Եքքի**.

Ժօռա. V. **Առանցարա**.

Ի

Ի. (ini = I). s. onzième lettre de l'alphabet et cinquième des voyelles; vingt, vingtième.

Ի. prép. à, au; de; par, pour; en, dans; chez; sur; pendant; avec.
Ի Փարիզ՝ **Ի Հայաստան**, aller à Paris, en Arménie. **Ի փրկութիւն**, pour sauver; **Ի սփշղիւ**, pour guérir.

Ի քսգ. adv. loin; dehors; à part, à l'écart; — **գնա՛**. va-t'en, allez-vous en, au diable, fi!

Ի քսցուս. adv. de loin.

Իքք. prép. comme, de même que, ainsi; adv. environ, presque, à peu près; conj. comme si; — **այն թէ**, — **գի**. comme si.

Իքրեւ. prép. comme, en qualité de; à peu près, à peu de chose près; — **թէ**, — **այն թէ**, — **գի**, conj. comme si.

Իքրու. prép. comme, de même que; conj. presque, à peu près.

Իքար. adv. au genre féminin.

Իքար. a. bot. gynécée.

Իքարոյ. s. bot. pyrèthre.

Իքական. a. de femme, féminin; mou, efféminé; gram. féminin.

Իքականացոյցիչ. a. faiblissant, amolissant; s. gram. — **մասնիկ**. particule de féminin.

Իքակերայ. a. qui a des forme féminines; comme une femme.

Իքամոյ. a. passionné pour les femmes.

Իքամոյիլ. vn. avoir la passion des femmes, se passionner pour les femmes. [les femmes.

Իքամոյութիւն. s. passion pour

Իքային. a. féminin.

Իքատր. a. qui aime les femmes, galant; efféminé.

Իքատրութիւն. s. amour, penchant pour les femmes, galanterie.

Իքատեմ. a. qui aime les femmes, petit-maître, galant.

Իքատօօրիդր. s. bot. santoline, aurone femelle.

Իքուրիւն. s. nature de la femme, de la femelle; caractère efféminé, mollesse.

Իժ. s. zool. vipère.

Իժար. adv. comme une vipère.

Իժարայ. a. qui a la nature d'une vipère, méchant.

Իժարոս. s. bot. vipérine.

Իժակարիւն. s. zool. vipéreau, jeune vipère. [vipère.

Իժանման. a. semblable à une **իլ**. s. fuseau.

Իլածեւ. } a. fuselé, en forme
Իլանման. } de fuseau.

Իլեցի. s. bot. fusain.

Իլիական. s. Iliade.

Իլիկ. V. **Իլ**.

Իլձ. s. souhait, envie, vœu, désir.

- Իմ.** pron. mon, ma, mien, mienne; *ս'վ իմս Իորէն,* ô mon cher Corène!
- Իմածից.** a. né de moi.
- Իմանայ.** va. comprendre, saisir, sentir; s'apercevoir de, entendre, avoir connaissance de; *զօրաւ-թեալք* —, sous-entendre.
- Իմանալի.** a. intelligible, compréhensible; —*ք*, choses intellectuelles, bien, invisibles.
- Իմաս.** s. sens, signification; *գո-խարբրական* —, sens figuré.
- Իմաստագեղ.** } a. plein d'intel-
Իմաստլից. } ligence; très-sa-
vant; plein de sens, raisonnable.
- Իմաստլտոհ.** } a. qui pense
Իմաստլտոհուրդ. } sava-
ment, sage.
- Իմաստի.** a. s. sophiste, pédant.
- Իմաստական.** a. sophistique, pédantesque, subtil.
- Իմաստկանութիւն.** V. **Իմաստկութիւն.**
- Իմաստեղի.** vn. sophistiquer, subtiliser, faire le sophiste, le pédant.
- Իմաստկանութիւն.** s. sophisme, pédantisme, pédanterie, subtilité.
- Իմաստկորէն.** adv. en sophiste, sophistiquement, pédantesquement, d'un air qui sent le pédant. — *Նահաթ,* génie élevé.
- Իմաստեղից.** V. **Իմաստեղի.**
- Իմաստնայ.** V. **Իմաստնայ.**
- Իմաստպէս.** adv. sagement, sagement, en sage, en savant.
- Իմաստաբ.** a. qui aime la sagesse, philosophe.
- Իմաստաիրար.** } adv. en phi-
Իմաստաիրապէս. } losophe,
philosophiquement.
- Իմաստաիրական.** a. philoso-
phique.
- Իմաստաիրելի.** vn. aimer la sa-
gesse, être philosophe, étudier la
philosophie, philosopher; argu-
menter, tirer une conclusion; ju-
ger, prévoir, devenir, croire, en-
tendre, imaginer.
- Իմաստաիրութիւն.** s. amour de
la sagesse, philosophie; sagesse.
- Իմաստաիրորէն.** adv. V. **Իմաստաիրար.**
- Իմաստարար.** V. **Իմաստպէս.**
- Իմաստլտոհ.** V. **Իմաստլտոհ.**
- Իմասնանայ.** vn. devenir sage,
savant, s'instruire, apprendre,
savoir.
- Իմասնասիրութիւն.** s. V. **Իմաստաիրութիւն.**
- Իմասնարար.** a. qui rend sage
ou savant, instructif.
- Իմասնացնել.** va. rendre sage
ou savant, instruire.
- Իմասնացուցիչ.** V. **Իմաս-
նարար.**
- Իմասնատար.** a. intelligent.
- Իմաստութիւն.** s. sagesse; science,
instruction, connaissance appro-
fondie des choses, savoir; raison,
bon sens, prudence, discrétion; *զերարտեմ* —, la souveraine sa-
gesse; — *Թեալք,* sagement, sa-
vamment; prudemment, discre-
tement, sensément, mûrement.
- Իմաստուիր.** sf. sage, savante.
- Իմաստուն.** a. s. sage; savant,
instruit; sensé, prudent, discret;
philosophe; adroit, habile.
- Իմաց.** V. **Իմացութիւն;** **Իմաց
այլ.** V. **Իմացնել.**
- Իմացագիր.** s. lettre d'avis.
- Իմացական.** a. intellectuel, spi-
rituel; intelligible; intelligent.
- Իմացականութիւն.** V. **Իմաց-
ութիւն.**
- Իմացող.** a. qui entend, qui sent,
intelligent
- Իմացողականութիւն.** s. intel-
lectualité.

Իմացողութիւն. V. **Իմացութիւն.**

Իմացուած. s. intelligence, esprit; conception; sens, signification; pensée, dessein; sensation, sentiment.

Իմացութիւն. } s. entendement,
Իմացում. } conception, compréhension; raison, intelligence, esprit, pensée, dessein, projet; sensation, sentiment, connaissance

Իմացնել. va. faire savoir, avvertir, informer, donner avis.

Ի միասին. adv. ensemble, avec, conjointement, en commun. [trè.]

Ի միջի. adv. au milieu, parmi, entre.
Իմն. a. s. quelque; quelconque; quelqu'un, un, certain, un certain; une espèce; quelque chose.

Իմովսանց. adv. autant qu'il est en mon pouvoir, autant que je puis, de mon mieux, de mon côté, autant qu'il m'est possible.

Ի մօտյ. V. **Մօտ.**

Իյցալ. vn. tomber, s'abattre; être renversé; fléchir, décliner, s'affaiblir; échouer; périr; **հետև** —, taquiner qn.; **միտք** —, se rappeler, se souvenir, **համբալ** —, se mettre en route; **իշխանութիւն** —, perdre l'autorité, être déchu du pouvoir; **երթտ** —, perdre les bonnes grâces; ou la faveur de; **հետև** —, poursuivre; **զիբէն** —, ressembler.

Ինգրէ. s. bot. uggor.

Ինք. V. **Ինն.**

Ինծ. s. zool. léopard de neige, once.

Ինկրէ. V. **Ինգրէ.**

Ինձ. V. **Ինծ.**

Ինձէն. adv. de moi-même, par moi-même.

Ինն. a. s. neuf (nombre).

Իննամեայ. } a. de neuf ans;
Իննամեան. } âgé de neuf ans.

Իննամեայ. a. de neuf mois.
Իննանկիւն. a. s. géom. ennéagone.

Իննեակ. } a. neuf.
Իններեակ. }

Իններորդ. a. neuvième.

Իննեւասոց. a. dix-neuf.

Իննեւասոցմեայ. a. de dix-neuf ans, âgé de dix-neuf ans.

Իննեւասոցներեակ. le dix-neuvième. [vième.]

Իննեւասոցերորդ. a. dix-neuf.

Իննեբեան. } s. a. tous les neuf.
Իննեբիք. }

Իննհարիւր. a. neuf cents.
Իննհարիւրամեան. a. de neuf cents ans.

Իննուասոց. V. **Իննեւասոց.**

Իննուասոցմեայ. V. **Իննեւասոցմեայ.**

Իննուասոցերորդ. V. **Իննեւասոցերորդ.**

Իննոցմեայ. } a. nonagénaire,
Իննոցմեան. } âgé de quatre-

Իննոցմեան. } vingt-dix-ans.
Իննոցներեայ. }

Իննոցերորդ. a. quatre-vingt-dixième.

Իննօտն. a. quatre-vingt-dix.

Իննօրեայ. s. de neuf jours; s. neuvaine.

Ինչ. s. chose, une chose; a. quelque, un, certain; **չիք** —, il n'en est rien.

Ինչ ինչ. s. quelque chose, certaines choses.

Ինչի. a. s. à quoi bon? quoi? adv. comment? — **չ'ըսես**, que dis-tu? qu'est-ce que vous dites là? — **չ'ուզէք**, que voulez-vous?

Ինչո՞ւ. conj. pourquoi?

Ինչո՞ւմ. prép. jusque, jusqu'à.

Ինչպէս. adv. comme, de même que.

Ինչպէ՞ս. adv. comment.

Ինչիք. s. biens, richesses, fortune,

Ինք } pron. lui, il, elle; *ես — քու*,
Ինքն } moi-même; *քու — քու*, toi-
 même; *նա —*, lui-même, elle-
 même; — *երես քու*, revenir à soi;
 — *ինքնու*, de lui-même.
Ինքնաբաւ. a. qui se suffit à soi-
 même, seul suffisant à lui même,
 seul capable.
Ինքնաբաւական a. présomptu-
 eux, suffisant.
Ինքնաբաւկանութիւն } s. suf-
Ինքնաբաւութիւն } fisance, présomption.
Ինքնաբր. } a. spontané
Ինքնաբրական }
Ինքնաբրար. adv. sponta-
 nément.
Ինքնաբրականութիւն } s. spon-
Ինքնաբրութիւն } tanéité.
Ինքնաբոյս. a. qui pousse de soi-
 même, naturel, natif.
Ինքնաբորբոք. a. qui s'enflamme
 ou s'irrite de lui-même.
Ինքնաբույիւ. a. qui coule de soi-
 même; naturel, natif, spontané;
 — *կամքով*, spontanément, de
 soi-même.
Ինքնաբուն. a. natif, naturel; —
բարի, qui est bon naturellement.
Ինքնագէտ. a. qui connaît, qui sait
 par soi même. [riginal.
Ինքնագիր. a. s. autographe, o-
Ինքնագիւտ. a. original.
Ինքնազիւնութիւն s. indépen-
 dance. [locéphale.
Ինքնազուլս. a. indépendant; au-
Ինքնազայ. a. qui existe de soi-
 même, par lui-même, l'être en
 lui-même.
Ինքնազործ. a. qui fait, qui agit
 par soi-même; qui s'est fait soi-
 même; construit par soi-même,
 par la nature elle-même, natu-
 rel.
Ինքնազոյս. a. qui se juge soi-même.

Ինքնադէպ. a. fortuit, casuel.
Ինքնազարդ. a. orné de soi-même,
 simple, naturel; — *խօսքեր*, pa-
 roles sans faste; — *շնորհք*, grâces
 naïves.
Ինքնազոր. a. puissant par soi-
 même, par ses propres forces.
Ինքնալուր. a. qui est entendu
 par soi-même, auriculaire; qui
 n'écoute que sa personne, qui n'o-
 béit qu'à soi même.
Ինքնախաբ ըլլալ. vn. se trom-
 per, se flatter.
Ինքնախորհարդ. a. sans pren-
 dre conseil de personne, de son
 chef.
Ինքնախուփ. a. autoclave.
Ինքնախօս. a. qui parle de soi-
 même, avec soi même.
Ինքնախօսութիւն s. monologue,
 soliloque.
Ինքնածից. a. né de soi-même,
 inné, monogénique.
Ինքնածնութիւն s. monogénie.
Ինքնակալ. a. indépendant, maî-
 tre de soi-même; s. maître abso-
 lu, autocrate, empereur; — *կամք*,
 libre arbitre.
Ինքնակալական a. autocratique.
Ինքնակալութիւն s. autocratie,
 empire. [impératrice.
Ինքնակալուի. sf. autocrate,
Ինքնակամ. a. volontaire, spon-
 tané, arbitraire; adv. volontaire-
 ment, spontanément, de soi-
 même, de son propre mouvement,
 volontiers; — *կրօնք*, superstition.
Ինքնակամութիւն a. sponta-
 néité, bonne volonté.
Ինքնակայ. a. qui subsiste par
 soi-même.
Ինքնակաւար. a. parfait en soi-
 même, entier, complet.
Ինքնակաց V. **Ինքնակայ**.
Ինքնակենսագրութիւն s. au-
 tobiographie.

Ինքնախրաչիւն s. autophagie.

Ինքնախոյ a. qui s'invite soi-même; — *բաւլ*, venir sans être appelé ou invité.

Ինքնաչարժան a. qui se détruit soi-même.

Ինքնաչարժ a. chassé par soi-même, fugitif; — *բաւլ*, s'exiler soi-même.

Ինքնահոհ a. qui n'admire que soi-même, qui a de soi une haute idée, présomptueux; affecté.

Ինքնահոհիլ vn. présumer de soi-même, avoir une haute opinion de soi.

Ինքնահոհոյ V. **Ինքնահոհ**.

Ինքնահաւանքիւն s. contentement de soi-même, présomption.

Ինքնահաւանք } V. **Ինքնահոհ** etc.

Ինքնահաւանքիւն } V. **Ինքնահոհ** etc.

Ինքնահնար a. inventé par soi-même, fictif. [même

Ինքնահոն a. qui coule de soi-même
Ինքնահրաւման a. qui agit de son propre mouvement, indépendant, spontané.

Ինքնաձայն a. qui raisonne, parle lui-même, qui s'exprime de vive voix.

Ինքնաձեռագիր s. a. autographe.

Ինքնաձեռն; a. qui agit de sa propre main; fait de sa main.

Ինքնազանգացալիւն s. autognosie, autognose.

Ինքնազանց a. qui s'offre de soi-même, fourni volontairement.

Ինքնազար a. qui fait la guerre à soi-même.

Ինքնաչարչար } a. spontané, vo-

Ինքնաչարչար } lontaire, très-disposé; — *բաւլ*, se porter, se sentir porté vers ou disposé pour.

Ինքնաչարչարալիւն s. spontanéité.

Ինքնախոյ a. qui offre soi-même; offert par soi-même, volontaire.

Ինքնաշարժ a. qui se meut par soi-même; automatique; automobile. [tique.

Ինքնաշարժան a. automa-

Ինքնաշարժիկ s. automate.

Ինքնաշարժ a. qui se vante lui-même.

Ինքնապատան V. **Ենձեպատան**.

Ինքնապատմ a. qui raconte, qui est raconté par soi-même.

Ինքնապարծ V. **Ինքնապարծ**.

Ինքնապարծաւ a. qui se blâme lui-même.

Ինքնասոյ a. dit, prononcé de soi-même.

Ինքնատր a. qui n'aime que soi, égoïste

Ինքնասիրաբիւն s. amour de soi, égoïsme

Ինքնասպան V. **Անձնասպան**.

Ինքնասպանաբիւն V. **Անձնասպանաբիւն**.

Ինքնապարտաւիւն s. autonomie.

Ինքնառեւ a. qu'on voit ou qu'on a vu de ses propres yeux

Ինքնատր a. maître de soi-même, de son sort, absolument libre.

Ինքնախորթալ vn. se tromper, se flatter.

Ինքնաշիւղ a. autotype; original.

Ինքնաշարժ a. qui fait, crée soi-même. [perbe.

Ինքնաչարչար a. présomptueux, su-

Ինքնաշարժ a. qui court par soi-même.

Ինքնեղ a. qui pousse, produit de soi-même; fortuit, naturel; adv. fortuitement, naturellement

Ինքնեղ a. qui vient par soi-même; fortuit, naturel.

Ինքնեղ a. engendré de soi-même, qui est de lui-même, naturel.

Ինքնեղ adv. de soi-même; lui-

- même, en personne; *դուռը* — *բացուեցաւ*, la portes'ouvrit d'elle-même; *Թագաւորը* —, le roi-même, le roi en personne; *ես — ես էմ*, c'est moi-même; *դու — ,* toi-même.
- Ինքնիշխան**. a. s. maître de lui-même, maître, indépendant; despotique, absolu.
- Ինքնիշխանաբար**. adv. en maître absolu, avec indépendance.
- Ինքնիշխանական**. a. absolu, suprême.
- Ինքնիշխանութիւն**. s. pouvoir absolu, indépendance; despotisme.
- Ինքնիրեն**. adv. en soi-même.
- Ինքնութիւն**. s. individualité; identité.
- Ինճնու**. } a. qui apprend
Ինճնուսով. } ou qui s'est instruit par soi-même. [cial.
- Ինքնուրայն**. a. particulier, spécifique.
- Ինքնօգնութիւն**. s. self help
- Ինքնօրէն**. a. autonome, indépendant, qui se gouverne lui-même par ses propres lois.
- Ինքնօրինութիւն**. s. autonomie.
- Իօարեան**. s. une charge d'âne.
- Իօախան**. s. 'bot. bugrane, bugrane.
- Իօսմեղու**. s. entom. bourdon.
- Իօսմուկ**. s. zool. ânon.
- Իօսպան**. s. ânier.
- Իօսանոյս**. s. bot. onobrychis esparcette.
- Իօսպայր**. } s. zool. onagre.
Իօսպայրի. }
- Իօսպար**. s. ânier.
- Իօսցուլ**. s. zool. onocentaure, jumart.
- Իօխան**. s. prince, souverain; ministre; magistrat; maître, chef, commandant.
- Իօխանաբար**. adv. comme un prince, en prince, en maître, avec autorité; — *ապրիլ*, vivre en
- prince, mener une vie princière.
- Իօխանագն**. s. prince.
- Իօխանական**. a. du prince, princier; impérial; indépendant, absolu, libre; s. prince, commandant, chef.
- Իօխանակից**. sf. princesse.
- Իօխանակից**. s. qui partage le pouvoir, collègue.
- Իօխանաձուկ**. s. ichtyol. barbeau.
- Իօխանանալ**. vn. devenir prince, dominer, commander.
- Իօխանանիս**. a. où réside le prince.
- Իօխանոպետ**. s. chef des princes; le premier ministre; dictateur.
- Իօխանապետական**. a. dictatorial.
- Իօխանապետութիւն**. s. dictature; principauté.
- Իօխանաստ**. a. impérial.
- Իօխանատր**. a. qui aime le pouvoir, ambitieux.
- Իօխանասիրութիւն**. s. amour du pouvoir, ambition.
- Իօխանավայել**. a. digne d'un prince.
- Իօխանուտ**. a. sujet.
- Իօխանիկ**. s. petit prince, le jeune prince.
- Իօխանարդի**. s. fils d'un prince.
- Իօխանութիւն**. s. principauté, souveraineté, domination; gouvernement, commandement; pouvoir, autorité, dignité, empire, faculté; indépendance, liberté, libre arbitre; droit, permission; diocèse; *Իշխանութեան հասնիլ*, parvenir au pouvoir; *արիկա էմ Իշխանութենէս վեր է*, cela est au-dessus de mon pouvoir, cela passe mon pouvoir; *ստէն — սալ սէկուեն*, donner plein pouvoir ou carte blanche à qu.; *սէկուեն Իշխանութեան սակ ըլլալ*, être sous le pouvoir, dans la dépendance de

զն.; հոգևոր ժամանակաւոր —
 pouvoir spirituel, temporel; —
 չաւոր. je n'ai pas l'autorité, le
 pouvoir de, je ne puis pas.
Բոխանուհի. sf. princesse.
Բոխանորդի. V. **Բոխանաբար**.
Բոխել. va. dominer, régner, gou-
 verner, avoir autorité sur, exer-
 cer de l'empire, de l'ascendant,
 maîtriser, être maître de, se ren-
 dre maître, avoir la main haute,
 s'emparer de; oser, avoir le cou-
 rage, la force de, se permettre.
Բոխեցող. s. dominateur, prince,
 maître, comme, commandeur; a. domi-
 nant.
Բոխեցնել. va. donner du pou-
 voir, de l'autorité, faire dominer.
Բոխեցուցիչ. a. qui fait dominer.
Բոխող. V. **Բոխեցող**.
Բոխտս. s. ichtyol. cachalot.
Բոկոյ վարուց. s. bot. momor-
 dique.
Բոկար. s. zool. blaireau.
Բոկոյի. s. anon.
Բոկոյ. V. **Յոբոյ**.
Բոկոյի. s. anon.
Բոկոյութիւն. s. pagination.
Բոկոյան. s. auberge, hôtellerie,
 hôtel.
Բոկոյանիլ. vn. descendre à un
 hôtel, héberger, loger.
Բոկոյան. } V. **Բոկոյան**.
Բոկոյան. }
Բոկոյոր. a. s. voyageur, hôte.
Բոկոցնիլ. va. faire descendre; a-
 baisser, rabaisser, baisser;apai-
 ser; calmer.
Բոկուան. V. **Բոկոյան**.
Բոկուանուն. } s. hôtellerie.
Բոկուանուն. }
Բոկուանիլ. V. **Բոկոյանիլ**.
Բոկուայ. vn. descendre; s'abaisser,
 baisser; descendre chez qn., lo-
 ger chez lui.
Բոկումբ. s. path. fluxion.

Բոկումբ. s. descente.
Բոկումբ. s. descante.
Բոբո. s. iris.
Բոլանգերէցի. a. irlandais.
Բոլան. s. islam, mahométan.
Բոլանութիւն. s. islamisme, ma-
 hométisme.
Բոլ. conj. or, donc, mais, enfin;
 certes, apparemment; en effet, réel-
 lement; même; a. essentiel, réel,
 effectif, vrai, véritable; s. essence,
 réalité, substance, vérité; — **որ**,
 conj. or, donc; — **և** —, adv. tout
 de suite, sur-le-champ; — **եթէ**,
 conj. si, si en effet, mais si; —
ես, pour moi, quant à moi, et
 moi.
Բոկական. a. essentiel, effectif,
 réel, vrai, substantiel, propre.
Բոկակից. s. consubstantiel.
Բոկակոյութիւն. s. consubstan-
 tialité.
Բոկակոյ. adv. essentiellement,
 réellement, effectivement, pro-
 prement.
Բոկակոյ. a. original; — **ա-**
զանք, un talent —.
Բոկոյանէ. adv. dès le commen-
 cement, au commencement, dans
 l'origine.
Բոկոյն. V. **Բոկ եւ իսկ**
Բոկոյութիւն. s. essence, substance;
 vérité; réalité.
Բոկուհի. sf. reine; — **Կար**, la
 sainte Vierge; — **երկնից**, reine
 des cieux.
Բոկուա. adv. jusqu'à la fin, tout
 à fait, entièrement.
Բոկուաւոր. V. **Սոկուաւոր**.
Բոկուաւոր. V. **Սոկուա-**
ւոր.
Բոկեր. V. **Վեր**.
Բոկարան. s. italianiste.
Բոկարանութիւն. s. italianisme.
Բոկարան. a. italique, italien.
Բոկանալ. vn. s'italianiser.

Բանայցի s. Raffin.
Բանայցիկ va. italianiser.
Բանբերէն s. italien, la langue italienne; adv. en italien.
Բանիւհի sf. Italienne.
Բե s. chose; affaire; fait, réalité; *բոք*, par le fait, réellement, en réalité; *առնելու ի բոք*, de toutes les manières; a. V. **Բար**.
Բանգէտ a. qui sait la chose, l'affaire, qui est dans la confiance, initié, instruit, informé, conscient; — *իմ*, je suis initié à l'affaire, je sais la chose.
Բանդիւնի քիւն s. leçons de choses.
Բանործիկ va. faire, effectuer, exécuter, réaliser.
Բանործութիւն s. fait, réalisation.
Բանործութիւն s. réalisation.
Բանործութիւն s. péripétie.
Բանրիկ a. renseigné, informé.
Բանրիկ քնիկ va. informer, avertir, instruire, mettre au courant, au fait, initier; — *ըլլալ*, s'informer, être ou se mettre au courant, savoir, s'apercevoir, remarquer, s'initier.
Բանրեան a. réel.
Բանրեանայ vn. se réaliser.
Բանրեանայէտ adv. réellement.
Բանրեանայցիկ va. faire réaliser.
Բանրեանացութիւն s. réalisation.
Բանրեանութիւն s. réalité.
Բանրեանորէն adv. réellement.
Բանրեանործակ a. entreprenant, aventureux, hardi.
Բանր s. torse, tronc.
Բանրաւոր s. réaliste.
Բանրաւորական a. réaliste.
Բանրաւորութիւն s. réalisme.
Բանրայէտ adv. réellement.
Բանր s. l'un l'autre, les uns les autres; — *ու հետ*, les uns avec les autres.

Բանր առնիլ vn. se troubler, s'alarmer.
Բանրեցանութիւն s. trouble, alarme.
Բանրացութիւն s. réalisation.
Բանր a. juste; vrai; adv. vraiment; s. justice, équité; — *է*, il est juste, il est vrai.
Բանրաւոր s. plaideur, avocat.
Բանրաւորական a. relatif à la plaidoirie, justificatif; de droit; — *գլխաբան*, école de droit.
Բանրաւորիկ vn. plaider sa cause, faire valoir ses droits, argumenter.
Բանրաւորութիւն s. plaidoirie, argumentation; droit.
Բանրաւոր V. **Բանրայէտ**.
Բանրագէտ s. juriste, jurisconsulte, praticien; — *խորհրդական*, conseiller légiste.
Բանրաղական a. juridique, de droit.
Բանրաղանութիւն s. jurisprudence, droit.
Բանրաղաւ V. **Արդարաղաւ**.
Բանրաղիրկ a. privé de droit.
Բանրաղրկութիւն s. privation de droit.
Բանրախոն a. juste, équitable; — *ըլլալ*, entrer en arrangement, s'arranger, s'accorder, s'accommoder, transiger.
Բանրախոնութիւն s. arrangement, accommodement, arbitrage.
Բանրախոն a. véridique.
Բանրայէտ adv. justement, avec justice; de plein droit, à juste titre.
Բանրաւոր V. **Արդարաւոր**.
Բանրաւորութիւն s. juridiction; compétence.
Բանրաւոր s. cessionnaire.
Բանրաւոր a. s. qui fait justice, juge, arbitre, médiateur.
Բանրաւորիկ va. arbitrer.
Բանրաւորութիւն s. arbitrage.

Թրուսնցի. a. juste, raisonnable, légitime; adv. justement, avec justice; — *հ.* il est juste.

Թրուսնցիկ. a. juste.

Թրուսնաիր. s. compromissaire.

Թրուսնաբերի. vn. compromettre.

Թրուսնաբարձից. s. compromis.

Թրուսի. V. **Թրուսի.**

Թրուսնացի. s. justice; droit, raison; *հրուսուհի,* adv. de droit, de plein droit, à bon droit, avec raison, avec justice; — *տուլ.* donner droit, raison: — *համարի,* croire juste, se croire en droit; — *հիշարի,* demander justice, raison; *սասնուսնային* — droit divin; *անանից* — *ի.* sans droit; de son autorité privée; *սաննային հրուսուսնա.* avec tout le droit qu'on a, de sa pleine autorité.

Թրուսնիւ. adv. vraiment.

Թրնդնից. s. des objets, des choses.

Թրնրահաղարդ. a. communicant.

Թրնրահաւո. a. conciliant.

Թրնդիսն. s. chim. iridium.

Թրնդիսնայտմ. s. soirée.

Թրնդիսնամսմ. s. soirée.

Թրնդիսնայոյս. s. crépuscule.

Թրնդիսնամուս. s. soirée; *հարկնուսնային,* dans la soirée.

Թրնդիսնայոսն. s. soirée; — *ի.* dans la soirée.

Թրնդիսն. V. **Թրնդիոյ.**

Թրոզոսնային. s. fait.

Թրոք. adv. vraiment.

Թրոք՛ pt. interj. ah si! Dieu le veuille! plutôt à Dieu ou au ciel! fasse le ciel!

Թրոք՛. **Թրոք՛** pt. V. **Թրոք՛** pt.

Թրոք՛. **Թրոք՛** adv. par quoi? avec quoi? de quoi? comment?

Թրու. s. huile; huile d'olive; beurre; onguent, pommade; huile aromatique, essence, parfum; — *հարկնային* — *հարկնային*, parfum; — *հարկնային*, crème, huile sacrée;

— *հարկնային*, crème, huile sacrée, huile; — *հարկնային*, huile de soi de morue; — *հարկնային*, engraisser, s'engraisser.

Թրուսնաբեր. a. qui porte de l'huile, des essences.

Թրուսնային. a. huileux.

Թրուսնային. s. prix d'huile.

Թրուսնայինի. va. oindre la tête, initier, sacrer, ordonner.

Թրուսնայինի. a. initié, sacré.

Թրուսնայինի. s. parfumeur.

Թրուսնայինային. s. parfumerie.

Թրուսնայինային. a. trempé d'huile

Թրուսնայինային. } aromatique, onctueux, huileux, couvert de parfums; — *գլուխ,* tête parfumée.

Թրուսնային. } a. plein d'huile, huil-

Թրուսնային. } leux, onctueux, gras.

Թրուսնային. s. huilier.

Թրուսնային. a. huileux.

Թրուսնայինի. a. peint à l'huile; a. peinture à l'huile.

Թրուսնային. V. **Թրուսնային.**

Թրուսնային. s. malathrum.

Թրուսնային. s. huilerie.

Թրուսնային. a. oléifiant, oléigène.

Թրուսնային. va. huiler, oindre, graisser.

Թրուսնային. s. un pent d'huile.

Թրուսնային. a. huileux; crasseux.

Թրուսնային. va. graisser; *Թրուսնային* — la patte.

Թրուսնային. prop. son, sa, ses; le sien, la sienne, les siens, les siennes; propre. [même]

Թրուսնային. a. posé, établi par lui.

Թրուսնային. a. né de lui même.

Թրուսնային. a. où est sa demeure.

Թրուսնային. a. sien, propre, particulier. [même]

Թրուսնային. a. construit par lui.

Թրուսնային. s. comme son propre.

Թրուսնային. a. qui ne pense qu'à soi; — *Թրուսնային*, intérêt personnel.

Իրայից. a. s. sien; — **ք**, les siens; ses affaires.
Իրանայից. a. créé par lui même:
Իրացնի va. s'approprier, identifier, assimiler.
Իրացում. s. assimilation.
Իրաբանից, **իր**. a. s. chacun, chaque; respectif; — **ք**, chaque individu; — **ծառ**, chaque arbre.
Իրովի. } adv. de lui-même, de
Իրովից. } soi-même; par soi-même, par eux-mêmes, de son

propre mouvement, de sa propre main, spontanément, par sa propre volonté; a. son, sa, sien; sienne; — **իրթալ**, aller en personne.
Իրովանց. adv. autant qu'il peut; autant qu'il est en lui, autant qu'il lui est possible, de son côté, de son mieux.
Իրաբան. s. nature particulière, propriété. [propre-
Իրարայից. a. son, sa, sien, sienne,

L

Լ. (liou = L) s. douzième lettre de l'alphabet et septième des consonnes; trente, trentième.
Լաբարոն. s. labaram.
Լաբիրիթնոս. V. **Բալիդ**.
Լաբրակ. s. ichtyol. labrax, bar.
Լազան. s. raquette.
Լազուարք. s. minér. lapis lazuli.
Լազուս. s. maïs, blé de Turquie.
Լաք. s. habit; linge; — **լուսլ**, faire la lessive; — **լուսող**, blanchisseur, blanchisseuse
Լաքակազմ. a. relié en toile
Լաքեղէն. s. linge.
Լաճուարդ. V. **Լազուարք**.
Լալ. s. V. **Լալից**; vn. pleurer, verser des larmes
Լալազից. a. baigné de larmes, larmoyant, éploré, gémissant; adv. tout en larmes
Լալական. s. a. qui pleure, pleureur, pleurnicheur, larmoyant.
Լալից.
Լալիք
Լալուքից. } s. larmes, pleurs, }
 } gémissements.

Լալիան. V. **Լալական**.
Լալանուրից. s. pleurnicherie.
Լալում. V. **Լալից**.
Լալոյն. V. **Լալից**.
Լախ. V. **Բողբոջ**
Լախուր. s. bot. ache.
Լախս. s. massue; **սասխիս** —, — noueuse.
Լակ. s. pâtée.
Լական. s. bassin, cuvette.
Լակել. va. laper.
Լակիւ. V. **Ղակիւ**.
Լակոնարան. a. laconique
Լակոնարանութիւց. s. laconisme.
Լակոնար. adv. laconiquement.
Լակոնական. a. laconique.
Լակոնականութիւց. s. laconisme.
Լակոնացի. a. laconique.
Լակոնիկ. a. laconique; adv. laconiquement; — **խօսիլ**, parler —
Լակոս. s. petit chien; gars, gamin.
Լակն. s. gars
Լակա. V. **Յլծուղա**. [isme.
Լակայականութիւց. s. lama-

Լաւք. s. chape.
Լաւքակ. s. petite chape, anse; boutonnière.
Լաւքար. s. lampe.
Լաւքի. vn. porter, soulever.
Լայն. a. large; ample, vaste, étendu.
Լայնափոց. a. béant.
Լայնազոյն. adv. largement; amplement; — *պատմել ըսել*, raconter, dire longuement.
Լայնադէմ. a. qui a une large figure.
Լայնաթիւ. a. aux larges ailes.
Լայնալուօք. a. qui a une large poitrine.
Լայնալիք. a. bien arrondi, très large; s. arc bien arrondi, grand arc, arc à longue portée.
Լայնախորհարդ. a. qui a de la longanimité, patient. [բոժ.
Լայնամուտայ. V. **Լայնաբար**.
Լայնածիք. a. large. [prit.
Լայնահամեմար. a. d'un grand es-
Լայնածիղ. V. **Լայնաթիւ**.
Լայնախիւղ. a. au front large.
Լայնացայ. vn. s'élargir, s'étendre, se préter. [étendu.
Լայնաթիւ. a. vaste, spacieux,
Լայնասալարք. a. qui a de larges feuilles.
Լայնափիւռ. } a. qui s'étend
Լայնասրած } tout autour,
 très vaste, très étendu.
Լայնաերես. a. à larges feuilles.
Լայնացնել. va. élargir, relargir, étendre.
Լայնափողոց. s. rue large; a. qui a de larges rues.
Լայնի. V. **Լայնացնել**.
Լայնիպակ. a. qui a de larges ongles.
Լայներես. V. **Լայնադէմ**.
Լայնուայ. V. **Լայնացայ**.
Լայնթի. a. large.
Լայնագ. a. qui a de larges pieds.

Լայնաթիւք. s. largeur; élargissement; ampleur; géog. latitude.
Լայնուցք. V. **Լայնաթիւք**.
Լայնաերեսի. s. bot. platane.
Լայնցնել. V. **Լայնացնել**.
Լայնք. s. largeur. *կրկին* — double largeur. [ment.
Լայնորէմ. adv. largement, ample-
Լայնայ. s. laque.
Լանկետ. s. crémaillère.
Լանկաւակ. s. bride, mentonnière.
Լանգ. V. **Լանգք**.
Լանգափոց. a. décolleté.
Լանգաղի. s. collier; — *կամար*, écharpe.
Լանգազգեստ. s. corsage.
Լանգակամ. a. thorachique.
Լանգալիք. V. **Լանգակամ**.
Լանգաւոց. s. pectoral du grand prêtre.
Լանգապահ. s. anime.
Լանգոսկր. s. anat. sternum.
Լանգք. s. thorax; sein, gorge.
Լաւկամաւակ. V. **Լեւկամաւակ**.
Լաւկար. s. bataillon, régiment.
Լաչակ. V. *Կոչ*.
Լապտեր. s. lampe, lampion, lanterne; — *Կախ' ծովերէքքի* fanal; *մոգակած* — lanterne magique.
Լաստ. s. radeau.
Լասակ. s. petit radeau; écha-faudage. [faudage.
Լասակեր. s. échafaud, écha-
Լասակալ. s. radeau; léger navire.
Լասել. va. construire, préparer.
Լասակի. s. bot. aune.
Լասակ. s. bot. ladanum.
Լասակի. s. bot. latanier.
Լատին. a. latin; — *լիզու*, le latin, la langue latine; — *եկեղեցի*, l'Église latine.
Լատինաբարութիւն. s. latinisme.
Լատինադէմ. a. latiniste.
Լատինակամ. a. latin; latinisant.

Լատինացիացաբիւն. s. latinisation.
 Լատինացի. s. latin-arménien; arménien-romain, arménien latinisant.
 Լատինաման. a. qui a la manie de se latiniser.
 Լատինամանութիւն. s. manie de se latiniser.
 Լատինացայ. vn. se latiniser.
 Լատինացի. a. s. latin, romain.
 Լատինացիել. va. latiniser.
 Լատինիբրէն. adv. en latin; s. le latin, la langue latine.
 Լատր. s. cordon; cordeau, fil à plomb; mus. corde; corde d'un arc; anat. tendon.
 Լատրաքոմից. s. l'action de mesurer avec un cordeau; cordeau.
 Լատրախաղաց. s. funambule, danseur de corde.
 Լատրախնայ բլլայ. vn. s'étrangler avec une corée.
 Լատրախիլ. s. joueur de marionnettes.
 Լատրակ. s. cordonnet.
 Լատրակայ. s. mus. chevalet.
 Լատրախանութիւն. s. chir. ténotomie.
 Լատրածից (շուան). s. cargue.
 Լատրան. s. ficelle.
 Լատրաչափիլ. va. arpenter.
 Լատրաչափութիւն. s. arpentage.
 Լատրաւոր. a. à corde, — նախ. գործած, instrument —.
 Լատրել. va. tendre, bander, encocher; ժամացոյցը —, monter la montre; թակարդ. որոյւյթ —, tendre des pièges.
 Լաց. V. Լայիւն.
 Լացնել. va. faire pleurer.
 Լաւ. a. bon; probe, honnête; — է, il est bon, il vaut mieux; — նա. mieux; — զանախնիք, je crus qu'il valait mieux; — իւր սիրտ, aimer mieux.

Լաւան. s. lave.
 Լաւաքորայ. a. qui a un bon caractère.
 Լաւաքորութիւն. s. bon caractère.
 Լաւաքոյն. a. meilleur; — զանախնիք, considérer, préférer infiniment mieux.
 Լաւախում. a. qui dit du bien, bon.
 Լաւախաւոր. a. bienveillant, bon, obligeant.
 Լաւախաւորութիւն. s. bienveillance, bonté, obligeance.
 Լաւաւանայ. vn. abonner, devenir bon ou meilleur, s'améliorer.
 Լաւան. s. fauce.
 Լաւանախնիկ. a. bien informé ou renseigné.
 Լաւանակ. a. s. optimiste.
 Լաւանախութիւն. s. optimisme.
 Լաւանցնել. va. abonner, rendre bon, meilleur, améliorer.
 Լաւիտայ. a. qui entend bien.
 Լաւիս. s. prince.
 Լաւիտայ. V. Լաւաւանայ.
 Լաւաւոր. spt. les gens de bien.
 Լաւաւութիւն. s. bonté; probité; bonne qualité; qualité d'une chose bonne; amélioration.
 Լաւացնել. V. Լաւանցնել.
 Լաւի. s. patée; action de taper.
 Լաւիտակ. va. dévorer, avaler avidement.
 Լաւիլ. va. taper; dévorer, gouter.
 Լաւիլ. a. dévorant.
 Լաւիլէզ. } a. qui dévore, dé-
 Լաւիլիզոյ. } vorant.
 Լաւիլիլիլ. V. Լաւիտակ.
 Լաւիտայ. a. dévorant.
 Լաւոր. s. anat. foie.
 Լաւորայիւն. a. hépatique.
 Լեզուն. s. légion; պատուայ —, — d'honneur.
 Լեզուաւորութիւն. a. composé de plusieurs légions.
 Լեզունակ. a. légionnaire.
 Լեզու. s. langue; langue, langage,

idiome; *գարգառական* —, dialecte, idiome; *գարգառական* —, la langue française, le français; *Գարգառան* —, la langue arménienne, l'arménien; *գոնգանի անուանի անգլիսի* —, langue vivante, morte, maternelle; *այլ և այլ լեզուներ խոսիլ*, parler différentes langues; — *ի ուսուցիչ*, professeur de langues.

լեզուաբան s. linguiste.
լեզուաբանական a. linguistique.
լեզուաբանաբան s. linguiste.
լեզուազար a. qui a des démangeaisons de parler, bavard, babillard.
լեզուազարիլ vn. avoir des démangeaisons à la langue, être bavard, bavarder, babiller.
լեզուազարաբան s. démangeaison de parler, intempérance de la langue, fureur de parler, bavardage.
լեզուագետ s. linguiste.
լեզուագիտական a. linguistique.
լեզուագիտաբան s. linguistique, connaissance des langues, glossologie. [phie].
լեզուագրաբան s. glossographe.
լեզուախոսաբան s. action ou don de parler plusieurs langues; méd. glossologie.
լեզուամայր a. parlé par le bout de la langue. [lucette].
լեզուակ s. languette, anobe,
լեզուական V. *լեզուային*.
լեզուահաս a. qui a la langue coupée.
լեզուաձուկ s. ichtyol. sole.
լեզուային a. lingual.
լեզուային s. disert, grand
լեզուանի } parler, bavard;
 — *սլուկ* avoir la langue bien affilée, bien pendue. [bavardage].
լեզուաճարաբան s. loquacité,

լեզուառա V. *լեզուահաս*.
լեզուաբանիչ s. linguiste.
լեզուաբանական a. linguistique.
լեզուաբանաբան s. linguistique.
լեզուիկ V. *լեզուակ*.
լեզուախոս a. mélé de sel, amer.
լեզուկ s. indigo.
լեզուկանի } s. bot. indigotier.
լեզուկի }
լեզուահամ a. qui a un goût amer.
լեզուազարառ a. épouvanté.
լեզուհր s. minér. alumite.
լեզուիտիկ s. bot. menthe de coq.
լեզի s. sel, bile; fig. bile, sel, colère, dépit; a. amer.
լեզուաբան s. amertume.
լեզնի s. bot. citron; — *ազնի* *սիտրուս* acide citrique.
լիմոնապքա s. chim. acide citrique.
լեզ s. sans poil, usé.
լեզուամուկ s. peau sans poil.
լեզիկ vn. perdre le poil, s'user, être usé.
լեռ s. montagne, mont.
լեռնաբարձ a. haut, grand comme une montagne.
լեռնաբան a. s. celui qui habite les montagnes, montagnard.
լեռնագիր s. orographe, orographe. [montagnes].
լեռնագիւղ s. village dans les
լեռնագրական a. oréographique, orographique. [orographie].
լեռնագրաբան s. oréographe,
լեռնագրիչ V. *լեռնագրաբան*.
լեռնադաշտ } s. plateau.
լեռնադաշտակ }
լեռնակ s. monticule.
լեռնակահա a. de montagne, montagnaux; s. montagnard.
լեռնակառ } a. qui vit sur les
լեռնակառիկ } montagnes.
լեռնակառաբան s. vie retirée dans les montagnes.

Լեռնակողմ. s. flanc de montagne, côté, coteau.
Լեռնակողմ. s. pays des montagnes, région des montagnes, lieu montagneux.
Լեռնակոյն կարկաս. s. montagne; — *աշխարհ*, pays montagneux.
Լեռնակուսակ. a. amoncelé, entassé comme une montagne; — *ալիք*, vagues enflées.
Լեռնահողով. a. hérissé de montagnes.
Լեռնամեծ. a. qui ressemble à une montagne, énorme; — *կուսակիլ*, s'amonceler; — *կոհակ*, vagues comme des montagnes.
Լեռնամոր, Լեռնամուկ. V. **Լեռնամուկ**. [tagnard.
Լեռնային. a. montagneux; **մեռնակուսակ**. vn. devenir comme une montagne, s'amonceler, s'élever. [tagne.
Լեռնամեծ. a. comme une montagne.
Լեռնաշղթա. s. chaîne de montagnes. [tagne.
Լեռնասուր. a. qui aime les montagnes.
Լեռնասուր. V. **Լեռնակողմ**.
Լեռնացի. va. amonceler.
Լեռնակալ. a. environné de montagnes.
Լեռնա. a. montagneux.
Լեռնակոյն. spl. les habitants du pied d'une montagne.
Լեռնակ. s. le pied, le bas d'une montagne; le pays qui s'étend au bas d'une montagne.
Լեռնակոյն. spl. population de montagne, montagnards.
Լեռնակ. s. broie.
Լեռնակ. s. anat. dent molaire.
Լեռնակ. va. piler, broyer, triturer, pulvériser, concasser.
Լեռնակ. s. bocardage; broyage; broyement.
Լեռնակուկ. s. bassin, vallée.

Լեռն. V. **Լեռնակ**.
Լեռնակոյն. s. lobe du foie.
Լեռնակոյն. s. path. hépatite.
Լեռնակոյն. s. bot. germandrée.
Լեռնակոյն. s. path. maladie de foie.
Լեռնակողմ. s. le côté du foie.
Լեռնակուսակ. a. aruspice
Լեռնակուսակ. s. aruspice.
Լեռնակուսակ; a. hépatique.
Լեռնակուսակ. V. **Լեռնակոյն**.
Լեռնակուսակ. s. path. hépatologie.
Լեռնակուսակ. s. misér. hépatite.
Լեռնակ. a. qui est sans poil, pelé; aigu. [sans poil.
Լեռնակուսակ. a. qui a le corps
Լեռնակուսակ. a. qui a la peau sans poil, lisse. [son poil.
Լեռնակուսակ. vn. se peler, perdre
Լեռնակուսակ. s. état de. ce qui est pelé, sans poil, lisse.
Լեռնակուսակ. va. remplir, emplir, combler; rassasier, satisfaire, assouvir; accomplir, compléter, suppléer; *տեղը* —; tenir lieu de; remplacer; *աղեղը* —; bander ou tendre l'arc.
Լեռնակուսակ. V. **Լեռնակուսակ**; *իրենդ* — *մարդ*, homme plein de lui-même.
Լեռնակուսակ. vn. se remplir, être rempli, venir à son comble; *սիրտը* —; avoir le cœur plein, gros.
Լեռնակուսակ. V. **Լեռնակուսակ**; — *ձեռքով*. V. **Լեռնակուսակ**; — *երես*, visage plein.
Լեռնակուսակ. s. léviathan.
Լեռնակ. s. escarpe; *առ* — à pic.
Լեռնակուսակ. a. tout plein.
Լեռնակ. V. **Լեռնակ**.
Լեռնակուսակ. s. marelle.
Լեռնակ. a. plein, rempli, comble; — *երեսակուսակ* — *իրենդ* — *սիրտը* — *ձեռքով*. s. plein de reconnaissance, d'amour, de fautes; — *ձեռքով*, à pleines mains; — *ձեռքով*;

plein ou couvert de gloire; — *առաքով*, chargé de butin; adv. pleinement, complètement; ի և ի. V. Լիւնիի.
 Լիւսաբախիկ. a. comblé de bonheur, très-heureux.
 Լիւսաբերուն. adv. à pleine bouche, de bon cœur.
 Լիւսաբուխ. a. qui coule abondamment, abondant.
 Լիւսաբուն. adv. à poignée, à pleines mains.
 Լիւսազոր. a. bien tendu.
 Լիւսգոր. a. qui a le plein pouvoir; — *դ. Բրայան*, ministre plénipotentiaire.
 Լիւսգորութիւն. s. plein pouvoir.
 Լիւսոբն. adv. à plein poumons; — *շնչել՝ ծծել*, respirer —
 Լիւսլուսիւն. a. en pleine lune; s. pleine lune.
 Լիւսկասար. a. parfait, plein, entier; complet; adv. parfaitement, entièrement, pleinement; — *Էշխանութիւն*, pouvoir absolu; — *Ներքու. Թիւն*, indulgence plénière.
 Լիւսձեռն. adv. à pleines mains.
 Լիւսձիգ. a. qui tire bien un arc.
 Լիւսձիւր. a. abondant; généreux, libéral.
 Լիւսձագիլ. a. qui a plusieurs griffes; plein de griffes.
 Լիւսյոյս. a. qui a plein espoir, qui est plein d'espoir, d'espérance; — *ըլլալ*, avoir plein espoir.
 Լիւսնալ. vn. être plein, rempli, comblé, se remplir; se rassasier.
 Լիւսոզի. adv. à pleine vapeur, à toute vapeur.
 Լիւսպասար. a. tout plein, comblé.
 Լիւսպատու. a. raconté en détail, détaillé.
 Լիւսպարար. V. Լիւսպասար.
 Լիւսպարգետ. a. qui comble de dons, très-généreux; comblé de dons, de biens.

Լիւսալէս. adv. pleinement, abondamment.
 Լիւսաբուն. a. plein de fruits, fertile.
 Լիւսառատ. a. surabondant.
 Լիւսասուն. a. plein de colère.
 Լիւսցնել. va. remplir, combler; rassasier de.
 Լիւսնոն. s. oliban.
 Լիւսնոս. s. bot. arbre qui produit l'oliban.
 Լի և ի. V. Լիւնիի.
 Լիզազից րնել. va. nettoyer en léchant, dévorer.
 Լիզել. } va lécher.
 Լիզուլ. }
 Լիկէն. s. lycée.
 Լիճ. s. lac, étang; fig. — *լուսյ, օւլ*,
 Լիւն. s. bot. citron.
 Լիւննաքքու. s. chim. acide citrique.
 Լիւննաքուր. s. limonade.
 Լիւննեթի. } s. bot. citronnier.
 Լիւննի. }
 Լիւսաթ. s. limbes. [sile.
 Լիցիւն. s. minér. ambre fossile.
 Լիցն. s. gencive; *թուել լիւցն*, avoir mal aux gencives.
 Լիցնութիւն. s. origine, génération, création.
 Լիցիլ. v. auxil. être, exister; devenir, se convertir, se faire, se rendre; se trouver, avoir lieu, arriver; — *արժ* devenir homme.
 Լիցուր. V. Լիցն.
 Լիւլ. adv. pleinement.
 Լիւլիւ. V. Լիւլ.
 Լիւլիւն. s. plénitude, abondance, foison; satiété; Է —, à satiété.
 Լիւլի. a. plein, comble; adv. pleinement, tout plein, a foison.
 Լիւխ. s. essieu.
 Լիւխնիկ. s. poulie.

- Լիր.** s. livre (poids); liane.
Լիր. s. plein, plénitude.
Լիրան. s. livre (monnaie d'or).
Լիրի. a. effronté, impertinent, insolent, dévergondé, impudent, cynique.
Լիցի. s. osselet; — խաղալ, jouer aux — s.
Լիսոյ. V. Լադ.
Լիստից s. oppression, vexation, tourment, mauvais traitement; viol.
Լիտել. vn. opprimer, vexer, mal-traiter, tourmenter, torturer; violer, déshonorer.
Լիտիչ. a. celui qui vexe, qui tourmente. (Լիստից).
Լիտիստից ou **Լիտուս**, V. Լիլ-Լիսիլի. V. Ժողովիլ.
Լիստիլ. a. corrompu.
Լիտար. a. qui porte un joug.
Լիտիր. a. qui met un joug.
Լիտկ. s. levier; balance.
Լիտկից. a. s. attelé au même joug, uni sous le même joug; collègue, associé, compagnon; conjoint, époux, épouse.
Լիտկանութից. s. dispute, querelle; mauvais ménage.
Լիտկական. a. conjugal.
Լիտկիցի. va. atteler au même joug, atteler ensemble; rejoindre, joindre, unir; unir par mariage.
Լիտկութից. s. conjonction, jonction, union, lien; mariage; astr. syzygie; conjonction de deux planètes. (un joug).
Լիտիկ. a. qui tire, qui porte
Լիտրակ. a. détaché du joug, dételé; séparé de corps.
Լիտրակութից. s. séparation de corps.
Լիել. va. atteler au joug, atteler; joindre, unir.
Լիցիդուս. a. qui résiste au joug.

- Լիցիդուս.** a. qui secoue le joug; récalcitrant, rebelle; — զուլ, secouer le joug, se mettre en liberté.
Լիտից. a. qui s'attelle facilement.
Լիտար. V. Լիտար.
Լիտար. s. anat. zygoma.
Լիտար. a. uni sous le même joug; conjoint, associé, compagnon; pareil, correspondant.
Լիտարիլ. va. joindre, unir, rejoindre; gram. conjuguer; Է՞՞ —, unir, réunir.
Լիտարութից. s. conjonction, jonction, union; astr. syzygie, conjonction de deux planètes; gram. conjugaison.
Լիտար. s. acre.
Լիտար. V. Լիտի.
Լիտար. vn. être sans pudeur, se conduire avec impudence, être lubrique, cynique, insolent, mener une vie déréglé.
Լիտար. V. Լիտարից.
Լիտար. V. Լիտարից.
Լիտարից. va. faire perdre la pudeur, rendre impudent, obscène.
Լիտարութից. s. propos obscène.
Լիտարից. a. d'une parure dévergondée, obscène.
Լիտի. s. impudent, lubrique, libertin, déréglé, débauché, insolent, effronté, dévergondé; lascif, obscène, déshonnéte.
Լիտիլ. V. Լիտարից.
Լիտարութից. V. Լիտարից.
Լիտի. s. litière.
Լիտարից. s. impudence, lubricité, vie déréglée, dévergondage, effronterie, déshonnéte, obscénité, impudicité, libertinage.
Լիտիլ. va. salir, souiller.
Լիտիլ. vn. se salir. (propre).
Լիտարից. a. sale, dégoutant, mal-
Լիտար. s. grand lac.
Լիտիլ. s. petit lac, étang.

Լնննույ. vn. s'étendre en lac, s'étendre.
 Լննույ. } s. bord du lac.
 Լննույ. }
 Լննույ. V. Լննույ. [ler.
 Լննույ. va. presser, comprimer, fou-
 Լննույ. V. Լննույ.
 Լննույ. vn. finir, être terminé.
 Լննույ. va. finir, achever, terminer.
 Լննույ. a. path. scorbutique.
 Լննույ. a. scorbutique.
 Լննույ. } s. path. scor-
 Լննույ. } but.
 Լննույ. s. path. gingivite.
 Լննույ. va. baratter, battre le lait.
 Լննույ. va. emplir, remplir, combler; rassasier, satisfaire, assouvir; accomplir, compléter, suppléer; consommer, achever; effectuer, réaliser, charger.
 Լննույ. vn. se laver; se baigner, prendre un bain.
 Լննույ. s. action de se laver, de se baigner; bain.
 Լննույ. s. baignoire, bain; salle de bain. V. Լննույ.
 Լննույ. va. laver, baigner.
 Լննույ. s. baigneur.
 Լննույ. s. bot. tomate.
 Լննույ. va. embobiner, emballer.
 Լննույ. s. seul, simple; privé ou dépourvu de; vide, désert; adv. seulement, uniquement.
 Լննույ. V. Լննույ. adv.
 Լննույ. s. brique, pain de savon.
 Լննույ. s. nage, natation; V. Լննույ.
 Լննույ. vn. nager.
 Լննույ. a. s. nageur, qui nage; poisson.
 Լննույ. s. nageur; plongeur.
 Լննույ. s. caleçon de bain.
 Լննույ. s. rouleau.
 Լննույ. va. mâchonner.

Լննույ. a. liquide, fluide; lâche, mou.
 Լննույ. s. lumière; clarté, éclat, splendeur; jour; est; — Լննույ. Լննույ. exposer à la lumière, mettre au jour, au grand jour, donner publication, publier, livrer à la publicité; — Լննույ. revenir au jour, voir le jour, venir au monde; Լննույ. — mon âme, ma vie, mon cher, mon très-cher.
 Լննույ. s. ichtyol. lotte.
 Լննույ. } s. ornith. caille;
 Լննույ. } Լննույ. —, caille-
 Լննույ. } teau.
 Լննույ. s. cage à cailles.
 Լննույ. V. Լննույ.
 Լննույ. s. ornith. caille-teau.
 Լննույ. } s. salive, bave.
 Լննույ. }
 Լննույ. s. anat. membrane muqueuse, la muqueuse.
 Լննույ. s. salivation.
 Լննույ. a. salivaire.
 Լննույ. a. salivaire.
 Լննույ. } a. baveux.
 Լննույ. }
 Լննույ. va. agacer les dents.
 Լննույ. a. paresseux.
 Լննույ. s. moll. limace.
 Լննույ. s. zool. couleuvre.
 Լննույ. s. path. convulsion.
 Լննույ. s. puce; — Լննույ. Լննույ. — Լննույ. chercher des puces, épucier.
 Լննույ. s. bot. pouliot.
 Լննույ. V. Լննույ.
 Լննույ. s. bot. psyllion.
 Լննույ. a. qui peut se laver; — Լննույ. bain.
 Լննույ. va. laver; baigner; — Լննույ. débarbouiller, se débarbouiller.
 Լննույ. s. lavoir.
 Լննույ. s. ablution (l'eau qui sert à laver le calice après la communion).
 Լննույ. s. lavure.

Լուացարանի. s. laivoir; baignoire; lavabo. [seur.
 Լուացարար. s. laveur, blanchis-
 Լուացարարահի. sf. blanchis-
 seuse.
 Լուացիկ. a. qui sert à laver, à
 baigner; — գոնք, bain de pieds.
 Լուացու, Լուացուկի. s. rin-
 çure. [gner.
 Լուացուի. vn. se laver; se bai-
 Լուացուկ. s. bot. lavande.
 Լուացուկի. spl. rinçure; lavasse.
 Լուացուի. s. action de laver, de
 baigner, lavage; ablution.
 Լուացի. s. blanchissage.
 Լուացուի. s. ablution.
 Լուսի. s. bot. haricot.
 Լուի. va. ourler.
 Լուսերականի. s. luthérien.
 Լուսերականաբանի. s. luthé-
 ranisme. [de jardin.
 Լուսի. s. entom. altises, puces
 Լուսոս. V. Լուսիսոս.
 Լուծ. s. joug; fig. joug, servitude,
 asservissement; couple, paire;
 լուծք եղանկ, attelage de bœufs;
 — բռնաբանել, secouer le joug.
 Լուծակ. s. chim. solution.
 Լուծական. a. soluble.
 Լուծականություն. s. solubilité.
 Լուծի. va. délier, détacher, dé-
 faire, dénouer; débrouiller, dé-
 mêler; dissoudre, décomposer, li-
 quéfier, fondre; dissiper, détruire,
 trancher, faire cesser, apaiser;
 résoudre, expliquer; délivrer, af-
 franchir, débarrasser; affaiblir,
 énerver; analyser; purger; vio-
 lenter, enfreindre; փորս կը լուծե-
 յի, j'ai le dévoiement, la diarrhée,
 la colique; — ամուսնու թիւնը, dis-
 soudre un mariage; պահքը —
 rompre le jeûne.
 Լուծիչ. a. qui délie, dissolvant;
 laxatif.
 Լուծողական. a. laxatif.

Լուծում. s. solution.
 Լուծուիլ. vn. se délier, se dé-
 nouer; se dissoudre, se décompo-
 ser; être destitué.
 Լուծում. s. dissolution, décom-
 position; solution, dénoûment; a-
 nalyse, explication; violation, in-
 fraction, destruction; — սրտա-
 նի, diarrhée, dévoiement; — ամ-
 սնունդի թիւնի ժողով, dis-
 solution d'un mariage, d'une assem-
 blée. [etc.
 Լուս. et tout ses dérivés V. Լուս,
 Լուսայ. s. obole, monnaie.
 Լուսալուսուի. s. agio.
 Լուսալուսուի. s. changeur.
 Լուսալուսուի. s. change.
 Լուս. a. silencieux, muet, taci-
 turne; — ըլլալի միտ, garder le
 silence, être silencieux, rester
 muet, ne dire mot, se taire; —
 կեցիք, tais-toi, chut!
 Լուս լուս, Լուս մուս. a. ta-
 citurne, silencieux, muet; adv.
 tacitement, silencieusement, sans
 rien dire, tout bas.
 Լուսալուսուի. s. éclaircir, ex-
 pliquer clairement.
 Լուսալուսուի. s. éclaircis-
 sement.
 Լուսալուս. s. pointe du jour, au-
 rore, aube; — ինչ, à la pointe du
 jour, à l'aube.
 Լուսալուս. a. qui porte la lu-
 mière; s. fenêtre; Lucifer, étoile
 du jour.
 Լուսալուսուի. a. qui demeure dans
 la lumière, céleste. [neux.
 Լուսալուս. a. ardent, lumi-
 Լուսալուսուի. s. méd. pho-
 tothérapie.
 Լուսալուսուի. a. qui jaillit de
 la lumière, lumineux.
 Լուսալուս. a. beau comme la
 lumière, lumineux, brillant.
 Լուսալուս. a. illuminé, éclairé.

Լուսագնեթ s. photosphère.
Լուսագրական a. photographique.
Լուսագրել va. photographier.
Լուսագրութիւն s. photographie.
Լուսազարդ a. orné de lumière, lumineux, illuminé.
Լուսազարդել va. illuminer.
Լուսազարդում V. Լուսազարդ [tion].
Լուսազարդութիւն s. illumination.
Լուսազգեսց } a. revêtu du lu-
Լուսազգեստ } mière, illuminé,
 lumineux, éclatant.
Լուսազրկ a. privé de lumière.
Լուսաթոյր a. qui a l'éclat de la lumière, brillant
Լուսալի } a. rempli de lumière,
Լուսալիր } lumineux, fort brillant.
Լուսածին a. qui engendre, produit la lumière, photogénique; s. chim. phosphore.
Լուսածղի a. qui a le bras blanc comme la lumière.
Լուսածնական a. chim. phosphorique. [reux].
Լուսածնային a. chim. phosphore.
Լուսածնաք s. chim. phosphate.
Լուսակալ s. flambeau, chandelier; veilleuse.
Լուսակերպ a. en forme de lumière, lumineux
Լուսակիզ a. lumineux, éclatant, brillant.
Լուսակիր a. qui porte la lumière, lumineux, luisant; s. chim. phosphore. [blancs].
Լուսահեր a. qui a des cheveux
Լուսահոգի a. d'heureuse mémoire, feu, défunt. [culeuse].
Լուսադրիւր s. fontaine miraculeuse.
Լուսանոց } a. étincelant,
Լուսանիւ } scintillant, luisant, brillant, éclatant.

Լուսամիտ a. éclairé; — *մարդ*, homme —.
Լուսամուտ V. Լուսացոյց.
Լուսամիտք s. abat-jour.
Լուսանայ vn. commencer à faire jour, à faire clair, à être jour; *զը (լուսանայ)*, le jour se lève ou commence à poindre.
Լուսանկար s. photographie; photographie; a. photographique.
Լուսանկարել va. photographier.
Լուսանկարիչ s. photographe.
Լուսանկարչական a. photographique.
Լուսանկարչուհի va. photographier.
Լուսանկարչի s. photographe.
Լուսանկարչական a. photographique.
Լուսանկարչատուն s. atelier de photographie. [graphie].
Լուսանկարչութիւն s. photographie.
Լուսան s. zool. lynx.
Լուսանոյլ V. Լուսանոց.
Լուսանցագրութիւն s. note marginale.
Լուսանցայց s. lucarne.
Լուսանցք s. marge.
Լուսաօալիղ V. Լուսազնաց.
Լուսաչափ s. photomètre.
Լուսաչափական a. photométrique. [trie].
Լուսաչափութիւն s. photométrie.
Լուսապսնոյն V. Լուսազարդ.
Լուսապայծառ a. brillant de lumière, éclatant.
Լուսապակերպ s. spectre solaire.
Լուսապակերպաց s. spectroscopie.
Լուսապարգիւ a. qui donne de la lumière.
Լուսապակ a. entouré d'une couronne lumineuse; s. auréole, nimbe.
Լուսաքոտի s. lustre.
Լուսափիւռ a. qui répand de la lumière, luisant, éclatant.
Լուսալառ a. ardent, luisant, lumineux.
Լուսալուսել va. illuminer.

Իլլյումինացիոն. s. illumination.
Իլլյումինոգրաֆիա. s. photolithographie.
Իլլյումինոս. a. lumineux.
Իլլյումինոսի. a. semblable à la lumière, lumineux.
Իլլյումինատոր. a. qui donne de la lumière, illuminateur; — *բլլու*, donner de la lumière, illuminer, éclairer.
Իլլյումինոտիպ. s. phototypie.
Իլլյումինացի. s. croisée, fenêtre; baptistère; *ջ*. — a. les yeux.
Իլլյումինատոր. s. sacristain.
Իլլյումինոպրոյեկտոր. s. projecteur.
Իլլյումինոս. a. plein de lumière.
Իլլյումինոս. a. lumineux, luisant, clair; s. lunaire, astre
Իլլյումինոսազգայն. adv. clairement.
Իլլյումինոսապիս. a. éclairé, qui a l'esprit éclairé.
Իլլյումինոսապիս. adv. clairement.
Իլլյումինորի. va. illuminer, éclairer; éclaircir; manifester. [*բի*].
Իլլյումինոբյցիկ. V. **Իլլյումինոս**.
Իլլյումինատոր. s. illuminateur; // *Գրիգոր* — *Հայաստանեայց*. St. Grégoire, l'— de l'Arménie.
Իլլյումինոսափի. s. clarté, éclat, lumière; illumination; éclairage.
Իլլյումինոսի. vn. luire, briller, être éclairé, être éclairci.
Իլլյումինոսյ. a. brillant de lumière, luisant, resplendissant, éclatant, brillant. [éclat].
Իլլյումինոսյի. vn. briller avec
Իլլյումինոսափի. s. éclat, lumière, clarté, splendeur.
Իլլյումինոս. V. **Իլլյումինոսյ**.
Իլլյումինոսատոր. a. qui a des plumes éclatantes, brillant.
Իլլյումինոսափ. a. luisant.
Իլլյումինոգրաֆիա. s. photogravure.

Իլլյումինոս. a. minér. marcassite.
Իլլյումինոս. a. de lumière, lumineux.
Իլլյումինոսյ. V. **Իլլյումինոսյ**.
Իլլյումինոս. s. cœur, petite lumière.
Իլլյումինոս. s. lune, astre ou flambeau de la nuit; *նոր*—, nouvelle lune; *կարգալիս*— *ուսումնիր*—, pleine lune.
Իլլյումինոս. s. path. albugo.
Իլլյումինոգրաֆիա. s. sélénographie.
Իլլյումինոսյ. V. **Իլլյումինոսյ**.
Իլլյումինոս. } s. clair de lune.
Իլլյումինոսյ. }
Իլլյումինոսյ. a. lunaire, de la lune; — *սիս*, mois lunaire..
Իլլյումինոս. V. **Իլլյումինոս**.
Իլլյումինոս. a. qui a la forme d'une lune, orbiculaire.
Իլլյումինոս. a. lunaire.
Իլլյումինոսափի. s. parasélène. [lune].
Իլլյումինոսափ. s. adorateur de la lune.
Իլլյումինոսափ. adv. comme la lune.
Իլլյումինոս. V. **Իլլյումինոս**.
Իլլյումինոս. s. minér. sélénite.
Իլլյումինոս. s. la lune.
Իլլյումինոս. s. Jupiter (planète).
Իլլյումինոսյ. V. **Իլլյումինոսյ**.
Իլլյումինոս. s. minér. marcassite. [épileptique].
Իլլյումինոս. a. s. path. lunatique,
Իլլյումինոսի. vn. path. être lunatique ou épileptique, être sujet à des attaques d'épilepsie.
Իլլյումինոսափի. s. path. maladie lunatique, épilepsie.
Իլլյումինոս. } V. **Իլլյումինոս**.
Իլլյումինոսյ. }
Իլլյումինոս. V. **Իլլյումինոս**.
Իլլյումինոս. s. bot. lotus.
Իլլյումինոս. V. **Իլլյումինոս**.
Իլլյումինոս. s. bot. le fruit du miocoulier.
Իլլյումինոս. s. audition, action d'enten-

dre; out-dire, nouvelle, bruit; renommée, bruit; — աւել, avertir, annoncer; — օր, jour ouvrable; jour de travail.

Լարթ. a. glauque.

Լարջ. a. grave, sérieux.

Լարջ օտոմսի. s. bot. iris.

Լարթ. s. seps.

Լարցանիլ. va. allumer, enflammer, brûler.

Լարցափայլ. V. Լարցիլ.

Լարցիլ. s. aſume.

Լարցիկ. s. allumette.

Լաֆ. s. ichtyol. alose.

Լարիթ. a. glissant.

Լարիթ. V. Լիթ.

Լարուս. s. arçonneur, batteur de coton.

Լարծիլ. va. rendre glissant.

Լարծիլ. vn. glisser.

Լարծուս. } a. glissant.

Լարծուս. } a. glissant.

Լարցանիլ. V. Լիսարթիս.

Լարթիլ. V. Լիսարթիլ.

Լարսարթիս. V. Լիսարթիս.

Լանկաց. } a. qui reste silen-

Լանիս. } cieux, silencieux, taciturne, bouche close.

Լանսար. a. qui aime le silence, qui aime à garder le silence, taciturne.

Լանսարարթիս. s. taciturnité.

Լանիսացի. adv. silencieusement, sans rien dire, tacitement, en silence.

Լանիլ. vn. se taire, garder le silence, cesser de parler; va. taire, passer sous silence.

Լանիցիլ. va. faire taire, imposer silence; faire cesser.

Լանիլ. } a. silencieux, muet, ta-

Լանիս. } citurne; calme, tranquille; solitaire; adv. silencieusement, tacitement; լանիլ օրջիլ, silencieux, muet; adv. silencieusement.

Լանսարթիս. s. silence; taciturnité; calme, tranquillité; — Թիսարթիս, անցընիլ. passer sous silence; խոր —. profond silence; լանսարթիլ, silence! chut!

Լանիս. V. Լիսիս.

Լարսարթիս. a. acoustique.

Լարսարթիս. s. phys. acoustique. [թիս.

Լարսարթիս. V. Լարսարթիս.

Լանիս. a. acoustique.

Լանսար. a. qui aime beaucoup à entendre, à écouter.

Լանսար. s. ouïe; salle d'audience, auditoire; salle de conférence.

Լանիլ. va. entendre, offrir, écouter; entendre, comprendre; exaucer; լիսարթիլ արթիլ, faire semblant de ne pas entendre, faire la sourde oreille.

Լանիսարթիլ. s. cornet acoustique.

Լանիլ. a. qui peut être entendu; écoutant; — լիսարթիլ, faire entendre ou exaucer; — լիսարթիլ, être entendu, exaucé.

Լանիլի. s. ouïe; audition.

Լանիսարթիս. s. action d'entendre, audition.

Լանիցիլ. va. faire entendre.

Լանսարթիս. a. blanchâtre, blanchissant. [blanc.

Լանսարթիլ. vn. blanchir, devenir

Լանսարթիս. s. paksung, argent-ton, maillecort.

Լանիցիլ. va. faire blanchir.

Լանսարթիլ. s. platine.

Լանսարթիլ. s. bot. gainier.

Լանսարթիլ. a. écoutant, auditeur, disciple, obéissant, docile à; — լիսարթիլ, écouter, prêter l'oreille.

Լանսարթիլ. a. auditif.

Լանսարթիլ. s. audition; ouïe; obéissance, docilité.

Լանիլ. vn. être ouï, être exaucé, être entendu.

Լանիս. V. Լանիս.

Lrabh. s. bot. microscopier.
Lrapbr. s. reporter.
Lrapbrnaphi. s. métier de reporter, reportage.
Lrapbrnabh. sf. femme reporter.
Lraqhr. s. gazette, journal.
Lraqhrndun. V. **Lraqhrndun-
 suna.**
Lraqhrnyls. s. rédacteur en chef
 d'un journal.
Lraqhrnylsuna. s. marchand
 de journaux.
Lraqhrn. s. journaliste.
Lraqhrnaphi. s. journalisme.
Lrapkhrp. V. **Lraqhr.**
Lrahunuf. s. reporter.
Lranun. vn. se compléter, s'ac-
 complir, être complété, consom-
 mé, être au complet, au comble.
Lruant. s. reporter.
Lrangih. va. compléter, accom-
 plir, achever, mettre le comble à.
Lrangih. a. completif, com-
 plémentaire.
Lraun. s. reporter.
Lrapur. adv. effrontément, im-
 pudiquement, impertinemment, a
 vec impertinence.
Lrapur. a. qui parle effronté-
 ment, impudent, mal embouché,
 insolent.
Lrangun. V. **Lrph.**
Lrangif. V. **Lrapnaphi.**
Lrangih. va. rendre effronté,
 insolent.
Lrph. V. **Lrap;** — *ut*, infâme
 amour; — *krbs*, visage hardi, ef-
 fronté.
Lrph. vn. prendre un air effron-
 té, insolent, se conduire avec im-
 pudence, faire ou dire des imper-
 tinences.
Lrapnaphi. s. effronterie, inso-
 lence, impudence, dévergondage,
 impertinence, ton impertinent,
 cynisme.

Lrapnabh. sf. une effrontée.
Lrapur. V. **Lrapur.**
Lrapun. a. glauque.
Lrapun. vn. devenir bleu foncé,
 s'assombrir.
Lrph. s. trottoir.
Lrapnaphi. V. **Lrauf.**
Lrauf. s. plénitude, totalité, in-
 tégrité, comble; accomplissement,
 achèvement, comble, consumma-
 tion; rassasiement, satiété; réu-
 nion, multitude; — *krbs*, pleine
 lune; *krbs* — *krbs*, pour comble de.
Lrauba. V. **Lrauba.**
Lrapur. V. **Lrapur.**
Lrapur. s. pot. pastel.
Lrapur. a. qui a l'air sérieux;
 adv. d'un air sérieux.
Lrapur. a. sérieux, qui pense
 sérieusement. {bleu.
Lrapur. s. zool. isats, renard
Lrapur. V. **Lraur.**
Lrapur. V. **Lrapur.**
Lrapur. vn. devenir sérieux.
Lrapur. adv. sérieusement.
Lrangih. va. rendre sérieux.
Lrapur. s. minér. lapis lazuli,
 lazulite.
Lrapur. V. **Lraur.**
Lrapur. V. **Lrapur.**
Lrapur. s. sérieux, caractère
 sérieux.
Lrapur. V. **Lrapur.**
Lrauba. s. espion, mouchard.
Lrapur. adv. comme un es-
 pion, comme un mouchard.
Lrauba. va. épier, guetter, es-
 pionner, moucharder.
Lrauba. s. espionnage.
Lgurun. s. mar. cale.
Lrph. V. **Lrangih.**
Lrauf. V. **Lrauf.**
Lrauf. a. plein.
Lrangih. va. remplir, emplir,
 combler; rassasier; accomplir, com-
 pléter, effectuer.

Էգուցիչ. a. celui qui remplit, qui accomplit.
Էփառույ. } va. écorcher les mots,
Էփառուի. } les prononcer trop vite, bredouiller.
Էփառու. a. qui écorche les mots, prononce trop vite, bredouilleur.
Էփառուիք. s. bredouillement.
Էփսիի. va. abandonner, délaisser, laisser, quitter; décourager, abattre.
Էփի. V. **Էփսիի**.
Էփցիի. V. **Էփուցիի**.
Էփաի. vn. se décourager, s'abattre, s'abandonner, perdre courage, être abattu, se laisser abattre.
Էփաւ. s. délaissement, aban-

don; découragement, abattement.
Էփուցիի. va. décourager, s'abattre.
Էփուցիչ. a. décourageant.
Էփիկ. s. capote; lévite.
Էփ. s. bot. cyclamen, pain de pourceau.
Էփուսի. s. bot. bryone, couleuvrée, vigne blanche; anthromorphon, racine de la mandragore.
Էփ. s. bot. algue.
Էփուսիք. s. algues.
Էփուսիւրգ. s. lieu couvert d'algues.
Էփուսիւր. s. bot. bétouine.
Էփուսի. a. couvert d'algues.
Էփիւր. V. **Էփուսիւր**.

Խ

Խ. (khé=KH) s. treizième lettre de l'alphabet et huitième des consonnes; quarante, quarantième.
Խաբ. s. tromperie, attrape, duperie, fourbe.
Խաբսիք. s. tromperie, duperie, supercherie, friponnerie, fourberie, surprise.
Խաբսիւն. a. s. trompeur, attrapeur, fourbe, chevalier d'industrie, fripon. [duperie.
Խաբսիւնաբիք. s. tromperie, **Խաբի**. va. tromper, duper, abuser, décevoir, attraper; **Խաբիւն** —, tricher.
Խաբսիւն. s. faux moine.
Խաբսիւնաբ. } a. trompeur, dé-
Խաբսիւնաբ. } cevant, fraudu-
 leux, faux, illusoire, captieux.

Խաբսիւնաբ. V. **Խաբսիւն**.
Խաբսիւնաբ. s. tromperie, duperie, attrape; illusion; **Խաբիւն** —, tricherie.
Խաբիչ. a. trompeur.
Խաբսիւնաբ. va. duper.
Խաբսիւնաբ. V. **Խաբսիւն**.
Խաբսիւն. vn. se tromper, s'abuser, être trompé, être dupé ou attrapé, se laisser prendre ou attraper par.
Խաբսիւնիկ. a. trompeur, patelin, faux, illusoire.
Խաբ. s. mus. note.
Խաբսիւնաբ. s. mus. méthode, livre de notes.
Խաբսիւն. s. bot. astragale.
Խաբ. s. guerre, combat; querelle, dispute, sédition.

Խոզկազարծ. } a. guerrier, bel-
Խոզկազար. } liqueux; séditi-
oux, factieux.

Խոզկազ. s. mort.

Խոթարել. vn. détériorer, abî-
mer, gâter, corrompre, détruire,
délabrer; chiffonner, froisser.

Խոթարուս. s. détérioration.

Խոթուհ. s. dame, madame.

Խոթուհազույել. a. digne d'une
dame. [azurin.]

Խոտ. s. rude, aspiré; glauque;

Խոտագոյն. a. azurin.

Խոտածից. s. chim. cyanogène;
Խոտակց. a. qui a les yeux glau-
ques.

Խոտաւուս. a. populacier; — ou
— աճրոխ՝ մարդիկ, la populace,
le bas peuple.

Խոտուկ. a. glauque.

Խոտարել. s. bot. ornithogale.

Խույ. s. grain de beauté, mouche.

Խույուս. s. tête, hure d'animal;
Խույուսոյից. adv. avec la tête,
la tête avec. [bre.]

Խույանց. s. bot. bruyère, en ar-
Խույարուկայք. spl. arch. trigly-
phes.

Խույքուել. V. Թ.գուսել.

Խույքուել. V. Թ.գուսել.

Խույիզան. s. zool. limaçon; s. hé-
lice.

Խույիկ. s. anat. humérus.

Խույիճա. s. calife.

Խույիճայնաթից. s. califat.

Խույից. s. chaudron.

Խույուկ. s. bot. arabette.

Խույուել. V. Թ.գուսել.

Խույուել. V. Թ.գուսել.

Խույուելել. va. cribler, tamiser,
passer.

Խույուսուսուկ. s. grand rabbin.

Խույուսուս. s. cuisinier, chef.

Խույուց. s. présure.

Խույուցել. va. cailler.

Խույուցուց. s. caillette.

Խույուս. a. qui n'est pas solide;
qui est sans fondement, instable,
roulant, frêle.

Խույուսուս. a. dur, aspiré.

Խույուսել. va. déplacer, remuer
ou faire sortir de sa place. dé-
truire, abattre, ruiner; réfuter;
ստիճակը — démettre, disloquer,
déboîter, luxer.

Խույուսել. vn. se déplacer, remuer.
Խույուսուս. s. déplacement, dés-
truction; ստիճակը —, di-location,
luxation, désarticulation.

Խոտուս. a. mordant

Խոտուսուս. s. morsure.

Խոտուսել. va. mordre.

Խոտուսի. a. mordant.

Խոտուսի. s. petit jabot.

Խոտի. s. jabot.

Խոտից. s. mords.

Խոտուցել. va. mordre, piquer; ի-
րար —, s'entre mordre.

Խոտուսուս. s. morsure. [sure.]
Խոտուսուս. s. action de mordre, mor-
սուկ. a. vert, qui n'est pas mûr;

aigre, acerbe; fig. dur, cruel, in-
humain; inexpérimenté. novice,
mal degrossi, ignorant.

Խոտուսուսից. s. impru-
dence, puérilité, ignorance.

Խոտուսուս. a. cueilli sans être
assez mûr, vert; frais, récem-
ment fait; — իւր. huile vierge.

Խոտուսուս. a. qui n'a pas l'esprit

mûr, enfant, s. t.

Խոտուսուս. s. défaut de matu-
rité, verdeur, crudité; cruauté; V.

Խոտուսուսուս. s. mets; viande.

Խոտուսուսուս. va. cuisiner, faire
la cuisine.

Խոտուսուս. } s. cuisinier, chef.
Խոտուսուս. }

Խոտուսուս. s. cuisinier.

Խոտուսուսուս. s. l'art de cui-
siner; mets.

Խոհարարանիք. sf. cuisinière.
 Խոհանոցիք. s. bot. caféier.
 Խոհակ. s. café.
 Խոհերի. va. brûler, gâter.
 Խույ. s. jeu, amusement; niche, tour; plaisanterie, raillerie, mauvais tour, moquerie; chanson, air; — բառից, բանաստեղծ, jeu de mots; — բախտի. jeu de hasard; — հանչել, chanter un air.
 Խույ. s. marécage, marais, flaque, lagune.
 Խաղաբանի. vn. badiner.
 Խաղապանակ. s. balle.
 Խաղալ. vn. jouer, s'amuser; danser; fig. plaisanter, railler, se jouer ou se moquer de.
 Խաղալիկ. s. jouet, joujou, bimbelot, babiole; fig. jouet, plastron; — ըստ. être, devenir le jouet de; — լինել. faire le jouet de; — եղև. բախտի. il fut le jouet de la fortune, la fortune s'est jouée de lui.
 Խաղալիք. s. jouet, joujou, habiole, bimbelot; bagatelles, colifichets; fig. jouet; anat. article, articulation.
 Խաղալիքավաճառ. s. marchand de jouets, bimbelotier.
 Խաղալի. va. tanner.
 Խաղալանոց. s. corroyeur, tanneur.
 Խաղալանոցանոց. } s. tanne-
 Խաղալանոցաբան. } rie.
 Խաղալանոցաբանի. s. tannage.
 Խաղալանակի բառ. V. Խեղ
 կանակի.
 Խաղալից. s. partenaire.
 Խաղաղ. a. calme, paisible, pacifique, tranquille; — մտք. esprit reposé; adv. paisiblement, tranquillement, pacifiquement.
 Խաղաղաբար. } adv. pacifique-
 Խաղաղապետ. } ment.
 Խաղաղապետաց. a. qui vit en paix;

Խաղաղակոչ. a. entassé paisiblement.
 Խաղաղամտություն. a. qui trouble la tranquillité, turbulent, remuant, trouble-fête.
 Խաղաղամտ. vn. être calme, tranquille, paisible, se tranquilliser, se calmer, être ou vivre en paix.
 Խաղաղապահ. a. s. gardien ou conservateur de la paix.
 Խաղաղաբան. a. qui aime la paix, amateur de la paix, paisible, pacifique.
 Խաղաղասի. a. paisible, doux.
 Խաղաղասիրտ. s. amour de la paix, modération.
 Խաղաղարար. a. s. pacificateur, pacifique. [tion.
 Խաղաղարարություն. s. pacifica-
 Խաղաղացի. V. Խաղաղի.
 Խաղաղացում. s. pacification.
 Խաղաղասէ. a. très calme, paisible, pacifique.
 Խաղաղել. va. pacifier, calmer, tranquilliser.
 Խաղաղեցնել. V. Խաղաղել.
 Խաղաղի. vn. se tranquilliser, se calmer.
 Խաղաղիկ. adv. paisiblement, tranquillement.
 Խաղաղութի. s. paix: calme, tranquillité, repos; — ընել. faire la paix; — թեմք. avec paix; բարձր խորհի անբար, douce, profonde paix; մեռ մեռ, խաղաղութեմք, demeurez en paix, adieu; — ը խանդաբել, troubler le repos.
 Խաղաղորդ. adv. pacifiquement.
 Խաղաղոյ. s. joueur.
 Խաղամոլություն. s. passion du jeu.
 Խաղապետի. vn. se jeter, s'attacher tout en larmes aux genoux de qn., prier les larmes aux yeux.

Եւտղաց. s. méd. celluloire; —
քիւլ, gargariser.
 Եւտղացիկ. V. Եւտղաց բնիկ.
 Եւտղանուն *ճ* s. lieu de jeux; théâ-
 Եւտղարան. } tre.
 Եւտղարկութիւն. s. jeu; repré-
 sentation.
 Եւտղաց. a. coulant, coulant, fluide;
 V. Եւտղացք.
 Եւտղացող. s. joueur.
 Եւտղացնիկ. V. Եւտղցնիկ.
 Եւտղացք. s. cours, courant, flux,
 effusion; marche, mouvement,
 progrès.
 Եւտղաւար. s. path. furoncle.
 Եւտղք. spl. pièges, embûches.
 Եւտղընիւր. s. compagnon de jeu,
 partenaire.
 Եւտղխածեայ. a. grillé, à jour.
 Եւտղխամք. s. grille, grillage,
 barreaux.
 Եւտղկաց. s. bimbelot.
 Եւտղնամեմք. s. anat. ganglion.
 Եւտղոռ. s. raisin; *պուռ* — *է*,
 grain de raisin.
 Եւտղողաքիւր. a. qui produit du
 raisin. [gré.
 Եւտղողոյտ. s. bot. staphisui-
 Եւտղողոսիւս. s. graine de raisin.
 Եւտղողնիկ. s. vigne. [rhylin.
 Եւտղողնիկաց. s. entom. sta-
 Եւտղողիկ. s. raisin de Corinthe,
 petit raisin; bot. bluét, bleuét;
 anat. uvette, épiglotte, luette.
 Եւտղասիւկու. a. qui a un lan-
 gage rude, barbare, aspiré.
 Եւտղասլուր. a. dur à entendre,
 grossier, barbare.
 Եւտղասլուր. V. Եւտղասլուր.
 Եւտղանիկ. } s. ornith. berge-
 Եւտղանիկ. } ronnette, branle-
 quene, hoche-quene, lavandière.
 Եւտղցնիկ. va. faire jouer; faire
 danser; fig. railler.
 Եւտղք խախտուակ. a. baffoué;
 — *բուլ*, être baffoué.

Եւտղքութիւն. s. honte; déshon-
 neur. [ignbrant.
 Եւտք. a. inexpérimenté; novice,
 Եւտքանիկ. s. marionnette.
 Եւտքանիկութեայ. s. marionnette.
 Եւտքաք. s. sous-ventrière.
 Եւտքութիւն. s. inexpérience, igno-
 rance.
 Եւտքութեայ. V. Եւտքիկ.
 Եւտքացնիկ. va. faner, flétrir;
 dessécher, affaiblir, consumer,
 détruire, épuiser, éteindre, effa-
 cer.
 Եւտքիկ. V. Եւտքացնիկ.
 Եւտքիկ. vn. se faner, se flétrir;
 se dessécher, se consumer, se dé-
 tériorer, dépérir.
 Եւտքք. s. aiguillon (au propre et
 au fig.; *խոչ* —, remords de cons-
 cience.
 Եւտքքիւր. s. bot. fragon, petit
 loux; a. qui pique, aiguillon.
 Եւտքիկ. va. piquer, picoter, mor-
 dre; aiguillonner. *խոչքիւր* *էր* *Եւտք-*
քէ գիւտք, il a des remords, il
 se fait conscience. [quant.
 Եւտքքաղեմ. a. mordant, pi-
 Եւտքքոց. s. aiguillon (des insectes).
 Եւտքքաւոր. a. armé d'un ai-
 guillon; aiguillonné.
 Եւտքքուած } s. piqure, picote-
 Եւտքքուած. } ment, morsure.
 Եւտքծ. s. appât, amorce; tranche,
 fragment, parcelle, morceau;
 tache.
 Եւտքծեցնիկ. va. tacheter de noir,
 nûrir (le raisin).
 Եւտքծիկ. vn. se tacheter de noir;
 commencer à devenir nûr (le rai-
 sin).
 Եւտքծուան. s. goudron.
 Եւտքծուանիկ. va. goudronner.
 Եւտքծուանեմք. s. goudronnage.
 Եւտքծու. a. tacheté de noir, mou-
 cheté.
 Եւտքծուանած. s. action de se tachet

de noir, commencement de la maturité du raisin.
Խոյս. } a. bigarré, taché
Խոյսաբարէ. } ւե, mouche et é,
 ponctué, de diverses couleurs.
Խոյսաբարէտը թիւ. s. bigarrure:
Խոյսայ. vb. jouer, se jouer, fo-
 lâtrer, bondir, sauter, trépigner,
 tressaillir. faire un saut ou des
 sauts de joie, sauter de joie:
Խոյսայից a. bondissant, folâtre.
Խոյս-սխալութիւն a. mêlé de blanc,
 moucheié, bigarré.
Խոյսասկիւն a. qui a des yeux vifs:
Խոյսասկիւնիկ. } va. bariolar.
Խոյսասկիւնիկ. }
Խոյսասցի s. trépignement, tres-
 saillement de joie.
Խոյսասցիսուկ V. **Խոյսասցի-
 սութիւն**.
Խոյսասուկ a. couvert de confu-
 sion, plein de honte, d'ignomi-
 nie, ignominieux, honteux, in-
 fâme; V. **Խոյսասուկաբար**.
Խոյսասուկաբար adv. ignomi-
 nieusement, honteusement, d'une
 manière honteuse.
Խոյսասուկամահ a. adv. d'une
 mort ignominieuse.
Խոյսասուկացի V. **Խոյսասու-
 կութիւն**.
Խոյսասուկիկ va. couvrir de
 honte, déshonorer, exposer à la
 risée du public, donner en spec-
 tacle; violer, flétrir, déshonorer:
Խոյսասուկիցնիկ V. **Խոյսաս-
 սուկիկ**.
Խոյսասուկաբարիւն s. ignomi-
 nie, honte, infamie, opprobre,
 déshonneur, turpitude.
Խոյսասուկաբարիկ vp. être cou-
 vert de honte, s'avilir:
Խոյսասրբ s. minér. brocatoile:
Խոյսիկ s. ornith. pinson, bouv-
 reuil.
Խոյսուկ s. arlequin.

Խոյսոյց գ. s. moucheure, tache.
Խոյսրի s. fruit. produit.
Խոյս s. plateau pour servir, pa-
 nier, corbeil; khan, hôtellerie.
Խոյսկար s. dérangement, désor-
 dre, altération, trouble; dégât; a.
 gâté, dérangé, brouillé, confus.
Խոյսկարիկ va. déranger, dé-
 truire, troubler, gâter, dénaturer,
 corrompre, mettre le désordre
 dans, déconcerter, désajuster, dé-
 traquer, démonter, désorganiser;
 — **առողջութիւնը**, altérer, dé-
 truire, ruiner la santé.
Խոյսկարիկ V. **Խոյսկարութիւն**.
Խոյսկարիկ s. celui qui dérange,
 détruit, corrupteur, désorganisa-
 teur.
Խոյսկարիկիկ vn. se déranger,
 se gâter, s'altérer.
Խոյսկարութիւն V. **Խոյսկար**: s.
Խոյսկոյ s. oestre, fureur poétique,
 exaltation, enthousiasme; affec-
 tion, tendresse. [siasme.
Խոյսկոյութիւն adv. avec enthousiasme.
Խոյսկոյութեամբ զլլայլ vn. s'at-
 tendrir, être touché.
Խոյսկոյիկ vn. porter envie à, voir
 d'un œil jaloux, être jaloux de:
Խոյսկոյիկ. } a. plein d'enthousiasme;
Խոյսկոյիկից. } siasme; enthousiasme.
Խոյսկոյիկից. }
Խոյսկոյիկ. } a. tendre, af-
Խոյսկոյիկաբար. } fectueux;
 plein de tendresse; affectionné;
 passionné; attendrissant; touchant;
 adv. affectueusement; tendrement;
 avec passion; — **սիրտ**, V. **Սիր-
 տիկ**; — **սէք**, tendre amour, ten-
 dresse.
Խոյսկոյիկաբար a. qui excite l'en-
 thousiasme, enthousiaste. — **հոյ-
 նակ**, air—
Խոյսկոյիկաբարութիւն. } a. tendre,
Խոյսկոյիկաբարութիւն. } affectueux;
 attendrissant.

Խամբարապետ *s.* tendresse, affection; attendrissement; — *հոգ.* tendrement, affectueusement.
Խամբարապետիչ *va.* attendrir, é-mouvoir, toucher; *(dre.*
Խամբարապետիչի *a.* touchant, ten-
Խամբարապետիչի *vn.* s'attendrir,
 s'é-mouvoir; supplier, solliciter.
Խամբարապետիչաց *V.* Խամբ-
 արապետիչ. *(ment.*
Խամբարապետիչ *adv.* tendre-
Խամբարապետիչ } *s.* envie, jalousie.
Խամբարապետիչի } *sic.*
Խամբարապետ *a.* enthousiaste.
Խամբարապետիչ *a.* enthousias-
 mé. *(mer.*
Խամբարապետիչի *va.* enthousias-
Խամբարապետիչի } *s.* enthou-
Խամբարապետիչի } *siasme.*
Խամբարապետիչ *a.* enthousiaste.
Խամբարապետիչ *V.* Խամբարա-
Խամբարապետիչ *s.* bot. dictame,
Խամբարապետիչ *s.* appât, amorce; appas,
 attraits, charmes; odeur de brûlé;
 action de brûler; — *սոյ սուսու* *a.*
 morcer, affriander, attirer par
 l'appât.
Խամբարապետիչ *va.* brûler, enflammer.
Խամբարապետիչ *s.* lange, maillot,
 couche; berceau; *պատիլ Խամբարա-
 րապետիչի* *V.* Խամբարապետիչ; —
քաղաքապետիչի *s.* le berceau
 de la civilisation.
Խամբարապետիչ *s.* emmaillotté.
Խամբարապետիչ *va.* envelopper de
 langes, emmailloter.
Խամբարապետիչ *s.* lave.
Խամբարապետիչ *va.* brûler, allumer,
Խամբարապետիչ *vn.* se brûler, s'enflam-
 mer; fig. s'acharner ou s'attacher
 à, s'habituer ou se livrer à; brû-
 ler d'envie, de désir, être épris
 ou amoureux.
Խամբարապետիչ *s.* tison; lave.
Խամբարապետիչ *s.* barre.
Խամբարապետիչ *s.* hameçon; amorçoir.

Խամբարապետիչ *a.* qui a le goût
 de brûlé.
Խամբարապետիչ *a.* qui sent le brûlé.
Խամբարապետիչ *s.* boutique.
Խամբարապետիչ } *s.* boutiquier.
Խամբարապետիչ }
Խամբարապետիչ *vn.* braire; grogner.
Խամբարապետիչ *s.* braiment, gregne-
 ment.
Խամբարապետիչ *s. V.* Խամբարապետիչ;
 gon-
 flement, enflure.
Խամբարապետիչ *s.* punaise.
Խամբարապետիչ *V.* Խամբարապետիչ.
Խամբարապետիչ } *V.* Խամբարապետիչ;
Խամբարապետիչ } *քաղաքի*.
Խամբարապետիչ *s.* bot. poulicé; pieds de
 mouton à la poulette.
Խամբարապետիչ *a.* bouilli; *s.* pharm. dé-
 coction.
Խամբարապետիչ *s.* jeune arbre, palis, pieu.
Խամբարապետիչ *va.* faire bouillir ou cuire
 dans un liquide, cuire
Խամբարապետիչ *vn.* être bouilli ou cuit,
 cuire.
Խամբարապետիչ *V.* Խամբարապետիչ.
Խամբարապետիչ *V.* Խամբարապետիչ.
Խամբարապետիչ *s.* troupeau de moutons,
 de brebis, les moutons, les bre-
 bis, les troupeaux.
Խամբարապետիչ } *s.* qui nour-
Խամբարապետիչ } *rit, élève des*
 troupeau, berger.
Խամբարապետիչ *s.* claveau, clave-
 lée, mortalité des moutons.
Խամբարապետիչ } *s.* berger, pasteur
Խամբարապետիչ } *de brebis, père.*
Խամբարապետիչ *a.* plein de troupeaux,
 abondant en troupeaux.
Խամբարապետիչ *s.* bot. rhubarbe (ra-
 cine).
Խամբարապետիչ } *s.* apozème.
Խամբարապետիչ }
Խամբարապետիչ *s.* croix; crucifix; — *համբարապետիչ*
 crucifier; — *համբարապետիչ* *—* faire
 le signe de la croix.
Խամբարապետիչ *a.* porte-croix.

աշտար. a. s. bot. crucifère.
 աշտարաբ. s. calvaire.
 աշտարո. s. étendard de la
 croix, gonfalon.
 աշտարակի. a. s. bot. crucifère.
 աշտարակ. s. le socle de la croix.
 աշտարակ. a. de croix.
 աշտարակ. a. qui porte une croix;
 bot. crucifère; s. porte croix; croi-
 é; — a. la croisade, les croisés.
 աշտարակ. a. compagnon de croix,
 crucifié ensemble; — բեր. V.
 աշտարակի.
 աշտարակի. va. faire le signe
 de la croix, se signer.
 աշտարակի. s. croisade.
 աշտարակ. a. qui souffre pour
 l'amour de Jésus Christ, patient,
 austère.
 աշտարակի. vn. se crucifier ont-
 emble, participer à la passion
 de Jésus Christ.
 աշտարակ. } s. celui qui cru-
 աշտարակ. } cifié.
 աշտարակի. V. աշտարակ.
 աշտարակի. s. crucifie-
 ment, crucifixion.
 աշտարակ. a. cruciforme, qui a
 la forme d'une croix; adv. en
 forme de croix; — բեր, mettre
 en croix.
 աշտարակի. va. croiser.
 աշտարակի. սպասի. crucifier,
 faire mourir sur la croix.
 աշտարակ. V. աշտարակ; —
 երկ. la croix. [une croix.
 աշտարակի. a. qui ressemble à
 աշտարակ. a. qui a le signe de
 la croix; s. signe de la croix; —
 բեր, faire le signe de la croix.
 աշտարակ. s. adorateur de la
 croix, chrétien.
 աշտարակ. adv. en forme de croix,
 en croix; — բեր. ձեռքերն իր-
 ար կրայ, croiser ou mettre les
 bras en croix.

աշտարակ. s. le bois de croix,
 croix; crucifix; bot. pivoina.
 աշտարակ. a. cruet, trabe.
 աշտարակ. V. աշտարակ.
 աշտարակ. s. invention de la sainte
 croix.
 աշտարակ. va. crucifier, attacher sur
 la croix.
 աշտարակ. a. crucifié.
 աշտարակի. s. crucifiquement,
 crucifixion; crucifix.
 աշտարակ. s. cheset.
 աշտարակ. s. porte-croix, support de
 la croix.
 աշտարակ. vn. être crucifié.
 աշտարակ. V. աշտարակ.
 աշտարակի. s. gonfalonier.
 աշտարակ. s. l'exaltation de la
 croix.
 աշտարակ. } s. croix en pierre.
 աշտարակ. }
 աշտարակի. s. bénédiction de la
 croix.
 աշտարակ. s. carcan. [carcan.
 աշտարակի. a. attaché au car-
 աշտարակի. va. attacher ou met-
 tre au carcan.
 աշտարակ. va. tordre le cou.
 աշտարակ. a. arch. rudenté.
 աշտարակ. a. mixte. mêlé, mélangé;
 confus, compliqué, composé; —
 բեր. տրիբուն, tribunal mixte; adv.
 ensemble, avec, conjointement;
 s. mélange, mixtion.
 աշտարակ. V. աշտարակ.
 աշտարակի. s. chimère.
 աշտարակի. a. géom. mixtiligne.
 աշտարակի. a. de mauvaises vie.
 débauché, licencieux, libertin.
 աշտարակի. s. pharm. mixture.
 աշտարակի. a. s. mépris.
 աշտարակի. s. jullennas (potage).
 աշտարակի. V. աշտարակի.
 աշտարակի. a. qui parle confu-
 sément, confus; qui tient des
 propos impurs, obscènes.

խոսակցութիւն. a. qui parle confusément; confus.

խոսակցութեան քիւն. s. discours confus; obscénité dans les propos, discours obscènes.

խոսակցութիւն. a. bâtard; métis.

խոսակցութեան քիւն. s. croisement, métissage, hybridation, hybridité.

խոսակցութիւն. s. mêlé, confus, embrouillé, compliqué; impur, obscène.

խոսակցութեան. V. խոսակցութեան.

խոսակցութեան. a. de mauvaise vie, qui mène une vie déréglée, débauché.

խոսակցութիւն. va. confondre; mêler, embrouiller, brouiller; barbouiller, compliquer; troubler, mettre du trouble, du désordre, déranger, bouleverser, déconcerter; tripoter, intriguer.

խոսակցութիւն. V. խոսակցութեան.

խոսակցութեան քիւն. s. vie déréglée, débauche.

խոսակցութիւն. vn. se mêler, s'embrouiller, se brouiller; se compliquer; avoir commerce avec; fréquenter, se communiquer.

խոսակցութիւն. a. s. broillon, intrigant, intrigueur.

խոսակցութեան. a. foulé par tout le monde, impur.

խոսակցութեան քիւն. s. confusion, mélange, barbouillage, embrouillement, broiillamini, complication; trouble, désordre, embrouille; chaos, chaos, brouille, tripotage, dérangement, dérèglement, embarras; profanation; astr. conjonction

խոսակցութեան. s. confusion; mélange; commerce, accouplement.

խոսակցութեան քիւն. s. mépris.

խոսակցութեան. s. incrédule, impie; V. խոսակցութեան.

խոսակցութեան. adv. d'une voix, d'un son confus; a. confus, indistinct; — շարժ, bruit confus.

խոսակցութեան քիւն. s. résonance.

խոսակցութեան քիւն. ou խոսակցութեան. s. la multitude, la foule, la populace; a. populacier, plébéien, populaire, commun; — աշխարհ, le bas peuple, la lie du peuple, la canaille.

խոսակցութեան. a. grossièrement criblé; — աւազ, gros sable; — գոյն, criblure.

խոսակցութեան. a. mêlé, embrouillé, confus.

խոսակցութեան. adv. avec une foule tumultueuse. [brouillé]

խոսակցութեան քիւն. a. compliqué; Եմ-խոսակցութեան քիւն. s. complication.

խոսակցութեան. adv. raconté confusément.

խոսակցութեան. s. vase, grande coupe; cratère, bouche de volcan.

խոսակցութեան. adv. confusément, péle mêle.

խոսակցութեան. a. embrouillé, brouillé, confus; adv. confusément, en désordre, péle-mêle.

խոսակցութեան քիւն. va. embrouiller, brouiller, mettre en désordre.

խոսակցութեան քիւն. s. confusion, embrouillement, désordre.

խոսակցութեան. va. mêler, mélanger; confondre, brouiller, compliquer, tripoter; composer, joindre, unir, entremêler, enlacer, entrelacer, combiner, amalgamer.

խոսակցութեան. adv. confusément, péle mêle, à tort et à travers, en désordre, sans ordre, à la débâchée; — ինչ, ils n'ont rien de suivi; — աշխարհ, barbouillage; — խոսակցութեան, barbouiller.

խոսակցութեան. s. entom. criquet.

Երեսնի Բարսաբնի. V. Երեսնի
զաննի.

Երեսնիչ. s. celui qui mêle, qui
braille, qui cause du désordre;
spatule. [ler.

Երեսնիտիկ. va. mêler, embrouil-
ler. Երեսնիչ. s. celui qui mêle; tri-
potier.

Երեսնիչ. V. Երեսնիչ.

Երեսնիւմ. s. mélange, mixtion;
complexion, constitution, tempé-
rément; jointure, assemblage.

Երեսնիւմոյ. a. mêlé, mélan-
gé, composé.

Երեսնիւմի. s. tempérament.

Երեսնիւթիկ. s. mixtion, mé-
lange; combinaison, union.

Երեսնիւի. vn. se mêler, se mé-
langer, s'amalgamer; se mêler,
s'immiscer, s'ingérer, s'entremê-
ler; s'engager dans un mêlée ou
dans un combat, en venir aux
mains; s'unir ou se joindre à;
prendre part à; confuser. [nausée.

Երեսնիկ, սրտի —, mal au cœur,

Երեսնիւմ. V. Երեսնիւմ.

Երեսնիւմ. s. mélange; tripo-
tage; mêlée, engagement; charge;
conflit, combat; union; réunion;
confluent.

Երեսնիկ. } s. boucassin.
Երեսնիկ.

Երեսնիկ. a. bariolé.

Երես. s. foin; fourrage.

Երեսքուկ. s. rabet.

Երեսքուկ. s. estom. atax.

Երեսքուկ. s. pharm. bézoard.

Երեսքուկ. s. fouet, kout, verges.

Երեսքուկի քանակի սիսի. s. fu-
gellation, discipline.

Երեսքուկի քանակի. va. fouetter,
battre de verges.

Երեսքուկ. a. fait de haire, dur,
grossier, gros; s. haire.

Երեսքուկի քանակի. } s. revêtu
Երեսքուկի քանակի. } de haire.

qui porte une haire; — քանակ. porter
le haire.

Երեսքուկ. s. mar. brisant.

Երեսքուկի ա. a. escarpé, à pic.

Երեսքուկի ա. s. ichtyol. gar-
don.

Երեսքուկի. va. brûler, hâler; oin-
dre, tremper.

Երեսքուկի. a. brûlant, caustique.

Երեսքուկ. s. scorie.

Երեսքուկ. s. cautère; cautérisation;
vésicatoire. [toire.

Երեսքուկի. s. pharm. vésica-
toire. Երեսքուկի. s. chim. pierre à
cautère.

Երեսքուկի. } a. vésicant.
Երեսքուկի.

Երեսք. s. bancal.

Երեսքուկ. s. crible, tamis, sas;
— քանակի. passer au crible.

Երեսքուկի. va. cribler, tamiser,
sasser.

Երեսքուկի. s. criblear.

Երեսքուկ. s. zool. égagre.

Երեսքուկ, Երեսքուկ. s. path-
rhume; — քանակի, avoir un —;

— քանակի. être enrhumé, s'enrhumer;
— քանակի —, gros, léger
rhume.

Երեսքուկ. V. Երեսքուկ.

Երեսքուկի. V. Երեսքուկի.

Երեսքուկի. V. Երեսքուկի.

Երեսքուկի. V. Երեսքուկի.

Երեսքուկի. V. Երեսքուկի.

Երեսքուկի. V. Երեսքուկի.

Երեսքուկի. V. Երեսքուկի.

Երեսքուկի. va. cou-
rir risque, être en butte à des
complots, à des attentats.

Երեսքուկի. va. tromper, sur-
prendre; impliquer, engager, en-
velopper, précipiter; violer, dé-
florer.

Երեսքուկի. s. intrigant.

Երեսքուկի. } s. fraude,
Երեսքուկի. } trompe-
rie; attentat.

Խարիկ, va. cauteriser; stigmatiser.

Խարի, s. bot. orcanète.

Խարխախ, s. fondement, fond; piedestal, socie; ancre; — *վերջանել*: jeter l'ancre; — *վերջանել*՝ *վերջանալ* lever l'ancre, les ancres; — *յուսույ*, l'ancre, le fondement de l'espérance; — *փրկութեան* ancre de salut.

Խարխախմի, s. ébranlement, ruine; fig. perversité, égarement.

Խարխախի, } va. ébranler, faire

Խարխարի, } tomber en ruine, gâter, ruiner, détruire; rouvrir, renouveler; — *վերբեր*, rouvrir une plaie.

Խարխախ, — *ուն* —, adv. à tâtons, à l'aveuglette; — *բռնի գնալ*՝ *գնալ*՝ *գնալ*՝ *գնալ*, marcher, aller, venir, trouver à tâtons.

Խարխախմի, s. tâtonnement.

Խարխախի, vn. tâtonner, aller ou marcher à tâtons; s'agiter, se remuer.

Խարխախի, } s. cretons.

Խարխախի, } s. cretons.

Խարխախի, } vn. s'ébranler, tom-

Խարխախի, } ber en ruine, se détruire, se gâter.

Խարխախ, f. a. qui n'est pas solide, qui menace ruine, créulant, sans fondement, caduc.

Խարա, s. jonchaie.

Խարահայ, a. faux; — *արարող*, — brillant.

Խարահայ va. brûler.

Խարահայի, vn. brûler, se consumer; *արարող* — brûler de soif, — *արարող*՝ *արարող*, brûler d'amour de tendresse.

Խարահայ, s. bruit, murmure, bruissement (des feuilles).

Խարահայի, va, faire du bruit, murmurer.

Խարահայի, V. *Խարահայ*.

Խարահայի, a. bruyant, murmurant.

Խարահայ, va. faire bouillir ou cuire dans un liquide..

Խարահայ, s. charbon ardent, feu; bûcher; — *վառել*, faire allumer du feu; — *մահաճարտար*, bûcher fatal.

Խարահայի, spt. malheur, calamité, désastre.

Խարահայի, a. malheureux.

Խարահայի, s. chausson.

Խարահայի, a. né, produit de bûcher, ardent.

Խարահայի, va. brûler,

Խարահայի, s. cautérisation.

Խարահայի, s. arch. bossoir.

Խարահայի, a. qui a la forme d'une ancre, d'un socle.

Խարահայի, } s. mar. bouée,
Խարահայի, } flotte, bonneau.

Խարահայի, f. s. ancrage.

Խարահայի, va. baser, fonder, fixer; mar. ancrer.

Խարահայի, s. ancrage.

Խարահայի, s. limure.

Խարահայի, s. limaille.

Խարահայի, a. limé.

Խարահայի, a. blond.

Խարահայի, va. limer.

Խարահայի, V. *Խարահայի*.

Խարահայի, a. d'un beau blond; — *սոսի*, cheveux blonds, d'un beau blond.

Խարահայի, va. blondir, devenir blond.

Խարահայի, s. blondin, blondine.

Խարահայի, a. qui a des cheveux blonds, aux cheveux blonds.

Խարահայի, a. d'un doux blond, blondinette, blondine.

Խարահայի, s. une blonde..

Խարահայի, s. limeur.

Խարահայի, s. lime. [mande]

Խարահայի, s. ichiyol.. li-

Եւարոցիկ. V. Եւարեօկ.
 Եւարոցու՛մ. V. Եւարու՛մ.
 Եւարու՛ած. s. limaille.
 Եւարու՛սոյ. s. arch. bardeau.
 Եւարու՛մ. s. limure.
 Եւարու՛մ. s. limaille.
 Եւարփրու՛մ. s. chicane.
 Եւարփրի. vn. chicaner.
 Եւու. s. couche; pli; — *հանածոյն*,
 gisement; *կայ խուլ, կար ի խուլ*,
 a. adv. de plusieurs couches, à
 plusieurs couches.
 Եւուար. s. ténèbres, obscurité;
 fig. affliction, tristesse; avengle-
 ment; a. ténébreux, obscur; —
գաւառել, se couvrir de ténèbres,
 s'obscurcir; — *պառեց բարձր
 գիրք*, les ténèbres couvrirent toute
 la terre; — *արթուրեան*, les
 ténèbres de l'ignorance.
 Եւուարափր. a. qui porte les
 ténèbres, ténébreux.
 Եւուարսփակ. s. qui demeure
 dans les ténèbres, dans l'obscurité.
 Եւուարսարս a. ténébreux, noir.
 Եւուարսզգած a. ténébreux, obs-
 cur.
 Եւուարսզգաց. } a. ténébreux,
 Եւուարսզգեա. } obscur, noir
 Եւուարսկեաց. V. Եւուարս-
 փակ. [les ténèbres
 Եւուարսկու. } a. qui engloùtit
 Եւուարսու՛մ. a. ténébreux, noir.
 Եւուարստորած. a. qui chasse
 les ténèbres.
 Եւուարստնած. a. entouré de té-
 nèbres, ténébreux
 Եւուարտփո. s. obscurant, qui
 est opposé au progrès, obscuran-
 tin, obscurantiste [isme
 Եւուարտփոսփակ s. obscuran-
 Եւուարտփո. V. Եւուարփո.
 Եւուարտնայ. V. Եւուարփո.
 Եւուարտպա. a. entouré de té-
 nèbres. [bres, l'obscurité.
 Եւուարտէր. a. qui aime les téné-

Եւուարտփոսփակ. s. obscu-
 rantisme.
 Եւուարտրօկ. a. qui est retenu
 dans les ténèbres; ténébreux,
 sombre
 Եւուարտնայ. V. Եւուարտնօ.
 Եւուարեյ. V. Եւուարեյծի et
 Եւուարի.
 Եւուարեյցնի. va. couvrir de té-
 nèbres, obscurcir, éclipser.
 Եւուարի. vn. se couvrir de té-
 nèbres, s'obscurcir, s'éclipser;
խաւարեցու արեւակն լուսին;
 le soleil, la lune s'obscurcit.
 Եւուարիմ. a. ténébreux, noir,
 obscur. [drom-
 Եւուարծի. a. tendre; s. bot. tén-
 Եւուարծի s. bot rhapsodic.
 Եւուարու՛մ. s. obscurcissement;
 — *արեւակն լուսին*, éclipse de
 soleil, de lune.
 Եւուարու. } a. ténébreux, obs-
 Եւուարչու. } cur.
 Եւուարչիմ. }
 Եւուարս. s. légumes.
 Եւուարտ s. carton.
 Եւուարտայ. a. de carton.
 Եւուեակ. s. amphore.
 Եւուիծ. s. bouillie.
 Եւուուգլան. s. bot. staphisagire.
 Եւուրծի. V. Եւուարծի.
 Եւուի. s. surprise, saisie.
 Եւուիմ. s. empêchement, obs-
 tacle, entrave; encombrement; a-
 oisif, désœuvré; — *բաւ*, mettre
 obstacle, empêcher.
 Եւուիմնած. } s. désœuvrement,
 Եւուիմնեայ. } cessation des tra-
 vaux, empêchement.
 Եւուիմնաիթ. s. obstacle.
 Եւուիմնի. va. empêcher, met-
 tre obstacle à, susciter des obs-
 tacles, entraver, embarrasser; é-
 touffer, faire cesser, abroger, a-
 bolir, détruire, supprimer; —
հանարայց, encombrer le che-

մին; — *տնայ*, barrer le chemin.
Համախնիք. s. celui qui fait obstacle, qui empêche.
Համախնիքի. a. jacaire.
Համախնաւծ. } s. empêche-
Համախնաբխ. } ment, obstacle;
Համախնաւ. } cle, entrave;
 embarras; cessation, désétude,
 abolition, abolissement; oisiveté,
 désouvement.
Համախնաւյն. a. aspiré, dur.
Համախոկ. a. s. moricaud, nègre.
Համախոկուիք. sf. négresse.
Համախն. s. kan.
Համախոյն. s. encensoir.
Հեք. s. écheveau.
Հեք.) a. louche; *Հեքիտ Եպիտ*:
Հեք.) regarder de travers, de
 mauvais oeil.
Հեքույ. vn. regarder de mauvais
 oeil, d'un oeil jaloux.
Հեքի. va. pousser, heurter.
Հեքի. V. *Հեք*.
Հեքիկ. va. heurter, frapper;
 tourmenter; — *Հեքիկ Բերքույն*: heur-
 ter des cornes, donner des coups
 de corne, cosser.
Հեքիկ. a. qui heurte.
Հեքիքիկ. va. faire revenir à soi.
Հեքիքիկ. vn. revenir à la rai-
 son, recouvrer sa raison.
Հեքիքար. a. qui a l'esprit de
 travers, timbré, insensé, fréné-
 tique, fou.
Հեքիքարանի. V. *Հեքիքարա-*
բի.
Հեքիքարի. va. avoir l'esprit
 dérangé, de travers, avoir un grain
 de folie.
Հեքիքարաբի. s. aliénation
 d'esprit, folie, démence, fréné-
 sie.
Հեքիքարի. V. *Հեքիքար*.
Հեքիքարի. V. *Հեքիքիկ*.
Հեքիքար. a. intelligent, sensé;
 qui a atteint l'âge de raison.

Հեքիքարաբի. s. intelligence;
 état de raison.
Հեքիքար. a. initié, instruit de,
 qui agit, qui a la connaissance,
 l'intelligence de; — *Հեքի*, initier,
 instruire, informer, faire com-
 prendre ou considérer; — *Հե-*
քիքարի, faire entendre; — *Հե-*
քար, être initié, s'initier, avoir
 l'intelligence de, s'apercevoir de,
 comprendre, saisir, entendre, être
 convaincu de, remarquer, recom-
 naître, ressentir, pénétre; —
Հեքիքի, comprendre.
Հեքիքարիկ. V. *Հեքիքար*.
իկ. [100].
Հեքիքարի. V. *Հեքիքար*.
Հեքիքարաբի. s. action de com-
 prendre, intelligence, compréh-
 sion, connaissance, science; ré-
 flexion, considération.
Հեքիքի. a. écervelé, tête fêlée,
 évaporé, hors de lui, fou.
Հեքիքիկ. vn. avoir l'esprit de
 travers; la tête à l'envers, être
 écervelé, avoir la tête dérangée,
 le timbre fêlé, devenir fou.
Հեքիքիկաբի. s. aliénation
 mentale, d'esprit, démence, folie.
Հեքիքիքարի. adv. comme un
 fou, follement.
Հեքիքի. a. intelligent.
Հեքիքար. a. insensé, fou.
Հեքիքարանի. s. anat. méninge.
Հեքիքար. V. *Հեքիքար*.
Հեքիքարաբի. s. fatigue
 d'esprit.
Հեքիքի. a. intelligent, sensé, sage.
Հեքիքիքար. a. qui a le délire fré-
 nétique, fou.
Հեքիքիքարիկ. va. donner le
 délire, faire perdre l'esprit, ren-
 dre fou.
Հեքիքիքարի. vn. avoir le dé-
 lire, être dans le délire, perdre
 l'esprit; perdre connaissance;

trouver mal, s'évanouir.
 Խլագնարսփիւն. s. délire de
 esprit, délire, folie, frénésie.
 Խլացալփիւն. s. intelligence,
 agesse, prudence.
 Խլ սբ. adv. beaucoup, plusieurs
 Խլֆ. s. cerveau; esprit, intelli-
 gence, sagacité; poupe; tête d'un
 ont; Խելօք. adv. avec finesse,
 vec adresse; ingénieusement,
 droitement; Խելօք. կործակել
 քըրդը. rendre l'esprit. la tête, devenir
 ou; մէկուե — ը գլուխը քերծել,
 mettre qn. à la raison, au pas;
 — ը գլուխը գալ. revenir à soi,
 la raison, reprendre ses sens;
 — Խե է կերք. — ը Թառսքեր է,
 a perdu la tête, il est fou; գը-
 լիսը — զգալ. il est tout distrait;
 Խելք նաւի, à la poupe; — է
 ք ն'est pas sage, ce n'est pas
 prudent; — ը քերծի մը քալ. se
 donner à, se passionner pour qch.
 Խլօֆ. adv. intelligemment, sa-
 gement, adroitement.
 Խլօֆ. a. sage, intelligent, sensé,
 — կերէք. restez sage.
 Խլօֆիկ. a. sage; adv. sagement.
 Խլօֆուլ. vn. devenir sage.
 Խլօֆութիւն. s. sagesse, pru-
 lence.
 Խլօֆցնիկ. va. rendre sage, assagir.
 Խիդ. a. impotent, estropié, pri-
 vé d'un membre, mutilé; առք
 —, boiteux.
 Խիդափիւր. a. courbé, oblique,
 le travers, contourné, tortu, si-
 nueux, tortueux; fig. pervers, dé-
 pravé.
 Խիդափիւրիկ. va. altérer.
 Խիդափիւրութիւն. s. obliquité,
 sinuosité, tortuosité, contorsion;
 ֆ. perversité.
 Խիդափիւրութ. V. Խիդափիւ-
 րութիւն.
 Խիդանդութ. V. Խիդ.

Խիդանիֆ. V. Խիդափիւր.
 Խիդիկ. s. corde ou lacet pour étran-
 gler; étranglement, étranglement
 Խիդիկահ. a. étranglé; — քերծել,
 étrangler; — քըրդը. être étranglé.
 Խիդիկան. s. corde pour étrangler.
 Խիդիկիկ. va. étrangler; tordre de
 çou; tourmenter.
 Խիդիկալ. s. noeud coulant.
 Խիդիկալիկ. vn. s'étrangler.
 Խիդիկութ. s. étranglement, stran-
 gulation; étouffement, suffocation.
 Խիդիկիկ. va. estropier, mutiler, pa-
 ralyser.
 Խիդիկիկ. s. partie, moitié.
 Խիդիկասակ. s. bouffon, mime,
 farceur, goguenard.
 Խիդիկասակութիւն. V. Խիդիկաս-
 կութիւն.
 Խիդիկասարկիկ. vn. bouffonner;
 faire le bouffon, le farceur, gog-
 uenarder.
 Խիդիկասակութիւն. s. bouffon-
 nerie, mimerie, farce, arlequi-
 nade, pasquinade, goguenarderie.
 Խիդիկ. V. Թօռաւա.
 Խիդիկութիւն. V. Թօռաւա-
 րութիւն. [rable].
 Խիդիկուկ. a. malheureux; misé-
 րable.
 Խիդիկուկութիւն. a. misérable, pi-
 toyable.
 Խիդիկութիւն. s. privation de quel-
 que membre, impotence.
 Խիդիկիկ. V. Թիմիկ.
 Խիմ. s. cerce.
 Խիմիկ, Խիմիկութիւն. V. Թի-
 միւր, Թիմիւրութիւն.
 Խիմիկութիւն. a. fou, insensé;
 —, — կերպով, adv. d'une ma-
 nière insensée, à tort et à tra-
 vers.
 Խիմիկութիւն. vn. vivre dans la
 mollesse, dans les délices, être
 voluptueux, se plonger dans la
 débauche, faire la noce.
 Խիմիկութիւն. V. Խիմիկութիւն.

Լեկեացի va. plonger dans la mollesse, énerver, débaucher.
Լեկեաքիս s. mollesse, vie molle et voluptueuse, débauche.
Լեկեա a. voluptueux, débauché, efféminé.
Լեկ etc. V. **Լեկն**, etc.
Լեկուրակ s. rebut, épiluchures, restes.
Լեկ s. marc de raisin.
Լեկակ V. **Լեկ**.
Լեկակի va. échaloasser, étager, soutenir, ramer.
Լեկակա } V. **Լեկակա**.
Լեկակա }
Լեկակ V. **Լեկակ**.
Լեկա a. insubordonné, désobéissant, indocile, rétif, pervers, rebelle, récalcitrant, obstiné, taquin
Լեկապարոյ a. acariâtre
Լեկապարոյիս s. acariâtré.
Լեկայ vn. ne pas obéir, être insubordonné, se révolter, se rebuter.
Լեկանքիս s. insubordination, désobéissance, indocilité, obstination, esprit de révolte, orgueil, inâtré, taquinerie.
Լեկ V. **Օգուս**.
Լեկ V. **Լեկի**, **Լեկ**.
Լեկաքոր V. **Լեկաքոր**.
Լեկաքորնիս V. **Լեկաքորնիս**.
Լեկաքոր s. cauris, coris.
Լեկակարկա } a. construit en
Լեկակոյ } briques.
Լեկակաքոր a. s. crustacé.
Լեկակ a. baragouiné, mal articulé ou prononcé; — **բարբառ**, baragouin, baragouinage; — **բարբառով** **լեկակ**, baragouiner.
Լեկակաքորն a. grossier, rude, barbare.
Լեկակի va. baragouiner; — **բարբառով** **լեկակ**, baragouiner ou écorcher le français.

Լեկակ } s. écrevisse, crust.
Լեկակ }
Լեկաքոր s. potier.
Լեկաքորնիս s. poterie; céramique.
Լեկակոյ s. ostracisme.
Լեկակ a. fait de faïence; s. faïencerie, faïence.
Լեկակար s. coquille, coquillage, crustacé; coquille, écaille, enveloppe crustacée; a. testacé, crustacé
Լեկակար V. **Լեկակար**.
Լեկակար s. minér. ostracite.
Լեկակ s. terre cuite, briques, tuile; faïence; terrine, écuelles, tesson, têt, éclat; test. coquille, écaille; coquille, coquillage.
Լեկակ s. coquille, test.
Լեկակ va. arracher, rompre; couper, déchirer.
Լեկակ vn. être arraché, se rompre.
Լեկակ s. action d'arracher ou de rompre, rupture.
Լեկակ s. obstacle, empêchement, embarras; ressentiment, haine; jalousie; — **արքայի**, regarder de côté ou de mauvais œil.
Լեկակ s. gomme; **արքայի** —
 — arabique; **արքայի** —
 élastique.
Լեկակ va. gommer.
Լեկակ s. échelas, étai, tuteur, rame.
Լեկակ s. aiguillon; fig. aiguillon, stimulant; — **բարբառ** V. **Լեկակ**.
Լեկակ } va. aiguillonner, pi-
Լեկակ } coter; fourrer, enfon-
 cer; fig. aiguillonner, stimuler.
Լեկակ a. stimulant.
Լեկակաքորնիս s. barbarisme.
Լեկակար adv. d'une manière barbare, en vrai barbare.
Լեկակ a. gommeux.
Լեկակաքորն s. barbarie, férocité. [vage.
Լեկակակ a. barbare, féroce, sau-

Խժեճի. s. bet. gommier.
Խժանսի. s. bruit.
Խժուկ. V. ժխար.
Խժուսց. s. tintement; râlement.
Խժարուկ. s. bot. concombre sauvage.
Խժիզախ. a. hardi, courageux, hautain, précipité.
Խժիզախել. vn. s'avancer hardiment, s'enhardir, braver, oser, prendre confiance ou courage, se permettre, entreprendre, s'exposer, s'élaner.
Խժիզախութիւն. } s hardiesse,
Խժիզախամ. } courage, confiance, audace.
Խժիզան. s. bicoque, baraque.
Խժիզար. s. hausart, grande scie.
Խժիթ. s. path. colique.
Խժիթայ. vn. se douter, soupçonner, redouter, être inquiet, tenir pour suspect.
Խժիթի. spl. tranchées.
Խժիժ. s. gomme; *առաջագանի* —, gomme élastique; *արաբականի* —, gomme arabique.
Խժիժաբեր. a. gommifère.
Խժիժայից. a. gommeux, gommique.
Խժիժեճի. V. խժեճի.
Խժիլայ. V. խլայ.
Խժիլայել. va. offrir le cafetan.
Խժիլար. a. sage, savant; pédant.
Խժիղբ. s. bot. vrille, tendron.
Խժիղն. s. scrupule; conscience; *խղճի մեզք.* consciencieusement, en ou avec conscience; *ազատու թիւն խղճի.* liberté de conscience; — *ընել,* se faire scrupule, conscience de; *խղճի տէր,* scrupuleux, consciencieux.
Խժին. s. caillou.
Խժինապակի. s. flint-glass.
Խժինդ. s. joie.
Խժինժ. } s. sein; sinuosité, enfon-
Խժինժ. } cement, cavité, repli.

Խժիլայ. s. honte, vergogne.
Խժիլար. s. blocage, blocaille.
Խժիլարել. va. bloquer.
Խժիլարամ. s. blocage.
Խժիլիլիկ. s. fantôme.
Խժիւս. a. dur, rude, raide; austère, sévère, inflexible; rigoureux, rigide, violent; pénible, difficile; *խստի,* durement, rudement, sévèrement, avec sévérité; — *խստքեր,* paroles dures, sévères; — *կեանք,* vie dure, austère; *մէկուհ հեռ-կերպով խոսել,* parler durement avec qn., lui dire des duretés.
Խժիւ. a. dense, dru, serré, compacte; épais, touffu.
Խժիւ առ խիւ, d'une manière serrée, compacte; tout près les uns des autres.
Խժից. s. bouchon.
Խժիւս. s. bouillie; pâte; pulpe.
Խժիւսար. a. pâteux.
Խժիլի. s. bot. zool. valve.
Խժիլայ. s. vêtement ou robe d'honneur, cafetan.
Խժիլանայ. vn. devenir sourd.
Խժիլացնել. va. rendre sourd, assourdir.
Խժիլացնող. } a. assourdissant.
Խժիլացնցից. }
Խժիւակ. s. épave.
Խժիլ. va. arracher, extirper, déraciner.
Խժիլգ. V. Մոդէգ; gars.
Խժիլկի. } s. mucosité, morve, mu-
Խժիլկի. } cus.
Խժիլնոս. V. խլնոս.
Խժիլից. s. extirpateur.
Խժիլրդ. s. méd. cancer.
Խժիլու. V. խլնու.
Խժիլայից. a. muqueux.
Խժիլի. V. խլիլի.
Խժիլոս. a. morveux, muqueux.
Խժիլոսութիւն. s. morve.
Խժիլոր, s. ornith. tangara.

Խլուսիւն. s. surdité.
Խլում. s. arrachement, extirpation, extraction.
Խլուրդ. s. zool. taupe.
Խլրդենի. s. path. cancer.
Խլրամ, **Խլրամնալ** V. **Խլրաիլ.**
Խլրաիլ. va. remuer, mouvoir, agiter, donner quelque impulsion.
Խլրաիլ. vn. bouger, se remuer, se mouvoir, s'agiter.
Խլրատ. s. mouvement, agitation.
Խլրուն. a. remuant.
Խխաման. s. crachoir.
Խխայք. V. **Խղխայք.**
Խխել. va. méd. expectorer.
Խխմել. vn. s'imbiber.
Խխնջել. vn. hennir.
Խխնջիւն. s. hennissement.
Խխում դառնալ ըլլալ. V. **Ջրա բարբախ ըլլալ.**
Խխում. s. expectoration.
Խխունջ. V. **Խղունջ.**
Խծբարանութիւն. s. critique.
Խծբանք. s. critique.
Խծբատէր. a. qui se plaint à critiquer, à censurer, critiqueur.
Խծբել. va. censurer, critiquer.
Խծիկ. s. cartouche (des armes à feu).
Խծիկ. s. ourlet, piqûre (d'étoffe); — **ընել,** faire un ourlet, piquer.
Խծծել. va. effilocher, effiloquer.
Խծկել. va. bourrer, rembourrer; — **որովայնը,** se bourrer.
Խծկոց. s. tampon.
Խծուծ. s. étoupe, flasse.
Խծպել. va. piquer, ourler.
Խղտիակ բանարկութիւն. s. système cellulaire.
Խղել V. **Խեղել.**
Խղրում. s. étouffement.
Խղուկ. a. suffoquant.
Խղիկ. s. petite chaumière, guérite, baraque, chaumine.
Խղխայք. s. chir. abcès.

Խղնալ. vn. se faire conscience, scrupule de qch., s'en abstenir, avoir pitié de, compassion de.
Խղնալի V. **Մղկելի.**
Խղնալիորէն. adv. pitoyablement.
Խղնախայք. s. remords de conscience.
Խղնահար. a. scrupuleux.
Խղնահարիլ. vn. avoir des remords, se faire un scrupule.
Խղնահարութիւն. s. remords, **Խղնամիտ.** a. scrupuleux, consciencieux.
Խղնամտութիւն. s. scrupule, conscience.
Խղնամար. V. **Խղնամորէն.**
Խղնամանք. s. conscience; — **ընել,** se faire conscience, scrupule de; — **չունի,** il n'a pas de; **խղճճը անտես.** consciencieusement, avec conscience.
Խղնամանաւոր. a. conscientieux.
Խղնամար. a. consciencieux.
Խղնամտութիւն. V. **Խղնամտութիւն.**
Խղնամորէն. adv. consciencieusement, scrupuleusement.
Խղնուկ. V. **Խեղնուկ.**
Խղնյանմել. a. en hélice.
Խղուրբութիւն. s. tintamarre, alarme, rumeur, bruit.
Խղունջ. s. zool. escargot, limaçon.
Խնալից. a. caillouteux.
Խնախան. a. graveleux.
Խնարկել. va. ballaster.
Խնարկում. s. ballastage.
Խնար. s. minér. grès.
Խնել. va. caillouter.
Խնող. s. caillouteur.
Խնոզել. va. farcir, remplir, gorger.
Խնուդ. s. cuis. farce; saucisse.
Խնուդի. s. chaussée, macadam.
Խնուդիկ. s. andouillette.

Խճուճ. s. cailloutage.
Խճով. s. béton.
Խճովել. va. bétonner.
Խճովում. s. bétonnage.
Խմամ. s. saoul, soulé, ivre.
Խմում. s. sotlard, ivrogne.
Խմբագր. s. rédacteur.
Խմբագրական. s. article de fond.
Խմբագրացի. s. rédacteur en chef.
Խմբագրացուհի. sf. rédactrice en chef.
Խմբագրասան. s. bureau de la rédaction, rédaction.
Խմբագրել. va. rédiger.
Խմբագրութիւն. s. rédaction.
Խմբակ. s. groupe, petit groupe.
Խմբանորի. s. groupe.
Խմբապետ. s. chef de troupe; chef de bande.
Խմբավայր. s. lieu de réunion.
Խմբարան. s. assemblée; — *հղե.* *հղեայ,* nef d'église.
Խմբել. va. assembler, rassembler, réunir, convoquer; grouper, rallier, attrouper.
Խմբերգ. V **Խմբերգութիւն.**
Խմբերգաբար. adv. en chœur.
Խմբերգական. a. choral.
Խմբերգիչ. s. choriste.
Խմբերգութիւն. s. chœur.
Խմբերգչուհի. sf. choriste.
Խմբըլ. V. **Խմպըլ.**
Խմբիկ. V. **Խմբակ**
Խմբովին. adv. par troupe, en troupe, en foule; en chœur.
Խմել. va. boire, absorber, s'imbiber.
Խմելիք. s. boisson.
Խմի. s. bot. angélique.
Խմար. s. levain, ferment.
Խմարաբանութիւն. s. zymologie.
Խմարանիւք. s. ferment.
Խմարաչափ. s. zymosimètre.
Խմարասակ. s. abaisse.

Խմարկոյ, a. fait avec du levain fermenté; s. pain levé, fermenté.
Խմարել. va. faire fermenter.
Խմարելիք. a. fermentescible.
Խմարեղէն. s. pâtisserie, gâteau.
Խմարեղացի. a. qui fait fermenter.
Խմարել. vn. fermenter.
Խմարկեցի. a. bot. capronier.
Խմարուկ. s. bot. capron.
Խմարում. s. fermentation.
Խմարուց. V. **Խմարեղ.**
Խմուելիք. V. **Խմպելիք.**
Խմուել. vn. se boire; être bon à boire.
Խմպըլ. a. provincial, niais, nigaud.
Խմցնել. va. faire boire, abreuver.
Խմում. s. soin, sollicitude, attention; empressement; — *առնել,* soigner, prendre ou avoir soin de, ménager, s'occuper de; *խնամել,* avec soin, soigneusement.
Խնամազար. a. tendre, plein de sollicitude.
Խնամած. } à. soigneux; V,
Խնամածու. } **Խնամակալ.**
Խնամածութիւն. s. soin.
Խնամակալ. a. qui a soin de; régent; tuteur, curateur; protecteur.
Խնամակալել. V. **Խնամարկել.**
Խնամակալու. a. qui a soin, tuteur.
Խնամակալութիւն. s. soin, attention, sollicitude; tutelle; régence, protection, patronage; la Providence
Խնամակալուհի. sf. dame patronnesse; régente; tutrice.
Խնամապետ. s. régent.
Խնամապետութիւն. s. régence.
Խնամատար, **Խնամատարութիւն.** V. **Խնամակալ,** **Խնամակալութիւն.**
Խնամատուն. s. dispensaire.

Խնամարար. V. **Խնամակալ.**
Խնամարկել. va. soigner, prendre ou avoir soin de; donner ses soins à, s'occuper avec sollicitude de, protéger.
Խնամարկու. V. **Խնամակալ.**
Խնամարկութիւն. V. **Խնամակալութիւն.**
Խնամեալու. s. entremetteur d'un mariage.
Խնամեալուութիւն. s. entremise d'un mariage.
Խնամել. V. **Խնամարկել.**
Խնամեցալ. vn. s'apparenter, s'allier à ou avec.
Խնամի. s. parent allié; — **ընել.** apparenter, allier; — **ըլլալ.** V. **Խնամեցալ.**
Խնամիական. a. d'alliance; — **ազգականութիւն.** parenté par alliance.
Խնամիութիւն. V. **Խնամութիւն.**
Խնամաս. a. soigneux; plein d'attention, de sollicitude, charitable.
Խնամութիւն. s. alliance, affinité, parenté; — **ընել.** V. **Խնամեցալ.**
Խնայարար. adv. par ménagement.
Խնայուտ. a. économe.
Խնայել. vn. épargner, ménager, traiter avec ménagement; épargner, économiser.
Խնայող. a. s. ménager, ménagère, économe.
Խնայողական. a. économique; — **արկղ սեռակ,** la caisse d'épargne.
Խնայողատու. V. **Խնայուտ.**
Խնայողութիւն. s. épargne, ménagement; — **նայութիւն.** s. épargne, économie.
Խնայօրէն. adv. économiquement; par égard, par ménagement.
Խնդալ. vn. rire; se réjouir, éprouver de la joie, avoir ou ressentir

de la joie, être bien aise, charmé, enchanté ou heureux de; **ընթիւն** —, se moquer de; — **էն ժամի,** pâmer de rire.
Խնդալից. a. plein ou comblé de joie, joyeux, enjoué, gai.
Խնդածաղիկ s. bot. pensée.
Խնդակից բլլալ. vn. se réjouir avec qn.; féliciter ou faire des compliments à.
Խնդակիք. s. bot. ciguë.
Խնդակցական. a. de congratulation, de félicitation; — **խամակ,** lettre —.
Խնդակցիլ. V. **Խնդակից բլլալ.**
Խնդակցութիւն. s. congratulation, félicitation, compliment.
Խնդամի. a. joyeux, enjoué, gai, ravi.
Խնդամոլ. } s. bot. ciguë, aqua-
Խնդամոլի. } tique.
Խնդացիլ. va. réjouir; donner ou causer de la joie.
Խնդրուց. a. inégal; tortueux, plein de bosses.
Խնդիր. s. question; demande, sollicitation; discussion, contestation, controverse; examen; proposition, thèse; problème; — **բարձի,** régime d'un verbe; — **սեռի,** complément ou régime direct; — **ընթիւն.** complément ou régime indirect; — **երգալ,** il a été question.
Խնդիրք. V. **Խնդրամօք.**
Խնդութիւն. s. joie, réjouissance, enjouement.
Խնդութեան. V. **Խնդութեան.**
Խնդուն. a. gai, joyeux, enjoué, postulant.
Խնդուք. s. rire.
Խնդրագիր. s. requête. [émissaire.
Խնդրակ. s. chercheur; solliciteur;
Խնդրական. s. objet de recherche, sujet de question; a. qui est —, douteux.

Ենդրանճ. s. demande; V. եղբյուրանճ.

Ենդրանա. } s. postulant, de-
Ենդրարկու. } mandeur, sollicit-
teur, requérant.

Ենդրի. va. demander, solliciter, implorer; demander, requérir; désirer, tâcher; — գործն ուղղու. en vouloir à la vie de qn.; գշտն ուղղիս է եթ —, n'avoir, d'autre vue que son intérêt

Ենդրանճ. s. demande, sollicitation, prière.

Ենդրանճ. s. demande.

Ենծաղիկ, s. bot. matricaire officinale.

Ենծիղ. s. transport de joie, ris, jeux folâtres, joie, gaieté.

Ենծղալ. vn. tressaillir de joie, se réjouir.

Ենծղալից. a. enjoué, gai.

Ենծար. V. եսծար.

Ենծարխո. V. եսծարխո.

Ենկարի. a. qui produit de l'encens; qui porte de l'encens, des parfums, aromatique.

Ենկարի. } a. qui exhale l'en-
Ենկարի. } cens.

Ենկարի. a. embaumé, parfumé.

Ենկարի. a. plein d'encens.

Ենկարի. a. mêlé d'encens.

Ենկարի. s. bot. goudron.

Ենկարի. a. odoriférant, aromatique. [encensoir.

Ենկարի. s. autel de l'encens; Ենկարի. a. parfumé, odoriférant, aromatique.

Ենկարի. s. moulin à moudre de l'encens; cassolette; parfumeur.

Ենկարի. } s. cassolette.

Ենկարի. } s. cassolette.

Ենկարի. } s. bot. badamier.

Ենկարի. } s. bot. badamier.

Ենկարի. a. offert comme de l'encens, encensé, ardent.

Ենկարի. s. bot. fruit de badamier.

Ենկարի. s. cassolette.

Ենկարի. va. encenser; fig. encenser, louer.

Ենկարի. s. thuriféraire; fig. encenseur, louangeur.

Ենկարի. s. encensement.

Ենկարի. va. encenser, parfumer.

Ենկարի. a. encensé, parfumé.

Ենկարի. va. encenser, offrir de l'encens; parfumer; offrir; fig. encenser, donner de l'encens, de l'encensoir.

Ենկարի. a. digne d'être encensé, béni; précieux, saint.

Ենկարի. s. bot. balessan, encensier.

Ենկարի. } s. parfumeur.

Ենկարի. } s. parfumeur.

Ենկարի. s. parfumerie.

Ենկարի. V. ենկարի.

Ենկարի. V. ենկարի.

Ենկարի. s. bot. romarin.

Ենկարի. s. bot. pomme.

Ենկարի. V. եսծարի.

Ենկարի. s. bot. pommier.

Ենկարի. s. petite pomme; anat. pommette. [pne.

Ենկարի. s. pomme séchée, ta-

Ենկարի. s. cidre.

Ենկարի. V. եսծարի.

Ենկարի. va. baratter.

Ենկարի. s. baratte.

Ենկարի. va. boucher, fermer, combler.

Ենկարի. } vn. se moucher.

Ենկարի. } vn. se moucher.

Ենկարի. s. festin, banquet, régali, grand dîner, grande chère; réjouissance, fête; — գործն ուղղու. գործն ուղղու. faire festin ou grande chère, régaler, festiner, donner un régali; — առ, donner un festin ou un banquet.

Խոնույ. V. **Խոնուի.**
Խոնուծրիս. a. qui a l'air gai, joyeux.
Խոխույ. vn. être affligé, avoir pitié, être touché, navré.
Խոխուցցի. va. affliger le cœur, toucher, navrer.
Խոխուի. a. cuisant, navrant.
— ցու. douleur cuisante.
Խոխուցցի. V. **Խոխուցցի.**
Խոօույ. vn. murmurer.
Խոօուի. s. couchette, grabat, méchant lit, pailleasse.
Խոօի. s. gousset.
Խոօիք. s. méchant lit, grabat; gîte, repaire, tanière.
Խոօրի. vn. mépriser.
Խոօրից. s. murmure.
Խոօրացցի. va. frissonner.
Խոօրաց.
Խոօրանք. } s. bruit, murmure.
Խոօք. s. cochon, pork; rais, rayon de tôte, pied ou montant d'une chaise, etc.; *ժամակ —*, truit, coche; — *զ քր խոնիչէ՛ր քո՛հ.* *քո՛հէ՛ կոնէ՛ գրիւմէ՛ կոնիչէ՛*, le — grogne.
Խոօքբնութից. s. élevage de cochons, de porcs;
Խոօքխա, **Խոօքխոտքից.** s. path. scrofules.
Խոօքխոտար. s. scrofuleux.
Խոօքի. s. bot. baie; — *չուկ*, zool. marsouin; — *չիքուծի*, coccon.
Խոօքիերի. a. semblable à un cochon, de cochon.
Խոօքխոտար. s. lard.
Խոօքց. s. chaume; hur.
Խոօքցուի. s. brosse à habit, vergettes; *ժոքիչ — ուղ*, V. **Խոօքցիցի.**
Խոօքցուիքիւր. s. brossier.
Խոօքցուիչի. va. brosser, vergeter.
Խոօքցուիչուք. s. brossage.

Խոօքիցույ. vn. devenir **Խոօիլ**, changer en cochon.
Խոօքիցուցի. a. hérissé, dressé comme des chaumes.
Խոօքցուց. V. **Խոօքիերի.**
Խոօքցոց. s. étable à cochons.
Խոօքցուի. s. soie de porc.
Խոօքցուիչ. s. jambon.
Խոօքցուիչի. s. jambonneau.
Խոօքցուցի. s. poire sauvage.
Խոօքուծ. s. gardeur de porcs, ceaux, porcher.
Խոօքուց. spl. les cochons.
Խոօքի. a. de porc; s. chair de cochon, porc frais.
Խոօքուծուի. s. coupeau de cochons.
Խոօքի քիւր. s. bot. anagyre, anagyris.
Խոօքիւրից. s. bot. faine, gland.
Խոօքիւրից. s. cochonnerie.
Խոօքուի. s. porc-épic.
Խոօք. s. path. scrofules.
Խոօք. s. ornith. martin-pêcheur.
Խոօքիւր. V. **Խոօքուցուց.**
Խոօքի. va. enfoncer, faire entrer, introduire, fourrer; piquer.
Խոօքուի. vn. regarder de mauvais œil, de travers.
Խոօքուի. vn. se fourrer; s'introduire.
Խոօն. a. morne, irrité, fâché, dur, refrogné, menaçant, sévère, hagard, hideux, rébarbatif; de travers; gros, grossier; — *դէմք*, regard de travers, mine, visage austère; — *ույն*, yeux austères, sombres; — *ույնով նայիլ*; faire la mine à qn.; rechigner, regarder de travers, promener un œil hagard.
Խոօնուքի. a. laid, difforme.
Խոօնուքի. a. qui a le visage l'air dur, qui a un visage triste et refrogné, d'un visage sévère.
Խոօնուքիւր. a. qui a un regard hagard.

ԵօճճԱԿԳՆԻԿ. va. irriter, fâcher, aigrir; — *պտճճ*, contracter ou froncer les traits du visage, faire mine, prendre un air austère.
ԵօճճԱԿԻ. vn. se refrognier, rechigner, prendre un air refrogné, froncer les sourcils, avoir l'air maussade, être maussade, d'une humeur sombre, bouder, se piquer, se fâcher, aigrir.
ԵօճճԱՍՈՒՄԻՑ. s. air triste et refrogné, air chagrin ou maussade, mauvaise humeur, refrognement, bouderie, mine, ressentiment.
ԵօճԻԿ. va. chasser, disperser.
ԵօճԻԿԳԵՅԻ. s. path. cancer.
ԵօճԻՍՏԱԿ. s. zool. engoulevent, hulotte, chat-huant.
ԵօճԻՐ. V. ԵօճճԱ.
ԵօճԻՐԻԿ. vn. regarder de travers, faire la mine.
ԵօճԻՐԻՑ. s. bot. orchis, orchide.
ԵօճԻՐԻՑԵՅԻ. spl. bot. orchidées.
ԵօճԻՐԻՑԻՐ. adv. de travers; — *ԵօճԻ*, regarder —.
ԵօճԻՍՏ. s. cluse, ravin; vallon.
ԵօճԻՍՏԻԿ. va. tremper.
ԵօճԻՍՍ. } s. marmure, bruit;
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑ. } — *վառկի*, — d'un ruisseau.
ԵօճԻՍՍԻԿ. vp. murmurer.
ԵօճԻՍՍԻՑ. V. ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑ.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑ. a. murmurant.
ԵօճԻՍ. s. pensée.
ԵօճԻՍԻԿ. vn. penser, réfléchir, méditer, se recueillir.
ԵօճԻՍՏԻՐ. a. qui aime à penser.
ԵօճԻՍՏԻՑ. s. pensée, réflexion, méditation, recueillement.
ԵօճԻՍՏԻՑ. a. pensif.
ԵօճԻՍՏԻՑԻՑ. s. mets, pensée.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑԻԿ. V. ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑ.
ԵօճԻՍՍԻՑ. spl. boîtes (en cranologie).
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑ. a. prudent, sage, rai-

sonnable, sensé, discret, circonspect; — *ճառք*, un homme raisonnable.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑԱՐ. adv. prudemment, sagement.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑՈՒՄԻՑ. s. prudence, sagesse, discrétion, circonspection, le bon sens.
ԵօճԻՍՍԻՐ. s. cuisinier.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑ. a. culinaire, — *արվեստ*, art —.
ԵօճԻՍՍԻՐԻԿ. vn. cuisiner, faire la cuisine.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑ. s. cuisine; *առօթ* — *ի*, batterie de cuisine.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑ. s. l'art de la cuisine, cuisine. [*բնիկ*].
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑԻՑ. V. ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑ.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑ. V. ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑ.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑ. s. batterie de cuisine.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑԱՐ. s. traiteur.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑԻՑ. V. ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑ.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑ. s. cuisinier.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑ. a. culinaire.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑԻՑ. s. chef de cuisine.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑԻՑ. va. préparer à manger, cuisiner.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑԻՑԻՑ. V. ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑԻՑ.
ԵօճԻՍՍԻՐՅԻՑԻՑԻՑԻՑ. sf. cuisinière; *առ* — , cordon bleu.
ԵօճԻՍՍԻՑ. s. garçon ou fille de cuisine marmiton.
ԵօճԻՍՍԻՑ, **ԵօճԻՍՍԻՑԱՐ**. V. ԵօճԻՍՍԻՑԻՑ, etc.
ԵօճԻՍՍԻՑԱՐՅԻՑ. a. prudent.
ԵօճԻՍՍԻՑԻՑ. V. ԵօճԻՍՍԻՑ.
ԵօճԻՍՍԻՑԻՑԱՐ. vn. devenir ou être prudent, sage.
ԵօճԻՍՍԻՑԻՑԻՑԻՑ. V. ԵօճԻՍՍԻՑԻՑԻՑ.
ԵօճԻՍՍԻՑԻՑԻՑԻՑ. a. réfléchi, pensif.
ԵօճԻՍՍՈՒՄԻՑԻՑ. va. égorger, tuer, massacrer.

խոյնազակ s. action d'égorger, de tuer. [ժուռ.
խոյնակ; s. tuyau, tube, con-
խոյնակակալ s. qui supporte
 un tuyau; s. support du tuyau.
խոյնակակառ s. solénoïde.
խոյնակալար s. tubulé.
խոյնիւր s. zool. goret, petit co-
 chon, jeune porc.
խոյնիւրակ s. zool. cochon de
 lait.
խոյնակիլ vn. penser, se creuser
 la tête, le cerveau; réfléchir, re-
 chercher dans sa pensée.
խոյն s. zool. bélier; cabestan; art
 mil. bélier; astr. bélier; ջրա-
 բաշխիչ - , bélier hydrau-
 lique, mouton.
խոյնակ s. arch. chapiteau.
խոյնակակառ a. en forme de cha-
 piteau.
խոյնակալար a. à chapiteau.
խոյնակալ vn. fondre ou tomber
 sur, s'élaner sur, se lancer, se
 jeter, se précipiter, s'abattre sur.
խոյնակ s. élan.
խոյնակալար s. zool. ammonnite.
խոյնակ s. recherche, examen; —
 հա խոյնակալ, recherche, perquisi-
 tion; է—հա խոյնակալ հալար, exa-
 miner, rechercher, faire des re-
 cherches, des perquisitions, une
 enquête, s'informer de.
խոյնակ s. zool. gavia.
խոյնակ s. path. scrofules.
խոյնակ s. fuite; — ալ, prendre
 la fuite, s'enfuir, décamper, lâ-
 cher pied, s'échapper, se sauver,
 montrer les talons, s'évader, dé-
 nicher, plier bagage; éviter, fuir.
խոյնակ s. tiare, bandeau, diadème;
 turban.
խոյնակալար V. խոյնակալար.
խոյնակալար s. qui met une tiare.
խոյնակալար s. fabricant de tiare;
 chapelier.

խոյնակ s. arch. volute; anat.
 crosse de l'aorte.
խոյնակ s. humble, modeste;
 — ըլլալ, être humble, s'humilier.
խոյնակալար adv. humblement.
խոյնակալար s. humble, mo-
 deste.
խոյնակալարիւր s. humili-
 té, modestie.
խոյնակալար V. խոյնակալար.
խոյնակիլ (բաշխիչ) conjuguer
 les verbes.
խոյնակիլ va. incliner; hu-
 milier; — գլուխը, incliner la tête.
խոյնակիլ vn. s'incliner; s'hu-
 milier; gram. se conjuguer.
խոյնակալարիւր s. humilité; hu-
 miliation.
խոյնակալարիլ vn. gram. se con-
 juguer.
խոյնակալար s. humiliation; dé-
 clin; gram. conjugaison.
խոյնակ a. humide, moite.
խոյնակալար a. plein d'humidi-
 té, très humide.
խոյնակալար s. anat. humeur.
խոյնակալար vn. devenir humide,
 s'humecter.
խոյնակալար s. hygromètre.
խոյնակալարակալար a. hygro-
 métrique.
խոյնակալարակալարիւր s. hygro-
 métrie.
խոյնակալարակալար s. hygroscope.
խոյնակալարիլ va. humecter, ren-
 dre humide.
խոյնակալար V. խոյնակալար.
խոյնակալարիւր s. humidité, moi-
 teur.
խոյնակալար V. խոյնակալար.
խոյնակալարիլ V. խոյնակալարիլ.
խոյնակալարիլ s. aiguillette, cordon de
 confection.
խոյնակ a. las, fatigué.
խոյնակ V. խոյնակալար.

Խոնքամբ. V. Խոնքուրիւն.
 Խոնքեցնի. va. lasser, fatiguer,
 briser.

Խոնքեցուցիչ. a. fatigant.
 Խոնքիլ. vn. se lasser, se fati-
 guer, se donner de la fatigue.

Խոնքուրիւն s. lassitude, fatigue.
 Խոտակ. s. path. carie.

Խոտիւն. V. Խոտիւն.

Խոտոս. s. brouilles.

Խոտուր. a. gros, grossier, rustique,
 commun.

Խոտուրեղի. a. difforme, laid.

Խոտուրազիւր. a. en grosses let-
 tres, en gros caractères; s. grif-
 fonnage.

Խոտուրազոյն. adv. grossière-
 ment.

Խոտուրառէ. } s. mégalos-
 Խոտուրաղթակ. } cope.

Խոտուրառոյց. s. loupe.

Խոտուրեղի. a. assez gros, assez
 grand.

Խոտուրեղիլ. vn. devenir gros, gros-
 sir, grandir.

Խոտուրառիւն. s. grosseur.

Խոտուրեղիլ. va. grossir, agran-
 dir.

Խոտուրեղեմ սլ. torture, sup-
 plice, châtement, tourment.

Խոտուրեղիլ. va. maltraiter, tortu-
 rer, faire vivement souffrir, châ-
 tier, bâttre, rosser.

Խոտուրեղեմ. s. mauvais trai-
 tement.

Խոչ. s. obstacle, empêchement,
 entrave, accroc, embarras; les
 épines du hérisson

Խոչեղան. s. croc-en-jambe, obs-
 tacle, entrave, empêchement, em-
 barras; — ըլլու, être obstacle,
 empêcher, entraver, mettre des
 entraves.

Խոչուն. a. en friche, inculte; s.
 friche, désert.

Խոչունեցուցիչ. vn. être en friche,

être inculte, devenir désert.
 Խոչունեցնիլ. } va. laisser en
 Խոչունիլ. } friche, dans un

entier abandon, rendre désert.
 Խոչունուկ. s. bot. ajonc.

Խոչոս. V. Խոչոսիւր.

Խոչոսիլ. va. friser, boucler,
 frisotter.

Խոչոսիլ. a. bouclé;— s. s. che-
 veux bouclés.

Խոչոսիլ. vn. se boucler.

Խոս. s. ive, ivette.

Խոսապետ. s. maître du palais.

Խոսիլ. va. creuser, faire un
 brèche. [vité.

Խոսույ. s. creux, excavation, ca-
 Խոսույիւն. a. caverneux.

Խոսույեցիլ. vp. se creuser, se
 caver.

Խոսույեցիլ. a. enfoncé, creu-
 sé, cavé.

Խոսույիլ. V. Խոսույեցիլ.

Խոսուր. V. Խոսուրազիւր.

Խոսուրեղիլ. vn. promettre, don-
 ner sa parole, s'engager.

Խոսուրեղիւր. s. promesse écrite,
 engagement.

Խոսուրեղեմ. a. qui n'a pas
 tenu sa parole ou son engage-
 ment.

Խոսուրեղեմեղիւր. s. man-
 que de parole.

Խոսուրեղիլ. a. plein de pro-
 messe.

Խոսուրեղեմ. a. qui tient sa
 parole.

Խոսուրեղեմեղիւր. a. ob-
 servation de sa parole.

Խոսուրեղեմեղ. adv. confiden-
 tiellement.

Խոսուրեղեմեղիւր. s. confesseur,
 directeur de conscience.

Խոսուրեղեմեղ. s. confession;—
 իրթուլ. aller à confesse.

Խոսուրեղեմեղ. s. confes-
 sionnel.

Լուսնականի. a. avouable.
Լուսնականեցի. va. confesser, entendre la confession.
Լուսնականիլ. vn. confesser, avouer, reconnaître; professer, croire; se confesser, aller à confession, faire sa confession; պարտէ —, il faut avouer; — մեղքերը, confesser ou accuser ses péchés; — յանցանքը, avouer ses fautes, faire l'aveu de ses fautes.
Լուսնականդ. s. confesseur de la foi.
Լուսնականորդի. s. celui qui se confesse, pénitent.
Լուսնականութիւն. s. confession: aveu; confession (des péchés); խոստովանութեան երթում, aller à confession.
Լուսնականցենի. V. Լուսնականեցի.
Լուսնակ. s. aveu.
Լուսնակ. s. promesse, parole, engagement; — ք պահել կատարել, tenir ou garder sa parole, sa promesse; — ք դրժել, manquer à sa parole, manquer de parole; — տալ, donner sa parole, promettre; սնտի խոստմունք, promesse en l'air, eau bénite de cour; սնտի — ներքով պարտարել, amuser ou bercer par de vaines promesses; մեծ սնտի — ներք տալ, promettre monts et merveilles.
Լուս. s. herbe, herbage, pâture, pâturage; ք —, foin, fourrage.
Լուսակեր. a. qui porte ou produit de l'herbe, du fourrage.
Լուսակերու. a. nourri d'herbage; d'herbe, d'herbage.
Լուսակեր. s. herboriste, celui qui connaît les herbes.
Լուսակցի. a. plein d'herbes, de foin, herbeux.
Լուսակեր. a. qui mange de l'herbe, herbivore.

Լուսակեր. s. tas d'herbe, amas de foin.
Լուսակերու. a. qui mange de l'herbe, herbivore; qui pâture.
Լուսակ. a. rejeté, mis au rebut; abject, vil, mauvais, méprisable, banal.
Լուսաօտ. V. Լուսակ.
Լուսազատ. s. herboriste, celui qui vend des herbes.
Լուսակեր. a. herbeux, herbu.
Լուսակեր. s. herboriseur, herborisateur.
Լուսակերիլ. va. herboriser.
Լուսակերութիւն. s. herborisation.
Լուսակեր. a. d'herbe; s. herbage, légumes.
Լուսակ. va. rejeter, repousser par mépris, mépriser, déprécier, dépriser, dédaigner.
Լուսակ. a. méprisable.
Լուսակ. a. oblique; détourné, égaré, erroné.
Լուսակերակ. s. déclinateur.
Լուսակերիլ } va. détourner,
Լուսակերցիլ } donner une autre direction, dérouter, égarer, dévoyer; fig. égarer, induire en erreur, ramener à d'autres sentiments.
Լուսակերակ. s. méd. révulsion.
Լուսակերակցի. s. celui qui détourne, pervertit ou égare.
Լուսակերիլ. vn. se détourner, dévier, s'écarter, s'égarer, se dévoyer, se fourvoyer; fig. s'égarer, se pervertir, se laisser aller; éviter, s'éloigner.
Լուսակերակ. a. sinueux.
Լուսակերակ. s. blais.
Լուսակերակ. a. oblique, traversal; — կերակց. adv. obliquement, de travers.
Լուսակերակ. adv. obliquement, de travers, traversalement.

honoraphi. } s. obliquité, in-
honoratuf. } clinaison, dé-
viation, diversion, écart; fig. é-
garement, dépravation.

honor. } s. anat. perçue.
honorig. }

honor. a. profond; fig. profond, dif-
ficile à pénétrer; profond, grand,
extrême; *honor* — adv. profondément;
à fond; grièvement; *honor* — *honor*
percer jusqu'au fond du cœur,
blesser ou piquer au vif, au cœur.
navrer; *honor* — être blessé
au vif, au cœur, être touché ou
piqué au vif de qch.; — *honor*
honor, dormir profondément; — *honor*
honor, nuit,
ignorance, blessure profonde.

honorf. s. abîme, gouffre; fond,
profondeur, cavité; — *honor*, haute
ou pleine mer.

honorpawp. s. bassé profonde.

honorpawpiphig. s. discours
profond.

honorpang. a. béant.

honorpata. a. d'un esprit profond;
profond, prudent, sage; fin, rusé,
habile, fourbe, artificieux, sour-
nois; — *honorpata*, pro-
fonde politique.

honorpaphaniphig. s. prudence,
sagesse; finesse, ruse; fourberie.

honorpaph. s. titre, intitulation.

honorpaphig. adv. à fond, pro-
fondément.

honorpaphi. va. intituler.

honorpaphig. a. profond. fin; —
honorpaphig, douleur profonde.

honorpaphig. a. qui sent profon-
dément, profond.

honorpaphig. } a. qui agit, pé-
honorpaphig. } nètre profondé-
ment; profond.

honorpaphig. a. qui observe mi-
nutieusement; — *honorpaphig*, grand
observateur.

honorpaphig. V. **honorpaphig.**
honorpaphig. s. observation
profonde, minutieuse.

honorpaphig. a. qui pénètre
au fond, profond.

honorpaphig. } a. qui réflé-
honorpaphig. } chit profon-
dément, profond, mystérieux.

honorpaphig. a. qui parle un lan-
gage profond; d'un langage pro-
fond, obscur; baragoneur, qui
parle, prononce mal.

honorpaphig. s. gruau, fleur de farine.

honorpaphig. a. qui a des yeux creux,
renfoncés.

honorpaphig. s. profond ou creux
vallon, ravin; a. qui a de pro-
fondes vallées; — *honorpaphig*, vallée
profonde.

honorpaphig. a. rusé, fin, astu-
ceux, fourbe, madré, matois, ma-
lin, roué; — *honorpaphig*,
profonde assimilation.

honorpaphig. s. ruse, fi-
nesse, artifice, astuce; menée,
fourberie, rouerie, matoiserie.

honorpaphig. } a. qui est creux
honorpaphig. } au milieu, con-
cave.

honorpaphig. V. **honorpaphig.**
honorpaphig.

honorpaphig. a. perçant, profond;
— *honorpaphig*, pénétrer, approfondir,
s'enfoncer.

honorpaphig. V. **honorpaphig.**

honorpaphig. a. dont le fond est
profond; — *honorpaphig*, fleuve profond.

honorpaphig. a. qui cherche le fond,
qui approfondit; — *honorpaphig*, appro-
fondir.

honorpaphig. s. autel; *honorpaphig* — *honorpaphig*, de-
vant d'autel; *honorpaphig* — maître
autel; — *honorpaphig*, le taber-
nacle du témoignage, le taberna-
cle.

honorpaphig. s. cul-de-lampe.

Խարակայ. vn. devenir profond, se creuser, s'anfoncer.
Խարակման. a. qui est en forme d'un autel.
Խարակարգ. a. cubique; s. cube; — *Խրկիք*, la voûte du ciel; — *արմա*, racine cubique.
Խարակարգիլ. va. cuber.
Խարակիս. a. profondément assis ou posé.
Խարակալի. s. sonde, bathomètre.
Խարակալիակ. a. bathométrique,
Խարակալիլ. va. sonder.
Խարակալիլի. s. sondage, bathométrie.
Խարակալու. adv. profondément.
Խարակուր. a. qui a beaucoup d'eau, très profond.
Խարակայց. a. enfoncé, plongé; — *ալք*, yeux creux, enfoncés; — *գիլ*, plonger, submerger, couler bas; — *ալլալ*, plonger au fond, s'enfoncer, se plonger.
Խարակայիլ. V. **Խարակայց** բնիլ.
Խարակայիլ. V. **Խարակայց** բնիլ.
Խարակման. a. qui a de profondes racines.
Խարակիս. s. fosse, fossé, caverne.
Խարակիսիլ. a. creusé profondément, très profond.
Խարակայիլակ. a. gravé profondément; — *գրապատկեր*, gravure en creux; bas-relief.
Խարակիսիլ. a. profond, difficile à examiner; qui examine profondément.
Խարակիսիլիլ. va. examiner profondément, approfondir, scruter.
Խարակիսիլիլի. s. approfondissement.
Խարգ. s. bure.
Խարգախոսիլ. a. vêtu de bure.

Խարգ. s. zool. grue.
Խարգայ. vn. ronfler, râler.
Խարգանիլ. s. ichtyol. brochet.
Խարգանց. s. ronfleur.
Խարգանցիլ. spl. les grues.
Խարգանցիլ. s. bot. géranium.
Խարգանցիլ. } s. ronflement, râle,
Խարգանցիլ. } râlement.
Խարիլ. va. détourner, détourner à son profit, dérober, soustraire.
Խարք. a. beau-fils né d'un premier mariage; bâtard, naturel, illégitime; abâtardi, faux; altéré; ennuyeux; — *սար*, beau-père; — *մայր*, belle-mère.
Խարքանցիլ. vn. s'abâtardir, dégénérer.
Խարքանցիլիլ. va. abâtardir, dénaturer, altérer.
Խարքանցիլիլ. s. bâtardise, abâtardissement; répugnance.
Խարքանցիլիլ. } a. qui a un sens
Խարքանցիլիլ. } profond, profond, impénétrable.
Խարիլ. a. profond; fig. profond, difficile à pénétrer; profond, grand, extrême.
Խարիլիլ. s. gaufre, gâteau de miel; — *մարիլ*, rayon de miel.
Խարիլիլ. s. dépouille (d'un serpent, des insectes); dépouille, peau (d'une bête féroce); — *խարիլ*, couenne. [խարիլ]
Խարիլիլիլ. vn. s'ébouler, s'affaiblir.
Խարիլիլիլիլ. a. éboulement, affaiblissement.
Խարիլիլիլիլ. s. gouffre, abîme; creux, fossé.
Խարիլ. V. **Խարիլիլ.**
Խարիլիլ. vn. penser, réfléchir, songer, méditer, raisonner; déterminer, concerter, convenir de qch., s'aviser, considérer; *Խարիլիլիլիլիլիլ*, je pense, je compte, je me propose partir demain.

ռնոց. a. s. penseur.
ռնոցաբիւց. } s. faculté de
ռնոց. } penser, pen-
sée, méditation.

ռնարս s. pensée; pensée.
ռնայն, idée, projet, intention;
libération, résolution, parti,
référence, conseil; avis, conseil;
mystère, secret; symbole; sacre-
ment; — ընտել. délibérer, consi-
derer, réfléchir, conférer; — աւել.
annoncer conseil, conseiller; — Վարդ.
տնել. demander conseil ou avis

յու., le consulter; փրոհական —
saint sacrement de l'Eucaris-
tie; Գրաստան — Conseil d'Etat.
ռնոցաբար. adv. mystérieu-
sément; confidentiellement.

ռնոցազգած. a. initié aux
mystères, initié, adepte; — բլլաւ,
être initié aux mystères. s'initier.

ռնոցազգածաբիւց. s. ini-
tiation.

ռնոցալից. a. plein de mystère.
ռնոցածիլ. vn. réfléchir, faire
réflexion, des réflexions, consi-
derer, méditer, penser, raison-
ner.

ռնոցածու. a. s. celui qui pense,
réfléchit; conseiller; initié;
élébrant.

ռնոցածաբիւց. s. réflexion;
contemplation, méditation, pen-
sée.

ռնոցակալ. a. s. confident.

ռնոցակն. s. a. conseiller;
mystérieux, mystique; embléma-
tique.

ռնոցակնոցաբիւց. s. con-
sultation, délibération.

ռնոցակնար. a. qui exécute
conseils, les mystères.

ռնոցակիր. a. mystérieux.

ռնոցակից. s. conseiller, con-
sultant.

ռնոցակրայն. a. sans con-

seils, qui a perdu la tête, incensé.
ռնոցակցիլ. vn. consulter, de-
mander conseil à; prendre conseil
de, conférer ou délibérer ensem-
ble, se consulter.

ռնոցակցաբիւց. s. consul-
tation, conseil, conférence, déli-
bération.

ռնոցակցիւց. } s. symbole.
ռնոցակցոյն. }

ռնոցակցոյնակն. a. sym-
bolique.

ռնոցակցոց. V. ռնոցակ-
նոց.

ռնոցակալ. a. qui garde un
secret, discret.

ռնոցակալածաբիւց. s. habi-
tude de ne jamais dire son sec-
ret, discrétion.

ռնոցակալած. a. entouré de mys-
tères.

ռնոցակալակիր. V. ռնոցակ-
նոցիւց.

ռնոցակատար. s. missel.

ռնոցակառ. s. conseiller, con-
silleur; — բժիշկ, médecin con-
sultant.

ռնոցակարան. s. conseil, par-
lement, chambre.

ռնոցակարանակն. a. parle-
mentaire.

ռնոցական. a. mystérieux, mys-
tique; emblématique; — շնորհ-
պատկեր, emblème. [cisme.

ռնոցականոցաբիւց. s. mysti-
cisme. V. խոսակ.

ռնոցակն. s. lange, garniture,
serviette pour se garnir, lippe.

ռնոցակն. s. angle, coin; cellule; niche;
pli, repli, ride; compartiment,
case; haie; imp. cassetin.

ռնոցակ. s. hâle, simoun.

ռնոցակահար. a. hâlé, gâté ou
endommagé par une chaleur ex-
cessive ou par un vent brûlant;
— բլլաւ, se hâler.

Խարակապարափիւն . s. coup de soleil, insolation.
Խարակաւա . a. hâlé; — *ըլլալ*, se hâler.
Խարակափիւք . s. chim. cellulose.
Խարակնկեալ . a. ridé; plissé.
Խարակոյճ . s. aversion.
Խարուար . a. cellulaire.
Խարոփ . s. petit coin.
Խարօքի . vn. éprouver de l'aversion, de la répugnance, prendre en aversion, répugner; éviter, se donner de garde, fuir, chercher à échapper à, s'éloigner; avoir honte, des égards; *մեղեք* —, prendre qn. en grippe, l'éviter.
Խարօքից . s. bruit, murmure.
Խարօս . s. ride.
Խարօսեղբու . a. qui a le visage ridé, ratatiné.
Խարօսիլ . vn. se rider, avoir des rides, se ratatiner, être ridé; — (*չաւեղեքեք*), faire des plis, faire la grimace.
Խարօսիփիւն . s. ride.
Խարօսութեամբ . s. aversion, répugnance.
Խարուպ . s. anat. pucelage.
Խարուպի . s. anat. vagin.
Խարուս . V. **Խարուսութեամբ**.
Խարուսարար } s. rôtiisseur.
Խարուսարան . s. rôtisserie.
Խարուքիլ . va. rôtir; frire, rissoler.
Խարափիլ . vn. souffrir, s'affliger; se rôtir.
Խարուսութեամբ . s. action de rôtir, rôtissage.
Խարուսիւն . s. profondeur.
Խարուսիկ . V. **խար**, **խարից**.
Խարակնկեցնել . va. rendre profond, approfondir.
Խարակնկեալ . vn. devenir profond, se creuser.

Խարաքար . a. raboteux, scabreux, inégal, plein d'aspérités; — *ս*, lieux scabreux ou raboteux, aspérités, rugosités.
Խարակնկել . va. briser, rompre, casser, mettre en pièces, fracturer, fracasser, écraser; — *թշուարի*, écraser, défaire, mettre en déroute l'ennemie; — *գուռը*, enfoncer la porte; — *շարժանքը*, briser, rompre ses fers.
Խարակնկիլ . vn. se briser, se casser, être cassé ou défait.
Խարակնկութեամբ . s. action de briser, brisement, fracture; échec, défaite, déroute.
Խարօքիկեց . s. mitrailleuse.
Խարօքիլ . s. mets, plat; rosbif.
Խարակաւան . } s. restaurant.
Խարակարան . }
Խարակարար . s. restaurateur.
Խարակարարափիւն . V. **Խարակարարիլ**.
Խարակարար . V. **Խարակարար**.
Խարակարարափիւն . s. aspérité.
Խարակնկ . V. **Խարակնկեցնել**.
Խարակնկ . s. blessure; — *կրակէք*, blessure mortelle.
Խարակնկ . va. blesser, percer, piquer; *թար* —, V. **խար**.
Խարակնկ . a. blessé. [blessures.
Խարակնկել . va. blesser, couvrir de
Խարակնկիլ . a. blessant.
Խարակնկութեամբ . s. action de couvrir de blessures.
Խարակնկ . s. blessure.
Խարակնկ . s. action de blesser.
Խարակնկ . s. path. colique.
Խարակնկ . a. curieux, qui recherche
Խարակնկելիլ . va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, fureter, explorer.
Խարակնկալ . a. investigateur, fureteur, scrutateur, chercheur, observateur.

ուզարկուքիւն. s. recherche, enquête.
 ուզի. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, fureter, onder, explorer; tondre, tonsurer.
 ուզում. s. recherche; — մազի, onsure.
 ութ. V. եոյ.
 ութ. spl. écueil, récif, banc.
 ուծ. } a. barbare; bar-
 ուծաղուծ } bare, rude, grossier, sauvage, cruel; *խուժ. ԵԼ Լուժ. Ե.* les barbares.
 ուծակամ. a. barbare, grossier.
 ուծան. s. multitude, le bas peuple, populace, canaille.
 ուծողուծ. V. եււծողուծ.
 ուծել. vn. faire invasion ou irruption, fondre sur, se ruer, se éter impétueusement sur, accourir en foule, affluer.
 ուծիկ. a. barbare.
 ուծում. s. invasion, irruption.
 ուլ. a. sourd; *սուս — ըլլալ. — ԵԼ անալ.* faire la sourde oreille, être semblant de ne pas entendre; — *Նամ,* sourd-muet.
 ուլակո. V. եւուլակո.
 ուլակոյր. a. sourd et aveugle.
 ուլահամր. a. sourd et muet.
 ուլացաւ. s. méd. scrofule.
 ուլաւոր. a. scrofuleux.
 ուլնալ. vn. devenir sourd, s'assourdir.
 ուլցնել. va. rendre sourd, assourdir.
 ուխ. s. pituite.
 ուղ. s. chaumière.
 ունապ. s. alarme, frayeur, épouvante; précipitation; confusion.
 ունապակոն } a. alarmant,
 ունապայից. } effrayant; précipité.

ունապակոն. s. alarme, frayeur, fuite, précipité.
 ունապել, ունապեցնել. va. alarmer, effrayer, épouvanter, troubler; mettre en déroute, en fuite par la crainte, faire prendre la fuite précipitamment, presser, précipiter.
 ունապիլ. vn. s'alarmer, s'effrayer, hésiter, se troubler, s'embarasser; prendre la fuite précipitamment.
 ունապուկ. a. précipité.
 ունաք. s. groupe, troupe, bande, compagnie, régiment; — *ԿԳԳԵԱԳ,* groupe d'îles, archipel.
 ուն. a. peu; — *իչ,* adv. peu, un peu, tant soit peu.
 ունել. s. encens; fig. encens, louange; — *Եիւել' սաւ,* encenser, donner de l'encens à qn. [*խուցի.*
 ունելիեղէգն. V. Եղէգնա-
 ուն. a. nombreux, beaucoup, dense, épais; adv. en foule, en masse; *բազմութիւն.* une foule très nombreuse, une grande foule; — *բազմութեամբ.* avec toute la multitude, en foule.
 ունումարդի } adv. de grand
 ունումրքաց. } concours, en foule; — *բազմութիւն,* concours, affluence ou foule de monde.
 ունսափական. a. évasif.
 ունսափանք. s. évasion, fuite; subterfuge, tergiversation, escapade, échappée, faux fuyant, réticence.
 ունսափել. } vn. V. եոյս սալ;
 ունսափիլ. } tergiverser, éluder, user de réticence.
 ունսափող. a. fuyant.
 ունսափողական. V. եւուս-
 փական
 ունսափու. } a. qui s'enfuit, fu-
 ունսափուկ. } gitif; évasif.
 ունսել. V. եոյս սալ.

Ետարձ. s. botte, fagot, faisceau, gerbe; paquet; — *Բզբի*, liasse; *Մարտիկան* —, faisceau aimanté.
Ետնց. s. chambre.
Ետնիք. s. couvercle; chapiteau (de l'alambic).
Ետնիք. s. coutre, soc, tranchant de la charrue
Ետքրիկ. s. afriet, afrite.
Ետքրու. s. goftro.
Ետքրուար, **Ետքրուս.** a. goftreux.
Ետքրի. V. **Ամհնալ.**
Ետքրոս. V. **Ամհկոս.**
Ետքրոսարիւն. V. **Ամհկոսարիւն.**
Ետքրիկ. s. bot. abricot-alberge.
Ետրիկ. s. zool. branchies.
Ետրիւ. s. buisson, broussailles, broussilles.
Ետծիկ. s. poupée.
Ետկաքիւրան. a. zool. branchios-tome.
Ետկալ. V. **Ետրդալ.**
Ետկալիւն. a. branchial.
Ետնդաս. s. bot. molène.
Ետնիկ. va. rassembler, réunir.
Ետնիլ. } vn. se rassembler,
Ետնուիլ. } s'attrouper, se presser, se presser en foule, s'empresser autour de qn, l'assiéger.
Ետնչիկ. V. **Ետրդալ.**
Ետնչիւն. s. râle, râlement.
Ետնջալլ. V. **Ետրուց.**
Ետնլ. s. trouble, agitation, tumulte, émeute, sédition; a. trouble. agité; *Մեղուի հետ* — ըլլալ. être brouillé ou se brouiller avec qn., être mal avec.
Ետնվայայլ. a. qui excite le trouble, turbulent, sédition, tumultueux; troublé.
Ետնվատր. a. qui aime le trouble, turbulent, inquiet.
Ետնվատրութիւն. s. amour du trouble.

Ետնվարար. } a. s. turbulent,
Ետնվարու. } perturbateur, agitateur, factieux, sédition, remuant, brouillon, esprit brouillon, boute-feu; — ըլլալ, jeter le trouble
Ետնվարարութիւն. s. agitation, perturbation.
Ետնվի. } va. troubler, agi-
Ետնվեցնիլ. } ter, révolutionner, remuer, brouiller, jeter de la confusion; révolutionner, soulever, émeuter, bouleverser; inquiéter, alarmer; *Մտքը* —, troubler, détraquer l'esprit; *Մտքը* —, alarmer, abattre le cœur.
Ետնվեցուցիչ. V. **Ետնվիչ.**
Ետնվիլ. vn. se troubler, se bouleverser, s'agiter, s'émouvoir, s'inquiéter, se déconcerter, s'alarmer, se brouiller.
Ետնվիչ. s. perturbateur; a. inquietant, alarmant.
Ետնվութիւն. s. trouble, perturbation, agitation, confusion; révolution, soulèvement, sédition, émeute, désordre — *հանել թնիլ չգիլ*. exciter des troubles, faire du trouble, troubler, causer du trouble, soulever, émeuter.
Ետնվուն. a. troublé, ému.
Ետնուած. V. **Ետնած.**
Ետնուանալ. vn. se dessécher, se faner, vieillir
Ետնուիլ. V. **Ետնուանալ.**
Ետնսպիւրան. V. **Ետնսպիւրան.**
Ետնսպիւն. s. anat. trachée, trachéo-astère.
Ետնսպիւրան. } s.anat. glotte.
Ետնսպիւրուիլ. }
Ետնսպիւր. s. anat. larynx.
Ետնսպոս. a. rauque, désagréable; — *ձայն*, voix rauque ou aigre.
Ետնածած. a. décrépit, vieux.
Ետնճիլ. vn. devenir vieux, vieillir.

Խօփր. V. Խօփար.
Խօսաբար. adv. brusquement, sévèrement.
Խօսաբարյ. a. dur, sévère.
Խօսաբարյութիւն. s. sévérité, dureté des mœurs.
Խօսազոյն. a. excessivement dur, le plus dur ou sévère.
Խօսազոման. a. très dur, très sévère.
Խօսաշտ. a. sévère, dur.
Խօսակեաց. a. qui mène une vie sévère.
Խօսակրօն. a. rigide dans ses mœurs, austère, rigide, dur; — *առաքիւնութիւն*, vertu austère.
Խօսակրօնութիւն. s. austérité.
Խօսաձայն. a. qui a un son, une voix désagréable, dur, rude.
Խօսակիօս. a. très sévère.
Խօսաբարակ, Խօսաբարկութիւն. V. Խօս, Խօսութիւն.
Խօսաբեր. a. austère, rude, dur.
Խօսաբերութիւն. s. austérité, mortification.
Խօսանալ. vn. durcir, se durcir, s'endurcir, devenir dur; s'obstiner, s'opiniâtrer, persister; traiter durement.
Խօսառուիչ. a. violent, impétueux, rigoureux.
Խօսապահանջ. a. exigeant.
Խօսապահանջութիւն. s. exigence.
Խօսապարանց. a. qui a le cou raide, indocile, entêté, rétif, tête dure; — *ժարդ*, homme à tête dure.
Խօսապարանցութիւն. s. indocilité.
Խօսապինդ. a. très dur.
Խօսասէր. a. qui aime l'austérité.
Խօսասիւս. a. qui a le cœur dur, qui a un cœur endurci, impitoyable, insensible.

Խօսաւրանութիւն. s. dureté de cœur, endurcissement.
Խօսաւստիլ. a. d'un aspect sévère.
Խօսացնել. va. endurcir, durcir, rendre dur.
Խօսացուցիչ. a. qui endurecit.
Խօսախար. s. minér. aspérolithe.
Խօսեմի. s. anat. dure-mère.
Խօսեռախ. a. qui a la bouche dure, qui n'a point de bouche, indompté, indocile, ardent, impétueux, rebelle; — *երբվար*, coursier fougueux.
Խօսիւ. adv. durement, rudement, rigidement, sévèrement, en toute rigueur, rigoureusement, austèrement; — *պատժել*, punir rigoureusement, sévèrement.
Խօսր. s. ail.
Խօսրահ. V. Խօսրուկ.
Խօսրուկ. s. bot. dioscorée.
Խօսութիւն. s. dureté; inflexibilité, raideur, rudesse; sévérité, rigidité, rigueur; endurcissement, opiniâtreté; — *սրտիւնի*, constipation; — *սրտի*, endurcissement de cœur; — *բարուց' օրինաց*, austérité des mœurs, des lois.
Խօսօրէն. adv. rigoureusement.
Խօսկան. a. condensable.
Խօսկանութիւն. s. condensabilité.
Խօսնալ. vn. se condenser, devenir compacte.
Խօսչափ. s. densimètre.
Խօսցնել. va. condenser.
Խօսցում. s. condensation.
Խօսցուցիչ. s. condensateur, condenseur.
Խօփիլ. V. Խօղանիւ.
Խօփր. s. différence, distinction.
Խօղել. vn. chatouiller.
Խօղալ. vn. se chatouiller, être chatouillé.
Խօղանիւ. V. Խօղանիւ.
Խօղեել. va. chatouiller; fig. cha-

touiller, délecter, charmer, flatter.

Խոդուս. s. chatouillement; fig. chatouillement, délectation, plaisir, charme.

Խոտփից. s. densité; compacité.

Խոտկ. s. chatouillement.

Խոտյանց. s. mollesse; tromperie, caresse insidieuse.

Խոտիդ, **Խոտանճ**. V. **Խոդուս**.

Խոտիկ. va. chatouiller; — **ալ**. ճորճ. éblouir les yeux.

Խոտոտի. vn. être chatouillé, se chatouiller.

Խորոդիմայ. a. physionomiste.

Խորոդիմայութիւն. s. physiognomonie.

Խորացի. V. **Խորութիւն**.

Խորիկ. va. discerner, distinguer, faire la différence.

Խորոց. s. espace, intervalle; division, séparation; différence.

Խորութիւն. s. différence, distinction.

Խորիկ. a. joyeux, gai, enjoué.

Խորիակից. a. celui qui se réjouit avec un autre; **ըլլալ**, se réjouir ensemble, partager la joie de.

Խորիամիտ. V. **Խորիկ**.

Խորիանալ. vn. se réjouir; faire bonne chère, se régaler.

Խորիատու. a. qui aime la réjouissance. [eux.

Խորիարար. a. réjouissant, joyeux. **Խորիանալիք**. } a. plein de réjouissance, tout joyeux. **Խորիանալից**. }

Խորիանան. V. **Խորիանացի**.

Խորիանանակից. a. compagnon de festin; — **ըլլալ**. faire bonne chère, festin ensemble, se régaler ensemble.

Խորիանատու. a. qui aime les festins, la bonne chère, bon vivant.

Խորիանանալից. } s. réjouissance, festin, bonne chère, banquet, régal. **Խորիանացի**. }

Խորիանալ. s. cri d'encouragement, d'exhortation: encouragement, courage, exhortation; — **ալ**. donner ou inspirer du courage, encourager, relever ou soutenir le courage de qn., l'animer; — **առնել**, prendre courage, s'animer.

Խորիանալուց. a. encourageant.

Խորիանալուցի. V. **Խորիանալ**.

Խորիանալի. va. encourager. inspirer ou donner du courage, relever le courage, ranimer, exhorter, fortifier.

Խորիանալի. vn. prendre courage, s'animer.

Խորիանալի. a. celui qui encourage; V. **Խորիանալուց**.

Խորիանալի. s. tranchée, fossé, fosse; brèche; — **առնալ**, faire des fosses, une brèche.

Խորիանալու. a. celui qui fait des brèches, des fossés.

Խորիանալու. s. gardien d'une brèche, d'une tranchée.

Խորիանալու. s. brèche, ouverture; fig. brèche, rupture.

Խորիանալու. va. faire une brèche; rompre, diviser, séparer, disperser.

Խորիանալու. s. lieue.

Խորիանալու. s. conseil, avis, avertissement, morale; leçon, réprimande, reproche; discipline, instruction; correction, punition; — **ալ** donner des conseils, conseiller; faire la morale à qn.; — **լար**, mauvais conseil, conseil pervers.

Խորիանալու. va. donner des conseils, moraliser.

Խորիանալու. s. conseil, avis, admonition.

Խորիանալու. a. instructif.

Խորիանալու. a. de conseil, didactif, moral, instructif.

Յարաւաւաց. a. celui qui dé-
teste les conseils.
Յարաւան. a. celui qui donne des
conseils.
Յարաւի. va. donner des conseils,
conseiller; moraliser, faire la mo-
rale à qn.; donner une leçon,
réprimander, corriger, châtier,
punir; instruire, discipliner, for-
mer, dresser.
Յարաւիչ. s. celui qui donne des
conseils, qui instruit, qui châtie.
Յարաւուի } a. celui qui donne
Յարաւանի } des conseils.
Յարաւանութիւն. s. l'action de
donner des conseils, admonition,
avertissement, avis.
Յարացի. s. courroie, lacet.
Յարի. va. engager un bateau dans
le sable, le faire échouer, en-
graver.
Յարից. a. obscur, sombre; fig.
obscur, qui n'est pas bien intel-
ligible, difficile à comprendre.
Յարիցնալ. V. **Խորցնալ.**
Յարիցցեի. V. **Խորցցեի.**
Յարիւորան. a. qui a un langage
obscur, abstrus.
Յարիւորանութիւն. s. obscurité
du langage.
Յարիւոս. V. **Խորցարան.**
Յարցնալ. vn. s'obscurcir; être
difficile à comprendre.
Յարցցցեի. va. obscurcir.
Յարցութիւն. s. obscurité.
Յարի. vn. s'enfoncer dans le sa-
ble, s'échouer, s'embourber.
Յարիցօի. V. **Խիցօի.**
Յարիցօիւն. V. **Խիցօիւն.**
Յարիլ. V. **Չրիլ.**
Յարիք. s. hütte.
Յարուորես. V. **Խորուորես.**
Յարիս. a. impérieux, fier, altier,
hautain, hardi, courageux.
Յարիսար. adv. avec un air
fier, fièrement.

Խորիսար. a. plein de fierté.
Խորիսարաց. a. qui parle avec
un ton suffisant, d'un air fier.
Խորիսարացի. vn. porter la tête
haute, avoir l'air de défier tout
le monde, prendre un air impé-
rieux, faire le brave, se rengor-
ger, faire le fier, le dédaigneux,
faire claquer son fouet, préten-
dre, être fier, arrogant.
Խորիսարցի. V. **Խորիսար.**
Խորիսարացի. a. présomptueux,
fier, altier, superbe, tranche-mon-
tagne.
Խորիսար. s. fierté, bravade,
présomption, hauteur, morgue.
Խոր. s. bot. anacampsère.
Խորանց. s. carrelure. [vander.
Խորանցիլ. va. carreler; ra-
Խորանցիլ. s. carreleur, save-
tier ambulant; ravandeur.
Խորիլ. V. **Խիցարիլ.**
Խորիւ. s. engravement.
Խորիւ. s. banc de sable, syrte.
Խորիւ. a. ombrageux.
Խորիւ. V. **Խորիլ.**
Խորիլիւ. s. épouvantail.
Խորիլ. a. ombrageux.
Խորիլցեի. va. donner de l'om-
brage, effaroucher, offusquer.
Խորիլ. vn. prendre de l'ombrage,
s'effaroucher.
Խցան. s. bondon.
Խցանի. s. tire-bouchon.
Խցանիլ. va. bondonner.
Խցանիլ. s. bouchon, paquet de
linge tortillé.
Խցանիլիլ. va. bouchonner.
Խցանց. } s. bondonnière.
Խցանիւ. }
Խցարիլ. a. renfermé dans sa
chambre, dans une chambre; re-
clus.
Խցարիլութիւն. s. reclusion.
Խցիլ. va. fermer, boucher, bou-
chonner, bondonner.

Խոցիկ. s. chambrette, cabine, cellule.

Խոցիկաւոր. a. cellulaire.

Խոցկելի. va. enfermer.

Խոցուտ. s. obstruction, engorgement.

Խոցիկ. va. couvrir, mettre un couvercle; fermer.

Խոցիկէլէց. a. qui jette le couvercle.

Խոցից. s. clapet.

Խօթ. a. indisposé, malade, infirme.

Խօթաբանութիւն. s. nosologie.

Խօթամիտ. a. qui a l'esprit malade, sot, nigaud, stupide.

Խօթութիւն. s. maladie, indisposition, infirmité.

Խօլ. a. sot, fou, insensé, déraisonnable, absurde, folâtre.

Խօլաբար. adv. follement.

Խօլական. V. **Խօլ**; — **երկիւղ**, terreur panique; — **ախա**, folle passion; — **խնդուքիւն**, joie folâtre.

Խօլանալ. vn. devenir fou, déraisonner.

Խօլապէտ. adv. follement.

Խօլիլ. V. **Խօլանալ**.

Խօլնջան. s. bot. galanga.

Խօլութիւն. s. démence, folie, sottise.

Խօլուհի. sf. folle.

Խօփիւն. s. bruit, murmure.

Խօտակից. a. interlocuteur.

Խօտակցիլ. vn. s'aboucher avec qu., s'entretenir ensemble, causer, converser ou lier conversation avec.

Խօտակցութիւն. s. conversation, entretien, causerie; dialogue.

Խօտարան. s. parloir.

Խօտեցիւլ. s. fiancée, promise.

Խօտեցնել. va. faire parler, faire causer.

Խօտիլ. vn. parler, causer, discourir, porter la parole; négocier, traiter; — **հաւթ**, chanter; **ուղիղ**

—, parler distinctement; **երգիկ**

—, tutoyer; **սպառնալիք** —, parler avec menaces, montrer les dents; **քթէն** —, parler du nez; **այլեւս ասոր վրայ չխօսիմք**, n'en parlons plus.

Խօսկապ. s. gage de promesse (mariage).

Խօտնակ. s. médiateur, intercesseur; défenseur, avocat; fig. coq.

Խօտնակից. s. négociateur, parlementaire.

Խօտնայր. s. le fiancé, le prétendu.

Խօտող. s. parlant; parleur, disert, éloquent.

Խօտողութիւն. s. faculté de parler.

Խօտումով. s. dire, parole, locution.

Խօտարանով. s. conversation, entretien, causerie.

Խօտուն. a. loquace.

Խօտ. s. parole, langage, propos, entretien, conversation; discours, traité; parole, promesse; bruit, nouvelle; — **ը կտրել** rompre la parole, interrompre; **մէկ — ունենալ**, n'avoir qu'une parole; — **ուղիւ**, demander la parole; — **ձեռք է. vous avez la parole**; — **ը կտ առնել**, retirer sa parole; — **ը բռնել**, — **ին վրայ կենալ**, tenir sa parole; — **ը չբռնել**, — **ին վրայ չկենալ**, ne pas tenir sa parole,

manquer à sa parole, manquer de parole; — **տալ**, donner sa parole, promettre; **խօսքս — է. ma parole d'honneur**; **պատու ղոյ վրայ — կուտամք**, je vous donne ma parole d'honneur; — **բանալ**, entamer la conversation, amener la conversation sur; — **մը ելալ**, un bruit s'est répandu, le bruit a couru; **խօսքի տէր**, homme de parole.

Խօտ խառնող. a. intrigant, rapporteur.

Չ (dza=tz=moderne: DZ, ancien: TZ.) quatorzième lettre de l'alphabet et neuvième des consonnes; cinquante, cinquantième.

Չազիլ. vn. se lever, poindre, commencer à paraître, se montrer, paraître; naître, émaner, tirer son origine, sortir, descendre, provenir, résulter, dériver de.

Չազուս. s. lever, action de se lever, de se montrer; naissance, origine, source, provenance. — աբուսի le lever du soleil.

Չարից. V. Չարից.

Չալ. s. pli, repli; pliage.

Չալարա. V. Չալարայարա.

Չալած. a. plié.

Չալածոյ. a. plié; pliant; — սիս, siège pliant, pliant.

Չալապակի. a. les jambes croisées; — կապի, se croiser les jambes.

Չալիլ. va. plier, replier; mettre en double.

Չալիծալ. a. plié, ployé, à pli.

Չալիչ. s. plioir.

Չալխոյր. s. claque.

Չալոզ. s. plieur, plieuse.

Չալոց. s. plioir.

Չալուս. s. pliage.

Չալիկոյր. V. Չալխոյր.

Չալ. V. Չալ.

Չալիլ. va. vendre, débiter.

Չալոզ. s. vendeur, débiteur.

Չալուս առնիլ. acheter.

Չալուսած. a. vendu.

Չալուսիլ. vn. se débiter.

Չալուսուս. s. consommation.

Չալուս. V. Չալիլ.

Չալուսար. a. dépensier.

Չալուսիլ. va. faire des frais, dépenser.

Չալուսուիլ. vn. être dépensé.

Չալիլ. s. dépense, frais; consommation; vente; — շուր, faire des dépenses ou des frais; շիլ — ուլ, à peu de frais; իր — ուլ, à ses frais.

Չածան. s. ichtyol. carpe.

Չածանիկ. s. carpeau.

Չածանիլ. vn. onduler, ondoyer, flotter, faire des ondulations, s'agiter.

Չածանկիկ. s. ichtyol. carpillon.

Չածանոզ. a. flottant; indécis.

Չածանոզակի. a. ondulateur.

Չածանց. s. carpié, carpière.

Չածանուս. s. ondulation.

Չածանուս. a. flottant.

Չածանիլ. s. ondulation.

Չածիլ. s. couverture.

Չածիլարանոսիլ. s. argot.

Չածիլար. adv. secrètement, en secret, en cachette.

Չածիլարաբան. s. argot.

Չածիլազե. a. qui connaît les secrets.

Չածիլազիլակի. a. cabalistique.

Չածիլազիլակի. s. cabale.

Չածիլազիլ. a. chiffré; s. chiffre; cryptographe.

Չածիլազիլ. va. chiffrer.

Չածիլազիլակի. s. chiffre; cryptographie.

- Ծածկամիս.** a. qui cache son dessein, sa pensée; dissimulé, indéchiffrable; — *մարդ.* homme caché.
Ծածկանկար. s. rébus.
Ծածկանուն. a. s. pseudonyme.
Ծածկանք. s. chose cachée, secret.
Ծածկապէտ. V. **Ծածկաբար.**
Ծածկասեւ. a. qui voit les secrets.
Ծածկարան. s. couverture de lit, couvre-pied.
Ծածկել. va. cacher, couvrir, soustraire à la vue; cacher, celer, voiler, dissimuler. [cle.
Ծածկելիք s. couverture, couverture. }
Ծածկոյր. s. couverture, enveloppe. }
Ծածկոց } loppe.
Ծածկուիլ vn. se cacher, se soustraire à la vue, se couvrir; se cacher, se voiler.
Ծածուկ. a. caché, secret, occulte; furtif, clandestin; — *կերպով.* V. **Ծածկաբար.**
Ծածկ. s. abat-vent; — *անկիւնի.* abat-voix; V. **Ծածկ.**
Ծակ. s. trou; ouverture; — *բառ.* *շաւ.* faire un trou; — *ը գոցել.* boucher le trou.
Ծակախորիլ vn. se renfermer, se tapir, se fourrer ou se cacher dans un trou, dans un lieu reculé.
Ծակամուտ. a. qui entre dans un trou; — *ըլլալ.* entrer dans un trou.
Ծակասք. a. avide.
Ծակասքութիւն. s. avidité.
Ծակել. va. trouver, faire un trou, percer, forer, perforer.
Ծակիչ. a. perçant, perforant.
Ծակծկել. V. **Ծակոտել.**
Ծակծկուն. a. troué, percé.
Ծակոզ. V. **Ծակիչ.**
Ծակոտ. a. troué, percé; poreux.
Ծակոտել. va. trouver, percer, cribler.
- Ծակոտեցեցութիւն.** s. porosité.
Ծակոտէլէն. a. poreux, spongieux; à jour.
Ծակոտութիւն s. porosité.
Ծակուիլ. vn. se trouver, percer.
Ծակուածուկ. s. coin et recoin; *սկիւն* —, tous les coins et recoins.
Ծակում. s. percement, perforation.
Ծակօր. s. pore.
Ծակօրիկ. s. petit trou.
Ծաղ. s. gaufre.
Ծաղարար. s. pâtissier.
Ծաղարարութիւն. s. pâtisserie.
Ծաղիկ. s. fleur; méd. petite vérole, vérole, — *հասակ.* fleur de l'âge; — *բառով.* fleurir.
Ծաղկաբանութիւն. s. anthologie.
Ծաղկաբեւ. a. chargé de fleurs.
Ծաղկաբեր. a. florifère, qui produit des fleurs.
Ծաղկաբուծ. s. fleuriste.
Ծաղկաբուտութիւն. s. floraison.
Ծաղկագեղ. a. belle comme une fleur.
Ծաղկագործ. s. fleuriste, qui fait des fleurs.
Ծաղկագործան. s. fleuriste.
Ծաղկագործանութիւն. s. floriculture.
Ծաղկազարդ. a. orné de fleurs, émaillé de fleurs; s. Pâques fleuries, le dimanche des Rameaux.
Ծաղկազարդել. va. orner de fleurs.
Ծաղկազգեց. } a. revêtu de
Ծաղկազգես. } fleurs, fleuri.
Ծաղկազերծ. a. dépouillé de ses fleurs, défleuri; — *ըլլալ.* défleurrir, perdre ses fleurs.
Ծաղկազուարթ. a. fleuri, florissant.
Ծաղկաբախի բլլալ vn. faire tomber ses fleurs, défleurrir.

- Ծաղկալիր.** } a. plein de fleurs,
Ծաղկալից. } fleuri.
Ծաղկալու. s. méd. variole.
Ծաղկած. a. fleuri.
Ծաղկածին. a. bot. floripare.
Ծաղկակալ. s. vase à fleurs, jar-
 dinière. [դամբ.
Ծաղկակաղամբ. V. **Ընդակա-**
Ծաղկակերպ. a. floriforme.
Ծաղկահամ. a. qui a le goût des
 fleurs.
Ծաղկահասակ. a. jeune; — գիշ
 jeune femme.
Ծաղկահար. a. varioloux.
Ծաղկահիւ. a. tressé de fleurs.
Ծաղկահո. a. qui a l'odeur des
 fleurs; — բակերի. liqueur parfum-
 ée; — գիշի. vin exquis.
Ծաղկածե. V. **Ծաղկակերպ.**
Ծաղկաման. s. pot de fleurs.
Ծաղկամարտ. s. bataille des fleurs.
Ծաղկամակ. s. horticulteur.
Ծաղկամակական. a. d'horti-
 culture.
Ծաղկամակուրի. s. horti-
 culture.
Ծաղկանկար. } s. peintre de
Ծաղկանկարիչ. } fleurs.
Ծաղկանոց. V. **Ծաղկոց.**
Ծաղկանոց. V. **Ծաղկաման.**
Ծաղկապակ. a. couronné de
 fleurs; s. couronne de fleurs.
Ծաղկատէր. s. amateur de fleurs.
Ծաղկասան. s. jardin de fleurs.
Ծաղկասփռ. a. parsemé, cou-
 vert de fleurs.
Ծաղկաժաման. s. marchand de
 fleurs, marchand fleuriste
Ծաղկաժամանոց. s. marché aux
 fleurs.
Ծաղկածի. a. jeune.
Ծաղկատ. a. rempli ou émail-
 lé de fleurs, fleuri, fleurissant,
 florissant.
Ծաղկափրփր. a. épanoui de
 fleurs, en fleurs, fleuri.
- Ծաղկափունջ.** s. bouquet de
 fleurs, bouquet.
Ծաղկաբաղ. a. s. qui cueille des
 fleurs; qui fait des extraits,
 compilateur; s. extrait; recueil
 des extraits, anthologie; — ընել.
 cueillir des fleurs; extraire, faire
 un extrait.
Ծաղկաբաղել. V. **Ծաղկաբաղ**
բնել.
Ծաղկեայ. a. de fleurs, fait de
 fleurs; brodé de fleurs.
Ծաղկեկաղամբ. V. **Ընդակա-**
ղամբ
Ծաղկեղէն. V. **Ծաղկեայ.**
Ծաղկիլ. vn. fleurir, être en fleur;
 fig. fleurir, être florissant, prospé-
 rer.
Ծաղկեմակ. etc. V. **Ծաղկա-**
մակ. etc.
Ծաղկեմար. s. peinture, des-
 sin de fleur.
Ծաղկեպակ. V. **Ծաղկա-**
պակ.
Ծաղկեժաման. a. marchand de
 fleur, fleuriste.
Ծաղկեցնել. va. faire fleurir,
 rendre fleurissant.
Ծաղկեփունջ. V. **Ծաղկա-**
փունջ.
Ծաղկոց. s. enjoliveur.
Ծաղկո. a. varioloux.
Ծաղկոց. s. jardin de fleurs, par-
 terre; salle d'asile.
Ծաղկում. s. floraison, fleuraison.
Ծաղկու. V. **Ծաղկատ.**
Ծար. s. ris, rire; risée, raille-
 rie. dérision, moquerie; — ընել.
 se rire de, railler, tourner en ri-
 dicule ou en dérision, faire la
 nique à qn., se moquer de lui,
 le ridiculiser; — բլու, être rail-
 lé, moqué, être l'objet de la risée
 de, s'exposer à la risée de.
Ծարաբան. a. plaisant, badin,
 esprit badin, facétieux.

Ծաղաբաւնիլ. vn. plaisanter, badiner, faire le badin.

Ծաղաբաւնութիւն. s. plaisanterie, badinage, badinerie.

Ծաղաբար. adv. burlesquement.

Ծաղաբերք. s. charivari.

Ծաղալից. a. risible, ridicule, burlesque.

Ծաղախառն. adv. en riant.

Ծաղաձու. a. badin, plaisant, facétieux, bouffon, goguenard.

Ծաղաձուքիւն. s. badinage, lazzi, bouffonnerie, goguenardise.

Ծաղալան. a. risible, ridicule, burlesque.

Ծաղաւկար. s. caricature.

Ծաղաւկարիչ. s. caricaturiste.

Ծաղաւգի. s. risée, raillerie, moquerie, ridicule.

Ծաղաւարձ. a. comique.

Ծաղապաւկեր. V. Ծաղաւկեր

Ծաղաւեր. a. goguenard, plaisant.

Ծաղրիլ V. Ծաղր ընել.

Ծաղրիլ. a. ridicule, burlesque.

Ծաղրերգակ. s. chanteur bouffe.

Ծաղրերգութիւն. s. opéra bouffe.

Ծաղրոյ. a. moqueur.

Ծամ. s. chevelure, cheveux; կերծ —, perruque.

Ծամաձուռ. a. tortueux, sinueux, tortillé, entortillé.

Ծամաձել. a. tortiller, entortiller; — կերծը, faire la grimace, des grimaces.

Ծամաձուքիւն. s. tortuosité, sinuosité; fig. grimace, grimacerie.

Ծամակ. s. cuiroir

Ծամակալ. s. bandeau pour attacher les cheveux sur le front.

Ծամել. va. mâcher.

Ծամելայից. a. maxillaire.

Ծամելիլ. } s. anat. mâchoire.

Ծամելիլ. } s. anat. mâchoire.

Ծամծմել. va. mâchonner.

Ծամոն. } s. mastic, gomme mastique.

Ծայրից. s. bot. serpolet.

Ծայր. s. bout, extrémité; sommet, cime, pointe; le plus haut point, le plus haut degré; comble, excès; — է ի —, d'un bout à l'autre, de point en point, bout à bout; — ը — ինքնին, joindre les deux bouts, couvrir ses frais, suffire.

Ծայրայն. a. suprême, extrême, maximum.

Ծայրայիւր. s. allonge, rallonge.

Ծայրայիւր. a. plein d'un bout à l'autre, comble.

Ծայրաձուռալ. a. très étendu.

Ծայրակարմիր. a. dont les extrémités sont rouges; — առկառ, soleil levant

Ծայրակէտ. s. dernier point.

Ծայրակտոր. a. cassé par le bout, mutilé, tronqué.

Ծայրակտոր. a. coupé par le bout, mutilé, tronqué.

Ծայրամէտ. a. convergent.

Ծայրամխիլ. vn. converger.

Ծայրամխութիւն. s. convergence.

Ծայրայնագ. s. refrain, stonflon.

Ծայրայնոյ. a. extrême, excessif, trop.

Ծայրայնոքիւն. s. excès.

Ծայրայնորէն. adv. extrêmement, excessivement.

Ծայրանալ. vn. arriver au plus haut point, au comble de, être au comble de, exceller.

Ծայրանդով. s. abatis.

Ծայրանուն. s. acrostiche.

Ծայրանել. va. couper par le bout, mutiler, tronquer, estropier.

Ծայրանութիւն. s. mutilation.

Ծայրանում. s. gram. apocope.

Ծայրաբաւն. s. acropole.

Ծայրիցից. s. arith. les extrémités.

Ծանակ. a. ridicule, ignoble, ignominieux; **ծաղր սև** — **ընկ**, couvrir ou chamarrer qn. de ridicules, se moquer de lui, le tourner en ridicule, le railler.

Ծանակացի. spl. ignominie, déshonneur, opprobre, infamie, honte, action honteuse, affront, turpitude.

Ծանակի. va. couvrir de honte, déshonorer, tourner en ridicule.

Ծանակաբիւց. V. **Ծանակացի**.

Ծանծ. s. bot. bête, glume.

Ծանձաղ. a. qui n'est pas profond, bas, guéable; s. gué, bas-fond.

Ծանձաղամբ. a. léger, éventé, évaporé, vain, écervelé, freluquet, d'une haute crédulité.

Ծանձաղամբուրից. s. légèreté, vanité.

Ծանձաղաբր. V. **Ծանձաղամբ**.

Ծանձաղու. a. bas, qui n'est pas profond; — **ը**, s. bas-fond.

Ծանուցաղի. s. assignation; note.

Ծանուցանի. va. avertir, faire savoir ou connaître, annoncer, signaler, donner avis, notifier, déclarer, faire part, mander; **հանիալ** **ծանուցանի** **վիճակ**, prévenir qn. l'avertir d'avance.

Ծանուցում. s. avis, annonce; déclaration; notification; — **ընկ**, faire une annonce, annoncer.

Ծանր. a. pesant, lourd; grave, accablant, onéreux, fatigant, pénible, gênant, triste; grave, sérieux, important, considérable; grave, sérieux, réfléchi; grave, intense, fort, violent; lent, paresseux; fort (en parlant des odeurs); dur, difficile (en parlant de l'ouïe); — **հարուած**, coup violent; — **ընկ**, sommeil profond;

— **հրեակուր**, aliment lourd; — **շուշի**, mauvaise, forte haleine; — **է թիճ**, c'est un sacrifice, c'est grave pour moi.

Ծանրաբարոյ. a. qui a un caractère grave, sérieux, grave.

Ծանրաբարոյութիւց, s. gravité, sérieux.

Ծանրաբեկ. a. accablé, succombant sous le poids.

Ծանրաբան. a. qui porte un pesant fardeau, lourd, onéreux, accablant; surchargé, accablé.

Ծանրաբանեալ. a. surchargé; surmené.

Ծանրաբանի. va. accabler sous le poids, surcharger; surmener.

Ծանրաբանի. a. surchargé.

Ծանրաբանութիւց. s. surcharge, charge; surmenage.

Ծանրաբար. a. pesant, lourd.

Ծանրազի. a. cher, coûteux, de grand prix, précieux.

Ծանրազույս. a. qui a la tête lourde; fig. grave, sérieux.

Ծանրազույց. a. qui marche lentement, lent.

Ծանրազույց. a. très occupé.

Ծանրաբարի. a. accablé de tristesse, fort triste, mélancolique; — **արամուսիւն**, grand chagrin, profonde tristesse.

Ծանրաբար. a. qui parle avec difficulté, bégue; — **ըլլալ**, avoir la langue épaisse, avoir de la difficulté à parler.

Ծանրաբար. a. dont le joug est pesant, accablant.

Ծանրաբար. a. qui a l'ouïe dure, dur d'oreille, sourdaud.

Ծանրաբար. a. grave.

Ծանրաբար. a. qui parle lentement; qui parle avec difficulté.

Ծանրաբարութիւց. s. difficulté pour parler, pour s'exprimer.

Մանրածանր. a. très lourd, très grave.

Մանրակոյց. a. posé, sérieux.

Մանրակէտ. s. point de gravité.

Մանրակիր. a. pesant, lourd.

Մանրակօխ. a. pèse lourd, d'un grand poids, important, sérieux.

Մանրակառնութիւն. s. importance.

Մանրահակ. a. courbé sous le poids.

Մանրածայն. c. qui a la voix grave ou forte. [sant.

Մանրածարսիւն. a. au corps pe-

Մանրամիտ. s. esprit lourd.

Մանրանուլ. vn. s'appesantir, devenir lourd, s'alourdir; s'aggraver, devenir plus grave, plus pénible, plus poignant.

Մանրանաւել. vn. naviguer lentement.

Մանրանդամ. a. aux membres pesants.

Մանրաւոր. a. qui se meut lentement, lent; difficile à remuer.

Մանրաւոյնութիւն. s. path. asthme, courte haleine.

Մանրաւունք. a. asthmatique.

Մանրաւոյն. a. grave, imposant.

Մանրաշնի. s. baromètre.

Մանրաշնիական. a. barométrique.

Մանրաւոյն. adv. gravement, grièvement.

Մանրաւոր. a. qui a le cœur lourd, insensible, endurci.

Մանրաւորակ. a. qui est à charge, ennuyeux, insupportable, importun, assommant.

Մանրաւոր. a. lourd à porter.

Մանրաւոր. a. difficile à réveiller

Մանրացաւույն. a. outré, enflammé ou transporté de colère.

Մանրացնել. va. appesantir, aggraver, alourdir.

Մանրացում. s. aggravation.

Մանրացուցիչ. a. aggravant; — *հանգամանք.* circonstances aggravantes.

Մանրաւոյն. a. à pas pesants, d'un pas lent, tardif.

Մանրաւոր. a. qui a un sommeil profond.

Մանրաւորութիւն. s. phys. gravitation.

Մանրոց. s. poids.

Մանրութիւն. s. pesanteur, gravité; lourdeur; appesantissement; poids, charge; grièveté, gravité, importance; pesanteur, malaise, accablement; gravité, caractère grave, sérieux; — *լսելիք.* dureté de l'ouïe; — *լիզուի.* pesanteur de langue, difficulté à s'exprimer.

Մանօր. a. connu, reconnu, notoire, connaissable; s. connaisseur; connaissance, ami; — *բլու.* connaître, savoir, être connaisseur.

Մանօրաբանել. va. annoter.

Մանօրաբանութիւն. s. annotation

Մանօրագրել. va. annoter.

Մանօրագրութիւն. s. annotation.

Մանօրագիր. V. **Մանօրագր.**

Մանօրանուլ. vn. prendre connaissance de, s'informer de; faire connaissance avec qn., faire sa connaissance.

Մանօրանոց. s. cahier de notes.

Մանօրագր. s. annotateur.

Մանօրացնել. va. faire la connaissance, faire connaître, donner connaissance; *հնարեմբ.* —, se faire connaître.

Մանօրութիւն. s. connaissance, notion; connaissance, familiarité, liaison; note, annotation.

Մանօրուի. sf. connaissance.

Ման. s. arbre; *մանազատուիկ.* —, jeune —.

Բաապրանոսիւն. s. dendrologie.

Բաապրնդիւ. s. entom. hannelton.

Բաապուս. s. tronc d'arbre.

Բաապարման. s. arboriste.

Բաապարմանոսիւն. s. arboriculture.

Բաապիւս. a. arboreux, bien boisé, couvert d'arbres, touffu.

Բաապոսիտիւն. V. **Բաապարմանոսիւն.**

Բաապ. s. domestique, serviteur, garçon, valet; *վարձ* — *ի.* gages.

Բաապար. adv. comme un domestique, servilement.

Բաապարոյ. a. qui a le caractère, les mœurs d'un domestique, servile.

Բաապոսուն. } a. s. de nais-

Բաապոսիւն. } sance servile.

Բաապոսան. a. de domestique, servile.

Բաապոսանոսիւն. s. servilité.

Բաապոսիւրոյ. a. qui a l'air d'un domestique.

Բաապոսիւր. s. conservateur, compagnon de servitude, deservice.

Բաապոսիւս. a. qui a des sentiments serviles, qui a l'âme servile, servile.

Բաապոսանոսիւն. s. servilité.

Բաապոսայ. vn. être serviteur, domestique; servir.

Բաապոսայե. V. **Բաապար.**

Բաապոսանիւ. a. né de race servile.

Բաապիւ. vn. servir.

Բաապիւցնիւ. va. faire servir; asservir, réduire en servitude.

Բաապիւցուցիչ. a. celui qui asservit.

Բաապոսիւն. s. service; servitude; domesticité.

Բաաանայ. vn. s'élever comme un arbre. devenir comme un arbre; se cabrer.

Բաաաաս. a. arboreux.

Բաաասան. s. bois, forêt; V.

Բաաասանիւ.

Բաաասան. s. arboriste.

Բաաասանոսիւն. s. arboriculture

Բաաասանիւ. s. lieu planté d'arbres, boulevard; bois.

Բաաացնիւ. va. monter comme un arbre, soulever, élever; cabrer.

Բաաացում. s. cabrement.

Բաաաւտ. a. plein d'arbres.

Բաաաիւր. s. bois.

Բաաաիւրոյ. s. boulevard.

Բաաաւր. s. minér. dendrite.

Բաաարար. V. **Բաաիւրար.**

Բաաիւն. s. ornith. pie.

Բաաար. s. zool. ver du bois.

Բաաար. s. allée.

Բաաա. a. arboreux. [téré-

Բաաա. s. soif; fig. soif; a. al-

Բաաաանայ. V. **Բաաաիւ.**

Բաաաանիւ. va. altérer, exciter la soif.

Բաաաիւ. a. qui a soif, altéré; — *իւ.* j'ai soif, je suis altéré.

Բաաաիւ. vn. avoir soif, s'altérer, être altéré.

Բաաաանիւն. s. soif; altération.

Բաաաան. a. qui a soif, altéré; sec, desséché.

Բաաիւ. s. noir d'antimoine; méd. collyre.

Բաաիւ. V. **Բաաիւ.**

Բաաաար. s. chim. antimoine.

Բաաիւ. va. teindre avec du noir d'antimoine, se peindre les cils, les sourcils.

Բաաայ. s. volume, dimension; dilatation; diffusion, expansion, développement; mus. dièse, a. dilaté, diffus, étendu; — *առիւ.* se dilater, se propager.

Ծառայական. a. dilatable; expansif.
 Ծառայականութիւն. s. expansibilité; dilatabilité.
 Ծառայակափ. s. dilatometre.
 Ծառայել. } va. étendre, dilater;
 Ծառայեցնել. } later; propager, répandre.
 Ծառայիլ. vn. se dilater; se propager, se répandre.
 Ծառայոց. s. la Propagande.
 Ծառայում. s. extension, dilatation, diffusion; propagation.
 Ծառայուն. a. dilaté.
 Ծառածին. s. chim. cyanogène.
 Ծառի. a. pers; — աչք. yeux —.
 Ծափ. s. applaudissement, battement des mains; — զարնել. applaudir, frapper ou battre des mains, dans ses mains, claquer.
 Ծափահար. s. applaudisseur, claqueur.
 Ծափահարելի. a. digne d'applaudissement.
 Ծափահարել. V. Ծափազարեցիլ.
 Ծափահարութիւն. V. Ծափ.
 Ծափածայն. a. avec applaudissement; — գրուածիք զգոսթիւնք. acclamations, applaudissements.
 Ծափել. vn. applaudir.
 Ծեքելիք. } s. blésité.
 Ծեքելիքանք. }
 Ծեքելիքիլ. vn. blésér.
 Ծեքելիքում. s. blésément, blésité.
 Ծեծ. s. coup, bastonnade; — աւելքաշել. battre, donner des coups, bâtonner.
 Ծեծել. va. battre, frapper.
 Ծեծիլում. s. rixe, combat.
 Ծեծիլուիլ. vn. se battre.
 Ծեղ. V. Զարդ.
 Ծեսուկ. s. zool. ciron.
 Ծեւ. s. vieux, vieillard; a. âgé,

avancé en âge, vieux, vieil.
 Ծեւահայոց. s. sénat, conseil des vieillards, des anciens; զժն ծեւահայոց. sénatus-consulte; աւելքաշել ծեւահայոց. sénateur.
 Ծեւակուական. a. sénatorial; s. sénateur.
 Ծեւանայ. vn. vieillir, devenir ou se faire vieux, arriver à un âge avancé, être sur le retour, n'être plus jeune, prendre de l'âge, avancer en âge.
 Ծեւանոց. s. asile, hospice de vieillards, hospice pour la vieillesse.
 Ծեւանոց. a. rempli de jours, vieil, vieux, âgé.
 Ծեւոյք V. Ծեւութիւն.
 Ծեւութիւն. s. vieillesse; աւելքաշել —, —avancée, extrême —; աւելք ծեւութեան. extrême —; խոր ծեւութեան հասնել, atteindre une — avancée.
 Ծեւուկ. s. vieillot, vieillard.
 Ծեւուիք. sf. une vieille.
 Ծեւունիք. s. vieillard, barbe grise; a. vieux, vieil
 Ծեւոյ. s. cavité, trou, crevasse, excavation, caverne.
 Ծեւոյախից. a. calfeutré.
 Ծեւոյախցանք. s. calfeutrage.
 Ծեւոյախցել. va. calfeutrer.
 Ծեւոյախցում. V. Ծեւոյախցանք.
 Ծեփ. } s. enduit, crépi.
 Ծեփած. }
 Ծեփել. va. enduire, crépir; — բռնով պլատրեր; — շաղախով. cimenter.
 Ծեփելիք. s. cataplasme; — գնել, appliquer un —.
 Ծեփիկ. s. bot. azalée.
 Ծեփիկ. s. truëlle.
 Ծեփածու. a. baragouiné, escorchié, écorché. [parodier.
 Ծեփել. va. détordre, détourner

Բիծծիք. } s. cérémonie, mi-
Բիծծիքուք. } nauderie, façons.
Բէւ. s. rit, rite.
Բըրիկ ծըրիկ. adv. en lambeaux.
Բըրաբանութիւն. s. archaïsme.
Բըրած. a. rance.
Բըրածութիւն. V. **Ծըրուք**.
Բըրիլ. vn. rancir, sentir le rance;
սխալ ժէլ—, croupir dans le vice.
Բըրուք. s. rance, rancissure.
Բիածանց. s. arc-en-ciel; anat. iris.
Բիածանցեալ. } a. irisé.
Բիածանեալ. }
Բիածանութիւն. s. irisation.
Բիածանուք. s. irisation.
Բիլ. s. germe; — **արձակել**, ger-
 mer.
Բիլիւն. s. bêche (insecte).
Բիծ. s. mamelle; tétou; — **տալ**.
 donner à têter; — **ուտել**, têter.
Բիծաղ. s. rire, ris; — **ը չկարե-**
նալ բռնեի, ne pouvoir s'empê-
 cher de rire; — **ը շարժել**, exciter
 à rire.
Բիծաղաղէք. V. **Ծիծաղերես**.
Բիծաղախիս. a. riant.
Բիծաղական. a. risible, plai-
 sant, qui fait rire; rieur.
Բիծաղաւոր. a. qui excite à
 rire, plaisant, comique.
Բիծաղատէր. a. qui aime à rire.
Բիծաղաւէ. V. **Ծիծաղերես**.
Բիծաղելի. a. risible, ridicule.
Բիծաղերես. a. qui a le visage
 riant, souriant.
Բիծաղեցնել. va. faire rire.
Բիծաղիլ. vn. rire; se rire de,
 se moquer de, se railler; **մտալն**
 —, rire dans sa barbe, rire in-
 térieurement, en cachette, sous
 cape, en dessous; **խնդի պէս** —
 rire comme un fou; **բարձրաձայն**
 —, rire aux éclats, éclater de
 rire, rire à gorge déployée; **ծի-**
տաղիլն չաթիլ, crever ou étouf-
 fer de rire; **ծիծաղելն մարիլ**,

se pâmer ou pouffer de rire; —
սկսիլ ou **ծիծաղիլը բռնել**, se-
 mettre ou se prendre à rire.
Ծիծաղիւս. a. rieur, riant, plai-
 sant, facétieux.
Ծիծաղուք. a. riant.
Ծիծառ. s. ornith. hirondelle; — **ը**
սը չիլ, l'— gazouille.
Ծիծառնուկ. s. ornith. rousse-
 role, rossignol de rivière.
Ծիծեռնակ. s. ornith. petite hi-
 rondelle.
Ծիծեռնիկ. s. poule.
Ծիծողուք. V. **Ծիծաղուք**.
Ծիծմայր. s. nourrice.
Ծիծան ծաղիկ. V. **Կանքեղ-**
խոս.
Ծիղ. s. brin; phalange.
Ծիւն. s. naissance; ovaire; **ի ծնէ**,
 de naissance, dès la naissance,
 depuis sa naissance; **ի ծնէ կար**,
 aveugle de naissance, aveugle-né.
Ծիտաբան. } s. ritualiste.
Ծիտագիր. }
Ծիտական. a. rituel, de rite.
Ծիտակասարնութիւն. s. célébra-
 tion d'une cérémonie.
Ծիտաբան. s. rituel.
Ծիս. s. ornith. bouvreuil.
Ծիր. s. cercle, arc, circuit, cir-
 conférence; tour, contour, bord;
 — **հանդերձից**, liseré; — **կաթիլ**,
 voie lactée; — **խաւարման** éclip-
 tique; — **գնոյր**, colure; — **տե-**
սուլեան, horizon.
Ծիրան. s. bot. abricot; abricotier.
Ծիրանագոյն. a. de couleur pour-
 prée, pourpre, enpourpre, pur-
 purin, vermeil. [pre.
Ծիրանագարդ. a. orné de pour-
Ծիրանագգեաց. } a. revêtu de
Ծիրանագգես. } pourpre, ha-
 billé de pourpre.
Ծիրանաբոյր. V. **Ծիրանագոյն**.
Ծիրանածաղիկ. a. qui a des
 fleurs purpurines; s. lilas.

Միբանձայր. a. qui a des bords empourprés.
 Միբանձիք. } a. né dans
 Միբանձնուհյ. } la pourpre, porphyrogène, fils d'empereur.
 Միբանկիր. a. qui porte la pourpre.
 Միբանհաւ. s. ornith cardinal.
 Միբանուալ. vn. devenir pourpre, imiter la pourpre, être purpurin, vermeil, se teindre en pourpre.
 Միբանցերկ. s. a. celui qui peint en pourpre; teint ou peint en pourpre, empourpré.
 Միբանվաճառ. s. marchand de pourpre; marchand d'abricot
 Միբանցնելի va. teindre en pourpre, empourprer.
 Միբանուոր. a. pourpré, revêtu de pourpre, auguste, impérial; s. empereur; cardinal; — թուշուշ, cardinal.
 Միբանփայլ. a. brillant comme la pourpre, aussi éclatant que la pourpre, pourpré, empourpré.
 Միբանփառ. V. Միբանուոր. a.
 Միբանեղոյն, etc. V. Միբանազոյն, etc.
 Միբանեմի. s. bot. abricotier.
 Միբանեպառ. a. entouré de pourpre.
 Միբանի. s. pourpre (coquillage d'où l'on tire la pourpre); pourpre, couleur pourpre; pourpre (étouffe teinte en pourpre); bot. abricotier; a. pourpré, purpurin, vermeil.
 Միբիխայ. s. heignet.
 Միբո. s. siente d'oiseau, chiure.
 Միւ. s. flocon; ծիւ ծիւ, éfiloché; éfiloqué.
 Միւ ծիւ ծիւն գայ. neiger à gros flocons; ծիւ ծիւ ձիւն, flocons de neige.

Միբուխ. s. méd. phtisie.
 Միբուխուոր. a. phtisique.
 Միբուխան. a. qui consume, languissant; — ախուցաւ, consommation, phtisie.
 Միբերկ. } va. faire dépérir,
 Միբեցնել. } consumer, épuiser, exténuer.
 Միբերի. vn. dépérir, tomber dans la langueur, dans la consommation, languir, se consumer, périr de consommation, de phtisie, s'exténuer.
 Միբուքիս. s. dépérissement, consommation, exténuation.
 Միպարի. s. bot. orge germée.
 Միարձակ. a. germé, en germination.
 Մարձակալքիս. s. germination.
 Միլի. V. Հնձիլի.
 Միպարիս. s. germination.
 Միւլ. s. roupie.
 Միււմ. s. germination.
 Միպպան. s. cigare.
 Միպպանիկ. s. cigarette.
 Միպալ. V. Միբիլ.
 Միպից. a. rempli de fumée.
 Միպապան. a. mêlé de fumée, enfumé, fumant.
 Միպան. s. tabac; — քաշիլ, fumer du tabac. fumer.
 Միպապանաճառ. s. marchand de tabac.
 Միպակալ. s. noix de pipe.
 Միպակն. s. paroissien; a. paroissial.
 Միպան, Միպան. s. cheminée; tuyau de cheminée; — քաշիլ, ramoner, nettoyer la cheminée.
 Միպանձ. a. environné de fumée, fumeur.
 Միպանոյ. s. grand fumeur.
 Միպանալքիս. s. passion de fumer.
 Միպանար. s. pipe.
 Միպան. V. Միպան.

Դաւանարար. s. fumiste.
 Դաւանգ. s. fumoir.
 Դաւառա. a. qui a beaucoup de
 d'ient, bien achalandé.
 Դաւառունչ. a. fumant, enfumé,
 umeux.
 Դաւալարար. a. enfumé.
 Դաւաւր. s. qui aime à fumer,
 umeur. [tabac.
 Դաւալաճառ. s. marchand de
 Դաւալաճառաւարիւն. s. com-
 merce de tabac.
 Դաւաւր. s. curé; — քահանայ,
 curé.
 Դաւառուփ. s. boîte à tabac.
 Դաւառն. s. fumoir.
 Դաւադոզ. a. qui fume, fumant.
 Դաւափայտ. s. pipe.
 Դաւափայլ, Ծխափառ. s. pipe.
 Դախլ. va. brûler de l'encens, des
 parfums; faire fumer, exhaler;
 fumer.
 Դախլ. vn. fumer, jeter ou exha-
 rer de la fumée.
 Դախչ. a. exhalant.
 Դախան s. cheminée.
 Դախելոյզ. V. Ծխահան.
 Դախի. V. Ծղխի.
 Դառոզ. s. fumeur; fumant.
 Դառա. a. enfumé.
 Դառաել. va. enfumer, noircir de
 fumée.
 Դառաիլ. vn. s'enfumer, être en-
 fumé.
 Դառոզ. s. fumigation.
 Դառու. s. fumigation.
 Դառուն. a. fumant.
 Դաւառ. s. pipe.
 Բժարուղթ. s. papier buvard.
 Բժակ. s. biberon.
 Բժելի. a. absorbable.
 Բժել. va. sucer; aspirer, hu-
 mer, absorber; օդ —, respirer
 l'air.
 Բժիկ. s. petite mamelle, petit
 tétou, suçoir.

Ծծիճք. s. suçon.
 Ծծիչ. } a. absorbant. — Բուզք,
 Ծծող. } papier buvard.
 Ծծիւր. V. Սահեայ.
 Ծծաբարբառ. s. chim. acide sul-
 furique
 Ծծաբախառն. a. mêlé de soufre,
 sulfureux.
 Ծծաբախան. a. chim. sulfurique;
 — Բժուռառ, acide —.
 Ծծաբախաւ. a. qui a le goût du
 soufre.
 Ծծաբախանք. s. souffrière.
 Ծծաբախոռ. a. qui sent le soufre,
 soufré.
 Ծծաբայիւն. a. chim. sulfureux;
 — Բժուռառ, acide —.
 Ծծաբառ. V. Լուցիկ.
 Ծծաբառ. s. chim. sulfate; Կր-
 կաթի —, — de fer.
 Ծծաբիլ. va. souffrir.
 Ծծաբիւ. s. chim. sulfite.
 Ծծաբուկ. s. chim. sulfure.
 Ծծաբուռ. a. sulfureux.
 Ծծողական. a. absorbant, ab-
 sorptif.
 Ծծու. s. succion, absorption.
 Ծծուք. s. chim. soufre.
 Ծծուն. s. buvard; — Բուզք, pa-
 pier —.
 Ծծոց. s. biberon.
 Ծծոցառուն. a. élevé au biberon.
 Ծկծիք. s. bot. agathis.
 Ծկոյք. s. le petit doigt, l'auri-
 culaire.
 Ծղի. } s. anat. bras.
 Ծղիք. }
 Ծղխի. s. gond de porte; pivot;
 — ափոց, charnière.
 Ծղուսիւր. s. anat. cubitus.
 Ծղրիդ. } s. zool. grillon.
 Ծղրիք. }
 Ծղոռ. V. Ծողուն.
 Ծմակ. V. Մմակ.
 Ծմակայիւն. a. ombrageux, frais.
 Ծմակայցնել. va. ombrager, cou-

vrir d'ombre; fig. couvrir, voiler, obscurcir.
Մսիկ. s bot. épinard-fraise.
Մտրիլ. vn. s'abattre, s'affliger, s'attrister, se chagriner.
Մնանիլ. vn. naître, prendre naissance, venir au monde, être engendré; naître, se produire, résulter; *վերստի* —, renaître.
Մնեբեկ. s. bot. asperge.
Մնիլ. V. **Մնանիլ**.
Մնելավայր. } s. lieu de naissance,
Մնելատեղ. } pays natal.
Մնելուրիւն. s. enfantement, naissance; génération.
Մնիլ. V. **Մնանիլ**.
Մնիչ. s. qui engendre, générateur, génératrice; parents.
Մնծղայ. s. cymbale.
Մնկածայ. adv. les jambes croisées; — *նստի*, s'asseoir —.
Մնկակապ. a. noueux, plein de nœuds; s. jarretière.
Մնկալոս. V. **Մնրադիր**. [copes.
Մնկարան. s. faiseur d'horos.
Մնկարանել. va. faire la généalogie, compter les ancêtres.
Մնկարանուրիւն. s. généalogie.
Մնկարեւական. a. méd. puerpéral; — *տենդ*, fièvre — e.
Մնկարեւել. va. accoucher,
Մնկարեւուրիւն. s. accouchement.
Մնկագործ. s. auteur de la naissance; a. qui engendre, prolifique, productif.
Մնկագործել. va. engendrer.
Մնկական. a. qui accouche de, qui est en couches, qui enfante, qui engendre; génératif, génital, prolifique; qui a la vertu d'engendrer, productif, fécond, fertile; — *գործարաններ*, parties génitales. organes génitaux; — *կեն*, accouchée.

Մնկականուրիւն. s. faculté générative ou génitale; fécondité, fertilité.
Մնկալայր s. pays natal.
Մնկալալոս. s. ville natale.
Մնկաբար. adv. comme un père, en père; comme une mère, en mère.
Մնկագուր. a. plein d'une tendresse paternelle ou maternelle.
Մնողական a. qui concerne les parents, paternel, maternel.
Մնկաուր. a. qui aime ses parents.
Մնողուրիւն. s. paternité, maternité.
Մնող s. parents, le père, la mère.
Մնումիլ. s. enfantement, accouchement, couches; naissance, nativité; naissance, origine; fils, enfant; génération, race, descendant; fruit, production; effet; horoscope, nativité; — *ք* ou *գործ* *Յնեդոց*, Genèse; — *ք*, postérité; — *կենդանեաց*, portée; — *մտայ*, conception; ouvrage de l'esprit; — *Քրիստոսի*, Noël, la nativité de Jésus-Christ; — *լուսնի*, nouvelle lune; *օր Յնեդեան* jour de la naissance, jour anniversaire de la naissance, jour natal.
Մնուցանել. va. accoucher ou délivrer une femme, faire un accouchement; aider à naître, faire éclore, produire.
Մնուցիչ. s. accoucheur; accoucheuse, sage-femme.
Մնչուրիւն. s. naissance, accouchement, l'action d'accoucher une femme.
Մնրադիր. a. agenouillé; adv. à genoux.
Մնրադրուրիւն. s. genuflexion.
Մնրակապ. s. jarretière.
Մնրալոս. V. **Մնրադիր**.
Մնցնել. V. **Մնուցանել**.

Ծֆօս. s. anat. mâchoire, maxillaire; bord, avance, frise, corniche, parapet.

Ծֆօսաւօրնիֆ s. favori.

Ծֆօսապարկ s. zool. abajoue.

Ծպար } s. bot. thym; Վայթ
Ծպարից. }
Ծպրից. } —, serpolet.

Ծոյ, Ծոյիկ. échancrure.

Ծոյեւ. échancier.

Ծոճոճակ, Ծոճոճկ. s. nuque; chignon.

Ծոճ. s. jeûne; — առնել. jeûner; — ը աւրել. rompre le jeûne.

Ծոճակաց. a. de jeûne.

Ծոճապահ. a. celui qui jeûne, jeûneur; — ըլլալ. jeûner.

Ծոճապահուրից. s. jeûne.

Ծոճիկ. vn. jeûner.

Ծոյլ. a. paresseux, fainéant, cagnard.

Ծոպ. s. houpe.

Ծով. s. mer, la plaine azurée; lac, bassin, pièce d'eau; ալիկոճ յուզեալ է—ն. la mer est haute, houleuse, agitée; անդուկնք ծով. և, les gouffres, les abîmes de la mer.

Ծովաբաղ. s. ornith. macreuse.

Ծովազայլ. s. ichtyol. loup de mer.

Ծովազնաց. s. navigateur.

Ծովազնացուրից. s. navigation.

Ծովազոյն. a. de couleur de mer, qui a la couleur de la mer, bleu de mer; purpurin, pourpre; s. outremer.

Ծովազաւ. s. ichtyol. coracin.

Ծովալից. s. grand lac.

Ծովալոռ. s. bot. varech.

Ծովախանց. a. mêlé de mer.

Ծովախանցից. s. zool. crevette.

Ծովախաղ. s. zool. marsouin.

Ծովախոր. a. profond comme la mer, très profond.

Ծովախոր. s. baie.

Ծովախորիկ. s. petite baie.

Ծովախոռ. s. path. mal de mer.

Ծովաճաւայլ. a. répandu comme une mer, vaste.

Ծովաճից. a. né ou produit par la mer.

Ծովաճիր. a. entouré de mer.

Ծովաճոց. s. golfe.

Ծովաճուփ. a. battu, agité des flots, très agité, orageux.

Ծովաճիպագ. s. agitation de la mer. [gume.

Ծովակ. s. petite mer, lac, la-

Ծովակալ. s. dominateur des mers; amiral.

Ծովակալուրից. s. empire de la mer; amirauté.

Ծովակալից. s. crust. balanc, gland de mer.

Ծովակաց. V. Ծովալից.

Ծովակոճ. a. naufragé.

Ծովակոճուրից. s. naufrage.

Ծովակոտլ. a. englouti par la mer; — ըլլալ, être englouti par la mer.

Ծովակուռ. a. submergé, noyé, naufragé; ըլլալ. devenir la proie de la mer; — օտրուել. périr au milieu de la mer, périr dans les flots.

Ծովստայնաց. a. qui regarde sur la mer, maritime; — քաղաք, ville maritime.

Ծովսեղծ. a. noyé dans la mer; — ընել. noyer dans la mer, submerger; — ըլլալ. se noyer dans la mer.

Ծովսեղծ. a. qui fend la mer.

Ծովսեղից. s. corsaire, pirate.

Ծովսեղուրից. } s. pirate-
Ծովսեղուրից. } rie.

Ծովածի. s. zool. cheval marin.

Ծովամայր. s. zool. méduse.

Ծովամար. V. Ծովամարուրից.

Մովսեսաբեկ. a. celui qui combat sur la mer; naval; — գորսւ-
 թիւն, la marine.
 Մովսեսաբուսիւն. s. combat de mer, combat naval.
 Մովսեսբոն a. près de la mer.
 Մովսէտքօ. s. haute mer, la pleine mer, large.
 Մովսեմ. a. noyé.
 Մովսեմը ըլլալ. vn. se noyer.
 Մովսեմը քնել. va. jeter dans la mer, noyer.
 Մովսեմախ. a. plongé dans la mer.
 Մովսեյն. a. maritime, marin; — գորսւթիւն, la marine, forces maritimes.
 Մովսեւալ. vn. changer en mer, devenir comme une mer, affluer; être inondé.
 Մովսեյիս. a. maritime.
 Մովսեկար. s. peint, marine; peintre de marine, mariniste
 Մովսեկարիչ. s. peintre de marine, mariniste.
 Մովսեմեմ. a. semblable à la mer.
 Մովսեռն. s. ichtyol. chien marin.
 Մովսեպի. V. Մովսեպալ.
 Մովսեաթ. s. ambre, ambre gris.
 Մովսեաթի. s. zool. araignée de mer.
 Մովսեայ. a. englouti dans la mer.
 Մովսեպայ. s. officier de marine.
 Մովսեպասալ. V. Մովսեմն.
 Մովսեպասեպիւսիւն. V. Մովսեպիւսիւն.
 Մովսեպ. s. zool. astérie, étoile de mer.
 Մովսեպասալ. a. qui travaille sur mer.
 Մովսեռայ. s. ornith. frégate, alouette de mer ou marine.

Մովսեռայ. s. zool. taureau de mer.
 Մովսեցնել. va. changer en une vaste mer; inonder, submerger.
 Մովսեփի. s. zool. morse.
 Մովսեփեայ. V. Մովսեփեայ.
 Մովսեփուր. s. écume de mer.
 Մովսեփեայ. a. maritime, littoral; — ձ. s. le littorale.
 Մովսեփի. } s. bord de la mer,
 Մովսեփի. } côte, rivage, plage.
 Մովսեփի. s. habitant des côtes maritimes.
 Մովսեփի. } a. jeté ou précipité à la mer.
 Մովսեփի. }
 Մար s. bot. fruit de l'épine-vinette.
 Մարմոյ ձեղ. s. miel de goutte, miel vierge.
 Մարս. s. robinet.
 Մարմ. a. coulant, fluide, liquide.
 Մարի. a. s. liquide.
 Մարի. va. faire couler; vn. V. Մարի.
 Մարի. s. bot. berberis, épine-vinette; lentisque.
 Մարի. va. faire couler, faire découler.
 Մարի. V. Մարի.
 Մարի. vn. couler, s'écouler, dé-couler, suinter.
 Մարի. s. chim. fluor.
 Մարմ. s. vallon.
 Մարմ. s. écoulement, découlement.
 Մարմ. V. Մարմ.
 Մար. s. sein; poche; — սեղեղ, sinus.
 Մարմի. a. né du sein.
 Մարմ. a. sinueux
 Մարի. s. cale.
 Մարմ, Մարմիւսիւն. V. Յար, Յարիւն.
 Մար. s. bot. fruit du laurier-cerise.
 Մարմի. s. bot. laurier-cerise.
 Մարմ. s. charpie.

Ծառակի. va. effiloche, effilo-
quer.
Ծառի. va. battre le blé.
Ծառէն. s. morceau d'étoffe, dé-
coupure, lambeau, loque, pièce;
ծառէն ծառէն պատահի, mettre en
lambeaux, en pièces.
Ծառիկ ծառիկ. adv en morceaux.
Ծառլաբար. V. **Ծառլապէս.**
Ծառլաճառլաբից. s. paresse, non-
chalance.
Ծառլաճայ. vn. paresser, être ou
devenir paresseux; faire le pares-
seux. le fainéant, fainéanter, ca-
gnarder, s'accagnarder.
Ծառլաճի. V. **Ծառլաբից.**
Ծառլապէս. adv. avec paresse,
par paresse, paresseusement.
Ծառլարան. s. demeure des pa-
resseux.
Ծառլարցնել. va. rendre paresseux
ou fainéant, accagnarder.
Ծառլացուցիչ. a. qui rend pares-
seux.
Ծառլանայ. V. **Ծառլանայ.**
Ծառլաբից. s. paresse, fainéan-
tise, cagnardise.
Ծառխ. s. fumée; foyer, famille;
tabac; — *արձակել.* lancer de la
fumée, fumer; — *գաշել,* fumer
du tabac, fumer.
Ծառծ. s. suction; moëlle; essence.
Ծառակ. s. piège, attrapoire,
filet, lacet, embûche.
Ծառց. } s genoux; nœud; — *լն*
Ծառցի. } *գի.* se mettre à genoux.
Ծառցր. s. genoux; nœud; — *ընել,*
se mettre à genoux, s'agenouiller.
Ծառցարաբից. s. génuflexion.
Ծառ. a. qui n'est pas droit, in-
cliné, courbé, recourbé, oblique.
Ծառիկ մառիկ. a. tortueux.
Ծառ մառ. } a. tortueux;
Ծառ ու մառ. } adv. incorrec-
tement.
Ծառի, **Ծառիք.** s. fluctuation,

ondulation, onde, flot, vague; ag-
itation, trouble, vacillation,
préoccupation, tourment, soucis.
Ծառիկ. s. archit. chevron.
Ծառիկի. va. chevronner.
Ծառցի. va. attacher; joindre.
Ծառցանայ. a. déguisé, incognito;
— *նստիական,* police civil.
Ծառցանել. va. déguiser, traves-
tir.
Ծառցի. vn. se déguiser, se tra-
vestir, être déguisé.
Ծառցում. s. déguisement.
Ծառցուն. a. incognito, travesti.
Ծառի. va. incliner, courber, re-
courber.
Ծառի. vn. se courber, s'incliner.
Ծառիկ. } vn. grimacer.
Ծառիկի. }
Ծառիկում. s. grimacerie.
Ծառիկի. V. **Ծառիկ.**
Ծառից. s. inclination, cour-
bure, inflexion, curvité, camb-
rure.
Ծառի. V. **Ծառ.**
Ծառում. V. **Ծառից.**
Ծառլաբար. s. bot. bourse à
pasteur.
Ծառլիք. s. croquis; projet; con-
tour; a. tracé, décrit.
Ծառլակում. } a. de projet; gra-
Ծառլակի. } phique.
Ծառլիքի. va. croquer; projeter;
tracer, décrire.
Ծառլաբից. s. tracement.
Ծառլ. s. paquet; rouleau; en-
veloppe; colis; group.
Ծառլել. va. emballer, enve-
lopper; *ապրանքները* — emballer.
Ծառլիչ. } s. emballer.
Ծառլոյ. }
Ծառլոյ. V. **Ծառլ.**
Ծառլաբիք. vn. s'emballer,
s'envelopper, s'emballer.
Ծառլում. s. emballage; paque-
tage.

Ծրոյիլ. vn. se souiller, se salir, se rouler dans l'ordure.
Ծրոհիլ. va. flenter; frayer.
Ծրփայ. V. **Ծրփիլ**.
Ծրփայից.) a. ondoyant, flot-
Ծրփականց.) tant, agité.
Ծրփանուս. a. ondoyant, flottant.
Ծրփանիք. s. fluctuation, ondulation, agitation de la mer, mouvement des flots; flot, houle; fig. agitation, trouble, inquiétude, souci, préoccupation, incertitude, vie agitée; *մաղերուս* —, flots des chevelures.
Ծրփեցնիլ. va. faire flotter;

fig. agiter, balloter, troubler.
Ծրփիլ. vn. flotter, être à flot, faire des ondulations. ondoyer; fig. être agité, callotté, flotter dans ses pensées, dans l'incertitude.
Ծրփից. a. flottant, ondoyant, flotté, ondé, ondoyé, agité.
Ծրփծրփայ. vn. flotter.
Ծրփծրփում. s. flottement.
Ծրփծրփուց. a. flottant, ondoyant.
Ծրփոց. s. baratte.
Ծրփում. V. **Ծրփանիք**.
Ծո. interj. hol holà.

Կ

Կ (guïène = Ke = moderne: G, ancien: K) quinzième lettre de l'alphabet et dixième des consonnes; soixante, soixantième.
Կազ. etc. V. **Կաիլ**. etc.
Կազմիոց. s. chim. cadmium.
Կազ. s. moire; chim. gaz: *լուսաւորութեան* —, gaz d'éclairage.
Կազակերայ. a. gazéiforme.
Կազայից. a. gazeux.
Կազախայ. vn. se gazéifier. [teur
Կազաչափ. s. gazomètre, comp-
Կազարանց. s. gazomètre.
Կազայցնիլ. va. gazéifier.
Կազացում. s. gazéification.
Կազորւիլ. va. fortifier, corrob-
 orer, conforter, donner de la force, restaurer, remettre, rétablir; encourager.
Կազորւեցնիլ. va. fortifier, corrob-
 orer, donner du ton, de la vigueur, rétablir.

Կազդուրիլ. vn. se fortifier, recou-
 vrer ou reprendre ses forces, sa vigueur, se remettre, pouvoir se rétablir, se ranimer, prendre de nouvelles forces, du courage.
Կազդուրիչ. a. fortifiant, recon-
 fortant, confortant, corroborant, cordial, analeptique.
Կազդուրուիլ. V. **Կազդուրիլ**.
Կազդուրում. s. rétablissement, raffermissement de la santé, convalescence.
Կազեղէն. a. gazeux.
Կազմ s. construction; constitu-
 tion; apprêt, ornement; — *գրոց*. ré-
 liure; — *ըլլալ*. être prêt à, à la dis-
 position de; a. prêt, tout prêt, apprêté, préparé; prêt à, disposé à, dispos.
Կազմալուծիլ. va. désorganiser.
Կազմալուծութիւն. s. désorga-
Կազմալուծում. s. fnisation.

Կազմաբույժութիւն. s. anatomie.
 Կազմած, s. appareil; ameuble-
 ment, meubles, garniture, équi-
 page; — մարմնայ. constitution,
 tempérament; V. Կազմաբույժ.
 Կազմակերպիչ. va. former, or-
 ganiser, construire, arranger.
 Կազմակերպիչ. } s. organisa-
 Կազմակերպող. } teur.
 Կազմակերպութիւն. s. forma-
 tion, conformation, organisation,
 construction, arrangement.
 Կազմակերպուիչ. vn. se for-
 mer, s'organiser.
 Կազմատուն. } s. atelier de relieur.
 Կազմարան. }
 Կազմարար. s. relieur.
 Կազմարարութիւն. s. reliure.
 Կազմաորիչ. va. organiser.
 Կազմաորութիւն. } s. organi-
 Կազմաորում. } sation.
 Կազմիչ. va. former, construire,
 dresser, faire, composer; prépa-
 rer, apprêter; arranger, ajuster,
 disposer, combiner, organiser;
 équiper; garnir, meubler; գործ
 —, reliev.
 Կազմիչ. a. rangé, apprêté, bien
 disposé; — ճաշ, repas exquis,
 recherché.
 Կազմիչ. } s. constructeur, pré-
 Կազմիչ. } parateur.
 Կազմուած. a. relié; organisé,
 construit.
 Կազմումով. } s. construction,
 Կազմութիւն. } organisation, ar-
 rangement, mécanisme, consti-
 tution, conformation, structure,
 composition; préparation, équi-
 pement.
 Կազմուիչ. vn. se former, se
 construire; se préparer, s'apprê-
 ter, se mettre en mesure,
 Կազու. a. gazeux.
 Կաթիչ. vn. dégoutter, tomber
 goutte à goutte, distiller.

Կաթեցնիչ. va. faire couler ou
 tomber goutte à goutte, distiller.
 Կաթիչ. s. goutte; une goutte; —
 առ — ou կաթիլ կաթիլ. goutte à
 goutte; vn. V. Կաթիչ.
 Կաթիկ. s. gouttelette, petite
 goutte.
 Կաթկթիչ. vn. s'égoutter.
 Կաթ. s. lait; էշի —. lait d'ânesse;
 — ուղ մեծիկիլ, se nourrir de lait;
 — առ, donner du lait, donner à
 téter; — ուսիկիլ, prendre du lait;
 téter; — կթիլ, traire
 Կաթնաբեր. a. qui porte ou qui
 produit du lait.
 Կաթնաբոյժ. a. nourri de lait;
 — ըլլալ, se nourrir de lait.
 Կաթնաբուլիչ. a. d'où jaillit du
 lait, laiteux.
 Կաթնագործութիւն. s. laiterie.
 Կաթնաթթու. s. chim. acide lac-
 tique.
 Կաթնալից. a. plein de lait,
 laiteux.
 Կաթնալիւր. s. farine lactée.
 Կաթնածուծ. a. qui suce le lait.
 Կաթնակեր. a. qui prend du lait,
 qui se nourrit de lait.
 Կաթնահանութիւն. s. ablacta-
 tion, sevrage.
 Կաթնահարութիւն. s. battage.
 Կաթնաման. s. pot à lait.
 Կաթնային. a. lactique.
 Կաթնաւալ. vn. se changer en
 lait.
 Կաթնաշաք. s. pèse-lait.
 Կաթնապահութիւն. s. conser-
 vation du lait.
 Կաթնապար. s. riz au lait.
 Կաթնաբուլիչ. s. lactation.
 Կաթնասուն. a. qui est nourri
 de lait; qui nourrit de lait.
 Կաթնապահուս. s. laitier, laitière.
 Կաթնապահուսութիւն. s. mé-
 tier du laitier.
 Կաթնաթ. s. chim. lactate.

Կարճատմ. s. dent de lait.
Կարճատու. a. s. qui donne du lait; nourrice; — *հով*, vache laitière.
Կարճատուն. V. **Կարճարան.**
Կարճատուսրիւն. s. allaitement.
Կարճարան. s. laiterie.
Կարճատէ. } a. laitoux, laitière.
Կարճատու. }
Կարճեղբայր. s. frère de lait.
Կարճեղէն. } s. laitage.
Կարճեղէն. }
Կարճկէր. V. **Կարճակէր.**
Կարճուս. V. **Կարճատու.**
Կարճուսրիւն. s. allaitement.
Կարող. **Կարողին.** a. passionné, amoureux, affectueux, désireux, avide; adv. passionnement, amoureuxment, avidement; — *սրբել*, aimer éperdument.
Կարողնի. vn. se passionner, être épris de, devenir amoureux de, s'enticher de, soupirer après, désirer ardemment.
Կարոյիկ. s. catholique.
Կարոյիկուսրիւն. s. catholicisme, catholicité.
Կարողիկեայ. a. universel, général; catholique; *Բուզժ կաթն գրկեայ*, épître, lettre universelle.
Կարողիկ. a. V. **Կարողիկեայ**; s. cathédrale, basilique; le dôme d'une église.
Կարողիկեակառնուսրիւն. s. catholicisme.
Կարողիկոս. s. le catholicos, le patriarche universel ou suprême des Arméniens.
Կարողիկոսական. a. qui appartient au catholicos, patriarchal.
Կարողիկոսան. s. la résidence du catholicos, le siège du patriarche suprême, cotholicosat.
Կարողիկոսուսրիւն. s. patriarcat suprême.

Կարոս. a. passionné, amoureux, lubrique.
Կարուած. s. méd. apoplexie; *յողային* —, goutte.
Կարուածական. a. apoplectique.
Կարուածեար. a. s. méd. apoplectique; — *լլալ*, être frappé d'apoplexie.
Կարուածոս. s. méd. apoplectique.
Կարսայ. s. chaudière.
Կարսայագործ. s. chaudronnier.
Կարսայագործուսրիւն. s. chaudronnerie.
Կայ. s. aire à battre le blé; are; halo, aréole.
Կայանատու. a. prisonnier, détenu.
Կայանուորուսրիւն. s. arrestation.
Կայանդ. } s. bandage; *կալանդ*.
Կայանդում. } *դնել*, mettre ou appliquer un —.
Կայանդել. va. bander.
Կայանել. va. arrêter, détenir.
Կայանք. s. arrêts, arrestation, détention.
Կայաքար. s. chim. alcali, soude (sel).
Կայաքարակերայ. s. chim. alcaloïde.
Կայան. a. chim. alcalin.
Կայիկերայ. s. chim. alcaloïde.
Կայիկայի. s. chim. alcalimètre.
Կայիւրել. va. chim. alcaliser.
Կայիւրում. s. chim. alcalisation.
Կայիւր. V. **Կայաքար.**
Կայիւրայիւն. a. chim. alcalin.
Կայի. s. chim. alcali.
Կայիկ. s. calicot.
Կայոնցայի. s. galon.
Կայորայ. spl. aires, granges.
Կայոց. s. moisson.
Կայուած. s. biens, terres, fonds, ferme, fief, possessions, propriété.

տէ; *պետական* —, domaine d'État.
Կայուածագիր. s. titre de propriété.

Կայուածագրել. va. cadastrer.
Կայուածագրութիւն. s. cadastre.

Կայուածարուրք. s. titre de propriété.

Կայուածական. a. foncier; — *առք*. V. Կայուածասուրք.

Կայուածահամար. s. cadastre.

Կայուածահանել. va. exproprier.

Կայուածահանութիւն. s. expropriation.

Կայուածակարգ. s. fermage.

Կայուածատր. s. propriétaire.

Կայուածասուրք. } s. cadastre.
Կայուածասումար. } tre.

Կայուածասուրք. s. contribution foncière, impôt foncier.

Կայուանական. a. phys. galvanique.

Կայուանաչափ. s. galvanomètre.

Կայուրոյ. a. méd. intermittent; — *ջերմ* fièvre e.

Կայուրիական. s. calviniste, huguenot.

Կայուրիականութիւն. s. calvinisme. [nique.

Կայվանական. a. phys. galvanisme.

Կայվանականութիւն. s. phys. galvanisme.

Կայվանականիւր. a. phys. galvanoplastique.

Կայվանականութիւն. s. phys. galvanoplastie.

Կայվանաչափ. s. phys. galvanomètre.

Կայվանեան. a. galvanique.

Կայվ. a. suspendu, pendant, en suspens; *սիք* — indisposé.

Կայվածոյ. a. suspendu.

Կայվականայեւլ. adv. en suspens

Կայվականայել. vii. être en suspens, dépendre.

Կայվազան. s. gibet, potence; — *արժանիք*, pendable, qui mérite la potence; — *հանել*, pendre.

Կայվադանարութեան ծով. Կայվադանարութեան. s. jardin suspendu.

Կայվազանել. V. Կայվել.

Կայվարդ. s. sorcier, fascinateur, enchanteur.

Կայվարդական. a. de sorcier, d'enchantement, de fascination, magique.

Կայվարդանք. s. ensorcellement, féerie, charmes, enchantement, magie.

Կայվարդասար. a. qui se livre aux arts cabalistiques, qui recherche les arts magiques; magique, cabalistique.

Կայվարդել. va. ensorceler, fasciner, enchanter, charmer, surprendre.

Կայվարդիչ. s. ensorceleur, sorcier, charmeur, enchanteur, magicien.

Կայվարդիք. V. Կայվարդանք.

Կայվարդութիւն. s. sorcellerie, ensorcellement, fascination, sortilège, charme, enchantement, maléfice.

Կայվարդուհի. sf. sorcière.

Կայվել. va. pendre; suspendre, attacher, accrocher; tenir en suspens; *գամէ* —, suspendre à un clou; *սկանչ* —, faire attention; *սկանչերը* —, baisser l'oreille.

Կայվրան. } s. balançoire, ha-

Կայվրան. } mac.

Կայվրոյ. s. barcelonnette.

Կայվուիլ. vii. se pendre, être pendu ou suspendu; dépendre.

Կայվուիւմ. s. suspension; dépendance.

Կայվան. s. sentier.

Կայվանք. V. Կայվանք.

Կայվանքանք. s. bredouillement, bégayement.

Եսկազել . vn. bégayer, ânonner, bredouiller; dire des sottises.

Եսկազոս . a. bégue, bégayeur, bredouilleur.

Եսկազոսքիւն s. bégayement, ânonnement.

Եսկան . s. lamentation, cri lamentable, cri de douleur, hurlement; — բռնուլ . pousser des cris lamentables, pleurer à haute voix.

Եսկանաբարձ . a. qui pousse des cris lamentables, qui pleure à haute voix; adv. en pleurant à haute voix, d'une voix plaintive, aux accents lamentables.

Եսկանալի . a. lamentable, plein de lamentations.

Եսկանել . vn. se lamenter, pleurer à haute voix, pousser des cris lamentables, des cris de douleur.

Եսկանուժ . V. Եսկան.

Եսկաչ, Եսկափ . s. bot. tulipe.

Եսկաչենի . s. bot. tulipier.

Եսկաչի . s. bot. tulipier.

Եսկծիրակի . s. casse.

Եսկծիրակինի . } s.bot. cassier.

Եսկծիրակի . }

Եսկզաքի . a. zool. malacoptérygien.

Եսկզամիս . a. qui a la chair tendre; s. mollusque.

Եսկզամաքք . s. qui a la peau molle; zool. mollusque.

Եսկզանալ . vn. s'amollir, mollir, se relâcher, s'avachir; fig. s'amollir, s'attendrir, s'assouplir.

Եսկզացուժ . s. ramollissement.

Եսկզացենի . V. Եսկզել.

Եսկզել . va. amollir, ramollir, relâcher; fig. amollir, attendrir, assouplir, adoucir.

Եսկզեցենի . V. Եսկզել.

Եսկզեցուցիչ . V. Եսկզիչ.

Եսկզի . V. Եսկզանալ.

սկզիչ . a. émollient, ramollissant,

relâchant, lénitif, adoucissant.

Եսկզնալ . V. Եսկզանալ.

Եսկզուքիւն . s. mollesse, amollissement; souplesse, flexibilité; douceur, adoucissement.

Եսկզուղեօ . a. dont les branches sont tendres.

Եսկզուժ . s. amollissement.

Եսկզուցենի . V. Եսկզել.

Եսկնուղ . a. mou, tendre; souple, flexible; fig. tendre, doux.

Եսկուղնալ . V. Եսկզանալ.

Եսկուղցենի . V. Եսկզել.

Եսն . s. meuble, ameublement, bagage, effets; vase, ustensile, instrument; — կարասի . V. Եսնկարասի; խոհակերպոցի, batterie de cuisine.

Եսնազարժ . s. ébéniste. [rie.

Եսնազորձաքիւն . s. ébéniste.

Եսնաչարզար . s. tapissier.

Եսնալանա . s. marchand de meubles.

Եսնաւորեալ . a. meublé; — պահպան, hôtel —.

Եսնաւորել . va. meubler, garnir.

Եսնաւորում . s. ameublement.

Եսնել . V. Եսնաւորել.

Եսնենի . s. bot. acajou.

Եսնկարասի . s. meuble; — ձուղեօ, le mobilier.

Եսնոյր . s. cruche.

Եսոյ . a. boiteux; fig. boiteux, défectueux; — ի թ — . adv. clopin-clopant, cahin-caha, tant bien que mal.

Եսոյալ . vn. boiter, clopiner, clocher, être boiteux. fig. clocher, être défectueux.

Եսոյանալ . } s. bot. peuplier.

Եսոյամար . s. encrier.

Եսոյամք . s. bot. chou.

Եսոյամքալանա . s. marchand de choux.

Եսողանայ. V. **Եսողայ.**
Եսողանդ. s. premier jour de l'an, jour de l'an; *Կաղանդ շորհարի,* souhaiter la bonne année.
Եսողանդիկ. va. étrenner, donner des étrennes.
Եսողանդիք. s. étrennes; — *տու.* donner des —; — *ընդունել,* recevoir des —.
Եսողանյան. s. bot. euphorbe.
Եսողապար. s. modèle, moule; patron.
Եսողապարիկ. va. modeler, mouler. [leur
Եսողապարիչ. s. modeleur, mou-
Եսողապարուիլ. vn. se modeler, se mouler.
Եսողապարուի. s. modelage, moulage.
Եսողացնել. va. rendre ou faire boiteux.
Եսողիկ. V. **Եսողայ.**
Եսողին. s. bot. noisette; noisetier; — *արքայական.* noisette franche; *Կայրի —,* gland.
Եսողինկորուկ. s. casse-noisette.
Եսողկանձել. vn. glapir, japper, pousser des hurlements.
Եսողկանձիւն. s. glapissement, jappement, hurlement.
Եսողճաքիկ. s. casse-noisette.
Եսողնակիր. a. qui mange, qui se nourrit de glands.
Եսողնայ. a. de chêne.
Եսողնիկայաչ. s. bois de chêne, chêne.
Եսողի. s. noisetier, coudrier, coudre; chêne; — *չ.* coudraie; chénaie.
Եսողաքիւն. s. claudication, clochement.
Եսողյան. V. **Եսողանյան.**
Եսողչիւն. s. gâchis.
Եստ. s. feutre.
Եստա. s. assemblée, réunion; Institut.

Եստաանկեան. a. de l'Institut, membre de l'Institut. s. V. **Եստաանորդ.**
Եստաանկից. s. collègue, confrère à l'Institut.
Եստաանկցալիւն. s. action d'être collègue, confrère à l'Institut.
Եստաանորդ. s. membre de l'Institut.
Եստեայ. a. de feutre.
Եստ. conj. ou; *և.* —, ou bien.
Եստազնաց. a. volontaire, arbitraire, capricieux.
Եստաձիւն. a. volontaire, arbitraire, spontané.
Եստակուար. a. qui fait la volonté d'autrui, complaisant.
Եստակուարալիւն. s. complaisance, satisfaction.
Եստակար. a. volontaire, qui n'est pas forcé, spontané; — *ու — ժառ.* volontiers, très volontiers, de bon gré, de plein gré.
Եստակարող. a. puissant, vaillant.
Եստակարուլիւն. s. libre volonté, gré, spontanéité.
Եստակից. s. a. complice, partisan; — *ըլտ.* être complice, d'accord, consentir.
Եստակոր. a. oblique, tortu, tortueux, sinueux; obstiné, opiniâtre; adv. obliquement, de travers.
Եստակորայտու. a. pervers.
Եստակորուլիւն. s. obliquité, sinuosité, tortuosité; perversité; V. **Յամառալիւն.**
Եստակցալիւն. s. complicité, accord, consentement.
Եստեայիւն. a. complaisant.
Եստեստալիւն. s. complaisance.
Եստայ. } a. volontaire, ar-
Եստայական. } bitraire, de bon

gré; — *սկամայ*, adv. bon gré mal gré.

Կամայականքար. adv. arbitrairement.

Կամայականքութիւն. s. velléité.

Կամայապէտ. adv. arbitrairement.

Կամայօժար. V. *Յօժարակամ*

Կամապատ. a. qui adore sa volonté, volontaire; opiniâtre.

Կամապատութիւն. V. *Յամառութիւն*.

Կամատր. a. qui aime sa volonté, volontaire.

Կամեր. s. vouûte; arcade; arc; ceinture, baudrier; — *յաղթաւթիւն*, arc de triomphe.

Կամարակ. V. *Կամարիկ*.

Կամարակալ. s. arc:boutant.

Կամարակապ. a. vouûté. s. arcade.

Կամարածեալ. a. vouûté, arqué; adv. en forme de vouûte, d'arc.

Կամարանցալ. va. se vouûter, s'arquer.

Կամարապատ. a. vouûté.

Կամարար. a. qui fait la volonté d'autrui, complaisant, bienveillant, condescendant.

Կամարարութիւն. s. complaisance, bienveillance.

Կամարատր. a. ceint, entouré d'une ceinture; vouûté.

Կամարիկ. s. arceau.

Կամաց. } adv. doucement,

Կամացուկ } tout doucement.

Կամաւ. adv. volontairement, de plein gré; exprès, à dessein; a. volontaire, spontané; — *եւ սկամայ* adv. bon gré mal gré.

Կամաւոր. a. volontaire, spontané.

Կամաւորապէս, *Կամաւորապէտ*. V. *Կամովից*.

Կամաւորութիւն. s. libre volonté, spontanéité, gré; volontariat.

Կամելուքութիւն. s. volonté, vouloir.

Կամենալ. vn. vouloir; V. *Փափաքիլ*.

Կամեցող. a. celui qui veut, désireux,

Կամեցողութիւն. V. *Կամելութիւն*.

Կամեցնել. va. faire vouloir.

Կամելութիւն s. velléité.

Կամիլ. vn. vouloir; V. *Փափաքիլ*.

Կամն. s. fléau pour battre le blé.

Կամնասալլ. s. traineau.

Կամնել. va. battre le blé.

Կամնիչ s. battense.

Կամոն. a. capricieux.

Կամոնութիւն. s. caprice.

Կամովից adv. volontairement, de sa propre volonté, de plein gré.

Կամարք. s. pont; — *է աղիւղի*, traverser le pont.

Կամարակ (նաւի) s. ponton.

Կամարածիկ. s. pontonnier.

Կամարատր. s. péage.

Կամարել. va. faire un pont; joindre par un pont, faire communiquer par un pont.

Կամփառակ. s. burette.

Կամփ. s. volonté, vouloir, gré; vœu, désir, intention, dessein; volontés, fantaisie, caprice; *բոս կամն*, à volonté, ad libitum, arbitrairement; à discrétion; — *Տեառն*, la volonté de Dieu; *յօժար* —, bonne volonté; *իւրեքիւրեք* —, volonté absolue; *անշիքիւրեք* —, libre arbitre; *յեղիւրեք* —, caprice; — *ը կոտրել*, rompre la volonté; — *ն ընել*, faire sa volonté; — *չունենալ*, n'avoir pas de volonté; *չատարարուն* —, volonté ferme, inébranlable.

Կայան. s. station, lieu, poste, emplacement, fondement; de-

meure, séjour; position; — *ս*,
limbes; a. V. *Հայուն*.
Հայանայ. vn. consister.
Հայարան. s. gare.
Հայարանատե. s. chef de gare.
Հայքիլ. vn. claquer, battre des
pieds ou des mains, trépigner;
danser, sauter, cabrioler.
Հայքիւն. s. battement des mains,
de pieds, trépignement; cabriole.
Հայլակ. s. goutte, globule.
Հայծ. s. étincelle.
Հայծակ. s. foudre, tonnerre; é
tincelle; méd. charbon; *Հայքիլ
ժուլ*. lancer des foudres, foudro
yer.
Հայծակիլ. vn. étinceler, lancer
des étincelles.
Հայծակնաբորբոք. a. foudro
yant.
Հայծակնահար բնիլ. va. frap
per de la foudre, foudroyer.
Հայծակնացայ. a. qui lancé des
étincelles, des foudres, étincelant,
foudroyant.
Հայծիկ. s. petite étincelle, blvette.
Հայծիլում. f. s. étincellement.
Հայծիտոյ. a. étincelant, ardent.
Հայծոռիկ. s. chir. pustule; zool.
ver luisant.
Հայծֆար. s. minér. silix, pierre
à fusil.
Հայկայիւք. va. établir, fixer, ins
taller, consolider.
Հայկայիլ. vn. s'établir, se fixer,
s'installer, se consolider, être
posé.
Հայլ. s. mât.
Հայլում. s. stabilité, fermeté.
Հայլուն. a. stable, durable, ferme.
Հայլերագիր. a. écrit par l'em
pereur.
Հայլերագորւք. a. de la race im
périale.
Հայլերագն. s. impérial, — ou
— *Իշխան*, — *Իշխանուհի*, prince

impérial, princesse impériale.
Հայլերագն. V. *Հայլերագն*.
Հայլերակուն. a. impérial.
Հայլերակերպ. a. qui ressem
ble à l'empereur, impérial.
Հայլերակից. a. associé à l'em
pire.
Հայլերանայ. vn. devenir em
pereur, parvenir à l'empire.
Հայլերացնիլ. va. élever à l'em
pire, proclamer empereur.
Հայլերաւքիւն. s. empire.
Հայլար. s. empereur, César; —
Ռուսիոյ, l'empereur de Russie;
Վերափառ. — *Ն*, Sa Majesté l'Em
pereur.
Հայլարգիր. s. électeur.
Հայլարգերակուն. a. électoral.
Հայլարգերաւքիւն. s. électorat.
Հայլարաւքիւն. V. *Հայլերա
ւքիւն*.
Հայլարուհի sf. impératrice.
Հայլաւ. a. frais, beau; pétil
lant, vif, gaillard, gai, alerte;
plein de santé, gaillard, bien
portant.
Հայլաւաւքիւն. s. fraîcheur,
beauté; gaieté; santé, vivacité.
Հայլիւ. s. fréttillement, trépi
gnement, gaieté, réjouissance,
jeu-folâtre.
Հայլաւայլ. vn. fréttiler, bondir,
Հայլաիլ } trépigner, sauter,
Հայլաիլիլ } tressaillir, grouiller,
se remuer.
Հայլ. s. immeubles.
Հայլամբի. a. qui a sa femme,
marié. [sexe.
Հայլանի. s. les femmes, le beau
Հայլանց. s. gynécée, harem.
Հայլանցաբար. adv. comme une
femme.
Հայլանցակուն. a. de femme,
qui convient aux femmes.
Հայլանցահանդերձ. a. revêtu
de vêtement de femme.

Կանանց } a. vert; s. vert, la
 Կանաչ } couleur verte.

Կանաչազեղ a. d'un beau vert,
 d'un vert charmant, verdoyant.

Կանաչազոյն a. de couleur verte.

Կանաչազարդ } a. revêtu en
 Կանաչազգեստ } vert, verdoyant.

Կանաչազուրկ a. privé de ver-
 dure.

Կանաչածեւ a. vert, verdoyant.

Կանաչանալ vn. verdir, deve-
 nir vert, commencer à verdier.

Կանաչացնել va. verdier, ren-
 dre vert.

Կանաչեղէն s. légume.

Կանաչկեկ } a. verdâtre.

Կանաչորակ } a. verdâtre.

Կանաչու V. Կանաչանալ.

Կանաչութիւն s. couleur verte,
 verdure, vert, verdure.

Կանաչցնել V. Կանաչացնել.

Կանացաբար adv. en femme;
 comme une femme; — դարդարիւ,
 se parer comme une femme.

Կանացի a. de femme, féminin;
 efféminé; — ձայն, voix féminine;
 — սեռ ou ազգ —, le sexe féminin,
 le beau sexe.

Կանախ s. bot. chanvre.

Կանգնազեղ a. debout, droit,
 dressé, élevé; — յաստ, taille
 élancée.

Կանգնաչափութիւն s. aunage.

Կանգնել va. élever, ériger, ar-
 borer, planter, bâtir, construire;

— յարթութիւն, remporter la vic-
 toire; — դրոշ, arborer un drapeau.

Կանգնեցնել va. lever, relever,
 dresser, redresser, mettre debout;
 V. Կանգնել.

Կանգնիլ vn. se lever, se dres-
 ser, se tenir debout; s'élever, se
 relever, se dresser; — երթդարձ,
 se cabrer.

Կանգնուիլ V. Կանգնել.

Կանգնում s. action d'élever,

de dresser, érection, construc-
 tion; résurrection.

Կանգուն s. coudée, aune; a.
 debout, élevé, dressé, droit; —

դիմաւ, se tenir ou rester debout,
 se lever, être debout; se soute-
 nir, se subsister.

Կանկի s. bot. chanvre.

Կանեխաստ s. chènevière.

Կանեփի s. coutil.

Կանեփիաս s. chènevis.

Կանք s. anse; — պողոց, pédi-
 cule, queue, pédoncule.

Կանքիկ s. lampe; lampion.

Կանքեղազոր s. lampiste, fa-
 bricant de lampes.

Կանքեղակիր a. qui porte une
 lampe.

Կանքեղալեւան s. lampiste,
 marchand de lampes.

Կանքեղաւոր a. qui a une lampe.

Կանքեղիտ s. bot. chélideine,
 éclairé.

Կանքեղիտ V. Զանգեղա-
 ծաղիկ.

Կանխաբանութիւն s. prédic-
 tion; introduction.

Կանխազէ a. celui qui sait,
 connaît ce qui doit arriver, de-
 vineur, pronostiqueur.

Կանխազիտութիւն s. précon-
 naissance, prescience.

Կանխազոյն adv. avant, aupa-
 ravant, antérieurement à.

Կանխազուտիկ a. celui qui
 présage, qui prédit, pronostiqueur;
 présagé, prédit.

Կանխազուտակել va. pronos-
 tiquer.

Կանխազուտակութիւն } s. pro-
 Կանխազուտակում } nostic.

Կանխազուտակում } s. prescriptible.

Կանխազրիլ va. écrire aupa-
 ravant; prescrire.

Կանխազրութիւն s. l'action
 d'écrire auparavant; prescription.

Կանխադասել. va. préjuger.
 Կանխադասութիւն. s. préjugé.
 Կանխագրութիւն. s. introduction.
 Կանխազգացում. s. pressentiment.
 Կանխազեկոյց. a. celui qui avertit d'avance; averti d'avance.
 Կանխաթիւ. s. antidate.
 Կանխաբռնել. va. antidater.
 Կանխածամ. } a. prématuré.
 Կանխածաման. }
 Կանխածամօք. a. connu d'avance, prévu.
 Կանխակալ կարծիք սովորութիւն. préjugé, prévention, préoccupation.
 Կանխակալութիւն. s. ancienneté, vétusté; prévention, préjugé.
 Կանխահաս. a. hâtif, précoc, prématuré.
 Կանխահասութիւն. s. précocité, prématurité.
 Կանխահասոյց. a. payé d'avance, avancé.
 Կանխահոգ. } a. prévoyant.
 Կանխահոգակ. }
 Կանխահոգութիւն. s. prévoyance.
 Կանխամուտ. a. entré auparavant; — սովորութիւն, s. routine.
 Կանխամտածել. va. préméditer.
 Կանխամտածութիւն. } s. pré-
 Կանխամտածում. } méditation.
 Կանխանիօ. s. pronostic.
 Կանխանշան. s. symptôme.
 Կանխասպէս. adv. par avance, d'avance. [destiné.
 Կանխատես համեմատել. a. pré-
 Կանխատես համեմատութիւն. s. pré-destination.
 Կանխասաց. a. celui qui prédit; prédit, présagé.
 Կանխասացիկ. a. prédit, prophétique.

Կանխասացութիւն. s. prédiction.
 Կանխավաճար. s. avance.
 Կանխավճիւ. s. préjugé.
 Կանխավճանել. va. préjuger.
 Կանխանես. a. prévoyant.
 Կանխանեսել. vn. prévoir.
 Կանխանեսութիւն. s. prévoyance; prévision.
 Կանխաւ. adv. d'avance, auparavant, antérieurement à, autrefois, anciennement.
 Կանխել. vn. se hâter, se dépêcher, arriver le premier, devancer, précéder, prendre le devant, anticiper, prévenir.
 Կանխիկ. a. comptant; — գումար, argent comptant.
 Կանխարձ. a. décidé d'avance.
 Կանխարձել. va. décider d'avance.
 Կանխարձութիւն. s. décision préalable, parti pris.
 Կանխութիւն. } s. antériorité,
 Կանխում. } priorité, ancienneté; anticipation.
 Կանխօրէն. adv. d'avance.
 Կանկար. s. bot. artichaut.
 Կանկարանց. s. artichautière.
 Կանկրակ. s. cor, durillon aux pieds.
 Կանկրակ. s. bot. colza.
 Կանոն. s. règle; statut, règlement; principe; modèle; théologie; canon; règle de bois; *սու — ք*, d'après la règle, régulièrement; *ընդհանուր —*, règle générale.
 Կանոնագէտ. s. canoniste.
 Կանոնագիտութիւն. s. droit canonique. [տ, règlement.
 Կանոնագիր. s. canoniste; *ստա* —
 Կանոնագիրք. s. livre des canons, formulaire; statuts.
 Կանոնագրելի. a. canonisable.
 Կանոնագրութիւն. s. canonisation; statut, règlement.

Կանոնադրական. a. réglementaire.

Կանոնադրել. va. établir un règle, réglementer, admettre dans le canon.

Կանոնադրութիւն. s. règlement, règle.

Կանոնական. a. canonique, cano-
nial.

Կանոնականութիւն. s. cano-
nicité.

Կանոնապահ. a. observateur
des règles.

Կանոնապահութիւն. s. obser-
vation des règles, des règlements.

Կանոնաւոր. a. régulier, normal.

Կանոնաւորապէս. adv. réguliè-
rement.

Կանոնաւորել. va. régler, ré-
gulariser.

Կանոնաւորիչ. } a. s. régula-

Կանոնաւորող. } teur.

Կանոնաւորութիւն. } s. régula-
Կանոնաւորում. } risation.

Կանոնգիր. V. Կանոնգիրք.

Կանոնել. va. régler, regulariser.

Կանոնիկոս. s. chanoine.

Կանոնիկոսական. a. de cha-
noine, propre au chanoine, ca-
nonial.

Կանոնիկոսութիւն. s. chanoi-
nie, canonicat.

Կանոնիկոսակի. sf. chanoi-
nesse.

Կանուխ. adv. tôt, de bonne
heure; ուշ կամ — tôt ou tard.

Կանուխկէկ. adv. de bonne heure.

Կանչ. s. cri.

Կանչել. vn. crier, s'écrier; ap-
peler; — ou խաղ —, chanter.

Կանչիւն. s. cri.

Կանչող. a. celui qui crie; celui
qui appelle.

Կանչուրածել. vn. crier.

Կանչուրածուկ. s. cris, criail-
lerie.

Կաւանայ. vn. devenir comme
du cuir, se racornir, devenir dur
et coriace.

Կաւան. s. présent donné pour
corrompre, don corrupteur, cor-
ruption; — աւլ. donner des pré-
sents pour corrompre, graisser
la patte à qu., employer la cor-
ruption, corrompre.

Կաւանաւորել. a. corrompu, ga-
gné.

Կաւանաւոր. V. Կաւանա-
կործ.

Կաւանաւորութիւն. V. Կա-
ւանաւորում.

Կաւանաւորած. a. qui se laisse
gagner par des présents, corrom-
pu, vénal.

Կաւանաւորում. s. cor-
ruption par des présents, véna-
lité, corruption.

Կաւանաւորու. a. celui qui ac-
cepte des présents, qui se laisse
corrompre par des présents, cor-
rompu, vénal.

Կաւանաւորութիւն. s. l'action
d'accepter des présents, vénalité.

Կաւանաւոր. a. qui donne des
présents pour corrompre, qui em-
ploie la corruption, corrupteur.

Կաւանաւորութիւն. s. corrup-
tion.

Կաւանել. va. corrompre par
des présents, gagner à prix d'ar-
gent, gagner, corrompre.

Կաւանիչ. s. corrupteur.

Կաւան. V. Կաւան.

Կաւանայ. a. de cuir, coriace.

Կաւանործ. s. corroyeur.

Կաւանործութիւն. s. corroyage.

Կաւանակ. a. relié en peau.

Կաւոր. s. cuir; peau.

Կաւորանայ. } V. Կաւանայ.

Կաւոր.

Կաւանակել. va. garrotter, lire
étroitement, retenir.

Հասօկանցուիլ. vn. se retenir, se lier.
Հասօկանցուս. s. garrotage.
Հասօքուս. a. fort, robuste, musculeux, musculaire.
Հասօղակ. s. ornith. pie-grièche.
Հասօլ. s. lien, attache, lacet; nœud; fig. lien, liaison; chir. li. gature, bande, bandeau; gram. épellation.
Հասօկեցիլ. va. lier, attacher ensemble.
Հասօկցիլ. vn. se lier, s'attacher.
Հասօկեցուքիւն. s. lien, liaison, relation, cohérence, enchaînement.
Հասօլայ. s. habit monocal, froc.
Հասօլան. s. détroit, défilé.
Հասօլանապահ. s. geôlier.
Հասօլանաւոր. a. lié, détenu, prisonnier.
Հասօլանք. spl. liens, fers, chaînes, entraves.
Հասօլոր. s. chim. plomb; bot. câpre; câprier.
Հասօլորաբեր. a. plombifère.
Հասօլորագոյն. a. livide.
Հասօլորագործ. s. plombier.
Հասօլորագործութիւն. s. plomberie.
Հասօլորացի. s. plombier.
Հասօլորահանք. s. mine de plomb.
Հասօլորայոյ. a. plombé.
Հասօլորեայ. a. de plomb; s. crayon.
Հասօլորիլ. va. plomber.
Հասօլորն. V. Հասօլորնք.
Հասօլորնակիր. a. qui porte un carquois, écuyer.
Հասօլորնաւոր. a. qui a un carquois.
Հասօլորնք. s. carquois.
Հասօլիլ. va. lier, attacher, relier; liaisonner; bander; enchaîner; ceindre; épeler.

Հասօկայ. s. bar.
Հասօկեցանց. s. taverne, gargote.
Հասօկեցապահ. s. gargotier. taver- vernier. [vernier].
Հասօկուսի. sf. gargotière, taver- vernier.
Հասօլոր. s. carpeite, tapis.
Հասօլորագործութիւն. V. Հար- գագործութիւն.
Հասօլիլ. s. zool. singe.
Հասօլն. s. chénice (mesure de capacité, un peu plus d'un litre); chaton, monture; orbite de l'œil; empeigne; *ակռաներու* —, alvéoles des dents.
Հասօլիչ. s. attache.
Հասօկական. } a. de singe.
Հասօկայիւն. }
Հասօկանալ. vn. se singer.
Հասօկիլ. va. singer.
Հասօկութիւն. s. singerie.
Հասօկպիլ. va. nouer.
Հասօկպիլ. vn. se nouer,
Հասօկորտն. adv. comme un singe.
Հասօկեցիկ. s. bot. livèche.
Հասօլոյս. a. bleu; s. bleu, cou- leur bleue.
Հասօլոց. s. paquet.
Հասօլուիլ. vn. se lier, être lié, s'attacher; *մէկուս հետ սիրով* —, s'attacher à qn., être épris de lui.
Հասօլուս. s. action de lier, d'être lié.
Հասօլուս ou **Հասօլուս կազու- պուս**. s. dépouille, butin; — *ընդ*, dépouiller.
Հասօլուսագոյն. a. bleu, de cou- leur bleue.
Հասօլուսակ. a. bleuâtre, d'azur, azuré; livide; — *կամար*, la voûte azurée, le ciel; s. couleur bleu-âtre, bleu d'azur, azur; — *երկնից*, l'azur du ciel; — *Յոզու*, bleu d'outremere; *Քրուսիական* — ou — *Քրուսիոյ*, bleu de Prusse.
Հասօլուսակագոյն. } a. bleu, de
Հասօլուսակեայ. } couleur

bleue, bleuâtre, azuré; livide.
 Եսայուսակիրի. vn. devenir bleu-
 âtre, livide, tirer sur le bleu.
 Եսայուսակուրի. s. lividité.
 Եսայուսակուրի. } a. aux yeux
 Եսայուսակուրի. } bleus.
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակիրի.
 Եսայուսակուրի. } a. d'un beau
 Եսայուսակուրի. } bleu.
 Եսայուսակուրի. va. dépouiller, butiner,
 dénuer, ravir.
 Եսայուսակուրի. a. bleuâtre.
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. s. carrossier.
 Եսայուսակուրի. s. carros-
 serie.
 Եսայուսակուրի. s. train.
 Եսայուսակուրի. a. qui traîne une
 voiture, attelé, carrossier.
 Եսայուսակուրի. } a. celui qui
 Եսայուսակուրի. } combat sur un
 char; s. combat sur un char.
 Եսայուսակուրի. s. grelin.
 Եսայուսակուրի. s. remise.
 Եսայուսակուրի. s. voiture de
 remise.
 Եսայուսակուրի. } s. cri, clameur.
 Եսայուսակուրի. }
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. } s. train, fil de voi-
 Եսայուսակուրի. } tures, de wagons.
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. s. cri.
 Եսայուսակուրի. vn. crier, jeter des
 cris, crier, brailler.
 Եսայուսակուրի. s. cri.
 Եսայուսակուրի. s. cocher
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. s. cocher; conduc-
 teur; gouverneur; directeur.
 Եսայուսակուրի. } a. gouverne-
 Եսայուսակուրի. } mental.
 Եսայուսակուրի. vn. conduire une
 voiture; gouverner, conduire, di-

riger, guider; սրբաշու —, aller
 très vite en voiture, brûler le
 pavé.
 Եսայուսակուրի. s. gouverneur.
 Եսայուսակուրի. s. action de
 conduire une voiture; direction,
 gouvernement.
 Եսայուսակուրի. a. gouverne-
 mental.
 Եսայուսակուրի. s. gouver-
 neur général.
 Եսայուսակուրի. s. gouver-
 nement.
 Եսայուսակուրի. s. remise.
 Եսայուսակուրի. a. qui court en
 voiture; s. course de chars, de
 voitures.
 Եսայուսակուրի. s. crâne, tête.
 Եսայուսակուրի. va. trancher la tête
 à qn., l'exécuter.
 Եսայուսակուրի. s. lieu où se font
 les exécutions, échaffaud.
 Եսայուսակուրի. } V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. } Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. a. dont la tête est
 coupée, guillotiné; s. guillotine.
 Եսայուսակուրի. va. trancher ou
 couper la tête à qn., guillotiner,
 décapiter. [Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. V. Եսայուսակուրի.
 Եսայուսակուրի. s. action
 de couper la tête, exécution.
 Եսայուսակուրի. s. convoi de voi-
 tures, de wagons.
 Եսայուսակուրի. s. bot. cardon.
 Եսայուսակուրի. s. route carrossable,
 chaussée.
 Եսայուսակուրի. s. conducteur.
 Եսայուսակուրի. va. construire,
 bâtir, élever.
 Եսայուսակուրի. } a. s. construc-
 Եսայուսակուրի. } teur.
 Եսայուսակուրի. s. construction, bâ-
 tisse; édifice; érection, élévation.
 Եսայուսակուրի. vn. s'accrocher, s'at-
 tacher, s'arrêter, se prendre.

Կամբ. s. voiture, carrosse; char; *գարձուկոր* —, voiture de place, fiacre; *երկանիւլ քառանիւլ* —, voiture à deux, à quatre roues; — *կառանցի*, voiture de remise; *Հասարակաց անանկանկան* —, voiture publique, particulière; — *քշիւլ*, conduire une voiture.
Կասել. vn. battre le blé.
Կասեցնել. va. arrêter, empêcher, retenir, faire cesser, interrompre.
Կասեցուցիչ. s. qui empêche, qui arrête.
Կասի. } s bot. canelle; casse.
**Կասիա. }
Կասիլ. vn. s'arrêter, cesser de, se désister de.
Կասիչ. s. batteur en grange.
Կասիկ. s. bot. marron; malt.
Կասկած. s. soupçon, suspicion, ombrage, défiance; — *ի երթալ*, soupçonner; — *ուկնեալ*, avoir des soupçons; — *ը փարատել*, dissiper, détruire les soupçons.
Կասկածաւմ. V. *Կասկած*; — *անօք*, avec défiance.
Կասկածաւոր. } a. soupçonneux;
**Կասկածելի. } suspect.
Կասկածիլ. vn. soupçonner, suspecter, avoir des soupçons, être en défiance, se défier, se méfier, se douter.
Կասկածոս a. soupçonneux, défiant, méfiant, ombrageux.
Կասկածաւորից. s. caractère soupçonneux, défiance.
Կասկամ. s. ornith. chouette.
Կասկասպոյ. } a. tout bleu, tout
**Կասկասպուս. } à fait bleu; —
կաշիւ, devenir —.
Կասկացոր. s. bière.
Կասկարայ. s. grill; grille; *խոթակի եփել* — *ի վրայ*, griller.
Կասկարմիր. a. tout rouge.
Կասկեցի. s. bot. morronnier.******

Կասուալ. va. battre le blé; casser, briser.
Կասուս. s. arrêté.
Կասուսայ. s. bot. châtaigne.
Կասուսեցի. s. bot châtaignier.
Կասուկ. s. plaisanterie, facétie, badinage, badinerie; — *ը թողուք*, plaisanter à part; — *ի գարձուկել*, tourner en plaisanterie; *անհամ կասակներ քնել*, faire de mauvaises plaisanteries, goguenarder.
Կասուկ. s ornith. pivert.
Կասուկաբան. V. *Կասուկախոս*.
Կասուկաբանել. va. plaisanter, badiner.
Կասուկաբանութիւց. s. plaisanterie, facétie, badinerie.
Կասուկաբան. s. comédie.
Կասուկախոս. a. plaisant, facétieux, badin.
Կասուկաւոր. a. qui aime les plaisanteries.
Կասուկել. va. plaisanter, badiner; railler, se moquer de.
Կասուկերգակ. s. acteur comique, comédien; a. comique.
Կասուկերգական. a. comique.
Կասուկերգաւոր. a. qui aime la comédie.
Կասուկերգել. va faire ou présenter des comédies; bafouer, brocarder.
Կասուկերգութիւց. s. comédie; — *խաղալ ձեւացել*, jouer, représenter une —.
Կասուկերգուհի. sf. comédienne.
Կասուկոյ. s. badin.
Կասուկաբար. adv. à la rage, furieusement, avec fureur, avec frénésie.
Կասուկեցնել. va. enrager, faire enrager, mettre en fureur, déchaîner, acharner.
Կասուկեցուցիչ. a. enrageant.

Կասաղի. a. enragé, furieux, furibond, emporté, forcené, frénétique, fougueux, féroce, impétueux, violent.

Կասաղիլ. vn. enrager, s'enrager, être transporté de rage, avoir la rage, être enragé, devenir furieux, être transporté de fureur, s'acharner, se déchaîner.

Կասաղուքից. s. rage, fureur, transport de rage, frénésie, férocité, fougue, acharnement, déchainement, — *ն իջաւ, sa fureur s'apaisa*; — *ը բռնեց, il fut saisi de rage, il se mit en fureur.*

Կասաղորդեց. V. **Կասաղարար.**

Կասար. s. cime, faite, crête; bout, fin, terme. comble; — *հաւաւ, crête, huppe*; *ի — հասցնել՝ ածել, amener à sa fin, achever.*

Կասարած. s. fin, terme, extrémité; fin. destinée, expiration; *մինչեւ ի — աշխարհի, jusqu'à la consommation, à la fin des siècles.*

Կասարեալ. a. parfait, achevé, accompli, fini, complet, consommé; — *իշխանութիւն տալ, donner plein pouvoir, carte blanche.*

Կասարել. va. achever, finir, terminer, accomplir, consommer; effectuer, exécuter, remplir, faire pratiquer, mettre en pratique, effectuer, réaliser; perfectionner; consacrer, sanctifier, initier; *պարտքը —, accomplir un devoir, s'acquitter de son devoir*; *մէկուր կամքը —, remplir, exécuter les volontés de qn.*

Կասարեղագործեալ. a. perfectionné. [tionner, achever.

Կասարեղագործել. va. perfectionner.

Կասարեղագործալից. s. perfectionnement, perfection.

Կասարեղագործուիլ. vn. se perfectionner.

Կասարեղագործում. s. perfectionnement. [terme.

Կասարեղածից. a. qui naît à **Կասարեղահասակ.** a. parvenu à un âge viril, adulte.

Կասարեղամի. a. qui a un esprit mûr, sage.

Կասարեղայլես. adv. parfaitement, à la perfection; complètement.

Կասարեղութիւց. s. perfection; *ամէն տեսակ — ունենալ, être doué de toutes sortes de perfections.*

Կասարելիլ. vn. s'achever, s'accomplir, finir.

Կասարում. s. achèvement, accomplissement, consommation; exécution, réalisation; perfection; fin, terme

Կասարանց. V. **Կասարեալ.**

Կասասանց. s. bot. origan.

Կասողած. V. **Կասաղի.**

Կասողեցնել. Կ. **Կասողեցնել.**

Կասողիլ. V. **Կասաղիլ.**

Կասու. s. zool. chat; *էգ —, chatte*; *էագ —, petit chat, chaton*; *մաւաւ — ի, miauler*; *մաւաւ — ի, miaulement.*

Կասուախոս. s. bot. cataire.

Կասուածակ. s. chatière.

Կասուածակ. s. ichtyol, raie.

Կասուիկ. s. minet, minette, petit chat, chaton.

Կար. s. couture; — *ընել՝ կարել, faire de la couture, coudre.*

Կար. s. force, vigueur; pouvoir, faculté, moyens, portée.

Կարագ. s. beurre.

Կարագամանց. s. beurrier.

Կարագազամառ. s. marchand de beurre, beurrier.

Կարագել. va. beurrer.

Կարակնածա. a. en forme de compas, rond, arrondi, circulaire, en cercle.

Կարակուս. s. bourbe.
Կարածնա. a. dont l'hiver est rigoureux; s. hiver rigoureux.
Կարսն. s. couture; chir. suture; *սահյ — ք*, sans couture.
Կարսոյ. s. zool. cygne.
Կարսոյե. s. précurseur, avant-coureur.
Կարսոյեան. vn. être précurseur de, précéder.
Կարսոյեանութիւն. s. action de précéder.
Կարսո. s. jarre; tonneau.
Կարսոյեան. s. petit meuble.
Կարսոյ. } s. meuble, effets,
Կարսոյի. } mobilier, bagage, équipage.
Կարսուան. s. caravane.
Կարսուանոսայան. s. caravanier.
Կարսուանոսայե. s. chef de caravane.
Կարսուանոսան. s. caravan-sérail.
Կարգ. s. ordre, rang, arrangement, disposition, série, rangée; tour, suite, succession, enchaînement; rang, ordre, état, condition; ordre, congrégation, institution; ordre, ordination; rang, file, ordre de bataille; couche, gisement; *կարգաւ, ըստ — ք*, adv. en ordre, par ordre, par rang, en rang, tour à tour, à la suite, à tour de rôle, régulièrement, successivement; *արասքոյ — ք*, extraordinaire; *կարգի գնիլ քի քիլ*, mettre en ordre, ranger, arranger, disposer; compter, énumérer; — *ք գալ*, se mettre en ordre, s'arranger; — *գնիլ*, mettre en ordre, de l'ordre; — *ք գնիլ*, mettre en ordre, ranger, arranger, régler; — *ն աւրիլ*, détruire, déranger l'ordre; *եւ սր ք կարգի*, et le reste, et cætera, et ainsi de suite.

Կարգաբան. } s. mot d'ordre.
Կարգաբանութիւն. s. le bon ordre d'un discours, ordre, méthode.
Կարգադիր. s. celui qui met en ordre, qui met de l'ordre, ordonnateur, organisateur.
Կարգադրել. va. mettre ordre à, mettre en ordre, ordonner, disposer, arranger, organiser.
Կարգադրող. V. **Կարգադիր**.
Կարգադրութիւն. s. ordre, ordonnance, arrangement, disposition, organisation, règlement.
Կարգադրում. s. règlement.
Կարգաթիւ. s. numéro d'ordre.
Կարգաթոյ. a. défroqué, dépré-trisé; — *ըլլալ*, se défroquer, jeter le froc aux orties, se dépré-triser.
Կարգալից. a. plein d'ordre.
Կարգալոյժ. V. **Կարգաթոյ**.
Կարգալուծութիւն. s. dépré-trisation.
Կարգախոս. V. **Կարգաբան**.
Կարգած. a. marié.
Կարգակից. a. s. qui est du même ordre, compagnon de sacerdece, collègue.
Կարգապահ. a. discipliné.
Կարգապահական. a. disciplinaire.
Կարգապահութիւն. s. discipline.
Կարգապետ. s. chef, fondateur ou général d'un ordre.
Կարգապետար. adv. hiérarchiquement.
Կարգապետական. a. hiérarchique.
Կարգապետութիւն. s. hiérarchie; généralat.
Կարգափրկութիւն. s. amour de l'ordre, ordre.
Կարգաւար. a. rangé, mis en ordre, bien ordonné, réglé, régulier; s. ecclésiastique.

Եարգանքաբար. } adv. avec
Եարգանքաբար. } ordre, réguliè-
rément.

Եարգանքի. va. ordonner, mettre en ordre, ranger, arranger, disposer.

Եարգանքաբար. } s. régula-
Եարգանքով. } rité, ordre, arrangement.

Եարգել. va. établir dans une place, instituer, constituer, charger de; marier.

Եարգերէց. s. doyen.

Եարգերիցութիւն. s. doyené.

Եարգակեցումք. s. dégradation, déprérisation, destitution forcée de son rang.

Եարգակէց. V. Եարգաբար; — ընել, dégrader, destituer de son rang.

Եարգան. a. variable.

Եարգունծ. a. marié; nommé.

Եարգուի. vn. se marier; être nommé ou élu.

Եարգալ. va. lire.

Եարգացող. s. liseur.

Եարգացումք. s. lecture.

Եարհիսալ. s. cardinal.

Եարհիսալութիւն. s. cardinalat.

Եարել. va. coudre; Կարելանքի —, faufiler.

Եարելի. a. possible; — է, il est possible; չէ —, il n'est pas possible, ce n'est pas possible.

Եարելիութիւն. s. possibilité.

Եարելիք. a. compatissant, sensible.

Եարելից. a. compatissant, sensible: — ըլլալ, V Եարելիցի.

Եարելցաբար. adv. avec compassion, avec un air de compassion; — նայել, regarder d'un œil de compassion.

Եարելցելի. a. pitoyable, déplorable.

Եարելցի. vn. compatir, être

touché de compassion, avoir pitié, prendre en pitié. ressentir de la compassion pour qn., le plaindre, s'intéresser à lui.

Եարելցող. a. compatissant.

Եարելցութիւն. s. compassion, pitié; P — V. Եարելցաբար.

Եարելալ. vn. pouvoir, être capable de, à même de, en force de, en état de, venir à bout de.

Եարելոք. a. passionné, vicieux.

Եարելոք. a. blessé grièvement, mortellement; — խոց, blessure mortelle, profonde; — խոցել, blesser grièvement, mortellement, donner un coup mortel.

Եարելում. s. caravane.

Եարելուր. a. nécessaire; important, urgent, pressant, grave, pressé, impérieux, considérable, sérieux, essentiel; intime, dévoué, attaché; — ըստիկամ intime ami.

Եարելուրացոյն. a. très nécessaire, le plus nécessaire, très important, de haute importance.

Եարելութիւն. s. importance, urgence.

Եարթ. s. hameçon; éperon; ergot; jarret; crochet, croc.

Եարթալար. s. ligne (de hameçon).

Եարթել. va. pêcher à l'hameçon, à la ligne, prendre à l'hameçon; fig. amorcer, prendre à l'amorce, séduire.

Եարթակէց. a. celui qui pêche à l'hameçon, à la ligne, pêcheur.

Եարթաւորի. s. chartreuse.

Եարծ. s. échveau.

Եարծան. s. bobine.

Եարծանել. va. bobiner.

Եարթ. adv. très, fort, beaucoup.

Եարթի. s. zool. scorpion; astr. scorpion.

Եարթի. s. nécessité, besoin, plaisirs.

Կարծեկից. a. qui a la même opinion, de même opinion.
Կարծել. va. croire, penser, juger, présumer, se figurer, s'imaginer, conjecturer, compter, estimer; supposer; soupçonner; *կը կարծէ թէ*, il croit que.
Կարծեցեալ. a. cru, supposé, considéré, prétendu.
Կարծեցնել. va. faire croire.
Կարծիք. s. opinion; pensée, avis; — *յայտնել*, émettre une opinion; conjecture, supposition, hypothèse; imagination; *հանրային հասարակաց* — opinion publique, l'opinion, l'opinion commune, sens commun; — *ընել* ou — *է երթալ*, supposer; *ազատամիտ* — opinion libre; *մէկուկ զբայ լաւ գէշ* — *ուսնեալ*, avoir bonne, mauvaise opinion de qn.
Կարծուիլ. vn. être cru, considéré, jugé, paraître, sembler.
Կարծր. a. dur, rude, raide, roide, ferme.
Կարծրացալ. vn. se durcir, s'endurcir, roidir.
Կարծրամիտ. a. qui a le cœur dur.
Կարծրացնել. va. durcir, endureir.
Կարծրեալ. a. qui a la bouche dure, qui n'a point de bouche. indomptable (cheval).
Կարծրաբեր. s. durcisé, raideur, fermeté.
Կարկան. s. table de couture.
Կարկամ. a. courbé, recourbé, plié, tortillé, contracté, ankylosé, raide; fig. tenace, avare, chiche; — *լեզու*, langue engourdie; — *զբո՛ւնք*, voix hésitante.
Կարկանել. } va. courber,
Կարկանեցնել. } recourber, contracter, tortiller, plier, crisper, ankyloser, roidir.
Կարկամիլ. vn. se courber, se plier, se contracter, se tortiller,

rabougrir, se retirer, se roidir, se rider, se ratatiner, s'ankyloser.
Կարկամաբիւց. s. rétraction, retirement, contraction, crispation, ride; fig. ténacité, avarice; méd. tétanos.
Կարկանդակ. s. gâteau, *միակը* —, pâté; *պողպից* —. tourte.
Կարկաց. s. murmure, bruit des eaux; gazouillement, gazouillis, chant, ramage des oiseaux; fig. caquet, babil; éclat de rire; — *զորոտոց*, coassement.
Կարկաչանոց. a. murmurant.
Կարկաչան. V. **Կարկաչուց**.
Կարկաչանիք. s. éclats de rire.
Կարկաչատեհ. V. **Կարկաչանու**.
Կարկաչել. vn. gazouiller, ramager, chanter; murmurer; craquer, éclater; fig. caqueter, babiller; rire aux éclats, éclater de rire; — *զորոտոց*, coasser; — *հառուց*, caqueter, glousser.
Կարկաչող. } a. qui gazouille,
Կարկաչուց. } qui caquette; murmurant.
Կարկազ, etc. V. **Կարկաց**, etc.
Կարկան. s. bloc, monceau, tas, amas.
Կարկանակոյտ. s. monceau, tas, amas, pile.
Կարկանել. va. tendre, allonger; présenter, offrir, donner; entasser, amonceler.
Կարկանիլ. vn. se tendre, s'allonger, avancer, se baisser en avant, pencher la tête en dehors, se projeter. [ravandage.
Կարկանաբիւց. s. raccommodage,
Կարկանել. va. raccommoder. ravander, rapiécer; fig. composer, inventer, forger, fabriquer, imaginer.
Կարկանուց. a. raccommodé, ravandé; rapiécé, déguenillé; fig.

détaché, sans suite, forgé, fictif, faux, emprunté.
 Կարկիլ va. faire taire, imposer silence, réduire au silence, tenir en silence, fermer la bouche à qn., le désarçonner.
 Կարկիկանի s. minér. rubis.
 Կարկեցեցիլ V. Կարկիլ.
 Կարկեցուցիլ a. qui fait taire.
 Կարկիլ vn. se taire, garder le silence.
 Կարկից s. compas; — ու չափել, compasser.
 Կարկեանուփ s. boîte à compas.
 Կարկուս s. grêle; — կը տեղայ, il grêle.
 Կարկուրայ s. caracore, chaloupe.
 Կարկսոսքր a. qui produit, qui amène la grêle
 Կարկսոսար a. battu par la grêle, grêlé; — ընել, grêler, battre ou gâter par la grêle.
 Կարկսան V. Կարկսանց.
 Կարկսիլ vn. grêler; կը կարկստ, il grêle, il tombe de la grêle; V. Կարկսաիլ.
 Կարկանուփ V. Կարկուսանց.
 Կարկ a. court, petit; court, bref, abrégé, laconique; — է — ու, a. court, bref; adv. brièvement, en abrégé, avec concision — կապել, կտրել, couper court.
 Կարկարան a. concis, laconique.
 Կարկարանիլ vn. parler ou dire en peu de mots.
 Կարկարանութիլ s. laconisme, concision, brièveté.
 Կարկարեռ a. court, petit, rabougri, bas.
 Կարկարուց a. dont la hampe, le bois est court; — դեղարդ, thyrsé; — տէր, demi-pique, lance.
 Կարկարթ a. brachyure.
 Կարկարուխ a. brachycéphale.
 Կարկարխութիլ s. brachycéphalie.

Կարկարգես a. dont le vêtement est court, court-vêtu; s. veste.
 Կարկակեց a. dont la vie est courte, brachybiote (oiseau).
 Կարկակար a. tronqué, écourté, concis.
 Կարկակուց a. brévirostre, à bec court.
 Կարկահաս a. de peu d'intelligence.
 Կարկահասուկ a. qui a la taille courte, court de taille, petit, courtaud.
 Կարկալիս a. esprit bouché, imbecile; nigaud, niais
 Կարկալսութիլ V. Կարկալսութիլ.
 Կարկալսանուփ adv. brièvement, en peu de mots.
 Կարկանոս a. bref, court; abrégé, concis, succinct, laconique; կարճառուտիլ, adv. brièvement, en raccourci, avec concision, en abrégé, en peu de mots, laconiquement.
 Կարկանոսութիլ s. brièveté, concision.
 Կարկանիլ va. raccourcir, mettre en raccourci, abrégé; vn. raccourcir.
 Կարկանես a. qui a la vue courte, myope; — ըլլալ, avoir la vue basse, être myope.
 Կարկանեսութիլ s. vue basse ou courte, myopie.
 Կարկանի a. de courte durée.
 Կարկանեսութիլ s. courte durée.
 Կարկիլ va. raccourcir, accourcir, mettre en raccourci, abrégé; tronquer, écourter, couper court, arrêter tout court, retrancher, supprimer, retenir, réprimer, interrompre, empêcher, arrêter, épuiser, faire cesser.

արճամանկեայ. a. de peu e temps.

արճիլ. vn. se raccourcir, raccourcir; s'abrégér; se re'lenir, esser.

արճիկ. a. s. petit homme, nain, ygmée, bamboche, nabot.

արճից. s. cépée.

արճիկ. a. petit, court.

արճնոց. a. brachypode; s. bas-et.

արճուքիւց. s. brièveté; raccourcissement, accourcissement.

արճուկ. V. Կարճիկ.

արճունց. a. qui a le nez court.

արճօրէց. adv. brièvement.

արճիւր. a. rouge; rubicond ver-neil; s. rouge, couleur rouge.

արճիւկաւար. s. ornith. char-lonneret.

արճիւկեկ. a. rougeâtre.

արճիւնայ. V. Կարճանայ.

արճիւրցեկ. V. Կարճաւրցեկ.

արճազողակ. s. bonnet rouge.

արճազեկ. a. d'un beau rouge, vermeil.

արճազիւր. s. écriture rouge.

արճազայն. a. rouge, de cou-eur rouge.

արճազուցիլ. vn. devenir rouge, rougir.

արճաղեկ. s. vermillon; encre rouge, roseite.

արճաղեղձ. s. pêche rouge.

արճազարդ. a. orné de rouge.

արճազգես. a. vêtu de rouge.

արճալանց. s. rouge gorge

արճալար, Կարճաւճիւր. a. bordé de rouge; — շքեղեւք, lè-vres vermeilles, de corail.

արճալայս. s. ichtyol. truite.

արճալանձօր. s. bot. capendu.

արճալաս. s. méd. scarlatine.

արճալանայ. a. dont le bec est rouge. [thrin.

արճաւանկեկ. s. ichtyol. éry-

Կարճամարթ. a. s. peau rouge.

Կարճալս. a. qui a les joues rouges ou vermeilles, rougeaud.

Կարճանայ. vn. rougir, deve-nir rouge.

Կարճաներկ. a. teint en rouge.

Կարճաուցձ. s. bot. poire rouge.

Կարճաւեքիլ. a. rouge, rou-geâtre.

Կարճաուս. s. rouge queue.

Կարճաւցեկ. va. rougir, rendre rouge.

Կարճաւլայլ. a. qui brille d'un éclat rouge.

Կարճաւլայս. s. bot. campèche.

Կարճաւար. s. minér. hématite, sanguine.

Կարճեւրց. } a. de couleur
Կարճեւրցեկ. } rouge, coloré
en rouge, vermeil.

Կարճիլ. V. Կարճանայ.

Կարճիկ. a. rougeâtre.

Կարճուրկ. a. rougeâtre.

Կարճուքիւց. s. rougeur.

Կարճուկ. s. ichtyol. rouget.

Կարճուկ. a. rougeâtre, rou-geaud; s. bot. capendu; méd. rou-geole.

Կարօ. s. anat. biceps: fig. force.

Կարօցեկ. a. qui a du biceps, ro-buste, vigoureux.

Կարօցեկաւքիւց. s. force, vi-gueur.

Կարող. a. puissant; capable; — ըլլալ, V. Կարողանայ.

Կարողաբար. V Կարողապէս.

Կարողանայ vn. pouvoir, être capable, être à même, en état de.

Կարողապէս. adv. puissamment.

Կարողացեկ. a. rendre capa-ble, mettre en état de, faciliter les moyens.

Կարողաւքիւց. s. puissance, pouvoir, force; faculté, capacité, portée; moyens, ressources, ri-chesses.

Կարոս. s. bot. céleri
Կարուակ. s. savetier.
Կարուակայ. s. vase de nuit.
Կարոս. a. qui a besoin, qui manque de, nécessaire, indigent; s. besoin, nécessité; désir, envie; — *ըլլալ*, avoir besoin; — *քաշել*, avoir envie, souhaiter, soupirer après.
Կարոսակէզ. a. brûlé d'envie, très désireux
Կարոսանալ. V. **Կարոսիլ.**
Կարոսանք. V. **Կարոսութիւն**
Կարոսացնիլ. va. rendre nécessaire.
Կարոսեալ. a. nécessaire, qui manque du nécessaire, indigent.
Կարոսիլ. vn. manquer de, être dans le besoin, dans l'indigence, être dépourvu de; avoir besoin de; désirer, soupirer après, aspirer à.
Կարոսնալ. V. **Կարոսիլ.**
Կարոսութիւն. s. indigence, dénuement; besoin, nécessité; désir, envie.
Կաց. s. position, situation.
Կացիւն. s. hache, cognée.
Կացնակ. s. hachette.
Կացնաւոր. s. porteur de hache, sapeur.
Կացութիւն. s. état, position; *վատ — եան մէջ է.* il est dans un mauvais état, dans une mauvaise situation.
Կացուրդ. s. jour de fête; mus. motif.
Կացուցանել. va. rendre, faire; *շնորհապարտ* —, obliger.
Կաւ. s. argile; limon; *բրտի* —, glaise, terre à potier.
Կաւաքեր. a. argilifère.
Կաւազործ. s. potier.
Կաւազործութիւն. s. métier de potier, poterie.
Կաւախաւան. a. argileux.

Կաւակերայ. a. argiliforme.
Կաւակերոս. a. construit avec de l'argile, avec de la boue.
Կաւայիւն. a. argileux.
Կաւանալ. vn. se changer en argile, en boue.
Կաւառ. s. maquereau; *կին* —, maquerelle.
Կաւառակաւ. a. argilofide.
Կաւառաք. s. minér. argilolithe.
Կաւեայ. } a. d'argile, de limon,
Կաւեղէն. } argileux.
Կաւիւն. s. craie.
Կաւուռ. a. argileux.
Կաւփարիչ. s. couvercle, soupape; — *սկւղ*, la pale.
Կաւփկափիլ. va. grincer; *սկւռանքը* —, grincer des dents.
Կաւփոյց. s. soupape.
Կաւփուլ. s. piège, attrapoire, trappe.
Կաւփաւ. s. ornith. perdrix; *ձագ* —, perdreau; — *ը կը կրկէ*, le — cacabe.
Կաւփաւ. s. danse.
Կաւփաւել. vn. danser.
Կաւփաւեցնել. va. faire danser.
Կաւփաւիկ. } s. ornith. perdreau.
Կաւփաւուկ. }
Կաւփաւիչ. s. danseur, danseuse.
Կեանք. s. vie, jours, existence; santé; genre de vie, conduite; mœurs; moyens d'existence, biens, patrimoine, fortune; cette vie; le monde; *յաւիտեանական* —, la vie éternelle; *ցկեան*, pour la vie; à vie; — *ը վտանգի մէջ դնել*, mettre sa vie en péril, exposer sa vie au danger; *քաշուած* —, vie retirée; *հանդերձեալ* —, la vie future.
Կեդրոն. s. centre; V. **Կեդրոն.**
Կեդրոնազանց. a. excentrique.
Կեդրոնազանցութիւն. s. excentricité.
Կեդրոնախոյս. a. centrifuge.

Ենդրոնտեան. a. central.
Ենդրոնտձիք. a. centripète.
Ենդրոնտայ. vn. se concentrer.
Ենդրոնտայր. } s. lieu central,
Ենդրոնտեկիք. } centre; adm-
 nistration.
Ենդրոնտացնել. va. concentrer.
Ենդրոնտացում. s. concentration.
Ենդրոնտարել. va. centraliser.
Ենդրոնտարութիւն. s. centra-
 lisation.
Ենդ. s. path. ulcère.
Ենդայից. a. ulcéreux.
Ենդակարծ. a. douteux, chan-
 ceux, précaire, incertain, suspect;
 soupçonneux, méfiant.
Ենդակարծելիք. V. **Ենդակարծ**.
Ենդակարծել. vn. douter, se
 douter, soupçonner, se défier.
Ենդակարծիք. } s. doute,
Ենդակարծութիւն. } incerti-
 tude, soupçon, défiance.
Ենդանկ. s. chir. fistule.
Ենդանր. a. ulcéré.
Ենդանրութիւն. s. path. ulcé-
 ration.
Ենդերզակեան. a. plaintif.
Ենդիւ. s. écorce; — *տանձի՛ խըն-
 ձորի*, pelure de poire, de pomme;
ընկուղի —, écale de noix; — *սոխի*,
 tunique d'un oignon; — *հացի*,
 croûte
Ենդիւտեց. s. écaille; écale; é-
 corce; pelure.
Ենդիւել. va. écorcer, écaler, pe-
 ler, déponiller de son enveloppe.
Ենդիւում. s. écorcement, décor-
 ticage, excortication.
Ենդիւֆել. va. écorcher, maltrai-
 ter, vexer; *սքառը* —, déchirer,
 ronger le cœur; *կրաք* —, se dé-
 chirer, s'entre déchirer.
Ենդիւֆել. } a. écorcheur, mal-
Ենդիւֆուղ. } traîtreur.
Ենդիւում. s. violence, vexation.
Ենդձ. a. feint, dissimulé, faux,

fictif, artificiel, factice, postiche,
 emprunté, affecté, contourné.
Ենդձում. s. cheveux postiches,
 perruque.
Ենդձումսուկ. } s. méd.
Ենդձումսուկուրթիւն. } diphté-
 rie.
Ենդձումուց. s. pseudonyme.
Ենդձարար. s. faussaire.
Ենդձարարութիւն. s. faux; faus-
 seté.
Ենդձանր. s. hypocrite, dissi-
 mulé; — *բարեպաշտ*, faux dévot,
 cagot, cafard, tartufe.
Ենդձանրաբար. adv. avec hy-
 pocrisie, avec dissimulation.
Ենդձանրակեան. a. hypocrite,
 dissimulé, feint.
Ենդձանրիլ. } vn. faire l'hy-
Ենդձանրեայ. } pocrite, simu-
 ler, dissimuler, feindre. faire
 semblant de, prendre un ton, un
 visage ou des manières emprun-
 tés, contrefaire, affecter, faire la
 chattemite.
Ենդձանրութիւն. s. hypocri-
 sie, dissimulation; — *բարեպաշ-
 տութեան*, cagoterie, cagotisme,
 cafarderie, cafardise.
Ենդձել. vn. feindre, dissimuler,
 simuler, contre-faire, faire sem-
 blant; *մեռած* —, faire le mort;
հիւանդութիւն —, simuler une
 maladie; faire le malade.
Ենդձիք. s. fiction, feinte, dissi-
 mulation, simulation, faux sem-
 blant. faux dehors, chimère;
կեղծեօք, adv. fictivement.
Ենդձուկիլ. s. tournure.
Ենդձուպատր. a. faux.
Ենդձոձիք. s. faux-col.
Ենդա. s. tache. souillure; fig. tache,
 souillure, flétrissure.
Ենդանտեան. s. dégraisseur.
Ենդան. a. sale.
Ենդանել. va. salir.

Կեղանուրիւն. s. saleté.
Կեղամ. V. Քաղցկեղ.
Կեւ. s. corde de jonc, spartan.
Կեւեմ. s. ciment.
Կեւագործ. a. vivifiant.
Կեւագործել. va. vivifier, animer, ranimer.
Կեւագործութիւն. s. vivification.
Կեւագրու. a. qui ôte la vie, mortel, tuant.
Կեւայ. vn. rester, être ou se tenir debout; se maintenir, se soutenir, se conserver; consister, subsister, vivre, durer; rester, s'arrêter, séjourner, demeurer; s'arrêter, cesser; attendre; պարսպ —, rester oisif, demeurer les bras croisés.
Կեւակից. s. qui vit ensemble, compagnon, compagne.; époux, épouse.
Կեւակցիլ. vn. s'unir, cohabiter, vivre ensemble.
Կեւակցութիւն. s. cohabitation, vie commune, accointance, compagnie, société, entretien.
Կեւատր. a. qui aime la vie, qui tien à la vie.
Կեւատառ. a. qui épuise, consume la vie,
Կեւատու. a. qui donne la vie.
Կեւարար. a. vivifiant; s. sauveur, rédempteur, bot. german-drée.
Կեւաց. s. santé, toast.
Կեւաց փայտ. s. la sainte croix.
Կեւդակ. s. signe ou constellation du zodiaque.
Կեւդանաբան. s. zoologue, zoologiste.
Կեւդանաբանական. a. zoologique.
Կեւդանաբանութիւն. s. zoologie
Կեւդանաբաշխ. a. qui distribue, qui donne la vie.

Կեւդանաբր. a. qui porte la vie, vivifiant, vital; s. zodiaque.
Կեւդանաբոյս. s. zoophyte.
Կեւդանագիր. s. portrait; peintre; — նկարել, peindre, faire le portrait.
Կեւդանագործ. a. vivifiant.
Կեւդանագործել. va. vivifier.
Կեւդանագործութիւն. s. vivification.
Կեւդանագրութիւն. s. portrait; zoographie.
Կեւդանաբոյն. s. venin.
Կեւդանածին. a. qui engendre des êtres vivants, vivipare.
Կեւդանածնիլ. vn. engendrer des êtres vivants, mettre bas des petits tout vivants, être vivipare.
Կեւդանածնութիւն. s. action de produire des êtres vivants.
Կեւդանակազմութիւն. s. anatomie.
Կեւդանակամար. s. zodiaque.
Կեւդանական. a. vital, vivifiant; animal; s. signe du zodiaque.
Կեւդանականութիւն. s. vitalité.
Կեւդանակերպ. a. comme un animal; s. signe du zodiaque, signe zodiacal.
Կեւդանահառութիւն. s. zootomie.
Կեւդանահրծութիւն. s. vivisection [vie].
Կեւդանածիր. a. qui donne la vie.
Կեւդանաձայ. vn. revivre, s'animer, se ranimer; ressusciter.
Կեւդանապահ. a. qui conserve vivant, qui conserve la vie.
Կեւդանապատ. s. zoolâtre.
Կեւդանապատութիւն. s. zoolâtrie
Կեւդանաբր. V. Կեւդանածին.
Կեւդանատր. a. qui aime la vie; qui aime les animaux.

իդանափրութիւն. s. amour la vie, des animaux.
իդանափայ. a. vif, vivant, une narration très vive.
իդանառ. a. qui donne la vie, vivifiant.
իդանառուցի. s. zoophyte.
իդանառու. V. Կենդանառու.
իդանառար. a. vivifiant.
իդանառարութիւն. s. vivification.
կդանացնել. va. vivifier, animer, douer de la vie, rendre la vie, ranimer, raviver; resusciter.
իդանացու. a. vivant; vivifiant.
կդանացում. s. vivification.
իդանացուցիչ. a. vivifiant.
կդանաբար. s. minér. zoolithe.
կդանի. a. vivant, vif, animé, us; vivifiant, qui donne de la vie; s. animal, bête.
կդանութիւն. s. vie, animalité, vitalité; vivacité; usheur; *ձեր կենդանութեան*, votre santé.
կդանայն. adv. tout vif, tout vant; de son vivant.
կդանար. s. quintal.
կդրոն. s. centre, le milieu; *ծանրութեան*, centre de gravité.
կդրոնախոյս. a. centrifuge; *զօրութիւն*, force —.
կդրոնական. a. central.
կդրոնականութիւն. s. centralité.
կդրոնակից. a. concentrique.
կդրոնածիգ. a. centripète; *զօրութիւն*, force —.
կդրոնավայր. } s. lieu central,
կդրոնաօդի. } centre, administration.
կդրոնացնել. va. concentrer.
կդրոնացում. s. concentra-

tion; — *կշխանութեանց*, — des pouvoirs.
Կենդրոնաւորել. va. centraliser.
Կենդրոնաւորութիւն. s. centralisation.
Կեննաբան. s. biologiste, biologiste.
Կեննաբանական. a. biologique.
Կեննաբանութիւն. s. biologie.
Կեննաբաօի. V. Կենդանաբաօի.
Կեննաբեր. } a. qui porte,
Կեննաբուդի. } qui donne la vie, vivifiant.
Կեննաագիր. s. biographe.
Կեննագրական. a. biographique.
Կեննագրայէս. adv. biographiquement.
Կեննագրել. va. biographier.
Կեննագրութիւն. s. biographie.
Կեննածին. a. qui engendre la vie, vivifiant.
Կեննական. a. vital; — *օդ*, air —; — *զօրութիւնք*, forces vitales.
Կեննականութիւն. s. vitalité.
Կեննակիր. a. qui porte la vie, vivifiant; vif, animé, vivant.
Կեննապարզել. V. Կեննառու.
Կեննառիք. a. qui cause la vie, vivifiant.
Կեննասէր. a. qui aime la vie.
Կեննասու. a. qui donne la vie, vivifiant.
Կեննատէս. a. plein de vie.
Կեննաւորել. va. vivifier.
Կեննունակ. V. Կեննակիր.
Կեննունակութիւն. s. vitalité.
Կեննցադ. s. vie; mœurs, conduite; *վարել անփառուանկ* —, mener une vie obscure.
Կեննցադագէս. s. homme du monde.
Կեննցադազօնութիւն. s. la vie mondaine, connaissance du monde.
Կեննցադական. a. mondain; terrestre, temporel, passager.
Կեննցադակից. V. Կեննակից.

Կեցցալուստր. s. qui aime la vie, le monde, mondain.
Կեցցալուստրիկ. } vn. vivre,
Կեցցալուստրիկ. } subsister, se conduire, se comporter, s'entretenir.
Կեցցալուստրութիւն. s. action de passer sa vie, manière de vivre; vie, conduite; savoir-vivre; entretien.
Կեցցալի. V. **Կեցցալուստրիկ.**
Կեցցալուստր. a. utile à la vie, à la vie humaine, utile au genre humain; d'utilité publique.
Կեցցալութիւն. s. utilité publique; utilité.
Կեռ. V. **Կեմ.**
Կեռ. s. croc, grappin, cran; a. courbé.
Կեռ. V. **Ժանիֆ.**
Կեռաս. s. bot. cerise.
Կեռասնիք. bot. cerisier; — *ք* cerisaie.
Կեռասօղի. s. kirsch, kirschwasser.
Կեռիկ. s. alluchon.
Կեռիֆ. V. **Ժանիֆ.**
Կեռնիկ. s. ornith. martin.
Կեռար. s. César, empereur.
Կեռար. s. belle-mère, la mère du mari.
Կեռար. s. beau-père, le père du mari.
Կեռ. V. **Կեռ.**
Կեռարիկ. va. ponctuer.
Կեռարութիւն. s. ponctuation.
Կեռարիկ. a. cétacé.
Կեռաս. s. zool. baleine, cétacé.
Կեռ. s. nourriture, pâture, proie; fig. appât, leurre, amorce; — *ըլլալ*, être la proie, la pâture; se laisser amorcer; — *տրտել*, amorcer, appâter, leurrer.
Կեռար. s. mets, manger, nourriture, aliment, subsistance, vivres; repas, pâture, proie; —

սալ, donner à manger; — *ըլլալ*, être la proie, la pâture.
Կեռարիկ. va. nourrir, donner à manger, alimenter, élever.
Կեռարիկ. vn. être nourri, se nourrir, manger.
Կեռարիկ. s. petite nourriture.
Կեռարիկ. s. nourricier, qui nourrit, qui donne à manger; intendant.
Կեռարութիւն. V. **Կեռարիկ.**
Կեռարութիւն. s. alimentation.
Կեռարութիւն. s. action de nourrir, économat; intendance.
Կեռաս. s. pépin des caroubes; carat.
Կեռիք. s. mangeur; rongeur.
Կեռիք. a. enroué, rauque; — *ձայն*, voix enrouée
Կեռիքիկ. vn être enroué. s'enrouer; *Կեռիքիքայ ձայն*, voix enrouée.
Կեռիքութիւն. s. enrouement.
Կեռոյ. a. s. mangeant, mangeur; — *եւ սրբեցոյ*, bien mangeant, bien buvant.
Կեռոն. s. cierge.
Կեռնիւս. s. bonne chère, bombance; — *ընել*, faire —
Կեռոյ. s. forme, manière, façon, figure, aspect, air; *Կեռոյ Կեռոյ.* a. de plusieurs formes ou manières; — *սլ յը*, en quelque sorte.
Կեռոյարութիւն. s. forme, figure.
Կեռոյարիկ. a. de différentes manières différent.
Կեռոյաձեւիկ. va. façonner, former, figurer.
Կեռոյաձեւիկ. vn. se former, prendre la forme.
Կեռոյաձեւիկ. s. action de prendre la forme, formation.
Կեռոյաս. s. étoffe de soie, soierie.
Կեռոյասփր. a. qui produit de la soie; — *սրդ*, s. ver à soie.
Կեռոյասփր. s. faiseur ou

fabricant d'étoffes, de soierie; faiseur de soie, ver à soie.
Երայասագործարքից. s. fabrication d'étoffes.
Երայասածից որդ. s. ver à soie.
Երայասայ. } a. d'étoffe de
Երայասեղէն. } soie.
Երայարան. s. face, figure, visage; physionomie; mine, air, aspect, forme, effigie, traits, maintien, tenue, apparence, attitude; idée; caractère; état; phase; V. **Եննդանագիր;** *անպաճղէ* — e, un extérieur simple; *անյողողող* —, contenance ferme; *լուրջ եւ խիստ* —, un air sérieux et sévère; *մեղկ* —, air de mollesse; — *լուրջ անժպտ*, air froid; *աղաչաւոր* —, posture suppliante.
Երայարանցալից. a. conforme, semblable. [formité.
Երայարանցանքից. s. con-
Երայարանցափոխ. a. transformé, changé de face, métamorphosé; — *ըլլալ*, se transformer, changer de face, se métamorphoser; — *ընել.* V. **Երայարանցափոխել.**
Երայարանցափոխել. va. transformer, changer de face, métamorphoser.
Երայարանցափոխութիւն. } s.
Երայարանցափոխում } transformation, métamorphose.
Երայարանել. va. revêtir d'une forme, former, conformer, figurer, faire, représenter, affecter.
Երայարանիլ. vn. prendre la forme de, se former, se conformer; prendre l'air, la manière de, se donner des airs, contrefaire, affecter, feindre, simuler, dissimuler, faire semblant de, se donner pour, se faire passer pour.

Երայարանից. V. **Երայարանց.**
Երայացնել. V. **Երայարանել.**
Երայանք. a. formé, figuré.
Երայանքիլ. V. **Երայարանել.**
Երայանքութիւն. } s. forme;
Երայանքում. } formation, conformation.
Երայափոխարքից. s. transformation.
Եր. s. construction, bâtisse.
Երելի. va. construire, bâtir, façonner.
Երեւած. s. construction, édifice.
Երցաւ. s. path. gangrène.
Երցնել. va. faire manger.
Եցնել. va. arrêter.
Եցումով. s. attitude, maintien.
Եցցի՛ս, Եցցէ՛. int. bravo! hurra! vive!
Էզակ. s. menton, mâchoire, mandibule; *վերին* —, mâchoire supérieure; *ստորին* —, mâchoire inférieure.
Էզակախապ. s. mentonnière.
Էզափս. s. zool. zorille.
Էզկապ. vn. balbutier.
Էզկեել. va. étreindre, serrer, rétrécir, resserrer.
Էզկեիլ. vn. s'accroupir, se blottir, se tapir; se retirer, se resserrer, se contracter, se rétrécir, se ratatiner, se raccourcir.
Էզութիւն. s. bosse, gibbosité.
Էկ. s. moitié; a. moitié, demi; adv. à moitié, par moitié, à demi; — *ժամ*, demi-heure; — *գիշեր*, minuit; *կիսով չափ*, à demi; *կէս ճանապարհին*, à demi ou à moitié chemin.
Էկգիշեր. a. minuit.
Էկտուսկէտ. adv. à moitié; par moitié.
Էկտ. s. les uns, les autres; *կէսը... այլը...* les uns... les autres... *quelques ans... des autres...*

Եփտօր. s. demi-jour; midi.
Եփե. s. zool. baleine; astr. baleine; point; moment, instant; terme, fin, but; règle; — նպաստակի, but, objet, point de vue
Եփտարի, etc. V. **Եփտարի.**
Եփտակե. adv. de point en point.
Եփտար. s. baleinier.
Եփտարակե. s. point et virgule.
Եփտն. s. laitière.
Եփի, va. traire; cueillir, récolter, faire la récolte; gagner au jeu; սյգի —, vendanger.
Եփոս. a. chancelant, languissant, faible, abattu, débile.
Եփոսի. va. affaiblir.
Եփոսի. vn. chanceler, faiblir, vaciller.
Եփոց. s. corbeille, panier.
Եփուց. s. amande d'une noix.
Եփուցի. V. **Եփոս;** — ծուխիք, genoux chancelants.
Եփուկան. a. brûlant, caustique.
Եփուհող. s. minér. tourbe.
Եփուհողոս. a. tourbeux.
Եփուհի. va brûler.
Եփուհիի. V. **Եփուհի.**
Եփուհիք. s. combustible.
Եփուհողուկան. a. brûlant, caustique. [քիմ.
Եփուհողուքի. V. **Եփուհու.**
Եփուհու. a. combustible.
Եփուհի. a. brûlant, ardent; combustible.
Եփուի. va. brûler.
Եփուի. } a. brûlant, caustique;
Եփուի. } — հայելի, miroir ardent; s. brûleur.
Եփուկան. V. **Եփուհողու.**
Եփուք. V. **Եփուի.**
Եփուի. va. brûler, embraser, mettre au feu; — արեղական, hâler, brûler.
Եփուի. s. action de brûler, embrasement, combustion.

Եփրա. s. guitare; — զարմուկ, jouer ou pincer de la —.
Եփծ. s. brûlure, cuisson.
Եփկույ. s. cyclope.
Եփն. s. marbre.
Եփնե. s. ciment.
Եփն. s. femme; femme, épouse; կնկան զարմուկ, être amoureux, épris d'une femme.
Եփնարի. s. minér. cinabre.
Եփնաման. } s. bot. cannelle,
Եփնաման. } cinamome.
Եփնն. } s. zool. sanglier; — մս-
Եփնց. } սակ, laie.
Եփնի. s. anat. tarse, cou de pied.
Եփուհի. s. bot. cyprés.
Եփուհիք. a. divisé par le milieu; s. division.
Եփուհիք. a. à demi ouvert, entrouvert, béant.
Եփուհիք. adv. à demi-bouche.
Եփուհիք. } a. géom. se-
Եփուհիք. } m i c i r c u -
Եփուհիք. } laire, demi-
Եփուհիք. } circulaire, hémicyclique; s. demi-
Եփուհիք. } cercle, hémicycle.
Եփուհիք. } s. hémisphère; հիւ-
Եփուհիք. } սիսիսի հարուս-
Եփուհիք. } ին, —, — boréal, austral.
Եփուհիք. a. de profil, — պատ-
Եփուհիք. կեր, portrait de —.
Եփուհիք. s. profil.
Եփուհիք. s. demi-dieux.
Եփուհիք. a. translucide.
Եփուհիք. a. demi-transparent. [pension.
Եփուհիք. a. qui paye demi-
Եփուհիք. (կազմ) s. demi-toile,
Եփուհիք. s. demi-lune.
Եփուհիք. s. lunette.
Եփուհիք. a. moitié ruiné, en ruine.
Եփուհիք. } a. à moitié fer-
Եփուհիք. } mé.
Եփուհիք. a. à moitié ou à demi égorgé.

աակազմ. s. demi-reliure.
 աակաճգոււմ. a. à moitié élevé.
 աակաճօք. s. coupé.
 աակաճար, a. à moitié fini ou
 chevé, incomplet, imparfait.
 աակենդան. a. à demi vivant.
 աակեր. a. à moitié mangé.
 աակործան. a. à moitié dé
 joli.
 աակօւոր. a. à moitié coupé;
 oupé en deux.
 աակօծիկ. s. bottine.
 աւտազագ. a. à moitié pro
 oncé; — *բրան*, bouche entr'
 ouverte, béante.
 աւտաս. a. à moitié coupé.
 դաճայն. a. qui n'a qu'un de
 ni-ton; semi-vocal; s. bémol, dièse,
 emi-ton, semi-ton.
 դաճայնուոր. s. demi voyelle.
 դաճեց. s. mitaine.
 դամահ. a. à demi mort.
 դամաւ. a. à moitié usé.
 դամարդ. s. demi-homme, eu
 ruque.
 դամեակ. s. semestre.
 դամեայ. a. semi-annuel.
 դամեա. a. à demi mort.
 դամապերթ. s. journal bi
 nensuel.
 դամեմայ. a. à demi mois, mi
 nensuel, bimensuel.
 դամօրուֆ. s. favori.
 դայր. V. դամարդ.
 դայրեաց. a. à demi brûlé,
 presque brûlé.
 դանդրի. s. buste.
 դանիաս. a. géom. hémédrique.
 դանկար. } s. profil.
 դապապերթ. }
 դաւապապերթ. s. journal
 bihebdomadaire.
 դաւոճ. a. à demi bâti, à moi
 tié construit.
 դաւոճ. a. à demi éteint.
 դաւաշարհ. s. demi-monde.

դաւաշարհիկ. a. demi-mon
 dain, e.
 Էհաւօրյանակ. s. demi-cercle.
 Էհաւչափ. s. demi-mesure.
 Էհաւսարկաւագ. s. sous-diacre.
 Էհաւսարկաւագալքիւմ. s. sous
 diaconat.
 Էհասաւ. a. brun.
 Էհասաւից. s. pilastre.
 Էհասասուած. V. Էհասդիֆ.
 Էհասաօղ. a. à demi couvert..
 Էհասվայրհիթ. a. demi sauvage.
 Էհասվայրի. a. à demi sauvage.
 Էհասվառ. a. à demi allumé ou
 brûlé.
 Էհասա. a. à demi; à demi ache
 vé, inachevé, incomplet.
 Էհասարձան. V. Էհասեղրի.
 Էհասաւար. a. à demi achevé.
 Էհասաւեր. a. à demi ruiné
 Էհասաւերակ. V. Էհասաւեր
 Էհասփակ. a. demi-clos, miclos,
 entr'ouvert, béant.
 Էհասփուլ. V. Էհասաւեր.
 Էհասփանդ. a. ruiné à moitié.
 Էհոնի. va. couper ou partager
 par la moitié; partager.
 Էհոնիեաց. a. à demi cuit.
 Էհոկաւար. V. Էհասկաւար.
 Էհոյարակ. s. mus. demi-ton.
 Էհոյիքն. adv. à demi, à moitié.
 Էհոյիդիդ. a. à moitié droit.
 Էհոյեյր. s. mus. bémol.
 Էհոյեր. s. mus. dièse.
 Էհոօրեայ. a. de demi journée.
 Էհադրիկ. va. mettre des points;
 ponctuer.
 Էհադրուքիւմ. s. ponctuation.
 Էհազգիֆ. spl. zool. les cétacés.
 Էհաճանի. s. zool. cachalot.
 Էհանիօ. a. ponctué.
 Էհանչափ. s. point.
 Էհոսս. s. zool. baleine, cétacé.
 Էհոտած. s. émail; incrustation.
 Էհոտածագիկ. a. émaillé.
 Էհոտածանկար. s. incrustation,

miniature; a. incrusté, émaillé.
 Կիօւածանկարիչ. s. miniaturiste.
 Կիօւածապատ. a. émaillé.
 Կիօւածաւար. a. émaillé, incrusté.
 Կիօւած մարմնոյ. tatouage.
 Կիօրոց. s. bot. cédrat (fruit).
 Կիօրոցի. s. bot. cédratier.
 Կիւր. s. chaux; կենդանի՝ չմարած՝ անշէջ —, — vive.
 Կիւր. s. Ի — ածել՝ արկանել, se servir de, employer, user de, faire usage ou emploi de, appliquer; mettre en pratique, pratiquer, exercer; Ի — արկումն, usage, emploi.
 Կիրակագիր. s. lettre dominicale.
 Կիրակամուտ. s. la veille du dimanche.
 Կիրակէ. } s. dimanche; նոր —,
 Կիրակի. } quasimodo.
 Կիրակնօրեայ. a. de dimanche.
 Կիրամատ. V. Կիրակամուտ.
 Կիրառական. a. appliqué.
 Կիրառելի. a. usuel.
 Կիրառութիւն. s. usage, emploi.
 Կիրառիկ. va. pratiquer, exercer, appliquer.
 Կիրարկութիւն } s. application,
 Կիրարկում. } usage.
 Կիրք. a. bien élevé, instruit, exercé; expérimenté; — ախորժակ, goût exquis.
 Կիրից. s. défilé, détroit.
 Կիրից. s. passion, souffrance, peine, tourment; colère; — ելլալ, se mettre en colère.
 Կից. a. annexe, joint, conjoint, uni; adjoint, adhérent, contigu; attenant, aboutissant, inhérent; inséparable; adv. conjointement, ensemble, en même temps; coup de pied, ruade; — դարձնել՝ տալ, lancer une ruade, donner des coups de pied, ruer, détacher des ruades.

Կիցցնկէց. s. rueur.
 Կիւ. s. mastic.
 Կիւս, Կիւսահայ. s. devin, aruspice, enchanteur.
 Կիւսանհայութիւն. s. goétie.
 Կիւրակէ. s. dimanche.
 Կիւրապառաս. V. Կուսակալ.
 Կիւրապառասութիւն. V. Կուսակալութիւն.
 Կլայ. s. doujon, fort.
 Կլայիակ. } s. étain.
 Կլայիկ. }
 Կլայիկարար. s. rétameur.
 Կլափ. s. mâchoire, menton.
 Կլիթիկ. s. hoquet.
 Կլիմաբանութիւն. s. climatologie.
 Կլիմայ. s. climat.
 Կլիմայացում. s. acclimatation.
 Կլիմայիկ. va. acclimater.
 Կլլիկ. vn. avaler; engloutir, dévorer; fig. avaler, croire, endurer; կնչ որ ըսեն կը կլլէ, il gobe tout ce qu'on lui dit, il croit tout ce qu'on dit; օղ —, respirer.
 Կլլեցնիկ. va. faire avaler; fig. faire avaler, faire croire, faire accroire.
 Կլկլակ. s. narguilé, narguileh.
 Կլկլոց. s. narguilé.
 Կլոր. s. rond, arrondi, sphérique.
 Կլորակ. s. globule.
 Կլորածեւ. a. en forme ronde, rond.
 Կլորիկ. a. tout rond, rondelet.
 Կլորմալ. vn. s'arrondir.
 Կլորութիւն. s. arrondissement, rotondité.
 Կլորցնիկ. va. arrondir.
 Կծասիկ. va. piquer, picoter, mordre.
 Կծիկ. va. piquer, mordre; vn. éprouver une démangeaison, démanger.
 Կծիծ. s. filou.
 Կծիկ. s. pelote, peloton; — ընել

սիլ, se mettre en peleton, se étonner, se blottir, s'accroupir.
վըր դնել. décamper, fler, tirer au large, se sauver.
սանգ. s. chicheté, mesquine-
 rie, ténacité, sordidité. lésine, lé-
 erie, ladrerie, avarice sordide.
ի. a. regardant. chiche, mes-
 in, tenace, avaricieux, ladre,
 dide, cancre.
ուրիւն. V. Կծծանգ.
լել. va. peletonner; V. Կծիկը
 նլ.
լիլ. } vn. se peletonner, se
լուրիլ. } mettre en peleton,
 ccroupir, se blottir, se tapir;
 retirer, se resserrer, se con-
 cter, se rétrécir, se ratatiner,
 raccourcir.
լում. s. rétrécissement, con-
 ction, resserrement, raccour-
 sement, rétraction. crispation;
 croupissement.
կիլ. vn. se blottir.
կնծուկ. s. bot. barbarée.
ու. V. Կծծի.
ու. a. aigre, âcre, acerbe; fig.
 quant, mordant, satirique.
ուաղեղ. s. amer, remède a-
 er.
ուակիծ. a. mordant, mordi-
 it, caustique, poignant.
ուակամ. a. âcre au goût, qui
 un goût âcre.
ուրիւն. } s. âcreté, aigreur,
ուուրիւն. } fig. mordacité,
 asticité.
ել. va. tisser avec la navette.
լիլ. vn. s'accroupir, se blottir.
լում. s. accroupissement.
ը. s. navette.
ըղիլ. vn. se caver, կկոցեալ
 ք, yeux caves, enfoncés.
ու. s. ornith. coucou.
ուգ. a. accroupi; — նստիլ, V.
 լլիլ.

Կկցել. vn. s'épanouir, éclore.
Կկամիդ. s. chlamyde.
Կկրեցի. s. peau de castor.
Կկրու ou **Կկրի ձու**. s. casto-
 réum.
Կկեղ. s. brou de noix.
Կկեր, **Կկերական**. s. clergé;
 clerc.
Կկերական. } a. clérical.
Կկերայից. }
Կկերականուրիւն. s. clergé.
Կկերամիս. s. clérical.
Կկերամասական. a. clérical.
Կկերամասուրիւն. s. cléricalisme.
Կկերանոց. s. séminaire.
Կկերիկու. V. Կկեր.
Կկերիկուական. a. clérical.
Կկերիկուարան. s. séminaire.
Կկերիկուարիւն. s. cléricature.
Կկղայից. a. insulaire.
Կկղեակ. s. petite île, îlot.
Կկղեխումբ. s. groupe d'îles, ar-
 chipel.
Կկղեցի. s. insulaire.
Կկզի. s. île.
Կկզիանայ. vn. s'isoler.
Կկզիացեալ. a. isolé.
Կկզիացեել. va. isoler.
Կկզիացում. s. isolement.
Կկրել. va. nouer, faire un nœud.
Կկկարիլ. vn. être épris de, se pas-
 sionner, s'enticher de, s'attacher
 à, s'affectionner, désirer avec ar-
 deur; soupirer après, aimer ten-
 drement.
Կկկղալ. V. Կկկարիլ.
Կկկղանգ. s. excréments, évacu-
 ation, matières fécales; déchet;
 — մետաղներու, scorie.
Կկկղել. va. passer à la chausse,
 filtrer, épurer, clarifier.
Կկկղում. s. l'action de clarifier,
 de filtrer; évacuation.
Կկկիցիդ. } s. tuile.
Կկկիցեր. }
Կկկիցերագործ. s. tuilier.

Եղմուխ. s. bot. aunée.
 Եղպանք. s. fermeture, cadenas.
 Եղպիլ. va. fermer à clé.
 Եղպուիլ. vn. être fermé à clé.
 Ենալասակ. a. pavé de marbre.
 Ենեսյ. a. de marbre.
 Ենել. va. piquer, picoter, mordre.
 Ենեսպ. V. Փեննկ.
 Ենեսպիլ. va. peler.
 Ենիք. s. pot, terrine.
 Ենդակ. s. sabot, corne des quadrupèdes, onglon.
 Ենդակամալ. vn. devenir comme le sabot des animaux, s'endurcir.
 Ենդակամար. a. qui a la corne au pied, onglulé.
 Ենդացած. a. endurci, devenu comme la corne, desséché.
 Եմախայիք. a. de squelette.
 Եմախամալ. vn. devenir squelette; maigrir, n'avoir plus que les os et la peau.
 Եմախիք. s. squelette, carcasse; — դառնալ. V. Եմախամալ.
 Եմկալ. vn. balbutier; agir avec lenteur, lambiner.
 Եմթորուկ. s. bot. mercurial.
 Եմաբող. s. celui qui a répudié sa femme.
 Եմաբողութիւն. s. répudiation.
 Եմախաբան. s. gynécologue.
 Եմախաբանութիւն. s. gynécologie.
 Եմախաբանժ. s. gynécologue.
 Եմախազիթակուն. a. gynécologue.
 Եմախազիթութիւն. s. gynécologie.
 Ենահան. } a. galant.
 Ենահանոյ. }
 Ենահանութիւն. s. galanterie.
 Ենահանութիւն. s. répudiation.
 Ենամարդ. } a. efféminé.
 Ենամարդի. }
 Ենամոլ, Ենամոլի. V. Բզամոլ.

Ենամոլութիւն. V. Բզամոլութիւն.
 Ենայիք. a. féminin.
 Ենասէր. V. Բզասէր.
 Ենասիրութիւն. V. Բզասիրութիւն.
 Ենաս. } a. efféminé, lâche; —
 Ենասի. } հրամակ, air efféminé.
 Ենասեաց. a. celui qui déteste sa femme, les femmes.
 Ենասիլ. vn. devenir efféminé, s'efféminer.
 Ենասութիւն. s. conduite efféminée, mollesse, lâcheté.
 Ենացեալ. a. efféminé.
 Ենգանիք. s. armeline.
 Ենգուդ. s. froc, capuchon, capuce.
 Ենգում. s. zool. hermine.
 Ենդակ. a. chauve.
 Ենդակութիւն. V. Ենասութիւն.
 Ենդրկաբեր. a. qui porte l'oliban.
 Ենդրկախառն. a. mêlé d'oliban.
 Ենդրկաւէտ. a. plein d'oliban.
 Ենդրկեայ. a. d'oliban.
 Ենդրուկ. s. oliban; benjoin.
 Ենիլ. V. Էիք.
 Ենիկմարդ. V. Էիք.
 Ենիւն. s. bot. jonc.
 Ենիւնաբեր. a. qui produit le jonc.
 Ենիք. s. sceau, cachet; timbre; coin; empreinte, marque; sceau, cachet, caractère; le signe de la croix; conclusion, fin; — դարձել. դեհլ, apposer le sceau, le cachet à; — կուսութեան, pucelage, hymen; — քակել, décacheter.
 Ենկաւոր. a. encapuchonné, qui porte un capuchon; s. capucin.
 Ենկադ. V. Ենգադ.
 Ենձնիք. s. bot. orme; — ք, ormaie, ormoie.
 Ենճանակ. s. ichtyol. capros.
 Ենճանալ. vn. devenir comme un sanglier, s'endurcir.
 Ենճափող. s. siphon.
 Ենճրածաղիկ. s. bot. muslier.

ԵՇՇԻԿ. a. qui a un groin.
 ԵՇՇԻՐ. s. groin, boutoir, museau.
 ԵՇՇԻՐ. s. bot. sésame.
 ԵՇՇԻՆ. s. embarras, complication,
 intrigue, anicroche, accroc, dif-
 ficulté; pli, ride, refrognement.
 ԵՇՇՆԱՍԻԻ, } a. plein de compli-
 ԵՇՇՆԱՍԻԻԳ. } cation; plein de
 rides; ridé.
 ԵՇՇՆԻԿ. va. rider, froncer, em-
 barrasser, compliquer.
 ԵՇՇՆԻԿ. vn. se rider, se froncer,
 se refrogner; s'embarrasser, se
 compliquer.
 ԵՇՇՆԱՆ. a. compliqué, embar-
 rassant.
 ԵՇՇՆԱՆԻԿ. V. ԵՇՇՆԻԿ.
 ԵՇՇՆԱՆՈՒԿ. V. ԵՇՇՆԻԿ.
 ԵՇՇՆԱՆՈՍԻՐՔԻՆ. } s. complica-
 ԵՇՇՆԱՆՈՍՆԱԿ. } tion.
 ԵՇՇՈՒԿԱՆ. a. féminin.
 ԵՇՇՈՒՔԻՆ. s. état de femme; ma-
 riage; կնուցեան առնել, pren-
 dre pour femme, épouser, pren-
 dre en mariage.
 ԵՇՇՈՒՑԻ. V. ԵՇՇՈՒՐՔԻՆ.
 ԵՇՇԻԿ. vn. grogner.
 ԵՇՇԻՆ. s. grognement; cri.
 ԵՇՇՆԵԿ. a. chauve.
 ԵՇՇՆԵՍԻԿ. vn. devenir chauve.
 ԵՇՇՆԵՍԻԿ. va. rendre chauve.
 ԵՇՇՆԵՍԻԳ. s. archet, plectre.
 ԵՇՇՆԱՐՔԻՆ. s. calvitie, chauveté.
 ԵՇՇՐԱՆ. V. ԵՇՇՐԱԿՏ.
 ԵՇՇՐԱՆՈՒՐՔԻՆ. V. ԵՇՇՐԱԿՏ-
 ՈՒՐՔԻՆ.
 ԵՇՇՐԱԿՏ. s. héraldiste.
 ԵՇՇՐԱԿՏԻՍԿԱՆ. a. héraldique.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐՔԻՆ. s. art héral-
 dique, blason.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐՔԻՆ. s. sigillographie.
 ԵՇՇՐԱԿՏԻՆ. s. parrain; compère.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐՔԻՆ. s. compérage,
 parrainage.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐ. s. marraine; com-
 mère.

ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐՔԻՆ. s. état ou fonc-
 tion de marraine, parrainage.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐ. s. cire à cacheter, cire
 d'Espagne.
 ԵՇՇՐԱԿՏԻՑ. s. cachet.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՆ. s. blason.
 ԵՇՇՐԱԿՏԻՍԿ. } s. garde des sceaux.
 ԵՇՇՐԱԿՏԻՑ. }
 ԵՇՇՐԱՆՈՒ. a. celui qui baptise.
 ԵՇՇՐԱՆՈՒՐ. a. baptisé; sigillaire.
 ԵՇՇՐԱՆՈՒՐՔԻՆ. V. ԵՇՇՐԱՆՈՒ-
 ՔԻՆ.
 ԵՇՇՐԻԿ. va. sceler, cacheter, revê-
 tir d'un sceau, apposer le sceau,
 le cachet à; mettre une marque,
 marquer; baptiser; fermer, ca-
 cher; ratifier, confirmer; conc-
 clure, déterminer, fixer, décider;
 mettre le sceau, terminer, ache-
 ver; marquer du signe de la croix,
 faire le signe de la croix; հաշտու-
 թիւն —, conclure une paix.
 ԵՇՇՐԻՅ. s. celui qui cache, scel-
 leur; a. concluant.
 ԵՇՇՐԱՍԺ. a. baptisé; cacheté,
 scellé; fermé; conclu; ratifié.
 ԵՇՇՐԱՅԻԿ. vn. se cacheter; être
 baptisé; se conclure; հաշտութիւն
 կնքուեցաւ la paix se fit.
 ԵՇՇՐԻՅ. s. asphalte.
 ԵՇՇՐԻԿ. va. asphaltier.
 ԵՇՇՐԻՆԱԿ. s. asphaltage.
 ԵՇՇՐՈՒ. s. balance; astr. balance;
 pesée; poids à poëer; poids, pe-
 santeur; équilibre; équivalent,
 entrepoids; proportion; parallèle,
 comparaison; examen, considéra-
 tion, jugement; — հաշուի, bilan,
 balance; — դաշեկանայ, trébu-
 chet; կշռակ, au poids; — հաւասար-
 ութեան, équilibre, contre-poids;
 — ըստարմակ, poids absolu; —
 ըստընթական, balance politique.
 ԵՇՇՐԱՐՏՈՒՐՔԻՆ. } s. statique.
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐՔԻՆ. }
 ԵՇՇՐԱԿՏՈՒՐ. s. balancier.

Կօսարա. a. réfléchi, prudent.
Կօսարանի. va. peser, apprécier.
Կօսարանիք. s. appréciation.
Կօսակ. s. peson.
Կօսակի. adv. également, tout juste; tout droit, verticalement, directement.
Կօսարար. a. qui juge avec équité, juste.
Կօսանար. a. important, considéré, distingué.
Կօսել. va. peser; fig. peser, mesurer, examiner, considérer, juger, apprécier; *իր խօսքը* —, peser ses paroles.
Կօսելի. a. pondérable.
Կօսիչ. } s. peseur.
Կօսող. }
Կօսարդ. s. romaine; peson; V. *Նճար*.
Կօսոց. s. bascule; balancier; peson.
Կօսուած. s. pesée.
Կօռութիւն. s. examen, jugement, considération; comparaison *մէտ կշռութեան*; équilibre.
Կօսալիր. a. pleinement rassasié.
Կօսամբանք. s. reproche, invective, répréhension, réprimande; gronderie, apostrophe.
Կօսամբել. va. reprocher, reprendre, adresser des reproches, invectiver, gronder, réprimander, apostropher.
Կօսամբիչ. s. celui qui reproche, grondeur.
Կօսամբութիւն. V. *Կօսամբանք*.
Կօսանալ. vn. se rassasier; s'assouvir.
Կօսարանակ. s. ornement de poitrine, rabat.
Կօսարանի a. soûl, extrêmement rassasié; adv. à satiété; — *վա-*

յելի՛ ուտել, manger tout son content, manger tout son soûl, jusqu'à satiété.
Կօսարանիք. s. satiété, rassaisement.
Կօսացալ. s. point de côté.
Կօսացելի. va. rassasier, assouvir.
Կօսացնոյ. a. rassasiant.
Կօսակիր. s. anat. osiliaque.
Կօսակրայիք. a. anat. d'os iliaque.
Կոկայիք. } a. chim. butyrique.
Կոկելանք. }
Կոկարան. } s. beurrerie.
Կոկարան. }
Կոկետա. s. chim. butyrate.
Կոկեաց. s. beurrée.
Կոկելի. va. beurrer.
Կոկելալի. } s. butyromètre.
Կոկելալալի. }
Կոկելանաւա. s. marchand de beurre.
Կոկեր. s. beurrée, tartine de beurre.
Կոկի. s. beurre, beurre frais.
Կոկակ. s. arch. abside.
Կոկա. zool. chamélon.
Կոթ. s. manche, poignée; V. *Կոթուն*.
Կոթաւար. a. pédiculé, pédonculé.
Կոթոյ. s. obélisque, cippe; — *կանգնել*. V. *Կոթողի*,
Կոթողաւար. s. obélisque.
Կոթողել. va. dresser un obélisque; ériger, élever, fixer.
Կոթուն. s. pétiole; — *պողոց*, pédicule, queue; — *ծաղկանց*, pédoncule, queue.
Կոլախա. s. chocolat.
Կոխ. a. foulé avec les pieds; s. action de fouler au pieds.
Կոխած. s. marc de raisin.
Կոխանք. s. action de fouler, de fouler aux pieds; — *ընել*, fouler, fouler aux pieds, piétiner; — *ըլլալ*; être foulé, foulé aux pieds

— տալ, faire fouler aux pieds.
 Ել. va. fouler, fouler aux pieds,
 c les pieds; fouler, presser;
 fouler aux pieds, enfreindre,
 priser; fouler, opprimer; faire
 descente; առ ոտն —, fouler
 pieds, à ses pieds; Թշնամիին
 սակը —, s'emparer du camp
 ennemis մէկուն տունը —,
 e une descente chez qn.
 Ի՛՛ջ. a. foulant; — ջրհան, pompe
 lante.
 Իրոնի. } va. fouler, piéti-
 տակի. } ner.
 Եւիլ. vn. être foulé ou pié-
 é.
 Եււմ. V. Եւիտան.
 . s. cri de lamentation, lamen-
 on, larmes, pleurs; — ընեւ,
 lamenter, pleurer, déplorer.
 Ել. va. battre, frapper, frap
 à coups redoublés; կռքծքը —,
 frapper la poitrine.
 Իծ. s. verrue, poireau.
 Իլ. vn. se frapper en signe
 douleur, se lamenter, pleurer,
 lorer; être battu, tourmenté,
 iter.
 . a. lisse, poli, dégrossi; ran-
 arrangé.
 Ել. va. lisser, polir. dégross-
 adoucir; arranger, ranger.
 Իկ. a bien rangé, arrangé,
 pre, soigneux.
 Եգ. a. accroupi; — նստիւ,
 croupir.
 Եգարան. a. s. hâbleur, dé-
 nateur.
 Եգարանի. va. parler avec
 ance, avec emphase, faire le
 ad parleur, hâbler, déclamer,
 ner.
 Եգարանութիւն s. discours
 n de jactance, hâblerie, em-
 se, déclamation.
 Եգանալ. V. Հպարտանալ.

Ետկոզանք. V. Ետկոզարանու-
 քիւն.
 Ետկոզալիգ. V. Բարձրալիգ.
 Ետկոլ. s. poule sans queue.
 Ետկոն. s. bouton de fleur; —
 վարդի, bouton de rose.
 Ետկոռ. s. bot. nénuphar.
 Ետկոսլ. s. anat. testicules.
 Ետկորդ. s. anat. gorge, gosier;
 — առիւծի, la gueule.
 Ետկորդալիք. adv. à pleine gorge;
 աղաղակել, crier —.
 Ետկորդախօս. a. qui parle de
 la gorge, du gosier; guttural.
 Ետկորդական. } a. guttural.
 Ետկորդային. }
 Ետկորդիլոս. s. zool. crocodile.
 Ետկուքիւն. s. poli; dégrossisse-
 ment; bon ordre, propreté.
 Ետեակ. s. flot, onde, vague, houle,
 lame; վրկրադէպ —, onde écu-
 mante.
 Ետեակալիք. } a. houleux, plein
 Ետեակաւէք. } de vagues.
 Ետեակակոծ. a. devenu jouet des
 flots.
 Ետդ. s. côte; côté, flanc; — լե-
 ուան, le flanc de la montagne, le
 versant; V. Ետդք.
 Ետդարոք. s. path. pleurésie.
 Ետդարոքացաւ. s. path. pleuro-
 pneumonie.
 Ետդախիք ցեւր. s. path. fausse
 pleurésie.
 Ետդածին. a. né de la côte.
 Ետդակից. s. épouse, femme.
 Ետդահոս. a. coulé, versé de la
 côte.
 Ետդալիքային. a. intercostal.
 Ետդային. a. de flanc, iliaque.
 Ետդասածլ. V. Ետդարոք.
 Ետդացաւ. } path. fausse
 Ետդացաւութիւն. } pleurésie.
 Ետդաքակ լինիլ. vn. cesser d'ê-
 tre partisan, quitter ou abandon-
 ner le parti de qn.

Կողիկ. s. cotelette; favori barbe).
 Կողիմաւոր. a. cuirassé.
 Կողիճ. s. croûte de pain.
 Կողողազից } a. plaintif, la-
 կողողաճայն } mentable, gé-
 missant, douloureux; adv. d'une
 manière plaintive ou lamentable,
 douloureusement.
 Կողկաղանք. s. cris douloureux,
 gémissements, plainte, lamenta-
 tion.
 Կողկողեցնել. va. faire pleurer,
 faire déplorer.
 Կողկողիք. s. anat. mandibule.
 Կողկողիլ. vn. gémir, se plain-
 dre, se lamenter, pleurer, implo-
 rer.
 Կողկողում. V. Կողկողանք.
 Կողկողումն. V. Կողկողազից.
 Կողմ. s. côté, flanc; côté, parti,
 part; côté, partie, région, contrée;
 մէկ — դնել, mettre de côté; մէկ
 — թողաւ laisser de côté; տկար
 —, côté faible; այս կողմանէ
 de ce côté; միւս կողմանէ, de
 l'autre côté; ամէն կողմէ, de tous
 côtés, de tous parts; երկու կող-
 մէ, de deux côtés; իմ կողմէս,
 de ma part, de mon côté; ո՞ր
 կողմէն, de quel côté? որսւ կող-
 մէն, de la part de qui? մէկուս
 կողմի ըսնել prendre le parti de
 qn., se tourner ou se ranger
 de son côté; հակառակ —, le
 parti contraire, opposé.
 Կողմակալ. } V. Կողմնա
 կողմնակալ. } կալ.
 Կողմանիլ. vn. s'étendre, se cou-
 cher.
 Կողմանոց. s. le flanc, le côté
 d'un édifice.
 Կողմնածու. s. partisan.
 Կողմնակալ. s. préfet, gouver-
 neur; qui a un parti pris, par-
 tial.
 Կողմնակալութիւն. s. gouver-

nement d'une province, préfec-
 ture; parti pris, partialité.
 Կողմնակամ. a. latéral, collaté-
 ral.
 Կողմնակի. a. latéral, oblique;
 adv. latéralement, de côté, de
 travers, obliquement, traversale-
 ment.
 Կողմնակից. a. partisan.
 Կողմնապահ. } V. Կողմնա-
 կողմնապետ. } կալ.
 Կողմնատր. a. partial
 Կողմնակցութիւն. } s. partia-
 կողմնասիրութիւն. } lité, es-
 prit de parti; — ընել, prendre le
 parti de. protéger
 Կողմնազոյց. s. boussole.
 Կողմնափակ. a. borné, limité,
 circonscrit.
 Կողմիլ. V. Կողմանիլ.
 Կողոք. s. mante.
 Կողոն, Կողոսոս. s. colosse.
 Կողոնաջուր. } s. eau de co-
 կողոնեան ջուր. } logne.
 Կողոպուտ. s. dépouille, butin.
 Կողոպանք. s. dépouillement,
 pillage, spoliation.
 Կողոպակիլ. va. dépouiller, piler,
 butiner, saccager, spolier, dénu-
 er.
 Կողոպահիչ. s. spoliateur, pilleur,
 saccageur.
 Կողոպում. V. Կողոպանք.
 Կողոսկր. s. anat. ilion, os iliaque.
 Կողով. s. corbeille, panier, hotte,
 cabas
 Կողովագործ. s. vannier.
 Կողովագործութիւն. s. vanne-
 rie.
 Կողովալահառ. s. marchand de
 corbeilles.
 Կողոփ. V. Կողով.
 Կողոփոց. s. hochet.
 Կողպարար. s. serrurier.
 Կողպարարութիւն. s. serrure-
 rie.
 Կողք. s. branche, rameau.

ողֆ. s. la couverture d'un livre, ouverture.
 ան. s. anat. astragale; phalange; rech. astragale; — զբացի, bot. llébore.
 անակ. s. bouton (d'habit); — ակիլ, détacher les boutons, éboutonner; — դնել attacher, mettre des boutons, boutonner.
 անակածիգ. s. tire-bouton.
 անանֆ. s. cor, durillon.
 անապղպեղ. s. bot. gingembre.
 անաս. a. impair; V. Գար. a.
 անկել. va. boutonner, attacher ևս boutons.
 անկեցիկ. s. corsage.
 անկէն. a. boutonné, bouton-ant.
 անկնոց. s. boutonnière.
 անկուիլ. vn. se boutonner.
 անկ. s. billot; chicot, tronc; bûche; eps; cheville du pied.
 անդեզաւոր. a. bulbeux.
 անդէգ. s. bulbe, oignon de plante, ibercule.
 անդեզաքեր. a. bulbifère.
 անդեզածեւ. a. bulbiforme.
 անդեզաւոր. V. Կոնդեզաւոր.
 անուկել. va. ébrancher, élaguer; riser, couper, arracher.
 անուկում. s. ébranchement, é-igage; extirpation.
 անու. } s. comte.
 անու. }
 անասկան. a. de comte.
 անուրիւն. s. comté, comtat.
 անուեի. sf. comtesse.
 անտրեդի. s. entom. bousier, teuche.
 անտնոց. s. cloaque, égout.
 անտուր. s. eaux des égouts, eaux ménagères.
 անգ. V. Յղկոյգ.
 անուղի. s. égout.
 անջ. s. vierge, jeune fille; la vierge, la sainte Vierge; a.

virginal, pur; vierge, intact.
 անյա. s. tas, amas, monceau; ha-ras, troupe de chevaux.
 անյր. a. aveugle; fig. — Ննաղան-դութիւն՝ ասեղութիւն, soumis-sion, haine; — ի ծնէ ou — ծըն-եալ, aveugle-né; — զկուրայն, V. Կուրաքար.
 անց. s. bot. pigne, pomme de pin; géom. cône.
 անցաքեր. s. bot. conifère.
 անցական. a. géom. conique.
 անուկանոց. a. conirostre.
 անոսեւասածեւ. a. géom. hy-perboliforme.
 անոսածեւ. a. géom. conique.
 անոյակ. s. bref, bulle
 անոյակագիր. s. bullaire.
 անոյակագիր. } s. bullaire.
 անոյակարան. }
 անոյիռն. s. bot. ciguë.
 անոծել. va. boire; գիտի —, — du vin.
 անոմոս. V. Յնեսու.
 անոն. s. cône.
 անոնածեւ. a. conique.
 անոսիստրեայ. s. consistoire.
 անոսայ. s. gondole.
 անոսլավար. s. gondolier.
 անոֆ. s. bassin, cuvette; conque; arch. arceau.
 անոնածեւ. a. en forme de bas-sin ou d'arceau. [rex.
 անոֆեղ. s. moll. conchyle, mu-կոկոն.
 անոկոն. a. battu, rebuté
 անոկոնամեակ բլլայ. vn. périr sous le bâton, mourir dans les supplices.
 անոկոնել. va. battre, échiner de coups. faire périr sous le bâton, dans les supplices, torturer, sou-mettre à la torture.
 անոկոնում. s. bastonnade, sup-plice, torture.
 անոս. a. grossier, brut; s. du-rillon.

Կոտաբար. adv. grossièrement.
Կոտուրիւն. s. grossièreté.
Կոչ. s. appel; invitation; appel en justice, citation, sommation; — ընել, faire appel; — գինւոբական. appel militaire.
Կոչական. s. gram. vocatif.
Կոչել. va. appeler, faire venir; convoquer; inviter, convier; appeler, nommer; դասի —, citer en justice, assigner, sommer, intimer; վկայութեան —, citer.
Կոչեցեալ. a. appelé, nommé, célèbre.
Կոչիւն. V. Կոչում.
Կոչմնագիր. } s. citation.
Կոչնագիր. }
Կոչնակ. s. crécelle.
Կոչնական. s. convié, invité, convive,
Կոչնատր. s. celui qui fait les invitations à un repas, l'hôte, amphytrion.
Կոչուիլ. vn. être convoqué; s'appeler; être nommé.
Կոչում. s. l'action d'appeler, de nommer; appel, appellation; nom, nomination, dénomination; appel en justice, citation, sommation, assignation; invocation; vocation; յետս —, rétraction, révocation, dédit; rappel.
Կոչուցիք. s. banquet, festin, régalez, bonne chère; — ընել տալ, faire festin festiner, banqueter, donner un festin, un régalez, faire bonne chère, régalez.
Կոպ. s. paupière.
Կոպարթ. s. path. blépharite.
Կոպա. s. zool. abléphare; absence de paupières. ablépharon.
Կոպար. V. Սահման.
Կոպիւն. s. rocaille.
Կոպիջոյց. s. abaisse-paupière.
Կոպիւ. a. grossier, impoli, rustre, mal élevé, brutal.

Կոպղ. s. serrure.
Կոպղարար. s. serrurier.
Կոպղարարութիւն. s. serrurerie.
Կոպղէզ. s. cadenas.
Կոպրու. a. rocailleux.
Կոպուրիւն. s. grossièreté, impolitesse, rusticité.
Կոռ. s. corvée.
Կով. s. vache; կաթնատու կաթնաւէտ —, vache laitière; — կթել, traire une —; —ի կաթ, lait de —; բջիւն՝ բառայիւն —ի, le mugissement, le beuglement d'une —.
Կովսրոյծ. s. éleveur de vaches.
Կովարածութիւն. s. élevage de vaches.
Կովադիպց. } s. zool. gecko, as-
Կովածուծ. } calabote.
Կովանց. s. vacherie.
Կովարած. s. vacher.
Կովարածուիք. sf. vachère, gardeuse de vaches.
Կովացնուկ. s. bot. primula minima.
Կովիանու. s. bête.
Կովկիք. s. celui ou celle qui traite les vaches.
Կովնց. s. vacherie.
Կոսակ. s. petit, jeune; trapu.
Կոսիմ. } s. bot. cresson.
Կոսիմ. }
Կոտո. V. Եղջիր.
Կոտորած. s. massacre, carnage, boucherie.
Կոտորակ. s. petit morceau, fraction; — թուոց. fraction; տասնորդական —, fraction décimale; հասարակ —, fraction ordinaire.
Կոտորակային. a. fractionnaire.
Կոտորակել. va. fractionner.
Կոտորակում. s. fractionnement.
Կոտորել. va. briser, casser, rompre; abattre; rompre, battre, défaire, enfoncer, mettre ou tailler

pièces, mettre en déroute; assacrer, tuer; rompre, faire ier; couper, partager; մեծ մեծ - faire le fendant, trancher du and seigneur, faire l'important, rendre le haut ton, habler.

սորիչ. s. celui qui brise, qui fait, qui massacre, exterminatur.

սորուած. } V. Կասորած.
սորում. }
սոսլ. vn. path. élaner, causer des élanements.

սասնի. } s. path. élanement.
սասում. }
սարածուրիւն. s. courbature, alaise; abatement.

սարիլ. } vn. casser, se casser.
սարուիլ. }
սարուածուրիւն } s. minauderie.
սարուածի. } derie.

սարուիլ. va. minauder
սարուի. s. déchet; miette.
սարուիւմ. spl. minauderies, magrées, grimaces, moues.

ս. a. courbe, courbé, recourbé, oûté, crochu; — գիծ, courbe.

սագիծ. a. curviligne.
սագլուխ. a. abattu, confus, onteux; adv. la tête en bas, honusement, plein de honte, tout onfus, ignominieusement; — զարչ, marcher la tête baissée

սաղաւյ. a. qui a le bec recourbé, crochu, oncirostre.
սաձն. V. Կոր.

սամագիլ. a. qui a les griffes, s serres recourbées, les ongles rochus.

սամալ. va. se courber, se ambrer, se vouter, s'arquer, lier.
սամի. s. humiliation, défait, onte, confusion, déshonneur, ignominie. honteux état.

ber, arquer, cambrer, vouter, plier, incliner.

Կորացում. s. flexion.
Կորածուրիւն. a. qui a le dos courbé, vouté.

Կորդ. a. inculte, en friche; s. friche.

Կորդակ. s. bassinet, bacinet.
Կորդանալ. vn. être inculte, rester ou se changer en friche.

Կորդիւն. } s. bot. sarriette.
Կորդոյն. }
Կորիակ. s. millet, mil.

Կորեկ. V. Կորեակ.
Կորեկահաւ. s. millet, grain de millet
Կորզան. s. filière.

Կորզուար. a. à noyaux.
Կորզիլ. va. arracher, détacher, enlever, extorquer, ravir, prendre par force; sauver, délivrer, dégager, affranchir.

Կորէ. s. jeune fille.
Կորի. s. conduit d'eau, rigole, gargouille.

Կորիցլուխ. V. Կորագլուխ.
Կորիզ. s. noyau.
Կորիզուար. V. Կորզուար.

Կորիկ. V. Կորեզան.
Կորիկոյն. s. minér. corindon.
Կորի՛ր. va-t en!

Կորիւն. s. le petit d'un animal quelconque; — առիւծի, lionceau, jeune lion, — շուշի, jeune chien.
Կործանարար. a. destructeur, destructif.

Կործանիլ. va. renverser, abattre. bouleverser, culbuter, terrasser: détruire, ruiner, démolir;
Կորկիլ —, atterrer, renverser par terre; — պարիսպը, démanteler.

Կործանիլ. vn. s'abattre, se renverser; se détruire, se ruiner, tomber en ruine, en décadence, crouler, s'écrouler; Կորկիլ —, se renverser, tomber par terre.

Կործանիչ s. destructeur; a. rui-
 neux.
Կործանում s. renversement,
 bouleversement; ruine, destruc-
 tion, croulement, écroulement,
 démolition; chute, décadence.
Կործել va. renverser, vider.
Կորկո s. blé, mondé.
Կորն s. griffon (oiseau); mus.
 croche.
Կորնաբանութիւն } s. jargon.
Կորնաբան }
Կորնալեզու s. jargon, patois.
Կորնգամ s. bot. sainfoin.
Կորնքար a. convexe.
Կորնքարութիւն s. convexité.
Կորնչիլ a. perdable.
Կորնչիլ vn. se perdre, disparaî-
 tre; se perdre, périr; se perdre,
 s'égarer, se fourvoyer; se perdre,
 périr, se ruiner.
Կորով } s. force, vigueur, verve;
Կորով } adresse, habileté; —
մարմնայ, vigueur, la force du
 corps; — *մտայ*, vigueur de l'es-
 prit.
Կորով a. V. **Կորովի**.
Կորովաբան a. disert, éloquent,
 nerveux.
Կորովաբիլ a. qui a un œil per-
 çant, très-pénétrant.
Կորովազուրկ a. sans vigueur.
Կորովալի } a. vigoureux, éner-
Կորովալից } gique
Կորովախոս V. **Կորովաբան**.
Կորովակի adv. avec vigueur;
 avec habileté, adroitement.
Կորովախայեաց a. qui a le re-
 gard perçant, pénétrant.
Կորովածիլ a. habile au tir de
 l'arc — *աղեղնաւոր*, archer a
 droit.
Կորովածիս a. qui a l'esprit pé-
 nétrant, perspicace, pénétrant,
 sagace, fin, énergique.
Կորովամտութիւն s. pénétra-

tion d'esprit, perspicacité, saga-
 cité, génie perçant, énergie.
Կորովանայ vn. s'ingénieur.
Կորովի a. vigoureux, robuste,
 nerveux; ingénieux, spirituel,
 perspicace; perçant, pénétrant;
 adv. V. **Կորովակի**.
Կորովաքիւն V. **Կորով**.
Կորովքիւն s. curvité, courbure,
 cambrure, courbe, inflexion.
Կորուց V. **Մրճանց**.
Կորուս s. perte; déchet; per-
 dition; chose perdue.
Կորուցանել va. perdre; *աւ-
 բան* —, — le chemin, se perdre,
 s'égarer: *գլուխը* —, perdre la tête.
Կորուսիլ V. **Կորնչիլ**.
Կորուսիւր a. qui amène la
 perte, funeste, fatal.
Կորուսխառն a. mêlé de perte,
 qui perd; périssable,
Կորուսապար a. qui fait per-
 dre, trompeur.
Կորուսուր a. qui aime la perte,
 la perdution.
Կորցնել va. courber; fléchir.
Կու s. fièvre.
Կուգ s. bosse; a. bossu.
Կուզիլ s. petit bossu.
Կուբ s. vendange; récolte.
Կուժ s. cruche.
Կուլ, ասլ va. avaler.
Կուլակ s. tonsure, couronne
 (d'un ecclésiastique).
Կուլիբայ } s. colybes.
Կուլիվայ }
Կուլուսիլայ s. collyre.
Կուլիլիլու, Կուլուլիլիլու s.
 chant du coq.
Կուր s. pli, repli
Կուր s. zool. castor.
Կուրխ a. gourmand, glouton.
Կուրն s. marbre.
Կուրս s. ombon, bosse ou pointe
 qui s'élève au milieu d'un bou-
 clier.

ռնգ. } 2. շնորհ; 3. զարգ. 386:
 ռնգ. } chauve.
 ռնգ ու կլար. a. rondelet; tout
 ond.
 ռոօ. s. anat. flanc, côté; côte;
 . rassasié.
 ռոօ կօթի. adv. côte à côte.
 ռպպայ. s. balandran, balan-
 ras.
 ռպր. s. bitume.
 ռռ. a. ferme, solide, tenace;
 ompacte, condence, serré, épais.
 ռռ. f. s. idole, simulacre; — Ի
 լէս պաշտել, adorer comme une
 idole.
 ռսսածաղիկ. s. bot. pervenche
 ռսսածիք. s. né d'une vierge;
 . la sainte Vierge.
 ռսսկայ. s. gouverneur d'une
 province, préfet; փոխանորդ — ,
 sous-préfet.
 ռսսկայիկ. vn. gouverner une
 province, en être gouverneur.
 ռսսկայութիւն. s. gouverne-
 ment d'une province, préfecture.
 ռսսկան. a. virginale.
 ռսսկից. a. partisan adhérent;
 Իէկուն — ըլլալ, être partisan.
 prendre ou embrasser le parti
 թե զն. s'attacher à lui.
 ռսսկրօն. a. religieux qui
 vit dans le célibat, vierge, cé-
 libataire.
 ռսսկրօնութիւն. s. célibat
 (d'un religieux). [partisan.
 ռսսկցական. a. de parti; s.
 ռսսկցապետ. s. chef de parti.
 ռսսկցիկ. vn. épouser un parti,
 s'attacher à un parti.
 ռսսկցութիւն. s. parti; կու-
 սակցութիւնէն հեռանալ, aban-
 donner le parti, changer de par-
 ti, revirer de bord; կուսակցու-
 թեան ոգի, esprit de parti; —
 ընել, prendre le parti de, proté-
 ger.

ռսսկան. s. vierge; religieuse,
 nonné; — ըլլալ, se faire religi-
 euse, prendre le voile
 ռսսանայ. } vn se faire re-
 ռսսանանայ. } ligieuse.
 ռոսանոց. } s. appartement de
 ռոսասան. } jeunes filles; cou-
 vent de religieuses.
 ռոսանտոռ. s. forêt vierge.
 ռոսասպիղծ. a. auteur du viol.
 ռոսասպղծութիւն. s. viol.
 ռոսսպանեմ. s. couvent de reli-
 gieuses.
 ռոսսիակ. } s. petite vierge.
 ռոսիկ. }
 ռոսոք. s. percale.
 ռոսոքակ. s. percaline.
 ռոսոսրիւն. s. virginité; ten-
 dre jeunesse; pucelage.
 ռոս. s. pépin; monnaie, argent;
 V ռարիզ.
 ռոսած. s. tas, amas.
 ռոսակ. s. amas, tas, monceau;
 enflure, onde, globe, globule.
 ռոսակաղէզ. a. entassé, amon-
 celé.
 ռոսակիկ. vn. entasser, accu-
 muler, amonceler.
 ռոսակիկ. vn. s'entasser, s'ac-
 cumuler, s'amonceler.
 ռոսակում. s. entassement, a-
 mas; rhét. accumulation.
 ռոսել. va. entasser, amonceler,
 amasser, accumuler.
 ռոսկուռ. s. bosse.
 ռոսկուռել. va. bosseler.
 ռոսկուռում. s. bosselure.
 ռոսոց. s. tas, monceau, amas.
 ռոսր. s. chaloupe, esquif; auge,
 bassin.
 ռոսր. V. ռեր.
 ռոսրար. adv. aveuglement,
 en aveugle, à l'aveugle.
 ռոսրաղի. s. anat. caecum, cœcum.
 ռոսրայ. s. zool. burgan.
 ռոսրան. s. Coran, Alcoran.

Կուրանալ. vn. s'aveugler, devenir aveugle, perdre la vue; fig. être aveugle.
Կուրապազա, **Կուրապազա-տուրիւն**. V. **Կուսակալ**, **Կուսակալուրիւն**,
Կուրծ կաղամբի. s. trognon de chou; — *ծառոց*, aubier.
Կուրծք. s. poitrine; sein, gorge.
Կուրնալ. V. **Կուրանալ**.
Կուրուրիւն. s. cécité, aveuglement; — *կրոց*, aveuglement des passions.
Կուրս. s. châtré.
Կուրցնել. va. rendre aveugle, aveugler.
Կուրորէն. V. **Կուրաբար**.
Կտիւծ. s. taille, sculpture.
Կտիւծոյ. a. en pierre de taille; bien taillé.
Կտիել. va tailler, sculpter, travailler la pierre, polir, dégrossir; fabriquer; taper, battre, frapper.
Կտիիչ. s. outil de tailleur de pierre.
Կտիիւն. s. fracas, bruit.
Կտիի. s. zool. limaçon de mer.
Կտուր կտուրի զալ. vn. en venir aux mains, aux prises, se battre.
Կպչիլ. vn. se coller, s'attacher, adhérer.
Կպչուն. a. collant, visqueux, gluant.
Կպչունութիւն. s. viscosité.
Կպչուկ. V. **Կպչուն**.
Կարայից.
Կարայտուն. } a. bitumifère.
Կարանիւք. s. pissasphalte.
Կարանք. s. calfatage.
Կարաօաշախ. a. enduit de goudron, goudronné.
Կարիլ. va. bitumer, bituminer, calfater.
Կարիչ. s. calfat.
Կարագի. s. créosote.

Կպցնել. va. coller, attacher.
Կաւծ. s. lame, plaque.
Կաւծազ. a. crochu; — *գաւ*, clou accrochant.
Կաւծոյ. a. martelé, travaillé au marteau, forgé, laminé; sculpté, taillé.
Կաւկուց. a. qui a le bec recourbé. crochu; s. bec de corbin.
Կաւիել. vn. comprendre, apercevoir
Կաւմազիլ. a. accrochant.
Կաւմոյ. a. idolâtre.
Կաւմոյութիւն. s. idolâtrie.
Կաւն. s. martelet.
Կաւնազործ. s. qui travaille au marteau, forgeron.
Կաւնակուռ. a. martelé, battu ou travaillé au marteau.
Կաւնահար. s. qui bat avec le marteau, forgeron.
Կաւնահարել. va. battre avec le marteau, marteler, travailler au marteau, forger, battre sur l'enclume.
Կաւնահարութիւն. s. action de battre avec le marteau, martelage.
Կաւնածայք. s. bruit des coups de marteau.
Կաւնարկութիւն. V. **Կաւնահարութիւն**.
Կաւնել. va. travailler au marteau, marteler, battre, forger.
Կաւնելի a. forgeable, malléable.
Կաւնելիութիւն. s. malléabilité, ductilité.
Կաւուրքն. a. au bec recourbé.
Կաւպառ. a. s. idolâtre.
Կաւպառական. a. d'idole, qui concerne les idoles.
Կաւպառակ. } vn. se livrer à
Կաւպառակի. } l'idolâtrie.
Կաւպառակութիւն. s. idolâtrie.
Կաւպարոս. a. idolâtre.

Կաանուկ. s. bot. bardane.
Կաել. va travailler au marteau, marteler, laminer. forger; tail-ler, sculpter; *դաշինք* —, conclure un contrat, un traité, un pacte, contracter avec qn., s'en-gager.
Կաելի. a. malléable.
Կաելիութիւն. s. malléabilité.
Կազի V. **Կազի.**
Կատգ. } s. gomme arabeque.
Կատձ. }
Կարսիլ. V. **Յեցուլ.** vn.
Կարսնուցել. V. **Յեցուլ.** va.
Կարուց. s. dossier.
Կարն. s. le moindre bruit, la moindre chose, un rien.
Կարից. s. craquement, bruit; — *հաւի*; caquet; — *Բռչնոց*, gazouil-lement, ramage, chant; *ազ-ուսի*, croassement: *գորտի* croassement; — *երջերուի*, bra-vement.
Կարի. s. querelle, démêlé, dis-pute, altercation. lutte, débat, contestation, différend; combat, guerre.
Կանիկ. s. cortilage.
Կանիլ. V. **Կարկասիլ.**
Կանուս. s ankylose.
Կանուկ. s. dos; — *ը գարկնել՝ առ-նել*, prendre sur son dos; — *ին վրայ պառկել* se coucher sur son dos.
Կանծած. a. ridé.
Կանծիլ. vn. ratatiner.
Կանկանուկ. V. **Կորդանուկ.**
Կանչել. vn. craquer, rendre un son aigu, perçant, faire du bruit, crier, siffler, grincer; — *գորտի* coasser; — *ազուսի*, croasser; — *խոզի*, grogner; — *շան*, abo-yer; — *խորդի*, craquer; — *եր-ջերուի*, bramer.
Կանչիւն. } s. croassement.
Կանչում. }

Կանցա. V. **Մրեակ.**
Կանուկան. a. tenace.
Կանուկանութիւն. s. ténacité.
Կանուկից. s. qui combat avec, compagnon de guerre.
Կանուց. s. prise; cran; — *գարնիլ*, trouver prise; — *ուսն-նալ*, avoir prise; — *աալ*, donner prise.
Կանուցոց. } s. palestre, lice,
Կանուցեղ. } camp, champ de
Կանուրուց. } bataille.
Կանուտր. a. s. qui aime les querelles, qui aime à disputer, chicanier, querelleur, chicaneur, ergoteur, grand disputeur.
Կանուտրութիւն. s. amour des disputes, esprit querelleur.
Կանուրուր. a. s. querelleur, brou-illon, litigieux, chicaneur.
Կանել. V. **Կանիլ.**
Կանելցնել. va. faire combattre, mettre aux mains, aux prises.
Կանուր. V. **Հասիլ.**
Կանիլ. vn. combattre, se bat-tre. en venir aux prises, aux mains; se quereller, se disputer, être en lutte, en dispute, enga-ger une lutte; *երարու հետ* —, s'entre-quereller.
Կանուց. s. ornith. grue.
Կանուի. s. poing, gourmade, coup de poing, — *գարնել՝ աալ*, — *ի հարուածներ իջեցնել*, donner des coups de poing; battre à coups de poing, gourmer.
Կաշիլ. vn. croasser.
Կափահարիլ. va. battre à coups de poing, gourmer, boxer; fig. maltraiter.
Կափահարութիւն. s. coup de poing, boxe.
Կափամար. } s. combat à
Կափամարիկ. } coups de poing,
 pugilat, boxe; a. qui combat à coups de poing, boxeur.

Կափամարտարիւն.V. Կափամարտ. s.

Կափանք. s. coup de poing; mauvais traitement, outrage, injure.

Կափել. va frapper avec le poing, à coups de poing, gourmer; maltraiter, injurier.

Կափիչ. s. celui qui bat à coups de poing, qui maltraite.

Կափու՛մ. V. Կափանք.

Կակիծ. s. cuisson, picotement, élançement, douleur aiguë. douleur; déchirement peine, affliction, chagrin, regret.

Կակծագիւն. a. cuisant, caustique, douloureux.

Կակծալի. } a. plein de douleur,
Կակծալից. } douloureux.

Կակծական. V. Կակծալին.

Կակծալ. V. Կակիծ.

Կակծանք. s. V. Կակծիլ; causticité, brocard, sarcasme.

Կակծացնել. V. Կակծեցնել

Կակծացնող. V. Կակծեցուցիչ.

Կակծելի a. V. Կակծեցուցիչ.

Կակծեցնել. va. cuire, causer de la douleur; fig. picoter, brocarder; — սիւսը, déchirer, navrer le cœur; մէկը խօսքով —, piquer qu. par des paroles satiriques, picoter.

Կակծեցուցիչ. a. cuisant, caustique, douloureux, piquant, déchirant poignant, mordant, mordicant; — խօսքեր, paroles piquantes ou aigres, picoterie; brocard; մէկուն — խօսքեր ընել, lancer des brocards contre qu.

Կակծիլ. vn. avoir ou éprouver de la douleur; fig. s'affliger, regretter.

Կակուծ. a. bien cuit, recuit; — հաց. pain bien cuit.

Կամբել. } va. pincer.
Կամբելի. }

Կամիք. s. action de pincer, pincer; — առլ pincer.

Կանկ. s. testament; — ընել, tester, faire un —; կասկով առլ՝ թողուլ, donner, léguer une chose par testament; — Վը կործանողի՛ կասարիլ exécuter un —; Ինքնադիր —, — olographe.

Կանկագիր s. testateur, testatrice; testament.

Կանկագրել. vn. tester.

Կանկական. a. testamentaire.

Կանկակասար. s. exécuteur testamentaire.

Կանկայիս. a. de testament.

Կանկառու. s. celui qui reçoit un testament, héritier.

Կանկատէր. s. légataire.

Կանկարան. s. testament; Հին՝ նոր —, l'Ancien, le Nouveau—.

Կանկարար. s. testateur.

Կանկեալ. a. légué.

Կանկիլ. va. léguer, tester.

Կանկող. V. Կանկարար.

Կասպ. s. baba.

Կասեանկ. s. bot. althéastre.

Կասրան. s. agric. noyalière.

Կասու. s. lin; toile; drap en toile, vêtement de lin; a. de lin, de toile.

Կասուագործ. s. qui travaille le lin, tisserand, toilier; linger, lingère.

Կասուագործարիւն. V. Կասուամանուրիւն.

Կասուպեան. s. graine de lin.

Կասուամանուրիւն. s. tisseranderie.

Կասուարկանառ. s. marchand de toile, toilier; linger, lingère.

Կասուան. s. bot. graine de lin; իւր —, huile de lin.

Կասուեայ. } a. de lin, de toile.
Կասուեղէն. }

Կասուեղէնք. spl. linge.

Կասուէ. V. Կասուեայ.

ալի. a. de lin, de toile; — **գիկ,** chemise en toile; — **ք,** ze.
անոթակ. s. linge, morceau toile.
լ. va. tatouer, piquer, picoter.
լ. s. écorce de grenade.
կ. s. petit grain.
ն. s. zool. peigne.
ո. s. fiente.
րբ. s. dot.
տնգ. s. transport frénétique, érotomanie; érotomanie, délire érotique ou vénérien; rut, leur.
իլ. vn être ou devenir furieux, passionné, s'acharner, se livrer à un transport frénétique; être fou d'amour; être en rut, en chaleur.
ուց. s. méf. orgasme.
լոց. } V. **կնոցոց.**
ոց. }
ր.s. morceau, pièce, tronçon, bris, fragment; morceau (de sique).
րիկ. s. un petit morceau.
րուտնգ. spl. morceaux.
աւծ. s. la carcasse d'un navire, débris; t. touage.
աիլ. vn. élaguer, émonder, rogner.
աւ. s. 'tatouage.
աւ. V. **կաւտնգ.**
աւր. s. action de tondre, tonte; tondre, laine tondue.
ագ. s. bec; — **ուլ գարնիլ,** bec-eter.
ամսահ սպանիլ. faire périr dans les supplices.
տնգ. s. torture, supplice, tourment.
իլ. va. torturer, mettre à la torture, battre; toucher, sonner; **րուտնգ** —, tourmenter rigou-

reusement; — **դաշնակը,** toucher le piano, jouer du piano; **կաւտնգ գիկի,** vin gâté, aigri.
արած. s. coupe, taille, coupure, incision; a. coupé.
արակիլ. va. couper par morceaux, découper.
արիլ. va. couper, tailler, trancher, abattre; tondre, couper le poil; couper, châtrer, rendre eunuque; **մարմին անդամը** —, couper, amputer; **քուլը** —, rompre le sommeil; **խոսքը** —, couper la parole, rompre la conversation; **կարճ** —, couper court; **մէկուշ ճամբան** —, couper la route, le chemin à qn.; **գլխոս** —, couper un habit; V. **արակիլ.**
արից. V. **Վարց.**
արիլ. s. celui qui tond, tondeur; coupeur.
արկար. V. **Վարկար**
արկարից. V. **Վարկարից.**
արուտնգ. a. décisif
արց. s. couteau; — **դաշնակաւտնգ,** coupoir.
արցար. s. coutelier.
արցարուտնգ. s. coutellerie.
արուտ. a. coupé.
արուտնգ. s. coupe, la manière de couper.
արուիլ. vn. se couper.
արուիլ. a. coupant, tranchant; fig. décisif, tranchant, péremptoire; court; — **խոսք**, parole décisive; — **ճամբայ**, chemin court.
արու. V. **արուց.**
արու. s. action de couper, coupe, taille; incision.
արու. V. **արու.**
արու. spl. rognures
արու. s. coupe, taille, coupure; ce qui a été coupé, coupon.
արար. s. ornith. bécasse.

Եզգարիկ. s. ornith. bécasseau.
Եզգաւոր. a. qui a un bec crochu.
Եզցիկ. va. becqueter.
Երաքեր. a. calcifère.
Երազեթին. s. géol. terrain calcaire.
Երազորձուքին. s. fabrication de la chaux.
Երազոր. p. s. fosse à chaux.
Երածեփ. a. enduit de chaux.
Երածին. s. chim. calcium.
Երակ. s. feu; braise; feu, incendie; feu, ardeur; — վառել, allumer ou faire du feu; — ը վառեցաւ, le feu a pris, s'alluma; — ը մարել արծարծել, éteindre, attiser le feu; — կտրեցաւ il fut tout feu, le feu lui monta au visage, il jeta feu et flamme; երկու — ի մէջ ըլլաւ, être entre deux feux; — առնել, prendre feu; — չառնել (հրացանի), rater; — ձգել, mettre le feu; — սաւ, enflammer, exciter; — ը կտրել, couper l'incendie.
Երակաբեր. a. qui porte du feu; enflammé, étincelant.
Երակածուխ. s. braise.
Երակակալ. s. brasier, braséro; encensoir.
Երակամոխիր. s. braise.
Երական. a. passible, passif.
Երականութիւն. s. passibilité.
Երակառէ. } s. braisière, é-
Երակառիչ. } touffoir.
Երակապառ. s. adorateur du feu, ignicole.
Երակապառութիւն. s. adoration du feu.
Երակատր. a. qui aime le feu.
Երակառեղաց բարկութիւն. s. la foudre.
Երակատուն. s. temple du feu.
Երակարան. s. foyer, brasier; cheminée; — սոխ, chaufferette.
Երակաւ. s. géol. marne.

Երակիկ. va. faire feu.
Երակեղ. s. brasier.
Երակիկ. s. petit feu.
Երակոռ. a. ardent, vif.
Երակոթիկ. s. s'enflammer.
Երակուրաց. a. plein de feu, fougueux, vif, ardent, emporté.
Երակամ. a. qui a le goût de chaux.
Երակու. s. ciment.
Երամ. s. gramme.
Երայ. V. Երիայ.
Երային. a. calcaire.
Երայրեաց. a. brûlé par la chaux.
Երանալի. a. calcinable.
Երանալ. vn. se calciner.
Երանիտ. s. minér. granit.
Երաօղախ. a. fait à chaux et à ciment; s. chaux, ciment.
Երաջուր. s. eau de chaux, lait de chaux.
Երաջրիկ. va. chauler.
Երաջրում. s. chaulage.
Երառ. s. cri de corbeau, croassement.
Երացում. s. calcination, calcification.
Երացունելի. va. calciner.
Երաւորաբար. adv. passivement.
Երաւորական. a. gram. passif, — բայ. verbe —.
Երաւորականութիւն. s. gram. passivité, passivité.
Երաւորապէս. adv. passivement.
Երափու. s. chauffour.
Երափոր. s. minér. calcilithe, calcite.
Երափայլին. a. calcaire.
Երափարտ. a. calcaire.
Երեայ. V. Երիայ.
Երիկ. va. porter, soutenir un poids; porter, transporter; porter, apporter, amener; porter, mettre, avoir sur soi; pâtir, souffrir, subir.
Երիկի. a. portable, portatif.

դիբ. s. civière.
 փխաց. }
 սվառասա. } chauffournier.
 սակ. a. celui qui exerce.
 սակամ. a. propre à exercer;
 Կահասար, ministre de l'ins-
 truction publique.
 սակամութիւն. V. Կրթու-
 լից [truction.
 սանուէր. a. voué à l'ins-
 անց. s. exercices.
 սասուէր. a. qui aime l'instruc-
 tion; qui est consacré à l'in-
 struction.
 սասիրական. a. de l'amour
 l'instruction.
 սասիրութիւն. s. l'amour de
 l'instruction.
 սարան. s. gymnase.
 սեալ. a. qui a reçu une bonne
 éducation, éduqué, instruit; poli.
 սել. va. exercer, dresser, for-
 mer; instruire, discipliner, civi-
 liser; սիտքը —, former l'esprit.
 սից. a. s. instructeur; a. ins-
 tructif.
 սողական. V. Կրթական.
 սուած. V. Կրթեալ.
 սուրբից. s. exercice, pra-
 ctique; instruction, discipline; —
 սրբայ, gymnastique; Տոգեւոր
 , exercices spirituels.
 սուրիլ. vn. s'exercer, se dres-
 ser, se former; s'instruire, se
 civiliser.
 սայ. s. zool. tortue; — Ի սէս
 սել, marcher comme une
 tortue.
 սիլ. s. auget.
 իսկիս. }
 իսիս. } s. censeur, critique.
 ծագիւմ. s. corsage.
 ծախս. s. path. maladie de
 poitrine.
 ծակալ. V. Կրծկալ.
 ծակամ. a. thoracique.
 ծանց. s. pectoral, plastron;

— ըստ անպատեմի, le pecto-
 ral, le rational du grand prêtre;
 — կանանց, bavette.
 Կրծացաւ. }
 Կրծացաւութիւն. } s. mal à la
 } poitrine.
 Կրծիլ. va. ronger, corroder, en-
 lever, ôter, retrancher; — սլ
 ուտել, grignoter.
 Կրծիլ. a. rapace, avare.
 Կրծկալ. s. bavette.
 Կրծող. a. rongeur.
 Կրծում. V. Կրծիլ
 Կրծօն. s. don corrupteur.
 Կրկն. s. cirque, carrière; manège.
 Կրկին. a. double; adv. double-
 ment, deux fois autant; de nou-
 veau une autre fois, bis; —
 անգամ, une seconde fois, de
 nouveau; — թուով, au nombre
 de deux; — գոչել, crier bis;
 մեղանչող, récidiviste.
 Կրկնաբան. s. qui redit, rabâ-
 cheur.
 Կրկնաբանել. va. redire. user
 de redites, répéter, rabâcher.
 Կրկնաբանութիւն. s. redite, ré-
 pétition, rabâchage, rabâcherie;
 anaphore
 Կրկնաբուդիւ. V. Կրկնակալ.
 Կրկնագիր. a. doublement écrit;
 s. duplicata; — (հին ձեռագիր),
 palimpseste.
 Կրկնագրել. va. récrire, écrire
 de nouveau.
 Կրկնաթիւ. a. bi-ailé.
 Կրկնախայթոց. a. bi-éguillonné.
 Կրկնած. a. répété.
 Կրկնակ. V. Կրկին. a. binaire.
 Կրկնակարգ. a. de double rangée.
 Կրկնակէտ. s. deux points.
 Կրկնակի. s. manteau; a. double;
 adv. doublement.
 Կրկնակնիթ. s. anabaptiste.
 Կրկնակօփիլ. s. galoche.
 Կրկնահարուած. a. à double
 coup.

Կրկնաձայն. a. qui a deux sons.
 Կրկնաձիր. a. donné deux fois, doublement donné.
 Կրկնաչ. s. chim bisel.
 Կրկնամեա. a. deux fois mort, doublement mort.
 Կրկնամկրթիչ. s. rebaptisant, rebaptisateur.
 Կրկնամկրթաբան. s. rebaptisation.
 Կրկնամուսիք. a. s. bigame.
 Կրկնամուսնացեալ. a. bigame.
 Կրկնամուսնաբան. s. bigamie.
 Կրկնյանակ. a. à deux fonds.
 Կրկնյարկ. a. à deux étages, de deux étages.
 Կրկնապատիկ. a. double; adv. doublement.
 Կրկնապատկելի. va. doubler, faire double, redoubler.
 Կրկնապատկաբան. s. l'action de doubler, duplicité.
 Կրկնապատկուիլ. vn se redoubler. s. multiplier.
 Կրկնապատկում. V. Կրկնապատկաբան.
 Կրկնապարիսպ. a. qui a double muraille.
 Կրկնապէս. adv. doublement.
 Կրկնաույր. a. à deux tranchants
 Կրկնալեակ. a. de deux ruisseaux, de deux sources.
 Կրկնակեանաբան. s. méd. diplopie.
 Կրկնանումար. s. tenue des livres en partie double ou à partie double.
 Կրկնարօր. s. agric. bine
 Կրկնարօրակ. s. agric. binette
 Կրկնարօրիլ. va. agric. biner.
 Կրկնարօրում. s. agric. binage.
 Կրկնիլ. va. doubler, redoubler; doubler, ployer ou mettre en double; répéter, réitérer, répliquer, reprendre, bisser.
 Կրկնիւրեայք. s. mirage

Կրկնիլ. a. recuit.
 Կրկնիչ. s. répétiteur.
 Կրկնոց. s. paletot.
 Կրկնուած. s. pli, repli; a. répété.
 Կրկնաբան. } s. r-doublement;
 Կրկնում. } redite, répétition, réplique; -- հիւանդուցեան, rechute.
 Կրկնուիլ. vn. se répéter, être répété ou renouvelé, être réitéré, être bissé;
 Կրկնուիր. s. anat. caléanéum.
 Կրկնուց. s. bûchette, menu bois.
 Կրկնիլ. va. cacaber, V. Կամբալ.
 Կրկնակեր. a. bâti de broussailles.
 Կրկնաբալ. a. celui qui ramasse des morceaux de bois.
 Կրկնիլ. va. chercher, rechercher, fouiller, examiner.
 Կրկնուած. a. qui a la queue coupée; mutilé.
 Կրկնակտան. } a. circoncis; mutilé.
 Կրկնակտան, } lé, tronqué.
 Կրկնակտիլ. va. circoncire; châtrer; écourter, écorner, retrancher, mutiler, tronquer; amputer; -- Հայնաւորը, élider; V. Կարկանակ.
 Կրկնաուրիւն. } a. circoncision;
 Կրկնում. } mutilation; amputation; aphérèse; -- Հայնաւորի, élision.
 Կրկնիլ. va. grincer, claquer, crisser; ակռանորը --, grincer les dents
 Կրկնիւն. } s. intervalle, espace,
 Կրկնիւն. } barre; différence; empêchement, obstacle, résistance, embarras, anicroche.
 Կրկնիւն. } s. grincement, crissement
 Կրկնում. } ment ou claquement des dents
 Կրկնիլ. va. V. Կրկնիլ.
 Կրկնուց. s. bête de somme.
 Կրկնուց. V. Կարկանակ.

Կրճկանար. a. à talon.
Կրաղ. s. charon, caron, porteur.
Կրակ.
Կրակի. } s. talon.
Կրպակ. s. boutique; taverne, cabaret.
Կրպակախա. a. qui entre dans un cabaret, habitué d'un cabaret.
Կրպականց. s. passage.
Կրպականար. a. boutiquier; tavernier.
Կրահր, Կրահր. a. pûné, cadet, jeune, le plus jeune; jeune, mineur; — *դուստր*, cadette.
Կրահի. V. *Մայի*.
Կրահչ. V. *Մայիչ*.
Կրահւմ. V. *Մայւմ*.
Կրահր. V. *Կրահր*.
Կրահրազոյն. a. plus jeune.
Կրահրուփից. s. minorité, infériorité.
Կրհու. a. passionné, colère.
Կրոն, Կրոնք. s. religion.
Կրոնագիտութիւն. s. enseignement religieux.
Կրոնագիտաց. a. religieux. pieux, dévot.
Կրոնախոյզ. a. qui fait des recherches religieuses.
Կրոնածաւալական a. de propagande.
Կրոնական. } a. religieux.
Կրոնային . }
Կրոնակից. s. correligionnaire.
Կրոնակրութիւն. s. exercice religieux.
Կրոնահայր. s. supérieur.
Կրոնամոլ a. s. fanatique
Կրոնամոլական. a. fanatique.
Կրոնամոլութիւն. s. fanatisme.
Կրոնապետ. s. chef de religion.
Կրոնապէտ. adv. religieusement.
Կրոնասէր. a. qui aime la religion; religieux, pieux; — *ըլլալ*, avoir de la religion, beaucoup de religion, beaucoup de piété.

Կրօնափրափից. s. religion, piété, dévotion.
Կրօնասարած. a. qui propage la religion, propagateur de la foi.
Կրօնասարածութիւն s. propagande.
Կրօնանար. s. religieux, moine; — *սխտաւ*, profès; — *նորընծայ*, novice; — *ըլլալ*, se faire religieux, entrer en religion, prendre le froc.
Կրօնանորական. a. monastique, monacal.
Կրօնանորեցնել. va. faire religieux, faire entrer en religion
Կրօնանորիլ. vn. se faire religieux, prendre le froc, entrer en religion, embrasser la vie religieuse, la vie monastique; s'habituier à la vie monastique, s'abstenir, se priver.
Կրօնանորութիւն. s. vie monastique, vie monacale; religion, piété; — *ը թողաւ ձգել*, jeter le froc aux orties.
Կրօնանորակի. } sf. religieuse.
Կրօնակի. }
Կրօնափոխ. s. converti; — *ընել*, convertir; — *ըլլալ*, se convertir.
Կրօնափոխել. V. *Կրօնափոխելլալ*. [sion.
Կրօնափոխութիւն. s. conversion.
Կրօնաքննական. a. inquisitorial.
Կրօնաքննիչ. s. inquisiteur.
Կրօնաքննութիւն. s. inquisition.
Կրօնուսոյց. } s. qui enseigne
Կրօնաւսոյց. } la religion, professeur de dogme.
Կրօնք. V. *Կրօն*.
Կցագիծ. s. accolade.
Կցակ. s. galette; bordereau.
Կցական. } a. agglutinant, ag-
Կցողական. } glutinatif.
Կցանց. s. annexe
Կցանկ. } va. ruer, donner, lan-
Կցանցել. } cer ou détacher des

ruades; fig. être récalcitrant, ré
gimber.
Կցիլ. va. joindre, attacher, réu-
nir, rattacher, lier, insérer, an-
nexer, rejoindre; ajouter, répé-
ter; mus. accompagner; *վերջը* —,
cicatriser, fermer une plaie.
Կցիլ. vn. se joindre, s'attacher,
se réunir.
Կցիւր. a. mesquin, chiche, can-
cre, coriace, avare, ladre.
Կցկանուր V. **Կցկցոս**.
Կցկցանք. s. affectation, fiction.
Կցկցեալ. V. **Կցկցոս**.
Կցկցել. va. joindre, unir, lier;
affecter, inventer, imaginer, chi-
caner, forger, emprunter, sup-
poser.
Կցկցոս, **Կցկցուն**. a. rapetassé,
adventice, forgé, imaginé. fictif,
emprunté, entrecoupé, détaché,
saccadé, déconsu, sans suite, con-
trouvé, abrupt.
Կցոզակցան. V. **Կցոկան**.
Կցորդ. a. qui participe, qui a
part à, participant; compagnon,
associé; s. antienne; *զինուորա-
կան* —, attaché militaire; — *ըլ-
լալ*, V. **Կցորդիլ**.
Կցորդակից. V. **Կցորդ**.
Կցորդակցութիւն. V. **Կցոր-
դութիւն**.
Կցորդել. va. faire part, faire
partager, communiquer; joindre,
unir, attacher; vn. V. **Կցորդիլ**.
Կցորդիլ. vn. participer ou avoir
part à, avoir sa part de, être
admis au partage de; se joindre,
s'unir, s'associer, s'allier, accom-
pagner, être en rapport, avoir
des rapports, communiquer; être
d'intelligence, d'accord.
Կցորդութիւն s. participation,

communication, rapports, rela-
tion, association; qualité d'atta-
ché.
Կցուած. s. union, liaison, join-
ture, annexe, insertion
Կցուածոյ. a. composé, adventice.
Կցում. V. **Կցուած**.
Կցուրդ. s. antienne.
Կցրել. va. tenir ou serrer a vide-
ment, être tenace, regardant.
Կցցաւար. a. crochu.
Կրել. } va courber, plier,
Կրեցնել. } affaisser.
Կրիլ. vn. se courber, s'affaisser,
se plier.
Կրոս. a. courbé.
Կրում. s. courbure, affaissement.
Կրթիլ. vn. résister, braver, te-
nir tête, défer, oser.
Կոո. s. bot. gourde, calabasse.
Կոռել. vn. crier, rugir, mugir.
Կոռնիլ. s. bot calabassier
Կոռիկ. s. botte; chaussure; *Կեր-
կել մաքրել* — *Կերը*, cirer, net-
toyer les —s; — *Կ Կանել*, *քաշել*,
ôter, tirer ses bottes; *զոյգ մը* —,
une paire de bottes.
Կոռկարծ. s. bottier. [nerie.
Կոռկարծութիւն. s. cordon-
Կոռկալ. s. tire-pied.
Կոռկար. s. bottier, cordonnier.
Կոռկարք. s. éperon.
Կոռկան. V. **Կոռկածիկ**.
Կոռկան. a. en forme de botte.
Կոռկածիկ. s. tire-bottes.
Կոռկանիկ. s. cirage.
Կոռկապահ. s. garde des souliers.
Կոռկաջից. s. cirer.
Կոռկապահաւ. s. marchand de
chaussures.
Կոռկարան. s. botterie.
Կոռել. va. botter.
Կոռէն. s. bottine.

Հ. (ho=H) seizième lettre de l'alphabet et onzième des consonnes; soixante-dix, soixante-dixième.

Հա. adv. oui; interj. allons! ça! eh bien! voyons! prép. voici, voilà.

Հազար. s. anat. glotte; haleine, respiration; larynx; aspiration; prononciation.

Հազազային. a. guttural; glottique.

Հազազասփիւս. a. prononcé par le gosier.

Հազազասփուսփիւս. s. prononciation du gosier.

Հազաժիլ. vn. s'adonner, se livrer à, affecter; manger avec excès, s'empiffrer, faire bonne chère

Հազներգոյ. } s. rapsode.

Հազներգու. }

Հազներգութիւն. s. rapsodie; morceau détaché d'un poëme; livre, chapitre.

Հազնի. V. Բարսի.

Հազնիլ. vn. s'habiller, se vêtir.

Հազուեցնել. va. habiller, vêtir.

Հազուիլ. vn. s'habiller. — սըզուի՛ շքուել, se parer, se faire beau.

Հազուս. s. habit, vêtement, habillement. — ն ա կապուսոր, la mise.

Հազուսել. V. Հազուեցնել.

Հաղաղակ. s. dame-jeanne.

Հաղ. s. méd. toux; անընդհատ չաղ —, toux continuelle, sèche;

զինքը սաստիկ — մը բռնեց, il lui prit une — violente; — մը աւելի՛ որ զիս շատ կը ներդէ, j'ai une — qui me tourmente beaucoup; կազաղյա —, coqueluche.

Հազարայժ. a. béchique.

Հազարայն. s. béchique.

Հազայ. vn. tousser; անդամդ —, 'ne faire que —.

Հազար. a. mille; millier; — անգամ. adv. mille fois.

Հազար. s. bot. romaine, laitue romaine; զայրի —, laitue.

Հազարագրամ. s. kilogramme.

Հազարամեայ. } a. de mille ans;

Հազարամեան. } — թ. s. les millénaires.

Հազարամետր. s. kilomètre.

Հազարասպիկ. adv. mille fois autant.

Հազարասպիս. s. commandant de mille hommes, chiliarque, major, commandant; gouverneur, préfet; intendant ou ministre du palais; maître d'hôtel, intendant, régisseur: զեր՛ փոխ —, adjudant-major.

Հազարասփուսփիւս. s. commandement de mille hommes; préfecture; intendance, ministère, administration.

Հազարմուր. a. millier

Հազարանի. V. Հազար. a.

Հազարերորդ. a. millième.

Հազարերորդագրամ. s. milligramme. [mètre.

Հազարերորդամետր. s. milli-

Հազարիտ. s. kilolitre. [kilo.
Հազարգրամ. s. kilogramme,
Հազարհեր. s. kilomètre.
Հազարսրբու. } s. bot. mil-
Հազարսրբուակ. } lésfeuille.
Հազի դեղ. s. bot. tussilage, pas
 d'âne.
Հազի — բէ՛ — հազ՛ — հա-
 զի ou — արեւն. adv. à peine.
 — *հարգալ գեմէ*, savoir — lire;
 — *միկնած էր*, — était il parti.
Հազարուց. s. bot. azerole.
Հազարեցի. s. bot. azerolier.
Հազուազիս. a. rare.
Հազուադէպ. a. rare. [զուե.
Հազրէվարդ. s. bot. rose mus-
Հայ. s. fonte, fusion; — *ու մաշ*
ըլլալ, dépérir.
Հայած. a. fondu; déperi
Հայածական. a. persécuté, ex-
 pulsé, fugitif; — *ընել*, persécu-
 ter, poursuivre, expulser, chas-
 ser; — *ըլլալ*, être persécuté,
 chassé, expulsé.
Հայածանց s persécution; pour-
 suite, expulsion.
Հայածել. va. persécuter, pour-
 suivre, expulser, chasser, don-
 ner la chasse, repousser.
Հայածիչ. } s. persécuter.
Հայածող. }
Հայածոյ. a. fondu, en fusion,
 en fonte, de fonte.
Հայածուիլ. vn. être persécuté,
 être poursuivi.
Հայածուի. V. **Հայածանց**
Հայածչաբիւց. s. action d'être
 persécuter.
Հայտեան. a. fondant, fusible.
Հայտեանաբիւց. s. fusibilité.
Հայտ. s. vêtement, habit, cos-
 tume.
Հայեցնել. va. fondre, mettre en
 fusion, dissoudre; faire dépérir,
 épuiser, consumer.
Հայեցուցիչ. a. fondant.

Հայ եւ մառ. s. consomption,
 marasme; a. usé, consumé.
Հայեւոր. s. vieux.
Հայեւորիկ. s. bot. marum.
Հայեւորեալ. vn. vieillir, deve-
 nir vieux
Հայիլ. vn. fondre, se fondre, se
 liquéfier, se dissoudre; s'épuiser,
 dépérir, se consumer; *սառ-*
ուցից, dégeler; — *մաշել*, se con-
 sumer, dépérir, s'épuiser, maig-
 rir, se dessécher.
Հայիւայ. s. bot. myrobalan.
Հայիւ. s. bot. guigne.
Հայտակեան. V. **Հայտեան**.
Հայոց. s. fonderie; creuset, cou-
 pelle.
Հայուած. s. fusion; fonte.
Հայուէ. s. aloès.
Հայուի. s. fonte, fusion; con-
 somption, dépérissement; — *սառ-*
եանսրեաց, dégel.
Հայումառ. V. **Հայ եւ մառ**.
Հայուն. a. fondant, fusible.
Հայուորիկ. s. bot. chasselas
Հակ. s. balle, ballot.
Հակաբաս. s. contrebasse.
Հակաբան. etc., V. **Հակառա-**
կաբան, etc.
Հակաբնական. a. contre nature.
Հակաբուժական. a. allopathique.
Հակաբուժութիւն. s. méd. al-
 lopathie.
Հակաբուն. a. d'une nature
 contraire, opposée.
Հակազերեվարական. a. s. an-
 tiesclavagiste.
Հակազերման. a. anti-allemand.
Հակազիտական. a. antiscien-
 tifique.
Հակազարծական. a. réactif.
Հակազարծել. va. réagir.
Հակազարծութիւն. s. réaction.
Հակադարձ. a. opposé, inversé.
Հակադարձաբիւց. s. antipé-
 ristase.

սկազիր. a. opposé.
 սկազիր. } a. antithétique.
 սկազրակահ. }
 սկազրել. va. opposer.
 սկազրութիւն. s. opposition;
 ontaste; antithèse.
 սկազասկան. a. antilibéral.
 սկազգային. a. antinational.
 սկազդակ. a. s. réactif.
 սկազդել. va. réagir.
 սկազդեցութիւն. } s. contre-
 սկազդեցում. } coup, ré-
 սկազդում. } action.
 սկաքոռ. V. Հակառակաքոռ.
 սկաքուրհ. a. antiturc. [lique.
 սկալոլական. a. antialcoo-
 սկակ. s. ballot. [lique.
 սկակաբայիկ. a. s. anticatho-
 սկակայ. a. opposé, contraire.
 սկակայիլ. vn. s'opposer, rés-
 ister. [résistance.
 սկակայութիւն. s. opposition,
 սկակաւաւորական. a. s.
 ntigouvernemental.
 սկակիր. a. antipathique.
 սկակիր. } a. s. anti-
 սկակիբրական. } clérical.
 սկակիբրականութիւն. s. an-
 cléricalisme. [trôle.
 սկակօթիւ. s. contre-poids; con-
 սկակօնել. va. contrebalan-
 ր; contrôler.
 սկակօռութիւն. s. contrôle.
 սկակողմ. s. le revers.
 սկակրական. a. antipathique.
 սկակրակ. s. antipathie
 սկակրիկ. a. antipathique.
 սկակրիլ. vn. éprouver de
 antipathie.
 սկակրութիւն. s. antipathie;
 էլու՝ բանի մը — սկակրակ, avoir
 է l' — pour qn., pour qch.
 սկակրօն. } a. antireli-
 սկակրօնական. } jeux.
 սկակայ. } a. antiar-
 սկակայական. } ménien.

Հակահայրենատր. s. antipa-
 triote.
 Հակահայրենասիրական. a.
 antipatriotique.
 Հակահանրապետական. a. s.
 antirépublicain.
 Հակահարուած. s. contre-coup.
 Հակահասցֆ. s. contre-courant.
 Հակահրաման. s. contre-ordre.
 Հակահրէական. a. antijuif.
 Հակահառ. s. contradicteur, dis-
 puteur; dialecticien. [puter.
 Հակահառել. vn. contredire, dis-
 Հակահառութիւն. s. contra-
 diction, dispute, discussion; dia-
 lectique; ոգի — թիւի, esprit de
 contradiction.
 Հակամարդկային. a. antihu-
 manitaire. [մար.
 Հակամար. V. Հակառակա-
 Հակամարութիւն. V. Հակա-
 աւանդութիւն.
 Հակամե. a. enclin, penchant,
 incliné, porté à.
 Հակամիտիլ. vn. pencher, incli-
 ner, avoir du penchant, être
 enclin, porté à.
 Հակամիտութիւն. s. penchant,
 inclination, propension, tendance,
 disposition. [trariété.
 Հակամտութիւն. s. esprit de con-
 Հակայեղափոխական. a. s.
 antirévolutionnaire.
 Հականիսական. a. désinfectant.
 Հականիսել. va. désinfecter.
 Հականիսիլ. V. Հականիսա-
 կան.
 Հականիսութիւն. } s. désinfec-
 Հականիսում. } tion.
 Հակապապ. s. antipape; a. an-
 tipapiste. [պապ. a.
 Հակապատկան. V. Հակա-
 Հակապակիր. s. contraste.
 Հակապետական. a. anti-gou-
 vernemental.
 Հակառակ. a. contraire, opposé;

hostile, adversaire, défavorable, ennemi; adv. prép. contre; à l'opposite, en face; — *անոր կամքին*, contre sa volonté, malgré lui; *բարդին* —, diamétralement opposé; — *կենտ*, s'opposer, résister à, tenir tête, opposer de la résistance; rester, demeurer en face; — *բառ*, être contraire, opposé; *ընդ — ն*, adv. au contraire, contrairement.

Հակաակարան s. contradicteur; a. contradictoire.

Հակաակարանիկ vn. contredire. [tradiction.

Հակաակարանութիւն s. **Հակաակարար** adv. d'une manière contraire.

Հակաակարարաւ a. qui rend un son contraire, discordant.

Հակաակարացի a. qui marche, qui va contre.

Հակաակարացի V. **Ինքրակ**.

Հակաակարարի a. placé contre, opposé. [կարգութիւն.

Հակաակարարութիւն V. **Հակաակարար** a. qui tient un siège, une dignité au préjudice d'un autre.

Հակաակարար **Հակաակարարութիւն** V. **Հակաակարան**, **Հակաակարանութիւն**.

Հակաակարանի V. **Հակաակարար**.

Հակաակարար a. adversaire, antagoniste; s. combat, résistance.

Հակաակարարութիւն s. antagonisme. [սeditieux.

Հակաակարարորդ a. factieux, **Հակաակարար** a. qui aime les contrariétés, querelleur, séditieux, brouillon; — *մտք*, esprit de contradiction, de contrariété.

Հակաակարարութիւն s. amour des contestations, esprit querelleur. [contraire.

Հակաակարար a. opposé, **Հակաակարարութիւն** a. opposé, contraire.

Հակաակարար vn. contrarier, s'opposer, résister, opposer, contrecarrer; disputer, contester, débattre; rivaliser avec; *անակարար*, sans résistance.

Հակաակարար s. adversaire, rival, antagoniste, ennemi.

Հակաակարարութիւն s. contrariété, résistance, opposition, hostilité; adversité; dispute, contestation; — *կրկն*, éprouver des contrariétés, être combattu.

Հակաակարար s. Antichrist, faux Messie.

Հակաակարար } s. con-
Հակաակարարութիւն } t r e -
proposition, contre-projet.

Հակաակարար s. malsain.

Հակաակարարութիւն } a. an-
Հակաակարարութիւն } tihygiénique.

Հակաակարար a. antiruse.

Հակաակարար s. contradicteur.

Հակաակարար adv. contradictoirement.

Հակաակարար a. contradictoire.

Հակաակարարութիւն s. contradiction.

Հակաակարարութիւն a. anticonstitutionnel.

Հակաակարար va. contredire.

Հակաակարար s. antisémite.

Հակաակարար } antisémique,
Հակաակարար } antisémitique.

Հակաակարար } [tisémisme.
Հակաակարարութիւն s. an-
Հակաակարար a. qui contredit, contradicteur; [contraste.

Հակաակարար s. contradiction,

ակասեցողային. a. antifevreux.
ակասբային. a. antarctique;
— բն. կն.՝ շրջանակ, pôle, cercle — [contraire.
ակացոյց. s. démonstration
ակասարձ. s. contrôle, preuve.
ակասորդիսեան. a. méd. antisyphilitique.
ակասարօ. s. contrepoids.
ակասրիսանէական. a. anti-chrétien. [clésiastique
ակեկեղեցական. a. antiec-
ակեղինել. va. pencher, incli-
ner, faire pencher, courber.
ակիլ. vn. pencher, se pencher, s'incliner, se courber, céd'r; fig. pencher; avoir du penchant.
ակըմողէմ. a. opposé, contre, contradictoire.
ակընկերական. a. antisocial.
ակընկերվարական. a. s. an-tisocialiste. [non-sens.
ակիմաս. a. contradictoire; s.
ակիմասասիրական. a. an-tiphilosophique. [inct, précis
ակիրն. a. bref. concis, suc-
ակոսնայ. a. contraire; s. an-tipode. [անգ.
ակոսնայք. V. Անդրիս-
նակում. s. déclinaison, inclinaison, inclination, obliquité; fig. penchant, inclination, pente: — ծրի կաւարման, obliquité de l'é-cliptique; — ունենայ, pencher, avoir du penchant.
նագորգ. s. bot. groseille.
նագորգեթի. s. bot. groseillier.
նաղք. s. lacs, lacets, attrape, piège, embûches.
նաղորդ. a. qui participe à, participant; — բլաւ. participer à, avoir part à, communiquer, avoir sa part de; — ընել, faire part, faire partager, communiquer; — առնել, communier, recevoir la communion.

նաղորդական. a. communica-tif; communicable; communiant.
նաղորդականութիւն. s. phys. conductibilité.
նաղորդակից. V. նաղորդ.
նաղորդակցական. a. de com-munication; — գիւրուծիւն, fa-cilité —.
նաղորդակցիլ. vn. communi-quer, être en communication, en relation avec qn.; participer à, avoir part à.
նաղորդակցութիւն. s. com-munication, participation; — ու-նենայ, être en communication, être en relation, en rapport; ա-զատ —, libre pratique.
նաղորդատր. V. Իրահա-ղորդ.
նաղորդատի. s. ciboire.
նաղորդարար. a. conductible, bon conducteur. [ductibilité.
նաղորդարարութիւն. s. con-
նաղորդելի. a. communicable.
նաղորդել. va. communiquer, transmettre, faire part de, don-ner communication de; commu-nier, administrer le saint sacre-ment de l'Eucharistie.
նաղորդեցնել. V. նաղորդել.
նաղորդիլ. vn. communiquer, se communiquer, prendre part à. participer à, partager avec, être en rapport; communiquer, avoir communication; commu-nier, recevoir la communion.
նաղորդիչ. s. phys. conducteur, bon conducteur; վատ —, mau-vais conducteur
նաղորդող. s. communiant.
նաղորդութիւն. s. communica-tion, participation, rapports; com-munion; սուրբ —, la sainte Ed-charistie; — առնել, communier, recevoir la communion; զատեկոս-կան —, communion pascale.

Հաղորդուիլ. V. Հաղորդիլ.
Հան a. content, satisfait, con-
sentant; s. contentement, satis-
faction.

Հանաւ. s. bot. seigle.

Հանաւի. s. bot. houx.

Հանելի. a. agréable.

Հանելիութիւն. s. agréabilité.

Հանեցնել. va. conten'er. satis-
faire.

Հանեցուցից. a. satisfaisant.

Հանիլ. vn. être content, satis-
fait de, se satisfaire, se plaire
à, se complaire dans ou en; a-
gréer, trouver bon, acquiescer,
approuver, applaudir à, juger
bon, à propos; daigner.

Հանոյ. a. qui plait, agréable,
satisfaisant; — ըլլալ, être agré-
able, plaire, agréer; — չըլլալ,
déplaire; — թուեցաւ անոր, il
lui a plu, il jugea à propos, il
trouva bon.

Հանոյալի. } a plein d'agré-
Հանոյալիւ. } ment, agréable.
Հանոյալից. }

Հանոյալուր. a. agréable à en-
tendre.

Հանոյական. a. agréable.

Հանոյականութիւն. s. agré-
ment. [bienveillant.

Հանոյականաւ. a. complaisant,

Հանոյականաւորութիւն. s. com-
plaisance; առ ի —, par —.

Հանոյամոյ. a. adonné aux plai-
sirs.

Հանոյանալ. vn. plaire, être
agréable; consentir, approuver.

Հանոյատէր. a. qui aime les
plaisirs.

Հանոյատես } a. agréable à
Հանոյատեսիլ. } la vue, char-
mant. [աւր.

Հանոյաւոր. V. Հանոյակա-
Հանոյացնել. va. rendre agré-
able, faire agréer.

Հանոյութիւն. s. satisfaction,
contentement; consentement,
bonne volonté, complaisance.

Հանոյք. s. bonne volonté, bon
plaisir, gré, agrément, plaisir;
caprice, arbitre, fantaisie; ըստ
հաճոյս, au gré, à discrétion; né-
gligemment; գործել ըստ հաճոյս,
agir à son gré, à leur fantaisie,
à leur gré, à leur mode.

Հանութիւն. s. agrément, con-
tentement, satisfaction, gré; agré-
ment, approbation, consentement,
aveu, acquiescement, adhésion;
առանց զու — թեան, sans votre
consentement; հաճութեամբ, vo-
lontiers. [dération.

Համ. s. saveur, goût; frein, mo-

Համաբան. a. qui tient le même
langage, qui est d'accord; con-
cordant, analogue.

Համաբանել. vn. tenir le même
langage, s'accorder.

Համաբանութիւն. s. accord,
intelligence, unanimité

Համաբարբառ. a. concordant,
unanime; s. concordance de la
Bible, harmonies.

Համաբարդ. a. aggloméré.

Համաբարդիլ. va. agglomérer.

Համաբարդութիւն. s. agglo-
mération.

Համաբարոյ. a. qui a le même
caractère, d'un naturel semblable.

Համաբնակ V. Բնակակից.

Համաբնակից. V. Բնակից.

Համաբնեայ. a. de même na-
ture; consubstantiel.

Համաբնութիւն. s. la même
nature; consubstantialité.

Համաբոյւր. a. tout, entier,
complet, total

Համաբոյժ. a. qui guérit tout;
— գեղ, panacée.

Համաբուն. a. de même nature.

Համագիր. V. Համագրութիւն.

Համազոյ. } a. consubs-
 Համազոյակեան. } tantiel; հա-
 Համազոյակից. } մազոյք, tous
 les êtres, toutes les créatures;
 toute la nature.
 Համազոյակէտ. adv. consubs-
 tantiellement. [tantialité.
 Համազոյութիւն. s. consubs-
 Համազործ. a. s. coopérateur.
 Համազործութիւն. s. coopération.
 Համազումար. a. rassemblé,
 réuni ensemble, universel, général;
 adv. ensemble, tout ensemble,
 tous ensemble.
 Համազումնդ. a. réuni en une
 seule troupe, attrouppé, rassem-
 blé; adv. en une seule troupe,
 ensemble, tout ensemble, en masse.
 Համազրաւել. va. accaparer.
 Համազրաւիչ. s. accapareur.
 Համազրաւութիւն. } s. accapa-
 Համազրաւում. } rement.
 Համազրել. vn. composer.
 Համազրութիւն. s. pasigraphie.
 Համազամ. a. exquis, délicieux,
 succulent, savoureux, délicat;
 — ք, mets délicats ou recherchés,
 friandises.
 Համազամաւոր. a. friand.
 Համազաս. a. de la même classe,
 du même rang.
 Համազասել. va. ranger en-
 semble, coordonner, mettre sur
 le même rang, dans la même
 classe, regarder comme.
 Համազասել. vn. être mis en-
 semble, au même rang, dans la
 même classe.
 Համազեղ. s. panacée.
 Համազիւր. a. symétrique.
 Համազրակեան. a. synthétique.
 Համազրակէտ. adv. synthéti-
 quement.
 Համազրութիւն. s. synthèse.
 Համազարմ. a. qui est de la
 même race.

Համազբարդ. a. occupé ensemble.
 Համազգային. a. de toute la
 nation, international, universel.
 Համազգեւս. s. uniforme.
 Համազգի. a. qui est de la même
 nation, national; parent; homogène.
 Համազգութիւն. s. nationalité;
 parenté; homogénéité.
 Համազգի. s. qui est de la même
 nation ou race, parent.
 Համազոյք. a. égal, pareil.
 Համազուն. V. Համազգի.
 Համազոր. a. égal en forces,
 également puissant; équivalent,
 adéquat; — բլլալ, être également
 puissant, être équivalent, équi-
 valoir. [lance.
 Համազորութիւն. s. équiva-
 Համաթիւ. a. du même nombre,
 égal. [trône.
 Համաթաւ. a. qui partage le
 Համաժողով. s. congrès.
 Համալեզոյ. a. qui parle la
 même langue. [culté.
 Համալսարան. s. université, fa-
 Համալսարանակեան. a. s. uni-
 versitaire.
 Համախմբել. va. réunir en-
 semble, assembler, rassembler.
 Համախմբիլ. vn. s'assembler,
 se rassembler. [semblée.
 Համախմբութիւն. s. réunion, as-
 Համախմբիլ. V. Համախմբել.
 Համախոհ. a. qui est du même
 avis, unanime; partisan, adhé-
 rent; — բլլալ, être du même
 avis, d'accord
 Համախոհութիւն. s. intelli-
 gence, union, accord, համախո-
 հանքամբ, adv. unanimement.
 Համախորհ. Համախորհուրդ.
 V. Համախոհ.
 Համախումբ. V. Համազուննդ.
 Համախոհում. } s path. con-
 Համախոհութիւն. } gestion.
 Համախոս. a. qui est d'accord,

en harmonie, concordant, analogue.

Համածին. a. né avec un autre, jumeau; syngénèse. naturel. [rents.

Համածնող. a. qui a les mêmes passions. Համակ. adv. tout, tout entier, entièrement, totalement; seulement; toujours; — դրուարակ, tout incrusté

Համակամ. a. qui a la même volonté, unanime, résigné.

Համակամիլ. vn. être unanime, s'accorder; se résigner.

Համակամութիւն. s. unanimité, accord, bonne intelligence.

Համակարգ. a. placé dans le même ordre correspondant.

Համակարգիլ. va. placer dans le même ordre.

Համակարգութիւն. s. système.

Համակարիւ. a. qui est affecté de la même manière. qui est sujet aux mêmes passions; compatissant, sensible.

Համակարծիւ. a. qui partage l'opinion, qui est du même avis; — բաւ, partager l'opinion, être du même avis, de la même opinion.

Համակրօն. a. coreligionnaire.

Համակեաց. a. qui vit en société.

Համակեղրոն. V. Համակեղրոն.

Համակիլ. va. affecter, combler, remplir, enduire, couvrir, enfoncer. [homocentrique.

Համակենդրոն. a. concentrique, Համակերպ. a. qui a la même forme, conforme; résigné

Համակերպիլ. vn. se conformer, se résigner.

Համակերպութիւն. s. conformité; résignation.

Համակերպ. s. toutes les créatures, tous les êtres.

Համակիլ. va. s'affecter, se remplir, se combler, être pénétré,

se couvrir, se revêtir, s'enfoncer; խոր արտաբերութիւն մէջ համակրած, pénétré d'une tristesse profonde; քայմութեան մէջ —, s'abandonner à la tristesse.

Համակիր. a. sympathique.

Համակրօն. a. du même poids.

Համակրօնիլ. va. ballancer.

Համակրօնաց. a. qui ruine tout ensemble, qui détruit entièrement; entièrement détruit; — քանդակ, ruine complète; — կորուստ, perte totale. [fait tout périr.

Համակրօյս. a. qui perd, qui Համակրօիլ. V. Համակիր. [thie.

Համակրայիր. a. plein de sympathie.

Համակրակոն. a. sympathique.

Համակրեցիլ. a. sympathique.

Համակրիլ. vn. sympathiser.

Համակրոյ. a. sympathique, sympathisant.

Համակրութիւն. s. sympathie; հերթ — ունիմ, j'ai de la — pour lui. [naire.

Համակրօն. a. s. coreligionnaire.

Համակրօնաց. adv. ensemble, à la fois, en même temps.

Համակրօն. a. unanime; — համակրեցիւ, unanimement, à l'amiable, d'un commun accord.

Համակրամ. a. délicieux, exquis.

Համակրայր. a. qui est du même père; — եղբայր frère consanguin; — քայր, sœur consanguine.

Համակրեցիւ. a. uniforme en vêtement, revêtu de la même manière.

Համակրօնակ. V. Համակրօնակ.

Համակրօն. s. aide de camp.

Համակրօնաց. a. tout à fait égal. [թիլ.

Համակրօնակիլ. V. Համակրօնակ. Համակրօնաց. a. qui est d'accord, à l'unisson, conforme; qui est d'accord, unanime.

Համաձայնեցնել. va. accorder, rendre d'accord; accommoder.

Համաձայնիլ. vn. être d'accord, à l'unisson; être ou tomber d'accord, s'accorder, se conformer.

Համաձայնող. a. accommodant.

Համաձայնութիւն. s. accord, harmonie, unisson, consonance, concordance; fig. accord, unanimité, union; gram. accord.

Համահարակ. a. entièrement consumé; qui consume tout, épidémique; — հիւանդութիւն, épidémie; s. épidémie.

Համամայր. a. né de la même mère; — եղբայր, frère utérin.

Համամիտ. a. qui est du même avis, qui entre dans les vues de qn., unanime; սէկանն — ըլլալ, abonder dans le sens de qn., être de son avis, partager ses sentiments, tomber ou être d'accord, entrer dans ses vues, dans toutes ses vues, être d'un parfait accord.

Համամտութիւն. s. conformité d'avis, de sentiments, commun accord, unanimité. [même toit.

Համայարկ. a. réuni sous le

Համայն. a. tout, tous. [érudit.

Համայնագէտ. a. s. qui sait tout,

Համայնագիտակ. a. encyclopédique, — բառարան, encyclopédie.

Համայնագիտական. a. encyclopédique. [clopédie.

Համայնագիտաբան. s. ency-

Համայնապատկեր s. panorama.

Համայնապատմ. a. qui raconte tout, où tout est raconté; encyclopédique.

Համայնափնջ. V. Համափնջ.

Համայնացոյց. s. panorama.

Համայնաւեր. a. qui ravage ou détruit tout.

Համայնութեամբ. } adv. partout.

Համայնութեամբ. }

Համայնք. s. le public, tout le monde

Համանիտ. V. Համանիտ.

Համանիտաբան. de la même matière.

Համանկար s. panorama.

Համանման. a. égal, pareil, semblable; imitateur; conforme, analogue; adv. également, pareillement.

Համանմանակի. (V. Համանմանակիստ.)

Համանմանիկ. } ման. a.

Համանմանութիւն. s. similitude, conformité, analogie.

Համանօտն. a. qui a le même signe; synonyme.

Համանօտնակ. a. qui a la même significaton, synonyme. [nymie.

Համանօտնակութիւն. s. syno-

Համանուն. a. qui porte le même nom, homonyme. [même nom.

Համանունաբար. adv. sous le

Համանունութիւն. s. homonymie; équivoque. [but.

Համանպատակ. a. qui a le même

Համաօրհ. s. tout le monde, le public.

Համաօրհագործ. a. fait par tout le monde, universel, général.

Համաօրհակառակ. a. qui concerne tout le monde, universel,

général, commun; cosmopolite; compatriote [լորհական.

Համաօրհայիւն. V. Համաօրհայիւն.

Համաօրհայիկ. a. s. qui est du même pays, compatriote; universel.

Համաօրհայիկ. s. union de sentiments, unanimité.

Համաօրհայիկ. a. qui est de même avis, de même sentiment, unanime.

Համաչափ. a. qui a la même mesure. qui est de la même mesure, proportionné, symétrique; commensurable.

Համաչափական. a. proportionné, symétrique; commensurable.

Համաչափութիւն. s. proportion, symétrie; commensurabilité.

Համապայծառ. a. tout à fait brillant, éclatant, resplendissant.

Համապատասխան. a. qui a la même fonction, collègue. [pondant.

Համապատասխան. a. correspondre.

Համապատասխանել. vn. correspondre.

Համապատասխանիչ. } a. correspondant.

Համապատասխանող. } respon-

Համապատասխանող. } dant.

Համապատասխանող. } a. cor-

Համապատասխանող. } respon-

Համապատասխանող. } dant.

Համապատասխանող. } a. cor-

Համապատասխանող. } respon-

Համապատասխանող. } dant.

Համապատասխանող. } a. cor-

Համապատասխանող. } respon-

Համապատասխանող. } dant.

Համապատասխանող. } a. cor-

Համապատասխանող. } respon-

Համապատասխանող. } dant.

Համապատասխանող. } a. cor-

Համապատասխանող. } respon-

Համառօտագրել va. écrire en abrégé, résumer. [viation.

Համառօտագրութիւն. s. abrégé.

Համառօտակի. } V. Համառօտագրել.

Համառօտագրել. } a. abréger; résumer.

Համառօտ. } adv. brièvement,

Համառօտ. } en abrégé, avec

Համառօտ. } concision, sommairement, en peu

Համառօտ. } de mots, en quelques mots

Համառօտութիւն. s. brièveté,

Համառօտութիւն. s. concision; abréviation; abrégé,

Համառօտութիւն. s. sommaire, extrait, précis, résumé.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

Համառօտութիւն. s. homogénéité.

ամսասխանակ առխարհս -
յրալիքան՝ պատմալիքան. s. at-
is.

ամսասարած. s. répandu par-
out, universel; — ծով, océan; —
դ., atmosphère; — աշխարհա-
պր., mappemonde.

ամսանուկ. a. qui est de la
même espèce, semblable, conforme.

ամսանսարան. s. panorama.

ամսանի. s. panorama.

ամսանի. a. qui a le même type,
onforme, pareil.

ամսանի. a. qui a le même âge.
le même âge.

ամսանի. V. Յնհանկից.

ամսանի. a. qui bat, qui bat-
ent en même temps, à l'unisson.

ամսան. s. compte, calcul, énu-
mération, numération, dénom-
rement; nombre; compte, exa-
men, inventaire, état; compte,
stime, considération, rang; red-
ition de comptes; comparaison;
թոն; ի —, ou — pour, à cause
e; ստոր —; pour cela; — պա-
'անիքի, demander compte; —
ալ, rendre compte; être respon-
able; — առնիքի, prendre leçon.

ամսանի. s. régisseur, comp-
able. [tabilité.

ամսանի. s. comp-

ամսանի. s. censeur.

ամսանի. s. censure.

ամսանի. s. contrôleur, vé-
ificateur des comptes.

ամսանի. s. contrôle.

ամսանի. a. qui rend compte.

ամսանի. s. compte
endu; reddition de comptes.

ամսանի. s. compteur à gaz.

ամսանի. a. censé, réputé; cru,
onsidéré. [ler.

ամսանի. va. compter, calcu

ամսանի. } a. équivalent:

ամսանի. }

Համարի. vn. compter, calcu-
ler, supputer; considérer, esti-
mer, regarder comme, penser,
juger, présumer, réputer, croire,
attribuer, supposer; passer pour,
être réputé pour; լուս. —, préfé-
rer, aimer. քուս; պատմալիքան
—, apprécier; առ. սիքի —, comp-
ter pour rien, ne tenir aucun
compte, faire peu de cas de, mé-
priser.

Համարի. s. numérateur; comp-
teur; chapelet.

Համարի. a. qui est du même
sang, consanguin; s. frère, sœur,
parent.

Համարանի. a. franc, hardi li-
bre, sans façon; adv. franchement;
hardiment, librement, a-
vec hardiesse, ouvertement, en
liberté, en tout liberté. avec fran-
chise, carrément, hautement, pu-
bliquement.

Համարանի. V. Համար-
անիքի. [անի. adv.

Համարանի. V. Համար-
անիքի. Համարանի. a. qui
parle franchement, franc, libre;
adv. avec franchise, librement, hau-
tement. [plus hardi.

Համարանի. a. plus franc,
Համարանի. a. le front
levé, avec assurance.

Համարանի. a. qui a son
franc parler, qui parle libre-
ment, avec franchise, avec har-
diesse; — ըլլալ, avoir son franc
parler, parler avec franchise,
parler librement, hardiment, en
toute liberté, dire franchement.

Համարանի. s. li-
berté dans le langage, franc par-
ler, franchise.

Համարանի. a. qui
regarde librement.

Համարանի. a. adv. d'uae

- voix libre, librement, franchement; — *բարբառով*, hautement, publiquement.
- Համարձակագրես**. V. **Համարձակ**. adv.
- Համարձակեցնել**. va. enhardir, rendre hardi, donner de la hardiesse, de la franchise, du courage, rassurer, mettre qn. à son aise; permettre.
- Համարձակիլ**. vn. s'enhardir, avoir la hardiesse de, prendre la liberté de, avoir le courage de, oser, se permettre de.
- Համարձակիչ** a. qui enhardit.
- Համարձակուրիւն** s. franchise, hardiesse, aplomb, liberté; — *տանել*, prendre la liberté de; *շատ* — *տանել*, prendre trop de liberté; V. **Համարձակ**. adv.
- Համարող** s. compteur, arithméticien.
- Համարողական** a. arithmétique.
- Համարողութիւն** s. arithmétique.
- Համարուած** V. **Համարեալ**.
- Համարուես** a. qui a le même métier, le même art, collègue.
- Համարուիլ** V. **Համարիլ**.
- Համարում** s. estime, cas, considération, réputation; — *տեսնել*, estimer, considérer, faire cas de; — *չտեսնել*, ne pas estimer, ne faire aucun cas.
- Համացիլ** a. qui est de la même race; homogène, congénère.
- Համացիութիւն** s. descendance d'une race commune, parenté; homogénéité. [gloire.
- Համապատ** a. qui a la même
- Համապատասխան** s. concitoyen.
- Համապատասխանութիւն** s. concitoyenneté. [à pas égal.
- Համաբայ** adv. aux mêmes pas;
- Համաբանակ** a. aliquote.
- Համբակ** s. enfant, fils, garçon;
- apprenti; écolier, disciple; adj. nouveau, novice, inexpérimenté.
- Համբակութիւն** s. apprentissage; inexpérience.
- Համբանալ** vn. s'élever, monter, se soulever, se lever.
- Համբար** s. magasin, dépôt, grenier; provision, munitions, vivres, fourniture, approvisionnement, avitaillement.
- Համբարուծու** s. approvisionneur fournisseur.
- Համբարակ** s. fournisseur; réservoir, dépôt, magasin.
- Համբարակապետ** s. intendant, fournisseur, approvisionneur, pourvoyeur.
- Համբարակիլ** V. **Համբարիլ**.
- Համբարան** s. anat. matrice; V. **Համբարանց**.
- Համբարանց** s. entrepôt, magasin, grange, grenier.
- Համբարապետ** s. gardien d'entrepôt, magasinier.
- Համբարիլ** va. faire provision, approvisionner, avitailler, ravitailler, magasiner; mettre en réserve, serrer, amasser, accumuler.
- Համբարում** s. élévation, ascension; l'Ascension.
- Համբարոց** V. **Համբարանց**.
- Համբարու** s. gnome.
- Համբարակ** V. **Սմբարակ**.
- Համբաւ** s. renommée, réputation, renom, vogue, célébrité.
- Համբարաւոր** a. porteur de nouvelles.
- Համբարանեցիլ** a. renommé, fameux, célèbre.
- Համբարեալ** va. célébrer, rendre célèbre; divulguer; ébruiter. rendre public, faire connaître partout.
- Համբարեալիլ** vn. devenir célèbre; être divulgué, s'ébruiter.

Համբերական. } a. patient, en-
Համբերասոր. } durant.

Համբերասորութիւն. s. action
d'être endurant, longanimité

Համբերի. vn. avoir patience,
de la patience, patienter, pren-
dre patience. endurer, souffrir,
supporter; որ Համբերացէ ին-
պատ. նա կրցցէ, celui qui per-
sévéra jusqu'à la fin sera sauvé.

Համբերող. a. patient, endurant.

Համբերութիւն. s. patience; —
ուներնալ, avoir —, de la —, —ը
կորսնցնել, perdre —, s'impati-
enter; ը կորսնցնել ասալ, faire
perdre —. pousser a bout; — ս
կը Հասնի, lui — m'échappe.

Համբոյր. s. baiser. fig. douxeur,
affabilité, familiarité. Տէկուն —
ասալ, donner un baiser, des bai-
sers à qn.: — Յուդայի մասնչի,
baiser de Judas, ue traître.

Համբոյն. adv. entièrement, tout
à fait.

Համբոյրախառն. adv. avec des
baisers.

Համբոյրանաւ. a. usé par des
baisers.

Համբոյրաւոր. a. qui aime à
baiser, baiseur; affable, pacifique.

Համբոյրել. va. baiser, couvrir
de baisers; իրար —, se baiser.

Համբոյրելի. u. digne d'être
baisé.

Համբոյրելի. va. baisoter.

Համբոյրում. s. baisement.

Համեղ. a. savoureux, délicieux.

Համեղասամ, Համեղասուտի.
a. exquis, agréable au goût, sa-
voureux, délicieux.

Համեղանց. vn. devenir sa-
voureux, exquis.

Համեղացնել. va. rendre sa-
voureux, exquis.

Համեղաքիւն. s. bon goût, sa-
veur exquise, goût agréable.

Համեղ. s. bot. amome; V. Հա-
մեղանք.

Համեղանք. s. épices, aromates;
sauce, assaisonnement.

Համեղանօք. s. saucière.

Համեղանք. prép. selon, d'après,
conformément à, conforme à,
suivant. [տարածք:

Համեղանաւոր. V. Համեղան-

Համեղանալան. a. proportion-
nel, analogue; comparatif, com-
paré; — անդամողնաւթիւն, a-
natomie comparée; միջին —, arith.
moyenne proportionnelle; խոտոր
—, inversement proportionnelle;
— ծանրութիւն, phys. densité.

Համեղանալու. V. Համեղան-
ալութիւն.

Համեղանել. va. comparer, con-
fronter; proportionner; գրութիւն
մը —, collationner.

Համեղանելի. a. comparable.

Համեղանօքի. vn. se comparer;
se proportionner.

Համեղանօքիւն. s. comparai-
son; proportion, analogie, rap-
port, harmonie, symétrie; math.
proportion; — գրոյ, collation;

— թիւմը, proportionnellement,
en proportion, à proportion, pro-
portion gardée; comparativement,
en comparaison, par comparai-
son, par rapport, relativement.

Համեղանօր. a. assaisonné, a-
romatique.

Համեղանօրի. V. Համեղանք.

Համեղանօրի. s. bistchof.

Համեղել. va. assaisonner; aro-
matiser, épicer; — աղով, sau-
poudrer avec du sel.

Համեղելէն. V. Համեղանք.

Համեղիչ. s. assaisonneur.

Համեղուկ. s. bot. vanille.

Համեղունք. } V. Համեղանք.

Համեղ. } Համեղանք.

Համեղա. a. modeste, modéré, retenu.

Համեսաբար. adv. modeste-
 ment, avec modestie.
Համեսանալ. vn. être modeste.
Համեսառոմ. a. modeste.
Համեսասուն. a. élevé avec
 modestie, modeste. [deste.
Համեսացնել. va. rendre mo-
 deste.
Համեսափայլ. a. modeste,
 chaste, pudique.
Համեսութիւն. s. modestie,
 modération, retenue.
Համեսօրէն. adv. modestement.
Համես. s. selle, bât.
Համեսագործ. s. sellier.
Համեսագործութիւն. s. sellerie.
Համեսարան. s. sellerie.
Համեսել. va. seller, bâtér.
Համերամ. V. Երամութիւն.
Համերաօյ. a. solidaire; uni,
 d'accord. [rement.
Համերաօյաբար. adv. solidai-
 rement.
Համերաօյութիւն. s. solidarité.
Համերգ. } s. symphonie,
Համերգութիւն. } concert.
Համերգագիր. } s. symphoniste.
Համերգակ. }
Համերգական. a. symphonique.
Համընթաց. a. qui marche en-
 semble.
Համիմաս. a. dans le même sens.
Համիլամական. a. panisla-
 mique. [misme.
Համիլամութիւն. s. panisla-
 misme.
Համիւար. V. Համահար.
Համիօրեայ. V. Համահայր.
Համոզակեր. a. persuasif; - *ստ-
 լալ*, persuader, fléchir.
Համոզել. va. persuader, entrai-
 ner par la persuasion.
Համոզիչ. }
Համոզկեր. } a. persuasif.
Համոզող. }
Համոզողական. a. persuasif.
Համոզուիլ. vn. se persuader,
 être persuadé. [tion.
Համոզում. s. persuasion, convic-

Համոզում. a. persuasif.
Համոյլ. spl. choses modérées
Համոյլութիւն. s. pansla-
 visme. [tion.
Համսես. s. dégustateur; degusta-
Համսեսել. va. déguster.
Համսեսութիւն. s. dégustation.
Համր. a. muet; — *ուլալ*. être
 muet.
Համրախալ. s. sourd muet.
Համրանալ. vn. devenir muet,
 perdre la parole.
Համրացնել. va. rendre muet,
Համրել. va. compter.
Համրիլ. V. Համրանալ.
Համրիչ. s. chapelet.
Համրով. a. compté.
Համրոց. s. chapelet.
Համրութիւն. s. état d'une per-
 sonne muette, mutisme.
Համրութիլ. vn. être compté.
Համօրէն. a. tout, total, entier;
 adv. tout entier, totalement, en-
 tièrement.
Հայ. s. a. arménien; *ի —*, en
 arménien; *ի — լեզու, ou բար-
 բառ*, en langue arménienne;
Թարգմանել ի — լեզուի ի — բան,
 traduire en arménien, en langue
 arménienne; Հայք ou Հայեր,
 les Arméniens; Հայք, l'Arménie.
Հայաբար. adv. à l'arménienne,
 comme un arménien.
Հայաբարբառ. a. qui parle la
 langue arménienne, en langue ar-
 ménienne. [méliens.
Հայաբնակ. a. habité par les Ar-
Հայագետ. s. arméniste, arménisant.
Հայագիտութիւն. s. arménisme.
Հայագիր. a. en caractères ar-
 méniens.
Հայագունիլ. a. composé par les
 Arméniens; s. troupe arménienne.
Հայադասան. a. qui a la pro-
 fession, la politique, les mœurs
 des Arméniens.

Հայադրոօ. s. dräpeau arménien.
 Հայազարմ. } V. Հայկազն,
 Հայազն. }
 Հայալեզու. a. en langue arménienne.
 Հայալից. a. plein d'Arméniens.
 Հայախառն. a. mêlé d'arménien.
 Հայախնամ. a. qui a soin des Arméniens; soigné par les Arméniens
 Հայախոսիք. V. Հայախոս.
 Հայախոս. a. qui parle l'arménien.
 Հայածին. } a. né d'un Ar-
 Հայածնունդ. } ménien.
 Հայակոն. a. arménien.
 Հայակոյս. a. composé, réuni par des Arméniens.
 Հայածեալ. a. de forme arménienne.
 Հայածեծար. a. qui honore les Arméniens; honoré par les Arméniens
 Հայածախառ. a. qui outrage les Arméniens.
 Հայանալ. vn. s'arméniser, devenir arménien. [Arménien.
 Հայանման. a. semblable à un Հայանուն. a. qui porte le signe d'Arménie; — դրօշ. V. Հայադրօշ.
 Հայաուս. s. où il y a beaucoup Հայապատկան. a. ce qui concerne l'arménien ou l'Arménie.
 Հայաուես. a. de la race arménienne, Arménien.
 Հայաուեր. } a. issue d'Ar-
 Հայաուերունդ. } ménien, Arménien.
 Հայաուեր. a. s. qui aime les Arméniens, philarmène, arméno-philie. [nique.
 Հայաուիրակն. a. philarmé-
 Հայաուիրալիսի s. philarménie.
 Հայաուիր. a. qui a un cœur arménien.
 Հայաուան. s. l'Arménie.

Հայաուանալիկ. a. qui habite l'Arménie, habitant d'Arménie.
 Հայաուանեացի. s. les Armé-
 Հայաուանցի. s. Arménien.
 Հայալայիկ. a. digne d'un Arménien, des Arméniens.
 Հայաուան. V. Հայազիր.
 Հայաւրիւն. a. qui a le sang arménien.
 Հայաւցեալ. a. arménisé.
 Հայաւցի. a. arménien.
 Հայաւցնիկ. va. arméniser.
 Հայաւցուիլ. vn. s'arméniser, devenir arménien.
 Հայրոյժ. s. la triste nouvelle arménienne, d'Arménie.
 Հայիւայգ. s. regards; vue.
 Հայիկապոսնութիւն. V. Հայիկազիսութիւն.
 Հայիկազիսական. a. catoptrique.
 Հայիկազիսութիւն. s. catoptrique.
 Հայիկազործ. s. miroitier.
 Հայիկազարդ. a. orné de glaces.
 Հայիկապառ. a. entouré de glaces.
 Հայիկազանառ. s. miroitier.
 Հայիկազանառութիւն. s. miroiterie.
 Հայիկի. s. miroir, glace; a. visible, observable.
 Հայիկի. s. lune.
 Հայիրէկի adv. en arménien; a. arménien; — կը խօսի՞ք, parlez-vous arménien? — գիտե՞ք, savez-vous l'arménien! — սովորիլ, apprendre étudier, l'arménien; — թարգմանիլ, traduire en arménien; — գիր, l'écriture arménienne; — տառք, les lettres arméniens, les caractères arméniens; — շեղու՞ղ սպորուկիւն, la langue, la littérature arménienne.
 Հայիրէկագէտ. s. arméniste.
 Հայիրէկագիտութիւն. s. con-

naissance de l'arménien, philologie arménienne. [ménien.
 Հայերէնախօս. a. qui parle l'ar-
 Հայեցական. a. contemplatif.
 Հայեցակէ. s. point de vue.
 Հայեցի. V. Հայնցի.
 Հայեցիկ. a. qui sert à voir, à regarder.
 Հայեցող. s. contemplateur.
 Հայեցողական. a. contemplatif.
 Հայեցողութիւն. s. contempla-
 tion.
 Հայեցում. s. coup d'œil, re-
 gard, vue; aspect, spectacle; *ան-
 յողորմորդ* —, regard fermé, as-
 suré.
 Հայեցութիւն. } V. Հայեց-
 Հայեցում. } ում.
 Հայրայրան. V. Հայրհայ-
 րան.
 Հայրայրի V. Հայրհայրի.
 Հայրայրի } s. fournisseur,
 Հայրայրոյ. } pourvoyeur.
 Հայրհայրան. s. vivres, provi-
 sion, préparatifs; — *կենաց*, sub-
 sistances, moyens de vivre.
 Հայրհայրի. vn. procurer, pour-
 voir, fournir, subvenir à une dé-
 pense, aux besoins, gagner.
 Հայիկ. } s. petit Arménien.
 Հայուկ. }
 Հայի. vn. regarder, jeter les
 yeux, jeter des regards, voir; di-
 riger son esprit, son attention
 vers qch., être attentif, remar-
 quer, observer, considérer, en-
 sager; regarder, s'adresser, ten-
 dre à, appartenir, être relatif à,
 concerner, avoir rapport à; mi-
 rer, viser; se porter, aspirer à;
 avoir la vue, être exposé.
 Հայի. V. Հայիի.
 Հայկաբան. a. s. arméniste, qui
 parle, qui écrit l'arménien pur.
 Հայկաբանութիւն. s. arménien
 pur, arménisme.

Հայկաբար. adv. comme Haig,
 bravement, courageusement, va-
 leurusement.
 Հայկազար. a. de la race de
 Haig, arménien.
 Հայկազեան. } a. haigarien,
 Հայկազն. } arménien; Հայ-
 Հայկազեանայ } *կազուց*, les
 Հայկազեան. } Arméniens.
 Հայկազու. }
 Հայկական. a. haigarien, armé-
 nién; — *լեզու*, la langue armé-
 nienne.
 Հայկաւէն. a. construit par Haig.
 Հայկաւոր. a. qui a le cœur
 de Haig, courageux, intrépide.
 Հայկաւ. s. bol d'Arménie.
 Հայկեան. a. arménien; — *զոհ*,
 la nation arménienne.
 Հայիչական. a. blasphématoire,
 injurieux; — *իւտ*, propos —.
 Հայիչան. s. blasphèmes; in-
 jures, diffamations.
 Հայիչիկ. va. blasphémer, pro-
 férer un blasphème, jurer, tenir
 de mauvais propos; injurier, mé-
 dire, diffamer.
 Հայիչիչ. s. blasphémateur, ju-
 reur; V. Հայիչական.
 Հայիչութիւն. s. blasphème,
 jurement; diffamation, injure,
 médisance.
 Հայիւն. s. huée. [ménien.
 Հայրդի. s. fils d'Arménien, Ar-
 Հայրեար. spl. les Arméniens,
 la noblesse arménienne.
 Հայութիւն. s. la nationalité ar-
 ménienne.
 Հայուիի. sf. Arménienne.
 Հոյս. s. pâte
 Հայր. s. père, papa; père, chef,
 fondateur; inventeur, auteur; père
 (titre donné aux prêtres religie-
 eux); — *ն Արսենիոս*, le père Ar-
 sène; *զեղապատիւ* —, révérend
 père; — *սուրբ*, saint père; *հա-*

Եււր —, père spirituel; — Բաւառականութեան, V. եռանդանիւհայր; — Ժողովրդեան հայերեաց ազգասաց, père du peuple, de la patrie, des pères; — եւ մայր, le père et la mère, les parents; որդի է հօրէ, le père en fils; Իբրև —, comme un père; — Կ Աստուած, — երկուակը գթութեան լուսոյ, le Père éternel, de miséricorde, des lumières; — մեր, Notre Père, le Pater; հարգ մեր, nos pères, nos dieux, nos ancêtres; Հարգ եկեղեցւոյ, les Pères de l'Église.
այրաբանութիւն. s. patrologie.
այրաբար. adv. paternellement, en père, comme un père.
այրաբարայ. a. qui a le caractère de son père, qui ressemble à son père; comme un père, semblable à un père.
այրաբուն. a. paternel.
այրագիր. s. père adoptif.
այրախնամ. a. qui a un soin paternel; qui a soin de son père.
այրածին. a. né du père.
այրական. a. fait par la volonté du père.
այրական. a. paternel: — որհնութիւն, bénédiction paternelle.
այրակից. s. beau-père, père adoptif. [son père].
այրամեծար. a. qui respecte
այրանայ vn. être, devenir père
այրանուն. a. qui porte le nom de son père. [mique].
այրանունեկան. a. patrony
այրաուոր. a. qui est procédé du père.
այրապետ. s. patriarche, pontife.
այրապետական. a. patriarchal, pontifical.
այրապետանոց. } s. siège, ré
այրապետաւան. } sidence d'un patriarche, d'un pontife.

Հայրապետութիւն. s. patriarchat, pontificat.
Հայրաւեր. a. qui aime son père.
Հայրասպան. s. parricide.
Հայրասպանութիւն. s. meurtre d'un père, parricide.
Հայրատեաց. a. qui hait son père.
Հայրասունի. a. qui est planté par le père.
Հայրասուր. V. Հայրեհասուր.
Հայրեհասրայ ճութիւն. s. méd. nostalgie, mal du pays.
Հայրեհասրանի. a. qui habite la patrie. [patrie].
Հայրեհասրայր. a. qui sent la Հայրեհասրուն. s. indigène.
Հայրեհասրէ. qui connaît la patrie.
Հայրեհասրեպիւն. s. connaissance de la patrie.
Հայրեհասրում. a. qui a trahi sa patrie.
Հայրեհասրուրի. a. privé de la patrie, sans patrie.
Հայրեհասրողութիւն. s. l'abandon de la patrie.
Հայրեհասկան. a. paternel; patrimonial; — ստացուածք, patrimoine.
Հայրեհամոյ. s. chauvin.
Հայրեհամոյութիւն. s. chauvinisme. [père].
Հայրեհանկեց. s. qui a trahi son Հայրեհանուր. a. voué, dévoué à la patrie.
Հայրեհասրատմ. a. qui raconte les choses de la patrie.
Հայրեհասրէր. s. qui aime sa patrie, patriote; ճշմարիտ անձնանէր —, un vrai, dévoué patriote. [tique].
Հայրեհասրեկան. a. patriotique.
Հայրեհասրութիւն. s. amour de la patrie, patriotisme.
Հայրեհասրէժ. a. qui venge son père, sa patrie.

Հայրենակենցաբիւն. V. Հայրենեացազնութիւն.

Հայրենաձուր. a. donné par le père, par les ancêtres; paternel.

Հայրենաւեճ. a. transmis par le père, par les ancêtres, héréditaire. [patrie

Հայրենաւեր. a. qui détruit sa patrie; natif, natal;

— գաւառ. աշխարհ երկիր, pays natal, terre natale, foyers, patrie, pays de ses pères.

Հայրենիք. s. patrie, pays natal, lieu de la naissance; մէկը — էն վտարել, expatrier; — էն դուրս ելլալ, s'expatrier; յիշատակ հայրենեաց, le souvenir de la patrie; կնքիքը — ին նուիրել, se dévouer pour sa patrie; ծառայել հայրենեաց, servir sa patrie, rendre des services à sa patrie.

Հայրենօգուտ. a. utile à la patrie.

Հայրիկ. s. petit père, papa.

Հայրութիւն. s. paternité.

Հայրօրէն. V. Հայրաբար.

Հայց. s. demande.

Հայցական. s. gram. accusatif.

Հայցել. va. demander en suppliant, implorer, solliciter, prier, postuler; շնորհ —, demander une faveur, une grâce; — օգնութիւն, réclamer, implorer du secours.

Հայցող. s. solliciteur, postulant.

Հայցում. } s. demande, solli-

Հայցում. } citation, prière.

Հայտար. s. minér. arménite, armentine.

Հան. V. Հանի.

Հանածոյ. s. minéral.

Հանապազ adv. toujours, à tout moment, constamment, continuellement [toujours;

Հանապազարուիլ. a. qui coule

Հանապազակիր. a. qui porte toujours; adv en portant toujours.

Հանապազանո. V. Հանապազարուիլ.

Հանապազաջան. a. qui tâche toujours, très actif, très assidu.

Հանապազասուտ. a. qui ment toujours. [étendu.

Հանապազասարած. a. toujours

Հանապազատես. a. qui se voit toujours; qui voit toujours.

Հանապազափոխ. a. qui se change toujours.

Հանապազօրոյ. a. quotidien, de chaque jour; continué, assidu; adv. toujours, continuellement, assidument; — պատարագ, sacrifice perpétuel.

Հանապազօրոյեայ, Հանապազօրոյեան. V. Հանապազօրոյ a.

Հանապազօրոյիլ. vn. continuer, persévérer, être assidu à, ne pas cesser de, ne pas interrompre.

Հանապազօրոյիչ. s. continuateur, persévérant.

Հանապազօրոյութիւն. s. assiduité continuation, persévérance, persistance, suite.

Հանապազօր. adv. toujours, tous les jours.

Հանապազօրեայ. a. quotidien, de tous les jours, journalier.

Հանգամանք. s. condition, état, nature, situation, disposition; circonstances, détails, particularités; manière, façon; modèle, preuve.

Հանգամանօրէն. adv. avec toutes les circonstances.

Հանգանքիլ. s. cotisation, contribution, écot, portion, — հաւանոյ, symbole; — առաքելոց, le symbole des apôtres.

Հանգանակիլ. va. cotiser, se cotiser, boursiller; contribuer, aider.

Հանգանակութիւն. s. cotisation, écot, souscription.

անգէս. a. semblable, pareil, gal, conforme.

անգիս. s. repos; délassement; création; aise, aisance, commodité, bien-être; repos, pause, élâche, halte, trêve: fig. tombeau; repos, sommeil, mort; a. ranquille, paisible, sage; — առել, prendre du repos, des déassements, se reposer; — առնոն, onner du repos, reposer; հանքսեմեմ, commodément, à oisir, à son aise, à l'aise, aiément; — թողուլ, laisser tranquille, en paix; ժամերգութիւն անգստեան, office de complies.

անգիտակ. V. Հանգէս.
անգիտանալ. vn. égalier, être ou se rendre égal à, se mettre le pair avec, ressembler.

անգիտապատի. a. qui jouit l'un honneur égal. [pidité.

անգիտարազ. a. d'une égale rասնգիտութիւն s. égalité, parité, ressemblance, conformité; analogie.

անգոյն. adv. comme, en guise ie, à la façon de; comme, presque; a. V. Հանգունակ.

անգոյց. s. nœud, lien; bot. nœud; fig. nœud, difficulté; գորչեան —, nœud gordien; — ընել, faire un nœud, nouer.

անգունակոյ Հանգունական, Հանգունակից, Հանգունասիպ, Հանգունատ. a. semblable, conforme, égal, uniforme.

անգուցանել. va. reposer, faire reposer, laisser respirer ou reposer; délasser, donner du repos.

անգուցատ. a. qui a un nœud; noué.

անգուցեալ. a. reposé, délassé; trépassé, décédé, feu, défunt; — ն, le défunt; — տիար... le feu monsieur....

Հանգչեցնել. V. Հանգուցանել.

Հանգչիլ. vn. se reposer, respirer, reposer, se délasser, prendre du repos; chômer; mourir, décéder; *առն հանգչի* ..., ci-git ...

Հանգաւար. adv. tranquillement, à son aise.

Հանգաւակ. a. tranquille; s. quiétiste.

Հանգաւականութիւն. s. quiétisme.

Հանգատանալ. V. Հանգչիլ.

Հանգատանոց. V. Հանգաւարան. [repos.

Հանգաւետ. a. qui aime le Հանգաւար. } s. lieu de re- Հանգաւարան. } pos, reposoir; fig. tombeau.

Հանգաւար. } a. qui re- Հանգաւարացի. } pose, qui donne du repos, délassant.

Հանգաւել. a. plein de repos, commode, très commode, très sûr.

Հանգստեւտութիւն. s. commodité. [հար.

Հանգաւար. V. Կերեգանգանգանգ. s. tombeau.

Հանգստութիւն. s. repos, tranquillité, aise, commodité; — չուիլ, il n'a pas de repos.

Հանգստրէն. V. Հանգաւար. Հանգրիմածել. a. retroussé, relevé, serré.

Հանգրինել. va. trousser, retrousser, relever, serrer.

Հանգրիմութիւն. s. retroussement.

Հանգրուան. s. habitation, demeure; hameau, village; étable, bercail; rade.

Հանգար. a. tranquille, paisible, posé, calme, grave; adv. tranquillement, doucement, tout doucement, avec calme.

Հանգարաւար. adv. tranquillement, paisiblement.

Հանգարաւարոյ. a. qui a un

caractère tranquille, paisible, tranquille.

Հանդարազանաց. a. qui marche tranquillement, qui coule doucement; — *արև.*, ruisseau qui a un cours paisible.

Հանդարամիս. a. qui a l'esprit tranquille. [տիլ.

Հանդարամայլ. V. **Հանդար-Հանդարապետ.** adv. tranquillement

Հանդարաաստիս. a. qui a le cœur tranquille, paisible.

Հանդարացում. s. apaisement.

Հանդարաբայլ. V. **Հանդար-ազանաց.**

Հանդարեցնել. va. tranquilliser, calmer, apaiser; faire cesser, adoucir.

Հանդարեցուցիչ. s. apaiseur.

Հանդարելի. vn. se tranquilliser, se reposer, se tenir en repos, se calmer, s'apaiser; être tranquille, se tenir tranquille, cesser, se taire, demeurer dans le repos.

Հանդարելի. adv. tranquillement, doucement, tout doucement, posément, bellement.

Հանդարուրիւն. s. tranquillité, repos; tranquillité, flegme, sang-froid; — *Ծովու կրից*, le calme de la mer, des passions. [բար.

Հանդարաօրէն. V **Հանդարա-Հանդերձ.** s. habit, vêtement, habillement. — *լայն անձուկ* ou *նեղ շքերդ*, habit large, étroit, magnifique; — *առանց խորշարշանի*, habit sans plis.

Հանդերձ. prép. avec; *զաւակներով* —, avec ses enfants; *այսու* —, avec cela, en outre, de plus; *այլովքն* —, et cætera, ainsi de suite; — *այսու ամենայնիւ*, outre ou malgré tout cela, après tout, toutefois.

Հանդերձանի. spl. habits, vêtements; draperies.

Հանդերձապետ. s. grand maître de garde-robe, ministre du palais; linger, lingère; intendant, régisseur, économe.

Հանդերձասենեակ. s. garde-robe.

Հանդերձասուն. } s. garde-robe,
Հանդերձարան. } lingerie, vestiaire.

Հանդերձարար. s. tailleur.

Հանդերձեալ. a. préparé, composé; somptueux, splendide, magnifique; futur; — *կեանք*, la vie future; — *աշխարհ*, l'autre monde; — *ք* s. l'avenir; *ի հանդերձ Զերուսե*, dans l'autre monde.

Հանդերձեղէն. s. trousseau.

Հանդերձել. va. préparer, apprêter.

Հանդերձիկ. s. méchant habit.

Հանդէպ. prép. devant, vis-à-vis, en face ou en présence de, à l'opposite, contre; *ի* —, adv. devant, devant soi, par devant, de front.

Հանդէս. s. fête, solennité, réjouissances publiques; procession, cérémonie religieuse, cortège; pompe, apparat, étalage, exposition, parade, montre, appareil magnifique; caractère; revue (journal); scène, spectacle, jeux; — *Թաղման*, funérailles, obsèques, convoi; *հանդիսիւ*, solennellement, pompeusement

Հանդիպակաց. a. opposé; s. objet; — *լուսին*, la lune en opposition

Հանդիպակողմ. s. le côté opposé.

Հանդիպեցնել. va. faire rencontrer.

Հանդիպիլ. vn. rencontrer, se rencontrer; obtenir, trouver, gagner, atteindre; jouir de; se rencontrer, arriver, se présenter,

offrir, coincider, s'accorder; հարու —, se rencontrer.

անդիպող. s. celui qui rencontre.

անդիպութիւն. } s. rencontre;
անդիպում. } coincidence;

բարու —, entrevue.

անդիսարեւ. s. estrade.

անդիսադէ. V. Հանդիսա-
ես.

անդիսադիր. s. agoneothète,
résident d'un combat d'une
lité, des jeux; exposant.

անդիսադրեալ a. exposé.

անդիսադրութիւն. s. célébra-
tion, solennité.

անդիսական a. solennel, pu-
blic, pompeux; s. spectateur, as-
sistant.

անդիսականաւարութիւն. s. cé-
lébration d'une fête ou d'une so-
lennité.

անդիսակից. s. compagnon
l'une solennité.

անդիսանալ. vn. se signaler,
s'illustrer, se rendre remarqua-
ble, se célébrer, se distinguer
par; se montrer, paraître; քա-
ղայողք —, faire des conquêtes
prodigieuses, faire des merveilles;
յաղթող —, demeurer victorieux.

անդիսանալ. s. chef de la fête,
de la solennité. |ment.

անդիսապէս. adv. solennelle-
ment.
անդիսասէր. a. qui aime les
solennités, les fêtes.

անդիսասրահ. s. salle de fêtes.

անդիսավայր. } s. endroit d'une
անդիսատեղի } fête ou d'une
cérémonie

անդիսաես. s. spectateur; —
ըսու. être —, assister à; — ք,
le public. [trice.

անդիսատեսուհի. sf. specta-
տրուհի.
անդիսարան. s. scène, specta-
cle.

Հանդիսաւոր. a. solennel, pom-
peux; public; — կերպով. V. Հան-
դիսաւորապէս.

Հանդիսաւորապէս. } adv. so-
Հանդիսօրէն. } lennelle-
ment. [nité.

Հանդիսաւորութիւն. s. solen-
նութիւն.
Հանդիսաւորապայլութիւն. s. solen-
նութիւն.

Հանդիսորդ. s. spectateur.

Հանդիսութիւն. s. solennité.

Հանդուժել. vn. souffrir, sup-
porter, endurer, résister; pou-
voir.

Հանդուժելի. a. supportable,
tenable, endurable.

Հանեալ. a. ôté; répudié; երաց
—, à l'exclusion, exclusivement.

Հանել. vn. faire sortir; ôter,
tirer; enlever, extraire, soustraire,
déduire, retrancher; offrir, présen-
ter; divulguer, publier; monter,
élever, porter en haute; arith.

սուստրա: աչքէն —, faire per-
dre les bonnes grâces, la faveur,
l'affection de qn.; ժողովուրդին
աչքէն —, dépopulariser; հ վեր
—, faire savoir, découvrir, ma-
nifester, révéler, annoncer. dé-
voiler, déceler, démasquer; —
ջուր, puiser de l'eau; հ բաց —,
exclure; renvoyer, congédier;
ակռան —, arracher une dent;
ակռայ —, pousser une dent à
qn.; կոշիկները՝ մուշակները՝
գուլպաները —, ôter ou tirer ses
bottes, ses souliers, chaussettes
ou ses bas, se déchausser; նաւէ
—, débarquer; արիւն —, tirer
du sang, saigner; — բանտէ, ti-
rer de prison; — հետեւանք, ti-
rer une conséquence; վրէժ —, ti-
rer vengeance, se venger; վի-
ճակ —, tirer au sort, tirer une
loterie; սուրը պատեանէն —,
tirer l'épée du fourreau; — օ-

գում, tirer parti, du profit, utiliser; *խզու* —, tirer la langue.
Հանելուկ. s. énigme; — *ը գըտնել*, deviner une —; — *մտաշարկել*, proposer une —.
Համբ. s. grand'mère, grand'maman, aïeule.
Հանիկ. V. Հանի.
Հանճար. s. intelligence, esprit; génie, talent; rhét. enthymème.
Հանճարաբան. a. bel esprit, spirituel, sentencieux.
Հանճարաբանութիւն. s. discours ingénieux, saillie.
Հանճարաբար. adv. ingénieusement. [science.
Հանճարազիտութիւն. s. sagesse,
Հանճարազիւ. a. ingénieux.
Հանճարալի.
Հանճարալիք. { a. plein de gé-
Հանճարալից. { nie.
Հանճարական. Հանճարաւոր.
V. Հանճարեղ.
Հանճարաօտ. a. qui a beaucoup de talent.
Հանճարատէր. a. doué de génie.
Հանճարեղ. a. ingénieux, intelligent, plein d'esprit, spirituel: — *մարդ*, homme de génie, de talent. [gence, esprit.
Հանճարեղութիւն. a. s. intelligence.
Հանճարեղ. vn. s'ingénier, inventer, imaginer.
Հանճարիմաց. V. Հանճարեղ.
Հանճարիչ. s. inventeur.
Հանուկցնել. va. déshabiller.
Հանուիլ. vn. se déshabiller.
Հանում. s. action de faire sortir, d'ôter; extraction; arith. soustraction; — *ընել*, faire une soustraction. [versel.
Հանուր. a. tout; général, universellement.
Հանրաբար. adv. généralement, universellement.
Հանրագէտ, **Հանրագիտական**. a. encyclopédique.

Հանրագիտակ բառարան. } s.
Հանրագիտարան. } encyclopédie. [dic
Հանրագիտութիւն. s. encyclopédie.
Հանրալիք. s. pétition.
Հանրալրութիւն. s. pétition.
Հանրագայից. a. de toutes les nations, international.
Հանրաժողով. s. congrès.
Հանրախա. s. épidémie.
Հանրախայից. a. épidémique.
Հանրաժամօք. a. universel, illustre, célèbre.
Հանրական. a. général, universel: public.
Հանրակառ. s. omnibus.
Հանրակին. s. femme publique.
Հանրահանդէս. s. fête générale.
Հանրահօբի. s. algèbre.
Հանրահատուղէտ. s. algébriste.
Հանրահատական. a. algébrique.
Հանրահատուել. va. algébriser, faire de l'algèbre.
Հանրահատուղ. s. algébriste.
Հանրահատուօրէն. adv. algébriquement. [թօք.
Հանրահայակ. V. Հանրաժամօք.
Հանրամեծար. a. respecté de tous.
Հանրային. a. public; — *օգուտ*, le bien, l'utilité publique; — *կարծիք*, l'opinion publique; — *կրթութեան նախարար*; ministre de l'Instruction Publique.
Հանրանու. s. mar. coche.
Հանրաօտ. V. Հանրոգութեան.
Հանրապետական. a. s. républicain. [publicanisme.
Հանրապետականութիւն. s. république.
Հանրապետութիւն. s. république.
Հանրասեղան. s. table d'hôte.
Հանրասուածեան. s. panthéiste. [théisme.
Հանրասուածութիւն. s. panthéisme.
Հանրավար. s. démocrate.

Գրավարական. a. démocracie; s. démocrate. [tie.
Գրավարափիւն. s. démocracie.
Գրացում. s. généralisation.
Գրացնել. va. généraliser.
Գրութիւն. s. le public.
Գրօգուս. a. d'utilité publique, ile au public; — *Շինութեանց սխարար*, ministre des Travaux publics.
Գի. s. minéral, mine.
Գիտաբան. s. minéralogiste.
Գիտաբանական. a. minéralogique. [logie.
Գիտաբանութիւն. s. minéralogie.
Գիտագէտ. s. minéralogiste.
Գիտագիտական. a. minéralogique. [gie.
Գիտագիտութիւն. s. minéralogique.
Գիտագիտօրէն. adv. minéralogiquement.
Գիտագործ. V. Հանգահան.
Գիտածուխ. s. charbon minéral, houille.
Գիտահան. s. mineur.
Գիտային. a. minéral; — *Զուր*, au minérale, — *ածուխ*. V. Հանածուխ.
Գիտաջուր. s. eau thermale; au minérale.
Գնավասակ. a. mineur; — *ործաւոր*, ouvrier —. [mines.
Գնատէր. s. propriétaire de տօն.
Գտնել. va. consumer, faire déérir, épuiser.
Գտնի. vn. se consumer, dépérir, s'épuiser, languir; — *մաշել*, ondre, dépérir, fondre à vue l'œil.
Գտնիւ. s. compte, calcul, suppuration; *ճիշդ՝ մանրամասն՝ վերջին* —, compte exact, détaillé, lnal; — *ընել*, faire le compte, un compte, calculer; *ի հաշիւ՝ յառուով տալ*, donner à compte, par compte; *ի* —, à compte, à

valoir; *ի-իւր*, pour son compte; *կլոր* —, compte rond; — *տալ*, rendre compte, rendre ses comptes, *մէկուն հաշուին սերպել*, tenir compte d'une somme à qn.; — *ընել*, dresser un compte, tenir les comptes; — *քանկ*, ouvrir un compte; — *ը դրցել*, clore, régler, terminer, arrêter le compte, solder; *մաքրել՝ սրբել* — *ը*, apurer un compte, — *ը շարկել*, mettre ses comptes en règle; — *ցուցընել՝ ընդունել՝ քննել՝ ձշղել*, présenter, recevoir, examiner, vérifier un compte; — *տեսնել*, faire le compte; *ծառայիւն* — *ը տեսնել ու ճամբել*, donner son compte à un domestique, lui faire son compte; — *ընարտօթեան*, compte; exact comparaison; *հաշուին անցունել՝ դնել*, passer, mettre qch en compte, le mettre sur un compte.
Հաւս. } a. estropié, im-
Հաւսանողամ. } potent; *ստիւք*,
 infirme des deux pieds, boiteux.
Հաւսել. } va. estropier.
Հաւսեցնել. }
Հաւսծիլ. vn. s'estropier, être estropié.
Հաւսմոս. a. estropié.
Հաւսութիւն. s. état d'une personne estropiée, clochement.
Հաւտուագէտ. s. calculateur.
Հաւտուագրկոյք. } s. carnet.
Հաւտուագրկում. }
Հաւտուակալ. s. comptable.
Հաւտուակալութիւն. s. comptabilité. [calcul.
Հաւտուական. a. de compte, de **Հաւտուատնական.** }
Հաւտուատնոցան. } s. comptoir.
Հաւտուարան. }
Հաւտուատեր. } s. carnet.
Հաւտուատերակ. }
Հաւտուեկիտութիւն. s. calcul.

Հառուեգիրք. s. livre de comptes, journal.
 Հառուել. va. compter, calculer.
 Հառուեկալ. s. comptable.
 Հառուեկալութիւն. s. comptabilité; tenue des livres.
 Հառուեկէիւ. s. bilan. balance.
 Հառուեկմտեալ. V. Հառուեգիրք.
 Հառուեյարդար. s. liquidateur.
 Հառուեյարդարութիւն. s. liquidation.
 Հառուեպահ. s. comptable.
 Հառուեբարիկ. s. livret.
 Հառուեմար. } s. tenue de
 Հառուեմարմար. } livre.
 Հառուեռն. V. Հառուեռնդան.
 Հառուեռնութիւն. s. reddition
 Հառուեցոյց. } s. facture;
 Հառուեցուցակ. } exposé de comptes.
 Հառուեփայլ. s. taille.
 Հառուեֆենիչ. s. censeur.
 Հառուընթաց. s. compte courant; — բանալ, ouvrir un
 Հառուընկեր. s. associé, correspondant. [réputé.
 Հառուիլ. vn. passer pour, être
 Հառուիչ. s. calculateur, compteur.
 Հառում. s. consommation, dépense, langueur.
 Հառուոց. s. barème.
 Հաս. a. réconcilié; propice, favorable, doux, bienveillant.
 Հասասէր. s. pacifique.
 Հասասիրական. a. pacifique.
 Հասարան. s. propitiatoire.
 Հասարար. s. conciliateur, réconciliateur; a. conciliant, pacifique; — կերպով, à l'amiable; — միջնորդ, arbitre; — դատարար, juge de paix; — դատարան, tribunal de juge de paix.
 Հասարարութիւն. s. conciliation, réconciliation.

Հասելի. a. réconciliable.
 Հասեցնել. va. concilier, réconcilier, accommoder.
 Հասեցում. s. conciliation.
 Հասեցուցիչ. V. Հասարար.
 Հասութիւն. s. conciliation, réconciliation, accommodement, paix; է — արեւ. V. Հասել. — ընել V. Հասուիլ; — կրեքել. conclure la paix; դաշն հանաքեան, traité de paix.
 Հասուիլ. vn. se réconcilier, se raccommoder, faire la paix
 Հասիլ. V. Հասել.
 Հասիւն, Հասում. V. Հափիւն.
 Հասա. interj. hé bien!
 Հասեկ. s. hâte, promptitude, précipitation; — ou — կերպով. adv. en hâte, à la hâte, promptement, sur-le-champ, rapidement.
 Հասեկեկ. vn. se hâter, se dépêcher. se presser.
 Հասեկեկով. V. Հասեկ. adv.
 Հասպասա. adv. précipitamment.
 Հասպակ. adv. très souvent, bien souvent. [homme).
 Հասուն. s. clabaud (chien et
 Հասել. vn. aboyer; fig. aboyer, clabauder.
 Հասեցնել. va. faire aboyer.
 Հասիւն. s. aboiement.
 Հասող. s. aboyeur.
 Հասայ. V. Հասայանք.
 Հասայալիր. a. plein de soupirs.
 Հասայալտան. a. entremêlé de soupirs. [soupleirante).
 Հասայանայ. a. d'une voix
 Հասայանք. s. soupirs; — արձակել, pousser des soupirs.
 Հասայել. vn. soupirer, pousser des soupirs; արտիկ խորէն —, pousser de profonds soupirs.
 Հասայիւն. }
 Հասայում. } s. soupirs.

ս. s. maturité; arrivée; impôt, roit; fonds; rente; don, offrande.
 սասդդգժ. s. arrérages.
 սասդդդի. vn. arrérager.
 սասկ. s. taille, stature; âge; նստական՝ մասաղ՝ տխնդծ —, remier, jeune âge; ծերացեալ -ով, avancé en âge; ծերացեալ -ou— ծերութեան, âge avancé, ieillesse; բարձր -ով, de grande taille. grand; երիտասարդ -ով, jeune; կարճ -ով, de petite taille, etit; աճում -ի, croissance; աջ -յութեան —ի մէջ, pendant le as âge. — աննեալ, grande taille; զարգանալ —ով, s'avancer en âge, է հասակի, à l'âge de ծաղիկ —ի, à la fleur de son ge; V. Ծաղիկ.
 սասկաբեր. } a. d'une belle
 սասկազեղ. } taille, grand.
 սասկայից. a. } âgé, adulte.
 սասկակից. a. } de même âge.
 սասկայալի. a. } de grandeur
 ature, le.
 սասկազեալ. a. } âgé.
 սասկաւոր. } a. } âgé.
 սասկեայ. }
 սասկելի. a. } compréhensible.
 սասառ. } s. } rentier.
 սասառ. }
 սասառեի. sf. } rentière.
 սասարակ. a. } commun, ordi-
 aire, vulgaire, banal, trivial:
 ommun, public; s. lieux, cabi-
 et d'aisance; — անուն, nom com-
 un; միտք՝ կարծիք — այ, le
 ens commun; ծախիւք — այ,
 'frais communs; aux frais de
 ublic; — այ հասարակութեամբ,
 'un commun accord; էքք — այ.
 քս affaires publiques; — տեղիք,
 eux communs; օգուտ — այ,
 intérêt commun ou public; — օր,
 ididi; jour ordinaire; — դէպք, mi-
 uit; — բայ, verbe déponent; — այ

կեանք, vie commune; — տարի,
 année commune; թշնամի — այ,
 l'ennemie commun.
 Հասարակարարութիւն. s. ba-
 nalité. [կօրէն.
 Հասարակարար. V. Հասարա-
 Հասարակութեան. a. } commun,
 général.
 Հասարակած. s. } astr. } équateur.
 Հասարակածայի. a. } astr. } é-
 quatorial. [teur.
 Հասարակածի. s. } astr. } qua-
 Հասարակական. a. } commun,
 public, général; commun, ordi-
 naire; s. } communiste.
 Հասարակականութիւն. s. } com-
 muniste. [կօրն.
 Հասարակակօրն. V. Հուրա-
 Հասարակասեան. a. s. } ré-
 publicain. [blique.
 Հասարակասեանութիւն. s. } répu-
 Հասարակատր. a. } zélé pour
 l'intérêt public, attaché à la cause
 commune
 Հասարակաց. a. } commun, pu-
 blic, banal.
 Հասարակորդ. s. } la commune.
 Հասարակորդական. } s. } com-
 Հասարակորդեան. } muniste,
 communard. [munisme.
 Հասարակորդութիւն. s. } com-
 Հասարակութիւն. s. } commu-
 nauté; le public; — Հայաց, la
 communauté arménienne; առաջի
 — եան, devant le public.
 Հասարակուրդ. s. } commune.
 Հասարակօգուտ. a. } utile au
 public, d'utilité publique.
 Հասարակօր. s. } midi.
 Հասարակօրեայ. a. } de midi;
 équinoxial.
 Հասարակօրէն. adv. } commu-
 nément, ordinairement, d'ordi-
 naire.
 Հասարակօրութիւն. s. } équinoxe.
 Հասարակի. s. } pancrace.

Հանկ. s. épi; *սուկեփսյլ* — ք épis dorés; *քաղել* —, glaner; — *ար-Հակել*. épier, monter en épis; *ծաղկեկերու* —, panicule.

Հասկաբեր. a. qui porte, produit des épis; —, *ըլլալ* monter en épis.

Հասկաբուռ. a. bien épié, grenu

Հասկեհաս. a. dont les épis sont mûrs. [d'épis.

Հասկահասութիւն. s. maturité

Հասկածի. a. en forme d'épis.

Հասկածուկ. s. Ichtyol. atherine.

Հասկեցալի. a. compréhensible.

Հասկեցալ. vn. comprendre.

Հանկացող. a. s. connaisseur.

Հասկացողութիւն. V. Հասութիւն.

Հասկաբաղ. a. qui ramasse des épis, glâneur; s. glanage, glane, glanure; — *ընել*, ramasser des épis, glaner.

Հասկաբաղել. V. Հասկաբաղրել.

Հասկէ. s. point d'arrivée.

Հասկեալ. V. Հասկեցալ.

Հասկընել. va. faire comprendre.

Հասկցող. V. Հասկացող.

Հասնիլ. vn. arriver, parvenir; joindre, toucher, atteindre, attraper, surprendre; arriver, obtenir; mûrir, arriver à la maturité; comprendre; *անակնկալ կերպով զրպ* —, surprendre; tomber comme une bombe; *պատուի* —, parvenir, être promu à une dignité; *պաշտօնի* —, obtenir, accrocher une place.

Հասողութիւն. s. compréhension, appréhension, entendement; intelligence, portées.

Հասոյթ. s. rente; recette, revenus.

Հասու ըլլալ. vn. saisir, comprendre, concevoir, sentir.

Հասութեբեր. a. qui porte des recettes, des revenus, des rentes.

Հասութեբուռ. } s. rentier.
Հասութեբեր. }

Հասութի. va. renter, arrenter.

Հասութիւն. V. Հասողութիւն.

Հասութեւ. s. arrentement.

Հասուլ. a. adulte; — *աղջիկ*, fille —

Հասուլ. s. l'action d'arriver, arrivée, arrivage; V. Հասողութիւն.

Հասուն. a. mûr; — *Հասակ մարդ խորհուրդ միտք*, âge, homme, projet, esprit mûr.

Հասունացալ. vn. mûrir, devenir mûr.

Հասունացնել. va. mûrir.

Հասունեալ. V. Հասունացալ.

Հասունութիւն. e. maturité.

Հասունցնել. V. Հասունացնել.

Հասուցանել. va. faire arriver, faire parvenir; faire atteindre; cuire, faire cuire; apprêter; mûrir, rendre mûr.

Հաս. a. épais, gros.

Հասաբաղուկ. a. qui a le bras fort, au bras vigoureux, robuste.

Հասափոս. a. solide; énorme; volumineux. [հիւս.

Հասախարիս. V. Հասա-Հասախարիս. a. dont la peau est forte, épaisse.

Հասախոս. a. fortement lié.

Հասախառոյց. a. solidement bâti, solide.

Հասառաւոր. a. fort, robuste, vigoureux. [manière solide.

Հասառհեղոյս. a. cloué d'une

Հասառհիւս. a. qui a le fondement solide, ferme, stable.

Հասառնդուն. a. dont le plafond est solide.

Հասառնդ. a. qui tire ferme (l'arc); bien bandé.

Հասառղեղ. a. qui a l'arc solide.

Հասառմաղիլ. a. qui a les griffes fortes.

Հաստեմեո. a. fort, robuste.
Հաստեմար. a. très solide, très ferme. [solide.
Հաստեյարկ. a. qui a un toit
Հաստեմայ. vn se fortifier, se consolider; devenir gros ou épais, grossir.
Հաստեմդամ V. Յայրանդամ.
Հաստեօրեմած. a. construit solidement, solide.
Հաստեպինդ. a. ferme, solide.
Հաստա. a. solide, ferme, stable; sûr, positif, certain: s. géom. solide; — ou — *կերպով*, adv. fermement, solidement, d'une manière solide; fermement, sûrement, positivement.
Հաստաարքան. a. dont la parole est sûre, véridique, exact.
Հաստաարքար. adv. fermement, solidement, d'une manière solide; fermement, sûrement, positivement.
Հաստաարքանկ. a. établi ou fixé dans un pays, qui n'est pas errant, sédentaire.
Հաստաարզոյն. a. très solide, très ferme; adv. fermement, sûrement.
Հաստաարքանկան. a. stéréographique.
Հաստաարքանքին. s. stéréographie.
Հաստաարդե. s. stéréoscope.
Հաստեակեղակմ. a. solidement relié. [միտ
Հաստեակեղամ V. Հաստաարքանքանկամնութիւն V. Հաստաարքանքին.
Հաստեակեղան. a. ferme, solide, affirmatif; — *առաջարկութիւն*, proposition affirmative.
Հաստեակեղանոյց. a. solidement bâti, solide.
Հաստաարմիտ. a. ferme.
Հաստաարմտութիւն. s. fermeté

Հաստաարմտութիւն. adv. fermement. [consolider.
Հաստաարմայ. vn. s'affermir, se consolider.
Հաստաարմե. a. solide.
Հաստաարմեպ. a. stéréométrique; s. géom. solide.
Հաստաարմեպութիւն. s. stéréométrie [բար.
Հաստաարմեպե. V. Հաստաարմեպեմ.
Հաստաարմեպեմ. a. bien fondé.
Հաստաարմեպ. a. stéréotype; s. stéréotypie; stéréotypage.
Հաստաարմեպիկ. va. stéréotyper.
Հաստաարմեպութիւն. s. stéréotypie; stéréotypage. [ferme.
Հաստաարմայլ. a. qui a le pas
Հաստաարմի. a. à établir.
Հաստաարմ. va. affirmer, confirmer. approuver, assurer, certifier, attester, garantir; établir, fixer, fonder, déterminer, contracter; rétablir, remettre; fonder, créer, faire.
Հաստաարմեպեմ. a. affirmatif, confirmatif.
Հաստաարմեպեմ. s. fermeté, solidité, stabilité, affermissement, consistance, fixité; fermeté, constance; consolidation, force. raffermissement, rétablissement; soutien, base, support; affirmation, confirmation, assertion, aveu, autorisation, certitude, ratification; firmament; établissement; — *մտքի*, constance; — *առնել*, s'affirmer, se confirmer, se certifier; — *թիւրմ.* V. Հաստաարմեմ. adv.
Հաստաարմիկ. vn. s'établir, se fixer; se confirmer, se certifier; s'appuyer, compter sur, se rassurer.
Հաստաարմ. s. établissement.
Հաստաարմե. a. ferme, solide, stable, fixe, certain, sûr, positif; — *կերպով*, tenir bon, se te-

- nir ferme, se soutenir; — *կերակուր*, aliment, nourriture solide; V. *Հաստա*, adv.
- Հաստատորէն**, V. **Հաստաօրար**.
- Հաստարան**, s. appui, soutien, support; contrefort; — *հրահի*, affût.
- Հաստարմա**, a. qui a de solides racines; enraciné, bien établi, ferme, solide.
- Հաստափոր**, a. ventru.
- Հաստգլուխ**, s. tête dure.
- Հաստեայ**, s. gâteau, pâtisserie; *մերդէն* —, pâté.
- Հաստիչ**, s. créateur, producteur.
- Հաստիկ**, a. un peu épais, gros, fort.
- Հաստյր**, a. violent; — *զէրք*, profonde plaie; — *հարուած*, coup de grâce.
- Հասոց**, s. cloison.
- Հաստած**, s. créature, chose créée; structure; construction.
- Հաստաթիւն**, s. épaisseur, grossueur.
- Հաստում**, s. création.
- Հասցի**, V. *Օրհագիր*.
- Հասցնել**, V. *Հաստեցանել*.
- Հա**, s. grain; pièce, morceau, nombre, tête; — *մէ*, un seul.
- Հասաքիկ**, s. ornith. gros-bec.
- Հասալից**, a. grenu
- Հասած**, s. section, paragraphe; secteur; césure.
- Հասածայր**, s. chir. moignon.
- Հասական**, V. *Հասու*.
- Հասակաօր**, s. chagrin.
- Հասակարկա**, a. rapetassé, rapiécé; composé. [tersection.
- Հասակէտ**, s. géom. point d'in-
- Հասականար**, s. morceau, coupe, rognure, fragment.
- Հաստահարց**, s. qui devine par le moyen des grains, sorcier.
- Հաստահարցութիւն**, s. divination par le moyen des grains.
- Հասանող**, s. coupeur; sécante; tranchant.
- Հասանուազ**, s. mus. sonate.
- Հասապտուղ**, s. bot. baie.
- Հասաւոր**, a. granulé, granuleux.
- Հասաւորել**, va. granuler.
- Հասաւորութիւն**, } s. granula-
Հասաւորում, } tion.
- Հասափար**, s. minér. granit.
- Հասափարայիւն**, } a. granitique;
Հասափարեայ, } de granit.
- Հասեայ**, a. coupé; châtré
- Հասընտիր**, a. de choix, d'élite, choisi; s. chrestomathie. recueil; — *բարձրութիւն*, une foule d'élite.
- Հասիկ**, s. petit grain, granule; *մէկ* —, unique; *հասիկ* —, un à un, distinctement.
- Հասիւն**, s. bot. pyrène.
- Հասիչ**, a. coupeur; — *զէրք*, armes tranchants.
- Հասկիլի**, vñ. perdre haleine, en perdre haleine, n'en pouvoir plus, être suffoqué; *հասկած* *Հայնով*, avec une voix entremêlée de sanglots.
- Հասկատ**, V. *Կատա*.
- Հասեանար**, a. méd. granuleux.
- Հասեանարութիւն**, s. méd. granulation.
- Հասնիլ**, V. *Մզարիլ*.
- Հասոր**, s. morceau, fragment, pièce, bloc, tronçon; tome, volume; *երկրորդ* —, tome deux. second volume; fig. — *հազարս*, partie de moi-même, mon âme, ma chère âme.
- Հասարան**, a. à plusieurs volumes, volumineux.
- Հասորիկ**, s. petit volume; fig. *հազարս* — *ը*, ma chère âme, idole de mon âme.
- Հասու**, a. coupant, tranchant, aigu; fig. décisif, tranchant, péremptoire.
- Հասումած**, s. fraction, section,

division; fragment, tranche, morceau, pièce; retranchement, séparation; segment; transmigration, colonie, émigration.

Հատածակողմ. s. prisme.

Հատածակողմեան. a. prismatique.

Հատածակ. a. prismatique. Հատածայե. s. général de division.

Հատածի. va. séparer, détacher. Հատածի. vn. se séparer, se détacher. [pièces, composé.]

Հատածոյ. a. de plusieurs

Հատակներ. } a. qui met en Հատակներ. } morceaux, qui fragments.

Հատում. s. incision, coupe, taille, coupure; séparation; — անդամոց, amputation.

Հատուցանի. vn. rendre, restituer; payer, acquitter, rembourser, déboursér; compenser; couper, trancher; — վնասն, dédommager, indemniser.

Հատուցանիք. a. payable; solvable. [bilité.]

Հատուցանիչութիւն. s. solvabilité. Հատուցանող. } s. celui qui rend, Հատուցիչ. } qui restitue; payant, payeur; rémunérateur.

Հատուցում. s. restitution; paiement, remboursement. déboursement; rétribution, rémunération, récompense; compensation, don, offrande; coupe; — վնասոց, dédommagement, indemnité, réparation; հ —, en payement; en revanche; — ընել, récompenser; réparer.

Հատցնի. V. Սպասել.

Հարազա. a. légitime, authentique; naturel, véritable, vrai, sincère, intime; s. frère; proche parent.

Հարազատար. adv. légitimement; en frère; sincèrement, intimentement. [թի.]

Հարազատեցնալ. V. Հարազատեցնալ. V. Հարազատար.

Հարազատի. vn. devenir frère; s'allier, contracter une parenté.

Հարազատութիւն. s. légitimité, authenticité; fraternité; parenté.

Հարազատեցնել. V. Հարազատար.

Հարած. s. plaie, ulcère.

Հարամանի. s. serpent; démon.

Հարամղան. } s. bousculade.

Հարամղում. } Հարամղի. va. bousculer.

Հարաս. s. baliveau.

Հարաբել. va. baliver.

Հարաւում. s. balivage.

Հարաւ. s. sud, autan, vent du midi; le sud, le midi; արեւելեան —, sud est; արեւմտեան —, sud-ouest; հողմ հարաւայ, vent du midi; — կը փչէ, le vent du midi souffle.

Հարաւակողմ. } s. le midi, le Հարաւակոյս. } sud, le côté du sud; a. du côté du sud.

Հարաւահողմ. s. autan, auster, sud, le vent du midi.

Հարաւայոյզ. s. aurore australe ou boréale.

Հարաւայից. a. du sud, méridional, austral: — արեւելք, sud-est; — արեւմուտք, sud-ouest; — արեւելեան, du sud-est; — արեւմտեան, du sud-ouest.

Հարաւումի. s. champ, campagne; produits de la terre, récolte, semailles, semence, moisson.

Հարբեցութիւն. V. Արբեցութիւն

Հարբիայից. a. catarrhal.

Հարբար. s. bot. amaralie.

Հարբուխ. s. path. rhume, ca-

tarrhe; — ըլլալ, — է բռնուել, s'enrhumer, gagner ou attraper un rhume.

Հարբուխոս. a. enrhumé.

Հարբուցիք. a. qui touche légèrement, qui effleure, superficiel, léger, passager; — ou — կերպով. adv. en touchant légèrement, superficiellement, légèrement, en passant, en courant, par manière d'acquit, négligemment, d'un air distrait.

Հարբուցիքորէն. adv. superficiellement, en passant.

Հարբ. a. uni, aplani, plan, plat, ras, de niveau, bien égal; uniforme, pareil, égal; adv. d'une manière unie; uniformément, également, droitement; — հաւասար, de niveau, au niveau.

Հարբագաւառ. s. province plate.

Հարբագեօթն. } s. esplanade.

Հարբապայր. } s. mappemonde,

Հարբադունդ. } planisphère.

Հարբածաւայ. a. également étendu, plan, plat; — ծով, mer unie.

Հարբակ. s. niveau.

Հարբակել. va. niveler.

Հարբահասար. V. Հարբայասակ.

Հարբաձեւ. a. d'une forme plate.

Հարբայասակ. a. plan, plat, à fleur de terre, de plain-pied; au niveau de la terre, nivelé; — ընել, abatte au niveau du sol, raser; niveler.

Հարբաչափ. s. niveau.

Հարբաչափել. va. niveler.

Հարբաչափող. s. niveleur.

Հարբաչափութիւն. s. nivellement.

Հարբաբանդակ. s. bas-relief.

Հարբել. va. aplanir, planer, unir, égaliser, rendre égal; dé-

grossir, raboter, adoucir, niveler, mettre au niveau de ou de niveau avec, affleurer.

Հարբերեալ. V. Մակերեալ.

Հարբիչ. s. planeur, niveleur.

Հարբյասակ. V. Հարբայասակ.

Հարբնուլ. vn. sauter en arrière, tressaillir de peur de. prendre de l'ombrage, s'effaroucher, s'effrayer.

[égalité, niveau.

Հարբութիւն. s. aplanissement;

Հարբութեանել. va. faire tressaillir de peur, donner de l'ombrage, effaroucher, effrayer, écarter, éloigner.

Հարիչ. a. celui qui frappe; mus. archet.

[cinq pour cent.

Հարիւր. a. cent; հինգ առ —,

Հարիւրադուռ. a. à cent portes.

Հարիւրալիտր. s. hectolitre.

Հարիւրակալ. s. hectare.

Հարիւրամասն. } a. centi-

Հարիւրամասնեայ. } grade; —

չերմաչափ, thermomètre —.

Հարիւրամեակ. s. centenaire

Հարիւրամեայ. } a. âgé de cent

Հարիւրամեան. } ans, cente-

naire; de cent ans, séculaire.

Հարիւրամետր. s. hectomètre.

Հարիւրապատիկ. a. centuple.

Հարիւրապատիկել. va. centupler.

Հարիւրապետ. s. centurion, cen-

tenier, capitaine.

Հարիւրապետութիւն. s. grade

de centurion, de capitaine.

Հարիւրասօթեան. V. Հարիւրամասն.

Հարիւրասօթեանեայ. } V.

Հարիւրամասն.

Հարիւրանոս. a. centaine; cen-

tuple; adv. à centaines; s. cen-

turion.

Հարիւրբառնեան. a. à cent

bouches; — դէցուհի, la déesse

—, la renommée.

ԻՐԻՐՂԱՆԵԱՅ. V. Հարիւրաւս.
 [հարումս.
 ԻՐԻՐՂԱՆԵԱՆ. V. Հարիւրիւրեակ. s. centaine; centrie; centime.
 ԻՐԻՐԽԵԿԱՆ. a. centenaire.
 ԻՐԻՐԵՐՐՂ. a. centième; s. ntime. [feuilles.
 ԻՐԻՐԲԵՐԲԻ. s. rose à cent
 ԻՐԻՐՐՐՂ. s. centième; s. cenne. [gramme.
 ԻՐԻՐՐՂԱՉՐԱՄ. s. centi-
 ԻՐԻՐՐՂԱՅԻՐ. s. centilitre.
 ԻՐԻՐՐՂԱԿԱՅ. s. centiare.
 ԻՐԻՐՐՂԱԿԱՆ. a. centésimal.
 ԻՐԻՐՐՂԱԿԱՆԵՐ. s. centimètre.
 ԻՐԻՐՐԻՔԱՅ. a. de cent jours.
 ԻՐԿ. s. tribut, contribution, imission, impôt, taxe, droit; taille; cession, contrainte, besoin, obligation impérieuse; service; — արիւ, payer tribut, l'impôt; ղեկ, taxer, charger d'impôts, poser, mettre à contribution; է, il faut, il est de toute nécessité; — էր, il fallait; — լիկ, e nécessaire; առ — է, է — է, աւ. adv. nécessairement, par cession, par force, forcément.
 ԻԿԱՅԻՐ. a. qui met un tribut, i force. [contraindre.
 ԻԿԱՅԻՐԻ. va. forcer, obliger, ԻԿԱՅԻՐԻՅ. obligatoire.
 ԻԿԱՅԻՐՈՒՄ. s. contrainte, cession.
 ԻԿԱՅԻՐՈՒԻ. vn. être forcé, ligé ou contraint.
 ԻԿԱՅՈՂՈՎ. } s. receveur, per-
 ԻԿԱՅՈՂ. } cepteur des con-
 tributions, collecteur.
 ԻԿԱՅՈՂՈՒՄ. s. percep-
 tion ou recouvrement des impôts; action, collecte. [esclave.
 ԻԿԱՅՈՒՐ. s. serf, serviteur,
 ԻԿԱՅՈՒՐԱՄ. V. Հարկածո-
 վ.

Հարկահաւաքութիւն. V. Հար-
 կահանութիւն.
 Հարկանի. va. frapper, battre, décharger un coup; frapper les cordes de la lyre (avec le plectre), faire vibrer, toucher, jouer, sonner; frapper, pousser, cogner, mordre, piquer; blesser, faire du mal; abattre, fendre, assommer, tuer, exterminer, faire périr; gâter, attaquer, ronger, manger, punir, maltraiter; heurter, choquer, atteindre; ասեղձի ջութակ —, jouer de la harpe, du violon; — զաւաղանով, asséner un coup de bâton, bâtonner.
 Հարկանող. s. frappeur.
 Հարկապահանջ. s. exacteur, collecteur. receveur.
 Հարկապետ. s. receveur, fermier général, directeur général des contributions.
 Հարկասու. V. Հարկահան.
 Հարկաս. s. archit, bajoyer.
 Հարկասու. a. tributaire; — ւում, être tributaire; — ղեկ, rendre tributaire, subjuguier, assujettir; — ւում, être tributaire, s'assujettir.
 Հարկատուութիւն. } s. action
 Հարկատուութիւն. } de payer
 impôts, servitude.
 Հարկաւոր. a. s. nécessaire; cabinet d'aisance, lieux; — է, il est nécessaire.
 Հարկաւորաբար. } adv. néces-
 Հարկաւորապէս. } sairement.
 Հարկաւորի. va. nécessiter, obliger.
 Հարկաւորի. vn. être obligé, forcé.
 Հարկաւորութիւն. s. nécessité, besoin; — չկայ, il n'y a pas nécessité.
 Հարկեցուցիչ. a. pressant, urgent; — պէտք, besoins pressants.

Հարկեաւոր. a. honorable, respectable, digne de respect.

Հարկիլ. vn. être forcé, obligé.

Հարկիցի. V. **Խնդոյի.**

Հարկիք. s. joug; couple, accouplement de bœufs; nécessité; V. **Խնդոյի.**

Հարն. s. concubine.

Հարնորդի. s. fils d'une concubine.

Հարնութիւն. s. concubinage.

Հարող. s. frappeur.

Հարոց. s. batte à beurre.

Հարուած. s. coup, choc, heurt, percussion, atteinte; bastonnade; blessure, plaie; fléau, châtiment, affliction, malheur; échec, déroute, sanglante défaite; — *զ Եգիպտոսի,* les plaies d'Égypte; *օրհասարք* —, coup fatal, mortel; *պետական* —, coup d'État.

Հարուածօրեկ ըլլալ. vn. être échiné, roué de coups.

Հարուածել. va. frapper; bâtonner; blesser, punir; attaquer.

Հարուածիչ. s. frappeur.

Հարուարդ. s. boue émissaire.

Հարուլ. va. battre, frapper; battre, agiter fortement; *սկսանքը* —, agacer les dents.

Հարում. s. battement, coup.

Հարուս. a. riche, opulent; beaucoup, abondant, nombreux.

Հարս. s. la nouvelle mariée; fiancée; belle-fille, bru; myth. nymphe; nymphe, larve; *յաւերթ* —, nymphe.

Հարսանեակ. s. celui qui est invité à la noce.

Հարսանեակն. a. nuptial, d'hymen; — *զօղ,* hymen; — *տրհանութիւն,* bénédiction nuptiale; — *սէր,* amour conjugal.

Հարսանիք. s. méd. rougeole.

Հարսանիք. s. noce, noces; noces, hymen, hyménée, mariage, épousailles; — *ի երթալ,* aller à

la noce; — *ընել,* faire une noce; *հանդերձ հարսանեաց,* robe nuptiale, habit de noces; *օրհանութիւն հարսանեաց,* bénédiction nuptiale.

Հարսազգեաց. } a. habillé
Հարսազգես. } comme une
nouvelle mariée.

Հարսազգեսել. va. habiller comme une nouvelle mariée.

Հարսախօսութիւն. s. fiançailles.

Հարսածու. s. celui qui conduit la nouvelle mariée à la maison de l'époux, paranymphe.

Հարսական. a. de jeune mariée, nuptial. [nymphéa.

Հարսամաս. s. bot. nénufar, **Հարսանալ.** vn. se marier, épouser, s'unir comme épouse.

Հարսապանոյն. a. parée comme une nouvelle mariée.

Հարսառ. s. l'action d'aller prendre, chercher la mariée.

Հարսանեց, } s. préten-
Հարսանեցիկ, } dant.

Հարսանուց. s. maison nuptiale.

Հարսարան. s. maison, chambre nuptiale.

Հարսացնել. va. marier, donner en mariage. [à marier.

Հարսացու. s. fille nubile, d'âge

Հարսաւր. a. compagne de l'épouse, demoiselle d'honneur.

Հարսեակ. s. zool. chrysalide.

Հարսեղբայր. V. **Հարսածու.**

Հարսեան. V. **Հարսանուց.**

Հարսեաւոր. V. **Հարսանեակ.**

Հարսիք. V. **Հարսանիք.**

Հարսմաս. s. bot. nénufar.

Հարսոյ ծաղիկ. s. bot. coquelicot. [ménée.

Հարսութիւն. s. mariage, **Հարսուկ.** s. petite mariée; bot. coquelicot.

Հարսցու. V. **Հարսացու.**

արճեայր. V. **Հարսնաւեր**.
արսաբար. adv. largement, a-
 ondamment.
արսազոյն. a. le plus riche,
 chissime.
արսակոյ. a. qui a de bonne
 ance, robuste.
արսահար. a. opprimé; s. op-
 resseur. [vexatoire
արսահարական. a. oppressif,
արսահարեալ. a. opprimé.
արսահարել. va. opprimer,
 cabler. vexer, maltraiter.
արսահարիչ. a. oppresseur,
 iteur de la violence. [րիչ.
արսահարոյ V. **Հարսահա-**
արսահարութիւն. s. oppres-
 sion, violence, vexation, exac-
 on, avanie.
արսափ. a. un esprit cultivé,
 struit, érudit.
արսանալ. vn. s'enrichir, de-
 nir riche. [dre riche.
արսացնել. va. enrichir, ren-
արսացնող. } a. enrichis-
արսացուցիչ. } seur.
արսութիւն. s. dynastie, puis-
 nce, domination; richesse, opu-
 nce, fortune.
արց. s. demande, interrogation,
 uestion; — **եւ խնդիր ընել**, de-
 ander, s'informer, se rensei-
 ler.
արցաբանել. V. **Հարցնել**.
արցխնդիր. a. s. question-
 ur.
արցական. a. interrogatif; —
ա, point d'interrogation.
արցակէտ. s. point d'interro-
 gation.
արցանիտ. } s. signe, point
արցանօտ. } d'interrogation.
արցապնդել. va. interpellier.
արցապնդութիւն } s. interpel-
արցապնդում. } lation.
արցաւեր. a. qui aime à ques-

tionner, à apprendre, question-
 neur.
Հարցափրութիւն. s. esprit ques-
 tionneur, envie de demander.
Հարցարան. s, questionnaire.
Հարցափորձ. s. interrogation,
 examen, interpellation, enquête;
 — **ընել**. V. **Հարցափորձել**.
Հարցափորձել. va. interroger,
 questionner, examiner, interpel-
 ler. [ցափորձ.
Հարցափորձութիւն. V. **Հար-**
Հարցափնտել. va. questionner,
 examiner, interroger.
Հարցափնտիչ. s. instructeur: —
դասաւոր, juge d'instruction.
Հարցափնտող. s. examinateur,
 instructeur.
Հարցափնտութիւն. s. examen;
 interrogation, instruction.
Հարցել փորձ. V **Հարցափորձ**.
Հարցելութիւն. s. divination.
Հարցնել. va. demander, inter-
 roger, questionner. [neur.
Հարցնող. interrogateur, question-
Հարցուած. V. **Հարցում**.
Հարցութիւն. s. divination.
Հարցուկ. s. devin, devineresse;
 pythonisse.
Հարցում. s. demande, interro-
 gation, question.
Հարցութորձ } V. **Հարցա-**
Հարցփորձ } **փորձ**.
Հարցք. spl. demande, question.
Հարօրանալ. vn. s'abattre sur
 une prairie, sur le gazon (en par-
 lant des oiseaux).
Հաց. s. pain: nourriture; diner,
 repas, table; **օթելի թարմ կա-**
կուղ սպիտակ սեւալ ou **թուխ**
քաջելի կարծր սնեկի ջերմ
տանի հացազործի —, pain rassis,
 frais, tendre, blanc, bis, bien
 cuit, dur, pas cuit, chaud, de
 ménage, de boulanger; **սիջուկ** — **ի**,
 mie: **կեղեւ** — **ի**, croûte; **կտոր**

—*ի*, un morceau de pain; *շերտ*
 —*ի*, une tartine; *չոր* — *ուտել*
 manger du pain sec; — *կտրել*
բեկանել՝ *բրդել*, couper, rompre
 le pain, émietter du pain; —
կենաց՝ *հրեշտակաց* ou *երկնաւոր*
 —, le pain de vie, des anges. le
 pain céleste, l'eucharistie; — *ու-*
նենալ, avoir du pain; *առանց*
 —*ի ըլլալ*, être sans pain; *իր ճակ-*
տին քրտինքովն իր — *ն ուտել*,
 gagner son pain à la sueur de
 son front; — *թրել*՝ *շինել*, pétrir,
 faire le pain. [pain.
Հացարաւիւ. a. qui distribue du
Հացարայս. s. céréale.
Հացազիւն. s. prix du pain.
Հացազործ. V. **Հացարար.**
Հացազործի, va. panifier.
Հացազործութիւն. V. **Հացա-**
րարութիւն.
Հացադեղ. s. bot. ammi.
Հացադիր. s. panetière.
Հացարան. s. panade.
Հացալից. a. plein de pain, qui
 a du pain en abondance, aisé.
Հացածառ. s. bot. jaquier, ar-
 bre à pain. [pain.
Հացակորոս. a. qui manque de
Հացակից. s. commensal, con-
 vive; — *ըլլալ*, prendre un repas
 ensemble, manger avec.
Հացահատիկ. s. bot. froment.
Հացանոց. s. boulangerie; *զորսի*
 —, manutention.
Հացաօս. a. abondant en pain;
 qui fournit en abondance du blé.
Հացածր. s. tartine.
Հացապակաս. a. qui manque
 de pain.
Հացապտի. s. bot. artocarpe,
 arbre à pain. [du jaquier.
Հացապտուղ. s. bot. jaque, fruit
Հացապահառ. s. boulanger, ce-
 lui qui vend du pain. [gerie.
Հացապահառանոց. s. boulan-

Հացասու. V. **Հացսու.**
Հացասուն. } V. **Հացարարոց.**
Հացարան. }
Հացարար. a. boulanger, qui
 fait du pain.
Հացարանոց. s. boulangerie; —
զորաց manutention.
Հացարարութիւն. s. boulange-
 rie, confection du pain.
Հացաւե. V. **Հացաօս.**
Հացերէց. s. président du ban-
 quet des noces.
Հացեփ. } s. boulanger.
Հացեփեաց. }
Հացընթրիփ. s. repas.
Հացի. s. bot. frêne.
Հացիկ. s. petit pain; petit mor-
 ceau de pain.
Հացկասակ. a. parasite, écor-
 nifleur, piqueur d'assiettes, écu-
 meur de marmite. [flerie.
Հացկասակութիւն. s. écorni-
Հացկերոյթ. s. dîner, banquet,
 festin; — *ի հրաւիրել*, inviter à
 dîner, au banquet; — *տալ*, don-
 ner un dîner.
Հացկից. V. **Հացակից.**
Հացհամեմ. s. bot. fenugrec.
Հացմիջուկ. s. mie de pain.
Հացու. a. plein de frênes.
Հացու. s. celui qui donne du
 pain, un diner. [ton.
Հացուլեփ. a. insatiable, glou-
Հու.s. oiseau; poule; coq; grand-
 père, aïeul; *հաւն կը գողտայ*,
 la poule glousse.
Հաւաքոյծ. s. éleveur de vo-
 laille, de poulets.
Հաւաքոյն. V. **Հումնոց.**
Հաւաքումութիւն. s. élevage
 de poulets, de volaille
Հաւադէ. s. devin, qui observe
 les oiseaux, augure.
Հաւադիսութիւն. s. action de
 tirer des présages du vol des oi-
 seaux, augure.

աւազգիք. spl. ornith. gallinacées.
 աւալոց. s. cachette.
 աւալուսն. s. ornith. pélican.
 աւալուսնիկ. s. ornith. petit pélican.
 աւալսոս. s. le chant du coq; fig. le moment où le coq chant, le point du jour; հաւախօսի ժամանակ, հաւախօսին, au chant du coq, au point du jour. [seau
 աւալիք. s. nourriture des oiseaux.
 աւալուր. V. Հաւալուր.
 աւալիւիչ. V. Հաւախարց.
 աւախար բնիկ va. faire dévorer par les oiseaux de proie.
 աւախարց. s. devin qui prédit l'avenir en observant les oiseaux.
 աւախմայ. V. Հաւախարց.
 աւախմայութիւն. } s. augure,
 աւախմայք. } ornitho nancie.
 աւամրգի. s. bot. cytise.
 աւան. a. consentant, persuadé, convaincu; — գտնուի. consentir.
 աւանաբար. adv. probablement.
 աւանագիր. s. acte d'adhésion.
 աւանագոյն. a. vraisemblable.
 աւանական. a. probable, vraisemblable, plausible; — է, il est probable.
 աւանականաբար. adv. probablement; apparemment, vraisemblablement. [probablement.
 աւանականագոյնս. adv. très probablement.
 աւանականութիւն. s. probabilité, vraisemblance, plausibilité.
 աւանականօրէն. V. Հաւանականաբար.
 աւանելի. a. approuvable. V. Հաւանական.
 աւանել. } va. persuader,
 աւանեցնել. } entraîner par la persuasion, convaincre, faire consentir. [vaincant.
 աւանեցուցիչ. a. persuasif, con-

Հաւանելի. vn. consentir, se persuader, se convaincre, être convaincu; acquiescer, se prêter, céder, accorder, accepter; —, ne pas consentir, désapprouver.
 Հաւանիչ, s. approbateur; a. approbatif
 Հաւանման. a. atavique.
 Հաւանմանութիւն. s. atavisme.
 Հաւանող. V. Հաւանիչ.
 Հաւանողական. a. probable; persuasif; approbatif.
 Հաւանոց. s. poulailler.
 Հաւանութիւն. s. persuasion; consentement, assentiment, acquiescement, approbation, sanction, adhésion, conviction, suffrage; միաձայն միաբան — թեամբ, unanimement, de l'aveu de tous, de l'aveu de tout le monde, d'un commun aveu, d'un commun accord, de concert, de gré à gré.
 Հաւանօրէն. adv. probablement.
 Հաւապառի. s. ornith. hulotte.
 Հաւասար. a. égal, pareil, conforme; égal, uni, de niveau; s. copie, copie conforme, duplicata, double; pendant; adv. également, pareillement. de la même quantité; de la même manière; — ըլլալ, équaler, aller de pair.
 Հաւասարաբաշխ. a. qui distribue également.
 Հաւասարագոր. a. égal en force, en puissance; isodynamique; équivalent, équipollent.
 Հաւասարագորութիւն. s. équivalence. [égal.
 Հաւասարաթիւ. a. d'un nombre
 Հաւասարակից. s. égal, compagnon, camarade.
 Հաւասարակօրն. a. du même poids; qui est en équilibre; équivalent, égal; — ըլլալ, contrebalancer, compenser. [brer.
 Հաւասարակօնի. va. équilib-

Հաւասարակեանք .a. qui équilibre.

Հաւասարակեանքիւն . s. équilibre.

Հաւասարակող . } a. géom.

Հաւասարակողմ . } équila-

Հաւասարակողմեան . } téral.

Հաւասարանկիւն . a. géom. isogone.

Հաւասարանցոյց .a. équidistant.

Հաւասարաչափ .a. qui est d'une mesure égale, symétrique.

Հաւասարաչափութիւն . s. symétrie. [սիմետրի.]

Հաւասարապատիւ . V. Համեմատեալ .

Հաւասարապէս .adv. également.

Հաւասարաւէր . a. juste, équitable, égalitaire.

Հաւասարաւորուն . a. qui a les jambes égales, isocèle. [égal.]

Հաւասարաօրդ . a. conforme,

Հաւասարի . va. égaliser, rendre égal; égaliser, niveler; égaliser, comparer; contrebalancer. [րի.]

Հաւասարեցնել . V. Հաւասարեցնել .

Հաւասարի . vn. égaliser, être égal à, s'égaliser, être ou devenir l'égal, aller de pair, se rendre égal; être comparé, se contrebalancer.

Հաւասարիչ . s. niveleur.

Հաւասարոյնք . a. participant, compagnon.

Հաւասարութիւն .s. égalité, parité; comparaison; égalisation; accord, union: math. équation.

Հաւասարում . s. équation.

Հաւասարանելի . va raisonner.

Հաւասարապէս . } adv. d'une manière certaine

Հաւաստեալ . } ou sûre, sûrement, certainement, positivement, avec fondement.

Հաւաստի . va. prouver, démontrer, justifier, confirmer, assurer, certifier; approfondir.

Հաւաստի . a. certain, sûr, vrai,

avéré, convaincant, concluant, incontestable, positif; démonstratif, justificatif; — կորուստ, vraie perte.

Հաւաստի . s. assurance, certitude, source certaine; démonstration, preuve, témoignage, marque; — բարձրակիսմունքեան, assurance de la haute considération; իր մեծարանաց — ը մատուցանել, présenter l'assurance de ses sentiments distingués.

Հաւաստութիւն . s. assurance, certitude. [վախիլ.]

Հաւալմեալ . s marchand de Հաւաստի . s. foi, croyance; confiance; fidélité, bonne foi; preuve, assurance; — ընծայել . V. Հաւաստի .

Հաւաստի . vn. croire, ajouter foi; fier, confier, remettre; — բոլոր սրբանով, croire de tout son cœur; ամէն խօսքի —, croire à toute parole.

Հաւաստի . a. croyable; անհաւաստի բան է, c'est incroyable, c'est à n'y pas croire.

Հաւաստից . a. plein de foi.

Հաւաստիք . s. doctrine.

Հաւաստից . s qui est de même croyance correlative, Հաւաստեցնութիւն . s. avoir la même croyance.

Հաւաստի . s. le credo.

Հաւաստեալ . a. qui offre la foi.

Հաւաստի . a. fidèle, loyal, affidé, sûr, digne de confiance; digne de foi, vrai, sûr, certain; — ըլլալ, être fidèle; — մնալ, rester, demeurer fidèle à.

Հաւասարաբար a. véridique.
Հաւասարաբար adv. fidèlement, avec fidélité. [créance.
Հաւասարազոր s. lettre de
Հաւասարազորն a. plus fidèle; adv. plus fidèlement.
Հաւասարակամ a. de fidélité, d'affection, de dévouement.
Հաւասարամասն vn. être fidèle.
Հաւասարամտ s. fidélité, loyauté; bonne foi, confiance; certitude, assurance.
Հաւասարամտն adv. fidèlement.
Հաւաստեցալ a. fidèle, croyant; sûr, loyal.
Հաւաստեցնել va. faire croire, faire accroire, persuader, en imposer. [nonnain.
Հաւաստութիւն s. religieuse, nonne,
Հաւաստութիւն a. qui change de croyance — **ըստ**, changer de foi, de croyance.
Հաւաստութիւն s. changement de croyance. [torial.
Հաւաստեցնակամ a. inquisiteur.
Հաւաստեցնիչ s. inquisiteur.
Հաւաստեցնութիւն s. inquisition.
Հաւատոյ V. **Հաւատալի**
Հաւատուի sf religieuse.
Հաւատուրաց s. renégat, apostat. [sie.
Հաւատուրացութիւն s. apostasie.
Հաւատ s. foi, croyance; **քրիստոնէական** —, la religion chrétienne; **մէկուս վրայ** — **ունենալ**, avoir foi en; — **ընծայել**, prêter ou ajouter foi, donner croyance; **գալ** — **գառնալ** — **ի**, convertir; — **որէնք չուենալ**, n'avoir ni foi ni loi.
Հաւատարան s. celui qui fait un syllogisme. [tique.
Հաւատարանակամ a. syllogistique.
Հաւատարանել vn. faire un syllogisme.

Հաւատարանութիւն s. syllogisme. [ment.
Հաւատարան adv. collective-
Հաւատանոյ s. collection, recueil.
Հաւատանու V. **Հաւատանոյ**.
Հաւատանակամ a. collectif.
Հաւատանութիւն s. collectivité.
Հաւատարան V. **Հաւատարան**.
Հաւատանոյ s. lieu de réunion.
Հաւատանակամ s. maison de réunion. [անոյ.
Հաւատարան V. **Հաւատարան**.
Հաւատել va. ramasser, rassembler, réunir; cueillir, recueillir; conclure, induire, tirer la conséquence d'un raisonnement; assortir.
Հաւատիչ } s. celui qui rassemble,
Հաւատող } ble, qui recueille. collecteur, collectionneur; percepteur, encaisseur.
Հաւատոյ s. collection.
Հաւատելի vn. se réunir, se rassembler; se recueillir.
Հաւատում s. collection, recueil; rassemblement, réunion.
Հաւատութիւն s. perception.
Հաւատել s. basse cour.
Հաւատել s. volaille. [oiselet.
Հաւատել s. petit oiseau, poussin,
Հաւատանակամ } s marchand
Հաւատանակամ } d'œufs.
Հաւատանակամ V. **Հաւատանակամ**.
Հաւատել V. **Հաւատել**.
Հաւատել } s. méd. héméralopie.
Հաւատել } s. méd. héméralopie.
Հաւատող s. poussin.
Հաւատել va. faire plaisir, faire agréer ou approuver.
Հաւատել vn. trouver bien ou agréable, accepter, approuver, agréer; **տակալ չեմ հաւատել**, cela ne me plaît pas; **իսկալիս չեմ** —,

être prétentieux et arrogant, avoir de la morgue.
Հաւնոց. } s. poulailler.
Հաւտուց. }
Հաւնուիլ. vn. plaire, être agréé ou approuvé. [proie.
Հաւտրս. s. oiseleur; oiseau de
Հաւտրտութիւն. s. oisellerie.
Հաւուկ. V. **Հաւիկ.**
Հաւապօր. V. **Հաւապօր.**
Հաւտալ. V. **Հաւատալ.**
Հաւտոցնել. V. **Հաւատոցնել.**
Հաւտուց. V. **Հաւնոց.**
Հաւփալ. V. **Հօփալ.**
Հաւփօ. s. fourchette de volaille.
Հափակել. V. **Ս. Եւանգել.**
Հեքրայական. etc. V. **Նքրայական** etc.
Հեգ. s. syllabe.
Հեգարան. s. syllabaire.
Հեգել. va. épeler, syllaber.
Հեգեցայ. s. syllabe.
Հեգեցարանել. va. parler avec ironie, se moquer.
Հեգեարանութիւն. s. parole ironique, ironie, persiflage, raillerie.
Հեգեարար. adv. ironiquement.
Հեգական. a. ironique, sarcastique, dérisoire. [nique.
Հեգածայն. a. d'une voix ironique.
Հեգատր. a. qui aime l'ironie.
Հեգնել. va. persifler, se moquer ou rire de.
Հեգնող. a. ironique.
Հեգնօ. a. ironique.
Հեգութիւն. s. ironie, sarcasme, brocard, dérision.
Հեգօրէն. adv. ironiquement, d'un ton ironique.
Հեգում. s. épellation. [cile.
Հեգ. a. doux, affable, bénin, doux.
Հեգաբան քլլալ. vn. parler doucement.
Հեգաբար. adv. avec douceur, avec mensuétude.

Հեգաբարոյ. a. doux de caractère, de mœurs douces. [douceur.
Հեգագեաց. a. qui marche avec
Հեգադէմ. a. qui a une figure douce.
Հեգահաբար. a. doux, affable.
Հեգահոցի. } a. qui a l'esprit
Հեգամիօ } doux, qui a des sentiments pleins de douceur, affable.
Հեգանոյօ. a. affable.
Հեգանք. V. **Հեգութիւն.**
Հեգասահ a. qui coule doucement, paisible, dormant.
Հեգար. s. bouvet.
Հեգիկ. adv. doucement, tout doucement; a très doux, docile.
Հեգութիւն. s. mansuétude, douceur, affabilité.
Հեքանոս. s. païen, gentil.
Հեքանոսաբար. adv. comme un païen, en païen.
Հեքանոսական. a. païen.
Հեքանոսակիր. a. propre aux païens.
Հեքանոսամիօ. a. qui a l'esprit, les idées d'un païen.
Հեքանոսանալ. vn. devenir païen.
Հեքանոսացնել. va. rendre païen.
Հեքանոսութիւն. s. gentilité, paganisme. [païen.
Հեքանոսօրէն. adv. en païen; a.
Հելլեն. s. Hellène, Grec; a. grec, grecque. [nisme.
Հելլենաբանութիւն. s. hellénisme.
Հելլենագէտ. s. helléniste.
Հելլենական. a. hellénique, grec.
Հելլենականութիւն. s. hellénisme.
Հելլենատր. a. philhellène.
Հելլենասիրական. a. philhellénique [lénisme.
Հելլենասիրութիւն. s. philhellénisme.
Հելլենացի. V. **Հելլեն;** — **լեզու.** la langue grecque.
Հելլենութիւն. s. hellénisme.

Հեյլեմուտի. sf. une Grecque.
Հեծ. V. **Հեծուքիւն**.
Հեծան. s. arch. solive.
Հեծանակ. s. soliveau, bicyclette.
Հեծանակալ. s. arch. panne.
Հեծանահերձ. a. qui fend, qui coupe des solives.
Հեծանեկիք. s. monture, véhicule.
Հեծանիւ. V. **Հեծելանիւ**.
Հեծանոց. s. van; fauchet.
Հեծեալ. s. homme à cheval, cavalier.
Հեծել. vn. gémir, se lamenter.
Հեծելագունդ. s. cavalerie, regiment de cavalerie.
Հեծելագոր. s. cavalerie; cavalier.
Հեծելախումբ. s. cavalerie, escadron.
Հեծելանիւ. s. vélocipède, bicyclette. [cycliste.
Հեծելանւորդ. s. vélocipédiste,
Հեծելապետ. s. chef de cavalerie.
Հեծելապատ. s. bataillon de cavalerie. [man.
Հեծելապարձ. s. écuyer; sports.
Հեծելարան. s. manège.
Հեծելարաւ. s. montoir.
Հեծելութիւն. s. équitation; cavalcade.
Հեծելուսոյց. s. écuyer.
Հեծեծազիւն. adv. en sanglots.
Հեծեծանք. s. gémissement profond, soupirs.
Հեծեծել. vn. gémir profondément; V. **Հեծել**. [table.
Հեծեծելի. a. déplorable, lamentable.
Հեծեծութիւն. V. **Հեծեծանք**.
Հեծել. vn. gémir, se lamenter.
Հեծիւն. s. gémissement.
Հեծկալ. } vn. avoir le hoquet;
Հեծկլալ. } V. **Հեկեկալ**.
Հեծկլանք. s. hoquet.
Հեծկլանք. } s. sanglots, soupirs,
Հեծկլանք. } hoquet.
Հեծնալ. } va. monter; ձի —,
Հեծնել. } à cheval; անհամար —,

monter à poil ou sans selle.
Հեծութիւն. s. gémissement, plainte, lamentation.
Հեծուկ. s. assiette.
Հեծցնել. va. faire monter; ձի —, faire monter à cheval. ՎՎ
Հեկեկալ. vn. sangloter, pousser des sanglots.
Հեկեկանք. s. sanglots.
Հեկեկել. V. **Հեկեկալ**.
Հեկար. s. hectare.
Հեղ. V. **Անգամ**. adv.
Հեղանիւք. s. fluide; liquide; էլեկտրական —, fluide électrique.
Հեղգ. a. paresseux, fainéant, nonchalant, lent.
Հեղգացնաց. a. qui marche lentement. [à écouter.
Հեղգալուր. a. lent à entendre,
Հեղգալ. vn. être paresseux, nonchalant.
Հեղգանք. V. **Հեղգութիւն**.
Հեղգասրտ. a. pesant de cœur, cœur tardif. [nonchalant.
Հեղգացնել. va. rendre paresseux,
Հեղգընթաց. V. **Հեղգացնաց**.
Հեղգութիւն. s. paresse, nonchalance, lenteur.
Հեղեղ. s. torrent; inondation; — մարդկան, torrent de la foule, affluence.
Հեղեղաբար. adv. comme un torrent, par torrents.
Հեղեղամած. a. inondé.
Հեղեղանման. a. qui ressemble à un torrent, torrentueux; — անձրև, pluie torrentielle.
Հեղեղատաւ. a. qui punit avec le torrent; torrentiel.
Հեղեղաձայր. s. endroit inondé.
Հեղեղառ. s. ravin, ravine.
Հեղեղառար. a. emporté par le torrent.
Հեղեղասել. } va. inonder, sub-
Հեղեղել. } merger, couvrir d'eau.

Հեղեղօրէն. V. **Հեղեղաբար**.
Հեղիճակ. s. auteur; inventeur.
Հեղիճակագօր. a. qui a la force d'autorité: — *կերպով*. adv. avec la force d'autorité. [torité.
Հեղիճակաւոր. a. qui a de l'autorité.
Հեղիճակել va. composer, écrire.
Հեղիճակութիւն. s. autorité; œuvre, ouvrage, travail; — *ուշեմալ*, avoir de l'autorité.
Հեղիճակօւի. sf. femme auteur.
Հեղիճակօրէն. adv. avec autorité. [fant.
Հեղձական. a. suffocant, étouffant.
Հեղձամահ ըլլալ. vn. être suffoqué, étouffé, étranglé.
Հեղձամահ ընել. va. suffoquer, étouffer, étrangler.
Հեղձամղձուկ. a. étouffé, suffoqué, oppressé; étouffant, suffocant; — *ջերմութիւն հազ*, chaleur, une toux suffocante; — *արտասուք*, pleurs étouffés; — *ընել*, étouffer, opprimer; — *ձայնով*, d'une voix étouffée.
Հեղձամախանձ. a. très jaloux, qui crève ou qui meurt d'envie.
Հեղձում. s. étouffement, suffocation. [foquer.
Հեղձուցանել. va. étouffer, suffoquer.
Հեղձուցիկ. a. étouffé, suffoqué.
Հեղձուցիչ. a. étouffant, suffocant.
Հեղուլ. V. **Քափել**, **Քափիլ**.
Հեղուկ. a. s. liquide
Հեղուկաչափ. s. aréomètre, pese-liqueur.
Հեղուկացում. s. liquéfaction.
Հեղուկութիւն. s. liquidité.
Հեղում. s. action de verser, de répandre, effusion, épanchement.
Հեղուսել. va. boulonner.
Հեցուկ. s. dépit; *ի — ս*, en dépit de. [sur le métier.
Հեցուլ. va. tisser, ourdir, faire
Հեծակապառօ. a. idolâtre.

Հեօ. a. aisé, commode, facile; voluptueux, délicieux; — *ցանկութիւն*, volupté; *ըստ — ի*. adv. à volonté, à gré.
Հեօաբար. adv. aisément, commodément, avec plaisir; voluptueusement. [lupté.
Հեօաբոյր. a. qui exhale la volupté.
Հեօագիճ. V. **Հեօալի**.
Հեօագրեցիկ. a. qui inspire la volupté.
Հեօալի. } a. délicieux, délectable.
Հեօալիք. } table, doux; voluptueux.
Հեօալից. }
Հեօալուր. a. agréable à entendre, agréable.
Հեօալուսութիւն. s. vie molle, volupté, plaisirs.
Հեօալուս. a. qui parle, qui chante d'une manière délicieuse, doux, agréable.
Հեօածիճ. a. qui naît aisément.
Հեօական. a. voluptuaire; délicieux. [volupté.
Հեօականութիւն. s. plaisir;
Հեօակեցութիւն. s. vie voluptueuse. [cieux.
Հեօահամ. a. agréable, délicieux.
Հեօամոլ. V. **Հեօաուր**.
Հեօանալ. vn. se réjouir, se délecter, goûter du plaisir, prendre plaisir à; mener une vie voluptueuse, vivre dans la mollesse et les délices.
Հեօանի. V. **Հեօալիճ**.
Հեօանուց. a. qui souffle d'une manière agréable, doux, délicieux.
Հեօապարզի. a. délicieux.
Հեօապէս. V. **Հեօաբար**.
Հեօաուր. a. qui aime les plaisirs, voluptueux, viveur.
Հեօաաւրաբար. adv. voluptueusement.
Հեօաաւրութիւն. s. goût du plaisir, volupté.
Հեօամուն. V. **Քափկամուն**.

Հեօացնել. va. faciliter, rendre aisé; réjouir, charmer.
Հեօուէտ. a. délicieux.
Հեօեւու. adv. aisément, à l'aise, commodément, facilement.
Հեօեօրդ. s. mus. cantabile.
Հեօսքկայ. a. facile à comprendre, facile; commode.
Հեօթ. a. aisé, commode, agréable.
Հեօթն. a. aisé, facile.
Հեօրի. V. **Հեօեւու**.
Հեօսօր. a. bien tourné; — *պարբերութիւն*, phrase — e.
Հեօուրիւն. s. aise, commodité; volupté; délices, délectation, plaisir; *ամբխապարտ* —, plaisirs honteux.
Հեօուրիւմս. } V. **Հեօաբար**.
Հեօօրէն. }
Հե. s. discorde, division, dispute; haine, ressentiment, rancune; a. disputeur; rancunier.
Հեաբնակ. a. qui demeure loin, éloigné, lointain.
Հեապիր. s. télégraphe; télégramme; — *զարնել տալ*, envoyer une dépêche, télégraphier; — *տանել ստանալ ընդունել*, recevoir un télégramme ou une dépêche; *անել* —, télégraphie sans fil. | éloigné.
Հեապնաց. a. loin pour aller,
Հեապոյն. a. plus loin; adv. loin, au loin.
Հեապրափի. s. fil télégraphique.
Հեապրալուր. s. nouvelle télégraphique.
Հեապրական. a. télégraphique.
Հեապրածոյ. s. poteau télégraphique.
Հեապրապարան. s. câble télégraphique.
Հեապրանոն. } s. télégraphe,
Հեապրարան. } bureau de télégraphe
Հեապրի. va. télégraphier.

Հեապրիչ. } s. télégraphiste.
Հեապրոյ. }
Հեապրոփիւն. s. télégraphie.
Հեապոյ. s. télescope; a. qui observe loin.
Հեապոսակ. s. télescope.
Հեապոսական. a. télescopique.
Հեապիր. s. géom. apothème.
Հեապիս. V. **Հեաածայն**.
Հեապիսուրիւն. s. téléphonie.
Հեապայուրիւն. } s. distance.
Հեապոյնուրիւն. }
Հեապէտ. s. — *երկրի*, apogée; — *արեգակի*, aphélie; fig. apogée.
Հեաածայն. s. téléphone.
Հեաածայնական. } a. télépho-
Հեաածայնային. } nique.
Հեաածիզ. V. **Հեաուոր**.
Հեալ. va. disputer, quereller; avoir de la haine contre qn., lui garder rancune.
Հեանայ. vn. s'éloigner, s'écarter: s'absenter.
Հեանկար. s. perspective.
Հեանկարութիւն. s. perspective.
Հեաչտի. s. téléme.
Հեապակիր. s. perspective.
Հեասան. a. lointain, distant, éloigné; s. lointain, bien éloigné, distance; *ի — է*. adv. de loin, d'assez loin. [gné-
Հեասանեայ. a. lointain, éloi-
Հեաօեսու. a. presbyte; clairvoyant.
Հեաօեսիլ. a. perspective.
Հեաօեսութիւն. s. presbytisme, vue longue; clairvoyance.
Հեարձակ. V. **Հեասան**.
Հեացնել. va. éloigner, écarter.
Հեացում. s. éloignement.
Հեաուոր. a. lointain, éloigné, distant.
Հեաուորութիւն. s. éloignement, distance; absence.
Հեի. } a. lointain, distant; adv.
Հեու. } loin: — *ընել*, éloigner, écarter, détourner; — *պահել*, te-

nir à distance; *ինքզինքը բանե՛ ճը* — *պահել*, éviter qch., s'abs-
tenir.

Հեռուաց. } adv. de loin.
Հեռուից. }

Հեռուս, *ի հեռուս.* a. loin;
adv. de loin.

Հեռուս. a. tendu.

Հեսլ. s. spartan, sparton.

Հեսլել. va. bouliner.

Հեսլիկ. s. boulinette.

Հես, a. désobéissant, insubor-
donné. récalcitrant, indocile, mu-
tin, rétif.

Հեսացի. V. **Հեսուրից.**

Հեսել. } vn. être désobéissant,

Հեսիլ. } récalcitrant, ne pas ob-
béir, désobéir, se mutiner, se
révolter, résister.

Հեսող. V. **Հես.**

Հեսուրից. s. désobéissance,
insubordination, mutinerie, résis-
tance, révolte.

Հե. prép. avec; — *ը գնաց*, il est
allé avec lui; — *ս եկուք*, venez
avec moi; — *դ գնաց*, il est parti
avec vous; *ասոր — մեկտեղ*,
avec cela.

Հեսագայ. a. suivant, subséquent.

Հեսագոսել. va. chercher la trace,
chercher avec soin, avec curiosité,
rechercher, dépister, s'enquérir,
scruter, examiner, étudier; *խո-
րագնին* —, approfondir.

Հեսագոսիչ. } s. investigateur,
Հեսագոսող. } scrutateur, cher-
cheur.

Հեսագոսուրից. s. investiga-
tion, recherche, observation.

Հեսախոյզ. a. qui suit à la piste;
investigateur; curieux.

Հեսախուզել. va. explorer.

Հեսախուզող. s. explorateur.

Հեսախուզութից. s. recherche,
investigation, exploration.

Հեսախոյզ քնել. va. faire per-

dre les traces, faire disparaître;
— *ըլլալ*, se perdre, disparaître.

Հեսախոյզ. a. qui suit à la piste,
investigateur; s. zool. ichneumon.

Հեսախոս քլլալ. vn. atteindre.

Հեսախոս. a. qui poursuit, pour-
suivant; aspirant; rival; émule;

empressé; — *ըլլալ*, courir après,
poursuivre, poursuivre vivement,

donner la chasse à qn., la ser-
rer de près; concourir, aspirer à,

désirer, tendre à, chercher à
atteindre; *Թշնամիին — ըլլալ*, pour-
suivre l'ennemi.

Հեսախոյզի. vn. poursuivre, cou-
rir après. [cherche.

Հեսախոյզից. s. poursuite, re-

Հեսախոյզ. V. **Հեսախոյզ.**

Հեսապիտ. a. qui suit à la piste;
investigateur; curieux.

Հեսապիտի. V. **Հեսախոյզ.**

Հեսապիտութից. } s. poursuite.
Հեսապիտում. }

Հեսաքնից. a. curieux; — *ըլլալ*,
être curieux, chercher avec cu-
riosité.

Հեսաքնական. a. curieux.

Հեսաքնել. V. **Հեսագոսել.**

Հեսաքնութից. s. curiosité.

Հեսաքնիչ. a. curieux; — *ըլլալ*,
être curieux, faire le curieux.

Հեսաքնաբար. adv. curieuse-
ment, avec curiosité, d'un air
curieux.

Հեսաքնական. a. curieux; —
բան էր, c'était quelque chose de
curieux

Հեսաքնաբար. a. qui excite
la curiosité, curieux.

Հեսաքնիչ. vn. être curieux,
chercher avec curiosité, rechercher
ou exciter la curiosité.

Հեսաքնութից. s. curiosité;
— *ը բերել շարժել*, piquer, ex-
citer la —.

Հեսաքնութի. V. **Հեսաքնիչ.**

Հեծարացուրից. s. syllogisme. [par conséquent.
Հեծարար. adv. conséquemment,
Հեծուակ. a. qui va à pied; fig. banal, trivial, commun, ordinaire; s. fantassin, piéton.
Հեծուակագնաց. a qui va à pied.
Հեծուակագուց. } s. infanterie.
Հեծուակգոր. }
Հեծուակախուժք ou — **գորք**. s. infanterie. [pied.
Հեծուակամարս. a. qui combat à
Հեծուակամարսուրից. s. combat d'infanterie.
Հեծուակել. vn. marcher à pied.
Հեծուակից. s. suivant. [nalité.
Հեծուակուրից. s. trivialité, banalité.
Հեծուակուց. V. **Հեծուակ**.
Հեծուացայ. V. **Հեծելի**.
Հեծուացի. s. conséquence, suite; այս գործին — ը ծանր պիտի ըլլայ, cette affaire aura des suites graves; — հանել, tirer, déduire une conséquence.
Հեծուացիւ. V. **Հեծարար**.
Հեծուեայ. a. suivant, subséquent; — կերպով, comme il suit, ainsi qu'il suit.
Հեծելի. vn. suivre, accompagner; suivre, marcher sur les traces de qn., imiter; s'ensuire. résultat, dériver: մէկուն շաւղին —, suivre qn.; մտէն —, suivre de près; կը հետեւի թէ, il s'ensuit que.
Հեծելող. s. celui qui suit. imitateur; — ըլլալ գտնուել, suivre, imiter.
Հեծելողութից. s. conséquence, suite; conclusion, imitation.
Հեծելորդ. a. s. conséquent; suite.
Հեծելորդութից. s. suite.
Հեծելութիւն. } V. **Հեծուողութիւն**. }
Հեծելում. }
Հեծելութիւն հանել. V. **Հեծուցնել**.

Հեծուցնել. va. induire, conclure, inférer, tirer une conséquence; faire suivre.
Հեծոկետ. adv. successivement, tour à tour, consécutivement, au fur et à mesure.
Հետ. prép. depuis, dès; յայտ —, désormais, dorénavant. dès à présent; *ի սկզբանէ* —, depuis le commencement; *յորմէ* —, V. **հարձեհետ**.
Հեթ. a. qui va à pied; — ou *ի* —. adv. à pied. — *վազել*, courir à pied.
Հեթոս. } adv. à pied; — *երբ*
Հեթոթից. } *թալ*, aller —.
Հեթոսս. }
Հետք. s. trace, piste; trace, vestige, indice; *անիւկ* —, ornière.
Հեք. s. cheveu; poil; — *ք*, cheveux, chevelure; V. **Մազ**.
Հեքագործ. a. qui fait pousser les cheveux. [dépilé.
Հեքարափ. a. dépilatif, dépilatoire;
Հեքարափութից. s. alopecie; dépilation. [culéen.
Հեքակեան. a. d'Hercule, hercule.
Հեքակորութից. s. action de couper les cheveux, tonsure.
Հեքածեւութից. s. phys. capillarité. [veux.
Հեքաներկ. s. teinture de cheveux.
Հեքապանծ. a. qui a une superbe chevelure, chevelu; fig. feuillu, touffu.
Հեքաս. a. dépilé, chauve.
Հեքասուկ. a. coquine, drôlesse.
Հեքարծակ. a. échevelé; adv. les cheveux épars. [chevelu.
Հեքար. a. qui a des cheveux.
Հեքել. s. mar. combleau, comblan.
Հեքեթոյս. s. hérétique.
Հեքեթոյսայք. spl. les hérétiques.
Հեքեթոյսապետ. s. hérésiarque.
Հեքեթոյսութից. }
Հեքեթութիւն. } s. hérésie.
Հեքեթութիւն. }

Հերեթիկոս. s. hérétique.
Հերեթիկոսական. a. hérétique.
Հերեթիկոսապետ. s. hérésiarque.
Հերեթիկոսաբիւն. s. hérésie.
Հերթ. s. tour; — սլ. — à —.
Հերթապահ. s. sentinelle.
Հերիւն. s. alène; poinçon.
Հերիք. a. suffisant; — է, il suffit, c'est assez; չէ —, ce n'est pas assez, ce n'est pas suffisant; — համարել, trouver assez, se contenter.
Հերկ. s. labour, labourage.
Հերկագործ. s. laboureur.
Հերկագործել. V. Հերկել.
Հերկագործութիւն. V. Հերկել.
Հերկահար. } s. laboureur.
Հերկարար. }
Հերկել. va. labourer; défricher.
Հերկելի. a. labourable, arable.
Հերկույանախան. a. herculéen.
Հերկում. s. agric. ameublisement.
Հերհեր. s. carde.
Հերհերել. va. carder.
Հերհերում. s. cardage.
Հերձ. a. fendu.
Հերձագննարան. s. salle de dissection ou d'anatomie.
Հերձագննութիւն. s. dissection, anatomie. [fendues.
Հերձաթիւ. a. qui a les ailes
Հերձակ. s. trait, flèche.
Հերձանել. } va. fendre; déchirer;
Հերձել. } rer; crever, faire crever, faire éclater; disséquer, anatomiser; diviser, faire une scission, désunir; V. Ճեղքել, պատել.
Հերձանող. V. Հերձող.
Հերձասում. a. incisive, dent —; — սւնք, les — s, dents — s.
Հերձասել. va. fendiller, gercer, crevasser.
Հերձաքար. s. minér. schiste.
Հերձի. s. bot. lenfisque.

Հերձնուլ. vn. se fendre, crever, se déchirer.
Հերձող. a. qui fend, incisif; — սասակ, dent incisive.
Հերձոս. a. fendu, fêlé.
Հերձոսել. V. Հերձասել.
Հերձուած. s. scission, division, dissidence, faction; schisme; hérésie. [que.
Հերձուածական. a. schismatique.
Հերձուածապետ. s. chef d'un schisme. [séparer.
Հերձուածիլ. vn. se diviser, se séparer.
Հերձուածող. s. dissident, schismatique. [matique.
Հերձուածողական. a. schismatique.
Հերձուածողութիւն. } s. schisme.
Հերձուածութիւն. } me.
Հերձում. V. Հերձանել.
Հերձում. V. Հերձուած.
Հերոս. s. héros.
Հերոսական. } a. héroïque.
Հերոսայիցի. }
Հերոսութիւն. s. héroïsme.
Հերոսուիք. sf. héroïne.
Հերու. } adv. l'année dernière,
Հերուց. } l'an passé, l'année passée; հերուցնէ ի վեր, depuis l'année dernière. [prouver.
Հերքել. va. réfuter, rejeter, révoquer.
Հերքմանք. s. réfutation.
Հերքում. s. réfutation.
Հից ou **խից.** s. cercle extérieur de la roue, tour, jante de roue.
Հիւայ. vn. haleter, essouffler, être haletant ou essoufflé; — սլ. V. Հիւ ի հիւ. [essoufflé.
Հիւ ի հիւ. adv. haletant, tout haletant.
Հիւք. s. méd. anhélation,
Հյոր. a. fort, puissant, vigoureux; puissant, efficace; — Թուարկու, protecteur puissant, déclaré; — զօրութեամբ, très puissant, vaillant.
Հյորագիւն. V. Հյոր.

Հգորագոյնս. adv. forte, fortement, puissamment, vigoureusement.
Հգորամիս. a. esprit fort.
Հգորամալ. vn. être, devenir fort, puissant, se rendre puissant, se fortifier.
Հգորապէս. V. **Հգորագոյնս.**
Հգորացնել. va. rendre fort, puissant, fortifier
Հգորեղ. a. fort, robuste.
Հգորեղապէս. V. **Հգորագոյնս.**
Հգորի. a. qui rend fort, puissant, fortifiant.
Հգորաւթիւն. s. force. puissance.
Հէն. s. maraudeur, brigand; — *ծովու,* pirate, corsaire, écumeur de mer.
Հէմ. a. malheureux, misérable, pitoyable; — *աւստանեակ,* ô malheureux jeune homme.
Հէմաթ. s. conte.
Հիսխանց. a. enthousiaste.
Հիսիւտ. a. merveilleux, admirable, surprenant, étonnant, ravissant.
Հիսնալ. vn. admirer, s'étonner, s'émerveiller, être surpris, s'extasier, être frappé d'admiration, admirer, regarder avec admiration, tomber des nues.
Հիսնալի. a. admirable, étonnant, surprenant.
Հիսնումար. a. admirable à voir, charmant, surprenant.
Հիսարափել. va. désenchanter, désillusionner.
Հիսարափիլ. vn. se désenchanter, se désillusionner.
Հիսարափութիւն. } s. désen-
Հիսարափում. } chantement, désillusion. [ravissant.
Հիստանց. a. ravi d'admiration,
Հիստական. a. admiratif, exaltique.
Հիսցնել. va. étonner, ravir, sur-

prendre, frapper d'étonnement.
Հիացնող. V. **Հիացուցիչ.**
Հիացող. a. s. admirateur.
Հիացութիւն. V. **Հիացում.**
Հիացում. s. admiration, surprise, étonnement, extase.
Հիացուցիչ. a. étonnant.
Հիդրա. s. zool. hydre.
Հիմ adv. pourquoi! pour quelle raison!
Հիմ. s. fondement; base; fond; fondation; — *ն ի վեր,* de fond en comble; — *ն ի վեր ընել՝ տապալել՝ կործանել,* détruire ou renverser de fond en comble, détruire jusque dans le fondement, renverser; *ի հիմանց կործանել,* être renversé de fond en comble; — *նպաստակ,* jusque dans ses fondements, jusqu'aux fondements; — *դնել,* jeter les fondements, fonder.
Հիմա. } adv. maintenant, à pré-
Հիմայ. } sent.
Հիմէն. s. hémine (mesure); Hy-
 men, hyménée.
Հիմնագիծ. s. plan.
Հիմնադիր. s. fondateur; *հիմնադիր-տնօրէն,* fondateur-directeur.
Հիմնադրամ. s. argent de fond.
Հիմնադրել. va. fonder, poser les fondements. [կառնիւն.
Հիմնադրութիւն. V. **Հիմնար-
 Հիմնադրուիլ.** sf. fondatrice.
Հիմնական. a. fondamental.
Հիմնաշատակ բնել. va. raser, raser jusqu'aux fondements, abattre à rase terre. [tablir.
Հիմնանալ. vn. se fonder, s'é-
Հիմնապէս. adv. fondamentalement, à fond, au fond.
Հիմնարկ. V. **Հիմնարկու.**
Հիմնարկել. va. fonder, jeter les fondements.
Հիմնարկէմ. s. fondation.
Հիմնարկու. s. fondateur.

Հիմնարկութիւն. s. fondation; établissement, institution.

Հիմնաւոր. a. fondamental, basé, sûr, vrai, certain.

Հիմնաւորել. V. Հիմնել.

Հիմնափոր. a. qui mine, qui creuse le fondement.

Հիմնաքար. s. pierre fondamentale.

Հիմնել. va. fonder, établir.

Հիմնովիտ. adv. à fond; — սովորել, apprendre —.

Հին. a. vieil, vieux, usé; ancien, antique; հինք, les anciens; հինում, anciennement.

Հինաբար. adv. comme un maraudeur.

Հինածաղիկ. s. bot. balsamine.

Հինահար. s. maraudeur, brigand.

Հինահարութիւն. s. marauderie.

Հինայ. s. bot. henné.

Հինաւորց. a. des temps anciens, vieux, vieil; անտառ —, forêt antique; — ստեղծութիւն, haine invétérée.

Հինգ. a. cinq.

Հինգադի. s. pentacorde.

Հինգամեայ. a. de cinq ans, âgé de cinq ans.

Հինգամեան. a. quinquennal.

Հինգամսեայ. a. de cinq mois.

Հինգանկիւն. } a. pentagone.

Հինգանկիւնի. } a. pentagone.

Հինգետասան. etc. V. Հնգեասան. etc. [cinquièmement.

Հինգերորդ. a. cinquième; adv.

Հինգերորդել. va. prélever le cinquième d'une chose, payer ou faire payer le cinquième du revenu.

Հինգկանգնեայ. } a. haut de

Հինգկանգնեան. } cinq coudées.

Հինգկնել. va. répéter cinq fois, quintupler.

Հինգհազար. a. cinq mille.

Հինգհազարեան. a. de cinq mille.

Հինգհարիւր. a. cinq cents.

Հինգհարիւրամեայ. a. de cinq cents ans. [cinq cents ans.

Հինգհարիւրամեի. a. âgé de

Հինգհարիւրերորդ. a. le cinq centième.

Հինգամսեայ. a. pentamère.

Հինգօրրօր. s. jeudi; արար, jeudi saint. [au quintuple.

Հինգպատիկ. a. quintuple; adv.

Հինգօրեւեան. s. bot. quinte-feuille, potentille.

Հինգօրեայ. a. de cinq jours.

Հինիցայ. vn. haleter.

Հինիցում. s. action de haleter, anhélation.

Հինցայ. vn. vieillir, être usé ou râpé; servir longtemps, vieillir en service.

Հինուկ. a. vieux; rococo, vieillot.

Հինութիւն. a. vieux, vieillerie.

Հինցած. } a. vieilli, usé.

Հինցող. } a. vieilli, usé.

Հինօրեայ. a. vieux, vieil, ancien; — հիւանդութիւն, maladie chronique.

Հինօրեի. a. rococo, démodé.

Հիպս. V. Հիպսոս.

Հիր. s. pourpre.

Հիրիկ. s. bot. iris

Հիւանդ. a. malade, indisposé, souffrant; — ըլլալ, être, tomber

malade, faire une maladie; — եղայ, j'ai été malade; — դարմանել, soigner un ma-

lade; — ինքնըզ կենալ, rester au près d'un malade, garder un ma-

lade; — ընել, rendre malade.

Հիւանդաբար. adv. comme un malade.

Հիւանդաբեր. a. morbifique.

Հիւանդաբոյր. a. qui sent le malade ou la maladie.

Հիւանդագիւն. a. malade, infirme, souffrant; adv. tout malade, d'un air malade, maladif.

Հիւանդակաւ. a. morbide.
Հիւանդավիս. a. qui a l'esprit malade, dérangé.
Հիւանդատու. vn. tomber malade, être malade, indisposé.
Հիւանդատոց. s. hôpital.
Հիւանդատակ. s. garde-malade, infirmier.
Հիւանդատափոխից. s. métier d'infirmier, de garde-malade.
Հիւանդատես. a. qui visite le malade; — *կրթալ.* visiter, aller voir un malade.
Հիւանդատուն. s. maison de santé.
Հիւանդատան. s. infirmerie.
Հիւանդատար. a. morbifique.
Հիւանդացնել. va. rendre malade.
Հիւանդատալ. a. qui marche comme un malade, à pas faibles, lents.
Հիւանդակալ. a. maladif.
Հիւանդոս. a. maladif, infirme, valétudinaire, malingre.
Հիւանդութիւն. s. maladie, mal, indisposition, infirmité; — *զաշել,* faire une maladie; *թիթիւլ դժընդակ՝ վասնդաւար՝ մահացու ծանրը* —, maladie légère, fâcheuse, dangereuse, mortelle, grave; *բժշկել հիւանդութենէ,* guérir de sa maladie; — *մը առնել՝ վաստակել,* gagner, contracter une maladie; *հիւանդութենէ ելլել,* relever de maladie; *տարափոխիկ* —, maladie contagieuse; *զաղդիական* —, syphilis.
Հիւանդուիի. sf. la malade.
Հիւանդոս. V. **Հիւանդատես.**
Հիւք. s. humeur; suc, séve; — *պակային* —, humeur vitreuse.
Հիւքաքեր. a. qui produit de l'humeur.
Հիւքայի. } a. juteux, succu-
Հիւքայից. } lent.
Հիւքանիւք. s. chose matérielle, matière; a. matériel.

Հիւքեղ. a. plein d'humeur, de suc, de jus.
Հիւքեղութիւն. s. succulation.
Հիւլ. s. atome, molécule. [logie.
Հիւլտարանութիւն. s. atomo-
Հիւլտաքեր. a. atomifère.
Հիւլտագէ. s. atomiste
Հիւլտագիտութիւն. s. atomisme.
Հիւլտական. a. atomique.
Հիւլտականութիւն. s. atomisme.
Հիւծալոս. s. méd. phtisie, tuberculose.
Հիւծալակաւ. a. phtisique.
Հիւծալասյից. a. phtisique.
Հիւծալատար. } a. phtisique.
Հիւծալոս. }
Հիւծական. a. qui fait dépérir.
Հիւծանիլ. } vn. dépérir, mai-
Հիւծիլ. } grir, devenir mai-
 gre, languir, se consumer.
Հիւծեալ. a. maigre, chétif.
Հիւծութիւն. V. **Հիւծում.**
Հիւծուիլ. V. **Հիւծանիլ.**
Հիւծում. s. dépérissement, amaigrissement, marasme, consommation.
Հիւղ. s. cabane.
Հիւղակ. } s. chaumine, hutte.
Հիւղիկ. }
Հիւլաս. V. **Հիւլասոս.**
Հիւլասոս. s. consul; *առաջին* —, premier consul; *ընդհանուր* —, — général; *վարս* —, vice—. **Հիւլասոսական.** a. consulaire.
Հիւլասոսարան. s. consulat.
Հիւլասոսութիւն. } s. consu-
Հիւլասոսիք. } lat, dignité consulaire. [cre.
Հիւլարեօ. s. serviteur; sous-dia-
Հիւս. s. tissu, tresse, natte; tisure, entrelacement; — *ձեան*, avalanche.
Հիւսածոյ. a. tissu, tressé.
Հիւսակ. s. natte, tresse; — *վարսից*, — de cheveux; *լղերու* —, anat. plexus.

Հիւսարան. s. flature.
 Հիւսել. va. tresser, natter, tisser, enlacer, entrelacer, tricoter, fig. composer, combiner.
 Հիւսիչ. s. tresseur.
 Հիւսիս. s. le nord, septentrion; aquilon, borée, bise, le vent du nord; գոռ՝ ամեհի —, le fier aquilon.
 Հիւսիսաբնակ. a. qui habite au nord, septentrional, hyperboréen.
 Հիւսիտակ. s. aquilon.
 Հիւսիսակամ. V. Հիւսիսային.
 Հիւսիսակողմ. s. côté du nord, le nord.
 Հիւսիսահողմ. s. aquilon.
 Հիւսիսայգ. s. aurore boréale.
 Հիւսիսային. a. boréal, septentrional, hyperboréen; — հող, bise.
 Հիւսիսաօուսիչ. a. qui souffle du nord; — հող, bise.
 Հիւսիս-արևելիք. s. nord-est.
 Հիւսիս-արևմտակ. s. nord-ouest.
 Հիւսկէն. a. tissu, tressé, natté, tricoté; à jour; s. dentelle; natta.
 Հիւսն. s. menuisier.
 Հիւսնական. a. de menuisier.
 Հիւսնել. va. menuiser, travailler en menuiserie, fabriquer.
 Հիւսնոց. s. atelier de menuisier.
 Հիւսնութիւն. s. menuiserie.
 Հիւսող. V. Հիւսիչ.
 Հիւսոց. s. passementerie.
 Հիւսոցործ. } s. passement-
 Հիւսոցազանա. } tier.
 Հիւսոցազործութիւն. s. passementerie.
 Հիւսոցել. va. passementer.
 Հիւսում. s. tissure, tissu; tresse, natta; texture, enlacement, entrelacement, composition.
 Հիւսումաբանութիւն. s. histologie. [flature.
 Հիւսումազործութիւն. s. փ-
 Հիւսումանիւր. s. tissu.

Հիւսումոյ. V. Հիւսածոյ.
 Հիւսում. V. Հիւսել.
 Հիւսում. V. Հիւսումած.
 Հիւր. s. hôte, celui qui reçoit l'hospitalité, étranger.
 Հիւրաբար. adv. comme un hôte.
 Հիւրադա. a. inhospitalier; qui trahit son hôte, traître.
 Հիւրանծար. a. qui honore les hôtes, hospitalier; commissaire.
 Հիւրանծարել. va. faire bon accueil, offrir l'hospitalité.
 Հիւրանծարութիւն. s. accueil hospitalier, hospitalité.
 Հիւրանք. a. inhospitalier.
 Հիւրանալ. vn. arriver comme hôte chez qn., recevoir l'hospitalité.
 Հիւրանոց. s. lieu où l'on reçoit les étrangers, hôtel.
 Հիւրանոցատէր. s. hôtelier.
 Հիւրանննել. s. chambre des hôtes, des invités, chambre d'amis.
 Հիւրանք. a. qui aime les hôtes, hospitalier. [talité.
 Հիւրափրել. va. offrir l'hospitalité.
 Հիւրափրութիւն. s. hospitalité.
 Հիւրատան. s. salon.
 Հիւրանոց. s. inhospitalier.
 Հիւրանցութիւն. s. inhospitalité.
 Հիւրանոց. s. hospice.
 Հիւրքնկալ. a. qui reçoit les hôtes, hospitalier; commissaire.
 Հիւրքնկալել. vn. recevoir les hôtes, les étrangers, recevoir, accueillir.
 Հիւրքնկալութիւն. s. hospitalité, accueil, réception.
 Հիւրութիւն. s. qualité d'hôte, d'étranger.
 Հիւրուհի. sf. hôtesse, étrangère.
 Հիւսլ. vn. végéter, vivre dans la gêne. [gétation.
 Հիւսլութիւն. s. malheur, misère, vé-
 Հիւսլ. } a. docile, déferant,
 Հիւսլակամ. } souple, pliant, fi-

exible; — *բնութիւն*, humeur pliable.
Հլուրիւն. s. docilité, déférence, souplesse; *հլութեան բերել*, rendre docile.
Հծծանք. s. chuchoterie, murmure.
Հծծել. vn. chuchoter, murmurer; *մէկուն ականջին* —, chuchoter, parler à qn. à l'oreille.
Հծծող. s. chuchoteur.
Հմակեր. a. crudivore, omophage
Հմակերութիւն. s. omophagie.
Հմայագիր. s. talisman.
Հմայաբախ. a. désenchanté.
Հմայաբախել. va. désenchanter.
Հմայաբախութիւն. } s. désen-
Հմայաբախում. } chantement.
Հմայական. V. **Իրիական**, **Իրիութիւն**.
Հմայանք. V. **Հմայք**.
Հմայաւէտ. a. plein de charme.
Հմայեակ. s. talisman, amulette.
Հմայել. vn. fasciner, deviner, augurer, consulter les augures; charmer, enchanter.
Հմայելի. a. charmant.
Հմայելի. V. **Հմայեակ**
Հմայիչ. a. enchanteur, charmeur.
Հմայութիւն. } s. divination, au-
Հմայք. } gure, présage, sortilège, charme.
Հմայք. spl. charmes, attraits.
Հմութիւն. s. crudité.
Հմուլ. V. **Փայլուկ**.
Հմուտ. a. érudit, versé dans, docte, connaisseur, instruit, savant, entendu, praticien, expérimenté. [savamment.
Հմտաբար. adv. avec connaissance,
Հմտալի. } a. plein d'érudition.
Հմտալից. }
Հմտական. a. d'érudition.
Հմտանալ. vn. s'instruire, s'informer, connaître, être versé dans, être exercé à.

Հմտութիւն. s. érudition, connaissance, savoir, expérience; — *ստանալ*. V. **Հմտանալ**.
Հնարոյր. a. qui sent l'antiquité.
Հնագազան. s. paléothérium.
Հնագէտ. }
Հնագիտակ. } s. archéologue.
Հնագիտական. a. archéologique.
Հնագիտութիւն. s. archéologie.
Հնագիր. s. paléographe; auteur ancien.
Հնագրայտոյց. s. bouquineur.
Հնայուղել. va. bouquiner.
Հնագրական. a. paléographique.
Հնագրականա. s. bouquiniste.
Հնագրականութիւն. s. bouquinerie. [bouquins.
Հնագրեանք. spl. bouquinerie,
Հնագրութիւն. s. paléographie.
Հնադարեան. a. séculaire, antique, vieux.
Հնադրամ. s. monnaie antique.
Հնազանդ. a. obéissant, — *ըլլալ*, être obéissant, obéir; — *ընել*, réduire ou assujettir à l'obéissance.
Հնազանդել. } va. faire ren-
Հնազանդեցնել. } trer dans l'o-
 béissance, réduire à l'obéissance, soumettre, plier, assujettir à l'obéissance.
Հնազանդիլ. vn. obéir, se soumettre.
Հնազանդութիւն s. obéissance, soumission, assujettissement; *հնազանդութեան բերել*, réduire à l'obéissance; *հնազանդութեան դալ*, rentrer dans l'obéissance; *կրաւորական կոթ* —, obéissance passive, aveugle. [sance.
Հնազանդորէն. adv. avec obéissance.
Հնաժողով. s. chiffonnier.
Հնայտոյց. s. fouilleur.
Հնայտուղական. a. de fouille.
Հնայտութիւն. s. fouille.
Հնայտու. s. archéologue.
Հնայտական. a. archéologique.

Հնայաբանություն s. archéologie.
Հնայաբան s. ravaudeur.
Հնայաբանություն s. antiquaire; chiffonnier. [chronique.
Հնայաբանություն a. vieux, ancien, antique,
Հնայաբանություն vn. vieillir, s'user, —
արտաբան, s'invétérer, devenir chronique, invétéré.
Հնամուտ a. d'une construction ancien, antique
Հնասեր a. qui aime l'antiquité, les antiquités, amateur d'antiquités.
Հնասեր առ. s. antiquaire; fripier.
Հնար V. **Հնար**; — է, il est possible; — չկայ, ce n'est pas possible, c'en est fait; **արհեստ** — է, autant qu'il est possible, autant qu'on le peut; **արհեստ** որ — էր, autant qu'il était possible, autant qu'il se pouvait.
Հնարագետ a. industrieux, adroit; habile, ingénieux.
Հնարագետություն s. habileté, adresse, esprit inventif, dextérité; invention industrie, art.
Հնարագետորեն adv. ingénieusement, avec habileté.
Հնարագիտ a. inventeur, inventif, ingénieux.
Հնարակ a. possible, faisable.
Հնարավոր a. ingénieux.
Հնարամտություն s. ingéniosité.
Հնարացայց a. qui montre le moyen pour faire qch.
Հնարար a. possible, faisable.
Հնարարել } vn. s'ingénier,
Հնարարել } inventer, trouver un moyen, un expédient, s'aviser d'un moyen, tâcher, faire son possible.
Հնարարություն } s. possibilité,
Հնարարում } lité; invention, moyen, expédient.
Հնարել vn. s'ingénier, inventer, trouver un moyen, s'aviser de,

forger, trouver; tâcher, s'efforcer, s'étudier, chercher à: V. **Հնար**.
Հնարիմաց a. artificieux, fin, rusé.
Հնարիմացություն s. artifice, finesse, détour, adresse.
Հնարից a. possible.
Հնարիչ } s. inventeur.
Հնարող }
Հնարողություն s. invention, art, industrie.
Հնարով a. fictif, inventé.
Հնար s. moyen, expédient, mesure, parti, remède, ressort, issue; industrie, invention, art; adresse, ruse artifice, détours, menée, manège, intrigue, machine, entreprise; milieu, voie; rhét. enthymène; — **պատերազմի**, stratagème; — **հնարելի** **խորհել**, prendre des moyens, des mesures, employer des moyens, s'ingénier; **հնարելիք**, **հնարելիքով**, par un moyen, artificieusement.
Հնացել a. vieilli.
Հնացել va. vieillir, faire vieillir, rendre vieux.
Հնաանդ a. ancien; — **արտաբանություն**, ancienne habitude.
Հնգապետություն a. qui a cinq têtes; — **զեքս** **Մովսեսի**, Pentateuque.
Հնգաթերթ a. bot. quintefeuille.
Հնգալեզու a. pentaglotte.
Հնգակամ adv. cinq à chacun ou par chacun, cinq à cinq.
Հնգահատ a. en cinq volumes.
Հնգամյակ s. mus. quinte.
Հնգադի s. mus. quinte.
Հնգամասեան s. Pentateuque.
Հնգամիլիոն s. quintillion.
Հնգանկյուն s. géom. pentagone; — է, pentagonal.
Հնգաչափ s. pentamètre.
Հնգապատիկ a. quintuple; adv. au quintuple.

Նգապասկիլ. va. quintupler.
Նգապետ. s. chef de cinq sol-
 lats, pentarque.
Նգաեռիւ. a. bot. quintefeuille.
Նգարարած. a. de cinq actes.
Նգեակ. s. quint.
Նգեկից V. Հնգապասկիլ.
Նգեաասան. a. quinze; quin-
 zième.
Նգեաասանամայ. } a. de
Նգեաասանաման. } quinze
 ans. âgé de quinze ans.
Նգեաասանկիւր. a. geom. pen-
 tadécagone.
Նգեաասաներորդ. s. quinzième.
Նգեաասանեղբն. a. s. tous les
 quinze.
Նգեաասանորեակ. s. quinzaine.
Նգեաասանորայ. a. de quin-
 zaine. [que.
Նգեաասանեակ. s. quinzaine; bis-
Նգեերեակ. s. cinq.
Նգեբխան. } s. a. tous les cinq.
Նգեբից. }
Նգեիցս. adv. cinq fois.
Նգդախ. s. méd. choléra.
Նգդախական. a. cholérique.
Նգդախակերպ. a. cholériforme.
Նգդախասար. s. cholérique.
Նգդերապական. a. indo-euro-
 péen.
Նգդրնկոյզ. s. bot. coco, noix de coco.
Նգդրնկուղեք. } s. bot. coco-
Նգդրնկուղի. } tier.
Նգդիկ. s. Indien; a. noir, nègre;
 — *հաւ;* V. **Հնդկահաւ;** — *սրդ,*
 ver à soie; — *փայտ,* ébène; —
կղէք, bambou; — *ընկոյզ.* V.
Ընկոյզ հնդկաց.
Նգդիկ Երապական V. Հըրդ-
Երապական. [Indes.
Ննդկարեակ. a. qui habite les
Ննդկարգեքի. s. bot. raquette.
Ննդկալազ. s. zool. cochon d'Inde,
 cobage.
Ննդախ. s. méd. choléra.

Ննդկախիկ. s. méd. cholérine.
Ննդկախյ. s. Arménien des In-
 des; a. indo-arménien.
Ննդկահաւ. s. zool. dinde, din-
 don; *Հադ — Է,* dindonneau; — *ը*
կը դիդույ, le dindon glougloute.
Ննդկահաւիկ. s. zool. dindonneau.
Ննդկայից a. indien.
Ննդկարմաւ. s. bot. caryote.
Ննդկարմաւեքի. s. bot. caryote.
Ննդկերմաւական. } a. indo-ger-
Ննդկերմաւեքի. } manique.
Ննդկեղէք. s. bot. bambou.
Ննդկերէն. adv. en indien, en
 langue indienne; s. l'indien, la
 langue indienne [péen.
Ննդկերապացի. a. indo-euro-
Ննդկերապան. a. indo-euro-
 péen.
Ննդկուքի. sf. Indienne.
Ննէաբան. s. paléontologiste.
Ննէաբանական. a. paléontolo-
 gique. [gie.
Ննէաբանալիւր. s. paléontolo-
Ննէան. } s. pressoir; cuve du
Ննէան. } pressoir; — *հարկանել,*
 fouler la vendange, pressurer.
Ննկեկ. a. un peu vieux.
Ննհնուք. s. inquiétude, souci.
Ննձանակ. s. barlong.
Ննձանահար. s. fouleur, pres-
 sureur. [surage.
Ննձանահարալիւր. s. pres-
Ննձանայարկ. s. pressoir.
Ննձալալլ V. Հնձօն. [colter.
Ննձել. va. moissonner, faucher; ré-
Ննձող. a. s. faucheur; — *միքե-*
նայ, faucheuse.
Ննձօն. s. andain.
Ննոքի. a. vieux, vieil, usé, — *ք,*
 vieillerie, antiquaille.
Ննոց. s. four fournaise.
Ննոցապան. } s. chauffeur.
Ննոցապան. }
Ննոցիկ. s. fourneau.
Ննուրիւր. s. vétusté; antiquité;

ancienneté; antiquaille; — *ք լկու-
ւոյ*, les antiquités d'Ani; *հնու-
թեանց թանգարան*, musée d'an-
tiquités.
Հնուց *ի* —, adv. de l'antiquité,
de temps anciens.
Հնչակ *ս.* clochette.
Հնչական *ա.* retentissant, son-
nant, sonore.
Հնչականութիւն *ս.* sonorité.
Հնչեակ *ս.* sonnet.
Հնչել *va.* rendre un son, reten-
tir, sonner, résonner; souffler;
siffler; annoncer, publier; pro-
noncer; *սկանջին լաւ չ* —, bles-
ser, choquer l'oreille.
Հնչեցնել *va.* faire retentir, son-
ner; annoncer, publier; *փող* —,
sonner de la trompette, donner
du cor, corner.
Հնչիւն *Վ. Հնչում.*
Հնչող.
Հնչողական. } *Վ. Հնչական.*
Հնչում *ս.* son, voix, retentisse-
ment, résonnement, sonnerie,
bruit; prononciation.
Հնչուն *ա.* sonore.
Հնչունութիւն *ս.* sonorité.
Հնչախոս *ս.* méd. choléra.
Հնչախոսկերայ *ա.* en forme de
choléra, cholériforme.
Հնօրեայ *Վ. Հիօրեայ.*
Հոգ *ս.* soin, sollicitude, intérêt;
soin, charge, inspection; souci, in-
quiétude; — *սասնիւ*, avoir soin;
— *ընել*, se soucier, être en peine.
Հոգաբարձու *ա.* *ս.* curateur,
intendant, pourvoyeur, inspecteur;
surveillant.
Հոգաբարձութիւն *ս.* curatelle,
charge, inspection, surveillance,
direction.
Հոգայ *vn.* pourvoir, fournir.
procurer, munir; avoir soin, soi-
gner; se soucier, être pensif, pren-
dre souci, s'inquiéter, être in-

quiet, se mettre en peine, se
tourmenter.
Հոգածու *ա.* qui a soin, soigneux.
Հոգածութիւն *ս.* soin, sollici-
tude.
Հոգասար *Վ. Հոգածու.*
Հոգասարութիւն *Վ. Հոգա-
ծութիւն.* [tude.
Հոգացողութիւն *ս.* soin, sollici-
Հոգեբան *ս.* psychologue, psy-
chologiste. [gique.
Հոգեբանական *ա.* psycholo-
Հոգեբանասպէս *Վ. Հոգեբա-
նօրէն.*
Հոգեբանութիւն *ս.* psychologie.
Հոգեբանօրէն *adv.* psycholo-
giquement.
Հոգեբարձու *Վ. Հոգաբարձու.*
Հոգեբուդիս *ա.* spirituel, divin.
Հոգեդողորդ *ա.* qui remue l'âme.
Հոգեզուակ *ս.* fils ou enfant a-
doptif.
Հոգեզգած *ա.* *ս.* initié.
Հոգեզմայլ *ա.* qui transporte,
qui charme l'âme; transporté.
Հոգեզմայլութիւն } *ս.* transport,
**Հոգեզմայլում. } extase.
Հոգեզուարհ *ա.* joyeux, gai, jo-
vial.
Հոգելից *ա.* plein de Saint-Es-
prit, spirituel, divin.
Հոգելոյս *ա.* *ս.* feu, défunt.
Հոգեխանդ *ա.* enthousiaste.
Հոգեխանձ *ա.* qui brûle l'âme.
Հոգեխառն *ա.* inspiré par le
Saint-Esprit, spirituel, divin.
Հոգեխօսութիւն *ս.* pneumato-
logie.
Հոգեծից *ա.* né par l'âme, spirituel.
Հոգեկան *ա.* spirituel; psychique.
Հոգեկանութիւն *ս.* spiritualité.
Հոգեկեցոյց *ա.* qui sauve l'âme,
salutaire.
Հոգեկիր *ա.* inspiré par l'esprit
divin, par le Saint Esprit, inspiré.
Հոգեկոյ *ս.* spirite.**

Հոգեկոչութիւն. s. spiritisme.
Հոգեկորոյս. a. qui perd, qui fait perdre l'âme.
Հոգեկրօն. a. qui vit selon l'esprit de Dieu, spirituel; religieux.
Հոգեհանգիստ. s. Requiem.
Հոգեհարցութիւն. V. **Ռոգեհարցութիւն**. [ցուկ
Հոգեհարցուկ. V. **Ռոգեհարցուկ**.
Հոգեդէմ. a. spirituel, incorporé; spirituel, divin.
Հոգեմաս. s. repas de mort.
Հոգեմարտ. a. s. qui combat la divinité du Saint-Esprit.
Հոգեմուխ. a. initié au Saint-Esprit, doué de l'Esprit-Saint.
Հոգեյոյգ. a. qui a l'âme agitée ou émue; qui agite l'âme, émouvant. [l'âme
Հոգեյուզութիւն. s. agitation de
Հոգեկար. a. peint par le Saint-Esprit.
Հոգեճարդ. a. qui renouvelle l'esprit, l'âme; renouvelé par le Saint-Esprit.
Հոգեճուազ. a. qui chant ou qui est chanté par le Saint-Esprit.
Հոգեօտի. a. salutaire, utile à l'âme, spirituel, édifiant.
Հոգեօտմ. a. animé, inspiré par le Saint-Esprit; touchant pathétique.
Հոգեօրհ. a. donné, accordé par le Saint-Esprit; qui a la grâce, le don du Saint-Esprit; qui donne le Saint-Esprit.
Հոգեօրհն. a. inspiré du Saint-Esprit; inspiré.
Հոգեպաօս. s. spiritualiste.
Հոգեպաօսական. a. spiritualiste.
Հոգեպաօսութիւն. s. culte des esprits, spiritualisme.
Հոգեպատմ. a. raconté par le Saint-Esprit; qui raconte par l'inspiration du Saint-Esprit.

Հոգեպարզեւ. V. **Հոգեօրհ**.
Հոգեպէտ. adv. spirituellement, par un mouvement d'inspiration divine; selon l'esprit, immatériellement. [spirituel.
Հոգեաւանդ. a. fervent, ardent,
Հոգետր. a. qui aime l'âme, les âmes; pieux, dévot. [tion.
Հոգետիրութիւն. s. piété, dévotion.
Հոգեմուրհ. a. nourri, élevé selon l'Esprit Saint.
Հոգետառ. a. mourant.
Հոգեվար. a. s. qui est à l'agonie, agonisant, moribond, mourant; — ք, agonie — քի մէջ ըլլալ, agoniser, être à l'agonie; — ք է, il est à l'agonie, il est mourant. [de l'âme.
Հոգեհետ. a. qui voit les secrets
Հոգեօրհն. s. hospice.
Հոգեբրգազ. a. qui chante par l'inspiration du Saint-Esprit.
Հոգեւոր. a. spirituel; dévot, pieux; animé, vivant.
Հոգեւորական. a. spirituel; s. ecclésiastique.
Հոգեւորականութիւն. s. clergé.
Հոգեւորապէտ. V. **Հոգեպէտ**.
Հոգեւորիկ. V. **Հոգիւնակ**.
Հոգեւորութիւն. s. spiritualité.
Հոգեփոխութիւն. s. métempsychose, transmigration des âmes.
Հոգեառ. a. qui reçoit l'âme.
Հոգի. s. âme; âme, esprit, vie, cœur; âme, souffle; le Saint-Esprit; vent; haleine; âme, personne, individu; âme, agent, moteur principal; âme, expression, l'esprit, le sens; désir, penchant; աւանդել — ն, rendre l'âme; փչել հանել — ն, expirer; — ով, en esprit; երկնային՝ Աստուածային՝ վեր՛ անմահ՝ դիւրազգած՝ մոլորեալ՝ յուզեալ՝ նուազած՝ նարգ՝ առաքինի՝ գերեցիկ՝ ազնուական՝ դիւցազնական —, âme

céleste, divine, sublime, immortelle, sensible, égarée, agitée, basse, vile, vertueuse, belle, noble, héroïque; բուրբ — սվ սիրել, aimer de toute son âme; մէկուհի հողււայն համար աղօթք ընել, prier Dieu pour le repos de l'âme de qn.; V. Ոգի.

Հոգիացալ. vn. devenir esprit, s'animer, prendre de l'âme.

Հոգիացնել. va. animer, ranimer, donner de la vie, ressusciter.

Հոգիացուցիչ. a. qui anime, qui ranime. [բիւն.]

Հոգողութիւն. V. Հոգացողութիւն.

Հոգաբետան. a. qui a ses ailes ouvertes.

Հոգաբեւել. va. ouvrir ses ailes, étendre, déployer ses ailes

Հոլանել. va. déshabiller; découvrir, dévoiler, déceler.

Հոլանի. a. déshabillé, nu; dévoilé, découvert.

Հոլանիլ. vn. se déshabiller, se découvrir; se dévoiler.

Հոլիկ. s. entom. acalyptus.

Հոլով. s. roulement, rotation, circulation; gram. cas.

Հոլովական. a. roulant, circulaire; gram. déclinaison.

Հոլովակեր. a. gram. qui forme les cas des mots.

Հոլովանի. s. gram. particule qui montre le cas.

Հոլովել. va. rouler, tourner; gram. décliner.

Հոլովեցնել. va. rouler, tourner.

Հոլովիլ. vn. se rouler, tourner; gram. se décliner.

Հոլովութիւլ. vn. gram. se décliner.

Հոլովում. s. roulement, rotation; gram. déclinaison.

Հոլայ. s. ocque.

Հոծ. a. dense, condensé, compacte, épais.

Հոծիլ. vn. se condenser, devenir épais, épaissir, se remplir.

Հոծութիւն. s. densité, condensation, épaisseur.

Հոկտեմբեր. s. octobre.

Հող. s. terre; terrain, sol; terre, champ, domaine; fig. tombeau.

— ն իջնալ ննջել, être enterré, enseveli.

Հողաբարդ. a. atterrissement.

Հողաբեր. a. produit de la terre.

Հողաբիր. a. qui creuse la terre.

Հողաբլրակ. s. ados, billon.

Հողաբլուր. s. élévation ou amas de terre, levée, jetée, digue, rempart, retranchement.

Հողաբոյս. a. poussé, produit de la terre.

Հողագետիւն. s. terrain.

Հողագէտ. s. agronome.

Հողագիտական. a. agronomique.

Հողագիտութիւն. s. agronomie.

Հողագործ. s. agriculteur, cultivateur, laboureur.

Հողագործութիւն. s. agriculture, labourage.

Հողագուն. s. le globe terrestre.

Հողաղաւան. s. caponnière.

Հողաղանգուած. a. formé de terre, terrestre.

Հողազիւրկ. a. privé de terre.

Հողաբաւալ. a. qui roule sur la terre, dans la poussière; fig. mondain, terrestre.

Հողաբափ. s. chausson, pantoufle.

Հողախառն. a. mêlé de terre, terreux.

Հողախօտի. V. Կեանախօտի; — հանդիսաւ, sépulture; tombeau.

Հողածիւն. a. né de la terre.

Հողածութիւն. s. terrassement.

Հողածուխ. s. tourbe.

Հողակալ. s. qui a des terres, des propriétés rurales.

Հողակեր. a. qui mange de la terre.

Հողակոյս. V. Հողաբլուր.

ողակառ. s. motte.
 օղակառկ. s. imposition rurale.
 օղամաղ. s. ornith. plongeon.
 օղաման. s. redevance.
 օղայարկ. V. Գեթեյարկ.
 օղայիճ. a. de terre, terrestre, ցրաիր; chim. humique.
 օղանալ. vn. se réduire en terre.
 օղանիւք. } V. Հողեղէն.
 օղանիւքիայ. }
 օղանման. a. semblable à la terre.
 օղապատ. a. couvert de terre.
 օղապատնէօ. s. retranchement.
 օղաստեղծ. a. créé de terre.
 օղատէր V. Հողակալ.
 օղափակ. a. entouré de terre.
 օղեղէն. a. de terre, terrestre.
 օղմ. s. vent; air; — կայ, il a du vent; յաջողակ — սկ նաւարկել, naviguer avec un vent favorable. — կ'ելլայ, le vent se leve; Թեթեւ՝ քաղցր՝ զովարար՝ ջղող՝ անհաստատ՝ կատարղե՛նիւնդին՝ ժրթկալից՝ սաստկաշունչ՝ սաստիկ ou ուժգին՝ անեղազայ, —, vent léger, doux, rafraichissant, propice, inconstant, courroucé, furieux, orageux, impétueux, violent, mugissant.
 օղաքիկ. s. brise-vent.
 օղաքեր. a. qui porte, qui conduit du vent.
 օղագիր. s. anémographe.
 օղագրութիւն. s. anémographie.
 օղախաղաղ. a. qui abrite le vent, assuré des vents; — սահանգիտա՝ ծով. port, mer calme.
 օղախառն. a. mêlé de vent.
 օղածաղիկ. s. bot. anémante.
 օղակոծ. a. agité par le vent; ընել, agiter par le vent.
 օղակոծիլ. vn. être agité par vent, flotter au gré des vents.
 օղակոծութիւն. s. agitation

causée par le vent, tempête.
 Հողմահար. a. battu par le vent; s. éventail.
 Հողմահարել. V. Հողակառել.
 Հողմառելով. a. tourné par le vent.
 Հողմաղաց. s. moulin à vent.
 Հողմամտղ. a. criblé par le vent.
 Հողմայոյզ. a. agité par le vent.
 Հողմայոյզք. s. rafale.
 Հողմասարժ. a. remué, agité par le vent.
 Հողմատունչ. a. qui souffle le vent.
 Հողմաչափ. s. anémomètre.
 Հողմաչափութիւն. s. anémométrie.
 Հողմավար. a. poussé par le vent; — ըլլալ, être poussé, balancé par les vents.
 Հողմավարդ. s. bot. clématite.
 Հողմարգել. s. paravent, abat-vent. [girouette].
 Հողմացոյց. s. rose des vents;
 Հողմացոյցակ. s. rose des vents.
 Հողմափայտ. V. Կանքեղիտ.
 Հողմընթաց ըլլալ. vn. aller comme le vent.
 Հողմիկ. s. petit vent, brise.
 Հողմուռոյց. a. enflé par le vent.
 Հողմուռ. a. venteux.
 Հողմօրէն. adv. comme le vent.
 Հողտա. s. agric. billon.
 Հողոռ. a. plein de terre.
 Հումանի. s. amant, amoureux.
 Հումանիօ. a. synonyme.
 Հումանոյ. } sf. maîtresse, a-
 Հումանուիի. } mante,
 Հումանուռ. a. qui porte le même nom, homonyme. [mie].
 Հումանուութիւն. s. homonymie.
 Հումանա. a. homogène, congénère. [Homère].
 Հումերածիճ. a. qui fait naître Հումերական. } a. d'Homère.
 Հումերոսեան. }
 Հումիօխան. V. Իօխանակից.

Հոյ. s. bélier (machine).
Հոյ. s. terreur, épouvante, frayeur.
Հոյակապ. a. grandiose, magnifique splendide, grand, éminent; — *զարաք.* superbe ville; — *Իշխան Բեկ,* illustre prince, célèbre médecin; — *մարդ,* grand homme.
Հոյակեր. V. **Հոյակապ.**
Հոյանուն. a. qui a un grand nom, célèbre.
Հոյաւէն. a. grandiose. superbe.
Հոյաւետիլ. a. imposant.
Հոյզ. s. mucilage; sève.
Հոյլ. s. troupe, foule, bande; essaim; — *Ի հոյլ,* en foule, par bandes.
Հոյն. s. bot. cornouille.
Հոյնի. s. bot. cornouiller.
Հոն. } adv. là, là-bas; — *է,*
Հոնեւեղ. } il est —; — *չէ,* il n'est pas là.
Հոռի. s. le second mois de l'ancien calendrier arménien.
Հոռւմ. s. Romain, Latin
Հոռւմաներէն. } adv. en latin.
Հոռւմերէն. }
Հոռւմաւի. sf. Romaine.
Հոս. adv. ici; — *է,* il est ici; — *չէ,* il n'est pas ici.
Հոսական. V. **Հոսանու.**
Հոսականութիւն. s. fluidité.
Հոսանիւթ. s. fluide.
Հոսանու. a. coulant, fluide; s. fluide; *Ելեկտրական* —, fluide électrique.
Հոսանութիւն. s. fluidité.
Հոսանք. s. cours, écoulement, flux, saut, chute d'eau; chim. courant; *Ելեկտրական* —, courant électrique.
Հոսեցնել. va. faire couler, verser. répandre, épancher; vanner, éventer; éparpiller, disperser; précipiter; — *յորդանուէն աջաօտք,* verser, répandre un torrent, un

ruisseau ou des flots de larmes.
Հոսիլ. vn. s'écouler, se répandre, affluer, fluer, découler; se ruer, se jeter, se précipiter.
Հոսիչ. s. qui répand, qui disperse; van, crible. [dre.
Հոսիւթիլ. vn. s'écouler, se répandre.
Հոսող. V. **Հոսուն.**
Հոսութիւն. } s. écoulement, é-
Հոսում. } panchement.
Հոսուն. a. qui coule, coulant.
Հոսեղ. V. **Հոս.**
Հոյ. a. frais, froid; s. vent; frais, fraîcheur, froid; — *Ի բերան մէջ,* en plein vent, exposé au vent.
Հոյաւոր. s. éventail.
Հոյաւորածու. a. en forme d'éventail. [aérer.
Հոյաւորել. va. éventer, ventiler.
Հոյաւորիլ. vn. s'éventer, jouer de l'éventail.
Հոյաւորութիւն. } s. aération,
Հոյաւորում. } ventilation.
Հոյաւորիլ. V. **Հոյաւորել.**
Հոյաւորիլ. V. **Հոյաւորել.**
Հոյանալ. vn. se rafraîchir, se refroidir; fig. se refroidir, s'attiédir.
Հոյանաստեղ. a. ombragé.
Հոյանաւոր. a. ombragé, ombreux; couvert.
Հոյանաւորել. va. couvrir d'ombre, ombrager; fig. protéger, prendre sous ses auspices, patronner.
Հոյանաւորիչ. s. protecteur.
Հոյանաւորութիւն. s. ombre; fig. protection, auspices, patronage.
Հոյանեակ. s. marquise.
Հոյանի. s. ombre, ombre; fig. protection, auspices, défense; *Մեղհովանեաւ,* à l'ombre, à l'abri de; sous la protection, sous les auspices de; — *Սուլ.* V. **Հոյանաւորել.**
Հոյանոց. s. parasol, ombrelle, belvédère, kiosque; baldaquin, tente.

Հովանցաբր. a. bot. ombellifère.
 Հովանցակ. s. ombrelle.
 Հովանցածեւ. a. bot. ombellifère.
 [bre, ombrager.
 Հովանցանալ. vn couvrir d'om-
 Հովանառ. V. Հովանառ.
 Հովասուն. a. frais, aéré; élevé
 dans des endroits frais, bien aérés.
 Հովազուցանել. va. rafraichir,
 refroidir; fig. refroidir, attiédir.
 Հովել. va éventer, donner de l'air.
 Հովքիակ. V. Հովասուն.
 Հովիկ. V. Հովքիկ.
 Հովիթ. s. vallée, bassin.
 Հովիւ. s. pasteur, berger, père.
 Հովկուլ. a. qui avale de l'air.
 Հովկարել. V. Հովարարել.
 Հովոս. a. venteux.
 Հովոց. V. Կնարանց.
 Հովուաբար. adv. pastoralement,
 comme un berger.
 Հովուական. a. pastoral, — կեանք
 կենցաղ, vie pastorale.
 Հովուակից s. compagnon d'un
 pasteur. [pasteurs.
 Հովուանոց. s. habitation des
 Հովուապետ. s. chef des bergers,
 des pasteurs; fig. Jésus-Christ,
 pontife, archevêque.
 Հովուապետ. V. Հովուաբար.
 Հովուատր. a. qui aime son pas-
 teur.
 Հովուափող. s. mus. chalumeau.
 Հովուեակ. V. Հովուիկ.
 Հովուել. va. faire paître, mener,
 paître; fig. conduire, gouverner,
 régir. [բիւն.
 Հովուերգ. V. Հովուերգու-
 Հովուերգակ. s. poète bucolique,
 bucoliaste.
 Հովուերգաբիւն. s. chant pas-
 toral, poésie pastorale; pastorale,
 églogue.
 Հովուիքիւն. s. fraîcheur, froideur,
 refroidissement; fig. refroidisse-
 ment, froideur.

Հովուիկ. s. jeune berger, pasto-
 reau. [tain d'eau.
 Հովուի փող. s. bot. flûteau, plan-
 Հովուութիւն. s. l'état de pas-
 teur, de berger; fig. l'art de gou-
 verner, de conduire les peuples.
 Հովուութի. sf. bergère.
 Հովսածեւ. a. en forme de vallée.
 Հոս. s. odeur; odeur, parfum; —
 անոյշ՝ անուշութեան, bonne, ex-
 cellente odeur, odeur suave, par-
 fum délicieux, senteur; — անշել,
 sentir l'odeur; — անշեալ,
 sentir, avoir de l'odeur, avoir
 l'odeur de; — արբել՝ հանել, sen-
 tir, répandre ou exhaler une o-
 deur; արշ՝ քաղցր՝ արտօժել՝
 բեքել՝ սաստիկ —, mauvaise,
 douce, agréable, faible, forte —;
 հաներ քաղել, se mettre de l'o-
 deur.
 Հոսած. a. qui sent mauvais; gâté.
 Հոսող. V. Յզնող.
 Հոսանութիւն. s. odorat; flair.
 Հոսովանառ. s. parfumeur.
 Հոսովանառութիւն. s. parfumerie.
 Հոսովանառութի. sf. parfumeuse.
 Հոսարութիւն. s. odorat.
 Հոսարան. s. jardin de fleurs o-
 dorantes, parfumerie.
 Հոսաւտ. a. qui sent bon, odo-
 rant, odoriférant.
 Հոսաւտել. } va. parfumer.
 Հոսաւտել. }
 Հոսեցնել. va. faire sentir mau-
 vais; gâter.
 Հոսեան. V. Հոսաւտ.
 Հոսիլ. vn. sentir, avoir l'odeur
 de; puer, sentir mauvais; արշէ-
 գէշ —, sentir bon, mauvais.
 Հոսոալ. V. Հոսոսիլ.
 Հոսոել. V. Հոսոսիլ.
 Հոսոելիք. s. odorat.
 Հոսոեցնել. va. faire sentir.
 Հոսոիլ. vn. flairer, sentir, res-

pirer ; toucher , s'approcher .
Հոսոսող . a. celui qui sent , qui flairer .
Հոսուքայլ . V. **Հոսոսիլ** .
Հոր . s. puits .
Հոր . s. gendre .
Հորդ . a. frayé ; — **Հանապարհ** ,
 chemin — .
Հորդակ . s. baissoir .
Հորդիլ . vn. frayer , ouvrir ou
 tracer le chemin , la route ; —
Հանապարհ , préparer la voie ,
 donner passage ou cours .
Հորք . s. zool. veau .
Հորքարած . s. berger de veau .
Հորքեմի . s. veau , viande de — .
Հորիզոն . s. horizon ; fig. hori-
 zon ; — **ն կ'սկսի բացուիլ** , l'—
 commence à s'éclaircir ; **քողաքա-**
կան — ք կը մթալնի ; l'— poli-
 tique se rembrunit , se couvre de
 nuages . [lement .
Հորիզոնաբար . adv. horizonta-
Հորիզոնագիծ . s. ligne horizon-
 tale . [գիծ , ligne — e .
Հորիզոնական . a. horizontal ; —
Հորիզոնականութիւն . s. hori-
 zontalité . [perles) .
Հորսոյք . s. enflade , — rangée (de
Հու . s. path. muco-pus .
Հուգարողանք . s. anat. mem-
 brane muqueuse .
Հուզանոր . a. mucilagineux .
Հուժկու . a. fort , vigoureux , ro-
 buste .
Հուղիտար . } s. brigand , ban-
Հուղիտարու . } dit , voleur de
 grand chemin , de grandes routes .
Հուղիտարութիւն . s. brigand-
 dage .
Հում . a. cru , qui n'est pas cuit .
Հուն . s. gué , trajet .
Հունգարախօս . a. qui parle le
 hongrois . [Hongrie .
Հունգարահայ . s. Arménien de
Հունգարերէն . adv. en hongrois ;
 s. le hongrois .

Հունգարաիի . sf. Hongroise .
Հունդ . s. semence , graine .
Հունձ . s. moisson ; récolte ; **ժա-**
մանակ հնձոց moisson , fauchai-
 son ; **սոկեփայլ սոկեփունջ** — ,
 moisson dorée ; **սուստ** — , récolte
 abondante .
Հունչ . s. son .
Հունց . V. **Հունդ** ; — **ի երթալ** ,
 monter en graine .
Հուպ . a. proche , voisin , prochain ;
 prép. près , au près , auprès ; —
լինել մասշել , être près , s'ap-
 procher , toucher ; — **ընդ** — , —
սա — , **ընդ** — , adv. de proche
 en proche , de près ; prochaine-
 ment , bientôt .
Հուսա . } interj. hurra !
Հուրրա . }
Հուսկ . a. dernier ; — **յետին** ou
վերջին , le dernier , le dernier de
 tout ; — **յետոյ** , — **ուրեմն** , adv.
 après tout , enfin , à la fin , fina-
 lement . en dernier lieu
Հուսկողոյց . s. dernier adieu .
Հուր . s. feu ; **ի — եւ սուր մաս-**
նել , mettre à feu et à sang . V.
Կրակ .
Հուրի . sf. houri .
Հպասակ . s. sujet ; vassal ; a. dé-
 pendent , obéissant , subordonné ,
 inférieur .
Հպասակամբ . V. **Հպասակու-**
քիւն .
Հպասակատէր . a. qui aime ses
 sujets . [ment .
Հպասակցում . s. assujettisse-
Հպասակեցնել . va. assujettir .
Հպասակիլ . vn. s'assujettir , se
 soumettre , obéir , dépendre .
Հպասակութիւն . s. sujétion , dé-
 pendance ; vasselage ; soumission ,
 assujettissement , obéissance , dé-
 férence , subordination ; — **օրինաց** ,
 respect des lois .
Հպասակօրէն . adv. avec sujétion .

պարս. a. orgueilleux, superbe, hautain, altier, fier.

պարսազոյնս. adv. orgueilleusement, hautainement.

պարսեցայ. vn. s'enorgueillir, être orgueilleux, s'enfier d'orgueil, devenir fier.

պարսցնել. va. énorgueillir, rendre orgueilleux ou fier; enfier.

պարսութիւն. s. orgueil, hauteur, fierté.

պատար. V. Հուպ. a.

պատարիլ. vn. s'approcher.

պատարութիւն. s. proximité, rapprochement.

պել. va. approcher.

պելիի. a. accessible.

պելցնել. va. approcher.

պելիլ. vn. s'approcher; toucher.

չպուտ. s. contact, touche.

չպսսնի. s. chamarrures, affublement, parure recherchée, atours; affectation, air trop recherché, minauderie; սեռստ —, vaine parure.

չպիլ. vn. se chamarrer, s'attifer; se parer; minauder.

Հակար. s. rhéteur, orateur.

Հակարարացն. s. orateur, homme éloquent. [en orateur]

Հակարար. adv. en rhéteur, Հակարակացն. a. rhétorique; oratoire, éloquent; — ճիւղ, tour oratoire.

Հակարարայ. s. les rhéteurs, les Հակարարութիւն. s. la rhétorique. [orateurs]

Հակարարայ. s. les rhéteurs, les Հակարարութիւն. s. la rhétorique.

Հակի գայ. vn. tourner.

Հակիլիւն. } s. râle, râle.

Հակիլիւն. } s. râle, râle.

Հանգ. s. salaire, appointements; bourse (pension gratuite dans un collège).

Հանգակեր. } s. boursier.

Հանգար. } s. boursier.

Հանգիլ. va. appointer, donner des appointements.

Հանգայակացն } a. romain; — Հանգայակացն. } երկրորդ, l'Eglise romaine.

Հանգապատան. } a. s. qui appartient à Հանգապատան. } l'Eglise romaine, catholique.

Հանգայեցի. s. Romain.

Հանգապատան. a. romain; a. s. catholique.

Հանգի. V. Համբար.

Հանգար. a. célèbre, renommé, fameux.

Հանգարացն. a. renommé.

Հանգիլ. } va. célébrer, rendre Հանգիլցնել. } dre célèbre; divulguer, ébruiter, publier.

Հանգիլ. } vn. devenir célèbre Հանգիլիլ. } bre; être divulgué, s'ébruiter.

Հանգի. s. géant.

Հանգար. adv. comme un géant, en géant.

Հանգարած. a. gigantesque.

Հանգարացն. } s. géant.

Հանգարացն. } s. géant.

Հանգար. a. qui a une force de géant, très fort. [immense]

Հանգարածայ. a. gigantesque.

Հանգարացն. a. de géant, gigantesque.

Հանգարաց. a. gigantesque.

Հանգարայ. V. Հանգարածել.

Հանգարիւն. a. gigantesque.

Հանգարածել. a. gigantesque, colossal; — սեղան, statue colossale, colosse.

Հանգարած. } s. combat des

Հանգարածութիւն. } bat des géants. [les géant.]

Հանգարայ. a. qui a vaincu

Հանգարացն. a. gigantesque.

Հանգարայ. a. à pas de géant; — ընթանալ. marcher —; — յառաջանալ, faire des progrès rapides. [géant.]

Հանգարութիւն. s. la grandeur de

Հսկիլ. vn. veiller, ne pas dormir; fig. veiller à ou sur, surveiller, avoir l'œil sur.

Հսկեցող. } s. surveillant; a. vi-
Հսկող. } gilant; veilleur.
Հսկիչ.

Հսկողութիւն. } s. surveillance,
Հսկութիւն. } vigilance; veille.
Հսկում. s. veille; vigilance; veille d'une fête.

Հսկուն. a. éveillé, vigilant.

Հսպիս. a. arlequin, clown.

Հսպասնի. s. arlequinade, singerie.

Հսպարիլ. vn. singer, minauder.

Հրաբուսիկ. s. coupe de feu, tasse pleine de feu; a. de feu, plein de feu. [ton.

Հրաբուսակ. s. chim. fulmico-

Հրաբուսութիւն. s. pyrologie.

Հրաբրան. a. dont la bouche est de feu; s. cratère.

Հրաբխային. V. Հրաբխային.

Հրաբխական. a. volcanique.

Հրաբխային. } a. volcanique.

Հրաբխակ. } a. qui est tout en

Հրաբոր. } feu, enflammé, ar-
Հրաբորոք. } dent. brûlant, flambant; - սրբու-
ժողովել, bouillant courroux.

Հրաբուխ. } a. qui jette, qui vo-
Հրաբուխ. } mit du feu; s. vol-
can.

Հրաբուն. a. qui est de feu; fig. spirituel, divin, céleste.

Հրազգորական. a. chim. pyro-
gallique; - թթուում, acide —.

Հրազայն. a. qui est couleur de feu, roux, rouge.

Հրազուն. s. globe de feu.

Հրադէգ. a. qui entasse du feu.

Հրազերծ. a. exempt de feu.

Հրադէն. s. arme à feu; - ք, ar-
tillerie.

Հրազիցետի. s. artilleur.

Հրազիցիլ. va. armer de feu.

Հրազիցութիւն. s. artillerie.

Հրածար. s. démission; adieu.

Հրածարագիր. s. lettre de dé-
mission, démission.

Հրածարական. a. de renoncia-
tion, d'abdication, de congé,
d'adieu; s. démission. — սալ,
V. Հրածարիլ. [décédé.

Հրածարեալ. a. démissionnaire;

Հրածարեցնիլ. va. faire renon-
cer ou abdiquer; congédier; dé-
fendre, interdire.

Հրածարիլ. vn. renoncer; se dé-
mettre, abandonner, s'abstenir
de, se passer de, se retirer;

prendre congé, dire adieu, faire
ses adieux; mourir, décéder; —

իշխանութիւնէ, abdiquer, donner
sa démission; — թաղաւորու-
թիւնէ, abdiquer la couronne; —

աղանդէ, renoncer, abjurer; —
աշխարհէ, renoncer au monde;
Կողաշեմ կալ զիս հրածարեալ,
je vous prie de m'excuser.

Հրածարութիւն. } s. renonce-
Հրածարում. } ment; renon-
ciation, abandon; abdication, dé-
mission; décès.

Հրածեօս. s. renonciation, ren-
noncement, abandon; abdication,
démission; congé; adieu; départ;

permissio; — առնել՝ սալ, pren-
dre congé de, faire ses adieux,
ses derniers adieux à qn., lui
dire adieu; renoncer, abandon-
ner, dire adieu.

Հրախ. s. volcan.

Հրախեցային. a. volcanique.

Հրախի. } a. plein de feu, ardent.

Հրախց. } a. plein de feu, ardent.

Հրախաղ. s. artificier; — ou —

ք, feu d'artifice.

Հրախաղութիւն. s. feu d'artifice.

Հրախանդ. V. Հրախի.

Հրախան. a. mêlé de feu.

Հրածին. a. qui engendre, pro-
duit le feu.

րակալ. s. parafeu. [feu.
 րակարմիր. a. rouge comme le
 րակերպ. } a. en forme
 րակերպան. } de feu; pyroïde.
 րակէգ. a. brûlé, embrasé.
 րակէգ բնի. } va. brûler, em-
 րակիզել. } braser, mettre
 en feu. [embrasement.
 րակիզալից. s. brûlement,
 րակիր. a. qui porte le feu, s.
 pyrophore. [taux.
 րահալ. s. métal; — ք, les mé-
 րահալելի. a. fusible; s.métal.
 րահալոց. s. haut-fourneau.
 րահան. s. briquet.
 րահանգ. V. Հրահանգք.
 րահանգապետ. s. gymnasiarque.
 րահանգարան. s. gymnase.
 րահանգել. va. instruire, ex-
 ercer, discipliner, policer, for-
 mer, façonner, dresser, enseigner.
 րահանգութի. vn. s'instruire,
 s'exercer, se former.
 րահանգիչ. a. instructif. s
 instructeur, précepteur.
 րահանգութից. V. Հրահանգք.
 րահանգք. s. instruction, dis-
 cipline, enseignement; instruc-
 tions; diète, régime; exercice,
 thème; — զինուորութեան, dis-
 cipline militaire
 րահար. s. carabine
 րահարակիր. s. carabinier.
 րահայ. s. pyromancien.
 րահայտութից. s. pyromancie.
 րահոս. } a. qui fait couler,
 րահոսան. } qui répand du feu.
 րահրել. va. rallumer; — կրակը,
 — le feu. [flamme.
 րահրիչ. a. qui allume, qui en-
 րահոցութից. V. Հրահոցութից.
 րահու. V. Հրակերպ.
 րահայտական. a. impératif,
 impérieux; — ou — եղանակ, s.
 gram. impératif.
 րահայել. va. commander, or-

donner, enjoindre, imposer, avoir
 la main haute; permettre, autoriser.
 Հրամայող. a. qui commande,
 qui ordonne ou donne des or-
 dres, commandant. [sément.
 Հրամայողաբար. adv. impérieu-
 Հրամայողական. V. Հրամա-
 յական.
 Հրաման. s. ordre, ordonnance,
 commandement, injonction; per-
 mission, autorisation, permis; —
 աւլ, donner ordre, commander;
 donner permission, permettre;
 հակառակ —, contre-ordre; ան-
 դարձ —, ordre irrévocable.
 Հրամանաբեր. a. qui porte un
 ordre, ambassadeur, messenger.
 Հրամանագիր. s. ordonnance,
 permis, mandat; lettres patentes;
 — ձեռնադրութեան, dimissoire.
 Հրամանական. a. impératif,
 impérieux.
 Հրամանակաւոր. s. a. exécuté-
 teur, mandataire; obéissant.
 Հրամանաւոր. a. celui qui a
 reçu un ordre, une permission.
 Հրամանաւոր. s. commandant,
 commandeur. [mandement.
 Հրամանաւորութից. s. com-
 Հրամանաւոր. a. commandant,
 qui donne un ordre; une permis-
 sion. [մանաւորութից.
 Հրամանաւորութից. V. Հրա-
 Հրամանաւորի V. Հրամանաւ.
 Հրամանաւորութից. s. com-
 mandement, ordre, ordonnance;
 permission.
 Հրամանիչ. } pron.vous (forme
 Հրամանցիչ. } de politesse.
 Հրամաւոր. s. commandant;
 commandeur. [dément.
 Հրամաւորութից. s. commen-
 Հրամանցիչ. veuillez, daignez,
 prenez la peine de, donnez-vous
 la peine de (entrer, boire, man-
 ger, prendre place, etc.).

Հրամսէլ. V. **Հրամսեցիկ**.
Հրամսու. a. trompé dans le feu, ardent. [ardent.
Հրայքն. a. de feu, igné, pyrique,
Հրայրեաց. a. brûlé par le feu; qui consume par le feu, brûlant; adv. en brûlant par le feu.
Հրայրեացք. } s. brûlures,
Հրայրեցութիւն. } e m b r a s e -
Հրայրք. } ment, con-
 flagration, incendie, [feu.
Հրայրք. s. ardeur, ardent désir.
Հրանայ. vn. être en feu, tout feu, être ardent, brûlant; prendre feu, s'allumer, s'enflammer.
Հրանու. s. brûlot.
Հրանիւք. } V. **Հրեղէն**.
Հրանիւքեայ. }
Հրանույլ. a. qui brille comme du feu, étincelant.
Հրանուկ. s. bot. renoncule.
Հրանուս. a. de feu, ardent.
Հրանոք. s. canon.
Հրաօ. V. **Հրաօք**.
Հրաօազեղ. a. d'une beauté merveilleuse, charmant, ravissant.
Հրաօազործ, **Հրաօազործիկ**, **Հրաօազործութիւն**. V. **Սքանչեղազործ**, **Սքանչեղազործիկ**, **Սքանչեղազործութիւն**.
Հրաօադէտ. s. qui observe les prodiges, devin.
Հրաօազակ. a. merveilleux, admirable, ravissant.
Հրաօազարդ. a. orné d'une manière prodigieuse, paré à merveille. [mirable, surprenant.
Հրաօալի. a. merveilleux, admirable.
Հրաօալիք. s. merveille; *աշխարհիս եօթը — ները*, les sept — s du monde.
Հրաօածիւն. } a. né par mi
Հրաօածնուցի. } racle.
Հրաօակեր. a. construit d'une manière prodigieuse. merveilleux, admirable, surprenant, éminent;

s. chef d'œuvre; *եօթը — յ*, les sept merveilles.
Հրաօակերեկ. va. bâtir, construire à merveille; faire un chef d'œuvre.
Հրաօակերանութիւն. s. construction merveilleuse, monument grandiose, œuvre merveilleuse, fait admirable.
Հրաօանկար. a. peinte d'une manière admirable. [իրաւօ.
Հրաօանուցի. V. **Հարմանու**.
Հրաօանուն. a. qui a un nom merveilleux.
Հրաօապատմ. a. qui raconte d'une manière prodigieuse; qui est raconté à merveille; qui raconte des merveilles, mystérieux.
Հրաօապէտ. adv. prodigieusement.
Հրաօանեղիկ, **Հրաօանեղիկ**. V. **Սքանչեղազեղ**.
Հրաօափայլ. a. d'un éclat merveilleux, éclatant, brillant.
Հրաօափառ. a. le plus glorieux, auguste, admirable, magnifique, surprenant.
Հրաօափառապէտ. adv. d'une manière surprenant, merveilleusement, admirablement.
Հրաօափառութիւն. s. magnificence, merveilles [cent.
Հրաօեկ. a. incadescent, ignes-
Հրաօիկութիւն. s. incandescence, ignescence.
Հրաօուց. a. qui souffle ou respire le feu, qui vomit le feu, volcanique, ardent.
Հրաօք. s. merveille. miracle, prodige; — *գործել՝ ընել*, faire ou opérer des miracles, des prodiges.
Հրաօքով. adv. par miracle, miraculeusement.
Հրաօաչի. s. pyromètre.
Հրաօեայ. a. qui a des yeux ardents, éclatants.
Հրաօապաշտանակ. s. écran.

Հրապարակ. V. **Կրակապարակ.**
Հրապարակ. s. place, place publique; marché, halle; — **Հրակալ,** V. **Հրապարակի.**
Հրապարակագիր. s. publiciste
Հրապարակագրի. va. publier.
Հրապարակագրութիւն. s. métier de publiciste.
Հրապարակախոս. a. public; — **մեծաբան,** spectacle —.
Հրապարակախոս. s. qui parle en public, harangueur, conférencier, déclamateur.
Հրապարակախոսի. va. faire une conférence, haranguer.
Հրապարակախոսութիւն. s. discours prononcé en public, conférence, harangue, déclamation.
Հրապարակական. a. public; solennel: [sion.
Հրապարակահանու. s. émissaire.
Հրապարակային. V. **Հրապարակական.**
Հրապարականայան. a. injurié en public. [quement.
Հրապարակապէ. adv. publiquement.
Հրապարակապետ, **Հրապարակապետի** ou **Հրապարակապետաց** բնի. va. exposer aux regards du public, montrer ou faire voir au public, donner en spectacle.
Հրապարակաւ. adv. publiquement, en public; — **խօսիլ,** parler —.
Հրապարակի. va. publier. rendre public, divulguer, promulguer.
Հրապարակիկ. s. petite place.
Հրապարակութիւն. s. publicité, divulgation, promulgation.
Հրապարակօրէն. adv. publiquement. [feu, ardent.
Հրապարակի. a. entouré de
Հրապարակ. s. appas, attraits, charmes, leurre, appât, dou-

ceurs, séduction, insinuation, entraînement, amorce, allèchement, agacerie, instigation, sollicitation; **պատիւ** —, appas trompeurs; — **գեղեցկութեան,** charmes; — **Հրակային** **Տիրանութեան,** l'attrait, les amorces du plaisir.
Հրապարակի. } a. plein de
Հրապարակից. } charmes, d'attraits; attrayant.
Հրապարական. a. attrayant, entraînant, séduisant, insinuant, engageant.
Հրապարակ. V. **Հրապարակ.**
Հրապարակի. V. **Հրապարական.**
Հրապարակի. } va. allécher,
Հրապարակցի. } attirer, ap-
 pâter, attirer, entraîner, leur-
 rer, amorcer, affrioler, affriander, enchanter, charmer, séduire, suborner, agacer, solliciter, instiguer.
Հրապարակի. s. séducteur, instigateur; a. V. **Հրապարական.**
Հրապարակ. s. séduction.
Հրապարակ. a. ardent, brûlant.
Հրապարակ. s. lieue. [feu.
Հրապարակ. s. mortier, bouche à
Հրապարակ. a. qui allume le feu; ardent, enflammé, [mer.
Հրապարակի. va. allumer, enflammer.
Հրապարակութիւն. s. illumination.
Հրապարակ. s. feu; bûcher; fig. feu, ardeur; astr. Mars.
Հրապարակ. a. ardent, brûlant.
Հրապարակի. va. publier, donner publication, rendre public, divulguer, promulguer, proclamer, déclarer, annoncer; afficher; publier, éditer.
Հրապարակի. } s. afficheur;
Հրապարակագր. } éditeur.
Հրապարակութիւն. vn. être publié, s'éditer.

Հրատարակութիւն. } s. publi-
Հրատարակում. } cation, pu-
 blicité, promulgation, proclama-
 tion.
Հրատարակական. a. de pu-
 blication, d'édition; — *ընկերու-*
թիւն, société —.
Հրատենց. a. ardemment désiré.
Հրատեսիլ. a. ardent.
Հրատար. a. brûlé.
Հրարան. s. poêle.
Հրարգիլ. s. écran.
Հրարձակութիւն. s. coups de
 fusillade. | *թիւն*.
Հրարուես. V **Հրարուեսու-**
Հրարուեսական. a. pyrotechni-
 que. [chnie.
Հրարուեսութիւն. s. pyrote-
Հրարայ. a. qui jaillit, qui jette
 du feu, étincelant; — *աչք*, yeux
 vifs, enflammés.
Հրարան. a. qui jette, qui lance
 du feu; s. fusil; — *ով զարնել*,
 fusiller; — *ը լծցնել*, charger un
 fusil; — *նետել պարակել ար-*
ձակել, tirer, décharger un fusil.
Հրարանաբուն. s. la crosse
 d'un fusil.
Հրարանագործ. s. arquebusier.
Հրարանագործութիւն. s. ar-
 quebuserie.
Հրարանակ. s. carabine.
Հրարանակակիր. } s. carabinier.
Հրարանակաւոր. }
Հրարանակիր. s. fusilier.
Հրարանահար ցնել va. passer
 par les armes, fusiller.
Հրարանաձուլութիւն. s. tire,
 fusillade.
Հրարանաձիգ. s. fusilier.
Հրարանաւոր. s. fusilier.
Հրարանակակ. s. banderole.
Հրարանել. va. fusiller.
Հրարանութիւն. s. jet de feu.
Հրարէր. s. invitation; *սիրակիր* —,
 aimable invitation, — *ասլ* inviter.

Հրարագիր. s. lettre d'invita-
 tion.
Հրարար. s. celui qui invite.
Հրարարական. a. d'invitation;
 s. invité, convié.
Հրարարան. s. invitation; pré-
 destination. [tation.
Հրարարանաւ. s. billet d'invita-
Հրարարեալ. a. invité, convié.
Հրարարել. va. inviter, convier;
 — *ձառի*, inviter à dîner.
Հրարարու. s. invitation.
Հրարար. a. de feu.
Հրարայլ. a. qui brille comme
 du feu, étincelant.
Հրարարծ. a. éprouvé au feu.
Հրարարեց. s. bouquet de feu
 d'artifice.
Հրարարու. s. bot. pyracanthe.
Հրարարիւր. s. lave.
Հրարար. s. minér. pyrite.
Հրարարային. a. pyriteux.
Հրրհ. s. incendie, feu; — *ձգել*,
 mettre le feu, incendier.
Հրրհեական. a. qui incendie,
 brûlant.
Հրրհատօք. V. **Հրօք.**
Հրրհեյ. va. incendier, mettre
 le feu, brûler, embraser.
Հրրհից. s. incendiaire, brûleur.
Հրրհու. s. incendie, embrasement,
 brûlement, conflagration.
Հրեայ. V. **Հրէայ.**
Հրել. va. pousser, repousser,
 bousculer.
Հրելէն. a. de feu, igné; — *եր-*
կէնք, empyrés.
Հրեօսակ. s. ange; *պահապան*
 —, l'ange gardien; — *Տրաւն*,
 l'angelus; — *դիւ*, mon ange.
Հրեօսակաբար. adv. comme un
 ange, angéliquement; a. angélique.
Հրեօսակաբարոյ. V. **Հրեօս-**
կանեսիլ.
Հրեօսակազն. a. beau comme
 un ange, très beau.

րեօսակազուսար. } a. compo-
րեօսակազուցի. } sé d'anges.
րեօսակախասն. a. mêlé d'an-
 gélique. [ից.
րեօսակալանց. V. **Հրեօսակայ-**
րեօսակակերպ. a. en forme
 d'ange, angélique.
րեօսակակիր a. angélique.
րեօսակակրօն. a. qui mène
 une vie angélique, qui se con-
 duit d'une manière angélique.
րեօսակահանգե. } a. égal
րեօսակահանգայն. } aux an-
 ges, angélique. [gélique.
րեօսակայից. a. d'ange, an-
րեօսականալ. vn. devenir un
 ange, mener une vie angélique.
րեօսականման. a. semblable
 à un ange.
րեօսակասպե. s. archange,
 prince des anges.
րեօսակասպե. adv. angélique-
 ment, comme un ange.
րեօսակասուր. a. qui aime les
 anges.
րեօսակազայել. a. convena-
 ble à un ange, digne d'un ange,
 angélique. [ange
րեօսակասես. a. qui a vu un
րեօսակասեսիլ. } a. semblable
րեօսակասիպ. } à un ange,
 angélique.
րեօսակիկ. s. petit ange; — *n*,
 mon petit ange.
րեօսակալիսն s. ambassade,
 message, députation, délégation;
 nature angélique.
րեօսակուհի. sf. ange.
րեօսակուրէն. V. **Հրեօսա-**
կարար. [bronze.
րե. s. canon, pièce d'artillerie;
րեպիսուսար. s. batterie.
րեակոն ընել. } va. canon-
րեակոնել. } ner, battre
 à coups de canon.
րեակոնուսար. s. canonnade.

Հրեօննուսար. s. canonnage;
 canonnade. [nier.
Հրեօննիկ. s. artillerie, canon-
Հրեօննի. s. batterie, artillerie;
գաշապիկի լեռնայիկի —, batterie
 de campagne, de montagne.
Հրեօնուր. s. batterie.
Հրեօնայր } s. batterie.
Հրեօնակ }
Հրեօնան s. canonnerie.
Հրեօնուր. s. canonnier, artiller.
Հրեօնի. va. canonner.
Հրեօն. s. canonnade.
Հրեօնուսարիսն. s. hébraïsme.
Հրեօնար. adv. en juif, à la
 manière des juifs.
Հրեօնե. s. hébraïsant.
Հրեօնասն. a. qui a la reli-
 gion juive, israhélite, juif.
Հրեօնակ a. judaïque; hébraïque,
 juif; — *օրէնք*, loi judaïque.
Հրեայ. s. juif, hébreu; — *ք*, les
 Juifs, les Hébreux. [uaïser.
Հրեանալ. vn. devenir juif, ju-
Հրեասպե. V. **Հրեօնար.**
Հրեասեպ. a. antijuif, antisé-
 mite.
Հրեարէն. adv. en hébreu; —
խօսիլ գիտնալ ուսանիլ, parler,
 savoir, apprendre l'hébreu, la
 langue hébraïque.
Հրե. s. monstre. [ment.
Հրեօնար. adv. monstrueuse-
Հրեայից. } a. monstrueux.
Հրեօնուր. }
Հրեօնիկ. s. petit monstre.
Հրեօնիսն. s. monstruosité.
Հրեօնիսն. s. judaïsme.
Հրեանի. sf. juive.
Հրեօնեղ. a. qui jette du feu; —
բարկուցիւն foudre.
Հրեօն. s. fusée.
Հրեօնիկ. s. legs.
Հրեօնասն. } s. légataire.
Հրեօնասար. }
Հրեկ. a. brûlé, embrasé, en feu.

Հրկիզեալ. a. incendié.
Հրկիզել. va. brûler, mettre feu, incendier.
Հրկիզութիւն. s. brûlement, embrasement, incendie.
Հրկիզում. s. incendie.
Հրձգութիւն. s. jet de feu, incendie; foudre. [brûleur.
Հրձիգ. s. boute-feu, incendiaire,
Հրճիս s. joie, réjouissance. [joie.
Հրճուազիւն a. joyeux; adv. avec
Հրճուալիք. } a. plein de joie,
Հրճուալից. } joyeux, enjoué.
Հրճուակամ. a. joyeux.
Հրճուանք. s. joie, allégresse, réjouissance, enjouement, enchantement, plaisirs.
Հրճուելի. va. réjouir.
Հրճուելցոյից. a. réjouissant.
Հրճուելի. vn. se réjouir, tressaillir ou bondir de joie, être transporté de joie, être au comble de la joie, ne pas se posséder de joie, prendre plaisirs, être aux anges, donner cours à sa joie, être dans l'enchantement, palpiter de joie.
Հրճում. V. **Հրճուանք.**
Հրճուապակամ. a. joyeux.
Հրտօտելի. va. pousser, coudoyer, bousculer.
Հրտօտել. s. bousculade.
Հրոգ. } a. s. qui éteint l'in-
Հրոգոյց. } cendie; pompier; —
զօրծիք, pompe à incendie; —
զինուորք՝ զօրք, les pompiers.
Հրու. s. horde, bande, coureurs, torrent d'hommes.
Հրաւախաւսք. s. horde, bande.
Հրաւակ. s. bandit; V. **Հրու.**
Հրաւապետ. s. chef de bande.
Հրահել. va. attaquer.
Հրահոյ. s. attaquant.
Հրահում. s. attaque, irruption.
Հրազարտելի. s. décret, rescrit, édit;

—Հանել, donner, rendre un décret.
Հրոպից. s. douzième mois de l'ancien calendrier arménien.
Հրուանդան. s. promontoire, cap.
Հրուակ. s. nougat.
Հրուս. a. plein de feu, vif.
Հոխայ s. ocque.
Հօ. s. troupeau de moutons, de brébis; fig. troupeau des fidèles.
Հօւանդոյց. a. qui rassemble le troupeau dispersé.
Հօւաղ. s. bouvier. [vier.
Հօւաղութիւն s. métier de bou-
Հօւապետ. s. chef du troupeau, pasteur; fig. évêque.
Հօւապետութիւն. s. évêché.
Հօւատր. a. qui aime son troupeau.
Հօւատած. s. pasteur, berger.
Հօտրեց. V. **Հօւապետ.**
Հօսոց. V. **Յօսոց.**
Հօրաբարոյ. a. qui a le caractère de son père, qui ressemble à son père; comme un père, semblable à un père.
Հօրամոյց. a. né d'un père illustre, eupator.
Հօրան. s. troupeau.
Հօրախաւաղանսք. } s. cousine.
Հօրախաւաղիկ. }
Հօրախաւաղիկ. s. cousin.
Հօրախայր. s. tante (sœur du père).
Հօրիպայր. s. oncle (frère du père).
Հօրիպորտանսք. } s. cousine.
Հօրիպորտաղիկ. }
Հօրիպորտիկ. s. cousin.
Հօրեմական. a. paternel; — **սու-
 ւանդանքիւն,** héritage —
Հօրու. s. beau-père, parâtre.
Հօրուս. s. bot. tubéreuse.
Հօրխաւաղիկ. V. **Հօրախաւաղիկ.**
Հօրխայր. V. **Հօրախայր.**
Հօփայ. s. ornith. ramier.

Չ (tza=iza=moderne: TZ, ancien: DZ.) s. dix-septième lettre de l'alphabet et douzième de consonnes; quatre-vingts, quatre-vingtième.

Չարածանիք s. barbouillage.

Չարածել va. barbouiller

Չար s. petit des oiseaux, des animaux; moineau: — *մաս*, petit doigt; — *հանել*, mettre bas, faire des petits. [petits.

Չարախառն adv. avec leurs

Չարախոտ s. bot. githage.

Չարար s. entonnoir.

Չարարածեղ a. infundibuliforme.

Չարարան s. nid; alvéole.

Չարիկ } s. petit des animaux.

Չախ a. gauche, ce qui est à gauche; s. la gauche, le côté gauche.

Չախակողմ s. la gauche, le côté gauche; *ի* —, à gauche.

Չախակողմենի a. gauche, qui se tient à gauche.

Չախանունեայ V. **Չախիկ**.

Չախանունարից s. gaucherie.

Չախան s. mar. babord.

Չախաներ a. timbré; maladroit.

Չախիկ s. gaucher.

Չախիկարից V. **Չախանունարից**.

Չախոյ V. **Չախոսկ**.

Չախոսկ a. qui ne réussit pas, sinistre, malheureux, malencontreux, mauvais, funeste, triste, défavorable, contraire.

Չախոսկի adv. défavorablement, sinistrement, sans succès, malheureusement; a. V. **Չախոսկ**; — *բարեպաշտութիւն*, piété mal entendue; — *կարծիք*, fausse opinion

Չախոսկի V. **Չախոսկարից**.

Չախողի vi. ne pas réussir, avoir un mauvais succès, ne pas atteindre le but, aller à vau-l'eau, essayer un échec, éprouver un malheur.

Չախողարից s. adversité, revers, malheur, disgrâce. malencontre, contre-temps, infortune, échec, désastre; — *ժեստ հանդիպել*, éprouver, essayer des revers, avoir des malheurs.

Չախող, Չախողարից V.

Չախող, Չախողարից.

Չախ s. dérision, risée, moquerie, jouet; — *ընել* railler, se moquer, tourner en ridicule, exposer à la risée de tout le monde; — *ըլլալ*, s'exposer à la risée de tout le monde, être la risée le jouet ou l'objet de dérision de tout le monde; — *ս. ծանակ*; V. **Չաղածանակ**.

Չաղածանակ a. exposé à la risée, moqué; — *ընել*, exposer à la risée de tout le monde, donner en spectacle.

Չաղանք s. risée, dérision, moquerie; objet de dérision; V. **Չաղանք**.

Չաղել va. rire, se moquer de

qn., le railler, le tourner en ridicule, se jouer de lui.
Չաղիչ. s. moqueur.
Չաղի. s. verge, bâton.
Չաղիահեր. } a. qui a les che-
Չաղիամազ. } veux plats.
Չաղիանգ. s. verges, flagellation, fustigation, discipline.
Չաղիելի. va. fustiger, flageller, discipliner, fouetter.
Չաղիիչ. } s. flagellateur.
Չաղկոզ. }
Չաղուրիւն } s. dérision, mo-
Չաղում } querie risée.
Չայն. s. voix; son, cri; voix, vote; ton; bruit, rumeur; parole, langage. langue, terme, mot; — **Յոչնոց**, chant des oiseaux; **Կուսողեալ՝ կերկերեալ** ou **կերկեր՝ քողոց** ou **քողոցարարքառ՝ ախորժ՝ անխորժ՝ զօրուոր՝ աստուկոյոզ՝ մեծավայելուչ՝ դողդոջ՝ թրթուռն՝ սկար** —, voix défaillante, rauque, douce, agréable, désagréable, forte, émue, majestueuse, tremblante, chevrotante, faible; — **ցնծութեան**, cri, acclamation de joie; — **արձակել՝ բառեալ**, pousser ou jeter des cris, s'écrier, crier; **բարձր — ու**, à haute voix; — **աալ**, crier, apostropher, parler; défer; — **աղաղակի**, cri, plainte; — **ը քաշել**, se taire; prendre son parti. se résigner; — **ը մարած է**, il a la voix éteinte, cassée; — **իմ մարիւ**, extinction de voix; — **ը բաց է՝ տեղն է**, il est en voix; — **ը գոցուած է**, il n'est pas en voix; — **հանել**, faire entendre une voix, un cri, crier, faire du bruit.
Չայնարանական. a. phonétique.
Չայնարանութիւն. s. phonétique.
Չայնագիտութիւն. s. acoustique.
Չայնար. s. porte-voix.

Չայնագե. s. compositeur de musique. [graphie.
Չայնագիր. s. mus. note; phono-
Չայնագրագե. s. connaisseur de notes, de solfège. [note, noter.
Չայնագրել. va. mus. mettre en
Չայնագուրի. a. aphone.
Չայնական a. vocal; tonique; — **երածշառութիւն**, musique vocale.
Չայնակից. s. qui unit sa voix, ses accords, qui accompagne; qui est d'accord, unanime; — **ըլլալ**, être d'accord, unanime, s'accorder.
Չայնակցիլ. V. **Չայնակից ըլլալ**.
Չայնակցութիւն. s. accord de plusieurs voix, concert, symphonie; accord.
Չայնահար. s. abat voix.
Չայնադի. s. corde vocale.
Չայնամիտի. s. abat-voix.
Չայնանիօ. s. mus. note; gram. accent.
Չայնասար. s. gamme.
Չայնաչափ. s. sonomètre.
Չայնապե. s. premier chante.
Չայնասիւնան. V. **Չայնասար**.
Չայնասար. s. porte-voix.
Չայնասու. a. qui fait entendre un son, qui crie, qui résonne; crieur; réveilleur; votant; s. diapason.
Չայնարգել. s. abat-voix.
Չայնարկել. vn. jeter des cris, crier, adresser la parole, s'écrier.
Չայնարկու. s. a. qui jette des cris; crieur, pleureur, qui déplore.
Չայնարկութիւն. s. cri; plainte; interjection.
Չայնասուր. a. vocal; s. enfant de chœur; gram: voyelle.
Չայնասուրութիւն. s. état d'enfant de chœur.
Չայնափոխ. a. voix muée, mué; — **ըլլալ**, muer. [muance.
Չայնափոխութիւն. s. mue,

Զայնփող s. cornet acoustique.
Զայնդարձ s. mus. bécarre.
Զայնիկ a. qui a de la voix.
Զայնիկ va. faire entendre une voix, élever la voix, crier; appeler, nommer.
Զայնիկ s. petite voix.
Զայնօրդ s. diapason.
Զանձախարիք s. couleur de datte, couleur rouge; suie.
Զանձիք a. ennuyeux, importun, fastidieux.
Զանձրայք } a. ennuyeux,
Զանձրանայք } fastidieux.
Զանձրանայլ vn. s'ennuyer, se lasser.
Զանձրացած } a. ennuyé, las.
Զանձրացիայլ }
Զանձրացիկո a. qui s'ennuie facilement.
Զանձրացնիկ va. ennuyer, lasser, causer de l'ennui.
Զանձրացուցիչ a. ennuyeux.
Զանձրոյք s. ennui; a. ennuyeux.
Զանձրուրիւն s. ennui; — *պստանուելի սուլ*, causer ou donner de l'ennui. [deuse, horrible].
Զանադէժ a. qui a une figure hi-
Զանայկ s. bamboche.
Զանանուկ s. ichtyol. baudroie.
Զանանկար s. bambochade.
Զար s. crin, poil; czar, tzar.
Զարամաղ V **Զարմաղ**.
Զարուիկ s. balai de crin.
Զարի a. poil.
Զարխոս s. bot. fougère.
Զարմաղ s. tamis.
Զարարիք s. czarévitch, tsarévitch.
Զարուիք sf. czarine, tsarine.
Զարար s. gruan.
Զարալան s. treuil. [élastique.
Զարսիժ s. caoutchouc, gomme
Զարկան a. attractif; attrayant; tendu; élastique; — *իժ-ժ*. V. **Զարսիժ**.
Զարան (հրացանիք) s. détente.

Զարմամբ a. tendineux.
Զարմի s. action de tendre, d'étendre, étendage, endroit à étendre.
Զարման s. étendage, assemblage des cordes tendues; corde.
Զարմանիկ s. bretelle.
Զարիկ va. laisser, laisser aller; lâcher, relâcher; laisser de côté, quitter, abandonner; *հրահ զբայ* —, laisser à l'abandon, abandonner.
Զարնոս s. rot.
Զարիչ a. attractif; entraînant; — *զօրութիւն*, force attractive, attraction.
Զարձիկ va. tirailler, traîner.
Զարնիկ va. mettre bas.
Զարդանան a. attractif, d'attraction; — *զօրութիւն*, force d'attraction ou attractive.
Զարդանանուրիւն } s. attrac-
Զարդանուրիւն } tion; —
մասնիկներու, — moléculaire.
Զարուժ s. attraction; tendance; attachement.
Զարուլ vn. roter, faire des rots.
Զարան s. anat. tendon.
Զարիկ } va. tendre, étendre,
Զարցնիկ } allonger, étirer; bander.
Զարիկ vn. s'étendre, s'allonger, s'étirer, prêter, se prolonger; tendre, aboutir; s'efforcer, tâcher de; s'étirer, s'allonger, étendre les bras.
Զարուժ s. tension, tendance, extension, allongement, distension; tension, contention; effort; — *լղերու*, convulsion.
Զարկ adv. de vous même, par vous-même; personnellement.
Զարնայարիկ s. grenier.
Զարուն s. calotte, plafond; *բեր-նի* —, palais; *զիւն* —, la calotte du crâne; — *անկողնի*, ciels.

Չեապիր. s. manuscrit; impr. copie.
Չեապործ. a. fait à la main, fait par la main des hommes, manuel; manufacturier, industriel; s. manufacture, ouvrage de main; ouvrage manuel.
Չեապործական a. de main, artificiel, industriel.
Չեապործել. va. faire ou fabriquer avec les mains, manufacturer, travailler.
Չեապործի ս օրտիլ, instrument.
Չեապործուրիւն. s. manufacture, ouvrage de main, industrie.
Չեապորել. va. écrire des livres manuscrits.
Չեապորուրիւն. V. **Չեապիր.**
Չեապկան, a. de main, manuel; — *աշխատութիւնք,* travaux manuels.
Չեապկանայ s. menottes, manicles; — *դնել,* mettre des menottes, emmenoter.
Չեապկեր. a. fait à la main, manuel; manufacture, ouvrage de main; bâtiment, ville bâtie par soi.
Չեապկերել. V. **Չեապործել.**
Չեապկերիւ. V. **Չեապկեր.**
Չեապկերութիւն. s. industrie.
Չեապիւս. a. tissé par la main.
Չեապիւս. a. qui a une main exercée, habile, adroit.
Չեապիր. s. pourboire, pot-de-vin.
Չեապար. a. à main levée; — *քուտարութիւն,* vote —
Չեապարցի. adv. de la main, avec la main.
Չեապուց. V. **Չեապուց.**
Չեապակիծ. a. créé par la main.
Չեապրիւ. s. essuie-main, serviette. [journal.
Չեապար. s. journal, livre
Չեապուցի. a. planté de sa

propre main; s. arbre planté de sa propre main; fig. créature.
Չեապարակ. s. métier; industrie. [main.
Չեապագիր. a. écrit de la
Չեապակայ. V. **Չեապակայ.**
Չեա. V. Չեա.
Չեապար. V. **Չեապար.**
Չեապարիծ. s. paraphe.
Չեապար. s. signature; — *դնել,* mettre sa —, signer.
Չեապարել. va. mettre, imposer les mains, ordonner, donner ou conférer les ordres à qu., consacrer, sacrer.
Չեապարիւ. s. ordinand.
Չեապարիւ. } s. ordinant.
Չեապարիւ. }
Չեապարութիւն. s. imposition des mains, ordination, ordre; — *տրիստանք,* sacre.
Չեապարիւն. s. chiromancien.
Չեապարիւն. s. chiromancie.
Չեապարիւ. s. jeu de mains.
Չեապար. s. jongleur, escamoteur, prestidigitateur, bateleur, joueur de gobelets.
Չեապարիւն. s. jonglerie, escamotage, batelage, prestige, tour, tour de passe-passe.
Չեապարիւ. s. poussette.
Չեապարիւ. s. chiromancien.
Չեապարիւն. s. chiromancie.
Չեապարիւ. s. moulin à bras.
Չեապար. a. les mains jointes.
Չեապարիւն. s. entreprise.
Չեապարիւն. v. mettre la main à, entreprendre, attenter, empiéter.
Չեապարիւն. s. manchon.
Չեապար. } s. mouvement
Չեապարիւն. } de main, geste.
Չեապարիւն. s. bougeoir.

Յնացոյց. s. lorgnon, binocle, face à main.
Յնացասյլ. s. brouette.
Յնացասյլագործ. s. brouettier.
Յնացասյլիկ. va. brouetter.
Յնացասյլիկ. s. petite brouette.
Յնացասյլագր. s. brouettier.
Յնացասուն. a. nourri, élevé dans ses mains; s. nourrisson, pupille élève; créature.
Յնացալարիկ. va. manier.
Յնացալարալից. s. manie-ment.
Յնացաս. a. manchot. [մար.
Յնացասեր. V. **Յնացասո-**
Յնացասմար. s. brouillard, main courante, brouillon.
Յնացարիկ. s. entreprise; démarche.
Յնացարիկիկ. vn. mettre la main à, entreprendre, entamer, tenter.
Յնացարիկոյ. } s. entrepreneur;
Յնացարիկու. } — **ըսուլ**, entre-
 prendre.
Յնացարիկալից. } s. entreprise.
Յնացարիկուս. }
Յնացարձակալից. s. usur-
 pation, empiétement
Յնացրիկ. a. qui a la main, le
 bras cassé, manchot.
Յնացրալից. V. **Յնաց-**
րալից.
Յնացիտց. a. entreprenant,
 hardi, décidé, brave, courageux;
 — **ըսուլ**, entreprendre, oser, avoir
 le courage, la hardiesse de, em-
 piéter; s'émanciper.
Յնացիտցալից. s. présomp-
 tion, hardiesse, action hardie,
 trait de courage.
Յնացրնիկ. } a. apprivoisé, fa-
Յնացրնիկ. } milier, domestique.
Յնացրոյնիկ **ըսուլ**. vn. **բռն-**
 ses mains, abandonner; **ամէն**
բանէ —, tout abandonner, jeter
 le manche après la cognée.
Յնացրոյնալից. s. abandon.

Յնացիկ. s. petite main, menotte.
Յնացիկալիկ. vn. donner, prêter
 la main, aider, secourir.
Յնացիկալու. a. qui prête la
 main, qui aide; — **ըսուլ**, V.
Յնացիկալիկ.
Յնացիկալալից. s. aide, se-
 cours, assistance.
Յնացիկալու. a. capable; compétent.
Յնացիկալալից. s. capacité,
 habileté; compétence.
Յնացիկալուրէն. adv. avec com-
 pétence. [usurpation-
Յնացիկալալից. s. empiétement,
Յնացիկ. s. gant.
Յնացիկագործ. s. gantier, celui
 qui fait des gants.
Յնացիկագործու. s. gantier,
 celui qui vend des gants.
Յնացիկալու. a. ganté.
Յնացիկալու. adv. à vide, les
 mains vides; a. bredouille.
Յնացիկալիկ **ըսուլ**. vn. s'abstenir,
 se garder, ne pas toucher.
Յնացիկալալից. s. abstention.
Յնացու. a. qui donne du se-
 cours, qui aide; contribuant, fa-
 vorable; — **ըսուլ**, donner, prê-
 ter la main à, prêter secours,
 secourir, aider, contribuer, se-
 conder, favoriser.
Յնացուալից. s. secours,
 aide, assistance, concours, appui.
Յնացոյնիկ. s. manchon.
Յնագ. s. main; fig. main. force,
 pouvoir; main, aide, secours; —
ի սակէն. sous main; — **ի սու-**
կէն ըսուլիկ **գործել**, agir sous
 main; — **էն երկուսն ըսուլ**, faire
 tout ce qui dépend de soi, faire
 son possible; — **սուլ**, donner la
 main; donner la main, prêter
 secours, soutenir; suffire; **ի՞նչ** —
չսուսք. mes moyens ne me per-
 mettant pas; **ի՞նչ** — **կուսուլ**, il
 me suffit, cela m'arrange, me

convient; — **ը Թօթվել՝ սերղմել**, donner une poignée de main, serrer la main à qn.; **վերջին — ը սաւ**, mettre la dernière main; — **երկնցունել**, tendre la main; tendre la main, demander l'aumône; — **վերցունել**, lever la main; — **զարնել**, battre des main; mettre la main à, entreprendre. — **էն դաւ՝ չգաւ**, être ou ne pas être capable; — **էն բան չգար**, il n'est capable de rien, il n'est bon à rien; **ամէն բան — էն կուգայ**, il est bon à tout, il est très adroit; **յաջող — ունենալ**, avoir la main heureuse; — **ը կապած ըլլաւ**, avoir les mains liées; **բանէ մը ը լուաւ**, se laver les mains d'une chose; **լաւ՝ ապահով — ըլլաւ**, être en bonnes mains; **առաջին — է**, de première main; **լեցուն — ով սաւ**, donner à pleines mains; **վարպետի - է ելած բան**, chose faite de main de maître; — **ը գէնք**, à main armée; — **ձեռքի սաւ**, se donner la main, se tenir par la main; **բանէ մը — ը քաշել**, retirer ses mains, abandonner, se retirer; — **մը Թուղթ**, une main de papier; — **կյնաւ**, tomber entre les mains, se faire prendre, se faire piacer ou empoigner; — **ձգել**, obtenir, procurer, attraper, accrocher.

Ձեռնապագ. s. baisemain.
Ձեռ. s. queue.
Ձեր. a. poss. votre; — **մայրը**, votre mère; — **երգայքներէն**, de vos frères, par vos frères.
Ձերբազատ. a. émancipé, majeur; — **ընել**, émanciper.
Ձերբազատիլ. vn. s'émanciper, être majeur, voler de ses propres ailes.

Ձերբազատութիւն. s. émancipation, majorité.
Ձերբակալիլ. va. arrêter, capturer, faire prisonnier.
Ձերբակալուած. a. arrêté, pris, prisonnier.
Ձերբակալութիւն. s. arrestation, capture.
Ձերբասուն. V. Ձեռնասուն.
Ձերբացի. V. Ձեռամբացի.
Ձեռ. s. forme; figure; formule; habillement, costume; attitude, maintien, tenue, contenance, manière; géom. figure; **այս — ով**, de cette manière, de cette façon; ainsi; — **սաւ**, donner une forme; — **ի բերել**, donner une jolie forme; — **ի համար**, pour la forme.
Ձեռագիտութիւն. s. coupe.
Ձեռախօսական. a. déclamatoire.
Ձեռախօսութիւն. s. déclamation.
Ձեռական. a. pour la forme, de forme; formel; **s.** formaliste.
Ձեռային. a. de forme.
Ձեռակննչութիւն. } s. forma-
Ձեռակերպութիւն. } lité.
Ձեռակաւարտութիւն. s. formalité.
Ձեռակերպական. a. de formalité.
Ձեռակերպիլ. va. figurer, former.
Ձեռակերպութիւն. s. formalité; configuration.
Ձեռակերտական. a. plastique.
Ձեռակերտութիւն. s. plastique, l'art plastique.
Ձեռամոլ. s. formaliste.
Ձեռամոլութիւն. s. formalisme.
Ձեռանալ. V. Կերպարանցիլ.
հիւանդ — faire le malade, faire semblant d'être malade; **խիւանդ —** faire ou contrefaire le fou.
Ձեռտօւտ. a. varié.
Ձեռտօւտութիւն. s. variété.
Ձեռապատ. s. formaliste.
Ձեռապատութիւն. s. formalisme.

Ձեւարկութիւն. s. coupe.
Ձեւացնել. V. Կերպարանել; *խաղ* —, représenter une pièce.
Ձեւացում. V. Կերպարանութիւն; *բալըր սանդ ձեւացմունք են*, tout cela, ce sont des farces.
Ձեւանք. a. d'une belle forme.
Ձեւափոխել. va. transformer.
Ձեւափոխութիւն. s. transformation. [mer.
Ձեւափոխուիլ. vn. se transformer.
Ձեւել. va. former, figurer, façonner; couper, tailler.
Ձեւց. s. équerre.
Ձէք. s. huile d'olive; huile.
Ձի. s. cheval; — *հեծնել*, monter à —; *երթալ ձիով*, aller à *զբռնուլ ձիով*, faire une partie de —, se promener à —; — *ուկատողիւ*, s'emporter, prendre le mors aux dents; *ձին կը խինջէ՝ կը վրջէ*, le — hennit; *սանձել ձին*, dompter, réduire le —; *ձին չորս ոտքնանձարձակ վազողունել* mettre le — au galop, aller ou courir à toute bride; — *պայտել*, ferrer un —; *ձիու վրայ կենալ*, se tenir sur le —; *ձին տակը գլորեցաւ*, son — s'abattit sous lui; *սեւ ձերմակ՝ գորշ պիտակ ճանճկէն* ou *ճանճաձերմակ՝ ճարտուկ աշխէտ՝ ճարտուկ ճանճկէն* —, cheval noir, blanc, gris, pommelé, moucheté, pie, alezan, rubican ou rouan; *մասախիսաղ մալեալ* —, — entier, hongre; *հեծնելու՝ կառքի* —, — de selle, de voiture; *կառքի եւ հեծնելու* —, — à deux fins; *սխտաւոր՝ ահագարանի՝ խտերախ՝ խոխտ՝ անանդուն՝ աներկիւղ՝ ուժեղ՝ հլու՝ հնազանդ՝ անհլու՝ կատաղի* ou *խենդ՝ կեցընկէց՝ խքան* —, — vicieux, impétueux ou superbe, fougueux. fier, ardent ou fringant, hardi ou courageux, vi-

goureux, docile, obéissant ou soumis, indocile, fou, rétif ou qui rue, ombrageux; *անպիտան* —, rosse; *ժասակ* —, jument; V. *լծել*, *Նծոյգ*.
Ձիարոյժ. s. vétérinaire.
Ձիարոյժ. s. éleveur de chevaux; palefrenier.
Ձիարուժութիւն. s. hippiatrice, art vétérinaire.
Ձիարուժութիւն. s. élevage des chevaux, élevage chevaline.
Ձիագետ. s. zool. hippopotame.
Ձիագի. s. bot. prêle.
Ձիագլուխ. a. qui a une tête de cheval.
Ձիագլէն. V. Ասպագլէն.
Ձիարափ. V. Ձիարուալ.
Ձիալխար. s. bot. maceron.
Ձիախաղ. } s. carrou-
Ձիախաղութիւն. } sel.
Ձիախաղարան. s. carrousel.
Ձիախաղաց. adv. à cheval.
Ձիական. a. de cheval, hippique, chevaline, chevalin; s. ornith. chevalier.
Ձիակերպ. a. en forme de cheval.
Ձիակորեակ. s. bot. panic.
Ձիախալած բնել. va. poursuivre, chasser à cheval.
Ձիածիգ. a. tiré par les chevaux.
Ձիածակ. s. ichtyol. hippocampe.
Ձիամարտ. s. combat à cheval, combat de cavalerie.
Ձիամարտիկ. a. s. qui combat à cheval.
Ձիամարտութիւն. V. Ձիամարտ.
Ձիան. spl. les chevaux.
Ձիապան. s. palefrenier.
Ձիապիժակ. s. entom. asile.
Ձիասափք. s. bot. fenouil sauvage. [hippomane.
Ձիատէր. a. qui aime les chevaux,
Ձիասան. s. haras; V. *Ձիասաց.* [taon-
Ձիասաց. s. entom. asile frelon,

Ձիւղաւաճ . s. marchand de chevaux, maquignon. [chevaux.
 Ձիւղաճառանոց . s. marché aux
 Ձիւղաւաճաւորից . s. maquignonage.
 Ձիւղար . s. postillon; écuyer.
 Ձիւղարկ . va. mener, conduire ou guider un cheval; aller à cheval; *արշաւանայր* —, aller au galop, brûler le pavé.
 Ձիւղարժ . s. écuyer; cavalier.
 Ձիւղարճոց . s. manège.
 Ձիւղարճաւորից . } s. équita-
 Ձիւղարժ . } tion.
 Ձիւղարկի . s. jockey.
 Ձիւղարուծից . s. équitation
 Ձիւսած . V. Ձիւարոյժ.
 Ձիւստր . s. propriétaire de chevaux.
 Ձիւրկել . vn. monter à cheval.
 Ձիւրճակ տառակել . vn. lâcher la bride à un cheval, aller au grand galop, courir à tout bride, à bride abattue.
 Ձիւրճակարան . s. hippodrome.
 Ձիւրճակուորից . s. course aux chevaux.
 Ձիւրօւալ . } s. course à che
 Ձիւրօւալանք . } val.
 Ձիւրցալ . s. hippocentaure.
 Ձիւտար . V. Հեծեալ; chevalier.
 Ձիւտարիլ . V. Ձիւրկել.
 Ձիւտարուորից . s. chevalerie.
 Ձիւտարօ . V. Ձիւձիկ.
 Ձիկ . a. tendu, étandu; long, prolix; adv. longtemps; — *ժամեր*, des heures entières, de longues heures.
 Ձիկնքաց . a. qui va à cheval; — *ժ*, s. course de chevaux.
 Ձիկնքացարան . s. hippodrome, cirque.
 Ձիկնքացիկ . a. qui va à cheval; — *ժ*. s. V. Ձիկնքացք.
 Ձիկնքոյն . a. olivâtre.
 Ձիկնքորճարան . s. huilerie.

Ձիկնքորճարից . s. fabrication de l'huile d'olive.
 Ձիկնքիկ . s. huile d'olive.
 Ձիկնքից . a. plein d'huile d'olive.
 Ձիկնքուրք . s. olivaison, récolte des olives.
 Ձիկնքան . a. qui fait de l'huile d'olive; — *ժ*, s. pressoir à l'huile; détroir, huilerie.
 Ձիկնքանուորից . s. fabrication ou extraction d'huile.
 Ձիկնքանոց . s. détroir, huilerie.
 Ձիկնքան . s. huilier.
 Ձիկնքար . V. Իւղաներկ.
 Ձիկնքանդ . s. olive.
 Ձիկնքան . } s. plant ou
 Ձիկնքանեայր . } jardin d'oliviers, des olives.
 Ձիկնքաւաճ . s. marchand d'huile. [huile.
 Ձիկնքանեծի . s. bot. palmier à
 Ձիկնքիլ . va. arroser d'huile d'olive, huiler.
 Ձիկնքի . s. bot. olivier; — *վայրենի*, olivier sauvage.
 Ձիկնք . a. qui a le pied d'un cheval.
 Ձիկնքիւց . s. nature de cheval.
 Ձիկ . s. don, grâce, faveur; — *ժ*, don, talent, faculté; — *պարտախօսութեան* . le don de l'éloquence.
 Ձիկ . s. poix.
 Ձիկնքից . } a. poisson.
 Ձիկնքար . }
 Ձիկնքիլ, Ձիկնքանիլ va poisser.
 Ձիկն . s. neige; — *կուլայ կը տեղայ*, il tombe de la neige, il neige; — *ը կը դիզուի*, la — s'amoncele; *հալեալ* —, de la — fondue; *ձիւնով ծեծեալիլ*, se battre à coups de boules de —, *ձիւնըսու մէջ կորսուիլ*, se perdre dans les neiges; *մաքր խօշոր* —, neige menue, gros flocons; — *գալ*, V. Ձիկնքիլ.
 Ձիկնքար . a. qui amène de la neige.

Իւնագնդակ. V. **Ջիւնագունդ**;
 bot, boule de neige.
Իւնագոյն. a. de couleur de neige,
 blanc comme la neige, blanc
 comme de la neige.
Իւնագունդ. s. boule de neige.
Իւնարադ. a. enfoncé, enseveli
 dans la neige.
Իւնարոյր. V. **Ջիւնագոյն**.
Իւնալիսան. } s. montagne de
Իւնալիս. } neige.
Իւնալիւր. } a. plein de neige,
Իւնալից. } neigeux.
Իւնախաղադ. a. couvert de
 neige, neigeux.
Իւնախառն. a. mêlé de neige.
Իւնածաղիկ. s. bot. colchique.
Իւնակիր. a. qui porte de la neige.
Իւնակոյս. s. tas de neige, amas
 de neige.
Իւնահալք. s. dégel.
Իւնահառ. s. flocon.
Իւնահոր. s. puits de neige,
 glacière. [neige].
Իւնամման. a. semblable à la
Իւնապատ. a. couvert, entouré
 de neige, neigeux.
Իւնաքոր. s. eau de neige.
Իւնասոյգ. V. **Ջիւնարադ**.
Իւնասպիտակ. a. blanc comme
 de la neige.
Իւնափայլ. a. brillant ou blanc
 comme de la neige, blanc comme
 neige, plus blanc que la neige,
 dont la blancheur efface celle de
 la neige.
Ջիւնել. vn. neiger, tomber de
 la neige; *կը ձիւնէ*, il neige;
ձիւնեց, il a neigé.
Ջիւնեղէն. a. de neige.
Ջիւնհալ. s. dégel.
Ջիւնո. a. neigeux.
Ջիւլ. va. défricher, fendre.
Ջկանականգ. s. moll. moule.
Ջկանակեր. } s. abait.
Ջկանախալծ. }

Ջկան իւղ. s. huile de foie de
 morue.
Ջկնարան. s. ichthyologiste.
Ջկնարանական. a. ichthyolo-
 gique. [logie].
Ջկնարանուրիւն. s. ichthyo-
Ջկնարածուրիւն. s. piscicul-
 ture. [poisson].
Ջկնագիր. s. lettre en forme de
Ջկնարան. s. bouillabaisse.
Ջկնարայնագիր. s. lettre en
 forme de poisson et d'oiseau.
Ջկնախոս. etc. V. **Ջկնարան**.
 etc.
Ջկնականգ. s. moll. moule.
Ջկնակեր. a. qui mange du pois-
 son, ichthyophage. [gie].
Ջկնակերուրիւն. s. ichthyopha-
Ջկնակերադ. a. semblable à un
 poisson, qui a la forme d'un
 poisson.
Ջկնահան. V. **Ջկնորս**.
Ջկնածիւ. a. en forme de pois-
 son, pisciforme.
Ջկնածու. s. boutargue.
Ջկնածակուրիւն. V. **Ջկնա-
 բուրիւն**.
Ջկնամորք. s. peau de poisson.
Ջկնառա. a. poissonneux.
Ջկնասիճ. s. colle de poisson.
Ջկնակաճառ. s. marchand de
 poisson, poissonnier. [rie].
Ջկնակաճառանց. s. poissonne
Ջկնակաճառուհի. sf. marchande
 de poisson, poissonnière.
Ջկնասառ. s. bachotte.
Ջկնարան. s. poissonnerie, mar-
 ché au poisson.
Ջկնաւտ. a. poissonneux.
Ջկնաբադ. s. zool. albatros.
Ջկնիկ. s. petit poisson, fretin.
Ջկնկիք. s. caviar. [geau].
Ջկնկալ. s. ornith. courlis, corbi-
Ջկնորս. s. pêcheur.
Ջկնորսաբար. adv. à la mani-
 ère des pêcheurs.

Ձկնորսական. a. de pêcheur; qui concerne la pêche.
Ձկնորսաբիւն. s. pêche; métier du pêcheur.
Ձկնորսուհի. sf. pêcheuse.
Ձկնոց. s. poissonerie; étang; vivier.
Ձկեղ. etc. V. **Ձգեղ.** etc.
Ձմա. s. hiver; fig. mauvais temps. orage, tempête; *խիստ դժնդակ խնամ անձրեւային ցուրտ մեղմ չոր* —, hiver bien rude ou rigoureux, facheux, humide, pluvieux, froid, bien doux, sec; — *ուան պաշար*, des provisions pour l'—; *անցեալ* —, l'— dernier; *պս* —, cet hiver.
Ձմեային. V. **Ձմբային.**
Ձմեամոց. V. **Ձմբոց.**
Ձմեանաբեր. a. qui ramène l'hiver.
Ձմեանամաղիկ. s. bot. perce-neige.
Ձմեանակ. s. engelure; — *ու նենալ*, avoir des engelures. [ver.
Ձմեանախառ. s. l'arrivée de l'hiver.
Ձմեանամուտ. s. entrée de l'hiver, commencement de l'hiver.
Ձմեային. V. **Ձմբային.**
Ձմեանամալ. vn. faire froid comme en hiver.
Ձմեանասուց. a. nourri dans ou pendant l'hiver.
Ձմեանասուցիկ. s. plante d'hiver.
Ձմեանակ. } a. d'hiver, hivernal.
Ձմբային. }
Ձմբայինի. } s. hiver, la saison
Ձմբուցի. } d'hiver; fig. tempête, orage; adv. dans l'hiver, pendant l'hiver.
Ձմբուցոց. V. **Ձմբոց.**
Ձմբասունց. s. maison d'hiver.
Ձմբել. vn. hiverner, passer l'hiver; être en quartier d'hiver.
Ձմբեական. } V. **Ձմբական.**
Ձմբային. }
Ձմբոց. s. lieu propre à passer l'hiver; quartier d'hiver.

Ձմբուկ. s. bot. pastèque, melon d'eau.
Ձող. s. barre, perche, gaule, échalas.
Ձողաբարձ. a. échalassé; porté sur des perches; s. treille, berceau, palissade.
Ձողակ. s. petite barre; — *հարցանի*, baguette de fusil.
Ձողածու. a. en forme de barre, de perche.
Ձողածուկ. s. goberge, perche (poisson).
Ձողայակի. s. toise.
Ձողիկ. s. petite perche.
Ձողիք. s. palissade, rangée d'échalas.
Ձոյլ. a. fondu, de fonte; massif; s. fonte; masse, lingot.
Ձոր. s. vallée.
Ձորաբարձուցի. s. les hauteurs d'une vallée.
Ձորալոռ. s. plaine.
Ձորալիւր. a. qui remplit une vallée.
Ձորակ. s. vallon.
Ձորահովիտ. s. vallée.
Ձորածու. a. qui a la forme d'une vallée.
Ձորամուտ բլլալ. vn. entrer, s'introduire dans la vallée.
Ձորայանակ. s. le fond de la vallée.
Ձորձ. s. habit, vêtement.
Ձորձաբեր. a. qui produit de la matière à faire des vêtements.
Ձորձիկ. s. petit habit, méchant habit.
Ձորձիլ. vn. devenir un habit.
Ձորձկոց. s. blouse.
Ձորձոյկ. s. habit et chaussure.
Ձու. s. œuf; — *սծել*, pondre, pondre des œufs; — *ի միշուկ*, le jaune d'œuf; *սպիտակուց* — *ի*, le blanc d'œuf; *Թերխարով պիտո* —, œuf à la coque, dur.
Ձուակեղ. s. omelette.

Չուսփի. s. chalaze.
Չուսլից. a. œuvé.
Չուածիկ. V. **Չուագիկ.**
Չուածիք. a. ovipare.
Չուածու. s. pondéuse.
Չուածուսփից. s. ponte.
Չուակիբրդ. a. ovalaire, ovoïde.
Չուովակ. a. ovale.
Չուանց. V. **Չուարան.**
Չուալանցառ. s. marchand d'œufs.
Չուարան. s. anat. ovaire.
Չուարանեղանսփից. (s. chir.
Չուարանեղանսփից. ovario-
 tomie.
Չուարդ. a. ovale; s. omelette.
Չուիկ. s. ovule,
Չուլագործ. s. fondeur.
Չուլագործուսփից. s. fonderie.
Չուլած. s. fonte.
Չուլածոյ. a. fondp, de fonte;
 s. fonte, ouvrage en métal fondu.
Չուլածայ. s. la fonte.
Չուլական. a. fusible.
Չուլականսփից. s. fusibilité.
Չուլարան. s. fonderie; lingotière.
Չուլի. va. fondre, mettre en
 fusion; exécuter en fonte; համե
 —, mêler, mélanger.
Չուլիի. a. fusible.

Չուլի. } s. fondeur.
Չուլոյ. }
Չուլածի. s. fonte.
Չուլում. s. fonte.
Չուկ. s. poisson; astr. poisson;
 — սրսի, pêcher, aller à la pê-
 che; — կորովի սուսկի, grill-
 ler, fripe du —; Հիւն օս, Հիւ
 սկիւն. V. **Չիսկանց.**
Չուկն. s. chiffon. [gratis.
Չրակասակ. a. qui travaille
Չրի. s. gratuité; a. gratuit; adv.
 gratuitement, gratis.
Չրիսար. V. **Չրի.** adv.
Չրիսիր. V. **Չրիսար.**
Չրիսարդ. s. boursier, dont
 l'instruction se fait gratis.
Չրիսարտ. V. **Չրի.** adv.
Չրիսար. a. donné gratuite-
 ment, gratuit.
Չրիսփից. s. gratuité.
Չրծի. va. déchirer, dévorer.
Չրծի. a. celui qui déchire, rapace.
Չոգ. s. don, présent, offrande.
Չոսարան. s. lieu d'offrande;
 autel.
Չոցիակ. a. dédié, offert.
Չոցի. va. offrir, présenter, dé-
 dier, consacrer.

Ղ. (ghad = GH). s. dix-huitième lettre de l'alphabet et treizième des consonnes; quatre-vingt-dix, quatre-vingt-dixième.

Ղակիթ. s. retranchement, camp; — ջիւղ, faire des retranchements, retrancher, dresser un camp.

Ղամբար. s. lampe, flambeau.
Ղամբարացօյլ. } a. flamant,
Ղամբարաժայլ. } brillant, éclatant
[flambeaux.

Ղամբարիկ. va. éclairer par des
Ղամբարայիւ. a. moiré.

Ղանգանոն. s. bot. ladanum.

Ղափիկ. V. Ղակիթ.

Ղարիկոն. s. bot. agaric.

Ղեակ. } s. gouvernail.
Ղեկ. }

Ղեկակալ. s. barre.

Ղեկավար. s. timonier; fig. directeur, chef.

Ղեկավարիկ. va. gouverner, manœuvrer, diriger un vaisseau; fig. gouverner, diriger.

Ղեկավարիկ. a. dirigeable.

Ղեկավարութիւն. s. l'action de manœuvrer un vaisseau; direction, gouvernement.

Ղեցակ. s. peignoir.

Ղեւ. s. bot. souchet.

Ղեւճ. s. colis.

Ղեւսական. a. lévitique; s. Lé-

vitique (troisième livre du Pentateuque).

Ղեւսացի. s. Léviste.

Ղեւսիկոն. V. Ղեւսական. s.

Ղոզակ. V. Ղոզակ.

Ղարկ. etc. V. Պարկ. etc.

Ղուզակ. V. Ղուզակ. [cher.

Ղուզակիկ. va. cacher; vn. se ca-

Ղուզան. s. cylindre; rouleau.

Ղուզիկ. vn. nager; se cacher.

Ղափ. V. Ղափ.

Ղրկիկ. va. envoyer, expédier.

Ղրկուիկ. vn. être envoyé, expédié.

Ղփեւրէն. s. le cophte ou la langue copte; adv. en copte, en langue copte.

Ղփիթ. s. Copte.

Ղօղ. V. Ղօղանցիւն.

Ղօղակ. s. celui qui nage; celui qui se cache.

Ղօղանց. V. Ղօղանցիւն.

Ղօղանցանկ. V. Ղօղանցիւն.

Ղօղանցիկ. vn. sonner, résonner, tinter; clabauder.

Ղօղանցիւն. } s. bruit, son,

Ղօղանցում. } tintement; clabaudage, clabauderie.

Ղօղիկ. va. cacher; vn. se cacher.

Ղօղեցիկ. va. cacher.

Ղօղիկ. vn. se cacher, se nicher, se tapir, se clapir; nager.

Ղօղկիկ. vn. se cacher.

ՀԱՅԷԻՆԻ ԿՈՆՍՏԱՆՍՆԱԿԱՆ ԳՐԱԳՐԱՐԱՆ

(djé = tch = moderne; BJ, an-en: TCH.) s. dix-neuvième lettre de l'alphabet et quatorzième des consonnes; cent, centième.

ապար. s. lapin; ապար —, a pine, hase; ապ — է, la persan; բլ — է, clapiar; կապարեմի —, clapir.

ապարանց. s. cabane à lapin, ապարեմի. s. peau de lapin.

ապրիցի. va. faire éclater, aïre craquer; crever; féler; gercer; գլուխը —, se casser la tête, se mettre l'esprit à la torture ապրի. vn. éclater, petiller, craquer; crever; se féler; se gercer; ապրաւս ահաբեհե՛ կասաղաւթեհե՛ —, crever d'orgueil, de rage ou de dépit.

ապրի. vn. se gercer, se fendiller se féler; craquer.

ապրասի. spl. crevasses.

ապարակ. s. tour (machine pour façonner le bois. etc.); poulie.

ապարակագործ. a. tourné, façonné au tour; s. tourneur.

ապարակակալ. s. arcasse.

ապարակահա. s. circulaire, rond; [onné au tour.

ապարակիայ. a. tourné, façonné au tour.

ապարի. va. tourner, façonner au tour.

ապրի. V. ապրիցի.

ապրիս. a. marécageux; s. marécage, marais.

ապրիսիցի. a. marécageux.

ապրիսիցի. V. ապրիսիս.

ապր. s. vol, essor, volée; eulbule.

ապրակ. s. buggy.

ապրանի. V. ապր.

ապրի.) vn. prendre son vol, ապրի.) son essor, son élan, voler, s'envoler; գլուխը —, porter la tête haute, être victorieux, l'emporter sur.

ապրիս. a. paillard, luxurieux, débauché, libertin.

ապրիսիս. s. paillardise, débauche, libertinage.

ապրի. s. front; — գլխի՛ դասակ, disposition d'une armée en ordre de bataille, ordre de bataille, bataille rangée, armée rangée en bataille; — գոց, frontispice; — շինարար, façade, frontispice; հարակի —, fronton; — առ —, face à face, vis-à-vis; — ճաղատ՛ կողմից՛ սպասեակց, front chauve, ridé, menaçant; ապրի՛ն զարկի՛ ճաղ՛ ճաղ՛ ապրի՛ն, gagner son pain, sa vie à la sueur de son front.

ապրիս. adv. à front découvert; a. qui a le front découvert.

ապրիս. s. destin, destinée, sort, fatalité; ճի՛հ —, haute destinée. [fataliste.

ապրիս. a. fatal; s.

Հակաուզրուկանութիւն. s. fatalisme.

Հակաուզրայից. a. fatal.

Հակաուզրայւ. adv. fatalement. [destiner.

Հակաուզրել. va. prédestiner.

Հակաուզրութիւն. V. Հակասագիր.

Հակասաբառ. s. bataille rangée, bataille, combat, journée; op — b, jour du combat.

Հակասաբարձր. va. donner une bataille rangée, en venir aux mains avec les ennemis.

Հակասաբառ. a. qui défait l'armée ennemie, qui combat.

Հակասաբարձր. s. agnostète, qui range une armée en bataille.

Հակասաբարձրութիւն. s. tactique [V. Հակառակ.

Հակասայից. a. frontal; —սկզբ

Հակասայայր. } s. le champ de

Հակասանելի. } bataille, camp.

Հակասանելի. va. ranger ou

mettre en bataille, disposer une armée en ordre de bataille, mettre son armée en rang.

Հակասել. vn. se ranger, se mettre en bataille, en rang, en ordre de bataille, ranger son armée, en venir aux mains, aux prises.

Հակասակ. s. anat. os frontal.

Հակնդել. s. bot. betterave.

Հակն. a. convenable, convenant, séant, propre; s. convenance; b — adv. convenablement, à propos.

Հակնայւ. adv. convenablement.

Հակնար. V. Հակն. a.

Հակնարել. V. Հակնել.

Հակնարութիւն. s. convenance.

Հակնել. va. rendre convenable, adapter, ajuster, rassortir.

Հակից. s. marais, marécage, bourbier.

Հակնանելի. s. méd. fièvre paludéenne.

Հակնակի. } V. Հակնայւ.

Հակնակութիւն. s. convenance.

Հակնակ. s. troupeau, troupe.

Հակ. V. Գոգայ.

Հակայ. s. bocage.

Հակայաբանել. } s. bocager.

Հակայայից. } a. chauve.

Հակասութիւն. s. path. calvitie.

Հակնակ. s. éclat, rayon; —սքրակնակ, ostensor, soleil.

Հակնակայակ. } a. radieux, ra-

Հակնակայակ. } yonnant, éclat-

Հակնակայակ. } tant, radiant, étincelant, brillant.

Հակնակայից. } V. Հակնակայ-

Հակնակայից. } ակ.

Հակնակայից. a. chatoyant, reluisant d'or et d'argent; s. broderie.

Հակնակել. vn. luire, reluire, briller, étinceler, éclater.

Հակնակակ. s. anat. radius.

Հակնակակ. s. rayonnement.

Հակնակակ. a. charlatan.

Հակնակակել. vn. faire du charlatanisme. [tanisme.

Հակնակակութիւն. s. charla-

Հակնակակ. s. route, chemin, voie, débouché; voyage; voie, entre-

mise moyen; manière, méthode, procédé; Հակնակակ. V. Հակնակակակ; — էն իմել, se fourve-

yer, dévier, s'égarer; — իմել, se mettre en chemin, en route, s'acheminer; — ընել, faire route,

cheminer, voyager; — է կտրել, couper le chemin; — ընել, ouvrir le chemin, frayer la route;

— է դնել, fermer le chemin; — ընել, suivre un chemin, une route; se conduire; — ընել, mettre

en route, expédier; V. Հակնակակ.

համբար. s. armée, camp, campement. [cier, congédier.

համբից. va. renvoyer, renvoyer.

համբարդ. s. voyageur.

համբարդի. vn. faire un voyage, voyager; faire route, cheminer. [հիւր, voyager.

համբարդաթիւն. s. voyage; — համկտար. a. broché.

համկտարի. va. brocher.

համնիկ. s. décoration.

հայ. s. ornith. geai; — զ Կն չոյն, le — cajole.

հայեանկ. s. ornith. chouc, chouca.

հայր. V. հայրիւն.

հայրիցանի. va. faire éclater, faire craquer; crever; féler; gercer.

հայրի. vn. éclater, petiller, craquer, faire explosion; crever; se féler; se gercer; — ամբարանաւանութիւն՝ կատարութիւն, crever d'orgueil, de rage ou de dépit.

հայրիւն. } s. éclat, cri-cri, crac, crac, craquement, pétillement, fracas, explosion.

հայրաի. vn. brasiller.

հայրաւի. s. brasillement.

հայրի. V. հայրիի.

հայրուի. va. obscurcir, offusquer. [ment de la vie.

հայրուստիւն. s. obscurcir.

հաս. s. anat. osselet, astragale.

հասուկ. s. chaton (de bagu).

հասնայեան. a. connu.

հասնայի. a. connaissable, reconnaissable.

հասնայի. va. connaître, reconnaître remettre, discerner, sentir; չ —, ne pas connaître, ne pas reconnaître, méconnaître.

հասնայի. s. connaître.

հասնայութիւն. s. connaissance; reconnaissance.

հասնայութ. s. reconnaissance.

հասնայութիւն. s. route, chemin, voie; marché, débouché; voyage; voie, entremise, moyen; manière, méthode, procédé; — արքայի, grand chemin, chemin public; — զիւր, faire chemin ou route, cheminer, voyager; frayer le chemin, la route; փակել՝ խփակել — ՚, encombrer le chemin; — զիւր, mettre en route.

ընդ մի —, par quel chemin? par quelle route? par où? ցոյցել — ՚, montrer le chemin; արքայից —, chemin boueux; մէկ օրուան —, durant une journée de chemin; — երկնից՝ աստիճանի, le chemin du ciel, ue la verte; անհասնայի —, chemin impraticable.

հասնայութեանց. s. adj. voyageur. [voyage.

հասնայութեանց մարտի. s. հասնայութեանց մարտի. s. frais de voyage, de route.

հասնայութեանից. a. compagnon de voyage.

հասնայութեանից. s. carrefour.

հասնայութեանիցի. vn. voyager, faire route ensemble, être compagnon de voyage.

հասնայութեանիցի. s. voyage fait de compagnie.

հասնայութեանիցից. s. qui montre le chemin, guide; conducteur, itinéraire; — ըլլալ, montrer, indiquer le chemin, guider, diriger.

հասնայութեանիցի. s. voyageur.

հասնայութեանիցի. a. de voyage.

հասնայութեանիցից. s. compagnon de voyage.

հասնայութեանիցից. s. itinéraire.

հասնայութեանիցի. va. faire

route, cheminer; voyager, faire un voyage. [yage.
 Հանցարարհարաւքիս. s. voleur.
 Հանցակ, s. bot. champac, miché.
 Հանց, s. griffe, ongle; patte; crochet; croc, crampon, grappin; — ը վէկուհ զբայ դէռի, — ն աւրաւի, jeter, mettre le grappin sur qn.
 Հանցանց. s. bot. sandal, saxtak.
 Հանց. s. arch. acrotère.
 Հանցի. V. Հանց:
 Հանցիւհարի. va. donner un coup de griffe, griffer, égratigner.
 Հանցիւնմաւ. a. crochet; en forme de croc ou de crochet.
 Հանցիկ. va. griffer; attraper, saisir; mar. acrocher.
 Հանցիլաս. V. հուս.
 Հանցիւտի. va. égratigner, écorcher; griffer; հոսք —, se griffer, donner un coup de griffe.
 Հանցիւտի s. égratignure.
 Հանցի. s. mouche.
 Հանցիւհարի. a. tacheté de blanc et de noir, moucheté; — չի, cheval moucheté.
 Հանցիւտ. s. mouche.
 Հանցիւտանց. s. chasse-mouches, émouchoir. [mouche.
 Հանցիկ. s. moucheron, petite Հանցիլանց. s. les mouches.
 Հանցիկի. V. Հանցիւհարի.
 Հանցիւտի. s. gobe-mouches.
 Հանցիւտ. V. Հանցիւտանց.
 Հանցիւտ. V. Հանցիկ.
 Հանցիւտ. va. faire connaître.
 Հանց. s. diner; dîner; repas; festin; զեոքուտ —, déjeuner; հրիկուտ —, dîner; — էն հանց, après le repas.
 Հանցիւտ. s. Theure de dîner, de repas.
 Հանցի. s. goût, saveur; dégustation, gustation; ասի; քոսմու-

nion; — աւիւ, goûter, déguster; communier.
 Հանցիւտանց. a. esthétique.
 Հանցիւտի. s. esthétique. [goût.
 Հանցիւտի. a. privé de Հանցիւտի. a. plein de goût.
 Հանցիւտի. a. gustatif.
 Հանցիւտից. V. Հանցիւտի.
 Հանցիւտի. a. fait avec goût, de goût, savoureux.
 Հանցիւտի. va. goûter, déguster; manger; հանցիւտի հանցիւտի —, goûter les douceurs de la paix.
 Հանցիւտի. a. qu'on peut goûter; celui qui goûte, mange.
 Հանցիւտի. s. goût, sens du goût.
 Հանցիւտի. va. faire goûter, faire manger.
 Հանցիւտի. a. qui dîne ensemble, convive, commensal.
 Հանցիւտի. s. action de goûter, dégustation; action de manger.
 Հանցիւտի. s. table, buffet.
 Հանցիւտի. s. salle à manger.
 Հանցիւտի. } s. salle à manger,
 Հանցիւտի. } réfectoire.
 Հանցիւտի. s. amphitryon.
 Հանցիւտի. s. restaurant.
 Հանցիւտի. s. restaurateur.
 Հանցիւտի. s. carte, liste des mets, menu. [en ville.
 Հանցի. va. dîner; հանցի —, —
 Հանցի. s. petit dîner, repas.
 Հանցիւտի. s. dîner; — ասի, donner un —.
 Հանցի. s. mixed.
 Հանցի. a. diffus, confus, obscur, difficile à comprendre, intelligible.
 Հանցի. va. obscurcir, embrouiller, rendre obscur, multiplier, confondre.

Հնարաբար, vn. être obscur, sans clarté, inintelligible.
Հնարաբարք s. effusion, écoulement; — *արիւտ*, effusion de sang, massacre.
Հնարաբարտ s. confusion, inintelligibilité, brouillamini.
Հնարաբարտի vn. se tortiller, s'en tortiller, s'allonger, se plier autour, s'entrelacer. } xibilité.
Հնարաբարտիս s. souplesse, flexibilité.
Հնարաբարտի a. tortueux, sinueux, tortillé; souple, flexible, pliant, pliable; svelte.
Հնարա s. discours, allocution, dissertation, harangue; traité, narration, récit; — *բարբարական*, homélie; — *զբարբարել*, prononcer ou faire un discours, parler.
Հնարաբարտիք s. rayon, éclat; — *արձարել*, rayonner, lancer, jeter ou envoyer des rayons.
Հնարաբարտիքաբար a. qui porte une couronne de rayons.
Հնարաբարտիքաձև a. en forme de rayon, rayonnant. radié; rayonné, radiaire.
Հնարաբարտիքաձիգ } a. rayon.
Հնարաբարտիքաձիգնայ } nant, qui
Հնարաբարտիքաձիգնայ } lance des
rayons, qui jette de l'éclat, radiant.
Հնարաբարտիքաձիգնայ } a. rayon.
Հնարաբարտիքաձիգնայ } nant, ra-
Հնարաբարտիքաձիգնայ } di eux,
Հնարաբարտիքաձիգնայ } brillant.
Հնարաբարտիքաձիգնայ vn. rayonner, briller, éclater.
Հնարաբարտիքաձիգնայ a. rayonnant.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. rayonnement, radiation.
Հնարաբարտիքաձիգնայ va. écrire, décrire.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. orateurs.
Հնարաբարտիքաձիգնայ va. prononcer un discours.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s discours; — *զբարբարել*, prononcer ou faire un—

Հնարաբարտիքաձիգնայ a. de discours.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. déclamateur.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. déclamation, discours.
Հնարաբարտիքաձիգնայ vn. déclamer, faire de belles phrases, débiter, parler en déclamateur, habler.
Հնարաբարտիքաձիգնայ va. faire un discours, discourir, traiter; raconter, réciter, parler, dire, rapporter.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. choix des discours.
Հնարաբարտիքաձիգնայ } s. échecs; — *խա-*
Հնարաբարտիքաձիգնայ } *զարկայ*, jouer aux —
Հնարաբարտիքաձիգնայ } *զարկայ*, s. remède, moyen, expédient; — *չկայ*, il n'y a pas de remède, il n'y a pas moyen, c'en est fait; — *զարկայ*, — *իւր* *Հնարաբարտիքաձիգնայ*, trouver un moyen, un remède, s'aviser d'un moyen; *զարկայ* — *ը զարկայ*, trouver un moyen d'existence, se procurer un asile; V. *Հնարաբարտիքաձիգնայ*.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. pâture, pâturage, fourrage; fig. pâture, aliment, nourriture, proie; V *Հնարաբարտիքաձիգնայ*. [gère.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. plante fourragère.
Հնարաբարտիքաձիգնայ a. herbeux.
Հնարաբարտիքաձիգնայ a. qui pâit, qui pâture, paissant, broutant.
Հնարաբարտիքաձիգնայ } va. faire pâitre,
Հնարաբարտիքաձիգնայ } mettre en pâ-
ture; fig. dévorer, attaquer, dévaster, consumer.
Հնարաբարտիքաձիգնայ vn. pâiturer, brouter, pâitre, repâitre de, se repâitre, manger; s'étendre, se propager, se répandre, s'enraciner.
Հնարաբարտիքաձիգնայ s. attaque, dévâ-
tation, propagation,
Հնարաբարտիքաձիգնայ vn. ne savoir quoi faire, être aux abois.
Հնարաբարտիքաձիգնայ va. procurer, trouver, s'aviser.
Հնարաբարտիքաձիգնայ vn. éclâter, craquer, se briser par éclats, pétiller, dé-
crépiter..

շարճառիւն. } s. craquement, é-
 շարճառաւ. } clat, pétilllement,
 crac, cric-crac, crépitation, dé-
 crépitation. [lant.
 շարճառուն. a. crépitant, pétif-
 շարճարուի. }
 շարճիւր. } s. bot. escarole.
 շարճրուի. }
 շարճուցի. s. agrafe, boucle; —
 գոց, fermoir; anat. péroné.
 շարճանկայիւն. a. anat. péronier.
 շարճանկիւ. va. agraffer.
 շարճ. s. graisse; suif; a. gras;
 — խոզիկի, lard; — խոզիկի հա-
 լած, saindoux; օժանել — սղ,
 graisser; բառնել — ը, dégraisser.
 շարճաւոճ. s. chandelle.
 շարճայիւն. a. graisseux.
 շարճառոճ. a. barde.
 շարճառոճիւ. va. barder.
 շարճառառոճ. } adj. gris-
 շարճառ. } seux, plein
 de graisse, adipeux.
 շարճիկ, շարճիկալիւն. V.
 շարճար, շարճարիւն.
 շարճիկորէն. V. շարճարառ.
 շարճիկիւն. adv. avec sa graisse.
 շարճոճ. a. gras, graisseux.
 շարճոճիւ. va. graisser.
 շարճոճուճ. s. graissage.
 շարճառուճ. s. orateur, rhéteur;
 éloquent.
 շարճառուճիւն. a. oratoire.
 շարճառուճիւ. vn. parler en o-
 rateur, avec éloquence, faire de
 belles phrases.
 շարճառուճալիւն. s. rhéto-
 rique, art oratoire; éloquence.
 շարճար. a. adroit, habile, in-
 dustrieux, ingénieux.
 շարճարառ.
 շարճարառալիւն. } V. շար-
 շարճարառալիւն. }
 շարճարառ. }
 շարճարառիւն. }
 շարճարառիւն. }
 շարճարառիւն. }
 շարճարառիւն. }

d'une manière habile, ingénieu-
 sement.
 շարճարառիկ. s. bon connais-
 seur, expert; ingénieur.
 շարճարառիկալիւն. a. d'ingé-
 nier.
 շարճարառիկալիւն. s. génie.
 շարճարառիկիւն. adv. mieux.
 շարճարառիկորճ. s. maître artiste;
 industriel; a. fait avec adresse,
 avec art, bien fait, ingénieux.
 շարճարառիկորճալիւն. s. in-
 dustrie.
 շարճարառիկ. a. qui observe
 bien, très-éveillé.
 շարճարառիւն. a. qui trompe
 bien.
 շարճարառիւն. a. s. orateur; qui
 parle bien, qui a le talent de la
 parole, éloquent, disert.
 շարճարառիւնիւ. va. parler bien,
 avec éloquence, en orateur.
 շարճարառիւնալիւն. s. talent
 de la parole, éloquence; élégance;
 շարճարառիւնալիւն. s. avec élo-
 quence, disertement.
 շարճարառիւ. a. adroit, habile.
 շարճարառիւն. a. industriel.
 շարճարառիւն. a. qui peint bien.
 շարճարառիկ. a. qui tire bien,
 avec beaucoup d'adresse.
 շարճարառիկ. a. industriels,
 ingénieux.
 շարճարառիկիւ. vn. s'ingénier,
 chercher des expédients, s'aviser
 de, imaginer, inventer, s'étudier;
 sophistiquer, subtiliser, discuter.
 շարճարառիկալիւն. s. adresse
 d'esprit.
 շարճարառիկիւ. vn. devenir a-
 droit, habile, industriels; s'ingé-
 nier, inventer.
 շարճարառիկար. a. peint avec art.
 շարճարառիկ. s. invention ingé-
 nieuse, affectation, artifices, argutie.
 շարճարառիկ. s. architecte; mai-

tte, autour; s. très habile, très adroit. [tectural.
 ճարտարապետական. s. archi-
 tecture; être architecte de, bâtir, construire avec art, adresse.
 ճարտարապետաբան. s. archi-
 tecture; art, habileté.
 ճարտարապետի. adv. archi-
 tecturalement.
 ճարտարապետի. adv. habilement, adroitement.
 ճարտարասուն. etc. V. ճարտասուն, etc.
 ճարտարանյութ. a. artificieux, capiteux.
 ճարտարանոց. V. ճարտարանոց; — ք, spi. industrie.
 ճարտարանոցային. s. industriel.
 ճարտարանոցային. a. industriel.
 ճարտարանոցային. s. industriel.
 ճարտարացի. va. rendre adroit, industriel.
 ճարտարի. va. s'ingénier, chercher des expédients; s'aviser de, inventer, faire; user de ruses, de détours.
 ճարտարի մոտիվ. V. ճարտարի մոտիվ.
 ճարտարի. V. ճարտարացի.
 ճարտարի. s. artifice, industrie, sophisme, subtilité.
 ճարտարի. s. art, adresse, habileté, dextérité; industrie; artifice, ruse, subtilité, détour; agesse, science, intelligence. génés; ճարտարի քրտար, adroitement, avec adresse, artificieusement; ճարտարի ճարտարացի —, industrie agricole, manufacturière, commerciale.
 ճարտարի. V. ճարտարացի.

ճարտարի. a. pie, gris pommelé; — ձ, cheval pie; — ճարտարի, rubican, rouan.
 ճարտարացի. } a. qui mène une
 ճարտարացի. } vie austère, ascète; — ճարտար, vie pénitente.
 ճարտար. s. crise.
 ճարտարական. a. de crise.
 ճարտար. a. plein d'effort.
 ճարտար. a. pénible, laborieux, critique, dangereux.
 ճարտար. s. compagnon de travail, de peine, de souffrance.
 ճարտար. a. qui aime la vie austère, les peines, les efforts.
 ճարտար. s. ermite.
 ճարտար. s. ermite, solitaire, anachorète, ascète.
 ճարտարական. a. ascétique; pénible, laborieux; — ճարտար, vie ascétique.
 ճարտարական. s. vie d'ermite, vie ascétique.
 ճարտար. va. donner de la peine, tourmenter, forcer, presser.
 ճարտար. vn. se donner beaucoup de peine, se donner de la peine, se fatiguer, travailler, endurer, faire avec peine, avec effort, employer toutes ses forces, souffrir de rudes travaux; se mettre en danger, risquer, courir le risque; s'adonner à la vie ascétique, mortifier ou affiger son corps; combattre, résister; s'efforcer, tâcher, faire un effort, des efforts, s'étudier, s'attacher, s'appliquer sérieusement à.
 ճարտարական. V. ճարտարական.
 ճարտար. } s. peine, travail.
 ճարտարական. } fatigue; labour; danger, péril, risque; effort; combat, lutte, résistance; vie austère ou ascétique, austerité, mortification, macération; — ճարտար, agonie.

Հիւսկ. spl. V. Հիւյ.
Հիւյ. a. qui a le front chauve; s. V. **Հիւյ.**
Հիւսկաւա. s. ornith. freux.
Հիւսկակ. } s. aigrette de casque;
Հիւսկակ. } ferronnière.
Հիւսկաբիւ. s. difformité de celui qui est chauve sur le front.
Հիւյ. s. fente.
Հիւյի. va. fendre, gercer, crevasser; couper, tailler, inciser, faire une incision. taillader; diviser, séparer, déchirer.
Հիւյաւա. s. fente, fissure, crevasse, gercure: coupure, incision. taillade, entaille, déchirure; rupture, ouverture. [parer.
Հիւյաի. vn. se fendre; se sé-
Հիւ. s. promenade, tour, marche.
Հիւսկան. s. péripatéticien; académicien; — **ա**, style académique. [tisme.
Հիւսկանաբիւ. s. péripatéticien.
Հիւսկայ. s. a. promenade.
Հիւսրան. s. promenade, promenoir; école péripatéticienne; académie, institut. [quement.
Հիւսրանաբար. adv. académiquement.
Հիւսրանական. a. académique; — **հիւս**, séance —; s. académicien.
Հիւսրանակաւ. a. couronné par l'Académie.
Հիւսրանեան. s. académiste.
Հիւսկ. s. trottoir.
Հիւի. vn. se promener, faire un tour, faire un tour de promenade.
Հիւսկայ. V. Հիւսկայ.
Հիւսկ. } s. promenade, prome-
Հիւսկի. } noir, terrasse; pro-
Հիւսկի. } menade, marche; ծառայական —,
**Հիւսկի. } avenue, boulevard.
Հիւսկի. va.** promener, faire promener.
Հիւսի. V. Հիւսի.

Հիւսի. s. lieux d'aisances, les lieux, cabine; **հիւսի —**, aller aux lieux, à la garde-robe, au cabinet.
Հիւսի. a. s. promeneur.
Հիւսկակ. } s. porcelaine.
Հիւսկակաբար. s. porcelainier.
Հիւսկակաւ. a. de porcelaine.
Հիւսկակայ. s. bot. rose de Chine.
Հիւս. } s. la fumée, la vapeur
Հիւսի. } de la viande et de la
Հիւսի. } graisse brûlées, graisse, grillon,
**Հիւսի. } crasse.
Հիւսիհան. a.** qui exhale une odeur de graisse.
Հիւսիհան. spl. V. Հիւսիհան.
Հիւսիհան. va. exhaler une odeur de graisse, de viande rôtie; brûler; sacrifier.
Հիւսիհան. vn. brûler, se brûler.
Հիւսիհանի. vn. être plein de fumée et de graisse.
Հիւսիհան. a. qui a l'odeur de graisse, de grillon, sali, graissé, crasseux. — **հիւսի**, vaisselle sale.
Հիւսիհանակ. s. bot. glycine.
Հիւսի. s. hâte, diligence, empressement; **Հիւսի**, à la hâte, en toute hâte, avec précipitation.
Հիւսի. } va. hâter, presser,
Հիւսիհան. } expédier, précipi-
Հիւսիհան. } ter; ընդհանր. հարգանք —,
**Հիւսիհան. } redoubler ses pas.
Հիւսիհան. a.** qui court vite;
Հիւսիհան. s. diligence (voiture); express, train express; — **ըսի**, courir vite. [cher, s'empresser.
Հիւսի. vn. se hâter, se dépê-
Հիւսի. s. race, descendant, postérité.
Հիւսի. a. V. Հիւսիհան; —
Հիւսիհան. } cheval blanc; — զուգ,
**Հիւսիհան. } cap-de-vie.
Հիւսիհանի. s.** cheval blanc; a.
**Հիւսիհանի. } qui a un cheval blanc.
Հիւսիհանի. s.** linge; — **ըսի-**
Հիւսիհանի. } changer de —.

արևելյան բիւս. V. Արևելյան
 արևելյ. s. blancheâtre.
 արևելանք. vn. devenir blanc,
 lancer.
 արևելաց. V. Արևելաց.
 արևելցենի. va. faire blanchir,
 lancer.
 արհալ. s. chim. bismuth.
 արհալաբյութ. a. chim. biszua-
 hique.
 արհալաբյութ. a. tout blanc.
 արհալ. V. արհալի.
 արհ. s. effort, tentative, conten-
 tion, tour de force; travail, peine;
 atigue, souffrance; danger, péril,
 crise; difficile à surmonter,
 combat, lutte; *արհ արհ արհ*,
յառ — արհ, redoubler d'efforts,
 faire tous ses efforts, faire un
 effort surnaturel; — *արհ*, faire
 un effort, s'efforcer; *արհ արհ*
յառն — *արհ*, faire un der-
 nier effort.
 արհալի. a. jésuite.
 արհալիական. a. jésuitique.
 արհալիականութիւն. s. jésuitisme.
 արի. s. cri; — *արի*, faire, je-
 ter un cri, le moindre cri, ouv-
 rir la bouche.
 արի. V. արիւ.
 արիւ. a. jeune, tendre; — *արի-
 սահ*, jeune âge.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. a. exact, juste, punctu-
 արիւ. s. el, précis, strict, rigou-
 reux; adv. V. արիւ.
 արիւ. s. cri, vagissement, criail-
 lerie, crierie, clameur, vocifera-
 tion; — *արիւ արիւ արիւ*, crier,
 criailler, pousser ou jeter un cri,
 pousser des vagissements, des
 hurlements; *արիւ արիւ* —, cri pi-
 toyable.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. V. արիւ.

արիւ. s. gruppillon.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. s. gazouillement, chant.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. s. collier.
 արիւ. s. griffe, serre, ongle.
 արիւ. a. qui a des griffes.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. s. monstre. [ment-
 արիւ. adv. monstrueuse-
 արիւ. a. qui a un ca-
 ractère monstrueux, monstre.
 արիւ. a. monstrueux.
 արիւ. a. monstrueux.
 արիւ. s. monstruosité.
 արիւ. s. branche, rameau; tige,
 souche, section; — *արիւ արիւ*
արիւ, se ramifier.
 արիւ. vn. se ramifier.
 արիւ. a. généalogique.
 արիւ. s. généalogie.
 արիւ. a. qui a beaucoup
 de branches, branchu.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. a. ramifié.
 արիւ. va. ramifier em-
 brancher.
 արիւ. vn. se ramifier.
 արիւ. s. ramification.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. s. ramification,
 embranchement.
 արիւ. } V. արիւ.
 արիւ. }
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. va. plier, ployer, courber,
 fléchir. [fléchir.
 արիւ. vn. se plier, se courber,
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. V. արիւ.
 արիւ. a. flexible, souple; —
արիւ արիւ, humeur pliable, ca-
 ractère pliant. [lesse.
 արիւ. s. flexibilité, soup-
 արիւ. va. couper, partager en
 deux.

ձգահար.) a. avare, tenace.
 ձգիթ. } mesquin, chiche.
 ձգողկէ. a. divisé en plusieurs
 branches, fourchu, dénté.
 ձգողու. } s. branchement.
 ձգողու. }
 ձգովի. vn. faire l'avare, être
 mesquin, tenace.
 ձգուի. vn. se ramifier.
 ձգույ. s. palan.
 ձգուղի. s. brendin.
 ձգփիւ. } s. murmure des eaux,
 ձգփու. } bruit des ondes.
 ձգփակ. va. fendiller, gerocer,
 crevasser.
 ձգփակի. vn. se fendiller, ger-
 cer ou se gercer, se crevasser.
 ձգոր. s. berceau.
 ձգորի. va. se balancer.
 ձնեղեր. a. mangé des vers, ver-
 moulu, véreux.
 ձնի. s. ver, vermine, vermisseau.
 ձնուի. vn. pépier, ramager.
 ձնլանի. V. ձնթու.
 ձնի. } va. fouler, presser,
 ձնիցնի. } froisser, comprimer.
 pressurer, écraser; contusionner,
 meurtrir, froisser, faire une con-
 tusion; fig. opprimer, accabler;
 սկրաւ —, briser, serrer le cœur;
 սրոււ —, cotir.
 ձնի. } vn. être foulé, pressé,
 ձնուի. } comprimé; սկրաւ կը
 ձնի, le cœur me serre.
 ձնու. s. foulure, froissure,
 froissement; contusion, meur-
 triasure; — (սրաւ), serrement; —
 սրոււ, cotissure.
 ձնափած. } a. chiffonné, froissé,
 ձնաղած. } frippé.
 ձնափելի. } va. chiffonner, frois-
 ձնափելի. } ser, fripper. [ser.
 ձնափի. vn. se chiffonner, se frois-
 ձնելի. V. ձնի.
 ձնի. va. mar. arriser; boire
 (boisson alcoolique).

ձնափակ. a. ornith. malbec,
 passereau, pierrot; — կը ձնափ-
 կը ձնափակ, le — pépia.
 ձնակու. a. compressible, op-
 pressif. [sibilant.
 ձնակոմպրիս. s. compres-
 ձնու. s. compresseur.
 ձնուրու. s. presse.
 ձնուի. va. presser, pressurer,
 exprimer, serrer, comprimer, ré-
 primer, menacer, mortifier, fou-
 ler, opprimer, opprimer.
 ձնուի. a. compressible.
 ձնուի. vn. être pressé, compri-
 mé, opprimé
 ձնուի. } a. compressif;
 ձնուի. } oppressif.
 ձնուողակու. }
 ձնուողակու. }
 ձնուողակու. s. oppression.
 ձնուի. V. ձնուի.
 ձնու. s. pression, compres-
 sion, dépression, serrement, op-
 pression; — սրոււցնի, faire ou
 exercer une pression, influencer;
 — սրոււց, mortification, ma-
 cération
 ձնու. s. compresse.
 ձգրի. a. exact, juste, frac-
 pant, régulier, ponctuel, précis,
 catégorique, rigoureux; — ou —
 կերպով. V. ձգրի; — սրոււց,
 à proprement parler.
 ձգրասու. a. véridique.
 ձգրասուի. va. dire exac-
 tement la vérité. [scribologie.
 ձգրասուողակու. a. véridicité.
 ձգրասու. a. qui est tout à
 fait le pareil, exactement pareil.
 ձգրասու. a. parfaitement
 ressemblant, frappant; qui at-
 trape parfaitement la ressem-
 blance; — կերպասուողակու, portrait
 pariant. [lant, frappant.
 ձգրասու. a. très ressemb-
 ձգրասու. V. ձգրի.
 սրոււցնու.

ձօգրանալու. adv. exactement.
ձօգրելի. va. vérifier, préciser, examiner ou étudier à fond, s'informer exactement, s'informer de la vérité d'un fait, s'assurer; régler, régulariser; faire avec le plus grand soin.
ձօգրեցնելի. va. faire exactement semblable, imiter exactement, donner une ressemblance frappante.
ձօգրիտ. V. ձօգրի.
ձօգրութիւն. s. exactitude, ponctualité, justesse, précision.
ձօղապահ. a. qui débat le prix, qui marchandé. [ment.
ձօղազոյն. adv. plus exacte.
ձօղապահ. a. exact, ponctuel.
ձօղապահեմ. a. qui exige ou qui est exigé exactement, exigeant, rigoureux, rigide, sévère.
ձօղապահութիւն. s. exactitude, ponctualité.
ձօղատր. V. ձօղապահ.
ձօղատրութիւն. V. ձօղապահութիւն.
ձօղազարմա. a. qui vend avec une exactitude rigoureuse.
ձօղի. va. épargner, hésiner; ajuster; V. ձօղրելի.
ձօղի. adv. exactement, strictement, justement, juste, au juste, précisément, ponctuellement, à la lettre; rigoureusement.
ձօղով. V. ձօղի.
ձօղութիւն. s. exactitude, ponctualité; justesse, précision; rigueur.
ձօղորթ. a. vrai, véritable, réel; véridique, franc, sincère; adv. vrai, vraiment, véritablement, réellement; *ձօղորթ է*, est-il vrai? — *է*, il est vrai; — *ուրիշ է*, le vrai courage.
ձօղորտաբան, a. véridique.
ձօղորտաբանի. va. dire vrai, dire la vérité, être véridique.

ձօղորտաբանութիւն s. véridicité, véracité.
ձօղորտազոյն. V. ձօղորթ.
ձօղորտապահ. a. qui juge équitablement, juste, équitable. *ձօղորտապահութիւն*. s. paradoxé.
ձօղորտաբան. a. véridique.
ձօղորտաբանի. V. ձօղորտապահի.
ձօղորտաբանութիւն. s. véridicité, véracité.
ձօղորտախորշ. a. qui a perdu la vérité, éloigné de la vérité, faux.
ձօղորտախումբ. a. qui a une vraie croyance, croyant, fidèle.
ձօղորտապայմանութիւն. s. révélation de la vérité. [vérité.
ձօղորտապաշտ. a. qui adore la *ձօղորտապաշտութիւն*. s. adoration, culte de la vérité.
ձօղորտապատմութիւն. a. qui raconte d'une manière vraie, véridique; raconté d'une manière vraie.
ձօղորտապաշտ. V. ձօղորթ.
ձօղորտապաշտ. a. qui aime la vérité, ami de la vérité, franc, sincère.
ձօղորտապաշտութիւն. adv. par goût pour la vérité, sincèrement.
ձօղորտապաշտութիւն. s. amour de la vérité, véracité, sincérité.
ձօղորտախորշ. a. qui hait, déteste la vérité.
ձօղորտախորշ. a. qui voit la vérité, qui voit réellement.
ձօղորտախորշ. } a. vrai, réel,
ձօղորտախորշ. } exact, frappant.
ձօղորտազոյն. V. ձօղորթ.
ձօղորտազոյնի. s. qui vérifie, vérificateur. [la vérité.
ձօղորտաբան. a. qui prêche *ձօղորթի*. } va. avérer, vé-
ձօղորտաբանի. } rifier, certifier,

justifier, confirmer, accuser, prou-
ver.
Հօստարփա. adv. en vérité, à la
vérité, vrai, au vrai, vraiment,
véritablement, conformément à
la vérité, réellement, en conscience.
Հօստարստիփն. s. vérité; véra-
cité; réalité; sincérité; — *հրապ.*
V. **Հօստարփ;** — *հ աղաքանի,*
blesser la vérité; — *հրապ,* le fond
des choses; *բուհ* —, pure vérité.
Հօստարստայց. a. qui enseigne
la vérité.
Հօստիփն. V. **Հօստիփն.**
Հնգր. s. ornit. buse.
Հնթ. V. *Մայր.*
Հնթա. a. opulent, riche, pompeux;
riche, abondant, copieux, ample.
Հնթարստն. a. éloquent, disert;
— *բլլա.* V. **Հնթարստնի.**
Հնթարստնի. vn. parler avec
autorité; amplifier, parler beau-
coup. [tion.
Հնթարստնափն. s. amplifica-
Հնթարստ. } adv. impérieuse-
Հնթարստայց. } ment. avec auto-
rité; amplement, richement.
Հնթարստր. a. richement orné.
Հնթարստնափն. s. faste, train.
Հնթարստի. vn. faire le maître,
le grand seigneur, se donner de
grands airs, trancher du grand
seigneur, prendre des airs de
grandeur, s'enorgueillir; être ri-
che, abondant en, s'enrichir, faire
fortune.
Հնթարստա. adv. richement.
Հնթարստր. a. qui aime les gran-
deurs, ambitieux.
Հնթարստի. va. enrichir, douer,
orner; — *աղաքիւոց,* combler de
biens. [culpté.
Հնթարստնայց. a. richement s-
Հնթարստիփն. s. richesse, opu-
lence; *մեծապարթամ* —, grandes
richesses.

Հնթարստիփն. s. ambition.
Հնթարստ. s. herosse, vmasse; bâ-
ton; queue de billard.
Հնթարստայց. a. richement pa-
ré; — *աղի,* se parer richement.
Հնթար. va. arrache; poil à poil,
épiler.
Հնթի. vn. mourir, crever.
Հնթարի. va. sauver, délivrer,
débarrasser.
Հնթարի. vn. se sauver, se dé-
barrasser; *Հնթարի* —, V. *Մա-
ղաքայց.*
Հնթարստ. s. délivrance.
Հնթարստ. V. **Հնթարստ.**
Հնթի. va. déchirer, traîner.
Հնթն. s. corde. [de lièvre.
Հնթ. a. à bec; — *հրապ,* bec
Հնթն. a. emphatique, déclama-
toire, plein d'emphase.
Հնթարստն. a. qui parle avec
emphase, déclamateur, grand
parleur.
Հնթարստնի. vn. parler avec
emphase, déclamer, faire le
grand parleur.
Հնթարստնափն. s. discours
plein d'emphase, déclamation.
Հնթարստայց. V. **Հնթարստն.**
Հնթարստնի. V. **Հնթարստ-
նի.**
Հնթարստնափն. V. **Հն-
թարստնափն.**
Հնթարստի. vn. parler avec
emphase, déclamer, pérorer.
Հնթ. s. lige, vassal; domestique.
Հնթարստն. s. vassalité, vas-
selage, seruage.
Հնթայ. vn. crier.
Հնթ. V. **Հնթ.**
Հնթար. s. ornith. émouchet.
Հնթ. s. poussin.
Հնթար. V. **Հնթար.**
Հնթ. vn. crier, crier, pou-
ser des cris. [cri de douleur.
Հնթ. s. cri, criallerie, crierie,

Հչող. a. s. criailleur, criard.
Հչուս. V. **Հչիւն.**
Հչուսն. a. criard.
Հչլիւ. s. zool. cigale; — **չ չլ**
չաչաւ, la — chante.
Հչոս. s. mus. archet.
Հչոսու. V. **Հչլիւ.**
Հաւփալ. s. grappilleur; — **չիլ,**
 grappiller; fig. ravager, détruire,
 exterminer.
Հաւփալի. vn grappiller.
Հաւփալութիւն. s. grapillage.
Հաիլ. V. **Հչլիւ.**
Հալած. a. chétif, rabougri.
Հալածութիւն. s. pat. rachitisme.
Հալի. vn. se rabougrir, s'étioler.
Հաիլ. s. bruit, cri.
Հահաւ. V. **Հահիլ;** **Հչլիւ.**
Հահաւն. a. bruyant; jaseur.
Հահիլ. vn. crier, produire un
 bruit strident, faire du bruit.
Հահիլն. s. cri, bruit.
Հահիլող. a. bruyant.
Հահաւեան երգ. s. ramage, ga-
 zouillement.
Հահուի. } vn. gringotter, pé-
Հահուիլ. } pier, ramager, rou-
Հահուողի. } couler, gazouiller,
 chanter.
Հահուողիւն. } s. gazouillement,
Հահուողութ. } ramage, gazouillis,
 chant. [menter.
Հիլայ. vn. crier; gémir, se la-
Հիլացուիլ. va. faire crier; faire
 gémir.
Հիլիլայ. V. **Հահուիլ.**
Հիլիլութ. V. **Հահուողիւն.**
Հիւղ. s. chandelle, lumière,
 flambeau. [de bougie
Հիւղաքիւրան. s. bobèche; bec

Հիւղաքիւրծ. s. chandelier, fa-
 brikant de chandelles.
Հիւղաքաւոր. a. orné de chan-
 delles.
Հիւղալոյց. s. celui qui allume
 les chandelles; illumination, la
 veille de Noël, de l'Épiphanie et
 de Pâques.
Հիւղակայ. } s. chandelier.
Հիւղակիր. }
Հիւղաքաւան. s. chandelier, flam-
 beau.
Հիւղու. s. suif.
Հիւնայ. V. **Հահիլիլ.**
Հիւնիլ. s. bot. laurier rose.
Հիւն. V. **Հիւնան;** s. pendillon.
Հիւնաքար. s. branle-bas.
Հիւնամտացոյց. } s. pendule.
Հիւնացոյց. }
Հիւնայ. V. **Հիւնիլ.**
Հիւնական. a. qui oscille, qui
 balance; oscillatoire.
Հիւնան. s. oscillation, balance-
 ment; pendule (horloge); a. V.
Հիւնական.
Հիւնանակ. s. pendule, balancier.
Հիւնալար. s. branle.
Հիւնացիլ. V. **Հիւնիլ.**
Հիւնուր. a. ornith. balancé.
Հիւնիլ. va. faire osciller; balan-
 cer, branler; — **իւղակը սուրը**
իւղաքիւր. brandir une lance,
 une épée, branler le dard.
Հիւնիւնական. V. **Հիւնական.**
Հիւնիլ. vn. osciller, se balancer,
 s'agiter, basculer.
Հիւնութ. s. oscillation, balance-
 ment; astr. nutation.
Հիւնիլ. s. branle.

Մ

Մ (mèn = M.) s. vingtième lettre de l'alphabet et quatorzième des consonnes; deux cents, deux centième

Մազազաք s. parchemin.

Մազազաքագործ s. parcheminier.

Մազազաքանայ vn. devenir parchemin, se parcheminer.

Մազազաքանայ a. de parchemin.

Մազի s. griffe, serre, ongle, patte.

Մազիստիանայ } s. magister,
Մազիստոս } maître; chef,
magistrat. [magistrature.

Մազիստոսիւն s. magistère;

Մազիստոս a. qui a des griffes.

Մազիլ vn. égratigner; griffer, s'agripper; grimper, graver.

Մազլոյ a. grim pant.

Մազլոյք spl. zool. grimpeurs.

Մազլիք adv. avec les griffes; en grim pant; — *զիք ելալ*, grimper, graver.

Մազլիլ Y. **Մազլիլ**.

Մազլոյ Y. **Մազլոյ**.

Մազնիսիա s. chim. magnésie.

Մազնիսաքիւր a. minér. magnésifère. [sium.

Մազնիսիւն s. chim. magné-

Մազնիս s. aimant; fluide magnétique.

Մազնիսազէ s. magnésiteur.

Մազնիսական a. aimantin; magnétique.

Մազնիսականոսիւն s. magnétisme.

Մազնիսանայ vn. s'aimer; se magnétiser.

Մազնիսացնայ s. V. **Մազնիսազէ**; a. V. **Մազնիսականիք**. [տալ.

Մազնիսացում V. **Մազնիսազնիլ** va. aimer; magnétiser. [tisan.

Մազնիսացուցիչ a. magné-

Մազնիսիւլ V. **Մազնիսացնիլ**.

Մազնիսաղ s. magnétiseur.

Մազնիսում s. aimantation; magnétisation.

Մազնիս V. **Մազնիս**.

Մազնիսական a. magnétique.

Մազնիսիւլ V. **Մազնիսացնիլ**.

Մազնիսոսիւն s. magnétisme.

Մազնիսիկ } s. bot. magnolia.
Մազնիլ }

Մազոյ s. navette.

Մազ s. cheveu; poil, crin; — *մայ*, être sur le point, ne pas

s'en falloir l'épaisseur d'un cheveu, s'en falloir très peu; V.

միւր; — *ը կտրել*, couper les cheveux; *ցաւէն* ou *յուսահատու-*

թելէն — *երբ կտրելի վերել*,

s'arracher les cheveux de douleur, de désespoir; *մէկը* — *երէն*

քաշել, tirer qn. par les cheveux; *երաբու* — *երբ քաշել*, se tirer

les cheveux; — *երբ կը շերմեկ-*

նան, ses cheveux blanchissent, commencent à grisonner; — *երբ ներկել*,

teindre les cheveux; — *մազի գալ*, se prendre aux cheveux; *գերկրցիկ երկայն կարճ*

տափակ՝ գանգուր՝ գիզացնել՝
խառնապնդոք սերու՝ Խաղանոց՝
շաղանակալին, աղբյուրէ՝ աղի-
տակ բարակ՝ կոկուզ՝ կրփն՝
կարծր —, de beaux, de grands
ou de longs cheveux, cheveux
longs, courts, plats, frisés, hé-
rissés, épars, noirs, blonds, châ-
tains, gris, blancs, fins, doux,
gras, rudes.

Մազաբեր. a. qui fait pousser
les cheveux.

Մազազործ. a. fait de cheveux,
de poil.

Մազախիլի. a. épilatoire.

Մազապանութիւն. s. phys. ca-
pillarité. [veux.

Մազաներէ. s. teinture de che-
Մազանման. a. capillaire.

**Մազապար՝ Մազապարծ ա-
զախիլի** ou **զերծանիլի.** va. é-
chapper à la mort, manquer de
mourir, l'échapper belle.

Մազդեզն. s. Perse, Persan.

Մազդեզեպանութիւն. s. maz
déisme.

Մազիկ. a. poilu, velu, chevelu.

Մազիղէն. a. de cheveux, de
poil, de crin; s. silice, haire.

Մազիլի. s. pince à épiler, pin-
celle.

Մազկարոս. s. chauve.

Մազկախից. s. abois, agonie; —
— մերձ է մահ՝ **ըլլալ**, être bien
bas, mourant, agonisant, près
de mourir, sur le point de mou-
rir, se mourir, être au lit de la
mort, être agonisant, être à
l'extrémité.

Մազկանկ. s. bot. radicele.

Մազոս. V. **Մազիկ.**

Մազոսէ. s. mastic.

Մաթեմատիկան. a. mathé-
matique; — ճշմ. Թիւն, exac-
titude. — [cien.

Մաթեմատիկոս. a. mathémati-

Մարգնի. } s. bot. arbusier.

Մարի. s. bot. arbouse, bus-
serolle.

Մած. } s. massage.

Մածուս. }

Մածիլ. va. masser.

Մածից.) s. masseur.

Մածող. }

Մածուկի. sf. masseuse.

Մալական. s. amalgame.

Մալականիլի. va. amalgamer.

Մալիլ. va. châtrer, affranchir;
écraser, broyer, briser, casser;
mâcher.

Մալից. s. affranchisseur.

Մալիս. } s. zool. chameau;

Մալուս. } câble.

Մալուս. s. castration.

Մալուս. a. lascif, lubrique.

Մալազութիւն. s. lasciveté;
lubricité, débauche. [relét.

Մախար. s. aiguille à passer, car-

Մախար. s. bissac, havre-sac,
gib. ciète, sac; — հողու. ակառն,
panetière, musette.

Մախարափոկ. s. bandoulière.

Մախար. vn. envier, porter en-
vie, jalouser.

Մախար. s. envie, jalousie;
անարդ. —, noire envie.

Մախար. s. chyme.

Մախարազործութիւն. } s. chy-
Մախարուս. } mifca-
tion.

Մախիկ. a. impur, sale.

Մախու. a. envieux, jaloux.

Մախր. V. **Մարիս.**

Մած. a. collé, attaché, adhè-
rent, cohérent; caille, coagulé.

Մածանիւն. V. **Մածան.**

Մածանապանութիւն. V. **Մածա-
նութիւն.**

Մածան. a. gluant, glutinant,
visqueux, tenace, collant.

Մածանիլ, vn. se coller, s'attacher; se souder; se cailler, se coaguler, se figer.

Մածանութիւն, s. viscosité.

Մածիւ, s. gélatine.

Մածիւային, a. gélatineux.

Մածիւխաղ, V. **Մածուց ծախիւ**, [lait caillé].

Մածնալանաւ, s. marchand de

Մածնացուի, s. coagulation.

Մածնուլ, V. **Մածանիլ**

Մածնուի, s. chim. collodion.

Մածութ, s. l'action de coller, collage; coagulation, caillement.

Մածուց, s. caillé, lait caillé, caillebotte; — *Յարիւր*, (jeu des quatre coins; — *Յարիւր խաղալ*, jouer aux quatre coins.

Մածուցանիլ, va. coller, attacher; souder.

Մածուցիկ, V. **Մածան**.

Մակ, } prép. sur, à, vers,
Մակա, } dans, après.

Մակաբերիլ, vn. supposer.

Մակաբերութիւն, s. supposition.

Մակաբէական, a. de Macchabée.

Մակաբէապէս, adv. comme un Macchabée; comme des Macchabées.

Մակաբոյժ, s. parasite.

Մակաբուծական, a. parasitaire.

Մակաբուծութիւն, s. parasitisme. | nème.

Մակագանչութիւն, s. épiphora.

Մակազիւր, s. titre.

Մակագրիլ, va. intituler; annoter à la marge.

Մակագրութիւն, s. titre; note marginale.

Մակադեղ, s. épithème.

Մակադեղական, a. adjectif.

Մակադրութիւն, s. superposition.

Մակալիկու, s. anat. épiglote.

Մակածական, a. d'induction, inductif.

Մակածեալ, a. induit.

Մակածիլ, va. induire.

Մակածիչ, s. inducteur.

Մակածութիւն, s. induction, conséquence.

Մակակէտ, s. virgule que l'on met derrière ou au dessus d'une lettre ('/r 'q); apostrophe.

Մակակցեալ, a. intitulé, surnommé.

Մակաղ, } s. parc aux mou-

Մակաղաւանդ, } tons, bergerie.

Մակաղիլ, } va. parquer,

Մակաղեցնիլ, } mettre dans un parc.

Մակաղիլ, vn. être parqué, parquer, se reposer ou se coucher, se répandre dans les pâturages.

Մակամբածական, a. imaginaire, chimérique, hypothétique.

Մակամբածութիւն, s. imagination, chimère.

Մական, s. bâton; mail; sceptre.

Մականխաղ, } s. jeu de

Մականական խաղ, } m a t i l, mail.

Մականակիր, s. bâtonnier.

Մակակիլ, va. bâtonner.

Մականուանեալ, a. surnommé, intitulé. [mer, intitulé.

Մականուանիլ, va. surnommer.

Մականուն, s. surnom, nom

Մակարդ, s. présure, coagulum.

Մակարդակ, a. plan, plat; s. plan surface plane.

Մակարդակաւորութիւն, s. planimétrie.

Մակարդակիլ, va. aplanir.

Մակարդակուի, s. aplanissement.

Մակարդիլ, va. coaguler, cailler, figer.

Մակարդիլ, vn. se coaguler, se cailler, se figer; *Մակարդիլ կալիւր*, le lait protid.

Մակարդութ, s. coagulation.

Մակացական, a. bienéique.

Լիւցնոզ. } a. s. savant, instruit.
 Լիւցնոզ. }
 Լիւցնոզիւն. s. science.
 Լիւսամբարութիւն. s. afflu-
 ment.
 Լիքայ. s. adverbe.
 Լիքայօրէն. a. adverbialement.
 Լիքար. a. epithete, adjectif,
 tribut.
 Լիկեղան. s. boucherie, lieu ou
 on vend de la viande.
 Լիկերև. s. niveau, surface.
 Լիկերեսային. s. de surface.
 Լիկերեսայ. s. surface, su-
 rface, aire.
 Լիկերեսայութիւն. a. superficiel;
 — կերպով, superficiellement.
 Լիկրթացութիւն. s. flux; —
 և սեղանաւթիւն, flux et re-
 ux, la marée.
 Լիկոյլ. s. canot.
 Լիկուկանիւթ. s. canotage.
 Լիկուկանիւծիւն. vn. canoter.
 Լիկուկանոր. s. canotier.
 Լիկուկիւն. vn. canoter.
 Լիկուկուտ. s. canotage.
 Լիկոսուկ. s. diapason.
 Լիւ. s. mort, trépas, décès;
 massacre, tuerie, carnage; peste;
 Բահու չափ, à mort, mortelle-
 ment; aux dépens de sa vie, de
 sa propre vie; մեքէն է — լիկեղ.
 se mourir, être sur le point de
 mourir, être à l'agonie, à l'ex-
 trémité à son terme, à l'article
 de la mort, s'en aller, voir la
 mort de près; մահուան դուռը
 հասնիլ, être aux portes de la
 mort; երջանիկ՝ բռնական՝ յար-
 ւերթական՝ անհողորդիկ՝ զա-
 դաքական՝ բնական՝ ցաւազէն՝
 եղբրական՝ ազերտայի՝ ողբալի՝
 յանկարծական՝ փոռաւար՝ սուքը՝
 զապքը՝ զերկրցիկ՝ ամենապարտ՝
 խոյտարուակ —, mort heureuse,
 violente, éternelle, assurée, ci-

vile, naturelle, douloureuse, tra-
 gique, funeste, déplorable, sou-
 daine ou subite, glorieuse, sainte,
 douce, belle, honteuse, ignomi-
 nieuse; սրտալիք մահու, les
 frayeres, les affres de la mort;
 բնական մահուամբ մեռնիլ, mou-
 rir de sa belle mort; մահուան
 դիմադրակը, affronter, braver
 la mort; մահուցիւ զլսելուալ, avoir
 peur de la mort, craindre, re-
 douter la mort; սրտ հիւստիւք՝
 հիւստիւքութիւնը մահուան կը
 դառնայ, ce malade, cette ma-
 ladie tourne à la mort; զճիւ-
 մահու, arrêt de mort; մահու՝
 մահուան պատիժ, peine de mort,
 peine capitale.
 Մահաթիւթ. s. catafalque.
 Մահաթիւր. a. qui porte, qui
 donne la mort, mortifère, mor-
 tel, meurtrier, délétère, funeste;
 fatal.
 Մահաթլուր. a. colline de la
 mort, cimetièr. [fatal.
 Մահաթոյր. a. qui sent la mort,
 Մահաթոյժ. s. nouvelle d'une
 mort. annonce d'une mort.
 Մահազուտակ. a. qui annonce
 la mort, funeste, fatal, funèbre.
 Մահազիկ. s. poison.
 Մահազուտ. a. pâle, défiguré.
 Մահազոյ. s. avis, faire part de
 décès. [la mort.
 Մահազիկոյց. a. qui annonce
 Մահազէն. a. dont les armes
 donnent la mort.
 Մահաթոյն. a. dont le poison
 donne la mort.
 Մահաթոյժ. a. qui détruit la mort.
 Մահածիւն. a. qui engendre la
 mort, mortel; s. chim. azote.
 Մահակ. s. bâton, massue.
 Մահական. a. de mort, de décès.
 Մահակիրք բլլիլ. vn. mourir
 avec; — ճիւլ, faire mourir avec.

Ushakshay ḡḡḡḡ. vn. être ex-
 stoti; enlevé par la mort.
Ushakshayr s. mortel, fu-
 nest, fatal. [la mort.
Ushakshayng a. qui regarde
Ushakshayng s. repos
 des morts. [à la mort.
Ushakshayng s. semblable
Ushakshay a. qui sent la mort,
 mortel. [mort, & la mort.
Ushakshayr a. qui appelle la
Ushakshayr a. près de la mort,
 moribond; mourant.
Ushakshay vn. mourir, périr;
 se mortifier.
Ushakshay V. **Ushakshay**.
Ushakshay a. qui respire la
 mort, mortel.
Ushakshay a. qui mérite la
 mort, condamné; — *Ushakshay*, mé-
 riter la mort.
Ushakshay vn. mériter la
 mort, être condamné à mort.
Ushakshay s. con-
 damnation.
Ushakshay a. qui cause la mort;
 mortel, meurtrier, délétère.
Ushakshay a. semblable à la
 mort; — *Ushakshay*; visage pâle.
Ushakshay a. qui donne la
Ushakshay } mort, mortel.
Ushakshay s. monument, tom-
 beau; tour, donjon.
Ushakshay a. qui répand la mort.
Ushakshay a. mourant, mort;
 mortifié.
Ushakshay a. mortel, qui donne
 la mort; mortel, qui est sujet à
 la mort; — *Ushakshay*; combat
 à mort; — *Ushakshay*; *Ushakshay*,
 maladie, blessure mortelle; —
Ushakshay, péché, ennemi
 mortel; s. mortel.
Ushakshay s. mortalité.
Ushakshay s. mortification.
Ushakshay s. liste des décès.

Ushakshay va. faire mourir,
 mettre à mort; mortifier.
Ushakshay a. qui fait mou-
 rir, meurtrier; mortifiant.
Ushakshay s. marche funèbre.
Ushakshay a. de sommeil de
 mort; s. sommeil de mort.
Ushakshay s. chant funèbre.
Ushakshay s. lunule, croissant,
 corne de la lune; collier; — *Ushakshay*,
 les croissants, les cornes
 de la lune.
Ushakshay s. lit; *Ushakshay* — lit
 de fer; *Ushakshay*; au lit de
 mort, à l'agonie.
Ushakshay a. en forme de
 croissant, en fer à cheval.
Ushakshay a. mortel; — *Ushakshay*,
 les mortels; *Ushakshay* mourir.
Ushakshay s. morta-
 lité, condition de ce qui est su-
 jet à la mort. [lits.
Ushakshay a. qui porte des
Ushakshay a. alité; s. lit.
Ushakshay a. chinqué.
Ushakshay s. mahomé-
 tan, musulman.
Ushakshay s. con-
 version à l'islamisme.
Ushakshay va. con-
 vertir à l'islamisme.
Ushakshay s. ma-
 hométisme, islamisme.
Ushakshay s. bois d'acajou.
Ushakshay a. mortel, extrême;
 adv. — *Ushakshay*, haïr à la mort,
 mortellement. [tion.
Ushakshay s. peste; conta-
Ushakshay s. crible, tamis, bluteau;
 s; — *Ushakshay*, rayon de miel;
 cellule, alvéole; *Ushakshay*,
 passer au crible.
Ushakshay s. divi-
 tion faite en frappant un tamis.
Ushakshay s. fabricant de cri-
 bles; de tamis.

Մաղազորձաքիւն. s. infraction de cribles, de tamis.
 Մաղակ, s. petit tamis.
 Մաղազիլ, vn. se trélar.
 Մաղաս, s. flegme.
 Մաղասայից, V. Մաղասա.
 Մաղասուր, } a. flegmatique.
 Մաղասա, }
 Մաղասանկ, s. cellulaire, celluleux.
 Մաղարան, s. bluterie.
 Մաղի, va. tamiser, cribler, bluter, sasser.
 Մաղիւյ, s. patène.
 Մաղթ, s. assa foetida.
 Մաղթանկէ, a. plein de souhaits, de vœux.
 Մաղթեմ, s. prière, supplication, imploration; souhaits, vœux.
 Մաղթիլ, vn. prier, supplier, implorer, demander en priant; souhaiter, former des vœux, féliciter; *ձեռն բարե* —, souhaiter du bien a qn., faire des vœux pour sa prospérité.
 Մաղթողական, a. fait pour supplier, en forme de supplication; de souhait, de félicitation.
 Մաղլալ, s. moult.
 Մաղկանիլ, va. mordre; piquer.
 Մաղն, s. bile; fiel; fig. bile, fiel, colère.
 Մաղնաղիլ, s. émétique.
 Մաղնայից, a. bilieux.
 Մաղնախ, s. méd. choléra.
 Մաղնախանկան, a. cholérique.
 Մաղնանկ, a. biliaire.
 Մաղնայից, a. bilieux.
 Մաղնայից, a. dont la bile est agitée; s. méd. choléra.
 Մաղնասուր մաղնի, s. apat. la vésicule du fiel, cholécyste.
 Մաղնացու, s. méd. choléra.
 Մաղնուր, s. bilieux.
 Մաղնուր, s. path. calcul biliaire.

Մաղնիկայ, V. Մաղնուր.
 Մաղնո, s. (bilieux)
 Մաղնոսքիւն, s. path. *ախ* lancolie. [chaude.
 Մաղնոյ, s. braise, candre
 Մաղո, s. blutoire.
 Մաղուհ, s. cribration, criblage.
 Մաղունց, s. criblures.
 Մաճ, s. la manche d'eda charne, mancheron.
 Մանկայ, a. celui qui tient les mancherons, conducteur.
 Մանասկ, s. caillibotte.
 Մանկայ, V. Մանկայ.
 Մանասկ, V. Մանասայ.
 Մամ, V. *սահ*.
 Մամա, sf. maman.
 Մամաց, s. chyle; — *ի փոխի*, chylifier.
 Մամացաթր, a. chylifère.
 Մամացազորձաքիւն, s. chylification, [fige.
 Մամացայից, a. anal. chylification.
 Մամացաճ, s. chylification.
 Մամիկ, s. grand' mère, grand' maman.
 Մամկայ, a. étan.
 Մամիկ, s. bot. prunelier.
 Մամիկ, s. mammouth.
 Մամիկ, V. Մամիկ.
 Մամուլ, s. Mammon, dieu de la richesse; fig. richesse.
 Մամուր, s. mammouth.
 Մամուլ, s. presse; pressoir; — *հարսանց*, calandre; — *ի մակ ընդ մամուլ*, sous presse.
 Մամուլի, s. bot. prunelle.
 Մամուկ, V. Մարդ. — *ի բոլի* V. Մարդի սուսանց. [algue.
 Մամուր, s. bot. moussé; *լի* —, Մամուրանքիւն, s. bryologie. [moussé.
 Մամուրանքիւն, s. papier de
 Մամուրայ, s. bot. anomobryon.
 Մամուրաս, a. couvert de mousse, moussé.

Մամապոնի. a. bot. bryace.
 Մամառու. a. bryophile.
 Մամառուակի. s. bot. mous-
 seron. [setuse.
 Մամառուարդ. s. bot. rose mous-
 Մամառուարդ. } a. moussu: —
 Մամառու. } վարդ, rose mous-
 seuse,
 Մայիկ vn. bélier; այնպես կոչույ է,
 la brebis béle.
 Մայր. s. trottoir.
 Մայիս. s. mai; յամսերամին մա-
 յիսի, au mois de mai.
 Մայիսածին. } a. né au mois
 Մայսածին. } de mai:
 Մայիսեան. a. de mai.
 Մայիս. s. bélement.
 Մայրայ. s. verre, tasse.
 Մայրդ. a. béant.
 Մայր. s. veine.
 Մայր. s. mère, maman; mère,
 cause; impr. matrice; արեւը—ը
 մուռւ, le soleil s'est couché: ա-
 քառանկաւ — եկեղեցի՝ եկե-
 ղեցայ, cathédrale, basilique;
 — քաղաքայ, capitale, métropole;
 — լիզու, langue mère: մայրն
 ամենեցուն, notre mère com-
 mune, la terre; — վանից, ab-
 besse, supérieure; — ամենայն
 ախտից, mère, source de tous
 les vices; ազնիւ՝ բարեգուծ ou
 դարձազուծ անպիտան՝ չար —
 bonne, tendre, mauvaise, mé-
 chante mère; մեծ—, grand' mère.
 Մայր. s. bot. cèdre.
 Մայրաբար. adv. maternelle-
 ment, comme une mère.
 Մայրազիր. s. mère adoptive.
 Մայրազարով. } a. pleine de ten-
 Մայրազար. } dresse mater-
 nelle, tendre.
 Մայրախաղխոյ. a. qui égorge
 sa mère; qui est égorgé par sa
 mère.
 Մայրեկան. a. maternel.

Մայրակիր. a. qui mange sa
 mère. [cèdre.
 Մայրակիր. a. qui est fait de
 Մայրահոծ. a. pleinz de forêts
 touffu.
 Մայրաբնու. s. le coucher du
 soleil; a. couchant; — արեւըակիր,
 le soleil —. [en cèdre.
 Մայրաշարի. a. dont le toit est
 Մայրան. s. la fente d'un arbre
 qui reçoit la greffe, la branche
 à greffer.
 Մայրանայ. vn. devenir mère.
 Մայրանման. a. semblable à
 une mère.
 Մայրանոց. s. maternité.
 Մայրապետ. sf. supérieure,
 abbesse; religieuse, nonne, sœur.
 Մայրապետանոց. s. couvent de
 religieuses. [religieuse.
 Մայրապետաբար. s. état de
 Մայրապետացու. s. novice.
 Մայրառու. a. qui aime sa mère.
 Մայրառույն. a. qui tue sa
 mère, parricide.
 Մայրառույնութիւն. s. le crime
 de tuer sa mère.
 Մայրառուս. s. forêt.
 Մայրազամբ. s. le couvent mère,
 maison mère, archiconvent.
 Մայրառուխոյ. a. planche de
 cèdre. [sa mère.
 Մայրառուց. a. qui tourmente
 Մայրառու. s. impr. matrice.
 Մայրառույնայ. a. de bois de
 cèdre. [pitale.
 Մայրառույն. s. métropole, ca-
 Մայրառույնացի. s. habitant
 de la capitale; métropolitain.
 Մայրառույնաբար. s. état
 d'être une capitale.
 Մայրեկ. a. maternel, de mère;
 maternel, du côté de la mère.
 Մայրեկան. s. forêt.
 Մայր երկիր. s. mère patrie,
 métropole.

Մայրիւր s. bûcheron.
Մայրիւրաբիւթ s. état de bûcheron. [repaire, tanière.
Մայր s. forêt; bois, bocage;
Մայրիկ s. petite mère, maman.
Մայրձույ s. bot. loupe.
Մայր հայրենիք s. la mère patrie
Մայրութիւն s. maternité.
Մայրաթո s. supérieure, abbesse.
Մայրաթիկ a. qui veut toujours voir sa mère, qui ne peut s'en séparer. [cèdre.
Մայրիւրանայ a. de bois de
Մայրօրէն V. **Մայրաբար**.
Մայրօրիցստի V. **Մայրամբան**.
Ման s. tour; manne, crême; — գալ, faire un tour, tourner.
Մանած s. flure.
Մանանայ s. manne.
Մանանիկ s. sénévé; mou.
Մանանիկա } tarde; *մանն մանանիկայ*, moutardier; *հաս մանանիկայ*, grain de sénévé, sénévé.
Մանարան s. filatura.
Մանաւանդ adv. surtout, principalement, le plus, plutôt; — *զի*, surtout, mais surtout, d'autant plus.
Մանգ s. bot. mangue; V **Մանկ**.
Մանգաղ s. faux, faucille.
Մանգաղակ s. faucillon, fauchon, fachette.
Մանգանէզ s. chim. manganèse
Մանգանի s. bot. manguier.
Մանգղիք s. machine de guerre. mangonneau.
Մանակ s. collier; — *Երևակի*, anneau de Saturne.
Մանկ va. filer la laine; tardre.
Մանիկիք s. fuseau, quenouille.
Մանկածիւ a. en forme de collier, annulaire; — *կանխակ*, pendu en feston.
Մանկաւար a. qui porte un collier; annelé; armillaire.

Մանիւր } s. lange, bande.
Մանիւր }
Մանթո s. chim. iode.
Մանիօսկ s. bot. violette.
Մանիօսկազոյն a. violet; violacé, violâtre; s. violet, couleur de violette. [violettes.
Մանիօսկաւէտ a. sensé de
Մանի s. fleur.
Մանիկ s. fraude, ruse.
Մանիպար adv. puérilement; comme un enfant.
Մանիպարձ s. accoucheur; accoucheuse, sage-femme.
Մանիպարձական a. d'accouchement, obstétrical.
Մանիպարձութիւն s. accouchement, obstétrique.
Մանիպարձուհի sf. accoucheuse, sage femme.
Մանիպարոյ a. enfant de caractère, puéril.
Մանիպար a. qui accouche, qui enfante, accouchée; — *իտիւ*, accoucher, enfanter.
Մանկաբերութիւն V. **Մանկածնութիւն**.
Մանկազոյն a. le plus jeune.
Մանկագործիկ va. procréer des enfants.
Մանկագործութիւն s. procréation des enfants.
Մանկազօս s. batifoleur.
Մանկազօսիկ vn. batifoler.
Մանկազօսում s. batifolage.
Մանկազուարճ s. batifoleur.
Մանկազուարճում s. batifolage.
Մանկաք s. chim. manganèse.
Մանկածնութիւն s. enfantement, accouchement, couches.
Մանկածու s. pédagogue.
Մանկակայ s. nourrice; bonne, nourceur.
Մանկական a. enfantin, puéril, d'enfant.

Մանկակեր. a. qui mange des enfants.
 Մանկակոտոր. a. qui massacre, qui tue les enfants.
 Մանկակրթութիւն. V. Մանկավարժութիւն.
 Մանկահաս. } a. jeune; —
 Մանկահասակ. } *սղմկ*, jeune fille.
 Մանկամայր. s. mère d'enfant.
 Մանկամարդ. s. jeune femme.
 Մանկամարդուհի. sf. jeune personne.
 Մանկամարդ. a. qui forme le corps des enfants par les exercices gymnastiques; s. pédotribe; professeur de gymnastique.
 Մանկամարդարան. s. gymnase.
 Մանկամարդութիւն. s. gymnastique. [puéril.
 Մանկամիտ. a. qui a l'esprit
 Մանկամոլ. a. qui a la passion des enfants, pédéraste. [tie.
 Մանկամոլութիւն. s. pédéraste
 Մանկամայլ. vn. devenir enfant, redevenir jeune, rajeunir.
 Մանկամոլ. s. salle d'asile.
 Մանկապարտէզ. s. jardin d'enfants, école infantine.
 Մանկապարտէզպահ. s. instituteur d'un jardin d'enfants.
 Մանկապարտէզպահուհի. sf. institutrice d'un jardin d'enfants.
 Մանկասէր. a. qui aime les enfants.
 Մանկասիրութիւն. s. amour des enfants.
 Մանկասնութիւն. s. nourriture, soin des enfants.
 Մանկասպան. s. meurtrier d'enfants, infanticide.
 Մանկասպանութիւն. s. meurtre d'enfants, infanticide.
 Մանկավարժ. s. pédagogue.
 Մանկավարժական. a. pédagogique.

Մանկավարժիչ. va. instruire les enfants, donner de l'éducation aux enfants.
 Մանկավարժութիւն. s. pédagogie.
 Մանկավարժուհի. sf. institutrice, femme pédagogue.
 Մանկավարժութիւն. adv. pédagogiquement.
 Մանկասանժութիւն. } s. puériculture.
 Մանկասանժութիւն. } culture.
 Մանկասի. a. jeune.
 Մանկասիր. s. pédéraste.
 Մանկասիրութիւն. s. pédérastie. [*կամոսութիւն*.
 Մանկարարութիւն. V. Մանկացնիչ.
 Մանկացնիչ. va. rendre comme un enfant, rajeunir.
 Մանկերան. s. troupe, bande d'enfants.
 Մանկիկ. s. petit enfant, bambin, poupon, marmot.
 Մանկկուիկ. s. page (d'un roi).
 Մանկուրթիւն. s. enfance; bas âge, jeunesse; *սուղկ* ou *քաջուսուղ*. *գեղամծիծաղ մասունք* —, vive enjouée, tendre jeunesse; *գեղամծաղկ* —, cette fleur si tendre de la jeunesse.
 Մանկուկ. V. Մանկիկ.
 Մանկուհի. sf. jeune fille, une jeune personne, fillette.
 Մանկուցակ. V. Մանկակոտ.
 Մանկանակ. s. petits enfants.
 Մանկիք. s. les enfants, les jeunes gens; les serviteurs; *մանրիկ* —, de petits enfants; *այլ* —, la jeunesse arménienne.
 Մանուկ. s. offrande, don.
 Մանույիւն. a. chim. iodique.
 Մանուար. } s. it dure.
 Մանուկ. }
 Մանուց. s. flौर.
 Մանուած. s. flage; flure; fig. détour, complication, enlacement; détour, sinuosité; — *սուկից*, dé-

lours, ambages, circuit de paroles.
 Բանուածաբոս. a. sinués, tortueux; — շքեմ, zigzag.
 Բանուածոյ. a. silié; tordu; tortueux, sinueux; pleins de détours, compliqué.
 Բանուկ. s. enfant, petit enfant; jeune; — ազազ, enfant, jeune enfant; սուսոթ մանկանք, le clergé; մանկանք առաջառոթ, les amis de l'époux, les paranymphe; մանկանք, mes enfants.
 Բանուօ. s. chim. iode. [etc.
 Բանուօակ. etc. V. Մանիօակ.
 Բանուօեայ. a. iodé.
 Բանուօեյ. va. ioder.
 Բանչ. s. garçon.
 Բանչուկ. s. petit garçon, garçonnet, bambin
 Բանրօթիկ. V. Մանրիկ.
 Բանր. a. menu, petit, mince, délié, ténu; fin, subtil; minutieux, détaillé; adv. en parties menues, en petits morceaux, finement; minutieusement, bien; en détail; — պատմել ըսել, raconter, dire en détail; — օս — կտրել; couper par petits morceaux; découper; détailler; — մայրի, sourire; — մուկր, — եւ մուկր, petit, menu.
 Բանրագր. a. de petits caractères.
 Բանրագր. s. bot. mandragore
 Բանրադէ } s. microscope.
 Բանրադիակ }
 Բանրադիական. a. microscopique. [copié.
 Բանրադիօւրփիւն. s. microscop.
 Բանրադիւր. V. Պանրադիւր.
 Բանրադրամ. s. monnaie, menues pièces. [ment, bien.
 Բանրազնիւն. adv. minutieuse.
 Բանրազնիւնի. va. observer ou consulter minutieusement.

Մանրագրօւրփիւն. a. observation ou consultation minutieuse.
 Մանրօթիկ. s. filament.
 Մանրալար. s. petite nouvelle.
 Մանրալիւթ. s. gravier.
 Մանրալոյզ. a. qui recherche minutieusement; minutieux; vétilleux, curieux; — ըզուլ, rechercher minutieusement, raffiner sur, être curieux; մանրալոյզի ընել, examiner minutieusement, éplucher, regarder de près; մանրալոյզի հարցիւն, interroger avec curiosité.
 Մանրալոյզ. s. fines herbes, menues herbes, herbe, gazon.
 Մանրալոյզազար. adv. minutieusement.
 Մանրալոյզիւր. a. rapiéceté, fig. absurde, futile, artificiel.
 Մանրալոյծի. a. chiche, coriace, avare, sordide, ladre.
 Մանրալոյր. s. batelet.
 Մանրալոյրիւթ. a. qui recherche minutieusement, minutieux, pointilleux, vétilleux, éplucheur, méticuleux.
 Մանրահոս. a. coupé, menu.
 Մանրահոս. a. minutieux; — խաղաղութիւն, recherche minutieuse
 Մանրահոսի. va. rechercher avec un soin minutieux, éplucher.
 Մանրաձայն. s. microphone.
 Մանրաձայն. s. semoule fine.
 Մանրանի. s. animalcule.
 Մանրանոյ. a. tamisé très fin, menu; — փշի, poussière très fine, atome. [petit.
 Մանրանոյր. a. très menu, très
 Մանրանոս. s. la menue, la petite partie d'une chose, détail; a. détaillé, minutieux.
 Մանրանոսաբար. V. Մանրանոսօրէն.
 Մանրանոսօրէն. s.
 Մանրանոսի. va. détailler.

Մանրամասնություն, s. détail, particularité. (tail.)
 Մանրամասնորեն. adv. en détail.
 Մանրամասնիկ. s. microzodire.
 Մանրամանգ. spl. abatis.
 Մանրամանուկ. s. miniature.
 Մանրամանուկիչ. s. miniaturiste.
 Մանրամանուկապիս. s. miniature.
 Մանրաչափ. s. micromètre.
 Մանրաչափական. a. micro-métrique.
 Մանրապատկեր. s. miniature.
 Մանրապատկում. a. raconté en détail.
 Մանրապար. s. mus. menuet.
 Մանրապտուղ. a. dont les fruits sont petits.
 Մանրաբոս. a. microspore.
 Մանրաբան. s. détailleur, détaillant. (tail.)
 Մանրապատկանություն. s. dé-tail.
 Մանրապատկիչ. s. historiette.
 Մանրապատկիչ. s. petite histo-riette. [ractères.
 Մանրաբան. a. en petits ca-
 Մանրաբանիկ. s. petite plante.
 Մանրացնցող անձրև. s. une pluie fine.
 Մանրացոյց. s. microscope, loupe.
 Մանրցող. s. rosée.
 Մանրաբայ. adv. à petits pas.
 Մանրաքննիչ. a. examiné minu-tieusement.
 Մանրաքննիչ. va. examiner mi-nutieusement.
 Մանրիկ. va. réduire en menus morceaux. triturer, broyer; bri-ser, concasser, casser, égruger.
 Մանրիկ. a. triturable.
 Մանրերամ. a. dont le troupeau est composé des petits; — ձա-կեր, menaille, quantité de pe-tite poissons.
 Մանրերգ. s. chanson.
 Մանրերգերգ. s. une seconde.

Մանր. s. microbe, bacille, bactérie. [logie.
 Մանրաբանություն. s. bactério-
 Մանրիկ. a. très petit, très me-nu, mignon.
 Մանրիկ. V. Մանրիկ.
 Մանրաս. a. qui a de petites branches.
 Մանրար. s. microbes.
 Մանրամ. s. menaille, cas-sure, morceaux.
 Մանրապիս. s. petitesse, ténuité.
 Մանրիկ. a. petit, menu; s. menue monnaie.
 Մանրում. s. action de réduire en petits morceaux. trituration.
 Մանրու. V. Մանրամ; pe-tite monnaie; — անձրև, avez-vous de la monnaie?
 Մանր. a. usé, râpé, vieux; s. bot. petit pois.
 Մանրան. a. qui s'use.
 Մանրայ; } s. con-
 Մանրանիկ ou } som p-
 Մանրանիկապիս. } tion,
 phthisis ou phtisie.
 Մանրայ. V. Մանր. a.
 Մանրի. } va. user, détério-
 Մանրիցի. } rer; consumer,
 consumer, épuiser, amaigrir.
 Մանրիցի. } a. qui use, cor-
 Մանրի. } rosif.
 Մանրի. vn. s'user, se détério-
 rer; se consumer, maigrir, dé-périr; մաշված հանդերձ, habit usé, râpé.
 Մանրի. s. derme; cuir, peau.
 Մանրապատկիչ. a. vêtu de cuir, revêtu de peau.
 Մանրապատկիչ. a. dermatoptère.
 Մանրապատկիչ. V. Ման-
 Մանրապատկիչ. } s. bot. châtai-
 gnier, marronnier.
 Մանրապատկիչ. } s. bot. châtai-
 gne, marron.

Մանկահարձ. s. dont le vé-
tement est de peau, de cuir.
Մանկանյ. s. pelisse, fourrure.
Մանկանյ. a. de cuir, de peau;
membranoux.
Մանկեկագործ. s. pelletier, fa-
bricant de fourrures.
Մանկեկագործաւորի. s. pel-
leterie.
Մանկեկալաճառ. s. pelletier,
marchand de fourrures.
Մանկեկալաճառաւորի. s. s.
pelleterie.
Մանկեղէն. } V. Մանկանյ; Գ-
Մանկեղ. } տի —, ceinture de
cair. [pède.
Մանկանց. a. s. zool. palmi-
Մանուածք. } s. usure, détério-
Մանուածք. } ration; corrosion;
déperissement.
Մանուածք. s. partie usée.
Մանուածք. vn. perdre ses cheveux.
être pelé.
Մանուածք. s. rituel, cérémonial.
Մանուածք. s. brouillard.
Մանուածքաւոր. } a. couvert de
Մանուածքաւոր. } brouillard,
embrumé, brumeux.
Մանուածքի. vn. se couvrir de
brouillard.
Մանուածքի. s. brouillard, brume.
Մանուածքի. s. office, cellier, garde-
manger; cave.
Մանուածքի. s. cellierier.
Մանուածքի. s. le chef des cel-
lériers.
Մանուածք. V. Ման.
Ման. s. pain béni.
Ման. s. partie; morceau; part,
portion; ration; մասանք, ըստ
մասանքի adv. en partie, partiel-
lement; à demi: մեծ մասանք,
ըստ մեծ մասանքի, ըստ մեծ մա-
սանքի, en grande partie, la plu-
part, pour la plupart; քի մասանք,
pour, au lieu de; յայտ մասանք,

en cela; — մաս —, partie par
partie, livraison par livraison,
par des acomptes; — սեւեռանյ,
avoir part à, participer.
Մանուածքի. s. spécialiste.
Մանուածքաւոր. } adv. spé-
Մանուածքաւոր. } cialement.
Մանուածքաւոր. a. spécial.
Մանուածքաւորի. s. spécialité.
Մանուածքաւորի. V. Մանու-
ածքաւոր.
Մանուածքի. s. spécialité.
Մանուածքի. s. cas particulier,
cas spécial.
Մանուածքի. s. commission.
Մանուածքի. a. partiel; gram.
partitif. [cularité.
Մանուածքի. s. parti-
Մանուածքի. a. particulier; adv.
particulièrement.
Մանուածքի. a. qui a part à,
participant; — լինել prendre part
à, participer, partager.
Մանուածքի. vn. prendre part
à, participer.
Մանուածքի. a. participant.
Մանուածքի. s. participa-
tion, part.
Մանուածքի. s. succursale.
Մանուածքի. s. méd. apo-
cénose [tiel, acompte.
Մանուածքի. s. paiement par-
Մանուածքի. s. ciboire.
Մանուածքի. s. custode.
Մանուածքի. a. particulier, spé-
cial; — ք, les particuliers; ք — ք,
en particulier, particulièrement.
Մանուածքի. } adv. par-
Մանուածքի. } ticulièrement,
spécialement, en particu-
lier.
Մանուածքի. s. particularisme.
Մանուածքի. va. particulariser.
Մանուածքի. s. particu-
larité, spécialité.

Մասնակ. s. parcelle; particule, molécule; gram. particule; նախադաս - , préfixe; յետադաս - , suffixe.

Մասնակալան. } a. moléculaire.

Մասնակալից. }

Մասոր. s. bot. gratte-cul.

Մաստի. V. Մասնաստի:

Մասրեցի. } s. bot. églantier.

Մաս. s. doigt; դաշնակի մը մասերը, clavier, les touches d'un piano; սանդուղի մը մասերը les marches ou les degrés de l'escalier; - հասնել, s'étonner; մասուցները լզել, se lécher les doigts d'une chose; բան մը մասին ծայրին պէս գիտնալ, savoir une chose sur le bout du doigt; մասով ցուցնել, montrer du doigt; մասուցները շարժել, remuer les doigts; մասով համել, compter par ses doigts ou sur ses doigts; մասին ծայրովը դուրջիլ, toucher du bout du doigt; մասը վրան դնել, mettre le doigt dessus.

Մասուկ. a. femelle (des bêtes); - շուն՝ առիծ, chienne, lionne.

Մասակախազ. a. passionné pour les femmes; - ձի, cheval entier, étalon, roussin.

Մասակախազութիւն. s. passion pour les femmes.

Մասակաւար. s. administrateur; économ. intendant; distributeur, dispensateur; fournisseur.

Մասակաւարական. a. administratif.

Մասակաւարան. s. intendant en chef, chef de l'intendance

Մասակաւարել. va. administrer, gérer; administrer, distribuer, dispenser. Բարձր Հանրապետութիւն. ճաշակ - , administrer le Saint Sacrement.

Մասակաւարութիւն. s. fornication; Գործակաւարութիւն. } : seur.

Մասակաւարութիւն. s. administration, gestion; économie; économat; distribution, dispensation. [baras.

Մասակալան. s. directeur des Գործար. a. jeune, tendre, nouveau, nouvel; s. offrande en l'honneur des morts; rapas. Բանեք, agape; - մանկութիւն, tendre jeunesse; Կի - Գործար, dans une extrême jeunesse.

Մասակալարութիւն. s. distribution de l'offrande, d'agape.

Մասակալարյւ. V. Մասակալարանակ.

Մասակալութիւն. s. prix de l'offrande. Մասակալութիւն. s. nouveau-né, accouchée.

Մասակալան. a. jeune.

Մասակալան. a. jeune.

Մասակալան. s. poulain.

Մասակալար. s. mère nouvellement accouchée, jeune mère.

Մասակալան. vn. rejuvenir, redevenir jeune, reverdir.

Մասակալան. a. jeune.

Մասակալանակ. s. plant, jeune plante, plançon, marcotte, rejeton, bouture; fig. néophyte, prosélyte; a. jeune, tendre; Գործար - , jeune arbrisseau; - ծառիկ, tendre fleur. [jeune.

Մասակալել. va. rejuvenir, rendre

Մասակալել. va. faire des offrandes en mémoire des morts.

Մասակալան. a. jeune; - մանկիկ, petits enfants; - դուռնուկներ, tendres agneaux.

Մասակալանակ. va. rejuvenir, rendre jeune.

Մասակալար. a. qui a nouvellement fait un veau; - կով, vache fraîche vélée. [jeunessement.

Մասակալութիւն. s. jeunesse; ր-

Բազարեւոյ, a. jeune, tendre.
Բազմիխոյ, s. jeu de baguë.
Բազմիմու, s. doigt anné.
Բազմիւտ, s. laire.
Բազմի, s. baguë, anneau; *գեղեղիկ* —, belle baguë; *հարսուներկան* —, alliance; *սոկի սիծաթի* — *ազամեղեղայ* —, baguë d'or, d'argent, garnie de diamants; — *կրել*, porter une baguë.
Բառան, s. livre; écrit, papier, registre; *առաջաւորային* *առաջաւորային* — *ք.* l'écriture sainte; *մատենից դարան*. V. **Մառնադարան**.
Բառնագէտ, a. bibliographe.
Բառնագրասկան, a. bibliographique. (graphie)
Բառնագրաստիւն, s. bibliographe.
Բառնագիր, s. auteur, écrivain; *ընտիր* —, auteur classique; *յանտիր* —, méchant auteur, griffonneur de papier, écrivassier.
Բառնագրական, a. littéraire.
Բառնագրիկ, v.g. écrire, faire ou composer un livre.
Բառնագրաստիւն, s. livre, ouvrage; littérature.
Բառնագրուհի, s. f. littéraire.
Բառնադար, s. siècle.
Բառնադարան, s. bibliothèque.
Բառնադարանագր, s. bibliographe.
Բառնադարանագր, a. bibliographique. (livres)
Բառնադարանայ, v.n. parler sur les livres.
Բառնադարանագր, s. bibliographie.
Բառնադար, a. bibliomane.
Բառնադարանագր, s. bibliomanie.
Բառնադարան, a. qui s'occupe des livres, versé dans les livres.
Բառնադարան, s. conservateur.
Բառնադարանագր, a. raconté

dans le livre; adv. en racontant dans le livre.
Մառնագր, s. bibliothécaire.
Մառնագր, s. bibliophile.
Մառնագրաստիւն, s. bibliothèque.
Մառնագրաստիւն, s. censuré.
Մառնիկ, s. opuscule.
Մառնական, a. glutineux, gluant, visqueux.
Մառնականաստիւն, s. viscosité.
Մառնիկ, v.n. se coller, s'attacher.
Մառնիկ, V. **Մառնական**.
Մառնիկ, s. petit doigt; ruse, fourberie; — *խաղալ* *ընել*, user de ruse, tromper.
Մառնիկ, s. crayon.
Մառնիկայ, s. porte-crayon.
Մառնիկ, s. bot. renouée, trépanée.
Մառնիկ, V. **Մառնիկ**, a.
Մառնիկայ, s. jeu de doigts.
Մառնիկայիկ, s. bot. digitalé.
Մառնիկ, a. digital, digité.
Մառնիկայ, a. qui enfonce son doigt; adv. en enfonceant le doigt.
Մառնիկ, a. digital.
Մառնիկ, V. **Մառնիկայ**.
Մառնիկ, s. méd. panaris, mal blanc.
Մառնիկայ, s. un doigt (mesure).
Մառնիկայ, a. qui montre, qui indique du doigt; — *ընել* *ըլլալ*, montrer du doigt, au doigt; trahir.
Մառնիկայ, s. digitation.
Մառնիկայ, s. doigté.
Մառնիկ, v.a. trahir; dénoncer; livrer, abandonner; *առաջաւորային* —, vaincre; *դառնալ* *դառնալներու* —, exposer aux périls; *առաջ* —, livrer, donner au pillage.
Մառնիկ, s. baguë pour cacheter; cachet.

Մարտիկազի. va. cacheter avec une bague; cacheter.
 Մարտիկա. V. Մարտիկա.
 Մարտիկա. s. bot. digitale.
 Մարտիկ. s. baguier.
 Մարտի. s. cannelle.
 Մարտի. V. Մարտի.
 Մարտի. s. traître.
 Մարտիպիս. } s. traîtrise.
 Մարտիպիս. }
 Մարտոց. s. dé à coudre.
 Մարտոպիս. s. trahison.
 Մարտաի. va. se trahir, être trahi, dénoncé; se livrer, être livré, être en proie à, devenir la proie de.
 Մարոյց. s. accès, approche; montée, saillie
 Մարոն. s. chapelle.
 Մարուակ. s. bot. réglisse.
 Մարուակի. a. celui qui présente, qui offre; présentable.
 Մարուակի. va. approcher; présenter, offrir; գոհ —, offrir un sacrifice. [d'offrande.
 Մարուարակ. s. autel; lieu
 Մարուի. } s. celui qui pré-
 Մարուոն. } sente, qui offre.
 Մարուոն. s. offre, oblation, présentation, célébration; — եւ խնդրանք, offre et demande.
 Մարուի. a. accessible.
 Մարուիպիս. s. accessibilité.
 Մարուի. vn. s'approcher, aborder, s'aborder, accoster, s'avancer vers, se présenter, s'offrir; être présenté, offert, célébré; յառաջ —, s'avancer vers, remonter; հուկ —, s'approcher, toucher.
 Մարուակ. s. échanson.
 Մարուակի. va. être échanson, remplir les coupes, verser du vin, verser à boire; administrer, servir, distribuer.
 Մարուակիպիս. s. action

de verser du vin, emploi d'échanson.
 Մարուակա. s. chapelain.
 Մարուակապիս. s. chapellenie.
 Մար. s. mètre, muid; seigneur; շտի —, baril d'huile.
 Մարու. s. fenil.
 Մարու. a. zool. sauterelle.
 Մարու. etc. V. Մարու. etc.
 Մարու. s. maréchal.
 Մարուպիս. s. maréchalat.
 Մարուանյ. s. bot. luzerne.
 Մար. } s. pré, prairie.
 Մարուակի. }
 Մարուակ. s. prairie.
 Մարուար. s. prophète; գոհ —, prophète.
 Մարուար. adv. prophétiquement, comme un prophète.
 Մարուար. a. qui connaît bien les prophètes.
 Մարուար. a. écrit par les prophètes. [prophètes.
 Մարուար. a. qui tue les
 Մարուար. a. } phétique;
 Մարուար. } — սպառ,
 par un esprit prophétique.
 Մարուար. V. Մար-
 արուար.
 Մարուար. a. qui mas-
 sacre les prophètes.
 Մարուար. a. prophétique.
 Մարուար. a. annoncé par les prophètes, par un prophète, prophétique.
 Մարուար. va. prophétiser.
 Մարուար. s. temple des prophètes.
 Մարուար. a. qui a le don de la prophétie.
 Մարուար. s. chef des prophètes.

արգարտաբան. a. qui tue
 es prophètes, meurtrier d'un
 prophète. [րեւոյնց.
 արգարտարան. V. Գարգա-
 արգարտաբան. a. prêché
 par les prophètes.
 արգարտաբան. s. prophétie.
 արգարտախի. sf. prophétesse.
 արգարի. s. perle; bot. mar-
 guerite. [une perle.
 արգարազեղ. a. beau comme
 արգարազարդ. a. orné de
 perles. [guerite.
 արգարածաղիկ. s. bot. mar-
 արգարառիւս. } a. enfilé de
 արգարայիս. } perles.
 արգարաօտար. }
 արգարաօտարի. a. semblable
 à une perle.
 արգարափայլ. a. brillant
 comme une perle.
 արգարակայ. a. de perle.
 արգարակ. s. bot. pâquerette.
 արգայ. s. ancien mois des
 Arméniens.
 արգիկ. s. marquis; marquise
 ombrelle à manche brisé).
 արգիկութիւն. s. marquisat.
 արգիկուի. sf. marquise.
 արգնախի. } s. prairie ma-
 արգնակ. } réceuseuse.
 արգրի. V. Գարգրի.
 արդ. s. homme; կին —, femme;
 — ըլլալդ ցուցուք, montrez-vous
 homme; սեզած — ս է, voilà
 non homme; Որդի — ոյ, le Fils
 de l'homme; յարդ է —, homme
 le paille; գեղեցիկ —, bel homme;
 արդի —, homme de bien; այս
 արդս ընկրու — ը չէ, il n'est
 pas homme à faire cette chose.
 արդարաբան. s. anthropologiste.
 արդարաբանական. a. anthro-
 pologique.
 արդարաբանութիւն. s. anthro-
 pologie.

արդարաբար. V. Գարդարտե՛.
 adv. [hommes.
 արդարացեալ. a. habité par des
 արդարացեալութիւն. s. popu-
 lation. [prisonnier.
 արդարգերի. s. captif, esclave,
 արդարգին. a. qui achète les
 hommes; s. achat d'hommes,
 d'esclaves
 արդարալուի. a. qui a une
 tête d'homme.
 արդարադ. s. voleur d'hommes.
 արդարաւ. a. assassin, meurtrier.
 արդարաւան. a. qui confesse
 Jésus-Christ comme homme seu-
 lement, qui nie la divinité de
 Jésus-Christ, nestorien.
 արդարաւարթիւն. s. assassinat.
 արդարաշէտ. a. qui a visage
 humain.
 արդարաւ. a. sauveteur.
 արդարաւորութիւն. s. sauvetage.
 արդարագին ըլլալ. vn. sacrifi-
 er, immoler des victimes hu-
 maines.
 արդարագին. s. sacrifice de vic-
 times humaines, victime humaine.
 արդարահ. s. victime; V. Գար-
 դարահն.
 արդարահարութիւն. V. Գար-
 դարահն. [peuplé, désert.
 արդարափ. a. inhabité, dé-
 արդարթի. s. nombre de per-
 sonnes; ըստ մարդաթիւի, par
 personne, par tête.
 արդարից. a. plein d'hommes.
 արդարիւտան. a. qui dévore
 les hommes, friand ou avide de
 chair humaine.
 արդարիւտան. a. mêlé de na-
 ture humaine.
 արդարիւտ. a. très peuplé,
 rempli d'hommes.
 արդարիւտգիր. a. qui cherche,
 qui est à la recherche des
 hommes.

Մարգարայանք. } a. qui égorgé
Մարգարաոռո. } les hommes,
 homicide, meurtrier.
Մարգարայս, V. Մարգարահայ.
Մարգարաու. etc. V. **Մարգարայն.** etc.
Մարգարախ. a. qui consumé,
 dévore les hommes.
Մարգարաից. a. qui enfante un
 homme. [mes.
Մարգարազ. s. une mer d'hom-
Մարգարե. s. moise.
Մարգարազգման. a. anatomi-
 que. [miquement.
Մարգարազգմանք. adv. anatomi-
Մարգարազգմաբից. s. anatomi-
 que.
Մարգարեկ. va, moiser.
Մարգարեբ. a. anthropophage;
 — բլալ, manger la chair hu-
 maine. [phagie.
Մարգարեբարբից. s. anthropo-
Մարգարեբայ. a qui a. forme
 humaine, anthropomorphe.
Մարգարեյս. s. multitude d'hom-
 mes, foule de gens.
Մարգարեառ. a. qui massacre
 les hommes; — բնիլ, massacrer,
 tuer les hommes.
Մարգարեործան. a. qui détruit
 l'homme.
Մարգարահ. } a. qui cherche
Մարգարահայ. } à plaire aux
 hommes, insinuant, flatteur, a-
 dulateur.
Մարգարահարի. vn. chercher à
 plaire aux hommes, flatter, aduler.
Մարգարահայն. s. désir de
 plaire aux hommes, flatterie, a-
 dulation. [maise.
Մարգարահասակ. s. la taille hu-
Մարգարահարի. s. contribution,
 capitation.
Մարգարահայ. V. **Մարգարեյս.**
Մարգարեայն. s. voix humaine.
Մարգարաի. V. **Մարգարեբայ.**

Մարգարահ. s. peste.
Մարգարեբիցայ. s. homme ma-
 chite.
Մարգարայի. } a. sociable.
Մարգարահայ. vn. devenir homme,
 se faire homme.
Մարգարառ. a. rempli d'hom-
 mes, très peuplé.
Մարգարառաբից. a. grande-
 multitude d'hommes, population
 considérable.
Մարգարառի. a. peuplé, rempli
 d'habitants. habité.
Մարգարազաբ. s. la mesure ou
 la grandeur de corps humain; a.
 de la mesure du corps humain.
Մարգարայնի քայ. s. satyre.
Մարգարայնի. spl. les satyres.
Մարգարապառ. s. anthropolaté,
 qui rend un culte aux hommes.
Մարգարապառարբից. s. an-
 thropolatrie, adoration des hom-
 mes.
Մարգարապարի. a. qui a la
 forme humaine; s. statue, image
 humaine
Մարգարաք. V **Մարգարե.**
Մարգարառ. a. qui prend, qui
 mord l'homme.
Մարգարահայ. s. chimf. litharge.
Մարգարահ. a. qui engendre des
 hommes.
Մարգարահ. a. philanthrope, hu-
 main, obligeant, bienveillant,
 charitable, affable, doux, bénin.
Մարգարահար. V. **Մար-
 գարահար.**
Մարգարահարի. a. philan-
 thropique.
Մարգարահարի. adv. avec
 humanité, douceur, affabilité,
 bonté ou bienveillance.
Մարգարահարի. va. traiter avec
 humanité, avec bonté, faire un
 bon accueil, daigner.

արդասիրութիւն. s. philan-
thropie, humanité; bienveillance,
élanité, affabilité, bonté, cour-
toisie, bon accueil; — *Թեառ*,
արդասիրապետ.

արդասպան. a. s. homicide,
assassin, meurtrier.

արդասպանութիւն. s. homi-
cide, assassinat, meurtre.

արդավաճառ. s. marchand
hommes, d'esclaves.

արդավայել. } a. conve-
արդավայելուչ. } nable à des
ommes. [tois.

արդավար. a. poli, civil, cour-
տաւարութիւն. s. civilité,

pléssesse courtoisie, urbanité.

արդասեաց. a. qui hait les
ommes, misanthrope.

արդասեօրի. a. qui a forme
umaine.

արդասեցիկ. V. արդասեաց.
արդասեցութիւն. s. misan-
thropie, haine des hommes.

արդասունկ. s. créature hu-
aine, homme.

արդսցուլ. s. centaure, mi-
taure, bucentaure.

արդսցնել. va. rendre homme;
oprivoiser. [leur.

արդելոյզ. s. flatteur, adula-
արդելուզութիւն. s. flatterie,
lulation.

արդեղութիւն. s. incarnation.
արդրնետի. a. familier, appri-
isé, privé.

արդիկ. spl. les hommes, les
ns, le monde; *զրազէտ* —
s hommes de lettres.

արդիաբար. V. արդիօրեւն.
արդիախառն. V. արդիա-
առն.

արդիական. V. արդիկային.
արդիակերպ.

արդիակերպարան. } a. qui a
արդիակերպեայ. }

forme humaine, anthropomorphe.

արդիկային. a. humain; —
բնութիւն, la nature humaine.

արդիկայետ. V. արդիօրեւն.
արդիկեղեւն. V. արդիկային.

արդիկութիւն. s. humanité,
nature humaine; humanité, le
genre humain.

արդիօրեւն. a. humain; adv.
humainement, selon la nature
humaine.

արդիօրեւն. a. humain; adv.
humainement, selon la nature
humaine.

արդիօրեւն. s. dignité du
chef des eunuques.

արդիօրեւն. s. dignité du
chef des eunuques.

արդի. va. éteindre; fig. étein-
dre, apaiser, faire cesser, calmer,
étouffer, amortir; éteindre, faire
mourir; *ծարաւը* —, éteindre la
soif. [défaillance.

արդիօրեւն. s. évanouissement,
արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

արդիօրեւն. } s. bot. benoîte.

trouver un moyen; pouvoir, être capable, en état, à même de.
Մարքիլ. a. possible.
Մարքեցնել. va. rendre possible.
Մարքի. v. unip. il est possible, on peut. [habile.
Մարուհ. a. possible; adroit, **Մարուհ**. a. adroit, habile.
Մարի. s. poule; femelle des oiseaux.
Մարիկ. V. **Մայրիկ**.
Մարիլ. V. **Երջանիլ**. **Նուաղիլ**.
Մարխ. s. bois résineux.
Մարկ. s. mark (monnaie).
Մարկեղ. s. houe.
Մարնակ. s. literie.
Մարմանդ. s. pelousse, gazon.
Մարմաջ. V. **Մարմաջիւն**.
Մարմաջախա. s. méd. prurit.
Մարմաջական. a. prurigineux.
Մարմաջեցնել. va. donner des démangeaisons, chatouiller; fig. chatouiller, piquer.
Մարմաջիլ. vb. démanger, éprouver des démangeaisons, avoir envie de se gratter; fig. être chatouillé, excité.
Մարմաջիւն. } s. démangeaison
Մարմաջում. }
Մարմառ. s. fornication, fourmillement.
Մարմառո. a. qui est sujet au fourmillement.
Մարմար. V. **Մարմարիւն**.
Մարմարագործ. V. **Մարմարակոփ**.
Մարմարակուռ. a. construit ou bâti de marbre.
Մարմարակոփ. s. tailleur de marbre, marbrier.
Մարմարահանի. s. carrière de marbre, marbrière. [կուռ.
Մարմարաօէն. V. **ՄարմարաՄարմարապատ**. a. couvert de marbre.
Մարմարափառառ. s. marbrier.

Մարմարայ. a. de marbre.
Մարմարիւն. s. marbre.
Մարմարիւնեայ. a. de marbre.
Մարմեցի. s. fuseau.
Մարմիւն. s. corps. chair; corps, cadavre; homme, personne; corps, ensemble; corps, consistance; — առնել, prendre chair, s'incarner; պարզ - ներ. corps simples; բաղադրեալ — ներ, corps composés; դեսպանական —, corps diplomatique; հաստատու —, corps solide. [corps.
Մարմնագեղ. a. qui a un joli
Մարմնազգած. } a. revêtu de
Մարմնազգաց. } chair, in-
Մարմնազգեցիկ. } carné.
Մարմնածին ծնունդ. s. naissance corporelle, selon la chair.
Մարմնակազմութիւն. s. anatomie. [miquement.
Մարմնակազմորէն. adv. anatomo-
Մարմնակալ. s. corporal.
Մարմնական. a. corporel; charnel.
Մարմնակեր. a. carnivore, qui mange de la chair.
Մարմնակերութիւն. s. usage des viandes pour nourriture.
Մարմնակից. s. qui est du même corps. [truit le corps.
Մարմնակործան. a. qui dé-
Մարմնակրանք. } s. exer-
Մարմնակրութիւն. } cice corporel.
Մարմնահաս. s. anatomiste.
Մարմնահասական. a. anatomique.
Մարմնահասիլ. va. anatomiser, faire de l'anatomie.
Մարմնահասութիւն. s. anatomie. [firme.
Մարմնահար. a. impotent, in-
Մարմնահերձ. s. anatomiste.
Մարմնահերձական. a. anatomique. [miquement.
Մարմնահերձապէտ. adv. anatomo-

Մարմնահրծեղ. va. anatomi-
 zer, dissequer.
 Մարմնահրծուփիւն. s. ana-
 tomie dissection.
 Մարմնահե. a. qui a la forme
 d'un corps, corporel.
 Մարմնամարզ. s. gymnastique;
 professeur de gymnastique.
 Մարմնամարզական. a. gym-
 nastique. [nase.
 Մարմնամարզարան. s. gym-
 Մարմնամարզիկ. V. Մարմ-
 նամարզ
 Մարմնամարզուփիւն. s. gym-
 nastique.
 Մարմնամոլ. a. charnel, sensuel.
 Մարմնամոլութիւն. s. atta-
 chement aux plaisirs du corps,
 sensualité.
 Մարմնային. V. Մարմնակոճ.
 Մարմնայօժ. a. dissequé.
 Մարմնայօժիչ. s. dissequer.
 Մարմնայօժութիւն. } s. dis-
 Մարմնայօժում. } section.
 Մարմնացի. vn. s'incarner,
 prendre chair.
 Մարմնաճըմ. } s. mouve-
 Մարմնաճըմում. } ment du
 corps, geste.
 Մարմնապահ. a. qui conserve
 le corps; s. garde du corps.
 Մարմնապաշտ. s. adorateur de
 la chair.
 Մարմնապաշտութիւն. s. ado-
 ration de la chair.
 Մարմնապակ. a. enveloppé,
 couvert de corps, corporel charnel.
 Մարմնապարար. a. qui en-
 graisse le corps.
 Մարմնապէտ. adv. corporelle-
 ment; charnellement.
 Մարմնապիտիւն. s. incarnation.
 Մարմնատր. a. qui aime la
 chair, les plaisirs des sens, char-
 nel, sensuel.
 Մարմնասիրութիւն. s. amour

de la chair, des plaisirs char-
 nels, sensualité.
 Մարմնազտեալ. a. qui vend
 sa chair, son corps.
 Մարմնազտութիւն. s. gym-
 nastique.
 Մարմնաշեղ. V. 1. օտաշեղ.
 Մարմնաշեղ. a. afflictif.
 Մարմնաշիւղ. } a. qui a l'as-
 Մարմնաշիւղ. } pect d'un corps;
 corporel. [tion, matrice.
 Մարմնաշուն. s. lieu d'incarna-
 Մարմնացի. a. incarné.
 Մարմնացի. va. incarner.
 Մարմնացում. s. incarnation.
 Մարմնաւոր. } a. corpo-
 Մարմնաւորական. } rel; char-
 nel, de chair; charnel, sensuel.
 Մարմնաւորակ. adv. corpo-
 rellement. [նիկ.
 Մարմնաւորիկ. V. Մարմնաց-
 Մարմնաւորութիւն. s. corpo-
 reité; incarnation. [tempycose.
 Մարմնափոխութիւն. s. mé-
 Մարմնափոց. a. décharné.
 Մարմնիւն. s. petit corps.
 Մարմնիկ. a. charnu, corpulent.
 Մարմնիկեղ. a. corporel; cor-
 pulent, charnu.
 Մարմնիկ. s. corpuscule.
 Մարմնիկ. vn. défaillir.
 Մարմնիկ. a. défaillant, mourant.
 Մարմնիկ. } a. défaillant.
 Մարմնիկ. }
 Մարմնիկ. s. évanouissement;
 զբան — զաւ, s'évanouir, se trou-
 ver mal.
 Մարմնիկ. V. Մարմնաշեղ.
 Մարմնիկ. a. digestif; — խո-
 ղովակ tube — .
 Մարմնիկութիւն. s. digestion.
 Մարմնիկ. vn. digérer.
 Մարմնիկ. a. digestible.
 Մարմնիկ. va. faire digérer.
 Մարմնիկ. } a. digestif.
 Մարմնիկ. }

Մարսնալիւն. s. digestion.
Մարս. s. guerre, combat, bataille; dispute, querelle, lutte; Mars (mois).
Մարաղէ. s. stratège.
Մարաղաւան. a. stratégique.
Մարաղաօ. s. champ de bataille. [thète].
Մարաղիւր. s. agonothète, athlète.
Մարախաղ. s. bataille.
Մարախրախոյս. a. belliqueux.
Մարաւնայց. a. qui suscite une guerre, une querelle.
Մարաւան. a. de guerre, de combat, guerrier, combattant.
Մարաւանաբ. s. char de guerre.
Մարաւից. s. compagnon de guerre, allié; ennemi, adversaire.
Մարաւիցուրիւն. s. alliance pour faire la guerre, secours.
Մարաւաքախ. a. troublé, agité par les guerres.
Մարաւյարգար. V. **Մարաղիւր.**
Մարայոյց. a. belliqueux.
Մարաւնու. s. bâtiment de guerre, vaisseau de guerre.
Մարաւնկար. a. qui peint la bataille; — *պատկերահան*, peintre de batailles.
Մարաւունց. a. qui inspire la guerre.
Մարաւառլ. s. caisson.
Մարաւար. s. palestre, champ de bataille.
Մարեղ. s. chant guerrier.
Մարեղիւր. s. guerrier d'élite; — *ժ*, corps d'élite.
Մարեղի. s. combattant, guerrier; — *ժ*, palestre; a. belliqueux, martial.
Մարեղոս. s. martyr.
Մարեղոսգրուիւն. s. martyrologie.
Մարեղոսկան. a. de martyr.
Մարեղոսանլ. vn. souffrir le martyre, être martyr.

Մարեղոսան. s. chapelle, tombeau d'un martyr.
Մարեղոսցնել. va. martyriser.
Մարեղոսիւն. s. martyre.
Մարեղոսիւր. sf. martyre.
Մարեղոց. s. batterie, bastion; tour; *էլեկտրական* —, batterie électrique; *ծովեզրայ* —, batterie de côte.
Մարեցիլ. vn. combattre, se battre, faire la guerre; lutter, engager une lutte, se quereller, se disputer. [battant].
Մարեցալ. a. militant. com.
Մարանայց. s. professeur de guerre, maître d'armes.
Մարանցանել. va. faire combattre, exciter à la guerre.
Մարաւ. V. **Մարաւաբ.**
Մարաւալիս. a. plein ou couvert de buissons, buissonneux, fourré. [troussailles].
Մարաւանի. a. en forme de
Մարաւառլոց. a. buissonnier, qui se cache dans les buissons.
Մարաւիլ. va. broussailler.
Մարաւան. V. **Մարաւալիս.**
Մարաւանաբ. s. broussaillage, buissonnement.
Մարաւանի. V. **Մարաւալիս.**
Մարաւաբ. s. buisson; broussailleries, hallier; fig. — *ալայ*, paupières.
Մարիաւանկան. a. mauresque; — *նկար*, la mauresque.
Մարաւանի. s. ornith. martinet.
Մարաւիլ. vn. combattre, lutter, engager une lutte, être aux prises, en venir aux mains, se quereller, se disputer, débattre.
Մարաւան. a. qui lutte, adversaire. [ralle, dispute].
Մարաւանաբ. s. lutte, débat, querelle.
Մարաւանկան. a. machiavélique.
Մարաւանիւրիւն. s. machiavélisme.

Մաթի. s. brebis; — *ի կը մայէ՛ կը բառայէ*, la — bête.

Մաթիակիական. } V. **Մաթիական.** } *սուրբիական.* [սուրբիական.

Մաթիակիական. V. **Մաթիական.**

Մաթուր. s. propre, pur, net; épuré; pur, limpide; pur, chaste; — *ը քաշել*, mettre au net.

Մաթս. s. douane, droit d'entrée, octroi.

Մաթազրծ. a. exempt de droit.

Մաթախալս. s. contrebandier; a. de contrebande.

Մաթախալսական. V. **Մաթաանհնգուրիական.**

Մաթական. } a. douanier.

Մաթայիական. } a. douanier.

Մաթանհնգ. s. contrebandier.

Մաթանհնգիկ. va. faire la contrebande. [bande.

Մաթանհնգուրիական. s. contre-

Մաթանց. s. douane, octroi.

Մաթապետ. s. chef des douaniers, des publicains, directeur des douanes, fermier général.

Մաթառու. s. douane.

Մաթառուր. s. droits de douane, douane.

Մաթառուր. s. douanier, publicain.

Մաթառուրիական. s. charge de douanier, d'un publicain.

Մաթել. va. douaner, prendre les droits d'entrée, faire payer ou percevoir l'impôt d'une marchandise.

Մաթազրծ. a. qui purifie.

Մաթազրծիկ. va. purifier, rendre pur. [tion.

Մաթազրծուրիական. s. purification.

Մաթազարդ. a. paré par la propreté, pur, purifié.

Մաթազարդիկ. va. parer par la propreté, purifier.

Մաթածի. a. qui engendre avec pureté.

Մաթազրծ. a. purifiant.

Մաթազրծուր. } a. qui mène } **Մաթազրծիկ.** } une vie pure, chaste.

Մաթանց. s. lazaret.

Մաթապետ. adv. purement, proprement; purement, simplement.

Մաթառու. a. qui aime la pureté, la propreté.

Մաթառուրիական. s. amour de la propreté.

Մաթառուր. s. purgatoire.

Մաթառուր. a. qui purifie.

Մաթառուրիական. a. brillant de pureté, pur, net, limpide.

Մաթել. va. nettoyer; purifier, purger; *խոհանոցի ամանները —*, récurer, écurer; *կանանչերդեները —*, éplucher les légumes; — *սեղ*, épurer le style; — *արևելք*, dépurer le sang.

Մաթելիկ. V. **Մաթուր.**

Մաթիկ. } a. purifiant; s. puri-

Մաթիկ. } ficateur, nettoyeur.

Մաթիկական. a. dépuratif, purifiant, purgatif; s. dépuratif; purgatif, purgation; — *աննել*, prendre un purgatif.

Մաթիկիական. s. pureté, netteté; propreté; purification; dé-

puration. [rifier.

Մաթիկիկ. va. se nettoyer; se pur-

Մաթիկիկ. s. nettoyage, purification.

Մաթիկիկ. a. qui sent le moisir.

Մաթիկիկիկ. va. faire moisir.

Մաթիկիկ. V. **Մաթիկիկ.**

Մաթիկիկ. a. moisir.

Մաթիկիկ. vn. moisir.

Մաթիկիկիկ. s. moisissure.

Մեգերայ. sf. mégère.

Մեգերայ. s. méduse.

Մեթր. V. **Մեթր.**

Մեթր. s. méthode.

Մեթրական. s. méthodiste; a. méthodique.

Մեթոտակե. adv. méthodiquement.

Մեթր. s. mètre.

Մեթրական. a. métrique; — գրութիւն, système métrique.

Մեթրոնց. a. de mètre.

Մեղամաղձային. a. mélancolique.

Մեղամաղձիկ. } V. Մեղ-

Մեղամաղձկո. } մաղձո.

Մեղամաղձկոտարի. V. Մեղամաղձուրի.

Մեղամաղձո. a. mélancolique.

Մեղամաղձուրի. s. mélancolie. [liquement.

Մեղամաղձօրէ. adv. mélancoliquement.

Մեղան. s. encre.

Մեղանի. s. bot girofle, clou de girofle. [girofle.

Մեղանիտո. a. à odeur de

Մեղանիեցի. s. bot. girofler.

Մեծ. a. grand; gros, haut; fort, puissant; important, notable, considérable; solennel; vaste; — ջարդել, parler avec vantardise, se vanter, habler. V. Մեծարանի.

Մեծարան. s. hâbleur, rodomont, fanfaron, sacripant, craqueur, fier-à-bras, vain; a. plein de jactance, emphatique.

Մեծարանի. vn. habler, faire le grand parleur, parler avec jactance, trancher du grand seigneur, prendre le haut ton, faire de l'embarras, faire l'important, faire claquer son fouet, craquer.

Մեծարանարի. s. hablerie, haut ton, fanfaronnade, grand mot, craquerie, discours plein de jactance, boursofflage.

Մեծարարա. a. qui parle haut, qui crie bien fort; qui fait un grand bruit, bruyant, haut; adv. à haute voix, fort, hautement. [large.

Մեծարաց. a. grandement, ouvert,

Մեծարեալ. V. Մեծարեալ.

Մեծարեալ. a. qui a une grande bouche. [élevé.

Մեծարեալ. a. très haut, très

Մեծարեալ. a. très riche, riche, opulent.

Մեծարեալ. a. très beau, charmant.

Մեծարեալ. } a. de grand prix,

Մեծարեալ. } de haut prix, très

cher, très coûteux, précieux; adv. très cher, à un prix très élevé; — գնել, acheter ou vendre bien cher. [tête.

Մեծարեալ. a. qui a une grosse

Մեծարեալ. a. plus grand; — եղբ, maximum; — ձգտում, maximum de tension.

Մեծարեալ. } a. qui crie bien

Մեծարեալ. } fort, bruyant, qui frémit avec bruit, qui pousse d'affreux rugissements.

Մեծարեալ. a. qui fait de grandes actions, de grandes choses; magnifique, superbe, grandiose.

Մեծարեալարի. s. grandeur des actions, grande action, magnificence. [eux.

Մեծարեալ. a. très miséricordieux.

Մեծարեալ. a. de grosse somme, de forte somme.

Մեծարեալ. a. très entassé, haut, gros.

Մեծարեալ. a. de grand format.

Մեծարեալ. a. retentissant, bruyant. [neux, énorme.

Մեծարեալ. a. volumineux.

Մեծարեալ. a. très orné.

Մեծարեալ. a. de haute naissance, noble. [affairé.

Մեծարեալ. a. très occupé, très

Մեծարեալ. V. Մեծարեալ.

Մեծարեալ. a. très puissant, très fort. [ailes.

Մեծարեալ. a. qui a de grandes

Մեծարեալ. a. très nombreux.

Մեծախոհ } a. qui a des
Մեծախոհուրդ. } sentiments
 élevés, de grandes pensées, de
 grands desseins, magnanime, gé-
 néreux; mystérieux.
Մեծախոհութիւն. s. élévation
 des sentiments, des pensées, gé-
 nérosité, magnanimité.
Մեծախոսք. a. très nombreux.
Մեծախօս. V. **Մեծաքար**.
Մեծախօսութիւն. V. **Մեծաքար**
բանութիւն.
Մեծածախ. a. dispendieux, à
 grands frais, coûteux, somptu-
 eux, splendide, magnifique.
Մեծածառ. a. qui a de grands
 arbres. [Océan.]
Մեծածով. s. grande mer,
Մեծազանգ. a. qui a de grandes
 oreilles.
Մեծազանց. a. magnifiquement
 bâti, grandiose, superbe.
Մեծակն. a. qui a de grands yeux.
Մեծակօր. a. d'un grand poids,
 important. [vagues.]
Մեծակոհակ. a. qui a de grosses
Մեծակոյն. a. très entassé, qui
 a de grands amas, énorme.
Մեծակոտոր. a. grand, gros, é-
 norme.
Մեծահամբաւ. a. très célèbre,
 très renommé, très fameux.
Մեծահանդէս. a. glorieux, cé-
 lèbre, illustre; solennel, magni-
 fique; — *փառօք՝ տօնիւ*, solen-
 nellement, avec solennité, avec
 pompe, en grande pompe.
Մեծահանգեար. a. très intelli-
 gent, doué d'un grand talent,
 qui a un grand génie.
Մեծահասուչ. a. qui pousse
 ou fait pousser de profonds sou-
 pirs. [grand.]
Մեծահասակ. a. de grande taille,
Մեծատես. a. volumineux.
Մեծատեսուց. a. très riche,

qui a une grande richesse, ri-
 chissime.
Մեծահաց. s. grand dîner, ma-
 gnifique repas; a. somptueux,
 splendide. [foi.]
Մեծահաւաս. a. qui a une grande
Մեծահմուտ. a. qui a une grande
 érudition.
Մեծահնչիւն. a. retentissant.
Մեծահոգի. a. qui a l'âme
 grande, magnanime. [բաւ.]
Մեծահաշակ. V. **Մեծահամ-**
Մեծահրաւ. a. merveilleux, pro-
 digieux, surprenant.
Մեծաձայն. a. qui a la voix
 haute, qui fait grand bruit, so-
 nore, bruyant, retentissant, écla-
 tant; adv. à haute voix, à grands
 cris, avec de grands cris, à grand
 bruit, à cor et à cri hautement; —
աղաղակել՝ կարդալ, crier à tue-
 tête, à toute voix, de toute sa force.
Մեծաձիգ. a. très étendu, diffus;
 très éloigné; — *բանիւք*, diffu-
 sément.
Մեծանօխ. a. très riche.
Մեծամասնութիւն. s. majorité.
Մեծամարմին. a. qui a un gros
 corps, qui a une grande corpo-
 lence.
Մեծամարտ. a. de grande guerre.
Մեծամեծ. a. très grand, gran-
 dissime, grand, important, con-
 sidérable; — *ք*, les grands, le
 grand monde, la haute société,
 grandes actions, grandes choses,
 grandes entreprises.
Մեծամեծար. a. très honoré.
Մեծամեծարար. a. qui fait de
 grandes choses.
Մեծամեղ. a. grand pécheur.
Մեծամթ. V. **Բարձրամթ.**
Մեծամուր. a. très fort, bien
 fortifié.
Մեծամեղի. } V. **Բարձրամեղի.**
Մեծամթի. }

- Մեծամեղիքից**. V. **Բարձրամեղիքից**.
- Մեծամորու**. a. qui a une grande barbe.
- Մեծայարգ**. a. grand vainqueur, victorieux; colossal, énorme, grandiose.
- Մեծայարգ**. a. très honorable.
- Մեծայոյս**. a. qui a grand espoir, plein d'espérance, sûr; — **ըլլալ**. avoir grand espoir, avoir lieu d'espérer.
- Մեծայոյս**. a. qui a de grosses joues, joufflu, mafflé, mafflu, bouffi.
- Մեծանալ**. vn grandir, devenir grand; grossir, se grossir; s'en richir, devenir riche.
- Մեծանդամ**. a. dont les membres sont grands, membru.
- Մեծանիս**. a. très étendu, vaste, spacieux.
- Մեծանճն**. a. magnanime, généreux; de grande taille, grand, de haute stature.
- Մեծանճնութից**. s. grandeur d'âme, magnanimité, générosité; grandeur, hauteur.
- Մեծանուն**. a. qui a un grand nom, très renommé, célèbre, illustre. [avantageux.
- Մեծաօտի**. a. très lucratif, très **Մեծաօտաւ**. a. à grand bruit.
- Մեծաօտից**. V. **Մեծախառնոյց**.
- Մեծաօխարհ**. s. macrocosme.
- Մեծաօղորհ**. a. très gracieux.
- Մեծաօտրբի**. a. qui a de grosses lèvres, lippu.
- Մեծաօնիք**. a. comblé des plus grands honneurs, magnifique, splendide, pompeux, illustre, majestueux, somptueux, solennel; adv. avec de grands honneurs, splendidement, pompeusement, somptueusement.
- Մեծաօնիքի** a. très retentissant.
- Մեծապայծառ**. a. très brillant, très clair, éclatant; magnifique, splendide, somptueux, illustre, illustrissime; — **յաղթահալ**, victoire la plus éclatante.
- Մեծապօնճ**. a. très vanté; qui se vante, qui se glorifie beaucoup; éminent, superbe, excellent, glorieux; — **ըլլալ**, se vanter, se glorifier beaucoup; — **յաղթողիկ**, victoire signalée.
- Մեծապատիւ**. a. très honorable, très honoré; adv. avec de grands honneurs.
- Մեծապատուելի**. va. conblir d'honneurs.
- Մեծապատուել**. a. longttement raconté, long, prolix.
- Մեծապատուութից**. s. Seigneurie; **Ձեք — ը**, Votre —.
- Մեծապարզի**. a. qui fait de grands présents, généreux, libéral.
- Մեծապարծ**. V. **Մեծապօնճ**.
- Մեծապէս**. adv. grandement; beaucoup, fort, considérablement, puissamment; avec grand soin; heureusement; — **պայծառանալ**, avoir un grand éclat; — **սխալի**. se tromper grandement.
- Մեծապան**. a. très studieux, très diligent, laborieux; très difficile, laborieux, pénible.
- Մեծապատառ**. a. impérieux, d'un ton terrible, plein d'autorité, sévère, violent.
- Մեծապար**. a. trochaïque; s. trochaïque, trochée, chorée.
- Մեծապար եւ Մեծալիբրք**. s. choriambre.
- Մեծապիտ**. a. qui a un grand cœur, magnanime.
- Մեծապատառ**. a. somptueux, magnifique, splendide, fastueux.
- Մեծապանի**. a. qui a de grosses mamelles, mamelu.
- Մեծապատուար**. a. gros, énorme.

Մեծախանց. V. **Մեծահրաւ.**
Մեծապայելուչ. a. majestueux, plein de majesté, magnifique; — *փառք*, majesté.
Մեծալուսաւի. V. **Մեծազանց;** qui a de grands mérites.
Մեծալիբր. s. iambe; a. iambique.
Մեծալիբրշական. a. iambique.
Մեծատաղանդ. a. de grand talent. [très vastu.
Մեծատարած. a. très étendu,
Մեծատար. a. grand, spacieux, large, vaste.
Մեծառունց. a. s. riche, opulent; — *ք*, les riches, le grand monde, la haute société.
Մեծարոյի. a. qui bat fort.
Մեծասուն. a. de grande fête.
Մեծարագ. a. à grande vitesse.
Մեծարամբ. s. respect, estime, considération, hommage. révérence vénération, déférence, prévenance, compliment, honneur. — *հասարակաց*, estime générale; — *տօք*, avec respect, avec déférence, avec un air respectueux; — *ընծայելի մատուցանել*, rendre hommage.
Մեծարեղի. V. **Մեծարել.**
Մեծարգի. } a. très respectable,
Մեծարգոյ } très estimable, très honorable, vénérable, précieux, recommandable; — *ըլլալ*, gagner l'estime, jouir d'une grande considération, tenir le haut du pavé.
Մեծարգուրիւն. s. révérence; autorité.
Մեծարել. va. respecter, estimer, vénérer, prendre ou avoir en considération, honorer, complimenter, apprécier, considérer, tenir compte de qn.
Մեծարժանց. } a. d'une grande
Մեծարժէք. } valeur.
Մեծարիչ.
Մեծարող. } a. respectueux.

Մեծարայ. } V. **Մեծարգի.**
Մեծարու. }
Մեծացուցէ. s. magnificat.
Մեծացուցանել. va. agrandir, faire grandir, rendre grand, puissant; enrichir, rendre riche; glorifier, célébrer, louer, vanter; relever, favoriser.
Մեծացուցիչ. s. celui qui a grandit, qui relève; qui enrichit; qui glorifie.
Մեծաւար. s. supérieur, prier.
Մեծաւարարիւն. s. supériorité.
Մեծաւարուի. sf. supérieure.
Մեծափառ. a. très glorieux, majestueux, très illustre.
Մեծափառութիւն. s. majesté, gloire, illustration.
Մեծափարքաւ. a. extrêmement ou furieusement riche, richard, richissime; — *ըլլալ*, rouler sur l'or, être fort riche.
Մեծափափաւ. a. très désireux, très envieux, ardent.
Մեծափայլ. a. très diligent.
Մեծափոր. a. qui a un gros ventre, pansu.
Մեծաքաղաք. s. grande ville.
Մեծաքաղաքացի. s. citoyen d'une grande ville.
Մեծաքայլ. a. à grands pas; — *ընթանալ*, courir à toutes jambes.
Մեծաքանակ. a. d'une grande quantité; adv. en gros; — *վաճառել*, vendre en gros.
Մեծաքիթ. a. qui a un gros nez.
Մեծեղանց. a. qui commet de grands crimes; — *ամապրշտու թիւն*, crime horrible; — *յանցանք*, crime.
Մեծիմաստ. a. qui a de grandes pensées; très savant, — *քաղաքագէտ*, grand politique.
Մեծկակ. a. assez grand.
Մեծդի. a. grand, gros.
Մեծնալ. V. **Մեծանալ.**

Մեծագի. a. qui a l'âme grande, magnanime, grandiose.

Մեծագուրբիւն. s. grandeur d'âme, magnanimité.

Մեծութիւն. s. grandeur, gros seur, calibre; grandeurs, dignités, puissance, magnificence, majesté, élévation; richesse, fortune; — ծախել, se prélasser, affecter un air de grandeur, de dignité; մեծափառքամ —, grande fortune; աշխարհական — ք, grandeurs humaines.

Մեծուհի. sf. grande dame.

Մեծկայելչաւրիւն. s. majesté, magnificence.

Մեծցնել. V. **Մեծացուցանել.**

Մեծօր. s. grand jour, long jour.

Մեկ. V. **Մեկից.** a.

Մեկինաս. s. Mécène.

Մեկից. a. explicite, clair, évident, net, formel, précis; distinct, unique, seul; simple, ordinaire; adv. clairement, nettement, explicitement, formellement, expressément; — բանիւ, en termes précis, distinctement.

Մեկնաբանել. vn. expliquer, éclaircir.

Մեկնաբանութիւն. s. explication, éclaircissement.

Մեկնաբար. adv. en expliquant, avec explication.

Մեկնազոյն. V. **Մեկից.** adv.

Մեկնազէն. V. **Մեկնակազէն.**

Մեկնածամ. s. heure de départ.

Մեկնակ. a. distinct, seul; V. **Մեկից.**

Մեկնակազէն. s. maraudeur.

Մեկնակահագործ. a. qui n'est couvert que d'un seul vêtement.

Մեկնակէտ. s. point de départ.

Մեկնակի. adv. seulement.

Մեկնաւալ. vn. se retirer, s'éloigner.

Մեկնաւալու. V. **Մեկից.** adv.

Մեկնաւոր. a. seul.

Մեկնել. va. expliquer, interpréter, commenter, traduire; tendre, allonger.

Մեկնելի. a. explicable.

Մեկնիլ. vn. s'écarter, s'éloigner, filer, fuir; se retirer, partir, s'en aller; s'expliquer.

Մեկնիչ. } s. explicateur, com-
Մեկնող. } mentateur, interprète.

Մեկնողական. a. explicatif.

Մեկնոց. s. manteau.

Մեկնոցակ. s. mantelet.

Մեկնոցիկ. s. mantille.

Մեկնութիւն. s. explication, interprétation, commentaire; séparation, éloignement.

Մեկնում. s. départ.

Մեկնօրէն. V. **Մեկնաբար.**

Մեկոն.

Մեկոնիք. } s. bot. pavot.

Մեկուսանալ. vn. se retirer, s'écarter, s'éloigner, se retirer à l'écart, vivre à l'écart.

Մեկուսացած. } a. isolé, écarté.

Մեկուսացեալ. } s. écartement.

Մեկուսացում. } va. écarter,

Մեկուսել. } éloigner, séparer.

Մեկուսի. prép. adv. à part, à l'écart, séparément, en particulier.

Մեկուսութիւն. s. séparation, écart, éloignement.

Մեհեան. s. temple, fanum; autel dans les temples; simulacre, idole.

Մեհեական. s. un des mois de l'ancien calendrier arménien.

Մեհեագիր. s. hiéroglyphe.

Մեհեագիրք. s. archives, bibliothèque d'un temple; hiéroglyphe. [phique]

Մեհեագրական. a. hiérogly-

Մեհեագրութիւն. s. hiéroglyphe.

Մհհհհհհհհհհ. s. hiéroglyphe.
Մհհհհհհհհհհհհհհ. a. hiéroglyphique.
Մհհհհհհհհհհ. s. néocore, ministre d'un temple.
Մհհհհհհհհհհհհհհ. s. fonctions de néocore.
Մհհհհհհհհհհ. a. sacrilège, qui déponille les temples.
Մհհհհհհհհհհհհհհ. s. vol sacrilège.
Մհհհհհհհհհ. V. **Մհհհհհհհհհհ**.
Մհհհհհհհհհ. a. de temple, qui appartient à un temple; hiéroglyphique. [qhrd].
Մհհհհհհհհհհ. V. **Մհհհհհհհհհ**.
Մհհհհհհհհհ. V. **Մհհհհհհհհհ**.
Մհհհհհհհհհ. a. qui construit un temple. [temples].
Մհհհհհհհհ. a. qui aime les **Մհհհհհհհհ**. s. hiéroglyphe.
Մհհհհհհհհ. s. lieu où est bâti un temple.
Մհհհհհհհհ. s. arrière temple, opistodome. [bijou].
Մհհհհհհհ. s. bracelet, collier,
Մհ. s. taute, tort; péché.
Մհդդդդ. a. blâmable; — **ըլլալ**. V. **Մհդդդդ**. [pիւն].
Մհդդդդ. V. **Մհդդդդ**.
Մհդդդդ va. blâmer, reprocher, accuser, inculper, incriminer.
Մհդդդդի. a. blâmable, reprochable.
Մհդդդդի. } a. qui blâme.
Մհդդդդդ. }
Մհդդդդդի. s. blâme, inculpation, accusation, répré, hension, reproche, imputation.
Մհդդդդ. V. **Մհդդդդ**.
Մհդայ. s. repentir, contrition, peccavi; pénitence; j'ai péché, meâ-culpâ; — **ըսել**, faire pénitence, avouer son tort, faire ou dire son meâ-culpâ, dire son peccavi.

Մհդայագիր s. lettre de repentir.
Մհդանայ. V. **Մհդանչի**.
Մհդանչական. a. peccant; peccable; nuisible, pernicieux.
Մհդանչականութիւն. s. tort, offense, violence, malignité.
Մհդանչանք. V. **Մհդ**.
Մհդանչի. vn. pécher. faire ou commettre un péché, une faute; pécher, faillir, manquer; va. léser, nuire, faire tort, offenser.
Մհդանչող a. pécheur, coupable.
Մհդանչում. s. action de pécher de commettre une faute.
Մհդանք. V. **Մհդ**.
Մհդագոր. s. a. coupable.
Մհդագորութիւն. s. culpabilité.
Մհդացածիւն. a. né du péché.
Մհդաւոր. s. pécheur, coupable.
Մհդաւորութիւն. s. culpabilité.
Մհդեղի. s. mélodie.
Մհդելի. s. manche, poignée; — **դնել**, emmancher; — **ը հանել**, démancher.
Մհդեղի. s. minér. améthyste.
Մհդի. a. mou, lâche, flasque; fig. mou, efféminé, langoureux.
Մհդիախորհուրդ. a. mou, lâche, sans énergie.
Մհդկանայ. vn. mollir, s'amollir, se relâcher, devenir mou; fig. mollir, s'amollir, se livrer ou se donner à la mollesse, aux délices, vivre dans la mollesse, devenir mou.
Մհդկաւոր. a. qui aime la mollesse, mou, voluptueux.
Մհդկաւորութիւն. s. amour de la mollesse, d'une vie molle.
Մհդկացնել. va. amollir, ramollir; fig. amollir, rendre efféminé.
Մհդկացնող. } a. amollissant,
Մհդկացուցիչ. } ramollissant.
Մհդկել. V. **Մհդկացնել**.

Մեղկիլ. V. **Մեղկանալ.**
Մեղկիչ. a. amollissant, ramol-
 lissant.
Մեղուփիւն. s. mollesse; amol-
 lissement, relâchement; *մեղկու-*
թեամբ, mollement, langoureu-
 sement.
Մեղկօրէն. adv. mollement.
Մեղմ. a. doux, tempéré, paisible,
 agréable; — ou *մեղմով*. adv dou-
 cement, tout doucement, belle-
 ment. [cement.]
Մեղմագնաց. a. qui marche dou-
Մեղմազոյնս. V. **Մեղմ** adv.
Մեղմամբ. adv. longtemps,
 lentement.
Մեղմախառն. } a. doux, adouci,
Մեղմակամ. } délicat, tempéré.
Մեղմական. V. **Մեղմ.**
Մեղմանալ. vn. s'adoucir, se
 calmer, se relâcher, se relentir.
Մեղմացնել. va. adoucir, tem-
 pérer. calmer, mitiger, ralentir.
 amortir. [adoucisement.]
Մեղմացում. s. amortissement,
Մեղմացուցիչ. V. **Մեղմիչ.**
Մեղմիս. a. qui a une appa-
 rence trompeuse, dissimulé, af-
 fecté, insinuant, agaçant, patelin;
 malin, artificieux, perfide; —
բարեպաշտութիւն, apparence de
 piété.
Մեղմիսանք. s. apparence trom-
 peuse, dissimulation, affectation,
 agacerie, mine agaçante, manière
 agaçante, regards agaçants, mi-
 nauderie, airs penchés, mignar-
 dises, air patelin, patelinage;
 tromperie, artifice; — *աչաց*,
 œillade.
Մեղմիտել. V. **Մեղմեղել.**
Մեղմիտութիւն. V. **Մեղմե-**
խանք.
Մեղմեղել. va. dissimuler, fein-
 dre, agacer. [doucement.]
Մեղմիկ. adv. doucement, tout

Մեղմիչ. a. adoucissant, calmant,
 lenitif.
Մեղմիւ. } V. **Մեղմ.**
Մեղմով. }
Մեղմութիւն. s. adoucissement,
 mitigation, ralentissement.
Մեղմօրէն. adv. doucement.
Մեղու. s. zool. abeille; — *ն կը*
բլլէ, l' — bourdonne; *գործատէր*
չարտար —, diligente, indus-
 trieuse —.
Մեղուարոյժ. s. apiculteur.
Մեղուարոյն. s. ruche d'abeilles.
Մեղուարուծական. a. abeiller.
Մեղուարուծութիւն. s. apicul-
 ture. [miel, apiculteur.]
Մեղուագործ. s. qui prépare le
Մեղուագործական. a. abeiller.
Մեղուագործութիւն. s. api-
 culture.
Մեղուագարդ. a. abeillé.
Մեղուախոս. } s. bot. herbe
Մեղրախոս. } aux abeilles.
Մեղուախումբ. s. essaim.
Մեղուակն. a. qui a des yeux
 doux. qui a un regard doux.
Մեղուանոց. s. rucher.
Մեղուապահ. V. **Մեղուարոյժ.**
Մեղուապահութիւն. V. **Մեղ-**
ուարուծութիւն.
Մեղուաօրն. a. diligent comme
 une abeille.
Մեղուոց. V. **Մեղուանոց.**
Մեղուցանել. va. faire pécher.
Մեղուօրէն. adv. comme des
 abeilles.
Մեղուաքեր. a. qui porte le péché.
Մեղուաքաւ. a. souillé de
 péchés. [pervers.]
Մեղուախորհուրդ. a. méchant,
Մեղուակից. s. complice.
Մեղուակցիլ. vn. être complice.
Մեղուակցութիւն. s. complicité.
Մեղուապարս. a. coupable.
Մեղուապարսութիւն. s. culpa-
 bilité.

Մեղասուր. a. qui aime le péché.
Մեղաստիւրութիւն. s. amour du péché.
Մեղաստալից. a. qui expie les péchés, expiatoire.
Մեղր. s. miel.
Մեղրաբեր. a. mellifère.
Մեղրաբուլի. a. qui fait couler du miel, qui distille du miel.
Մեղրագործել. va. faire du miel.
Մեղրապոս. s. bot. bonnet turc (sorte de potiron).
Մեղրալից. a. rempli de miel, mielleux.
Մեղրալուսից. s. la lune de miel.
Մեղրախորթիւ. s. rayon ou gâteau de miel, gaufre.
Մեղրածար. a. qui coule du miel.
Մեղրածորաց. a. qui fait couler du miel; — *սճ*, style mielleux, coulant, agréable.
Մեղրածուծ. s. bot. mélilot.
Մեղրակաթ. a. qui tombe en gouttes de miel. [leux.
Մեղրական. a. de miel, miel-
Մեղրահամ. a. qui a le gott de miel, emmiellé, mielleux.
Մեղրահո. V. **Մեղրածար.**
Մեղրամիս. s. mois de miel.
Մեղրամոմ. s. cire.
Մեղրայից. a. de miel.
Մեղրամոյո. a. mielleux, doux comme le miel.
Մեղրաուսար. s. sucre de miel.
Մեղրապոս. s. bot. pastèque.
Մեղրաքուր. s. hydromel.
Մեղրել. va. emmieller, enduire de miel.
Մեղրես. a. mielleux.
Մեղրօղի. s. hydromel.
Մեղի. s. péché; faute; — *էմալ*, pécher, commettre un péché; — *իմէջ մնալ*, rester dans son péché; — *մեղքի խոթել*, faire pécher; — *զործել*, pécher, faire, commettre un péché; *թողուլ*

զմեղս, remettre, absoudre les péchés; — *ի մէջ մեռնիլ*, mourir dans son péché; *իբ մեղքերը խոստովանել*, confesser ses péchés; *ծուլութիւնն իբ սովորականն է*, la paresse est son péché mignon: *մահուլաց* ou *մահացու սկզբնական ներգործական վերապահուալ* —, péché mortel, originel, actuel, réservé; *տօթն մահուլաց* —, les sept péchés capitaux.
Մեղիօնաց. } vn. avoir pitié,
Մեղիցայ. } s'appitoyer.
Մեղիցայիք. } a. pitoyable, pi-
Մեղիցայու. } teux.
Միմար. adv. seulement, tout seul.
Միցագիր. s. monographe.
Միցագրութիւն. s. monogramme.
Միցագիցիլ. vn. s'armer à la légère.
Միցախօսիլ. vn. parler tout seul. monologuer.
Միցախօսութիւն. s. aparté, monologue.
Միցակաց. a. qui reste seule, solitaire.
Միցակաց. a. s. qui vit seul, solitaire; solitaire, moine, anachorète. [notone.
Միցակեայ. a. uniforme, mo-
Միցակեցիկ. V. **Միցակաց.**
Միցակեցութիւն. s. solitude, isolement.
Միցակութիւն. s. solitude.
Միցակիւ. V. **Միցամար.**
Միցածայն. a. monotone. [nie.
Միցածայնութիւն. s. monoto-
Միցամար. s. combat singulier, duel; a. qui combat seul à seul, duelliste.
Միցամարտիկ. V. **Միցամար.**
Միցամարտի. V. **Միցամար.**
Միցամարտի. — *կալ.* V. **Միցամար.**
Միցամարտիլ. vn. combattre

corps à corps, en combat singulier, se battre en duel.
Մենամարտութիւն. V. **Մենամարտ**. s.
Մենամոլ. a. s. monomane.
Մենամոլութիւն. s. monomanie.
Մենամուլ. vn. rester seul, se retirer, vivre retiré, s'enfoncer dans la solitude, être isolé
Մենամուլ. solo (instrumental).
Մենացուհի. } s. mono
Մենացանկ. } pole.
Մենացանկ. s. privilège.
Մենացանկաւոր. a. privilégié.
Մենացանկութիւն. s. privilège.
Մենացանկ. a. bot. monosperme;
 — պտուղ, fruit —. {tude.
Մենատր. a. qui aime la soli-
Մենասան. } s. monastère, cloi-
Մենարան. } tre, couvent.
Մենալիանա. s. monopoleur;
 régie.
Մենալիանաբլ. va. monopoliser.
Մենալիանաութիւն. } s. mo-
Մենալիանաութ. } nopole;
 régie.
Մենասան. s. monogramme.
Մենասար. s. monade.
Մենասարութիւն. s. monadisme.
Մենաստն. V. **Մենաստան**.
Մենարան. s. solitude, retraite.
Մենատր. a. seul, solitaire, iso-
 lé; s. qui mène une vie retirée,
 solitaire
Մենաւորիկ. a. tout seul
Մենաւորութիւն. s. solitude.
Մենաւոր. s. monolithe.
Մենիդու. s. ichtyol, mendole.
Մեներգ. s. mus. solo (vocal).
Մենքան. s. habit, vêtement.
Մենիկ. a. seul, tout seul, soli-
 taire; — ճաշեր, dîner en tête à
 tête. [ment.
Մենութիւն. s. solitude, isole-
Մենուկ. s. solitaire.
Մենօր. s. mentor.

Մեծք. pron. pers. nous.
Մեռած. a. mort, décédé, trépassé.
Մեռանիլ. vn. mourir, cesser
 de vivre, décéder, perdre la vie,
 la lumière, finir son existence,
 expirer ou exhiler le dernier
 soupir, rendre l'âme, payer le
 tribut à la nature; se mortifier;
մեռնելու մեռ է, il est mourant,
 il se meurt.
Մեռեալ. a. mort, décédé, tré-
 passé, feu, défunt; s. mort, ca-
 davre.
Մեռել. s. mort. [gique.
Մեռելաբանական. a. nécrolo-
Մեռելաբանութիւն. s. nécro-
 logie. [terrement.
Մեռելաբար. s. fossoyeur; en-
Մեռելաբար. s. mortalité.
Մեռելածին. a. mort-né.
Մեռելական. a. mortel; — գեղ-
նութիւն՝ դաշկուցիւն, pâleur
 mortelle.
Մեռելական. s. corbillard.
Մեռելակոչութիւն. s. évocation.
Մեռելաւարցութիւն. s. né-
 cromancie.
Մեռելաւարցուկ. s. nécroman-
 cien, nécromant. [mort.
Մեռելային. a. cadavérique, de
Մեռելաւոր. a. qui a un
 souffle mortel, mortel.
Մեռելասան. s. nécropole, ci-
 metière.
Մեռելասիւ. a. semblable à
 un mort, à un cadavre, — գէղք,
 visage pâle, livide. [aire.
Մեռելաստն. s. maison mortu-
Մեռելայք. s. frais d'enterre-
 ments; les effets du défunt.
Մեռելոթ. a. mort; s. mort,
 cadavre.
Մեռելոց. spl. (génitif). des
 morts; — ou — օր, jour —.
Մեռելութիւն. s. mort; mor-
 talité; mortification.

Մեռելուհի. sf. la morte.
Մեռելուց. s. maison mortuaire.
Մեռիկ. s. ichtyol. murène.
Մեռիկ. V. **Մեռացի**.
Մեռացի. s. huile sainte, chrême.
Մեռու. a. mortel.
Մեռացանի. va. faire mourir, mettre à mort, tuer; mortifier.
Մեռացում. s. mortification.
Մեռացի. V. **Մեռացանի**.
Մեռիկ. vn. s'attacher, se consolider.
Մեռոգրանի. a. de Mesrob; — *նշանակերք*, les caractères — .
Մեռու. s. médaille.
Մեռուկ. s. médaillon.
Մեռու. s. métal.
Մեռագրանի. s. minéralogiste.
Մեռագրանի. a. métallifère.
Մեռագրանի. s. métallographie.
Մեռագրործ. s. métallurgiste.
Մեռագրործանի. a. métallurgique. [tallurgie.
Մեռագրործանի. s. métallurgique.
Մեռագրործանի. s. métallographie.
Մեռագրանի. a. métallique.
Մեռագրանի. a. métalloïde.
Մեռագրանի. s. mineur.
Մեռագրանի. s. mines de métaux.
Մեռագրանի. a. métallique.
Մեռագրանի. a. fait de métal, de métal.
Մեռագրանի. va. métalliser.
Մեռագրում. s. métallisation.
Մեռանի. a. métallique.
Մեռան. a. s. onze.
Մեռաններդ. a. s. onzième.
Մեռաններ. } a. s. tous
Մեռաններ. } les onze.
Մեռաններ. a. de onze jours.
Մեռագր. s. soie; *անդործ* — , soie grège.

Մեռագրործ. s. fabricant de soierie; a. séricicole.
Մեռագրործանի. s. fabrication de la soie; sériciculture.
Մեռագրանի. s. velours de soie. [soie, soyeux.
Մեռագրանի. a. mêlé de soie.
Մեռագրանի. a. tressé de soie.
Մեռագրանի. a. tramé de soie.
Մեռագրանի. s. marchand de soie, de soierie.
Մեռագրանի. s. soierie.
Մեռագրանի. a. soyeux.
Մեռագրանի. a. de soie, en soie.
Մեռագրանի. a. de soie; s. soierie.
Մեռագր. V. **Մեռագր**.
Մեռագրանի. s. météorologie.
Մեռագրանի. a. météorologique. [téorologie.
Մեռագրանի. s. météorologie.
Մեռագրանի. s. météoroscope. [etc.
Մեռագր. etc. V. **Մեռագր**.
Մեռ. s. mètre.
Մեռանի. a. métrique.
Մեռագրանի. s. métropolitain.
Մեռ. a. poss. notre; — *անդործ*, notre maison; — *անդործ*, dans notre maison, chez nous; pron. poss. le nôtre, la nôtre.
Մեռագրանի. { a. qui est de notre
Մեռագր. { nation, national.
Մեռագրանի. vn. devenir de notre nation, s'unir à notre nation.
Մեռագրանի. V. **Մեռագրանի**.
Մեռագրանի. a. de notre forme, de notre nature. [la nôtre.
Մեռագրանի. pron. poss. le nôtre, le nôtre.
Մեռագրանի. a. de notre matière.
Մեռագրանի, **Մեռագրանի**. a. qui est de notre nation, national; qui est de notre nature; — *անդործ*, humanité; — *ք*, nos nationaux; les hommes, le genre humaine.

Մերտօղ. V. **Մերակերպ.**

Մերք. adv. tantôt..., tantôt, quelquefois, par moments.

Մերձակաց. a. qui repousse, expulsif, répulsif.

Մերձել. va. refuser, repousser, rejeter, réfuter, récuser, rebuter, réprover, désapprouver, abandonner. [rejetable.

Մերձելի. a. refusable, récusable,

Մերձող. a. qui repousse, qui rejette, refuseur.

Մերձողական. V. **Մերձական.**

Մերձուիլ. vn. être refusé, chassé, réfuté, rejeté.

Մերձում. s. expulsion; refus rebut, improbation, récusation.

Մերձնու. s. mérinos (l'étoffe et le mouton).

Մերկ. a. nu; nu, dénudé, découvert; nu, simple, évident; exempt; adv. à nu.

Մերկաբար. adv. à nu, nûment.

Մերկազուի. adv. à découvert, clairement, librement.

Մերկափու. a. zool. gymnoptère.

Մերկակաթի. a. gymnique.

Մերկահուց. V. **Մերկաբար.**

Մերկաճար. } s. qui combat

Մերկաճարակ. } à nu, lutteur, athlète.

Մերկաճարանաթից. s. combat à nu, lutte.

Մերկանալ. vn. quitter ses vêtements, se déshabiller; se dépouiller de; se découvrir, se dévoiler; être découvert.

Մերկանդամ. a. tout nu; adv. à nu, à découvert.

Մերկապարանաց. a. dégainé.

Մերկապարանց. a. dont le cou est découvert, nu; nu, évident, découvert; adv. à nu, à découvert, nûment; — **ընել,** mettre à nu, découvrir, dévoiler, révéler; **անհետն անջել** — **ըլ-**

լալ, être exposé aux yeux de tous.

Մերկաբար. a. nu.

Մերկափու. a. dont le sein est nu, les mamelles sont nues, décolleter.

Մերկացնել. va. déshabiller; dépouiller, dénuer; mettre à nu, découvrir, dévoiler; **սուրբ պատահելն** —, dégainer, tirer l'épée du fourreau. [perme.

Մերկաբար. a. bot. gymnos-

Մերկացուցիչ. a. qui dépouille.

Մերկիկ. a. nu, tout nu.

Մերկիմասակ. } s. gymno-

Մերկիմասատր. } sophiste.

Մերկանց. a. qui a les pieds nus, nu-pieds.

Մերկաթից. s. nudité.

Մերկուց ի Մերկուց. adv. à nu, tout nu.

Մերձ. prép. près, auprès; — **ըլլալ,** être près, à la veille de, être sur le point de.

Մերձագուակ. s. proche parent.

Մերձամասնակ. s. contemporain.

Մերձակայ. a. proche, prochain, présent, voisin, adjacent; imminent. [mité, voisinage.

Մերձակայաթից. s. proximi-

Մերձակե. s. point rapproché; — **աթիւական,** périhélie; — **երկրի,** périgée.

Մերձակից. a. s. proche, voisin.

Մերձանակ. s. accessit.

Մերձաւոր. a. proche, prochain, voisin; adjacent, contigu; approximatif; s. prochain; parent, voisin; — **ազգական,** proche parent; — **ը,** les proches, les parents; — **անկիւններ,** angles adjacents; — **հաշուով.** V. **Մերձաւորապէս.**

Մերձաւորաբար. } adv. appro-
Մերձաւորապէս. } ximativement.

Մերձաւորի. } va. appro-
Մերձաւորեցնել. } cher, rap-
 procher.
Մերձաւորի. vn. s'approcher,
 se rapprocher; être proche pa-
 rent, s'allier, recevoir en mariage.
Մերձաւորութիւն. s. proximi-
 té, voisinage, contiguïté; approx-
 imation; proche parenté, affinité;
 rapprochement charnel, copula-
 tion.
Մերձեցալ. vn. approcher, s'ap-
 procher ou se rapprocher de,
 aborder, accoster; toucher; se
 rapprocher par l'union des sexes,
 avoir commerce avec.
Մերձեցալի. a. accessible, ap-
 prochable.
Մերձեցում s. action d'appro-
 cher, approche, rapprochement.
Մերձեցնիլ. va. approcher, rap-
 procher; rapprocher, appliquer.
Մերձում. s. action de s'appro-
 cher, approche, accès, abord.
Մերձուս, ի — . adv. de près.
Մերձաւանի. adv. ce que nous
 pouvons, ce qui dépend de nous,
 de notre mieux.
Մից. s. zool. mite; corruption,
 putréfaction.
Միցամէս. a. mangé par les
 mites, artisané, pourri.
Միցոսիլ. vn. être mangé par
 les mites, pourrir.
Միւ. pron. nous.
Մեխանիկայութիւն. s. la mé-
 canique. [ment.
Մեխանիկաւոր. adv. machinale-
Մեխանիկ. s. mécanicien.
Մեխանիկական. a. méca-
 nique. [canique.
Մեխանիկոսութիւն. s. la mé-
Մեխանիկոս. s. machiniste,
 mécanicien.
Մեխանիկոսութիւն. s. cons-
 truction des machines.

Մեխանիկական. a. machinal; mé-
 canique; — կերպով. V. Մեխ-
 նանիկայութիւն.
Մեխանիկ. s. machine; fig. ma-
 chine, machination, trame, com-
 plot, intrigue; շոգեշարժ — , ma-
 chine à vapeur. [lement.
Մեխանիկաւոր. adv. machina-
Մեխանիկոսութիւն. V. Մե-
 խանիկոսութիւն.
Մեխանիկիլ. va. machiner, com-
 ploter, cabaler ourdir, tramer.
Մեխանիկոսութիւն. V. Մեխան-
 անիկոսութիւն. [յութար.
Մեխանիկոս. V. Մեխան-
Մեխանիկոսութիւն. s. fabri-
 cation de machines.
Մեխանիկաւոր. adv. machinale-
 ment; mécaniquement.
Մեխանիկական. s. galerie des
 machines.
Մեխանիկոս. s. machiniste, mé-
 canicien; գլխաւոր առաջին — ,
 mécanicien en chef.
Մեխանիկական. a. mécanique; —
 շարժ., intrigues.
Մեխանիկական. V. Մեխանիկ.
Մեխանիկոսութիւն. s. machi-
 nation, invention, ruse, finesse.
Մեխանիկ. V. Խորհիլ.
Միջակերպ. a. semblable à
 nous, comme nous, à notre guise
 ou façon.
Միջակ. V. Միջակ.
Միջակ. va. presser, exprimer,
 extraire, verser; filtrer; distiller.
Միջակ. vn. se filtrer, s'infiltrer.
Միջակ. a. filtrant; distillateur; —
 գործի, filtre.
Միջակ. s. mosquée.
Միջակ. a. anat. choroïdien.
Միջակ. s. anat. choroïde.
Միջակ. V. Միջակ.
Միջակ. s. filtre.
Միջակ. V. Միջակ.
Միջակ. V. Միջակ.

Մգումբ. s. filtration, infiltration; distillation. [épais - .

ՄԷգ. s. brouillard; **Մանձր** - ,

ՄԷգ. s. urine, pipi; — **կենդանու-
բաց**, pissat.

ՄԷգմանգ. s. a. diurétique.

ՄԷքոս. etc. V. **ՄԷքոս.** etc.

ՄԷքր. V. **ՄԷքր.**

ՄԷկ. V. **Մք.** **ամեն** — , à cha-
que, pour chaque; — **ը**, quel-
qu'un; — **հասակ**, unique; —
մարդ, un homme; — **ուն գրու-
ցիցի**, j'ai dit à quelqu'un; — **ուն
կողմնից**, de la part de quel-
qu'un; — **են**, de quelqu'un; de
suite.

ՄԷկիի. adv. à part, de côté; —
դնի թողուլ, mettre, laisser de
côté

ՄԷկզմեկ. V. **Թար.**

ՄԷկեցի մեկ. adv. de suite,
sur-le-champ, tout d'un coup.

ՄԷկիի. a. seul; — — , un à un,
un par un.

ՄԷկիզմ. V. **ՄԷկիի.**

ՄԷկիանի. a. unique .

ՄԷկիանի. vn. s'unir.

ՄԷճ. a. chaque, un, unique;
seul; adv. seulement; — **մի**,
chaque, chacun.

ՄԷջ. s. le milieu, le dedans,
sein, cœur; **ի** — ou **իմիջի**, au
milieu de, parmi, entre, dans;
— **գիշեր** ou **մէջգիշեր**, le milieu
de la nuit, minuit; — **են ընդ** —
— , par le milieu; — **ը մտնալ**,
s'interposer, intervenir; **ի-քե-
րի**, produire, exposer, citer.

ՄԷջգիտեր. V. **ՄԷջ գիտեր.**

ՄԷջկապ. s. ceinture.

ՄԷջնակե. s. centre.

ՄԷթեղ. s. milieu; — **հալալ**, se
montrer, se révéler; — **հանել**,
révéler; — **բերել**, créer, former.

ՄԷթեղեցի. adv. du milieu; —
վերջնել anéantir, détruire.

ՄԷթ. s. reins, lombes, taille;
միջել — **ը**, jusqu'aux reins,
jusqu'à la taille; — **ը կոտրել**,
écreinter; — **ը դոտի կապել**, por-
ter une ceinture sur les reins.

ՄԷթորեայ. s. le milieu du jour,
l'heure de midi, le midi; a. de
midi.

ՄԷտ. s. mouvement d'une ba-
lance qui penche d'un côté ou de
l'autre; axe, pivot ou languette
d'une balance; poids, peseur;
fig. penchant, inclination, ten-
dence; a. porté, enclin à; ondo-
vant, flottant

ՄԷտեր. } V. **Մետեր.**
ՄԷտերայ. }

Մք. a. un, une.

Մքագին. a. obscur, sombre.

Մքագնիլ. vn. s'obscurcir, se
rembrunir; **աչքես կը մթա-
նէին**, mes yeux commençaient
à s'obscurcir. [ment.

Մքագնալից. s. obscurcisse-

Մքագոյն. a. de couleur som-
bre, sombre, foncé.

Մքագում. a. sombre, rembra-
ni, obscur. [ment.

Մքագումնալից. s. obscurcisse-

Մքալու. a. obscur, qui a un
langage obscur.

Մքամառ. a. sombre.

Մքամալ. vn. s'obscurcir, s'é-
clipser, se rembrunir, s'assombrir.

Մքապա. V. **Մքագում.**

Մքասոյգ. a. sombre; — **պա-
րակ, ծառք** sombre bois, arbres.

Մքասուեր. a. sombre et om-
brageux.

Մքար. a. noir, sale; s. V. **Մքար.**

Մքարալից. s. obscurité.

Մքար. s. néphélon.

Մքացնիլ. va. obscurcir, offus-
quer, éclipser.

Մքացուցի. a. qui obscurcit.

Մքեր. s. amas, accumulation,

ntassement; stock; provision,
 archandise; ordure, saleté.
 սերազիւն. s. magasinage.
 սերած. s. tas, amas.
 սերածայ. a. amassé, entassé,
 cumulé.
 սերանց. s. entrepôt, dock.
 սերանցազիւն. V. Մսերազիւն.
 սերիչ. va. amasser, accumu-
 r, entasser, emmagasiner.
 սերիչ. s. accumulateur.
 սերում. s. accumulation, en-
 ssement.
 սերւ. V. Մսեր.
 սիւն. a. obscur, sombre; obscur,
 ou clair, peu intelligible; obs-
 cur, peu connu; — կերակուց
 ւել, mener une vie obscure.
 սնայոյն. a. foncé.
 սնանալ. V. Մսագնիլ.
 սնիլ. } V. Մսանալ.
 սնում. }
 սնուող. V. Աղբամուղք et
 կղբամուղքիւն.
 սնուոր. s. atmosphère.
 սնուորակում. } a. atmosphé-
 սնուորակում. } rique.
 սնուորակում.
 սուրբիւն. s. obscurité.
 սնոյ. s. zool. cousin, moustique.
 սնուորակ. s. moustiquaire.
 սիկ. }
 սիւն. } V. Մսիւն.
 սիւն.
 սիւնապահ. } V. Մսիւնա-
 սիւնակացանց. } զիւ.
 'ի. a. un; adv. primo, premi-
 rement; — առ —, — ըստ սի-
 շէ, un à un, pièce à pièce, en
 détail; ժողովել խի, rassembler
 en un
 'ի. adv. de négation. ne, ne
 pas, non pas, point; —' գողա-
 ւար, ne vole pas; —, —' գը-
 նացուելք զիս, non, ne
 n'affligez pas; —' արդեօք, est-

ce que... pas? —' գողի; de
 peur que; —' երբէք, jamais, point,
 point du tout; —' արդեօք non.
 Միասուն. a. qui est d'accord,
 d'intelligence, unanime; qui s'ac-
 corde avec, concordant, confor-
 me, analogue, identique; s. V.
 Միասունակաց; adv. d'accord,
 unanimement; de concert: —
 խորհրով հաստատութեամբ, d'un
 accord unanime, d'un commun
 accord ou aveu, de l'aveu géné-
 ral, de l'aveu de tout le monde.
 Միասունակաց. s. qui vit en
 communauté, cénobite, religieux,
 moine.
 Միասունակից. s. membre du
 même couvent, de la même com-
 munité.
 Միասունաբխ. a. qui trou-
 ble l'union, sédition. [nion.
 Միասունատր. a. qui aime l'u-
 Միասունիլ. } va. accorder,
 Միասունեցնել. } mettre d'accord,
 accommoder, raccommoder, unir,
 réunir, réconcilier; concilier; rajus-
 ter, raccommoder; խի —, réunir.
 Միասունիլ. vn. s'accorder, être
 d'accord, tomber ou demeurer d'ac-
 cord, être d'intelligence pour, con-
 corder, s'entendre, s'accorder,
 s'ajuster, convenir de, se rac-
 commoder, se réconcilier, s'unir;
 չ —, disconvenir, ne pas conve-
 nir, ne pas demeurer d'accord de.
 Միասունութիւն. s. accord, u-
 nion, concorde, unanimité, har-
 monie, concert, bonne intelli-
 gence, accommodement, raccom-
 modement, conciliation, rapport;
 corporation, communauté; société,
 congrégation; commerce intime;
 — թեամբ, unanimement, en-
 semble; — արդիւ, vivre en par-
 faite intelligence; քակտել — լ,
 mettre la division.

Միաբանիկ. sf. religieuse.
 Միաբար. adv. uniquement.
 Միաբարբառ. a. qui est de la même langue; qui rend le même son; adv. tout d'une seule voix, d'une commune voix, tout d'une voix, d'une voix unanime, unanimement.
 Միաբարոյ. a. du même caractère, du même naturel.
 Միաբերան. adv. d'une seule voix, unanimement. [lédone.
 Միաբլբակ. a. bot. monocoty.
 Միաբուն. a. de même nature, consubstantiel; qui a une seule tige.
 Միազլիկ. a. qui n'a qu'une seule tête, monocéphalien.
 Միազուխ. a. monocéphale.
 Միազոյ. a. qui n'a qu'une seule substance; unique dans son espèce, unique, seul.
 Միազոյն. a. d'une seule couleur, monochrome; d'une couleur uniforme, qui est de la même couleur.
 Միազօրծ. s. coopérateur; adv. en travaillant ensemble.
 Միազումար. V. Համազումար.
 Միազուն. V. Համազուն.
 Միազուան. s. a. unitaire.
 Միազեմ. } a. qui n'a qu'une
 Միազիմ. } personne, une forme, une seule espèce, uniforme, simple; — բայ, verbe unipersonnel.
 Միազսիկն. a. d'un étage.
 Միազգի. V. Համազգի.
 Միազոյգ. a. apparié, assorti, égal.
 Միազօր. V. Համազօր.
 Միաբերք. a. d'une feuille; bot. monopétale.
 Միաթի. a. monoptère.
 Միաթի. V. Համաթի.
 Միածամանակ. adv. du même temps, en même temps.

Միածաղկ. V. Համազումար.
 Միայեզու. a. qui parle la même langue.
 Միայուն. V. Միայար.
 Միայառն. a. tempéré.
 Միայառնել. va. tempérer.
 Միայառնութիւն. s. tempérance
 Միայն. } a. qui a la
 Միայնարհուրդ. } même pensée, le même dessein, qui est du même avis, unanime.
 Միայնութ. V. Համազումար.
 Միայնան. adv. en foule, ensemble, en masse.
 Միածայ. a. in-folio.
 Միածին. a. engendré seul, unique; — սրբ, fils unique.
 Միածնութիւն. s. qualité de ce qui est unique.
 Միակ. a. seul, unique.
 Միակամ. V. Համակամ.
 Միակամեայ. s. monothélites.
 Միակամութիւն. V. Համակամութիւն.
 Միական. a. seul, unique,
 Միականի. a. qui n'a qu'un seul œil, borgne; monocle.
 Միակեաց. a. qui demeure ensemble; V. Միայնակեաց,
 Միակեղև. a. qui a une seule écorce. [tone.
 Միակերպ. a. uniforme, mono
 Միակերպութիւն. s. uniformité; monotonie.
 Միակեցութիւն. V. Միայնակեցութիւն.
 Միակիւն. a. seul; V. Միակեցի.
 Միակից. a. uni, qui se joint ensemble (sourcils),
 Միակեցի. s. monogame.
 Միակն. s. monocle.
 Միակնութիւն. s. monogamie.
 Միակօր. a. du même poids, qui est en équilibre. [côté.
 Միակողմանի. adv. d'une seul

Միակօր. { a. fait d'une seule
Միակօր. { pièce, en un bloc.
Միակրօն. a. de même religion,
 coreligionnaire,
 coreligionnaire,
Միակրօնաբիւց. s. action de
 professer la même religion;
 unité de religion.
Միահաղցն. adv. en tout, tous
 à la fois, ensemble, tout ensem-
 ble, en masse, collectivement,
 entièrement, tout d'une fois, d'un
 seul coup.
Միահաւ. a. uni, inséparable.
Միահաւար. s. vote, suffrage;
 a. égal, semblable.
Միահամուռ. adv. collective-
 ment, tout ensemble, tous à la
 fois; en tout: en foule, en masse.
Միահայր. V. Համահայր.
Միահատիւ. s. plaisanterie
Միահառուց. adv. d'une seule voix.
Միահօտ. a. en un volume.
Միահօրք. a. uni, plan.
Միահաւան. a. unanime; adv
 unanimement. { croyance.
Միահաւան. a. qui a la même
Միահեծան. a. absolu, monar-
 chique; — *Իշխան*, seul maître,
 maître absolu, monarque; — *Իշ-
 խանութիւն*, pouvoir absolu, mo-
 narchie.
Միահե. V. Միայար.
Միահնչիւց. a. d'une seule pro-
 nonciation; d'un seul son, mo-
 notone.
Միահոմի. V. Միանայ.
Միահոյլ. adv. tout ensemble,
 en foule, en masse.
Միածայն. adv. d'une commune
 voix. unanimement; — *Հաւա-
 նութեամբ*, à l'unanimité.
Միածայնի. V. Զայնակից
 բլլալ. { զուրիւց.
Միակայնութիւց. V. Զայնակ-
Միածնն. } a. manchot.
Միածնանցի. }

Միանել. a. uniforme.
Միանեութիւց. s. uniformité.
Միածի. adv. à un cheval, avec
 un seul cheval.
Միանոյլ. V. Միապաղաղ.
Միանուիլ. va. unir, fusionner.
Միադի. s. monocorde.
Միանեթի. a. qui n'a qu'un fronc
 (arbre).
Միամայր. V. Միամօր.
Միամիայ. a. d'un an, annuel.
Միամիս. a. simple, ingénu,
 naïf. sincère; simple, bon, bon-
 homme, niais; fidèle, attaché,
 loyal, dévoué; — *Ճարդ ճը*, un
 bonhomme. [mie.
Միամուտութիւց. s. monoga-
Միամսիայ. a. d'un mois.
Միամօքար. adv. sincèrement,
 naïvement; ingénument, bonne-
 ment, niaisement, sans réflexion.
Միամասկան. V. Միամիս.
Միամօցնիլ. va. rassurer,
 tranquilliser.
Միամեղիլ. vn. être sincère; con-
 sentir; croire, être rassuré; s'at-
 tacher, servir avec fidélité.
Միամտութիւց. s. sincérité sim-
 plicité, naïveté, ingénuité; fidé-
 lité, bonne foi, loyauté; simpli-
 cité, niaiserie, bonhomie; *անհնդ*
 —, bonne foi; — *արտի*, simpli-
 cité de cœur; — *Թեամբ.* V.
Միամօքար.
Միամօր. a. unique; s. fils ou
 fille unique; *դուստր* —, fille
 unique. [ce qui est unique.
Միամօրութիւց. s. qualité de
Միայնց. a. monorime.
Միայար. a. uni, joint, annexe,
 contigu, attaché, enchaîné, con-
 tinu, continuuel; immédiat; adv.
 de suite, tout d'un coup, ensemble.
Միայարութիւց. s. suite, con-
 tinuation, continuité, contiguïté,
 enchaînement.

Միայն. a. seul, unique; seul, solitaire, abandonné; adv. seulement; uniquement; — չէ, — է՛, si ce n'est que, pourvu que, à condition que, à moins que; — միայնակ, seul à seul, tout seul, en tête à tête; մի —, unique; ոչ —, non-seulement.

Միայնագործ. a. qui agit seul.
Միայնակ. a. seul, unique; adv. tout seul. [ermite.

Միայնակեաց. s. solitaire, moine,
Միայնակեցական. a. monacal.
Միայնակեցանոց. s. monastère, cloître.

Միայնակեցութիւն. s. vie solitaire ou monastique, monachisme.

Միայնակութիւն. s. solitude.
Միայնամարտիկ. V. **Մեմարտիկ**. [անմարտութիւն.

Միայնամարտութիւն. V. **Մեմարտութիւն**.
Միայնանալ. V. **Մեմանալ**.
Միայնանոց. } s. solitude, mo-
Միայնասան. } nastère, ° ermi-
Միայնարան. } tage.

Միայնաւոր. V. **Միայնակեաց**.
Միայնաւորական. a. seul, solitaire.

Միայնաւորութիւն. s. solitude, vie solitaire, isolement; V. **Միայնակեցութիւն**.

Միայնիկ. } adv. tout seul;
Միայնուկ. } միայն —, tout seul, en tête à tête.

Միայնութիւն. s. solitude, retraite, isolement.

Միայնուհի. sf. religieuse, nonne.
Միայր. a. qui n'a qu'un mari, monogame.

Միայրդ. a. uni.
Միանալ. vn. s'unir, se joindre, s'incorporer, s'identifier.

Միանգամ. adv. une fois, une seule fois; — ընդ միշտ, une fois pour toutes.

Միանգամայն. adv. à la fois, en même temps, tout ensemble, en général, tout d'une fois, conjointement.

Միանձն. s. moine, religieux, solitaire, ermite; a. seul, unique.

Միանձնական. a. solitaire, monacal, monastique; unitaire

Միանձնանալ. va. se retirer, vivre dans la solitude; embrasser la vie monastique, devenir moine.

Միանձնանոց. V. **Միայնանոց**.
Միանձնութիւն. s. vie monastique, monachisme; solitude.

Միանձնուհի. V. **Միայնուհի**.
Միանման. a. égal, uniforme.

Միանման. a. du même signe
Միանուց. adv. une fois, pour une fois; s. solo, à l'unisson.

Միանուն. V. **Համանուն**, qui a un seul nom; homonyme.

Միաօրար } s. le premier
Միաօրարի. } jour de la semaine, dimanche.

Միաօր. a. continu.
Միաօրէց. a. unanime.

Միաբարբ. V. **Միայեղալ**.
Միայափ. a. d'une égale mesure, égal, conforme.

Միայեղալ. a. monoculaire.
Միայաղաղ. a. formé d'un seul bloc, d'un seul morceau, massif; — ծով, mer unie.

Միայաօտօն. a. adoré par le même culte.

Միայաօտն. a. bot. monopétalanthé, monoclamidé; zool. univalve, monoconque.

Միայաբիւ. V. **Համապաբիւ**.
Միայարեղօս. a. qui n'est vêtu que d'une seule tunique.

Միայեւ. s. monarque
Միայեւական. a. monarchique; s. monarchiste.
Միայեւել. vn. régner seul, être monarque.

Միապետութիւն s. monarchie; *սպարճակ* — absolue.
Միապէտ adv. pareillement, également, de la même manière.
Միաքանց adv. unissant les efforts.
Միաշնորհ a. qui a la même définition, les mêmes limites.
Միատարբ. a. à un tranchant.
Միատեսակութիւն s. nongénisme.
Միասին adv. ensemble.
Միասնոր. a. unanime.
Միասնիւն. } a. qui a une co-
Միասնիւնք. } lonne.
Միամտակ. a. solipède.
Միասնաբար adv. tout ensemble.
Միասնակցութիւն a. consubstantiel; familial, unanime, social; uni, unique. [tantialité.
Միասնակցանքութիւն s. consub-
Միասնութիւն s. union.
Միասնուց. a. nourri, élevé ensemble.
Միասնակց. a. qui n'a qu'une branche (candélabre).
Միասնամտեան a. s. monothéiste. [théisme.
Միասնամտութիւն s. mono-
Միասնցի. a. qui n'a qu'une seule mamelle; Amazone.
Միավանկ a. gram. monosyllabe.
Միավանկայիւն a. monosyllabique.
Միասարած. adv. également étendu, répandu partout.
Միասար a. massif, homogène.
Միասարնութիւն s. combinaison, union, homogénéité.
Միանկ. V. **Միասին**.
Միանասակ. a. d'une seule espèce, uniforme, égal.
Միաների. a. bot. monophyle.
Միանութիւն. s. habitation dans la même maison, cohabitation. [famille.
Միանոսիւ. a. qui est de la même
Միանոց. a. d'une ligne.

Միասնակց. a. qui demeure dans la même maison.
Միասար. a. uniteur.
Միասարնուց. a. d'un acte.
Միացեալ. a. uni.
Միացնիլ. V. **Միասորիլ.**
Միացութիլ. V. **Միասարնութիլ.**
Միացում. V. **Միասարնութիւն.**
Միանոր. a. uni, joint; un, seul, unique, singulier; égal, pareil; s. unité.
Միասարակցութիւն. a. singulier.
Միասարակցանքութիւն. s. unité, union.
Միասորիլ. va. unir, réunir, joindre; attacher, lier, identifier, incorporer, accoupler.
Միասարնութիւն. s. union, réunion, jonction, conjunction, adhésion, assemblage, combinaison, incorporation; commerce charnel.
Միասարնութիլ. vn. s'unir, se réunir, se joindre, adhérer.
Միասիկիլ. a. d'un volet.
Միասիբր. a. bot. monosépale.
Միասարոց. a. qui prêche la même chose, qui prêche ensemble.
Միգախառն. } a. mêlé, couvert
Միգապառ. } de brouillards,
Միգամած. } nébuleux.
Միյանեան. a. d'une classe.
Միիդերու. s. zool. licorne.
Միիբրուց. a. monochrome.
Միիգրաւ. a. méd. qui est sujet à l'ischurie; s. V. **Միիգրաւնութիւն.**
Միիգրաւութիլ. vn. méd. souffrir d'une ischurie.
Միիգրաւնութիւն. } s. méd,
Միիգրաւնութիւն. } ischurie, rétention d'urine.
Միիգակց. a. urinal, urinaire.
Միիգաման. s. pot de chambre; anat. vessie.
Միիգայից. V. **Միիգակց.**

Միզանց. V. **Միզաման.**
Միզանցf. s. urètre; *վրթին* —, anaspidias; *սասրին* —, hypospadias.
Միզաչափ. s. pese-urines.
Միզազար. } s. pissoir, uri-
Միզառուն. } noir.
Միզարան. }
Միզարանկ. s. pisseur.
Միզառան. s. pot de chambre.
Միզափամփուռ. s. anat. vessie.
Միզափննափուն. s. uroscopie
Միզի. vn. uriner, pisser, lâcher de l'eau, faire pipi; — *ստեղ*, pissoter.
Միզերանկ. s. anat. méat urinaire, urètre.
Միզեցուցիչ. a. diurétique.
Միզն. s. anat. chorion.
Միզող. s. pisseur.
Միզուկ. s. anat. urètre, verge.
Միզուղի. s. anat. voie urinaire.
Միզում. s. pissement.
Մի բոս քիտոք. V. **Մի.**
Միքտ. adv. est-ce que? est-ce donc que? est-il possible?
Միքր. s. mitre.
Միլիար. s. milliard.
Միլիարատր. } a. milliardaire.
Միլիարատր. }
Միլիան. V. **Միլիար.**
Միլիոն. s. million.
Միլիոնաչափ. a. d'un million.
Միլիոնատր. a. millionnaire.
Միլիոնատր. a. millionnaire; — *մարդիկ*, des millions d'hommes.
Միլիոներորդ. s. millionième.
Միծ. s. boue, fange.
Միկա. s. minér. mica.
Միկափերքաբար. s. minér. micasciste.
Միկրոք. s. zool. microbe.
Միկրոքալից. a. plein, rempli de microbes.
Միմանազրկալիք. s. privation, usurpation mutuelle.

Միմանց. l'un à l'autre, les uns aux autres; *վաստի* —, s'entretenir. [réciproquement.
Միմանցատր. a. qui s'aiment
Միմայն. } adv. exclusi-
Միմայնաբար. } vement.
Միմո. s. mime, bouffon, farceur, comique.
Միմոսական. a. mimique.
Միմոսալիք. s. mime, bouffonnerie, momerie.
Միմակ. a. seul.
Միմակալիք. s. solitude.
Միմակուկ. adv. tout seul; a. solitaire.
Միմոյ. s. port de mer.
Միմոպան. s. commandant, capitaine de port.
Միմատր. a. un seul, unique.
Միմատրիկ. a. tout seul, solitaire.
Միմիկի. a. mignon.
Միմոր. s. mineur, cordelier.
Մինչ. prép. adv. jusque, jusqu'à; lorsque, quand; pendant que, tandis que; jusqu'à ce que; tant que; — *այս — այն*, sur ces entrefaites, en attendant, dans l'intervalle; — ou — *զի*, de sorte que, de manière à.
Մինչեւ. adv. lorsque, quand, pendant que; — *սակալին*, pendant que.
Մինչեւ. prép. adv. jusque, jusqu'à, jusqu'à ce que, en attendant que; — *ցայժմ*, jusqu'à présent; — *ե՞բն*, jusqu'à quand? — *ցայս վայր*, jusqu'ici; — *ցայն վայր*, jusque-là; — *մեք*, jusqu'od?
Մինչեւ. adv. avant que, avant de.
Միբո. adv. toujours, en tout temps, à tout moment, à jamais, pour jamais; *որպես* —, à l'ordinaire, comme à l'ordinaire, comme toujours.
Միբոսնի. s. qui n'a qu'un seul pied, monopode.

խորձի. a. s. qui n'a qu'un eul testicule, monorchide.

խորհրդակցան. s. monadiste; unioniste. [disme.

խորհրդակցանութիւն. s. monadite. s. unite; union; monade.

խորհրդանքի. a. qui n'a qu'une oreille; monant

խորտակել. a. éreinter, abattu; — ըլլալ. s'éreinter.

խորտակելի. va. éreinter, abattre.

խորտակիծ. s. interligne, ligne de milieu.

խորտակիւտ. s. minuit.

խորտակալ. s. incident.

խորտակիւր. a. interposee.

խորտակալիւն. } a. interna-
խորտակալիւնական. } tional.

խորտակալիւնութիւն. s. internationalisme.

խորտակալիւն. s. jupe.

խորտակալիւնիկ. s. jupon.

խորտակիւր. s. qui a passé le bel âge, qui n'est plus jeune, d'un certain âge.

խորտակ. a. moyen, médiocre; — կարողութեան տէր մարդ, homme médiocre; — զկարողիք, passable.

խորտականայն. s. mus. mezzo-soprano.

խորտակային. a. médiocre, d'une condition médiocre. [point

խորտակիւտ. s. centre; gram. un

խորտակող. s. anat. les côtes.

խորտակիւր. a. courbé.

խորտակարեւոր. s. bourgeoisie.

խորտակութիւն. s. médiocrité

խորտակուրծ. s. le milieu de la poitrine, sein.

խորտակուր ընել. va. couper par le milieu; — ըլլալ, être coupé par le milieu.

խորտակալ. a. d'une taille moyenne; qui est entre deux âges, de moyen âge.

խորտականակ. s. géol. miocène.

Միջանկիւն. s. vallée, vallion.

Միջանայն. s. mus. médium.

Միջանուտ. s. le doigt du milieu, médius.

Միջանորոշել ըլլալ. vn. s'introduire dans la foule.

Միջանայնիւ. a. entré, introduit, entreprenant, aventureux; — ըլլալ, entrer, s'introduire, se fourrer, s'enfoncer, s'avancer; s'ingérer, se mêler de, s'immiscer;

entreprendre, mettre la main sur, s'occuper de tout, fourrer son nez partout; pénétrer, s'approfondir.

Միջանուտ ըլլալ. vn. entrer dans, s'introduire; se mêler. intervenir. [լալ.

Միջանակի. V. Միջանուտ ըլլալ.

Միջանորոշիւն. s. intervention.

Միջանայն. a. anat. lombaire.

Միջանկիւնայն. a. intermédiaire, interposé.

Միջանայն. V. Միջանուտ ըլլալ.

Միջանուտիւն. a. moyen, intermédiaire; s. milieu, centre, terme moyen. [intervalle.

Միջանուտիւր. s. milieu, centre,

Միջան. s. insecte.

Միջանորոշիւն. s. entomologiste.

Միջանորոշանական. a. entomologique. [mologie.

Միջանորոշանութիւն. s. entomologique.

Միջանուտիւր. a. zool. insectivore.

Միջանուտիւն. a. insecticide.

Միջանորոշիւն. s. interruption.

Միջանուտիւրիւն. s. gram. interjection.

Միջանուտ. s. path. mal de rein.

Միջերկրական. a. méditerrané; — ou — ծով, la Méditerranée.

Միջերկրայն. a. méditerrané; — զ. s l'Asie Mineure, Anatolie.

Միջել. prép. entré, parmi.

Միջընդերական. } a. mésenté-
Միջընդերային. } rique.

Միջնդերանայ. s. méd. mé-
sentérite.
Միջնդերք. s. anat. mésentère.
Միջնի. a. qui est au milieu; mi-
toyen; intermédiaire; moyen,
médiocre; — *ս* s. la mi-earème;
arith. les moyens. [Լաճ].
Միջնդարհան. V. **Միջնադար.**
Միջնաքերդ. s. citadelle.
Միջնադար. s. le moyen âge.
Միջնադարհան. a. du moyen
âge, moyenâgeux. [tin].
Միջնաբազանք. s. anat. médias-
Միջնափակուց. V. **Միջնաւէջ.**
Միջնալուսին. s. la pleine lune.
Միջնածիրանի. s. habit dou-
blé de pourpre.
Միջնադարդ. a. secondaire; —
բաւ, la bourgeoisie.
Միջնանո. s. entremets.
Միջնադարդ. s. second étage.
Միջնանիւ. s. moyen.
Միջնաւառհ. s. le centre, l'in-
térieur d'un pays.
Միջնադարհան. s. mur de sé-
paration, rempart.
Միջնալուսնա. s. courtier.
Միջնալուսնաւոր. s. cour-
tage.
Միջնառն. V. **Միջնադարդ.**
Միջնարար. s. entr'acte.
Միջնաբազան. s. cité.
Միջնաւար. } s. archif. clef
Միջնադարհար. } de voûte.
Միջնիկ. s. médium.
Միջնորդ. s. médiateur; inter-
médiaire; entremetteur; negocia-
teur; — *վաճառաց*, courtier,
censal; — *ըլաւ*. V. **Միջնորդիկ.**
Միջնորդիկ. va. être médiateur,
intercéder, intervenir, s'entre-
mettre, s'interposer, négocier.
Միջնորդութիւն. s. médiation,
interposition, intervention, nego-
ciation, entremise; — *վաճառաց*,
courtage; *էրբ* — *Յեանք*, par

votre médiation ou entremise.
Միջնորդիւն. } s. courtage.
Միջնորդիւն. }
Միջնորդ. s. mur mitoyen, cloison.
Միջոց. s. milieu, espace, inter-
valle, interstice; peint. air; mo-
yen; mesure; *ի՛նչ* — *ով*, par
quel moyen? — *մէ գտնել*, liou-
ver un moment, un moyen.
Միջոնիկ. s. moelle, cœur; — *Տա-
ցի*, mie de pain; — *ձուռ*, la
jaune d'œuf.
Միջօր. s. midi.
Միջօրեայ. } s. le milieu du jour,
Միջօրտ. } midi; le midi, le
sud; méridien; a. de midi; qui
est au sud, méridional; moitié,
demi; — *Չեքոճ*, fièvre intermi-
tente.
Միջօրեակուց. a. de midi; —
ou — *չբլանակ*. s. méridien; —
գիծ, méridienne.
Միս. s. chair; viande; — *մարդ-
կեղէն*, chair humaine; — *երէնց*,
venaison; — *պողոց*, pulpe; —
կապել, engraisser.
Միսիոնար. s. missionnaire.
Միսիոնարակուց. a. de missien-
naire.
Միսիոնակ. adv. tout seul.
Միսիոնարութիւն. s. mysticisme,
mysticité.
Միսիոնակուց. a. mystique.
Միսիոնակութիւն. } V **Միս-
Միսիոնարութիւն.** } արիւս-
թիւն.
Միս. s. esprit, intelligence; pen-
sée, intention, dessein, projet,
idée, opinion, avis; raison; max-
ime; sens, signification; — *գնել*,
mettre, faire ou prêter attention
à, appliquer son esprit à, s'ap-
pliquer, s'adonner, vaquer à;
միսքը գնել, se mettre dans
l'esprit, se mettre en tête, pren-
dre une résolution, une décision

ou son parti, se décider, se déterminer, se proposer de, projeter, songer à; — ջը դրսե էր il était résolu; խելքը միտքը կորսնցնել, perdre l'esprit, la raison, la tête, tomber en frénésie; մտքէն ելլալ, passer de la tête, échapper à la mémoire, oublier; խելքը միտքը վրան բերել՝ դալ reprendre ses sens, l'usage de ses sens, revenir à soi, à son bon sens, rentrer en soi-même, se réveiller; հ—առնուլ, comprendre, concevoir, saisir; juger, pénétrer; մէկուկ միտքը դնել, mettre dans l'esprit, inspirer, suggérer; միտքը փոխել, changer d'avis, se raviser; գէշ մտքի առնել, prendre en mauvaise part; բարի մտքի առնել, prendre en bonne part; միտքը գերել, captiver l'esprit; մէկուկ միտքը գալ, venir dans l'esprit, dans la pensée de qn., avoir l'idée; մտքէն ըսել, dire en soi-même; մտքէս կ'ըսէի, je disais en moi-même: միեւնոյն նոյն մտքէ ըլլալ, être du même avis; շատ անգամներ միտքս դրի, je fus plus d'une fois tenté, j'ai eu plus d'une fois l'idée de; մտքէն կը խորհէր կը մտածէր, elle pensait, քն elle-même; միտքն կյնալ, penser, se rappeler, concevoir; բարբաւ աճել՝ կրթել միտքը, cultiver, former l'esprit; սրտի մըտօք, de tout son cœur; ազիզ մտօք, de bonne foi; պարզ մտօք, par le bon sens, sans ruse; հասարակաց միտք, le bon sens; մարդկերէն միտք, la raison humaine; մտքէս ելլալ, cela m'a passé de la tête, m'a échappé, je l'ai oublié; մտքէ չհանել, ne pas oublier; միտքը բերել, se rappeler, se souvenir; միտքը

չգալ, ne pas se rappeler; միտքի պահել, retenir; աղարակորոք խորախորհուրդ հաստատուն ou անաղարակ՝ լուսաւորեալ՝ ջն դարձալ՝ թափանցող՝ սուր՝ վստօ՝ սկար՝ ցրուեալ՝ շփոթ՝ թերթեւ՝ երանգուն՝ անարգասաւոր՝ սրգասաւոր հնարագիւտ —, esprit juste, profond, ferme ou solide, éclairé, vaste ou étendu, pénétrant, perçant, élevé, faible, distrait, ou dissipé, embrouillé, léger, vif, stérile, fécond, inventif. [bon cœur.

Միտազոյն. adv. volontiers, de
 Միտալ. a. tendant, enclin, porté à; — էր հրէութեան, il penchait au judaïsme.

Միտել. va. pencher, incliner.

Միտիլ. vn. pencher, incliner, avoir de l'inclination, du penchant, être porté ou enclin à.

Միտիլից. } s penchant, tend
 Միտում. } dance, inclination, propension, disposition.

Միտ. V. Միտր.

Միտ. V. Միտ [frais.

Միտ. V. Միտ —, fruit

Միտուց. s. musée.

Միտիցեւ, s. ichtyol. murène.

Միտուց. V Միտուց.

Միտուցակիր. a. qui porte l'huile

sainte; — աղաւնի, colombe —.

Միտ. a. autre, un autre; autre, différent; — օր, l'autre jour; —

ձեռքէ, de l'autre main; միտ կամ միտն, l'un ou l'autre; ոչ

միտ եւ ոչ միտն, ni l'un ni l'autre; միտն, l'autre.

Միտուցում. adv. une autre fois, de nouveau, derechef, une

seconde fois, bis; a. second, autre, nouveau.

Միտից. s. mosaïque.

Միտիցեալ. a. en mosaïque.

Միտրույ. s. microbe.

Միքրոպարան s. microbiologiste.
Միքրոպարանալիս s. microbiologie.
Միքրոպայից a. microbique.
Միքրոպոզից } a. s. micro-
Միքրոպասպան } bicide.
Միօրեայ a. d'un seul jour, éphémère; adv. un seul jour; — գեղ, beauté d'un jour.
Միօրինակ a. uniforme, égal, indifférent; monotone; adv. uniformément, également; — ձև, uniformité. [ment
Միօրինակաբար adv. uniforme.
Միօրինակաբան s. uniformité; monotonie.
Մլաղաց s. meunier.
Մլուել vn. miauler; կառուել կը մլուել, le chat miaule.
Մլուիւն s. miaulement.
Մլմխել va. froter; gratter le visage.
Մլուկ s. zool. punaise.
Մլուայ vn. fumer.
Մլախան V. Մլախառն.
Մխել va. enfoncer, faire entrer, ficher; tremper; fumer.
Մխքար a. consolant; s. consolateur; consolation.
Մխքարակամ a. consolant, soulageant, adoucissant.
Մխքարակից բլլալ vn. se consoler mutuellement.
Մխքարակց V. Մխքարալիս.
Մխքարալիս [solateur.
Մխքարալ a. consolant, con-
Մխքարել va. consoler.
Մխքարիչ } s. consolateur.
Մխքարող }
Մխքարալիս s. consolation, baume; ողորմ —, triste consolation.
Մխքարուելի vn. se consoler, recevoir des consolations.
Մխիլ V. Մխուիլ.
Մխմխան a. pénétrant.

Մխոս a. fumeux.
Մխոսած a. enfumé.
Մխոց s. action de plonger; piston.
Մխոցափող s. barillet.
Մխուիլ vn. s'enfoncer, se plonger; s'introduire.
Մխում s. trempe.
Մխուն V. Մախ.
Մխրելի va. enfoncer, plonger, tremper. [ger, tremper.
Մխրելի vn. s'enfoncer, se plonger.
Մծղնազարձալիս V. Մծղնալիս.
Մծղնեայ a. impur, lascif, libertin, luxurieux.
Մծղնեալիս s. impureté, lasciveté, luxure, inceste.
Միւն s. anat. psoas.
Մկանաւալ s. méd. psosite, psoltis.
Մկանաւակ spl. anat. muscles.
Մկրալ vn. railler, se moquer de.
Մկնարանալիս s. myologie.
Մկնագրալիս s. myographie.
Մկնական a. musculaire.
Մկնակեց s. bot. oreille de souris, myosotis.
Մկնակասալիս s. myotomie.
Մկնահարակ V. Աֆիս.
Մկնածգակամ a. convulsif.
Մկնածգալիս s. convulsion des muscles.
Մկնայից V. Մկնական.
Մկնասարղ V. Մկնաֆիս.
Մկնասոխ s. bot. scille.
Մկնար s. zool. marmotte.
Մկնուր V. Մկնել.
Մկնաֆիս s. zool. musaraigne.
Մկնդահար a. frappé par une hallebarde.
Մկնդուր s. hallebardier.
Մկնդիղ s. chim. mort aux rats.
Մկնիղ a. musculeux.
Մկնիլ s. zool. souris.
Մկնորակ a. qui chasse des souris, des rats.
Մկնու a. musculeux,

Մկնախ. s. bot. scille.
Մկունդ. s. halberde.
Մկունք. V. **Մկանակ.**
Մկրա. s. ciseaux. [ciseaux.
Մկրածի. va. couper avec des
Մկրայիր. s. extrait baptis-
 taire, le baptistaire. [tismal.
Մկրական. s. baptiste; a. bap-
Մկրայիս. a. baptistaire.
Մկրանակ. } s. baptistère.
Մկրարակ. }
Մկրոյ. va. baptiser: laver, pu-
 rifier par une ablution; գինի
 —, baptiser le vin.
Մկրոյ. vn. recevoir le baptême,
 se faire baptiser, être baptisé;
 se laver, se baigner, se purifier.
Մկրոյ. s. celui qui baptise;
 saint Jean-Baptiste.
Մկրանքի. s. baptême; ab-
 lution, purification.
Մկրոյի. V. **Մկրոյ.**
Մկու. va. pousser, repousser,
 hqsular; — զաւարտալ մարտ
 չախաւ, livrer un combat, sou-
 tenir la guerre, combattre, faire
 la guerre.
Մկոյ. s. brin; poussière; cendre.
Մկոյի. va. réduire en pous-
 sière, en cendres.
Մկոյ. vn. être poussé.
Մկոյ. a. foulant.
Մկու. } s. loquet, cadole.
Մկու. }
Մկուանք. } s. cauchemar.
Մկուանք. }
Մկոյի. va. suffoquer.
Մկոյի. vn. être suffoqué.
Մկոյու. a. étouffant, suffo-
 quant, lourd.
Մկոյ. s. suffocation, crève-
 cœur.
Մկոյ. } s. mille (mesure
Մկոյանքի. } itinéraire).
Մկոյի. V. **Մկոյ.**
Մկու. s. impulsion.

Մկուանք. V. **Մկուանք.**
Մկու. s. impulsion; — աւ, don-
 ner une —, pousser.
Մկոյ. s. poussière de charbon,
 poussier.
Մկոյ. vn. se barbouiller, se
 souiller, se polluer.
Մկու. vn. rester, demeurer; at-
 tendre, s'attendre, espérer; res-
 ter, être de reste; rester, durer.
Մկուանք. V. **Մկուանք.**
Մկու. s. mine (poids et mon-
 naie); marc-d'argent.
Մկուանք. } s. adieu;
Մկուանք արիւ. } — ըսել,
 dire —
Մկուանք. V. **Մկուանք.**
Մկուանքի. a. stable, perman-
 ent, durable. [permanence.
Մկուանքիանքի. s. stabilité,
Մկուանքի. a. ce qui reste, restant.
Մկուանք. } s. reste, restant,
Մկուանք. } reliquat; résidu;
 débris; — թ զիւր — ալ,
 Paralipomènes.
Մկուանք. s. reste.
Մկու արիւ. adv. s. adieu.
Մկոյ. s. minaret.
Մկոյ. va. gémir. roucouler; gé-
 mir, crier; կը մոյլ աղանիւ
 մարտիկ, la colombe, la tour-
 terelle gémit, roucoule.
Մկոյ. s. gémissement, rou-
 coulement; gémissement, cri.
Մկոյ. adv. sans bruit.
Մկոյանք. s. pantomime.
Մկոյանքիանքի. s. pantomime.
Մկոյ. } V. **Մկոյ.**
Մկոյ. }
Մկոյ. va. salir.
Մկոյանքի. s. saleté, ordure.
Մկու. s. cultivateur; domesti-
 que, garçon. [géorgique.
Մկուանք. a. agricole rural; s.
Մկու. va. cultiver, labourer;
 fig. cultiver.

Ῥοικηρῆ. a. cultivable.
Ῥοικηρῆ. s. culture.
Ῥοικηρῆσι. s. culture, agri-
 culture; fig. culture; servitude.
Ῥοικηρῆς. sf. cultivatrice.
Ῥοικηρῆς. V. **Ῥοικηρῆς**.
Ῥοικηρῆς. s. herbe au musc.
Ῥοικηρῆς. } a. qui a un goût
Ῥοικηρῆς. } de musc, musqué,
 muscat. [dans son ventre.
Ῥοικηρῆς. a. qui a du musc.
Ῥοικηρῆς. s. bot. noix de
 muscade.
Ῥοικηρῆς. la. brumeux. cou-
Ῥοικηρῆς svert de brouillard.
Ῥοικηρῆς. s. brouillard.
Ῥοικηρῆς. a. brumeux.
Ῥοικηρῆς. a. qui parle
 toujours.
Ῥοικηρῆς. } a. toujours ou-
Ῥοικηρῆς. } vert.
Ῥοικηρῆς. a. qui porte, qui
 produit toujours. [jours.
Ῥοικηρῆς. a. qui habite tou-
Ῥοικηρῆς. a. qui se nourrit
 toujours. [flamé, ardent.
Ῥοικηρῆς. a. toujours en
Ῥοικηρῆς. } a. qui jaillit, qui
Ῥοικηρῆς. } coule toujours, in-
 tarissable.
Ῥοικηρῆς. a. toujours beau.
Ῥοικηρῆς. a. toujours dans
 les ténèbres de la nuit.
Ῥοικηρῆς. a. qui marche, qui
 coule toujours. [éternel.
Ῥοικηρῆς. a. qui existe toujours,
Ῥοικηρῆς. a. toujours vert.
Ῥοικηρῆς. a. toujours jo-
 yeux, toujours renaissant.
Ῥοικηρῆς. a. toujours souriant.
Ῥοικηρῆς. a. toujours lumineux.
Ῥοικηρῆς. V. **Ῥοικηρῆς**.
Ῥοικηρῆς. a. toujours riant.
Ῥοικηρῆς. a. qui engendre tou-
 jours, toujours renaissant.
Ῥοικηρῆς. V. **Ῥοικηρῆς**.

Ῥοικηρῆς. a. qui écoute
 toujours.
Ῥοικηρῆς. a. toujours vert.
Ῥοικηρῆς. a. bâti pour tou-
 jours, très solide.
Ῥοικηρῆς. a. qui se fait,
 qui se célèbre toujours.
Ῥοικηρῆς. a. toujours vierge.
Ῥοικηρῆς. a. qui coule toujours,
 intarissable.
Ῥοικηρῆς. a. toujours offert.
Ῥοικηρῆς. a. qui combat tou-
 jours.
Ῥοικηρῆς. a. qui dit, qui
 prie toujours, toujours gémissant.
Ῥοικηρῆς. a. toujours victori-
 eux, toujours vainqueur.
Ῥοικηρῆς. a. toujours agité.
Ῥοικηρῆς. a. dont le souvenir
 est éternel; qui se souvient tou-
 jours. [empresé.
Ῥοικηρῆς. a. toujours disposé,
Ῥοικηρῆς. a. toujours nouveau.
Ῥοικηρῆς. V. **Ῥοικηρῆς**.
Ῥοικηρῆς. a. qui est toujours
 en mouvement.
Ῥοικηρῆς. s. mouve-
 ment perpétuel.
Ῥοικηρῆς. a. qui souffre,
 qui est tourmenté toujours; qui
 tourmente toujours.
Ῥοικηρῆς. a. qui brille
 toujours, toujours brillant.
Ῥοικηρῆς. a. qui s'occupe
 toujours du culte divin, dévot,
 pieux, servant; continuel, assidu.
Ῥοικηρῆς. a. qui travaille tou-
 jours, qui fait des efforts con-
 tinuels.
Ῥοικηρῆς. a. aïophylle,
 dont les feuilles ne tombent pas,
 sont toujours vertes.
Ῥοικηρῆς. a. toujours gelé.
Ῥοικηρῆς. a. toujours allumé,
 ardent.
Ῥοικηρῆς. a. toujours agité.

Մօտանի. a. qui dure toujours.

Մօտարուց. a. toujours éveillé.

Մօտափայլ. V. Մօտափայլան.

Մօտափայլաբ. a. qui désire tous jours. [toujours renaissant.

Մօտափրկ. a. toujours fleuri.

Մօտի. va. donner des coups de poing, boxer.

Մօտիկ. s. aspersoir, aspergès, goupillon; — զարպի, un faisceau d'hysope.

Մօնջեանի. a. éternel, perpétuel.

Մօնջեանաբար. adv. éternellement, perpétuellement, à perpétuité.

Մօնջեանաբարկի. a. qui coule perpétuellement, intarissable.

Մօնջեանական. V. Մօնջեան

Մօնջեանականութիւն. s. perpétuation. [manière éternelle.

Մօնջեանահարկ. a. établi d'une

Մօնջեանակաց. a. qui reste perpétuellement, perpétuel, éternel. [ternellement.

Մօնջեանակեաց. a. qui vie é

Մօնջեանակից. a. coéternel.

Մօնջեանամանկ. V. Մօտափրկուից.

Մօնջեանանախ. vn. se perpétuer.

Մօնջեանապար. V. Մօնջեանաբար. [perpétuellement

Մօնջեանան. a. que l'on voit

Մօնջեանար. } a. per-

Մօնջեանարական. } pétuel, éternel.

Մօնջեանարականից. V. Մօնջեանականից. [éternité.

Մօնջեանարականութիւն. s. co-

Մօնջեանարի. va. perpétuer, faire durer éternellement, éterniser.

Մօնջեանարի. vn. se perpétuer, durer éternellement, s'éterniser; exister, persister, persévérer, continuer, être en permanence.

Մօնջեանարութիւն. s. perpétuité perpétuation, éternité.

Մօնջեանարի. V. Մօնջեանարի.

Մոգ. s. mage, magicien.

Մոգական. a. magique; — լամպեր, lanterne magique; — արհամար, magie, art magique.

Մոգակրօն. } a. qui a la reli-
Մոգակրօնի. } gion des mages.

Մոգելի. va. faire des tours de sorcellerie, charmer; աշարակներով —, enchanteur les sens, charmer l'esprit.

Մոգիչ. a. s. enchanteur.

Մոգութիւն. s. magie, art magique; la religion des mages; opération magique, charma.

Մոգուի. sf. magicienne.

Մոգառօտ. s. serviteur d'un mage.

Մոգաթ. s. archimage.

Մոգաթութիւն. s. archimage.

Մոգի. } s. zool. veau.

Մոգիկ. } s. zool. veau.

Մոլաբոյ. V. Մոլախոս.

Մոլաբոյի. V. Մոլախոսի.

Մոլաբոյի. V. Մոլախոսի.

Մոլախոսի. s. bot. cicutaie; a. folâtre.

Մոլախոս. s. mauvaise herbe.

Մոլախոսի. vn. être plein de mauvaises herbes. [sauvage.

Մոլածիբի. s. bot. olivier

Մոլար. a. errant; erroné faux; égaré; — ասող, étoile errante, planète.

Մոլարան. a. qui porte un faux nom, faux, erroné.

Մոլաբար. s. méd. prurigo.

Մոլաբար. V. Մոլաբար.

Մոլեգի. a. furieux, furibond, fougueux, maniaque, enragé, acharné; V. Մոլեգաբար.

Մոլեգաբար. adv. avec fureur, avec acharnement. furieusement, comme un furieux.

Մոլեգնական. V. **Մոլեզին.**
Մոլեզինի. vn. être furieux, transporté de rage, se livrer à la fureur, enrager; être hors de soi, tomber en démanche, s'extasier.
Մոլեզնոս. V. **Մոլեզին.**
Մոլեզնութիւն. } s. fureur,
Մոլեզնոց. } manie, furie, rage, acharnement, fougue, transport; érotomanie, passion violente.
Մոլեզնարէն. V. **Մոլեզնաբար.**
Մոլեխանց. V. **Մոլեռանց.**
Մոլեխինց. V. **Մոլախինց.**
Մոլեկան. a. furieux, frénétique; maniaque.
Մոլեկրոն. a. s. fanatique.
Մոլեկրոնութիւն. s. fanatisme.
Մոլեխախանձ. a. s. cruel dans sa jalousie; fanatique.
Մոլեռանց. a. s. fanatique.
Մոլեռանցութիւն. s. fanatisme.
Մոլի. a. adonné, passionné, vicieux.
Մոլիլ. vn. se passionner, aimer passionnément, à la folie, être fou d'amour, être épris de.
Մոլինեանց. s. moliniste.
Մոլինականութիւն. s. molinisme.
Մոլոս. s. bot. mauve.
Մոլոսազգիք. spl. bot. les malvacées. [mière.
Մոլոսպարզ. s. bot. rose tré
Մոլոր. V. **Մոլոր.**
Մոլորած. V. **Մոլորեալ.**
Մոլորակ. s. planète.
Մոլորակային. a. planétaire; — դասփիւն. système—
Մոլորական. a. errant, vagabond; faux, erroné; s. trompeur; — աստղ, étoile errante. [բար.
Մոլորածիւ. a. qui est dans l'erreur.
Մոլորանց. s. action d'errer, course vagabonde. [բար.
Մոլորապատիւ. a. faux, trom-

Մոլորեալ. a. égaré.
Մոլորել. } va. entraîner dans
Մոլորեցնել. } l'erreur, induire en faute, égarer, séduire, détourner, écartier du chemin, désorienter.
Մոլորեցուցիչ. s. séducteur, corrupteur, imposteur.
Մոլորիլ. vn. s'égarer, se fourvoyer, errer, se désorienter; tomber dans l'erreur, faillir, se tromper, être induit en erreur, être séduit.
Մոլորութիւն. s. erreur, égarement; séduction; action d'errer, cours vagabonde; fureur, manie, folie; — մտայ, erreur d'esprit, aberration des idées.
Մոլորուիլ. V. **Մոլորիլ.**
Մոլորում. V. **Մոլորութիւն.**
Մոլորուն. a. errant.
Մոլորցնել. V. **Մոլորել.**
Մոլորցնող. V. **Մոլորեցուցիչ.**
Մոլութիւն. s. manie, folie, fureur, passion violente, transport, enthousiasme; vice,
Մոլուց. V. **Մոլեզնուց.**
Մոլիւր. s. cendre; *օր միայնց, միայնակ,* faire pénitence dans la cendre.
Մոլորագոյն. a. couleur de cendre, vendré, gris. [ցնդրոս.
Մոլորալից. a. plein de cendre,
Մոլորեալ. a. cinéraire; — աստղ, urne—
Մոլորակոյս. s. amas de cendre.
Մոլորահեղձոյց բնել. va. étouffer, suffoquer dans la cendre.
Մոլորակիւն. a. cinéraire.
Մոլորանալ. vn. devenir cendre, être réduit en cendres.
Մոլորանոց. s. cendrier.
Մոլորապատ. a. qui adore la cendre. [թոյն.
Մոլորապատութիւն. s. adora-

Մոխրապա. a. couvert de cendres.
 Մոխրաջուր. s. lessive; լուս-
 անի — ում, lessiver.
 Մոխրաքոց. s. buanderie.
 Մոխրատր. a. qui aime la cendre.
 Մոխրաբարած խոտիք. s. lit semé de cendre.
 Մոխրառեսակ. a. semblable à la cendre, cendré.
 Մոխրառան. V. Մոխրանոց.
 Մոխրառանիկ. s. bot. cinéraire.
 Մոխրացան. a. semé de cendres.
 Մոխրացնիկ. va. réduire en cen-
 Մոխրիկ. s. dres, incinérer.
 Մոխրոց. s. cendrier.
 Մոխրուիկ. V. Մոխրանայ.
 Մոծիր. s. poussière de charbon, menu charbon.
 Մոզդեզ. s. zool. lézard.
 Մոմ. s. cire; cierge, bougie; —
 զ զառեկ, allumer la bougie.
 Մոմադիք. s. prix de bougie; de cierge.
 Մոմազործ. s. cirier.
 Մոմազոծ V. Մոմապա.
 Մոմազոծիկ. va. cirer.
 Մոմազոծ կառ. s. toile cirée.
 Մոմալիք. a. plein de cire.
 Մոմածոխ. V. Մոմալուսան.
 Մոմակ. V. Մոմիկ.
 Մոմակայ. s. bougeoir; chandelier.
 Մոմակեր. a. fait de cire.
 Մոմակու. a. en forme de cire.
 Մոմապա. a. ciré, enduit de cire.
 Մոմալուսան. s. marchand de cire, de cierges et de bougies, ciergier.
 Մոմիկ. s. de cire.
 Մոմիկե. a. de cire; s. cire, cierge, bougie.
 Մոմիկեանայ. s. chandelier.
 Մոմիկ. V. Մոմիկայ.
 Մոմիանայ. va. devenir une momie, se momifier.
 Մոմիւք. V. Մոմբար.

Մոմիւքիկ. s. allumette-bougie.
 Մոմոտք. s. cérat. [cire.
 Մոմոնիկ. va. cirer, enduire de
 Մոմբար. s. toile cirée.
 Մոմես. V. Մոմես.
 Մոմապա. V. Մոմա.
 Մոման. V. Մոմանիկ.
 Մոյգ. V. Մոյիկ.
 Մոյք. s. étau, modillon, soutien, pilier, pilastre, étrésillon, étançon; — զեկի, étayer, étançonner, étrésillonner.
 Մոյիկ. s. galoché.
 Մոյն. s. beauté, couleurs, teint.
 Մոյր. s. mendicité; aumône.
 Մոնազ. } s. moine.
 Մոնազուք. }
 Մոնազուքիկ. s. petit moine, moinillon.
 Մոնազուքեան. a. monacal.
 Մոնազուքեանքիւն. s. monachisme.
 Մոսոյ. } s. bot. tamaris.
 Մոտոնիկ. }
 Մոտանայ. va. oublier, mettre en oubli.
 Մոտաց. s. oubli.
 Մոտացեան. a. oublieux.
 Մոտացեանքիւն. s. manque de mémoire, oubli, oubliance.
 Մոտացեանքիւն. s. oubli.
 Մոտացում. s. oubli.
 Մոտացնիկ. va. faire oublier.
 Մոտացոճ. s. oubli.
 Մոտանայ. V. Մոտանայ.
 Մոտացնիկ. V. Մոտացնիկ.
 Մոտացիկ. va. s'oublier, être oublié.
 Մոտոնապիր. a. apporté par Moïse.
 Մոտոնապիր. a. écrit par Moïse.
 Մոտոնապիր. a. établi par Moïse.
 Մոտոնապեան. a. mosaïque.
 Մոտոնապեանքիւն. s. mosaïque.
 Մար. s. bot. mûre sauvage.
 Մարեիկ. s. bot. mûron.

Մարք. s. peau; cuir; dépouille; — *մարկ*, peau, derme.
Մարքաբան. s. dermatologue.
Մարքաբանական. a. dermatologique. [tologie].
Մարքաբանաբան. s. derma-
Մարքազոր. s. peaussier. [rie.
Մարքազորաբան. s. peaussier.
Մարքազուս. a. vêtu de peau.
Մարքազրծ. a. dépouillé de sa
 peau, écorché.
Մարքայուր. s. colback.
Մարքայու. s. méd. dermatose.
Մարքայ. s. casquette.
Մարքային. a. cutané; — *սխա*,
 maladie — e.
Մարքաներկ. s. teinturier de
 peaux, mégissier; a. dont la
 peau est teinte.
Մարքանք. s. action d'écorcher,
 de dépouiller de sa peau.
Մարքանք. spl. les peaux.
Մարքազոր. V. **Մարքազոր.**
Մարքի. va. dépouiller de sa
 peau, ôter la peau, écorcher;
 tuer, égorger.
Մարքիչ. a. de peau.
Մարքի. s. peau.
Մարքի. s. petite peau.
Մարի. s. tanière, repaire; bot.
 V. **Մարիցի.**
Մարմ. s. bot. morelle.
Մարմենի. V. **Մարենի.**
Մարմն. } s. regret, douleur,
Մարմնագ. } déchirement.
Մարմնալից. a. plein de regrets.
Մարմնի. } va. causer de
Մարմնիցենի. } la douleur, cau-
 ser une vive douleur, un grand
 regret, faire regretter, faire vi-
 vement souffrir, déchirer, fendre,
 navrer.
Մարմնի. vn. éprouver de la
 douleur, regretter, souffrir vive-
 ment; être navré, être touché,
 s'attendrir.

Մարմնաւ. V. **Մարմն.**
Մարու. a. fou, insensé, extra-
 vagant, sot, imbécile.
Մարաբանաբան. s. discours
 insensé, extravagant.
Մարաւան. V. **Մարու.**
Մարաւան. vn. devenir fou,
 insensé. [sensé, bêtise.
Մարաւանաբան. s. discours in-
 sensé, extravagant.
Մարանի. V. **Մարանի.**
Մարան. V. **Մարան.**
Մարի. } s. chim. morphine.
Մարի. }
Մարիանաբան. } s. mor-
Մարիանաբան. } phino-
 manie.
Մարի. vn. éloigner, écarter,
 séparer; *կարիչ* —, sevrer.
Մարի. s. sevrage.
Մարի. s. extrait, jus.
Մարի. s. musée.
Մար. s. obscurité, ténèbres; a.
 obscur, ténébreux; foncé; — *ի*
մէջ, dans l'obscurité, dans les
 ténèbres.
Մարի. a. un peu obscur.
Մարի. V. **Մարի.**
Մարիանաբան. adv. à la
 pointe du jour, à peine qu'il fait
 jour.
Մարիցենի. V. **Մարիցենի.**
Մարի. s. fumée; tabac; — *ս-*
չի, fumer, fumer du tabac.
Մարիցենի. va. introduire, faire
 entrer, fourrer, insérer; mener
 dans, amener, conduire à.
Մարիցենի. s. introducteur.
Մարի. s. introducteur.
Մարի. s. zool. souris; *մի* —, rat.
Մարի. s. anat. muscle.
Մարի. a. dompté, apprivoisé.
Մարի. s. soulier, chaussure.
Մարիանաբան. s. chaussure-pied.
Մարի. s. momie.
Մարի. s. zool. cynips.

Մաներիկ. s. crieur public.
 Մանց. a. muet.
 Մաօփ-մաօփ. adv. doucement.
 Մաօփ. s. musc.
 Մաօօ. s. coups de poing.
 Մաօսակ. s. pelisse, fourrure.
 Մաօսակազորժ. } s. pelle-
 Մաօսակազմա. } tier, four-
 reur.
 Մառիճեւ. } V. Միռիճեւ.
 Մառուճեւ. }
 Մառայ. s. muse.
 Մառուճ. s. musée.
 Մառ. } s. entrée, introduction,
 Մառօֆ. } accès, abord; porte d'en-
 trée, avenue; recette, revenu; —
 արիւի, le coucher du soleil; le
 couchant, l'occident, l'ouest; —
 քիւի, faire son entrée, entrer,
 s'introduire; — գտիւի, trouver
 accès, avoir entrée, s'introduire,
 s'insinuer, être reçu.
 Մար. s. noir de fumée, suie;
 encre; — ասլ, faire un pied de
 nez.
 Մարայ. } va. mendier, faire
 Մարանայ. } le mendiant, de
 mander l'aumône, gueuser.
 Մարացածայ. a. mendié, em-
 prunté.
 Մարացիկ. s. mendiant, gueux;
 a. mendié, emprunté; — շփի.
 V. Մարանայ.
 Մարացիկութիւն. } s. men-
 Մարացիկանութիւն. } dicité.
 Մարացիութիւն.
 Մարիկ. } V. Մարացիկ. s.
 Մարիկ. }
 Մարիկ օրփի. vn. mendier.
 Մարիկ. s. obligation, billet;
 bulletin, cédule, acte, instru-
 ment; — քիւսիւնիլ-թիւնի, reçu,
 récépissé; — հաւանդանի, quit-
 tance, acquit.
 Մարճ. s. marteau.
 Մարոյ. s. mendiant.

Մարոյութիւն. s. mendicité,
 gueuserie.
 Մարս. s. bot. myrte.
 Մոֆ. s. moka.
 Մայլ. s. bronillard, obscurité;
 a. sombre, obscur.
 Մայլիլ. vn. s'obscurcir, se
 brouiller.
 Մայլոօ. a. sombre, obscur.
 Մայլայ. } vn. murmurer, bou-
 Մաճալ. } gonner, grogner,
 Մաճաիկ. } grommeler; հարցու-
 ճիւն —, se disputer, s'acharner
 les uns sur les autres; ճաճաիւ
 ալիս, flots irrités.
 Մաճառայ. a. qui murmure, gro-
 gnard, grognon, grogneur.
 Մաճանիկ. V. հարցու-
 ճիւն.
 Մաճանայ. s. murmure, gro-
 gnement.
 Մաճալայիկ. a. rugissant.
 Մաճալայիկ. V. Մաճայ.
 Մաճայիկ. vn. rugir; mugir, frémir.
 Մաճիլիկ. s. rugissement; mu-
 gissement, frémissement.
 Մաճայ. s. a. rugissant; mu-
 gissant, frémissant.
 Մաճիկ. V. Մաճայիկ.
 Մառս. a. bourru, hargneux,
 grognon, grognard.
 Մազորժ. s. boucher.
 Մազորժութիւն. s. boucherie.
 Մազորիկ. a. décharné.
 Մալից. a. charnu.
 Մաճայ. s. pâté.
 Մալ. s. caroncule.
 Մալիբր. a. qui mange de la
 viande, carnivore, carnassier.
 Մալիբրութիւն. s. action ou
 coutume de manger de la viande.
 Մալիբրայ. a. carniforme.
 Մալիյոյ. s. masse de viande,
 masse de chair.
 Մալիւն. s. grande fourchette
 pour la viande.
 Մալիւս. a. qui s'abstient de

viande; — զլլալ, յն. se priver, s'abstenir de la viande.
Մաւհառիլ. V. **Մաւհառ** ըլլալ.
Մաւմբար. s. charnier.
Մաւմ. s. anat. flet.
Մաւմալ. յն. se carniser.
Մաւմիւր. s. chim. osmazôme.
Մաւսալս. a. enveloppé de viande, charnu, potelé.
Մաւսար. s. bouillon.
Մաւտր s. carnassier.
Մաւտնաւ. s. boucher.
Մաւտնաւանց. s. marché à la viande; boucherie. [rie.
Մաւտնաւանքիւն s. bouche-
Մաւրմ. V. **Մաւմբար**.
Մաւրն. s. prix de la viande.
Մաւր. a. charnu, potelé.
Մաւրէն. a. de viande, de chair.
Մաւրի. a. de viande, de chair; s. homme.
Մաւրցնիլ. յն. refroidir, rendre froid; *իւրցնիլ* —, V. **Մաւր**.
Մաւրիլ. յն. avoir froid; attraper froid, une fraîcheur, se refroidir.
Մաւրիւ. s. musulman.
Մաւրիւական. a. musulman.
Մաւրիլ. V. **Մաւրցնիլ**.
Մաւրալ. s. dépensier, prodigue.
Մաւրս. a. s. frileux.
Մաւր. a. celui qui a froid.
Մաւս. } a. charnu.
Մաւս. }
Մաւսաւ. a. gras; — *օր*, jour —
Մաւր. s. crèche, mangeoire; — *միւրաւի*, l'intérieur de la bouche.
Մարսարեան. } s. bot. maïs.
Մարսարեան. }
Մաւրալ. a. fou, timbré, toqué, frénétique.
Մաւրալանքիւն. s. folie, démence, frénésie.
Մաւրալ. } à. intelligent, sa-
Մաւրալիլ. } gace.
Մաւրալանքիւն. a. qui a un esprit fertile.

Մաւրալիլ. յն. se rappeler, se souvenir; s'aviser, penser, se proposer, songer, imaginer, concevoir; attenter, intenter, mettre la main à, se mettre à, s'adonner, se livrer, se porter à, s'acharner après. [բիւրի].
Մաւրալիլ ըլլալ. V. **Մաւրալ**.
Մաւրալիլ. a. attentif, appliqué, soigneux, vigilant; — զլլալ, être attentif, faire attention à, s'appliquer à.
Մաւրալիլ. a. empressé, prompt; — ou — *սիրով*. adv. volontiers, avec empressement, de bon cœur, de bon gré, de grand cœur; très volontiers, avec plaisir.
Մաւրալանքիւն. } V. **Մաւրալ**.
Մաւրալանքիւն. } դիւր. — adv.
Մաւրալանքիւն. s. empressement, bonne volonté, bon gré; — *իւրով*. V. **Մաւրալիլ**. adv.
Մաւրալիլ. յն. projeter, se proposer, songer, penser.
Մաւրալիլ. s. attention, application, soin; — *իւրով*, avec attention, attentivement.
Մաւրալիլ. a. préoccupé.
Մաւրալիլիլ. յն. se préoccuper.
Մաւրալիլիլ. յն. préoccuper.
Մաւրալիլիլ. } s. préoc-
Մաւրալիլիլ. } cupation.
Մաւրալիլ. a. écervelé, timbré, tête félée.
Մաւրալիլիլ. s. aliénation d'esprit, démence.
Մաւրալիլ. a. trompeur, séducteur, illusoire.
Մաւրալիլիլ. s. illusion.
Մաւրալիլ. } a. pensif, penseur,
Մաւրալիլ. } pensant, rêveur; — զլլալ, penser, former dans son esprit, projeter, réfléchir, méditer, se creuser la tête.
Մաւրալիլիլ. s. réflexion, méditation.

Մածել. va. penser, méditer, considérer.

Մածիմ. V. **Մացածիմ.**

Մածկո. a. pensif.

Մածկոնութիւն. s. méditation.

Մածկոնկոն. a. de fantaisie; fantaisiste.

Մածկոնութիւն. s. fantaisie.

Մածող. a. qui pense, penseur.

Մածութիւն. } s. pensée, mé-

Մածում. } ditation, réflexion, considération, idées.

Մածուց. a. pensif.

Մտկան. } a. mental.

Մտյից. }

Մտկոնիլ. } vn. avoir l'es-

Մտկոն բլլալ. } prit agité, tourmenté.

Մտկոյր. a. aveuglé.

Մտկորոյս. a. insensé, fou.

Մտկորութիւն. s. aveuglement.

Մտկան. a. présomptueux; agréable.

Մտկոնիլ. a. agréable, qui

charme l'esprit, qui fait plaisir.

Մտկոնութիւն. s. prévention,

préjugé. [préhensible]

Մտկոն. a. intelligible, com-

préhension, intelligence.

Մտկոր. a. qui frappe l'esprit,

frappant.

Մտկորուտ. a. très intelli-

gent. très spirituel.

Մտկող. a. soucieux, pensif.

Մտկոցիլ. a. soucieux.

Մտկոցութիւն. s. souci, in-

quiétude.

Մտկորց. a. qui exerce l'esprit.

Մտկորել. va. exercer l'esprit.

Մտկոյր. a. qui a une aberra-

tion d'esprit. [d'esprit]

Մտկոյրութիւն. s. aberration

Մտկոնիլ. a. recueilli; — *հր-*

կիւղանիլիւն, recueillement.

Մտկոնիլում. s. recueillement.

Մտկից. V. **Մտկոր.**

Մտյոյց. a. qui a l'esprit agité,

soucieux, rêveur, inquiet, ému;

— *ընել*, agiter l'esprit, inquié-

ter, donner de l'inquiétude, cau-

ser du souci; — *ըլլալ*, avoir l'es-

prit agité, s'inquiéter, se mettre

en peine.

Մտյոցութիւն. s. agitation

d'esprit, souci, inquiétude.

Մտյոցութիւն. s. bonne

volonté, empressement.

Մտնել. vn. entrer; s'intro-

duire, se fourrer, pénétrer, se

glisser dans, s'insinuer.

Մտնիլ. a. celui qui entre.

Մտնակոր. s. type, idéal.

Մտնուց. } V. **Մտնորու-**

Մտնորուց. } pur.

Մտնուց. a. intelligent.

Մտնութիւն. s. intelligence.

Մտնոյնութիւն. s. crainte.

Մտնոր. a. qui a un esprit

cultivé, intelligent.

Մտնորութիւն. s. esprit cul-

tivé, intelligence.

Մտնուց. a. inquiet, soucieux;

— *ըլլալ*, être inquiet, soucieux,

être sur le gril. [լալ]

Մտնուցիլ. V. **Մտնուց բլ-**

Մտնուցիլ. } a. inquiétant.

Մտնուցիլ. }

Մտնուցութիւն. s. inquiétude,

souci, tourment.

Մտնուցութիւն. s. idéalisme.

Մտնուց. a. idéal.

Մացածիմ. a. imaginaire, idéal,

chimérique, fantastique, fabuleux.

Մացիլ. a. intelligent, spirituel,

sensé; — *ըլլալ*, avoir de l'esprit.

Մացիլութիւն. s. intelligence.

Մտնուց. a. intellectuel, intel-

lectif, apirituel; intelligent, doué

d'intelligence.

Մտնորութիւն. adv. mentale-

ment, idéalement.

Մամուրկան. a. intellectuel; spirituel; mental, idéal.
Մամուրափն. s. intelligence.
Մաբիմ. a. intime, cordial, confident, favori, familial, étroit.
Մաբուսաբար. adv. intimement, cordialement, confidentiellement, familièrement.
Մաբուկան. a. intime.
Մաբուկան. vn. entrer dans l'intimité, dans la confiance, s'attacher, se familiariser.
Մաբուկափն. s. intimité, cordialité, confiance, familiarité, attachement; — *Քամա.* V. *Մաբուսաբար.*
Մաբուկաի. sf. amie intime.
Մաբուրտն. V. *Մաբուսաբար.*
Մափ քնի. écouter, ouïr.
Մմալ. vn. réfléchir, penser.
Մմանն. } s. pensée, réflexion.
Մմանն. }
Մմալ. V. *Մմանի.*
Մանի. adv. mentalement.
Մարակ. s. cravache, fouet.
Մարակի. va. fouetter, cingler, donner des coups de cravache.
Մարակաի. vn. être fouetté, se fouetter. [liche, jeune cheval.
Մարակ. s. zool. poulain, pou-
Մարգնի. V. *Մարմանի.*
Մարգի. a. écrivassier.
Մարգոյն. a. noir.
Մարգի. } a. noir; — *յոյն.*
Մարգար. } sourcils noirs.
Մարմանի. s. noir de fumée.
Մարյոն. a. qui a les sourcils noirs.
Մարս. s. assoupissement.
Մարսի. vn. sommeiller, s'as-
 soupir.
Մարսի. a. fructifère, fruitier;
 — *ժառ.* arbre fruitier.
Մարսի. a. carpophage.
Մարմանայ. V. *Մարսի.*
Մարսան. s. gardien des fruits,
 messier.

Մարսանափն. s. conser-
 vation de fruits.
Մարսար. s. jus de fruits.
Մարսան. s. verger, jardin
 fruitier.
Մարսանա. V. *Մարսանա.*
Մարսա. a. abondant en fruits.
Մարսի. s. fruits.
Մարսի. s. arbre fruitier.
Մարսի. a. vil, abject, obscur.
Մարսի. s. ratafia.
Մարի. va. enfumer, noircir par
 la fumée. [butier.
Մարսար. vn. murmurer, bal-
Մարսար. s. murmure.
Մարսի. V. *Մարսար.*
Մարի. va. rôtir, brûler.
Մարի. vn. se brûler.
Մարսարի. va. marteler.
Մարսար. a. martelé.
Մարսարափն. s. martelage.
Մարսի. s. martelage.
Մարի. V. *Մարսարի.*
Մարս. a. noirci par la fumée,
 enfumée. [de fumée.
Մարսի. va. enfumer, noircir
Մարսի. vn. s'enfumer, être
 noirci par la fumée.
Մարսի. va. murmurer, mar-
 motter; fredonner; gémir; se
 moquer, railler.
Մարսի. a. murmurant.
Մարսի. s. murmure, fredon;
 gémissement. [furieusement.
Մարսար. adv. en grondant;
Մարսար. V. *Մարսար.*
Մարսար. a. murmurant.
Մարսի. } V. *Մարսար.*
Մարսի. }
Մարս. V. *Մարսի.*
Մարսի. V. *Մարսի.*
Մարսի. V. *Մարսի.*
Մարս. s. lie, dépôt, marc, sé-
 diment, résidu, vase.
Մարսի. } s. zool. fourmi.
Մարսի. }

Մրջիւնց. } s. fourmilère.
Մրջուարյն. }
Մրջուկեր. a. mangé par les } [in]que.
 fourmis.
Մրջաքար. s. chim. acide for-
Մրջեակնց. a. chim. formique.
Մրջակայք. s. tas de fourmis.
Մրջաաիւծ. s. fourmi-lion.
Մրջիկ. s. petit fourmi.
Մրսի. V. **Մթի** [taccés.
Մրազգիք. spl. bot. les myr-
Մրազտրդ. s. bot. rhododendron
Մրոյ. } s. bot. myrte.
Մրոյնի. }
Մրոյնի. a. mêlé de lie.
Մրոյնի. a. sédimentaire.
Մրոյնուկ. a. qui ressemble
 à de la lie; de lie. [sédiment.
Մրոյն. vn. déposer, laisser un
Մրոյն. s. tempête, orage, ou-
 ragan, tourbillon, bourrasque,
 gros temps.
Մրոյնաբ. a. qui amène des
 orages, orageux.
Մրոյնից. } a. plein d'orages,
Մրոյնաւոր. } orageux, tem-
 pêteux. [tempête. orageux.
Մրոյնիք. a. qui produit la
Մրոյնուկ. a. agité par la
 tempête.
Մրոյնայք. a. orageux.
Մրոյնի. va. agiter par la tem-
 pête, bouleverser.
Մրոյնի. vn. être agité par la
 tempête. tempêter, tourbillonner.
 s'agiter.
Մրոյն. } a. orageux,
Մրոյնա. }
Մրոյնիք. adv. comme une
 tempête.
Մրջաքր. s. thèse.
Մրջակց. s. concurrent, rival.
Մրջակցի. vn. entrer en con-
 currence, rivaliser.
Մրջակցութիւն. s. concurrence,
 rivalité.

Մրջաւոր. s. lutte.
Մրջակ. s. prix du combat,
 du concours; — **առիւ.** avoir,
 obtenir un prix; — **բարի.** rem-
 porter le prix; **մեծ**—grand prix.
Մրջակարարութիւն. s.
 distribution des prix; **մրջակա-**
բարիութեան հանդէս. —
Մրջակաւոր. s. lauréat.
Մրջակ. s. lutte, concours, con-
 currence.
Մրջակ. s. lice, arène.
Մրջի. vn. combattre, lutter,
 engager une lutte; rivaliser avec;
 concourir, entrer en concurrence
 avec, aller sur les brisées.
Մրջ. s. concurrent, rival.
Մրջութիւն. } s. combat. lutte;
Մրջակ. } concours, lutte
 d'émulation, rivalité, concurrence.
Մրջակ. s. bâfrée.
Մրջի. vn. bâfrer, se gorgier,
 se remplir la panse, goinfrer.
Մրջակ. s. bâfreur, goinfre.
Մրջ. a. mois.
Մրջութիւն. s. moisissure.
Մրջի. vn. moisir, se moisir, être
 mois.
Մրջ. V. **Մրջակ.**
Մր. prép. adv. près, proche,
 auprès; — **ըստ,** être près; —
առ —, tout près; **հետոյ,** pro-
 chainement, bientôt.
Մրջակ. a. imminent, pro-
 chain, pressant; — **վտանգ,** dan-
 ger imminent; — **ըստ,** être im-
 minent, menacer.
Մրջակ. } a. qui reste près,
Մրջակ. } assitant, présent,
 voisin. [obtenir un —
Մրջակ. s. accessit; — **ըստ,**
Մրջակ. a. proche, proche
 parent.
Մրջակ. a. proche, prochain,
 voisin, assistant; présent, ap-
 proximatif.

Մօսւնրաւոյն օր. adv. approximativement.

Մօսւնարի. vn. s'approcher.

Մօսւնարափից. s. approche, rapprochement, proximité, voisinage. [pitale.

Մօսիւնաւ. s. ville près de la ca-

Մօսիցաւ. V. Մօսի.

Մօսիցի. va. approcher, rapprocher, faire rapprocher.

Մօսիցոյ. a. qui s'approche, qui approche. [prochant.

Մօսիցոց. a. qui rapproche, rap-

Մօսի. vn. approcher, s'approcher ou se rapprocher de.

Մօսի. adv. tout près.

Մօսիւրիփից. } s. proximité;

Մօսիփից. } rapprochement; — ցոյցիւ, s'approcher.

Մօսու. adv. de près.

Մօր. s. marais, mare, marécage.

Մօրաբար. adv. comme un marais; a. de marais. [cageux.

Մօրալաց. a. de marais, maré-

Մօրացաւ. vn. croupir, dormir, être stagnant, former un marais.

Մօրակր. a. qui aime les marais.

Մօրա. V. Մօր. [gnant.

Մօրացեալ. a. croupissant, sta-

Մօրաբարազու. } sf.cousine.

Մօրաբարոցի. } sf.cousine.

Մօրաբարու. } sf.cousine.

Մօրաբարոցի. s. cousin.

Մօրաբար. sf. tante, sœur de la mère. [la mère.

Մօրաբարոյ. s. oncle, frère de

Մօրաբարազու. sf. cousine.

Մօրաբարոցի. s. cousin.

Մօրաբարոց. a. maternel.

Մօրից. V. Մօրալաց.

Մօրու. sf. belle-mère, marâtre,

Մօրուցի. a. barbu.

Մօրուրմալի. s. tempe.

Մօրուրմալ. V. Մօրուրմալ.

Մօրուր. a. barbu.

Մօրու. V. Մօրու.

Մօրուրմալ. V. Մօրուրմալ.

Մօրու. a. marécageux; s. flaque.

Մօրու. s. bot. coquelourde.

Մօրու. s. barbe; մեղու — Ծ

մեղու, faire la — à qn., le ras-

ser; — Ծ մեղու, se faire la —;

— թողու, laisser croître, laisser pousser sa —;

— Ծ կը բուս-

իտ, sa — pousse; — Ծ ներքու,

se teindre la —; սպիտակ ou սպի-

տակափար՝ երկայն՝ մեծ՝ աղի-

բէկ՝ գեղեցիկ՝ աղի՝ թու՝ սն-

յարդար —, barbe blanche, longue, grande, grise, belle, vilaine,

fournie, négligée.

Մօրացաւ. V. Մօրացաւ.

Մօրաբար. V. Մօրաբար.

Յ. (hi = H ou Y.) s. vingt et u-
nième lettre de l'alphabet et
seizième des consonnes; trois
cents, trois centième.

Յագ. s. satiété, rassasiement
saturé; a. rassasié: *ց —*, à sati-
été; *ց — մտել եւ ըմպել*, manger
et boire sou soul, tout son soul,
tout son content.

Յագեցալ. V. **Յագիլ.**

Յագեցնել. va. rassasier, assou-
vir; *աչքերը —*, rassasier ses yeux.

Յագեցութիւն. } s. satiété, ras-

Յագեցում. } sasiement, as-
souvissement.

Յագեցուցիչ. a. rassasiant.

Յագիլ. vn. se rassasier, s'assou-
vir; *հայրէն չէր յագեցար*, il ne
pouvait se laisser de le regarder.

Յագութիւն. } V. **Յագուրդ.**

Յագում. }

Յագուրդ. s. rassasiement, satiété,
է —, pour assouvir; *է — էր քա-
ռամելու քեան*, pour contenter son
ambition. [des vêtements] soir.

Յագչիլ. va. aller bien (en parlant

Յագդիլ. va. pousser.

Յագածոյ. a. immolé, sacrifié.

Յագել. va. immoler, sacrifier.

Յայերկան. adv. en vain, in-
utilement.

Յայեպակ. s. porcelaine.

Յայեպակեայ. a. de porcelaine.

Յայեպակի. s. porcelaine.

Յայեր. } a. serville,

Յայերարայ. } grossier, vil,
commun.

Յայար. a. audacieux,
Յայաւառ. a. audacieux, hardi,
téméraire; adv. audacieusement,
tâmerairement, précipitamment,
au hasard, avec précipitation,
tête baissée, à corps perdu. avec
impétuosité; — *քաջութիւն*, courage
bouillant; — *խիզաբերել*, s'exposer
tâmerairement.

Յամաւառ. s. mar. croiseur de
première classe. [tion.

Յամաւի. s. distraction, dissipa-

Յամաւարակ. s. mar. croiseur.

Յամիլ. } va. promener, a-

Յամիցնել. } mener, faire mar-
cher ou parcourir, mener, con-
duire ça et là, rouler, trôler; *աչ-
քերը —*, promener, rouler les
yeux.

Յամիլ. vn. parcourir, se pro-
mener, rôder, flâner, trôler,
courir ou errer ça et là, rouler,
vagner, circularer; — *ընդ ծով եւ
ընդ ցամաք*, courir les mers et
la terre.

Յամում. s. l'action de parcou-
rir, circulation; agitation.

Յակեցնել. va. regarder; garder,
inspecter, surveiller.

Յակից. s. bot. jacinthe; minér.
hyacinthe. [acinthes.

Յակիքակապ. a. monté de hy-

Յակոբակ. s. bot. alkékege.

Յակարջի. s. balançoire, bran-
dilloire, escarpolette.

Յակապ. prép. pour, à cause,
en faveur de, pour l'amour de.

Յազալարձիլ. vn. se conduire d'une manière déréglée, se livrer à la débauche. [lés.]
Յաղածոյք. s. salaison, mets sa-
Յաղիլ. va. saler, assaisonner de sel.
Յաղթ. a. grand, démesuré, e-
 norme, gros, gigantesque; vaste,
 immense; fort, puissant. victo-
 rieux; beaucoup de, abondant,
 considérable. [omphe.]
Յաղթականար. s. arc de tri-
Յաղթական. a. triomphal, victo-
 rieux, triomphant; s. triom-
 phateur, vainqueur; — *իհերև*, vain-
 cre, triompher; — *կերպով*, tri-
 omphalement, victorieusement; —
կամար V. **Յաղթականար**.
Յաղթականապէս. adv. V. **Յաղ-
 րական կերպով**.
Յաղթահասակ. a. de grande
 taille, gigantesque, colossal.
Յաղթահարել. va. vaincre, pré-
 valoir contre; convaincre, con-
 fondre; opprimer, vexer.
Յաղթահարիչ. a. convaincant;
 oppressif. [oppression.]
Յաղթահարութիւն. s. défaite;
Յաղթամարմին. a. qui a un
 corps énorme, corpulent.
Յաղթանակ. s. prix du combat,
 palme, lauriers; triomphe, victo-
 ire; a. triomphant; — *աւ*, en
 triomphe; — *տանիւ*, obtenir un
 triomphe.
Յաղթանակել. va. triompher,
 remporter la victoire, l'empor-
 ter sur. [triomphateur.]
Յաղթանակող. s. triomphant,
Յաղթանդամ. a. membra, grand,
 gros. [seur.]
Յաղթանդամութիւն s. gros-
Յաղթանիւ. s. victoire.
Յաղթականձ, a. victorieux; —
կերպով, victorieusement.
Յաղթաջուր. a. qui a beaucoup
 d'eau.

Յաղթատր. a. qui aime à vaincre;
 qui aime les disputes.
Յաղթասիրել. vn. aimer à vain-
 cre; aimer les disputes.
Յաղթասիրութիւն. s. amour de
 la victoire, désir de vaincre: amour
 des disputes, esprit querelleur.
Յաղթաւոր. s. atout.
Յաղթել. va. vaincre, l'empor-
 ter sur, avoir ou prendre le des-
 sus, triompher de, surpasser,
 franchir; *արդիւններու* —, vain-
 cre, surmonter, franchir les obs-
 tacles; — *պատերազմի*, gagner
 la bataille; — *ցաւոյ*, surmonter
 son chagrin; *իւր կարծիքն յաղ-
 րեց*, son opinion a prévalu.
Յաղթեցուցիչ. a. qui fait vaincre.
Յաղթիւ. } s. vainqueur, tri-
Յաղթող. } ompheateur, a. tri-
 omphant, victorieux. [sment.]
Յաղթողաբար. adv. victorieuse-
Յաղթողական. V. **Յաղթական**.
Յաղթողածայն. a. d'une voix
 triomphante.
Յաղթութիւն. s. victoire, tri-
 omphe, succès, avantage, gran-
 deur, grosseur; — *ը տանիւ տա-
 նաւ*, remporter la victoire, être
 maître de la victoire, l'emporter
 sur, être victorieux; *կատարաւ*
 —, victoire décisive; — *կանգնել*,
 remporter une victoire.
Յաղթուիլ. vn. être vaincu.
Յաղթուիլ. V. **Յաղթող**; atout.
Յաղթուող. a. vaincu.
Յաղիչ. s. saleur.
Յաղուս. s. salaison. [gâter.]
Յաղկիլ. vn. se décomposer, se
Յանախ. a. fréquent, multiplié,
 répété; adv. fréquemment, souvent.
Յանախաբար. V. **Յանախ**. adv.
Յանախազոյն. adv. plus sou-
 vent, très souvent.
Յանախադուց. a. composé de
 plusieurs troupes, très nombreux.

Եանախաղէպ. a. qui a lieu souvent.
Եանախտկան. a. fréquentatif.
Եանախակի. V. **Եանախ** adv.
Եանախապատօս. a. où il y a souvent des cérémonies religieuses.
Եանախապատմութ. a. qui raconte souvent; dogmatique.
Եանախտեսն քլլայ. vn. voir ou se laisser voir souvent.
Եանախել. va. rendre fréquent; multiplier, augmenter, accroître, redoubler, grossir; fréquenter, hanter; vn. multiplier. augmenter, s'accroître, affluer.
Եանախեցնել. va. redoubler, accroître.
Եանախիք. V. **Եանախել.**
Եանախող. } s. qui fréquente,
Եանախորդ. } client, pratique; — *գանիլ*. achalander.
Եանախորիւն. } s. fréquence;
Եանախում. } grande quantité, grand nombre, augmentation, affluence, multitude, foule; fréquentation.
Եանախյր. a. longtemps; — *անտեք*, de longues années, durant des siècles infinis,
Եանառ. a. opiniâtre, obstiné, entêté, têtue; acharné, buté, tenace.
Եանառաբար. } adv. obstiné-
Եանառապէտ. } ment.
Եանառիլ. vn. s'opiniâtrer, s'obstiner, s'entêter, se mutiner; se buter, persister, insister, s'acharner.
Եանառոս. V. **Եանառ.**
Եանառաքիւն. s. entêtement, opiniâreté, obstination, mutinerie; acharnement, ténacité; — *քիւնք*, obstinément, avec opiniâreté.
Եանառօրէն. V. **Եանառաբար.**
Եանաբայր. adv. témérairement, courageusement.

Եանիլ. } vn. tarder, retarder,
Եանիտալ. } différer; attendre, patienter.
Եանիլ. } va. retarder, diffé-
Եանիցնել. } rer, surseoir, remettre.
Եանոյր. s. zool. antilope.
Եանօրդ. s. délai, retard.
Եանօյար. s. minér. ambre gris; bot. ambrette.
Եանօր. a. lent, tardif; adv. lentement, doucement.
Եանօրաբար. adv. lentement
Եանօրագնաց. a. qui marche lentement, avec lenteur; — a. s. tardigrades.
Եանօրոյն. adv. mus. larghetto.
Եանօրիկու. } V. **Եանօրախօս.**
Եանօրախօս. }
Եանօրանալ. V. **Եանիլ.** vn.
Եանօրաւործ. a. qui se remue lentement.
Եանօրապէտ. V. **Եանօրաբար.**
Եանօրապայ. a. à pas lents, d'un pas lent; — *ընթանալ*, marcher lentement, à pas comptés.
Եանօրքննաց. a. qui marche lentement; s. roulage.
Եանօրաքիւն. s. lenteur; retardation, retardement.
Եանօրօրէն. V. **Եանօրաբար.**
Եայ. s. huée; — *կարդալ*, — *յուել հայ հուլ ընել*, huer, pousser des huées. } **ձակիլ.**
Եայլակարծուց. V. **Եանկարծայ յու.** V. **Եայ.**
Եայնժամ. adv. alors, dans ce moment-là, en ce temps-là, à ce moment. } **temps-là.**
Եայնժամու. a. d'alors, de ce
Եայնկողյս. prép. adv. au delà, de l'autre côté; — *գերակոյն*, au delà du fleuve.
Եայտկոյս. prép. adv. au deçà, en deçà de, de ce côté; — *յայտկոյս*, çà et là.

Յայանաւարք. s. synaxaire; fig. légende.
Յայօ. a. évident, clair, manifeste; adv. évidemment, clairement, manifestement; — **տւնել,** déclarer, manifester, montrer ou déployer au grand jour, faire voir, trahir, exprimer, exposer, dénoter, signifier; — **զաւ,** se faire connaître, se montrer, paraître ou reparaitre au jour, éclater; — **է,** — **եղ է** il est évident, il est clair; **այս — ուրեմն է,** il est donc évident. [moire.
Յայազիր s. programme; mé-
Յայազոյն. } a. évident, appa-
Յայական. } rent; manifeste, clair, expressif, significatif.
Յայագրութիւն. V. **Յայազիր.**
Յայանախրատ. a. insulté en public; adv. en insultant publiquement; — **ընել,** insulter publiquement, devant tout le monde; — **ըլլալ,** être insulté, injurié publiquement. [անհաս.
Յայանիօ. s. indice; a V. **Յայ-Յայանկաս.** a. visible, évident
Յայանօան. a. expressif, significatif. [connu, célèbre.
Յայանուն. a. dont le nom est
Յայապատմւմ. a. raconté clairement, clair. [game.
Յայասեր. a. bot. phanéro-
Յայարար. a. déclaratoire, distinctif, caractéristique; s. démonstrateur; arith. denominator.
Յայարարագիր. s. exposé.
Յայարարելի. va. déclarer.
Յայարարութիւն. s. déclaration, manifestation, exposition, notification, exposé; manifeste; prospectus; affiche; — **ընել,** faire une manifestation.
Յայայանդիման. prép. devant, en face, en présence; adv. V. **Յայնապէս;** a. évident, appa-

rent; — **տւնել,** mettre en évidence.
Յայայանդիմանութիւն. s. évidence, notoriété; — **բերանք,** évidemment.
Յայանաբան. a. qui éclaire; clair, évident, expressif.
Յայանաբանի. va. rendre clair, éclaircir, expliquer, mettre en évidence.
Յայանաբանութիւն. s. éclaircissement, explication.
Յայանար. V. **Յայնապէս.**
Յայանարքա. a. déclaré, publié, annoncé, solennel; adv. clairement, distinctement, hautement; — **վկայութիւն,** témoignage éclatant; — **խօսիլ,** parler ouvertement. [պէս.
Յայնազոյն. V. **Յայնա-Յայնական.** V. **Յայական.**
Յայնանախաս. V. **Յայանախաս.**
Յայնապէս. adv. clairement, évidemment, manifestement, nettement, notoirement, expressément, hautement, publiquement, visiblement, ouvertement, à découvert, sans masque, sans voile.
Յայնակելի. a. en vue, apparent, évident, public.
Յայնի. va. manifester, déclarer, exprimer, expliquer, exposer, énoncer, communiquer; découvrir, révéler, dévoiler, déceler, démasquer, déterrer; notifier, signifier, dénoter; **իր մտքը՝ իր կարծիքը —**, manifester ses intentions, sa pensée, se prononcer.
Յայնի. a. évident; manifeste, clair, notoire, apparent, explicite, net. visible, reconnaissable, connu; adv. V. **Յայնապէս;** — **է,** il est clair, il est évident.

այնցիկ. a. énonciatif.
այնուսքիւն. s. manifestation,
énonciation; dévoilement, déce-
lement; révélation, Apocalypse;
épiphanie, jour des rois.

այնուիլ. vn. paraître, se ré-
véler, se dévoiler; s'exprimer.

այրառ. a. lascif, obscène, im-
pudique, lubrique, impudent,
convoiteux, immodeste, déshon-
nête, effronté; adv. impudem-
ment, impudiquement, lubrique-
ment, immodestement, effronté-
ment.

այրաստարաց. a. qui a un air
impudent, effronté.

այրատեսիլաց. a. qui a un
regard impudique, lascif.

այրասանալ. } vn. se conduire
այրասիլ. } impudiquement,
être lascif.

այրատեսիլ. V. Այրատես-
իլաց.

այրատեսիլան. s. impudence,
impudicité, obscénité, lubricité,
lasciveté, déshonnêteté, immo-
destie, effronterie. [nence.

անգ. s. rime, cadence, dési-
gnification. V. Անգոյր.

անգաստիծ. s. rimeur.

անգաւոր. a. rimé.

անգիլ. } va. terminer, fi-
անգիլցնիլ. } nir.

անգիլ. vn. se terminer, finir;
se terminer. aboutir à, tendre à,
parvenir, se réduire, être réduit,
résulter, avoir pour résultat.

անգուցանիլ. va. attirer, s'at-
tirer, captiver, charmer, enga-
ger, entraîner, attacher; calmer,
apaiser.

անգուցիկ. a. attrayant, atti-
rant, engageant, insinuant.

անգիլցնիլ. va. reposer, don-
ner du repos. [ser.

անգիլիլ. vn. cesser, se repo-

Յանդգնաբար. } adv. audace-
Յանդգնազոյն. } usement, té-
mérairement, hardiment.

Յանդգնախօս. a. qui parle au-
dacieusement.

Յանդգնիցնիլ. va. rendre auda-
cieux, enhardir.

Յանդգնիլ. va. avoir l'audace,
la hardiesse ou le courage de,
oser, s'enhardir.

Յանդգնութիւն. s. audace, té-
mérité, arrogance, présomption,
hardiesse; -- Բռնալ. V. Յան-
դրգնաբար.

Յանդգնօրէն. V. Յանդրգնաբար.

Յանդիման. prép. adv. devant,
en présence, en face de, vis-à-vis
de, à la face de, à la vue de;
դէմ —, face à face; — ամբ-
նայն աշխարհի, en face de tout
l'univers. [reproche.

Յանդիմանագիր. s. lettre de
Յանդիմանախօս. a. qui parle
en face, en présence.

Յանդիմանակամ. a. de reproche.

Յանդիմանակաց. a. qui reste
devant ou en face, présent.

Յանդիմանամեծ. a. qui re-
pousse les reproches, insolent.

Յանդիմանատր. a. grognon,
acariâtre.

Յանդիմանիլ. va. gronder, re-
procher, réprimander, repren-
dre, gourmander, invectiver,
bougonner.

Յանդիմանիկ. } s. qui repro-
Յանդիմանող. } che, grondeur.

Յանդիմանութիւն. s. reproche,
remontrance, réprimande, ré-
préhension, invective, gronderie.

Յանդիմանուիլ. vn. être grondé.

Յանդուզն. a. audacieux, témé-
raire, arrogant, hardi, résolu,
déterminé; adv. audacieusement,
hardiment, témérairement; à
corps perdu.

Յանքրահ. adv. injustement, iniquement, à tort.

Յանկ. V. **Յանգ.**

Յանկարծ. adv. subitement. soudainement, à l'improviste, tout à coup, inopinément, soudain, au dépourvu; — *եթէ* si par hasard.

Յանկարծաբաղխ. a. jailli soudainement.

Յանկարծազիւ. a. trouvé par hasard, soudainement. [adv.

Յանկարծազոյն. V. **Յանկարծ.**

Յանկարծազործ. a. qui se fait subitement

Յանկարծադէպ. a. qui se rencontre à l'improviste, inattendu, inopiné, imprévu, inespéré, fortuit, accidentel. [prise.

Յանկարծադիպօւրիւն. s. sur-

Յանկարծաբափ. adv. tout à coup, subitement, précipitamment, impétueusement, rapidement. [teur.

Յանկարծախօս. s. improvisa-

Յանկարծախօսել. vn. improviser. [provisation.

Յանկարծախօսութիւն. s. im-

Յանկարծածագ. a. qui éclôt, qui paraît tout à coup.

Յանկարծածիւն. a. qui est né tout à coup, inopinément.

Յանկարծական. a. inopiné, imprévu, inattendu.

Յանկարծակի. V. **Յանկարծ.** adv. — *է զալ*, être surpris.

Յանկարծահաս. a. qui arrive inopinément, imprévu, inattendu.

Յանկարծահառ. a. qui est mort subitement; s. mort subite; — *ըլլալ*, mourir subitement, d'une mort subite.

Յանկարծիքեկեղ. a. qui se fait voir subitement.

Յանկարծոյն. } V. **Յանկարծ.**

Յանկարծուտ. } adv.

Յանկարծօրէն. }

Յանկերգ. s. refrain.

Յանկուցանել. etc. V. **Յան-**

զուցանել. etc.

Յանկչիլ. V. **Յանգչիլ.**

Յանձանձոց. s. soin, sollicitude; gestion, expédition.

Յանձանձել. va. soigner, avoir soin, entretenir; gérer, gouverner, régler, traiter, expédier.

Յանձանձիչ. } s. qui a soin,

Յանձանձող. } qui gère, gérant.

Յանձանձում. s. entretien.

Յանձնաժողով. s. commission; — *կարգել*, établir, nommer une

—; *անդամք* — *սլ*, les membres de la —.

Յանձնախումբ. s. comité.

Յանձնակառար. s. commission-

naire.

Յանձնապատան. a. présomp-

tueux, confiant, suffisant; — *ըլ-*

լալ, présumer trop ou avoir une

trop haute opinion de soi-même,

se fier trop, compter trop sur soi.

Յանձնապատանութիւն. s. pré-

somption, suffisance.

Յանձնապար. s. lettre d'ac-

ceptation.

Յանձնապահան. a. acceptable;

accepté, avoué.

Յանձն առնել՝ առնուլ. V.

Կնձն. [վարձֆ.

Յանձնառողքֆ. V. **Յանձնա-**

Յանձնառու. s. commissionnaire;

— *ըլլալ*, se charger.

Յանձնառութիւն. } s. accepta-

Յանձնառում. } tion, enga-

gement, consentement, charge;

— *թիւնց տեղք*, cahier de

charges. [(salaire).

Յանձնավարձֆ. s. commission

Յանձնարար. s. commettant.

Յանձնարարագիր. s. lettre de

recommandation.

Յանձնարարական. a. de com-

mission, de recommandation; — *ժո-*

գով, commission; s. — ou — քուղք, lettre de recommandation.
Յանձնարարեալ. a. recommandé, — Կամսկ, lettre — e.
Յանձնարարել. va. donner une commande ou un ordre; commissi-
 onner; recommander. [dable.
Յանձնարարելիք. a. recommand-
Յանձնարարողութեա. s. commission.
Յանձնարարութիւն. s. commis-
 sion, commande, reécommanda-
 tion; mission, mandat.
Յանձնել. va. confier à, remet-
 tre à, déposer entre les main,
 chez qn., mettre en dépôt.
Յանձնելիք. a. livrable.
Յանձնելիք. s. commande; — անել,
 faire une — .
Յանձնկայութիւն. s. acceptation.
Յանձնուած. a. confié, remis,
 déposé.
Յանձնուել. vn, se confier. se
 remettre; se rendre.
Յանձնում. s. livraison.
Յանսեակեան. V. Յանսեհեան.
Յանսեակեանութիւն. s. jan-
 sénisme.
Յանսեհեան. s. janséniste.
Յանց. s. faute, péché.
Յանցեակեան. a. coupable, sujet
 à pécher, à faillir.
Յանցանք. s. faute, tort, délit,
 crime, erreur, chut; Իմ — ովս,
 par ma faute, — քի իմն է, la
 faute n'est pas à moi: — քի իմն է,
 la faute est à moi; Իմ — ու է, c'est
 ma faute; — քի մէջ գործուել —
 գործել, commettre ou faire une
 faute, un crime, une erreur,
 transgresser, prévariquer, atten-
 ter, être coupable, avoir tort,
 pécher, faillir, manquer, violer,
 contrevenir.
Յանցապարս. a. coupable.
Յանցապարսութիւն s. culpa-
 bilité.

Յանցապարս. a. coupable, crimi-
 nel; — օրինաց, prévaricateur,
 transgresseur, violateur; Ինքզին-
 քը — ճանչնալ իմ — անուց խոս-
 ւողութիւն, s'avouer coupable.
Յանցաւորութիւն s. culpabilité.
Յանցեցուցիչ. V. Յանցուցիչ.
Յանցուցիչ. a. qui fait commet-
 tre une faute, un péché.
Յաօս. s. sacrifice fait aux idoles.
Յաօսածիւն. a. né d'un sacrifice.
Յաչաղանք. s. envie, jalousie,
 malveillance.
Յաչաղել. } vn. envier, être ja-
Յաչաղիլ. } loux de, voir d'un œil
 envieux; dénigrer par une basse
 jalousie, attaquer par malveil-
 lance. | malveillant.
Յաչաղեալ. a. envieux, jaloux,
Յաչաղութիւն. } V. Յաչաղանք.
Յաչաղում. }
Յապահով. a. sûr, assuré.
Յապաղանք. s. retard, délai,
 ajournement.
Յապաղել. } va. retarder,
Յապաղեցնել. } différer, ajour-
 ner; remettre, prolonger par des
 délais, surseoir, temporiser, pro-
 rogner, suspendre.
Յապաղեցնող. } a. qui retarde.
Յապաղեցուցիչ. }
Յապաղիլ. vn. tarder, retarder,
 se faire attendre. être en retard.
Յապաղիչ. a. qui retarde, pro-
 rogatif, suspensif.
Յապաղեալ. a. tardif, tempori-
 seur, retardataire.
Յապաղութիւն. } s retard, dé-
Յապաղում. } lai, tempori-
 sation, prorogation.
Յապալ. ան —, adv. après. ensuite.
Յապաւանք. s. retranchement,
 suppression, diminution.
Յապաւել. va. retrancher, éla-
 guer, rogner, réduire, diminuer,
 supprimer.

Շաքարահատ. V. **Շաքարահատի.**
Շաքարահատի. adv. à la hâte, à l'improviste.
Շաքար. a. favorable, propice, prospère, avantageux; réussi; — *կերպով*, avec succès.
Շաքարաբախ. a. chanceux, heureux.
Շաքարազոյն. a. le plus capable.
Շաքարակ. a. adroit, habile, capable. industriel, apte, intelligent; V. **Շաքար;** **Ջեմ.**
Շաքարակաբար. adv. adroitement, habilement, d'une manière habile, avec adresse.
Շաքարակալութիւն. s. habilité, adresse, dextérité, aptitude.
Շաքարածին. a. adroit, habile.
Շաքարապէտ. adv. avec succès.
Շաքարեցնել. va. faire réussir, faire prospérer, mettre en bon chemin, favoriser; agir, opérer, effectuer; — *առ*, faire réussir.
Շաքարի. vn. réussir, avoir du succès, prospérer. prendre, avoir un heureux succès, venir à bout, faire son chemin, atteindre son but, parvenir; չ—, ne pas réussir, manquer son coup, se casser le nez.
Շաքարուած. V. **Շաքարալին.**
Շաքարալին. s. réussite, prospérité, succès, chance; action, efficacité, vertu, force, — *բերք*, avec succès; sans peine.
Շաքարահատ. V. **Շաքարալին.** — *առ*, faire réussir.
Շաքար. s. successeur; a. suivant, postérieur, subséquent.
Շաքարաբար. adv. successive ment; consécutivement.
Շաքարակալ. a. successif, consécutif.
Շաքարակի. V. **Շաքարաբար.**
Շաքարացու. a. qui est destiné à être successeur.

Շաքարի. } va. faire succé-
Շաքարեցնել. } der; vn. succéder.
Շաքարի. vn. succéder, suivre, s'ensuivre.
Շաքարակ. a. qui succède.
Շաքարալին. s. succession, suite; — *աղերսից՝ երկու խմբերուց*, enchaînement de maux, de crimes; — *երկուց*, suite des affaires.
Շառաք. s. le devant; a. antérieur, préalable; adv. avant, devant, auparavant, préalablement; *ժամ ըն* —, une heure avant; — *քան*, avant; — *բերել*, produire, engendrer, déduire; apporter, alléguer, citer; — *առ*, provenir, dériver, émaner, résulter de, s'ensuivre, se produire; — *երթալ*, aller en avant, avancer, progresser, faire du progrès; *խոսքը* — *վարել*, continuer, poursuivre son discours, renouer la conversation; — *խոսալ*, marcher en avant.
Շառաք. interj. en avant!
Շառաքաբանակ. V. **Մզի.**
Շառաքաբան. s. préface, prologue, avant-propos, préambule, prélude, prolegomènes,
Շառաքաբանի. vn. parler le premier; faire une préface, une introduction. [առաքան.
Շառաքաբանալին. V. **Շառաքալին.**
Շառաքալին. V. **Շառաքալին.**
Շառաքալին. a. assis sur le premier siège, à la première place; s. président; — *ք* s. préséance, primauté, première place, la place d'honneur.
Շառաքալի. vn. provenir.
Շառաքալե. a. qui sait d'avance, qui sait l'avenir, prescient.
Շառաքալալին. s. prescience. [vant.
Շառաքալի. s. écrit auparavant.

առաջագիւ. a. trouvé aupa-
 avant. [avant.
 առաջագնաց. a. qui est allé
 առաջագոյն. a. antérieur,
 précédent, préalable; adv. avant,
 auparavant, précédemment, an-
 térieurement, primitivement. d'a-
 vance, à l'avance; ci-devant; —
 շահ, avant; ի յառաջագունէ, à
 priori.
 առաջադէմ. a. avancé, pro-
 gressif; adv. en avant; — է. il
 est avancé, il est avancé dans
 ses études; — ինքի, V. Յառա-
 ջադիմել.
 առաջադիմական. a. de pro-
 grès, progressiste.
 առաջադիմանայ. vn. avan-
 cer, s'avancer, faire des pro-
 grès, progresser.
 առաջադիմատւ. a. amou-
 reux de progrès, progressiste.
 առաջադիմատիրութիւն, s.
 amour du progrès
 առաջադիմել V. Յառաջա-
 դիմանայ.
 առաջադիմութիւն. s. progrès,
 avancement; — ընել, faire des
 progrès [posé.
 առաջադիր. a. mis devant, pré-
 առաջադրել. va. mettre de-
 vant; proposer; vn. se proposer,
 projeter, former le dessein.
 առաջադրութիւն. s. propo-
 sition; projet, dessein.
 առաջախաղաց. a. qui va en
 avant; progressif.
 առաջախաղացութիւն. s. a-
 vancement.
 առաջախոհ. a. qui pense au-
 paravant; prémédité.
 առաջախոհութիւն. s. délibé-
 ration préalable, médiation.
 առաջախօս. a. qui dit aupa-
 ravant, qui prédit. [diction.
 առաջախօսութիւն. s. pré-

Յառաջածագ. a. résultant.
 առաջածանօթ. a. connu d'a-
 vance.
 առաջաձիլ. va. promouvoir.
 առաջածաքքիւն. s. promo-
 tion, production.
 առաջակամ. a. prédisposé.
 առաջակամութիւն. s. pré-
 disposition, prédilection.
 առաջակառոյց. a. construit
 auparavant.
 առաջակառար. a. fini avant.
 առաջակարգ. a. établi d'avance.
 առաջակաց. a. qui se tient
 aux premiers rangs, principal.
 առաջակողմ. s. le devant, le
 côté du devant.
 առաջախոյսաց. a. prévoyant;
 — ըլլալ, prévoir.
 առաջահաս. a. arrivé aupa-
 ravant; — սքսիւ, prérogative,
 privilège.
 առաջահաստ. a. qui a cru,
 qui a prêté foi auparavant.
 առաջահոգաց. V. Նախահոգ.
 առաջածայն. a. qui prédit;
 qui est prédit.
 առաջածայնել. vn. prédire.
 առաջածգութիւն. s. promo-
 tion, avancement.
 առաջամասն. } s. pri-
 առաջամասնութիւն. } vilège,
 prérogative.
 առաջամասոյց. a. qui s'a-
 vance, qui s'offre, empressé; con-
 current.
 առաջամարտ. s. escarmouche;
 escarmoucheur.
 առաջամարտիկ. s. escarmou-
 cheur, agresseur, champion.
 առաջամիտք ըլլալ. vn. offrir,
 donner de bon cœur; être plein
 d'ardeur, de bonne volonté,
 s'empresser.
 առաջամուխ. adv. en se pous-
 sant en avant, en avançant.

Յանաթանուս. a. qui entre au-
 paravant.
Յանաթանոսիք. s. bonne
 volonté, empressement, zèle.
Յանաթանայ. vn. avancer, s'a-
 vancer, aller en avant, aller de-
 vant, précéder; avancer, faire
 des progrès. [vance.
Յանաթանկա. a. envisagé d'a-
Յանաթանաշ. s. celui qui est
 aux avant-postes, sentinelle;
 avant-garde; — դէտ, vigie.
Յանաթանահես. s. préserva-
 tif, précaution; avant-garde; a.
 preservatif. [paravant.
Յանաթանասուտ a. raconté au-
Յանաթանաց. } a. prédit.
Յանաթանացեալ. }
Յանաթանացալիք. s. pré-
 diction. [սեղծ.
Յանաթանահոյ: V. նախա-
Յանաթանասեղ. a. qui tra-
 vaille le premier.
Յանաթանել. V. Յանաթանայ.
Յանաթանես. a. prévoyant; —
 դուռնիքիւն: prévoyance; — ար-
 ար, prévoir.
Յանաթանեսուսիք. s. prévo-
 yance, prévision.
Յանաթանոսիք. V. Յանա-
 ջողիմուսիք. arith. progrès
 sion.
Յանաթանցիւ. } a. avancé.
Յանաթանցած. }
Յանաթանցող. a. qui avance.
Յանաթանցոյց. a. qui montre
 d'avance; montré d'avance.
Յանաթանցում. s. avancement.
Յանաթանցոր. a. ventru.
Յանաթանցակա. a. qui se con-
 naît d'avance.
Յանաթանոսիք. s. prescience.
Յանաթանախան. a. de progrès,
 progressiste.
Յանաթանախոր. a. amoureux
 de progrès, progressiste.

Յանաթանի. vn. avancer, s'a-
 vancer, faire des progrès, pro-
 gresser.
Յանաթանոսիք. s. progrès,
 avancement; — շնոր, faire des
 progrès.
Յանաթան. vn. précéder, devan-
 cer, prendre le devant; avancer,
 s'avancer, aller en avant.
Յանաթանցիւ. va. avancer, faire
 avancer, pousser en avant, pou-
 ser, accélérer.
Յանաթանցիւց. a. précédent,
 préalable; s. avant-coureur, pré-
 curseur; — արար, courir devant,
 être précurseur de.
Յանաթանիմայ. a. offert au para-
 vant; s. le premier don, prémices.
Յանաթանիւց. a. prévoyant.
Յանաթանադանոսիք. } s. a-
Յանաթանադան. } vancement, progrès.
Յանաթանոսիք. s. prédiction.
Յանաթանոսիք. V. Յանա-
 ջանոսիք.
Յանաթանում. adv. d'abord.
Յանաթան. adv. en avant.
Յանաթան. s. devancement.
Յանաթանու. adv. de devant.
Յանաթանոսիք. V. Յանա-
 ջանոսիք.
Յանել. va. tendre, allonger;
 pousser, enfoncer, attacher, fixer;
 աչքերը —, fixer ses regards sur,
 avoir les yeux collés sur, regarder
 fixement.
Յանել. vn. tendre ou avancer
 la tête pour regarder; se fixer à,
 fixer ou attacher son attention
 sur, s'arrêter à.
Յանելի. vn. s'élever, se lever,
 se relever; se réveiller; ressus-
 citer, revenir à la vie, revivre.
Յանում. V. Յանել.
Յանիլ. } s. bot. jasmig.
Յանիլի. }

Յասպի. } s. minér. jaspe.
Յասպիս. }
Յասպի. s. fond; pavé; plan-
 cher; le sol; — գրասյ, lit.
Յասպիաբուրդիս. a. qui croît,
 qui pousse bien droit (arbre).
Յասպիազիծ. s. plan; գրասյ
 ղը — ը հանել, tracer, lever le
 — d'une ville; — սպիտակ-
 քիսն, le — d'une tragédie.
Յասպիանկ. s. plan.
Յասպիանամ. s. plancher.
Յասպիանր. a. qui a un fond;
 pavé.
Յասպիկ. vn. mettre au niveau
 du sol, raser, ruiner de fond en
 comble; paver.
Յասպիկի. s. qui rase, qui dé-
 truit; paveur.
Յասպիու. s. javage.
Յասպիկի. va. tailler la vigne,
 les arbres, élaguer, serpiller, é-
 brancher.
Յասպիանոթիւն. s. idiotisme.
Յասպար. V. **Յասպարտ.**
Յասպարուտար. s. allocation.
Յասպիանի. V. **Յասպի.**
Յասպանայ. va. être approprié.
Յասպանի. a. allouable, ap-
 plicable.
Յասպանիո. V. **Յանկանան.**
Յասպանիոկ. va. caractériser.
Յասպանօսկանի } a. carac-
Յասպանօսկանիս. } téristique.
Յասպանօսն. } s. indice, carac-
Յասպանիո. } tère; a. carac-
 téristique.
Յասպանօկ. V. **Յասպանիոկ.**
Յասպանանամ. a. raconté en
 détail, détaillé, circonstancié.
Յասպարտ adv. proprement,
 particulièrement, spécialement.
Յասպանայ. a. alloué; appro-
 prié; s. gram. nom qui est dé-
 terminé par un complément au
 génitif.

Յասպարու. s. allocation.
Յասպանի. va. approprier;
 allouer.
Յասպանիցի. a. qui approprie;
 s. gram. complément au génitif
 ou complément déterminatif.
Յասպիսիս. s. propriété, par-
 ticularité, caractère particulier;
 — լեզուի, le génie d'une langue.
Յասպ. s. serpe.
Յասպիկ. s. serpette.
Յասպի. a. propre, spécial, spé-
 cifique, particulier, privé; sépa-
 ré, isolé, seul; V. **Յասպանի.**
Յար. a. conforme; — երկուսն,
 tout à fait pareil;
Յարաբերական. a. relatif, ana-
 logique; — գրքերու, pronom
 relatif. [cédent.
Յարաբերայ. a. gram. anté-
Յարաբերաբի. s. relation,
 rapport, analogie; — սահման,
 avoir des rapports, des relations
 avec.
Յարաբարի. V. **Մասարաբար.**
Յարաբարի. a. qui croît, qui
 pousse toujours, toujours renais-
 sant. [leil.
Յարագի. vn. exposer au so-
Յարագրի. a. toujours excité.
Յարաբի. a. adjacent.
Յարաբի. va. mettre ou placer
 auprès, ajouter, mettre en regard.
Յարաբարիս. s. apposition;
 réunion, combinaison.
Յարազար. a. toujours gai,
 joyeux.
Յարազարի. a. toujours jo-
 yeux, toujours verdoyant.
Յարազոյ. s. alliage.
Յարազար. a. toujours bar-
 bouillé, souillé.
Յարաբարի. } a. qui vole, qui
Յարաբարից. } voltige toujours.
Յարամու. a. à toute heure,
 toujours.

Գարալտզ ա. qui lâche toujours; s. vampire.
 Գարաժիժանդ. a. toujours riant.
 Գարաճոյ. a. agrégé.
 Գարաճոյ. a. qui coule toujours.
 Գարաճուփ. a. toujours ondulé ou agité.
 Գարախախ. a. toujours suspendu; — աւր. épée — e.
 Գարալայ. a. qui reste toujours, stable, permanent, perpétuel; adv. constamment, perpétuellement.
 Գարախալալայ ou Գարալալալի. V. Տնեի Մասնակցանայ.
 Գարալայուրիսի. V. Մասնակցանայի.
 Գարալաւոր. s. passé indéfini (անցեալ անորոշ).
 Գարալաւորձանալ. a. paradoxal.
 Գարալից. a. cohérent, attaché, joint, joignant, connexe, aboutissant, contigu; accessoires; — ք, les accessoires.
 Գարալոճ. a. toujours battu.
 Գարալիցուկան. a. adhésif.
 Գարալիցապէս. adv. conjointement; accessoirement.
 Գարալիցի. va. conjoindre, joindre, lier.
 Գարալիցի. vn. se joindre, s'unir.
 Գարալիցուրիսի. s. adhésion, cohérence; — ք. ապաւորուող, association d'idées.
 Գարաձայն. a. mus. diatonique; — ձայնաբան, gamme — .
 Գարաձգի. va. continuer, prolonger, faire durer.
 Գարաձգուրիսի. s. prolongation, continuation, durée; chim. affinité.
 Գարաձից. a. prolongé, continu, continué. [ébranlé].
 Գարաձոճ. a. toujours oscillé ou oscillant.
 Գարաձոճան. s. toujours croissant.
 Գարալիւրանիսի. s. chim. cohérence.

Գարաւեց. a. permanent.
 Գարաւաւ. a. très solide.
 Գարաւալ. vn. se perpétuer, continuer, se poursuivre; s'ajouter, se joindra.
 Գարաւանակի. V. Գարաւորի.
 Գարաւանակ. a. dénominatif; concret; s. paronyme.
 Գարաւանակիսի. s. dénomination; peronomasie.
 Գարաւորձ. a. qui se remue toujours, toujours en mouvement.
 Գարաւոր. } a. gram. grec-
 Գարաւորանայ. } que, péri-
 Գարաւորուի. } mène, paro-
 xyton.
 Գարաւորից. a. alisé, alisé.
 Գարաւորից ընի. va. amener partout avec.
 Գարաւորուի. s. paraphrase.
 Գարաւորայ. s. paraphrase, paraphraseur.
 Գարաւի. va. paraphraser.
 Գարաւորիսի. s. paraphrase.
 Գարաւի. } V. Մասնակցանայի.
 Գարաւիւի. }
 Գարաւիւի. vn. persévérer dans, avoir de la persévérance, se maintenir, persister; durer, subsister.
 Գարաւիւանիսի. } s. persévérance,
 Գարաւիւանի. } force, assiduité. [paradigme].
 Գարալոյց. s. exemple, modèle.
 Գարալոյցի. V. Մասնակցանայի.
 Գարալոյցի. } a. toujours en
 Գարալոյցիսի. } changement, toujours changeant.
 Գարգ. s. prix, valeur; estimation; estime, considération, cas, crédit, mérite; titre, aloi.
 Գարգալի. } a. plein de respect,
 Գարգալից. } respectueux.
 Գարգալիսի. a. respectueux
 Գարգալան. a. respecté, respectable.

Եարգանք. s. estime, respect, considération, égard, vénération, déférence, révérence, honneurs, compliments.

Եարգաւար. a. estimé, précieux.

Եարգելի. va. estimer, respecter, porter du respect à, considérer, faire cas, faire grand cas de, honorer, vénérer; apprécier, attacher du prix, faire valoir.

Եարգելիք. a. vénérable.

Եարգի. a. estimable, respectable, honorable, précieux; de bon aloi; — *բարձրագոյն*, maternelle courante.

Եարգող. a. appréciateur.

Եարգոյ. V. **Եարգի**.

Եարգութիւն. V. **Եարգանք**.

Եարգուիլի. vn. être honoré ou respecté, être estimé ou vénéré.

Եարգուցի. V. **Եարգի**.

Եարց. s. paille; — *արջ ճիւղիկ* *պատկ*, empaillé.

Եարց. s. ajustement, ornement; ordre, arrangement.

Եարցաւորի. a. couleur de paille. d'une couleur pâle.

Եարցալից. a. plein de paille; — *արջալից*, paillassé. (paille.

Եարցածածոնի. a. couvert de **Եարցանկեղալի**. s. paillassé.

Եարցաւոր. s. pailler.

Եարցառաւոր. s. bauge.

Եարցապատ. a. entouré de paille; empaillé.

Եարցաւորացի. s. paillant, marchand de paille.

Եարար. a. ajusté, arrangé, poli, propre; orné, embelli.

Եարարանք. s. toilette.

Եարարելի. va. ajuster, mettre en ordre, apprêter, préparer, arranger, polir, dresser, façonner; disposer, accommoder, accorder; orner, parer, embellir; faire, rendre; — *արարելի*, pré-

parer, apprêter le couvert; — *արարելի տնտեսութիւն*, faire le lit, la chambre; — *արարելի*, faire, arranger les cheveux.

Եարարիլ. a. qui met en ordre, qui arrange, qui orne; s. ordonnateur, ajusteur, moucholette.

Եարարանիլ. vn. s'ajuster, s'orner, se parer, s'embellir.

Եարարանք. s. arrangement, ajustement, accommodement; embellissement.

Եարարանց. V. **Եարար**.

Եարարող. s. voie lactée.

Եարի. va. attacher, joindre, annexer, lier, unir; ajouter, rapprocher; attribuer, prêter, imputer; agréger.

Եարիալից. s. action de joindre, d'ajouter, annexer.

Եարիալից. s. parodie.

Եարսկի. adv. tout étoilé, en étoile.

Եարիլ. vn. s'attacher, se joindre, adhérer, se fixer; fig. s'attacher, adhérer, être du parti de qn., prendre son parti; *արիլիս* —, s'attacher à qn., se mettre à son service, embrasser son parti, se ranger de son parti ou sous sa bannière, sous son drapeau, se réunir sous lui; *արիլիս*, se ranger à un parti, l'embrasser; *արիլիս* —, se rallier à une opinion, se ranger à un avis, l'adopter.

Եարի. s. toit, toiture; fig. toit, abri, maison; étage; — *բարձր*, sous le toit, à l'abri, à couvert; — *արիւնքի տակ*, demeure.

Եարիաւորի. s. appartement.

Եարիաւորի. a. qui demeure sous le toit.

Եարիածածոնի. a. couvert d'un toit; adv. sous le toit, à couvert, à l'abri.

Յարկակից. a. qui demeure sous le même toit, dans la même maison.
Յարկանք. a. d'étage; չորս —, de quatre étages.
Յարկաօրհնար. s. toiture.
Յարկանր. a. couvert d'un toit; à étages. [de trois étages.
Յարկանք. a. d'étage; երեք —,
Յարկել. va. couvrir d'un toit; couvrir.
Յարկիկ. s. petit toit, bicoque.
Յարկիչ. } s. couvreur.
Յարկանք. }
Յարձակիլ. vn. assaillir, attaquer. donner l'assaut, livrer un assaut, aller, monter à l'assaut; s'élaner, se lancer. se jeter; մտնել վրան —, attaquer qu.; կրթող վրայ —, se saisir.
Յարձակիչ. a. agressif.
Յարձակող. s. assaillant.
Յարձակողական. a. offensif, agressif.
Յարձակում. s. assaut, attaque; առնուլ յարձակման, prendre d'assaut.
Յարժար. a. convenable, propre, à propos, ajusté, adapté, comode; qui a des dispositions, apte.
Յարժարագրական. a. syntaxique.
Յարժարագրել. va. écrire bien, accorder.
Յարժարագրաբան. s. syntaxé.
Յարժարադրաբան. s. justesse.
Յարժարակն. V. Յարժար.
Յարժարակառուց. s. choeur.
Յարժարում. V. Յարժարաբան.
Յարժարել. } va. adapter,
Յարժարեցել. } ajuster, approprier, faire cadrer, accommoder, accorder, conformer, arranger, appliquer, mettre en harmonie, assortir.
Յարժարիլ. vn. convenir, s'adapter, cadrer, être d'accord,

s'accorder avec, s'assortir, correspondre, répondre à, s'accommoder, se conformer, se rapporter à, faire le pendant de, être bien assorti. [sortissant.
Յարժարող. a. accommodant, as-
Յարժարաբան. } s. convenance,
Յարժարում. } ajustement;
 accommodement, proportion, harmonie, accord, rapport, analogie; aptitude, disposition.
Յարժարեցել. V. Յարժարել.
Յարժիլ. vn. s'enraciner.
Յարժական. a. relatif, corrélatif.
Յարժականաբան. s. relation, corrélation.
Յարժիլ. vn. appartenir, concerner, regarder.
Յարժնաբան. s. corrélation.
Յարժ. s. adhérent. [tion.
Յարնյց. s. débordement, inonda-
Յարնաբան. s. action de se lever, de se relever; resurrection; fig. enflure, fierté; — առնել, ressusciter.
Յարնում. s. adhérence, union; fig. adhérence, attachement; phys. agrégation.
Յարնացել. va. faire lever, relever; réveiller; ressusciter; soulever, exciter; faire révolter; élever, dresser. ériger, construire; թշնամիք —, susciter des ennemis.
Յարնից. a. qui ressuscite.
Յարնանու. V. Յարնանա.
Յարնակառի. a. privé de prétentions.
Յարնակից. } a. plein de
Յարնակաց. } prétentions.
Յարնելիլ. vn. prétendre, avoir de la prétention.
Յարնեա. a. prétentieux.
Յարնեաբան. s. prétention.
Յարնեակ. s. ànon, bourriquet.
Յարնեակառ. a. d'ànon.

Եւսեմ. etc. V. **Եւսեմ.** etc.
Եւսեմագիր. s. supplément.
Եւսեմագիր. a. s. affixe, additif.
Եւսեմակ. s. ajoutage, ajoutoir.
Եւսեմակոյն. a. augmentatif.
Եւսեմի. V. **Եւսեմայ.**
Եւսեմի. a. additif, supplémentaire.
Եւսեմաճ. V. **Եւսեմաւծ.**
Եւսեմաւծ. } s. ajout-
Եւսեմաւծարից. } tage, ad-
dition, addenda, supplément, ap-
pendice, insertion; surcroît, aug-
mentation, excédant; — *զ սր-
կայիտ,* excréments.
Եւսեմաւծակոյն. a. addition-
nel, supplémentaire. [ment.
Եւսեմաւծիկ. s. petit supplé
Եւսեմայ. va. ajouter, joindre,
adjoindre, insérer, intercaler;
augmenter, accroître; addition-
ner; *Եւսեմայի զէ վարձքը* —, aug-
menter un domestique.
Եւսեմաւ. s. arith. addition.
Եւսեմաւ. V. **Եւսեմաւծ.**
Եւսեմ. etc. V. **Եւսեմ.** etc.
Եւսեմագեղ. sf. belle comme une
fée. [hour; fig. très belle.
Եւսեմահար. sf. nymphe, fée,
Եւսեմօրհայ. a. de tous les
jours, éternel, perpétuel.
Եւսեմ. a. perpétuel, éternel;
immortel; adv. toujours, éternel-
lement, perpétuellement.
Եւսեմաբար. V. **Եւսեմ.** adv.
Եւսեմակոյն. V. **Եւսեմ.** a.
Եւսեմացայ. vn. se perpétuer,
s'immortaliser, subsister; V.
Մօտօքնաւորի.
Եւսեմացայ. V. **Եւսեմ.** adv.
Եւսեմացեղ. V. **Եւսեմացեղ.**
Եւսեմարից. V. **Մօտօքնա-
ւորարից.**
Եւսեմ. a. adv. V. **Եւսեմ;** plus
le plus, beaucoup plus, davan-
tage; plutôt, d'autant plus; — *զի,*
surtout.

Եւսեմագր. } a. toujours
Եւսեմագրահ. } joyeux; tou-
jours verdoyant.
Եւսեմագրաց. V. **Մօտօքնաց.**
Եւսեմահր. a. très étonnant,
admirable, merveilleux.
Եւսեմացայ. V. **Մօտօքնա-
ւորի.** [**Եւսեմ.** a.
Եւսեմ. **Եւսեմակոյն.** a. V.
Եւսեմահար. V. **Եւսեմա-
հար.** [mémemorable.
Եւսեմաբար. a. à jamais
Եւսեմացայ. V. **Եւսեմացայ.**
Եւսեմացեղ. va. perpétuer,
éterniser, immortaliser.
Եւսեմակ. a. éternité; siècle;
vie; monde; adv. éternellement,
à perpétuité, toujours; — *ա յա-
ւանից,* aux siècles des siècles,
à tous les siècles, éternellement;
Եւսեմացեղ. —, vie future; —
ա յաւանից, durée du monde.
Եւսեմաբար. } adv. eter-
Եւսեմակոյն. } nelle-
Եւսեմակոյնօրէց. } ment.
Եւսեմակոյնացայ. }
Եւսեմարից. a. établi dès le
commencement du monde, établi
à perpétuité, éternel.
Եւսեմակոյն. a. éternel, per-
pétuel; — *ն.* l'Éternel.
Եւսեմակոյնարից. s. éter-
nité. [ravier, à usurper.
Եւսեմակոյն. a. qui aime à
Եւսեմակոյն. va. ravir, enlever,
emporter, usurper, empiéter, en-
vahir, rapiner, piller; *սիրտը* —,
enlever, captiver le cœur; *սիրտը*
—, ravir, charmer, enchanter,
saisir l'imagination.
Եւսեմակոյն. vn. être ravi, en-
levé; — *սիրտը.* s'extasier.
Եւսեմակոյն. a. ravissant, usur-
pateur. [ravissant, rapace.
Եւսեմակոյն. s. a. ravisseur,
Եւսեմակոյնարից. s. ravisse-

ment, enlèvement, rapine; usurpation, envahissement, empiétement; rapacité; extase; — *հեռացողի տեղի* V. *Սեռառուցի*; — ou — *մտաց*, extase, transport; *մեռանի ի* —, livrer au pillage.

Յաժօսանի ի ի V. **Յաժօսանի ի**: **Յաժաւցանի** va. étancher, apaiser la soif, désaltérer; épuiser.

Յաժի ի vn. s'éteindre.

Յաժափքու արքայ, քաղի: aller, marcher à quatre pattes; fig. patauger.

Յաժրանայ vn. se blaser, être blasé, dégoûté, se lasser.

Յաժրանի V. **Յաժրու ի ի**.

Յաժրացանի va. blaser, souler, dégoûter.

Յաժրացուցիչ a. qui blase.

Յաժրութիւն s. satiété, dégoût.

Յելուակ s. voleur de grands chemins, de grandes routes, brigand. [brigand.]

Յելուակաբար adv. comme un **Յելուակալու ի ի** s. brigandage.

Յելուարժ a. inopiné, imprévu; — ou — *տանու* adv. à l'improviste, tout à coup, inopinément, soudainement. [adv.]

Յեղախարժուս V. **Յեղախարժ**.

Յեղաւիտ a. inconstant, volage.

Յեղաւտութիւն s. inconstance.

Յեղանակ, etc. V. **Յեղանակ**, etc.

Յեղաօրօշի va. mettre sens dessus dessous, renverser, révolutionner, bouleverser, retourner; changer, convertir, intervertir, transformer.

Յեղաօրօշի vn. être bouleversé, être renversé; se transformer.

Յեղաօրօշութիւն ի s. bouleversement, évolution.

Յեղափոխ a. changeant, muable, variable; — *արկած* s. vicissitudes.

Յեղափոխական a. s. révolutionnaire.

Յեղափոխիչ va. changer, transformer, convertir; dégénérer.

Յեղափոխիչ a. s. révolutionnaire.

Յեղափոխութիւն } s. change-
Յեղափոխում } ment, conversion, transmutation, transformation; révolution, vicissitude.

Յեղիկակ s. solstice, les tropiques.

Յեղիկի va. répéter, redire, rabâcher, inoquer; changer, convertir, transformer; *սակարգ* —, dire, répéter plusieurs fois.

Յեղիկութիւն s. versatilité.

Յեղիկույ V. **Յեղիկի**.

Յեղիկուկ a. changeant; versatile, muable, variable, inégal, fragile, inconstant, volage.

Յեղիկում s. changement, conversion, mutation; répétition, redite.

Յեղուակ } V. **Յելու-**
Յեղուակալութիւն } **ակ**, **Յելուակալութիւն**.

Յեղույ va. changer, transformer; traduire; — *ի հայ արեւիկից*, traduire en arménien, en langue arménienne.

Յեղակ s. pivot, appuyoir.

Յեղակիտ V. **Յեղակիտ**.

Յեղարան s. appui, dossier, accoudoir; chevalet.

Յեղիկ s. pivot.

Յեղայ vn. s'appuyer, s'adosser; fig. s'appuyer, se reposer, mettre sa confiance, se fonder; *արանի* —, s'appuyer, s'accouder contre le mur; *հո. արեւիկը՝ հո. արեւիկը* —, s'adosser.

Յեղանդ adv. avant-hier.

Յեղույ va. monter, enchâsser; emboîter, encastrier; insérer, intercaler; — *մարդարիտ*, enlier une perle.

Յեւուս. s. monture, enclaspure, emboîture, encastrement; insertion: intercalation.

Յեւուս. s. pierre ou meule à aiguiser, affûtoir.

Յեւուսար. a. aiguise; առ-սիր —, glaive tranchant.

Յեւուսարու. s. aiguiserie.

Յեւուսի. va. aiguiser, repasser, affûter, affiler, émeuler.

Յեւուսի. } s. aiguiseur, remou-
Յեւուսի. } leur.

Յե. prép. après, depuis, à la suite; — *սակաւաց*, peu de temps après, depuis peu; — *այսորիկ* *այնորիկ*, après cela, depuis ce temps-là, depuis; — *որս*, après quoi.

Յեւուսայ. a. suivant, postérieur.

Յեւուսիր. } s. post-scriptum.

Յեւուսրութիւն. } tum.

Յեւուսրի. va. endosser.

Յեւուսրմ. a. rétrocession; — *ակ-նարկ*, regard —. [récession]

Յեւուսրմութիւն. s. défection;

Յեւուսրմութիւն. s. rétrocession.

Յեւուսր. } a. s. rétro-

Յեւուսրական. } grade; réac-
tionnaire.

Յեւուսրելի. vn. rétrograder.

Յեւուսրմութիւն. s. réaction; rétrogradation.

Յեւուսրիցի. a. rétroactif.

Յեւուսրաց. a. rétrograde.

Յեւուսրացութիւն. s. rétro-gradation.

Յեւուսրահուր. V. **Յեւուսր.**

Յեւուսր. V. **Յեւուսրմութիւն.**

Յեւուսրաց. a. postérieur.

Յեւուսրե. s. arrière-point.

Յեւուսրելի. a. postérieur.

Յեւուսրի. va. rétracter.

Յեւուսրմութիւն. s. rétraction.

Յեւուսրաց. a. rétrospectif.

Յեւուսրելի. va. remettre, ajour-
ner, proroger.

Յեւուսրելի. } s. va. ajourne-
Յեւուսրելի. } ment, remise,
renvoi, prorogation.

Յեւուսրելի. s. suffixe.

Յեւուսրի. s. arrière-pensée.

Յեւուսրաց. s. celui qui reste
après, trainard; arriéré.

Յեւուսրելի. a. s. rétrograde.

Յեւուսրելի. va. rétrograder.

Յեւուսրելի. s. rétrograda-
tion; réaction.

Յեւուսրմութիւն. s. rétrogradation.

Յեւուսրմութիւն. s. post-scriptum.

Յեւուսրաց. a. qui recule,
rétrograde.

Յեւուսր. a. dernier, ultérieur, pos-
térieur; dernier, infâme, vil; der-
nier, extrême; — *ս*, la posté-
rité; — *կարծաւթիւն*, dernier
besoin; — *լքաւորութիւն*, af-
fraise pauvreté.

Յեւուսր. V. **Յեւուսրելի.**; — *զա-
լանի*, contrat. [par derrière.]

Յեւուսր. s. derrière; *յեւուսրելի.*

Յեւուսրաց. s. postérieur; *ի յեւ-
ուսրակէ;* à posteriori.

Յեւուսր. s. très vieux, vieill-
lard, décrépité. [vieillesse.]

Յեւուսրութիւն. s. arrière-vi-

Յեւուսրելի. s. derrière.

Յեւուսրելի. a. qui a péché après.

Յեւուսր. a. arriéré.

Յեւուսրելի. vn. être le dernier, ve-
nir le dernier, venir trop tard,
tarder, être en arrière; être
privé, dénué de, manquer de.

Յեւուսր. a. dernier, infâme; —
ս երեւիլի, ils se montrent les
derniers

Յեւուսրելի. vn. arrérager.

Յեւուսրութիւն. s. extrémité; der-
nier rang; postériorité.

Յեւուսր. prép. derrière, par der-
rière, de derrière; adv. après,
puis, ensuite, postérieurement,
ultérieurement; — *Յեւուսր յեւուսր*

послѣднѣмъ, puis, enfin, en dernier lieu, à la fin.

Յետյֆ. s. derrière, postérieur, fondement, cul, fesses, fessier; — *հարկուկ*, croupion.

Յետուս. prép. par derrière; adv. après, à la fin; a. derrière; — *կողմանի*, par derrière.

Յեաւ. adv. arrière, en arrière, derrière; — *դառնալ*, retourner sur ses pas, rebrousser chemin; — *ընդդէմ*. adv. en arrière; au contraire, à rebours, en sens contraire, dans un ordre inverse, à contre sens.

Յեռադարձ. adv. plus en arrière.

Յեռադարձականքի. s. rétroactivité.

Յեռադարձիչ. a. rétroactif.

Յեռակողմ. s. revers, derrière.

Յեռամիտ. a. insensé, pervers, lâche; arriéré, rétrograde.

Յեռահետակի. adv. en se montant par derrière.

Յեռոցնդէմ. V. **Յեաւ.**

Յեռոցնաց. a. rétrograde.

Յեռոցնացարի. s. rétrogradation.

Յեռակոծիլ. va rétracter, retirer (sa parole); vn. se dédire; se rétracter.

Յեռակոծութ. s. rétractation; — *ընել*, se rétracter, retirer sa parole.

Յերկուս. adv. d'hier.

Յերիւմբ. spl. inventions, arrangements.

Յերիւրիլ. va. ajuster, arranger, former, composer, assortir, combiner, assaisonner, façonner, inventer, controuver.

Յերիւրոյ. s. compositeur, auteur.

Յերկնուս. adv. du ciel. [tain.]

Յերկուակամ. a. douteux, incertain.

Յերկուամեայ. vn. douter, hésiter, balancer. [tion, incertitude.]

Յերկուեմ. s. doute; hésita-

Յից. a. appuyé; fig. appuyé.

Յիցանիտ. s. point d'appui.

Յիցամիտ. a. obstiné, tenace, constant

Յիցարան. } s. hospice d'a-

Յիցարանց. } liées, maison

Յիցարանի. } de fous, maison de santé, asile. [soutenir.]

Յիցնիլ. va. appuyer, adosser,

Յիցուլ. V. **Յիցարան.**

Յիմար. a. fou, fol, folle, insensé, aliéné, sot; *Յարազն* —, sot dément, à vingt-quatre, à trente-six états, au suprême degré.

Յիմարաբար. adv. follement, sottement, à la folie.

Յիմարաբոյժ. } s. aliéniste.

Յիմարապէ. } s. aliéniste.

Յիմարապետ. } a. de fou, d'a-

Յիմարամիտ. } lié; V. **Յիմար.**

Յիմարանց. V. **Յիցարան.**

Յիմարանցի. V. **Յիցարան.**

Յիմարապետի. s. surveillant ou gardien de fous.

Յիմարապետի. a. gardien en chef des fous.

Յիմարանի. V. **Յիցարան.**

Յիմարեցնիլ. va. rendre fou; faire devenir fou; fig. rendre fou; affoler, étourdir; charmer, enchanter.

Յիմարիլ. vn. devenir fou, perdre la raison, avoir l'esprit aliéné, avoir la raison égarée; — *սքանդ*, raffoler, se passionner follement pour.

Յիմարապետի. s. folie, sottise, aliéné, démence; *հաթ* — *իտակ*, esprit de vertige.

Յիմարապետի. sf. folie

Յիմարեց. s. cinquante jours depuis Pâques jusqu'à la Pentecôte.

Յիմարիլ. V. **Յիմարեցնիլ.**

Յիմարիլ. s. agenda.

Յիմարիլ. s. monument commémoratif.

իփօսար. } V. Տարա-
 փօս; տրափիւն. } յուր, Տարա-
 րայունափիւն.
 Իփօսագիր. s. album.
 Իփօսակ. s. souvenir, mémoire,
 commémoration; réminiscence,
 mention; mémorial; monument;
 — այ արժանի, digne de mé-
 moire, mémorable; — ը դարձել,
 garder le souvenir, la mémoire;
 է —, en mémoire de; — օր է —
 ասել, donner un souvenir; աս
 Իմի — է, en mémoire de moi;
 ազօս —, souvenir confus; — աս,
 par le souvenir; աս է — է,
 pour souvenir, pour servir de
 monument.
 Իփօսակագիր s. auteur de
 mémoires; mémoire, mémorial;
 mémorandum.
 Իփօսակագրափիւն. s. mémoire.
 Իփօսակալիր a. plein de sou-
 venir.
 Իփօսակուց. s. monument.
 Իփօսակալայր. s. lieu de sou-
 venir.
 Իփօսակարան. s. mémoire,
 mémorial; monument.
 Իփօսակար. a. dont on se
 souvient, dont on fait mention.
 Իփօսակի. va. mentionner;
 rappeler, faire mention de, citer.
 Իփօսակիթ. a. mémorable.
 Իփօսակափիւն. s. mention,
 citation; mémoire, commémora-
 tion, réminiscence, commémo-
 raiion, souvenir; — ընել, faire
 mention, mentionner. [précité.
 Իփօսայ. a. mentionné, susdit,
 Իփօի. vn. se souvenir, se res-
 souvenir, se rappeler; անուր
 չիմ յիշեմ, je ne me rappelle
 pas son nom, son nom na me
 revient pas; V. Տփօսակի.
 Իփօիփ. s. souvenir; mémoire,
 offrande.

Թիօցնի. va. faire souvenir,
 rappeler le souvenir, rappeler à
 la mémoire, rappeler; avertir.
 Թիօցնար. } s. celui qui fait
 Թիօցնիցի; } souvenir, qui
 rappelle le souvenir.
 Թիօր. s. qui se souvient.
 Թիօրափիւն. s. mémoire; V.
 Թիօս; — ը կարճ է, il a la
 — courte; աս — անի, il a la
 — heureuse.
 Թիօց. V. Թիօցի; — ընել. V.
 Թիօցասու ըլլալ.
 Թիօցասու. } a. qui dit des
 Թիօցասու. } paroles malhon-
 nêtes; — ըսալ, dire de vilains
 ou de gros mots, des injures,
 tenir de mauvais propos.
 Թիօցասուափիւն. s. habitude
 de dire de vilains mots.
 Թիօցի. s. gros ou vilain mot,
 paroles malhonnêtes, injure, ju-
 rement, juron.
 Թիօս. s. mention, commémo-
 ration, souvenir.
 Թիօսի. s. cinquantaine; cin-
 quante; l'avent.
 Թիօսեակ. s. cinquantenaire.
 Թիօսեայ. } a. de cinquante
 Թիօսեան. } ans; — quinquagé-
 naire. [fois autant.
 Թիօսապի. adv. cinquante
 Թիօսպե. s. cinquantenier;
 sergent.
 Թիօսար. a. cinquante, qui
 contient le nombre cinquante.
 Թիօսեակ. a. cinquantaine; cin-
 quante; cinquantenaire.
 Թիօսեակն. V. Թիօսեակ.
 Թիօսեակ. V. Թիօսեակ.
 Թիօսերորդ. a. cinquantième; s.
 l'avent. [jours.
 Թիօսորայ. a. de cinquante
 Թիօսն. a. cinquante.
 Թիօսնեակն. a. de cin-
 quante heures.

Յիսուս. s. Jésus. **յեսուիտ**.
Յիսուսական. a. jésuitique; s.
Յիսուսականություն. s. jésu-
 itisme. [transmis par Jéssak.
Յիսուսական. a. recommandé;
Յիսուսական. s. jésuite, membre
 de la compagnie de Jésus.
Յիսուսի. adv. justement, avec
 justice, de plein droit, à juste
 titre, vrai, en vérité.
Յիրի. va. tendre, étendre; atta-
 cher, unir. . . [enceinte, grosse
Յղանայ. vp. concevoir, devenir
Յղարկան. } V. **Յղարկու-**
Յղարկի. } **ար**. **Յղար-**
Յղարկում. } **կի**. **Յղար-**
կում. [enceinte.
Յղացնի. va. rendre une femme
Յղացող. s. celui qui a conçu,
Յղացութիւն. } V. **Յղութիւն**.
Յղացում. }
Յղի. va. envoyer, expédier,
 adresser; renvoyer.
Յղեցալ. V. **Յղանայ**.
Յղի. a. enceinte, grosse; — **ը-**
լու, être —, dans un état inté-
 resant.
Յղկի. va. polir, raboter, dé-
 grossir, adoucir; polir, brunit,
 lisser; fig polir, limer.
Յղկիչ. s. polisseur, lisseur, bru-
 nisseur. [nissoir
Յղկոց. s. polissoir, lissoir, bru-
Յղկում. a. s. astiquage.
Յղութիւն. s. conception; gros-
 sesse; **տոն** — **Յիսուսի**, la fête de
 la Conception.
Յղութի. vn. être envoyé.
Յղում. s. envoi, renvoi.
Յղութեան. vn. regorger de, se
 gorger, se souler, être comblé
 de, nager dans, vivre dans l'a-
 bondance, vivre à gogo.
Յղութեւր. a. s. goinfre, gobe.
Յղութեցնի. va. surger, reger-
 ger, souler, remplir, combler.

Յղութիւն. s. comble, aban-
 dance, rassasiement; **պղծութեան**
մէջ ապրի, vivre à gogo.
Յն. adv. où? **յն կրթում**, où vas-tu?
Յոբիտեան. s. jubilé; **աւուր**
 année jubilaire.
Յոբիտեւր. s. jubilé, jubilaire.
Յոբիտեական. a. de jubilé.
Յոբիտեաներ. } s. jubilaire.
Յոբիտեաներ. }
Յոգն. a. nombreux, plusieurs.
Յոգնաբերական. V. **Յոգնա-**
բերական.
Յոգնաբերական. a. séculaire.
Յոգնազան. V. **Յոգնաբերական**.
Յոգնաբերական. a. prié ou de-
 mandé avec instance; — **տախտիչ**,
 presser avec ardeur.
Յոգնաբերական. a. fort triste.
Յոգնաբիւ. V. **Յոգնաբերական**.
Յոգնաբերական. a. très malheu-
 reux. accablé de malheurs, de
 chagrins. [գաւնի
Յոգնաբերական. V. **Յոգնաբեր-**
ական.
Յոգնաբերական. a. très nombreux;
Յոգնած. a. las, fatigué.
Յոգնածութիւն. s. lassitude;
 fatigue.
Յոգնածուի. a. très agité.
Յոգնական. a. pluriel.
Յոգնականական. a. qui a la
 forme du pluriel.
Յոգնականական. a. qui a la
 terminaison du pluriel.
Յոգնակի. a. nombreux; gram.
 pluriel. [անհար
Յոգնականական. V. **Յոգնա-**
անհար.
Յոգնականական. a. très érudit.
Յոգնական. a. qui a beaucoup
 de péchés.
Յոգնաբարդ. a. bien prépa-
 ré, arrangé; très paré.
Յոգնաբարդ. a. très agité.
Յոգնաբարդ. V. **Յոգնա-**
բարդ.
Յոգնաբարդ. a. très orné.

Յագնաբանիկ. V. Բագնաբան-
 սիկ. } fatigant.
 Յագնավասակ. a. très fatigué, très
 Յագնավրդով. a. très agité.
 Յագնասեանիկ. V. Բխարագով.
 Յագնասեանի. V. Բագնաբանի.
 Յագնաբան. a. très triste.
 Յագնարդիւն. a. qui a beau-
 coup de mérite.
 Յագնցնիկ. va. fatiguer; lasser.
 Յագնեցուցիչ. a. fatigant.
 Յագնիկ. vn. se fatiguer, se las-
 ser, être fatigué.
 Յագնութիւն. } s. fatigue, las-
 Յոգնածութիւն. } situde.
 Յալով. a. beaucoup de, maint,
 plus d'un, plusieurs, nombreux,
 bien de; V. Եսա.
 Յոլովագոյն. a. plus nombreux,
 de plus grand nombre; ad. beau-
 coup plus, en plus grand nom-
 bre; le plus souvent, la plupart
 du temps.
 Յոլովածիմ. V. Բազմածիմ.
 Յոլովեկի. V. Եոլովագոյն. adv.
 Յոլովածիւն. V. Բազմածիւն.
 Յոլովանայ. va. être nombreux,
 s'accroître, augmenter en nom-
 bre, se multiplier.
 Յոլովաղծիկ. } va. rendre nom-
 Յոլովիկ. } breux, augmen-
 ter, multiplier.
 Յոլովիկ. V. Եոլովանայ.
 Յոլովութիւն. s. grand nombre,
 grande quantité.
 Յոլար. V. Եոլար.
 Յոլարեանայ. V. Եոլարեանայ.
 Յոլանայ. } V. Եոլարեան-
 Յոլարեանայ. } Յոլ.
 Յոլարեանի. } V. Եոլարե-
 Յոլարեանիւն. } սան.
 Յոլարեանայանի. a. présomp-
 tueux, fier.
 Յոլայ. va. être curieux, obser-
 ver d'un oeil curieux; épier,
 guetter, être à l'affût de, être

en observation, dresser des em-
 bûches.
 Եոլայ. a. inconstant, chan-
 celant, vacillant, incertain, fra-
 gile; versatile, volage, légar.
 Եոլայուցիչ. } va. ébranler,
 Եոլարդիցնիկ. } secouer, faire
 chanceler.
 Եոլարդութիւն. } s. incons-
 Եոլարդութիւն. } tance, versa-
 tilité, instabilité, fragilité, lé-
 gèreté.
 Եոլարդութիւն. V. Եոլարդ.
 Եոլ. s. recherche, investigation,
 perquisition; émotion, commo-
 tion, agitation, trouble; — Ե
 Եոլար, recherche, perquisition,
 chicane; — Ե Եոլար Եոլ, faire
 des recherches; Ե — ս Եոլ, dans
 le transport de sa passion; — Ե
 Եոլար Եոլար, troubles; — սոլ,
 émotion.
 Եոլ. adv. beaucoup, très, fort,
 bien, considérablement.
 Եոլ. a. paresseux.
 Եոլ. s. Grec; a. grec; — Եոլ,
 la langue grecque.
 Եոլ. s. espoir, espérance, at-
 tente; Ե — ս Ե, c'est mon es-
 poir, c'est toute mon espérance;
 — ս Ե Եոլար սոլ, j'ai l'espoir que,
 j'espère que; սոլար յոլար սոլ
 սոլար, repaître de vaines espé-
 rances; սոլար յոլար սոլար սոլ,
 se flatter d'une douce espérance;
 — Ե Եոլար Եոլար, perdre l'espé-
 rance; — Ե Եոլար, désespérer,
 être au désespoir; — Ե Եոլար,
 il désespéra; — Եոլար Եոլար,
 notre espérance s'est évanouie;
 — սոլ սոլար, vivre d'espoir,
 d'espérance; — Եոլար, j'ai de
 l'espoir; — Ե սոլար Եոլար սոլ
 սոլար Եոլար, mettre, fonder son
 espoir, compter sur qn.; — սոլ,
 donner, faire concevoir des es-

pérances; *մէկուկ* — ն է գըրել
հանել, tromper les espérances
 de qu; *մէկուկ* — գ հոսարքել;
 combler les espérances de qu;
նշուլք յուսոյ, les rayons de l'es-
 poir; *միծ' պատիք* ou *խորհր-
 հան' սուտ' խաւստիմա' անհիւս* —
 grande, trompeuse, fausse ou
 mensongère, fugitive, folle espé-
 rance; *միտք' արիչ' կերպարիք եւ
 գ. անգուկ' կարք' ընդ. անպի՛ն ակարք'
 անստոյգ' հաւաստի' դեռ. անծին*
 —, espoir consistant en conso-
 lateur, vif, ardent, aveugle, vain,
 faible, incertain, fondé, renais-
 sant. [gros.]
Գոք. a. gras, potelé, dodu,
Գոզնակ. a. carriole.
Գոյոպ. s. ornith. huppe.
Գոռանայ. vn. devenir mauvais,
 empirer, devenir pire, se déteri-
 orer; se déprécier, s'avilir, dé-
 générer.
Գոռացնիլ. va. rendre mauvais,
 empirer, détériorer, gâter, dé-
 précier, avilir, dégénérer.
Գոռեակ. a. un peu mauvais,
 méchant. [pire.]
Գոռեպոյն. a. très-mauvais, pis,
Գոռեպոյն. a. mal formé ou fait.
Գոռեկիք. a. mal élevé.
Գոռեկրոս. քիսն. s. mauvaise
 éducation.
Գոռեկոյն. a. pessimiste.
Գոռեկոյն. V. **Գոռուցիլ.**
Գոռեթո. s. mauvais point,
 mauvaise note.
Գոռեղոցիլ. va. changer en mal.
Գոռեղոս. a. s. pessimiste.
Գոռեղոս. քիսն. s. pessimisme.
Գոռեցնիլ. V. **Գոռացնիլ.**
Գոռի. a. mauvais, de mauvaise
 qualité, defectueux, vicieux, de
 peu de prix, vil, chétif, méchant.
Գոռոս. s. bringue, mauvais
 cheval, rosse.

Գոռորիւն. s. mauvaise qua-
 lité, mauvais état, détérioration,
 dégénération, vice.
Գոզ. V. **Յո՞.**
Գոզարգ. s. zool. panthère.
Գոլազնիկ. s. peau de panthère.
Գոլանակ. V. **Գոռանակ.**
Գոլասակ. s. roussin, étalon.
Գոյն. s. iota.
Գոռնկայոս. adv. debout.
Գորայ. vn. se frapper en signe
 de douleur, se lamenter.
Գորդ. a. abondant, copieux.
Գորդարք. a. ardent, brûlant,
 chaleureux.
Գորդարքիլ. a. qui coule avec
 abondance, abondant.
Գորդուցիլ. a. qui va, qui
 coule en abondance.
Գորդուցիլ. V. **Գոզնակ.**
Գորդուցիլ. V. **Գոռուցիլ.**
Գորդուցիլ. a. abondant en lu-
 mière, très lumineux.
Գորդուցիլ. V. **Գորդ-
 արքիլ.**
Գորդուցիլ. a. abondant en pa-
 roles, éloquent, verbeux.
Գորդուցիլ. a. qui tombe en
 abondance.
Գորդուցիլ. V. **Գորդ-
 արքիլ.**
Գորդուցիլ. a. abondant en pa-
 roles, éloquent, verbeux.
Գորդուցիլ. a. qui tombe en
 abondance.
Գորդուցիլ. V. **Գորդ-
 արքիլ.**
Գորդուցիլ. s. torrent, flots.
Գորդուցիլ. a. qui a beaucoup
 de voix, sonore.
Գորդուցիլ. a. qui souffle fort,
 violent, impétueux. [d'eau.]
Գորդուցիլ. a. qui a beaucoup
Գորդուցիլ. s. surabondant, lu-
 xuriant, très-abondant, adv. en
 abondance, en grande quantité,
 beaucoup, à grands flots.
Գորդուցիլ. s. surabon-
 dance. [d'eau, voix] — e.
Գորդուցիլ. a. fort, puissant;
Գորդիլ. vn. abonder, affluer,
 couler ou s'écouler en abon-

lance, déborder, regorger de, être plein, nager dans, avoir en abondance, être abondant.
արհեսուն a. très vif, très ardent, bouillant.
արդգաց V. **Յարդգաց**.
արդի V. **Յարդի**.
արդոյ a. débordant.
արդար s. exhortation; a. exhorté; empressé, prompt, ardent, disposé, désireux; abondant, co- pieux; mus. andante; — *սրտիւ՝ ամուսրու թիւսք*, volontiers, de bon cœur; — *փութով*, diligem- ment, avec diligence ou empres- sement, avec promptitude.
արդարաբար adv. par exhor- tation.
արդարապէս adv. avec emp- ressement, avec plaisir.
արդարեւ s. exhortation; ho- nêlé; a. mus. andantino.
արդարեւն V. **Յարդարի**.
արդարեւն a. empressé, plein l'ardeur, d'empressement, dési- eux de; — *բռնի*, exhorter, en- gager; — *ուսու*, être empressé, presser.
արդարեւ va. exhorter, enga- ger, stimuler, inspirer; accroître, augmenter.
արդարեւնցի V. **Յարդարի**.
արդարի vn. être exhorté, en- gagé, encouragé.
արդարի a. propre à exhorter, engageant, stimulant.
արդարաբարն } s. exhortation
արդարաւ } encoura- gement, stimulant.
արդարեւն } s. affluence, a-
արդարաւ } bondance, sur-
 pondance; dégoisement, débor-
 lement; — *թիւսք*, à grands
 lots, en abondance.
արժեւ adv. quand, lorsque,
 conj. puisque.

Յարձ V. **Յրձ**.
Յարձախոր a. profond, creux.
Յարձան V. **Յարձանք**.
Յարձանապայտ a. tournoyant.
Յարձանալար a. poussé, chassé
 par le courant.
Յարձանա s. courant, tour-
 nant, tourbillon; a. qui est plein
 de tournants, rapide
Յարձանք s. courant d'eau,
 tournant, tourbillon; buillon,
 bouillonnement; — *ուղիւն*, tor-
 rent.
Յարձնաւնց a. tout bouillant,
 bouillonnant, à gros bouillons,
 très-agité. | puis que.
Յարձի հետ adv. depuis, de-
Յարդարանք s. titre, dénomi-
 nation, nom, qualification; *անուն*
 — *նայ*, titre, surnom; — *նոյն*
 adv. de nom.
Յարդարեւ va. nommer, appe-
 ler, intituler, qualifier.
Յարդարի } vn. être nom-
Յարդարանքի } mé, appelé, in-
 titulé.
Յարդարանք V. **Յարդարանք**;
փոփոխական փոփոխեալ —, mé-
 taphore.
Եւր սակ conj. pourquoi?
Յարապա adv. renversé en ar-
 rière, sur le dos, couché sur le
 dos, tombé à la renverse.
Յարապել va. renverser, ter-
 rasser.
Յարապելի vn. être couché à la
 renverse, sur le dos.
Յուդա s. Judas, traître; V.
Համբոյր.
Յուդայական a. judaïque.
Յուդայապէտ adv. à la manière
 de Judas, en traître.
Յուդայեան a. judaïque.
Յուդայութիւն s. judaïsme
Յուզոյնդիր s. chercheur, in-
 vestigateur, scrutateur; — *ուսու*,

faire des recherches, chercher, s'enquérir, fouiller, scruter, s'informer, aller aux informations.

Յուզակ. s. V. **Խուզարկու**; inventeur; agitateur, séditieux, remuant; a agité, soulevé.

Յուզակուհի. a. agité, troublé, émotionnel.

Յուզատր. } a. qui aime
Յուզուսկանտր. } les agitations, les émotions.

Յուզարկու. s. V. **Խուզարկու**; pillard, maraudeur.

Յուզահիս ըրույ. V. **Յազահիս** ըրույ.

Յուզեալ. a. agité, ému.

Յուզիլ. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, faire des recherches, fureter; agiter, soulever, tourmenter, émousser, inquiéter, émouvoir; amener, soulever; **Խուզիլ զի** —, agiter, soulever une question, entamer une discussion.

Յուզիչ. a. émouvant, émotif.

Յուզուած. V. **Յուզեալ**.

Յուզութիլ. vn. s'agiter, s'émouvoir, être agité, se tourmenter, se troubler.

Յուզութիւն. s. recherche, perquisition; agitation, émotion, trouble; — **սրտի**, émotion, transport; — **կրթի**, promptitude.

Յուզուող. a. qui s'agite.

Յույսքար. adv. paresseusement, nonchalamment.

Յույսկույլ. vn. être, devenir paresseux, nonchalant

Յույսկեցիլ. va. rendre paresseux, nonchalant.

Յույսիկ. s. juilet. [lance.

Յույսկիւն. s. paresse, noncha-

Յույսորէն. V. **Յույսքար**.

Յույստիւ. adv. où l'on veut, où l'on voudra.

Յույսարկ. s. envoi; — **արկալ** ու-

արկ, accompagner, conduire; escorter, faire cortège; — **ընկի**, faire un envoi.

Յույսարկուոր. a. qui accompagne, qui escorte.

Յույսարկուարձարկիւն. s. convoi, funérailles, obèques.

Յույսարկելիլ. va. accompagner, conduire, reconduire, faire cortège; expédier, envoyer; accompagner le convoi d'un mort, rendre à qn. les derniers devoirs funèbres,

Յույսարկիչ. } s. expéditeur, ex-
Յույսարկող. } péditionnaire.

Յույսարկուարձիւն. } s. V. **Յույսարկուարձիւն**. } **արկուարձարկիւն**; envoi, expédition.

Յույստե. V. **Յույստե**. adv.

Յույստեսուարձիւն. s. grecisme, hellénisme.

Յույստեսույլ. a. habité par les Grecs. [pista.

Յույստեղ. a. greciste, hellé-

Յույստուան. a. orthodoxe.

Յույստուանարձիւն. s. orthodoxie.

Յույստուսիւն. } a. gréco-
Յույստուսիւնիւն. } latin.

Յույստուս. a. qui parle le grec, en grec. [grégeois.

Յույստուսիւն. a. grec; — **իւստ**, seu

Յույստուսիւն. a. qui a une trace de grec. [main.

Յույստուսիւնիւն. a. gréco-

Յույստուսիւն. s. bot. jujube.

Յույստուսի. s. bot. jujubier.

Յույստուտր. s. a. ami des Grecs, philhellène. [nisme.

Յույստուտրարձիւն. s. philhellé-

Յույստուտրու. a. qui est en caractères grecs.

Յույստրեմի. adv. en grec; a. grec; le grec, la langue grecque;

արկարկիլ **իտեցիլ** —, apprendre, parler le grec.

Յուհացնիկ. va. greciser, helléniser. [juin.
Յուհիս. s. juin; *հ 5 — Ի*, le 5
Յուհուար. s. janvier.
Յուօ. s. souvenir; — *տեղի՛ առա-
 նել*, faire souvenir, rappeler.
Յուօագրք. s. album.
Յուօագրքոյիկ. V. **Յուօագրք**.
Յուօագրքից. s. souvenir.
Յուօագրք. s. carnet, calepin.
Յուօարար. a. qui rappelle le
 souvenir, commémoratif; qui
 avertit; s. souffleur.
Յուօարարութից. s. action de
 rappeler le souvenir d'une chose;
 avertissement, avis, conseil.
Յուօիկ. adv. doucement, tout
 doucement, bellement; petit sou-
 venir; — *ընթացալ*, marcher
 lentement, à pas comptés.
Յուօկապար. } s. centaure,
Յուօկապարիկ. } hippocentaure;
 sirène.
Յուօկիկ. adv. tout doucement.
Յուպէ. V. **Յուպ**.
Յուպիկ. va. faire des enchan-
 tements, soumettre à des enchan-
 tements, enchanter, charmer.
Յուպի. a. fécond, fertile.
Յուպիչ. s. enchanteur, magicien.
Յուպիք. } s. enchan-
Յուպիք. } tement,
Յուպիքուց. } charme, pa-
 roles magiques; talisman, amu-
 lette; *յուպիք, յուպիքի*. V.
Յուպիկ.
Յուպիկ. a. désespéré.
Յուպիկիչ. a. désespérant.
Յուպիկութից. } s. désespoir.
Յուպիկում. }
Յուպիր. } a. qui fait es-
Յուպիրակ. } pérer, qui
 donne de l'espoir.
Յուպիրիկ. va. donner de l'espoir.
Յուպիրիչ. } V. **Յուպիր**.
Յուպիրոյ. }

Յուպիրութից. s. action de
 donner de l'espoir.
Յուպիրիկ. a. déçu.
Յուպիրիկութից. s. déception.
Յուպար. V. **Յուպիկ**.
Յուպար. vn. espérer, concevoir
 de l'espérance, mettre son es-
 pérance en, s'attendre à, se flat-
 ter; — *առ Աստուծ*, espérer
 en Dieu.
Յուպարի. a. qui se peut espé-
 rer, que l'on peut espérer.
Յուպարի. } a. plein d'espérance,
Յուպարից. } d'espoir.
Յուպար. a. déçu; — *ըլլալ*.
 V. **Յուպարիկ**.
Յուպարիկ. va. décevoir, désa-
 buser. [désabuser.
Յուպարիկ. vn. être déçu, se
Յուպարիկութից. s. déception.
Յուպարիկ. V. **Յուպարիկ**.
 [d'espoir.
Յուպարիտալ. a. qui sourit plein
Յուպարիտալ. a. qui a perdu
 tout espoir, désespéré.
Յուպարիտալ. } a. désespéré,
Յուպարիտալ. } poussé au dés-
 espoir. [rément.
Յուպարիտալ. adv. désespé-
Յուպարիտալ. a. désespéré.
Յուպարիտալ. vn. désespérer,
 être au désespoir.
Յուպարիտալիկ. va. réduire
 au désespoir, faire désespérer,
 ôter à qu. l'espoir de. V. **Յու-
 պարիտալիկ**.
Յուպարիտալ. V. **Յուպարիտալ**.
Յուպարիտալից. s. désespoir;
առ — Թրան, par désespoir; —
Թրան, désespérément; — *Թրան
 յամուսնիկ*, être livré au déses-
 poir, désespérer.
Յուպարիտալ. V. **Յուպարիտալ**.
Յուպարիտալ. a. déçu, qui a eu
 une déception. [ception.
Յուպարիտալիկ. vn. avoir une dé-

Յուսամբխումք, s. déception,
Յուսամու. a. qui donne de l'espoir.
Յուսացնել. va. faire espérer, donner de l'espoir, ranimer par de nouvelles espérances.
Յարան s. carafes; pyramide.
Յարանաձև. a. pyramidal.
Յարանիկ s. carafon.
Յարաս ըլլալ. vn. nier, renier.
Յոգն. etc. V. **Յոգն**. etc.
Յասկ a. clair, pur, propre, limpide; fig. clair, net, distinct; adv. clairement, nettement, distinctement.
Յասկաբան V. **Յասկախօս**.
Յասկազոյն adv. d'une manière très claire, très distinctement.
Յասկախօս a. qui parle clairement, distinctement. [naïf.
Յասկամիս a. sincère, candide,
Յասկամոլ s. puriste.
Յասկամախօսիկ s. purisme.
Յասկամախօսիկ s. sincérité, naïveté, candeur.
Յասկանալ vn. s'éclaircir, devenir clair, se clarifier.
Յասկաջուր a. dont l'eau est claire; — **աղբիւր**, fontaine claire, limpide.
Յասկապէս V. **Յասկ**.adv.
Յասկասես a. qui voit clair, clairvoyant, éclairé. [yance.
Յասկասեսաւորիկ s. clairvo-
Յասկեան V. **Յասկամոլ**.
Յասկել } va. clarifier, ren-
Յասկեցնել } dre clair, lim-
 pido, éclaircir, purifier; nettoyer, éplucher.
Յասկուրիկ s. clarté, limpi-
 dité, pureté, netteté; candeur, sincérité, naïveté.
Յասկօրէն V. **Յասկ**.
Յօդ s articulation, jointure, emboîtement; lien, liaison; gram. article.

Յօդաբանք s. instrument de torture pour disloquer les articulations; a. disloqué.
Յօդաբանումք s. dislocation.
Յօդաբայք a. dont les articulations sont disloquées; paralytique.
Յօդական a. articulaire.
Յօդակապ s. lien, liaison, union. enchaînement; anat. liga-
 ment; a. articulé, composé d'articulations; — **մտերմութեան ընկերութեան**, lien d'amitié, de la société.
Յօդակապայիկ a. ligamenteux.
Յօդակապուրիկ s. jonction, conjonction, lien, liaison; anat. articulation. [disjoindre.
Յօդակոտր ընել.va. disloquer,
Յօդածայնուրիկ s. articula-
 tion.
Յօդայիկ V. **Յօդական**.
Յօդապաս a. articulé, entouré d'articulations, corporel; fig. très bien composé, tourné.
Յօդացաւ s. méd. rhumatisme articulaire, rhumatisme.
Յօդացաւական } a. rhumatis-
Յօդացաւայիկ } mal.
Յօդացաւոտ a. rhumatisant.
Յօդացաւուրիկ s. méd. rhu-
 matisme.
Յօդանր a. articulé. articulaire; articulé, proféré; bien tourné, harmonieux.
Յօդանրել V. **Յօդել**.
Յօդանրուրիկ s. articulation, liaison, harmonie.
Յօդել va. joindre, unir, lier, attacher; articuler, proférer; composer, former.
Յօդումք s. articulation, joint, jointure; composition, construc-
 tion; article, paragraphe; — **գրել**.
 V. **Յօդումագրել**.
Յօդումագիր s. auteur d'un article.

Յօղուածագրիկ. va. écrire un article.
Յօղուածայիճ. a. articulaire.
Յօղուածաւար. a. articulé.
Յօղուածոյ. a. composé; — բառ, mot composé.
Յօժար. a. disposé, bien disposé, dispos, porté à, tout prêt à, empressé; *իւր — կամքով*, de sa propre volonté, de plein gré; — *ըլլալ*, être disposé, avoir quelque inclination à; V. **Յօժարաբար**.
Յօժարաբար. } adv. volontiers,
Յօժարագոյն. } avec plaisir, de
Յօժարակամ. } bon cœur, avec empressement.
Յօժարամիտ. a. qui a l'esprit disposé, de bonne volonté, volontaire. disposé, prêt à, empressé; — *կամօք*, volontiers, de son propre gré, de bon cœur.
Յօժարամտաւորից. s. disposition d'esprit, bonne volonté, empressement, désir, envie.
Յօժարանալ. V. **Յօժարիլ**.
Յօժարաւար. a. empressé.
Յօժարացնիլ. V. **Յօժարեցնիլ**.
Յօժարափոյշ. a. empressé, tout disposé; adv. avec empressement.
Յօժարիկ. V. **Յօժարիլ**.
Յօժարեցնիլ. va. disposer, donner l'envie, intéresser, mettre en train.
Յօժարիլ. vn. être disposé, porté ou tout prêt à, s'empresser. avoir envie, pencher, incliner, s'intéresser, vouloir, être en train.
Յօժարութիւն. s. disposition, bonne volonté, bon gré, empressement, inclination, penchant, propension, pente, goût.
Յօճ. s. sourcil; V. **Յօճիք**.
Յօճակից. a. qui a les sourcils unis ensemble; — *ըլլալ*, froncer le sourcil.
Յօճակօճ. a. qui s'arcille, qui

remue le sourcil; — *ըլլալ*, sourciller.
Յօճիկ. a. qui a les sourcils [épais.
Յօճիք. s. sourcil; fig. front sourcilleux, fierté, morgue; — *ստաւ՝ անտարճ աւաճ՝ ներքին՝ վար ինկած՝ անարարճ աւաճ՝ սպառնալից՝ կամարաճիկ*, sourcil noir, clair, épais ou touffu, mince, pendant, altier ou superbe. menaçant, bien arqué; *յօճերը բարձրացնել՝ իջցնել՝ պռստել*, hausser, baisser, froncer les sourcils; — *երը ներկիւն*, se faire les sourcils.
Յօճ յօճ պատահիլ. V. **Յօճիլ**.
Յօճանիլ. } va. couper en petits
Յօճիլ. } morceaux, découper,
Յօճանիլ. } mettre en pièces, en morceaux, hacher, déchirer; *անդամ անդամ* —, démembrer, couper par morceaux.
Յօճանամ. } s. le morceau dé-
Յօճում. } coupé, démembrement.
Յօճ. s. sarment; émondes.
Յօճնիլ. } va. tailler la vigne,
Յօճիլ. } les arbres, élaguer, serpiller, ébrancher.
Յօճոց. V. **Յօճոց**.
Յօճոցիկ. V. **Յօճոցիկ**.
Յօրայ. s. beau-père, parâtre.
Յօրանալ. vn. engraisser; s'enorgueillir; vivre dans la mollesse et dans les délices, se donner; faire bonne chère, s'en donner.
Յօրանիլ. } s. bâillement.
Յօրանիլ. } s. bâillement.
Յօրանիլ. vn. bâiller.
Յօրանում. s. bâillement.
Յօրհան. V. **Յօրհանում**.
Յօրհանիլ. va. composer, disposer, dresser, former, façonner, apprêter, arranger, préparer, organiser, accommoder; faire, construire, bâtir; orner, pater,

décorer, garnir, agencer; *սղբերգութիւն՝ ժամերան* —, faire, composer une tragédie, un livre.

Եօրհնիչ. } s. compositeur.

Եօրհնադ. } s. ajustement, disposition, façon, forme, système, arrangement, agencement, struc-

ture, composition, apprêt, préparation, ordre, organisation, conformation; construction, garniture, ornement, parure, décoration; harmonie.

Եօրհնաւծուքիւն. s. belle disposition, bon ordre, ordre; organisme. **Եօրհնու.** V. **Եօրհնաւծ.**

Ն

Ն (nou = N). s. vingt-deuxième lettre de l'alphabet et dix-septième des consonnes; quatre cents, quatre-centième.

Նա. pron. il, elle, celui, celle, celui-là, celle-là.

Նադրուց. s. chim. nitre.

Նադրուցային. a. nitrique.

Նաև. conj. aussi, même, encore, de plus.

Նազարանի. vn. minauder; va. prodiguer des louanges à qn., faire son éloge.

Նազարանօքիւն. s. minauderie; louange solennelle, éloge.

Նազանք. s. grand train, dignité, magnificence; minauderie, mignardise, airs penchés, façons, manières affectées.

Նազարարօքիւն. s. importance, respect, dignité.

Նազելաճպիս. a. qui a le sourire aimable.

Նազելանիւ. V. **Նազելաճպի.**

Նազելաւու. a. charmant.

Նազելապէս. adv. avec minauderie, gracieusement.

Նազելաքառ. V. **Նազելաւու.**

Նազելաքայլ. a. qui marche

gracieusement, gracieux.

Նազելի. a. respectable, honorable, excellent, louable, digne, important, magnifique; sérieux, grave, honnête, modeste; beau, aimable, gentil, charmant, mignard.

Նազելիօրէն. V. **Նազելապէս.**

Նազելաւի. sf. charmante, femme charmante.

Նազելցնի. va. rendre respectable, imposant; honorer, respecter.

Նազիկ. V. **Նազելի.**

Նազիլ. vn. faire sa moue, sa petite moue, faire la petite bouche, se donner des airs, faire des façons, affecter des façons, des airs de mignardise, faire le renchéri, le difficile, le dédaigneux, minauder, mignarder, se mignarder, se faire prier, avoir ou prendre des airs; se vanter, se glorifier; mener un grand train, faire le grand seigneur.

Նազու. s. minaudier.

Նազուգ. s. dévidoir.

Նաժիս. s. servante, bonne.

Նախ. a. preminier, adv. premièrement, d'abord, en premier lieu; — *քան*, avant de.

Ետխարազուկ. s. anat. avant-bras.
 Ետխարան. s. préface. [նիլ.
 Ետխարանի. V. Յանաբարան.
 Ետխարանութիւն. s. avant-pro-
 pos. [d'abord.
 Ետխարար. adv. premièrement,
 Ետխարարքա. a. premier à
 dire.
 Ետխարժիկ. V. Բժժիկապետ.
 Ետխարնակ. s. indigène.
 Ետխարոբոջ. s. protoplasma,
 protoplasme.
 Ետխարոյս. } a. poussé, pro-
 Ետխարուղիս. } duit aupara-
 vant.
 Ետխազահ. a. assis sur le pre-
 mier siège, à la première place;
 s. président; — ըլլալ նստիլ ou
 բազմիլ, présider, primer; — Ե-
 պիսկապատագեալ. primat; — զ.
 V. Ետխարոս.
 Ետխազահակն. a. primatial.
 Ետխազահիլ. va. présider.
 Ետխազահիլ. vn. présider.
 Ետխազահութիւն. s. prési-
 dence; préséance, primatie, pri-
 mauté; — ընիլ, présider; ընդ-
 — Թեամբ, sous la présidence.
 Ետխազահուհի. sf. présidente.
 Ետխազադափար. s. prototype,
 modèle primitif, original.
 Ետխազաւիթ. s. avant-cour.
 Ետխազէ. V. Կանխազէ.
 Ետխազիծ. a. écrit, dessiné a-
 vant; s. croquis, ébauche, es-
 quisse; minute, brouillon.
 Ետխազիթիլ. spl. éléments,
 principes, notions préliminaires.
 Ետխազիթութիւն. V. Կանխա-
 զիթութիւն. [original.
 Ետխազիթ. a. écrit avant; initial,
 Ետխազիւ. s. premier inventeur.
 Ետխազլուխ. a. s. premier,
 chef, principal.
 Ետխազծել. va. faire un cro-
 quis, esquisser.

Ետխազցնց. s. précurseur; a.
 qui est allé avant.
 Ետխազցնիլ. va. acheter d'avance.
 Ետխազոյ. } a. préexistant;
 Ետխազոյակ. } — էն, le pre-
 mier Être.
 Ետխազոյն. a. plus ancien, de-
 vancier; V. Յանաբարոյն. adv.
 Ետխազոյութիւն. s. préexis-
 tence.
 Ետխազործ. a. fait avant.
 Ետխազործական. a. d'initia-
 tive; — ոգի, esprit —.
 Ետխազործութիւն. s. initiative.
 Ետխազուտակ. V. Կանխա-
 զուտակ. [զուտակիլ.
 Ետխազուտակիլ. V. Կանխա-
 Ետխազտակ. V. Ետխազիւ.
 Ետխազրեալ. a. prescrit.
 Ետխազրել. va. écrire aupara-
 vant; prescrire.
 Ետխազրութիւն. s. écrit aupara-
 vant; prescription.
 Ետխադաս. a. rangé, mis avant;
 préféré, supérieur; — ընիլ նա-
 մաբիլ, préférer; — մասնիկ,
 préfixe.
 Ետխադասել. va. ranger, pla-
 cer devant, au premier rang;
 préférer.
 Ետխադասելի. a. préférable.
 Ետխադասութիւն. s. premier
 rang, préférence; proposition,
 prémisse; գլխաւոր —, propo-
 sition principale; երկրորդական
 —, proposition subordonnée.
 Ետխադասատեան. tribunal de
 première instance.
 Ետխադասել. va. préjuger.
 Ետխադասութիւն. s. préjuge-
 ment.
 Ետխադիթ. s. celui qui établit
 le premier; gram. préposition.
 Ետխադուռ. s. première porte;
 vestibule; Ետխադուռիւց, pro-
 pylées.

Նախադրեալ. s. prémisses.
Նախադրութիւն. s. avant-propos, préface; projet, dessein; gram. préposition.
Նախագրադում. s. première occupation.
Նախագգալ. vn. pressentir.
Նախագգաց ըլլալ. V. **Նախագգալ**. [timent.
Նախագգացում. s. pressentir.
Նախագգուօտկան. a. préservatif.
Նախագգուօտքիւն. s. précaution; — *Թեան համար է* —, par —. [կոյց.
Նախագիկոյց. V. **Կանխագիկութիւն**. s. antidade.
Նախաքառ. V. **Նախաքահ**.
Նախաքառ. s. première place, place d'honneur.
Նախաքուի. va. antidater.
Նախաժաման. a. qui arrive le premier; — *կարծիք*, préjugé.
Նախաժամանակ. s. temps primitif. [avant, devancer.
Նախաժամանիկ. va. arriver.
Նախաժողովուրդ. s. premier peuple. [mitive.
Նախալեզու. s. la langue primitive.
Նախախնամ. a. prévoyant.
Նախախնամական. } a. prévo
Նախախնամային. } yant, qui sait pourvoir.
Նախախնամիկ. va. être la providence de, pourvoir à, avoir soin de, veiller à.
Նախախնամիչ. } s. qui pour-
Նախախնամող. } voit, qui a soin.
Նախախնամութիւն. s. la Providence; prévoyance, soin.
Նախածեօք. a. connu d'avance; qui a connu le premier.
Նախածեօքութիւն. s. prénotion.
Նախածին. a. né le premier;

qui enfante pour la première fois; s. premier-né.
Նախածնող. s. le premier père, la première mère; — *ք*, les premiers parents, les aïeux, les ancêtres.
Նախադար. V. **Դար**.
Նախակապ. s. premier lieu.
Նախակատար. a. achevé, accompli d'avance.
Նախակարագետ. s. précurseur.
Նախակարգ. a. destiné, établi ou disposé d'avance; préliminaire.
Նախակարգիկ. va. destiner, établir, disposer d'avance; prédestiner.
Նախակերտ արարչութիւն. s. création du monde.
Նախակրթական. a. primaire, élémentaire.
Նախակրթացի. s. exercice préparatoire; éléments.
Նախակրթարան. s. école préparatoire ou primaire.
Նախակրթիկ. va. exercer auparavant, préparer ou former par l'exercice. [primaire.
Նախակրթութիւն. s. instruction.
Նախահայեց. a. prévoyant.
Նախահայեցութիւն. s. prévoyance.
Նախահայր. s. le père primitif, premier père, le père du genre humain; ancêtre. [ou calcul.
Նախահաթիւ. s. premier compte.
Նախահաւ. s. bisaïeul.
Նախահիւք. s. protoplasma.
Նախահոգ. } a. prévoyant;
Նախահոգակ. } — *խնամք*, prévoyance; — *զգուշութիւն*, précaution. [միկ.
Նախահոգալ. V. **Նախախնամ**.
Նախահոգութիւն. V. **Նախախնամութիւն**.
Նախահրաման. a. commandé, ordonné d'avance.

Նախահրույժ տր. a. invité d'avance.
Նախաձայն V. **Նախառայ**.
Նախաձայնել va. prédire.
Նախաձայնարիւն s. prédiction.
Նախածեմ a. qui va le premier, qui s'offre le premier.
Նախածեմարի a. entreprenant; s. entreprise; — **ըլլալ**, entreprendre le premier.
Նախածեմնութիւն s. initiative.
Նախաղի s. anat. duodénum.
Նախաճաշ s. déjeuner; **չաշակերպ** —, déjeuner dinatoire; — **ընել** V. **Նախաճաշել**.
Նախաճաշակ s. avant-gout, essai. [faire le déjeuner.
Նախաճաշել vn. déjeuner;
Նախաճաշիկ V. **Նախաճաշ**.
Նախաճառ a. annoncé d'avance, prédit; — **քարոզութիւն**, prédiction.
Նախաճառել vn. traiter, annoncer d'avance, prédire,
Նախաճառութիւն s. prédiction.
Նախամայ s. bisaiseule.
Նախամայր s. notre première mère, la mère du genre humain; ancêtre.
Նախամաս s. première partie.
Նախամասնիկ s. préfixe.
Նախամարտ s. le premier prophète. [homme.
Նախամարդ s. le premier
Նախամարտիկ s. qui se bat le premier, qui combat aux premiers rangs; escarmoucheur, tirailleur.
Նախամտերութիւն s. engagement des tirailleurs, escarmouche.
Նախածեմար a. estimé davantage, préféré, préférable; — **առնել** **ընտրել** **համարել**, préférer, aimer mieux, choisir de préférence.
Նախածեմարել va. estimer davantage, préférer.

Նախածեմարութիւն s. préférence.
Նախամայր s. le premier couple.
Նախամայր a. prémédité.
Նախալոյսորդ s. prédécesseur.
Նախալուծակ s. celui qui attaque le premier, agresseur, escarmoucheur, tirailleur; — **ըլլալ**, attaquer le premier, engager le combat, escarmoucher.
Նախալուծակութիւն s. aggression.
Նախալուծական a. qui a précédé tous les siècles, éternel; — **Որդի**, le Fils de Dieu dans l'éternité.
Նախալոյսեալ a. précité.
Նախալոյսում s. premier article, article de fond.
Նախալուծար a. disposé d'avance, prédéposé. [position.
Նախալուծարութիւն s. prédiction.
Նախանդամ s. premier membre.
Նախանիւթ s. matière primitive.
Նախանկար a. peint d'avance; s. original, prototype.
Նախանձ s. jalousie, envie; émulation, rivalité, zèle; **մէկուէ ներքը** — **մոցնել**, **մէկուէ** — **ըզբռնել**, faire envie ou inspirer de la jalousie à qn.; exciter sa jalousie; exciter l'émulation de, donner de l'émulation; **սիրատէր** —, zèle, attachement.
Նախանձարիկ a. qui meurt d'envie, envieux, jaloux; — **ընել**, exciter l'envie, la jalousie, inspirer de la jalousie; — **ըլլալ**, porter envie à, être jaloux de, jalouser.
Նախանձախնդիր } a. zélé, zé-
Նախանձայն } lateur, partisan zélé, plein de zèle pour.
Նախանձախնդրութիւն }
Նախանձայնութիւն } s. zèle.

Նախանձարկու. a. qui inspire de la jalousie.

Նախանձաւոր. a. zélé, zélateur; envieux, jaloux de; émule, rival; — բլլալ, avoir du zèle pour, être zélé; porter envie à, rivaliser.

Նախանձաւորութիւն. s. zèle, émulation, rivalité; jalousie, envie; վառ —, petite jalousie.

Նախանձելի. a. digne d'envie, envié, désirable, admirable.

Նախանձեցնել. va. faire envier, donner de l'envie, inspirer de la jalousie.

Նախանձընդդէմ. a. qui s'efforce à l'envi, plein d'émulation, rival, émule, jaloux, envieux; — ջանք, émulation, rivalité; — կիրք, jalousie; — բլլալ, être jaloux de, rivaliser avec.

Նախանձիլ. vn. envier, être jaloux de, jalouser, porter envie; rivaliser, être émule, avoir du zèle pour.

Նախանձկոս. } a. jaloux, envi-
Նախանձոս. } eux; zélé, zélateur.

Նախանձոսութիւն. } s. jalou-
Նախանձութիւն. } sie.

Նախանձորդ. V. Նախանձոս.

Նախանձոն. a. atavique.

Նախանձոնութիւն. s. atavisme.

Նախաօրժիչ. s. promoteur.

Նախաօւիղ. s. avant-coureur, précurseur; préliminaire, introduction, avant-propos.

Նախաչար. s. auteur ou cause de tous les maux.

Նախապահակ. s. avant-poste.

Նախապահես. a. s. préservatif, prophylactique, préservateur.

Նախապաշարմ. s. prévention, préjugé.

Նախապատիւ. a. premier en dignité. plus honoré, préféré; — համարել, préférer.

Նախապատեսնա. s. première cause, auteur. [rique.

Նախապատեւոյան. a. préhistoire-
Նախապատելի. va. honorer davantage, préférer, donner les premiers honneurs.

Նախապատում. a. raconté auparavant, prédit; — բլլալ, prédire.

Նախապատուութիւն. s. prééminence; préférence. [vance.

Նախապարտաւ. a. préparé d'a-

Նախապարտաւեան. a. préparatoire.

Նախապարտաւել. va. préparer d'avance, prédisposer.

Նախապարտաւորութիւն. s. préparation, prédisposition.

Նախապարիսպ. s. fortification avancée, rempart, avant-mur.

Նախապիս. etc. V. Նախապիս.

Նախապէտ. adv. préalablement.

Նախաքրհեղեղեան. a. antédiluvien.

Նախաաւարկ. s. avant-projet.

Նախաաւանդանալ. a. prédéterminé. [tiner.

Նախաաւանդանել. va. prédés-

Նախաաւանդանութիւն. s. prédestination.

Նախաաւարկաւագ. s. archidiacre.

Նախապ. } a. prédit.

Նախապիկ. } a. susdit.

Նախապատգով. s. prédiction.

Նախասենեակ. s. antichambre.

Նախաքրտակ. a. de préférence, de prédilection.

Նախաքրտակութիւն. s. prédilection.

Նախակիրք. s. premier auteur, chef; modèle, source.

Նախասեղծ. } a. créé le
Նախասեղծիկ. } premier.

Նախապատակ. a. qui a travaillé le premier.

Նախակիրքընթեր. a. s. antépénultième.

ախառկայ. s. premier martyr, protomartyr.

ախառ. s. injure, insulte, outrage; sujet de honte, d'opprobre; a. injurié, insulté, outragé.

ախառսկան. a. injurieux, insultant, outrageant, ignominieux, infâme.

ախառսկած. a. accablé d'injures; — ընել, accabler d'injures, exhaler en injures, charger l'opprobre; — ըլլալ, être accablé d'injures, chargé d'opprobres.

ախառսնք. V. Նախառնք.

ախառսա. s. première lettre.

ախառսր. V. Սկզբնառսր.

ախառել. va. insulter, injurier, outrager, dire des injures, accabler d'injures.

ախառի. a. prévoyant; — ըլլալ, être prévoyant.

ախառեսարան. s. avant-scène

ախառեծել. vn. prévoir.

ախառեսարիւն. s. prévoyance, prévision. [արան.

ախառեսարան. V. Նախառեսարանք.

ախառիք. s. affront, injure, insulte, outrage, déshonneur; honte, opprobre, infamie; մեղքն դէմ — ընել՝ գործել, faire affront, injure à qn., le déshonorer, l'insulter.

ախառիչ. s. a. celui qui insulte, qui outrage, insultant, outrageant, insulteur.

ախառիպ. s. archétype, prototype, le premier type, modèle primitif, modèle original.

ախառիպր. s. prototype.

ախառող. V. Նախառիչ.

ախառող. V. Նախառիչ.

ախառամտորել. va. prédisposer. [disposition.

ախառամտորարիւն. s. pré-

ախառն. } s. la veille d'une

ախառնակ. } fête, vigile.

Նախարար. s. seigneur; ministre; — այ ժողով, conseil des ministres.

Նախարարացի. a. s. de la famille d'un seigneur, seigneur.

Նախարարական. a. seigneurial; ministériel; — ժողով. V.

Նախարարաց ժողով.

Նախարարական. a. composé de seigneurs, de ministres.

Նախարարապետ. s. premier ministre.

Նախարարապետարիւն. s. charge ou fonction de premier ministre.

Նախարարան. s. ministère.

Նախարարանք. pl. les seigneurs.

Նախարարարիւն. s. seigneurie; ministère.

Նախադուռ. s. avant-bec.

Նախար. a. antérieur, original. [priorité.

Նախարարիւն. s. antériorité,

Նախափոր. s. premier essai, ballon d'essai. [avance.

Նախափայլ. s. premier pas,

Նախափառող. s. avant-quart.

Նախափառ. a. qui a prêché le premier.

Նախափական. } V. Կանխա-

Նախափարիւն. } փարիւն.

Նախադր. s. gram. préposition.

Նախնիկեցի. s. la première église, l'église primitive.

Նախնիկ. V. Նախնիկարիւն.

Նախնիկան. s. prélude, préambule, exorde.

Նախնիկել. vn. préluder, faire un préambule, un exorde.

Նախնիկարիւն. s. ouverture.

Նախնիկութիւն, etc. V. Նախնիկութիւն, etc.

Նախնիկ. s. être primitif.

Նախնիկանալ. vn. précéder.

Նախնիկաց. } s. avant-cou-

Նախնիկացի. } reur, précur-

seur; précédent; a. précédent, antécédent, antérieur, préalable.
Նախընթացաբար. adv. précédemment.
Նախընթիւ. a. précédent.
Նախընթրակ. s. collation, goûter.
Նախընծայ. a. offert auparavant; préliminaire; s. prémices; adv. primitivement, dans le principe; — *օրինակ*, premier exemple. [mier.
Նախընծայեալ. a. offert le précédent.
Նախընթիւ. a. préférable, préféré. [blement.
Նախընտրաբար. adv. préférablement.
Նախընտրելի. va. préférer.
Նախընտրելի. a. préférable, préféré.
Նախընտրութիւն. s. préférence.
Նախիմաց. a. qui comprend auparavant, prévoyant.
Նախիմացութիւն. s. action de comprendre auparavant, presentiment.
Նախիր. s. troupeau de gros bétail; — *աքշառոց*, troupeaux de bœufs.
Նախծիւն. V. **Նախածիւն.**
Նախկի. } V. **Նախաշիւն.**
Նախկիւն. }
Նախկիր. s. carnage tuerie; — *աքիւն*, le sang; effusion de sang.
Նախյօդուած. s. premier article, article de fond.
Նախնաբար. adv. d'abord, primitivement.
Նախնական. a. primitif, ancien; minér. primitif, primordial; — *թիւ*, nombre premier.
Նախնահայր. V. **Նախահայր.**
Նախնի. a. premier, primitif; vieux, ancien; s. ancien, chef; *ի նախնական*, anciennement, autrefois, dans les siècles passés.
Նախնիք. s. les anciens, les ancêtres, les aïeux.

Նախնութիւն. s. ancienneté.
Նախօղի. va. peindre; broder.
Նախօռն. a. peint; brodé.
Նախօրոյնիք. s. premier salut.
Նախարար. s. devancier, prédécesseur; antécédent; — *ք*, les prédécesseurs, les ancêtres.
Նախարարաբար. adv. précédemment.
Նախարար. s. avant-mur.
Նախորհեղեղեանց. a. antédiluvien.
Նախօրինակ. s. original.
Նահանգ. s. province, région, contrée; climat; *քաղցր և խոնարհ* —, doux climat.
Նահանգապետալիս. a. s. chef-lieu.
Նահանգապետ. } a. provincial.
Նահանգապետի. }
Նահանգապետ. s. préfet, voli.
Նահանգապետարան. s. préfecture, l'hôtel et les bureaux du préfet. [lecture.
Նահանգապետութիւն. s. préfecture.
Նահանգ. s. retraite, dérouté; bissextile; a. bissextile; — *ապրիլ*, année bissextile.
Նահանգաշիւն. a. bissextil.
Նահանգօրի. vn. se retirer, se replier, battre en retraite.
Նահանգում. s. retraite, dérouté.
Նահապետ. s. patriarche, chef de famille; prince.
Նահապետական. a. patriarchal.
Նահապետութիւն. s. patriarcat, dignité d'un chef de famille; principauté.
Նահապետ. s. celui qui combat aux premiers rangs, champion, athlète; brave, courageux; martyr.
Նահապետապիր. s. agonothète, athlète, président des combats.
Նահապետական. a. de martyre.
Նահապետակից. s. compagnon de martyre. [կանց.
Նահապետաշիւն. V. **Նահապետ.**

անհասակիկ. va. martyriser.
անհասակեցնիկ. va. exercer, ormer, dresser.
անհասակիկ. vn. se donner beaucoup de peine, faire des efforts. persister; se martyriser.
անհասակաւորիւն. s. martyre.
ամակ. s. lettre, missive, dépêche, épître; — գրել՝ ընդունիլ, écrire, recevoir une lettre, les lettres; սիրտիդ երկայն՝ գրչեցիկ՝ ցանկալի —, aimable, longue, jolie, charmante lettre; երկատու —, une lettre de quelques lignes; — սիլ թելադրել ստորագրել, dicter, signer une lettre.
ամակաբառախ. s. facteur.
ամակաբեր. a. qui porte une lettre; s. courrier.
ամակազին. s. affranchissement (d'une lettre).
ամակագիր. s. celui qui écrit une lettre.
ամակագրական. a. épistolaire.
ամակադրոս. s. timbre-posto, timbre.
ամակաբուրդ. s. papier à lettre. [lettres.
ամակածրար. s. paquet de lettres.
ամակակիր. a. qui porte une ou des lettres.
ամակամատոյց. a. qui présente une lettre.
ամականաւ. s. bateau-poste.
ամականի. s. guide épistolaire, secrétaire. [գրոս.
ամականիօ. V. **ամակա-**
ամակատուն. s. poste, bureau de poste. [lettres.
ամակասուփ. s. boîte aux lettres.
ամակաբան. s. bureau de poste.
ամուկ. a. humide, moite.
ամպար. V. **ամպար**.
ամպ. s. gram. mouillé; demivo-
 yelle; a. liquide, mouillé.

նայապէս. adv. comme lui, pareillement.
նայացնիկ. va. humecter, mouiller; gram. mouiller.
նայեց. s. regard, vue, aspect, coup d'œil, exposition, situation.
նայելիք. spl. regards, yeux.
նայիլ. vn. regarder, voir, jeter les yeux sur.
նայումով. s. regard, coup d'œil.
նանիր. a. vain, frivole, futile, inutile; *ի* —. adv. en vain, inutilement.
նանէ. V. **Մամիկ**.
նանրագիր. a. écrit inutilement, inutile.
նանրակերտ. a. qui dit des choses inutiles.
նանրախորհարդ. a. qui a des pensées futiles, vaines.
նանրահաւաս. a. superstitieux.
նանրանալ. vn. être rendu inutile, être vain, se réduire à rien, s'évanouir.
նանրատր. a. vain, vaniteux.
նանրատրաբիւն. s. vanité.
նանրացնիկ. va. rendre vain, inutile.
նանրիլ. V. **նանրանալ**.
նանրաբիւն. s. vanité, frivolité, futilité; *բարբառ* — *թեան*, mensonge; — *ս*, bagatelles, futilités.
նաօիկ. s. fleur de farine, gruan.
նաօս. s. bot. grande centauree.
նապասակ. s. zool. lièvre; — *կ'կաղկանէ*, le — glapit; *մասակ* —, hase; *լազ* — *ի*, levraut.
նապուկ. V. **Նեպուկ**.
նաթր. V. **Մուկակէ**.
նարն. V. **Նարն**.
նարդէս. s. bot. narcisse.
նարդիակ. s. bot. muscade.
նարդեան. a. de nard; — *իւզ*, huile de nard.
նարդէս. s. bot. fêrulle.

- Նարդին. } s. nard (fleur et par-
 նարդոս. } fum).
 Նարեկ. s. prières de St. Grégoire
 Նարինջ. s. bot. orange.
 Նարիս. } s. ichtyol. narcine.
 Նարկէս. }
 Նարնգազոյն. a. couleur d'o-
 range, orangé.
 Նարնգածաղիկ. s. fleur d'o-
 ranger; շուք նարնգածաղիկ, fleur
 d'oranger, eau de fleur d'oranger.
 Նարնգանոց. s. orangerie.
 Նարնգազուր. s. orangeade.
 Նարնգառան. V. Նարնգանոց.
 Նարնգալմանա. s. oranger,
 marchand d'oranges.
 Նարնգարան. s. orangerie
 Նարնգեմի. s. bot. oranger.
 Նարնգըմպիլ. V. Նարնգա-
 զուր.
 Նարնգօզի. s. curacao.
 Նարս. } s. trictrac; —
 Նարսախաղ. } խաղալ, jouer
 aux dés, au —.
 Նարսախա. V. Ցաղեղ.
 Նարեիլ. va. jouer au trictrac.
 Նարոս. s. couleur, teinte, tein-
 ture; bandelette; feston, brode-
 rie, fleurs ou dessins brodés sur
 une étoffe; cocarde; — կենաց
 le fil des jours.
 Նարօսաների. s. teinturier.
 Նարօսաներկուքիւն. s. tein-
 ture, teinturerie.
 Նաւ. s. navire, bateau, vaisseau,
 bâtiment, nef; — ելնել մտնել,
 s'embarquer; — դնել, embar-
 quer; — է ելնել, sortir du na-
 vires; — երթալ, aller à bord.
 Նաւաբաժին. s. escadre.
 Նաւաբախ. s. abordage.
 Նաւաբեկ. a. naufragé; — ըլլալ,
 faire naufrage.
 Նաւաբեկեալ. a. naufragé.
 Նաւաբեկիլ. vn. faire naufrage,
 échouer.
- Նաւաբեկուքիւն. } s. naufrage,
 Նաւաբեկում. } échouage.
 Նաւաբեկ. } s. batelée.
 Նաւաբեկան. }
 Նաւագնաց. } a. navigable;
 Նաւագնացիկ. } qui navigue,
 navigateur, — ըլլալ, naviguer.
 Նաւագնացութիւն. s. navigation.
 Նաւագնացք. s. lieu navigable.
 Նաւագործ. s. constructeur de
 vaisseaux. [ritime.
 Նաւագործարան. s. arsenal ma-
 Նաւագործութիւն. s. construc-
 tion de vaisseaux.
 Նաւագ. V. Նաւաս.
 Նաւագութիւն. V. Նաւաս-
 անութիւն. [guer.
 Նաւալիւղ ըլլալ. vn. navi-
 նալութիւն. s. lest.
 Նաւախումբ. s. escadre.
 Նաւախցիկ. s. cabine.
 Նաւածեկ. } s. calfatage.
 Նաւածեկում. }
 Նաւածեկիլ. va. calfater.
 Նաւակ. s. bateau, barque, na-
 celle, gondole, barquerolle, caïque.
 Նաւակայ. s. ichtyol. rémora.
 Նաւակամար. s. pont de ba-
 teaux, ponton. [port.
 Նաւակայք. s. mouillage, havre,
 Նաւական. a. naval, nautique.
 Նաւակառոյց. s. constructeur
 de vaisseaux.
 Նաւակալար. s. batelier.
 Նաւակալութ. s. inauguration,
 dédicace.
 Նաւակերութիւն. V. Նաւա-
 գործութիւն.
 Նաւակիկ. s. petit bateau, ba-
 telet, barquette. [vigation.
 Նաւակից. s. compagnon de na-
 Նաւակոծ. a. naufragé; — ըլ-
 լալ, faire naufrage.
 Նաւակոծեալ. a. naufragé.
 Նաւակոծիլ. vn. faire naufrage.
 Նաւակոծութիւն. s. naufrage.

ռուսկալի. } V. Նուսու-
 ռուսկանուսրիւն. } մտրու-
 րիւն.
 ռուսիանցիւս. s. port, port
 le mer, havre; տեղայթ՝ գերդ-
 յիկ՝ միտ՝ ընդարձակ —, un port
 sûr, beau, grand, large; — մըս-
 անլ; հասնել իջնել, entrer, arri-
 ver, descendre dans le port.
 ռուսիանցիւտ. s. armée na-
 vale; fête navale.
 ռուսիւտ. s. houache, sillage
 d'un vaisseau.
 ռուսածգիլ. va. remorquer, haler.
 ռուսածգութիւն. s. remorque,
 halage.
 ռուսածիգ. s. remorqueur, ha-
 leur; — պարահ, la remorque; —
 ըլլալ, remorquer, haler.
 ռուսադողակ. s. navigateur.
 ռուսամակնյիլ. s. canot, barque,
 nacelle.
 ռուսամայց. s. échelle.
 ռուսամարտ } s. a. combat-
 ռուսամարտիկ. } tant sur mer;
 combat naval; — ըլլալ, donner
 une bataille navale, combattre
 sur mer.
 ռուսամարտութիւն. s. combat
 naval; naumachie.
 ռուսամերձութիւն. s. abordage.
 ռուսամուտ. a. embarqué; — ըլ-
 լալ, s'embarquer.
 ռուսանու. s. traversée, trajet;
 a. V. Նուսագնաց.
 ռուսապետ. s. capitaine de vais-
 seau, commandant.
 ռուսապետիկ. va. commander,
 conduire, manœuvrer un navire,
 piloter.
 ռուսապետութիւն. s. comman-
 dement, manœuvre d'un navire,
 pilotage.
 ռուսաաջք. s. l'avant d'un
 vaisseau, proue.
 ռուսաառից. s. le premier mois

de l'ancien calendrier arménien.
 Նուսուս. } s. matelot, marin;
 Նուսասթ. } marinier; — a, les
 motelots, l'équipage.
 Նուսասարիւն. s. métier de
 matelot; manœuvre; pilotage;
 marine.
 Նուսազար. s. capitaine; nocher,
 nautonnier; matelot, batelier.
 Նուսազարիկ. V. Նուսապետիկ.
 Նուսազարութիւն. s. batelage.
 Նուսազարուիկ. s. batelière.
 Նուսաստեմ. s. connaissance.
 Նուսասարս. s. flotte.
 Նուսասարսիկ. s. flottille.
 Նուսասարսիկ. } s. flotte.
 Նուսասարսիկ. } s. flotte.
 Նուսարան. s. arsenal, chantier.
 Նուսարար. V. Նուսազար.
 Նուսարարութիւն. V. Նուսա-
 զարութիւն. [sur mer.
 Նուսարիկ. vn. naviger, aller
 Նուսարիկի. a. navigable.
 Նուսարիկ. } s. navigateur pas-
 Նուսարկու. } sager.
 Նուսարկութիւն. s. navigation,
 traversée.
 Նուսարու. s. régate.
 Նուսադանիկ. s. poulaine (partie
 de l'avant d'un vaisseau), éperon.
 Նուսափայտ. s. navire.
 Նուսափար, etc. V. Նուսածիգ, etc.
 Նուսիար. spl. navires, vaisseaux,
 bâtiments.
 Նուսիկ. vn. naviguer, faire voile.
 Նուսիլուսաց. V. Նուսուս.
 Նուսիւթ. s. rade.
 Նուսիւթաց. V. Նուսարու.
 Նուսի. s. naphte.
 Նուսիւսիւթ. s. mine de naphte.
 Նուսիւթիւթ. a. de naphte.
 Նուսիւթար. spl. bateaux.
 Նուսիւթայ. } s. nolis, naulage.
 Նուսիւթիւթ. }
 Նուսիւթի. V. Նուսարիկ et
 Նուսուս.

Նաւուղի. s. voie navale.
 Նաւուղիկ. s. pilote.
 Նաւուղիչ. s. timonier.
 Նաւուղղութիւն. s. la navigation, l'art de la navigation.
 Նաւվարձել. va. affréter.
 Նաւվարձութիւն. s. naulage, fret, affrètement.
 Նափոր. s. pluvial.
 Նափորապատ. a. enveloppé, revêtu d'une chape.
 Նափորակ. s. chape.
 Նափարակիս. s. obole, denier.
 Նգաքկել. va. détruire avec un levier, démanteler.
 Նգոյր. s. plateau.
 Նգուիլ. vn. se moisir, se gâter.
 Նգուն. V. Նադուն.
 Նհարդ. s. fibre.
 Նհարդակապ. s. anat. ligament.
 Նհարդակապային. a. ligamenteux.
 Նհարդային. a. fibreux.
 Նհարդապատ. a. fibreux.
 Նհարդիկ. s. fibrille.
 Նհարդիս. s. chim. fibrine.
 Նեխ. s. putréfaction, corruption, infection; mauvaise odeur; chim. brome; չարաթոյն —, odeur infecte.
 Նեխ. } a. putréfié, cor-
 Նեխական. } rompu, gâté, infect.
 Նեխաքարձութիւն. s. désinfection.
 Նեխած. V. Նեխ. a.
 Նեխական. a. infectieux.
 Նեխահալած. a. désinfectant.
 Նեխահոս. a. d'une odeur infecte, fétide.
 Նեխահոսութիւն. s. mauvaise odeur, infection.
 Նեխաստտ. a. grognard, bourru,
 Նեխել. va. corrompre, putréfier, gâter.
 Նեխելի. a. putrescible.
 Նեխեալ. V. Նեխ. a.

Նեխիլ. vn. se corrompre, se putréfier, se gâter.
 Նեխիչ. a. infecteur.
 Նեխութիւն. } V. Նեխ.
 Նեխում. }
 Նեխուր. s. bot. ache.
 Նեկտար. s. nectar. [nectar.
 Նեկտարախառն. a. mêlé de
 Նեղ. a. étroit, serré; — ք ղ Նեղ՝ ձգել, mettre à l'étroit, à la gêne, réduire à l'étroit, à l'extrémité, mettre dans l'embarras, forcer, serrer les côtes à qu., le mettre au pied du mur; — ք մտնել՝ ձգուել, être à l'étroit, dans la gêne, à l'extrémité, être gêné, embarrassé.
 Նեղափրան. a. qui a la bouche, l'embouchure étroite.
 Նեղազարեապար. a. qui a le talon étroit. [étroit.
 Նեղածերդ. a. dont le trou est
 Նեղանալ. vn. devenir étroit; se fâcher; être gêné, être dans la gêne. [allée.
 Նեղանցք. s. détroit; corridor,
 Նեղապէս. adv. à l'étroit, dans la gêne. [colère.
 Նեղասիր. a. impatient; bourru,
 Նեղասրիլ. vn. s'impatienter, avoir des impatiences, se faire du mauvais sang; être de mauvaise humeur, se fâcher, s'irriter, s'exaspérer.
 Նեղասրութիւն. s. impatience, mauvaise humeur, irritation, exaspération, emportement, colère.
 Նեղացնել. va. gêner, tracasser, tourmenter.
 Նեղացնող. } a. tracassier,
 Նեղացուցիչ. } gênant.
 Նեղել. va. mettre à l'étroit, à la gêne, gêner, presser, tourmenter, affliger, inquiéter, tracasser, incommoder; importuner, donner de la peine, accabler;

vexer, opprimer, maltraiter; ser-
rer, resserrer, rétrécir.
Նեղիլ. vn. être à l'étroit, être
géné, tourmenté, s'affliger, avoir
de la peine.
Նեղիչ. s. a. celui qui tour-
mente, tourmentant, oppresseur;
a. affligeant, vexatoire, inquiétant.
Նեղկեկ. } a. un peu étroit.
Նեղիկ. }
Նեղհայեաց. a. de vue bornée.
Նեղոզ. V. **Նեղիչ**.
Նեղութիւն. s. gêne, oppres-
sion, vexation, tribulation, em-
barras, peine, tourment, inquié-
tude, anxiété, détresse, impor-
tunité, incommodité, ennui, tra-
cas; manque de largeur, étré-
cissement; — յանձն առնել.
prendre la peine, — տալ. V.
Նեղել.
Նեղուիլ. V. **Նեղիլ**.
Նեղուց. s. détroit.
Նեղութե. } V. **Նեղա-**
Նեղութիւն. } **ութե**, **Նե-**
ղութեան. }
Նեց. s. fraude, ruse, astuce,
artifice, duperie, intrigue; a. V.
Նեցաւոր.
Նեցազարծ. }
Նեցամե. } V. **Նեցաւոր**.
Նեցամոս. }
Նեցախոհ. a. qui médite des
ruses, rusé, roué.
Նեցախոսո. a. qui tue par
surprise, assassin.
Նեցախօսութիւն. s. langage
mensonger, parole artificieuse.
Նեցամիտ. V. **Նեցախոհ**.
Նեցամտութիւն. V. **Նեց-**
գութիւն.
Նեցամաւ } adv. frauduleuse-
Նեցամտով. } ment, artificieu-
sement, par ruse, avec fourbe-
rie, insidieusement, déloyalement,
par trahison.

Նեցապատիր. a. insidieux,
trompeur, artificieux.
Նեցաւոր. a. frauduleux, fourbe,
insidieux, rusé, astucieux, trom-
peur, roué, sournois, traître, dé-
loyal; fripon, escroc.
Նեցաւորել. V. **Նեցել**.
Նեցաւորութիւն. V. **Նեց-**
գութիւն.
Նեցել. vn. frauder, frelater,
falsifier, ruser, fourber, duper,
fausser, tromper, tricher, escro-
quer; friponner.
Նեցգոս. V. **Նեցաւոր**.
Նեցգոսութիւն. V. **Նեցգու-**
թիւն.
Նեցգիչ. a. fourbe. rusé, trom-
peur, falsificateur, fraudeur,
faussaire, escroqueur, tricheur,
fripon.
Նեցգութիւն. s. fraude, artifice,
ruse, fourberie, duperie, finesse,
rouerie, guet-apens, menée, in-
trigue, déloyauté, perfidie, mau-
vaise foi, trahison, supercherie;
escroquerie, friponnerie, falsi-
fication.
Նեցգում. s. falsification.
Նեղուկ. s. zool. cloporte.
Նեա. s. Antéchrist.
Նեստրեղան. s. a. nestorien.
Նեստրեղանութիւն. s. nes-
torianisme.
Նեռ. s. flèche, trait; — **արձա-**
կել՝ նետել, décocher, tirer une
flèche.
Նեստկալ. s. balistre.
Նետաւոր. a. frappé ou percé
d'un trait.
Նետաձգութիւն. s. décochement.
Նետաձիգ. s. celui qui tire une
flèche, archer, arbalétrier; portée
des traits; a. qui sert à tirer
une flèche; — **ընել՝ ըլլալ**, tirer,
décocher ou lancer une flèche,
un trait, décocher des flèches.

Նետել. va. jeter, lancer; *նետ*՝ *սարճանակ* —, tirer une flèche, une bombe, un coup de pistolet.

Նետակէց. s. portée des traits.

Նետող. s. celui qui a jeté.

Նետում. a. jeté, lancé.

Նետուիլ. vn. se jeter, se lancer, se précipiter.

Ներ. s. belle-sœur (ainsi s'appellent deux femmes qui ont épousé les deux frères).

Ներագաղթութիւն. s. immigration.

Ներազննութիւն. s. autopsie.

Ներածական. a. d'introduction.

Ներածել. va. introduire.

Ներածիչ.

Ներածող. } s. introducteur.

Ներածու. }

Ներածութիւն. s. introduction.

Ներանձն. } V. **Ներանձն-**

Ներանձնական. } **նւար**.

Ներանձնանալ. vn. se retirer du monde, se livrer à la vie spirituelle.

Ներանձնացեալ. } a. qui vit

Ներանձնաւոր. } retiré, soli-

taire, adonné à la vie spirituelle; spirituel; contemplatif.

Ներանձնութիւն. s. solitude, vie spirituelle, contemplation.

Ներարկել. va. injecter.

Ներարկութիւն. } s. injection.

Ներարկումն. }

Ներքան. s. plante du pied; — *կօշկաց*, semelle.

Ներքանափոկ. s. sous-pied.

Ներքերումն. s. introduction.

Ներբող. s. panégyrique, éloge; — *յօրինել*, faire un panégyrique.

Ներբողաբան. s. panégyriste.

Ներբողաբանել. V. **Ներբողել**.

Ներբողաբանութիւն. V. **Ներբող**.

Ներբողալի. a. louable.

Ներբողալից. a. plein d'éloges.

Ներբողական. a. panégyrique, d'éloge.

Ներբողան. V. **Ներբող**.

Ներբողել. va. faire le panégyrique, l'éloge de.

Ներբողիչ. s. panégyriste.

Ներգոյական. s. gram. locatif.

Ներգործաբար. adv. activement.

Ներգործական. a. actif; — *բայ*, verbe —; — *բուէ*, voix active; — *մեղք*, péché actuel.

Ներգործել. va. agir, opérer; exercer une action ou une influence, influencer.

Ներգործութիւն. s. activité, action, opération, vertu, influence.

Ներդասակ. a. harmonieux; s. harmonica.

Ներդասակապէս. adv. harmonieusement, harmoniquement.

Ներդասակաւոր. a. harmonieux, cadencé, harmonique.

Ներդասակիլ. vn. s'harmoniser.

Ներդասակութիւն. s. harmonie, accord, symphonie.

Ներդասակորէն. adv. harmonieusement.

Ներդեայ. a. de fibre.

Ներեալ. a. pardonné, grâcié.

Ներել. vn. pardonner, faire grâce, excuser, avoir de l'indulgence pour; permettre, accorder; to-

lérer, endurer, souffrir, supporter, persévérer; *ներեղէք*, par-

donnez-moi.

Ներելի. a. pardonnable, excusable, rémissible; — *մեղք*, péché véniel.

Ներբնդունական. a. contingent, éventuel, casuel.

Ներկ. s. teinte, teinture, couleur; — *կօշիկ*, cirage; — *ի սառլ*, faire teindre.

Ներկած. } a. teint, colorié.

Ներկածոյ. }

րկայ. a. présent, actuel; gram.
կարո՞ւ —, aoriste; *արթեալ* —,
 ésent; s. présent.
 րկայանալ. vn. se présenter,
 re présenté.
 րկայանալի. a. présentable.
 րկայացնել. va. présenter.
 րկայացում. } s. présen-
 րկայացում. } tation, re-
 présentation.
 րկայացուիլ. vn. être pré-
 senté par qn. [tant.
 րկայացուցիչ. s. représen-
 րկայացչուի. sf. représen-
 tante.
 րկայի. V. Ներկայացնել.
 րկայութիւն. s. présence.
 րկանիւթ. s. matière colorante.
 րկավաճառ. s. marchand de
 couleurs.
 րկավաճառութիւն. s. métier
 e marchand de couleurs.
 րկասուն. s. teinturerie.
 րկասունիկ. s. plante tinctoriale.
 րկասուփ. s. boîte à couleurs.
 րկարան. V. Ներկասուն.
 րկարար. s. teinturier.
 րկարարութիւն. s. teinture,
 einturerie. [*կոշիկ* —, cirer.
 րկել. va. teindre, colorer;
 րկէս. V. Նարկա.
 րկոյ. s. teinturier; *կոշիկ* —,
 ireur.
 րկոյ. V. Ներկասուն.
 րկուած. a. teint; coloré.
 րկուիլ. vn. se teindre; se co-
 orer.
 րկուս. V. Խոս; Հմուս.
 րհակ. V. Հակառակ.
 րհակաբանել. vn. antiphraser.
 րհակաբանութիւն. s. anti-
 phrase. [satisf.
 րհակակամ. a. gram. adver-
 րհակակիւր. a. contraire, in-
 compatible; antipathique; — *բը-
 նու թիւն*, incompatibilité.

Ներհական. V. Հակառակ.
 Ներհակութիւն. V. Հակա-
 րակութիւն.
 Ներհմուս. a. très érudit, très
 instruit, très savant.
 Ներհմութիւն. s. grande érudition.
 [momètre.
 Ներհասանալի. s. phys. endos-
 Ներհասում. s. phys. endosmose.
 Ներհուն. V. Հմուս. — *քաղաքա-
 կանութիւն*, profonde politique.
 Ներհունութիւն. V. Հմու-
 րիւն. [նալ.
 Ներմարդանալ. V. Մարդա-
 Ներմարդութիւն. } s. incar-
 Ներմարդութիւն. } nation.
 Ներմարմնութիւն. }
 Ներմղել. va. introduire.
 Ներմարայիւն. a. sous-cutané.
 Ներմուծանել. } va. introduire,
 Ներմուծել. } importer, in-
 jecter.
 Ներմուծեալ. a. introduit.
 Ներմուծութիւն. } s. introduc-
 Ներմուծում. } tion, impor-
 tation, injection.
 Ներոցնական. a. spirituel.
 Ներոցնալ. a. inspiré.
 Ներոցնել. va. inspirer.
 Ներոցնիլ. vn. s'inspirer, avoir
 des inspirations ou des transports.
 Ներոցնիչ. } a. s. inspireur.
 Ներոցնոյ. }
 Ներոցնուած. V. Ներոցնալ.
 Ներոցնութիւն. } s. inspiration.
 Ներոցնում. }
 Ներոցնուն. a. inspiré.
 Ներոյ. a. qui pardonne, indul-
 gent, descendant; — *ըլլալ*,
 être indulgent, montrer de l'in-
 dulgence.
 Ներոյակից. a. tolérant; —
միտք խորհուրդ s. tolérance.
 Ներոյակիցութիւն. s. tolé-
 rance.
 Ներոյակիք. a. tolérant; qui

pardonne, indulgent, condescendant; — *զանուկի ըլլալ*, être indulgent, montrer de l'indulgence; — *քաղցրութեամբ*, avec une extrême bonté. [ment.]

Ներդամաբար. adv. indulgem-
Ներդամութիւն. s. indul-
gence, condescendance; tolérance.

Ներդաւթիւն. s. pardon, am-
nistie, grâce; indulgence; —
թեամբ, avec indulgence.

Ներուս. s. pardon, amnistie; —
խնդրել, demander pardon, faire
des excuses; *ընդհանուր* —, am-
nistie générale.

Ներս. adv. dedans, dans; —
մտաւ, il rentra.

Ներսիդն. s. l'intérieur.

Ներս. V. **Նարդ**.

Ներցայեղ. va. injecter.

Ներցայում. s. injection.

Ներփակ. } a. ci-inclus; —

Ներփակեալ. } *նամակն*, la lettre
ci-incluse, l'incluse.

Ներփակել. va. envelopper, inc-
lure; enfermer.

Ներփակուիլ. vn. s'enfermer.

Ներքս. prép. sous, dessous.

Ներքն. a. intérieur, interne,
intestin; intrinsèque; intime, cor-
dial; intérieur, bas, souterrain, in-
férieur; — *անկիւն*, angle in-
terne; s. interne; — *գործոց Նա-
խարար*, Ministre de l'Intérieur;
— *ք*. arith. les moyens.

Ներքինամալ. vn. devenir eunu-
que. [nuques.]

Ներքինապետ. s. chef des eu-

Ներքինացնել. va. rendre eu-
nuque, châtrer. [châtrer.]

Ներքնի. s. eunuque; — *ընել*,

Ներքնութիւն. s. internat.

Ներքնաբաժից. s. subdivision.

Ներքնաբակ. s. arrière-cour.

Ներքնաբերդ. s. citadelle.

Ներքնագաւիթ. s. vestibule.

Ներքնագիր. s. inscription, apos-
tille. [toine.]

Ներքնաբաղանք. s. anat. péri-

Ներքնածովեան. a. sous-marin.

Ներքնակ. s. camisole. [sure.]

Ներքնակամար. s. arrière-vous-

Ներքնակամե. a. inférieur, intérieur.

Ներքնակողմ. s. le côté inféri-
eur, le bas.

Ներքնահայեցողութիւն. s. con-
templation intime. [mose.]

Ներքնադում. s. phys. endos-

Ներքնայառակ. s. bas-fond.

Ներքնայարկ. s. entre-sol.

Ներքնապէս. adv. intérieure-
ment, intimement.

Ներքնասենեակ. s. boudoir.

Ներքնասուց. s. sous-sol.

Ներքնափող. s. anat. vagin.

Ներքնորովայն. s. anat. bas-
ventre.

Ներքնուղի. s. tunnel.

Ներքոյ. a. qui est dessous, qui
est sous, en bas; prép. adv. —,
ի —, sous, dessous, audessous.

Ներքուս. *ի* —. adv. du de-
dans, intérieurement, au dedans,
en dedans.

Ներքս. *ի* —. adv. dedans, à
l'intérieur, au fond.

Ներքազոյն. a. intérieur, qui
est en dedans, au fond.

Ներքադրական. a. interca-
laire; — *գիծ*, trait d'union.

Ներքադրել. va. intercaler.

Ներքադրութիւն. s. intercala-
tion. [tion.]

Ներքածութիւն. s. introduc-

Ներքակողմ. s. l'intérieur, la
partie interne, fond.

Ներքահայեաց. a. cagneux.

Ներքամուտ ընել. va. faire
entrer, introduire.

Ներքաօգնութիւն. s. inhalation.

Ներքափող. V. **Ներքնափող**.

Նեցակ. s. soutien, support, ap-

ui; étai, tuteur; — դռել, soutenir, étayer; հաւասարի — կեանքի, être le soutien de la religion, soutenir, appuyer la religion.

գով. V. Նգովք. [thématisé. գոված. s. anathème; a. ana-գովացք. s. anathème.

գովեալ. V. Նգոված. a. գովել. va. anathématiser, frapper d'anathème.

գովից արմատ. interj. malheureux! maudit! coquin! misérable!

գովք. s. anathème; — արձարել կարգաւ, frapper d'anathème. է. pron. elle.

ընենկ. s. un rien.

ձար. s. plat, plateau, bassin de balance.

ձոյն. } V. Պ ա ճ -
 ձոյնակից. } դուխ, Պ ա ճ -
 ձոյնիմ. } դրխակից,
 ձոյնուքին. } Պ ա ճ դ խ ի մ,
 Պ ա ճ դ խ ու ք ի ն.

ձոյգ. s. palefroi, cheval de main, de parade.

ձոյգածիգ. s. écuyer.

իագ. a. qui a besoin ou qui manque de, nécessiteux.

իագութիւն. s. manque, besoin, nécessité.

իգ. s. levier, barre; verrou; — դռել, barrer; mettre le verrou.

իգակ. s. lance; արտառակիտ — ք, des lances hérissées.

իգակաքկորք. } s. les débris
 իգակաքկիք. } des lances.

իգակարուց. s. hampe, de bois d'une lance.

իգակախաղ. s. joute.

իգակախառուց. a. hérissé de lances, rempli de lances.

իգակակից. s. allié, coalisé.

իգակակոր ընել. va. tuer d'un coup de lance.

իգակակիցի. vn. s'allier, se coaliser, se liguér.

Իգակակցութիւն. s. alliance, coalition, ligue.

Իգակածել. a. en forme de lance.

Իգակախոր. s. joute; a. jouteur.

Իգակատգ. s. le fer ou la pointe d'une lance.

Իգակաւոր. s. lancier.

Իգակընկէց ըլլալ. vn. désertter en jetant ses lances, abandonner son poste.

Իր. s. taxe, tarif.

Իրար. a. maigre.

Իրարակազմ. a. d'une construction maigre, maigre.

Իրարացալ. vn. devenir maigre, maigrir. [maigrir.

Իրարացնել. va. maigrir, a-

Իրարացումք. s. amaigrissement.

Իրարացալ. V. Իրարացալ.

Իրարութիւն. s. maigreur, amaigrissement.

Իրարցնող. a. amaigrissant.

Իրիլիս. s. nihiliste.

Իմի. } sf. nymphe.

Իմիայ. } sf. nymphe.

Ինք. s. sommeil, repos, dodo.

Իռ. s. signe, marque; tache, point.

Իրս. s. séant, la posture d'un homme assis; assiette, emplacement, exposition; siège, résidence; possession, propriété; séance, session; կենդանազիրը նկարել երեք նստի մէջ, faire un portrait en trois séances.

Իրսուկաց. s. maintien, tenue.

Իրսալ. va. inventer, ourdir, machiner. [repos.

Իրի. s. sommeil, assoupissement,

Իրիել. vn. s'endormir, sommeiller, s'assoupir. [pir.

Իրիցնել. va. endormir, assou-

Իրիող. a. dormeur.

Իրիութ. V. Իրի.

Իրք. s. matière; matière, subs-

tance; matière, sujet, cause; — ք, matériaux; նախնական — — ք, matières premières.

Ներքայիւր. } a. plein de mati-
երքայիւր. } ère.

Ներքայիւր. a. matériel.

Ներքայիւր. ս. matérialité.

Ներքայիւր. } s. matérialiste.

Ներքայիւր. } s. matérialiste.

Ներքայիւր. a. matérialiste.

Ներքայիւր. ս. matérialisme.

Ներքայիւր. adv. matériellement.

Ներքայիւր. va. filer, ourdir, tramer, machiner, préparer, former (au prop. et au fig.); մէկուէ չարքէ —, méditer le mal contre qn.; դաւ —, couvrir, ourdir une trahison.

Ներքայիւր. a. s. matériel.

Ներքայիւր. s. qui file, filant.

Ներքայիւր. V. ԹՐԾՈՒՆ.

Ներքայիւր. s. matérialité.

Ներքայիւր. V. ՆԱԲ.

Ներքայիւր. va. enclaver, repousser par force, enfoncer.

Ներքայիւր. V. ՅՂԵ.

Ներքայիւր. s. touace.

Ներքայիւր. s. fûte (pain).

Ներքայիւր. ի նկատ առնել, — ի առնել, prendre en considération.

Ներքայիւր. } s. prise en n
Ներքայիւր. } considération.

Ներքայիւր. va. regarder, envisager, entrevoir, distinguer, aviser, admirer, contempler; observer, considérer, examiner; avoir égard.

Ներքայիւր. a. à considérer.

Ներքայիւր. adv. considérant, en considérant.

Ներքայիւր. a. s. qui regarde, qui observe, contemplateur, observateur.

Ներքայիւր. prép. concernant.

Ներքայիւր. V. Ներքայիւր.

Ներքայիւր. } s. observa-
Ներքայիւր. } tion, contem-
Ներքայիւր. } plation; égard,
considération.

Ներքայիւր. s. peinture, tableau.

Ներքայիւր. a. pittoresque.

Ներքայիւր. s. description; peinture, tableau; image, figure.

Ներքայիւր. s. description; portrait, représentation; dessin, plan, modèle; caractère; peintre; a. peint; décrit; ըստ նկարագրին, littéralement; մեկնել ըստ նկարագրին, expliquer à la lettre; պատկերակերպ —, portrait; — բնութեան, tableau de la nature.

Ներքայիւր. a. descriptif; caractéristique; littéral; — իմաստով, littéralement.

Ներքայիւր. va. peindre, représenter; fig. peindre, dépeindre, décrire, faire la description de; caractériser.

Ներքայիւր. } a. qui fait la
Ներքայիւր. } description, des-
cripteur.

Ներքայիւր. s. description; — ընել, faire la description de.

Ներքայիւր. s. caractère, lettre.

Ներքայիւր. a. orné de peintures.

Ներքայիւր. va. orner de peintures.

Ներքայիւր. } a. peint, bi-
Ներքայիւր. } garré de di-
verses couleurs.

Ներքայիւր. s. peintre; brodeur.

Ներքայիւր. va. peindre; broder. [broderie.

Ներքայիւր. ս. peinture;

Ներքայիւր. s. calencar.

Ներքայիւր. s. exposition de tableaux.

Ներքայիւր. } s. rébus.

Ներքայիւր. a. peint, orné de peintures; — առնակ, tableau, peinture.

կարտպակեր. s. peinture, ableau.
 կարատր. a. amoureux de la peinture, des tableaux.
 կարասիրտիւն. s. amour de a peinture.
 կարավայել. a. pittoresque.
 կարասուփ. s. boîte à couleurs.
 կարացոյց. a. qui représente in tableau, une image; pittoresque; s. chambre claire.
 կարել. va. peindre; décrire, lépeindre, écrire; représenter, figurer; *մտքին մէջ* —, imaginer; se figurer.
 կարէն. a. peint, bigarré, de diverses couleurs, nuancé; imagé.
 կարիչ. s. peintre; *կենդանագիր* —, peintre de portrait.
 կարող. a. qui peint, peintre.
 կարուն. V. Նկարէն.
 կարչական. a. de peinture; pittoresque; — *արուեստ*, peinture.
 կարչատր. a. qui aime la peinture.
 կարչալիւն. s. peinture.
 կենսական. a. qui a des sentiments bas, mesquins, peu élevés, d'esprit court; — *խնամք միտք*, idées mesquines. [petit.
 կենսահասակ. a. de petite taille.
 կենտձեւ. a. d'une vilaine forme, ignoble, petit.
 կենալիւն. s. bassesse, petitesse, mesquinerie.
 կեռ. s. cave.
 կուռ. a. vaincu, humilié, avili; abject, vil, bas, méprisable, ignoble, pauvre; — *ըլլալ*, être vaincu, avoir le dessous, se laisser vaincre, succomber; être accablé, s'humilier, s'abaisser.
 կրթել. vn. faire des efforts, tacher de, s'efforcer de, s'étudier à, chercher à, se mettre à.
 կիսանգ. s. zool. hippopotame.

Նեանջել. V. Նեանջել.
 Նախ. pron. à lui, à elle, lui.
 Նման. a. semblable, pareil, égal, analogue, homologue, ressemblant; — է, il ressemble, il est ressemblant; il convient.
 Նմանաբերուլիւն. s. citation de comparaison.
 Նմանաբոյժ. s. homéopathe.
 Նմանաբուժական. a. homéopathique. [pathie.
 Նմանաբուժութիւն. s. homéopathe.
 Նմանագոյն. V. Նման, նմանապէս.
 Նմանագործ. a. contrefait; s. contrefacteur; contrefaçon.
 Նմանագործել. va. contrefaire.
 Նմանագործութիւն. s. contrefaçon.
 Նմանագրել. va. écrire pareillement; fac-similer.
 Նմանագրութիւն. s. fac-simile.
 Նմանազանցութիւն. s. paradoxe.
 Նմանախօս. s. mimologue.
 Նմանական. a. imitatif.
 Նմանակերպ. a. conforme, uniforme.
 Նմանակերպութիւն. s. conformité, uniformité.
 Նմանակիր. a. qui est affecté de même, qui éprouve les mêmes affections ou passions.
 Նմանակից. V. Նման.
 Նմանակցութիւն. s. homologie.
 Նմանահան. a. qui peint d'une ressemblance frappante; calqué; s. calquoir.
 Նմանահանել. va. calquer.
 Նմանահանութիւն. s. calque; fac-similé.
 Նմանահնչիւն. a. qui a le même son, homophone.
 Նմանաձայն. a. qui a la même voix, le même son, homophone.
 Նմանաձայնութիւն. s. homophonie; allitération.

Նմանածու. a. qui a la même forme, homéomorphe.

Նմանաձյլ. a. cliché; s. cliché; clichage.

Նմանաձուլիլ. va. cliquer.

Նմանաձուլիչ. s. clicheur.

Նմանաձուլում. s. clichage.

Նմանաման. a. composé de parties semblables.

Նմանայանգ. a. consonnant.

Նմանայանգութիւն. s. consonance, terminaison semblable de deux mots.

Նմանաւէն. a. construit de la même manière.

Նմանապէս. adv. semblablement, pareillement, de la même manière, également, de même.

Նմանաւոր. a. d'un genre semblable. [mêmes peines:

Նմանալիք. a. qui éprouve les

Նմանասառ. a. allitéré.

Նմանասառութիւն. s. allitération.

Նմանատիւ. V. **Նմանակերպ.**

Նմանացիլ. V. **Նմանաւոր.**

Նմանելիլ. a. imitable.

Նմանել. V. **Նմանելիլ.**

Նմանեցնել. va. assimiler, rendre semblable, égaliser, conformer, contrefaire.

Նմանելիլ. a. semblable, pareil.

Նմանելիլ. vn. s'assimiler, être semblable, analogue; s'égaliser; ressembler; imiter, suivre, marcher sur les traces de qn.

Նմանող. } s. imitateur;—

Նմանողակից. } **ըսուլ**, imiter, marcher sur les pas de qn.

Նմանողութիւն. s. imitation.

Նմանորիլ. V. **Նմանող.**

Նմանութիւն. s. ressemblance, conformité, analogie; comparaison, assimilation; imitation; image, portrait, figure, type, forme;— **ըսուլ** — **թեան**, à l'imitation de,

à l'instar de; — **ըրբիլ.** V. **Նմանելիլ.**

Նմանցնել. V. **Նմանեցնել.**

Նմանցնող. a. imitateur.

Նմանցում. a. imité.

Նմանորիմակ. V. **Նոյնորիմակ;** s. pareil.

Նմին իրի. adv. c'est pourquoi, par conséquent, aussi.

Նմայօ. s. échantillon.

Ննջասենակ. s. chambre à coucher.

Ննջարան. s. dortoir.

Ննջիլ. vn. dormir, s'endormir, reposer, se coucher, se mettre au lit; fig. décéder, trépasser, mourir; — **ի Տէր**, s'endormir dans le Seigneur; — **մանկանց**, faire dodo.

Ննջեցեալ. a. mort, défunt, feu.

Ննջեցնել. va. faire dormir, endormir, mettre au lit, coucher, faire coucher.

Ննջիւն. V. **Նիւնջ.**

Նուկերպ. s. chim. amygdaloïde; a. —, amygdalaire.

Նւածէր. s. huile d'amande.

Նուայ. s. amidon.

Նուայկան. a. chim. amylique.

Նուային. a. amygdalin.

Նուայիս. V. **Նոսիս.**

Նուան. s. signe, marque; enseigne, signal, caractère, symbole; trace, vestige; preuve, indice; signe, prodige, miracle; enseigne, drapeau, bannière, étendard; les fiançailles; symptôme; — **սուլ**, donner signe; faire les fiançailles; — **սուլ կերպ**, donner signe de vie; — **սուներիլ**, coucher en joue. [devise.

Նուանաբան. s. mot d'ordre;

Նուանաբանելիլ. va. blasonner.

Նուանաբանութիւն. s. signification; méd. sémjologie.

Նուանագէտ. s. blasonneur.....

Շանգիտութիւն. s. blason.
Շանգիր. s. caractère, lettre; narque; secrétaire; mémoire.
Շանագործ. a. qui fait des prodiges; prodigieux. [diges.
Շանագործի. va. faire des prodiges.
Շանագործութիւն. s. signe, prodige. [écrire, décrire.
Շանագրել. va. caractériser;
Շանադէ. s. qui observe les signes, devin, aruspice, augure.
Շանադիրք. V. **Շանադրութիւն**. [ançailles.
Շանադրամ. s. monnaie de fiançailles.
Շանադրութիւն. s. fiançailles.
Շանադրուք. s. lettre, caractère; devise.
Շանազգեաց. V. **Շանագործ**.
Շանազգես. s. uniforme.
Շանալոյծ. a. qui dénonce, qui interprète les signes, les prodiges, devin.
Շանախոյց. s. iota, pointe ou queue d'une lettre, point, cédille; *g* —, de point en point.
Շանախոյր. a. qui cherche, qui demande des signes, des prodiges.
Շանախօսեալ. a. fiancé.
Շանախօսել. vn. parler avec des signes, des signaux; va fiancer.
Շանախօսութիւն. s. fiançailles.
Շանած. a. fiancé, fiancée, futur, future.
Շանակ. s. signe, marque; enseigne, signal, indice, caractère, indication, désignation, expression, preuve; symbole; emblème; signe, prodige; étiquette; enseigne, drapeau, étendard; arith. logarithme; *յարթութեան — կանգնել*, élever un trophée, un monument de victoire.
Շանակալից. a. remarquable.
Շանակական. } a. significatif,
Շանական. } expressif, symbolique, caractéristique.

Շանակաւոր. a. significatif; remarquable.
Շանակել. va. signifier, indiquer, désigner, signaler, dénoter, notifier, prendre note, assigner, distinguer, exprimer; marquer, noter, figurer, représenter; signifier, avoir la signification de; *գեները —*, coter.
Շանակելի. a. remarquable.
Շանակիւր. V. **Շանակիւր**.
Շանակէ. s. point de mire; — *ըլալ*, être le —.
Շանակից. a. significatif.
Շանակիր. s. porte-enseigne, porte-drapeau, porte-étendard; qui porte une décoration.
Շանակութիւն. s. signification; — *ստեղծել*, avoir une signification.
Շանամատոյց. a. qui présente les insignes.
Շանայայտ. a. caractéristique.
Շանառութիւն. s. visée, tir.
Շանասառ. s. signe.
Շանասել. } s. lieu fixe.
Շանասելի. }
Շանացել. vn. faire signe, faire entendre par des signes.
Շանացի. adv. par signes, par des signes; — *խօսել*, parler —.
Շանացոյց. a. qui fait voir un signe, qui donne un signal.
Շանաւոր. a. marqué d'un signe, signé; insigne, signalé, distingué, remarquable; significatif; symbolique.
Շանաւորագոյն. a. le plus distingué, remarquable.
Շանաւորութիւն. s. distinction.
Շանել. va. marquer d'un signe, marquer, noter; fiancer, faire les fiançailles.
Շանուած. a. fiancé.
Շանութիւն. vn. être fiancé, se fiancer.

Նօսնուուրիւն. } s. fiançailles,
Նօսնուի. } accordailles,
 accords.

Նօսաբար. s. dragée.

Նօսօուր. s. amandé.

Նօսասակ. V. **Նօսյ.**

Նօսասակ. a. amylicé.

Նօսաբրի. a. en forme des
 feuilles d'amandier.

Նօւակ. s. point de mire, but,
 visée; fig. spectacle, risée; —
լլալ՝ գտնուի՛ մալ, être en
 butte, exposé à, l'objet de, être
 en proie à, être victime de;
կշամբանաց — մալ, s'exposer
 aux reproches; — **կացուցանել,**
 afficher, exposer; **առակ — ի,**
 objet de moquerie, de dérision;
առակ — ի կացուցանել, exposer
 aux risées du peuple, donner en
 spectacle, afficher, ridiculiser;
 V. **Առակ.**

Նօուակիի. va. donner en spec-
 tacle, noter d'infamie, exposer à
 la risée de tout le monde, couv-
 rir de honte, tympaniser, flétrir,
 ridiculiser, rendre infâme, dif-
 famer, afficher, dévoiler, dé-
 couvrir.

Նօուակիի. a. infâme, honteux.
Նօուակիի. a. diffamant, diffa-
 matoire.

Նօուակուրիւն. s. exposition
 aux regards du public, risée,
 honte publique, infamie, igno-
 minie; sobriquet; chose remar-
 quable.

Նօսբար. s. minér. amygdaloïde.

Նօղարեցի. } s. bot. charme.
Նօղարի. }

Նօցի. s. bot. amandier.

Նօիկ. s. anat. amygdale.

Նօի ձէք. huile d'amande.

Նօիս. s. chim. amygdaline.

Նօխար. s. morceau, fragment,
 débris; reste; dépouille mortelle,

restes; — **պատարազի,** hostie,
 pain à chanter; — **կեքսլ,** pain
 à cacher; — **սրբոց,** relique;
առիկ նշխարաց, reliquaire.

Նօխարասուի. s. reliquaire.

Նօխարեալ. a. resté.

Նօխարել. va. laisser des restes,
 des morceaux, rester.

Նօկարօր. V. **Նօկասալ.**

Նօկահել. va. se lever, se sou-
 lever contre, se révolter, s'in-
 surger; rejeter, mépriser.

Նօկասալ. s. méd. amygdalite.

Նօմար. } s. aperçu, vestige,
Նօմարակի. } trace, indice; —
գեղեցիկութեան, restes de la
 beauté.

Նօմարեալ. V. **Նօմարուած.**

Նօմարել. va. s'apercevoir, en-
 trevoir, remarquer, aviser, ob-
 server, voir, regarder.

Նօմարեցնել. va. faire aper-
 cevoir, faire voir.

Նօմարող. a. qui voit; qui aperçoit.
Նօմարուած. a. aperçu.

Նօոյ. V. **Նօոյլ.** [percevoir.

Նօմարուի. vn. être aperçu, s'a-

Նօոյազարդ. V. **Նօուլազարդ.**

Նօոյել. } vn. éclater, briller,
Նօոյիլ. } luire, reluire, resplen-
 dir, étinceler.

Նօոյլ. s. éclat, reflet, clarté,
 lueur; — **լնդուցեան,** rayon de
 joie; **աղօս՝ մալլ —,** faible,
 sombre lueur.

Նօուլազարդ. V. **Նօուլափալլ.**

Նօուլազարդ. a. éclatant, radieux.

Նօուլարձակ. a. radieux.

Նօուլափալլ. a. éclatant, bril-
 lant, radieux, étincelant.

Նօուլի. } V. **Նօոյել.**
Նօուլի. }

Նօօրակ. s. lancette.

Նօխազ. s. zool. bouc.

Նօխազազդէւ. a. qui a la fi-
 gure semblable à un bouc.

Նոխազեան, a. de bouc; spl. les boucs.
 Նոխազերզու. V. Ռդրերզակ.
 Նոխազերզուրիւն. V. Ռդրերզուրիւն.
 Նոխազոցն. s. chèvre-pied.
 Նողկ. a. dégoûtant.
 Նողկալ. vn. avoir des nausées, se dégoûter, être dégoûté.
 Նողկանք. s. dégoût, bondissement ou soulèvement de cœur, nausée.
 Նողկացնել. va. dégoûter, répugner, faire bondir le cœur.
 Նողկացուցիչ. a. dégoûtant, nauséabond.
 Նողկուրիւն. V. Նողկանք.
 Նողկալ. V. Նողկալ.
 Նոն. } s. bot. cyprés; a. de bois
 Նոնի. } de cyprés.
 Նոնիաճահ. a. orné, garni de cyprés.
 Նոյեան. a. de Noé.
 Նոյեմբեր. s. novembre.
 Նոյն. pron. même, lui-même, elle-même; lui, il, elle; le même, la même; a. même, égal, identique; dito, idem; adv. de même, de la même manière, également; *ի* —, tout de suite, aussitôt; *մի եւ* —, le même, la même; — *բան է*, c'est la même chose, cela revient au même.
 Նոյնաբան. a. qui contient les mêmes paroles, analogue.
 Նոյնաբանական. a. tautologique.
 Նոյնաբանել. vn. redire la même chose, répéter.
 Նոյնաբանութիւն. s. redite, répétition; rhét. tautologie; traduction littérale.
 Նոյնաբար. V. Նոյնալէս.
 Նոյնագոյ. V. Համագոյ.
 Նոյնագգի. V. Համագգի.
 Նոյնաժամանակ. a. tautochrome.

Նոյնաժամանակութիւն. s. tautochronisme.
 Նոյնակերպ. V. Նոյնաձեւ.
 Նոյնահնչիւն. V. Նամանահնչիւն.
 Նոյնաձայն. a. homophone.
 Նոյնաձայնութիւն. s. homophonie.
 Նոյնաձեւ. a. de même forme, uniforme, homomorphe.
 Նոյնալանգ. } V. Նամանայանգութիւն. }
 Նոյնայանգութիւն. } ճայանգ, }
 Նամանայանգութիւն. }
 Նոյնանալ. vn. être identique, s'identifier.
 Նոյնանիւ. } a. s. synonyme.
 Նոյնանօան. }
 Նոյնանման. a. tout à fait le même.
 Նոյնանօան. V. Համանօան.
 Նոյնանուն. a. de même nom.
 Նոյնասերմ. a. qui est de la même semence, parent.
 Նոյնացած. } a. identifié.
 Նոյնացեալ. }
 Նոյնացնել. va. identifier.
 Նոյնացում. s. identification.
 Նոյնաբանութիւն. V. Նոյնաբանութիւն.
 Նոյնզուակ. a. même, égal; V. Նոյնալէս. [leur.
 Նոյներանգ. a. de la même couleur
 Նոյն ժամայն. } adv. à l'heure
 Նոյն հետայն. } même, à l'instant même, à l'instant, aussitôt, sur-le-champ, immédiatement, tout de suite après.
 Նոյնութեամբ. adv. identiquement; tel quel.
 Նոյնութիւն. s. identité.
 Նոյնչափ. adv. autant.
 Նոյնալէս. adv. de même, de la même manière, pareillement, également, aussi, idem.
 Նոյնալիւ. a. même, tel, pareil, égal, semblable.
 Նոյնքան. adv. autant.

Նոյն օրին. adv. le même jour, le jour même.

Նոյնօրինակ. a. semblable, pareil; s. pareil; V. **Նոյնպէս.**

Նոյնօրինակութիւն. s. identité, similitude, conformité.

Նոյսայ. s. path. accès de fièvre.

Նովանք. s. nouvelles mariées.

Նոսար. V. **Նօսար.**

Նոսարացի. s. secrétaire; a. notarié.

Նօսարգիր, } V. **Նօսար.**
Նօսրգիր. }

Նօր. a. neuf; nouveau, nouvel, récent, de nouvelle date, moderne, frais; extraordinaire, étrange; neuf, nouveau, novice; adv. nouvellement, récemment, fraîchement, depuis peu; *արիւն նորոյս վարդանայ*, le sang de ce second Vartan; *Նօր Ոսկանի Պատմութիւն*, Nouveau Testament.

Նօրա. pron. à lui, à elle, lui.

Նօրաբան. s. néologue, néologiste.

Նօրաբանական. a. néologique.

Նօրաբանութիւն. s. néologie; néologisme.

Նօրաբեր. a. nouvellement apporté, produit; — *տն*, le nouvel an.

Նօրաբնակ. s. nouvel habitant; a. nouvellement habité.

Նօրաբողբոջ. a. germé depuis peu de temps, naissant, jeune, tendre.

Նօրաբոյձ. a. nouvellement guéri.

Նօրաբոյս. V. **Նօրաբողբոջ.**

Նօրազին. a. nouvellement acheté.

Նօրազրու. a. nouvellement inventé ou trouvé, récent.

Նօրազոյն. a. récent.

Նօրազործ. a. nouvellement fait, neuf, nouveau; étrange, surprenant.

Նօրազործ. V. **Նօրահաստ.**

Նօրազույր. a. nouvellement arrivé.

Նօրազարթ. a. nouvellement éveillé ou réveillé.

Նօրազգես. a. vêtu de neuf.

Նօրաձաւ. a. moderne.

Նօրալատին. a. néo-latin.

Նօրալարք. s. les nouvelles.

Նօրալայծ աղիոյզ. grappe de raisin déjà colorée. [égorgé.

Նօրալսողլսող. a. récemment

Նօրալսոց. a. récemment blessé.

Նօրաժիլ. a. nouvellement germé.

Նօրաժին. } a. nouveau-né,

Նօրաժնեալ. } renaissant, nais-

sant; — *յաւաղանէ*, nouveau baptisé.

Նօրաժնիլ. } vn. renaître.

Նօրաժնանիլ. }

Նօրաժնութիւն. s. renaissance.

Նօրաղաւթ. a. nouvellement formé.

Նօրաղաւոյց. V. **Նօրաղեռ.**

Նօրաղաւար. a. récemment achevé; jeune. [cruté.

Նօրաղարգ. a. nouvellement re-

Նօրաղեռ. a. nouvellement bâti; étrange.

Նօրաղեռիլ. V. **Նօրոզիլ.**

Նօրաղնիք. } a. nouveau bap-

Նօրաղնուց. } tisé.

Նօրաղն. a. nouvellement appelé; — ou — *զինար*, conscrit.

Նօրաղուռ. a. nouvellement forgé.

Նօրաղտու. a. tourmenté d'une manière extraordinaire.

Նօրաղտոն. s. novateur.

Նօրաղտոնութիւն. s. innovation en matière de religion.

Նօրահաւ. a. nouvellement arrivé; récemment mûri; jeune.

Նօրահասակ. a. jeune.

Նօրահաստ. a. nouvellement établi ou rétabli.

Նօրահաւ. a. nouvellement coupé; nouvellement prononcé; nouvellement frappé; — *վճիւ*, sen-

tence nouvellement prononcé.

արահորս. s. nouvelle ou jeune épouse, nouvelle mariée.
արահաւոս. a. nouveau converti, néophyte, prosélyte.
արահիւ. a. nouvellement fondé.
արահեար. a. nouvellement inventé.
արահրոս. V. **Նարահոս**.
արածայն. a. étrange, innové, inouï. [étrangeté.
արածայնութիւն. s. innovation;
արածեալ. a. innové, nouvellement formé, inventé, à la mode; — շ, mode, nouveauté.
արածեալի. va. innover, introduire des innovations, des nouveautés, une mode. [teur.
արածեալիչ. s. novateur, innovateur.
արածեալութիւն. s. innovation; mode, nouveauté.
արածոյլ. a. nouvellement fondu.
արադանդ. s. protestant.
արադանդութիւն. s. protestantisme.
արահաւակ. a. qui a un nouveau goût, exquis, délicieux.
արահարգ. V. **Նարահարգ**.
արահակ. a. nouvellement cultivé.
արահաւոս. a. entré nouvellement, nouveau, novice; — շ, innovation. [jour du mois.
արահաւոսութիւն. s. le premier
արայ. } a. le sien, la sienne.
արայիւն }
արահաւ. va. devenir neuf, se renouveler. [peint.
արահակար. a. nouvellement
արահաւոս. a. prodigieux, étonnant, étrange, paradoxal, monstrueux, phénoménal, curieux; — ինչ, phénomène.
արահաւոսիլ. a. d'un nouvel éclat, éclatant.
արահար. a. tout récent, tout nouveau; adv. à neuf; — շ, les modes.

Նարահոս. V. **Նարահորս**.
Նարահարգի. a. donné, accordé récemment.
Նարահալ. adv. nouvellement, récemment.
Նարահակ. a. nouvellement couronné, nouvellement marié.
Նարահար. a. qui aime la nouveauté. [la nouveauté.
Նարահարութիւն. s. amour de
Նարահարանդ. a. nourri récemment, jeune.
Նարահաց. a. nouvellement acquis.
Նարահեղծ. a. créé, inventé nouvellement.
Նարահեղծիլ. va. créer ou faire nouvellement, recréer.
Նարահեղծիլ. vn. être recréé, renaître.
Նարահանչ. V. **Նարահոս**.
Նարահանչիւն. V. **Նարահար**.
Նարահարծ. a. nouvellement exercé, inexpérimenté, nouveau, novice. [loué.
Նարահարծ. a. nouvellement
Նարահարչ. s. nouvelle.
Նարահարագ. a. d'une forme récente, moderne. [genre.
Նարահակակ. a. d'un nouveau
Նարահակիլ. a. paradoxal, étrange, extraordinaire, prodigieux.
Նարահիւ. a. jeune. [jeune.
Նարահիւ. a. d'un âge tendre;
Նարահանդ. a. nouvellement planté; s. jeune plante; néophyte.
Նարահար. a. nouvellement donné, récent, nouveau.
Նարահար. a. nouvellement fait.
Նարահարց. V. **Նարահոս**.
Նարահեղիլ. va. rendre nouveau; renouveler.
Նարահարս. a. nouvellement fini; qui a nouvellement terminé ses études. [lant.
Նարահարիլ. a. nouvellement bril-

Նորափառ. } a. qui a
Նորափառութիւնք. } des idées
 vaines, vaniteux.
Նորափառութիւն. s. vaine
 gloire, vanité.
Նորափետր. a. à qui ont
 poussé de nouvelles plumes, mué;
 fig. rajeuni, renouvelé; — **զար-
 զարի,** muer, se remplumer;
 fig. rajeunir, se renouveler.
Նորափրփր. a. récemment fleuri,
 fraîchement éclos, épanoui, nais-
 sant; — **ծաղիկ,** tendre fleur; —
գեղ զարեան, les grâces nais-
 santes du printemps.
Նորափոր. a. nouvellement creusé.
Նորափայտ. s. nouvelle ville,
 ville renaissante
Նորիկալուսաւ. s. marchand
 de nouveautés.
Նորիւնի. a. nouvellement surgi;
 s. mode; adv. à la mode.
Նորիկ. a. nouveau venu, nou-
 vel arrivé, novice.
Նորիկ. V. **Նորոյիկ.**
Նորիւ. adv. récemment, nou-
 vellement.
Նորքնայ. a. nouvellement of-
 fert; qui débute, nouveau; novice,
 qui a pris nouvellement l'habit
 religieux.
Նորքնայարան. s. noviciat (la
 maison). [ciat (l'état).
Նորքնայուրիւն. s. début; novi-
Նորքնիւն. a. nouvellement
 poussé.
Նորքնիւր. a. nouvellement élu.
Նորքնարիւ. a. qui doit être élu
 de nouveau, nouvellement éli-
 gible. [modernes.
Նորմամանկեան. a. des temps
Նորի. s. précoce, hatif; — **ք,** s.
 prémices.
Նորքնայ. V. **Նորափետր.**
Նորիւն. V. **Նորաւ.**
Նորիւնիւն. s. la nouvelle lune.

Նորեալ. vn. être renouvelé ou
 recommencé, être repris.
Նորոյ. V. **Նոր.**
Նորոյարժ. V. **Նորոյարժ.**
Նորոյարար. a. renouvelé,
 remis à neuf.
Նորոյարեալ. V. **Նոր.** adv.
Նորոյարեալ. a. qui aime à re-
 nouer, à restaurer.
Նորոյարար. V. **Նորափետր.**
Նորոյիկ. va. renouveler, refaire
 ou remettre à neuf, raccom-
 moder, restaurer, rafraîchir; régé-
 nérer, réformer; fig. renouve-
 ler, rajeunir; **նկար ձը** —, res-
 taurer, rafraîchir un tableau.
Նորոյիկ. } s. réformateur, no-
Նորոյիկ. } vateur, régénérateur;
 } raccomodeur, restaurateur.
Նորոյիւնիւն. } s. renouvelle-
Նորոյիւն. } ment, restaura-
 } tion, réparation, raccommo-
 } dage; réforme, réformation, re-
 } naissance, régénération; rajeu-
 } nissement.
Նորոյիւնի. vn. se renouveler,
 se refaire, se raccommoder; se
 régénérer; fig. se rajeunir, re-
 naître.
Նորոյիւն. s. nouveauté, mode.
Նորոյիւն. s. nouveauté; inno-
 vation. [vellement.
Նորոյիւն. adv. récemment, nou-
Նորոյիւն. V. **Նորաւ.**
Նորոյիւն. a. nouvellement acquis.
Նորոյիւն. V. **Նորոյիւնիկ.**
Նորոյիւն. } a. nouvellement
Նորոյիւն. } oint ou sacré.
Նորոյիւնիկ. a. sans exemple,
 étrange, nouveau, extraordinaire,
 paradoxal.
Նորոյիւն. pron. à eux, à elles, leur.
Նորոյիւն. s. belle-fille, bru; belle-
 sœur, femme du frère.
Նորոյիւն. s. chant, chanson, air,
 accords; sonnet.

Նուագագրի. va. composer.
 Նուագաթուղթ. s. papier de
 musique.

Նուագախաղ. s. mélodrame.
 Նուագախմբի. va. orchestrer.
 Նուագախումբ. s. orchestre.
 Նուագածի. va. jouer, exécuter.
 Նուագածու. s. musicien, exé-
 cutant.

Նուագածուրիւն. s. exécution,
 musique; — քնել, faire de la
 musique.

Նուագակից. s. accompana-
 teur; — քլալ, accompagner.

Նուագակցի. va. accompagner.
 Նուագակցութիւն. s. accompa-
 gnement; symphonie.

Նուագահանդէս. s. concert.
 Նուագահիւս. V. Նուագայար-
 դար.

Նուագամուլ. s. mélomane.
 Նուագամուլութիւն. s. mélo-
 manie. [teur de musique.

Նուագայարդար. s. composi-
 Նուագապետ. s. chef d'orchestre.
 Նուագարան. s. salle de concert.

Նուագարան. s. instrument de
 musique.

Նուագարանագործ. s. luthier.
 Նուագարանագործութիւն. s.
 lutherie. [chestre.

Նուագարանապետ. s. chef d'or-
 Նուագաւոր. a. musical, har-
 monieux, cadencé.

Նուագի. va. entonner, donner
 le ton; jouer d'un instrument,
 exécuter; սքինող —, jouer de
 la flûte; ձեռքով քնար դադնել
 —, toucher la harpe de sa main,
 jouer sur la harpe.

Նուագից. s. mélodie.
 Նուագիցական. a. mélodique.
 Նուագիցու. s. mélodiste.

Նուագիցութիւն. s. mélodie,
 chant mélodieux.
 Նուագիկ. s. cantatille.

Նուագիչ. s. musicien.
 Նուագում. s. mus. exécution.

Նուագուն. a. chantant, mélodieux.
 Նուագուհի. sf. musicienne.

Նուագ. a. peu considérable, peu
 nombreux, moindre, petit, mi-
 nime, faible; bas, vil; adv. moins,
 peu; ոչ հնչ —, pas moins, guère
 moins.

Նուագազոյն. s. moindre, la
 bien moins, minimum.

Նուագաթիւ. a. peu nombreux.
 Նուագական. a. diminutif, dé-
 croissant; phys. négatif.

Նուագնալ V. Նուագիլ.
 Նուագիլ. } va. diminuer, a-
 նուագեցնել. } moindrir, dé-
 duire, rabattre, retrancher, ra-
 petisser; rabaisser, ravaler, avilir,
 atténuer, exténuer; s'éclipser;
 գինը —, diminuer, baisser le
 prix; արժէքը —, diminuer la
 valeur, déprécier.

Նուագիլ. vn. diminuer, s'a-
 moindrir, s'atténuer, décroître,
 manquer; s'éclipser.

Նուագութիւն. } s. diminution,
 նուագում. } amoindrisse-
 ment, décroissement, décharge;
 rareté; rabais, abaissement, dé-
 duction; défaut, manque; déclin,
 décours, éclipse; — գնոյ, rabais,
 baisse; — արեան, appauvrisse-
 ment du sang.

Նուագում. s. adjudication; — է
 գնել, mettre en —.

Նուալ. V. Մլաւիլ.
 Նուալ. a. languissant, langou-
 reux, faible; moindre; obscur,
 sombre; — ձայնիւ, d'une voix
 languissante, défaillante.

Նուալանայն. a. qui a une
 voix languissante; adv. d'une
 voix languissante.

Նուաղիլ. } va. faire languir,
 նուաղեցնել. } affaiblir, téta-

nuer, exténuer, faire tomber en défaillance; obscurcir, éclipser; diminuer.

Նուաղի. vn. défailir, s'évanouir, se trouver mal, tomber en défaillance, en pamoison, se sentir défailir ou s'affaiblir, perdre ses sens, pâmer, se pâmer; languir, s'affaiblir, s'exténuer; diminuer, s'amoindrir; s'obscurcir, s'éclipser; *սիրսս կը նուաղէր*, mon cœur tombait en défaillance, le cœur me manquait; *նուաղած կ'նալ*, tomber sans connaissance; *նուաղեալ ձայն*, voix défaillante. [reux.

Նուաղիւն. a. défailant, langou-
Նուաղութիւն } s. évanouisse-
Նուաղում. } ment, défail-
lance, langueur, pamoison, faiblesse, exténuation, syncope; diminution, amoindrissement.

Նուաղուն. V. **Նուաղիւն.**

Նուանի. va. dompter, subjuguier, réduire, vaincre, assujettir, soumettre; *զէնքով* —, conquérir; *զայրոյթը* —, maîtriser, réprimer son ressentiment, sa colère.

Նուանող. s. dompteur.

Նուանութիւն.) s. assujettisse-
Նուանում.) ment, asservissement; soumission, obéissance.

Նուաս. a. bas, humble, vil, inférieur, rampant, plat, servile.

Նուասաբար. adv. basement, humblement.

Նուասագոյն. a. le plus humble.

Նուասախոն. a. qui a des sentiments peu élevés, esprit bas, vil, mesquin; — *սիրք*, petits esprits.

Նուասական. V. **Նուաս.**

Նուասանալ. vn. s'abaisser, s'humilier, s'avilir, se ravalier, se dégrader.

Նուասապէս. V. **Նուասաբար.**

Նուասացնի. va. abaisser, rabaisser, humilier, avilir, ravalier, dégrader; — *զստն*, s'avilir, s'abaisser.

Նուասացում. s. avilissement, dégradation. [humiliant.

Նուասացուցիչ. a. avilissant.

Նուասութիւն. s. bassesse, abaissement, avilissement, humiliation, abjection, dégradation, vileté, infériorité; *առանց սեռան*, sans bassesse.

Նուասուկ. s. bot. ibéris, ibéride.

Նուասան. s. couverture.

Նուէր. s. offre, offrande, présent, oblation; libation; *արդարէր* —, ex-voto.

Նուիկ. } s. bot. arum.

Նուիւն. } s. bot. arum.

Նուիկեայ. spl. bot. aroïdées.

Նուիւրաբր. a. qui porte, qui fait une offrande.

Նուիւրաբրութիւն. s. offrande.

Նուիւրագործեալ. V. **Նուիւրագործում.**

Նուիւրագործի. va. sacrifier, célébrer les mystères; consacrer, offrir; sanctionner. [rer.

Նուիւրագործուի. vn. se consac-

Նուիւրագործում. a. consacré; sanctionné.

Նուիւրագործութիւն.) s. célé-

Նուիւրագործում.) bration des mystères sacrifice, oblation; sanction; consécration.

Նուիւրագրամ. s. offrande.

Նուիւրակ. s. huissier, lecteur; nonce; député.

Նուիւրական. a. sacré, saint; — *եւ փրկաւէտ երգ*, toast.

Նուիւրականութիւն. s. consécration.

Նուիւրակապետ. s. chef des huissiers.

Նուիրակառուց. } s. nonciature.
 Նուիրակարուց. }
 Նուիրակուրիւց. s. noncia-
 ture; députation. [crifice.
 Նուիրուց. s. temple; sacre; sa-
 նուիրացոց. s. coupe à libations.
 Նուիրապետար. adv. hiér-
 archiquement. [que.
 Նուիրապետական. a. hiérarchi-
 նուիրապետութիւց. s. hiérar-
 chie. [offrande, donateur.
 Նուիրատու. s. celui qui fait une
 Նուիրատուութիւց. s. donation.
 Նուիրեալ. a. offert, donné.
 Նուիրել. va. offrir, présenter,
 dédier, sacrer; consacrer, inau-
 gurer; vouer, dévouer; faire des
 libations; — *անձը*, se dévouer,
 se sacrifier; *ժամանակն սևանն*
 —, consacrer tout son temps à
 l'étude.
 Նուիրոզ. V. Նուիրատու.
 Նուիրում. s. offre, oblation;
 dédicace, inauguration; — *անձին*,
 dévouement.
 Նուկի. V. Անկի.
 Նումա. s. bot. mandarine.
 Նումայի. s. bot. mandarinier.
 Նումուճար. s. bot. nénufar.
 Նուօ. s. bot. amande; *ամերիկ-
 եան* —, cacao.
 Նուռ. s. bot. grenade; *կուսի
 ծաղիկ*, fleur du grenadier sauvage.
 Նուս. V. Նուխ.
 Նուսխայ. s. recette, ordon-
 nance, formule.
 Նուրբ. a. fin, mince, subtil,
 délié, ténu, grêle, chétif; étroit;
 — *աղիք*, intestins grêles.
 Նուխ. s. dos; *ձիու նուսը նստիլ
 հեծնել*, monter à cheval.
 Նոխ. }
 Նոխից. } pron. eux, ils, elles.
 Նպաս. s. secours, assistance,
 subside, subvention, faveur; *ի—*,
 à l'appui, en faveur.

Նպաստամտոյց. } a. qui aide
 Նպաստուոր. } favorable,
 propice; — *ըլլալ*. V. Նպասել.
 Նպաստուորեալ. a. favorisé.
 Նպաստուորել. va. favoriser,
 avantager.
 Նպաստուորութիւց. } s. faveur,
 Նպաստուորում. } secours,
 subside. [vorisé ou bénéficié.
 Նպաստուորով. }
 Նպաստուորով. vn. être fa-
 նպասել. vn. contribuer, se-
 condier, secourir, favoriser, aider,
 subvenir, se prêter, prêter son
 concours.
 Նպասողիկալ. s. bénéficiaire.
 Նպասողչ. } a. qui favorise, qui
 Նպասող. } fait bénéficié, qui
 aide.
 Նպասել. s. but, poin de mire,
 visée; fig. but, point de mire,
 fin, intention, vue, objet; — *ին
 դարնել*, frapper au but, attein-
 dre le but; *կէտ — ի*, point de
 mire. [mire.
 Նպասելակէտ. s. but, point de
 նպասելայարժար. a. apte au
 but, préférable. [un but.
 Նպասելաւոր. a. qui a son but,
 նպար. } s. provision, appro-
 նպարակ. } visionnement.
 նպարակաւոր. a. chargé de
 provisions.
 նպարակել. va. approvisionner.
 նպարակաւոր. s. épicier.
 նպարակաւորաց. } s. épi-
 նպարակաւորաց. } cerie.
 նպարակաւորութիւց. s. épi-
 cerie. [cière.
 նպարակաւորութիւց. sf. épi-
 նպարակէց. spl. épicerie.
 նրնագոյն. a. de couleur gre-
 nat, grenat; s. couleur grenat;
 — *թաւիշ*, velours grenat.
 նրնակ. s. grenade.
 նրնակաւոր. s. grenadier.
 նրնակաւոր. a. en forme de grenade.

Նահաբար. V. Սուսակ.
Նահնճի. s. bot. grenadier.
Նահ. s. sort, destinée, fortune, bonheur; *վերջ* —, haute destinée.
Նահվ. } a. nombre, foncé,
Նահվակաց. } obscur.
Նահվամալ. vn. s'obscurcir, devenir obscur, se rembrunir, s'éc-lipser, se ternir. [obscur.
Նահվանուց. a. qui a un nom
Նահվասուեր. a. obscur; — *անտառ*, sombre forêt.
Նահվացնել. } va. obscurcir, éc-
Նահվել. } lipser, offusquer, ternir. [nissure.
Նահմութիւն. s. obscurité, ter-
Նսիհ. V. Նահ.
Նասած. a. assis.
Նասակաց. } V. Նասողակաց.
Նասակեաց. }
Նասաօրաց. s. session.
Նասակ. } V. Նասոյ սեղի.
Նասակի. }
Նասարան. s. banc, banquette.
Նասարանաւոր. a. à bancs.
Նասեցնել. va. asseoir, faire as-
 seoir; placer.
Նասիլ. vn. s'asseoir; se placer,
 prendre place, siéger; résider,
 demeurer; *սեղան* —, se mettre
 à table.
Նասոյ. s. celui qui est assis.
Նասողակաց. a. sédentaire; —
կահնք, vie sédentaire. [taire.
Նասողակացնութիւն. s. vie séden-
Նասոյ սեղի. s. fondement, cul,
 fesse. [assis.
Նասուածք. s. la manière d'être
Նասուկ. V. Նասողակաց.
Նասուկ կեցալ. rester assis.
Նրան. s. acinace.
Նրաբան. a. subtil, argutieux.
Նրաբանել. vn. subtiliser, raf-
 finer, se servir de subtilités.
Նրաբանութիւն. s. subtilité,
 argutie.

Նրաբար. adv. subtilement.
Նրազեղ. a. d'une beauté fine.
Նրազէ. a. subtil.
Նրազիծ. a. finement tracé.
Նրազիտութիւն. s. subtilité.
Նրազած. } a. fin, délicat.
Նրազաց. }
Նրազածութիւն. s. délicatesse.
Նրալեզու. a. qui bégaye.
Նրալեզիւր. a. pointilleux, mi-
 nutieux.
Նրալեւի. a. fin.
Նրալու. V. Նրաբան.
Նրալագլ. a. d'une constitu-
 tion fine, fluet; finement relié.
Նրալածան. V. Նրալի.
Նրալան. V. Նուրբ.
Նրալանջ. a. qui a les oreilles
 fines. [fin.
Նրալեւի. a. finement fait,
Նրալեւալ. s. batiste.
Նրալեւանջ. a. subtil, perçant.
Նրալեւան. a. de fine taille.
Նրալայն. a. qui a la voix
 grêle.
Նրալիք. s. anat. intestin grêle.
Նրալեւակ. a. qui a un goût fin.
Նրալեւարիւն. a. qui a le corps
 mince, grêle, fluet.
Նրալի. a. esprit délié, subtil,
 pénétrant, fin, sagace.
Նրալեւութիւն. s. finesse d'es-
 prit, subtilité, sagacité.
Նրալալ. vn. se raffiner.
Նրալցի. s. couloir.
Նրալուիլ. s. berme.
Նրալուից. s. clarinette.
Նրալուի. s. casimir.
Նրալցիլ. va. subtiliser, rendre
 subtil, délié, amincir, affiner,
 raffiner.
Նրալուիւ. s. raffinement.
Նրալուր. a. terminé en pointe,
 pointu.
Նրալալաց. s. ruelle.
Նրալիք. a. qui a le nez mince.

Նրբիլ. V. Նրբացնիլ.
 Նրբիլ. V. Նրբանալ.
 Նրբիսաս. a. fin.
 Նրբիսաց. s. finasseur; fin.
 Նրբիսացուրից. s. finasserie.
 Նրբից. a. subtil, fin, mince.
 Նրբիսանկ. V. Նրբիսանակ.
 Նրբաս. a. qui a des branches minces. [ténuité.
 Նրբութից. s. subtilité, finesse,
 Նրբուրի. s. chemin étroit, sentier.
 Նրբորէց. adv. subtilement.
 Նրբիլ. vn. être affamé, mourant de faim, mourir de faim.
 Նրբիլի. vn. languir, s'exténuer, défailir.

Նրոզու. s. atonie, langueur.
 Նրոյր. s. crible, assortissoir.
 Նօք. s. chim. minium.
 Նօքի. a. qui a faim, affamé.
 Նօքնիլ. va. annoncer.
 Նօքութից. s. faim.
 Նօւր, etc. V. Անօւր, etc.
 Նօւրասանց. s. déméloir.
 Նօսար. s. notaire.
 Նօսարիլ. va. écrire en cursive; notariar.
 Նօսարութից. s. notariat.
 Նօսու. s. autan, vent du midi.
 Նօս. } a. cursif; s. cursive,
 Նօսգիր. } écriture cursive.

Շ

Շ (cha = CH.) s. vingt-troisième lettre de l'alphabet et dix-huitième des consonnes; cinq cents, cinq-centième.
 Շաբաթ. s. sabbat, jour du repos, repos; samedi; semaine.
 Շաբաթգիր. } s. journal heb-
 Շաբաթաբեր. } domadaire.
 Շաբաթախոսի. V. Շաբաթապահ.
 Շաբաթկան. a. sabbatique; hebdomadaire; s. la semaine, la paye de la semaine.
 Շաբաթաճու. s. s. semainier, hebdomadier; la veille de samedi.
 Շաբաթնալ. vn. observer le sabbat, se reposer, cesser de travailler, chômer. [sabbat.
 Շաբաթապահ. a. qui observe le Շաբաթապահի. s. jeûne ou maigre pendant une semaine.

Շաբաթացնիլ. va. faire observer le sabbat, faire reposer, faire cesser le travail, faire chômer. [domadaire.
 Շաբաթաւոր. a. semainier, heb-
 Շաբաթու. s. observation du sabbat, repos, cessation de travail, chômage, vacance.
 Շաբաթից. } s. semaine (sa-
 Շաբաթից. } laire d'une —);
 — առնիլ, recevoir sa semaine.
 Շաբաթուայ. a. hebdomadaire.
 Շաղանակ. s. bot. châtaigne; — մեծ, marron. [—, — clair.
 Շաղանակազոյց. a. châtain; բաց
 Շաղանակազոյցաւ. s. marchand de châtaignes.
 Շաղանակեցի. } s. châtaignier.
 Շաղանակի. }
 Շալակ. s. dos, épaule; charge; dossière, crochet.

Եալակի. va. mettre sur le dos, charger; vn. mettre sur son dos, se charger.

Եալիկ. V. **Եալակի**.

Եալոց. s. crochet.

Եալօցիկ. vn. dresser les oreilles, prêter les oreilles.

Եահ. s. gain, profit, intérêt; bénéfice, avantage, utilité; *ի* —, au profit; — *ու դնել*, placer l'argent; — *բերել*, rapporter, produire, donner du profit; *իքնոց* — *ուն համար*, pour leur profit, pour leur bien.

Եահաբաժն. s. dividende.

Եահաբեր. a. qui procure du gain, bénéficiaire, lucratif, utile.

Եահաբերուփն. s. profit, intérêt, avantage.

Եահազործի. va. exploiter.

Եահազործիկ. a. exploitable

Եահազործիչ. } s. exploitant,

Եահազործող. } exploiteur.

Եահազործուփն. } s. exploi-

Եահազործում. } tation.

Եահազրգա. } a. intéres-

Եահազրգական. } sant.

Եահազրգանի. va. intéresser.

Եահազրգող. a. qui intéresse, intéressant.

Եահազրգուփն. s. intérêt.

Եահադէ. } s. spéculateur.

Եահադիսակ. } s. spéculateur.

Եահադիսական. a. de spéculation.

Եահադիսել. vn. spéculer.

Եահադիսուփն. } s. spéculation.

Եահադիսում. } tion.

Եահախնդր. a. intéressé, vénal.

Եահախնդրական. a. intéressé.

Եահախնդրուփն. s. intérêt.

Եահական. } a. lucratif,

Եահականացու. } utile, inté-

ressant. [cointéressé.

Եահակից. s. associé de gain,

Եահակցական. a. cointéressé.

Եահակցուփն. s. association de gain.

Եահամոլ. a. intéressé, vénal.

Եահամոլուփն. s. intérêt, vénalité.

Եահամրցուփն. s. concurrence.

Եահապ. s. maire, seigneur, chef.

Եահապե. — *անասաց*, sylvain; — *դաշտաց*, dryade.

Եահապեր. a. qui aime le gain, avide de gain, intéressé, vénal.

Եահապրուփն. s. amour du gain, intérêt, vénalité, cupidité.

Եահապրամ. s. bot. basilic.

Եահապան. s. ville capitale, commerçante; débouché.

Եահալանա. s. commerce, trafic, négoce; négociant, commerçant.

Եահալանաուփն. s. commerce, négoce, trafic.

Եահասակ. V. **Եահասակ**.

Եահասակի. vn. assaillir, attaquer valeureusement, s'élaner intrépidement sur, braver.

Եահասակից. } s. attaque,

Եահասակուփն. } assaut; expédition, conquête, haut fait,

exploit, valeur, succès, victoire;

— *ընել*. V. **Եահասակի**.

Եահարար. V. **Եահարար**.

Եահարի. V. **Եահարի**.

Եահարի. } a. lucratif, avanta-

Եահարի. } jeux, intéressant,

favorable.

Եահարի. V. **Եահարի**.

Եահարուփն. s. profit, gain,

avantage.

Եահեկան. } V. **Եահ-**

Եահեկանացու. } կան.

Եահեկանուփն. s. utilité, in-

térêt. [intéressante.

Եահեկանօրէ. adv. d'une manière

Եահես. V. **Եահ**.

Եահեցել. va. faire gagner ou profiter; placer de l'argent.

Գահեց. s. zool. épervier.
Գահքառակ. V. Ահնձխառ.
Գահիլի. vn. gagner, profiter de, s'acquérir, tirer profit ou parti de, trouver son compte, remporter.
Գահող. a. gagnant.
Գահաբուս. s. bot. œillet.
Գահաբուսիկ. s. bot. mignardise.
Գահպակ. s. bot. fritillaire.
Գահպակ. s. bot. giroflée.
Գաղ. V. Տող.
Գաղախ. s. mortier; a. barbouillé, souillé.
Գաղախիկ. va. cimenter; barbouiller, souiller, contaminer. salir.
Գաղախիլ. vn. se barbouiller, se souiller, s'imprégner ou s'imbiber de. [souillure.
Գաղախում. s. contamination,
Գաղախուհ. s. charlatan. †
Գաղախուհանք. s. charlatanerie.
Գաղախուհիլ. vn. charlataner, faire du charlatanisme.
Գաղախուհաբուս. s. charlatanisme. [gayer.
Գաղախիկ. va. bredouiller, bégayer.
Գաղախաբ. s. fil de caret.
Գաղախաբուսիլ. s. entrelacement; accouplement.
Գաղախոյս. } a. chenapan, fa-
Գաղախուհ. } quin, ganache, gougat, gamin, coquin.
Գաղախուհաբուսիլ. s. faquinerie, gaminerie, coquinerie.
Գաղախ. V. Գաղախ.
Գաղախակ. a. entortillé, entrelacé.
Գաղախակիկ. va. entortiller, entrelacer, impliquer.
Գաղախակիլ. vn. s'entortiller, s'entrelacer.
Գաղախուհաբուսիլ. a. trompeur, rusé; bavard, hâbleur, flatteur.
Գաղախ. s. trépan.
Գաղախիկ. va. trépaner.
Գաղախիլ. s. vrille.

Գաղախում. s. trépanation.
Գաղախ. V. Գաղախ.
Գաղիլ. va. prétrir; détremper, délayer, mouiller; barbouiller, souiller.
Գաղիլ. s. charogne, cadavre.
Գաղիլակ. s. jonction, lien; gram. conjonction.
Գաղիլակակ. a. conjonctif.
Գաղիլակիկ. va. attacher ensemble, conjoindre.
Գաղիլակում. s. jonction, enchaînement. [nassier.
Գաղախիլ. a. carnivore, car-
Գաղախիլաբուսիլ. s. action de manger des charognes, de la viande. [et gras.
Գաղախիլակ. a. corpulent, gros
Գաղախիլ. V. Գաղախիլ.
Գաղախաբուսիլ. V. Գաղախաբուսիլ.
Գաղախիլ. a. hâbleur; jaseur, babillard, caqueteur, discoureur, brailleur, bavard, cancanier.
Գաղախիլակ. s. hablerie, bavardage, babil, babillage, caquet, caqueterie, jaserie, cancan; rêverie, délire, niaiseries, balivernes.
Գաղախիլիկ. vn. hâbler, bavarder, babiller, jaboter, jaser, caqueter, faire des cancans; dire des niaiseries, des balivernes, parler à tort et à travers.
Գաղախիլակիլ. V. Գաղախիլակիլ.
Գաղախիլակ. s. brouillard, obscurité; molécule.
Գաղախ. s. cannaie.
Գաղախիկ. s. petite cannaie.
Գաղախակիլ. vn. parler comme un fou, à tort et à travers.
Գաղախակ. adv. follement.
Գաղախակ. V. Գաղախակ.
Գաղախակ. V. Գաղախակիլ.
Գաղախիլ. vn. être ou devenir fou, furieux, passionné; fig. être

agité de violents transports, être fou d'amour, aimer à la folie, éperdument, être transporté d'une grande passion, s'affoler.

Եամբուրիս. s. folie, fureur, manie; fig. affolement, fureur, passion violente, amour, transport, galanterie; débauche.

Եամբուո. a. fou, furieux; fig. affolé, fou, transporté, maniaque, passionné, amoureux, galant.

Եամբուս. a. plein de roseaux; s. cannaie.

Եամօի. V. **Եամբօի**.

Եամօուրիս. V. **Եամբուրիս**.

Եամօուրիս. s. tétrarctie.

Եամփուր. s. broche; — **ը աւրուհի**, V. **Եամփրի**.

Եամփրակ. s. brochette.

Եամփրի. va. embrocher, mettre à la broche; embrocher, percer, transpercer.

Եայիկան, etc. V. **Եանիկան**.

Եանաբարոյ. a. cynique.

Եանազուխ. a. qui a une tête de chien; s. tête de chien; zool. cynocéphale, babouin.

Եանազգեսց. a. cynique.

Եանահնիթ. a. qui a un museau de chien. [squalé.

Եանաձուկ. s. ichtyol. requin,

Եանահան. s. zool. mouche à chien.

Եանդ. } s. foudre, tonnerre; étin-

Եանք. } celle; fer rouge; lingot;

— **եր արձակել**, lancer des foudres,

հրավառ՝ բոցավառ՝ կայծակնա-

ցայտ՝ հրաշունջ՝ սպառնալից՝

ահաւոր —, la foudre ardente ou

embrasée, enflammée, étincelante, fumante, menaçante, terrible.

Եանքակեղ ընել. va. brûler

par la foudre, foudroyer.

Եանքակոծել. V. **Եանքահարել**.

Եանքահար. a. foudroyé; adv.

par un coup de tonnerre; — **ըլլալ**, être foudroyé, frappé de la foudre; — **ընել**. V. **Եանքահարել**.

Եանքահարել. va. frapper de la foudre, foudroyer.

Եանքահարիլ. vn. être foudroyé.

Եանքահարիչ. } a. foudroyant,

Եանքահարոյ. } fulminant.

Եանքահարութիւն. s. foudroie-

ment, coup de tonnerre.

Եանքաձիգ. V. **Եանքրկեց**.

Եանքուտ. a. rapide comme

la foudre.

Եանքարցիլ. s. paratonnerre.

Եանքարձակ. a. fulminant.

Եանքաքար. } s. aérolithe.

Եանքիքար. }

Եանքրկեց. a. foudroyant, ful-

minant; — **բարկութիւն**, foudre,

tonnerre.

Եանքի. V. **Եանք**.

Եանքիչ. V. **Եանքրկեց**.

Եանի. s. nourriture de chien.

Եանխաղող. V. **Ենխաղող**.

Եանխոս. s. bot. marrube noir.

Եանխուր. s. prix d'un chien;

salaire d'une prostituée.

Եանփին. s. excrément de chien.

Եայել. vn. claquer, craquer,

craqueter, croquer, cliqueter;

petiller, éclater, crépiter, bruire.

Եայեցնել. va. faire claquer.

Եայիւն. } s. bruit, craquement,

Եայում. } éclat, petillement, ex-

plosion, fracas; — **զինուց**, cli-

quetis, bruit des armes.

Եապիկ. s. chemise; — **քահա-**

նայական, aube; — **փոխել**, chan-

ger de chemise.

Եապիկ. s. alun.

Եապիկագործ. s. chemisier.

Եապիկագրես. a. revêtu d'aube.

Եապիկահառ. V. **Եապիկագործ**.

Եառազոյն. a. roux, rousseau.

Եռազունանք. V. Եռազունաբիւն.

Եռազունացնել. } va. faire

Եռազունեցնել. } rougir de honte, rendre confus, confondre.

Եռազունիք. vn. rougir, rougir de honte, de pudeur.

Եռազունաբիւն. s. rouge, rougeur; fig. rouge, pudeur, honte, Եռապլիք. V. Եռոյլ.

Եռաաօրդ. s. bloc de sel gemme; — սառեք, glaçon, banc de glace.

Եռաւայ. V. Եռչիւն.

Եռաւայծայն. adv. avec fracas. Եռաւայել. V. Եռչիւն.

Եռաւայեցնել. V. Եռչեցնել. Եռաւայիւն.

Եռաւայուկ. } V. Եռչիւն. Եռաւայում.

Եռաւաիթդ. s. rejeton, pousse, bourgeon, jet, surgeon, drageon; fig. rejeton, enfant, descendant; trait de lumière, rayon; — տնուայ, rais; — օրհնուքեան, germe béni; — դաւաւաւքեան, rejeton maudit.

Եռաւաիթել. va. pousser, rejeter, produire des bourgeons, germer, drageonner.

Եռաւաիթում. s. rayonnement. Եռաւալղանել. a. en forme de rayon.

Եռաւան. s. zool. chameau. Եռաւափնաս. V. Կառաւափնաս.

Եռա. a. beaucoup de, plusieurs, un grand nombre de, nombreux, copieux, considérable, en grande quantité; adv. beaucoup, longtemps; assez, suffisamment; — է. c'est assez, assez, cela suffit; — է. այդ, cela suffit, c'est bon; — քիչ, suffisamment; քիչքիչ — է, un peu, en partie; plus ou moins; — կամ սակաւ, plus ou moins; — համարիլ, se contenter de.

Եռաւաբանաբիւն. s. parlage, verbiage, loquacité, verbosité.

Եռաւախում. a. qui boit beaucoup. biberon.

Եռաւախոս. a. qui parle beaucoup, bavard, grand parleur, babillard, jaseur, moulin à paroles; — ըլլալ. V. Եռախօսել.

Եռաւախօսել. vn. bavarder. Եռաւախօսաբիւն. s. bavardage, jaserie, verbiage, verbosité, babil, loquacité. [teux.]

Եռաւաձախ. a. dispondieux, Եռաւալեաց. V. Երկրաւալեաց.

Եռաւալեք. a. qui mange beaucoup, grand mangeur, glouton, vorace. [րուբիւն.]

Եռաւալեքուր. V. Եռալեքուր. Եռաւալեքուր. a. qui a beaucoup de talent, très intelligent.

Եռաւալեքուր. s. grande érudition, grande expérience. Եռաւալել. vn. se contenter de; suffire; se multiplier, s'augmenter; — սակաւաւք՝ քիչաւ, se contenter de peu.

Եռաւալում. } a. s. rôdeur, Եռաւալօրիկ. } neur; — ըլլալ, rôder, flâner.

Եռաւալում. s. flânerie. Եռաւալում. a. qui a beaucoup d'eau, abondant en eau.

Եռաւալիւն. V. Բազմաւալիւն. Եռաւալող. a. qui se contente de. Եռաւալեցնել. va. contenter, satisfaire.

Եռաւալում. a. qui fait beaucoup de serments, jureur. Եռալի. V. Եռաւալել.

Եռալոս. V. Եռալոս. Եռալօսել. vn. parler beaucoup, bavarder, jaser, babiller, caqueter. [սուբիւն.]

Եռալօսաբիւն. V. Եռալօսալեքուր. s. voracité, gloutonnerie.

Գաճալ. vn. se multiplier, s'augmenter.

Գառափիւն. s. grande quantité, grand nombre, abondance, multitude.

Գառուց. adv. depuis longtemps.

Գարուան. s. jet d'eau.

Գացցիկ. va. augmenter, multiplier, accroître.

Գացցնդ. a. multiplicateur, augmentateur.

Գաւար. a. nombreux.

Գար. s. fil, file, enfilade, série, suite, rangée, rang, ordre, chaîne.

Գարաք. s. sirop. [gisme.

Գարաքանիկ. vn. faire un syllo-

Գարաքանափիւն. s. syllogisme.

Գարազիւր. s. écrivain, rédacteur. auteur; lettre, caractère; V. **Գարազած**.

Գարազոյր. s. couverture; — գրոյ, la — d'un livre.

Գարազած. s. composition, rédaction; œuvre, ouvrage, écrit, traité. [ger, écrire.

Գարազիկ. va. composer, rédi-

Գարազանափիւն. V. **Գարազած**.

Գարադանիկ. va. ranger ensemble, coordonner, ranger, arranger, disposer.

Գարադանափիւն. s. ordre, disposition, arrangement; syntaxe.

Գարադիկ. va. mettre ensemble, en ordre, rassembler, réunir, arranger, combiner, former; V. **Գարադիկ**.

Գարադանափիւն. s. rapprochement, combinaison, arrangement, disposition; V. **Գարազած**.

Գարադանանիկ. va. mêler ensemble, entremêler, combiner.

Գարադանանափիւն. s. combinaison, mélange.

Գարած. V. **Գարազած**.

Գարական. s. hymne, cantique;

livre des hymnes.

Գարականագիտ. a. qui sait des hymnes ou des cantiques.

Գարակապափիւն. s. connexion, adhésion. [փիւն.

Գարակարգ. V. **Գարադանա-**

Գարակարգիկ. V. **Գարադանիկ**.

Գարակնից. s. livre des hymnes.

Գարակիւնիկ. V. **Գարադանիկ**.

Գարաճանիկ. va. entrelacer, enlacer, unir. [ment.

Գարաճանափիւն. s. entrelacement.

Գարաճանիկ. vn. adhérer.

Գարաճանափիւն. s. adhérence.

Գարաճոփիկ. vn. adhérer.

Գարայանիկ. va. continuer, joindre.

Գարայանոյր. a. s. continuateur.

Գարայանափիւն. s. continuation, suite.

Գարարան. V. **Գար**.

Գարաւ. s. pus, sanie.

Գարաւալի. } a. ichoreux.

Գարաւալից. }

Գարաւալիք. s. ichor.

Գարաւառան. a. puant; — աքիւն, sang corrompu.

Գարաւառանափիւն. s. puanteur, mauvaise odeur.

Գարաւալի. a. sanieux.

Գարաւանալ. a. puant, corrompu.

Գարիկ. va. ranger, arranger;

գիր —, composer; **մարդարիւն** —, enfiler des perles.

Գարծ. s. mouvement; tremblement de terre. [tique.

Գարծաքանափիւն. s. cinéma-

Գարծազիւր. s. sismographe.

Գարծական. a. mobile; — կամակ, pont-levis.

Գարծականափիւն. s. mobilité.

Գարծալիւ. a. remué par les fondements.

Գարծալանիւր. s. cinématographie, cinéma.

Գարծալիք. s. mobile.

Գարծիկ. va. remuer, mouvoir,

Եսփարացում.s. chim. saccharification.

Եսփարուալ.s. sucre en poudre.

Եսփարեղէ. V. **Եսփարաբոյ**.

Եսփարեղէն. s. bonbon; sucrieries; — *է առէ*, bonbonnière.

Եսփարոս. a. sucré.

Եսփարոսել. va. sucrer; confire.

Եսփարոսի. vn. être sucré; se cristalliser.

Եսփարօղի. s. rhum.

Եսփիլ. vn. drageonner.

Եկկիւարի. V. **Եփկիւարի**.

Եկղ. a. oblique, de travers; *առէ* —, de biais, en biais; obliquement, de travers.

Եկղագիր. V. **Եղագիր**.

Եկղակ. s. biseau.

Եկղակել. va. biseauter.

Եկղակի. adv. de biais, en biais.

Եկղակիւն. s. losange.

Եկղել. va. courber, rendre oblique; faire dévier, détourner.

Եկղիլ. vn. baisier, pencher, se courber, déverser; fig. dévier, s'écarter, se détourner.

Եկղուփիւն. } s. biais, obliqui-

Եկղում. } té, déviation; — *առեղաց*, aberration des étoiles; — *լուսղ*, déviation de la lumière.

Եկղ. V. **Եկղակոյս**; — — V.

Եկղածեղ. adv.

Եկղօքար. adv. en tas, par tas.

Եկղական. a. cumulatif.

Եկղակոյս. s. tas, amas, monceau, pile, cumul, accumulation, entassement.

Եկղակուտակ. s. agglomérat, conglomérat. [moncelé.

Եկղակուտել. a. aggloméré, a-

Եկղակուտել. va. entasser, amonceler, mettre en tas, empiler, accumuler, amasser, cumuler.

Եկղակուտում. s. agglomération.

Եկղածեղ. a. entassé, amoncelé, accumulé; adv. en tas, en

monceau; cumulativement, par accumulation.

Եկղել. V. **Եկղակուտել**.

Եկղակուտան. a. efféminé, énérvé.

Եկոս. s. accent, accent aigu; adv. V. **Եկոսակի**.

Եկոսակի. adv. tout droit, directement; avec adresse.

Եկոսուր. a. accentué.

Եկոսել. va. accentuer; diriger, lancer.

Եկոսուր. a. qui a l'accent aigu sur la dernière syllabe; accentué; s. oxyton, accent tonique.

Եկոսուրակ. a. accentué.

Եկոսուրի. va. accentuer.

Եկոսում. s. accentuation.

Եկայ. a. escarpé, abrupt.

Եկա. V. **Մէղ**.

Եկր. s. styrax.

Եկրամ. s. zool. ver à soie.

Եկրամաբանական. a. bacologique. [culture.

Եկրամաբանութիւն. s. sérici-

Եկրամաբոյժ. s. éducateur de vers à soie, sériciculteur, magnanier.

Եկրամաբուծական. a. de sériciculture.

Եկրամաբուծութիւն. s. éducation des vers à soie, magnanerie.

Եկրամագործ. V. **Եկրամաբոյժ**.

Եկրամագործական. V. **Եկրամաբուծական**.

Եկրամագործութիւն. } V. **Եկրամաբուծութիւն**. }

Եկրամանց. V. **Եկրամանց**.

Եկրամապահ. s. magnanier.

Եկրամապահութիւն. s. magnanerie.

Եկրամանց. } s. magnanerie.

Եկրամանց. }

Եկրամ. V. **Եկրամ**.

երեփ. a. s. louche, grande
 cuiller, cuiller à pot.
երս. s. morceau de bois; bande,
 quartier, morceau; raie.
երաօղթ. a. bâtonné.
երաօղթնար բնի. va. couper
 par tranches, mettre en morceaux.
երաւար. a. muni d'un mor-
 ceau de bois, d'un bâton; à raies,
 rayé; s. piquier.
երեփ. va. rayer.
երփոր.
երփորայ. } s. trompe.
երկ. a. fauve, roux, rougeâtre.
երկ. a. habité, peuplé; fertile;
 joyeux, heureux.
երկնայ. vn. s'égayer, se réjouir;
 s'embellir; se peupler.
երկնուցի. va. égayer, réjouir;
 embellir; peupler.
երկ. s. édifice, bâtiment.
երկ օնորհ. a. convenable; —
 ou — *կրքով*, convenablement.
երկով օնորհով. adv. conve-
 nablement.
եր. s. cantilène, chanson, air.
երաւաց. s. barde, troubadour.
երաբար. s. minér. stalactite.
երբոց. V. **Երբ**.
երկոց. s. fermoir.
երբ. s. goutte, larme; — —,
 goutte à goutte.
երբոց. V. **Երբոց**.
երի. a. louche, bigle.
երկազոյն. V. **Երկ**.
երկաբան. s. soupe aux lentilles.
երկաղարձիւր. a. rougeâtre,
 écarlate.
երկառու. s. ornith. fauvette.
երկաբեր. a. roux.
երկաճորմ. a. à barbe rousse.
երկառակ. s. bot. belladone.
երկափակ. a. garni d'une sangle
 rougeâtre.
երկաւորի. s. bot. anchuse, or-
 canette.

Երկն. V. **Երկաղարձիւր**.
Երկնի. V. **Երաւագուցի**.
Երկնու. a. timide, honteux.
Երկնում. s. action de rougir.
Երկ. s. brin, fétu, écharde; pe-
 tite branche. [sabre.
Երկր. s. lame de couteau, de
Երկ.
Երկու. } s. serum; V. **Երկու**.
Երկու. }
Երկուր. s. cimenterre.
Երկած. V. **Երկում**.
Երկական. s. paysan, villageois;
 a. rustique, rustre, rustaud,
 grossier.
Երկականացոյն. adv. rusti-
 quement, grossièrement.
Երկականութիւն. s. paysan-
 nerie, rusticité, grossièreté, les
 paysans.
Երկականօրէն. adv. à la pay-
 sanne.
Երկակեաց. a. qui vit dans un
 village.
Երկամէջ. s. le milieu, le centre
 d'un village, d'une ville.
Երկամուտ ըլլայ. vn. entrer,
 s'introduire dans un village, dans
 une ville.
Երկանիս. a. habité, peuplé.
Երկակայր. s. terre habitée.
Երկանդի. s. lieu habité.
Երկարար. s. celui qui fait beau-
 coup de constructions, bâtisseur;
 a. édifiant.
Երկում. s. la terre habitée,
 toute la terre, l'univers.
Երկար. s. pierre à bâtir.
Երկել. va. construire, bâtir; é-
 difier; *կրքաիւ* —, reconstruire,
 rebâtir.
Երկիչ. a. constructeur; édifiant,
 exemplaire.
Երկծու. V. **Կեղծ**.
Երկոց. s. constructeur.
Երկողութիւն. s. l'art de bâtir.
Երկում. s. bâtiment, édifice;

fig. édification; — *ճարդկերէն*, ouvrage humain. [diffic.]
Երևուածածն. a. en forme d'é-
Երևուածածնիսք. spl. matériaux.
Երևուածաւար. V. **Երևաւար**.
Երևուածոյ a. construit, artificiel.
Երևարիւն. s. construction, bâ-
 tisse; édification.
Երևար. s. construction.
Եր. s. bouteille; — *մը բանալ*,
 déboucher une bouteille.
Երօսկ. sf. agnelle.
Երօկ. s. mouton de deux ans.
Երօք. s. le chignon.
Երայ. s. chim. alun.
Երայ օրակ. adv. tout droit.
Երօանիլ. vn. s'éteindre; fig. s'é-
 teindre, passer, cesser, s'apaiser;
 s'éteindre, mourir.
Երօանու. a. qui s'éteint.
Երօյալաւա. a. dont la gloire
 est éteinte, passée.
Երօյցնել. va. éteindre; fig. é-
 teindre, apaiser, faire cesser,
 calmer, étouffer, amortir; éteindre,
 faire mourir; — *Երօյալ*, éteindre
 la soif.
Երօյու. s. extinction.
Երօյցի. s. celui qui éteint,
 éteigneur; éteignoir.
Երօ. s. path. bouton.
Երակ. V. **Յարիլ**.
Երիւ. s. tombeau, monument;
 — *հրակապ*, mausolée.
Երիւստան. s. cimetière.
Երիւսար. V. **Յարաւար**.
Երի. s. marc de raisins.
Երիլ. V. **Երիլ**.
Երիւրակ. adv. tout droit.
Երիւր. V. **Երիւր**.
Երկայն. a. obscur, peu visible.
Երկն. a. louche.
Երկնի. a. aveugle d'esprit, non
 éclairé, imbécile, stupide, hébété,
 idiot.
Երկնալ. vn. avoir la vue faible,

devenir louche, aveugle; avoir
 des éblouissements, s'éblouir,
 s'obscurcir; s'émousser.
Երկցնել. V. **Երկցնել**.
Երկցնալ. V. **Երկցնիլ**.
Երկցնիլ. s. avenglement;
Երկցու. } éblouissement.
Երկցուել. va. aveugler; obs-
 curcir, offusquer; émousser; —
զաչս, éblouir les yeux.
Երկցուցիլ. a. éblouissant.
Երկիւր. } V. **Լիւր**.
Երկիւր. }
Երկուրեցնել. va. laisser dans
 l'inquiétude, dans l'embarras.
Երկուրիլ. vn. être ahuri, être
 dans l'inquiétude, dans l'em-
 barras.
Երկիւր. s. anath. chignon; nuque.
Երկուր. a. vert, de couleur verte.
Երկուրիւր. s. strabisme.
Երկուրալ. vn. tinter, résonner.
Երկուրցնել. va. faire résonner.
Երկիւր. V. **Երկիւրիւր**.
Երկիւրիլ. vn. siffler (en parlant
 d'une flèche, etc.); faire un bruit
 aigu. [cliquetis.
Երկիւրիւր. s. sifflement, bruit,
Երկիւրիլ. vn. faire parade ou éta-
 lage de, se vanter de.
Երկուրիւր. va. bannir, exiler.
Երկուրիւր. a. qui porte une petite
 branche. [lettre italique.
Երկուրիւր. s. coulée, écriture ou
Երկուրիւրիլ. va. écrire en italique.
Երկուր.
Երկուրեւա. } s. gaze, crêpe.
Երկուր. }
Երկուր. s. chaîne; chaîne, en-
 chaînement, continuité; — *էրկուր-
 նիլ*, mettre à la chaîne, aux
 fers, enchaîner; — *էրկուր-
 թեւն*, les chaînes, les fers de
 l'esclavage.
Երկուրաւոր. a. formé de chaî-
 nons, de mailles; s. chaînetier.

բայազերծ. s. déchainé.
 Բայապապ. a. attaché avec
 le chaîne, chargé de chaînes,
 enchainé.
 Բայապերպ. a. en forme de
 chaîne. [de chaîne.
 Բայաձեւ. a. qui a la forme
 Բայառոպ. a. formé de chaî-
 ons, enchainé.
 Բայեղ. va. enchaîner.
 Բայուս. s. enchainement.
 Բաւարար. } V. Եղարմա-
 լուարարոյ. } բար.
 Բուաղան. s. babouche, escarpin.
 Բուրաբարոյ. V. Կազանա-
 արոյ.
 Բրդիւն. s. bruit, cliquetis.
 Բարաղանք. s. anat. mem-
 rane séreuse.
 Բալից. }
 Բալաան. } a. séreux.
 Բայից. }
 Բիյ. vn. être plein de sérosité,
 e liquéfier.
 Բոււկ. s. sérum; sérosité; ba-
 urre, petit-lait.
 Բարոց. s. havresac, sac.
 Բար. s. trouble; a. troublé.
 Բարեցեցի. va. troubler, bou-
 everser. [leverser.
 Բարի. vn. se troubler, se bou-
 ցար. adv. comme un chien;
 yniquement.
 Բարարոյ. a. cynique.
 Բարբրան. a. qui a une bou-
 che de chien, cynique.
 Բազայլ. s. zool. chacal.
 Բազլուխ. V. Եանազլուխ.
 Բալ. vn. commettre un adultère.
 Բալիզաւ. s. bot. cynoglosse.
 Բալսուս. s. bot. ornithogale.
 Բալան. a. canin; cynique.
 Բալանուքիւն. s. cynisme.
 Բալերպ. a. semblable à un
 chien.
 Բանանուկ. s. bot. apocyn.

Ենայից. a. cynique.
 Ենասոպ. s. canicule.
 Ենասոպայից. a. caniculaire.
 Ենասաւ. s. dent canine; շնա-
 սամուկ. les dents canines.
 Ենացոպ. s. a. adultère.
 Ենացոպական. a. adultérin.
 Ենքի. va. flatter, aduler, fla-
 gorner.
 Ենքոպ. s. flatteur, adulateur,
 flageonneur.
 Ենքոկիլ. vn. se coucher comme
 un chien.
 Ենիկ. s. petit chien, toutou; —
 հրացանի, chien de fusil; — ou
 — սասոկ, canicule.
 Ենիազոպ. s. bot. morellenoire.
 Ենիւարք. spl. canicule.
 Ենիւրոս. s. bot. æthuse.
 Ենիանուկ. V. Ենանանուկ.
 Ենյարկ. s. chenil, niche à chien.
 Ենարդի. a. bâtard; s. enfant
 naturel, fils adultérin.
 Ենարհ. } s. grâce, la grâce di-
 Ենարհք. } vine; bonnes grâces,
 faveur, service; grâce, charme,
 beauté; grâce, actions de grâces,
 remerciement; grâce, pardon;
 grâce, don, concession; mérite;
 les Grâces; ի շնորհս, աւ. շնորհս,
 en faveur de, pour; — ou շնորհս
 ունեւի, remercier, rendre grâce,
 savoir gré, témoigner sa recon-
 naissance; շնորհ դանեւի, être ou
 entrer dans les bonnes grâces
 de qn.; avoir ou mériter sa fa-
 veur, ses bonnes grâces, obtenir
 ses faveurs, lui plaire; մէկուն
 առջեւ — դանեւի, trouver grâce
 devant qn.; devant les yeux de
 qn.; être en grâce auprès de
 lui; մէկուն — ընեւի, faire grâce
 à qn.; pardonner; — իւ Տեառն,
 par la grâce de Dieu; — ըբէ՛,
 de grâce, fais-moi le plaisir;
 ճեզմէ — մը պիտի խնդրեմ, j'ai

une grâce, une faveur à vous demander. [gracieuse.
Ենրհաբանութիւն. s. parole
Ենրհաբառաւոր. a. qui distribue la grâce.
Ենրհաբառաւորութիւն. s. distribution de la grâce, don de la grâce, grâce.
Ենրհաբայր. } a. gracieux.
Ենրհազեղ. }
Ենրհազեղ. a. écrit par la grâce divine; s. lettre de grâce.
Ենրհազիւ. a. qui a obtenu la grâce divine.
Ենրհազարժ. a. fait par la grâce.
Ենրհազարդ. a. orné de grâces, gracieux.
Ենրհազիւ. } a. disgracié; —
Ենրհազուրկ. } *ընիւ*, disgracier.
Ենրհազրկութիւն. s. disgrâce.
Ենրհալի. } a. plein de grâce;
Ենրհալից. } gracieux, char-
Ենրհալիք. } mant, gentil, mi-
 gnon. [grâce
Ենրհալիութիւն. s. gracieuseté,
Ենրհալայ. a. qui remercie, qui rend grâce; obligé, redevable; *մէկուն* — *ըլլալ*, remercier, rendre grâce, savoir gré, bon gré à qn. [ciment.
Ենրհալայական. a. de remer-
Ենրհալայի. } vn. remercier.
Ենրհալայի. }
Ենրհալայիք. V. **Ենրհալայութիւն.**
Ենրհալայու. V. **Ենրհալայ;**
 — *մտօք*, avec reconnaissance.
Ենրհալայութիւն. s. remerciement, actions de grâces.
Ենրհալան. a. de grâce.
Ենրհալարզութիւն. s. grâce.
Ենրհալարշտ. a. ingrat.
Ենրհալանց. V. **Ենրհալայ.**
Ենրհաձիք. V. **Ենրհանու.**
Ենրհանարզ. a. renouvelé par la grâce.

Ենրհանուք. a. gracieux, charmant.
Ենրհապատմութ. a. raconté avec grâce. [սու.
Ենրհապարզիւ. V. **Ենրհա-**
Ենրհապարհ. a. obligé, bien obligé, redevable; obligeant; *մէկը* — *կարողանիլ*, obliger qn., lui donner des droits à sa reconnaissance; — *զմեկիւն*, reconnaissance; *մէկուն* — *զմեկիւն*, *մէկուն հանդէպ ինքնիւրը* — *զգալ*, être l'obligé de qn., tenir qch. de lui, lui devoir, lui avoir de l'obligation. [tion.
Ենրհապարհութիւն. s. obligation.
Ենրհապանաւորութիւն. s. simonie.
Ենրհաւար. a. heureux, fortuné, de bon augure; — *ամանոր*, *տարսար*, bonne année.
Ենրհաւարագիր. s. lettre de félicitation.
Ենրհաւարական. a. de félicitation; — *սցիւլութիւն*, *հեռագիր*, visite, télégramme —.
Ենրհաւարի. va. féliciter qn., lui faire des compliments.
Ենրհաւարութիւն. s. félicitation, compliment.
Ենրհալայ. a. gracieux.
Ենրհիլ. va. donner en présent ou par faveur, faire présent de, accorder, gratifier, concéder; faire grâce, pardonner, remettre; chercher à plaire à qn., avoir pour lui certaines complaisances, lui faire plaisir. [terie.
Ենրհիլ. s. complaisance, flat-
Ենրհում. s. concession; permission.
Ենրհունակ. a. gracieux.
Ենրհոք. a. gracieux, gentil; adv. gracieusement, comme il faut, gentiment.

inrn. s. ornith. souchet.
inpph. s. adultère; *շուքեան*
էջ քուտուած կին, femme sur-
 rise en adultère.
izapbr. a. respiratoire.
izapbrh. V. **Կենդանացալ.**
izahay wop. s. poumon.
izahang. a. respiratoire; V.
նշանոր.
izahang. a. qui vit par la
 expiration, qui respire.
izahhr. V. **Գնչական.**
izahhg. a. qui respire en-
 semble; fig. uni de sentiment,
 nanime.
izahang. } s. soupirail, aspi-
izahang. } rail.
izahhqd. a. asphyxié; — *ը-*
սիլ, s'asphyxier; — *ըհիլ*, as-
 hyxier.
izahhqdhl. va. asphyxier.
izahhqdng. a. asphyxiant.
izahhqdnpht. s. asphyxie.
izang. va. respirer, repren-
 dre haleine, se ranimer.
izangop. s. anat. trachée.
izangakang. a. respiratoire.
izangahay. a. respiré.
izangnpht. s. inspiration,
 expiration.
izangam. a. essoufflé, hors
 haleine, haletant; adv. à per-
 re la respiration; — *ըհիլ*, es-
 ouffler, mettre hors d'haleine;
 — *ըսալ*, être essoufflé hors d'ha-
 leine; — *վաղիլ*, courir à perte
 haleine. [ment.
izangamnpht. s. essouffle-
izangnpht. s. expiration.
izangqhl. s. méd. asthmatique.
izangqhlnpht. s. méd. asthme.
izangqhl. va. faire respirer,
 nimer.
izang. a. qui respire, animal;
 spirituel.
izangh. V. **Գնչացնիլ.**

Գնչանրնիլ. s. action de
 respirer, respiration, animation,
 vitalité; sensualité.
Գնչափոզ. s. anat. trachée, tra-
 chée artère.
Գնչիլ. va. respirer, prendre ha-
 leine; souffler, siffler; exhaler;
 inspirer; *օդ* —, respirer l'air.
Գնչիլի. a. respirable.
Գնչիլոյ. a. pneumatique; —
մեքենայ, machine —.
Գնչեակ. s. anat. artère.
Գնչեակաբանութիւն. s. ar-
 tériologie.
Գնչեակաբոր. s. méd. artérite.
Գնչեակահասութիւն. s. arté-
 riotomie.
Գնչեակայիլ. a. artériel.
Գնչեակիլ. s. anat. artériole.
Գնչիւն. s. souffle, sifflement.
Գնչիւն. etc. V. **Գնչահեղ.** etc.
Գնչոզ. a. aspirateur.
Գնչողակ. a. d'aspiration.
Գնչողութիւն. s. respiration.
Գնչում. s. souffle, vent; siffle-
 ment; inspiration, aspiration.
Գնչրի. s. zool. hydrocyn.
Գնչի. spl. les chiens.
Գնչիւն. s. excréments de chien.
Գնչոզ. s. faim canine, cynorexie.
Գնչիլ. s. nez de chien.
Գնչիլ. s. petite bouteille.
Գնչոզ. V. **Գոռիլ.**
Գնչիլ. vn. chuchoter, dire tout-
 bas, murmurer, marmotter.
Գնչիւն. } s. chuchotement, chu-
Գնչում. } choterie, murmure;
 bruit; *սոսոս* —, bruit sourd.
Գնչոզ. s. chuchoteur.
Գոռիլ. s. bruit, tapage, tinta-
 marre; alarme.
Գոռիլ. V. **Գնչիւն.**
Գոզ. s. la chaleur.
Գոզազոզ. s. moulin à vapeur-
Գոզգործի. s. locomotive.
Գոզիլ. a. vaporeux.

Եղեկառուղի. s. chemin de fer.
Եղեկամ. f. s. locomotive; chemin de fer. [teau mouche.
Եղեհսնի. s. mar. mouche, ba.
Եղեխակոյ. s. canot à vapeur.
Եղեխեխեայ. s. machine à vapeur. [paquebot.
Եղեհա. s. bateau à vapeur,
Եղեխակոյ. s. petit bateau à vapeur.
Եղեխակոյան. } a. de bateau
Եղեխակոյի. } à vapeur.
Եղեխարդ. s. voyageur de bateau à vapeur, navigateur.
Եղեհար. s. locomotive.
Եղի. s. vapeur.
Եղիալից. a. vapoureux.
Եղիամեղ. a. vapoureux, brumeux.
Եղիացնի. va. vaporiser.
Եղիացում. s. vaporisation, évaporation.
Եղիագ. a. s. rapporteur, délateur, médisant.
Եղիագի. va. rapporter, faire des rapports, médire.
Եղիագութիւն. s. délation, rapport, médisance, cancan.
Եղիի. s. vapeur.
Եհ. s. empois.
Եհի. va. empeser.
Եհում. s. empesage.
Եղ. s. rayon, éclat, trait de lumière.
Եղազարդ. V. Եղալազարդ.
Եղալ. vn. briller, rayonner, luire, reluire, flamboyer, scintiller, étinceler, resplendir, chaoyer.
Եղալիք. s. jet des rayons de lumière, éclat; a. qui jette des rayons.
Եղակն. s. minér. brillant.
Եղակնար. a. en brillant.
Եղալու. adv. comme un trait de lumière.
Եղացնի. va. faire briller, faire

reluire; enflammer, chauffer, rendre incandescent; brandir, *սուր* —, brandir l'épée.
Եղաւոր. a. brillant, rayonnant, éclatant, scintillant, flamboyant, étincelant.
Եղակ. s. bot. navet.
Եղի. f. s. bave.
Եղեղ. V. Եղաւոր.
Եղեղացնի. V. Եղացնի.
Եղեղի. V. Եղալ.
Եղեղան. V. Եղաւոր.
Եղեղալի. a. plein de flatterie.
Եղեղատ. a. qui aime la flatterie.
Եղեղարար. a. s. flatteur, adulateur, cajoleur.
Եղեղի. va. flatter, aduler, flagorner, cajoler.
Եղեղից. a. flatteur.
Եղեղալ. V. Եղեղարար.
Եղեղութիւն. } s. flatterie, a-
Եղեղ. } dulation, fla-
 gornerie, cajolerie, encens.
Եղու. V. Եղաւոր.
Եղեղար. V. Եղեղարար.
Եղեղարալից. V. Եղեղալի.
Եղեղարի. V. Եղեղի.
Եղեղարութիւն. V. Եղեղութիւն.
Եհ. } s. bot. pin.
Եհի. }
Եհեղալ. s. bois de pin.
Եհի. s. bot. épinard.
Եյի. va. choyer, caresser.
Եյից. } a. caressant.
Եյի. }
Եյի. vn. être choyé ou caressé.
Եյակն. s. ostentation, étalage.
Եյորդ. a. timbré, toqué.
Եյորդութիւն. s. tocade, toquade.
Եյի. } va. enlever, dé-
Եյուցի. } rober, ravir.
Եյիութիւն. s. chauvinisme.
Եր. s. linge, braie.
Երի. va. s'arroger, usurper,

empiéter, s'approprier, s'attribuer, ravir. détourner, dérober, enlever.

Եարիկ. V. **Եղգագ**.

Եուայս. } a. débauché,
Եուայսաբարայ. } crapuleux, libertin.

Եուայսանայ. V. **Եուայսիկ**.

Եուայսանի. V. **Եուայսարիկ**.

Եուայսառէր ըլլայ. vn. aimer la débauche, la crapule.

Եուայսել. vn. se livrer à la débauche, crapuler.

Եուայսոս. V. **Եուայս**.

Եուայսարիկ. s. débauche, crapule, bacchanales, orgies.

Եուար.

Եուարած. } a. étonné, surpris;
Եուարեայ. } embarrassé, dérouté.

Եուարեցնել. va. étonner, étourdir, surprendre, dérouter, désorienter.

Եուարիկ. vn. s'étonner, être surpris, dérouté, désorienté, embarrassé, être dans un extrême embarras.

Եուարուտ. s. consternation, surprise, embarras.

Եուրափիկ. vn. se dépêcher, se hâter, s'empresser.

Եուրափութիկ. s. agilité, souplesse; empressement, hâte.

Եուլիկ. V. **Եուլուլիկ**.

Եուլուլ. s. bâti.

Եուլուլիկ. va. bâtir.

Եուկայ. s. halle, bazar, marché.

Եուկայանան.

Եուկայանակ. } a. de halle.

Եուկայիկ.

Եուն. s. zool. chien; adultère; astr. canicule; *ժամակ* —, chienne; *կամակ* —, chien enragé; — *չ կը հանէ՛ կը դողանջէ՛ կը կանջէ՛*. le chien aboie, hurle.

Եունիկ. V. **Ենիկ**.

Եունջ. s. souffle, haleine; res-

piration; esprit, âme; — *անհիկ*, prendre ou reprendre haleine, respirer; — *անհիկ լիարթան*, respirer à pleins poumons; — *ը կարիկ*, perdre haleine; *ի մի* —, *մէկ* — *սկ*, d'un trait, d'un coup.

Եուունց. s. bot. lis.

Եուունցարծ. } a. semblable

Եուունցարդ. } à des lis, décoré de fleurs de lis, fleurdelisé.

Եուունցարի. a. bot. liliacée.

Եուունցանոս. a. à odeur de lis.

Եուունցանի. a. en forme de lis.

Եուունցանայ. vn. devenir comme un lis.

Եուունցափայլ. a. éclatant comme un lis, orné de lis.

Եուոնիկ. vn. se distraire.

Եուոնայ. s. bot. sésame; huile de sésame. [sésamées.

Եուոնայագրիկ. spl. bot. les

Եուոնայեղբայր. a. sésamoïde.

Եուոնի. s. bot. cardamome.

Եուոնիկ. s. corporal.

Եուն. a. prompt, rapide, agile, leste, alerte, actif, expéditif; adv. promptement, lestement, d'une manière expéditive, vite.

Եուարան.

Եուարսու. } a. qui parle vite.

Եուանայ. V. **Երագիկ**. vn.

Եուարայր. V. **Եուն**.

Եունիկ. V. **Փարսիկ**.

Եունարիկ. V. **Արագարիկ**.

Եուր. } s. lèvres; bord, ori-

Երունիկ. } fice; fig. langue; cuir. lèvres.

Եուր. adv. prép. autour de, tout autour, aux environs; de toutes parts; — *բալ*, se promener, parcourir, faire un tour, la ronde.

Եուրանակալ. a. circulaire, rond; adv. en cercle, en rond, circulairement.

Եուրանակի. adv. V. **Եուր**.

d'alentour; à la ronde, en rond, en cercle, circulairement; a. ce qui est autour.
Եարթա. s. chasuble.
Եարջառազիտ. a. vêtu de chasuble.
Եախ. s. éclat, splendeur, magnificence, pompe, gloire, honneur, considération, respect; ombre, ombrage; *իւր շքեհ վախիւսիւ*, avoir peur de son ombre.
Ելակ. s. claquette, sifflet.
Ելակահ. } a. sifflant.
Ելակ. }
Ելի. vn. siffler.
Ելիւն. s. sifflement.
Ելոյ. a. sifflant; s. siffleur.
Ելում. s. sifflement.
Ելար. s. fard; maquillage.
Ելարաւոր. a. fardé, plâtré.
Ելարի. } vn. se farder, se
Ելարիի. } maquiller, se plâ-
 rer; V. **Սնկոյր.**
Ելարում. s. maquillage.
Ելիս. V. **Հովիս.**
Ելիկ. s. chim. alun.
Եալլ. a. débauché, licencieux; prodigue, dépensier, panier, percé.
Եալլաբար. adv. avec profusion, profusément
Եալլալիս. V. **Եալլ.**
Եալլի. va. prodiguer, donner avec profusion.
Եալլութիւն. s. prodigalité, profusion.
Եալլորէն. V. **Եալլաբար.**
Ենի. V. **Արիի.**
Ենիկ. s. rumeur, bruit, éclat, retentissement.
Ենիկալի. } a. bruyant, reten-
Ենիկալից. } tissant.
Ենիկ. } s. cuvette, bassin pour
Ենիկ. } toilette.
Ենիւն. s. pironette, sabot, toupie.

Ետալ. s. hâte, diligence, empressement, promptitude; *անանկ շտապի*, sans empressement; *շտապով*, à la hâte, avec diligence.
Ետալանալ. V. **Ետալի.**
Ետալի. } va. hâter, pres-
Ետալիցնի. } ser, précipiter.
Ետալի. vn. se hâter, se presser, s'empresse, se précipiter.
Ետմարան. s. magasin, grenier, décharge; dépense, cellier; cave.
Ետմարանալից. a. qui remplit les magasins; rempli dans les magasins.
Ետմարանալիս. s. magasinier; sommelier.
Ետմարանի. va. emmagasiner, mettre en magasin; renfermer, serrer, conserver, amasser.
Ետմարանում. s. emmagasinage.
Եղի. va. arranger, mettre en ordre; ajuster.
Եղուի. vn. être arrangé, se mettre en ordre; s'ajuster.
Եղուի. va. bien arranger, remettre en ordre.
Եղունի. V. **Եղոսի.**
Երէ. s. bot. asphodèle.
Երբնուարիկներ. spl. bot. labiées.
Երբնակ. a. labial.
Երբնաբր. a. bec de lièvre.
Երբնաբրութիւն. s. bec de lièvre.
Երբնից. V. **Երբնակ.**
Երբնոր. a. labié.
Երբուց. V. **Եար.**
Երիւն. s. murmure, bruissement du feuillage.
Երիւնի. V. **Երիւնի.**
Երում. V. **Երիւն.**
Երում. } s. gourmette; anat.
Երում. } occiput.
Երում. s. rasle, râpe (grappe sans grains).

Երօքաբան. a. qui parle par pé-
riphrases.

Երօքաբանիկ, va. parler par pé-
riphrases, periphraser.

Երօքաբանութիւն. s. périphrase,
circonlocution.

Երօքաբանական. a. s. encyclique,
circulaire.

Երօքաբերիկ. vn. être emporté a-
lentour, tourner en cercle, par-
courir.

Երօքաբերող. a. circulant.

Երօքաբերութիւն. s. circulation,
tour, circonvolution.

Երօքաբերում. s. circulation.

Երօքաբնակ. a. s. qui habite au-
tour, aux environs, circonvoisin,
voisin.

Երօքալ. a. qui va tout autour,
ambulant, rôdeur; s. tour, cir-
convolution.

Երօքալեցնիկ. va. faire pro-
mener.

Երօքալելիկ. } vn. faire un tour,
Երօքալելիկ. } se promener, rô-
der; tourner alentour, faire le tour
de, parcourir, circuler.

Երօքալող. s. promeneur.

Երօքալուրութիւն. s. tour, cir-
culation, promenade.

Երօքալիծ. s. contour.

Երօքալծիկ. va. contourner.

Երօքալցանց. s. rôdeur.

Երօքալցան. s. rôbe.

Երօքալիք. a. bot. péripétalé.

Երօքալից. a. bot. périgyne.

Երօքալայ. s. qui reste autour,
circonvoisin; — ք, les environs.

Երօքալան. a. tournant, chan-
geant; s. changement.

Երօքալանից. a. circonspect.

Երօքալանից ըլլալ. vn. être
circonspect.

Երօքալանիցութիւն. s. circons-
pection.

Երօքալանից. s. gyromancien.

Երօքալանութիւն. s. gyromancie.

Երօքան. s. tour, tournées, circuit,
révolution, circonvolution, con-
version, circulation; cours, pé-
riode, cycle. cercle; tournoisement,
tournant; sinuosité; — րօքանց, é-
volution; — ընդի, tourner, faire
un tour, tourner, circuler.

Երօքանակ. s. cercle, cerceau;
bordure, contour; cadre, enca-
drement; châssis; monture; tour,
circuit; arrondissement, cercle;
astr. cycle; — ալ, en cercle, en
ronde; — կենդանական, zodiaque;
սիւրեւային —, cercle polaire.

Երօքանակագործ. s. encadreur.

Երօքանակածիւ. a. circulaire,
rond. [cercle, d'un cadre.

Երօքանակետ. a. garni d'un
Երօքանակիկ. va. faire tourner
en cercle, rouler; encadrer.

Երօքանակիկ. vn. tourner en
cercle, tourner. se rouler.

Երօքանակում. s. encadrement.

Երօքանաւր. s. qui a fini les
cours du collège, du lycée, d'une
école. [culaire.

Երօքանաւր. a. périodique, cir-

Երօքանաւրութիւն. s. périphe.

Երօքանաւր. s. panorama.

Երօքանաւրութիւն. } s. périmé-
Երօքանաւրում. } trie.

Երօքանաւր. a. qui entoure, am-
biant; s. tour, pourtour; contour,
enceinte, ceinture; périphérie;
périmètre.

Երօքանաւրայ. a. entouré.

Երօքանաւրիկ. va. entourer, en-
vironner, envelopper, ceindre.

Երօքանաւրիկ. s. panorama.

Երօքանաւրող. a. ce qui entoure,
environnant, ambiant.

Երօքանաւրում. V. Երօք-
անաւրայ.

Երօքանաւրիկ. vn. être entouré.

Երօքանաւր. s. ronde.

Երզնարիւոյ. s. fortification, enceinte.

Երջայոյս. s. tournée.

Երջաւակացի. a. circulant; — *գրասարակ*, capital —.

Երջայոյս քիւն. V. **Երջայոյս քիւն**.

Երջայոյս բր. spl. périsciens.

Երջայոյս բ. s. banlieue; environs.

Երջայոյս բ. s. amphithéâtre.

Երջայոյս բ.

Երջայոյս քիւն } s. aspersion.

Երջայոյս. a. fermé tout autour, enfermé, cerné; s. clôture, enclos, enceinte.

Երջայոյս ել. va. fermer tout autour, enfermer de toutes parts, envelopper, cerner.

Երջայոյս քիւն } s. évolu-
Երջայոյս քիւն } tion.

Երջեյ. va. retourner sens dessus dessous, tourner, faire chavirer, renverser, culbuter; convertir, changer, transmuier; *ժողով* —, se raviser, changer d'avis, tourner casaque.

Երջեյեյ. va. promener, faire promener; tourner, faire tourner.

Երջի. vn. se promener, parcourir, marcher; se tourner, se retourner, changer, se convertir; se renverser, chavirer.

Երջիկ. a. ambulat.

Երջիկի. a. errant, vagabond; — *հալ*, feu follet.

Երջոյս. va. tourner; changer; promener.

Երջոյս. vn. tourner, pirouetter, se tourner, se retourner, s'agiter; se promener.

Երջոյս. s. tournoiement, retour, vicissitude.

Երջոյսի. a. qui tourne dans tous les sens, tournoyant.

Երջոյ. s. promeneur, vagabond, ambulat.

Երջում. s. retour, changement; tour, circuit.

Երջում. s. action de tourner, tour, circuit; renversement; inversion, changement.

Երջում. a. renversé, tourné; tournant; ambulat.

Երջում. vn. prendre de l'ombrage, s'effaroucher; s'étourdir être étourdi.

Երջում. s. frayeur, éloignement; étourdissement.

Երջում } s. frottoir.

Երջում }

Երջում. vn. se gâter; V. *հեղեղեղ*. [fant —.

Երջում. a. gâté; — *աղայ*, en-

Երջում. va. gâter.

Երջի. va. frotter; frictionner;

fig. imputer, attribuer, accuser; *ամենեքե* —, récurer.

Երջի. va. frotter fortement ou souvent, froisser.

Երջի. a. confus, confondu, compliqué, indistinct, troublé, dérangé; s. V. **Երջի**.

Երջի. V. **Երջի**.

Երջի. V. **Երջի**.

Երջի. a. confus, embarrassé, désorienté; — *ես*, tu as l'air agité, troublé ou ébouriffé.

Երջի } va. confondre,

Երջի } brouiller, e m-

brouiller, compliquer; troubler, mettre en désordre, remplir de

trouble, bouleverser, déranger, déconcerter, embarrasser, désorienter.

Երջի. vn. être confondu, se brouiller, s'embrouiller, se compliquer; se troubler, se boule-

verser.

Երջի } s. confusion;

Երջի } trouble, désordre, embarras, tumulte.

հոդ. s. frotteur.
հուս. s. frottement, frottage; iction; contact.
հոբր. a. honorifique.
հոդիր. a. qui honore, qui rend onneur; — **ս**, cortège.
հոդրուս. s. médaille.
հոյից. a. honorable.
հոյսուսք. s. cortège.
հոհանդէս. s. pompe, solennité.
հոյ. vn. trancher du grand, se anter, se glorifier.
հանալ. V. **Եհդանալ**.
հանում. s. décoration.
հեդ. a. magnifique, splendide, uperbe, glorieux, élégant, maestueux, illustre, éclatant, fastueux, somptueux, pompeux, riche.
հեդաբար. adv. magnifiquement, splendidement, d'une manière superbe, pompeusement, najestueusement, richement, avec uxe.
հեդազարդ. a. richement orné, magnifiquement paré, magnifique, uperbe.
հեդազարդել. va. orner richement, magnifiquement parer.
հեդանալ. vn. devenir magnifique, illustre, s'embellir, se parer.

Եհդաուս. V. **Եհեդազարդ**.
Եհեդազանծ. a. majestueux, illustre.
Եհեդադէս. adv. magnifique-ment.
Եհեդացնել. va. illustrer, décorer, embellir; rendre magnifique.
Եհեդաւոր. V. **Եհեդ**.
Եհեդուսիւն. s. splendeur, magnificence, éclat, pompe, luxe, somptuosité, majesté, solennité; beauté, élégance.
Եհքել.) va. agiter, re-
Եհքեդուցանել.) muer, gar-
 gouiller.
Եհքիլ. vn. perdre toute pudeur, se conduire avec impudence.
Եհուիլ. vn. se parer, s'attifer.
Եօք. s. fouace.
Եօսափ. s. contact.
Եօսափական. a. tangentiel; — **կողմացոյց**, boussole à tangente.
Եօսափել. va. palper, tâter, toucher, manier; frôler.
Եօսափելի. a. palpable, tactile.
Եօսափելիս. s. tact, toucher.
Եօսափող. s. qui palpe; géom. tangente.
Եօսափուս. s. attouchement, maniement, contact; frôlement.

Ո (ouo = O.) s. vingt-quatrième lettre de l'alphabet et sixième des voyelles; six cents, six-centième.

Ո՛, ո՛ օ. interj. oh! a h!

Որոգոս. s. obole.

Ոգեգէտ. s. spirite.

Ոգեգիտութիւն. s. spiritisme.

Ոգեքափ բլլալ. vn. être exténué, épuisé, s'épuiser.

Ոգելից. a. spiritueux, spirituel.

Ոգեխառնիլ. vn. être uni d'âme, s'attacher.

Ոգեխառնութիւն. s. union d'âme, grand attachement.

Ոգեխօս. s. spirite.

Ոգեխօսութիւն. s. spiritisme.

Ոգեկան. a. spirituel.

Ոգեկիր. V. **Հոգեկիր.**

Ոգեկործան. a. qui ruine l'âme, l'esprit, ruiné spirituellement, découragé, désespéré, abattu.

Ոգեկորոյս. V. **Հոգեկորոյս.**

Ոգեհարց. s. spirite, médium.

Ոգեհարցութիւն. s. spiritisme.

Ոգեհարցուկ. V. **Ոգեհարց.**

Ոգեղարբարբան. a. retentissant, sonore.

Ոգել. vn. dire, prononcer, proférer; chanter.

Ոգեօնց. V. **Հոգեօնց.**

Ոգեպահ. a. qui conserve la vie.

Ոգեպարս բլլալ. vn. être coupable du sang de qn.

Ոգեպէր. V. **Հոգեպէր.**

Ոգեպառ. a. assommant, tuant; V. **Ծնչապառ.**

Ոգեվար. V. **Հոգեվար.**

Ոգեվարիլ. vn. agoniser, être à l'agonie.

Ոգեօտ. a. qui donne l'âme.

Ոգեւոր. a. spirituel, spiritueux.

Ոգեւորեալ. V. **Ոգեւորուած.**

Ոգեւորել. va animer, ranimer.

Ոգեւորիլ. vn. s'animer.

Ոգեւորիչ. } s. a. animateur,

Ոգեւորող. } animant.

Ոգեւորուած. a. animé.

Ոգեւորութիւն. s. animation.

Ոգեւորուիլ. V. **Ոգեւորիլ.**

Ոգեւորուիլ. V. **Ոգեւորութիւն.**

Ոգի. s. esprit; esprit. âme; respiration, haleine, souffle; esprit, sens; esprit, génie; mânes; vie; cœur; âme énergie, courage; vent, air; dé à jouer; V. **Հոգի;** **ոգևոր չափ,** de toute son âme, de cœur, de tout son cœur; **ոգևոր չափ սիրել,** aimer comme son âme, éperdument; — **բանական,** intelligence, raison.

Ոգորիլ. vn. cosses; lutter, être aux prises, en venir aux mains, se battre.

Ոգէն. s. odéon. [dyssée.

Ողիսական. a. d'Ulysse; s. Ծ

Ողի. s. zool. hérisson.

Ողխ. s. bot. brou.

Ողմ. s. ozone.

Ողոր. s. osier, jets d'osier, pleyon, accolure.

Ողորանիւս. a. tissu d'osier.

Ողորնիլ. } s. bot. osier.

Էանդր. s. bot. oléandre.
 Իմբիակաճ. V. Ազիմպիակաճ.
 որակել. V. Ոլորել.
 ոռ. s. bot. pois; grumeau; glo-
 ule; — ՚ — ՚, goutte à goutte.
 ոռնածել. a. en forme de
 ois, sphérique, rond.
 ոռնանալ. vn. s'arrondir.
 ր. s. tortillement, contorsion,
 on, tension; contention, effort,
 ntensité, force; tresse.
 րակ. s. gram. accent; —
 րակի, flexion de voix, accent, ton.
 րածել. a. pivotant; spiral.
 րայից. a. rond.
 րան. s. treuil.
 րապոյս. V. Ոլորապոյս.
 րեալ. a. tors, tortillé.
 րել. va. tordre, tortiller, cor-
 leler, cordonner, tresser; fig.
 ramer, ourdir.
 րի. vn. se tordre, se tortil-
 er, être tressé, s'entortiller.
 րուած. V. Ոլորեալ.
 րուածի. V. Ոլոր.
 րուի. V. Ոլորի.
 րուի. s. torsion.
 րուց. a. tordu, tors, tortillé.
 րս. s. tour, circuit, circonvol-
 ution.
 րազիծ. a. s géom. spiral
 րածել. a. spiral.
 րանալ. vn. être circonscrit,
 limité, se borner.
 րապոյս. a. sinueux, de
 mille détours.
 րապոյս. va. circonscire,
 borner, limiter.
 րաք. s. bornes, limites, extré-
 mités; fin, terme; circuit, tour,
 circonvolution; — րքի, l'uni-
 vers; — րքի, les espaces des
 airs.
 րի. s. anat. tibia.
 րի. } a. tibial.
 րի.

Ոյս s. ressentiment, rancune;
 մէկուն դէմ — պահել, avoir du
 ressentiment contre qn., garder
 rancune à qn. de qch.; se res-
 sentir de, en vouloir à qn.
 Ոյաքաքի բլլալ. vn. décharger
 sa rancune sur qn.
 Ոյալ. V. Ոյանալ.
 Ոյակալ. a. qui garde rancune,
 rancunier; — բլլալ, garder ran-
 cune.
 Ոյակալուքից. s. action de
 garder rancuné, ressentiment,
 rancune.
 Ոյանալ. vn. avoir du ressen-
 timent contre qn., garder ran-
 cune à qn., se ressentir de.
 Ոյապահ. V. Ոյակալ.
 Ոյապոյս. va. exciter la ran-
 cune, rendre rancunier.
 Ոյերիմ. a. adversaire, ennemi,
 malveillant, cruel, acharné; —
 թշնամի ennemi déclaré ou mor-
 tel, grand ennemi.
 Ոյուքից. V. Ոյս.
 Ռհ. interj. oh! ah! ô!
 Ռհ ո'հ. interj. oh! oh!
 Ոզք. s. lamentation, plainte,
 plainte lugubre, complaints, gé-
 missements; — ընել, V. Ոզբալ.
 Ոզբազից. } a. lamentable, dé-
 Ոզբալի. } plorable, à plaindre,
 Ոզբալից. } plaintif.
 Ոզբալ. vn. va. se lamenter, se
 plaindre, déplorer, pleurer.
 Ոզբալի. a. pitoyable, déplo-
 rable, lamentable.
 Ոզբակաց. a. plaintif.
 Ոզբակից. a. qui déplore avec
 un autre.
 Ոզբակցի. vn. déplorer, pleurer
 ensemble.
 Ոզբածայց. a. plaintif; s. la-
 mentation.
 Ոզբածից. a. plaintif.
 Ոզբացեալ. a. regretté.

Ռգբերգ. s. chant plaintif, complainte.

Ռգբերգակ. a. qui chante d'une manière plaintive; s. chanteur de complaintes; tragédien, auteur tragique.

Ռգբերգական. } a. tragique.
Ռգբերգային. }

Ռգբերգել. va. chanter d'une manière plaintive, d'un ton lamentable, déplorer.

Ռգբերգու. s. tragédien.

Ռգբերգութիւն. s. tragédie.

Ռգբերգուիչ. sf. tragédienne.

Ռգբերէն. adv. d'une manière plaintive ou lamentable.

Ռգբում. s. lamentation, plainte.

Ռգիկ ողիկ գալ. gémir, se plaindre, se lamenter, pleurer, implorer.

Ռգիմպիադ. V. **Ռզմպիադ.**

Ռգիմպիական խաղեր. jeux olympiques.

Ռգկոյգ. s. grappe de raisin; *պատղի՝ ծաղկիկ* —, corymbe.

Ռգկուգաբեր. a. qui produit des grappes de raisin.

Ռգկուգաբոյծ. a. qui nourrit, produit des grappes de raisin.

Ռգկուգազարդ. a. orné de grappes.

Ռգկուգայից. a. plein de grappes.

Ռգկուգակ. } s. petite grappe de

Ռգկուգուկ. } raisin. grappillon; bot. botrys.

Ռգն. s. anat. vertèbre.

Ռգնաբարձ. a. porté sur le dos.

Ռգնաբիկ. a. dont l'épine du dos est cassée.

Ռգնաքիֆ. a. méd. rachitique.

Ռգնաքիֆութիւն. s. méd. rachitisme. [épineière.]

Ռգնածծային. a. de la moelle

Ռգնածուծ. s. anat. moelle épinière.

Ռգնայար. s. anat. colonne vertébrale; vertèbre.

Ռգնայարական. } a. vertébral.
Ռգնայարային. }

Ռգնայարաւոր. a. vertébré.

Ռգնային. V. **Ռգնայարային.**

Ռգնաւոր. } s. anat. colonne

Ռգնասիւն. } vertébrale.

Ռգնացաւորիւն. s. méd. rachialgie.

Ռգնաւոր. a. vertébré.

Ռգնափայտ. s. quille; fig. navire.

Ռգնդճեայ. a. obstiné, opiniâtre, dur.

Ռգնիլ. vn. s'adosser.

Ռգնուկ. s. anat. vertèbre.

Ռգնուլար. s. croupière.

Ռգնուղիղ. s. anat. moelle épinière.

Ռգնուղեղային. a. de la moelle épinière. [d'un navire.]

Ռգնուց. s. mar. coque, le corps

Ռզող. s. inondation.

Ռզողական. a. d'inondation.

Ռզողանալ. vn. déplorer, fondre en larmes.

Ռզողանել. V. **Ռզողել.**

Ռզողանիլ. vn. être inondé, baigné; fig. fondre en larmes.

Ռզողանիք. s. affusion.

Ռզողառ. s. alluvion.

Ռզողառական. a. alluvial, alluvien.

Ռզողել. va. inonder, ruisseler, submerger; laver, rincer.

Ռզողիլ. V. **Ռզողանիլ.**

Ռզողիչ. a. qui inonde.

Ռզողում. s. inondation, submersion; rinçure.

Ռզողուն. a. inondé, tout plein.

Ռզմպիադ. s. olympiade.

Ռգիմպիական. a. olympique.

Ռզորդ. a. droit.

Ռզորկ. a. poli, lisse, plan, uni, aplani; fig. doux, affable; adroit, artificieux; élégant, poli; —

վարկից. V. **Նոպոպիֆ.**

Ռզորկաբանութիւն. s. langage élégant, élégance d'expression.

Ռզորկաբուղթ. s. papier couché.

Ողարկակեղև. a. qui a l'écorce lisse.

Ողարկապանեան. a. dont la coquille est lisse, crustacé.

Ողարկել. va. lisser, polir, aplanir; polir, adoucir; repasser, satiner; V. **Շղղոսել.**

Ողարկիչ. s. lisseur.

Ողարկութիւն. s. lissure, polissure, le poli; douceur; mollesse, délicatesse.

Ողարկուն. a. lisse.

Ողորմ. a. qui excite la pitié, misérable, pitoyable, piteux, malheureux, déplorable, funeste, triste; touchant, attendrissant; s. pitié, compassion; — ou — — adv. d'une manière touchante ou attendrissante, à faire pitié ou compassion, pitoyablement, piteusement, misérablement; avec compassion.

Ողորմաբար. V. **Ողորմ.** adv.

Ողորմագին. V. **Ողորմ.** a. adv.

Ողորմալից. a. miséricordieux.

Ողորմած. a. miséricordieux, charitable.

Ողորմածին. a. miséricordieux.

Ողորմածհոգի. a. s. feu défunt.

Ողորմածութիւն. s. miséricorde, charité; pitié, compassion; charité, don charitable, aumône; գործք — *թեան*, œuvres de charité.

Ողորմանոց. } s. bureau de
Ողորմասուն. } bienfaisance.

Ողորմանք. V. **Ողորմութիւն.**

Ողորմոտր. a. charitable.

Ողորմասիրական. a. de charité.

Ողորմասիրութիւն. s. charité.

Ողորմես ինձ Սասուն. s. miséréré.

Ողորմեղաբար. adv. misérablement

Ողորմելի. a. misérable, malheureux, pitoyable, piteux, pauvre.

Ողորմելիորէն. V. **Ողորմեղաբար.**

Ողորմիլ. vn. s'apitoyer, avoir pitié ou compassion de, s'attendrir, être touché, compatir; *ողորմիմ քեզ*, j'ai pitié de toi.

Ողորմաղ. a. charitable.

Ողորմութիւն. s. pitié, miséricorde; aumône, charité; — *ընել՝ սատ*, faire l'aumône, donner l'aumône.

Ողորմուկ. a. plaintif, pitoyable, misérable.

Ողուն. s. trémie.

Ողոք. a. suppliant, doux, insinuant, attrayant, persuasif; s. supplication, prière, instances; insinuation, persuasion; — *ս-ճել*, persuader, attendre; — *սվ*, avec douceur.

Ողոքական. V. **Ողոք.** a.

Ողոքանք. s. supplication, prière, instances; douceurs, douces paroles, insinuation, persuasion, souplesse; caresse, cajolerie, adulation, flatterie.

Ողոքել. va. supplier; persuader; adoucir, apaiser, calmer; toucher, attendre; caresser, flatter.

Ողոքիչ. } s. suppliant; flatteur,

Ողոքող. } insinuant.

Ողոքում. V. **Ողոքանք.**

Ողջ. a. vif, vivant; sain, sauf; complet, intégral, entier; sans interruption; — *եղաք*, soyez le bienvenu; — *լեր*, portez-vous bien, salut. je vous salue, adieu; — *երթ*, allez en paix, adieu, au revoir; — —, tout vif.

Ողջաբանութիւն. s. intégrité, l'ensemble d'un discours.

Ողջագուրանք. s. embrassement.

Ողջագուրել. va. prendre ou serrer dans ses bras, embrasser, baiser.

Ողջախոհ. a. qui pense saine-

ment; chaste, honnête; — միտք, bon sens, bonne foi.
Ողջախոհաբար adv. chaste-ment, honnêtement.
Ողջախոհանալ vn. avoir des sentiments sages. être dans son bon sens; être chaste.
Ողջախոհութիւն s. sagesse, bon sens; chasteté, honnêteté.
Ողջակէզ s. holocauste, sacrifice.
Ողջակիցել va. faire un holocauste, offrir en holocauste, immoler.
Ողջահաւաս a. orthodoxe.
Ողջամբ adv. sain et sauf; heureusement; V. Ամբողջ; — դառնալ, retourner —; — հասնիւ, arriver —, à bon port.
Ողջամիտ a. sain d'esprit, qui a la raison saine, sain, sensé, raisonnable; orthodoxe; — վարդապետութիւն, saine doctrine; — ըլլալ, avoir l'esprit sain, être dans son bon sens.
Ողջանալ vn. être vivifié, être ramené à la vie.
Ողջանդամ a. qui a tous ses membres, sain, sauf; adv. sain et sauf, tout entier.
Ողջապակիկ a. hygiénique.
Ողջապահութիւն s. hygiène.
Ողջացնել va. ramener à la vie, vivifier.
Ողջել s. la bienvenue.
Ողջերթ s. bon voyage; adieu; — մաղթել, souhaiter bon voyage.
Ողջեզալ s. la bienvenue.
Ողջրնծայ V. Ողջակէզ.
Ողջիկ V. Ամբողջ.
Ողջմտութիւն s. bon sens, saine raison, raisonnement, — թեամբ, sainement, sensément.
Ողջնալ V. Ողջանալ.
Ողջնցնել V. Ողջացնել.
Ողջոյն s. salut, salutation, compliment, amitiés; santé, état de

santé; — առաւ, saluer; — քեր, bonjour; հրատեղանի —, adieu.
Ողջոյն a. entier, total; adv. tout entier, en entier.
Ողջութիւն s. santé, bonne santé, vie; իր սոցլութեան ժամանակ, pendant sa vie, de son vivant, pendant qu'il vivait; — թեամբ, sain et sauf, bien portant; en paix.
Ողջունաբեր a. qui apporte une salutation, une bonne nouvelle.
Ողջունագիր s. lettre de compliments.
Ողջունալի } a. de salutation,
Ողջունակամ } de compliment.
Ողջունապատում a. qui raconte, qui donne de bonnes nouvelles. [tion.
Ողջունատուրթիւն s. saluta-
Ողջունել va. saluer, faire des compliments.
Ողջպահիկ V. Ողջապակիկ.
Ոճ s. style; phrase; méthode, système; rang, ordre, manière, façon, forme; vie, conduite; dogme, doctrine; tige des graminées, queue; panier, corbeille; — ուղ, méthodiquement, avec méthode; distinctement, précisément, d'une manière suivie, en détail; convenablement, à propos; — լեզուաց, le génie des langues; նույն — ուղ, de même style; — ը մաքրել, épurer le style; պարզ, բարեխառն գեղեցիկ վայելուչ, վերմ գոթացի հեշտ, քաղցր երկայնաբան անհարթ խոսակարմի թղլ, ոկար —, style simple, tempéré, beau, élégant, sublime, gothique, coulant ou facile, doux, prolix, rude, dur, nerveux, pâle, sans force.
Ոճաբանութիւն s. traité du style. [— եղբռան, crime.
Ոճիւր s. crime, attentat, méfait;

Ռերազործ. s. scélérat, criminel.
Ռերազործուրիւն. s. scéléra-
 tesse, crime, attentat.
Ռերազործուիի. sf. criminelle.
Ռմանք. spl. de Ռմն.
Ռմն. pron. quelqu'un, on, cer-
 tain, un; *կին* —, une femme;
ոմանք կրեան այր, ոմանք սչ, les
 uns disent oui, les autres non.
Ռյ. interj. oh! ah! ouf!
Ռյծ. s. force, vigueur, effort; poids,
 importance; — *աւալ* donner de
 la force, favoriser, autoriser; faire
 effort, forcer; — *առնել*, prendre
 de la force, reprendre ses forces;
նոր — առնել, prendre de nou-
 velles forces; — *է կնալ*, perdre
 ses forces, sentir ses forces s'affai-
 blir, s'épuiser, s'énervier.
Ռյծ. a. froid; adv. à part.
Ռչ. adv. non. ne, non pas, ne pas;
 — *մին եւ — միւսն*, ni l'un ni l'aut-
 re; — *գեղեցիկ է եւ — ազեղ*,
 il n'est ni beau ni laid; — *Տէր*,
 non, Monsieur; — *եթէ*, non que;
 — *երբէք*, jamais; — *եւս*, ne plus,
 ne pas encore; désormais: *ոչ իսկ*,
 n'est-il pas vrai que? *եւ — իսկ*,
մարդ է, il n'est pas même homme;
 — *ոք*, aucun, personne, nul, pas
 un; — *ոք պիտի ըսէ քեզ*, per-
 sonne ne te dira: *ձէզմէ — ոք*,
 aucun de vous; *ոչ ապաքէն*, non,
 ne pas; *ոչ ապաքէն սիրեցի քեզ*,
 ne t'ai-je pas aimé? — *ընաւ*,
 point, pas le moins du monde.
Ռչէ. } s. rien, néant.
Ռչէք. }
Ռչէանալ. V. **Ռչնչանալ.**
Ռչէութիւն. s. néant; — *թեան*
դառնալ, se réduire au — .
Ռչին. s. rien, néant, nulle chose;
 a. pas un seul, pas un, nul,
 aucun; adv. point, nullement;
 — *ի վերածել*, réduire à rien, ané-
 antir; *յ* — ou *առ* — *գրել* *հա-*

մարի, compter ou considérer
 pour rien, ne tenir aucun compte,
 mépriser, braver; — *է ստեղծել*,
 créer du néant; *գրեթէ* —, pres-
 que rien; — *իւրք*, nullement,
 aucunement, en aucune façon,
 pas le moins du monde; — *աճե-*
նելին, rien de rien.
Ռխար. 's. brebis; mouton; — *ը*
կը մայէ՛ կը բառայէ, — béle.
Ռխարաբոյծ. s. éleveur de bre-
 bis, de moutons.
Ռխարաբոյծութիւն. s. élevage
 de moutons. [de mouton.
Ռխարազեւս. a. vêtu de peau
Ռխարակ. s. jeune mouton,
 agneau.
Ռխարանաւն. a. semblable à
 une brebis, à un mouton.
Ռխարալսնա. s. marchand
 de moutons.
Ռխարեցի. s. peau de mouton,
 mouton, bisquain; a. de mou-
 ton, de peau de mouton.
Ռխարիկ. V. **Ռխարակ.**
Ռնչարան. V. **Ընդունայնարան.**
Ռնչարանութիւն. V. **Ընդու-**
նայնարանութիւն.
Ռնչական. s. nihiliste.
Ռնչականութիւն. s. nihilisme.
Ռնչանալ. vn. être réduit à né-
 ant, être anéanti.
Ռնչացնել. va. réduire à néant,
 anéantir.
Ռնչացում. s. anéantissement.
Ռնչութիւն. s. néant, nullité.
Ռպիւզ. V. **Նրբնս.**
Ռշիլ. s. pou, vermine; — *քա-*
ղել, épouiller, chercher des poux.
Ռշտղեղ. } s. bot. pédiculaire,
Ռշտխոս. } staphisaigre.
Ռշտխոս. } s. méd. phthi-
Ռշտխոսութիւն. } riasis.
Ռշտկեր. a. mangé par les poux;
 qui mange des poux.
Ռշլոս. a. pouilleux.

Ռջլուսութիւն. s. méd. phthiriasé.
 Ռ. s. anat. cul, fesse; croupion.
 Ռ. սանկ. s. zool. hurléur, alouate.
 Ռ. սալ. vn. hurler, pousser des hurlements.
 Ռ. սաղամ. s. hurlement.
 Ռ. սոյ. a. V. սոյ.
 Ռ. սոյանայ. V. սոյանայ.
 Ռ. սոյանի. } va. arroser, mouil-
 Ռ. սոյի. } ler.
 Ռ. սոյիչ. s. irrigateur.
 Ռ. սոյում. s. sarroisement, irrigation.
 Ռ. ս. V. սալ.
 Ռ. սին. a. atrophié, étioilé, grêle.
 Ռ. սկանկ. s. un peu d'or; mine d'or.
 Ռ. սկանկ. V. Ռ. սկեւ.
 Ռ. սկայ. a. d'or.
 Ռ. սկեբր. a. aurifère.
 Ռ. սկեբրան. a. qui a une bouche d'or, chrysostome.
 Ռ. սկեբեւ. a. à clous d'or, enrichi ou garni de clous d'or.
 Ռ. սկեբրակ. s. chim. borax.
 Ռ. սկեբուղի. a. d'où il jaillit de l'or, qui produit de l'or, aurifère.
 Ռ. սկեկում. s. toison d'or.
 Ռ. սկեկիր. a. écrit en caractères d'or. [d'or
 Ռ. սկեկուխ. a. qui a une tête
 Ռ. սկեկայն. a. de couleur d'or, jaune.
 Ռ. սկեկործ. s. orfèvre; a. fait en or, fait d'or, travaillé en or; aurifique.
 Ռ. սկեկունեան. V. Ռ. սկեկայն.
 Ռ. սկեկոտի. a. qui a une ceinture d'or.
 Ռ. սկեկար. s. âge d'or.
 Ռ. սկեկարեան. a. de l'âge d'or.
 Ռ. սկեկրամ. s. monnaie d'or, de l'or.
 Ռ. սկեկրուագ. a. incrusté d'or.
 Ռ. սկեկարդ. a. orné d'or.
 Ռ. սկեկարդի. va. orner avec de l'or.
 Ռ. սկեկող. a. attaché avec de l'or, enchâssé dans de l'or.
 Ռ. սկեկոծ. a. doré.

Ռ. սկեկոծի. va. dorer.
 Ռ. սկեկոծիչ. s. doreur.
 Ռ. սկեկոծութիւն. } s. dorure.
 Ռ. սկեկոծում.
 Ռ. սկեկոծուց. V. Ռ. սկեկոծ.
 Ռ. սկեկի. a. garni, tressé de fil d'or, brodé d'or; s. fil d'or.
 Ռ. սկեկի. a. aux ailes d'or.
 Ռ. սկեկիսնոր. s. bot. tomate.
 Ռ. սկեկծաղիկ. a. fleurs d'or, à fleurs jaunes comme de l'or; s. bot. chrysanthème.
 Ռ. սկեկծր. a. qui a des bras en or.
 Ռ. սկեկեզմ. a. relié en or, doré sur tranche.
 Ռ. սկեկեզ. a. cousu de fil d'or.
 Ռ. սկեկեկի. a. cacheté avec le sceau d'or; s. le sceau d'or.
 Ռ. սկեկուռ. a. d'or, plaqué en or.
 Ռ. սկեկեան. s. mineur. celui qui travaille aux mines d'or.
 Ռ. սկեկեանդր. a. vêtu d'or, dont les vêtements sont d'or.
 Ռ. սկեկեանութիւն. s. l'action de creuser la terre pour trouver de l'or.
 Ռ. սկեկեանք. s. mines d'or.
 Ռ. սկեկեան. V. Ռ. սկեկեանութիւն.
 Ռ. սկեկեար. s. batteur d'or.
 Ռ. սկեկեբր. a. aux cheveux d'or, aux cheveux blonds comme de l'or.
 Ռ. սկեկեուռ. } a. tissu ou
 Ռ. սկեկեուռագարդ. } filé d'or, brodé en or, galonné d'or, qui a des fils d'or.
 Ռ. սկեկեկուց. a. dont le toit est en or ou doré.
 Ռ. սկեկեկայ. V. Ռ. սկեկեկայ.
 Ռ. սկեկեուկ. s. ichtyol. dorade.
 Ռ. սկեկեւ. } a. d'or, en or; —
 Ռ. սկեկեկի. } դար, âge d'or.
 Ռ. սկեկեկանց. a. aux rayons d'or, qui a l'éclat de l'or, éclatant d'or.
 Ռ. սկեկեմակ. a. brodé en or, couvert de dessins ou de brode-

ries d'or, pointillé de taches d'or, soutaché en or.
Ոսկեման. a. filé, tissu d'or.
Ոսկեմանեան. s. livre d'or.
Ոսկեմանեցիկ. s. petit livre d'or.
Ոսկեմոլ. a. qui a la passion de l'or.
Ոսկեցկար. a. peint en or.
Ոսկեպանոյն. V. **Ոսկեգարդ**.
Ոսկեպան. a. doré.
Ոսկեպանեան. a. dont la gaine est en or.
Ոսկեպղինձ. s. chrysocale.
Ոսկեպուրդ. a. qui porte des fruits d'or ou de couleur d'or; s. fructidor.
Ոսկեքեռք. s. thermidor.
Ոսկեսաղարթ. a. aux feuilles d'or.
Ոսկեամնձ. a. qui a une bride, un frein d'or, qui a des rênes d'or; s. rêne dorée.
Ոսկեսար. } a. caparaçonné
Ոսկեսարեան. } d'or.
Ոսկետէր. a. qui aime l'or.
Ոսկեխնձ. s. chrysocolle.
Ոսկեխրուքիւն. s. amour de l'or, des richesses.
Ոսկեսոսիճն. V. **Ոսկեթիճն**.
Ոսկեվան. s. oriflamme.
Ոսկեան. a. en lettre d'or.
Ոսկեռուփ. s. boîte en or.
Ոսկեռուն. a. dont la queue est ornée d'or, de fil d'or.
Ոսկեթիջ. s. orfèvre.
Ոսկեթոփ. V. **Ոսկրոփ**.
Ոսկեքաղան. a. d'orfèvre, d'orfèvrerie.
Ոսկեքաղան. s. chef des orfèvres.
Ոսկեթիւքիւն. s. orfèvrerie.
Ոսկեփայլ. a. resplendissant d'or, brillant d'or ou de l'éclat de l'or, qui a l'éclat de l'or.
Ոսկեփետուր. a. qui a des plumes d'or.
Ոսկեփոխ. s. alchimiste.
Ոսկեփոխութիւն. s. alchimie.

Ոսկեփող. s. trompette d'or.
Ոսկեփունջ. s. bouquet d'or; a. — *հասք՝ հսկէք*, épis dorés, moissons dorées.
Ոսկեփառ. a. qui recueille de l'or.
Ոսկեփառակ. a. plaqué d'or, orné d'incrustations en or; ci-selé en or.
Ոսկեփար. s. minér. chrysolithe.
Ոսկեփոք. a. garni d'anneaux d'or; qui a des boucles d'or.
Ոսկի. s. or; or, pièce d'or; a. d'or; — *երգէր*, lysimaque, nummulaire, herbe aux écus; *ի կշիռ* ou *ծանրութեամբ սոսկայ զննել՝ վաճառել*, acheter, vendre au poids de l'or, son pesant d'or.
Ոսկիազէն. s. armure d'or; a. qui porte une arme en or.
Ոսկիաձիճ. a. né de l'or; qui produit de l'or.
Ոսկիաղագմ. V. **Ոսկեկագմ**.
Ոսկիաղայ. a. qui a de l'or, qui porte de l'or. [d'or.
Ոսկիաղառ. a. qui a un char
Ոսկիաղիր. a. qui porte de l'or.
Ոսկիաղուռ. V. **Ոսկեկուռ**.
Ոսկիանոյլ. a. en or fondu; tout en or, d'or massif, massif en or.
Ոսկիամայր. a. dont la mère est l'or, né de l'or.
Ոսկիայարկ. V. **Ոսկեյարկ**.
Ոսկիապան. } a. couvert d'or,
Ոսկիապանակ. } entouré d'or, doré. [d'or.
Ոսկիզբուսկ. a. qui a une toison
Ոսկիկմքեայ. } a. bouclier dont
Ոսկիկմքէ. } la bosse est en or.
Ոսկիքնց. a. de pièce d'or; *քանն* —, de vingt pièces d'or.
Ոսկիվարանոց. V. **Ոսկեսար**.
Ոսկող. s. doreur.
Ոսկոր. } s os; — *շերքը հանել*,
Ոսկր. } désosser; — *կաշի դառնալ*,
նալ, n'avoir que la peau et les os, devenir très maigre.

Ոսկրաբանութիւն. s. ostiologie.
 Ոսկրաբեկ. a. ossifrage, qui casse les os; dont l'os est cassé.
 Ոսկրագրութիւն. s. ostéographie.
 Ոսկրախօսութիւն. s. ostéologie.
 Ոսկրածուխ. s. charbon d'os.
 Ոսկրահատութիւն. s. chir. os téotomie.
 Ոսկրացայ. vn. s'ossifier.
 Ոսկրացած. a. ossifié.
 Ոսկրացեկ. va. ossifier.
 Ոսկրացում. s. ossification.
 Ոսկրաբացեցել. va. disloquer, déboîter, luxer.
 Ոսկրեայ. } a. osseux.
 Ոսկրեղուլ. s. ornith. ossifrague, orfraie. [carcasse.
 Ոսկրոսթ. s. les os, ossements,
 Ոսկրուս. a. ossu.
 Ոսթ. } s. chim. osmium.
 Ոսթիւն. }
 Ոսնիլ. vn. s'atrophier, se rabougir.
 Ոսնութիւն. s. path. atrophie.
 Ոսոյս. s. opposé en justice, adversaire, ennemi, antagoniste; rival. concurrent.
 Ոսոյսատր. V. Հակառակատր.
 Ոսոյսել. } vn être en procès avec,
 Ոսոյսիլ. } plaider contre, accuser; rivaliser, être en lutte, en concurrence.
 Ոսոյսութիւն. s. inimitié; rivalité, concurrence.
 Ոսայ. s. bot. lentille; méd. lentilles; phys. lentille.
 Ոսայնօրաց. s. potage aux lentilles
 Ոսայնածել. a. lentiforme, lenticulaire; — ou — ապակի. lentille, verre lenticulaire.
 Ոսպնեակ. V. Ոսպիկ.
 Ոսպնեայ. a. de lentilles.
 Ոսպիկ. s. lenticelle.
 Ոսս. s. branche, rameau; colline, hauteur, tertre; nœud (d'arbre).

Ոստարեկ ընել. va. rompre les branches. [noueux.
 Ոստախո. a. branchu, rameux;
 Ոստայն. s. tissu, toile; — առաջի, toile d'araignée.
 Ոստայնանկ. s. tisserand.
 Ոստայնանկել. va. tisser, fabriquer des étoffes.
 Ոստայնակալութիւն. s. tisseranderie, tissage; tapisserie.
 Ոստան. s. ville libre; capitale.
 Ոստանալ. vn. se ramifier.
 Ոստանիկ. a. de la famille royale, de cour; s. habitant de la capitale; noble, courtisan.
 Ոստանց. a. ébranché; — ընել, ébrancher, élaguer [ment.
 Ոստանցութիւն. s. ébranchement.
 Ոստիկան. s. agent de police, sergent de ville; — զինուոր, gendarme.
 Ոստիկանական. } a. de police.
 Ոստիկանային. }
 Ոստիկանապետ. s. commissaire de police.
 Ոստիկանատուն. } s. préfecture
 Ոստիկանարան. } de police.
 Ոստիկանց. s. commissariat.
 Ոստիկանութիւն. s. préfecture; inspection; ministère (emploi); — Յերան նախարար, préfet de police.
 Ոստիւն. a. sec, aride.
 Ոստիչ. V. Ոստուցիչ.
 Ոստիւն. s. saut, bond.
 Ոստղ. s. gluau, glu.
 Ոստնական. V. Յամախային.
 Ոսկումուլ. vn. sauter, bondir, faire un saut, un bond, s'élan- cer, enjamber.
 Ոստոսեղ. vn. sautiller, gambader; bondir, folâtrer, cahoter.
 Ոստոսկէն. s. bilboquet.
 Ոստոսում. s. sautaillement, cahotage.
 Ոստոսումն. V. Ոստումն.

Ռստուս. s. saut, bond; gambade, cahotage.
Ռստուց. a. cahotant; caprisant.
Ռստուցանել. va. faire sauter, cahoter.
Ռստուցիչ. a. cahotant.
Ռստչել. } V. **Ռստցուլ.**
Ռստչիլ. }
Ռստր. }
Ռստրէս. } s. huitre.
Ռստրիք. }
Ռստրէարան. s. parc d'huitres.
Ռստրէպահանա. s. marchand d'huitres. [qui.
Ռվ. pron. qui, celui qui, celle
ՌՎ. pron. qui? quel? lequel? laquelle? **գիտե՞ս** — է, sais-tu qui il est? — **ես դու.** qui est-tu?
ՌՎ. interj. ճի! oh! ah! hélas! quoi! — **Աստուած իմ, ճի mon Dieu!** — **աղիտե՞ցս,** quel malheur! que je suis malheureux! — **սքանչելիքաց,** quel miracle! — **միտքու՞մբանդ,** quelle erreur est la vôtre!
Ռվաօսիս. s. oasis. [céan.
Ռվկիանապատ. a. entouré d'O-
Ռվկիանեան. a. océanique.
Ռվկիանոս. s. Océan.
Ռվաանճայ. s. hosanna.
Ռաանար. a. qui a des pieds, qui marche; rythmique, mesuré; s. vers, poésie, rimes; — **յօրհներ,** faire des vers.
Ռսիկ. s. petit pied, peton.
Ռան. s. pied; pied (d'une montagne); pied (mesure des vers); pied (mesure de longueur); **յստից ցլուխ, յտից մինչև ցլուխ,** des pieds à la tête, depuis la tête jusqu'aux pieds, de pied en cap; — —, — **ան.** —, pied à pied, pas à pas; petit à petit; **յոստ՝ ան սոսս,** aux pieds; auprès, chez; **մէկուկն սոքն կոնու,** se jeter, se prosterner ou

tomber aux pieds, aux genoux de qn.; **սոքի վրայ կենուլ,** se tenir sur ses pieds; **սե** tenir debout, être sur pied; **սե** soutenir, se maintenir, subsister; **սոք սոքի վրայ դնել,** mettre un pied sur l'autre; **սոքի վրայ ըլլալ,** être sur pied; **մէկուկն սոքը սոսնկներ,** couper l'herbe sous les pieds de qn., le supplanter; **սոքը կարել,** empêcher de venir, de fréquenter; **սոքը դնել,** mettre ses pieds; **բարեկ սոքով քայլել,** marcher pieds nus, nu-pieds; **սոքով դարձնել,** donner un coup de pied; **սոքի վրայ նկարել.** peindre qn. en pied; **բոլոր քաղաքն սոք ելալ,** toute la ville est sur pied; **փոքրիկ մեծ՝ լայն՝ երկայն՝ աճել. սոք,** petit, grand, large, long, difforme pied.
Ռանարոյժ. s. pédicure.
Ռանադարման. s. pédicure.
Ռանալուայ. s. lavement des pieds, pédiluxe, bain de pieds.
Ռանակայ. s. entraves.
Ռանակայել. va. entraver.
Ռանակառել. vn. s'arrêter, être embarrassé.
Ռանակացոյթիւն. s. action de rester debout.
Ռանակոյս. a. foulé; — **ընել,** V. **Ռանակոյտել,** [pieds.
Ռանակոյտել. va. fouler aux **Ռանակոյտութիւն.** } s. action de **Ռանակոյտ.** } fouler sous les pieds.
Ռանահար. V. **Ռանհար.**
Ռանահարութիւն. V. **Ռանհարութիւն.** [que du pied.
Ռանահե. s. trace des pas, marches.
Ռանածայն. s. piétinement, bruit des pieds; — **անձրեւի,** bruit de pluie.
Ռանամալ. s. souliers, chaussure-

Ոճամառ. s. orteil.
 Ոճայից. a. pédial.
 Ոճաչափ. s. pied (mesure).
 Ոճառ. a. glissant.
 Ոճառել. vn. glisser, faire un faux pas, broncher.
 Ոճառու. a. glissant.
 Ոճառալիւն. s. glissade, faux pas; méd. podagre.
 Ոճանոցիք. s. lieu pour placer les pieds, place des pieds.
 Ոճանորիք. a. qui frappe avec ses pieds; — *ըլալ*, frapper du pied.
 ճացաւ. } s. mal aux
 ճացաւուրիւն. } pieds.
 Ոճանցուլ. s. échasse.
 Ոճանայլ. s. pas; *ամէն մէկ — ին*, à chaque pas.
 Ոճքիկ. a. qui a le pied cassé.
 Ոճըլուայ. V. Ոճալուայ.
 Ոճիխք. adv. tout doucement en introduisant les pieds.
 Ոճիտուրիւն. s. empiètement.
 Ոճկայ. s. place du pied; a. qui reste debout. domestique, laquais; *յտանկայս*, debout.
 Ոճկալ. V. Ոճանկալ.
 Ոճկաց. a. qui se tient debout.
 Ոճկելիք. s. l'action de rester debout; marchepied.
 Ոճկելիւ. s. place pour poser les pieds.
 Ոճեհարել. V. Ահացել.
 Ոճեիտիւ. V. Ոճաիտիւ.
 Ոճեթայլ. s. pas. [marcher.
 Ոճեթայլել. vn. faire un pas,
 Ոճ. V. Ոճ.
 Ոճի աման. V. Ոճաման.
 Ոճօք. adv. à pied; — *երթալ*, aller —.
 Որ. pron. qui, quel, quelle, lequel, laquelle; lesquels, lesquelles; *մարդն — կուգայ*, l'homme qui vient; — *եւ իցէ*, qui que ce soit, quoi que ce soit.
 Որ. qui ? lequel ? laquelle ?

Որ. conj. que.
 Որակ. s. qualité.
 Որակակամ. a. qualificatif; qualitatif; — *ածական*, adjectif qualificatif. [qualifier.
 Որականալ. vn. être qualifié, se
 Որակացնել. va. qualifier.
 Որակել. va. qualifier.
 Որակուրիւն. s. qualité.
 Որայ. s. botte de blé, gerbe; — *կապել*, gerber, enjaveler.
 Որք. a. orphelin, orpheline; — *մալ է հօրէ՛ ի մորէ*, perdre son père, sa mère.
 Որքական. } a. pupillaire.
 Որքայից. }
 Որքանալ. vn. devenir, être orphelin.
 Որքանոց. s. orphelinat.
 Որքատր. a. qui aime les orphelins.
 Որքաւ. V. Որպէս.
 Որքեւայրի. s. veuve.
 Որքիկ. s. petit orphelin, petite orpheline. [orphelin.
 Որքուրիւն. s. état, position d'un
 Որքուիք. sf. orpheline.
 Որզոն. V. Որպէս.
 Որզուցալ. adv. comme.
 Որդ. s. ver, vermine; *ցարձի* —, charançon.
 Որդան. } s. zool. coche-
 Որդան կարմիր. } nille; kermès.
 Որդաննի. s. bot. nopal.
 Որդեակ. s. petit enfant, fils ou fille en bas âge; — *իմ*, mon fils, mon enfant.
 Որդեբար. V. Որդեբար.
 Որդեգիր. s. fils adoptif, fille adoptive.
 Որդեգրական. a. adoptif.
 Որդեգրել. va. adopter, prendre pour fils; adopter, affilier.
 Որդեգրուրիւն. s. adoption; affiliation. [fantement.
 Որդեծնուրիւն. s. procréation, en-

Արդեկեր. a. qui mange ses enfants. [enfant.]
Արդեկիրք. a. qui instruit son
Արդեկուս. a. qui tue, qui détruit ses enfants; — զլլալ, tuer, détruire ses enfants; avoir ses enfants tués.
Արդեկարոյ. a. qui a perdu son enfant, ses enfants.
Արդեւեր. a. qui aime son enfant, ses enfants.
Արդեւիրուրիւն. s. amour de ses enfants. [enfants.]
Արդեւոյց. a. qui élève des
Արդեւապան a. infanticide. meurtrier de son propre enfant.
Արդեւապանք. } s. infanti-
Արդեւապանութիւն. } cide, action de tuer ses enfants. [enfant.]
Արդեւեանց. a. qui désire avoir un
Արդի. s. fils; enfant, fille; — է հօրէ, de père en fils; — զ խաւարի լուսոյ, les enfants des ténèbres, de la lumière; — Աստուծոյ, fils de Dieu.
Արդիաբար. adv. filialement, en fils, comme un fils.
Արդիապան. a. filial, de fils.
Արդիանալ. vn. devenir le fils de, être adopté par.
Արդիառեաց. a. qui hait son fils, ses enfants.
Արդիացեալ. va. prendre pour fils, affilier, adopter.
Արդիութիւն. s. qualité de fils, filiation. [reux.]
Արդեալից. a. plein de vers, vé-
Արդեակեր. } a. piqué des vers,
Արդեահար. } vermoulu, véreux;
 — զլլալ, être piqué des vers, se vermouler.
Արդեային. a. vermineux.
Արդեեռաց. a. grouillant de vers.
Արդեի. vn. se vermouler.
Արդնս. }
Արդնսած. } a. véreux.

Արդնոսի. V. **Արդեի.**
Արդնուկ. s. aiche, petit ver.
Արեար. s. gens, hommes; աւագ —, les nobles, la noblesse.
Արգան/ V. Արպե.
Արգասան. s. rizière.
Արէն. s. celui qui est, Dieu.
Արք. s. zool. veau; — եղանց, faon.
Արք. s. bot. vigne, panier, corbeille.
Արքազուխ. a. qui a la tête d'un veau; s. tête de veau.
Արքալուին. s. zool. phylloxéra.
Արքածաղիկ. s. oïdium.
Արքանի. V. **Արքալուին.**
Արքասունկ. s. cépage.
Արքարած. s. berger de veaux.
Արքաւեր. a. qui détruit la vigne.
Արքապառ. s. bois de vigne.
Արքեցի. s. veau, viande de veau.
Արքի. mot gr. tenez-vous droit, levez-vous.
Արքիկ. V. **Արքուկ.**
Արքիք. spl. les vignes.
Արքոզոս. s. orthodoxe.
Արքոզոսութիւն. s. orthodoxie.
Արքուկ. s. petit veau.
Արի. s. ornith. corneille.
Արիզ. s. bot. riz.
Արիօ. a. distinct, séparé, différent, autre; adv. séparément, à part.
Արիսա. s. zool. oryx.
Արծ. s. matière régurgitée.
Արծալ. vn. régurgiter, vomir.
Արծացեալ. va. faire vomir.
Արծացալից. a. vomitif; s. émétique.
Արծկալ. V. **Արծալ.**
Արկան. s. les choses présentes, le présent.
Արկոր. s. anat. œsophage.
Արկորածէ. }
Արկորածէութիւն. } V. **Արկո-**
Արկորամոլութիւն. } **րամոլ,**
Արկորամոլութիւն.
Արկորամոլ. a. gourmand, glouton, goulu, goinfre, vorace; —

ըլլալ, être gourmand, être sur sa bouche.

Արկարամուլուսիւն s. gourmandise, glotonnerie, goinfrerie, voracité; — *թրուսք*, goulûment, avidement.

Արկարեայ } V. **Արկարամուլ**.

Արկարաւս } V. **Արկարամուլ**.

Արկարասուսիւն V. **Արկարամուլուսիւն**.

Արկարամուլ } V. **Արկարամուլուսիւն**, **թրուսք**, **Արկարամուլուսիւն**.

Արձ a. mâle.

Արձակոսոր բնի va. détruire les mâles.

Արձայ s. bot. étamine.

Արձաւ s. chapon.

Արձաւակ V. **աղուէսանուփ**.

Արձաւի va. castrer, châtrer.

Արձարմաւ V. **աղուէսանուփ**.

Արձաբար s. minér. arrhénite.

Արձեւէգ a. hermaphrodite.

Արձ s. mur, muraille.

Արձադարան s. placard.

Արձադիր s. maçon.

Արձադրական a. maçonnique.

Արձադրի V. **Արձի**.

Արձախոր s. alcôve.

Արձած s. clôture, enceinte; — *թ*, maçonnerie.

Արձածակ s. trou de mur, ouverture, brèche.

Արձածերայ s. fente, trou de mur; brèche.

Արձածու s. maçon.

Արձադրիւց } s. clôture, en-

Արձադրակ } droit entouré de murs.

Արձադրակի va. clôturer, murer.

Արձադրակուած a. clôturé, muré.

Արձադիր a. qui troue le mur.

Արձադրի va. trouver le mur.

Արձի va. murer, entourer de murailles; maçonner.

Արձիակ s. petit collier.

Արձադիր V. **Արձածու**.

Արձայթ s. piège, embûches, filets, lac; — *լարի*; V. **Արձայթի**; — *ի մէջ իջալ*, tomber dans un piège, dans un guet-apens.

Արձայթադիր a. qui tend des pièges; rusé, trompeur, séditioneux.

Արձայթի va. tendre ou dresser des pièges, des embûches à, attraper.

Արձ V. **Արձի**.

Արձայ V. **Արձի**.

Արձայի a. ruminant.

Արձան V. **Արձի**.

Արձանոց V. **Արձայ**.

Արձի } vn. ruminer, remâcher,

Արձի } fig. ruminer, rouler dans son esprit, méditer.

Արձանոց a. ruminant.

Արձանուփ } s. rumination; méditation.

Արձի } tation.

Արձ s. ivraie, zizanie; fig. — *ցանի*, semer la zizanie parmi...

Արձանոց s. semeur de zizanie.

Արձի va. chercher, rechercher, fouiller, fureter, scruter; épouiller.

Արձ a. distinct; séparé; décisif, précis, certain; — *գին*, prix fixe.

Արձայթ } adv. distinctement;

Արձայթի } séparément.

Արձալ a. décidé; distinct.

Արձի va. distinguer; diviser, séparer; affecter, allouer; choisir; décider.

Որոօիչ. } a. déterminant,
Որոօող. } distinctif, décisif;
Որոօական. } gram. — յօղ,
 article défini.
Որոօուած. V. **Որոօեալ.**
Որոօողութիւն. s. décision.
Որոօութիւն. s. distinction, di-
 vision, séparation.
Որոօուիլ. vn. être décidé, se
 déterminer.
Որոօում. V. **Որոօութիւն.** dé-
 cision; *որոշմունք ընել*, se déci-
 der, prendre une décision, un
 parti.
Որոօել. va. détruire. gâter.
Որոզ. sf. agnelle.
Որոզակ. } sf. petite agnelle, ag-
Որոզիկ. } nelette.
Որովայն. s. anat ventre, panse;
 — *ը խնդել*, se remplir la panse;
պսակ — *ի*, fruit des entrailles.
Որովայնաքաղանք. s. anat.
 péritoine. [troncnie.
Որովայնածեսութիւն. s. gas-
 տրովայնածէ. s. gastronome.
Որովայնախօս. V. **Որովայնա-**
կոչ. [վայնակոչութիւն.
Որովայնախօսութիւն. V. **Որ-**
Որովայնածութիւն. s. dévoie-
 ment, diarrhée.
Որովայնակոչ. s. ventriloque.
Որովայնակոչութիւն. s. ven-
 triloquie. [toine.
Որովայնամակ. s. anat. péri-
Որովայնամոլ. s. gastromane.
Որովայնամոլութիւն. s. gas-
 tromanie.
Որովայնապատ. s. gastrolâtre.
Որովայնապարար. a. gourmand;
 — *ըլլալ*, remplir le ventre.
Որովայնապարարութիւն. s.
 gourmandise, gloutonnerie.
Որովայնապնդութիւն. s. consti-
 pation.
Որովայնասէր. a. qui ne pense
 qu'à son ventre, gourmand.

Որովայնացաւածութիւն. s.
 med. colique.
Որովայնոճն. a. zool. gastéropode.
Որովիեթել. conj. puisque, at-
 tendu que.
Որոս. V. **Որոսում.**
Որոսազոյ. } a. tonnant; — *ծա-*
Որոսացող. } *փահարութիւնք*,
 tonnerres d'applaudissements.
Որոսազոս. a. tonnant.
Որոսալ. vn. tonner, gronder.
Որոսածայն. a. tonnant; s. bruit
 de tonnerre.
Որոսացող. V. **Որոսազոյ.**
Որոսընդոս. a. tonnant.
Որոսող. s. tonnant.
Որոսում. s. tonnerre.
Որոսուն. a. tonnant.
Որոս. s. zool. mouette.
Որոսան. s. berceau.
Որոսել. va. bercer.
Որոսիլ. vn. se bercer.
Որոսոյ. V. **Որոսան.**
Որոսուիլ. V. **Որոսիլ.**
Որոսուիթ. sf. la berceuse.
Որոսուն. a. bercée.
Որոսք. V. **Որոսք.**
Որոսք. V. **Որոսան.**
Որչափ. a. combien de, combien
 grand, combien nombreux, aussi
 grand que, aussi considérable
 que, quelque; adv. combien, au-
 tant que, autant, que; — *եւս*,
 combien plus; — *հնար է*, autant
 que possible; — *ալ մեծ ըլլայ*,
 quelque grand qu'il soit; — *մար-*
դիկ, նոյնչափ կարծիք, autant
 d'hommes, autant d'opinions; —
որ կրնամ, autant que je puis;
որչափ ժամանակ, combien de
 temps? *որչափ անգամ*, combien
 de fois?
Որչափական. a. quantitatif.
Որչափութիւն. s. quantité.
Որպէս. adv. comme, de même
 que, de la manière que, ainsi

que; lorsque, lors; — *զի*, afin que; parce que, car; — *թէ*, comme si.
Արայէ՛ա. — *զի*. interj. combien! que! comme! —, *մեռաւ ռ. քիմի*, quoil il est mort!
Արայտոց. s. le comment, le pour-quoi; V. *Հիարդ*.
Արայտե: a. n'importe lequel, le premier venu.
Արայիտի. a. quel.
Արայիտաբից. s. qualité, condition, état. [gite].
Արջ. s. tanière, repaire, terrier,
Արջամուտ քլլալ. vn. entrer dans un repaire.
Արջանալ. vn. se terrer, se tapir dans une tanière; fig. nicher, se cacher.
Արջիլ. V. *Ոջիլ*.
Արջլալից. V. *Ոջլալից*.
Արս. s. chasse. vénerie; proie; gibier, venaison; — *կանց*, pêché; — *ի երթալ*, aller à la chasse, chasser.
Արսաբանիլ. va. tâcher d'arracher quelque chose de la bouche de qn.
Արսագոյ. V. *Փարսարս*.
Արսալ. va. chasser, aller à la chasse; fig. chercher à gagner, à séduire, envelopper dans ses filets, attraper; *չուկ* —, pêcher, aller à la pêche.
Արսալից. V. *Արսուտա*.
Արսալան. a. de chasse; s. chasseur; pêcheur; *թռչուն* —, oiseau de proie; *չուկ* —, chien de chasse, braque.
Արսալից. s. compagnon de chasse, de pêche.
Արսալի. s. chasse; instrument de chasse ou de pêche; fig. attrape.
Արսուտա. a. giboyeux, qui abonde en gibier.
Արսուէր. a. amateur de la chasse, giboyeur.

Արսաւորնիւց. s. passion de la chasse.
Արսաւայր. } s. chasse, lieu de
Արսարան. } chasse.
Արսող. } s. chasseur.
Արսող. }
Արսողաւար. a. qui trompe le chasseur.
Արսորդապետ. s. grand chasseur, grand veneur.
Արսորդաբից. s. chasse, vénerie.
Արսուն. } s. berceau (d'enfant).
Արսոց. }
Արրիլ. va. bercer.
Արրիլ. vn. se bercer.
Արսան. V. *Արսալի*.
Արսանութիւց. s. quantité.
Արհից. } s. méd. dartre.
Արհիւց. }
Արհիցուտ. a. méd. dartreux.
Աւ. conj. et.
Աւգիլ. } V. *Կամիլ*.
Աւգեալ. }
Աւք. a. huit.
Աւքածալ. a. in-octavo.
Աւքածայն. s. octave.
Աւքամասնեայ. } a. qui a huit
Աւքամասնի. } parties.
Աւքամայ. } a. qui a huit ans.
Աւքաման. }
Աւքանիս. a. géom. octaèdre.
Աւքանիւց. a. géom. octogone.
Աւքանիւցի. a. géom. qui a huit angles, octogone, octogonal.
Աւքաթիւց. a. octostyle.
Աւքեակ. } a. huit; s. huitaine;
Աւքեակ. } octave.
Աւքերոյ. a. huitième; — *ձայն*, octave.
Աւքեան. V. *Աւքուտան*.
Աւքեանամածալ. a. in-dix-huit.
Աւքք. V. *Աւք*.
Աւքամայ. a. de huit heures.
Աւքիգայ. a. bot. octogyne.
Աւքից. adv. huit fois.
Աւքկանգեայ. a. de huit aunes.

Ուքորձայ. a. bot. octandre.
 Ուքուօսան. a. dix-huit.
 Ուքուօսաներորդ. a. dix-huitième.
 Ուքոցածայ. a. octogénaire.
 Ուքոցներորդ. a. quatre-vingtième.
 Ուքոսուն. a. quatre-vingts.
 Ուքորեայ. a. de huit jours.
 Ուքորէք. s. octave.
 Ուժ. V. Ոյժ.
 Ուժաբանական. a. dynamique.
 Ուժաբանութիւն. s. phys. dynamique.
 Ուժաբեկ. V. Ուժաբափ.
 Ուժաբեկիլ. va. abattre, épuiser.
 Ուժաբեկիլ. vn. s'abattre, s'épuiser.
 Ուժաբափ. a. épuisé, abattu, défaillant; — զաւլ, s'épuiser, être abattu.
 Ուժաբափիլ. V. Ուժաբեկիլ.
 Ուժաբափիլ. V. Ուժաբեկիլ.
 Ուժաբափութիւն. s. épuisement, abattement.
 Ուժահար. a. abattu.
 Ուժանակ. s. dynamite.
 Ուժանակային. a. dynamitique.
 Ուժանչափ. s. dynamomètre.
 Ուժասպառ. a. épuisé, abattu.
 Ուժասպառութիւն. s. épuisement.
 Ուժաւոր. V. Ուժեղ.
 Ուժգին. a. fort, violent, intense, véhément, impétueux, vigoureux; adv. fortement, vigoureusement, violemment, avec vigueur, avec véhémence.
 Ուժգինս. }
 Ուժգնարար. } V. Ուժգին. adv.
 Ուժգնագոյն. }
 Ուժգնակիլ. }
 Ուժգնացայ. vn. se fortifier, se renforcer, devenir fort, intense; l'emporter, prévaloir, dominer.
 Ուժգնապէտ. V. Ուժգին. adv.
 Ուժգնապիլ. a. bien ou trop tendu, serré.

Ուժգնափրօ. a. courageux.
 Ուժգնացնիլ. va. donner de l'intensité, rendre violent, impétueux, renforcer.
 Ուժգնութիւն. s. intensité, véhémence, impétuosité, violence, force, vigueur.
 Ուժեկ. vn. avoir la force, pouvoir, résister.
 Ուժեղ. a. fort, vigoureux, robuste.
 Ուժեղացայ. } vn. se fortifier,
 Ուժեղնայ. } devenir fort.
 Ուժեղութիւն. s. force, vigueur.
 Ուժոյ. V. Ուժեղ.
 Ուժովնայ. V. Ուժեղացայ.
 Ուժովցնիլ. va. fortifier, rendre fort.
 Ուժովցնող. a. fortifiant.
 Ուլ. s. zool. chevreau, biquet.
 Ուլեանք. V. Չկանականք.
 Ուլենի. s. chevreau, la peau de chevreau.
 Ուլիկ. s. zool. jeune chevreau.
 Ուլն. s. anat. col, cou; fausse perle. [colis.
 Ուլնագիւլութիւն. s. path. torti-
 ուլնային. a. anat. cervical.
 Ուլանք. spl. fausses perles.
 Ուլաս. s. vœu; vœu, souhait; pacte, traité, alliance; clergé, ordre, congrégation, communauté; pèlerinage; ժանկուհիք — ի, le clergé; կոքիլ — հարսուհեան, faire la paix; — դնիլ, faire vœu, faire des vœux; — ք կատարել՝ աւրել, accomplir, rompre ou violer son vœu; — ընիլ, faire vœu, vouer; — ի երթալ, aller en pèlerinage; պարզ —, vœu simple: անխորհուրդ՝ անխոհեմ՝ անուժանիլ —, vœu indiscret, imprudent. indissoluble.
 Ուլասագնաց. s. pèlerin.
 Ուլասագնացութիւն. s. pèlerinage.
 Ուլասադիր. a. qui fait un vœu;

qui conclut un traité, allié; — ըլլալ, faire vœu; conclure un traité.

Ռւխաարժուրիւն. V. **Ռւխաազանցութիւն.**

Ռւխաարուրիւն. s. action de faire vœu, de conclure un traité; vœu, souhait; vœux, profession.

Ռւխաարուծ. } a. s. violateur
Ռւխաազանց. } d'un vœu; qui viole les traités, la foi des traités, qui déroge aux conventions, infidèle, perfide.

Ռւխաազանցութիւն. s. violation d'un vœu, d'une convention, infraction aux traités, perfidie.

Ռւխած. V. **Ռւխեալ.**

Ռւխակալ. a. qui tient à son vœu, qui observe son vœu, qui tient à son traité, qui l'observe, fidèle.

Ռւխական. a. votif.

Ռւխակասար. a. qui accomplit son vœu.

Ռւխակից. s. compagnon de vœu; allié, confédéré

Ռւխանենց. V. **Ռւխազանց.**

Ռւխանհնգութիւն. V. **Ռւխազանցութիւն.**

Ռւխապահ. V. **Ռւխակալ.**

Ռւխապահութիւն. s. observation d'un vœu, d'un traité.

Ռւխապայր. } s. pèlerinage (le
Ռւխապահ. } lieu).

Ռւխաւոր. a. qui a fait un vœu; allié; pèlerin; profès; nazaréen; moine, religieux.

Ռւխաւորիլ. vn. faire ses vœux, se consacrer à Dieu; fig. se priver, s'abstenir.

Ռւխաւորութիւն. s. vœux, profession; pèlerinage.

Ռւխեալ. a. profès, professe.

Ռւխել. va. vouer. faire un vœu, faire vœu de; faire ses vœux (en parlant d'un religieux); conclure

un traité; նախք —, promettre des offrandes.

Ռւխի. V. **Ռւղիս.**

Ռւծանալ. vn. se refroidir, s'éloigner. [gner.

Ռւծացնել. va. refroidir, éloigner.

Ռւղարկել. V. **Ղրկել.**

Ռւղածել. a. en forme droite, droit.

Ռւղեգիծ. s. itinéraire.

Ռւղեգիրք. s. itinéraire, guide.

Ռւղեգնաց. s. voyageur.

Ռւղեգնացութիւն. s. voyage.

Ռւղեգրութիւն. s. description de voyage, itinéraire.

Ռւղ եւ ծուծ. s. quintessence.

Ռւղեկից. s. compagnon de voyage; — շ. cortège, suite, train; — ըլլալ; V. **Ռւղեկցիլ.**

Ռւղեկցիլ. vn. faire route ensemble, voyager ensemble, accompagner qn.

Ռւղեկցութիւն. s. voyage fait de compagnie, avec accompagnement, suite.

Ռւղեղ. s. anat. cerveau, cervelle; moelle.

Ռւղեղային. a. cérébral.

Ռւղեչափ. s. odomètre.

Ռւղերձ. s. don, présent, hommage; adresse; — մատուցանել, présenter une adresse.

Ռւղերձել. va. faire présent, offrir, présenter; adresser; s'attirer, séduire par des présents.

Ռւղեցոյց. s. guide; itinéraire, carte itinéraire; — օտարականի, cicérone.

Ռւղեւոր. s. voyageur, passager.

Ռւղեւորիլ. va. conduire, guider, indiquer le chemin.

Ռւղեւորիլ. vn. voyager, faire voyage, des voyages, être en route, en voyage. [néraire.

Ռւղեւորութիւն. s. voyage; itinéraire.

Ռւղեւորուիլ. sf. voyageuse.

Ուղեօ. V. **Ոսօ.**
Ուղի. s. route, chemin, voie; trajet; — *կնալ*, se mettre en route, en chemin, s'acheminer, partir; — *դնել*, mettre en route, faire partir.
Ուղիղ. a. droit, vertical, dressé, direct; droit, juste, équitable; correct; adv. tout droit, droitement, directement; droitement, justement, bien; s. V. **Ուղեղ**; — *նպատակին երթալ*, aller droit au but; — *դասեցիք*, vous avez bien jugé; — *խօսել*, parler distinctement, correctement; — *միտք սիրտ կողմ*, esprit, cœur, côté droit; — *գծի*, ligne droite.
Ուղիս. V. **Ուղիսք.**
Ուղիսաջուր. a. abondant en eau, impétueux; — *ք*, s. l'eau d'un torrent, torrent d'eau.
Ուղիսացան. s. qui disperse, produit un torrent.
Ուղիսնահոս a. qui tombe comme des torrents, impétueux.
Ուղիսք. s. torrent, avalaison, ravine; — *փափկութեան*, fleuve de délices; — *արեան*, ruisseau de sang; — *հասանաց հեղեղաց*, torrents.
Ուղիսօրէն. adv. par torrents, comme un torrent, à torrents, à flots, comme un fleuve, comme un ruisseau.
Ուղիսան. a. long d'un palme.
Ուղղաբան. etc. V. **Ուղղախօս.**
Ուղղաբար. adv. directement.
Ուղղաքիծ. a. qui a la taille droite, droit, dressé, élané.
Ուղղագիծ. a. rectiligne.
Ուղղագիր. a. écrit correctement, correct.
Ուղղագնաց. a. qui marche droit; plein de droiture.
Ուղղագործ. a. qui opère avec droiture, droit, juste.

Ուղղագործել. va. rectifier.
Ուղղագործութիւն. s. rectification. [phique]
Ուղղագրական. a. orthographe.
Ուղղագրիչ. va. corriger, rectifier; orthographe; écrire correctement.
Ուղղագրութիւն. s. orthographe; correction, rectification.
Ուղղադատ. a. qui a le jugement droit, qui juge avec équité.
Ուղղադատան. a. orthodoxe.
Ուղղալից. a. moelleux.
Ուղղախօս. V. **Ուղղախօսութիւն.** V. **Ուղղաբարութիւն.** [rectement].
Ուղղախօս. a. qui parle correctement, bien.
Ուղղախօսել. vn. parler correctement, bien.
Ուղղախօսութիւն. s. orthologie.
Ուղղաձուծել. va. sucer la môle, épuiser.
Ուղղուկ. s. anat. cercelet.
Ուղղական. a. droit; s. gram. nominatif.
Ուղղակի. a. droit; adv. tout droit, droitement, directement.
Ուղղակուր. a. coupé droit.
Ուղղահայեաց. a. géom. perpendiculaire; — *գծի*, perpendiculaire.
Ուղղահայեցաբար. adv. perpendiculairement.
Ուղղահայեցութիւն. s. perpendicularité.
Ուղղահաւատ. a. orthodoxe.
Ուղղահաւատութիւն. s. orthodoxie. [ticalité].
Ուղղաձուրթիւն. s. aplomb, ver-
Ուղղաձիգ. a. qui va en ligne droite, droit, vertical, d'aplomb, à plomb.
Ուղղամանկական. a. path. orthopédique; — *բժիշկ*, orthopédiste. [pédie].
Ուղղամանկութիւն. s. ortho-

Ուղղամիտ. a. qui a l'esprit droit, judicieux, probe.
Ուղղամտութիւն. s. rectitude ou droiture d'esprit, probité, droiture, honnêteté.
Ուղղային. a. cérébral.
Ուղղանկիւն. s. a. géom. rectangle.
Ուղղանկիւնածիղ. } a. d'ég-
Ուղղանկիւնաչափ. } querre ;
 — ou — *գործի*, équerre.
Ուղղանկիւնային. a. géom. orthogonal.
Ուղղանկիւնի. a. géom. rectangle, rectangulaire, orthogonal.
Ուղղաօտիղ. a. qui va en ligne droite, qui marche droit.
Ուղղաօնչութիւն. s. méd. orthopnée.
Ուղղաօնչ. a. qui souffle en ligne droite.
Ուղղաչափ. s. équerre.
Ուղղապէս. V. **Ուղիղ.** adv.
Ուղղասիր. a. qui a le cœur droit.
Ուղղասուն. s. maison de correction.
Ուղղատրեւել. V. **Ուղղել.**
Ուղղափառ. } a. or-
Ուղղափառաւիտաւ. } thodoxe, catholique.
Ուղղափառութիւն. s. orthodoxie, catholicité, catholicisme.
Ուղղեակ. s. gouvernail, timon; régulateur.
Ուղղել. va. dresser, redresser, rendre droit; adresser; diriger, conduire, gouverner, régler; corriger, rectifier, amender; ramener dans la bonne voie, corriger; réformer, rétablir; élever, ériger, dresser; *սխալներն* —, réparer ses fautes; *խօսք՝ խնդիր* —, adresser la parole, la question; *ընթացքն* —, régler la conduite, les actions.
Ուղղելի. a. corrigible.

Ուղղընթացութիւն. s. mar. orthodromie.
Ուղղիչ. } s. correcteur; réfor-
Ուղղող. } mateur; recteur, directeur; conducteur; cocher; timonier; timon, gouvernail, régulateur.
Ուղղորդ. a. droit, direct, perpendiculaire; adv. directement, tout droit, perpendiculairement, à plomb, à pic.
Ուղղորդածիւ. a. perpendiculaire; s. perpendicule.
Ուղղորդաչափ. s. perpendicule, fil à plomb. [aplomb.
Ուղղորդութիւն. s. verticalité,
Ուղղութիւն. s. direction en ligne droite; fig. droiture, rectitude, justesse, probité; correction; rectification; amendement; direction, tendance; réforme, reformation; morale; — *Յիւան բերել*, ramener dans la bonne voie, corriger; — *Յիւան դաւ*, se corriger, revenir de ses égarements, revenir à soi, se convertir; — *վարաց*, conduite des mœurs, la morale; — *բարաց*, correction des mœurs.
Ուղղում. s. correction.
Ուղումուծ. s. la moëlle.
Ուղուկ. s. palme (mesure).
Ուղս. s. zool. chameau; *մասանկ* —, chamelle; *ասանկ* —, dromadaire.
Ուղսարեան. s. une charge de chameau.
Ուղսապան. s. chamelier.
Ուղսափուօ. s. bot. cardère.
Ուղսափող. s. chimère.
Ուղսեմի. s. peau de chameau.
Ուղփ. V. **Արփի.**
Ուղփանեմ. V. **Արփեմի.**
Ումպ. s. action de boire; trait, gorgée; *ի մի* —, d'un trait, d'un seul coup.

Ռւմպէ. a. inutile, futile; adv. inutilement.
Ռւմպէտ. adv. inutilement.
Ռւնակ. a. contenant.
Ռւնակաբար. adv. habituellement, par routine. [tinier.
Ռւնակական. a. habituel, routinier.
Ռւնականայ. vn. s'habituer, s'accoutumer.
Ռւնակացնել. va. habituer, accoutumer.
Ռւնակութիւն. s. habitude, routine; — *թրամբ*, par routine.
Ռւնայն. a. vide; vain, inutile.
Ռւնայնաբան. V. **Ընդունայնաբան.**
Ռւնայնաբանութիւն. V. **Ընդունայնաբանութիւն.**
Ռւնայնախոհ. a. qui pense à des choses futiles. [բան.
Ռւնայնախօս. V. **Ընդունայնաբանութիւն.**
Ռւնայնահաւատ. a. qui a une religion fautive, infidèle, mécréant.
Ռւնայնաձայնութիւն. s. mot ou discours vide de sens.
Ռւնայնաձեռն. a. qui a les mains vides; adv. avec les mains vides, à vide.
Ռւնայնամիտ. a. qui a l'esprit futile, vain, frivole.
Ռւնայնամոլ. a. vain.
Ռւնայնամոլութիւն. s. vanité.
Ռւնայնամտութիւն. s. esprit vide de sens, vanité, frivolité.
Ռւնայնամալ. vn. se vider; s'évanouir, devenir vain, inutile; se dégarnir, se dépouiller, se priver. [teux.
Ռւնայնապարծ. a. vain, vaniteux.
Ռւնայնազան. V. **Ջրազան.**
Ռւնայնատէր. a. vain, qui aime les vanités.
Ռւնայնասիրութիւն. s. vanité.
Ռւնայնավասակ. V. **Ջրավասակ.**
Ռւնայնացնել. va. rendre inu-

tile, détruire; *խորհրդէն* —, s'annéantir, s'abaisser, s'humilier.
Ռւնայնացուցիչ. a. qui rend vain, qui détruit.
Ռւնայնութիւն. s. vanité; inutilité, futilité; — *թրամբ պաշտամունք*, superstition.
Ռւնգ. s. brin, fétu.
Ռւնդ. s. légume; graine.
Ռւնդակեր. V. **Ընդակեր.**
Ռւնելիակ. s. pincettes.
Ռւնելի. a. qui tient; — ou —ք; s. pincettes, pincettes.
Ռւնենայ. vn. avoir, tenir, occuper, posséder, jouir de; tenir, contenir, retenir, arrêter, saisir, prendre, s'emparer; contenir, renfermer, enfermer; porter, supporter, soutenir; pouvoir, savoir. [riche.
Ռւնեւոր. a. qui a de la fortune, riche.
Ռւնեւորութիւն. s. richesse, fortune.
Ռւնեցող. s. possesseur; *հարըստութիւն* —, riche.
Ռւնկ. s. anse.
Ռւնկի. s. once.
Ռւնկն. s. anat. oreille; — *դնել մասուցանել*, prêter l'oreille, écouter; — *դռէք* attention.
Ռւնկնալուր. V. **Սկանգալուր.**
Ռւնկնախօք. a. qui a fermé ses oreilles.
Ռւնկնական. a. auriculaire.
Ռւնկնամուտ. V. **Սկանգամուտ.**
Ռւնկնայտուտ. s. méd. oreillon.
Ռւնկնացաւ. s. méd. otalgie, mal d'oreille.
Ռւնկնդիր. s. auditeur; a. docile, obéissant; — *լուր*, prêter l'oreille, écouter; obéir, être docile à; exaucer; — ք, auditoire, audience. [écouter.
Ռւնկնդրատէր. a. qui aime à écouter.
Ռւնկնդրել. V. **Ռւնկնդիր քլլալ;** ausculter.

Ռևկնդրութիւն. s. l'action d'écouter; audience; obéissance.

Ռևկնդրուիի sf. auditrice.

Ռևողութիւն. s. possession,

Ռևն. V. **Ռևնք**.

Ռևնաս. a. qui a le nez coupé.

Ռևնք s. anat. narine; moustache.

Ռևք. s. la partie intérieure, fond, les fondements.

Ռև. s. mémoire, souvenir; attention; intelligence, esprit, sens; tard; — **դնել**, faire attention, fixer l'attention, être attentif, attacher son esprit, avoir en vue, ne pas perdre de vue, s'appliquer à; faire attention, prendre garde, être sur ses gardes; tendre, chercher à, tâcher, s'efforcer de; **յ — անել**, rappeler, faire ressouvenir, rappeler la mémoire d'une chose; — **ի — սվ**; adv. avec attention, attentivement, à tête reposée; — **ել ուրու**, les sens. **զուշ եւ զուրուշ մոզել՝ գրուել**, enchanteur, charmer, entraîner, séduire; — **ի կուքծ**; adv. avec attention, attentivement; — **մնալ**, rester tard, être en retard; **շատ — է**, c'est trop tard.

Ռևարար. s. cataleptique.

Ռևարարանկան. a. cataleptique.

Ռևարարութիւն. s. path. catalepsie.

Ռևարել. va. rappeler, faire ressouvenir; faire revenir d'un évanouissement.

Ռևարելի. vn. revenir, recouvrer sa connaissance, reprendre ses sens, l'usage de ses sens.

Ռևազնաց. a. évanoui; — **լլալ**, perdre connaissance.

Ռևզում. a. qui attire l'attention, remarquable.

Ռևդիր. V. **Մանդիր**.

Ռևդրել. V. **Մանդիր** **լլալ**.

Ռևադրութիւն. V. **Մանդրութիւն**.

Ռևարաթ. a. V. **Մարաթ**; qui a perdu connaissance; — **լլալ**, perdre la tête; perdre connaissance. [sychie.]

Ռևարաթութիւն. s. path. ap-

Ռևախալ.

Ռևախալու. } V. **Մանդիր**.

Ռևանու.

Ռևարար.

Ռևալորոյս. V. **Ռևազնաց**.

Ռևամոռաց. s. oublieux.

Ռևանալ. V. **Յալաղիլ**.

Ռևազնել. V. **Յալաղիլ**.

Ռևազոյ. s. retardataire.

Ռևեղ. a. qui a bonne mémoire; intelligent; — **ն Արտաշէս**, Artaxerce Mnémon.

Ռևեղութիւն. s. bonne mémoire; intelligence.

Ռևիս. a. intelligent, spirituel, sensé, judicieux, sagace.

Ռևիսութիւն. s. intelligence, présence ou pénétration d'esprit, esprit, sagacité.

Ռևիւկ. adv. un peu tard.

Ռևալն. s. bot. laser, laserpîte.

Ռև. s. sarment; branche; saule; tumeur, enflure; — **վարազել**, pampre.

Ռևա. interj. hurra!

Ռևեցալ. V. **Ռևեցալ**.

Ռևեցի. s. bot. saule; **վարազախ** —, saule pleureur; — **ք**, saussaie.

Ռևեց. } a. gonflé; — **ք**; s. tu-

Ռևեցել. } meur, enflure.

Ռևեցնել. V. **Ռևեցնել**.

Ռևրել. va. rendre fertile; V. **Յուրել**.

Ռևր. V. **Ռևեցի**.

Ռևրի. V. **Ռևեցալ**. [piège.]

Ռևալան. s. filet, rets; fig. filet.

Ռևալանար. } s. a. qui pêche au

Ռևալանար. } filet; pêcheur.

ռկանելի. va. pêcher au filet; g. prendre comme dans un filet, faire tomber dans ses filets.

ռահազարդ. a. bien poussé, en pleine végétation, verdoyé, leuri; plein, comble.

ռահանայ. vn. être en pleine végétation, pousser, monter, venir, croître, verdoyer, fleurir; fig. être florissant, dans sa fleur, dans un état florissant; être plein, rempli, comblé de, au comble de.

Ռահ. s. marteau.

Ռահաղարդ. a. adv. à coups de marteau; — բռնակն, coup de marteau; — կը հնչեին առլք. le marteau résonnait sur l'enclume.

Ռահակ. s. martelet.

Ռահաւոր. s. marteleur.

Ռահուլ. vn. s'enfler, se gonfler, bouffir; fig. s'enfler, être bouffi d'orgueil.

Ռահյց. a. enflé, gonflé, bouffi; — ք; s. V. **Ռահցք**.

Ռահն. a. bombé.

Ռահոցանելի. va. enfler, gonfler, bouffir, boursouffler; tuméfier.

Ռահոցիկ. a. qui enfle, qui gonfle, bouffant; enflé, gonflé; convexe; fig. bouffi, boursoufflé; աճ, style bouffi, boursoufflé; հողմ —, bouffée de vent, vent impétueux, ouragan; — հերք, cheveux bouffants.

Ռահոցում. s. enflure, gonflement, bouffissure; fig. enflure, orgueil.

Ռա. s. épaule; — ը զարնել, mettre sur ses épaules, լայն — եր ունենալ, avoir une bonne carre.

Ռաղիք. } s. épaulette.

Ռաւկայ. }

Ռաւմբարձ. a. élevé sur les épaules.

Ռաւմերկ. a. décolleté.

Ռաւանիլ. vn. apprendre, étudier, s'instruire, s'exercer à; — էր բարան, apprendre par cœur; — դասը, apprendre, étudier sa leçon.

Ռաւանող. s. étudiant.

Ռաւանողական. a. d'étudiant.

Ռաւանողութիւն. s. les étudiants.

Ռաւանողուիք. sf. étudiante.

Ռաւանց. s. épaulette.

Ռաւայ. a. instruit. [ère.

Ռարնդանութ. adv. en bandouli-

Ռարկ. s. petite épaulette.

Ռարն. s. avalanche.

Ռահիլ. V. **Ռաւանիլ**.

Ռահց. V. **Ռաւանց**.

Ռահոց. s. étudiant, mathématicien.

Ռահոցական. a. mathématique.

Ռահոցութիւն. s. V. **Ռաւում**, mathématiques.

Ռաւակ. V. **Ռահակ**.

Ռաւում. s. étude, enseignement, instruction; science, connaissance.

Ռաւումնադէտ. a. instruit.

Ռաւումնաթերթ. s. journal, revue, feuille scientifique.

Ռաւումնական. a. scientifique; mathématique; s. mathématicien; savant. [d'études.

Ռաւումնակից. a. compagnon

Ռաւումնապետ. s. directeur des études.

Ռաւումնատէր. a. qui aime l'étude, qui aime à s'instruire, studieux, diligent. [thique.

Ռաւումնասիրական. a. philoma-

Ռաւումնասիրելի. vn. étudier.

Ռաւումնասիրող. s. celui qui étudie.

Ռաւումնասիրութիւն. s. amour ou goût de l'étude, désir d'apprendre, amour pour l'étude, pour les lumières, amour des sciences, philomathie, étude.

Ռաւումնասրահ. s. salle d'étude.

Ռաւումնավայր. s. lieu d'étude.

Ռստմնահայ. a. qui déteste l'étude. [տր.

Ռստմնահեց. V. **Ռստմնահայտեցութիւն.** s. haine pour l'étude.

Ռստմնարան. s. institution; V. **Ռստմնարան.**

Ռստմնատա. s. qui a terminé ses études.

Ռստցանի. va. enseigner, apprendre, professer. instruire.

Ռստցանող. V. **Ռստցից.**

Ռստցանողութիւն. s. professorat.

Ռստցից. } s. maître, précepteur,
Ռստցող. } instituteur; professeur.

Ռստցում. } s. enseignant,
Ռստցութիւն. } ment.

Ռստցական. a. professoral.

Ռստցապետ. s. professeur.

Ռստցապետութիւն. s. professorat.

Ռստցչութիւն. s. métier d'instituteur, préceptorat.

Ռստցչուհի. sf. institutrice, maîtresse. [par où?

Ռւտ. adv. d'où? de quel endroit?

Ռւտեմ. adv. de quelque part, de quelque endroit; — —, de part et d'autre, de plusieurs ou de divers endroits; **ամենայն** —, de tous côtés, de toutes parts; **այլ** —, d'un autre côté, d'une autre part; **բազում** ou **յուրմ** —, de beaucoup d'endroits, de plusieurs endroits; **ոչ** —, de nulle part, d'aucun côté ou d'aucune part.

Ռւտի. adv. de quoi, dont; conj. d'où, par où, c'est pourquoi, ainsi, donc, conséquemment, par conséquent.

Ռւտի, d'où? de quel endroit? par où? — **եւ**, d'où es-tu? — **կուգտա**, d'où viens-tu? — **կը**

հանչեսս դիս, d'où me connais-tu?

Ռւտր. s. fils, garçon.

Ռւտրիկ. s. petit garçon, garçonnet.

Ռւտի. va. manger; fig. manger, dépenser, consommer; manger, ronger, corroder; — **ու բան մը**

ուտի՞ք, avez-vous quelque chose à manger? **բարբ ուտեցան** —,

manger sa fortune, son bien; **անյազարար** —, manger avidement, dévorer; **սաքի վրայ** —,

manger debout, sur le pouce; **բառերն** —, manger ses mots.

Ռւտիլ. a. mangeable, comestible; s. mangeur; — **ք**, comestibles, nourriture.

Ռւտիլ խմել. s. boire et manger.

Ռւտես. s. manger, vivres, comestibles, nourriture, aliments.

Ռւտեսային. a. alimentaire.

Ռւտեսավաճառ. s. marchand de comestible.

Ռւտեսավաճառութիւն. s. commerce de comestibles.

Ռւտին. s. ver, teigne, gerce, rouille; cancer; — **ցորենայ**, charançon; — **պանրայ**, mite.

Ռւտից. s. celui qui mange, mangeur.

Ռւտիք. s. gras, jours gras; — **ուտել**, faire gras; **վաղն** — **է**, — **պիտի ընենք**, demain est gras, nous ferons gras.

Ռւտղ. V. **Ռւտից.**

Ռւտուիլ. vn. être mangé.

Ռւր. adv. où, l'endroit où, là où; au point où; tandis que; lorsque; — **ուրեմն**, à peine, enfin; — **ուրեք** où, en quelque endroit, quelque part que, partout où; **ուր եւ եղէ**, en quelque lieu que ce soit; **ուր եւ երեմն**, quelque part qu'ils soient.

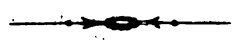
Ռւր. adv. où? dans quel endroit? — **եւ**, où suis je? — **է ահ**, où est-il?

Ուրագ. s. erminette.
Ուրախ. a. joyeux, enjoué, charmé, bien aise; — **ընել.** V. **Ուրախացնիլ;** — **ըլլալ,** se réjouir, s'égayer, éprouver de la joie, être charmé, bien aise; faire bonne chère; — **լիք,** réjouissez-vous; je vous salue.
Ուրախաբեր. a. qui porte la joie, réjouissant.
Ուրախալի. } a. plein de joie,
Ուրախալիք. } joyeux, réjouissant.
Ուրախալից. }
Ուրախակից. s. compagnon de joie; — **ըլլալ,** prendre part à la joie de qn., se réjouir ensemble, partager la joie de qn.; féliciter, faire des compliments; faire festin ensemble, se régaler ensemble.
Ուրախակցիլ. vn. partager la joie de qn.; féliciter, faire des compliments.
Ուրախակցնալից. V. **Խորնակցնալից.**
Ուրախամիտ. V. **Խնդամիտ.**
Ուրախանալ. vn. se réjouir, éprouver de la joie, avoir ou ressentir de la joie; être bien aise, charmé, enchanté ou heureux de.
Ուրախառախ. a. qui cause la joie; réjouissant.
Ուրախարար. a. qui inspire la joie, réjouissant, joyeux.
Ուրախացնիլ. va. réjouir, causer de la joie, égayer, faire plaisir. [րար.
Խրախացուցիչ. V. **Ուրախախրախառախ.** V. **Ուրախարար.**
Խրախալից. s. joie. réjouissance, allégresse; réjouissances, festin, bonne chère; — **թիւայր,** avec joie, avec plaisir.
Խրանալ. va. nier, renier; relier, désavouer, méconnaître;

— **հաւատքը,** abjurer la foi, apostasier; — **անձը,** faire abnégation de soi-même, renier à soi-même.
Ուրանալի. a. niable.
Ուրաճօր. V. **Ուր.**
Ուրաս. V. **Ուրացալից;** — **ըլլալ կալ.** V. **Ուրանալ.**
Ուրար. s. étole.
Ուրացական. a. négatif.
Ուրացիալ. } a. renégat, apostat.
Ուրացող. }
Ուրացութիւն. } s. reniement;
Ուրացում. } négation, dénégation; désaveu; apostasie. abjuration; — **անձին,** abnégation.
Ուրացնիլ. va. faire nier ou renier, faire abjurer.
Ուրբաթ. s. vendredi; **ուրագ —,** vendredi saint.
Ուրդ. s. conduit d'eau, rigole, canal; draine.
Ուրդիլ. va. drainer.
Ուրդոց. s. drainage.
Ուրդում. s. drainage.
Ուրեմն. conj. donc, par conséquent; adv. en quelque endroit, en quelque lieu; a. un, une.
Ուրեիք. adv. quelque part, en quelque endroit; a. un, une; **ամենայն —,** partout; — —, en quelque endroit; quelque-fois; **ալ —,** nuelle part, en aucun endroit, en aucun lieu.
Ուրիտ. a. autre.
Ուրկանալ. V. **Բորնօիլ.**
Ուրկանոց. s. laderrie.
Ուրկոն. a. s. ladre.
Ուրկոնութիւն. } s. laderrie.
Ուրկութիւն. }
Ուրոյն. a. séparé, différent, distinct; particulier, propre, spécial, individuel; adv. à part, séparément, isolément, en particulier, individuellement; prép. hormis, à l'exception de, excepté, sans.

Ռերոյնանայ. V. Միկուսնայ.
Ռերու. s. zool. phasme; V. Ռերուկանի.
Ռերուագիծ. s. esquisse.
Ռերուագիր. a. dessiné; dessinateur; dessin, esquisse.
Ռերուագծել. va. esquisser.
Ռերուագրել. va. dessiner; esquisser.
Ռերուագրող. s. dessinateur; esquisseur.
Ռերուագրութիւն. } s. dessin;
Ռերուագրութ. } esquisse.
Ռերուադիտակ. s. fantasmagorie.
Ռերուադիտական. a. fantasmagorique.
Ռերուադիտութիւն. s. fantasmagorie.
Ռերուական. } a. fantastique; s.
Ռերուային. } spectre, fantôme;
 simulacre, idole; ébauche, esquisse; — *ք*, mânes, ombres, apparitions.
Ռերուանկար. V. Ռերուագիծ.
Ռերուապոս. a. idolâtre.
Ռերուկ. V. Քորու.

Ռերու. V. Ռու.
Ռերուր. s. ornith. milan.
Ռերուս. s. beau-fils, belle fille.
Ռերց. s. bot. thym.
Ռի. s. fosse, fossé, trou.
Ռիի. s. bot. obier.
Ռիիտա. s. minér. ophite.
Ռիւանա. s. offrande.
Ռի. s. quelqu'un, personne; adj. quelque, un, certain; *այր* —, un homme; *կին* —, une femme; *ամենայն* —, *իւրաքանչիւր* —, chacun, chaque personne; *մի* —, *սէ* —, pas un seul, pas un, personne; *ա՛* —, *ա՛լ* —, qui?
Ռիիկ. s. petite personne; *չուէր սէ մի* —, il n'avait la plus petite personne.
Ռիւզ. V. Ակիւան.
Ռիւայային. a. chim. oxalique.
Ռիւիս. s. chim oxyde.
Ռիւիւանայ. vn. s'oxyder.
Ռիւիւանցել. va. oxyder.
Ռիւիւանում. s. oxydation.
Ռիւիւել. V. Ռիւիւանցել.
ՌՇրանա. s. offrande.

tcha = TCH.) s. vingt-cinquième lettre de l'alphabet et dixuvième des consonnes; septants, sept-centième.
 adv. ne, pas; *ան չէ*, ce n'est s lui; *չեմ ըսեր*, je ne dis s; *չգիտել*, ignorer, ne pas voir. [nation.
զզ s. mauvaise ou méchante
զզակամուքիւն } s. naissance obs-
զզնուութիւն } sance obs-
 e.
խորժակեան } a. désagréable,
խորժելի } déplaisant.
կերտ s. guillemet.
հազիկ a. qui n'est pas énorme.
ման s. bot. cumin.
միչ s. bot. raisin sec.
մչարակ s. compote.
մչեայ s. plum-pudding.
հեղէն a. de raisin sec.
թ s. bot. thé.
թաման s. théière.
թանփ s. boîte à thé.
թք s. savate.
իձնատար a. qui n'est pas sonnel.
իչ s. moult de raisin.
իչազիկ s. piquette.
իչան a. bavard, babillard.
իչանաբանել vn. bavarder, siller. [indocile.
իւսակեան a. qui n'obéit pas,
իւսացութիւն s. désobéissance, indocilité.
իցանոր a. qui n'est pas sager, éternel.

Զառակելի V. **Կործանելի**.
Զաչ s. agric. cépage.
Զաջողութիւն s. insuccès.
Զասուած s. faux dieu, dieu, idole. [vinité.
Զասուածուի sf. déesse, di-
Զար a. mauvais, méchant; mé-
 chant, malin, malicieux; s. mau-
 vais génie, démon; — *խորհուրդ*,
 mauvais conseil; *փոքրագոյն* — *ընտրել*,
 choisir le moins mal.
Զարաբախտ a. malheureux, infortuné.
Զարաբախտաբար adv. mal-
 heureusement.
Զարաբան } V. **Զարա-**
Զարաբանել } խոս, **Զա-**
Զարաբանութիւն } բախտել,
Զարախօսութիւն }
Զարաբաս } V. **Զարաբախտ**.
Զարաբաստիկ } V. **Զարաբախտ**.
Զարաբաստութիւն s. mauvais sort, mauvaise fortune, malheur, infortune.
Զարաբար V. **Զարաբարոյ**.
Զարաբարել vn. devenir méchant, prendre un air méchant.
Զարաբարոյ a. qui a un caractère méchant, d'une nature maligne, malin, malicieux, malveillant; immoral; — *ըլլալ*, n'avoir point de mœurs.
Զարաբարոյութիւն V. **Զարաբարութիւն**.
Զարաբարոյք } s. méchant-
Զարաբարութիւն } ceté, malignité, malveillance; immoralité.

Չարօքեր. a. qui porte du mal, qui porte malheur, malheureux, funeste.
Չարօքեացի. a. mal embouché.
Չարօքազան. s. mauvaise bête.
Չարօքան. a. bien battu, roué de coups.
Չարօքանի. va. bien battre, accabler, rouer ou échinier de coups.
Չարօքոյժ. a. qui annonce une mauvaise nouvelle, funeste.
Չարօքոյն. a. plus mauvais, pire, pis; plus méchant; d'une vilaine couleur, d'un mauvais teint; *եւ որ — ն էր*, et ce qui était le plus déplorable, le plus fâcheux.
Չարօքործ. a. s. malfaiteur, malfaisant, méchant; scélérat
Չարօքործութիւն. s. malfaisance, mauvaise action, méchanceté, trait de méchanceté.
Չարօքուտի. a. qui annonce du mal, de mauvais augure, funeste, sinistre.
Չարօքրդիւ. a. qui excite au mal, malicieux, méchant.
Չարօքել. s. mauvais génie; a. de mauvais génie. [visage, laid.
Չարօղէմ. a. qui a un mauvais
Չարօղէպ. a. fâcheux.
Չարօղիւք. a. maléfique.
Չարօքոյն. a. d'un mauvais poison, fort venimeux, virulent; empoisonné, envenimé, funeste, très dangereux.
Չարածանի. a. qui a des dents, des griffes très aiguës.
Չարածող. s. conciliabule.
Չարախօս. s. mauvaise langue, médisant.
Չարալուր. a. qui prête l'oreille à de mauvaises nouvelles; à des méchancetés; — *ս*; s. mauvaise nouvelle.

Չարալուկ. a. fort tourmenté, maltraité; — *ըլլալ*, être fort tourmenté, maltraité; — *ստեղծել*, tourmenter ou maltraiter beaucoup, torturer.
Չարախնամ. a. porté au mal.
Չարախնաց. a. qui se réjouit du mal, malveillant.
Չարախո. } a. qui mé-
Չարախորհուրդ. } dite le mal,
Չարախորհ. } mal pensant, qui a une mauvaise pensée, de mauvais desseins, mal intentionné, malveillant.
Չարախորհրդութիւն. s. mauvais dessein, méchanceté.
Չարախոց. a. qui a une mauvaise blessure, grièvement blessé.
Չարախօսիւն. a. nuisible; pernicieux.
Չարախօսլառ. a. très mauvais, cruel; — *ցանկաւ թիւնք*, les mauvaises passions.
Չարախօսլար. a. cruel; inhumain; adv. cruellement.
Չարախօս. V. **Չարախորհուրդ.**
Չարախօս. a. qui dit du mal, médisant, détracteur, cancanier; — *լիզուլ*, langue médisante, langue d'aspic; — *ըլլալ*. V. **Չարախօսի.**
Չարախօսի. vn. dire du mal ou médire de qn., détracter, accuser; cancaner, faire des cancaus, des commérages.
Չարախօսութիւն. s. médisance, détraction, coup de langue; cancan, commérage.
Չարածառայ. s. mauvais ou méchant serviteur.
Չարածեր. s. méchant vieillard.
Չարալիւմ. a. malévole, malveillant, malintentionné, méchant.
Չարալիւմութիւն. s. mauvaise volonté, malveillance, méchanceté.

․ակեաց կեանք. s. vie tra-
 misérablement, misérable vie.
․ակեղ. a. qui présente les
 actères d'un ulcère malin; s.
 d. chancre.
․ակն. } a. qui a des yeux
․ակնեայ. } méchants, qui
 arde de mauvais œil, mal-
 lant, envieux.
․ակնել. vn. va. regarder de
 mauvais œil, porter envie.
․ակնհա. V. **Զարակամ**.
․ակնուրիւն. s. mauvais re-
 id, malveillance, jalousie, envie;
 ard indécent, lascif.
․ակրուրիւն. s. souffrance;
 ivais traitement.
տհալած. a. qui chasse le
 , les maux. [diffamé.
տհամբաւ. a. mal famé,
տհամբաւել. va. diffamer,
 igrer, noircir.
տհասոյց ըլլալ 'գոհուիլ.
 rendre le mal pour le bien.
տհաւ. a. d'une mauvaise
 ine, mauvais, méchant; mau-
 , désagréable.
տհուակ. s. auteur du mal.
տհեար. a. qui médite le
 , malicieux, méchant, malin.
տհոս. a. qui sent mauvais,
 nt, fétide, infect.
տհոսութիւն. s. mauvaise
 r. odeur infecte, fétidité.
տհոչակ. V. **Զարտամբաւ**.
տձայն. a. qui a une mau-
 e voix, un son désagréable.
տձայնութիւն. s. voix ou
 désagréable, cacophonie.
տոլէս. a. très malheureux,
 rtuné, misérable.
տնի. a. espiegle.
տնիութիւն. } s. espiegle-
տնութիւն. } rie.
տմստ. a. d'une mort mal-
 reuse, douloureuse; — ըլլալ,

mourir misérablement, d'une
 mort malheureuse.
Զարամայր. s. mauvaise mère;
 mère malheureuse.
Զարամէս. a. enclin au mal.
Զարամիս. a. malintentionné,
 malveillant, malin, méchant, ma-
 licieux.
Զարամոյն. adv. misérablement,
 d'une manière pitoyable.
Զարամոտաց. a. qui oublie le mal.
Զարամուրիւն. s. malveil-
 lance, méchanceté, malignité.
Զարայտալ. a. basement en-
 vieux, malveillant.
Զարայոյգ. V. **Զարամիս**.
Զարայուց. a. qui se souvient
 d'une injure, rancunier; — ըլ-
 լալ, se souvenir d'une injure.
Զարայուութիւն. s. souvenir
 d'une offense, rancune, ressent-
 timent. [méchant.
Զարայոժար. a. enclin au mal,
Զարանալ. vn. se conduire mal,
 agir méchamment, devenir mé-
 chant; s'aigrir, s'envenimer; V.
 Ն․տխանձիլ.
Զարանտախան. a. extrêmement
 jaloux; malveillant.
Զարանոն. a. qui a une mau-
 vaise renommée, malfamé.
Զարանեց. a. perfide; — գա-
 ւաճանութիւն, noire trahison.
Զարանիւր. V. **Զարտեար**.
Զարաւահ. a. intéressé.
Զարաւահութիւն. s. gain hon-
 teux ou illicite, intérêt.
Զարաւոցուկ. a. malheureux, fu-
 neste.
Զարաւոնց. a. dont l'air est
 mauvais, infect, fétide, funeste.
Զարաւոյգ. a. mauvais; mé-
 chant, vil, ignoble, infâme; mau-
 vais, méchant, cruel; malheu-
 reux, misérable, piteux, triste;
 fatal.

Չարաչար. a. pis, très mauvais, le plus mauvais, le plus méchant, excessif, extrême, abusif, énorme; atroce, cruel, insupportable, misérable; adv. très mal, pis, méchamment, cruellement; excessivement, fortement, gravement, extrêmement, misérablement; — *գործածել թիւն*, abus; — *գործածել*, abuser de.

Չարաչք. V. **Չարակն.**
Չարապառ. } V. **Ամպա-**
Չարապարթոս. } **րթոս, չեր-**
թիւս.

Չարապէտ. V. **Չարաչար.** adv.
Չարասաց. V. **Չարախօս.**

Չարաւերմ. a. qui produit de mauvaises semences.

Չարատէր. a. qui aime à faire le mal, méchant, malin, malveillant.

Չարասիրտութիւն. s. amour du mal, méchanceté, malignité, malveillance.

Չարասիրտ. a. qui a un mauvais cœur, méchanceté ou mauvaise disposition de cœur.

Չարասուց. a. qui tourmente beaucoup, violent, rude; — *ըլլալ*, être sur le gril, souffrir beaucoup. [mal.]

Չարասեաց. a. qui déteste le **Չարասեռ.** } a. d'une vilaine
Չարասեօրի. } apparence, laid.

Չարարար. a. qui fait du mal, malfaisant; qui rend méchant; V. **Չարագործ.**

Չարարարել. vn. faire du mal, malfaire [sance.]

Չարարարութիւն. s. malfait
Չարարուեստ. a. malicieux, artificieux, intrigant, fourbe; — *հարթ*, artifices, intrigues.

Չարարուեստութիւն. s. artifice, intrigue.

Չարացնիլ. va. rendre mauvais, méchant ou pire, empirer; aigrir, exciter au mal.

Չարապառ. a. hétérodoxe.
Չարապառութիւն. s. hétérodoxie.

Չարեացապարտ. a. coupable du mal, auteur des maux.

Չարեկամ. s. ennemi.
Չարեօք. V. **Չար.** adv.

Չարգրթերութիւն. s. action de supporter les maux.

Չարիմաստ. } V. **Չարաւիտ.**
Չարիմաց. }

Չարիմացութիւն. V. **Չարա-**
մաստութիւն.

Չարիք, s les maux, les malheurs, adversité, calamité, désastre; mauvaises actions; mauvais traitement, violence; — *ընել գործել հասցնել*, faire du mal, malfaire.

Չարիտ. s. assa fœtida.
Չարուեստ. s. mauvais métier.

Չարութիւն. s. méchanceté, malice, malignité; — *թաւաք*, méchamment, malicieusement, malignement.

Չարու. V. **Չար.** a.
Չարչարածաղիկ. s. bot. passiflore.

Չարչարակամ. a. passible, passif.
Չարչարակից. a. compagnon de souffrances.

Չարչարակցիլ. vn. partager les souffrances de qn.

Չարչարակցութիւն. s. participation à la souffrance de qn.

Չարչարակց. s. passion, souffrance, supplice, tourment, mauvaise traitement.

Չարչարել. va. tourmenter, maltraiter, faire souffrir.

Չարչարելի. V. **Չարչարակամ.**
Չարչարելիութիւն. s. passibilité.

Չարչարել. vn. être tourmenté, maltraité, souffrir, pâtir.

Չարչարիչ. } s. celui qui tour-
Չարչարոյ. } mente, qui fait
 souffrir.

Չարչարութիւն. V. **Չարչարումն.**

Չարչարուիլ. V. **Չարչարիլ.**

Չարչարուիմ. V. **Չարչարումն.**

Չարչիկ. V. **Չարչարիլ.**

Չարչկոյ. V. **Չարչարոյ.**

Չարւմ. V. **Չար.** adv.

Չարքառ. a. qui n'est pas douillet, aguerri, dur. [ment.]

Չարքառութիւն. s. endurcissement.

Չաւաւալ vn. ne pas croire, ne pas ajouter foi.

Չաւաւալիլ. a. incroyable.

Չափ. s. mesure; cordeau; mesure, dimension, étendue; dose, quantité; mesure, modération, juste milieu; mesure, proportion; mesure, règle, bornes, limites; mètre; mus. mesure; mesure, rythme, cadence; âge viril. âge de raison; prép. jusque, à, environ, comme, autant, avec; *մահահաւ* —, à mort. à la mort, jusqu'à la mort; *սրտով* —, comme son âme; *ըստ* — *սու*, à mesure de, à mesure que; *իբ* — *ը գիտնալ*, se modérer, se conduire avec modération; se retenir, se posséder; — *ով*, avec mesure ou modération, par mesure, modérément; en vers; *ամէն բան* — *ով եւ կըրով ընել*, faire tout avec poids et mesure; — *ն առնել*, essayer, éprouver, ressentir; — *ն անցունել*, pousser trop loin, pousser jusqu'à l'excès; *ս;ս* — *ը կանցունել*, cela passe toute mesure; — *ընել*, — *եւ սահման դնել*, mettre des bornes à, modérer, restreindre; — *ը լրացած է*, la mesure est comble; *հարստի* — *ն առնել*, prendre mesure d'un habit.

Չափարան. s. versificateur.

Չափարանութիւն. s. versification, vers.

Չափաբար. a. qui a la juste mesure, symétrique; modéré.

Չափաբարական. a. mesuré, symétrique, proportionné; métrique, rythmique.

Չափաբարաւոր. adv. avec mesure, symétriquement, régulièrement.

Չափաբարութիւն. s. mesure, symétrie, proportion; mètre, rythme.

Չափագէտ. s. mathématicien.

Չափագիտական. a. mathématique. [tiques.]

Չափագիտութիւն. s. mathématique.

Չափագիտորէն. adv. mathématiquement.

Չափազանց. a. exagéré, excessif.

Չափազանցել. va. exagérer.

Չափազանցող. a. qui exagère, exagérateur, exagérant.

Չափազանցութիւն. s. exagération, excès; — *թեան ասնել*, V. **Չափազանցել.**

Չափազանցորէն. adv. avec exagération. [discours.]

Չափախօս. a. modéré dans ses

Չափածոյ. a. mesuré; métrique, rythmique.

Չափական. a. métrique; — *դրութիւն*, système —.

Չափակից. } a. symétrique,
Չափակցեալ. } proportionnel;
 commensurable.

Չափակցութիւն. s. symétrie, proportion, justesse des proportions; — *թեամբ*, symétriquement,
Չափահաս. } a. adulte, qui
Չափահասակ. } a atteint l'âge
 de raison, pubère, majeur.

Չափահասութիւն. s. majorité.

Չափան. s. mesure; calibre.

Չափանկութիւն. s. cadence.

Չափանկուն. a. cadencé.

Չափարան, s. calibre.
Չափաւոր, a. qui a la juste mesure, mesuré, convenable; médiocre, modique, passable; modéré, modeste.
Չափաւորական, s. modéré.
Չափաւորականութիւն, s. modérantisme.
Չափաւորապէս, adv. avec mesure, modérément, modestement, modiquement, passablement.
Չափաւորեալ, a. modéré, borné, renfermé dans de justes bornes, tempéré.
Չափաւորել, va. renfermer dans de justes bornes, modérer, tempérer, contenir. [tempéré.
Չափաւորիլ, vn. se modérer, être
Չափաւորութիւն, s. mesure, juste milieu, modération, modestie; médiocrité.
Չափաւորուիլ, V. **Չափաւորիլ**.
Չափաւորում, V. **Չափաւորութիւն**.
Չափել, va. mesurer; versifier, faire des vers; — *չափելի*, bien réfléchir, bien mesurer.
Չափելի, a. mesurable.
Չափող, a. mesureur
Չափողութիւն, s. la métrique.
Չափոյժ, s. mesure, modération.
Չափում, s. mesurage.
Չափչափել, va. bien mesurer.
Չգէ, V. **Տգէ**.
Չգիտցի, s. ignorance.
Չգիտութիւն, V. **Տգիտութիւն**.
Չգիտ, առ —, à défaut de, au défaut de.
Չոյ, s. rien, néant; առ *ի-է*, à défaut de, au défaut de; *ի-է իբր այս*, créer du néant.
Չոյութիւն, s. manque, défaut.
Չեզոք, etc. **Չէզոք**, etc.
Չեխ, } V. *Կոտարան*, *Կրօ-
 Չեխել*, } *ամբել*.

Չեղեալ, a. non avénu; *իբրև* — *չամտրել*, considérer comme—.
Չէլաք, s. minér. pierre ponce.
Չէյուս, a. marqué de petite vérole.
Չեպիսեպոս, s. faux ou indigne évêque. [prêtre.
Չերէց, s. mauvais ou indigne
Չեւ, — *եւս*, conj. pas encore, pas jusqu'à présent; — *եւս զի-տէր*, il ne savait pas encore.
Չգարդ, s. qui n'est pas un ornement, mauvaise parure.
Չէ, V. **Ոչ**.
Չէական, a. qui n'est pas essentiel.
Չէզոք, a. neutre; — *մնալ զի-նալ*, rester neutre.
Չէզոքաբար, V. **Չէզոքապէս**.
Չէզոքանալ, vn. se neutraliser.
Չէզոքապէս, adv. neutralement, d'une manière neutre.
Չէզոքանալ, vn. se neutraliser.
Չէզոքացեալ, a. neutralisé.
Չէզոքացնել, va. neutraliser.
Չէզոքացող, V. **Չէզոքացուցիչ**.
Չէզոքացում, s. neutralisation.
Չէզոքացուցիչ, a. neutralisant.
Չէզոքութիւն, s. neutralité.
Չէութիւն, s. nullité, néant.
Չէք, s. tous ceux qui ne sont pas.
Չքաւ, vn. craquer.
Չքում, s. craquement.
Չժողովուրդ, s. qui n'est pas un peuple, mauvais ou bas peuple.
Չիղջ, s. zool. chauve-souris.
Չինացի, a. s. chinois.
Չիներէն, adv. chinois, en chinois.
Չինուիի, sf. chinoise.
Չից, V. **Ոչից**.
Չիխան, s. bot. brusc.
Չիք, v. déf. il n'y a, il n'y a pas, il n'existe pas.
Չիք, s. rien, néant; — *ուսալ*, s'anéantir.
Չլուր, a. inouï.
Չլեւ ձեւացնել, faire semblant

ne pas entendre, de ne pas
uter.

աղայք. s. qui ne sont pas
jeux, choses sérieuses.

աստուգանքիւն. s. l'action
ne pas confesser.

սմութիւն. s. manque de vo-
lonté, de bonne volonté.

ոյ. il n'y a pas, il n'existe pas.

սյուն. a. qui n'est pas sta-
ble, instable, inconstant.

սյալքիւն. s. défaut, manque.

ոյն. a. oisif, fainéant.

ոյնքիւն. s. oisiveté, mau-
vaise vie.

սմազգի. a. qui n'est pas de
même espèce, d'espèce diffé-
rente.

սուսայի. a. incroyable; —
թուէր, il paraissait incroya-
ble, on aurait peine à le croire.

ուրիւն. a. indocilité.

եանհաս. a. incapable, im-
mature.

զիկ. } V. Զիղշ.
զիկան. }

արդու. } V. Տմարդի,
արդուրիւն. } Տմարդու-
րիւն.

արքու. } a. incapable, ma-
ladroite. } ladroit.

եղադրութիւն. s. l'action de
blâmer.

խաբանութիւն. s. désunion,
d'accord.

նայի. a. qui ne restera pas,
éphémère, temporaire, provi-
soire, passager.

փօկի. vn. patiner.

փօկում. s. patinage.

փօկօքնանոր. } a. qui
փօկօքնանորական. } n'est
pas éternel.

փռացական. a. qui ne s'ou-
vre pas.

փուկ. s. patin.

Զյանցուցեալ. a. qui n'a pas
commis une faute, innocent.

Զյաջողութիւն. s. succès.

Զյարութիւն. s. fausse résur-
rection.

Զյուսայի. V. Անյուսայի.

Զնաօխարհիկ. a. surnaturel, di-
vin, rare.

Զնչիկ. } a. de peu de prix, de
Զնչիկ. } peu de valeur, de peu
de poids, peu considérable, peu
important, léger, frivole, futile,
faible, très peu, petit, insigni-
fiant.

Զոգայ. V. Երբայ.

Զոխակայ. V. Անոխակայ.

Զոխակայութիւն. V. Անոխա-
կայութիւն.

Զոր. a. sec; desséché, aride.

Զարաքիկ. a. sec, frugal; — հաց,
pain sec; — սեղան, table fru-
gale, repas succinct.

Զարակեր. s. xérophage.

Զարակեր բլլալ. vn. manger des
aliments secs, pratiquer la xé-
rophagie.

Զարակերութիւն. s. nourriture
composée d'aliments secs, xé-
rophagie.

Զարանայ. vn. sécher, se dessécher.

Զարանց. s. séchoir.

Զարացնիկ. va. sécher, dessé-
cher, rendre aride; mettre à sec.

Զարեակ. V. Զարք.

Զարեազանց. } s. tétracorde.
Զարեազ. }

Զարեազանց. V. Զարեազանց.

Զարեանկիւն. } V. Գառան-
Զարեանկիւն. } կիւն.

Զարեաքիւն. a. quatre cents.

Զարեգլխեան. a. à quatre cha-
pitres.

Զարեգրեան. a. composé de
quatre lettres, tétragramme.

Զարեգրեան. } a. à quatre
Զարեգր. } faces.

Չորհրատետան s. tétradrachme.
Չորհեան. } a. tous les quatre.
Չորհից. }
Չորհքիւտան. a. à quatre ailes.
Չորհծաղեան. a. borné de
 quatre côtés; qui a quatre ex-
 trémités.
Չորհծայ. V. **Քառածայ.**
Չորհկանգնեան. a. de quatre
 coudées.
Չորհկարգեան. a. qui a quatre
 rangs ou rangées.
Չորհկերպեան. a. qui a quatre
 formes.
Չորհկից. a. quadruple; adv.
 au quadruple; *հասուցանել* —,
 rendre au quadruple.
Չորհկնի. va. quadrupler.
Չորհկուսի. a. carré.
Չորհհարիւր. a. quatre cents.
Չորհհարիւրորդ. a. quatre-
 centième.
Չորհհեղեան. V. **Քառալանկ.**
Չորհհնդաւանեայ. s. maison
 de quatre étages. [corps.
Չորհհարսից. a. qui a quatre
Չորհհիւսիսայ. a. composé de
 quatre matières.
Չորհօրաք. } s. mercredi.
Չորհօրաքի. }
Չորհպաշի. V. **Չորհկից.**
Չորհպաշի. V. **Չորհկրկնի.**
Չորհիլապեան. V. **Քառալանկ.**
Չորհօսան. a. quatorze.
Չորհօսաներորդ. a. quator-
 zième.
Չորհօսանեմեան. } a. tous les
Չորհօսանեմից. } quatorze.
Չորհօրրեան. a. composé de
 quatre éléments.
Չորհօրդեան. a. de quatre lignes.
Չորհօրեայ. a. de quatre jours;
 adv. le quatrième jour.
Չորհկուլ. s. ornith. gypaète.
Չորիւր. a. quatrième; — *ժամ*,
 le quart.

Չորից. adv. quatre fois.
Չորնայ. V. **Չորանայ.**
Չորուքից. s. sécheresse, aridité.
Չորուս. a. sec, aride.
Չորս. a. quatre; — *գործողու-
 թիւն*, les — opérations. **Չ**
Չորսամեան. a. de quatre mois.
Չորեակ. V. **Չոր.**
Չորորդ. a. quatrième; adv.
 quatrième; s. quart.
Չորորդապետ. s. tétrarque.
Չորորդութիւց. s. nombre de
 quatre, union de quatre.
Չորորդապետութիւց. s. tétrar-
 chie.
Չորցած. a. s. séché, desséché.
Չորցնի. V. **Չորացնի.**
Չորք. a. quatre.
Չորձիք. s. voiture attelée de
 quatre chevaux.
Չորհօսանկեան. a. de quadrupède.
Չորհօսանի. s. quadrupède.
Չու. s. départ, voyage, route,
 marche; marche d'une armée,
 décampement, campagne, expé-
 dition; migration, transmigra-
 tion; campement, camp; bagages,
 déménagement; — *ընել, ի-տն-
 կանել*, se mettre en route, en
 marche, faire route, partir, s'en
 aller, décampement, déménager.
Չուան. s. corde.
Չուանման. a. s. qui tord des
 cordes, qui fabrique de la corde.
Չուանեայ. } a. de corde.
Չուանեղէց. }
Չուառ. } a. misérable,
Չուառական. } malheureux, pi-
 teux, pitoyable.
Չուառանայ. V. **Չուառանայ.**
Չուառութիւց. V. **Չուառ-
 ութիւց.**
Չուառարութիւց. s. départ, dé-
 campement, déménagement.
Չուի. V. **Չուրցի.**
Չուիրք. V. **Քայիրք.**

սազգեա. a. vêtu de drap.
 սայ. s. drap.
 սայազործ. s. drapier, fa-
 ant de draps,
 սայազործութիւն. s. dra-
 e, manufacture de draps.
 սայալանա. s. drapier,
 chand de drap.
 սայալանաութիւն. s. dra-
 e, commerce de draperie.
 սայարուն. s. draperie.
 սայեղէն. s. draperie.
 կէ. s. point de départ.
 մ. s. pot. cornouille.
 նեւոր. a. qui n'a pas de
 une, pauvre.
 նկնդիր բլլալ. vn. ne pas
 iter, désobéir.
 սելի. a. immangeable.
 ոլաւ. s. chocolat.
 ոլաւազործ. s. chocolatier.
 ոլաւաման. s. chocolatière.
 ոլաւալանա. s. marchand
 chocolat.
 ե. a. inutile, qui ne sert à rien.
 իսոյ. s. des choses inutiles,
 lités.
 սասկար. a. qui n'est pas
 nicieux, innocent.
 սասկարութիւն. s. l'état
 ne chose qui n'est pas per-
 ieuse.
 սասւռ. a. qui n'aime pas
 afflictions, les peines.
 ս. a. avide; parvenu.
 սնել ձեւացնել. faire sem-
 ent de ne pas voir, fermer
 il dessus ou sur.
 սուսիւն. s. avidité.
 սկ. s. corsage.
 սյ. V. Անիսյ.
 սխանայ. s. faux prêtre.
 սխանայապետ. s. faux pontife.

Չհանալ. vn. se réduire à rien,
 s'anéantir, disparaître.
 Չհացնել. va. réduire à rien, faire
 disparaître, anéantir.
 Չհացում. s. anéantissement.
 Չհաւոր. a. indigent, nécessaire,
 pauvre, gueux; — է, il est dans
 le besoin.
 Չհաւորիլ. vn. être dans le be-
 soin, se trouver manquant de
 tout, dans l'embarras, manquer
 d'argent, dé ressources, être dans
 la gêne, léger d'argent; manquer
 de, être pauvre de; être embar-
 rassé pour, incapable de, ne
 pouvoir pas.
 Չհաւորութիւն. s. indigence,
 besoin, manque, misère, pau-
 vreté, pénurie; — գումար, le
 mauvais état des finances; —
 թիւն մէջ է, il est dans le be-
 soin; — թիւնք սարկել, vivre
 pauvrement, à l'étroit.
 Չհնդակ. s. excuse.
 Չհնդել. va. excuser.
 Չհնդութիւն. } s. excuse.
 Չհնդի. }
 Չհնալ. a. rare, curieux, char-
 mant, admirable, superbe, ex-
 cellent. [té, charmant.
 Չհնալագեղ. a. d'une rare beau-
 Չհնալագիւ. a. rare, qui se
 trouve rare.
 Չհնալակեր } a. magnifique-
 Չհնալուէն. } ment construit,
 superbe.
 Չհնալասեռ. } a. d'un bel as-
 Չհնալասեռիլ. } pect, d'une fi-
 gure charmante, magnifique.
 Չհոթ. a. vil, abject, de peu de
 valeur.
 Չհոթի. V. Չհանալ. [parition.
 Չհութիւն. s. anéantissement, dis-

Պ (bé = pe = moderne: B, ancien: P.) s. vingt-sixième lettre de l'alphabet et vingtième des consonnes; huit cents, huit-centième.
 Պագանել. va baiser, embrasser.
 Պագիկ. V. Համբոյր.
 Պագնել. V. Պագանել.
 Պագոս. etc. V. Պակոս.
 Պագալ. s. géol. basalte.
 Պագալալից. } a. basaltique.
 Պագալեան. }
 Պագուֆ. a. sec, aride.
 Պալասաֆ. } V. Քալասան.
 Պալասան. }
 Պալաս. s. palais, hôtel; palais, cour. [me de cour.
 Պալասական. s. courtisan, hom-
 Պալասականուհի. sf. courtisane.
 Պալար. s. chir. apostume, a-
 postème, abcès, bossette.
 Պալարակապ. a. attaché, orné
 de bossettes.
 Պալարանալ. va. abcéder, se
 former en abcès
 Պալարաւոր. a. pastuleux.
 Պալիոն. s. pallium.
 Պալս. s. bouilli.
 Պախարակեանք. V. Պախարակութիւն.
 Պախարակելի. va. blâmer, con-
 damner, mépriser, désapprou-
 ver, déprécier. [mépris.
 Պախարակութիւն. s. blâme,
 Պախարակութիւն. vn. être blâmé.
 Պախարակում. s. blâme.
 Պախի. V. Պախիկ.

Պախիցնել. va. consterner, é-
 pouvanter, frapper de frayeur,
 saisir. [saisi.
 Պախիկ. vn. s'effrayer, être frappé,
 Պախնաւանդ. s. parure.
 Պախում. s. consternation, ter-
 reur, effroi; déchirement, rupture.
 Պախուց. s. licou.
 Պախուցել. va. brider.
 Պախրտ. s. argent, effets, biens;
 vivres, provisions; les bestiaux.
 Պախրտիկ. s. un peu d'argent.
 Պակաս. a. défectueux, impar-
 fait; adv. moins; Ինչ — է քիչ,
 que te manque-t-il?
 Պակասազոյն. adv. Je moins,
 bien moins.
 Պակասական. a. privatif.
 Պակասամիտ. a. qui manque
 d'esprit, esprit borné, cerveau
 timbré, insensé, niais, nigaud.
 Պակասամտութիւն. s. manque
 d'esprit, niaiserie, nigauderie.
 Պակասաւոր. a. défectueux, qui
 a des défauts; — բայ, verbe
 défectif.
 Պակասել. vn. manquer, faire
 faute; manquer, être absent, être
 en moins; manquer de, avoir
 faute de, être privé de; man-
 quer, s'évanouir, défaillir; s'éc-
 lipser; — լուսնի, déclin de la lune.
 Պակասեցնել. va. faire man-
 quer, amoindrir, diminuer, ré-
 duire, restreindre, déduire; մէջ-
 տեղէն —, ôter, enlever, faire
 disparaître.

ակասիլ. V. Պակասել.
ակասորդ. s. manque.
ակասութիւն. s. manque, man-
quement, défaut, diminution; dé-
aut, imperfection, défectuosité;
léfaut, faute; disette, pénurie;
clipse; — լուսնի, déclin de la
une.
ակասում. s. manque.
ակնուլ. vn. être glacé de
rainte, être frappé d'étonne-
ment, de stupeur, s'épouvanter,
'effrayer.
ակոս. a. libertin, dissolu, dé-
églé, débauché, lubrique, im-
udent, obscène.
ակոսօրի. vn. mener une vie
léréglée, licencieuse, vivre en
vrai débauche, se livrer à la dé-
bauche.
ակոսութիւն. s. vie déré-
glée libertinage, débauché, las-
sivété, fubricité, impudence, obs-
cénité.
ակում. V. Պակուցում.
ակուցանել. va. éffarer, ter-
rifier, frapper d'étonnement, de
stupeur, de vertige, épouvanter,
stupéfier, saisir d'effroi, consterner.
ակուցիչ. } s. effrayant, fré
ակուցող } missant.
ակուցում. s. frayeur, épou-
vante, effroi, terreur, stupeur,
stupéfaction.
ակչիլ. V. Պակնուլ.
ակտեցնիլ. V. Պակտեցնիլ.
կտիլ. V. Պակասել.
կտ. s. garde, conservation;
garde que l'on monte, faction;
temps où l'on monte la garde.
temps que dure une faction;
veille, heure de la nuit; heure,
moment, temps; corps de garde,
poste, vedette; այն — ին, յայնմ
— ու. alors, en ce temps-là;
կայանն յորում, au moment où;

դնել ի —, mettre en réserve.
Պահազուկ. s. garnison, garde.
Պահածոյ. a. conservé.
Պահակ. s. gardien, factionnaire;
portes. pas, gorge, défilé, pas-
sage des montagnes; garde d'un
poste ou d'un fort, garde, gar-
nison; faction, corps de garde.
Պահակագորհ. }
Պահակայ. } s. gardé.
Պահակախումբ. }
Պահակուցում. s. mar. stationnaire.
Պահականց. s. corps de garde.
Պահակապան. s. garde, garni-
son; corps de garde.
Պահակապետ. s. commandant
d'une garnison.
Պահակավար. a. qui soumet à
une corvée. [garde].
Պահակառուց. s. corps de
Պահակափոխ քլլալ. vn. monter
la garde, entrer en faction.
Պահակել. vn. s'occuper de, se
servir de.
Պահակեր. s. surveillant; gou-
verneur, précepteur; V. Պա-
հայոյզ.
Պահայոյզ. s. garde, faction-
naire, sentinelle, vedette.
Պահանգ. s. arc-boutant; arma-
ture, armure.
Պահանգակապ. a. attaché, lié
avec un arc-boutant; s. V. Պա-
հանգ.
Պահանգել. va. arc-bouter.
Պահանորդ. s. V. Պահայոյզ;
— շ, garnison, corps de garde.
Պահանց. s. cachot.
Պահանջ. s. avoir, créance.
Պահանջածեւութիւն. s. for-
malité.
Պահանջանք. V. Պահանջում.
Պահանջատր. s. créancier.
Պահանջել. va. exiger, récla-
mer, stipuler, redemander, de-
mander, prétendre.

Պահանջօրի. a. exigible.
Պահանջօր. s. avoir.
Պահանջօրի. vn. être exigé, réclamer.
Պահանջօրի. a. s. exigeant, qui réclame, prétendant.
Պահանջօրի. a. s. exigeant.
Պահանջօրի. V. **Պահանջօր**.
Պահանջօր. s. receveur; exigeant; demandeur.
Պահանջողութիւն. s. exigence.
Պահանջոյն. V. **Պահանջօր**.
Պահանջողութիւն. s. exigence.
Պահանջօր. s. exigence, prétention; réclamation, demande; *յիստ* — *ընկից*, revendication.
Պահանջօր. s. avoir, créance; V. **Պահանջօր**.
Պահապան. s. garde, gardien, conservateur, surveillant; factionnaire, sentinelle; — *ք*, les gardes, les gardiens, la garnison; — *հրեշտակ*, ange gardien ou tuteur.
Պահապանարկ. s. chef des gardes, des gardiens, commandant de la garde.
Պահարան. s. objet qui sert à en conserver d'autres, coffre, boîte, étui, armoire, enveloppe, fourreau; sacristie; — *Բրքայ*, portefeuille.
Պահարկի. va. garder, monter la garde, faire sentinelle, être en garnison.
Պահացող. s. jeûneur; *խոստակոն* —, grand —. [tinence.
Պահացողութիւն. s. jeûne, abstinence.
Պահացոյց. V. **Պահարկ**.
Պահի. va. garder, veiller à, surveiller; garder, conserver, maintenir, réserver; préserver, garantir; garder, observer; jeûner, s'abstenir de; cacher, tenir secret; *տու* —, jeûner; *խոստակ* —, tenir sa parole.
Պահեստ. s. conservation; ré-

serve; dépôt, consignation; entretien; séquestre; *դնի* *ի* —, mettre en dépôt, déposer, consigner; mettre en prison; *դնի* *ի* — *ի*, mettre en réserve, garder.
Պահեստի զինուոր. s. réserviste.
Պահեցող. a. s. jeûneur, abstinent.
Պահեցողութիւն. s. tempérance, diète, abstinence.
Պահիկ մի. un petit instant, un petit moment.
Պահկութիւն. s. corvée.
Պահակ. V. **Պահակ**.
Պահակի. va. garder, défendre.
Պահեցող. V. **Պահացող**.
Պահող. s. jeûneur, abstinent; celui qui conserve.
Պահուած. a. caché.
Պահուութիւն. vn. se cacher.
Պահուրոն. s. qui se cache.
Պահուրոնի. s. clignemusette, cache-cache.
Պահպան. V. **Պահապան**.
Պահպանակ. s. garde, défenseur, protecteur; armure, cuirasse; préservatif; phylactère; — *բազկի*, bras-armé; — *զէնք*, armes défensives. [sensif.
Պահպանակ. a. préservatif, défenseur.
Պահպանակից. s. compagnon de garde; a. qui aide à conserver.
Պահպանանայ. vn. être gardé, protégé; se garder de, se préserver de, éviter. [նայիս.
Պահպանարան. V. **Պահապանարան**.
Պահպանարան. s. conservatoire; la poste; abri, asile, refuge.
Պահպանի. va. garder, surveiller; garder, conserver, défendre, protéger; mettre à l'abri, préserver; maintenir, soutenir, entretenir, observer; *ցուրտի* —, garantir du froid; *ինքնին* —, *անձն* —, se garder, se préserver de.

սիպանեցեի. V. Պահպանել.
 սիպանիչ. } s. conservateur;
 սիպանող. } défenseur.
 սիպանողական. s. conser-
 vateur; V. Պահպանական.
 սիպանող. s. retenue, prison.
 Սիպանութիւն. s. conserva-
 tion, garde, surveillance, garde,
 défense, protection, maintien, en-
 etien; observation, observance.
 սիպանուիլ. vn. être gardé,
 réservé, protégé.
 սիւ. s. jeûne, abstinence; *սիւ-
 առասնորդական* —, carême; *օր
 աւոց*, jour maigre; — *պա-
 ել*, — *բռնել*, faire maigre,
 ûner.
 սղ. s. gelée, glace; a. froid,
 acial; — *ընդունելութիւն*, ac-
 ceil glacial, froid.
 սղանալ. V. Պաղիլ.
 սղանձաւ. s. grotte, caverne.
 սղաս. V. Պաղասանք.
 սղասագին. } a. mêlé de
 սղասախառն. } prières, sup-
 pliant; adv. en suppliant.
 սղասանք. s. imploration, sup-
 plication, invocation, instance,
 rière, demande, sollicitation.
 սղասիլ. vn. implorer, deman-
 der instamment, supplier, prier
 vec instance, solliciter, conju-
 er, invoquer.
 սղասիս. } s. figue sèche, ca-
 սղասիկ. } bas de figues.
 սղասութիւն. s. méd. refroi-
 sissement.
 սղարան. s. glacière.
 սղարար. s. glacier.
 սղարարութիւն. s. glacerie.
 սղարեամբ. adv. avec sang-
 froid. [qui a du —.
 սղարիւն. s. sang-froid; a.
 սղարիւնութիւն. s. sang-froid.
 սղեցնել. va. rafraichir, re-
 froidir; fig. refroidir, attiédir.

Պաղէ. V. Պաղասանք.
 Պաղիլ. vn. geler, se congeler,
 figer; geler, prendre; se refroidir.
 Պաղիկ. s. chim. alun.
 Պաղիկաքար. s. minér. alunite.
 Պաղիկիլ. va. alunér.
 Պաղլորակ. s. chandelle de glace.
 Պաղորակ. a. frais.
 Պաղաքիւն. s. froid, froidure;
 fig. froideur, refroidissement.
 Պաղուժ. s. action de geler,
 congélation. figement.
 Պաղպաղակ. s. glace (rafra-
 chissement).
 Պաղպաղիկ. a. tout frais.
 Պաղպաջ. s. bulle, éruption ou
 bouton luisant.
 Պաղպաջաբեր. a. bullifère.
 Պաղպաջակ. s. bulle.
 Պաղպաջիլ. vn. reluire, briller.
 Պաղպաջոս. a. bulleux.
 Պաղպաջուն. a. reluisant, écla-
 tant, brillant, étincelant.
 Պաղպաջունք. s. estrade.
 Պաղպղիկ. a. frais.
 Պանար. s. bétail, bestiaux; —
 moyens, expédients. [tiaux.
 Պանարաբոյժ. s. éleveur de bes-
 տiaux.
 Պանարաբուծութիւն. V. Ա-
 նանարաբուծութիւն.
 Պանարագողութիւն. s. abigéat.
 Պանարախա. s. peste bovine.
 Պանարաժիս. a. imbécile, sot,
 stupide.
 Պանարանք. s. moyen, remède,
 expédient; nourriture, vivres;
 action de se procurer qq. chose,
 gain.
 Պանարարոս. s. pâturage.
 Պանարիլ. } vn. procurer, trou-
 Պանարիլ. } ver, se procurer;
 tâcher, remédier, trouver un
 moyen; *կեանքը* —, gagner sa
 vie, de quoi vivre.
 Պանիկ. s. dodo, sommeil; —
ընել, faire dodo.

Պանոյն. a. paré, orné; s. bijou; V. Պանուհան.
 Պանուհարան. a. s. phrasier, pindariseur; orné, emphatique.
 Պանուհազեղ. a. embelli par les parures.
 Պանուհազործ. s. bijoutier.
 Պանուհազարդ. a. attifé, paré, embelli, recherché, affété, affecté, maniéré, emphatique; pompeux, élégant.
 Պանուհակ. s. poupon.
 Պանուհան. } s. parure, toilette
 Պանուհանք. } recherche, atours, ornement, enjolivure, nippe, fard, enjolivement, affectation, recherche; poupée.
 Պանուհապատանք. s. poupée, poupard.
 Պանուհասուր. a. qui aime la parure, coquet, coquette.
 Պանուհեայլ. V. Պանուհազարդ.
 Պանուհել. va. parer, orner avec recherche, enjoliver, ajuster, pomponner, nipper, décorer, farder; affecter, se donner des airs, feindre; դիակը դեղով —, embaumer.
 Պամի. s. bot. gombaut, gombo.
 Պայ. s. fée.
 Պայազառ. s. successeur, héritier, descendant; noble, prince, seigneur. [rendre maître de.
 Պայազանել. va. succéder à; se
 Պայազանութիւն. s. succession, descendance; noblesse.
 Պայակ. V. Պայիկ.
 Պայական. a. féérique.
 Պայեցնել. V. Պայրուցանել.
 Պայքիլ. vn. crever, se crever, faire éruption ou explosion, éclater, se briser par éclats, se rompre.
 Պայքիւն. } s. éclat, éruption,
 Պայքուհ. } rupture; explosion, fracas.

Պայրուցանել. va. crever, faire éclater, enfoncer.
 Պայրուցիկ. a. explosif. [fée.
 Պայիկ. s. garde, gardien; petite
 Պայլ. s. bailli.
 Պայլուհի. sf. la femme du bailli.
 Պայծառ. a. clair, resplendissant, éclatant, brillant, reluisant; clair, limpide; splendide, magnifique; clair, serein, net; illustre, célèbre, distingué; — լուս, pure lumière.
 Պայծառարան. a. qui parle d'une manière brillante.
 Պայծառարանել. va. parler d'une manière brillante.
 Պայծառարանութիւն. s. élégance de langage.
 Պայծառազեղ. a. d'une beauté éclatante, charmant.
 Պայծառազարդ. a. orné d'une manière splendide, magnifique, superbe.
 Պայծառազարդութիւն. s. magnifique ornement, embellissement, splendeur, magnificence.
 Պայծառազգեստ. } a. qui porte
 Պայծառազգեստ. } des vêtements brillants; vêtu de blanc; — ըստ, porter des vêtements brillants, des habits superbes, magnifiques.
 Պայծառազգեստութիւն. s. luxe des vêtements.
 Պայծառաքիւ. a. aux ailes brillantes, magnifiques.
 Պայծառալոյս. a. qui a une vive lumière, rayonnant de lumière, éclatant.
 Պայծառակերպութիւն. s. transfiguration.
 Պայծառակերտ. a. magnifiquement construit, superbe.
 Պայծառակօխ. a. très bien assorti, très ressemblant.
 Պայծառանայլ. vn. reluire, res-

plendir, briller, éclater, avoir de l'éclat; fig. briller, s'illustrer, fleurir, se distinguer, se faire remarquer, se montrer magnifique, être remarquable.

Պայծառանճան. a. illustre, célèbre.

Պայծառապէս. adv. d'une manière brillante, splendidement, magnifiquement.

Պայծառապատկ. a. qui a une couronne brillante.

Պայծառապայել. a. très beau, magnifique, superbe.

Պայծառաստիւ. a. qui a un aspect brillant, magnifique.

Պայծառացնել. va. rendre clair, brillant; fig. faire briller, donner de l'éclat, rendre illustre, illustrer, célébrer, distinguer.

Պայծառափայլ. a. resplendissant, éclatant, brillant.

Պայծառափայլութիւն. s. excellence.

Պայծառերանգ. a. d'une couleur brillante, vive, éclatante.

Պայծառերես. a. qui a une figure resplendissante.

Պայծառութիւն. s. clarté, éclat; éclat, splendeur, magnificence, célébrité, illustration, grandeur; vivacité.

Պայտն. s. état, condition, situation, position, circonstance; condition, convention, stipulation, clause; պայմանաւ, à condition, sous condition; — անհրաժեշտ, condition sine qua non; — դնել, mettre ou imposer des conditions; — կերպ, condition, état.

Պայտնագիր. } s. convention
Պայտնագրութիւն. } tion, traité, contrat.

Պայտնագրական. a. tractuel.

Պայտնագրել. V. Պայտնադրել.

Պայտնագիր. s. contractant.
Պայտնագրական. a. conventionnel.

Պայտնագրել. va. convenir, conclure une convention, contracter. (tion.)

Պայտնագրութիւն. s. convention.

Պայտնաժամ. s. délai, échéance.

Պայտնական. } a. conditionnel.
Պայտնաւոր. }

Պայտնասեր. s. cahier des charges.

Պայտնել. va. convenir, conclure un traité, s'engager par convention, contracter, stipuler; conditionner.

Պայուսակ. s. besace, bissac, valise, gibecière, havresac, sac.

Պայուսակակիր. s. besacier.

Պայլիք. s. coche de flèche.

Պայլ. s. fer à cheval.

Պայլահար. V. Պայլար.

Պայլահարել. va. ferrer un cheval.

Պայլածել. a. en forme de fer à cheval. [vaux].

Պայլար. s. maréchal (des chevaux).

Պայլարութիւն. s. maréchalerie.

Պայլել. va. ferrer un cheval.

Պայքար. s. débat, dispute, querelle, controverse, lutte; ձեռնհար — է մտնել, disputer, se disputer, batailler.

Պայքարել. vn. être en débat sur, se débattre, disputer, batailler.

Պան. s. pain; V. կարիփս.

Պանան. V. Աղամարուզ.

Պանդխտակից. a. plein de pèlerins.

Պանդխտական. a. d'émigration.

Պանդխտակից. s. compagnon de pèlerinage.

Պանդխտանալ. V. Պանդխտել.

Պանդխտաւաս. a. abondant en pèlerins.

Պանդխտեցնել. va. faire émigrer, transporter dans un autre pays.

առաքանում s. protection.
առօն s. culte, latrie, adoration; service, office, ministère; emploi, fonction, place, charge, poste; flatterie; idole; mystère, rémonie; service, office; — **առօնաց**, idolâtrie; **սնտախ** —, surstitution; — **մատուցանել Առնուծայ**, rendre un culte, faire le œuvre agréable à Dieu; **հասարակաց պաշտամունք**, fonctions publiques; — **կատարել**, remplir une fonction; **մէկուն հոգիին ամար** — **կատարել**, célébrer un service pour le repos de l'âme; **մէկուն — ն առնել**, **ժամանակել**, prendre la place de a., le remplacer; — **էն զրկուել**, — **ը կորսնցնել**, perdre sa place; — **է**, officiellement.
առօնաբախում s. nomination, promotion.
առօնագիր } s. lettre officielle, document.
առօնաթուղթ }
առօնաքերթ s. feuille officielle.
առօնակալ s. fonctionnaire, officier; bureaucrate.
առօնակալութիւն s. bureaucratie.
առօնակոն a. ministériel, officiel; — **օրագիր**, journal officiel; **կէս** —, semi-officiel.
առօնակաւար s. officiant.
առօնակաւարութիւն s. service, office.
առօնակից s. collègue.
առօնամասոյց բլլալ vn. rendre un culte, adorer.
առօնանկ } a. s. révoqué,
առօնընկէց } destitué; —
նել, révoquer, destituer, — **ըլալ**, être révoqué.
առօնանկութիւն s. révocation, destitution.
առօնապետ s. fonctionnaire.

առօնապէս adv. officiellement; **սլ** —, officieusement.
առօնաւոր a. religieux, pieux, dévot.
առօնասիրութիւն s. religion, piété, dévotion. [անդի.
առօնաժայռ V. **առօնա-**
առօնալարել vn. fonctionner, remplir une fonction ou des fonctions.
առօնալարող a. en service.
առօնալարութիւն s. fonction, gestion, mission; fonctionnement.
առօնաւոր s. serviteur; adrateur; fonctionnaire.
առօնաւոր } s. poste.
առօնաւոր }
առօնաւոր V. առօնապետ } s. ministère,
առօնաւոր } bureau, office.
առօնաւորութիւն s. fonctionnement.
առօնաւոր a. idolâtre; fonctionnaire, employé.
առօնայ s. employé, officier, ministre; serviteur, domestique; ministre, officiant, diacre; pieux, religieux; — **աստուծային վրէժխնդրութեան**, instrument de la vengeance divine; — **արդարութեան**, ministre de la justice.
առօնեւրոպիւն s. office divin. [les fonctionnaires.
առօնէութիւն s. les employés,
առօնընկեցութիւն s. destitution. [adulation, flatterie.
առօնուկ spl. compliments,
առօնուկ s. petit baiser; — **ընել**, baiser. [pape.
ապ s. aïeul, grand-père; le
ապտղատան s. a. papiste, catholique.
ապակ s. grande soif.
ապական a. papal; s. papiste, catholique.

Պապականութիւն. s. papisme.
 Պապակիլ. V. Պապիլ.
 Պապականութ. V. Պապութ.
 Պապանձել. } va. réduire
 Պապանձեցունել. } au silence,
 faire taire, imposer silence, fer-
 mer la bouche à qn., désarçon-
 ner, confondre.
 Պապանձիլ. vn. être réduit au
 silence, se taire, rester muet,
 court, être désarçonné, être con-
 damné au silence, n'avoir rien à
 répondre. [taire, de rester court.
 Պապանձում. s. l'action de se
 Պապաչել. } vn. bêler.
 Պապաղջել. }
 Պապալիւն. s. bêlement.
 Պապեանկան. a. de grand-père.
 Պապեմօր ժողով. s. conclave.
 Պապիկ. s. grand-père.
 Պապիր. } s. papyrus.
 Պապիրուկ }
 Պապիրոսայ. a. de papyrus.
 Պապկայ. s. ornith. cacatoès,
 cacatois.
 Պապկուր. } V. Նեպուկ.
 Պապուկ. }
 Պապութիւն. s. papauté.
 Պապունիւն. s. bot. camomile.
 Պապչեակ. s. chèvre.
 Պառակ. s. étable, parc; bétail;
 côte, côtelette; — —, en trou-
 peau, par troupes.
 Պառական. s. la meute.
 Պառակիլ } vn. se coucher; se
 Պառակիլ. } mettre en embus-
 cade.
 Պառակել. } va. diviser,
 Պառակեցունել. } désunir,
 mettre, jeter ou semer la dis-
 corde parmi.
 Պառակիլ. vn. se diviser; se
 désunir, être en discorde; en
 dissension, être déchiré par les
 factions, former des factions, des
 partis.

Պառակութիւն. } s. division,
 Պառակում. } désunion, dis-
 corde, dissension, faction.
 Պառաւ. a. s. vieille, vieille femme.
 Պառաւեական. a. de vieille, de
 vieille femme.
 Պառաւիլ. vn. vieillir, devenir
 ou se faire vieille.
 Պառաւորդի. s. fils d'une vieille.
 Պառաւութիւն. s. vieillesse.
 Պառաւուկ. s. vieille.
 Պառակեցնել. va. coucher, faire
 coucher.
 Պառակիլ. vn. se coucher.
 Պառապի. s. bot. poiivrier.
 Պասալ. s. géol. basalte.
 Պասալեայ. } a. de basalte.
 Պասալեան. }
 Պասի. } s. Pâques.
 Պասիւն. s. griffon.
 Պասու. s. grande soif.
 Պաստա. s. étoffe; couverture
 de lit; — դամակայի, damas.
 Պաստապօրձ. s. tapissier.
 Պաստապօրձութիւն. s. ta-
 pisserie.
 Պաստապի. } a. drapé, ta-
 Պաստապիր. } pissé; — դար-
 դարել, tapisser, orner de tapis-
 serie, draper.
 Պաստապայ. s. drap de lit.
 Պաստապակիլ. } va. tapisser,
 Պաստապիլ. } draper.
 Պասիւ. s. Pâques.
 Պասիցնել. va. causer une
 grande soif, altérer.
 Պասիլ. vn. avoir grand'soif,
 brûler ou mourir de soif, être
 dévoré de soif.
 Պասիւթիւն. } s. grande soif,
 Պասիւմ. } altération.
 Պաս. s. mur, muraille; — դար-
 շել, construire un mur, murer;
 empêcher; — ե —, — ե — ե,
 — ե պատու, compliqué, ambi-

ս; — *ի* — *խօսքեր*, paroles ambiguës, ambages, détours; — *խօսքերով խօսիլ*, user de détours, de circonlocutions.
աստգրու. V. **Պաստգրու**.
աստիարար. adv. accidentellement, par hasard.
աստիական. a. accidentel, é-ventuel, casuel, fortuit.
աստիականութիւն. s. éventualité.
աստիակտու. V. **Պաստիարար**.
աստիար. s. aventure, événement, hasard; accident fâcheux, atastrophe, malheur; *ըստ — աց*, par accident, par aventure, par hasard.
աստիիլ. V. **Պաստիիլ**.
աստիցնիլ. va. faire rencontrer.
աստիիլ. vn. rencontrer, se rencontrer; se rencontrer, se passer, arriver, avoir lieu, survenir, échoir; aller au devant, s'opposer, résister, en venir aux mains, aux prises, frapper.
աստիմար. adv. accidentellement, par hasard.
աստիութիւն. s. rencontre, entrevue, entretien.
աստիում. s. rencontre; destinée; *ըստ պատահման*, accidentellement, éventuellement, fortuitement, par hasard.
աստիորէն. V. **Պաստիմար**.
Պաստիցն. s. plante grimpante; vrille. [plier à.
Պաստիիլ. vn. s'occuper de, s'ap-
Պաստիիլ. } a. qui s'occupe.
Պաստիիլ. }
Պաստիում. s. occupation, ap-
 plication.
Պաստ. s. bande, bandage; — *բաց*, bandeau; — *մեռելաց*, suaire, linceul mortuaire.
Պաստագործ. s. bandagiste.
Պաստական. a. adolescent.

Պաստանգա. a. enveloppé dans un linceul.
Պաստանարիլ. va. ensevelir, envelopper dans un linceul.
Պաստնդ. s. otage, gage; *առնել ի —*, prendre pour otage, pour gage; *սալ ի —*, donner pour otage, pour gage; — *մնալ*, être en otage.
Պաստնդիլ. va. servir d'otage, donner ou recevoir pour otage, pour gage, recevoir en otage.
Պաստնդութիւն. V. **Պաստնդ**.
Պաստնեակ. s. jeune adolescent; petit jeune homme.
Պաստնեական. vn. être en âge de puberté; devenir jeune, ra-
 jeunir. [garçon.
Պաստնեկիկ. s. enfant. jeune
Պաստնեկութիւն. V. **Պաստնեկութիւն**.
Պաստնիլ. V. **Պաստնարիլ**.
Պաստնի. s. adolescent, jeune homme, jeune garçon; garçon, domestique, groom; *անփորձ* —, jeune homme sans expérience, blanc-bec.
Պաստնութիւն. s. adolescence.
Պաստնուիլ. sf. adolescente, jeune fille.
Պաստն. V. **Պաստն**.
Պաստու. s. morceau, bouchée, tranche; pièce, lambeau; — —, en morceaux, en lambeaux, en pièces; *մեծ խտրք* —, goulée.
Պաստապոյծ. a. parasite, écor-
 nifleur, pique-assiette, écumeur de marmites, flaireur de cuisine.
Պաստառուն. a. déchiré, dé-
 guenillé, délabré, fripé; — *հան-
 դերձ*, habit en loques, tout dé-
 chiré.
Պաստաւաղ. s. fourchette.
Պաստաւաղիլ. va. prendre avec la fourchette.
Պաստակիլ. va. déchirer, lacérer,

délabrer, mettre en lambeaux, en pièces. accrocher; gercer, crever, crevasser, fendre, couper, casser; *հարս* —, s'entre-déchirer.

Պատռալի. vn. se déchirer.

Պատռալիկ. s. petit morceau, fragment.

Պատռուածք. s. déchirure; rupture, crevasse, fissure; gercure; — *հանդերձից*, accroc.

Պատռուում. s. déchirement, déchirure, lacération, délabrement, éruption; fig. déchirements, rupture, division, scission.

Պատասխան. V. **Պատասխան**.

Պատասխան. s. réponse repartie, réplique; défense, apologie, excuse, justification; — *ապ*, donner ou rendre réponse; s'excuser, s'expliquer, se justifier, se défendre; — *ն ընդունիլ*, recevoir la réponse; — *չկայ*, il n'y a pas de réponse; *է* — *նամակիդ*, en réponse à votre lettre; *համարձակ յանդուգն խոստովական նպատամատոյց հաւաստի դրական ժխտական լակոնական աննշան չոր անմիտ կարճ* —, réponse cavalière, impertinente. évasive, favorable, certaine, positive, négative, laconique, insignifiante, sèche, sottise, courte.

Պատասխանագիր. s. réponse écrite; réponse.

Պատասխանատու. a. s. responsable, répondant; apologétique.

Պատասխանատուութիւն. } s. ré-
Պատասխանատուութիւն. } sponse; défense, apologie, excuse; responsabilité.

Պատասխանել. vn. répondre, faire une réponse. répliquer; *պլ ընդ պլլ* —, répondre de travers.

Պատաս. s. charge, fardeau, ballot; paquet, rouleau; enveloppe.

Պատասանք. s. enveloppe; emballage; bandage.

Պատասել. va. envelopper; entortiller, entrelacer, enchevêtrer, impliquer; *պռ* —, emballer.

Պատասելի. vn. s'envelopper; entourer de ses bras, se cramponner, se tortiller.

Պատանում. s. entortillement; emballage.

Պատանուց. a. entortillé.

Պատար. s. comble.

Պատարագ. s. sacrifice, victime; messe; *թիւ* —, messe basse; *ձայնաւոր* —, grand'messe; — *մատուցանել*, célébrer, dire la messe; — *տեսնել*, assister à une messe.

Պատարագագործութիւն. s. sacrifice; célébration de la sainte messe.

Պատարագամատոյց. s. sacrificeur; célébrant; missel.

Պատարագրան. s. autel.

Պատարագել. va. sacrifier, immoler; célébrer ou dire la messe.

Պատարագիչ. s. célébrant, officiant.

Պատարագիք. s. choses destinées au sacrifice; offrande, don.

Պատարուց. V. **Փամուց**.

Պատարուր. V. **Պատարագիչ**.

Պատարել. va. remplir, combler.

Պատարուց. a. tout plein, comble, comblé.

Պազամ. s. oracle; aphorisme; parole; sentence; message, ordonnance; conseil, avis.

Պազամաբար. adv. comme un oracle.

Պազամաբար. s. messenger, porteur d'une nouvelle.

Պազամագիր. s. message.

Պազամագնաց. s. parlemen-

aire, négociateur; — ըլլալ, par-
 menter, négocier.
 սօգամազուցուքից V.
 Լսօգամաւորութիւն.
 սօգամախօս. a. qui prononce
 es oracles.
 սօգամաւար. s. messenger.
 սօգամաւոր. s. messenger, dé-
 uté, envoyé, délégué, ambas-
 adeur, diplomate; պատերազմի
 ազադութեան - , héraut.
 սօգամաւորի. } vn. être mes-
 սօգամաւորի. } sager, am-
 assadeur ou député, aller ou
 enir en qualité d'ambassadeur,
 égociier, aller en mission; trai-
 er par la diplomatie; faire le
 iplomate.
 սօգամաւորութիւն. s. mes-
 age, députation, mission, am-
 assade; diplomatie.
 սօգարակ. s. brancard, litière,
 vière.
 սօգարակալիւր. s. brancardier.
 օսեանց. s. fourreau, écrin,
 rafine; étui; enveloppe; écaille,
 alve, coquille, coque; cosse,
 osse; écorce; cuirasse, armure;
 oitrine; սուրբ — էն հանել
 երկացնել, tirer l'épée du four-
 eau, dégainer; սուրբ — ը դնել
 mettre l'épée au fourreau, ren-
 aîner.
 սօսիլ. va. entourer, environ-
 er, ceindre; faire le tour de,
 erner; envelopper; faire circu-
 er, promener; plaquer, couvrir;
 ասiéger, investir, cerner; շուրջ
 -, entourer, investir; զէրքը —
 անսեր une plaie.
 օսեի. a. opportun, propre,
 օmmode; propice, favorable; s.
 օccasion, occasion ou moment
 օvorable, bon moment, temps;
 սօս — է, à propos: — օս —
 ամանակ գտնել, trouver un

moment, une occasion favorable;
 — սօսիք, occasion favorable;
 — համարիլ, juger à propos.
 Պօսեհեղանց. a. s. opportuniste;
 — զազաքակալութիւն, poli-
 tique — .
 Պօսեհեղանցութիւն. s. oppor-
 tunisme.
 Պօսեհութիւն. s. opportunité,
 à propos, commodité; chance; V.
 Պօսեի.
 Պօսեհագործ. s. gainier.
 Պօսեհագործութիւն. s. gainerie.
 Պօսեհագէց. a. cuirassé, armé.
 Պօսեհաքիւ. a. zool. coléoptère.
 Պօսեհաւոր. a. testacé; cossu.
 Պօսեհազմ. s. guerre, combat;
 — մղել՝ աւալ, être en guerre,
 faire la guerre, livrer une ba-
 taille, combattre; en venir aux
 mains; — հրատարակել, déclarer
 la guerre; ձեռնարկանել — է,
 entreprendre une guerre; երթալ
 է —, aller à la guerre; — է Ժա-
 մանակ, en temps de guerre,
 պատրաստութիւնք — է, prépa-
 ratifs de guerre; պատրաստիլ
 է —, se préparer à la guerre,
 faire des préparatifs de guerre;
 է — գրգռել՝ դրդել, exciter à
 la guerre; mettre en guerre ou
 aux prises, engager dans une
 guerre; կրօնքի համար —, guerre
 sainte; ծովային —, guerre na-
 vale; — յարուցանել, déclarer
 la guerre; արիւնոռչտ —, ba-
 taille sanglante; ներքին՝ առաջ-
 նին ou զազաքական —, guerre
 intestine, civile; սաստիկացաւ —ն,
 le combat fut cruel; V. Պարս.
 Պօսեհազմագէտ. s. stratéguiste.
 Պօսեհազմագարբոյց. a. qui
 excite la guerre.
 Պօսեհազմակապ. a. de guerre,
 guerrier, martial; — նախարար,
 ministre de la guerre.

Պատերազմակից s. compagnon de guerre, allié.

Պատերազմալար s. guerrier victorieux. [մակամն.]

Պատերազմային V. **Պատերազմատեսուհի** V. **Մարտունի**.

Պատերազմատր a. qui aime la guerre, guerroyeur, belliqueux, guerrier.

Պատերազմափորձ a. expérimenté au fait de la guerre, aguerri.

Պատերազմիլ vn. faire la guerre, guerroyer, combattre; **սուսնց պատերազմելու**, sans combattre, sans coup férir.

Պատերազմիկ a. V. **Պատերազմական**; — **երկվար**, che val de bataille; — **նալ**, galère, vaisseau de guerre.

Պատերազմող a. s. guerrier, combattant, belligérant, belliqueux, homme de guerre, ennemi, adversaire.

Պատժածու V. **Պատժող**.

Պատժական a. pénal, répressif; — **օրենք**, loi pénale; — **ճրիչազիքք**, le code pénal; — **ստեղան դատարան**, cour correctionnelle.

Պատժականութիւն s. pénalité.

Պատժակիր a. puni.

Պատժակից s. compagnon de châtement.

Պատժանակ s. brinde.

Պատժապարտ a. déclaré coupable de, qui mérite une punition, punissable, coupable, criminel.

Պատժապարտել va. déclarer coupable, punir. [bilité.]

Պատժապարտութիւն s. culpabilité.

Պատժատր a. qui aime à punir.

Պատժարան s. lieu ou instrument de punition.

Պատժար a. puni, châtié; digne de punition, coupable; propre à punir.

Պատժել va. punir, châtier, infliger une punition, une peine, un châtement, une correction, corriger. [nisseeur.]

Պատժող s. celui qui punit, punisseur.

Պատժիժ s. punition, châtement, peine, correction; — **դնել**, — **էրնջարկել**, infliger une punition, un châtement; — **սալ**, donner une punition, mettre en pénitence; **մահուան** —, peine de mort.

Պատին s. bot. cosse, gousse, capsule, follicule; zool. la trompe d'un éléphant.

Պատինճան s. bot. aubergine, melongène.

Պատիպաւ V. **Պատ**.

Պատր a. trompeur, faux, illusoire, captieux, insidieux, feint, dissimulé, artificieux, fallacieux, déguisé, mensonger.

Պատրիք s. tromperie, supercherie, duperie, illusion, erreur, fausseté; tour, adresse.

Պատիւ s. honneur, témoignage d'estime, hommage; honneurs, dignités; présent d'honneur, hommage, prix, honoraires; abréviation; — **անձին համարել**, se faire honneur de; **խոստով պատուոյ**, parole d'honneur; **լեզէն պատուոյ**, Légion d'honneur; **շատ — ներով պատուել**, combler d'honneurs, rendre de grands honneurs, les plus grands honneurs à qn., l'élever aux plus grands honneurs; **պատուով**, avec honneur, honorablement; **լի պատուով**, plein, comblé ou chargé d'honneurs; — **ընծայել**, rendre honneur, — **ընել**, faire honneur; **սերգանիւ** — **ընել**, faire

honneur à une table; *ի* —, en l'honneur de; — *ի հասնել*, parvenir aux honneurs; *ի պատուի ըլլալ*, être en honneur, en considération; *պատուի տեղ*, place d'honneur.

Պատկան. } V. **Պատան.**
Պատկանաւոր. }
Պատկանաւորութիւն. s. convenance, harmonie, rapport.
Պատկանդարան. s. carquois; commode.
Պատկանեալ. V. **Պատկանող.**
Պատկանելի. a. concernant.
Պատկանիլ. vn. appartenir, convenir, regarder, se rapporter à.
Պատկանող. a. appartenant, concernant. [ւորութիւն.
Պատկանութիւն. V. **Պատկանա-**
Պատկառ. V. **Պատկառանք;** — *կալ*, être attentif à, faire attention, vaquer à, veiller, se livrer à, s'appliquer à, s'occuper de, s'attacher à, prendre au sérieux, s'intéresser à, s'assujettir; — *կալ արդարութեան*, être juste; — *կալ օրինաց*, observer la loi.
Պատկառանք. s. respect, vénération; pudeur, confusion, retenue; parties honteuses. — *նօք*, avec respect, avec pudeur, d'un air confus; — *ածել*, imprimer le respect, inspirer du respect.
Պատկառելի. a. respectable, vénérable; — *ընել՝ ընծայել*, rendre respectable, faire respecter; *ինքզինքը — ցուցնել*, se faire respecter.
Պատկառելի. V. **Պատկառիլ,**
Պատկառեցնել.
Պատկառեցնելի. va. remplir de respect, faire rougir, faire honte, confondre.
Պատկառիլ. vn. éprouver de la honte, être confus, rougir de, respecter.

Պատկառոս. a. pudibond, honteux, timide.
Պատկառութիւն. s. sentiment de pudeur, pudeur, confusion, timidité.
Պատկառուկ. s. bot. sensitive, mimosa pudique.
Պատկառուս. V. **Պատկառոս.**
Պատկեր. s. image, effigie; tableau, peinture, représentation; figure, portrait; *ըստ — ի*, à l'image de, en forme de; *համառօտադիտ* —, aperçu.
Պատկերաբանութիւն. s. iconologie.
Պատկերաբեկ. s. iconoclaste.
Պատկերագէտ. s. iconographe.
Պատկերագիտութիւն. s. iconographie.
Պատկերագիր. s. peintre de portraits; effigie, face; iconographe. [teur.
Պատկերագործ. s. peintre; sculps.
Պատկերագրական. a. iconographique.
Պատկերագրելի. va. faire le portrait de, dépeindre, décrire.
Պատկերագրութիւն. s. peinture de portraits; description, peinture; iconographie.
Պատկերազարդ. a. orné de gravures, illustré; — *յօրինել*, illustrer, orner de gravures.
Պատկերազարդելի. va. illustrer, orner de gravures.
Պատկերալի. a. imagé.
Պատկերակալ. s. chevalet.
Պատկերակերպ. a. peint; — *նկարագիտք*, portrait.
Պատկերակից. a. de même figure, conforme; — *ըլլալ*, se conformer, prendre la forme.
Պատկերակուս. s. sculpteur.
Պատկերահան. s. peintre de portraits. [de tableaux.
Պատկերահանդէտ. s. exposition

Պատկերահանութիւն. s. peinture.
 Պատկերաճար. s. iconomaque, iconoclaste, briseur d'images.
 Պատկերաճարութիւն. s. guerre contre les images.
 Պատկերանալ. vn. se peindre, se former, s'imprimer, être représenté.
 Պատկերապատ. s. iconolâtre.
 Պատկերապատութիւն. s. iconolâtrie.
 Պատկերասէր. a. s. qui aime les images, amateur de tableaux.
 Պատկերասրահ. s. galerie de tableaux. [d'images.
 Պատկերալաւան. s. marchand
 Պատկերացնել. } va. peindre,
 Պատկերել. } former, revêtir d'une forme, figurer, représenter, imprimer; մտքին մէջ —, se figurer, se peindre, se représenter.
 Պատկերիչ. V. Պատկերանալ.
 Պատկերիւհան. V. Պատկերահան.
 Պատկիցն s. path. ente.
 Պատկիցնիք. a. qui doit être inoculé.
 Պատկիցնել. va. path. enter, greffer; inoculer.
 Պատկիցնիչ. } a. s. inoculateur.
 Պատկիցնող. }
 Պատկիցնում. s. path. inoculation.
 Պատկողանոց. s. bordage d'un navire.
 Պատճառ. s. cause; cause, auteur; cause, raison, motif, sujet; cause, occasion; imputation, sujet d'accusation, délit, crime; prétexte; — աւ, է — ու, à cause de, en considération de, en égard à, pour; sous prétexte de; քու — սիդ, à cause de toi, pour toi; շահու — սի, à cause du gain; — ըլլալ, être cause, auteur de; առանց իրաւացի — է,

sans motif réel, raisonnable; — ներք ցուցնել, alléguer des raisons: — առլ, donner prise; — բռնել, s'en prendre à qqn.; բառնալ — ը — ը վերցունել, ôter le motif.
 Պատճառաբանել. vn. raisonner; prétexter; argumenter.
 Պատճառաբանութիւն. s. étimologie, raisonnement.
 Պատճառախնդիր. a. qui cherche des motifs, des prétextes.
 Պատճառական. a. causatif, causal. [salité.
 Պատճառականութիւն. s. causal.
 Պատճառան. } s. cause, motif;
 Պատճառանք. } prétexte, excuse; — նօք, sous prétexte de; պէտքէս — նօք, sous différents prétextes; բառնալ պատճառանքը, ôter le prétexte.
 Պատճառասէր. a. s. argumentateur, raisonneur.
 Պատճառատուր. a. causé, occasionné; qui est la cause, l'auteur de, coupable; créé.
 Պատճառել. } vn. causer, occasionner, faire; prétexter, alléguer ou prendre prétexte, chercher des prétextes, donner pour excuse; se donner un air de, faire semblant de, feindre.
 Պատճէն. s. copie, minute, duplicata, le double, formule.
 Պատճուկ. s. bot. follicule.
 Պատճարան. V. Պատճիչ.
 Պատմութեանական. a. historique, narratif.
 Պատմաբանել. V. Պատմել.
 Պատմութեանութիւն. s. narration, histoire, récit historique.
 Պատմաբանօրէն. adv. historiquement.
 Պատմազու. s. versé dans l'histoire, historien.

սեմագիթուրիւն. s la science
: l'histoire, science historique.
սեմագիր. a. s. historiogra-
phe, historien; — մատենան,
vre d'histoire.

սեմագրական. a. historique.

սեմագրիկ. va. écrire l'histoire.

սեմագրոյ. V. Պատմագիր.

սեմագրութիւն. s. travail de
historien, histoire.

սեմական. a. historique, nar-
atif, historial. [ment.

սեմականօրէն. adv. historique.

սեմիկ. va. raconter, narrer,
raconter, réciter, faire le récit,
histoire de, débiter, rapporter,
poser; երկինք պատմեն զգիտու
ստուծոյ, les cieux proclament,
annoncent la gloire de Dieu.

սեմիչ. s. historien, narrateur;
interprète.

սեմող. s. historien, narrateur;
- ըլլալ. raconter.

սեմութիւն. s. histoire; nar-
ration, récit, exposition, exposé,
relation; — վարաց, biographie;

- արտասքնոց՝ սուրբ գրոց, his-
toire profane, sainte; ընդհանուր
-, histoire universelle; հին ou
ին սզգաց —, histoire ancienne;

ինն դարու —, histoire du
moyen âge; նոր ժամանակաց —,
histoire moderne; ժամանակա-

կաց —, histoire contemporaine;

նական —, histoire naturelle.

սեմուհակ. s. officier de garde-
robe; վանք՝ տուն — աց, garde-
robe.

սեմուհան. s. robe.

սեմեռ. s. rempart, retranche-
ment, barricade, palissade, bar-
rière; — շինել՝ կանգնել՝ պատել,
entourer d'un rempart, d'un re-
tranchement, entourer de re-
tranchements, se remparer, re-
trancher, fortifier par des retran-

chements, barricader; պատել —
պաշարմամբ, assiéger; քաղաքին
շուրջը — դնել, investir une
ville.

Պատնիօպակ. a. retranché.

Պատեան. a. convenable, conve-
nant, propre, bienséant, à pro-
pos, sortable, assorti; décent,
honnête; conforme, analogue,
proportionné; juste, raisonnable;
— ք; s. convenances, bienséance;
ըստ — ի, ըստ — էց, convena-
blement, dûment, comme il con-
vient à, déceamment, par bien-
séance; — է, պարտ եւ — է, il
convient, il est convenable de;
չէ —, il n'est pas convenable,
il ne convient pas.

Պատեանարար. adv. convena-
blement, d'une manière conve-
nable, déceamment.

Պատեանական. } V. Պատեան.

Պատեանոր. } V. Պատեան.

Պատեանիկ. } va. rendre con-

Պատեանեցնել. } venable, adap-

տեր, approprier, ajuster, faire

cadrer, assortir, appliquer, agencer.

Պատեանիկ. vn. convenir, être

convenable, cadrer, s'adapter,
s'accorder, s'assortir, se rappor-

ter à, regarder; se faire, se créer.

Պատեանող. a. convenable, sym-
étrique.

Պատեանողութիւն. s. conve-
nance, bienséance; décence, hon-
nêteté; juste proportion, symétrie,
rapport, analogie.

Պատեանութիւն. V. Պատեան-
նողութիւն. bâtiment, construc-
tion.

Պատօգամ. }
Պատօգամք. } s. balcon, belvédér.
Պատօկամք. }
Պատօկամք. }

Պատուարեռ. a. qui porte hon-
neur; honorable.

Պատուադիր. a. qui honore, honorifique.
 Պատուադրութիւն. s. action d'honneur, hommage.
 Պատուազգած. a. susceptible.
 Պատուազգածութիւն. s. susceptibilité.
 Պատուազգացութիւն. } s. le
 Պատուազգացում. } sentiment de l'honneur.
 Պատուալիր. a. plein d'honneur.
 Պատուախնդիր. a. qui cherche son honneur, honorable.
 Պատուածոյ. a. détourné, entortillé, plein de sinuosités.
 Պատուաեայ. a. honorable; honoraire; — *օրհորդ*, demoiselle d'honneur.
 Պատուակեան. a. honoré, honorable, estimé, estimable, respectable, vénérable révérend; précieux, cher, excellent, rare, exquis; noble.
 Պատուականացիւ. a. rare, excellent, très précieux.
 Պատուականագոյն. a. le plus honorable; le plus précieux.
 Պատուականանալ. vn. devenir précieux, excellent.
 Պատուականութիւն. s. prix, valeur élevée, excellence, prééminence, rareté; noblesse.
 Պատուակից. s. égal en honneurs, en dignités.
 Պատուակցութիւն. s. égalité d'honneurs, de dignités.
 Պատուամատոյց. a. qui rend honneur.
 Պատուանդան. s. marche-pied, piédestal, socle.
 Պատուանցան. s. décoration.
 Պատուանուն. s. titre.
 Պատուատէր. a. qui aime les honneurs, ambitieux; généreux, libéral, obligeant.
 Պատուաւորաբար. adv. avec

l'envie de se distinguer, ambitieusement; avec honneur, généreusement, obligeamment.
 Պատուաւորական բանք. s. compliments.
 Պատուաւորապէս. V. Պատուաւորաբար.
 Պատուաւորել. va. faire le généreux envers qn., l'obliger, honorer, complimenter.
 Պատուաւորութիւն. s. amour des honneurs, ambition; envie de se faire honneur, point d'honneur, générosité, obligeance; compliment.
 Պատուաւորուիլ. vn. s'honorer, être honoré, être complimenté.
 Պատուաւորում. s. obligeance, bon accueil, compliment.
 Պատուաս. s. ente, greffe; vaccin; vaccination; vaccine; insertion, addition; jonction, union; *Քարսի - Է*, vaccin.
 Պատուասել. va. enter, greffer; vacciner; insérer, intercaler; annexer, joindre, réunir, attacher.
 Պատուասիչ. s. vaccinateur.
 Պատուասուած. a. vacciné.
 Պատուասուիլ. vn. être vacciné; se greffer.
 Պատուասում. s. vaccination.
 Պատուար. s. boulevard, rempart, barrière; poutre, plancher, plafond; — *ըլլալ հայրենեաց*, être un rempart à sa patrie.
 Պատուարուտ. a. garni de poutres, plafonné.
 Պատուարժան. a. digne d'honneur, honorable, honoré.
 Պատուար. a. honorable, respectable; honorifique; honnête; s. noble, dignitaire.
 Պատուարապէս. adv. honorablement [bilité].
 Պատուարութիւն. s. honora-
 Պատուել. va. honorer, rendre

onneur, vénérer, respecter, es-
mer.

ՎՍՈՒՆԻԻ. a. honorable.

ՎՍՈՒՆԻՐ. s. ordre, commande-
ment, injonction; précepte; man-
at, commission; instruction; or-
onnance, décret; — զԻՆԻՆ՝ ասլ,
մներ ordre, ordonner, com-
ander, enjoindre; donner com-
ission.

ՎՍՈՒԻՅ. a. qui honore.

ՎՍՈՒԻՐԱՊԻՐ. s. mandat.

ՎՍՈՒԻՐԱԿ. s. envoyé, député;
ommissaire, émissaire, délégué,
andataire, officier: légat.

ՎՍՈՒԻՐԱԿՆԱՊԻՆ. s. dépu-
ation, légation.

ՎՍՈՒԻՐԱՆ. s. précepte, com-
andement, ordre.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՊԻՐ. s. mande-
ment; mandat.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՊԻՐ. a. qui com-
ande, qui ordonne.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱԳՐՈՒՄԻՆ. s. ordre
crit. [նիրելի.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱԳՐԵԼԻ. V. ՎՍՈՒ-
ասուիրանազանց. s. a. trans-
resseur, infracteur, prévaricateur.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱԳՆՈՒՄԻՆ. s.
ransgression, infraction, préva-
ication.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱԿԱՍԱՐ. } V.
ասուիրանահասուրիւն. }
ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՍԱԿՈՒՄԻՆ. ՎՍՈՒԻ-
անազանցուրիւն.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՍԱԿՈՒՄԻՆ. s. a. obser-
ateur des commandements.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՍԱԿՈՒՄԻՆ. s. a. obser-
ateur des commandements.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՍԱԿՈՒՄԻՆ. s. a. obser-
ateur des commandements.

ՎՍՈՒԻՐԱՆԱՍԱԿՈՒՄԻՆ. s. a. obser-
ateur des commandements.

ՎՍՈՒԻՐԵԼԻ. va. ordonner, com-
ander, enjoindre, prescrire,

imposer, recommander; հրովար-
անակով —, décréter.

ԽՍՈՒՆԻՄԻՆ. s. fenêtre, croisée;
niche; église; բուրգակ —, œil-
le-bœuf.

ՎՍՈՒՆԻՄԱՆ. s. châtiment, purifi-
tion, peine, correction; fléau,
vengeance; menace, ton mena-
çant; sujet de reproche, répri-
mande: զրելի խոս —, être sé-
vèrement puni.

ՎՍՈՒՆԻՄԱՆԱԿԱՆ. a. propre à
punir, menaçant.

ՎՍՈՒՆԻՄԱՆԱԿԻՐ ՔԻՍՍԻ. vn. être
puni, porter sa peine.

ՎՍՈՒՆԻՄԱՆԱԿՈՒՄ ՔԻՆԵԼ. vn. pu-
nir, châtier, condamner à une
peine; accabler de reproches,
gronder; menacer, parler d'un
ton menaçant; — ըլլալ, être
puni, châtié; être grondé, menacé.

ՎՍՈՒՆԻՄԱՆԻ. va. punir, châ-
ter, se venger de; gronder, ré-
primander, menacer, confondre.

ՎՍՈՒՆԻՄԱՆԻՅ. s. celui qui pu-
nit, vengeur.

ՎՍՈՒՆԻՄ. s. chir. pansement.

ՎՍՈՒՆԱՊ. s. qui honore.

ՎՍՈՒՆԱՍԺ. a. déchiré.

ՎՍՈՒՆԻ. V. ՎՍՈՒՆԱԻԼԻ.
ՎՍՈՒՆԻՐ. V. ՎՍՈՒՆԱԻԼԻ.

ՎՍՈՒՆԱՍԺԻ. s. déchirure; fente,
crevasse.

ՎՍՈՒՆԱՍԺ. a. tout déchiré; fig.
effronté.

ՎՍՈՒՆԱԵԼԻ. va. déchirer en mor-
ceaux.

ՎՍՈՒՆԱՍԻԼԻ. vn. se déchirer.

ՎՍՈՒՆԱՍԻՐԱՆ. s. refuge, asile,
abri, retraite; protection, défense,
soutien, appui, ressources; —
ըլլալ, être le refuge, protéger,
défendre, prendre sous sa pro-
tection.

ՎՍՈՒՆԱՍԻՐԱՆԵԼԻ. } va. protéger,
ՎՍՈՒՆԱՍԻՐԱՆԻ. } défendre, ap-
puyer, soutenir; mettre à l'abri,
abriter, couvrir; rétablir; encen-
dre, entourer, enfermer; rendre,
restituer. [րելի.

ՎՍՈՒՆԱՍԻՐԱՆԵԼԻ. V. ՎՍՈՒՆԱՍԻՐԱՆԻ.

Պատարուրիցից. s. protection, soutien, asile, refuge, abri.
 Պատարիլ. vn. se réfugier, chercher un refuge. s'abriter, se retirer, se mettre à couvert, se couvrir. se défendre; se lever, se tenir debout, se dresser; se fortifier, se rétablir; s'établir, demeurer, reposer; retourner, se rendre.
 Պատարից. a. plein d'illusion.
 Պատարխան. a. trompeur, capiteux, séduisant.
 Պատարկան. V. Պատիր.
 Պատարմից. s. tromperie, duperie, séduction, supercherie; méprise, erreur; illusion, déception; — *ի մէջ չգիտի*, tromper, duper, séduire, induire en erreur, insinuer à qu. des paroles trompeuses.
 Պատարաս. a. prêt, tout prêt, préparé; prêt, disposé à, prompt; qui est sous la main, dont on peut disposer; — *ընել*, préparer; — *ըլլալ*, être prêt; — *գտնուել*, se tenir prêt, être prêt.
 Պատարասաբանի. a. toujours prêt à répondre, qui a beaucoup de présence d'esprit, qui est prompt à la repartie, qui a beaucoup d'à propos.
 Պատարասաբար. adv. avec empressement, promptement.
 Պատարասական. a. empressé; V. Պատարաս.
 Պատարասականութիւն. s. empressement, état d'être prêt.
 Պատարասելի. va. préparer, ap-
 prêter, disposer, mettre en état.
 Պատարասիլ. vn. se préparer. s'apprêter, se mettre en état, en mesure, se disposer, faire ses préparatifs, des préparatifs, ses dispositions; se garder de, prendre garde de.

Պատարասիլ. } s. préparateur,
 Պատարասող. } apprêteur.
 Պատարասութիւն. s. prépara-
 tion, préparatif, apprêt; disposi-
 tion; précaution; — *տեսնել*, faire
 des préparatifs.
 Պատարասութիլ. V. Պատարասիլ.
 Պատարասում. s. préparation.
 Պատարիլ. va. tromper, duper,
 décevoir, attraper, séduire, ber-
 cer, en imposer, surprendre.
 Պատարիւր. } s. patriarce; —
 Պատարիւր. } Հայոց, le patriar-
 che des Arméniens; *Յայրապետ*
 —, — suprême.
 Պատարիւրական. a. patriarchal.
 Պատարիւրականց. } s. patriarchat,
 Պատարիւրարան. } résidence
 d'un patriarche.
 Պատարիւրութիւն. s. patriarchat.
 Պատարիկ. s. patricien, patrice.
 Պատարիկեան. s. patricien.
 Պատարից. s. bot. mélisse.
 Պատարիլ. s. trompeur.
 Պատարիւրիւն. s. patriciat.
 Պատարիւրաբան. s. eau de mélisse.
 Պատարող. } a. trompeur,
 Պատարողական. } fallacieux, cap-
 tieux. } duperie.
 Պատարողութիւն. s. tromperie,
 Պատարոյց } s. meche; — *վիզայ*,
 Պատարոյկ. } charpie; — *ի Յայր*,
 moucheron.
 Պատարակ. s. prétexte; — *ըս-
 նել*, prétexter, prendre pour pré-
 texte; — *սի*, sous prétexte de.
 Պատարակելի. va. prétexter.
 Պատարակալ. s. lamperon.
 Պատարակալ. s. zool. brebis.
 Պար. s. danse; — *մեղակայ*, es-
 saim; — *ըսնել*, danser; *գեղջե-
 կական* —, loure; *գինեռան* —,
 bastringue.
 Պարաբանալ. va. enlever ou
 retrancher autour; enlever, re-
 trancher, supprimer, ôter.

Պարագայ. s. circonstance, particularité, détail. [ciel.]
Պարագայական. a. circonstance-
Պարագայօրհիւն V. **Երբան**.
Պարագլուխ. s. celui qui conduit le chœur, coryphée; fig. coryphée, chef, premier, chef de bande; — **լլալ**, être le chef, être à la tête de, marcher en tête de, se mettre à la tête de, guider, conduire, donner le signal, l'exemple de, prendre l'initiative.
Պարագրել. va. circonscrire, borner, renfermer dans ses limites; décrire; tracer les premiers traits, esquisser, ébaucher, croquer.
Պարագրութիւն. s. circonscription, limitation; description; esquisse, ébauche, croquis.
Պարսդէ. a. circonspect.
Պարածածկել. va couvrir tout alentour, envelopper.
Պարածածուկ. a. couvert de toutes parts, enveloppé.
Պարածաղիկ. s. bot. périanthe.
Պարակ. s. sirène. [anomal.]
Պարականոն. a. irrégulier,
Պարակից. s. compagnon de danse; qui est de la même compagnie.
Պարակցութիւն. s. l'action de danser ensemble; l'action d'être dans la même compagnie; enlacement. [tout autour.]
Պարահայեաց. a. qui regarde
Պարահանդէս s. bal; **անդիմակ** —, bal paré; **դիմակաւոր** —, bal masqué. [un tour.]
Պարայտել. vn. circuler, faire
Պարան s. amarre, câble; **Տեղադրական** —, câble télégraphique.
Պարանազիւն s. prix d'amarrage.
Պարանակալ. s. bitte.

Պարանակալել. va. bitter.
Պարանել. va. câbler, attacher un fardeau à une câble pour le haler.
Պարանիկ. s. câbleau. [nir.]
Պարանցիլ. vn. retourner, revenir.
Պարանց. s. cou. col, gorge; isthme; — **սրակալաց**, goulot
Պարանցաբաղ. a. enfoncé jusqu'au cou.
Պարանցիկ. s. ballet.
Պարայ. s. loisir, repos; désœuvrement, chômage; loisir, occasion favorable, moment opportun; a. vide; V. **Իսասարկ**, **Պարայորդ**; — **պաշտօն**, place vacante; — **սեղը**, en vain, inutilement; — **ժաւ**, rester sans travail, chômer; rester vide ou non loué.
Պարայտալ. vn. se gratter, se détirer, se détendre.
Պարայել. V. **Պարայիլ**.
Պարայցցնել. va. occuper, donner de l'occupation; vider.
Պարայիլ vn. s'occuper de, vaquer à, s'appliquer à, cultiver, être assidu, s'adonner à; prendre du loisir, se reposer; vaquer, être vide, se vider.
Պարայցնել. va. lier étroitement, serrer de toutes parts, garrotter.
Պարայոյ. } a. oisif, inoccupé,
Պարայորդ. } désœuvré; vacant, vide.
Պարայութիւն. s. le vide; fig. nullité; désœuvrement, désoccupation, oisiveté.
Պարայութ. s. occupation, application, étude; scolie, commentaire.
Պարայուրդ s. vacance.
Պարանալ V. **Պարագլուխ**.
Պարանել. va. comprendre, renfermer, contenir, embrasser; envelopper, investir.

Պարաուսիւն. s. action de contenir; réunion; — *տեսքի նախնայ*, l'ensemble des vertus.
 Պարտարահ. s. salle de danse.
 Պարսաօղի. va. couvrir de toutes parts, envelopper.
 Պարար. s. engrais.
 Պարարակ. a. engraisé; s. animal engraisé.
 Պարարի. va. engraisser; fig. *մէկը — սնտի յաւով*, bercer qn., le bercer d'illusions; *աչքը —*, repaître, charmer les yeux.
 Պարարիլ. vn. s'engraisser; fig. — *սնտի յաւով*, se bercer, se repaître de fausses espérances.
 Պարարուս. s. engraissement.
 Պարարուն. V. Պարար.
 Պարար. a. gras, engraisé, replet, potelé, dodu; succulent, fertile; — *մարմիններ*, corps gras.
 Պարարամարմին. a. potelé, gras, dodu.
 Պարարացալ. vn. engraisser, s'engraisser. [turages.
 Պարարառ. a. riche en pâ-
 Պարարացնի. va. engraisser; fertiliser, amender, fumer.
 Պարարացուցիչ. a. engraisseur; fertilisateur.
 Պարարի. V. Պարարացնի.
 Պարարուսիւն. s. graisse, embonpoint; engrais; sève; fertilité; produit, production.
 Պարաւանդ. s. lien, corde, chaîne.
 Պարաւանդի. va. retenir dans des liens, lier, garrotter, enchaîner.
 Պարանր. s. danseur; a. qui a rapport à la danse; dansant.
 Պարանրակ. s. danseur.
 Պարանրիլ. vn. danser en chœur, exécuter des chœurs de danse, danser.
 Պարանրալիւն. s. action de danser en chœur, évolution des

chœurs, danse; chœur; réunion.
 Պարբրաբար. adv. périodiquement.
 Պարբրաբեր. s. périodique, revue ou journal périodique.
 Պարբրակ. a. circulaire; périodique. [dicité.
 Պարբրականութիւն. s. périodique.
 Պարբրապար. V. Պարբրաբար.
 Պարբրութիւն. s. période; gram. phrase.
 Պարգիւ. s. don, cadeau, présent; donation, gratification, bien; prime; ration.
 Պարգիւտաբաշխ. a. s. qui distribue des présents, donateur.
 Պարգիւտաբաշխութիւն. s. distribution de cadeaux; distribution de prix. [présents.
 Պարգիւտաբեր. a. qui apporte des
 Պարգիւտաբեր. } s. donation.
 Պարգիւտաբող. }
 Պարգիւտագիր. }
 Պարգիւտագիր. a. qui demande des cadeaux.
 Պարգիւտակ. a. donné, accordé; — *երկեր*, la terre promise. [բաշխ.
 Պարգիւտաբեր. V. Պարգիւտաբող.
 Պարգիւտաբեր. s. officier des dons, des gratifications.
 Պարգիւտ. } a. qui a reçu un
 Պարգիւտաւոր. } don, donataire.
 Պարգիւտաւոր. a. qui aime à faire des présents, libéral, généreux.
 Պարգիւտաւոր. s. donateur, rémunérateur, rétributeur.
 Պարգիւտաւորութիւն. s. donation, don, prime.
 Պարգիւտաբի. V. Պարգիւտ.
 Պարգիւտաւոր. s. lieu de présents.
 Պարգիւտաւոր. a. à prime.
 Պարգիւտիլ. va. faire présent à, donner en présent, donner, faire don, cadeau
 Պարգիւտիւն. V. Պարգիւտ.

րգելիք. V. **Պարզեան**.
րեգոս. s. tunique, robe.
րեգոսար. s. qui porte la
 itane, clerc, prêtre.
րեգոսիկ. s. petite tunique.
րել. va. danser, danser en
 œur, exécuter des chœurs.
րելի. s. roc, roche, rocher.
րելիապահ. V. **Պահանգող**.
րեմարել. va. approvisionner.
րեմարել. va. pourvoir, ap-
 ovisionner. [sionner.
րեմարելի. vn. s'approvi-
րեմարում. s. approvisi-
 nement.
րեմիկ. s. petite provision.
րերգ. s. ballade.
րերգակ } s. choriste.
րերգող }
րերգութիւն. s. ballade.
րրգ. a. simple; serein calme;
 ր, clair, net; simple, sincère,
 iff; s. temps serein, beau temps.
 րենիտ, ciel serein; serein du
 air, fraicheur du matin; adv.
 mplement
րրգաբան. V. **Պարզախոս**.
րրգաբանի. vn. éclaircir,
 ébrouiller, expliquer.
րրգաբանութիւն. s. éclaircis-
 ement, explication.
րրգաբար. adv. simplement;
 ettement, en termes précis.
րրգախոս. a. qui parle clai-
 ement; simple, clair; — **ըլլալ**.
 arler clairement.
րրգակահան. V. **Պարգ**. a.
րրգակահան. a. qui mène
 ne vie simple.
րրգակրոն. s. puritain.
րրգակրոնութիւն. s. purita-
 isme.
րրգալիս. a. simple d'esprit,
 simple, ingénu, naïf; simple,
 niais, bonhomme. [ութիւն.
րրգալիսութիւն. V. **Պարգալի-**

րրգալիս. s. endiomètre.
րրգալիսութիւն. s. endio-
 métrie.
րրգալիս. V. **Պարգալիս**.
րրգալիս. a. simple.
րրգալիսար. s. tenue des
 livres en partie simple.
րրգալիս. s. simplification.
րրգել. va. simplifier; clarifier,
 filtrer; éclaircir, purifier; étendre
 de son long, dérouler, déployer,
 ouvrir; démêler, débrouiller, dé-
 nouer, éclaircir, développer; dé-
 brouiller, expliquer; — **արար-**
գալիս, déployer la voile; — **դրո-**
շակ, arborer un drapeau.
րրգելիս. a. le front levé, à
 visage découvert, avec confiance.
րրգելիսութիւն. s. simplicité
 de vie.
րրգելիսութիւն. s. simplicité,
 naïveté, candeur, ingénuité, bonne
 foi; simplicité, bonhomie, niaiserie.
րրգում. s. tension, distension.
րրգութիւն. s. simplicité, clarté,
 netteté, pureté; simplicité. naï-
 veté; clarification; sérénité, temps
 serein; **արհեստական** —, noble
 simplicité.
րրգութի. vn. se simplifier; se
 clarifier, se filtrer; s'éclaircir, se
 purifier; s'éclaircir, devenir clair;
 devenir serein; s'étendre, se dé-
 rouler, se déployer, se démêler.
րրգութիւն. a. adv. tout sim-
 plement, tout droit.
րրգում. s. arith. simplification.
րրգումակ. s. simple, tout
 simple; s. hâtive.
րրգում. s. huilier à bec; passoire,
 couloire; filtre; — **շակ**, passe-thé.
րրգորէն. adv. simplement.
րրդէն. s. entretien, nourriture,
 subsistances, vivres; **որակ** —,
 nourriture journalière; — **ըլլալ**
թայիլ, gagner sa vie.

Պարենագրիւն . s. pension alimentaire.
 Պարէ . s. éphore.
 Պարթի . s. Parthe.
 Պարթիակայն . a. parthé.
 Պարթիս . s. natte, pailleasse.
 Պարթիկ . s. fée; ornith. mésange.
 Պարխայ . s. muraille, rempart, fortification.
 Պարծ . adv. fièrement, d'un air fier ou hautain; — շքի, marcher —, se rengorger, porter la tête haute, aller tête levée, se panader, se pavaner, se prélasser.
 Պարծանիւ . s. vanterie, jactance; gloire, orgueil, honneur; — հաճախի, se faire gloire, être fier; mettre sa gloire à, dans.
 Պարծենալ . V. Պարծիլ.
 Պարծենկոտ . V. Պարծուկ.
 Պարծենկոտութիւն . } s. vante-
 Պարծենդարութիւն . } rie.
 Պարծենցոյ . V. Պարծուկ.
 Պարծիլ . vn. se vanter de, se glorifier de, se piquer de, se faire gloire ou honneur de, se faire valoir, être glorieux, fier de, tirer vanité de, se faire un mérite d'une chose, hâbler, se prôner, se prévaloir de, être tout glorieux de, faire le fanfaron.
 Պարծուկ . a. vantard, hâbleur, glorieux, fanfaron, bravache, rodomont, sacripant, trache-montagne.
 Պարծուի . s. vanterie, jactance.
 Պարկ . s. sac, bissac, havresac, valise.
 Պարկաւոր . a. marsupial; — շ, zool. marsupiaux.
 Պարկեցի . s. bot. abricotier.
 Պարկոս . a. décent, modeste, honnête; sage, chaste, pudique, pur; sobre, modéré, tempéré, frugal.
 Պարկոսաբան . a. qui parle avec modestie, qui a un langage décent.

Պարկոսաբանութիւն . s. discours modeste, décent.
 Պարկոսաբար . adv. honnêtement, modestement, avec un extérieur décent, décemment.
 Պարկոսաբարոյ . a. modeste dans ses mœurs, décent.
 Պարկոսազիւն . a. beau et modeste, qui a l'air décent.
 Պարկոսաձողով . a. composé de personnes honnêtes.
 Պարկոսալիւն . V. Պարկոս.
 Պարկոսալիւր . a. qui a une conduite honnête, modeste.
 Պարկոսանալ . vn. être modeste, honnête ou sage, mener une vie modeste, se montrer modeste ou honnête, faire le modeste, savoir se composer, avoir ou prendre un extérieur décent; se modérer, s'abstenir, être sobre, frugal.
 Պարկոսացոյն . s. séjour des sages, monastère.
 Պարկոսատր . a. qui aime la modestie, modeste, sage.
 Պարկոսասուն . a. élevé dans la modestie, modeste, chaste, honnête, sage.
 Պարկոսացնիլ . va. rendre modeste, rendre sage ou honnête.
 Պարկոտութիւն . s. modestie, décence, maintien décent, honnêteté; chasteté, pudeur; modération, sobriété, tempérance, frugalité. [օսքաբար.
 Պարկոտութիւն . V. Պարկո-
 Պարկէն . s. tranchée, fossé.
 Պարկիկ . s. petit sac.
 Պարկուկ . s. bot. abricot.
 Պարկուն . s. bot. cosse, gousse, péricarpe, capsule.
 Պարմայիլ . va. essayer, éprouver.
 Պարմաճի . s. jeune homme.
 Պարմաճիկ . sf. jeune fille, adolescente.

արճաւ. s. beau-père de la mariée.
 արօտրի. V. Պօտրի.
 արոզ. a. s. danseur.
 արոյի. s. accent circonflexe.
 արոյր. s. tour, cercle; ronde, ondeau; spire; spirale; pompe, aste; — պատ. ասիկ, flet.
 արոն. s. baron; monsieur.
 արոնիի. s. baronnet.
 արոնուքիւն. s. baronnie.
 արոնուիի. sf. baronne.
 արուքայ. s. dossier.
 արուկածի. a. circonflexe.
 արուիի. sf. danseuse.
 արունակ. s. orbe, circuit, phère, cercle; — խօսք, périphrase, circonlocution.
 արունակածի. a. sphérique, ond.
 արունակիի. va. entourer, environner; contenir, renfermer, embrasser. [contenu.
 արունակիի. vn. être entouré ou արունակիի. } a. s. qui con-
 արունակող. } tient, contenant;
 — եւ պարունակիւալ, le conte-
 nant et le contenu.
 արունակուքիւն. s. contenu.
 արուակ. s. bot. péridion, apicule; anat. tunique; սւղեղի —, pie-mère.
 արուրածի. a. spiral.
 արուրածեակ. s. solénoïde.
 արուրի. va. entourer, environner; envelopper, couvrir, renfermer, cacher.
 արպատի. vn. être tout plein; se déchirer, crever, se rompre.
 արպատիւն. } s. l'action d'être
 արպատում. } tout plein; rup-
 արպատիւն. } ար, éclat, déchirure; fracas.
 արպի. va. décharger, évacuer, vider; décharger, faire feu.
 արպուի. vn. se vider, se dé-
 charger; être déchargé, être tiré.

Արպուս. s. évacuation.
 Արա. } s. fronde; — նի-
 Արաթի. } սիւ, fronder, lan-
 cer une fronde.
 Արաւ. s. blâme, censure, critique.
 Արաւագիր. s. libelle, pam-
 phlet; libelliste, pamphlétaire.
 Արաւաղէ. } a. qui cherche
 Արաւաղի. } à blâmer. cen-
 seur, critique, épilogueur, Zoile;
 — քալ. V. Արաւի.
 Արաւագիր. V. Արաւ; —
 դիւի, V. Արաւի.
 Արաւատր. a. qui aime à
 critiquer. [phlet.
 Արաւատեր. s. libelle, pam-
 Արաւի. va. blâmer, censu-
 rer, critiquer, épiloguer, fronder.
 Արաւիի. a. blâmable.
 Արաւիի. } V. Արաւաղէ.
 Արաւող. }
 Արաւոր. s. frondeur.
 Արաւար. s. pierre de fronde.
 Արաւարի. va. fronder, lan-
 cer des pierres avec la fronde.
 Արաւի. va. fronder, lancer
 avec la fronde; s'élaner dehors,
 sauter de.
 Արսի. s. a. Perse, Persan.
 Արսկաղէն. s. la religion des
 Perses. [sane, en persan.
 Արսկալեզու. a. en langue per-
 Արսկալան. } a. persique, per-
 Արսկալին. } san.
 Արսկահայ. s. Arménien de Perse.
 Արսկանալ. vn. imiter les
 Perses, devenir Persan.
 Արսկանան. a. qui a un nom
 Persan.
 Արսկապան. V. Ասիական.
 Արսկիւրէն. adv. en Persan; s.
 — լալ. դիւնալ, savoir bien le
 persan, être très fort dans la
 langue persane.
 Արսմայր. s. entom. la reine
 des abeilles, abeille-mère.

Պարապմեկ. a. en forme de muraille, de fortification.
 արապար. a. qui combat sur les remparts. [rale.
 Պարապարսիկ. s. machine mu-
 Պարապմեկ. s. enceinte.
 Պարապօրինիկ. s. construction d'un rempart, fortification.
 Պարապապահ. s. gardien des remparts; — ըլլալ, garder les remparts, les fortifications.
 Պարապապաս. a. entouré de murailles; s. muraille.
 արապար. } a. entouré de
 Պարապափակ. } remparts, fortifié.
 Պարապել. va. construire, élever un rempart, entourer de remparts, fortifier; couvrir comme d'un rempart, protéger, abriter, munir; séparer par un mur, séparer.
 Պարապարժ. s. muraille.
 Պարս. } s. dette; devoir; obli-
 Պարսեֆ. } gation; engagement; dette active, créance; a. redé-
 vable, responsable; coupable, condamné; autœur; débiteur; պարտքի տակ ձգել, endetter, charger de dettes, engager dans des dettes, obérer; — ի տակ մտնել — ընել, faire ou contracter des dettes, s'endetter; — ի տակ փռել être criblé de dettes; — է, il faut; իր — ը հատուցանել, payer ses dettes, s'acquitter de ses dettes; երախտագիտութեան — ն հատուցանել, acquitter la dette de la reconnaissance; — անձին համարել, s'imposer l'obligation; — եւ արժան էր il fallait; — ս է, c'est mon devoir; je le dois; V. Պարսեֆ.
 Պարապիր. s. obligatoire.
 Պարապաց. a. qui manque à son devoir.

Պարապացուրիւն. s. manque au devoir.
 Պարապուդք. s. obligation.
 Պարապակն. a. s. débiteur; redevable, obligé; coupable; — ըլլալ, être obligé.
 Պարապակուրիւն. s. devoir, obligation; — ունեկալ, avoir de l'obligation.
 Պարսեկել. V. Պարսեակել.
 Պարսեհասոյց. a. qui paye ses dettes. [ment.
 Պարսեհասութիւն. s. amortissement.
 Պարսեհանալ. a. qui connaît son devoir.
 Պարսեհանալութիւն. s. respect du devoir. [donner un —.
 Պարսեհան. s. à-compte; — ալլալ, Պարսեհարեակ. s. acte; bon.
 Պարսեպան. s. débiteur; coupable; — ըլլալ, devoir.
 Պարսեպանութիւն. s. obligation.
 Պարսեանու. s. débiteur; celui qui se charge des dettes d'autrui, répondant, garant.
 Պարսեակ. } va. laisser, ha-
 Պարսեակցել. } rasser, trop fatiguer, harceler, exténué, accabler, assommer, abattre, épuiser.
 Պարսեակալ. a. las, fatigué.
 Պարսեակցուցիչ. a. fatigant, assommant, accablant.
 Պարսեակի. vn. se laisser, se trop fatiguer, être harassé, las, fatigué, exténué.
 Պարսեակչ. V. Պարսեակցուցիչ.
 Պարսեանալ. s. accablement, abattement, exténuation.
 Պարսեակար. a. qui a rempli son devoir; — ըլլալ, remplir son devoir. [հասութիւն.
 Պարսեակարու. V. Պարսեակար.
 Պարսեակար. s. créancier.
 Պարսեակու. V. Պարսեակար-
 ինկ.
 Պարսեակար. a. s. débiteur; obli-

; coupable, condamné; — ընել, պարտարել.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

արտարել. } va. obliger.

Պարտարել. s. l'action d'être vaincu, défaite; — խոստովանել, s'avouer vaincu, céder, rendre les armes, se soumettre; — թեան մասնել, vaincre, défaire — թեան մասնուել, être vaincu, défait, perdre la bataille, avoir le dessous, être confondu.

Պարտարել V. Պարտարել.

Պարտարել s. l'action de vaincre; l'action d'être vaincu, défaite.

Պարտարելագան. a. convenable; s convenancée.

Պարտ. s. dette; devoir; obligation; engagement; Հանրային Պարտուց Վարչութիւն, Administration de la Dette Publique; անհասարակ երերուն —, dettes flottantes; հասարակուն —, dettes consolidées; V. Պարտ, Պարտականութիւն.

Պարտարել. va. enfermer de toutes parts; envelopper, environner, investir, ceindre.

Պարտարելուել. vn. être entouré, s'environner.

Պարտ. V. Պարտ.

Պարտարել. } s: biscuit, galette.

Պարտարել. } s: biscotin.

Պարտ. s. moustache.

Պարտարել. a. qui a des moustaches. [chipel.

Պարտարել. s. mer; արշի —, ar-

Պարտարել. va. creuser, caver, excaver, miner, piocher, fouiller, saper, bêcher; — սալ, faire fouiller.

Պարտարել. s. excavation, fouille, bêchement; — ներ ընել կատարել, faire des fouilles.

Պարտարելուել հուր' բոց. feu de Bengale.

Պարտարել. s. pentathle.

Պարտարել. } s. Pentecôte.

Պարտարել. } s. Pentecôte.

Պե. s. chef, commandant, maître.
Պեռնկանցի. a. d'Etat, gouvernemental.
Պեռնկայ. vn. être chef, commandant, commander à, régner sur.
Պեռնկիւ. s. commandement, domination, autorité, pouvoir, puissance; état, gouvernement, empire; — **ս.** les puissances (hiérarchie des anges).
Պեռնկեր. s. chamarrure, affublement, accoutrement.
Պեռնկերի. va. accoutrer, affubler.
Պեռնկերի. vn. s'accoutrer, s'affubler.
Պեռնկեօք. spl. crocs; moustaches.
Պեռնկաօթիկեանցի. } a. s. péri-
Պեռնկաօթիկեանցի. } patéticien.
Պեռնկ. s. ichtyol. perche.
Պեռն. a. glorieux, illustre, célèbre. brillant, éclatant, fameux, magnifique, superbe, fastueux; fier, altier, guindé; adv. fièrement; avec pompe.
Պեռնաբանցի. a. éloquent.
Պեռնաբանի. va. parler, traiter avec éloquence.
Պեռնաբանաբանցի. s. éloquence.
Պեռնազոյնս. adv. avec trop de faste; pompeusement.
Պեռնազգես. a. élégamment vêtu, élégant.
Պեռնալից. a. luxueux.
Պեռնախօս. a. éloquent; — **ըլլալ,** parler avec éloquence, avec abondance.
Պեռնախօսի. vn. parler avec éloquence ou éloquemment.
Պեռնախօսաբանցի. s. éloquence.
Պեռնախօսորէն. adv. éloquemment.
Պեռնանայ. vn. se donner de grands airs, étaler du luxe, être fier, s'enorgueillir, se glorifier, dominer; grandir, s'accroître.
Պեռնանցի. s. trait de fierté, d'or-

gueil, fierté; faste, luxe, apparat.
Պեռնապանցի. a. richement orné, fastueux, somptueux.
Պեռնաօք. f. à. magnifique, superbe. [tant, brillant.
Պեռնապայծառ. a. illustre, éclatant.
Պեռնաւեր. a. qui aime le faste, le luxe, fastueux.
Պեռնաւերաբանցի. s. amour du faste, du luxe. [lustre.
Պեռնալից. a. sérénissime, il-
Պեռնաբանցի. s. faste, luxe, pompe, apparat, magnificence, éclat; fierté, orgueil.
Պեռնաւի. sf. élégante.
Պեռնաւի. s. minér. turquoise.
Պեռնիկ. s. bot. picéæ, pin.
Պզգզիկ. a. tout petit, très petit, minuscule.
Պզգի. } a. petit, moindre; s.
Պզգիկ. } petit; — ձգել, humilier.
Պզգիկեան. vn. se rapetisser, s'apetisser, devenir plus petit, se resserrer, amoindrir; fig. s'humilier.
Պզգիկաբանցի. s. petitesse, exiguité, ténuité; apétissement, atténuation; fig. humiliation.
Պզգիկցանի. va. rendre petit, rapetisser, apétisser, atténuer, amoindrir; fig. humilier.
Պէյ. s. bey.
Պէյաբանցի. s. béilik.
Պէյ. prép. comme; **այս —** comme cela, de cette manière ou façon.
Պէյալ. a. divers, varié, différent; bizarre. de diverse couleurs; excellent. [versité.
Պէյալաբանցի. s. variété, diversité.
Պէյ. V. Պէյ. f.
Պէյ. s. besoin, nécessité, le nécessaire; usage, emploi; besoins, nécessités naturelles; **իւրեւր. prép.** pour; **ի՞նչ — ի համար,** pour quel usage? — **ի՞նչ է** il faut, il est besoin; **չի՞նչ —** ou — **չէ,** il ne

it pas, ce n'est pas nécessaire; — *ուհերուալ*, avoir besoin; — *տիտ երթալ*, j'ai besoin d'aller; *կերաց*, les besoins de la vie.
զալի. V. **Փարօելի**.
զալ. V. **Փարչի**.
զանգ. V. **Փարօանգ**.
լիլիկ. V. **Շանչան**.
լօր. V. **Քիրեղ**.
ծակ. s. entom. crabron.
հ. V. **Պարէն**.
դժ. a. impur, immonde, souillé, le, profane. abominable, exécutable; — *ընել* V. **Պղծել**.
ն. } s. zool. pinne; *ծովա-*
նայ. } *յիւ* —, pinne-marine.
նասպառ. } s. zool. pin-
նասպառեակ. } nothère.
նդ. a. ferme, solide, dur, fort; iv. fort, avec force; — *կերալ*, s'emeurer ferme, tenir ferme, se soutenir; — *սուել*, tenir ferme, tenir bon, s'attacher à.
նդգլուխ. a. s. qui a la tête dure, tête dure
նց. s. anat. aile du nez, narine.
նն. V. **Պինդ**.
իակ. a. mêlé de blanc, tacheté, madré, grivelé, ponctué; . madrure, tache.
իակածի. s. balzan.
իակացեալ. V. **Պիակ**. a.
իակեալ. a. tacheté.
իակուքիւն. } s. madrure, ta-
իակոց. } che, tacheture.
իսակ. s. bot. pistache.
իսակեցի. s. bot. pistachier.
իսակ. a. faux, impropre, abusif, abâtardi, dégénéré, bâtard; . billet; étiquette, bande.
իսակաբար. adv. abusivement, mproprement; par catachrèse; — *վարել*, abuser, faire un mauvais usage de.
իսականալ. vn. s'abâtardir, dégénérer.

Պիականուքուքիւն. s. catachrèse; — *Քրամբ*, par —.
Պիակել. va. étiqueter.
Պիակուքիւն. s. impropriété, abus; bâtardise.
Պիանալ. vn. avoir besoin de, manquer de; falloir, être nécessaire.
Պիանապէս. adv. utilement.
Պիանացնել. va. rendre utile, nécessaire.
Պիանացու. a. utile, nécessaire; *մէկուսն* — *չէ*, il ne sert à personne.
Պիանաւոր. V. **Պիանացու**.
Պիանաւորութիւն. s. utilité.
Պիանի. a. utile, profitable, nécessaire, avantageux; bon, excellent.
Պիանութիւն. s. utilité, avantage, profit; usage, emploi.
Պիասուքիւն. s. parole d'oracle, prédiction; témoignage; usage, emploi, application.
Պիասուր. V. **Պիանացու**.
Պիտիկ. a. tout petit, petiot.
Պիտյ. a. nécessaire; convenable; — *է*, il est nécessaire, il faut; il convient.
Պիտյանալ. V. **Պիանալ**.
Պիտյութիւն. V. **Պիանութիւն**.
Պիտյ. s. besoin, nécessité, le nécessaire.
Պիտու. s. bot. pin.
Պիրամիդ. s. pyramide.
Պիրի. a. tendu.
Պիրագորական. } s. pythago-
Պիրագորեան. } ricien; —
աղիւսակ, table de Pythagore.
Պիրի. } s. la pythie, pytho-
Պիրիա. } nisse.
Պիրոն. s. zool. python.
Պիրամիդ. V. **Պիրամիդ**.
Պլակինդի. V. **Պղակուրդ**.
Պլամ. V. **Մաղաս**. [peler.
Պլակել. va. écorcher, ôter la peau,

Պլորիլ. vn. se blottir.
Պլուտոնական. a. platonien.
Պլպլալ. V. Փայլիլ.
Պլպլուկ. } a. ardent, brillant.
Պլպլուց. }
Պլպուլ. V. Սոխակ.
Պլակուցն. } s. gâteau.
Պլակուցն. }
Պլակուցերագործ. s. pâtissier.
Պլակասան. s. bot. platane.
Պլատոնական. a. platonique;
 platonicien; — սէր, amour platonique. [nisme.
Պլատոնականութիւն. s. platonisme.
Պլերգ. s. paresseux, nonchalant.
Պլերգաբար. adv. avec paresse, nonchalamment.
Պլերգանալ. vn. être paresseux, nonchalant.
Պլերգութիւն. s. paresse, nonchalance.
Պլիհն. s. cuivre; — ou — դրամ, monnaie de cuivre.
Պլիւսքան. a. qui tient des propos impurs, qui se plaît à dire des ordures, des saletés, ordurier.
Պլիւսքանութիւն. s. paroles impures, ordures.
Պլիւսքործ. a. qui fait des choses honteuses, impudique, impur, sale.
Պլիւսքործութիւն. s. action honteuse, impureté, impudicité, saleté.
Պլիւսկու. V. Պլիւսքան.
Պլիւսից. a. plein d'ordure, impur, sale, obscène.
Պլիւսխառն. V. Պիղծ.
Պլիւսխոս. V. Պլիւսքան.
Պլիւսքութիւն. a. dont les lèvres sont impures, ordurier.
Պլիւսիլ. va. souiller, contaminer, salir, tacher; profaner; violer, déshonorer; avoir en dégoût, en horreur, excrécer.
Պլիւսիլ. } s. profanateur.
Պլիւսող. }

Պիղծութիւն. } s. souillure, im-
Պիղծում. } pureté, ordure,
 saleté; profanation; objet d'hor-
 reur, abomination, excrération; —
 կոտորակ, viol, violation.
Պիղծու. V. Պիղծ.
Պիղծագոյն. a. de couleur cui-
 vrée, cuivré, bronzé; s. calcédoine.
Պիղծագործ. s. ouvrier qui fa-
 çonne le cuivre, bronzeur, chan-
 dronnier; a. fait en cuivre.
Պիղծագործութիւն. s. l'art de
 travailler le cuivre, bronzerie.
Պիղծագրութիւն. s. chalcogra-
 phie. [naie de bronze.
Պիղծադրամ. s. billon, mon-
Պիղծալից. } a. plein ou mé-
Պիղծախառն. } lé de cuivre.
Պիղծակերտ. a. fait de cuivre.
Պիղծահանք. s. mine de cuivre.
Պիղծածոյլ. a. en cuivre mas-
 sif, tout en cuivre.
Պիղծայից. a. cuivreux.
Պիղծան. s. bronze.
Պիղծանալ. vn. devenir du cui-
 vre, se cuivrer, se bronzer.
Պիղծանիւղ. a. qui a un verrou
 en cuivre.
Պիղծասպաս. a. couvert de cuivre.
Պիղծաքար. s. minér. chalcite.
Պիղծեայ. a. de cuivre.
Պիղծեկ. va. cuivrer, bronzer.
Պիղծեղէն. } a. de cuivre, fait
Պիղծի. } de cuivre; — գ, s.
 vases, ustensiles en cuivre.
Պիղղ. s. œuf clair.
Պիղղի. s. bot. poivre; համե-
 սել — ուլ, poivrer. [poivre.
Պիղղիականում. a. qui a le goût de
Պիղղիական. s. poivrière.
Պիղղիեղենի. } s. bot. poivrier.
Պիղղիի. }
Պիղղուց. a. tout plein.
Պիղղալ. V. Պիղղակ.
Պիղղակ. a. bulle d'air ou d'eau,
 globeule, bouillon.

Պղպօղակաբեր. a. bullifere.
Պղպօղակիլ. } vn. bouillonner,
Պղպօղակայ. } former des bulles,
 se couvrir de bulles.
Պղպօղակիչ. a. s. bouillonnant.
Պղպօղակաս. a. bulleux.
Պղպօղացող. V. **Պղպօղակիչ.**
Պղպօղացում. } s. bouillonné-
Պղպօղում. } ment.
Պղպօղուն. s. bouillonnant.
Պղտոր. } a. trouble, qui
Պղտորական. } n'est pas clair,
 brouillé; bourbeux.
Պղտորել. va. troubler, rendre
 trouble, brouiller; fig. troubler,
 brouiller, agiter, causer du trouble.
Պղտորիլ. vn. se troubler, deve-
 nir trouble; fig. se troubler, se
 brouiller; *կը պղտորի երկինքը*,
 le ciel se brouille.
Պղտորութիւն. } s. trouble,
Պղտորում. } brouillerie;
 trouble, agitation d'esprit.
Պննիկ. s. cheville du pied, pied;
 — *սխտորի*, gousse ou tête d'ail.
Պնկել. V. **Փնկելիլ.**
Պնկնաւոր. a. qui descend jus-
 qu'aux pieds, jusqu'aux talons;
 s. toge, soutane.
Պննազարդ. a. paré, pomponné.
Պննազարդել. V. **Պննել.**
Պննազարդիլ. V. **Պննազարդ.**
Պննայօրէն. V. **Պննազարդ.**
Պննանք. s. parure recherchée,
 coquetterie.
Պննապանոյն. V. **Պննազարդ.**
Պննապայծառ. a. d'une pa-
 rure éclatante.
Պննատր. a. qui aime la pa-
 rure, la toilette, pimpant, co-
 quet, élégant; — *ըլալ*, faire le
 pimpant, le coquet, la pimpante,
 la coquette. [coquetterie.
Պննատրութիւն. s. élégance,
Պննատրութիւն. sf. élégante.
Պննել. va. parer, orner avec re-

cherche, attifer, pomponner, en-
 joliver, embellir.
Պննիլ. vn. se parer avec re-
 cherche et coquetterie, se pom-
 ponner, s'attifer, se requinquer.
Պննող. a. s. coquet, coquette,
 élégant, pimpant.
Պննութիւն. } V. **Պննանք.**
Պննում. }
Պննուիլ. V. **Պննիլ.**
Պնպնալ. vn. bouillonner.
Պնռական. a. intrigant.
Պնռակելիլ. vn. intriguer.
Պնռակ. s. plat; jatte, sébile.
Պնռակալէգ. s. pique-assiette.
Պնռակածել. a. en forme de plat.
Պնռականքի. s. la vaisselle.
Պնռակիւ. s. tablette; impr. galée.
Պնդազուլի. V. **Պնդազուլի.**
Պնդազոյն. a. très solide; — ou
 — *կերպով*; adv. fort, fortement,
 avec force, avec vigueur; cons-
 tamment, instamment
Պնդադեսպան. s. estafette.
Պնդակազմ. a. fort, robuste,
 brave, courageux; fort, solide.
Պնդակազմել. va. fortifier, en-
 courager. [fermeté, solidité.
Պնդակազմութիւն. s. force,
Պնդակապ. a. fortement lié,
 bien attaché.
Պնդածիգ. a. qui tire fort l'arc.
Պնդանալ. vn. s'affermir, se
 durcir, se consolider; *փորը* —,
 se constiper, être constipé.
Պնդապէս. V. **Պնդազոյն.** adv.
Պնդասիր. a. qui a le cœur
 ferme, courageux; — *ջախու-*
թիւն, intrépide. [courage.
Պնդատրութիւն. s. fermeté,
Պնդացնել. va. affermir, durcir;
 — *որովայնը փորը*, constiper.
Պնդացալցիլ. a. astringent; *փորը*
 —, constipant.
Պնդել. va. insister, persister,
 s'obstiner, prétendre.

Պնդրութիւն. s. affermissement, consistance, solidité, fixité, dureté; fermeté, constance; force, vigueur; effort soutenu, soin, sollicitude; — *փորձ' սրովայնի*, constipation; *փուժոյ — թեամբ*, avec tant de soin, avec empressement, sérieusement. [sollicitude.
Պնդում. s. persistance, insistance, **Պնչախոս**. s. tabac à priser.
Պնչառ. a. le nez coupé, sans nez.
Պոնիլ. } vn. fixer ses regards
Պոնրիլ. } sur, arrêter ses yeux
Պոնուլ. } sur, regarder fixement ou attentivement, contempler; *պռնցեալ նայիլ*, regarder fixement, avoir les yeux collés sur, avaler des yeux.
Պոուցանիլ. va. faire regarder attentivement ou fixement, fixer les regards de qn.
Պոդիպոդ. s. zool. polype.
Պոդոպաս. } s. acier.
Պոդոպասիլ. va. aciérer.
Պոդոպասիկ. a. d'acier; fig. s. acier, glaive, épée.
Պոդոսայ. s. grande rue.
Պոդպաս. V. **Պոդոպաս**.
Պոդպասեայ. a. d'acier.
Պոմպիլոս. s. pompile.
Պոյո. s. marmite.
Պոնաբարդեան. s. bonapartiste
Պոնաբարդութիւն. s. bonapartisme.
Պոչ. s. queue; membre viril.
Պոչաւոր. a. à queue, caudé.
Պոչիւն. s. beuglement.
Պոչուն. a. beuglant.
Պոպկիլ. V. **Կեղեւիլ**.
Պոպրակ. s. bot. mille-pertuis.
Պոպրոպիկ. a. accroupi; — *կե- նալ*, s'accroupir.
Պոպրոկ. s. bot. brou.
Պոսայ. vn. crier, hurler, mugir; — *կանչել*, crier.

Պոսացնիլ. va. faire crier.
Պոսոպայ. vn. s'épancher, jaillir, échapper, se décharger, donner cours, éclater.
Պոսոնիկ. a. s. fornicateur; fornicatrice, courtisane, femme de mauvaise vie, prostituée; adultère.
Պոսոկագիր. s. pornographe.
Պոսոկագրութիւն. s. porno- graphie.
Պոսոկախաւոնիլ. s. maquereau.
Պոսոկական. a. de prostituée.
Պոսոկակերպ. a. qui a l'air d'une prostituée.
Պոսոկանայ. V. **Պոսոկիլ**.
Պոսոկանոց, s. maison publique, bordel. [prostituée.
Պոսոկասպէս. adv. comme une prostituée.
Պոսոկասէր. a. qui aime les prostituées.
Պոսոկարան. V. **Պոսոկանոց**.
Պոսոկելիլ. } va. faire com-
Պոսոկեցնիլ. } mettre une for-
 nication, prostituer, livrer à la prostitution.
Պոսոկիլ. vn. commettre une fornication, forniquer, se prostituer, se livrer à la prostitution, se donner à; fig. se livrer à l'idolâtrie.
Պոսոկորդի. V. **Ենորդի**.
Պոսոկոց. V. **Պոսոկանոց**.
Պոսոկութիւն. s. fornication, prostitution; impureté.
Պոսոչիլ. vn. beugler.
Պոսոչիւն. s. beuglement.
Պոսոս. } a. plein de jac-
Պոսոսախոս. } tance, empha-
Պոսոսոդ. } tique; qui parle haut, criard, fier-à-bras, fanfa- ron; s. hâbleur.
Պոսոսաբան. s. hâbleur.
Պոսոսաբանութիւն. } s. hâb-
Պոսոսաբանութիւն. } lerie.
Պոսոչոսայ. vn. crier.
Պոսոչոսդ. a. s. crieur.

ուչամբ. s. cris, criallerie.
սազրոս. a. path. gouteux, odagre.
ար. s. cygne.
արակի. s. ragout.
արմ. s. kiosque.
արմուռ. a. à kiosque.
արոծիլ. vn. se resserrer, se apertisser par une chose astrinente.
արս. s. anat. nombril; ombilic; entre; le milieu, le centre; — *այ ծառայ*, esclave de son entre, gourmand.
արաբոյձ. a. gourmand.
արալար. s. cordon ombilical.
արակասն. } a. ombilical.
արայից. }
արապարար. a. gourmand.
արաւար. a. ombilique.
արփիւր. s. minér. porphyre.
արփիւրականութիւն. s. porphyrisation.
լուեական. a. poétique.
լուեակ. va. poétiser.
լուեակս. } s. poète.
լուեակոս. }
լուեակոսի. V. **լուեակ.**
լուեակոսութիւն. s. poésie.
լուե. s. poète.
լուկարաբնակ. a. qui habite la Bulgarie.
լուկարական. a. de Bulgarie, bulgare.
լուկարահայ. s. Arménien de la Bulgarie.
լուկարերէն. adv. en bulgare.
լուկուլ. V. **Սոխակ.**
լուկիլ. va. pousser, repousser.
լուկիկան. a. punique.
լուկրիլ. s. poupée.
լուս. s. bot. anémone; goutte; — —, goutte à goutte.
լուսականութիւն. s. bouddhisme.
լուսարդ. s. bassine.
լուսակ. s. terrine.

լուսայական. s. bouddhiste; a. bouddhique. [dhisme.
լուսայականութիւն. s. bouddhisme.
լուրակ. s. bois, bocage.
լուրն. s. tour.
լուրարդ. a. coquet.
լուրակ. s. affectation, afféterie, mignardise, minauderie, mine ou manière agaçante, airs penchés, regards agaçants, agacerie, coquetterie, recherche; galanterie; bégueulerie, humeur revêche, air dédaigneux; — *ընկ.*, V. **լուրիլ.**
լուրատր. a. qui aime la coquetterie, coquet.
լուրիլ. vn. minauder, se donner des airs penchés, avoir de l'affectation, mettre trop d'afféterie, faire la petite bouche, des mines; faire des façons, des grimaces, faire le renchéri, le dédaigneux, la bégueule; s'adoniser, être recherché dans son ajustement, se parer avec trop de soin, coquetter, être coquet, coquette, élégant, très pimpant.
լուրոյ. a. minaudier, grimacier; coquet, élégant; — *կին.* minaudière, coquette, bégueule, pim-bèche, grimacière, maniérée.
լուրոյաբար. adv. coquettement.
լուրոյութիւն. } s. coquetterie.
լուրութիւն. }
լուրիիլ. sf. coquette.
լուրուն. a. coquet.
լուկունք. sf. anat. les lèvres.
լուկուլ. V. **Դոնուրակնիւն.**
լուոյգ. s. dot. [dot.
լուուկիլ. va. doter, donner une
լուսիլ. vn. être de mauvaise humeur, faire la moue; *յոկիւրը* —, sourciller, froncer les sourcils. [cruelle.
լուսարդ. s. cruelle, femme
լուակ. s. couronne, diadème;

couronne, prix, récompense; cercle, couronnement, rebord, bord, parapet, bordure, créneau, corniche; couronnement, achèvement; épousailles, mariage, bénédiction nuptiale; — բուսոց, corolle; — սրբոց, auréole, nimbe; — ծաղկեաց, guirlande; — կուսին, chapelet; — փշե, couronne d'épines; Տիւսել — tresser une couronne; — պարծանաց փառաց, couronne d'honneur, de gloire.
Պատկադիր. a. qui met une couronne, qui couronne; qui marie.
Պատկադրութիւն. s. mariage; couronnement.
Պատկազարդ. a. orné d'une couronne, couronné.
Պատկազգեաց. a. qui porte une couronne, couronné.
Պատկալուծութիւն. V. Ամուսնալուծութիւն.
Պատկսկալ. s. bandeau royal, diadème.
Պատկսկապ. a. s. couronné; celui qui couronne. [ronne].
Պատկակիր. s. porteur de couronne.
Պատկակից. s. compagnon de couronne. [des couronnes].
Պատկահամբար. a. qui recueille.
Պատկածեւ. a. en forme de couronne, coronaire; bot. corollaire.
Պատկապանոյն. V. Պատկազարդ. [ronne].
Պատկառ. a. qui reçoit une couronne.
Պատկասէր. a. qui aime la couronne; fidèle époux ou épouse.
Պատկաւոր. a. couronné; s. prince, roi; lauréat; bachelier; — ի դպրութիւնս, bachelier ès lettres; — ի գիտութիւնս, bachelier ès sciences.
Պատկաւորիլ. V. Պատկիլ.
Պատկաւորուիլ. sf. bacheliere.
Պատկել. va. couronner, ceindre ou orner d'une couronne; marier,

administrer le sacrement de mariage; fig. couronner, achever.
Պատկիլ. vn. se marier; être couronné; fig. se couronner, s'achever.
Պատկիչ. } s. celui qui couronne,
Պատկող. } qui achève; a. qui marie, qui donne le sacrement de mariage.
Պատկութիլ. V. Պատկիլ.
Պատկում. s. mariage; couronnement; fig. couronnement, achèvement.
Պսպղալ. } vn. bouillonner.
Պսպղել. }
Պսպղում. s. bouillonnement.
Պսպղուն. a. brillant.
Պսեղ. s. pincée, prise; — մը, une prise, une pincée.
Պսեր. s. bot. fougère.
Պսրիկ. } a. tout petit.
Պսրիկ. }
Պսրիլ. vn. se promener.
Պսրակիլ. vn. faire un tour, se promener.
Պսրցնիլ. va. promener.
Պսկաբար. s. minér. stalagmite.
Պսկել. } vn. bourgeonner, bouillir.
Պսկիլ. } tonner, germer.
Պսկունք. s. tétin, mamelon; — կովու՝ սխարի, etc., tétine, pis, trayon; V. Պսակ.
Պողաբանութիւն. s. bot. carpologie.
Պողաբեր. a. qui produit des fruits, fruitier; fructueux, fertile; — ծառ, arbre fruitier, à fruit; — բլլալ. V. Պողաբերիլ.
Պողաբերիլ. } vn. fructifier, porter des fruits, rapporter, produire.
Պողաբերութիւն. s. fructification; fertilité.
Պողաբոյծ. a. qui se nourrit de fruits, carpophage, frugivore.
Պողազարդ. a. orné de fruits.

Պողազուարն. a. plein, orné de fruits.
 Պողաթափ. a. dont les fruits sont tombés, dépouillé de ses fruits.
 Պողալի. } a. plein, chargé de
 Պողալից. } fruits.
 Պողալուծ. s. levier pour porter des fruits.
 Պողախայծ. a. dont les fruits commencent à devenir mûrs.
 Պողածիք. V. Պողաքեր.
 Պողածնուրթիւն. V. Պողաքերուրթիւն.
 Պողակեր. V. Պողաքոյծ.
 Պողակիր. a. carpophore.
 Պողակն. a. qui a une tache à l'œil. [fruits, stérile.
 Պողակորոյս. a. qui a perdu ses
 Պողահասունրթիւն. s. maturité des fruits.
 Պողանոխ. V. Պողալի.
 Պողանոց. s. fruitier (endroit).
 Պողապատ. s. bot. péricarpe.
 Պողատէր. a. qui aime les fruits.
 Պողապանաւ. s. fruitier, marchand de fruits.
 Պողառու. V. Պողաքեր.
 Պողառուն. V. Պողանոց.
 Պողառուրթիւն. V. Պողաքերուրթիւն.
 Պողաւե. V. Պողալից.
 Պողաւեօյ. va. rendre fructueux, fertile.
 Պողաւեանրթիւն. s. abondance de fruits, fertilité.
 Պողաւոր. V. Պողալից.
 Պողաւորել. va. faire fructifier, rendre fructueux.
 Պողաւաղել. va. cueillir le restant des fruits, glaner.
 Պղեղ. V. Պողալից.
 Պղեղէն. s. dessert.
 Պղի. s. bot. ptélée, orme à trois feuilles; dime ecclésiastique.
 Պղիլ. va. boire; Քուղթըս կը պաղի, mon papier boit.

Պղիչ. } a. qui boit; — Քուղթ,
 Պղունց. } papier buvard.
 Պղունց. s. pincée.
 Պոսի. V. Քեկեկնի.
 Պոյս. } s. tournant d'eau, tour-
 Պոյսֆ. } billon, gouffre, abîme; promenade; — մը կատարել ընել, faire une promenade, se promener; գլխու —, vertige.
 Պոսկ. s. bourgeon; tétin, melon.
 Պոսղ. s. fruit; fig. fruit, produit, résultat, effet; le bout du doigt; — աջաց, pupille, prunelle; — սաւ՝ բերել, porter, rapporter fruit; — քաղել, cueillir du fruit; fig. retirer du fruit de, recueillir le fruit de, tirer quelque fruit de; չոր՝ կանաչ՝ հասուն՝ վաղահաս՝ փակաւ —, fruit sec, vert, mûr, précoce, pourri ou gâté.
 Պոստակ. s. vis; vrille; աները —, vis sans fin.
 Պոստակատար. a. à vis.
 Պոստել. va. tourner, faire tourner, faire pirouetter; bouleverser, renverser.
 Պոստիլ. vn. tourner, tournoyer.
 Պոստկել. V. Պոստել.
 Պոստկիլ. V. Պոստիլ.
 Պոստուն. a. ambité; — սպալի, verre —.
 Պոսիկ. V. Պոստիլ.
 Պոսոր. s. crottin de mouton.
 Պրախ. s. bot. poireau, porreau.
 Պրակ. s. fascicule, livraison; acte, action; chapitre; — թղթոյ, rame de papier; Պրակք Առաքելից, les Actes des apôtres.
 Պրակագեղ. a. embelli, entouré de bosquets, touffu.
 Պրահմականրթիւն. s. brahmanisme.
 Պրահմայ. } s. brahme, brah-
 Պրահման. } mane.

Պրահմանական. a. brahmanique; s. brahmiste. [nisme.
Պրահմանաբիւն. s. brahmanisme.
Պրահմանիկ. sf. brahmine.
Պրաւ. s. bot. poireau.
Պրաւխ. s. bot. marrube noire.
Պրեսոր. s. préteur; prétoire.
Պրեսորական. a. prétorien.
Պրեսորաբիւն. s. préture.
Պրիսն. } s. ichth. scie.
Պրիսնէ. }
Պրիսկ. s. bot. thapsie.
Պրիսմակ. s. géom. prisme.
Պրիստ. V. **Պրիսն**.
Պրծանիլ. vn. se sauver, échapper, s'échapper, s'évader; se défaire, se dérober; *Էրւթի* —, échapper de la main, des mains; *յիշողութիւն* —, échapper de la mémoire.
Պրծիլ. va. sauver.
Պրծիլ. V. **Պրծանիլ**.
Պրկիլ. va. tendre, bander, serrer, lier fortement. garrotter; étendre, allonger; *յօնքրը* —, froncer les sourcils.

Պրկիլ. vn. se tendre, être lié fortement, être garrotté; s'étendre, s'allonger.
Պրկոց. s. instrument pour tendre, pour serrer, entrave, moulinet; chevalet.
Պրկուիլ. V. **Պրկիլ**.
Պրկում. s. action de tendre, de serrer, tension.
Պրուկ. s. lambris.
Պրուկիլ. va. lambrisser.
Պրուկում. s. lambrissage.
Պրուկ. s. bot. cotylédone.
Պրոյթիլ. va. chercher, rechercher, fouiller, fureter, scruter; épouiller.
Պրոյտոյ. s. chercheur, fouilleur.
Պրոյում. s. recherche, fouille.
Պրու. s. bot. papyrus.
Պրուպուր. s. papyrus.
Պրուխայ. } a. de papyrus, de
Պրուխէն. } jonc.
Պրի. s. bot. cornouille.
Պրոն. s. étain.
Պոա. s. boa.
Պոասլ. etc. V. **Պոասլ**. etc.

Ջ tché = dj = moderne: TCH, ancien: DJ.) s. vingt-septième lettre de l'alphabet et vingt et unième des consonnes; neuf-cents, neuf-centième.
աթրնց, s. chaperon.
աղս s. cravache; nerf de bœuf.
Ջախել, V. **Ջախախել**
Ջախում, V. **Ջախախում**.
Ջախախ, a. écrasé, cassé, brisé; faible, fragile.
Ջախախանք, s. fracture, brisement, cassure, fracas.
Ջախախել, va. casser, briser, fracturer, écraser; *առքճահակով գլուխը* —, brûler la cervelle.
Ջախախիչ, a. écrasant.
Ջախախում, a. écrasé, fracturé.
Ջախախուի, vn. s'écraser, se briser, se fracturer.
Ջախախում, V. **Ջախախանք**.
Ջախ, s. flambeau, torche; lustre.
Ջահագնացուքից, } s. retraite
Ջահագնացք, } aux flambeaux, marche aux flambeaux.
Ջահագնաց, } a. qui porte un
Ջահագնացի, } flambeau.
Ջահակիր, a. s. qui porte un flambeau, une torche, lampadaire, lampadophore.
Ջահավանել, V. **Ջահաւորել**.
Ջահացնել, va. faire briller comme un flambeau.
Ջահաւոր, a. brillant, resplendissant.
Ջահաւորել, va. éclairer par des torches, illuminer.

Ջահափայլ, a. brillant comme un flambeau, flamboyant.
Ջահել, va. briller comme un flambeau, flamboyer.
Ջահընկալ, a. s. qui porte un flambeau; acolyte.
Ջահընկալութիւն, s. acolytat.
Ջաղացապան, s. meunier.
Ջաղացապանութիւն, s. état de meunier, meunerie.
Ջաղացապանի, sf. meunière.
Ջաղացք, s. moulin.
Ջաղք, s. abat, abas, brouée.
Ջամբ, s. nourriture, aliment.
Ջամբակիր, a. qui mange des choses tendres.
Ջամբել, } va. nourrir, don-
Ջամբեցնել, } ner à manger, faire manger.
Ջամբալայ, s. chambellan.
Ջամբր, s. chambre.
Ջայլ, s. foule, multitude.
Ջայլամ, } s. ornith. autruche.
Ջայլամ, }
Ջայլանք, spl. lamentations.
Ջայլել, } vn. se réunir pour dé-
Ջայլիլ, } plorer, pour pleurer.
Ջայլու, V. **Ջալու**.
Ջան, s. effort; travail; — *գեղի*, V. **Ջանալ**.
Ջանադիր, a. qui fait des efforts; — *լուսի*, tâcher, s'efforcer, faire des efforts.
Ջանակից ըլլալ, vn. tâcher, travailler ensemble.
Ջանահետք ըլլալ, vn. s'efforcer, faire des efforts, tous ses

efforts, de grands efforts, s'épuiser en efforts.
Ջանալ. vn. tâcher de, s'efforcer de, s'étudier, chercher à, essayer, faire son possible; se donner de la peine, travailler.
Ջանասուր. a. dilligent, appliqué; laborieux, assidu, actif.
Ջանասիրութիւն. s. diligence, application, effort, assiduite.
Ջանացնել. va. forcer, contraindre, activer.
Ջանացող. V. **Ջանադիր**.
Ջանգ. a. maladif; idiot, imbécile.
Ջանօրի. s. batiste.
Ջանի. V. **Ջան**.
Ջազուռ. a. vif, alerte, gaillard.
Ջառագով. a. s. apologiste, défenseur; — *ըլլալ հանդիսանալ*, V. **Ջառագովել**.
Ջառագովել. va. défendre, soutenir. plaider, excuser, justifier; *հնքդիքը* —, se défendre, se justifier, s'excuser, plaider pour soi-même. [tifable].
Ջառագովելի. a. excusable, just.
Ջառագովութիւն. s. défense, apologie, excuse, justification, plaidoirie.
Ջասուկ. s. devineresse, enchanteresse; mégère. [sacre].
Ջարդ. s. tuerie, boucherie, massacre.
Ջարդել. va. tailler, mettre en pièces, en morceaux, briser, rompre; défaire, exterminer, massacrer; *խոշոր խոշոր մեծ մեծ* —, trancher du grand seigneur, hâbler.
Ջարդոց. s. défaite; découpoir.
Ջարդուբար. } a. écrasé, bro-
Ջարդուփոռ. } ye, brisé, en mille morceaux.
Ջեւանի. V. **Ջեւնուլ**.
Ջեւացնել. V. **Ջեւուցանել**.
Ջեւնուլ. vn. se chauffer, s'échauffer.

Ջեւոց. s. étuve.
Ջեւուս. s. échauffement, chaleur, ardeur.
Ջեւուցանել. va. chauffer, échauffer; — *սնկողիքը*, bassiner.
Ջեւուցիկ. s. chaufferet.
Ջեւուցիչ. a. calorifique; échauffant; s. chauffeur; bouilloire, coquemar.
Ջեւուցում. s. chauffage.
Ջեր. s. temps serein, beau temps; chaleur; calorique; a. chaud; serein, beau, clair.
Ջերանց. V. **Ջերոց**.
Ջերաչափ. s. calorimètre.
Ջերաջերս. V. **Ջերաջերս**; — *ընդերքը*, entrailles qui palpitent encore; — *սրբւն*, sang fumant. [doux].
Ջերիկ. a. chaud; serein, calme,
Ջերմ. a. chaud; chaleureux, ardent, passionné, affectionné; serein, calme; s. chaud. chaleur; méd. fièvre; *զիս — բռնեց*, la fièvre m'a pris; — *ը կտրել*, couper la fièvre; V. **Ջերմ**; *օդը — է*, il fait chaud.
Ջերմաբաշխ. a. s. calorifère.
Ջերմաբեր. s. calorifère.
Ջերմագին. a. chaud, chaleureux; — *կերպով*, chaleureusement.
Ջերմագոյ. s. calorie.
Ջերմագոյն. a. très chaud; chaleureux, ardent, fervent; adv. chaleureusement, ardemment, avec ardeur.
Ջերմագուր. V. **Ծորովագուր**.
Ջերմադէ. s. thermoscope.
Ջերմախան. a. chaud.
Ջերմախան. a. chaud.
Ջերմալիծ. a. brûlant, ardent; — *ընել*, brûler.
Ջերմահոս. a. chaud.
Ջերմածայն. a. d'une voix tendre, affectueuse. [norragie].
Ջերմաժգուրութիւն. s. méd. blen-

բնային. V. Ջերմից.
 բնանալ. V. Ցափնալ.
 բնանդամ. a. qui a les mem-
 es chaud, ardent, vif.
 բնանոց. V. Ջերոց.
 բնաչափ. s. thermomètre;
 տիւրամասն —, thermomètre
 centigrade; — ը բարձրացաւ՝ առ-
 լանն սը իջաւ, le — est monté,
 descendu d'un degré; — ն
 այէն մի աստիճան վարճ վեր է,
 — marque un degré au-des-
 us, au-dessus de zéro.
 բնաչափական. s. thermo-
 étrique.
 բնապէս. adv. chaleureuse-
 ment, chaudement.
 բնաջերմ. a. très chaud; ar-
 dent, brûlant, fumant; chaleu-
 reux, plein de chaleur; passion-
 né, tendre, affectueux; adv. chau-
 dement, tout chaud; chaleureu-
 sement, ardemment, tendrement.
 բնաջուրք. s. eaux thermales,
 thermes.
 բնասեցնակ. } s'étuve, chauff
 բնարան. } foir.
 բնասուն. V. Ջերոց.
 բնարգել. s. écran.
 բնադոյց. s. thermoscope.
 բնիլեկտրական. a. thermo-
 lectrique.
 բնեւանդ. a. chaud, ardent;
 fervent, dévot.
 բնեւանդաբար. adv. dévo-
 tement, avec ferveur.
 բնեւանդութիւն. s. chaleur,
 ardeur; dévotion.
 բնեւանդորէն. V. Ջերմե-
 ւանդաբար. [fiévreux.
 բերքնկալ. a. qui a la fièvre,
 բրնիլ. a. s. chaud; mets chaud.
 բրնիւն. a. chaud.
 բրնկային. a. thermal; — կա-
 ան, station — e.
 բրնկաջուր. s. eau thermale.

Ջերմ. s. fièvre; chaleur; V.
 Ջերմ.
 Ջերմնակալ. V. Ջերմեցնկալ.
 Ջերմնակամ. a. fébrile.
 Ջերմնահալած. a. fébrifuge.
 Ջերմեցնակ. a. tendre, affectueux.
 Ջերմեցնկալ. } V. Ջերմեցնկալ.
 Ջերմնա. }
 Ջերմա. }
 Ջերմայժ. s. calorie.
 Ջերմային. V. Ջերմապէս.
 Ջերմոց. s. poêle.
 Ջերմութիւն. s. chaleur; calo-
 rique; ardeur de la fièvre, fièvre;
 échauffement; température; Թա-
 զուէ՛ն շառաղպիթիւն՝ տես-
 կաբար —, chaleur latente, ra-
 yonnante, spécifique.
 Ջերմուիք. V. Ջերմաջուրք;
 շերմուկերն երթալ, aller aux
 eaux.
 Ջերմոյի. s. punch.
 Ջերմորէն. V. Ջերմապէս
 Ջերմ. a. chaud.
 Ջերոց. s. serre.
 Ջիլ. } s. anat. nerf;
 Ջիդ. } nerf, force, vigueur; fouet.
 Ջիւն. s. bâton, verge, baguette.
 Ջիւն. a. propre, pur, net, clair, poli.
 Ջլախ. s. méd. névrose.
 Ջլախականութիւն. s. méd.
 névrosité.
 Ջլախաւոր. s. névrosé.
 Ջլախաւորութիւն. s. méd.
 neurasthénie, névrosthénie.
 Ջլախութիւն. s. méd. névrose.
 Ջլածիդ. a. convulsif, convulsi-
 onnaire; — ըլալ, avoir les nerfs
 tendus.
 Ջլապիդ. a. nerveux; — առնել,
 fortifier les nerfs, donner du
 nerf.
 Ջլաս. a. énérvé. [les nerfs.
 Ջլասել. va. énérvé, donner sur
 Ջլասիլ. vn. s'énérvé.
 Ջլասիլ. a. énérvant.

Հլանուրիւն. } s. énervement,
Հլանում. } énervation.
Հլացաւ. V. **Հլացաւ.**
Հլացցի. va. donner du nerf,
 fortifier.
Հլուս. V. **Հլուս.**
Հկարանուրիւն. s. névrologie.
Հկարուրիւն. s. méd. névrose.
Հկարգիւն. a. s. excitation des
 nerfs; qui excite les nerfs.
Հկարգեալ. a. excité par les
 nerfs. [les nerfs.
Հկարգի. vn. être excité par
Հկարգուրիւն. s. excitation
 des nerfs.
Հկարուրիւն. s. névrographie.
Հկարել. s. zool. névroptère.
Հկախս. a. bot. plantain.
Հկախ. s. méd. névrose.
Հկախածէ. a. nerveux.
Հկածաբար. adv. convulsive-
 ment.
Հկածի. va. crispé.
Հկածոս. a. spasmodique.
Հկածուրիւն. } s. path. con-
Հկածուրիւն. } vulsion, spas-
Հկածուր. } me.
Հկածուր. }
Հկածորէն. adv. convulsivement.
Հկայից. a. nerveux; — *հրու-*
թիւն, système —; — *մարդ*, neu-
 rathénique.
Հկացաւ. } s. méd. né-
Հկացաւուրիւն. } vralgie.
Հկեայ. a. de nerf.
Հկոս. V. **Հկուս.**
Հկոսուրիւն. s. nervosité.
Հկուս. a. nerveux.
Հկուր. s. mus. cinnor, kinnor.
Հկուրակ. s. sandaraque; vernis.
Հկուրակի. va. vernir.
Հկուրահար. } s. qui joue de cin-
Հկուրահար. } nor ou kinnor.
Հկի. va. cingler, donner des
 coups de verges. frapper de verges.
Հկոց. s. torchon, frottoir; ce-
 lui qui nettoie.

Հկոցի. va. nettoyer essuyer; ef-
 facer rayer, raturer; abolir,
 annuler, casser, abroger, sup-
 primer; détruire, extirper, ex-
 terminer; *հաշիւք* —, résilier.
Հկոցի. s. celui qui efface; exter-
 minateur.
Հկոց. s. torchon; fig. purifi-
 cation; guérison.
Հկոում. s. action d'effacer, ef-
 facure, rature; abolissement, a-
 brogation, cassation, suppres-
 sion; extermination, extirpation,
 extinction; — *հաշիւք*, résiliation.
Հկոբ. s. troupe, troupeau, bande,
 groupe.
Հկոբել. va. réunir en troupe,
 attrouper, rassembler, réunir.
Հկոբի. vn. s'attrouper, se ras-
 sembler, se réunir.
Հկո. V. **Հից.**
Հկո. V. **Հկոբ.**
Հկոս. s. bataillon.
Հկոսապետ. s. chef de bataillon.
Հկոխ. s. opopanax.
Հկո. a. grand; s. grand, gros bonnet.
Հկո. s. bot. talle.
Հկոյանայ. vn. être branchu,
 croître, pousser.
Հկոյան. V. **Հկոյան.**
Հկոբակ. s. zool. bruche.
Հկոբակ. } s. muletier.
Հկոբես. }
Հկոբ. s. zool. mulet; *մասակ* —,
 mule.
Հկոբակ. s. violon; *Բաւ* —, vio-
 loncelle; — *Հարկանել* ou *հար-*
իել, jouer du violon.
Հկոբակածու. } s. violoniste.
Հկոբակահար. }
Հկոյակ. V. **Մասայանի.**
Հկոյակ. V. **Հոյգ.** a. s.; — *ի*,
 une paire.
Հկոյակ. V. **Հոյգ.** s.
Հկուր. s. eau; jus; a. liquide,
 aqueux; — *Հարկել*, puiser de l'eau;

Ջրախուզութիւն. V. **Ջրադի-
սոսութիւն**. [dophobia.
Ջրախուսութիւն s. méd. hy-
Ջրածին. a. V. **Ջրածնային**;
 s. chim. hydrogène.
Ջրածնախառն. } a. hydrogéné.
Ջրածնիւթ. }
Ջրածնային. a. né de l'eau,
 aquatique.
Ջրական. V. **Ջրային**.
Ջրակիր. V. **Ջրկիր**.
Ջրակօրն. V. **Ջրակօսոց**.
Ջրակօսական. a. hydrostatique.
Ջրակօսորդ. } s. balance hydros-
Ջրակօսոց. } tatique.
Ջրակուսութիւն. s. hydrosta-
 tique. [mare.
Ջրակոյս. s. amas ou flaque d'eau,
Ջրակուսակ. a. gonflé d'eau,
 grossi par l'eau.
Ջրակօցար. s. zool. bécassine.
Ջրահան. V. **Ջրհան**.
Ջրահեղեղ. V. **Ջրհեղեղ**.
Ջրահեղձ. } a. noyé; — **ընեւ**,
Ջրահեղձոյց. } noyer, faire pé-
 rir dans l'eau; — **ըլլալ**, se no-
 yer, périr dans l'eau. [բէ.
Ջրահմայութիւն. V. **Ջուրու-**
Ջրահոս. a. qui verse de l'eau,
 qui répand ses eaux.
Ջրադոց s. moulin à eau.
Ջրադոցայան. s. meunier.
Ջրադուխ. s. zool. loutre.
Ջրահնիք. spl. infusoires.
Ջրահած. a. couvert d'eau.
Ջրահաճում. s. bot. algue.
Ջրահմն. s. pot à eau; jarre.
Ջրահարց. } s. prairie humide,
Ջրահարգ. } marécageuse.
Ջրահար. s. citerne, réservoir
 d'eau.
Ջրայարկ. a. couvert d'eau,
Ջրայեղ. a. plein d'eau.
Ջրային. a. aqueux, aquatique.
Ջրայոյց. a. qui cherche dans
 l'eau, barboteur.

Ջրայուզել. va. barboter.
Ջրանալ. vn. se liquéfier.
Ջրահերկ. } s. aquarelle.
Ջրահար. }
Ջրահարիչ. s. aquarelliste.
Ջրանոց. s. bassin, réservoir
 d'eau; étang, marais.
Ջրանց. s. canal, chenal.
Ջրանցափոխութիւն s. canalisa-
 tion.
Ջրանցիկ. } s. canal, manche.
Ջրանցի. }
Ջրածեղջ. V. **Ջրածոյց**.
Ջրածոյի. s. vapeur d'eau.
Ջրաչափ. s. hydromètre; compteur.
Ջրաչափութիւն. s. hydrométrie.
Ջրապատ. a. environné ou cou-
 vert d'eau.
Ջրապար. s. phys. ludion.
Ջրառատ. a. abondant en eau.
Ջրատէր. a. qui aime l'eau, a-
 quatique.
Ջրասոյց. a. plongé dans l'eau,
 immergé; qui se plonge dans
 l'eau; submersible; — **ընեւ**, plon-
 ger dans l'eau, submerger; —
ըլլալ, se plonger dans l'eau, être
 submergé, s'immerger.
Ջրասուզակ. a. s. qui se plonge
 dans l'eau, plongeur.
Ջրասուն. a. qui se nourrit d'eau,
 dans l'eau, qui croît dans l'eau ou
 sur les bords de l'eau, aquatique.
Ջրափախ. a. méd. hydrophobe.
Ջրափախութիւն. s. méd. hydro-
 phobie.
Ջրատ. a. s. chim. hydrate.
Ջրատեսիլ. a. semblable à de l'eau.
Ջրասոսութիւն. s. manque d'eau.
Ջրարան. s. aquarium.
Ջրարբ. a. buveur d'eau; s. V.
Ջրարբի.
Ջրարբի. a. arrosé d'eau, humide;
 qui aime l'eau, qui croît dans
 l'eau, aquatique; perméable, spon-
 gieux.

Ջրարբուքիւն. V. **Ջրբազու-
քիւն.**
Ջրարբ. a. abreuvoir, piscine.
Ջրարգիլ s. flotteur, barrage.
Ջրացայտ. s. jaillissement, jet
 d'eau. [s. pompe.
Ջրացան. a. qui répand de l'eau;
Ջրացանութիւն. s. action de
 répandre de l'eau, affusion.
Ջրացիւր. a. qui répand de l'eau.
Ջրուտ. a. aqueux; V. **Ջրկիւր.**
Ջրբեր. V. **Ջրկիւր.** [bassin.
Ջրբուղիս. s. fontaine; jet d'eau,
Ջրբոզ. } a. hydromaque.
Ջրգողիւ. }
Ջրգողիւ. vn. être hydromaque.
Ջրգողութիւն. s. méd. hydromanie.
Ջրդեղ. s. trempe; vernis.
Ջրդեղել. va. tremper du fer,
 acérer; vernir.
Ջրդեղում. s. trempe; vernissage.
Ջրել. va. détruire, effacer; ar-
 roser, abreuver, irriguer.
Ջրեղէն. a. d'eau, aqueux.
Ջրեկ. a. cuit dans l'eau ou à l'eau.
Ջրեկաց. s. bain-marie.
Ջրէջ. s. conduit d'eau, rigole.
Ջրբազու. s. buveur d'eau.
Ջրբազութիւն. s. action de boire
 de l'eau; usage de l'eau pour
 boisson.
Ջրբազիւ. vn. lâcher de l'eau;
 fig. être en âge de puberté,
 entrer en âge viril, dans l'âge
 de puberté, dans l'adolescence,
 être pubère ou nubile.
Ջրծողիւ. V. **Ջրծող.**
Ջրի. a. aqueux, liquide.
Ջրիկ. s. un peu d'eau.
Ջրիմուռ. s. bot. algue.
Ջրխնդիւր. a. qui demande de
 l'eau.
Ջրխոտ. s. zool. albatros.
Ջրխոտ. V. **Ջրխոտ.**
Ջրկայ. } s. étang, mare.
Ջրկայք. }

Ջրկիւր. s. porteur d'eau.
Ջրկոյտ. V. **Ջրկոյտ.**
Ջրկոտ. } s. bot. cresson de
Ջրկոտիւ. } fontaine.
Ջրհան. a. s. celui qui puise de
 l'eau; pompe (machine); **Ջրհան**
չիլի —, pompe aspirante, fou-
 lante ou à compression.
Ջրհանազար. s. pompier.
Ջրհանապար. } va. pomper.
Ջրհանել. }
Ջրհանիւր. s. pompier.
Ջրհեղեղ. s. déluge.
Ջրհեղեղային. } a. diluvien.
Ջրհեղեղեան. }
Ջրհոս. s. verseau; bonde.
Ջրհոր. s. puits.
Ջրխել. va. plonger dans l'eau,
 submerger.
Ջրխիւ. vn. se plonger dans
 l'eau, être submergé; — **շուտ**,
 sombrer, couler bas.
Ջրմայր. a. qui mendie ou de-
 mande de l'eau. [queduc.
Ջրմուղ. s. conduit d'eau, a-
Ջրծող. } s. bassin, citerne, ré-
Ջրծող. } seroir.
Ջրուն. V. **Շնորհ,**
Ջրոզ. a. inondé.
Ջրոս. a. aqueux; juteux.
Ջրորան. s. gouttière.
Ջրուղի. s. aqueduc.
Ջրուտ. s. qui puise de l'eau;
 porteur d'eau.
Ջրջուր. a. aqueux, juteux.
Ջրկայք. s. urine. [քիւն.
Ջրկայքիւր. V. **Ջրկայքիւր-**
Ջրկայք. s. cascade.
Ջրուս. s. cabinet d'aisances.
Ջրկայք. s. changement d'eau ou
 de climat. [avec la bouche.
Ջրկայք. va. arroser, humecter
Ջրկայք. s. chéneau.
Ջրոս. s. zool. hydre.
Ջրորհիւ. } s. bénédiction
Ջրորհիւր. } de l'eau.

Ռ

Ռ (ra = R.) s. vingt-huitième lettre de l'alphabet et vingt-deuxième des consonnes; mille, millième.
Ռաբբի s. rabbin.
Ռաբունական a. rabbinique.
Ռաբունապետ s. grand rabbin.
Ռաբունի V. **Ռաբբի**.
Ռազմ. s. rang, ligne, ordre de bataille.
Ռազմագետ s. stratéguiste.
Ռազմագիտական a. stratéguique.
Ռազմագիտութիւն s. stratéguie.
Ռազմագիտորէն adv. stratéguiquement. [taille.
Ռազմադառ s. champ de bataille.
Ռազմական a. stratéguique.
Ռազմամարդ } s. manoeuvre.
Ռազմամարզանք } vres.
Ռազմակրթանք }
Ռազմամթեր s. munitions de guerre.
Ռազմամոլ a. qui a la manie de guerroyer, guerroyeur.
Ռազմամուտ a. habitué à la bataille.
Ռազմային a. de guerre.
Ռազմանիւթ } s. munition.
Ռազմապիտոյք }
Ռազմափորձ s. manoeuvre.
Ռազմիկ V. **Պատերազմական**.
Ռակայ s. sot, fou.
Ռահ V. **Հանապարհ**.
Ռահահորդ s. pionnier.
Ռահան s. bot. basilic.
Ռահափակ s. barricade.
Ռահափակել va. barricader.

Ռահիլրայ s. cantonnier; V. **Ռադեցոյց**.
Ռամ. s. V. **Ռամիկ** s.
Ռամիկ a. vulgaire, plébéien, populaire, commun; s. le vulgaire, le bas peuple, la plèbe; **ազտ** — Ն, le vulgaire ignorant.
Ռամիկապա a. vulgaire, bas, vil, servile. [pulaire.
Ռամկական a. vulgaire, populaire.
Ռամկապետ s. démocrate.
Ռամկապետաբար adv. démocratiquement. [tique.
Ռամկապետական a. démocrate.
Ռամկապետութիւն s. démocratie.
Ռամկավար s. démagogue.
Ռամկավարական a. démagogique, démocratique.
Ռամկավարութիւն s. démagogie.
Ռամկուրթիւն s. vulgarité.
Ռամկորէն adv. vulgairement, d'une manière vulgaire; en langue vulgaire; s. langue vulgaire.
Ռայք s. pompe, luxe.
Ռեհան V. **Ռահան**.
Ռե V. **Ռեթիւն**.
Ռեհական a. résineux.
Ռեթիւն s. résine, cédrie; — **կրնայ**, baume de vie.
Ռեթիւնական a. résineux.
Ռեհաթեր a. résineux.
Ռեհնայիթ s. colophane.
Ռեհնային a. résineux.
Ռէզ. s. crotte des moutons et des bœufs.
Ռժուրթիւն V. **Ռոսուրթիւն**.

ԵՍ. a. parcimonieux, trop économe, chiche.

բաղ. s. obus.

բաղած. s. bombardier.

բաղածել. va. bombarder.

բաղածուրիւն. s. bombardement.

բաղածում. s. bombardement.

բաղաց. s. obusier.

բահարել. V. Ռմբակոծել.

բահարում. V. Ռմբակոծում.

բաձիգ. s. grenadier.

Բաձգութիւն. s. bombardement. [baliste.

Բաքար. s. pierre à baliste;

Բրնկէց. s. bombarde.

Բրիկ. s. obus.

Բրկասանդ. s. obusier.

Իգախօս. s. nasillard, nasilleur.

Իգախօսել. vn. nasiller, nasillonner.

Եզակալ. s. serre-nez.

Իգական. a. nasal, nasillard.

Եզածայն. a. nasillard.

Եզածայնել. vn. nasiller.

Եզային. V. Ռնգական.

Եզալարի. vn. flairer, sentir.

Եզեղջիւր. s. zool. rhinocéros.

Եզուճ. spl. narines.

Ետեցալ. vn. être ou devenir parcimonieux, chiche.

Ետրիւն. s. parcimonie, élargre sordide lésine.

Ոնիկ. s. appointements, saire, solde, gages, paye, traitement, pension; [larié.

Ոնկակեր. a. pensionnaire, sa-

Ռոռնութիւն. s. naïveté, ingénuité, candeur.

Ռումանեայ. s. Arménien de Roumanie.

Ռումր. s. boulet, grenade; — արձակել, lancer des boulets.

Ռոնգ. s. narine.

Ռուիւնա. V. Ռոցնա.

Ռուսաբնակ. a. qui habite la Russie.

Ռուսախօս. a. qui parle le russe.

Ռուսական. a. russe.

Ռուսահանդ. a. agréable aux Russes ou à la Russie.

Ռուսահայ. s. Arménien de la Russie; a. Arménien de Russie; — գրականութիւն, littérature arménienne de Russie.

Ռուսակառակ. s. sujet russe.

Ռուսակառակութիւն. s. sujétion russe.

Ռուսանալ. vn. devenir russe, se russifier.

Ռուսասեր. a. s. dévoué à la Russie.

Ռուսատէր. s. russophile.

Ռուսասիրութիւն. s. russophilie.

Ռուսատեց. a. qui hait les Russes, russophobe.

Ռուսացում. s. russification.

Ռուսացնել. va. russifier.

Ռուսաբնակ. a. habitant de la Russie.

Ռուփ. s. rob.

Ռում. s. rhum.

Ռոցնա. s. minér. pyrite, marcassite.

U

U (sé = S.) s. vingt-neuvième lettre de l'alphabet et vingt-troisième des consonnes; deux mille, deux-millième.

Սա. pron. ce, cet, cette, ceci, celui ci, celle-ci; — է, c'est lui.

Սաքա. a. vieux, vieillard.

Սաքոկ s. treillis.

Սաքաւոժք. s. sabaoth.

Սաքեկ. s. bot. sorte de prunellier

Սաքեակն. a. sabéen.

Սաքեակնութիւն. } s. sabéisme.

Սաքեօքիւն.

Սազ. s. zool. oie; *արա* —, jars; *չազ* —, oison; — *ը կը շէէ*, l'oie siffle, criaïlle.

Սազաքաք. V. **Սազախոս.**

Սազախոս. s. bot. ansérine.

Սազարած. s. gardeur d'oies.

Սազափետուր գրիչ. s. plume d'oie.

Սադայեկ. V. **Սասսնայ.**

Սադայեկական. a. satanique.

Սադուկեցի. s. saducéen.

Սազումբ. s. instigation, suggestion, suscitation, excitation, conseil, sollicitation, persuasion.

Սադրել. va. instiguer, mettre dans l'esprit, suggérer, insinuer, inspirer, conseiller, persuader, susciter, exciter, pousser.

Սաք. s. ambre jaune, succin, carabé.

Սաքսկան. a. chim. succinique.

Սաքնուկ. V. **Սպունգ.**

Սալ. s. enclume.

Սալածածկ. a. dallé.

Սալամ. V. **Սալամք.**

Սալամաճղր. V. **Սաղամաճղր.**

Սալամք. s. ornith. francolin.

Սալայասակ. a. pavé, dallé; s. pavé. [durcir.

Սալանայ. vn. se durcir, s'en-

Սալաքիւր. V. **Գարաքիւր.**

Սալամաքակ. s. coursier.

Սալար. s. officier.

Սալարիլ. vn. se cacher.

Սալարկ. a. s. pavage, dallage pavé.

Սալարկել. va. paver, daller.

Սալարկիչ. s. paveur, dalleur.

Սալարկում. s. pavage, carrelage, dallage.

Սալաքաւ. s. dalle.

Սալաքարել. va. daller.

Սալար. s. bot. prune; *վալթ* —, prunelle; *չար* —, pruneau.

Սալորեցի. } s. bot. prunier.

Սալարի. }

Սակ. s. compte, nombre, mesure; condition, position, état, manière; ordre; droit, taux, impôt, imposition; contrat, convention.

Սակագից. s. tarif, taxe.

Սակամոնի. s. bot. scammonée.

Սակայն. conj. mais, cependant, pourtant, toutefois, d'ailleurs, du reste, au reste.

Սակառ. } s. panier, cabas,

Սակառի. } corbeille, banne.

Սակառեակ. s. banneau, bannette.

Սակարան. s. la Bourse.
Սակարանական. a. de Bourse.
Սակարկել. va. marchander, convenir d'un prix.
Սակարկող. s. marchandeur.
Սակարկութիւն. s. marché, marchandage.
Սակացոյց. s. tarif.
Սակաւ. a. peu considerable, peu nombreux, modique, exigu; adv. peu; առ — —, — —, peu à peu, petit à petit; — *իմ*, առ — *մի*, peu, un peu, pas beaucoup, naguère; *յիւ սակաւուց*, dans peu, sous peu, un peu après; — *մի իւր*, un peu d'huile; *սակաւուք շատանալ*, se contenter de peu, vivre de peu; — *իրբք*, rarement.
Սակաւարան. a. qui parle peu, concis dans son langage, sobre d'expressions, bref.
Սակաւարանութիւն. s. brièveté de langage, concision.
Սակաւաբեր. a. moins productif.
Սակաւազէս a. qui a peu de savoir. [bon marché.
Սակաւազիւն. a. de peu de prix,
Սակաւազիւս. a. rare.
Սակաւազիւ. V. Ա. ժամ.
Սակաւազոյն. a. moindre; adv. bien moins.
Սակաւազութ. a. qui a peu de pitié, avare de tendresse.
Սակաւազաւակ. a. qui a peu d'enfants. [force.
Սակաւագոր. a. qui a peu de
Սակաւաբերք. a. qui a peu de feuilles.
Սակաւաբիւ. a. peu nombreux, en petit nombre.
Սակաւաբուրիւն. s. le petit nombre.
Սակաւաժամանակեայ. } a. de
Սակաւաժամանակեան. } peu de temps, de courte durée.

Սակաւախօս. V. Սակաւաբան;
 — *ըլլալ*, parler peu, ménager ses paroles.
Սակաւածաճօք. a. peu connu.
Սակաւակեաց. a. qui vit peu; — *ըլլալ*, vivre peu, avoir la vie courte. [frugal, sobre.
Սակաւակեր. a. qui mange peu,
Սակաւակերութիւն. s. action de manger peu, frugalité.
Սակաւահաւաս. a. de peu de foi.
Սակաւածեան. a. qui est en petit nombre, peu considerable, accompagné ou composé de peu de personnes; adv. avec peu de monde; — *գտնել*, une poignée de gens.
Սակաւամասնեայ. a. qui n'est qu'une fraction d'un petit nombre, qui est en petit nombre, en petite quantité, court, succinct.
Սակաւամարդ. a. qui a peu d'hommes, peu de population.
Սակաւամարդութիւն. s. manque d'hommes, défaut de population.
Սակաւանդ. a. qui a très peu de péchés.
Սակաւամիտ. a. qui a peu d'esprit.
Սակաւայոյս. a. qui a peu d'espoir; — *ըլլալ*, avoir peu d'espoir.
Սակաւանալ. vn. diminuer, s'amoinrir, se réduire.
Սակաւանիւս. a. étroit.
Սակաւապետական. a. oligarchique. [chie.
Սակաւապետութիւն. s. oligarchie.
Սակաւառէս. a. qui a peu de besoins, qui vit de peu, frugal, sobre.
Սակաւապիտութիւն. s. exiguité de besoins, frugalité, sobriété. [fruits.
Սակաւապոնդ. a. qui a peu de
Սակաւաշուն. a. qui se fait avec peu de travail.
Սակաւաջուր. a. qui a peu d'eau.

Ստկաւական ճան. a. qui finit de bonne heure; court.

Ստկաւատեօի. s. petite apparence.

Ստկաւատեօրի. a. qui a peu de feuilles, de feuillage.

Ստկաւատանդ. a. composé de peu de lignes; — *բանիւք*, en peu de mots.

Ստկաւարժի. f. a. de peu de valeur.

Ստկաւարիւնութիւն. s. path. anémie.

Ստկաւացնել. va. diminuer, amoindrir, réduire à un petit nombre.

Ստկաւաւոր. a. peu nombreux, peu considérable. [nombre.]

Ստկաւաւորութիւն. s. petit

Ստկաւերիւնաց. a. qui paraît peu, rare.

Ստկաւժամանակեայ. } V. Ստ-
Ստկաւժամանակեան. } կաւ-
ժամանակեայ. }

Ստկաւիկ ինչ. } adv. un peu,

Ստկաւիկ մի. } un petit peu, quelque peu, tant soit peu, si peu que rien; un moment, un instant.

Ստկաւութիւն. s. petit nombre, petite quantité, exiguité, petitesse, modicité; rareté.

Ստկաւուք. V. Ստկաւ.

Ստկաւօրեայ. a. qui n'a que quelques jours; qui ne dure que quelques jours, éphémère.

Ստկար. s. besaiguë.

Ստկա. s. ornith. autour.

Ստկա, ի Ստկա. prép. pour, à cause de, en égard à, en considération de.

Ստկր. s. hache, cognée.

Ստկրաւոր. a. s. armé d'une hache, sapeur.

Ստկակուն. a. labile.

Ստկանաբար. adv. comme une cataracte.

Ստկանակուն. } a. qui coule
Ստկանահաս. } comme une ca-
taracte, impétueux.

Ստկանարկայք. } a. qui fait
Ստկանճայն. } du bruit
comme une cataracte.

Ստկանք. s. chute d'eau; écluse, vanne.

Ստկատր. a. qui aime patiner.

Ստկի. V. Ստկեցնել, Ստկի.

Ստկեցում. s. l'action de glisser, glissade; fig. agitation d'esprit, vie agitée. [agiter.]

Ստկեցնել. va. faire glisser; fig.

Ստկի. vn. glisser; s'écouler, couler; s'agiter, être agité, emporté, errer, se laisser aller à; *ստի վրայ* —, patiner; *մտքէն* —, échapper de la mémoire; *ստեցաւ*, il a glissé, le pied lui a manqué.

Ստկիտն. s. limites, bornes, confins, frontière; borne, limite, terme; extrémité, sphère; définition; statut, institution; décision, détermination; — *դնել*, mettre des bornes, border, limiter; — *ն աղցնիլ*, franchir, dépasser les bornes, les limites; — *կտրել՝ որոշել*, fixer les limites, délimiter; — *ք հաւատայ*, articles de foi.

Ստկիտնաբաժից. s. division ou séparation de frontière.

Ստկիտնաբար. adv. définitivement. [marcation.]

Ստկիտնագիծ. s. ligne de dé-
Ստկիտնազրուխ. s. frontière,
ligne de démarcation.

Ստկիտնազծել. va. délimiter.

Ստկիտնազծութիւն. } s. délimi-
Ստկիտնազծում. } tation.

Ստկիտնազիր. a. constituant; — *ժողով*, assemblée constituante.

Ստկիտնադրաբար. V. Ստ-
կիտնադրուպէս.

ահանադրական a. constitutionnel; — *միապետութիւն*, onarchie constitutionnelle.

ահանադրականութիւն s. nstitutionnalité.

ահանադրապէս adv. constitutionnellement.

ահանադրել va. fixer les limites; constituer, établir, déterminer, décider.

ահանադրութիւն s. constitution; statut; décision; délimitation, bornage.

ահանադրօրէն V. **Սահմանադրապէս**.

ահանածայր s. l'extrémité des frontières.

ահանակալ s. préfet, gouverneur; a. qui se trouve dans la frontière. [gram. indicatif.

ահանակահ a. limitrophe;

ահանակից } a. limitrophe,

ահանակողմ } voisin.

ահանապահ a. s. qui garde la frontière.

ահանառութիւն s. définition.

ահանաւոր a. borné, limité.

ահանաւորել va. border, limiter.

ահանափակ a. limité, borné; — *միտք*, esprit borné; — *աւարակութիւն*, un public limité. [borner.

ահանափակել va. limiter,

ահանափակութիւն } s. limitation, fixation.

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

ահանափակում } mita-

Սահմանիչ s. définitif.

Սահմանորդ a. limitrophe.

Սահմի s. troisième mois de l'ancien calendrier arménien.

Սահմակել va. ahurir.

Սահմակիլ vn. être ahuri.

Սահմակ V. *Բայխիւր*.

Սահմալ s. glissade. [rant.

Սահման a. glissant; fugitif, er-

Սահմանափութիւն s. harmonie de style, douceur d'expression.

Սաղամանդր s. zool. salamandre.

Սաղապանեմ s. marche lente,

doux mouvement. [vertir.

Սաղապեցնել va. exercer, con-

Սաղապիլ vn. s'exercer à.

Սաղապում s. exercice.

Սաղար s. général en chef.

Սաղարք s. feuille.

Սաղարքաբեր V. *Տերիւրք*.

Սաղարքազեղ a. qui a de belles

feuilles; — *որթ*, vigne ornée de

pampres.

Սաղարքազարդ } a. feuillu,

Սաղարքազուարե } verdoyant.

Սաղարքաբափ a. dont les

feuilles sont tombées.

Սաղարքալի a. plein de feuilles,

feuillu.

Սաղարքալիս a. d'un épais

feuillage, feuillu, épais.

Սաղարքածաղիկ a. garni de

feuilles et de fleurs. [լիս.

Սաղարքանս V. *Սաղարքա-*

Սաղարքանալ vn. se couvrir

de feuilles, pousser, verdoyer.

Սաղարքապա a. couvert de

feuilles.

Սաղարքաւոր a. qui a des

feuilles, feuillu.

Սաղարքիլ V. *Սաղարքանալ*.

Սաղարութիւն s. généralat.

Սաղաւար s. casque; mitre

(des prêtres arméniens).

Սաղաւարաւոր a. couvert

d'un casque.

Սաղաւարթի. vn. se couvrir d'un casque, porter un casque, la mitre.

Սաղմ. s. anat. fœtus; *նախնական* —, embryon.

Սաղմախօսութիւն. V. **Սաղմնաբանութիւն.**

Սաղմն. V. **Սաղմ.**

Սաղմնաբանական. a. embryologique.

Սաղմնաբանութիւն. } s.embry-
Սաղմնագիտութիւն. } ologie.

Սաղմնահան. s. forceps.

Սաղմնահատութիւն. s. embryotomie.

Սաղմնային. a. embryonnaire.

Սաղմնանալ. } V. **Յղանալ.**

Սաղմնառել. }

Սաղմնառիկ. a. s. enceinte.

Սաղմնառութիւն. V. **Յղութիւն.**

Սաղմոս. s. psalme; psautier; — *ըսել*, réciter des psaumes;

քաղել զսաղմոսն ծայրէ ի ծայր, réciter tout le psautier.

Սաղմոսանուագ. } a. qui chante,
Սաղմոսասաց. } récite des

psaumes; s. psalmiste.

Սաղմոսարան. s. psaltérion; harpe. tympanon; psautier.

Սաղմոսել. vn. chanter des psaumes, psalmodier.

Սաղմոսերգ.

Սաղմոսերգաց. } s. qui chante
Սաղմոսերգիչ. } des psaumes,

Սաղմոսերգող. } psalmiste.

Սաղմոսերգու.

Սաղմոսերգութիւն. s. chant des psaumes, psalmodie.

Սաղմոսողոզ. V. **Սաղմոսերգ.**

Սաղմոսողոզութիւն. } V. **Սաղմոսողութիւն.** }

Սաղմոսութիւն. } **մոսերգութիւն.** }

Սամետայք. } s. courroie qui at-
Սամետեֆ. } tache le joug, bri-
Սամետիֆ. } cole.

Սամի. V. **Սամիֆ.**

Սամիք. s. bot. aneth; *հանամ* —, fenouil; — *կայրէ*, fenouil {sau-
vage.

Սամիֆ. s. joug, timon.

Սամոյր. s. zool. zibeline.

Սամաւրհնի. s. zibeline, peau de zibeline.

Սամաւրի. vn. se carrer, marcher avec prétention, se donner des airs, se pavaner.

Սայապէս adv. de cette manière, comme cela, ainsi.

Սայրաֆի. } va. faire glis-
Սայրաֆցնի. } ser, donner le

croc-en-jambe; fig. égarer, induire en erreur.

Սայրաֆի. vn. chopper, trébucher, broncher, faire un faux pas, glisser; fig. chanceler, faillir, s'égarer.

Սայրաֆուած. } s. trébuchement,
Սայրաֆուս. } bronchade, glis-

sade, faux pas; fig. égarement, erreur.

Սայլ. s. chariot; astr. chariot, grande et petite Ourse.

Սայլազործ. s. charron.

Սայլազործութիւն. s. charronnage.

Սայլակ. s. charrette.

Սայլակառֆ. s. haquet.

Սայլակերպ առեղֆ. s. astr. la grande Ourse.

Սայլակար. } V. **Սայլորդ.**

Սայլապան. }

Սայլակարել. } va. charrier.

Սայլել. }

Սայլակել. }

Սայլասուն. a. qui habite dans un chariot, nomade.

Սայլարան. s. remise de charriots. [limonière).

Սայլաքից. s. limon (branche de

Սայլիկ. V. **Սայլակ.**

Սայլորդ. s. charretier, voiturier.

Սայլարիկ. s. brouette.
 Սայր. s. fil. tranchant.
 Սայրադիր. s. tranchant.
 Սայրասուր. a. très aigu, tranchant, très perçant, bien pointu; — սուսր, glaive tranchant.
 Սան. s. chaudron, casserole, marmite.
 Սան. s. nourrisson; élève; pu pille; filleul, filleule.
 Սանահայր. s. compère.
 Սանամայր. s. commère.
 Սանգասականք. spl. reproches.
 Սանդ. s. mortier (à piler; mortier, bouche à feu.
 Սանդալ. s. sandale.
 Սանդալատուր. a. qui porte des sandales
 Սանդալիկ. s. petite sandale.
 Սանդակ. s. mortier.
 Սանդահարիկ. va. piler, écraser dans un mortier.
 Սանդահարոզ. s. pileur.
 Սանդար. s. mortier.
 Սանդարամբո. s. Tartare, enfer; — ք երկրե, les profondes cavernes de la terre.
 Սանդարամբական. } a. infer-
 Սանդարամբայից. } nal, souterrain; — դեք, les divinités infernales; — տոնք, les dionysiaques, les dionysies.
 Սանդարամբոպետ. s. chef du Tartare, Pluton. [մե. s.
 Սանդարամբեք. V. Սանդարամբո.
 Սանդիք. s. centime.
 Սանյիսոռ. s. pilon.
 Սանդղածի. a. qui a la forme d'un escalier, d'une échelle.
 Սանդղամաս. s. marche d'un escalier, échelon, degré.
 Սանդուխ. } s. escalier; échelle;
 Սանդուղ. } — ով վեր ելլալ, escalader; երկբացիկ —, échelle double.
 Սանձ. s. frein, bride, mors; fig.

frein, terme; — դեհի, mettre un frein; — ը հանի, débrider.
 Սանձարիկ. } V. Սանձա-
 Սանձակոծ բցիկ. } hարիկ.
 Սանձակոծիկ.
 Սանձակալ. s. porte-mors.
 Սանձակասուր. a. qui brise son frein, indomptable; — ըլլալ, briser son frein.
 Սանձահարիկ. va. brider, soumettre au frein, réprimer.
 Սանձահարուրից. s. action de brider, de soumettre au frein, de réprimer. [frein.
 Սանձարկա. a. qui impose un
 Սանձարձակ. a. effréné; — երեսանակը թողուլ, lâcher les rênes.
 Սանձարձակուրից. s. licence.
 Սանձիկ. va. brider, soumettre au frein, réprimer, maîtriser.
 Սանուիր. sf. filleule, pupille.
 Սանուիրո. s. sanscrit.
 Սանսր. s. peigne; — ախոր, dé-méloir.
 Սանսրազործ. } s. peignier.
 Սանսրովաճառ.
 Սանսրիկ. va. peigner.
 Սանսրուկք. spl. peignures.
 Սապառ. } s. panier; bosse.
 Սապասակ. }
 Սապասուր. s. colporteur, revendeur.
 Սապասոզ. a. bossu, gobin.
 Սապառ. adv. ainsi, comme cela, de cette manière.
 Սապոն. s. savon.
 Սապոնիկ. va. savonner.
 Սապոնուք. s. savonnage.
 Սառ. s. glace; verglas; — ի հասոր կտոր, glaçon.
 Սառած. a. gélé.
 Սառեցնիկ. V. Սառուցանիկ.
 Սառամանիք. V. Սառամանիք.
 Սառեցուցիչ. a. s. glaçant, congélateur.

Սառիլ. vn. geler, se geler, glacer, se glacer, congeler; *գերն սառեցաւ*, la rivière a pris.

Սառափիկ. s. brise-glace.

Սառափեր. a. qui apporte, qui cause la gelée.

Սառափերայ. a. semblable à la glace, au cristal, cristallin; s. cristalloïde.

Սառափոյս. s. amas, tas de glace, banquise, iceberg.

Սառափոտայ. a. qui fond les glaces.

Սառահալուրիւն. s. dégel.

Սառահաւոր. s. glaçon.

Սառահար. a. gelé.

Սառամած. a. couvert de glace.

Սառամանքիք. s. glace; gelée, froid glacial.

Սառայիկ. a. glacial; cristallin.

Սառանայ. V. **Պարիլ**.

Սառառէկ. a. construit en glace.

Սառազարդ. a. glacé, frappé.

Սառազարս. V. **Սառամած**.

Սառազոր. s. eau glacée.

Սառաստայց. a. tout gelé, glacé, glacial, glaçant.

Սառաստայգ. a. enfoncé dans la glace.

Սառասեւ. } V. **Սառն**
Սառասեաւ. } **կերայ**.

Սառասուն. s. glacière.

Սառարուն. s. glacier.

Սառեղէկ. a. de glace.

Սառնուկ. a. cristallin.

Սառնութիւն s. glace, froideur.

Սառնուլ. V. **Պարիլ**.

Սառնց. s. glacière.

Սառոյց. s. glace, verglas.

Սառու. s. congélation; *կէս սառման*, point de —.

Սառուցանել. va. glacer, congeler, geler.

Սառուցեալ. a. glacé; — *ծով*, mer Glaciale; — *գօտի*, zone glaciale.

Սառուցիկ. a. glacé, gelé.

Սառուցիչ. V. **Սառեցուցիչ**.

Սասանեան. a. sassanide.

Սասանել. } va. ébranler,

Սասանեցնել. } branler, remuer; effrayer.

Սասանիլ. vn. s'ébranler; frémir; *սասանեալ կալ*, demeurer interdit; — *ի հիմանէ*, s'ébranler dans ses fondements.

Սասանութիւն. } s'ébranlement,

Սասանութ. } branlement; frémissement; tremblement de terre.

Սաս. s. réprimande avec colère, gronderie, apostrophe, menace; gravité; autorité; — *այաց*, vivacité des yeux; — *իշխանակերպ մեծակայելուչ*, majesté; — *իշխանական*, autorité.

Սասարար. V. **Սասիչ**.

Սասել. va. réprimander avec colère, reprendre fortement, gronder, parler d'un ton menaçant, dire avec menace, menacer, apostropher, commander d'une voix menaçante, imposer silence.

Սասիկ. a. intense, violent, véhément, impétueux, fort, vif, ardent; rigoureux, rigide, rude, sévère; excessif, extrême, grave, grand, énorme; — *ազտ*, ignorant fleffé ou consommé.

Սասիկ. } a d v. avec

Սասիկ կերպով. } véhémence ou impétuosité, impétueusement, de toute la force, fortement; grandement, excessivement, extrêmement, grièvement, ardemment, vivement, violemment; durement, rigoureusement, sévèrement.

Սասիչ. s. grondeur.

Սասկազիկ. } V. **Սասիկ**.

Սասկազոյն } adv.

Սասկալոծ. a. réprimandé, grondé sévèrement; — *լլուլ*, être

primandé, grondé sévèrement, cevoir un savon.

սակահար. a. qui frappe fort, en appliqué.

սակահղով. a. qui tourne pïdement. [forte, sonore.

սակահայն. a. qui a une voix
սակահահ. a. mort d'une mort olente, assommé; — *ընի*, as-mmer.

սակայաղբ. V. *Գաջայաղբ.*

սակայոյգ. a. très agité, tout nu, en pleine émotion; — *սէք*, nour violent.

սականալ. vn. prendre de intensité, de la force, se forti-er, s'augmenter, croître; V. *լաեերակ.*

սականդամ. V. *Յաղբակդամ.*
սակաւառայ. a. très bruyant; — *կը հնչին զանգակները*, les oches sonnaient à toute volée.

սակաւոն. a. violent; — *ստի՛ հով*, vent —.

սակապահանջ. a. qui exige vec rigueur, sévère, rigide.

սակապէս. V. *Սասիկ.*

սակաջինջ. V. *Բնաջինջ.*

սակացնել. va. rendre intense, iolent ou fort, fortifier, aug-menter, accroître.

սակուրիւն. s. intensité, vé-émence, impétuosité, violence; igueur, rigidité, sévérité, rudesse.

սակ. s. cadavre.

սակամահ բլլալ՝ մեռնիլ. mourir ou périr misérablement.

սակել. va. tuer, assommer, massacrer, faire périr, égorger, ter la vie, exterminer; détruire, léfaire.

սակիլ. vn. périr, mourir; tre détruit, exterminé.

սակիչ. s. celui qui tue, meur-rier, exterminateur; destructeur.

սակնոց. s. lieu de cadavres.

Սասկում. s. extermination, mort, destruction.

Սասն s. adversaire, opposant, ennemi; Satan.

Սասնայ. s. Satan, démon, di-able; adversaire.

Սասնայածին a. né de Satan.

Սասնայակն. a. satanique, diabolique.

Սասնայակիր. a. satanique; démoniaque, possédé.

Սասնայակուր. a. dévoré ou possédé par Satan.

Սասնայամիս. a. méchant comme le diable, malicieux.

Սասնայապառ. a. qui adore le diable. [*յակն.*

Սասնայունր. V. *Սասնա-Սասնայոս.* a. démoniaque, possédé

Սասնայութիւն. s. diablerie.

Սասնիկ. s. petit démon, dia-blotin, diableteau.

Սասնորդի. a. s. espiègle.

Սասապ. s. nacre.

Սասապունր. a. nacré.

Սասար. s. secours, aide; ma-nœuvre; aide; auxiliaire; agrégé; auteur, cause; — *պատմութեան*, agrégé en histoire; — *ըլալ* V. *Սասարել.*

Սասարել. va. aider, secourir, assister, contribuer, prendre part à, servir.

Սասարութիւն. s. aide, secours, assistance; agrégation.

Սասափ. s. nacre.

Սասափեայ. a. de nacre.

Սասեր. s. statère (monnaie, poids).

Սակեցնել. V. *Սասակել.*

Սակիլ. V. *Սասակիլ.*

Սարապ. } s. satrape.

Սարապե. }

Սարապութիւն. s. satrapie.

Սար. s. hauteur, cime, sommet, piton; cap, promontoire, pointe,

bec; — շ, garniture, meuble, équipage; harnais.
Սարաբարձ. a. dont le sommet est très haut.
Սարակ. s. petite hauteur, plateau, mamelon.
Սարահարթ. a. dont le sommet est plat, uni; s. plateau.
Սարանայ. vn. ne pas oser, ne pas avoir le courage; né pas daigner.
Սարաս. s. forme, façon, manière, manière d'être; coutume, usage
Սարասիլ. vn. être affecté de.
Սարաւանդ. } s.cap, promon-
Սարաւանդակ } toire; point, sommet, hauteur.
Սարաւանդիլ. vn. être posé ou se nicher dans un lieu élevé, dans les hauteurs.
Սարդ. s. zool. araignée; bot. laurier; ornith. grive; — *ի սասայն*, toile d'araignée.
Սարդազգիք. } spl. zool. les
Սարդասեակք } arachnides.
Սարդանկու. a. tissé par une araignée, aussi fin qu'une toile d'araignée.
Սարդեայք. V. **Սարդեիք**.
Սարդեղունգ. s. minér. sardonyx.
Սարդեիք. V. **Սարդի**.
Սարդեիք. spl. bot. laurinéés.
Սարդի. s. bot. laurier.
Սարդիոն. s. minér. cornaline.
Սարդոսայն. } s. toile d'arai
Սարդոսայն } gnée.
Սարեակ. } s. ornith. merle, ni-
Սարեկ } grette.
Սարեկիկ. s. ornith. merleau.
Սարիկ. s. ornith. tarin.
Սարիք. s. chafne; — *նաւու*, agrès.
Սարկարակ. s. aryballe.
Սարկաւազ. s. diacre; *աւազ* —, archidiaacre.

Սարկաւազակ. a. diaconal.
Սարկաւազեց. s. sacristie.
Սարկաւազապետ. s. archidiaacre.
Սարկաւազապետիք. s. archidiaconat.
Սարկաւազիլ. vn. être diacre; servir, être attaché au service de.
Սարկաւազուրիք. s. diaconat; *աւազ* —, archidiaconat.
Սարկաւազուրիք. sf. diaconesse.
Սարմուխակ. s. claque(chaussure).
Սարոյ. s. bot. platane.
Սարուած. s. appareil, attirail.
Սարասիլ. } va. sécher, des-
Սարասեցնել } sécher.
Սարասիլ. vn. sécher, se des- sécher.
Սարասիք. s. consternation, épou- vante, horreur, effroi terreur panique.
Սարասիտար. a. frappé d'é- pouuante; — *ըլլալ*. V. **Սարասիլ**.
Սարասարու. a. dont la course est effrayante.
Սարասեղիք. a. effroyable, é- pouuante, horrible, terrible, énorme.
Սարասեցնել. va. frapper de consternation, faire frissonner de peur, d'horreur, effrayer, épou- vanter.
Սարասեցուցիչ. a. effrayant, terrifiant, terrible.
Սարասիլ. vn. être frappé de consternation, frissonner de peur, être saisi. [frisson.
Սարասիւն. s. tressaillement,
Սարասիւն. V. **Սարասիք**.
Սարոյ. va. remuer, secouer.
Սարսեցնել. va. ébranler, se- couer, faire frissonner de peur, d'horreur.
Սարսիլ. vn. s'ébranler, tres- saillir, frémir, frissonner, trembler.
Սարսու. s. tressaillement, frisson, frissonnement, frémis-

sement, tremblement; — գգալ, V. Սարսալ.
Սարսալսբր. a. frissonnant.
Սարսալցից. adv. avec frissonnement, en frissonnant; a. V. Սարսալի.
Սարսալզզեցիկ. a. frémissant.
Սարսալ. vn. tressaillir, frissonner, trembler, frémir; *ցալըստե՛ն* —, frissonner, grelotter ou trembler de froid.
Սարսալի. a. qui donne le frisson, qui fait frissonner, horrible, terrible.
Սարսալցեցիկ. va. faire frissonner ou tressaillir.
Սարսալի. V. Սարսալի.
Սարսալի. V. Սարսալ.
Սարսալի. a. frissonnant.
Սարսալ. } a. qui tressaille,
Սարսալ. } frémissant, tremblant.
Սարսնուլ. vn. se rebuter, être choqué, se retirer, s'éloigner, se détacher, abandonner; se révolter, s'effaroucher, prendre de l'ombrage.
Սարսնուցանել. va. rebuter, choquer, éloigner, mettre en défiance, détacher; effaroucher, porter ou donner de l'ombrage.
Սարսնցիկ. a. rebutant.
Սարսի. V. Սարսնուլ.
Սարսիքնայ. s. bot. treille.
Սարսիկ. V. Կազմիկ.
Սաւակ. s. drap de lit.
Սաւառնոցիկ. a. qui bat des ailes, qui plane.
Սաւառնուկ. s. aéroplane.
Սաւառնոցաւարած. V. Սաւառնոցիկ.
Սաւառնի. vn. battre des ailes, planer en l'air, voler, voltiger, planer.
Սաւառնում. s. battement des ailes, vol ondoyant.

Սաւակ. s. bot. peuplier noir.
Սախաւան. a. tout à fait faux, mensonger.
Սախար. s. urne, cruche.
Սախարակ. s. cruchon.
Սախրիկ. va. raser; *ձօքուքը* —, faire la barbe.
Սախրիկ. s. barbier, coiffeur.
Սախրիկ. va. cacher, voiler.
Սախրի. vn. se cacher.
Սգազգած. a. qui est en deuil; de deuil, lugubre; — *ուլուլ*, être en deuil.
Սգազգաց } a. revêtu d'habits
Սգազգան. } de deuil; — *ուլուլ*, se revêtir d'habits de deuil, porter le deuil. [de deuil.
Սգազգան. s. habit ou vêtement
Սգալ. vn. être en deuil, dans le deuil, porter le deuil; pleurer, déplorer.
Սգալի. a. de deuil, lugubre, triste.
Սգալի. a. en deuil.
Սգալից բլլալ. vn. prendre le deuil; déplorer ensemble.
Սգայուց. V. Զգայուց.
Սգապան. a. couvert de deuil.
Սգաւոր. a. qui aime le deuil.
Սգանաւակ. } V. Սգալի.
Սգանաւիկ. }
Սգանոր. a. qui est en deuil; de deuil.
Սգանորուրիկ. V. Սալգ.
Սգուրի. *Հազուկի* —. vn. se parrer, s'attifer.
Սգում. s. deuil.
Սեւակ. s. seuil. [s.encre.
Սեւ. a. noir; fig. noir, triste;
Սեւակահ. a. noir.
Սեփիւթ. s. accoutrement, affublement, chamarrure, chamarrure, fard, afféterie, ornement, recherche, parure.
Սեփեփեփալ. a. orné, paré, chamarré, recherché, emphatique, maniéré, affecté.

Սերեւերի. va. accoutrer, affubler, clamarrer, attifer, pomponner, enjoliver, charger d'ornements affectés, orner, parer, farder, affecter

Սեխ. s. bot. melon; շերտ — է, une tranche de —.

Սեկասան. } s. couche de
Սեխասանիք. } melons, melonnière

Սիսեցի. s. bot. melon, plante de melons; V. **Սեխասան.**

Սեկ. s. basane.

Սեկակազմ. a. relié en basane.

Սեկեմուկ. V. **Ձիղջ.**

Սեղան. s. table; table, repas; autel; comptoir; աւագ, maître-autel; — յարդարել դնել dresser, mettre la table; — տալ, donner un diner; — ը բաց ըլլալ, tenir table ouverte; բազմել է — ou — նստիլ, se mettre à table; ելանել խեղանայ ou սեղանէ ելել, sortir, se lever de table, quitter la table; — ըլլալ, être à table; ծառայել — է, servir à table; — է պատիւն ընել, faire les honneurs d'une table; V. **Պատիւ.**

Սեղանարոյծ. } a. flaireur de
Սեղանարու. } table, piqueur de tables, parasite, écornifleur.

Սեղանագործ. V. **Սեղանակապու.**

Սեղանակազմ. a. s. qui prépare la table, maître d'hôtel.

Սեղանակապու. a. celui qui dépouille les temples, sacrilège, profanateur.

Սեղանակապուրիւն. s. sacrilège, profanation.

Սեղանակից. a. s. qui mange à la même table. commensal; — ըլլալ, manger avec.

Սեղանակողապու. V. **Սեղանագործ.**

Սեղանակցիլ. vn. être commensal.

Սեղանակցութիւն. s. commensalité, commensalisme.

Սեղանածիւ. a. en forme de table.

Սեղանայարար. } s. celui qui

Սեղանայօրէն. } dresse la

table, maître d'hôtel.

Սեղանապետ. s. maître d'hôtel.

Սեղանապալու. a. qui aime la bonne chère.

Սեղանապաւ. spl. vaisselle.

Սեղանաւուն. V. **Ճաշաւուն.**

Սեղանաւար. s. banquier.

Սեղանաւորական. a. de banque, financier.

Սեղանաւորել. va. servir à table, servir, donner à manger.

Սեղանաւորութիւն. s. banque.

Սեղանորդ. V. **Սեղանակից.**

Սեղիխ. s. amant, prétendant.

Սեղխաբար. adv. comme un amant.

Սեղիւ. s. bot melon.

Սեղմ. a. serré, compacte, ferme.

Սեղմագիւն. a. bien serré.

Սեղմական. a. astringent.

Սեղմականութիւն. s. condensabilité.

Սեղմանալ. vn. se serrer, se resserrer, se contracter, se restreindre.

Սեղմել. va. serrer, resserrer, rendre compacte, contracter, presser, restreindre, fouler, réduire, rétrécir; ձեռք —, serrer la main.

Սեղմիլ. V. **Սեղմանալ.**

Սեղմիչ. a. astringent.

Սեղմիւրան. s. corset.

Սեղմութիւն. s. l'action de serrer, de rendre compacte, serrement, fermeté.

Սեղմուիլ. V. **Սեղմանալ.**

Սեղմում. s. astriction, restriction.

Սեմագիր. } s. tachygraphe.
Սեմիար. }

Սեմական. a. sémitique.
Սեմականություն. s. sémitisme.
Սենեակ. s. chambre; cabinet; fg. concubine; *սև* —, chambre noire ou obscure.
Սենեկապան. s. chambellan; — *սպասուհի*, femme de chambre.
Սենեկապանություն. s. la charge de chambellan.
Սենեկապանուհի. sf. camériste, camériste, femme de chambre.
Սենեկապետ. s. grand chambellan; — *պատի*, camérier.
Սենեկապետություն. s. la charge du grand chambellan.
Սենեկապատ. s. valet de chambre.
Սենեկապատուհի. sf. femme de chambre.
Սենեկիկ. s. chambrette, cellule.
Սեպ. s. pic; a. à pic, escarpé.
Սեպագիր. V. **Սեպագրություն;** a. cunéiforme. [néiforme.
Սեպագրություն. s. écriture cunéiforme.
Սեպանալ. vn. se terminer en pointe, être escarpé.
Սեպանալ. a. escarpé.
Սեպանել. va. escarper.
Սեպան. V. **Սիպէ.**
Սեպի. V. **Համարիլ.**
Սեպական. a. propre, spécial, particulier, spécifique.
Սեպականատր. s. propriétaire.
Սեպականացնել. } va. appro-
Սեպականել. } prier; *իրեն*
Սեպականեցնել. } *իր անձին*
 —, s'approprier, s'attribuer.
Սեպականություն. s. appropriation; propriété; attribut; attribution; noblesse.
Սեպուհ. s. pair, gentilhomme.
Սեպուհություն. s. pairie.
Սեպուհուհի. sf. pairresse.
Սեպտեմբեր. s. septembre.
Սեռ. s. genre, sexe, race, génération; gram. genre; *մարդ* —,

կային —, le genre humain; *գեղեցիկ փափուկ* —, le beau sexe.
Սեռական. a. sexuel, générique; général; s. gram. génitif.
Սեռակից. s. du même sexe.
Սեռ. a. clair, pur, net, limpide.
Սեռ. } s. essieu, axe.
Սեռակ. }
Սեռություն. s. clarté, pureté, netteté.
Սեռօրէն. adv. génériquement.
Սեր. s. genre, race; genre, espèce: sexe; crème; gram. genre; *գեղեցիկ* —, le beau sexe.
Սերսխառն. a. mêlé de crème.
Սերած. V. **Սերեալ.**
Սերական. a. génital, prolifique; générique; gram. génitif.
Սերայից. V. **Սերական.** a.
Սերանալ. V. **Սերիլ.**
Սերափիմ. s. séraphin.
Սերեալ. a. issu.
Սերեկ. s. cordouan.
Սերեկել. va. couvrir avec de la peau. [propager.
Սերել. va. procréer, engendrier,
Սերիլ. vn. être issu, descendre, tirer son origine, sa naissance; se propager.
Սերկածին. a. né d'aujourd'hui.
Սերկեսն. a. du jour, d'aujourd'hui.
Սերկուիլ. s. bot. coing.
Սերկուլի. s. bot. cognassier.
Սերմ. V. **Սերմն.**
Սերմնական. a. séminal, spermatique.
Սերմնատան. s. semeur.
Սերմնատանություն. s. ensemencement.
Սերմնատանոյց. a. qui produit de la semence.
Սերմնանալ. vn. grener, monter en grain.
Սերմնարկու. } s. a. semeur;
Սերմնացան. } semoir.

Սերմացու. a. destiné à être semé. [semence.
 Սերմաւոր. a. qui a de la
 Սերմամբաղ. a. qui cueille des grains; fig. discoureur, farceur.
 Սերմանի. v. Սերմացու.
 Սերմանի. va. semer, ensementer.
 Սերմանի. } s. semeur.
 Սերմանոյ. }
 Սերմանիք. spl. semences, semailles. [սուքիւն.
 Սերմերսուքիւն. v. Սերմեր-
 Սերմ. s. semence, graine; fig. race, descendance; semence, germe; principe; méd. sperme.
 Սերմաբանութիւն. s. spermatologie.
 Սերմակաւ. a. gonorrhéique.
 Սերմակաւսուքիւն. s. méd. gonorrhée, spermatorrhée.
 Սերմական. a. séminal; spermatique.
 Սերմակեր. a. qui se nourrit de graines, de semences.
 Սերմահասութիւն. s. méd. spermatorrhée, gonorrhée.
 Սերմայիւն. v. Սերմական.
 Սերմանկ. s. méd. spermatocele.
 Սերմառի. v. Յղանալ.
 Սերմալանա. s. grainier.
 Սերմալայր. v. Սերմոց.
 Սերմալարսութիւն. s. ensementement.
 Սերմարան. s. bot. ovaire; semis.
 Սերմարկութիւն. s. l'action de semer, de jeter le sperme.
 Սերմացանութիւն. s. dissémination.
 Սերմափայ. s. pistil.
 Սերմափոփ. s. bot. pollen.
 Սերմերսութիւն. s. gonorrhée, spermatorrhée.
 Սերմի. s. agric. semoir.
 Սերմընկալ. a. celui qui reçoit la semence, le sperme.
 Սերմոց. s. semis.

Սերմոց. v. Սերմացու.
 Սերմոք. } v. Սերմոք.
 Սերմոքիք. }
 Սերմոք. s. procréation, descendance, génération.
 Սերմոն. a. qui a la faculté de procréer.
 Սերմոն. s. postérité, descendance, génération, descendants, race; — է —, de génération en génération.
 Սերմոյ. s. crème.
 Սեր. a. ferme, solide, compacte, constant, dur; fig. vrai, sincère, étroit, intime, cordial; — իւ; adv. sincèrement, intimement, étroitement; — սիրով, aimer sincèrement; — առաքինութիւն, solide vertu.
 Սերել. va. affermir, consolider, établir; apprendre, étudier.
 Սերիլ. vn. s'affermir, se consolider, s'établir.
 Սերոնութիւն. s. étude.
 Սերութիւն. s. fermeté, solidité, consistance, dureté.
 Սի. v. Սիաւ.
 Սիւազիժ. a. tracé en noir, en lignes noires.
 Սիւազի. s. encre; brouillon.
 Սիւազոյն. a. qui a le teint noir, la couleur noire; noirâtre, noiraud.
 Սիւազորժ. a. qui rend noir.
 Սիւազոր. a. gris foncé.
 Սիւազուն. a. composé d'une troupe noire.
 Սիւազրել. va. brouillonner.
 Սիւազրութիւն. s. brouillon.
 Սիւազիլ. s. encre.
 Սիւազիւ. a. s. nègre, moricaud.
 Սիւազած. } a. vêtu ou ha-
 Սիւազեւ. } billé de noir, en noir.
 Սիւազայր. a. noir.
 Սիւազորիլ. a. noir.

Սեւաբուխ. a. noir.
Սեւակ. s. encre.
Սեւալիարմիր. a. noir et rouge.
Սեւամաղձ. s. humeur noire.
Սեւամաղձան. a. méd. mélan-colique.
Սեւամաղձուրիւն. s. méd. mélancolie, humeur noire, hypochondrie.
Սեւամորթ. a. qui a la peau noire, noiraud.
Սեւամարտիկ sf. négresse.
Սեւացալ. vn. noircir, devenir noir, se noircir.
Սեւացեակ. a. teint en noir, noir; s. couleur noire, noir.
Սեւաչեայ } a. qui a des yeux
Սեւաչուի } noirs, aux yeux noirs.
Սեւաւոգ. a. revêtu de noir.
Սեւացնել. va. noircir, rendre noir.
Սեւաւոր. s. ardoise.
Սեւաւոգ. a. couvert de voile noir.
Սեւեռեալ. V. **Սեւեռուն**.
Սեւեռել. va. clouer, fixer.
Սեւեռում. s. fixation; idée fixe.
Սեւեռուն. a. fixé; — աչք, yeux — s.
Սեւեռեալ. a. qui a la figure noire; fig. confus, honteux, coupable.
Սեւի. } V. **Սեւացալ**.
Սեւցալ. }
Սեւոսել. va. noircir.
Սեւորակ. a. noirâtre; — աչք, yeux noirs.
Սեւորիւն. s. noirceur, noir.
Սեւորիկ. V. **Սեւորակ**.
Սեւուկ. V. **Սեւորակ**.
Սեւուիկ. sf. négresse.
Սեւցած. a. noirci.
Սեւցնել. va. noircir.
Սեփական, etc. V. **Սեպական**, etc.
Սէգ. a. impérieux, fier, altier, hautain, superbe.
Սէգ. s. bot. gramen; chiendent.
Սէնեգր. s. la rive de la Seine.

Սէր. s. amour, affection, tendresse, attachement; amour, penchant, goût; amour, passion; charité; agape; սիրով, avec amour, avec tendresse, affectueusement; volontiers, avec plaisir; *սմեայն սիրով*, très volontiers; *ձեր սիրոյն համար*, pour l'amour de vous; — *է զարնուիլ*, être épris d'amour pour, être amoureux de; — *ուներալ՝ զգալ*, avoir, éprouver de l'amour, de l'affection; — *ազգել*, donner, inspirer de l'amour; — *կապել՝ ձգել*, s'attacher, aimer, s'amouracher; — *ցուցնել*, témoigner de l'affection; *սիրով խելքը թռցնել*, être transporté d'amour; *սիրով պրիւլ*, brûler d'amour; *սիրով հալի մաշիլ*, languir d'amour; *պղատմական* —, amour platonique; — *ազատութեան հայրենաց՝ արուեստից*, amour de la liberté, de la patrie, des arts; *վաղանցուկ* —, amourette; *մաքուր* ou *սուրբ*՝ հաստատուն՝ հաւատարիմ՝ անկարգ՝ յանցաւոր՝ եղբունաւոր՝ անցաւոր՝ յողորմօր՝ սաստիկ՝ եւ.անդուն՝ յաւիտենական՝ զգայական՝ մարմնական՝ հարկական՝ մայրական՝ ou մայրենի՝ ամուսնական՝ որդեական —, amour pur, constant, fidèle, désigné, coupable. criminel, rassager, volage, vif, ardent, éternel, sensuel, charnel, paternel, maternel, conjugal, filial; *մղինախանձ* —, amour jaloux, jalousie.
Սրափ. a. éveillé, vigilant, vif, prompt.
Սրափանք. s. vigilance.
Սրափել. } va. éveiller, ré-
Սրափեցնել. } veiller; *գինովութենէ՝ գինիէ* —, désenivrer, dégriser.
Սրափիլ. vn. s'éveiller, se ré-

veiller, revenir; *զուհեհ* —, vaincre le sommeil; *զհնիէն՝ զհնալու թհնէն* —, se désenivrer, se dégriser.

Սթափութիւն. } s. réveil; déseniv-
Սթափում. } rement, dégrissement.

Սթիւր. s. bot. asaret, cabaret.

Սթգ. V. **Սթիւ.**

Սթգաբար. adv. fièrement.

Սթգալ. vn. se donner de grands airs, se donner des airs, se pavaner, se vaner, se marcher fièrement, avec orgueil, se rengorger, se carrer, se panader.

Սթգանեմ. a. qui marche d'un pas fier; — *զհացք*, démarche majestueuse.

Սթգանեմիլ. vn. marcher d'un pas, d'un air fier, se pavaner.

Սթգանց. s. airs, fierté, faste.

Սթգալանձ. a. fier, superbe.

Սթգալայլ. V. **Սթգանեմ.**

Սթգնն. V. **Ն. Ե. Ե. Ե.** [mollesse.

Սթգութիւն. s. fierté, orgueil, faste;

Սթգաբոյս. s. bot. graminée.

Սթիլ. s. limon, bourbe, fange; dépôt, sédiment, lie, marc.

Սթիլային. a. de limon.

Սթիւա. s. cigare.

Սթիւաթիլ. s. cigarette.

Սթիւանիլ. s. porte-cigare.

Սթիւարեան. a. sicaire, assassin.

Սթիլիլ. s. grésil.

Սթիլ. s. sicle.

Սթիլորայ. s. syllabe.

Սթիլներ. s. gruau.

Սթիմանական. a. simoniaque.

Սթիմանականութիւն. } s. simo-
Սթիմութիւն. } nie.

Սթն. a. vide; vide de, privé de; vain, inutile.

Սթն. s. bot. corne, sorbe.

Սթնեալ. a. vidé, vide.

Սթնիբալ. } a. rebuté, bas, vil;

Սթնիբար. } *ժողովողեան* — *զ. ա.*

սակարքը, — *խաժան*, racaille, rebut, lie du peuple, bas peuple, canaille, les derniers du peuple.

Սթնկղիթիկոս. s. sénateur.

Սթնկղիթսս. s. sénat.

Սթնկղիթսսական. a. sénatorial.

Սթնկղիթսսութիւն. s. dignité de sénateur.

Սթնձ. s. condit; bot. gui.

Սթնոյ. s. synode.

Սթնոյական. a. synodal, synodique; s. membre de synode.

Սթոյերիական. a. de Sibérie.

Սթսլ. s. moll. sèche ou seiche.

Սթսիւ. s. bot. pois chicche, cicérole.

Սթր. s. sire.

Սթրաբանել. vn. parler d'amour, faire la cour, conter fleurettes, fleureter, courtoiser. [cour.

Սթրաբանութիւն. s. fleurette,

Սթրաբար. V. **Սթրեկալէս.**

Սթրալին. a. amoureux, aimant;

adv. avec amour. [doux, poulet.

Սթրալիր. s. lettre d'amour, billet

Սթրալութ. a. tendre.

Սթրալիլ. s. philtre.

Սթրալեղ. } a. comblé d'af-

Սթրալեղուն. } fection.

Սթրալեղձ. a. qui abuse de l'a-

mour.

Սթրալուր. V. **Սթրալիր.**

Սթրալի. } a. plein d'amour, d'af-

Սթրալիր. } fection, de tendresse,

Սթրալից. } affectueux.

Սթրալնձոր. s. bot. pomme

d'amour, tomate.

Սթրական. a. affectueux, cher;

s. amoureux, amant.

Սթրակցորդ. a. uni d'amour;

— *ամուլք*, couple —.

Սթրակցութիւն. s. amours.

Սթրահար. } a. amoureux.

Սթրահարեալ. } a. amoureux,

Սթրահարական. a. d'amour,

d'amoureux.

Սիրահարիլ. vn. devenir amoureux, s'amouracher de, s'eprendre de.

Սիրահարութիւն. s. action de s'amouracher, amour.

Սիրահարում. V. **Սիրահար**.

Սիրահարուիլ. V. **Սիրահարիլ**.

Սիրամարգ. s. zool. paon; **էդ** —, paonne; **ձագ** —, paonneau; — **ը կը գոչէ**, le paon crie.

Սիրամարգածաղիկ s bot. fleur de paon, pincillade.

Սիրամարգացառ. a. abondant en paons.

Սիրամեծար a. aimable.

Սիրայ. s. natte, tresse de jonc.

Սիրայիւն. a. d'amour.

Սիրայօժուր. a. empressé.

Սիրայօժուրութիւն. s. empressement.

Սիրօնամակ. V. **Սիրագիր**.

Սիրօտիիլ. vn. gagner le cœur, s'attirer l'amour, ramener; **մէկը** —, gagner qn.

Սիրօրասար. V. **Սիրայի**.

Սիրօնունկ. } a. élevé avec a-

Սիրօտն. } mour; — **սան**, cher nourrisson. [aimé.

Սիրօտն. a. élevé avec amour,

Սիրօվառ. a. allumé d'amour.

Սիրայէպ. a. roman d'amour.

Սիրասարի. } a. amoureux,

Սիրասարփիկ. } affectueux, passionné.

Սիրասնց. } a. aimant, a-

Սիրասնցիկ. } moureux, affectueux.

Սիրասխուր. a. plein d'amour et de tristesse, triste et amoureux.

Սիրասմա. s. billet doux, lettre d'amour.

Սիրասոյւր. a. embrasé d'amour.

Սիրարկու. a. amoureux.

Սիրել. va. aimer, chérir, affectionner, concevoir de l'affection pour; aimer à, se plaire à,

prendre plaisir à; **խանդակաթ՝ սարգիանօք՝ սաստիկ՝ բարբով սրբիւ** ou **յամենայն սրբէ՝ ողւով չափ՝ ի վեր քան դամենայն՝ անկեղծ սիրով** —, aimer tendrement, passionnément, éperdument, de tout son cœur, de toute son âme ou avec toute son âme, par-dessus tout, sincèrement; — **երբեւ գրբք ական, այքին լպէս** —. aimer comme ses yeux; — **մինչև վերջին շունչը**, aimer jusqu'au dernier soupir; **իւր անձին պէս** —, aimer comme soi-même; **իրար** —, s'aimer, s'entraimer.

Սիրելապէս. adv. affectueusement, d'une manière aimable, avec tendresse; charitablement.

Սիրելի. a. aimable, cher, aimé, affectionné, chéri, bien-aimé;

favori, ami, amant; — **դ իմ**, mon cher; — **է ինձ կարծել**, j'aime à croire; — **էք ինձ բարեբարել**,

j'avais mis tout mon plaisir à faire du bien; — **է ինձ**, je préfère; — **ընծայել**. rendre aimable.

Սիրելութիւն. s. action d'aimer, amabilité, amour, affection, tendresse, sympathie.

Սիրերգութիւն. s. chant d'amour.

Սիրիչ. } s. amant, amant;

Սիրող. } **փառաց՝ ազատութեան**,

amant de la gloire, de la liberté;

— **Նկարուց**, amateur de tableaux;

— **է** c'est un amateur.

Սիրողաբար. V. **Սիրելապէս**.

Սիրողապէս. V. **Սիրելապէս**.

Սիրուիլ. vn. être aimé ou chéri.

Սիրուիթ. sf. amante, maîtresse, bien-aimée.

Սիրում. s. amour, prédilection.

Սիրուն. a. aimable, cher, charmant, mignon; amant.

Սիրունիկ. a. joli. [tillesse.

Սիրունութիւն. s. beauté, gen-

Սիր. s. cœur; cœur, âme, esprit, mémoire, intelligence, volonté; cœur, courage; cœur, pensée intime; բարձրով սրտիւ, ի բարձր սրտէ՝ յամենայն սրտէ, սրտի մտօք, de tout cœur, de tout mon cœur, de bon cœur, de grand cœur; սրտի մտօք աշխատիլ. travailler avec cœur, de bon cœur, de tout cœur. prendre à cœur, s'occuper sérieusement de; բարասում՝ Թնդիւն սրտի, palpitation de cœur; սիրտն կը բարսիւէ՝ կը Թնդայ, le cœur palpite, bat; լքումն սրտի. abattement de cœur; իր սիրտը մէկուն բանալ. ouvrir son cœur à qn.; անկեղծ սրտիւ, à cœur ouvert; բարուԹիւն՝ խստուԹիւն սրտի, honte, dureté de cœur; ի խորոց սրտէ ou սրտի, du fond du cœur, du fond de l'âme; ի խորս սրտի, au fond de l'âme; կեղեքել ը, ronger, fendre, navrer le cœur; գերել — ը, captiver, enchaîner le cœur; մէկուն — ն իրեն քաշել, gagner le cœur de qn.; սրտին խօսիլ. parler au cœur; ուղիղ սրտիւ, sincèrement, par la droite raison; անոր — ը նուազած էր, son cœur était en défaillance; — ս կը նուազէր, mon cœur tombait en défaillance; սրտէն կը հրճուէր, la joie était au fond de son cœur, il se réjouissait au fond de son cœur; գորովել՝ ժառանգել — ը, atteindre, posséder le cœur; յափշտակել — երը, enlever les cœurs; սրտին խորն իջնալ, descendre dans le fond de son cœur; սրտին խորերը Թափանցիլ, pénétrer dans les replis les plus cachés de son cœur; սիրտը խոտորեցնել, pervertir, dépraver le cœur; սրտէն ըսել, dire en soi-même; սալ՝

նուիրելի էր — ը, donner son cœur, faire don de son cœur; բաց սրտով խօսիլ, parler à cœur ouvert; — ընել, avoir du cœur, du courage, oser; մէկ — ըլլալ, être, ne faire qu'un cœur; մէկ — մէկ հոգի ըլլալ, n'être, ne faire qu'un cœur et qu'une âme; — առնել, prendre courage: faire mal au cœur; մէկուն — ն առնել, ajaisser, calmer; — հասցնել, se tourmenter; — ն ելլել, être ému, avoir envie de pleurer; — կտորել, briser le cœur; — ս կտորած է, j'ai le cœur gros; — խառնել, soulever le cœur, faire mal au cœur; — ս կը խառնուի, j'ai mal au cœur; — չընել, manquer de cœur, ne pas oser. — ը բերանն է, il a le cœur sur les lèvres; — ս գոցուած է, j'ai le cœur serré; — ը դնել, prendre à cœur, s'affecter, avoir le cœur gros; — ը նետել, avoir des palpitations de cœur; սրտէ ի — խօսիլ, se parler cœur à cœur: Ժակել. percer le cœur; քարէ ապառած — ունենալ; avoir un cœur de marbre, de roche; սրտով ընել, faire une chose de cœur, du meilleur de son cœur; — ունենալ, avoir cœur, être en train de; — չունենալ, n'avoir point de cœur, ne pas être en train; հայրական՝ մայրական՝ գողտր՝ զգայուն՝ անզգայ՝ խաղաղ ou անդորր՝ խաղաղասէր՝ երախտագէտ՝ ապերախտ աշուռական՝ բարի՝ ազնիւ՝ վսեմախոհ՝ վեհ՝ խիստ՝ ապականեալ՝ վատ անգութ՝ անողորմ՝ չար՝ լքեալ՝ անվեհեր —, cœur de père ou paternel, de mère ou maternel, tendre, sensible, insensible, calme, pacifique, reconnaissant, ingrat, noble, bon, excellent, élevé

u magnanime, grand, dur, gâté
u corrompu, lâche, cruel, im-
ditoyable, mauvais, abattu, in-
répide; **Վ. Յանգուցանի.** etc.
Իրսխաննիքի. s. path. nau-
sée, haut-le-coeur.
իւզ. **V. Սիւք**
իւզորայ. **V. Սիդորայ.**
իւն. s. colonne; pilier.
իւնաբարձ. a. soutenu par des
colonnes.
իւնազաւիթ. s. péristyle.
իւնազուխ. s. chapiteau.
ունակ. s. petite colonne, co-
lonnette; **Էրեքարական** —, pile
lectrique.
ունական. } a. stylite, qui
ունակեաց. } habite solitaire-
ment sur une colonne.
ունածել. a. qui a la forme
d'une colonne, à colonne.
ունաւոս. **V. Սիւնակեաց.**
ունաման. **V. Սիւնաշիլ.**
ունապառ. a. entouré de co-
lonnes; s. péristyle.
ունաշիլ. a. qui ressemble
une colonne.
ունաւոր. a. à colonnes.
ուցկիթոս. **V. Սիւցկիթոս.**
ուցիող. } s. synode.
ուցիողոս. }
ուցիողոսական. a. synodal.
արալաւոր. **V. Հիւցե-
կեան.**
ւք. } s. brise, souffle léger.
ւք. }
ւքան. s. siphon.
ւքանածել. a. à siphon.
ւքայ. vn. voler, s'envoler,
rendre l'essor; se lancer, courir
te, se précipiter.
ւքիկ. a. élané.
ւքուքիւն. } s. vol, essor.
ւքուք. }
ւքի. s. saillie.
ւս. a. s. slave.

Սլաւագէ. s. qui connaît. la
langue slave.
Սլաւակոն. a. slave.
Սլաւ. s. trait, dard; stylet; style,
aiguille; bot. style.
Սլաւակզու. a. qui a une langue
aiguë, piquant, mordicant.
Սլաւեայ. a. pointu, aigu, pi-
quant, perçant.
Սլիկ. s. bot. haricot vert.
Սլիւ. vn. flâner.
Սիւայ. a. fautif, erroné; moins,
qui manque; s. faute, erreur;
— **ընել**, faire une faute, une
erreur; faire des fautes: — **չ**
ուղղել **շտկել**, corriger la faute,
ses fautes; — **ես**, vous êtes en
erreur; — **է**, c'est une faute,
c'est une erreur, ce n'est pas
vrai; **Թեթեւ** **ծանր** **մեծ** **նեղեղ**
—, faute légère, grave, grande,
pardonnable.
Սլաւակ. a. aviné, qui chan-
celle par suite d'ivresse, gris.
Սիւական. a. fautif, faillible.
Սլաւականոքիւն. s. faillibilité.
Սիւակիլի. vn. trébucher par
l'effet du vin, chanceler par suite
d'ivresse, avoir les jambes avi-
nées, chanceler sur ses jambes
pour avoir trop bu, être gris.
Սլաւանք. s. faute, mécompte,
erreur, méprise, bévue; **իք** — **չ**
ուղղել, corriger, réparer ses
fautes.
Սլաւաւոր. **V. Սիւական.**
Սլաւեցնել. va. faire tomber
dans une faute, mettre dans
l'erreur.
Սլաւիլի. vn. faillir, faire ou
commettre une faute, une erreur,
tomber en faute, tomber dans
quelque mécompte, se tromper,
se méprendre, manquer; man-
quer, pécher, s'égarer, faire un
faux pas, broncher; **մեծ կեր-**

պով —, faire les fautes les plus grossières, se tromper grandement.

Սխալոս. V. **Սխալական.**
Սխալութիւն. } V. **Սխալանք.**
Սխալում. }

Սխմել. V. **Սեղմել.**
Սխմուիլ. V. **Սեղմանալ.**

Սխոռ. s. bot. ail.
Սխորգուց. s. égrugeoir.
Սխրագործ. a. qui opère des prestiges, merveilleux, prodigieux.
Սխրալի. a. ravissant, merveilleux, admirable, surprenant, charmant.

Սխրանալ. vn. tomber des nues, regarder avec admiration, être extrêmement surpris, admirer, s'étonner de, être charmé, touché ou ravi de.

Սխրանք. } s. ravissement, ad-
Սխրացում. } miration.

Սխրասարաս. } V. **Սխրալի.**
Սխրացեսիլ. }

Սխրացնել. va. ravir, étonner, frapper, frapper d'étonnement, d'admiration, charmer, faire les délices, le charme de.

Սկախան. a. limoneux, vaseux, bourbeux.

Սկահ. s. gobelet, tasse, timbale.

Սկահիկ. s. coupe, godet, tasse; — *մը սուրճ*, une tasse de café.

Սկահակալ. s. soucoupe.

Սկահածն. V. **Սկահ.**

Սկայ. s. géant.

Սկայաբար. V. **Հսկայաբար.**

Սկայագործ. V. **Հսկայածն.**

Սկայազն. V. **Հսկայազն.**

Սկայազօր. V. **Հսկայազօր.**

Սկայամարս. } s. guerre
Սկայամարտութիւն. } des géants. [géant.

Սկայանման. a. semblable à un

Սկանալ. vn. changer en bourbe, former un dépôt, déposer.

Սկարոս. s. ichthyol. scare.

Սկաւառակ. s. assiette; astr. disque; — *գլխու*, crâne.

Սկել. V. **Հսկել;** **Սկիլ.**

Սկեպական. } a. s. sceptique.
Սկեպեան. }

Սկեպօղկեան. }
Սկեպականութիւն. s. scepticisme.

Սկեպօղի. } V. **Սկեպական.**

Սկեպեան. }

Սկեպօղկեանութիւն. s. scepticisme.

Սկեպօղկեան. a. sceptique.

Սկեպօրիւն. V. **Սկեպօղկեանութիւն.**

Սկեռուր. V. **Կեռուր.**

Սկեռայր. } s. beau-père (le père
Սկեռայր. } du mari).

Սկզբնաբար. } adv. primitive-

Սկզբնապէս. } ment, au commencement.

Սկզբնաբոյս կոտակ. s. premier ou bas âge, tendre enfance.

Սկզբնագիր. a. s. original.

Սկզբնածին. V. **Նախածին.**

Սկզբնական. a. primitif, original, primordial, premier, initial; élémentaire; — *միզք*, péché originel.

Սկզբնակից. a. qui a le même commencement; — *աշխարհի*, aussi ancien que le monde.

Սկզբնահայր. V. **Նախահայր.**

Սկզբնամայր. V. **Նախամայր.**

Սկզբնաչար. V. **Նախաչար.**

Սկզբնապատճառ. s. première cause, auteur, promoteur.

Սկզբնաատ. s. première lettre, initiale. [ment.

Սկզբնասար. s. premier élé-

Սկզբնատիպ. a. s. original, prototype.

Սկզբնաւոր. a. commencé, créé, primitif, premier.

Սկզբնաւորիլ. V. **Սկսիլ.**

գրեմաւորութիւն. } s. com-
գրում. } mence-
ent, début, initiative.

գրեմասյլ. s. premier pas.

գրումն. s. principe; — սկզբամբ, par —, en —.

ի. s. coupe, tasse; calice.

իզբ. s. commencement, début, élude; origine, principe; cause, otif; — առնել; V. Սկսիլ;

սկզբան, dans le commencement, dans l'origine, d'abord; սկզբանէ, dès le commencement, dès le principe; ի սկզբանէ շխարհի, depuis la création du monde; անդուստ ou անդաստիւ սկզբանէ, dès l'origine, dès sa naissance.

լի. V. Սկի.

լիւռ. s. zool. écureuil; — ը ը գանչէ, l'écureuil crie, grogne.

լնդիլ. } s. femme abandon-
լնդուկ. } née par son mari.

լուցոց. s. zool. corsac, sorte de petit chien; — ասամուկ, chiens canines.

լուսեղ. s. disque, plateau.

լաբած. a. effronté, dévergondé, honté.

լսիլ } vn commencer, don-
լսում. } ner ou prendre l'ini-
ative, débiter, entamer, don-
ner le signal de, se mettre à;
mettre en train; — առ, faire
commencer; վերստիւ —, recom-
mencer; պատրուելէ սկսեալ, à
artir ou à dater d'aujourd'hui.

լսնուկ. s. commençant, novice, depte.

լսող s. commençant.

կսում. } s. commencement,
կսում. } début, prélude.

կրած. s. écorchure.

կրել. va. écorcher, excorier.

կրիլ. } vn. s'écorcher, s'ex-
կրուիլ. } corier.

Սկրուած. } s. écorchure, ex-
Սկրուի. } coriatien, égrati-
gnure.

Սկագիր. s. sténographe.

Սկագրական. a. sténographique.

Սկագրիչ. va. sténographier.

Սկագրութիւն. s. sténographie.

Սկանալ. vn. être ou devenir bref; enchérir, renchérir, devenir plus cher.

Սկանոց. s. bot. aristoloche.

Սկանաւառ. a. qui vend cher.

Սկար. s. blocus.

Սկարել. va. bloquer.

Սկացնել. } va. rendre bref; ren-
Սկել. } chérir, enchérir.

Սկիլ. V. Սկանալ.

Սկնցնել. va. faire contenir, faire entrer.

Սկսիլ. vn. contenir, entrer, aller.

Սկնալ. vn. enchérir, renchérir, devenir plus cher. [zéphyr.

Սկսիւ. s. brise, vent doux, souffle,

Սկոց. s. scie; scie (poisson).

Սկոցածեւ. a. en forme de scie.

Սկոցածուկ. s. scie (poisson).

Սկոցարան. s. scierie.

Սկոցել. va. scier.

Սկոցի. s. bot. yeuse.

Սկոցիչ. s. scieur.

Սկոցուի. s. sciure.

Սկոտիւն. s. brièveté, exigüité; cherté, enchérissement.

Սկոտնել. va. enchérir.

Սմբուկ. s. corne, sabot (du pied du cheval, etc.).

Սմբակակոխ ընել. va. faire fouler aux pieds par la cavalerie.

Սմբակաւոր. a. zool. onguiculé.

Սմբուլ. s. bot. jacinthe.

Սմբուկ. s. bot. aubergine.

Սմից իրի. conj. c'est pour cela, à cause de cela.

Սմպասակ. s. minér. basalte.

Սմպասակայիւն. a. basaltique.

Սմանդուկ. a. chétif, étriqué.

Սփթծ. a. abattu.
Սփիլ. vn. être abattu, s'abattre.
Սնորանութիւն. V. Հնդկայ-
 րախօսութիւն.
Սնակուտ. s. fausse côte.
Սնածէջ. a. vide. creux.
Սնածիւ. s. frivole.
Սնամտութիւն. s. frivolité.
Սնանալ. vn. être vide, se vider.
Սնանիլ. vn. se nourrir, être
 élevé, nourri, alimenté, entretenu.
Սնանկ. s. failli, banque-routier.
Սնանկանալ. vn. faire faillite
 ou banqueroute, faillir.
Սնանկացնել. va. causer la faillite.
Սնանկացող. V. Սնանկ.
Սնանկութիւն. s. faillite, ban-
 queroute.
Սնանում. s. nutrition.
Սնասպառ. a. s. superstitieux.
Սնասպառասկան. } a. supersti-
Սնասպառսիլ. } tieux.
Սնասպառութիւն. s. superstition.
Սնասպարծ. } a. vain, vaniteux,
Սնասպարծիլ. } vantard glorieux,
 fanfaron, rodomont, matamore.
Սնասպարծիլ. vn. être vain, va-
 niteux, faire le fanfaron.
Սնասպարծութիւն. s. vanité,
 vanterie, fanfaronnade, jactance.
Սնաժառուսակ. a. qui travaille
 en vain, qui perd sa peine.
Սնար. } s. chevet, tête; chevet,
Սնարք. } traversin; — *ին գլու-*
խը ընդ սնարք, au chevet, à
 la tête.
Սնարակալ. s. chantourné.
Սնարել. va. chantourner.
Սնարում. s. chantournage.
Սնախառ. a. qui a des idées
 vaines, vain, qui aime la vaine
 gloire. [gloire, être vaniteux.
Սնախառիլ. vn. aimer la vaine
Սնախառութիւն. s. vaine ou
 fausse gloire, vanité, fatuité, vain
 orgueil, vaine ambition.

Սնգուլի. V. Խոյակ.
Սնգոյր. s. fard, rouge; — *սի*
շաքիլ, se farder, se plâtrer, se
 crépir le visage.
Սնգուրել. va. farder.
Սնդակագոյ. s. chim. amalgame.
Սնդիլ. s. chim. mercure, vif-
 argent.
Սնդմայ. s. lien. [de lit.
Սնդոն. s. toile, linge; drap, drap
Սնդու. s. satin.
Սնդուլ. V. « րիլ.
Սնդուս. V. Սնդու.
Սնդուսեայ. a. de satin.
Սնդուսել. } va. satiner.
Սնդուսում. }
Սնկեհի. s. bot. liège, chêne-liège.
Սնկիլ. vn. se constiper; avoir
 besoin, être indigent. [digence.
Սնկութիւն. s. constipation; in-
Սնկական. a. nutritif, nour-
 rissant. alimentaire.
Սնկականութիւն. s. nutrition,
 alimentation.
Սնկակից. a. s. nourri, élevé
 avec, qui est du même âge; fa-
 milier, camarade.
Սնկառական. a. alimentaire.
Սնկառութիւն. s. alimentation,
 nutrition.
Սնկարար. V. Սնկական.
Սնոտի. a. vain, frivole. futile,
 inutile, sans résultat.
Սնոտագործ. a. fait en vain,
 vain, inutile. [lement.
Սնոտածողով. a. réuni inuti-
Սնոտախառ. V. Սնախառ.
Սնոտապատիւ. a. futile et faux.
Սնոտաւտր. a. qui aime les
 futilités, vétéilleur, vétéilleux.
Սնոտիլ. vn. être ou être rendu
 inutile, se réduire à rien.
Սնոտիք. s. futilité, choses vaines
 ou frivoles, bagatelle, vétéille,
 minutie, niaiserie, baliverne;
 faribole, babiole, colifichet.

Կնուքիւն. s. vide; stérilité.
Սնունդ. s. nutrition; aliment, nourriture, subsistance, entretien.
Սնուցանել. va. nourrir, élever, alimenter, entretenir.
Սնուցանող. } a. nourricier, nour-
Սնուցիչ. } ris-ant, nutritif
Սնուցող }
Սնուկ. s. caisso; malle; — *ը կտխել*, faire sa malle; *խնայողական* —, caisse d'épargne.
Սողոմական. a. s. sodomite.
Սողմակախուրիւն. s. sodomie.
Սոք. } a. ferme, solide; ép-
Սոքեալ. } ais; V. **Սօք**.
Սոքել. va. retrousser, relever.
Սոքուիլ. vn. se retrousser; relever ses manches, se préjurer.
Սոխ. s. bot. oignon; bulbe; *դալար* —, ciboule.
Սոխաբեր. a. bulbifère.
Սոխակ. s. ornith rossignol: — *ը կը երգէ՝ կը գեղգեղէ*, le ramage. [du rossignol.
Սոխակաձայն. a. qui a la voix
Սոխաձեւ. a. bulbiforme.
Սոխաւիճիկ. s. mus. mirliton.
Սոխասան. s. bot. oignonet.
Սոխաւոր. a. bot. bulboux.
Սող. s. l'action de ramper, marche rampante; *ի* —, en rampant.
Սողալ. V. **Սողիլ**
Սողացնել. V. **Սողեցնել**.
Սողացող. a. rampant; — *կենդանիներ*, reptiles
Սողեցնել. va. faire ramper.
Սողիլ. vn. ramper; *երկրի հողի վրայ* — se traîner contre terre ou par terre.
Սողիւզեաց. a. rampant, dont les racines sont superficielles, peu profondes.
Սողիլ. vn. se glisser, s'introduire, s'insinuer.
Սողմոն. s. zool. saumon.
Սողեաբանութիւն. s. erpétologie.

Սողեախ. V. **Սողեակ** ախ.
Սողեակ. s. reptile; verrou, barre.
Սողեակն. a. rampant; — *ախտ*, herpès.
Սողորայ. V. **Սիւղորայ**.
Սողոխ. V. **Սողիլ**.
Սողոսել. va. faire glisser, insinuer, introduire doucement, fourrer
Սողոսիլ. vn. ramper, serpenter, grimper; glisser, se glisser ou pénétrer dans, s'insinuer, s'introduire.
Սողոսիկ. v. grim pant.
Սողոսում. s. serpentement; rampement.
Սողուն. s. reptile; a. rampant.
Սողուս. a. glissant.
Սոհի. V. **Շոհի**.
Սոյգ. } s. cavité, creux, trou.
Սոյգք. }
Սոյն. pron. ce, cet, cette, celui, ce le.
Սոյնպէս adv. ainsi, de cette manière, comme cela, de même.
Սոյնպիսի. V. **Այսպիսի**.
Սոյնօրին. adv. aujourd'hui.
Սոյնօրեակ. adv. de cette manière, de cette façon, ainsi.
Սոհիւն. V. **Արցունիկ**.
Սոհեացալ. vn. prendre de l'embonpoint, du corps, s'engraisser; fig. s'enfler d'un vain orgueil, d'une sottise présomption, devenir fier, rebelle.
Սօս. s. espace de soixante ans.
Սօսիճ. s. colle, colle forte, colle à bouche.
Սօսլ. a. seul, simple; commun, ordinaire; privé, dénué; gram. aigu; adv. simplement.
Սօսալի. a. horrible, affreux, hideux, terrible, formidable, effroyable, redoutable.
Սօստեան. a. vulgaire, commun, ordinaire; privé; s. fan-

- tassin; un particulier, une personne privée; — *կեանք*. la vie privée; — *մարդ՝ սք*, un homme privé, un simple particulier, un particulier.
- Սուկալ**. vn. avoir horreur, regarder avec horreur, frissonner, redouter, frémir; *սուկացեալ դառաւ*, frémir de peur, d'effroi.
- Սուկացալ**. vn. laisser de côté, abandonner, se défaire, se priver.
- Սուկապէս**. adv. simplement, seulement, uniment.
- Սուկազիթխար**. a. gigantesque colossal, d'une énorme grandeur, monstrueux.
- Սուկացնել**. V. *Ջարեարեցնել*.
- Սուկիլ**. V. *Սուկալ*.
- Սուկութիւն**. s. privation, dénuement.
- Սուկում**. s. horreur, frémissement, terreur, effroi, frayeur, frissonnement; — *սծել՝ բերել*, faire horreur, faire dresser les cheveux; *բռնեց զինքը*, il fut saisi d'horreur.
- Սուցնել**. va. coller.
- Սուցնում**. s. collage.
- Սսոր**. } s. anat. arrière gorge.
- Սսորդ**. }
- Սսորդիլ**. vn. se gargariser.
- Սով**. s. famine, faim.
- Սովաբեկ**. a. déséché par la faim, affamé; — *ընել*, affamer, faire mourir de faim.
- Սովալլուկ**. a. affamé.
- Սովամահ**. a. mourant de faim; — *լինել՝ կորնչել*, mourir de faim.
- Սովամահիլ**. vn. mourrir de faim.
- Սովեցնել**. va. affamer, causer la famine.
- Սովիլ**. vn. être tourmenté par la famine, par la faim, être affamé, souffrir de la faim.
- Սովոր**. a. accoutumé, habitué, rompu; familier; — *լինել*, être habitué, accoutumé à; *ինչպէս որ էր*, comme il avait coutume de.
- Սովորաբար**. adv. habituellement, de coutume, ordinairement, d'ordinaire, d'habitude.
- Սովորակաց**; a. habituel, ordinaire, usité, usuel, commun, familier.
- Սովորապէս**. V. *Սովորաբար*.
- Սովորեալ**. a. habitué.
- Սովորիլ**. V. *Սովորիլ*.
- Սովորեցնել**. va. habituer, accoutumer à, former.
- Սովորիլ**. vn. s'habituer, s'accoutumer, être accoutumé, se rompre à, prendre l'habitude de, contracter une habitude, prendre un pli; — *աշխատութեան*, se faire à la fatigue, s'endurcir au travail.
- Սովորոյթ**. V. *Սովորութիւն*.
- Սովորութիւն**. s. habitude, coutume. usage, pli; — *ընել*, prendre l'habitude de, se faire une habitude de; — *ս է*, c'est mon habitude; — *ըբտեմ*, j'ai pour habitude de; *ըստ — թեան*, suivant l'usage, selon la coutume, comme d'habitude; *ըստ էր — թեան*, selon sa coutume, son habitude; *սարաղէպ՝ դժպատեմ* —, abus.
- Սովրեցնել**. V. *Սուսուցնել*.
- Սովրիլ**. V. *Սուսացիլ*.
- Սոր**. s. trou, creux; tanière, antre, caverne.
- Սորումուս** a. qui entre, qui s'introduit dans un trou, dans une caverne, solitaire; — *լինել*, entrer, nicher dans un trou; se cacher, vivre retiré, s'enfoncer dans la solitude.
- Սորոյ**. s. de celui ci, de celle-ci.
- Սորեկ**. a. beau, excellent.
- Սորեկ**. vn. couler, s'écouler, se verser; entrer dans un trou; se

caver; ստրեալ աչս, yeux caves, creux. [mer l'oeil.]

Մարեցնի. va. faire couler; abî-
Մարարի. vn. couler, s'écouler;
se dissiper, se débander.

Մարիլիի. s. chose à apprendre.

Մարիլի. V. Մասացիլ.

Մացայ. s. de ceuy-ci, de celle ci.

Մուադիլ. vn. se trouver mal de
faim.

Մուադուրիւն. s. faim.

Մուարիմ. a. mauvais.

Մուգ. s. deuil; deuil, affliction;
— *ի մէջ էջնաւ*, — *բռնել*, pren-
dre le deuil, se mettre en deuil;
être dans la désolation, être dé-
solé; *մէկուն վրայ* — *ընել* pleu-
rer qn ; être en deuil; — *ը մըտ-
նալ* — *զգնուլ*, prendre le
deuil, être vêtu de deuil.

Մուդար. s. mouchoir blanc.

Մուզակ. s. plongeur.

Մուզակէս. s. nadir.

Մուզանել. va plonger, enfon-
cer, submerger; couvrir, cacher,
faire disparaître.

Մուզանիլ. vn. se plonger, s'en-
foncer; se cacher, disparaître.

Մուզարան. s. chim. bain.

Մուզիլ. V. Մուզանել.

Մուզիլ. V. Մուզանիլ.

Մուզող. V. Մուզակ.

Մալին. s. baïonnette.

Մալինաւոր. a. qui a une
baïonnette.

Մուլակ. s. sifflet.

Մուլիլ. vn. siffler; siffler, accueil-
lir par des sifflets. [fleur.]

Մուլիչ. s. sifflet; a. sifflant, sif-

Մուլոյ a. siffleur.

Մուլում. s. sifflement.

Մուլ. s. peu; bref, court; cher,
de prix élevé; — *իւն*, un peu;
— *իւն կանխազգն*, peu avant;
— *իւն յառաջ*, quelque temps
avant; — *իւն յետայ*, quelque temps

après; — *բանիւ*, en peu de
mots, de paroles.

Մուզական. a. léger, mince.

Մուդանուրջ գիւջ. s. songe
rapide; sommeil léger.

Մուդասակաւ. a. un peu moins.

Մուդալ. vn. devenir cher,
enchérir, renchérir. [renchérir.]

Մուդցնի. va. rendre plus cher,

Մուսերեաց. a. summérien.

Մուսերերէց. adv. en summérien;
s. la langue summérienne.

Մուսակ. s. petit épieu, javeline.

Մուսակոբ. s. hampe.

Մուսուար. V. Մալինաւոր.

Մուսիլ. s. bot. champignon; liège;
méd. champignon, fungus.

Մուսեր. s. épée, sabre, glaive;
— *ը մերկացնել*, tirer l'épée;
հարուած — *ի*, coup d'épée; *կըն-
ուելի* — *սլ*, se battre à l'épée;
V. Պատեան, սուր.

Մուսերազէն. a. armé d'une épée.

Մուսերահար բցնի. va. blesser
ou tuer d'un coup d'épée; — *լինել*,
être blessé ou tué d'un coup
d'épée.

Մուսերածիզ. a. qui tire l'épée;
adv. l'épée à la main.

Մուսերամարա. } a. qui se bat
Մուսերամարիլ. } à l'épée, gla-

diateur; — *լինել*, se battre à l'épée.

Մուսերասերիլ. s. qui a l'épée
nue; adv. l'épée à la main.

Մուսիլ փուսիլ. } a. silencieux,
Մուսիլ բուսիլ. } taciturne; ad.
silencieusement, sans bruit.

Մուս. a. rubrique.

Մուս. a. faux, mensonger; s.
mensonge, fausseté, adv. faus-
sement; — ou *ի* — *հանել*, dé-
mentir, donner un démenti; —
վկայ, faux témoin; *ամենիւրէն* —
absolument faux; — *իտուել*, dire,
débiter des mensonges.

Մուսակ. a. menteur; s. minér. rubis.

Մուսկուսպաս. } a. flatteur,
Մուսկուսպասու. } adulateur,
flageorneur.

Մուսկուսպասու քիւն. s. flat-
terie, adulation. flageornerie.

Մուսկի V. **Մուսկ.** s.

Մուսկունի. a. qui porte un
faux nom, pseudonyme.

Մուսպանում. a. qui raconte
des choses fausses, mensonger,
fabuleux.

Մուսխու. a. faux, mensonger.

Մուր. s. épée, sabre, fer glaive;
fig. peste, boulimie; V. **Մուր.**

Մուր. a. aigu, pointu; perçant;
tranchant; perçant. pénétrant;
vif, fin, subtil: s. accent aigu.

Մուրակի. V. **Մուրի.**

Մուրակիս. V. **Մուրիս.**

Մուրալ. vn. courir, galoper, aller
au galop, se précipiter.

Մուրք. a. saint, sacré; pur,
exempt; s. saint; adv. sainte-
ment; **Հոգի** — ou — **Հոգի**, Saint-
Esprit.

Մուրիւց. a. pénétrant.

Մուրիւցակ. s. courrier, estafette.

Մուրիւցակօրէն. adv. comme
un courrier.

Մուրն. s. café; **լըսխառն** —
café à l'eau; — **կաթնախառն**,
café au lait; — **խմել եփել**,
prendre, faire du café. [sophe.

Մոփես. s. sophiste; sage, philo-

Մոփեսական. a. sophistique.

Մոփեստ. } V. **Մոփես**

Մոփեսոս. }

Մոփեսուքիւն. s. sophistiquerie.

Մոփեր. s. livre, écrit.

Մոփո. s. spahi.

Մոփոի. s. spahi.

Մոփոյ. s. armée, gens de guerre,
cavalerie; officier; — **ք զօրուն**,
les officiers de l'armée.

Մոփոյալոյս a. composé de gens de
guerre, de cavalerie; s. état-major.

Մոփոյալի. V. **Մոփոյալի.**

Մոփոյալի. s. grade d'officier.

Մոփոյի. s. bot. épinard.

Մոփոյի. va. tuer, mettre à
mort, faire mourir, ôter la vie,
exécuter, assommer. assassiner,
faire main basse; **երբ** —, s'en-
tre tuer.

Մոփոյի. s. tuerie, carnage, mas-
sacre; abattage; immolation, sa-
crifice; bot. harmale. [rie.

Մոփոյիւց. s. abattoir, bouche-

Մոփոյիւրաւի. s. Bacchus.

Մոփոյիւրաւիւց. a. ba-
chique; — **ապշամունք**, les cé-
rémonies de Bacchus; — **ք**, dio-
nysies, dionysiaques, bacchanales,
orgies.

Մոփոյի. V. **Մոփոյի.**

Մոփոյիական. a. d'Espagne, es-
pagnol; — **դռնակներ կառու-
ցանել**, bâtir des châteaux en
Espagne.

Մոփոյիացի. s. Espagnol.

Մոփոյի. } a. s. tuant, meurtrier,

Մոփոյի. } assassin, homicide.

Մոփոյի. V. **Մոփոյի.**

Մոփոյի. V. **Մոփոյի.**

Մոփոյիական. V. **Մոփոյի.**

Մոփոյիւքիւն. s. meurtre,
assassinat.

Մոփոյիւքիւն. } s. meurtre, as-

Մոփոյիւք. } sassinat, homi-
cide; exécution, tuerie, carnage,
massacre. [mort.

Մոփոյի. vn. être tué, trouver le

Մոփոյի. sf. une Espagnole.

Մոփո, **ի Մոփո.** adv. jusqu'à
la fin, entièrement, tout à fait;
— **մէջտեղէն վերջուց զայն**, il
acheva de le détruire; **մինչեւ
խառն**, jusqu'à la dernière ex-
trémité.

Մոփոյալեւ. } a. armé de

Մոփոյալեւ. } toutes pièces,
armé de pied en cap.

լառազիցի; va. armer de
utes pièces, armer, équiper.
լառազիցութիւն. s. armure
omplète, armement, armure,
urnais; — *և մարտի*, armement,
opareil de guerre.
լառազիցութիւն. vn. être armé
e toutes pièces, de pied en cap.
լառաւծ. a. épuisé.
լառել. va. consommer, épuiser,
onsumer, dissiper, absorber,
ser, finir, dévorer, ruiner.
լառիլ. vn. se consommer,
épuiser, se consumer, tarir, fi-
ir; *իբ ուժը կը սպառէր*, il s'é-
uisait.
լառիչ. s. consommateur.
լառիւպոյտ. V. Սպառապոյտ.
լառկալ. va. menacer, faire
es menaces; *կործանոււմ* —, me-
acer ruine.
լառնալի. } a. plein de me-
լառնալից. } naces, menaçant.
լառնալիք. s. menace.
լառնալիւն. a. menaçant.
լառնանկառ. a. menaçant.
լառնութիւն. } s. menace, ton
լառնում. } menaçant.
լառող. V. Սպառիչ.
լառում. s. consommation, é-
uisement.
լառապոյտ. ի Սպառապոյտ.
adv. totalement, entièrement, de
ond en comble.
լաս. s. service, office, fonc-
ion, emploi; garniture, vase,
istensile, meuble, buffet; mets,
ifner, régal, festin; pompe, train;
ouvert (pour convive); impres-
sionement, sollicitude; *ի — հայրեն-
իւոց*, dans ou pour le service de
la patrie.
լասալար. V. Հօրապետ.
լաստահարկութիւն. s. service,
office, fonction.
լաստաւաք բլլալ. vn. être

envoyé au service, pour servir.
Սպասարահ. s. salle d'attente.
Սպասարար. s. celui qui sert,
fonctionnaire.
Սպասարկութիւն. s. service.
Սպասար. s. serviteur, domes-
tique, valet; servant.
Սպասարակութիւն. a. qui con-
cerne les serviteurs; serviteur.
Սպասարակից. s. compagnon
de service, camarade. [nistrer.
Սպասարեղ. vn. servir, admi-
նիստարար. a. s. servant.
Սպասարարութիւն. s. service,
domesticité; — *ընել*, servir la
messe. servir de répondant.
Սպասեւիչ. s. V. Սպասար,
gardien; aide.
Սպասարեղ. vn. attendre;
s'attendre; *տոյք վրայ երկար
ժամանակ* —, faire le pied de grue.
Սպասիկ. s. serviteur.
Սպասիչ. a. celui qui attend.
Սպասկապետութիւն. s. in-
tendance.
Սպասողական. a. expectatif.
Սպասուի. sf. servante, domes-
tique, bonne.
Սպասում. s. l'action d'attendre,
attente.
Սպասողանք. s. mollesse, luxe.
Սպարակիր. V. Սպարակիր.
Սպարապետ. s. général en chef,
généralissime; ministre de la
guerre.
Սպարապետութիւն. s. dignité,
commandement de général en chef.
Սպեղանի. s. onguent.
Սպի. s. cicatrice stigmatée, marque;
— *կերէքածի*, égratignure.
Սպիակալ. vn. se cicatriser.
Սպիացնել. va. cicatriser.
Սպիացում. s. cicatrization.
Սպին. s. sépia.
Սպինգ. s. sphinx.
Սպիա. s. chim. albumine.

Մպիսակ. a. blanc, blanche; s. blanc, céruse. [blanche.
Մպիսակաբառ. a. qui a crinière
Մպիսակագիր. s. écriture blanche; a. écrit en blanche.
Մպիսակազոյն. a. blanc, de couleur blanche, blanchâtre.
Մպիսակաղեղ. s. chim. blanc de céruse, céruse.
Մպիսակազեաց. } a. vêtu de
Մպիսակազգես. } blanc, blanc.
Մպիսակաբոյր. V. **Մպիսակազոյն.**
Մպիսակախայտ. a. tacheté de blanc, moucheté, pommelé, gris.
Մպիսակախառն. a. d'un blanc mêlé de noir, gris.
Մպիսակածղի. a. qui a les bras blancs. [toison blanche.
Մպիսակակիզն. a. qui a une **Մպիսակահաւնդերձ.** V. **Մպիսակազգես.** [մազ.
Մպիսակահեր. V. **ՄպիսակաՄպիսակածի.** a. qui a un cheval blanc. [blancs.
Մպիսակածիզ քորիք. s. mulets
Մպիսակամազ. a. qui a les cheveux blancs.
Մպիսակամարմին. a. qui a le corps blanc, la cher blanche.
Մպիսակամարթ. a. qui a la peau blanche; s. albinos.
Մպիսակամօրու. a. qui a la barbe blanche. [venir blanc.
Մպիսականալ. vn. blanchir, de-
Մպիսականիւ. a. tacheté, marqué de blanc. [châtre.
Մպիսակասիւ. a. brun, blan-
Մպիսակալարսփ. spl. cheveux blancs. [qui rend blanc
Մպիսակարար. a. qui blanchit,
Մպիսակացում. s. blanchiment, blanchissement. [dre blanc.
Մպիսակացնել. va. blanchir, ren-
Մպիսակափայլ. } a. éclatant de
Մպիսակափառ. } blancheur,

d'une blancheur éclatant, très blanc.
Մպիկեղէն. s. linge.
Մպիսակել. va. blanchir.
Մպիսակիլ. V. **Մպիսականալ.**
Մպիսակուրիւն. s. blancheur, blanc; fig. — **պարանոցի,** la blancheur, l'ivoire, l'albâtre du cou.
Մպիսակուց. s. blanc d'œuf, albumen; le blanc de l'œil, sclérotique; blancheur.
Մպիսուկ. s. ichtyol. albule.
Մպնգակերպ. a. anat. spongoïde.
Մպնգային. a. spongieux.
Մպնգանման. } a. spongieux.
Մպնգանասակ. }
Մպնգաքար. s. miner. spongitte.
Մպնգել. va. éponger.-
Մպուց. s. éponge; **սրբել սպնգաւ,** éponger, nettoyer avec une éponge.
Մպուռ. V. **Մպառսպուռ.**
Մպուր. s. crotte, crottin, fiente.
Մպրոսնել. V. **Մպրելիլ.**
Մպրելիլ. } va. insinuer, glis-
Մպրելցնել. } ser, introduire doucement, furtivement, fourrer; vn. V. **Մպրելիլ.**
Մպրելիլ. vn. s'insinuer. se glisser, s'introduire, se fourrer, pénétrer dans, se faufiler.
Մպրիկ. } a. propre, propret.
Մպրիուկ. }
Սաինք. } s. glapissement, sif-
Սաինքչի. } flement.
Սաիչ. }
Սանակ. s. essieu.
Սանակալ. V. **Նլիկառն.**
Սանապան. s. jambière.
Սաքանց. V. **Սախոս.**
Սաքանցիլ. vn. dire des mensonges, des faussetés, mentir.
Սաքանութիւն. V. **Սախոսութիւն.** [écrit fausement.
Սազիր. a. qui écrit des faussetés;
Սազ. s. stade.

Ստադառ. a. qui juge faussement.

Ստադիան. s. stade. | menteur.

Ստախոս. a. diseur de mensonges,

Ստախոսութիւն. s. propos ou discours mensonger, mensonge, menterie.

Ստածի. V. **Տածի.**

Ստածից. a. qui fait naître, qui invente le mensonge.

Ստակ. s. argent, monnaie, espèces, numéraire; — *շահել վասակել*, gagner de l'argent; — *վասակցնել*, faire gagner de l'argent; — *գտնել*, se procurer de l'argent; — *կտրել*, frapper de la monnaie; coûter de l'argent, produire; — *վասակել*, — *է կլլել*, dépenser de l'argent; — *ընել*, coûter ou produire de l'argent; coûter; — *աւրել փոխել*, changer de la monnaie.

Ստահակ. a. insubordonné, indiscipliné. polisson, mutin, gredin, lutin, impertinent.

Ստահակել. vn. être insubordonné, désobéir, se conduire mal, polissonner, se mutiner.

Ստահակեցուցիչ. a. celui qui rend insubordonné.

Ստահակութիւն. s. insubordination, indocilité, mutenerie, polissonnerie.

Ստաճբակ. a. indocile, désobéissant, récalcitrant, intraitable, rebelle; rude, rigoureux, sévère.

Ստաճբակել. vn. faire de l'opposition, résister, désobéir, se révolter.

Ստաճբակութիւն. s. indocilité, désobéissance, révolte; dureté, sévérité, rigueur.

Ստամբ. } s. anat. estomac; — u
Ստամբ. } *կը ցաւի*, j'ai mal à l'estomac.

Ստամբաբրան. s. anat. cardie.

Ստամբական. } a. stoma-

Ստամբական. } chique.

Ստամբահասութիւն. } s. gas-
Ստամբահասութիւն. } trotomie.

Ստամբացու. } s. méd. gastral-
Ստամբացու. } gie, mal d'estomac. [կան.

Ստամբալից. V. **Ստամբա-**

Ստալոյ. a. qui n'a rien de vrai, faux, mensonger, supposé, feint, fictif; qui invente des faussetés.

Ստալոյութիւն. s. fausseté, supposition.

Ստանալ. vn. acquérir, acheter; posséder, se mettre en possession, avoir en sa possession. prendre livraison de; créer; *փառք* —, acquérir de la gloire.

Ստանձնել. V. **Հասանձնել.**

Ստանուց. V. **Սուտանուց.**

Ստառխ. s. storax. [factice.

Ստապատր. a. faux, mensonger,
Ստապատր. V. **Սուտապատր.** [quittance.

Ստացալիք. s. reçu, récépissé,

Ստացական. a. possessif; crée; s. reçu; — *ստական*, adjectif possessif; — *դերանուն*, pronom possessif.

Ստացիչ. } s. acquéreur, posses-
Ստացող. } seur.

Ստացնել. va. faire acquérir, faire posséder.

Ստացում. s. propriété, possessions, biens, fonds; acquisition, créature.

Ստացումաւասութիւն. s. grande quantité de biens, riches-e.

Ստացումատր. } s. proprié-
Ստացումատր. } taire.

Ստացում. s. acquisition, possession.

Ստափառութիւն. s. fausse opinion.

Ստգիւ. } V. **Հագիւ**, **Հս-**
Ստգանի. } **զրագնի**, **Հս-**
Ստգանց. } **զրագնց.**

Սեղ. vn. mentir, bourder, dire

un mensonge; démentir, donner un démenti. [fant, chariot.
Սեղազուկ. s. roulette d'en-
Սեղի. s. santale.
Սեղիկ. s. cantatille.
Սեղծարար. va. inventer, fabriquer; forger.
Սեղծարարիք. s. poésie; fiction, invention.
Սեղծագործ. s. créateur.
Սեղծագործել va. créer.
Սեղծագործութիւն s. création.
Սեղծած. a. créé.
Սեղծակալ. a. créé; inventé, contrové, factice.
Սեղծել va. créer; inventer, forger, controvver, fabriquer.
Սեղծիչ. } s. créateur; inven-
Սեղծող. } teur, auteur.
Սեղծում. s. créature; invention, production.
Սեղծուածն. a. inventé, controvvé, factice, faux.
Սեղծուիլ se créer, être créé.
Սեղծուլ va. créer.
Սեղծում. s. création; invention.
Սեղն. s. branche, rameau; tige, tronc; touche, dactyle; *սեղունք դաշնակի*, clavier d'un piano.
Սեղնաւոր. } s. mus. clavier.
Սեղնաւան. }
Սեղնաւոր. a. rameux; à touche.
Սեղնիլ va. pousser comme une tige, croître.
Սեղաղի s. bot. carotte; — *պարի*, athamante.
Սեռ. s. stère.
Սեռքմտութիւն s. faux serment, parjure.
Սեռքում a. parjure, qui fait un faux serment, qui viole son serment.
Սեռիւրիլ va. égarer, séduire, induire en erreur, pervertir, entraîner dans l'erreur; détordre, donner une interprétation fausse.

Սեռիւրիլ vn. s'égarer, faillir, dévier être entraîné dans l'erreur.
Սեռք a. stérile.
Սեռումիւլ. } vd. être, devenir
Սեռչիլ. } stérile.
Սեւ s. soie ou poil de chameau et d'autres animaux; *սեւաթ* —, toison, laine. [etc.
Սեւեղի a. de poil de chameau,
Սեւ s. hâte, empressement, diligence; a. fréquent; adv. fréquemment, souvent; — —, très souvent, sans cesse.
Սեին. } s. anat. mamelle, sein;
Սեին. } tétou; sein. gorge; — *կողմ* *սեւաթի*... tétine, pis.
Սեւաւ. } adv. à la hâte, vite,
Սեւալ. } avec empressement, avec ardeur.
Սեւել va. presser, contraindre, forcer, obliger.
Սեւողար. }
Սեւողալ. } adv. d'urgence.
Սեւողակալ a. pressant, urgent, impérieux, pressé.
Սեւողակալութիւն s.urgence.
Սեւալիլ vn. se presser, être obligé, contraint, forcé.
Սեւում s. contrainte, urgence
Սեւակալ a. de Styx.
Սեւալ s. styrax.
Սեւեռիլ. } s. vers.
Սեւեռնի. }
Սեւ s. point, lettre. vers
Սեւել va. versifier, mettre en
Սեւել va. éplucher, nettoyer.
Սեւում a. épluché, pelé.
Սեւեռալ va. sevrer.
Սեւեռանց a. sevré.
Սեւեռիլ va. vaincre; nuire, porter préjudice, faire tort à, mal à, porter atteinte, incommoder.
Սեւաւոր a. s. mammifère.
Սեւալ vn. être attaqué de spasme.

Սեփական. a. spasmodique.
Սեփական. a. spasmodique.
Սեփակի. s. spasme.
Սեփակայ. } a. qui est à la ma-
Սեփակայ. } nuelle, nourrisson; —
Սեփի. } *աղայ*, enfant à la
Սեփիայ. } mamelle.
Սեփիաց. }
Սեփիկ. vn. têter, sucer.
Սեփու. s. nourrice.
Սեփ. s. table.
Սեփակի. s. anat. diaphragme.
Սեփակ. s. heccal, pot.
Սեփ. a. sûr, certain, assuré, positif, infaillible, juste, vrai, véritable, réel, authentique; adv. sûrement, d'une manière sûre, assurément, certainement; — *զարկի*, le vrai courage.
Սեփիկ. a. stoïque; s. stoïcien.
Սեփ. s. le bas, le dessous; *ի* —, sous, dessous, en bas; *ի* — *է*, de dessous, d'en bas, par-dessous, par le bas; gram. virgule.
Սեփարակի. va. subdiviser.
Սեփարակում. d's subdivision.
Սեփար. V. *Վայրար*.
Սեփակ. a. qui demeure en bas ou sur terre.
Սեփար. s. signature.
Սեփարի. va. souligner.
Սեփարակ. a. descriptif.
Սեփարի. a. soussigné; — *ս*, je soussigné.
Սեփարի. va. souscrire; signer; décrire, tracer. [cripteur.
Սեփարո. a. s. signataire; sous
Սեփարում. V. *Սեփարի*.
Սեփարի. s. souscription; signature, seing; description; — *դի*, mettre sa signature; — *ալ*, donner sa signature.
Սեփար. s. sous-classe; a. inférieur, subalterne, subordonné.
Սեփարական. a. subjonctif.
Սեփարակ. V. *Սեփար*.

Սեփարակ. va. soumettre, subordonner.
Սեփարակի. s. infériorité.
Սեփարայ. a. ce qui est dessous; ce qui est sur la terre, terrestre; subalterne, sujet, soumis, subordonné, serviteur,
Սեփարայի. s. sujétion, soumission, subordination.
Սեփարի. a. d'un rang inférieur; inférieur, subalterne.
Սեփարակ. a. subalterne, subordonné.
Սեփարի. V. *Սեփարակ*.
Սեփարի. V. *Սեփարակի*.
Սեփարի. [et virgule.
Սեփարի. a. virgule; *ի* —, point
Սեփարի. a. inférieur.
Սեփարի. a. qui affectionne la terre qui tient à la terre; attaché aux choses terrestres, mondain, rampant.
Սեփարի. vn. tomber; tomber sous, se soumettre, être sujet, subir.
Սեփար. adv. affirmativement
Սեփարակ. a. affirmatif.
Սեփար. vn. affirmer, dire oui.
Սեփարի. s. affirmation.
Սեփար. V. *Վեփար*.
Սեփարի. s. souterrain.
Սեփար. s. le bas, le dessous; a. ce qui est en bas, au-dessous; — ou *սեփար*, prép. adv. en bas, au bas sous, dessous, au-dessous.
Սեփար. s. ensouple
Սեփարի. a. bas, inférieur; s. bas, fond, souterrain, enfers; *սեփարի*, ceux qui sont sous terre, les gens d'ici-bas.
Սեփարի. a. abaissant.
Սեփարի. a. très inférieur.
Սեփարի. } a. inférieur; ter-
Սեփարի. } restre.
Սեփարի. s. l'étage inférieur, au-dessous, rez-de-chaussée.

Մտրեմեայ. vn. s'abaissier, s'avilir.
Մտրեայուր. V. **Մտրեմեայուր.**
Մտրեայուցի. a. abaissant; avilissant.
Մտրեայուր. V. **Գեմեայուր.**
Մտրեայի. s. ceux qui sont en bas, qui sont inférieurs.
Մտրեայից. s. infériorité; bassesse, avilissement.
Մտրեայի. va. spécifier, dire, exprimer, attribuer.
Մտրեայի. s. gram. attribut.
Մտրեայիք. s. attribut, prédicat.
Մտրեայից. s. predicament, attribut; catégorie.
Մտրե. s. pied d'une montagne; bord d'un vêtement.
Մտրեայուր. a. qui traîne ses vêtements; — *պամսիւծան*, robe traînante.
Մտրեայից. s. bassesse.
Մտրեայի. s. tunnel.
Մտրեայ. *ի* —; adv. d'en bas, de dessous, par-dessous.
Մտր. a. gros, épais, volumineux, fort; nombreux, considérable; — *բանակ*, immense armée, armée nombreuse; — *աղիք*, gros intestins. [contre.
Մտրեայուր. s. mus. basse.
Մտրեայիակ. s. stéréoscope.
Մտրեայի. a. nombreux, d'un grand nombre.
Մտրեայիքայ. a. cartonné.
Մտրեայիքի. va. cartonner.
Մտրեայուր. s. carton.
Մտրեայուր. s. gros arbre.
Մտրեայուրակ. a. très gros, très volumineux. [basse.
Մտրեայուր. a. dur; mus.
Մտրեայի. V. **Մտրեայիք.**
Մտրեայուրից. V. **Մեմեայուրից.**
Մտրեայուր. vn. devenir gros, épais, grossir, se grossir, épaissir; engraisser, prendre du corps, de

l'embonpoint; s'augmenter, s'accroître.
Մտրեայուր. s. grossissement.
Մտրեայի. va. grossir, épaissir, augmenter, accroître.
Մտրեայից. s. grosseur, épaisseur.
Մտրեայի. a. véridique; vrai, réel, véritable; étymologiste.
Մտրեայուրից. s. étymologique.
Մտրեայի. va. dire la vérité; donner l'étymologie de.
Մտրեայուրից. s. vérité; étymologie.
Մտրեայուր. V. **Մտրեայի.**
Մտրեայի. a. authentique.
Մտրեայի. va. écrire véritablement; rutiler.
Մտրեայից. s. écrit véritable; ratification. [*պատմ.*
Մտրեայուր. V. **Մտրեայուր.**
Մտրեայի. adv. assurément, certainement, véritablement, en vérité, à coup sûr.
Մտրեայի. s. vérifier, assurer, examiner à fond. s'informer avec soin. s'informer de la vérité de, constater,
Մտրեայի, s. vérificateur,
Մտրեայի. V. **Մտրեայի.**
Մտրեայի. s. anat. oesophage.
Մտրեայից. s. vérification, certitude, assurance, vérité; — *համբ է ըստի*, je puis assurer que.
Մտրեայի. s. ombre; *սիւ* —, ombre vaine; — *ք*, ombres, manées; — *ք մահու*, les ombres, les ténèbres de la mort; *գիշերուան* — *ք*, les ombres de la nuit, les ténèbres; — *ի պէս անցնիլ*, passer comme une ombre.
Մտրեայիք. s. croquis.
Մտրեայիք. s. dessin, esquisse, ébauche, croquis, canevas; dessinateur.

տւերազրելի. va. dessiner, esquisser, ébaucher, croquer, tracer.
տւերազրութիւն. s. dessin, esquisse, croquis.

տւերածու ւծելի. va. porter ombre, éclipser, offusquer, effacerternir.

տւերական. a. de l'ombre; ombré, obscur; qui reste dans l'ombre. [de l'ombre, obscur.

տւերակերայ. a. semblable à **տւերակած**. a. couvert d'ombre, ombré, ombragé, ombreux, obscur.

տւերանայ. vn. se couvrir d'ombre, s'obscurcir.

տւերանիս. a. qui demeure ans l'ombre.

տւերապս. a. entouré d'ombre, ombré, ombragé.

տւերատուն. s. chambre obscure u noire.

տւերակցելի. va. couvrir d'ombre, ombrager, obscurcir; cacher; onner de l'ombre.

տւերոս. a. ombreux.

տւրիւն. s. mensonge, fausseté.

տուցանելի. vn. refuser d'éouter, désobéir. [béissant.

տուցանող. a. indocile. désobéissant.
տուցանութիւն. s. désobéissance, indocilité.

տրոս.
տրոսելիս.
տրոսելութիւն. } V. Սպարապետութիւն.
տրարապետութիւն.

տրկաբար. adv. servilement.

տրկածին. a. né d'un serf.

տրկական. V. **Մարկային**.

տրկապի. a. servile. [serfs.

տրկապետար. a. qui honore les serfs.

տրկապիս. a. servile.

տրկապետութիւն. s. servilité.

տրկային. a. d'esclave, de serf, e servage.

տրկանայ. vn. être, devenir serf.

Մարկապետ. adv. comme un serf, servilement.

Մարկոցում. s. asservissement.

Մարկոցելի. va. réduire en ser-vage, asservir.

Մարկութիւն. s. servage.

Մարկոսի. sf. esclave.

Մարկոսիկ. s. sabot (jouet).

Մարուկ. s. serf.

Մարգանայ. va. se repentir, regretter, s'en mordre les doigts, être touché de componction.

Մարցնի. s. repentir, regret, chagrin, remords, componction.

Մարցնելի. va. faire repentir, faire regretter, pénétrer de componction.

Մարցում. V. **Մարցնի**.

Մարտրոց. V. **Մարտուր**.

Մարցլուխ. a. qui a la tête pointue.

Մարքու. a. qui a les ailes pointues; qui vole vite.

Մարքալի. a. qui vole vite.

Մարազոսութիւն. s. escrime.

Մարազոսող. a. tué, égorgé avec une épée.

Մարազոս. a. spirituel.

Մարազոսութիւն. s. esprit; conversation spirituelle. [s. pointe.

Մարազոս. a. pointu, aigu, en pointe;

Մարածելի. va. sévir.

Մարածութիւն. s. peste. épidémie, mortalité.

Մարկն. } a. qui a les yeux
Մարկնայ. } perçants, la vue perçante.

Մարկնութիւն. s. vue perçante.

Մարկոսի Մարկոսար բնելի. va. passer au fil de l'épée, égorger.

Մարկոսոց. a. qui a le bec, le bout pointu. [parvis; galerie.

Մարահ. s. salle, salon; rideau;

Մարահակ. s. petit rideau; tenture; petite salle, petit salon, petite galerie. [d'un rideau.

Մարահակածելի. a. qui a la forme

- Մրահայեաց.** a. qui a le regard perçant.
- Մրահիկ.** s. petit salon.
- Մրահայն.** a. qui a une voix aigue, un son aigu.
- Մրահահ ընել.** tuer avec l'épée, passer au fil de l'épée; — լինել, tomber sous le glaive.
- Մրածերկ.** V. Մուածրածերկ.
- Մրածիս.** a. qui a l'esprit perçant, fin, pénétrant, subtile, intelligent, spirituel.
- Մրամտալից.** s. pénétration d'esprit, perspicacité, sagacité, esprit.
- Մրանայ.** vn. devenir aigu, pointu ou aiguisé; passer rapidement, voler, s'envoler, filer, s'en aller, s'enfuir, courir vite, se précipiter; s'aigrir, s'irriter.
- Մրանկիւն.** a. acutangle, acutangulaire, oxygone; s. angle aigu.
- Մրալար.** a. qui marche vite, vif, impétueux, rapide.
- Մրալարիլ.** vn. aller ou courir vite, se mettre en haleine, se précipiter.
- Մրասն.** } V. Մրակն.
Մրաստիլ. }
- Մրաստալից.** V. Մրակնալից. [sourdir.
- Մրարկեցնել.** va. étourdir, assourdir.
- Մրարուտ.** a. rapide; — կառավարում, train —.
- Մրախոյ.** s. clairon (trompette).
- Մրախոյար.** s. clairon, celui qui sonne du clairon.
- Մրախուտ.** s. bot. aubépine.
- Մրաքան.** a. qui chante le trisagion.
- Մրաքանիլ.** va. chanter le trisagion, sanctifier. [hymne.
- Մրաքանալից.** s. trisagion,
- Մրաքար.** adv. saintement.
- Մրաքիր.** s. hagiographe; — ք, livres hagiographe.
- Մրազործ.** a. consacrant.
- Մրազործիլ.** va. consacrer.
- Մրազործալից.** s. consécration. [saints, vénérable.
- Մրազուտար.** a. composé de
- Մրազրել.** va. corriger.
- Մրազրիլ.** { s. correcteur.
- Մրազրուլից.** s. correction; épreuve à corriger; — ընել, corriger des épreuves.
- Մրազրիլ.** s. purgatif; — առել, purger; — առնել, se purger, prendre un purgatif, une médecine.
- Մրազան.** a. sacré; s. sa sainteté, sa grandeur
- Մրազանիլ.** va. consacrer.
- Մրազգես.** a. vêtu d'un habit propre.
- Մրազնազործիլ.** va. sanctifier.
- Մրազնազործալից.** s. sanctification.
- Մրազնական.** V. Նուիրական.
- Մրազնառար.** a. très saint.
- Մրազնալից.** s. sainteté; — ձեք, votre —. [pure, saint.
- Մրալոյս.** a. qui a une lumière
- Մրալոս.** } a. hagiographe.
Մրալոսական. } phique.
- Մրալոն.** a. saint, pur, chaste.
- Մրալեաց.** } a. qui vit saintement, pur, chaste.
- Մրալոց.** }
- Մրալեցալից.** s. vie sainte.
- Մրախայեաց.** a. qui a un regard saint, pur.
- Մրաիւս.** a. qui conduit à la sainteté, sacré.
- Մրահայնիլ.** V. Մրաքանիլ.
- Մրահասոյց.** a. offert saintement, sacré, saint.
- Մրահասար.** a. très pur, saint.
- Մրահիս.** a. qui a l'esprit saint ou pur. [lier son esprit.
- Մրահիլ.** vn. sanctifier, purifier.
- Մրահալից.** s. sainteté, d'esprit.

Մրայթապահ. a. séraphique.
Մրայթամախր. a. pur comme un séraphin.
Մրայի. fs. քիֆոլե; burette; — *փքաբուծից*, ventouse.
Մրուփից. s. qualité de ce qui est aigu, pointu, perçant ou pénétrant; rapidité, promptitude, vélocité, célérité.
Մրուիլ. V. **Մրիլ.**
Մրուս. s. aiguisement, affûtage.
Մրուցի. a. qui a l'oreille fine, bonne.
Մրուցի. s. anat. jambe.
Մրուպագի. s. chambre nuptiale; boudoir; rideau de lit, baldaquin. [répandre.
Մրուիլ. va. asperger, arroser, **Մրուսիւս.** aspersion, arrosement.
Մրաբախ. a. palpitant; — *ըլլալ*, palpiter. [de cœur.
Մրաբախուփից. s. battement
Մրաբաց. a. qui a le cœur ou vert, sincère; adv. — *խօսիլ*, parler à cœur ouvert.
Մրաբեկ. a. qui a le cœur brisé, découragé, abattu; — *ընել*, briser le cœur, décourager, abattre le courage; — *ըլլալ*, avoir le cœur brisé, être abattu.
Մրաբեկիլ. V. **Մրաբեկիլ**
Մրաբեկիլ. / *ընել* ըլլալ.
Մրաբեկուփից. s. brisement ou abattement de cœur, découragement.
Մրաբէտ. a. qui connaît les cœurs.
Մրաբից. a. qui vient de cœur; qui est plein de cœur; ardent; adv. de bon cœur, de tout son cœur, ardemment.
Մրաբրու. s. attrayant.
Մրաբող. s. émotion, alarme.
Մրաբուր. s. les oreillettes du cœur. [cœur.
Մրաբոյցիլ. a. qui agit sur le
Մրաբոյն. a. qui épanche son cœur.

Մրաբոյնուփից. } s. épanche-
Մրաբոյնուս. } ment, effu-
 sion du cœur; *սրբապէրզմամբ*, avec effusion.
Մրաբաւի. a. consterné.
Մրաբաւիւս. s. consternation.
Մրաբոյնից. V. **Մրաբախ.**
Մրաբիր. a. plein de cœur; adv. de plein cœur, de grand cœur.
Մրաբոյն. a. envieux, désireux, amoureux.
Մրաբեկիլ. a. déchirant, navrant.
Մրաբեկ. a. qui a le cœur brisé, navré; cuisant, navrant.
Մրաբիլից. va. navrer, déchirer ou fendre le cœur.
Մրաբից. a. intime, confident.
Մրաբուս. V. **Մրաբեկ.**
Մրաբուցի. s. anat. péricarde.
Մրաբուց. s. agréable au cœur.
Մրաբուցիլ. a. navrant, affligeant.
Մրաբարմախ. a. cuisant.
Մրաբից. a. cardiaque.
Մրաբոյն. a. émouvant, touchant; ému.
Մրաբոյնուփից. } s. émotion.
Մրաբոյնուս. }
Մրաբուլ. vn. prendre courage.
Մրաբոյն. V. *Կրծիկալ.*
Մրաբուր. a. touchant, émouvant, attendrissant.
Մրաբոյն. a. consterner, épouvanter; — *ըլլալ*, être consterné, épouvanter.
Մրաբոյնից. a. ranimé, encouragé, courageux, intrépide.
Մրաբոյնիլ. va. animer, ranimer, donner du courage, encourager. remonter le moral de qn., relever ou rehausser son courage; — *ել*; vn. se ranimer, prendre courage
Մրաբոյնիլ. a. qui touche le cœur, touchant, attendrissant, tendre; touché, ému, abattu; désireux, envieux; fâché, choqué, indigné,

igri; plaintif, douloureux, perant; — բողբ, plaintes amères.
 •աւսանց. a. anxieux.
 •աւսանցաւոր. s. anxiété.
 •աւսաս. a. qui voit les cœurs, ui voit au fond des cœurs.
 •աւսանչոր. a. cuisant.
 •աւսարմ. a. dont le cœur bat, st tremblant pour, désireux.
 •աւցաւ. a. qui a mal au cœur, ui a des douleurs d'estomac; ffligé, chagrin.
 •աւցաւոր. s. compassion, itié; doulour, chagrin; — քիւտա, vec compassion, pitié.
 •աւցնել. va. V. Մրասնելի; ucher, émouvoir.
 •սեւյ. a. qui a du cœur, couageux. [vent, tendre.
 •սեւանդ. a. ardent, vif, ferre՛ի մտօք. etc. V. Սիբ.
 •սէկ. a. qui brûle le cœur, uisant, navrant.
 •սեւան. s. peine, inquiétude, nxiété, souci.
 •սեւանա. a. colérique, irascible.
 •սեւեցնել. va. mettre en colère, օcher, indigner, irriter, outrer, xaspérer.
 •սեօի. vn. s'emporter, se mettre n colère, s'indigner, se fâcher, irriter contre, s'exaspérer.
 •սեօաւոր. s. emportement, olère, indignation, exaspération, épit; հրաբորբ —, bouillant ourroux.
 •սենդի. a. ennuyant, gênant, nnuyeux, embarrassant, incomodant, incommode. [քի. s.
 •սենդաւոր. V. Նեղարտ.
 •սնի. V. Մրսօի.
 •սնաւոր. V. Մրսաւոր.
 •սնաւ. V. Մրսօի.
 •սով. adv. avec cœur.
 •սո. a. courageux.
 •սոաւոր. s. courage.

Մրսու. s. moëlle des plantes.
 •Մրգաւոր. V. Մրացաւոր.
 Սփածակ. s. peignoir.
 Սփածակի. vn. se mettre un tablier, s'entourer d'un tablier, se couvrir d'un peignoir, se mettre ou avoir autour de soi, se vêtir.
 Սփածակ. s. l'action de se couvrir, d'être vêtu.
 Սփարի. V. Փարի.
 Սփինգ. s. sphinx.
 Սփռ. } a. épars. dispersé;
 Սփռա. } sporadique.
 Սփռաւ. s. dispersion; les Sporades; nations dispersées.
 Սփրդ. V. Սփրդ.
 Սփոյ. V. Սփոյաւ.
 Սփոյաւ. a. qui soulage.
 Սփոյաւ. s. soulagement, allégement, adoucissement, baume.
 Սփոյել. va. soulager, alléger, adoucir; — զհետք, calmer, charmer les peines.
 Սփոյի. a. reconfortant.
 Սփոյաւոր. V. Սփոյաւ.
 Սփոյաւի. vn. se soulager, s'adoucir; se consoler.
 Սփոյաւ. V. Սփոյաւ.
 Սփռել. va. répandre, disséminer, disperser, éparpiller; répandre, propager; répandre, épancher; ծաղիկ —, joncher, couvrir, parsemer de fleurs.
 Սփռի. s. barre de fer.
 Սփռոյ. s. nappe (de table).
 Սփռաւ. s. expansion.
 Սփրի. s. corbeille, panier.
 Մրանցաւոր. vn. admirer, regarder avec admiration, s'étonner de, s'émerveiller, être surpris, ravi ou frappé de, être en admiration, en extase, regarder avec admiration.
 Մրանցաւոր. s. admiration, ravissement, étonnement.

Մհանչացոյ. s. admirateur.
Մհանչացում. V. **Մհանչում.**
Մհանչացնել. va. émerveiller, ravir, frapper d'étonnement, d'admiration, étonner.
Մհանչացուցիչ. a. ravissant, surprenant, étonnant.
Մհանչեաբար. V. **Մհանչեապէս.**
Մհանչեազեղ. a. d'une beauté ravissante, charmant.
Մհանչեազործ. s. qui fait des miracles, thaumaturge; adj. prodigieux, miraculeux.
Մհանչեազործել. vn. faire des choses merveilleuses. faire des miracles, des prodiges.
Մհանչեազործութիւն. s. action de faire des miracles, des prodiges; miracle, prodige.
Մհանչեազօր. a. qui a une force prodigieuse.
Մհանչելակոյն. V. **Մհանչելի.**
Մհանչելեղեղ. a. étonnant, merveilleux, surprenant.
Մհանչելահրաւ. a. prodigieux, merveilleux.
Մհանչելառու. a. merveilleux, majestueux.
Մհանչելապատում. V. **Հրաւորապատում.**
Մհանչելապէս. adv. d'une manière admirable ou étonnante, admirablement, étonnamment, merveilleusement, à ravir, à merveille, divinement, par excellence; miraculeusement, prodigieusement, par miracle.
Մհանչելառեւ. } a. ravissant,
Մհանչելառեւիլ. } charmant,
Մհանչելառեւիկ. } imposant.

Մհանչեաբար. V. **Մհանչեազործ.** [mirable, merveilleux.
Մհանչեապցնել. va. rendre admirer.
Մհանչելիք. s. prodige, merveille, phénomène; miracle; — *նոր ընկել*, V. **Մհանչեազործել.**
Մհանչելութիւն. s. excellence.
Մհանչում. } s. admiration, ra-
Մհանչք. } vissement.
Միմ. s. habit de moine. habit monacal; — *հարկի՛ առնել*, prendre l'habit de religieux ou de religieuse, prendre l'habit, le froc; prendre le voile (en parlant d'une religieuse).
Միմառութիւն. s. prise d'habit, vêtue.
Միմաւորիլ. V. **Միմառնել.**
Մոգաստիկոս. a. s. scolastique.
Մօղել. } va. couvrir d'un
Մօղարկել. } voile, voiler, couvrir.
Մօղիլ. vn. se voiler, se couvrir.
Մում. s. action de couvrir avec un voile, de voiler. [s'attifer.
Մումիլ, հազումիլ սումիլ. vn.
Մօղ. a. couvert.
Մօրսիլ. va. retrousser; déplumer, dépouiller.
Մօլ. s. souliers.
Մօս. s. bot. abèle, peuplier blanc; a. fig. fier, altier, hautin, fringant; — *երկուց*, cheval fougueux. [pliers blancs.
Մօսնուէր. a. dédié aux peuples.
Մօսիւն. } s. bruit, murmure.
Մօսիւն. } souffle; — *հողմայ*, bruit sourd des vents; — *տրեւայ*, le bruissement des feuilles. [blanc.
Մօսիլ. s. bot. abèle. peuplier
Մօսիւն. V. **Մօսաիւն.**

, (vé = V.) s. trentième lettre de
 l'alphabet et vingt-quatrième des
 consonnes; trois mille, trois-
 millième.
 ազի V. Սուրալ.
 ազերածի s. zool. zèbre.
 ազոն s. wagon.
 ազր s. zool. tigre; ժամակ ,
 igresse.
 ազրծի V. Աազերածի.
 ազ V. Աազր.
 ազել vn. courir; fuir, couler;
 զս ամանն տակառն կը վազէ
 le vase, ce tonneau fuit.
 ազնա s. fromage à la crème.
 ազուն } a. qui court, cou-
 ազվազուն } rant; — ջուր,
 eau courante.
 ազվազել } vn. sautiller, trot-
 ազվզել } tiner, gambader,
 courir.
 ազվոսել V. Աազվազել.
 ազվոսիք s. course. [bade,
 ազի s. course. saut, bond, gam-
 աքարիկ v. Աաքար.
 աքել V. Աաքել.
 աքսանահան a. sexagénaire.
 աքսանոր a. qui contient le
 nombre soixante.
 աքսներորդ a. soixantaine.
 աքսուն a. soixante.
 ալս s. valse.
 ալսել va. valser.
 ալսող s. valseur.
 ալս s. lieu escarpé, précipice;
 V. Երկիւղ.
 ախել V. Աախնալ.

Աախնո. } V. Երկնո,
 Աախնոսութիւն. } Երկնոս-
 քիւն.
 Աախնաց s. fin, terme; but, fin;
 résultat, issue, dénoûment; fin,
 conclusion, achèvement; bout,
 extrémité; la fin, la mort; ի վախ-
 ճանի, à la fin. enfin, finalement;
 ց —, jusqu'à la fin; — առնել,
 prendre fin, tirer à sa fin, cesser,
 finir; — դնել, mettre fin, terminer.
 Աախնանական } a. final, der-
 Աախնանաւոր. } nier; qui a
 une fin. un terme. [défunt.
 Աախնանեալ a. trépassé, mort,
 Աախնանեցելի va. ôter la vie,
 faire mourir.
 Աախնանիլ vn. terminer ou
 finir sa vie, ses jours, décéder,
 mourir, expirer; finir, tirer à sa
 fin, se terminer.
 Աախնալ vn. craindre, avoir
 peur, s'effrayer.
 Աախուս a. escarpé.
 Աախվոխել V. Երկնցիլ.
 Աախցնել va. faire peur, ef-
 frayer.
 Աախանակ a. mûr.
 Աախաս s. l'amict d'un prêtre
 arménien; éphod.
 Աախասալիք } a. qui porte un
 Աախասաւոր. } éphod, un amict.
 Աախժոյձ լինիլ } vn. harper,
 Աախժոձիլ. } serrer for-
 tement avec les mains, enlacer
 ses bras, se cramponner à, s'at-
 tacher fortement à.

Վահ. interj. ah! hélas!
Վահան. s. bouclief; — *հաւա-
տոյ՝ օրինաց*, le bouclier, le dé-
fenseur de la foi, des lois.
Վահանագրօց. a. qui porte un
bouclier. [écusson.
Վահանակ. s. petit bouclier;
Վահանակիր. a. s. qui porte
un bouclier, écuyer.
Վահանածուկ. a. ichtyol. turbot.
Վահանավանառ. } a. qui porte un
Վահանաւոր. } bouclier.
Վահանափակ. a. couvert, dé-
fendu par un bouclier; — *ընեւ*, cou-
vrir, défendre avec un bouclier.
Վահանընկէց լինիլ. vn. jeter
son bouclier et se sauver.
Վաղ. a. ancien, antique, d'autre-
fois; adv. de bonne heure, bien-
tôt, tôt, vite; déjà, ancienne-
ment, autrefois, jadis; — *կամ
անառան* ou *թէ* —, *թէ անա-
ռան*, tôt ou tard; — *ընդ փոյթ*
bientôt; sur-le-champ.
Վաղակարծիք. vn. conjecturer.
Վաղակարծիք. s. braquemart; a.
armé d'un braquemart.
Վաղտեսա. a. qui arrive tôt.
prompt; hâtif, prématuré.
Վաղտեսափիլ. a. qui arrive vite.
Վաղտեսառութիւն. s. prématu-
rité, précocité, hâtiveté.
Վաղտուկ. a. hâtif, précoce,
prématuré; inconstant, mobile;
qui s'épanouit vite.
Վաղամահ. } a. mort avant
Վաղամահուկ. } le temps. qui
mort prématurément; — *ըլլալ*,
mourir d'une mort prématurée,
mourir jeune, à la fleur de l'âge.
dans la fleur de ses ans, ne pas
faire de vieux os.
Վաղամեռ. }
Վաղամեռիկ. } V: *Վաղա-*
Վաղամեռուկ. } մահ; — *մահ*
mort prématurée.

Վաղամեռուկ. s. bot. jonc
odorant. [hâté ou précipité.
Վաղամուտնութիւն. s. mariage
Վաղայագ. } a. qui se ras-
Վաղայագու. } sasia vite.
Վաղայագորդ օր. le lendemain.
Վաղայարայց. a. matineux; ma-
tinal; — *ըլլալ*, se lever de bonne
heure, de grand matin, être
matinal.
Վաղանցուկ. a. passager, fugi-
tif, périssable. éphémère, mo-
mentané, instantané. [vite.
Վաղապատիր. a. qui se trompe
Վաղաւեր. a. qui se ruine vite.
Վաղափոխուկ ըլլալ être aisé
à changer, être inconstant.
Վաղափուլ. a. qui s'écroule vite.
Վաղեմի. a. ancien, vieux,
suranné.
Վաղեցիկ. s. bot. souci.
Վաղեփեաց. a. mûri tôt, hâtif.
Վաղ ընդ փոյթ. V. *Վաղ.*
Վաղք. V. *Վաղիւ.*
Վաղժամանակեայ. V. *Վա-*
ղեմի; — *հաւթիւն;* antiquité.
Վաղիւ. s. demain, lendemain,
le jour suivant; *առ* ou *ի* —, *ի-*
անդր. demain, le lendemain, le
jour d'après; à demain, au
lendemain. [տուկ.
Վաղեատուկ. V. *Վաղտես-*
Վաղեան. V. *Վախեան.*
Վաղցրական. a. antique, ancien.
Վաղցրականութիւն. s. an-
tiquité. [տէ, depuis longtemps.
Վաղցրեան, *ի վաղցրեցէ հե-*
Վաղցրուց. a. ancien, vieux,
ի — ou *ի* — *հետէ*, anciennement.
autrefois, depuis longtemps, dès
les temps anciens.
Վաղորդայն. s. matin; lende-
main; — ou *ի* — adv. le matin,
de bonne heure.
Վաղորդեան. } a. de demain,
Վաղորդեան. } du jour suivant,

վաղուց, Ի վաղուց, Ի վաղուց հետ. adv. jadis, autrefois, anciennement, depuis longtemps... [d'autrefois.

վաղուց. a. ancien, antique,

վաղվաղ. adv. vite, rapidement.

վաղվաղակի. adv. vite, sur-le-champ, bientôt, aussitôt, à l'instant, en hâte.

վաղվաղելի. vn. s'empresse, se dépêcher, se hâter, se presser, se précipiter.

վաղվաղելիէց. a. qui jette vite.

վաղվաղիտ. a. qui s'empresse,

վաղվաղուկ. } qui se hâte, vif,

վաղվաղուն. } prompt, rapide.

վաղր. s. coutelas.

վաղրաւոր. a. armé d'un sabre, d'une hache.

վաղցասում. a. qui s'emporte facilement, irascible, susceptible, chatouilleux; — քլլալ, être prompt à se fâcher, avoir la tête près du bonnet.

վաճառ. s. commerce, négoce, trafic, mise en vente; marchandise; marché, vente, débit; marché, halle, Ի — հանելի դեմքի, vendre, mettre en vente; — ջ, denrées.

վաճառաբարձ. } a. chargé de

վաճառաբերձ. } marchandises.

վաճառաբերելի. va. importer.

վաճառաբերութիւն. s. importation. [commerciale.

վաճառագիտութիւն. s. science

վաճառագիր. s. effet de commerce.

վաճառադիր. s. exposant.

վաճառադրօժ. s. trade-mark, marque de fabrique.

վաճառակցան. s. commerçant, négociant, trafiquant.

վաճառակցանկան. } a. com-

վաճառակցանյիւն. } commercial.

վաճառակցութիւն. commerce, négoce, trafic. [merce.

վաճառակից. s. associé de com-

վաճառակցութիւն. s. société, association.

վաճառահանելի. va. exporter.

վաճառահանութիւն. s. exportation. [դրօժ.

վաճառանիւ. V. վաճառա-

վաճառանց. s. marché, halle.

վաճառատու. a. s. commerçant, négociant, trafiquant; s. commerce; — քլլալ, commercer, faire le commerce, trafiquer; — ջաղաք, ville marchande.

վաճառատուութիւն. s. commerce, trafic, négoce.

վաճառատուի. s. consignataire.

վաճառատուի. s. chef, prévôt des marchands.

վաճառատուի. s. salle de vente.

վաճառանիւ. } s. marché;

վաճառանիւ. } comptoir.

վաճառանիւ. s. maison de commerce, magasin.

վաճառանիւ. s. liste des marchandises, manifeste.

վաճառափոխ. V. վաճառանց. [écouler.

վաճառելի. va. vendre, débiter,

վաճառելի. a. vendable.

վաճառող. s. vendeur, marchand.

վաճառող. s. marchand.

վաճառում. s. vente, débit.

վաճառ. s. marchandise.

վաճառ. s. zool. vampire,

վայ, s. cri de douleur; malheur, calamité.

վայ. interj. hélas! malheur! —

քեզ, malheur à toi! վայ վայ,

malheur! malheur! վայ ինձ,

վայ ինձ, hélas! hélas! que je

suis malheureux!

վայելի. vn. s'écrier, déplorer avec de grands cris, pourrir des cris de douleur.

- Վայել.** V. **Վայելիք;** — է, il convient, il est convenable.
Վայելիկի. s. celui qui jouit de.
Վայելել. va. jouir de, avoir la jouissance de, goûter, posséder; seoir, aller bien; être convenable, convenir.
Վայելեցնել. va. faire jouir de; porter bien, se mettre bien, s'habiller avec goût.
Վայելուած. V. **Վայելիք.**
Վայելում. s. jouissance.
Վայելույս. a. convenable, décent, bienséant, séant, élégant, joli, beau, gentil, gracieux; celui qui jouit de; — **կերպով,** adv. élégamment
Վայելչաբան. a. élégant.
Վայելչաբանիկ. vn. discourir ou raconter élégamment.
Վայելչաբանութիւն. s. élégance de langage, élégance.
Վայելչաբար. adv. convenablement, d'une manière convenable, décentement; élégamment, joliment, gracieusement.
Վայելչազեղ. a. élégant, joli, charmant, gracieux. [orné.
Վայելչազարդ. a. élégamment
Վայելչազգեօ. a. élégamment mis, élégant. [élégant.
Վայելչախան. a. convenable,
Վայելչախանութիւն. s. convenance, bienséance.
Վայելչանալ. vn. s'illustrer, se distinguer, se faire remarquer; jouir de.
Վայելչանգ. V. **Վայելչութիւն.**
Վայելչաւէն. a. construit élégamment, d'une construction élégante.
Վայելչապէս. V. **Վայելչաբար.**
Վայելչատէր. a. qui aime l'élégance; élégant. [cieux.
Վայելչատեսիլ. a. coquet, gracieux.
Վայելչութիւն. s. convenance,
- bienséance, décançe; élégance; beauté, grâce; jouissance, usage; plaisir.
Վայելչօրէն. V. **Վայելչաբար.**
Վայելիք. s. jouissance, plaisir; convenance.
Վայրել. va. vider, verser, répandre, faire couler.
Վայրուց. s. cri, lamentation,
Վայրում. gémissement.
Վայրելի. V. **Վայելիկ.**
Վայրեցնել. V. **Վայելեցնել.**
Վայրնաւուն. s. lamentation, cri de détresse, vacarme.
Վայր. s. lieu, endroit, place, emplacement, part, terrain; **մինչեւ ցայս —,** jusqu'ici, jusqu'à cet endroit; — **մի, առ — մի,** un peu de temps, un instant, un moment, un peu; **ընդ —,** en vain, vainement; **անհուն — ք,** espaces immenses; **ի մի — գաւ,** se rassembler; **ի —,** en bas, au-dessous.
Վայրաբան. V. **Ընդվայրախօս.**
Վայրաբար. V. **Վայրապար.**
Վայրաբեր. a. qui descend en bas, qui est porté à descendre.
Վայրաբերիկ. V. **Իջեցնել.**
Վայրաբերիկ. V. **Իջնալ.**
Վայրագ. a. féroce, farouche, sauvage. [բէն.
Վայրազաբար. V. **Վայրագօ-**
Վայրագայիկ. V. **Իջնալ.**
Վայրագանալ. vn. devenir farouche, sauvage s'effaroucher.
Վայրագասուն. a. sauvage.
Վայրագաւիթ. s. palier; — **վանայ** préau. [համար.
Վայրագիմաստ. V. **Վայրե-**
Վայրագնաց. a. vagabond, errant.
Վայրագութիւն. s. humeur sauvage ou farouche, férocité.
Վայրագօրէն. adv. férocelement, farouchement, sauvagement, avec sauvagerie.

ոյրախոյզ. a. curieux.
 ոյրախոյզութիւն. s. curiosité.
 ոյրական. a. local; — ~~փոփոխ~~
 ււմ, changement local.
 ոյրակեաց. s. a. local.
 ոյրահեղ. a. penché, baissé,
 cliné.
 ոյրահաչ. s. clabaud.
 ոյրահաչութիւն. s. clabau-
 rerie, clabaudage.
 ոյրահոր. a. ordinaire, com-
 un, relâché, dissolu.
 ոյրածիգ. a. qui penche, qui
 est porté vers le bas.
 ոյրայարկ. s. plain-pied.
 ոյրաուարձ. s. locomotive.
 ոյրապար. adv. vainement, en
 ain, inutilement; a. vain, inu-
 tile, futile, insignifiant, commun.
 ոյրապարապարդ. a. coquet.
 ոյրապարախոս. V. Ռնայ-
 արան.
 ոյրառուզել. va. précipiter.
 ոյրառուզիլ. vn. se précipiter.
 ոյրառուզում. s. précipitation;
 précipité.
 ոյրառուց. a. sauvage.
 ոյրազատիլ. vn. se disperser.
 ոյրազատիւն. a. épars dispersé,
 sporadique. [զատիլ
 ոյրազատիւնիլ. V. Վայրա-
 լայրազատում. s. dispersion.
 Լայրերկու. V. Մրբան.
 Լայրեփակ. a. circonscrit, borné.
 Լայրեփարո. V. Կենցաւարո;
 — խորհուրդք, basses pensées.
 Լայրեցաբար. adv. sauvagement,
 comme un sauvage, cruellement.
 Լայրեցաբարոյ. a. qui a une
 nature, un caractère sauvage;
 grossier, sauvage, brutal.
 Լայրեցական. a. sauvage.
 Լայրեցամիտ. a. farouche, sau-
 vage, brutal, féroce, cruel.
 Լայրեցանալ. vn. devenir sau-
 vage, farouche.

Վայրեցոցնել. va. rendre sau-
 vage. faire rentrer dans l'état
 sauvage; rendre farouche. effa-
 roucher.
 Վայրեցեալ. a. devenu sauvage.
 Վայրեցի. a. sauvage; rustique,
 grossier; farouche, féroce, cruel.
 Վայրեցութիւն. a. nature sau-
 vage; humeur sauvage ou farou-
 che, sauvagerie, férocité.
 Վայրէջ. s. descente.
 Վայրի. a. sauvage.
 Վայրիկ. s. petit endroit ou local.
 Վայրիկ մի. adv. un instant, un
 moment; եւ ոչ —, pas un seul
 moment.
 Վայրկեան. s. minute; moment,
 instant; — մը, un moment, un
 peu de temps; մէկ — էն, en un
 moment. [Տապաւ.
 Վայրկեցաբար. V. Վայրկե-
 Վայրկեցական. a. d'une minute;
 instantané, momentané.
 Վայրկեցականութիւն. s. ins-
 tantanéité. [նément.
 Վայրկեցապաւ. adv. momenta-
 Վայրուս. Ի— adv. d'en bas,
 de dessous. [cristal.
 Վանգոյն. a. de couleur de
 Վանական. s. cénobite, moine;
 religieux; supérieur, prieur; a.
 conventuel, monacal, monastique,
 cénobitique, claustral.
 Վանականութիւն. s. conven-
 tualité, monachisme, vie claus-
 trale; charge de supérieur.
 Վանակից. a. qui habite le même
 couvent ou logement.
 Վանակն. s. minér. cristal de
 roche, cristal.
 Վանահայր. s. supérieur, prieur;
 abbé, archimandrite.
 Վանաուար. s. sucre candi.
 Վանապան. s. maréchal des
 logis, fourrier.
 Վանապաւ. s. hôte, hospitalier

Վանասուն. s. prieuré, couvent.
 Վանասուր. V. Վանասու.
 Վանաօրել. va. recevoir comme
 un hôte- héberger, accueillir.
 Վանաօրութիւն. s. hospitalité.
 Վանաւոր. s. hôte (qui reçoit
 l'hospitalité); hôte, hospitalier.
 Վանգ. V. Վանկ.
 Վանգիւն. s. écho.
 Վանդալ. s. vandal.
 Վանդալութիւն.
 Վանդալականութիւն. } s. van-
 dalisme.
 Վանդակ. s. cage; grille, claire;
 grillage; grille d'un réchaud;
 jalousie; balustre, balustrade;
 treillis; panier, corbeille.
 Վանդակագործ. a. fait de bar-
 reaux, grillé, garni d'une grille,
 treillissé; s. grille, treillis, grill-
 lage; balustre, balustrade.
 Վանդակակապ. a. garni de
 barreaux, d'un grillage.
 Վանդակակերպ. a. en forme
 de grille, de treillis.
 Վանդակապաս. a. entouré d'une
 grillage; s. barreaux, grille, grill-
 lage, treillage, treillis; —սանա-
 չանայ, persienne, jalousie
 Վանդակարգել. a. retenu dans
 la cage. [sienne.
 Վանդակափեղկ. s. jalousie, per-
 Վանդակել. va. griller, treillis-
 ser; emballer; réunir, rassembler
 Վանդակորմ. s. grille.
 Վանդել. va. défaire, détruire,
 culbuter, vaincre.
 Վանդիլ. vn. être infecté, con-
 tracter, attraper, gagner. [tal.
 Վանեայ. a. de cristal; ակն —, cris-
 Վանել. va. pousser, repousser,
 expulser, chasser, poursuivre.
 défaire, battre.
 Վանիակն. V. Վանակն.
 Վանիչ. a. expulsif, répulsif.
 Վանկ. s. syllabe; son, voix.

Վանկական. } a. syllabique.
 Վանկայից. }
 Վանդական. V. Վանիչ.
 Վանդալութիւն. s. répulsion.
 Վանորայ. } s. couvent, monas-
 Վանօրեայ. } tère, fig. moine, re-
 ligieux.
 Վանօրայք. s. les couvents, les
 monastères. [impulsion.
 Վանում. s. expulsion, répulsion,
 Վանք. s. couvent, monastère;
 cloître; —ի մէջ փակել, enfermer
 dans un couvent, enclôtrer.
 Վանքապատկան. a. qui appar-
 tient au couvent.
 Վա՛օ. interj. bravo! couragel
 oh! ho! fi! Վա՛ 2 Վա՛ 2, bravo! bra-
 vo! triomphe! ah! oh! malheur!
 hélas!
 Վաօյս. s. usure, intérêt.
 Վաօյսածողով. }
 Վաօյսամիտք. } s. usurier.
 Վաօյսան. }
 Վաօյսածողութիւն. } s. us-
 Վաօյսանութիւն. } ure.
 Վաօյսավաճառ. s. usurier.
 Վաօյսավաճառութիւն. s. usure.
 Վաօյսել. va. prêter avec usure,
 à intérêt.
 Վաօս. s. brigade. [brigades.
 Վաօսանալ. vn. se diviser en
 Վաօսապետ. s. général de
 brigade.
 Վաօսիկ. } s. soldat d'une
 Վաօսական. } brigade.
 Վաօսկան, Վաօսկական զին-
 ւորք. s. troupes légères.
 Վայ. s. bache, banne.
 Վայկանուն. V. Սայրաուն.
 Վաա. a. allumé, enflammé, ar-
 dent. en feu; luisant, brillant;
 s. ardeur, feu, flamme; éclat,
 splendeur; bannière; tulle; վաա-
 ի վաա, luisant, brillant, éblouis-
 sant, resplendissant.
 Վաաած. V. Վաա. a.

Վանայան. s. maille, cote de mailles.
Վանարան. s. cheminée, foyer; — *ապակի*, foyer.
Վանանկ. } s. ornith. poussin,
Վանակ. } petit poulet; — *ը կը ըկրէ*. le poulet piaule.
Վանել. va. allumer, enflammer; fig. enflammer, animer, ranimer, encourager, exciter, pousser; armer, équiper; mettre, ajuster,
Վանելափայտ. s. bois à brûler, bois de chauffage.
Վանելիք s. combustible.
Վանկիկ s. petit poussin.
Վանիլ. vn. s'allumer, prendre feu, s'enflammer; fig. s'armer, s'équiper.
Վանում s. action d'allumer, de s'allumer, inflammation.
Վանվանուկ. } s. bot. alysson.
Վանվանուկ. }
Վանվանուկ. a. vif, ardent.
Վանոդ s. poudre.
Վանոդագործ s. poudrier.
Վանոդանոց. V. **Վանոդարան**.
Վանոդապետ s. directeur des poudrières.
Վանոդարան s. poudrière; — *հուռու*, sainte-barbe.
Վասակ s. traître. [traîtrise.
Վասակուրից s. trahison,
Վասն prép. pour. à cause de, égard à, en faveur de, en vertu de, en considération de; par, par rapport à, quant à; — *սիրքիս Աստուծոյ*, pour l'amour de Dieu; — *այնորիկ*, — *ապորիկ*, c'est pourquoi, c'est pour cette raison, pour cela, à cause de quoi, à ces fins; — *դի*, car, parce que; — *որոյ*, c'est pourquoi, par conséquent.
Վասնէր s. le pourquoi.
Վասակ s. gain, bénéfice, profit; travail, labeur; fatigue, peine.

Վասակաքիկ a. brisé, excédé ou harassé de fatigue; — *ընկ*, rompre, accabler, surcharger ou harasser de fatigue, de travail, briser; *ձիւ* — *ընկ*, forcer un cheval, l'excéder de fatigue; — *ըլլալ*, être brisé, accablé, harassé, exténué ou roué de fatigue, s'échiner de travail, s'excéder de fatigue, être las, accablé par le travail.
Վասակալից a. lucratif.
Վասակակից s. collaborateur.
Վասակաւոր a. qui aime le travail, laborieux, travailleur, bon travailleur; — *մեղու*, abeille travailleuse.
Վասակաւոր a. qui travaille, laborieux; vétéran, émérite; las, fatigué; — *մարդ*, homme de mérite.
Վասակելի va. travailler à une chose, la faire; V. **Վասակելի**.
Վասակելի vn. travailler, se donner de la peine; peiner, se fatiguer, se laisser; bien mériter de.
Վասկիլ V. **Գահիլ**.
Վասկցնել va. faire gagner; V. **Գահցնել**.
Վաս a. mauvais, vilain, méchant; lâche, poltron; paresseux.
Վասաբախ. } a. malheureux,
Վասաբախելի. } infortuné.
Վասաբախուրից s. malheur, infortune.
Վասաբար adv. lâchement.
Վասաբարոյ V. **Զարաբարոյ**.
Վասագի a. d'une naissance obscure, de basse naissance, de basse extraction, ignoble, vilain, vil.
Վասագուրից s. bassesse ou abjection de naissance, basse extraction, obscurité.
Վասախան a. d'un mauvais tempérament; mauvais, nuisible;
Վասախանուրից s. mau-

vais tempérament; — *զոյ*, in-
tempérie.

Վասախցիք. s. qui est à la
recherche de mauvaises choses,
barboteuse.

Վասախարհարդ. a. d'un lâche
conseil, qui a de mauvaises pen-
sées, méchant; qui manque de
jugement.

Վասախարակ. a. malheureux,
infortuné, misérable.

Վասախրատ. a. qui donne de
mauvais conseils.

Վասախոն. V. *Չարախոն*.

Վասաղերայ. V. *Ցղեր*.

Վասահանոյ. a. désagréable.

Վասահամբաւ. a. infâme, dif-
famé, dénigré, discrédité; — *ըսալ*,
avoir une mauvaise réputation.

Վասահամբաւել. va. diffamer,
flétrir la réputation, dénigrer,
discréditer. [teur.

Վասահամբաւիչ. a. s. diffama-

Վասահամբաւութիւն. s. mau-
vaise réputation, diffamation,
infamie, dénigrement, discrédit.

Վասաձի. a. dont le cheval est
mauvais.

Վասամտ. a. qui est mort mi-
sérament.

Վասամտութիւն. s. mauvais
dessein, mauvaise disposition;
manque d'esprit.

Վասայոյս. a. désespéré.

Վասանալ. vn. être ou devenir
lâche, paresseux.

Վասանց. a. mal noté, infâme.

Վասանուց. V. *Վասահամբաւ*.

Վասանորհ. V. *Վապանորհ*.

Վասանող. a. de mauvaise
santé, d'une santé délicate, ma-
ladif; insalubre.

Վասանողութիւն s. mauvaise
santé, santé délicate; insalubrité.

Վասախր. a. pusillanime, pol-
tron, peureux, lâche.

Վասարել. vn. manquer de
cœur, être lâche, avoir peur.

Վասարոնափն. s. manque de
courage, pusillanimité, lâcheté,
poltronnerie.

Վասասնհուկ ou **Վասասն-
միկ**. V. *Վասագգի*.

Վասափառ. a. infâme; hétérodoxe.

Վասել. vn. s'affaiblir, avoir la
vue très faible.

Վասքար. a. mauvais, méchant,
vil, vilain, chétif, désavantageux,
indigne, ignoble, dégénéré, abât-
tardi; lâche.

Վասքարազոյն. a. pire, pis.

Վասքարագգի. V. *Վասագգի*.

Վասքարանայ. vn. empirer, dé-
génération, se dégrader, s'abâtardir,
s'avilir, être avili, tomber
dans l'avilissement, dans la dé-
gradation, aller en décadence, se
gâter; être vaincu, défait, se
laisser vaincre, avoir le dessous.

Վասքարապտ. adv. mal.

Վասքարացնիկ. V. *Վասքարել*.

Վասքարացում. s. abâtardis-
sement, dégénération.

Վասքարել. va. empirer, avilir,
faire dégénérer, dégrader, abâtardir,
altérer, gâter, détériorer;
défaire, mettre en déroute, affai-
blir; insulter, diffamer, confondre.

Վասքարիկ. V. *Վասքարանայ*.

Վասքարիկ. V. *Վասքար*.

Վասքարութիւն. s. détériora-
tion, décadence, dégénération,
abâtardissement, avilissement,
corruption; infériorité, affaiblisse-
ment; lâcheté; défaite, échec;
outrage, insulte.

Վասքարում. V. *Վասքարա-
ցում*.

Վասիկ. vn. s'affaiblir; se décou-
rager, se ralentir.

Վասնիկ. va. dissiper, gaspiller,
dilapider, dépenser, prodiguer;

Հարստութիւնը —, dissiper ou engloutir sa fortune.
 ասնիչ. } s. dissipateur, gas-
 ասնող. } pilleur, dépensier, prodigue.
 ասնողան. V. ասնողան.
 ասնողութիւն. } s. dissipation,
 ասնում. } gaspillage, dilapidation; perte, dégât.
 ասուտր. a. mauvais, méchant, pervers, scélérat, misérable, malheureux, infâme. coquin, impudique.
 ասոզի. s. lâche, poltron.
 ասոյժ. V. ասոյժ.
 ասութիւն. s. lâcheté, poltronnerie; paresse; bassesse, courbettes; vileté; méchanceté; ingratitude; անուն — թրան, ignominie, déshonneur, souillure, flétrissure; ի — խնայքհել, — յանձն առնուլ, commettre une lâcheté, faire une bassesse; — թրամբ, avec lâcheté.
 ասուժ. a. faible; maigre.
 ասուժնալ. vn. se débilitier, s'affaiblir. [lesse.
 ասուժութիւն. s. débilité, faiblesse.
 ասուժցնել. va. débilitier, affaiblir.
 ասր. s. labour, labourage; terrain labouré; culture; usage, emploi; prép en bas, au-dessous; a. commun; — ն է, il est en bas; — գնաց, il est allé en bas; վերէն —, de haut en bas; — գնել, retenir, détenir.
 արագոյր. s. rideau; store; fig. voile; — ը գաշել, tirer le rideau, baisser le store; — ը բանալ, ouvrir ou tirer le rideau; — ը գոցել, fermer le rideau.
 արագոյրաձիգ. } s. chambre
 արագուրաձիգ. } où logeait le ministre du temple; tabernacle.
 արագուրալ. s. baldaquin.

արագուրել. va. voiler, cacher.
 արագ. s. zool. sanglier; — գլը խանչէ, le sanglier grogne.
 արագաբար. adv. comme un sanglier, furieusement.
 արագաբիւ. s. grosses ailes d'oiseau.
 արագախառն. adv. comme un sanglier, avec fureur.
 արագուռ. s. ornith. condor.
 արագուալ. vn. devenir comme un sanglier, s'effaroucher, devenir furieux.
 արագանան. a. qui ressemble à un sanglier.
 արագազիգ. spl. les gros nerfs.
 արագացնել. va. changer en sanglier, rendre furieux, effaroucher.
 արագափետուր. s. plume.
 արագափողոց. s. grande rue, boulevard.
 արագ օձ. s. zool. boa.
 արագորէ. V. արագաբար.
 արակ. s. bot. nœud.
 արակել. va. empêcher, embarrasser, engager dans; communiquer, donner, affecter; contaminer, infecter.
 արակիլ. vn. s'empêcher, s'engager, s'enchevêtrer, s'embarasser dans; se communiquer, se donner; gagner, contracter une maladie; être contaminé, s'infecter. [eux.
 արակիչ. a. contagieux, infectieux.
 արակուիլ. V. արակիլ.
 արակո. a. bot. noueux.
 արակում. s. contagion, infection.
 արան. s. hésitation, embarras, perplexité, incertitude, barguignage, irrésolution, indécision, indétermination, inquiétude.
 արանած. V. արանամիտ.
 արանալան. a. perplexe, incertain, indécis.

Վարանամիս. a. hésitant.
Վարանեցնել. va. jeter dans l'incertitude, dans l'embarras, intriguer, embarrasser.
Վարանեցնող. } a. embar-
Վարանեցուցիչ. } rassant, qui jette dans l'incertitude.
Վարանիլ. vn. hésiter, balancer, être en suspens, dans l'embarras, barguigner, être embarrasé, incertain, flotter; dresser des embûches, être ou se mettre en embuscade; s'occuper de; **վարանեալ կայր,** il se trouvait bien embarrassé.
Վարանոս. a. hésitant.
Վարանում. s. hésitation.
Վարանք. V. **Վարան.**
Վարապան. s. caveçon.
Վարապանակ. s. justaucorps.
Վարասեղան. a. envoyé en colonie, dispersé; errant; s. colon.
Վարսեալ. } va. dissiper,
Վարսեցնել. } disperser, éparpiller, défaire. [serter.
Վարսիլ. vn. se disperser, dé-
Վարսում. s. dispersion, éparpillement, défaite.
Վարսօ. a. s. femme galante, de mauvaise vie, passionnée.
Վարսոյ. vn. être passionnée, galante, s'abandonner au libertinage. [harnais.
Վարաւանդ. s. harnachement,
Վարաւանդապառ. s. caval cadour, écuyer.
Վարաւանդել. va. harnacher.
Վարցիլ. vn. courir, aller au trot, trotter. [impétueux.
Վարցիչ. a. trotteur; violent,
Վարդ. s. bot. rose; **մամոււտը** —, rose mousseuse; **եղանակ** — **ից,** la saison des roses; **գոյն** — **ի,** un teint de rose; — **ի վրայ պառկիլ,** être couché sur des roses, être sur des roses; **առանց**

փուշի — **չկայ,** il n'est point de roses sans épines; — **է պատկ,** couronne ou guirlande de roses; — **քաղել,** cueillir des roses; **կոկոն** ou **բուլբուլ** — **ի,** bouton de rose; **կարմապեղ**՝ **Յիրանազեղ** ou **Յիրաներփեան գեղեցիկ**՝ **Թարշամ**՝ **Քշախից**՝ **Քաղցրաբոյր** **գեղափթիթ** —, rose vermeille, purpurine, belle, fanée ou flétrie, épineuse, parfumée ou odorante, épanouie.
Վարդաբեր. a. qui porte des roses; — **ք.** roseraie.
Վարդաբոյր. } a. qui sent
Վարդաբուրիկ. } la rose.
Վարդագեղ. a. beau comme une rose; — **շրթունք,** des lèvres de rose. [de rose, rose, rosé.
Վարդագոյն. a. qui est couleur
Վարդագգիք. spl.bot. les rosacées.
Վարդաբոյր. a. de couleur de rose.
Վարդաբուլ. V. **Վարդենի.**
Վարդակ. s. méd. rougeole.
Վարդակարմիր. a. rosé, incarnat.
Վարդահոս. a. qui sent la rose, à odeur de rose. [rose.
Վարդամաս. a. aux doigts de
Վարդայասակ. a. dont le fond est couvert de roses.
Վարդայօ. a. aux joues de rose.
Վարդանման. a. semblable à la rose.
Վարդանոց. V. **Վարդասան.**
Վարդապետ. s. archimandrite; docteur, maître, précepteur, magistère; — **օրինաց,** docteur de la loi; — **աստուածաբանութեան,** docteur en théologie; — **բժշկութեան,** docteur en médecine, docteur; — **հրէից,** rabbi, rabbin.
Վարդապետաբար. adv. magistralement.
Վարդապետական. a. doctoral, préceptoral, magistral; didactique; dogmatique.

Վարդապետաց. s. séminaire.
 Վարդապետարան. s. séminaire; catéchisme.
 Վարդապետի. va. endoctriner, dogmatiser; enseigner; instruire, apprendre.
 Վարդապետի. vn. être instruit, enseigné, avoir appris.
 Վարդապետաց. V. Վարդապետաց.
 Վարդապետութիւն. s. doctrine, dogme; enseignement, instruction; doctorat; théorie; *աստիճան — Թեան*, doctorat; *ողջամիտ —*, saine doctrine. [*պատար.*
 Վարդապետութիւն. V. Վարդապետութիւն.
 Վարդապետի. a. couronné de roses.
 Վարդաօր. s. eau de rose.
 Վարդասարդ. s. bot. laurier-rose.
 Վարդասան. s. roseraie.
 Վարդապիւռ. a. semé de roses.
 Վարդապառ. s. fête de la Transfiguration.
 Վարդարան. s. rosaire, chapelet.
 Վարդափայտ. s. bois de rose.
 Վարդափրփր. a. épanoui comme une rose.
 Վարդափրփր. s. bouquet de roses.
 Վարդափոս. s. bédegar, bédeguar.
 Վարդեայ. a. de rose.
 Վարդեցի. s. bot. rosier; — *ք.*, roseraie.
 Վարդիձէք. } s. essence de roses.
 Վարդիւղ. }
 Վարել. va. labourer, cultiver; ensementer; mener, conduire; amener, apporter; emmener, emporter; chasser, repousser, pousser, entraîner; diuiger, gouverner, gérer, régir; enfoncer, ficher, cogner; se servir, faire usage de, user de, employer, appliquer, manier; *գերել երկրաւորութիւն* —, emmener en esclavage, captiver, faire prisonnier;

— *կենցաղ*, mener la vie, vivre; *թի —*, ramer; *դաս —*; V. *Դաս*; — *ամենազօր իշխանութիւն*, exercer une puissance absolue; *յառաջ —*, porter en avant, pousser; V. *Վարիլ*.
 Վարելի. a. labourable.
 Վարձ. a. exercé, versé dans, instruit, accoutumé, rompu, fait ou brisé à; s. exercice, instruction, étude; — *բուս*, avoir la pratique de.
 Վարձակաց. a. propre à exercer, à instruire. [titution.
 Վարձաց. s. école, pension, ins-
 Վարձաց. V. Վարձ. s.
 Վարձապետ. s. précepteur, instituteur; maître d'école; professeur, maître.
 Վարձապատար. adv. en professeur, ex professo.
 Վարձապետակց. a. professoral.
 Վարձապետակց. s. adjoint de professeur.
 Վարձապետաց. } s. école
 Վարձապետաց. } normale.
 Վարձապետի. va. professer, enseigner. [sorat.
 Վարձապետութիւն. s. profes-
 Վարձապետի. sf. maîtresse, institutrice.
 Վարձատր. V. *Յարմարութր.*
 Վարձատր. s. institution.
 Վարձարան. s. collège.
 Վարձատր. V. Վարձ. a.
 Վարձատր. s. les professeurs.
 Վարձել. va. exercer, dresser, former, instruire, accoutumer, habituer, cultiver, labourer; *իւրաքանչէր —*; V. *Վարձիլ*.
 Վարձելիք. s. caveçon.
 Վարձեցնել. V. Վարձել.
 Վարձիլ. vn. s'exercer, s'accoutumer, s'habituer à; se former, se faire; — *աշխատութեան*, se rompre au travail.

Վարձագ. V. **Վարձանց.**
Վարձուքից. s. exercice, pratique, habitude; instruction, étude.
Վարձուի. V. **Վարձի.**
Վարձուհի. V. **Վարձուքից.**
Վարձուհի. sf. institutrice.
Վարի. vn. se conduire, se comporter, traiter; se servir, faire usage de, user de, employer.
Վարիչ. s. conducteur; recteur, directeur; gouverneur; qui emmène en esclavage, qui classe; aiguillon, bâton.
Վարկ. s. conjecture, opinion, avis; considération, estime, marque d'estime, cas, suffrage; compte; décision, jugement, sentence; crédit; — բանալ, ouvrir un crédit.
Վարկագիր. s. lettre de crédit.
Վարկած. s. conjecture, hypothèse.
Վարկանքի. vn. conjecturer, présumer, juger, penser, estimer, croire, regarder comme; *արծանի* —, trouver digne. [envelopper.
Վարկել. va. serrer tout alentour,
Վարկալարագիր. adv. accessoirement, en passant, provisoirement; négligemment, sans attention, par manière d'acquit; a accessoire, secondaire, supplémentaire; simple, léger, superficiel.
Վարձ. s. salaire, paye, gages, solde; émoluments, appointements; rétribution, récompense; loyer; location; — բժշկի, les honoraires d'un médecin; — նաւու, fret, nolis; *տան* — *ը վճարել*, payer le loyer; *վարձու առնել բռնել*, prendre à gages, à loyer, à louage, louer; *վարձու տալ*, donner à loyer, à louage, louer.
Վարձախնդիր. a. qui demande des gages, une récompense.
Վարձակ. s. chanteuse, cantatrice; danseuse; fille de joie, fille publique.

Վարձակալ. s. locataire; fermier.
Վարձահասոյց. s. rémunérateur: a. rémunératoire; — *ըլլալ*; V. **Վարձաւորել.**
Վարձահասուքից. s. V. **Վարձաւորելից.** [prix.
Վարձացուլ. s. récompense,
Վարձանք. s. biens antiphernaux; dot; salaire, rétribution, honoraires, prix.
Վարձաւոր. a. qui a reçu des gages, une récompense.
Վարձաւոր. s. donneur de récompenses.
Վարձաւորել. va. récompenser, rémunérer.
Վարձաւորիչ. } a rémunérateur.
Վարձաւորոյ. }
Վարձաւորուած. a récompensé.
Վարձաւորութիւց. s. récompense, rétribution, rémunération.
Վարձաւորելի. vn. être récompensé.
Վարձուուր. a. s. salarié, payé; mercenaire, pris à gages, à loyer; locataire; journalier.
Վարձել. va. **Վարձի.** vn. louer, salarier, prendre à loyer, à louage, arrêter, soudoyer; prêter de l'argent à intérêt, faire valoir; gagner, acquérir; — *զնալ*, affréter, fréter, nolisier; — *զօրս*, engager, enrôler des mercenaires.
Վարձկան. a. s. salarié, mercenaire; journalier, ouvrier; locataire, fermier; maîtresse, courtisane; *իբրև* —, comme un mercenaire.
Վարձկանագրիչ. s. écrivain salarié, mercenaire.
Վարձկանել. } va. louer,
Վարձկանեցնել. } prendre à loyer, à gages.
Վարձկանութիւց. s. l'action d'être mercenaire, l'état d'un

mercenaire; troupes mercenaires, soldat mercenaire.
 Վարձող. s. loueur. [bail.
 Վարձումք. s. location, louage;
 Վարձուոր. V. Վարձանոր.
 Վարձ. V. Վարձ.
 Վարձ. s. flet, rets, lacet, lacs.
 Վարձարկի. V. Մանկանի.
 Վարձուցք. s. traitement; յոսի —, mauvais —, sévices.
 Վարնգեցի. } s. bot. concombre
 Վարնկեցի. } (la plante).
 Վարամանկ. s. fichu; mouchoir; essuie-main, serviette; suaire, linge, amict.
 Վարամանկապառ. a. enveloppé d'un suaire, d'un linge.
 Վարոց. s. bâton, verge, baguette; anat. membre viril.
 Վարոցուոր. a. s. qui porte un bâton, huissier, licteur, sergent.
 Վարուժան. } s. ornith tierce-
 Վարուժանիկ. } flet; tourtereau.
 Վարուի. V. Վարի.
 Վարումք. s. application.
 Վարուց. a. frayed, foulé souvent, fréquenté, battu; — ճանապարհ, chemin battu, voie aplanie.
 Վարունգ. } s. hot. concombre
 Վարունկ. } (le fruit); մանր —, cornichon.
 Վարչական. a. administratif; gouvernemental; directorial.
 Վարչային. V. Վարչական.
 Վարչապետ. s. premier ministre; dictateur.
 Վարչաքիւն. s. administration; gouvernement, direction: Հանրային Գարտուղ —, Dette Publique.
 Վարչետ. V. Ճարտար; maître; patron; — է երթալ. aller à l'école.
 Վարպետորդի. a. adroit, fin, malin.
 Վարպետութիւն. V. Ճարտարութիւն; finesse, ruse; — բաւ

եղեկ, — Թեմա ըստի, s'y prendre bien; — Թեմա ըստի, s'y prendre mal. [tronne.
 Վարպետի. sf. maîtresse; pa-
 Վար. V Վարս.
 Վարագեղ. a. qui a une jolie chevelure ou un joli feuillage.
 Վարսողի. V. Վարսուոր.
 Վարսակ. s. bot. avoine.
 Վարսակալ. s. bandeau, diadème, coiffure.
 Վարսական. a. de chevelure, qui concerne les cheveux.
 Վարսումք. s. comète.
 Վարսարդար. } s. perruquier,
 Վարսափրայ. } coiffeur.
 Վարսափրայ.
 Վարսուոր. a. chevelu; feuillu, touffu.
 Վարսուորի. vn. avoir beaucoup de feuilles, être garni de feuillage. [cogner, planter.
 Վարսի. va. ficher, enfoncer,
 Վարս. s. chevelure, cheveux; fig. chevelure, feuilles, feuillage; astr. chevelure.
 Վարսիք. s. caleçon; culotte.
 Վարս. s. vie, conduite, usage, emploi; մնարամանքի —, mœurs pures; ընտիր բարեկերթ —, bonnes mœurs; մնարամութիւն վարուց, sainteté des mœurs.
 Վարագուրիւն. V. Կենսագրութիւն.
 Վարայ. s. barque.
 Վաւո. a. déréglé, débauché, dissolu, libertin, lubrique.
 Վաւաստալ. vn. mener une
 Վաւասի. } vie déréglée,
 vivre en vrai débauché, se livrer à la débauche.
 Վաւատ. V. Վաւո.
 Վաւատարար. adv. d'une manière déréglée.
 Վաւատարարիւն. s. vie déréglée, libertinage, débauché.

Վաւեր. V. Վաւերական. a.
 Վաւերաբար. adv. authentiquement, valident.
 Վաւերագիր. s. document; lettre de ratification. [gation.
 Վաւերազրուից. s. homologation.
 Վաւերաբույր. V. Վաւերագիր.
 Վաւերական. a. authentique, valide, valable.
 Վաւերականութիւն. s. authenticité, validité; légalisation, ratification; autorisation.
 Վաւերացնիլ. va. authentifier, rendre authentique; légaliser, ratifier; autoriser. [ցուցիչ.
 Վաւերացնող. V. Վաւերագիր.
 Վաւերացում. s. légalisation, ratification.
 Վաւերացուցիչ. a. ratificatif.
 Վաւերիլ. va. légaliser, ratifier.
 Վաւերութիւն. V. Վաւերականութիւն.
 Վեհ. a. suprême, sublime, imposant, plein de majesté, haut, élevé, supérieur, grand, noble, généreux; divin, surnaturel, céleste; s. l'Être suprême; — շուկասագիր, haut destinée; — կերպարան, figure imposante.
 Վեհապոյն. a. suprême
 Վեհապունութիւն. s. supériorité.
 Վեհազն. a. noble, grand; — տէր, monsieur.
 Վեհաժողով. s. congrès.
 Վեհաձն. a. magnanime, généreux.
 Վեհաձնաբար. } adv. magnanimement,
 Վեհաձնապէս. } nimement, généreusement.
 Վեհաձնութիւն. s. magnanimité, grandeur d'âme, générosité.
 Վեհաձնորդ. V. Վեհաձնաբար.
 Վեհառիւ. } a. imposant, majestueux.
 Վեհապան. }
 Վեհապետ. } a. souverain.

Վեհապետական. a. de souverain.
 Վեհապետութիւն. s. souveraineté.
 Վեհապետիկ. sf. souveraine.
 Վեհապետութեան. adv. souverainement.
 Վեհապայռ. a. auguste, magnifique.
 Վեհապարի. a. d'un aspect majestueux. majestueux.
 Վեհարան. s. les appartements du Catholicos.
 Վեհապառ. a. majestueux, auguste; — Կայսր, Sa Majesté Impérial. [tuusement.
 Վեհապառապէս. adv. majestueusement.
 Վեհապառութիւն. s. majesté; — Ձեր, Votre —. [ապէս.
 Վեհապառութեան. V. Վեհապառութիւն.
 Վեհերիլ. vn. avoir peur, être lâche, s'effrayer, être retenu par la crainte, reculer devant le danger; être paresseux.
 Վեհերոս. a. peureux, timide, lâche, couard, pusillanime, poltron; paresseux.
 Վեհերոսիլ. V. Վեհերիլ.
 Վեհերոսութիւն. } s. peur, timidité, lâcheté, coura-
 Վեհերոսիկ. } isse, poltronnerie; paresse.
 Վեհիմաս. a. qui a des idées sublimes.
 Վեհիմաց. a. sublime. [mité.
 Վեհիքիւն. s. élévation, sublimation.
 Վեհար. s. capuchon.
 Վեհարար. s. capucin; a. capuchonné.
 Վեհաստան. a. seize.
 Վեհաստանածայ. a. in-seize.
 Վեհաստանածայ. a. de seize ans.
 Վեհաստաներդ. a. seizième.
 Վեհաստանործայ. a. de seize jours.
 Վեհական. } a. védique.
 Վեհայական. }

Վ.եր. adv. au-dessus par-dessus, sur; en haut; — *հլլալ*, monter, aller en haut; — *հանել*, monter qch.; — *ե վայր* sens dessus dessous; sans cesse, souvent; — *ե վայր հորհանել*, renverser sens dessus dessous, bouleverser; — *ե վայր շրջել*, retourner sens dessus dessous, renverser.
Վ.երաբանալ va. rouvrir.
Վ.երաբանութիւն s. analogie.
Վ.երաբացալիլ vn. se rouvrir.
Վ.երաբացում s. réouverture.
Վ.երաբերական a. relatif.
Վ.երաբերապէս adv. relativement. |relatif.
Վ.երաբերեալ a. concernant,
Վ.երաբերել va. rapporter, attribuer, référer; proférer, dire, prononcer; manifester, déclarer, méd. avoir des renvois.
Վ.երաբերելի a. relatif.
Վ.երաբերիլ vn. se rapporter à, se référer, concerner, appartenir, regarder.
Վ.երաբերութիւն } s. relativité,
Վ.երաբերում } relation, rapport; méd. renvoi, rapport; — *ունել*, avoir des rapports, des relations.
Վ.երազանուս s. retour.
Վ.երազիւր V. **Վ.երհազիւր**.
Վ.երազնաց a. qui va, qui s'élève en haut.
Վ.երազնել va. racheter.
Վ.երազնութիւն } s. rachat.
Վ.երազնում }
Վ.երազոյն a. plus haut, plus élevé, supérieur; adv. ci-dessus; plus haut, là-haut.
Վ.երազրել va. écrire dessus, inscrire; attribuer, rapporter; écrire en haut, auparavant.
Վ.երազրութիւն s. épigraphe.
Վ.երադառնալ vn. retourner, s'en retourner.

Վ.երազուս a. supérieur.
Վ.երազարձ s. retour.
Վ.երազարձութիւն } s. retour,
Վ.երազարձում } rétroces-
 sion.
Վ.երադէտ } s. surveillant, ins-
Վ.երադիտող } pecteur; évêque.
Վ.երադիւր a. imposé, addition-
 nel, ajouté; s. imposition, ad-
 dition; épithète; — *ապրւոյ*, épacte.
Վ.երադրական V. **Վ.երադիւր**;
 a.; — *անուն*, surnom.
Վ.երադրել va. mettre ou placer
 sur, appliquer, imposer, ajouter.
Վ.երադրութիւն s. application;
 gram. apposition.
Վ.երազարթնալ vn. se réveiller.
Վ.երազարթնում s. réveil.
Վ.երաթռել vn. voler en haut,
 s'envoler. [gogique.
Վ.երածական a. réductif; ana-
Վ.երածականութիւն s. réduc-
 tibilité.
Վ.երածելի a. réductible.
Վ.երածել va. porter en haut,
 élever, hausser; réduire.
Վ.երածիչ a. réducteur, réductif.
Վ.երածխութիւն s. émanation.
Վ.երածնանիլ vn. renaître.
Վ.երածնել a. renaissant.
Վ.երածնել va. faire renaître,
 régénérer, reproduire. [néer.
Վ.երածնիլ vn. renaître, se régé-
Վ.երածնող s. régénérateur.
Վ.երածնութիւն } s. renaissance,
Վ.երածում } régénération.
Վ.երածունիլ }
Վ.երածնութիւն s. réduction;
 anagogie.
Վ.երածում s. réduction; con-
 version, transformation.
Վ.երակազմել va. réorganiser.
Վ.երակազմութիւն s. réorga-
 nisation.
Վ.երականգնել va. relever,
 restaurer.

Վ. Երականգնում. s. relèvement, restauration.

Վ. Երակացու. s. intendant, inspecteur, surveillant, directeur; préfet, gouverneur.

Վ. Երակացութիւն. s. inspection, intendance, surveillance, direction; préfecture, gouvernement.

Վ. Երակեցումնայ. vn. se ranimer; revivre, être revivifié.

Վ. Երակեցումնացնել. va. ranimer, revivifier ou révivifier.

Վ. Երակեցումնացում. s. revivification, ou révivification, reviviscence. [vifiant.

Վ. Երակեցումնացուցիչ. a. revivifier.

Վ. Երակեցումնութիւն. V. Երակեցումնացում.

Վ. Երակեցողել. va. faire revivre, ressusciter, renouveler.

Վ. Երակեցողիլ. vn. revivre, survivre.

Վ. Երակնել. vn. lever les yeux, regarder en haut.

Վ. Երակոյ. s. requête civile.

Վ. Երակոյել. va. appeler en haut, rappeler, invoquer; surnommer, appeler, nommer.

Վ. Երակոյում. V. Երակոյ.

Վ. Երակրկնել. va. répéter, redire.

Վ. Երակրկնութիւն. s. répétition.

Վ. Երահայեցոյ. s. astronome.

Վ. Երահայցել. va. demander d'en haut, implorer, invoquer.

Վ. Երահասոյութիւն. s. réconciliation. [survenu.

Վ. Երահաս. a. pressant, imminent.

Վ. Երահասոյութիւն. s. imminence.

Վ. Երահասում ըլլալ. vn. comprendre, saisir.

Վ. Երահասանել. va. rétablir.

Վ. Երահասանութիւն. s. rétablissement. [blier.

Վ. Երահասանիլ. vn. se rétablir.

Վ. Երահասանում. V. Երահասանութիւն.

Վ. Երահսկիչ. } s. contrôleur, sur-

Վ. Երահսկող. } veillant.

Վ. Երահսկողութիւն. s. contrôle, surveillance.

Վ. Երամայնել. va. prononcer à haute voix, proclamer; appeler, nommer.

Վ. Երամարտիլ. s. défenseur; — ըլլալ հարկերաց, combattre pour la patrie, la défendre.

Վ. Երամբանայ. va lever, élever en l'air, élever au-dessus, hausser.

Վ. Երամբանայ. vn. être élevé au-dessus, dominer sur, dépasser, surpasser.

Վ. Երամբար. a. levé au dessus, soulevé, élevé, ascendant; adv. en portant dans les bras, en soulevant de terre; s. ascenseur.

Վ. Երամբարձատիւ. a. qui porte qui conduit en haut.

Վ. Երամկրել. va. rebaptiser.

Վ. Երամուտ. s. rentrée.

Վ. Երայ. ի — prép. sur, dessus; par-dessus, au dessus; pour, dans l'intérêt de, à cause de.

Վ. Երացոյ. vn. s'élever, monter.

Վ. Երանորոգել. va. renouveler, restaurer.

Վ. Երանորոգիչ. } s. réformateur.

Վ. Երանորոգող. } s. renouvellement, restauration, réforme.

Վ. Երանորոգութիւն. } s. renouvellement, restauration, réforme.

Վ. Երանցիլ. vn. s'asseoir dessus, être assis sur. [construire.

Վ. Երաօքնել. va. réédifier, reconstruire.

Վ. Երաօքնող. a. réédifiant.

Վ. Երաօքնութիւն. s. réédification.

Վ. Երացում. vn. voyager, monter en haut.

Վ. Երապահել. va. réserver.

Վ. Երապահիչ. a. réservé.

Վ. Երապահութիւն. } s. réserve.

Վ. Երապահում. } s. réserve.

s toutes —, —ս, sous —.
բարապետայնիք. a. révérend;
հայր, — père. [honorer.
բարապետայնիք. va. révérer,
բարապետութիւն. s. révère-
 ce. [haut.
բարաւթի. va. envoyer en
բարանոյ. va. relever, pren-
 dre, élever en haut; prendre
 de soi, avec soi, accueillir, re-
 cevoir. [haut, s'envoler.
բարալանալ. vn. voler en
բարալանութ. s. élan.
բարեստուչ. s. directeur, pro-
 cureur.
բարեստուչութիւն. s. direction.
բարեստուչիկ. sf. directrice.
բարձարձիկ. va. rallumer.
բարկի. va. voiler, couvrir,
 cacher.
բարկու. s. pardessus.
բարապտի va. reproduire.
բարապտութիւն. s. repro-
 duction. [tractif.
բացակաց a. abstrait, abs-
 tractif.
բացակացութիւն. s. abs-
 tractivité, abstraction. [trait.
բարցեալ. a. élevé, haut; abs-
 tractif.
բարցնել. va. élever en haut,
 à l'air, élever; hausser; — մը-
 յոյժ, abstraire.
բարցում. s. élévation, exal-
 tation; abstraction; — **խաչի**,
 exaltation de la sainte Crois.
բարափոխել. va. transporter
 en haut, transformer
բարափոխում. s. assumption.
բարաքննելի. a. revisable ou
 révisable. [viser, revoir.
բարաքննել. va. réviser ou ré-
 viser.
բարաքննիչ. s. reviseur; — դա-
 տարան՝ **ստեղծութիւն**, cour d'appel.
բարաքննութիւն. s. révision;
 appel; **ստեղծութիւն** — **բար**, cour d'appel.
բարաքննական. V. **բարաքնն-**
ական.

վերքերի. V. **վերաքերի**.
վերքերի. vn. revenir sur,
 monter.
վերելակ. } a. s. qui monte sur,
վերելակ. } ascendant, ascen-
 sionnel; ascenseur; celui qui monte
 un cheval, cavalier, écuyer.
վերելակաց. a. ascensionnel;
 — **շարժում**, mouvement —.
վերելակել. vn. monter dessus,
 monter, grimper.
վերելիք. s. montée, ascension;
 astr. ascendance, ascendant; es-
 calier.
վերելութիւն. s. palindrome.
վերելիկ. vn. réparer.
վերելում. s. réapparition.
վերել. adv. en haut, plus haut.
վերցումիկ. vn. recevoir,
 accepter.
վերցնելու. va. relire.
վերցնել. va. présenter,
 offrir; attribuer.
վերցնելու. a. celui qui reçoit.
վերցնել. a. réélu.
վերցնելի. a. rééligible.
վերցնել. va. réélire.
վերցնութիւն. s. réélection.
վերցնում. vn. être réélu.
վերքնութիւն. s. chim. pé-
 roxyde.
վերին. a. celui qui est au-des-
 sus, qui est en haut, supérieur;
 céleste; **վերինք**, ceux d'en haut.
վերիվեր a. superficiel, affecté,
 feint; adv. superficiellement, d'un
 air distrait; en apparence.
վերլուծաբար. adv. analyti-
 quement.
վերլուծական. a. analytique;
 — **դասհարմար**, algèbre —;
 — **գրականութիւն**, grammaire —.
վերլուծել. va. analyser.
վերլուծութիւն. } s. analyse;
վերլուծում. } **գրականու-**
կան —, — grammaticale; **սը-**

բաժնաբանական — , — logique.
 Վ.երծանել. va. lire, déchiffrer, étudier.
 Վ.երծանող. s. lecteur.
 Վ.երծանալիս. s. lecture, déchiffrement. [dance.
 Վ.երհսկողալիս. s. surintendant.
 Վ.երմակ. s. couverture de lit.
 Վ.երեւոթեղ. s. citadelle.
 Վ.երեւոյում. s. haute région; région éthérée. [cription, titre.
 Վ.երեւոյի. s. épigraph, inscription.
 Վ.երեւոյից. a. qui est plus haut, supérieur.
 Վ.երեւոյից. va. intituler.
 Վ.երեւոյում. s. église, vanne.
 Վ.երեւոյում. a. orné, fardé.
 Վ.երեւոյում. s. pardessus.
 Վ.երեւոյում. arch. entablement. [providence divine.
 Վ.երեւոյում. s. s. սուրբալիս. s. s.
 Վ.երեւոյում. s. la meule supérieure.
 Վ.երեւոյում. V. Վ.երեւոյում.
 Վ.երեւոյում. s. côté ou partie supérieure.
 Վ.երեւոյում. s. ténor, soprano.
 Վ.երեւոյում. V. Վ.երեւոյում.
 Վ.երեւոյում. s. anat. épithélium.
 Վ.երեւոյում. a. épithelial.
 Վ.երեւոյում. s. anat. épiderme.
 Վ.երեւոյում. a. épidermique.
 Վ.երեւոյում. s. étage supérieur; mansarde; fig. le palais de la bouche.
 Վ.երեւոյում. V. Վ.երեւոյում.
 Վ.երեւոյում. V. Վ.երեւոյում.
 Վ.երեւոյում. s. l'étage supérieur; cénacle; galerie, tribune; fig. le palais de la bouche.
 Վ.երեւոյում. s. qui donne d'en haut, du ciel, le donateur suprême.
 Վ.երեւոյում. s. le volet supérieur; la couverture de dessus.
 Վ.երեւոյում. a. aérien; méd. épileptique.
 Վ.երեւոյում. s. méd. épilepsie.

Վ.երոյ, ի — prép. adv. au dessus, par-dessus; sur, dessus.
 Վ.երոյից. a. écrit ci-dessus.
 Վ.երոյից. a. susmentionné, mentionné plus haut. [diqué.
 Վ.երոյից. a. susin-
 Վ.երոյից. va. monter.
 Վ.երու. a. haut, supérieur; ի — adv. d'en haut, par en haut, du haut de. de là haut; dès le principe; — ի վայր, de haut en bas.
 Վ.երջ. s. fin, terme; conclusion; bout, extrémité; bord; ի —, à la fin; ի — վայր, vers la fin; ի վերջ, ի վերջ, enfin, après tout.
 Վ.երջանակ. } s. épi-
 Վ.երջանակալիս. } logue, conclusion, péroraison.
 Վ.երջանակալիս. a. paragogique.
 Վ.երջանակալիս. s. gram. paragoge.
 Վ.երջանակալիս. s. crépuscule du soir.
 Վ.երջանակալիս. a. né après, posthume.
 Վ.երջանակալիս. s. action de rester en arrière.
 Վ.երջանակալիս. s. point final.
 Վ.երջանակալիս. a. ce qui est resté en arrière, arriéré.
 Վ.երջանակալիս. s. déclin.
 Վ.երջանակալիս. vn. manquer, faire défaut, être privé; rester en arrière, s'arriérer; se défaire de, se désister, renoncer.
 Վ.երջանակալիս. s. arrière-garde.
 Վ.երջանակալիս. adv. enfin.
 Վ.երջանակալիս. s. renne.
 Վ.երջանակալիս. a. anapeste.
 Վ.երջանակալիս. a. imprimé après, posthume.
 Վ.երջանակալիս. va. terminer, achever; priver; retenir, arrêter, faire cesser.
 Վ.երջանակալիս. a. bordé, galonné, frangé, garni de franges, d'une bordure; s. frange, galon, bordure, lisière.

Երջանառութիւն. s. fin.
Երջերս. adv. dernièrement.
Երջնիք. a. avant-dernier; énième.
Երջն. a. dernier; postérieur, latérieur; extrême [enfin.
Երջի վերջոյ. adv. finalement.
Երջագիր. s. ultimatum.
Երջնական. a. définitif.
Երջնականապէս. adv. définitivement.
Երջնապէս. } adv. définitive-
Երջնորէն. } ment.
Երջնելի. vn. reculer, replier, attirer en retraite.
Երջ. V. **Վերջունք**. s.
Երաստութիւն. s. emphase.
Երսկսի. va. recommencer.
Երսկսի. vn. recommencer.
Երսկսում. s. commencement.
Երսեայ. a. susdit, susnommé.
Երսի. adv. de nouveau, lerechef, une autre fois.
Երս. a. de mailles, fait de mailles; s. cotte de mailles, réseau; *զրահ* — *ք*, cuirasse à écailles, haubert. [tique.
Երասական. a. épigramma-
Երասող. s. épigrammatiste.
Երասութիւն. s. réforme, régénération; épigramme.
Երսի. vn. danser, sautiller; croire, espérer.
Երցնի. va. élever, lever, porter; ôter, enlever; *զինի* — , porter bien son vin; *այս զինն ջուր կը վերցնէ*, ce vin porte bien l'eau; *այս ջուր չի վերցներ* il n'y a pas d'excuse à faire; *մէկուն կերանքը* —, ôter la vie à qn.
Երց. a. six. [six ans
Երցամայ. a. de six ans, âgé de
Երցամսակ. s. semestre.
Երցամսայ. a. de six mois, âgé de six mois, semestriel; — ou — *ժամանակ*, six mois, semestre.

Վեցանիս. a. s. géom. hexaèdre.
Վեցանկիւն. } a. géom. hexa-
Վեցանկիւնի. } gone.
Վեցաչափ. a. hexamètre.
Վեցաչի. a. qui a six yeux.
Վեցաբլեան. a. de six emfans.
Վեցադրեան. a. de six deniers.
Վեցրարեան. a. de six siècles.
Վեցիակ. }
Վեցերիակ. } sixte.
Վեցերորդ. a. sixième; le sixième.
Վեցերեան. } s. tous les six.
Վեցերից. }
Վեցիկեան. a. qui a six ailes.
Վեցիկեանք. s. les Hexaples d'Origène.
Վեցիքս. adv. six fois.
Վեցիկն. a. sextuple.
Վեցիսուր. a. six mille.
Վեցիսուրեակ. s. cabale.
Վեցիսուրեան. a. de six mille.
Վեցիսոր. a. six cents.
Վեցիսորորդ. a. sixcentième.
Վեցիսուրածեան. s. un six coup, revolver.
Վեցծեանի. a. qui a six mains.
Վեցմասեան. } a. qui a six
Վեցմասի. } doigts.
Վեցուսեան. a. qui a six bran-
 ches (candélabre).
Վեցուսի. } a. qui a six pieds;
Վեցունայ. } hexamètre.
Վեցորեայ. a. de six jours.
Վեցորիսակ. V. **Վեցիկեանք**.
Վզան. a. fier, effréné, indompté.
Վզանի. vn. devenir fier.
Վզանց. s. col; faux col.
Վզանութիւն. s. fierté.
Վզանու. V. **Վզան**.
Վզեան. V. **Վզան**.
Վզկապ. s. cravate.
Վզնց. V. **Վզանց**.
Վզուրկ. }
Վզուրկ. } a. grand.
Վզվզոց. s. sifflement.
Վկ. s. osselet (pour jouer).

Ա Լ Ն. s. discussion, dispute, contestation, débat, différend; — *սանկել*, soulever une contestation, une discussion; — *քնել*. V. **Ա Ի Ն Ի Ի**.
Ա Լ Ը. s. pierre; roche, rocher, roc; — *անկերան*, pierre angulaire.
Ա Լ Ա. s. roman; conte, récit.
Ա Լ Ա Ի Բ Գ. s. romance.
Ա Լ Ա Գ Ի Կ. s. petit roman.
Ա Լ Է. a. fier, présomptueux, arrogant, hautain, vain; dur, inhumain, cruel, brutal; acariâtre, bourru, morose.
Ա Լ Ե Ա Ն Կ Ա Ն. V. **Ա Լ Ե**.
Ա Լ Ե Ա Ն Ի Կ Ն. s. fierté.
Ա Լ Ե Ո Ր Է Ն. adv. fièrement.
Ա Լ Ե Ս. s. égratignure, incision; fig. flot, vague, onde; *վէտ վէտ*, ondulé, ondoyant, ondulé, onduleux, flottant; *վէտ վէտ* ou *վէտ ք վէտ խաղալ*, ondoyer, se tremousser.
Ա Լ Ե Ա Ի Կ Ե Ա Վ. a. flottant.
Ա Լ Ե Ա Ի Կ Ի Վ. vn. flotter.
Ա Լ Ե Ր Բ. s. plaie, blessure; ulcère; — *ը պատել դարմանել*, panser une plaie; — *սրտի*, plaie de cœur; *խոր թեթեւ* —, plaie profonde, légère. [atteinte. dégât.
Ա Լ Ե Ս Ր. s. dommage, préjudice.
Ա Լ Ե Ր Ի Կ Վ. va. endommager, faire du dégât, détruire, détériorer.
Ա Լ Ե Ր Ի Կ Ի Վ. vn. être endommagé, détruit, se détériorer.
Ա Լ Ե Ր Ա Ր Ն Ի Կ Ն Ի Ն. } s. dégât, dété-
Ա Լ Ե Ր Ա Ր Ն Ա Վ. } rioration.
Ա Լ Ի Կ Ի Կ. s. petit gazelle.
Ա Լ Ի Գ s. force, aide.
Ա Լ Ի Գ Ն. s. bot. vesce.
Ա Լ Ի Գ. s. anat. cou, col.
Ա Լ Ի Ք. s. zool. gazelle.
Ա Լ Ի Խ Ե Ա Ր Ի Կ. a. colossal, gigantesque, d'une stature colossale; — *արձան*, colosse; — *ուր*, géant.
Ա Լ Ի Ժ Ա Վ. s. avorton; a. avorté; avortif.

Ա Լ Ի Ժ Ա Ն Կ. s. custode; voilette; V. **Ա Լ Ի Ժ Ա Ն Կ Բ**.
Ա Լ Ի Ժ Ա Ն Կ Ն. a. a. fluide, coulant.
Ա Լ Ի Ժ Ա Ն Կ Բ. a. a. flux, écoulement, cours; avortement, fausse couche.
Ա Լ Ի Ժ Ի Վ. va avorter, faire une fausse couche; faire couler.
Ա Լ Ի Ժ Ի Կ Ե Ե Ի Վ. va. faire couler; avorter.
Ա Լ Ի Ժ Ի Կ Ե Ա Վ Գ Ի Կ Ի Կ. s. abortif.
Ա Լ Ի Ժ Ի Վ. vn. couler, s'écouler, fluer, jaillir, se répandre; avorter.
Ա Լ Ի Ժ Ո Վ. vn. couler; va. faire couler.
Ա Լ Ի Ժ Ո Վ Կ. s. avorton.
Ա Լ Ի Ժ Ո Վ Ա Վ. V. **Ա Լ Ի Ժ Ա Ն Կ Բ**.
Ա Լ Ի Վ Ա Վ. V. **Կ Ա Ր Ժ Ա Ո Վ**.
Ա Լ Ի Ի Ե. s. abîme, gouffre; chaos; — *Թշուառու թեան*, abîme de malheurs; *համազարթակ* —, le chaos; *անդրաշիր* — *ք ծավալ*, les profonds abîmes de la mer.
Ա Լ Ի Ն Ա Ր Ա Ն. a. s. disputeur, contentieux; controversiste.
Ա Լ Ի Ն Ա Ր Ա Ն Կ Ա Ն. a. litigieux, polémique.
Ա Լ Ի Ն Ա Ր Ա Ն Ի Վ. } V. **Ա Լ Ի Ն Ի Վ**.
Ա Լ Ի Ն Ա Ր Ա Ն Ի Կ Վ. }
Ա Լ Ի Ն Ա Ր Ա Ն Կ Վ Ի Ն Ի Ն. s. discussion, dispute, contestation, débat, controverse; *գրառք* —, polémique.
Ա Լ Ի Ն Ա Վ. s. sort, état, position, situation; sort, destinée; sort, suffrage, bulletin, voix; lot, portion, partage; loterie; héritage, possession; fief, terre, département, district, commune, territoire; diocèse; condition, fortune, rang, emploi, profession; clergé; *պաշարման* —, état de siège; — *է դնել*, mettre à la loterie, en loterie; — *է վաստկել շահել*, gagner à la loterie; — *ք անել*, tirer la loterie.
Ա Լ Ի Ն Ա Վ Կ Վ Ի Ր. s. statisticien.
Ա Լ Ի Ն Ա Վ Կ Վ Ի Ն Կ Ն. s. statistique.

Վիճակագրութիւն . s. statistique. (Վիճակ.)
 Վիճակախաղ . s. tombola. V.
 Վիճակակալ . a. s. feudataire, fermier; successeur.
 Վիճակակից . a. s. qui a le même sort; partageant, associé.
 Վիճակահանութիւն . s. loterie.
 Վիճակային . a. de diocèse; diocésain.
 Վիճակաօմս . s. billet de loterie.
 Վիճակարկու . s. votant.
 Վիճակարկութիւն . s. ballottage, votation, scrutin.
 Վիճակացայց . s. inventaire, tableau, statistique.
 Վիճակաւար . s. clerc, ecclésiastique; a. à loterie; — *Եպիսկոպոս* évêque diocésain.
 Վիճակաւորիլ . vn. être désigné par la voie du sort, recevoir en partage, hériter.
 Վիճակաւորութիւն . s. partage, héritage; état ecclésiastique.
 Վիճակել . } va. désigner par
 Վիճակիցնել . } le sort, adjudger la voie du sort, désigner, instituer; laisser pour hériter, faire hériter; faire entrer dans le clergé.
 Վիճակիլ . vn. être choisie, désigné par le sort, être échu, échoir, tomber en partage, arriver, obtenir par le sort, avoir le sort de; hériter. [disputeur.
 Վիճաւոր . a. qui aime à disputer,
 Վիճիլ . a. discutabile
 Վիճել . } vn. disputer de, con-
 Վիճիլ . } tester, chamailler, discuter, débattre, démêler.
 Վիճող . s. discuteur.
 Վիճում . V. Վէն.
 Վիճագիր . s. lithographe; lithographie; a. lithographique.
 Վիճագրական . a. lithographique.
 Վիճագրաւան . } s. lithographie
 Վիճագրասան . } (atelier).

Վիճագրիլ . va. lithographier.
 Վիճագրից . s. lithographe.
 Վիճագրութիւն . s. lithographie.
 Վիճածին . a. qui produit des pierres; produit par la pierre.
 Վիճակաւայց . } a. construit en
 Վիճակեռ . } pierres, en pierre.
 Վիճանալ . vn. devenir comme une pierre, se changer en pierre.
 Վիճաւէն . a. bâti en pierre.
 Վիճաւայց . a. qui entre, qui se cache sous la pierre.
 Վիճասաւ . a. en pierre de taille, en pierre polie.
 Վիճասանիլ . va. changer en pierre, pétrifier.
 Վիճափայ . etc. V. Վիճագիր . etc.
 Վիճարգիլ . a. empêché par des pierres, entouré de pierres.
 Վիճարդ . } a. de pierre, qui
 Վիճարդեայ . } ressemble à la
 Վիճարդեան . } pierre, pierreux.
 Վիճացնել . va. rendre comme une pierre, changer en pierre, endurcir. } pierre.
 Վիճափոր . a. creusé dans la
 Վիճիկէն . a. de pierre.
 Վիճուս . a. plein de pierres; — a. endroit remplie de pierres.
 Վիճ . s. mus. luth.
 Վիճալ . s. dragon; trombe; astr. serpentaire. [dragon.
 Վիճալապոյնիլ . a. à tête de
 Վիճալազոր . s. dragon (soldat).
 Վիճալածաւ . s. bot. dragonnier.
 Վիճալակ . dragonneau; cerf-volant.
 Վիճալակերայ . a. semblable à un dragon. [d'un dragon.
 Վիճալածայն . a. qui a la voix
 Վիճալածանիլ . s. ichtyol. cachalot. [de dragon.
 Վիճալամուխ . a. trempé de sang
 Վիճալանիլ . vn. devenir comme un dragon, se changer en dragon.

Ա. Ի. Թ առուհի. a. qui a le souffle d'un dragon.
Ա. Ի. Թ արիւն. s. sang de dragon.
Ա. Ի. Թ արմառ. a. qui tue les dragons; s. chimère.
Ա. Ի. Թ արեւի. V. **Ա. Ի. Թ արեւա**.
Ա. Ի. Թ արիկ. s. dragonneau.
Ա. Ի. Թ արած. s. zool. boa.
Ա. Ի. Թ արտէ. adv. comme un dragon.
Ա. Ի. Թ. s. affliction, peine, souffrance, tribulation, désagrément, douleur; — *հասցնել պատճառել* affliger, faire souffrir, peiner; — *կերել*, s'affliger, être affligé; — *է ինձ*, j'ai peine à, je suis peiné, c'est avec douleur que je; — *դառնալ թիւս*, douleur amère. désolation; *դժնակ* — *ք*, maux extrêmes.
Ա. Ի. Թ ազիր. s. romancier.
Ա. Ի. Թ ազարծ. s. poète, romancier.
Ա. Ի. Թ ազրակ. a. romantique.
Ա. Ի. Թ ազրել. s. écrire un roman.
Ա. Ի. Թ ազրակութիւն. s. action d'écrire des romans.
Ա. Ի. Թ առաւան. a. mêlé de roman.
Ա. Ի. Թ ակ. s. petit roman.
Ա. Ի. Թ ակուն. a. romantique, romanesque; légendaire.
Ա. Ի. Թ ակունքութիւն. s. romantisme. [man.
Ա. Ի. Թ ակուն. a. en forme de ro-
Ա. Ի. Թ ակիւն. V. **Ա. Ի. Թ ակուն**.
Ա. Ի. Թ ակաւում. a. conteur.
Ա. Ի. Թ ակաւն. s. romancier.
Ա. Ի. Թ ակաւնակ. a. roman-
 tique, romanesque.
Ա. Ի. Թ ակաւնել. va. raconter, nar-
 rer; faire un roman.
Ա. Ի. Թ ակաւնութիւն. s. roman.
Ա. Ի. Թ ակաւնաւոր. sf. romanière.
Ա. Ի. Թ ակել. va. conter.
Ա. Ի. Թ ակել. s. romance.
Ա. Ի. Թ ակելութիւն. s. romance.
Ա. Ի. Թ ակում. vn. être fier, s'enor-

guillir; être dur, cruel. acariâtre.
Ա. Ի. Թ ակելի. va. rendre fier, hau-
 tain, acariâtre, dur, cruel.
Ա. Ի. Թ ակիւն. s. fierté; cruauté;
 morosité. [plaie.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. l'ouverture d'une
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. chirurgien.
Ա. Ի. Թ ակրակ. } a. chirur-
Ա. Ի. Թ ակրակ. } gique, chi-
 rurgical.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. chirurgie.
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. farouche, féroce,
 brutal; s. bête féroce. [talité.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. férocité bru-
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. ouvert ou criblé
 de blessures, ulcéreux.
Ա. Ի. Թ ակրակ. V. **Ա. Ի. Թ ակրակ**.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. bandage.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. chirurgien, opé-
 rateur. [chirurgicale.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. opération
Ա. Ի. Թ ակրակ. va. raser.
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. blessé à mort.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. éprouvette; sonde.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. ombilic; *խոր* —,
 basse-fosse, gouffre.
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. couvert de plaies.
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. blessé
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. action de blesser
 qn. moralement.
Ա. Ի. Թ ակրակ. va. blesser, ulcérer.
Ա. Ի. Թ ակրակ. vn. se blesser, être
 blessé. [qui blesse.
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. blessant; s. celui
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. blessure,
 lésion.
Ա. Ի. Թ ակրակ. V. **Ա. Ի. Թ ակրակ**.
Ա. Ի. Թ ակրակ. V. **Ա. Ի. Թ ակրակ**.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. gros bâton; pierre à jeter.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. tumulte, tapage,
 vacarme, bruit; — *հանել*, faire
 du —. [pulluler, abonder.
Ա. Ի. Թ ակրակ. vn. grouiller, fourmiller,
Ա. Ի. Թ ակրակ. a. grouillant.
Ա. Ի. Թ ակրակ. s. témoin; martyr;

—, faux témoin; — *ստեղծարար ներքին*, prendre à témoin; — *կոչել*, invoquer ou citer comme témoin; — *ըլլալ*, être témoin, faire foi.
Վկայաբանական. a. hagiographique.
Վկայաբանութիւն. s. martyrologe, actes de martyrs.
Վկայագիր. } s. certificat;
Վկայաբուրդ. } bulletin; diplôme; — *ծննդեան*, acte de naissance.
Վկայական. a. de témoin, testimonial; de martyr; s. certificat, diplôme.
Վկայակից. s. qui témoigne avec un autre; qui est martyrisé avec un autre; — *ըլլալ*, attester ensemble.
Վկայանոց. V. **Վկայաբան**.
Վկայատէր. a. qui aime les martyrs.
Վկայարան. s. chapelle ou tombeau d'un martyr, martyrium.
Վկայել. va. témoigner, rendre témoignage, attester, certifier, déclarer, reconnaître, avouer; être martyrisé, mourir martyr, subir le martyre; *ստեղծարար* —, attester faussement, rendre un faux témoignage.
Վկայութիւն. s. témoignage, déposition; attestation, suffrage, autorité; certificat; allégation, citation, martyre; — *ստեղծարար* *դրոշմ*, rendre témoignage, déclarer, protester; — *ի մէջ բերել* *մատուցանել*, alléguer, citer; *ըստ թեան ամենայն աշխարհի*, de l'aveu de tout le monde; — *յաւերական*, témoignage éternel.
Վկայուի. sf. une martyre.
Վկայօրէն. adv. comme un martyr.
Վկանդի. va. repousser, rejeter, refouler, disperser, défaire, mettre en déroute, culbuter, écraser l'ennemi.

Վհաս. a. découragé, abattu.
Վհասել. } va. décourager,
Վհասցնել. } abattre qn.,
abattre son courage.
Վհասցնող. } a. décourageant.
Վհասցուցիչ. }
Վհասիլ. vn. se décourager, perdre courage, se laisser abattre, être découragé, abattu, se désoler, s'abandonner.
Վհասութիւն. } s. découragement, abatté-
Վհասութ. } ment, désolation.
Վհկաւարցու. s. sorcier, devin.
Վհկութիւն. s. sorcellerie, divination. [sorcière, devineresse.
Վհուկ. s. sorcier, devin; — *կեղծ*,
Վհուկուի. sf. sorcière.
Վհար. s. paiement, rétribution, compensation; fin, achèvement; acquit; *ի —*, pour acquit; V. **Վհարք**.
Վհարագիր. s. bon, chèque.
Վհարածամբ. s. échéance.
Վհարածի. V. **Վհարում**.
Վհարել. va. achever, accomplir, terminer, exécuter, effectuer, faire; mourir, décéder; payer, acquitter, solder, rendre, satisfaire; délivrer, affranchir, débarrasser; empêcher, interdire.
Վհարելի. a. payable.
Վհարանք. V. **Վհարում**.
Վհարող. s. payant; payeur.
Վհարուի. vn. être payé ou acquitté.
Վհարում. s. paiement, solde; accomplissement, exécution; délivrance; mort.
Վհարք. s. paiement, solde; — *ընդհանրական*, suspendre ses paiements; V. **Վհար**.
Վհարօր. V. **Վհարածամբ**.
Վհիմ. s. sentence, arrêt, jugement, décision, décret; sentence; — *ընդհանրական կարգի դրոշմ*

առաւ, prononcer une sentence, un arrêt, le jugement, rendre sentence; arrêter, décréter, décider; *մահուան* — **առաւ**, prononcer un arrêt de mort contre qn.; — *բարեւոյն*, d'un ton décisif. [pur.]
Վ. Ե. Ա. a. clair, limpide, cristalin.
Վ. Ե. Ա. արար. adv. décisivement, péremptoirement, d'un air décisif, décidément, définitivement.
Վ. Ե. Ա. արքի *առաւ*. cour de cassation.
Վ. Ե. Ա. արքիւրքիւն. } s. cassa-
Վ. Ե. Ա. արքիւրք. } tion.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. s. arrêt, sentence,
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. décisif. péremptoire, définitif; — *ժամ*, heure décisive.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. adv. décidément, d'une manière décisive.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. V **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. V **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. V **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. s. dommage, préjudice, détriment, tort; dégât. avarie, lésion, grief, perte; mal, faute, péché; *վաստով վաճառել*, vendre à perte, à pure perte; — *հաստատուել* *առաւ* *գործել*, V. **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**; *ի* — *մէկուն*, au détriment, au préjudice, aux dépens de qn.; — *էքրք գինին*, le vin vous est contraire; — *վաստառելու դիտումով*, par intention de nuire.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. qui porte un préjudice, nuisible.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. pernicieux. nuisible, préjudiciable, désavantageux; mauvais, méchant; coupable. [dûce, danger.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. s. préjudice.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. coupable.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. s. culpabilité. [ter préjudice.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. qui aime à por-

Վ. Ե. Ա. արքիւր. V. **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. va. nuire à, léser, endommager, préjudicier, faire tort, du tort à, causer du préjudice à, porter préjudice, atteinte ou dommage à, offenser, blesser, empiéter: — *իրարու միմեանց*, s'entre-nuire: [endommagé.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. vn. être lésé ou **Վ. Ե. Ա. արքիւր.** a. brisé par les peines, affligé, souffrant.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. qui cause des peines, affligeant, douloureux, pénible.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. V. **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. affligeant, pénible, douloureux, fâcheux; affligé, peiné.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. va. affliger, faire de la peine, peiner.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. vn. s'affliger, être affligé ou peiné, avoir de la peine.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. V. **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. } V. **Վ. Ե. Ա. արքիւր.**
Վ. Ե. Ա. արքիւր. }
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. né avec peine, avec douleur.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. affligeant.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. qui vit dans la peine, dans la souffrance, misérable.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. souffrant, souffreteux, souffre-douleur.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. a. sensible aux peines d'autrui, compatissant; — *ըստ*, s'affliger avec, compatir aux souffrances de qn., entrer dans sa peine, partager sa douleur, être touché de compassion pour les maux d'autrui, être sensible à ses peines, s'apitoyer sur son sort, le plaindre.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. va. souffrir
Վ. Ե. Ա. արքիւր. V. **Վ. Ե. Ա. արքիւր.** [passion.
Վ. Ե. Ա. արքիւր. adv. avec com-

Վօսակցիլ. V. **Վօսակց բլլալ**.
Վօսակցութիւն. s. affliction commune, compassion, commiseration, condoléance.
Վօսահաց. a. qui s'afflige, qui se donne de la peine en vain; affligé. souffrant.
Վօսահար. a. affligé, peiné, abattu, souffrant.
Վօսաքեր. a. souffrant; sévère.
Վօսաքերութիւն. s. souffrance; macération, mortification.
Վօսակալ. vn. s'affliger, se faire de la peine, souffrir. être peiné, affligé, avoir le cœur gros, se fâcher, se tourmenter.
Վօսաչարար. V. **Վօսակիր**.
Վօսառն. a. affligé, souffrant.
Վօսառնութիւն. s. souffrance, affliction. peine.
Վօսացած. a. fâché, affligé.
Վօսացնել. va. affliger, faire de la peine, faire souffrir, peiner, fâcher.
Վօքսքեր. V. **Վօսաքեր**.
Վօլթայաչափ. s. phys. voltamètre.
ոլթայան. a. voltaïque.
Վօհմակ. s. troupe, meute.
Վօհուկ. V. **Վհուկ**.
Վուօ. s. bot. lin; bysse, byssus
Վուվու. s. roucoulement; — **ընել** — **ել**, roucouler. [porte.
Վուցի. va. chasser; mettre à la
Վուցուած a. chassé.
Վուցուիլ. vn. être chassé ou mis à la porte.
Վսեմ. a. sublime, élevé, haut, éminent, auguste.
Վսեմաբան. a. qui a un langage sublime, sublime, élevé.
Վսեմաբանութիւն. s. langage sublime, élevé.
Վսեմաբար. V. **Վսեմապէս**.
Վսեմազարմ. a. de haute race, auguste.

Վսեմախոհ. a. qui a des pensées, des sentiments sublimes.
Վսեմախոհութիւն. s. pensée sublime, esprit élevé.
Վսեմալուս. V. **Վսեմաբան**.
Վսեմական. V. **Վսեմ**.
Վսեմակերպ. a. qui a un air sublime. [sublime, élevé.
Վսեմամբ. a. doué d'un esprit sublime, élevé.
Վսեմանալ. vn. être, devenir sublime, élevé.
Վսեմաուս. V. **Վսեմապայլ**.
Վսեմապէս. adv. sublimement, d'une manière sublime.
Վսեմապայլ. s. excellent; — **տէր**, excellence.
Վսեմապայլութիւն. s. Excellence; **Նորին** — **ը**, Sou —.
Վսեմապառ. a. éminentissime.
Վսեմապառնութիւն. s. éminence.
Վսեմութիւն. s. sublimité, élévation; excellence.
Վսեր. ի — **զալ**. s'enhardir, combattre, disputer.
Վսահ. a. confiant, sûr, rassuré; — **ըլալ**, être sûr, rassuré; — **եմոր**, je suis sûr, j'ai l'assurance, la certitude que; — **եղէք ինծի**, comptez sur moi.
Վսահաբար. adv. avec confiance.
Վսահանալ. vn. être rassuré, se fier à, se confier en, donner ou mettre sa confiance à, investir qn. de sa confiance, se reposer ou compter sur; confier, remettre, consigner; չ —, ne pas se fier, se défier, se méfier.
Վսահացնել. va. assurer, rassurer, inspirer la confiance, donner l'assurance, assurance à.
Վսահեկ. V. **Վսահանալ**.
Վսահեկիլ. a. digne de confiance.
Վսահիլ. V. **Վսահանալ**.
Վսահութիւն. s. confiance; assurance, sécurité, aplomb; consignment; — **թիւն**, avec assu-

rance ou confiance; — *ը չարացար դարձանքի վաստակքեան դեղ-ծուծ*, abus de confiance.
Վաստորէն.adv. avec confiance.
Վասի. s. rivière.
Վասկայից. a. pleine de rivières.
Վասկահոս. a. ruisselant;
Վասկայեղց. a. ruisselant; — *արտասուք*, les yeux noyés de larmes.
Վասկահալ. vn. ruisseler.
Վասկահի. spl. ruisseaux.
Վասնց. s. danger, péril. risque: — *ի մէջ ձգել դնել*, mettre en péril, exposer au danger, compromettre; — *ի մէջ ըլլալ*, être en danger, courir risque de; *ինքզինքը — մէջ դնել*, se mettre en danger, s'exposer, courir des risques; *մեծ — ի մէջ ձգել*, risquer beaucoup, jouer gros jeu.
Վասնգագարծ. }
Վասնգալի. } a. dangereux.
Վասնգալից. }
Վասնգալից ըլլալ. vn. courir ensemble quelque danger, partager les dangers de qn.
Վասնգաւոր. a. dangereux, périlleux. critique, hasardeux; qui est en danger, exposé; funeste, triste; — *ժամանակ*, moment critique.
Վասնցել. va. mettre en danger, en péril, risquer, exposer, hasarder, compromettre; — *արողութիւնը*, détruire la santé.
Վասնցի. } vn. être en dan-
Վասնգալի. } ger, en péril. se mettre en péril.
Վասա. s. troupe, bande, multitude; pore; ichth. bancs; *վասա վասա*, par troupes. [pulsif.
Վասառական. a. qui chasse, ex-
Վասառադահ. s. gardien de troupe.
Վաստանցել. va. bannir, exiler, expulser, déporter; — *ի ծառա-*

յութիւն, emmener ou réduire en servitude; — *իլ*, vn. être banni, exilé; être incertain.
Վաստանցի. a. banni. exilé; vagabond, errant; incertain, douteux; — *ք*, exil.
Վաստանդուրիւն. s. bannissement, exil; émigration; incertitude.
Վաստանցիլ. V. **Վաստամբիլ**.
Վաստանդուրիւն. V. **Վաստամբուրիւն**.
Վասրեալ. a. expulsé, chassé.
Վասրել. va. expulser, chasser, reléguer, exiler. bannir; usurper, s'arroger.
Վասրիլ. vn. s'exiler, être expulsé ou chassé.
Վասրուած. V. **Վասրեալ**.
Վասրութիւն. s. expulsion, bannissement.
Վասրութիլ. V. **Վասրիլ**.
Վասրաւ. V. **Վասրութիւն**.
Վասուակ. s. jupe.
Վասուան. s. stade.
Վասուս. s. pan (d'habit).
Վաթ. a. maigre; grêle, chétif.
Վասուցալ. V. **Վաթիլ**.
Վաթիլ. va. maigrir, rendre maigre; affaiblir, exténuer.
Վաթիլ. vn. maigrir, devenir maigre; s'affaiblir, s'exténuer.
Վասութիւն. s. maigreur, amaigrissement; affaiblissement, exténuation.
Վրական. a. ibérique, géorgien.
Վրայ. V. **Վերայ**.
Վրան. s. tente, pavillon; — *ժամու*, tabernacle; — *զարհել կանգնել*, dresser une tente.
Վրանաբնակ. } a. qui de-
Վրանաբնակից. } meure sous une tente, nomade, bédouin.
Վրացիւն. adv. en géorgien; s. le géorgien.
Վրացի կոն. s. bot. ellébore.
Վրդոյ. V. **Վրդոյաւ**.

Արդովի. } va. alarmer, in-
Արդովեցնի. } quiéter, troubler,
 agiter, causer du tumulte, jeter
 de la confusion, mettre en dés-
 ordre, tourmenter, désorienter.
Արդովի. vn. s'alarmer, s'in-
 quiéter, se troubler, se désori-
 enter, se mettre en peine, se
 tourmenter, s'agiter, se remuer.
Արդովիչ. a. s. alarmant, in-
 quiétant; séditionnel.
Արդովութիւն. s. alarme, trouble,
 inquiétude, agitation, tumulte,
 désordre.
Արդովութի. V. **Արդովի.**
Արդովում. V. **Արդովութիւն.**
Արէժ. s. vengeance, revanche;
 — *առնել՝ պահանջել՝ լուծել՝*
հանել, venger, se venger de ou
 sur qn., prendre ou tirer ven-
 geance, être vengé, prendre la
 revanche, *ի —*, en revanche; —
պիտի առնեմ անկէ, je me ven-
 gerai de lui, il me le payera.
Արէժխնդիր. a. vengeur, vin-
 dicatif, revancheur; — *ըլլալ,*
 demander vengeance, venger, se
 venger.
Արէժխնդրական. a. de vengeance.
Արէժխնդրութիւն. s. vengeance,
 revanche.
Արէպ. s. manque, manquement,
 coup manqué, faute, défaut, pri-
 vation; a. manqué, échoué, failli,
 privé; V. **Արիպակ,** **Միտալ.**
Արիժաբեր. a. qui porte la ven-
 geance, vindicatif.
Արիժազոր. a. qui fait le mal,
 méchant, scélérat.
Արիժազործութիւն. s. mau-
 vaise action, méchanceté, crime.
Արիժակ. a. s. celui qui venge,
 vengeur, défenseur; instrument de
 vengeance, arme défensive; moyen
 de défense; — *ք կնճի՝ փղի,* les
 défenses du sanglier, de l'éléphant.

Արիժակի. vn. se servir d'une
 arme défensive, lancer des
 flèches, des pierres.
Արիժապար. a. coupable, digne
 de subir une vengeance.
Արիժառու. V. **Արէժխնդիր.**
Արիժառութիւն. s. vengeance.
Արիպագրի. vn. écrire fausse-
 ment, se tromper en écrivant.
Արիպած. s. faute, erreur.
Արիպակ. s. erreur, faute, mép-
 rise; a. faux, erroné, fautif,
 manqué; *վրպակաւ,* par erreur;
 par accident; par hasard; —
տպագրութեան, errata, erratum.
Արիպակոց. a. fautif, faillible;
 V. **Արէպ.** a. | bilité.
Արիպակոցութիւն. s. failli-
Արիպակ. s. erreur, faute;
 malentendu, bévue, méprise; il-
 lusion, déception. | latan.
Արիպարեան բժիշկ. s. char-
Արիպի. V. **Արիպի.** **Արի-**
պեցնի.
Արիպեցնի. va. faire manquer
 ou faillir, mettre dans l'erreur,
 tromper, frustrer, déjouer, pri-
 ver; détourner, égarer, séduire.
Արիպեցուցիչ. s. trompeur,
 fourbe, menteur, mystificateur.
Արիպի. vn. manquer, faillir,
 échouer, manquer son coup, se
 tromper, se méprendre, être
 dans l'erreur, faire une faute, une
 boulette, être trompé dans, frus-
 tré de, déçu, déjoué; se détour-
 ner, s'égarer.
Արիպիչ. s. trompeur.
Արիպութիւն. } V. **Արիպակ.**
Արիպում, }
Արձից. s. brosse; pinceau.
Արձնի. va. brosser.
Արնջի. vn. hennir.
Արնջիւն. s. hennissement.
Արնջողական. a. hennissant.
Արնջողութիւն. V. **Արնջիւն.**

S

S (dioun = te = moderne: D, ancin: T.) s. trente et unième lettre de l'alphabet et vingtcinquième des consonnes; quatre mille; quatre-millième.

Տարառ. s. pantalon.

Տարասածիկ. } s. bretelle.
Տարասակով. }

Տարկնայ. s. tourment, anxiété, agitation, inquiétude, alarme, embarras, gêne, crise, peine; agonie; hâte, précipitation; — աւ ou — ու, à la hâte, en toute hâte, avec précipitation; avec anxiété; — մահաւ, les angoisses de la mort; — մտայ, peines d'esprit, contrainte; — ի մէջ ըլլալ, se trouver dans l'embaras, dans l'anxiété, être embarrassé; դժբանական —, crise financière.

Տազնապալի. } a. critique; —

Տազնապալից. } զպրկեան, moment — [pressé, urgent

Տազնապալոյր. a. pressant,

Տազնապել. } va. presser,

Տազնապեցնել. } précipiter; mettre en peine, embarrasser, gêner, tourmenter, inquiéter, poursuivre.

Տազնապեցուցիչ. a. pressant.

Տազնապիլ. vn. se presser, être pressé; se tourmenter, se mettre en peine, être en peine de, être inquiet, embarrasé, tourmenté, s'inquiéter, s'embarrasser, souffrir beaucoup, craindre, redouter.

Տազնապիչ. a. pressant.

Տազնապուրից. } V. Տազնազնապում. } նապ.

Տազր. s. beau-frère (le frère du mari).

Տաժանաբար. adv. péniblement; avec peine, avec beaucoup de peine.

Տաժանագործ. a. pénible.

Տաժանալից. } a. pénible, fati-

Տաժանական. } gant, accablant, assommant.

Տաժանակիր. a. pénible, fatigant; — աշխատութիւնք, travaux forcés.

Տաժանաւոր. } V. Տաժանալից.

Տաժանիլ. } V. Տաժանալից.

Տաժանիլ. vn. se donner de la peine, beaucoup de peine, avoir beaucoup de peine, être accablé de travail, de fatigue, se fatiguer, faire avec peine, se lasser.

Տաժանիք.

Տաժանուրից. } s. peine, fa-
Տաժանում. } tigue, labeur,
Տաժանիք. } lassitude.

Տալ. va. donner; livrer, céder, accorder, remettre, transmettre, exposer; faire, rendre, mettre à même, à la portée de; donner, fournir, produire; խօսել —, faire parler; — դանձն, se donner, se livrer, s'abandonner; մրցանակ՝ զարձք —, décerner des prix, des récompences; զկայագիր՝ անցագիր —, délivrer un certificat, un passe-port; ամե-

նուն արուած չէ, il n'est pas donné à tout le monde de; — **իշխանութիւն**, confier l'autorité.
Յայ. s. belle-sœur (sœur du mari).
Յայր. s. beau-frère (le mari de la belle sœur).
Յայր. s. celui qui donne; — **բ**, passif, dette passive.
Յայտ. s. trône, siège.
Յայկ. s. minér. talc.
Յայտակ. s. planche, ais, bois; tablette; — **երկաթի**, plaque.
Յայտակարծ. a. fait de planches.
Յայտակամած. a. couvert de planches, revêtu de bois, planchéité, parqueté, boisé; s. plancher, parquet; échafaud, échafaudage; lambris; — **նաւու**, pont, tillac, couverte; — **ընել շինել**, planchéier, parqueter, lambrisser.
Յայտկործ. s. cloison.
Յայտապարել. va. étendre à terre, jeter sur la terre, renverser.
Յած. V. **Տածու**.
Յածել. va. nourrir, entretenir; fomentér; — **խոռովութիւն**, fomentér les troubles.
Յածիչ. } a. s. nourricier, nut-
Յածող. } ritif, nourrissant, alimentaire; — **ըլլալ**, nourrir.
Յածողական V. **Յածիչ**.
Յածողութիւն. } s. nutrition, ali-
Յածում. } mentation; thé-
 rapéutique.
Յակ. s. fond, le dessous; racine; race; prép. sous; — **ն երթալ**, aller au fond, couler bas; fig. être enfoncé, se perdre, succomber; — **էն բանի**, agir sous main; **պաշտպանութեան** —, sous la protection.
Յակախիլ. } arracher a-
Յակակոտոր ընել. } vec la ra-
 cine, extirper radicalement.
Յակաւ. s. tonneau, pièce.

Յակաւագործ. s. tonnelier.
Յակաւագործութիւն. s. ton-
 nellerie.
Յակաւախաղ. s. tonneau.
Յակաւակ. s. baril.
Յակաւակոխ. } s. tonne, ton-
Յակաւապի. } neu (mesure).
Յակաւապիտ. s. grand échan-
 son, bouteiller, boutillier.
Յակաւապետութիւն. s. fonc-
 tions ou dignité de grand échan-
 son, bouteillerie.
Յակաթի. a. barrique.
Յակաւ. adv. peu à peu, petit à
 petit, insensiblement; encore;
**տակաւ տակաւ տակաւ առ
 տակաւ**, peu à peu, petit à petit.
Յակալիւն. } adv. encore,
Յակալիւն եւս. } de plus, da-
 vantage; encore, jusqu'à présent;
 peu à peu, petit à petit.
Յակերատիպ. s. daguerréotype;
 daguerréotypé; a. daguerréotypé.
Յակերատիպել. va. daguerréotyper.
Յակերատիպութիւն. s. daguerré-
 réotypie.
Յակնուլքայ. a. bouleversé; —
ընել; bouleverser, bousculer, ren-
 verser; — **ըլլալ**, être bouleversé.
Յակնուլքայութիւն. s. bou-
 leversement.
Յակաթ. bot. pivot.
Յաղ. s. ode. cantique, hymne;
 cautère; estampe, empreinte.
Յաղտիս. s. ciment.
Յաղտնդ. s. talent; fig. talent,
 capacité, mérite; — **ուրի**, — **ի
 տէր է**. il a du talent.
Յաղտնդաւոր. a. qui a du
 talent, talenté.
Յաղտնալի. s. versificateur.
Յաղտնալիել. vn. versifier.
Յաղտնալիութիւն. s. versification.
Յաղտաւալի. V. **Յեղտաւալի**.
Յաղտաւան. s. livre qui contient
 des odes, des cantiques.

Տաղաւար. s. tabernacle; tente, baraque, treille; scène (de théâtre).
Տաղաւարահարք. } s. ac.
Տաղաւարահարնիքից. } tion
Տաղաւարափռնիքից. } de dresser une tente, de construire une baraque; *տօն տաղաւարահարարք*, fête des tabernacles.
Տաղաւարիլ. vn. se loger sous une tente, se hutter, habiter, séjourner. [faire des vers.
Տաղիլ. va. cauteriser; versifier,
Տաղիւրգ. s. ode.
Տաղիւրգիլ. va. chanter des odes
Տաղիւրգութիւն. s. ode.
Տաղոսիլ. V. *Տողոզիլ.*
Տաղոսալանք. s. ennuis, inquiétudes, tourments.
Տաղոսալիլ. va. importuner, gêner, ennuyer.
Տաղոսալիլ. vn. se gêner, être gêné, ennuyé, tourmenté, se tourmenter; se déplaire, avoir de l'aversion, s'ennuyer.
Տաղոկալիլ. } a. dégoûtant, en
Տաղոկալից. } nuyeux, fastidieux, déplaisant.
Տաղոկալ. } vn. se dégouter,
Տաղ-կանալ. } être blasé, s'ennuyer, être fatigué.
Տաղոկանք. V. *Տաղոկութիւն.*
Տաղոկացնիլ. va. dégouter, blaser, ennuyer, rebuter.
Տաղոկացուցիլ. V. *Տաղոկ.* a.
Տաղոկութիւն. s. dégoût, ennui, nausée, aversion, déplaisir.
Տաղոկ. a. dégoûtant, ennuyeux, incommode, assomant, tuant; qui s'ennuie, paresseux; s. dégoût, ennui.
Տախար. s. temple. V. *Տէկեղիցի.*
Տախարական. s. templier.
Տախարականացուս. } V. *Սե-*
Տախարականացութիւն. } դա-
նականացուս, *Սեղանականացութիւն.*

Տախարակից. s. compagnon de table, convive.
Տախարակողոզուս. } V.
Տախարակողոզութիւն. } *Սեղանականացութիւն.*
Սեղանականացութիւն. } *Սեղանականացութիւն.*
Տախարայարդար. s. celui qui a soin du temple, ministre d'un temple.
Տախարալիս. s. maître d'hôtel; grand prêtre; celui qui conduit les jeunes épouses.
Տախիլ. s. a. turc, turque; — *ձի*, barbe, cheval arabe; — *ուղար*, dromadaire.
Տանկարան. } s. turquiste.
Տանկալէտ. }
Տանկարաւ. adv. comme un Turc, à la turque.
Տանկարարբաւ. adv. en turc.
Տանկարանալ. a. habité par les Turcs. [tère des Turcs.
Տանկարբնոյր. a. qui a le caractère
Տանկարկան. a. turc, turque
Տանկահայ. } s. Ar-
Տանկահայաստանցի. } ménien
Տանկահայաստանցի. } Turcs.
Տանկահայաստանալ. a. sujet aux
Տանկանալ. devenir turc, se faire turc.
Տանկացնիլ. va. faire turc, convertir au mahométisme.
Տանկերէն. adv. en turque; s. le turc; — *լեզու*, la langue turque.
Տանալ. } s. terrasse, toit en
Տանալիլ. } terrasse.
Տանկանալ. vn. être, devenir humide, s'humecter.
Տանկացնիլ. va. humecter, ramolir, tremper.
Տանկութիւն. s. humidité, moiteur.
Տանուկ. a. humide, moite.
Տանիլի. a. portable.
Տաներէց. s. aumônier.
Տանիլ. va. porter, apporter, emporter; mener, amener, emme-

, ramener, conduire; amener
aboutir ou conduire à; conte-
, enfermer, comprendre; sup-
ter, endurer, souffrir; ache-
, remplir; vn. être porté,
ené, conduit; յաղթութեւն
remporter la victoire; Իլսխ,
իւսխ, etc.

Իիֆ. s. toit, toiture.

Իձ. s. bot. poire

Իձեցի. } s. bot. poirier.
Իձի.

Իոզոսի. s. tonnage.

Իուսէր. s. maître de maison,
e de famille; le propriétaire
la maison. propriétaire; քա-
arche, chef d'une race, sei-
eur; signe zodiacal.

Իուսէրական. a. du maître
maison, du propriétaire; du
ef d'une race; féodal.

Իուսէրութիւն. s. autorité du
ître de maison; autorité du
ef d'une race; féodalité

Իուսիքական. V. Տանի-
քական. [à tourmenter

Իգական. a. qui sert à torturer,
Իգանարան s. instrument de
pplice, de torture.

Իգանան. a. torturé. tour-
enté; celui qui met à la torture;
si sert à torturer.

Իգանի. s. tourment, supplice,
orture, souffrance.

Իգարան. V. Տանգանարան.

Իցի. va. tourmenter, tortu-
er, mettre à la torture, faire
ouffrir, bourreler.

Իցի. vn. se tourmenter, se
orturer, être tourmenté, bourrelé.

Իցի. s. celui qui tourmente,
net à la torture, bourreau.

Իցոզական. V. Տանգական.

Իցուի. V. Տանցի.

Իցում. } V. Տանգանի.
Իցոֆ.

Տուսէր. V. Տանսէր.

Տուսիկի. s. maîtresse de mai-
son, mère de famille; matrone.

Տուսիկութիւն. s. autorité de
la maîtresse de maison.

Տուսիրուի. sf. la maîtresse
de la maison; la propriétaire.

Տուածոյ. a. raboté, dégrossi,
plané.

Տուած. s. copeau.

Տուած. va. raboter, équarrir,
dégrossir, planer; charpenter.

Տուածի. V. Տուած.

Տուածի. vn. être raboté.

Տուած. s. tasse, bol; auge; baquet,
cuvier; bot. marcotte; corbeille;
— Տուած, huche, pétrin; — Տուած-
կի, V. Խնկանց.

Տուածազի. a. qui pousse de
beaux sarments.

Տուածար. s. marcotte, pro-
vin; — Տուած, marcotter, provi-
gner.

Տուածական. a. bot. cupuliforme.

Տուածակար. a. bot. cupulé.

Տուածան. a. à cuvette.

Տուածան. a. qui pousse de
forts sarments.

Տուայ. s. chaleur, ardeur, hâle;
inflammation, échauffement.

Տուայի. a. chaud, ardent,
brûlant.

Տուայի. } va. renverser,
Տուայիցնի. } abattre, terras-
ser, atterrer, jeter par terre,
culbuter; abattre, démolir, dé-
truire, ruiner.

Տուայի. s. trictrac (le jeu).

Տուայի. vn. être renversé,
tomber en ruine.

Տուայում. s. renversement,
chute, ruine.

Տուայասան. V. Տուայիցնի.

Տուայասար. a. brûlant; — Տուած,
brûler; — Տուած, être brûlé.

Տուայի. s. poêle (de cuisine);

ornement en forme de petit bouclier rond. [fricasser.
Տապակիկ. va. frire, faire frire,
Տապակիլ. vn. se frire; fig. se tourmenter, souffrir.
Տապակում. s. friture.
Տապան. s. grande caisse; tombeau; arche de Noé.
Տապանագիր. s. épitaphe.
Տապանակ. s. caisse, coffre, coffret; tronc (boîte pour les aumônes): tabernacle; — *ուխտի*, arche d'alliance.
Տապանակապիր. a. porteur du tabernacle.
Տապանալ. vn. s'échauffer, être ardent, devenir brûlant; avoir la fièvre. [caveau.
Տապանառու. s. cimetièrre,
Տապանաքար. s. tombe; pierre sépulcrale.
Տապաս. s. natte, tapis; fig. — *կյալ*, être renversé; abattu, tué.
Տապասակ. s. coussin carré pour descente de lit; coussin.
Տապար. s. hache, cognée.
Տապարաւոր. a. s. qui a une hache, sapeur.
Տապացնիկ. va. échauffer, chauffer, brûler.
Տապացուցիչ. } a. ardent, brû
Տապեան. } lant, échauffant.
Տապեղ. s. trictrac (la table).
Տապեղարար. s. tabletier.
Տապեղալուծիկ. spl. dés à jouer.
Տապեանդ. V. **Տապեան**.
Տապիլ. V. **Տապանալ**.
Տապիլիկ. vn. se rouler.
Տապկած. a. frit, fricassé.
Տապկիկ. V. **Տապակիկ**.
Տապկուիկ. V. **Տապակիկ**.
Տապկում. s. friture. [raque.
Տապնակ. s. chabraque, schab.
Տառ. s. lettre, caractère; V. **Տարր**; *աստուածեղէն* — ք. l'Écriture sainte; *Տարրաբէական* — ք.

les prophéties; *Տրեւալ* —, lettre morte. [cription.
Տառադարձութիւն. s. trans-
Տառական. a. littéral.
Տառապան. s. corbeille, panier.
Տառապագոյն. } a. misérable,
Տառապական } malheureux, affligé.
Տառապանք. s. peines, souffrances, tribulation, maux, misère, affliction, malheurs, tourments, inquiétudes.
Տառապեալ. a. misérable, malheureux. accablé de maux.
Տառապեցնիկ. va. faire souffrir, rendre malheureux, misérable; affliger, opprimer, tourmenter, maltraiter; violer, faire violence à.
Տառապիւ. adv. littéralement.
Տառապիլ. vn. souffrir, s'affliger, être malheureux, se fatiguer.
Տառապող. s. qui souffre, souffrant, affecté.
Տառապիւղ. s. faute, faute d'orthographe.
Տառանակ. s. casaque, capote.
Տառեխ. s. ichtyol. hareng.
Տառեղ. s. ornith. héron.
Տառեղնոքոյս. } s. bot. pé-
Տառեղնառուկ. } largonium
Տառնորդ. s. décime, dîme; décime (de franc). [Կոնորակ.
Տառնորդական. a. décimal; V.
Տառնորդիկ. va. dîmer, décimer.
Տառնորդիկ. a. décimable.
Տառնորդիկ. s. décimateur.
Տառնորդութիւն. a. décimation.
Տար. } a. dix.
Տարն. }
Տառնաբանայ պատահան
օրէնք. s. Décalogue.
Տառնագրամ. s. décagramme.
Տառնալիտր. s. décalitre
Տառնաթի. a. à dix cordes; s. décacorde.

սնամեայ. } a. décennal, de dix
 սնամեան. } ans; âgé de dix ans.
 սնամեօր. s. décimètre.
 սնամեսայ. a. de dix mois.
 սնայարկ. a. de dix étages.
 սնանիս. s. géom. décaèdre.
 սնանկիւն. s. geom. décagone.
 սնայասիկ. } V. Տասրփ-
 սնայասիկի. } պասիկ, Տա-
 սնայասիկի.
 սնասպեօ. s. decurion, caporal.
 սնասեօր. s. décastère.
 սնասօր. a. dénaire, dizaine.
 սնայաճեան պազամբ. s.
 Décalogue.
 տնեակ. } a. s. dizaine, dix:
 տներեակ. } décade.
 տսփերկու. a. douze.
 տնեկուերորդ. a. douzième
 տներեք. a. treize.
 տներեքերորդ. a. treizième.
 տներորդ. a. s. dixième; adv.
 ixièmement.
 տնեկեան. } a. s. tous les dix.
 տնեկից. }
 տներից. a. quinze.
 տներիցերորդ. a. quinzième.
 տներչորս. a. quatorze.
 տներչորսերորդ. a. quatorzième.
 տնրվեց. a. seize.
 տնրվեցերորդ. a. seizième.
 տնրեօր. a. dix sept.
 տնրեօրերորդ. a. dix-septième.
 տնրուօր. a. dix-huit.
 տնրուօրերորդ. a. dix-huitième.
 տնրից. a. dix-neuf.
 տնրիցերորդ. a. dix-neuvième.
 տնիցս. adv. dix fois.
 տականգնեայ. a. de dix coudées.
 տանհազար. a. dix mille
 տանհարուածեայ. } a. de dix
 տանհարուածեան. } plaies.
 տանոտուց. spl. zool. décapodes.
 տանորդ. a. décime.
 տանորդագրամբ. s. décigramme.
 տանորդալիթր. s. décilitre.

Տասնորդական. a. décimale; —
 կտորակ, faction décimale; Հա-
 սարակ կտորակը — է վերածել,
 conversion d'une fraction ordi-
 naire en fraction décimale.
 Տասնորդածեր. s. décimètre.
 Տասնորդասեօր. s. décistère.
 Տասնայազամեան օրէնք. s.
 le Décalogue. [au décuple.
 Տասնայասիկ. a. décuple; adv.
 Տասնպակելի. va. décupler.
 Տասնպեօ. s. décemvir
 Տասնպեօսփիւն. s. décemvirat.
 Տասնվանկեան. a. décasyllabe,
 décasyllabique.
 Տասնվեղկեան. a. de dix vo-
 lets, de dix pièces ou lès.
 Տասնօրեայ. a. de dix jours.
 Տասնակեան. a. perplexe,
 inquiet, incertain.
 Տասնամօլի. vn. avoir de la peine
 à se décider, hésiter, balancer,
 être inquiet, se mettre en peine.
 Տասնամօս. a. hésitant.
 Տասնամօսփրիւն. s. perplexité,
 hésitation, inquiétude, anxiété.
 Տասնակ. } a. branlant, re-
 Տասնեակ. } muant, balancé.
 Տասնելի. va. branler, ébranler,
 remuer, balancer, balloter, agi-
 ter, brandiller.
 Տասնելի. vn. branler, s'ébran-
 ler, se brandiller, se trémousser,
 dandiner, s'agiter, se remuer,
 être ballotté, agité,
 Տասնում. s. branlement, bran-
 le, ébranlement, brandillement,
 dandinement, agitation.
 Տասնակ. s. bot. tribule, chausse-
 trape. [des tribules.
 Տասնակաքեր. a. qui produit
 Տասրակ. s. ornith. tourterelle;
 Հաղ —, tourtereau; —ը վուզու-
 կ'արձակէ, la — roucoule.
 Տար. a. lointain, éloigné; V.
 Տարաօխարհ.

Տարածից. a. aliéné, séparé; qui sépare, qui aliène.

Տարախա.

Տարախափ. } a. malheureux
Տարախափ. } infortuné.

Տարաբաղ.

Տարաբաղիկ. } adv. mal-
Տարաբաղաբար. } heureuse -
ment. [infortune.

Տարախառնից. s. malheur.

Տարաբաղ.etc.**Տարաբախ.etc.**

Տարաբաս.

Տարաբասիկ. } V.**Տարաբախ.**

Տարաբր. a. agité, remué.

Տարաբրիկ. va. porter çà et là, agiter, remuer.

Տարաբրիկ. vn. se porter çà et là, s'agiter, flotter, se remuer.

Տարաբրուքից. s. agitation, remuement.

Տարաբնույ a. qui demeure à l'étranger; — **ըլլալ**, demeurer à l'étranger.

Տարաբնույնից. s. l'action de demeurer à l'étranger; pays étranger, l'étranger.

Տարազիւր. a. proscrit, banni, déporté, exilé: — **ընել ըլլալ**; V. **Տարազիկ** **Տարազիկ**.

Տարազեալ. a. faux, falsifié; — **դահեկան**, fausse monnaie.

Տարազործ. a. déplacé, inutile, échoué.

Տարազրիկ. va. proscrire, bannir, exiler, déporter. [exilé.

Տարազրիկ. vn. être proscrit,

Տարազրուքից. s. proscription, exil, bannissement. déportation.

Տարազրուիկ. V. **Տարազրիկ**.

Տարադէմ. a. lointain, étranger.

Տարադէպ. a. inconvenant, déplacé, malentendu, indu, absurde, extravagant. [l'étranger.

Տարադիմիկ. a. qui voyage à

Տարազ. s. costume; forme, façon, manière, mode; meuble;

formule; — ou **զարծ** — **ու**, ouvrage, œuvre artistique; — **խոսից**, style; **Հանրահաշուական** —, formule algébrique. [laine.

Տարազագործ. s. fabricant de **Տարազագործուքից**. s. fabrication ou manufacture de laine.

Տարազավաճառ. s. costumier.

Տարազարդ. a. sans ornement, difforme, laid.

Տարազուար. a. costumé; — **պարահարդէս**, bal —.

Տարածում. a. intempetif, inoportun, prématuré, hors de saison, mal à propos, indu s. heure indue; adv. à une heure indue, à contretemps, mal à propos, intempetivement, prématurément. après coup, trop tard; — **ծերբանալ**, vieillir de bonne heure.

Տարածումու. V. **Տարածում** adv.

Տարածումուքից. s. contretemps, inopportunité. [pousser.

Տարալծել. va. chasser, re-

Տարալծել. V. **Ստուգանել**.

Տարախա. s. épidémie.

Տարախառնից. a. épidémique.

Տարած. a. étendu; extensible; s. étendue, extension; volume; étalage. [sif, extensible.

Տարածական a. ductile, exten-

Տարածականուքից. s. ductilité, extensibilité.

Տարածակիկ. va. étendre, tendre, dilater, déployer, déplier,

étaler; propager, reprendre; parsemer, joncher.

Տարածակիկ. vn. s'étendre. se propager, se répandre, s'étaler.

Տարածակ. s. étendue, extension, diffusion.

Տարածանակ. a. dont la racine est très étendue.

Տարածիկ. V. **Տարածակիկ**.

Տարածիկ. V. **Տարածակիկ**.

Տարածոց. s. volume, étendue.

րածրսքիւն, s. étendue, dimension, volume; dilatation, extension, expansion, diffusion; propagation, propagande, déploiement, sphère.

րածուիլ. V. Տարածանիլ.

րածուիմ. V. Տարածուիմ.

րածուց. V. Տարածական.

րակայ a. absent, loin. [ance.

րակայութիւն s. absence, distance.

րակաւոր. a. anormal.

րակամ. a. inopiné, imprévu.

ի adv. inopinément, à l'impviste.

րակարծիք. a. qui a une opinion différente; — ըլլալ.

oir une opinion différente, ne s partager l'opinion de qn.

րակաց. adv. de loin, à distance.

րակացութիւն. s. distance.

րակեկրակ. a. excentrique.

րակեկրակութիւն. s. excentricité.

րակոյս. a. doute, incertitude; abarras, gêne; — չկայ, il n'y a

il doute; — ի մէջ չգտնուիլ, — չգտնուիլ, n'ir en suspens, mettre ou réquer en doute; — ի մէջ մնալ,

re ou rester dans la doute.

րակուսական. a. douteux, certain; log. dubitatif.

րակուսուցալ. V. Տարածուիլ.

րակուսելի. V. Տարակուսելի.

րակուսեցնել. va. faire douter, mettre en doute.

րակուսիլ. vn. douter, être en doute, dans le doute, dans incertitude, hésiter, avoir ou lever des doute.

րակուսութիւն. } V. Տարածուիլ. } կուսակցութիւն.

Տարածայնութիւն. s. divulgation, différence d'opinion, dissension, discorde. [հիլ.

Տարածայնուիլ. V. Տարածայնութիւն.

Տարածեմ. a. rejeté, réprouvé.

Տարածեմիլ. va. repousser, rejeter, réprouver.

Տարածեմութիւն. } s. répro-

Տարածեմում. } bation.

Տարայ s. tare (poids).

Տարակիւն. s. géom. rhombe.

Տարակիւնակերպ. a. rhomboïde. [idal.

Տարակիւնային. a. rhomboïdal.

Տարակիւնանիւթ. s. géom. rhombocdre.

Տարակուս. a. séparé, détaché.

Տարակուսել. va. séparer, détacher.

Տարակուսիչ. a. lointain, étranger; s. pays lointain, terre éloignée, pays étranger. l'étranger; ի — գնալ ou երթալ, aller

dans un pays lointain, aller à l'étranger.

Տարախառնակ. a. étranger, exotique; celui qui voyage à l'étranger, étranger, pèlerin.

Տարապայման. a. exorbitant excessif, démesuré. outré, énorme, immodéré.

Տարապարհակ. s. corvée.

Տարապարհ. a. indu, injuste, vain, inutile, superflu; adv. indûment, en vain, inutilement, sans raison, sans sujet, à tort; — անօթ, mauvais honte.

Տարապարհաւոր. a. qui repait ou nourrit d'illusions de chimères.

Տարապարհանիլ. V. Տարապարհաւոր.

Տարապարհանել. va. confiner, bannir, reléguer, exiler.

Տարաբառ. a. hétérogène. [տե.

Տարաբառութիւն. s. hétérogénéité.

Տարափ. s. averse, ondée.
Տարափօխիկ. a. contagieux; — *ախտ*, contagion; — *ըլլալ*, être contagieux, se gagner.
Տարափօխիկ. V. **Տարափօխիկ** բլլալ.
Տարափօխուրիւն s. contagion.
Տարբաղադրել. va. décomposer.
Տարբաղադրել. vn. se décomposer.
Տարբաղադրութիւն. s. décomposition. [զայրիլ.
Տարբաղադրուիլ. V. **Տարբաղադրադրում**. V. **Տարբաղադրութիւն**. [c'est —.
Տարբր. a. différent; *այդ — է*,
Տարբրական a. différentiel.
Տարբրիկ. va. établir la différence, différencier, distinguer.
Տարբրիկ. vn. différer, être différent; se distinguer; s'agiter, se remuer.
Տարբրութիւն. s. différence; nuance; — *չկայ*, il n'y a pas de différence.
Տարգալ. s. cuiller ou cuillère.
Տարեգիր. s. annaliste; — *ք*, annales.
Տարեգլուխ. s. le jour ou le premier jour de l'an.
Տարեգրութիւն. s. annales.
Տարեդարձ. s. anniversaire; *ծննդեան՝ յարթութեան — ը կատարել*, fêter l'— d'une naissance, d'une victoire. [la date.
Տարեթիւ. s. la date de l'année,
Տարեից. V. **Տարեդարձ**.
Տարեկան. a. annuel anniversaire; s. an, année; solennité, fête.
Տարեմուտ. V. **Տարեգլուխ**.
Տարեօրոյն. s. année.
Տարեկար. s. payement annuel.
Տարբր. spl. éléments; V. **Տարբ**.
Տարեց. a. âgé, d'un certain âge.
Տարեցոյց. s. annuaire.
Տարեւոր. } a. annuel;
Տարեւորական. } âgé; — *հողմք*, vents annuels ou périodiques.

Տարեւորութիւն. s. annuité.
Տարեմիլ V. **Տարեմիլ**.
Տարի. s. an, année; — *ն*. dans l'année; par an; *տարու է* —, chaque année, annuellement; *զալ —*, l'année suivante, l'an prochain; *նահանջ —*, année bissextile. [vieux, vieille.
Տարիք. s. âge; — *ը անամծ*, âgé,
Տարիքոս a. âgé.
Տարիաձոյզիկ. va. dissuader.
Տարի. s. troupeau, troupe; — *թռչնոց*, volée, bande d'oiseaux; V. **Տարիախալ**.
Տարի արի. } adv. en troupeau,
Տարիաբար. } en troupe, par troupes. [neau, sansonnet.
Տարիախալ. s. ornith. étour.
Տարիաարի. V. **Տարիաբար**.
Տարիաձուկ. s. ichtyol. sansonnet.
Տարիար. s. zool. goéland.
Տարեղութիւն. s. jaugeage; portée; port. [différent.
Տարրոս. a. distinct. séparé,
Տարրոսիկ. va. distinguer, séparer. [séparation.
Տարրոսութիւն. s. distinction,
Տարրաբր. a. agité, ballotté; s. agitation.
Տարրաբրիկ. va. agiter, balloter; transporter; répéter. [lotter.
Տարրաբրիկ. vn. s'agiter, se baloter.
Տարրիկ. vn. être poussé; être porté; pouvoir être battu (jeu).
Տարրիական. } a. darwinien;
Տարրիական. } s. darwiniste.
Տարրիականութիւն. } s. darwinisme.
Տարրաւ. s. indécis, irrésolu, perplexe. incertain, indéterminé.
Տարրաւիկ. vn. être indécis, irrésolu, demeurer dans l'incertitude.
Տարրաւութիւն. s. indécision, irrésolution, fluctuation d'esprit, incertitude, embarras.

սրահոս. s. Tartare, enfer; *շտադիշեր* —, le noir —.
սրահոսական. a. de Tartare, infernal.
սրահեղ. va. disperser, dissiper.
սրահեղիլ. vn. se disperser, se issiper.
սրահեղմ. s. dispersion.
սր. s. élément; *սարերք*, éléments; rudiments; *սարերք կիւայ*, les premiers principes de a vie.
սրարան. s. chimiste.
սրարանական. a. chimique.
սրարանաբիւն. s. chimie.
սրարար. adv. comme un élément.
սրարդէ. s. chimiste. [*սարդէ*.
սրարդիար. V. **Տարրդիար.**
սրարդիական. a. chimique.
սրարդիարդ. adv. chimiquement.
սրարդաբիւն. s. chimie.
սրարդին. s. chimiste.
սրարդնական. a. chimique.
սրարդնաբիւն. s. chimie.
սրարդձ. s. chimiste.
սրարդմական. a. chimique.
սրարդմիլ. va. décomposer.
սրարդմաբիւն. s. chimie.
սրարդմաբիլ. vn. se décomposer.
սրարդմում. s. décomposition.
սրական. a. élémentaire.
սրանալ. vn. se produire, se former, naître; s'incorporer, s'attacher, adhérer, s'unir; s'inculquer, s'imprimer.
սրապառ. s. fétichiste.
սրապառաբիւն. s. fétichisme.
սրազնիլ. va. produire, former, faire naître; incorporer, attacher, unir; inculquer, imprimer.
սրան. } a. d'élément, élémentaire.
սրեղէն. }

Տարի. s. amour; désir.
Տարիալ. vn. aimer d'amour, être amoureux de, passionné pour; avoir une vive affection pour; désirer ardemment, soupirer après, souhaiter.
Տարիալի. a. aimable, chéri; désirable, souhaitable.
Տարիածո. s. amant, amoureux; amant, maîtresse.
Տարիական. a. d'amour, érotique.
Տարիանք. spl. amours; désir ardent, souhait, ardeur.
Տարիանիլ. } a. amoureux,
Տարիանիլիլ. } aiment, épris.
Տարիանոր. } a. s. amant, amoureux;
Տարիող. } reux; amateur, désireux.
Տարիողիլ. va. annoncer hautement; célébrer.
Տարիոս. V. **Տարիանոր.**
Տարիաբիւն. } V. **Տարիանք.**
Տարիում. }
Տարիոնիլ. s. f. amante, maîtresse.
Տարրէն. } V. **Անորէն,**
Տարրէնաբիւն. } **Անորէնաբիւն.**
Տարրինակ. a. dissemblable, extraordinaire, étrange, drôle, bizarre, singulier, excentrique.
Տարրնակաբիւն. s. excentricité, bizarrerie, étrangeté.
Տարրնապէս. adv. extraordinairement.
Տաւողիլ. va. ressembler, réunir.
Տաւողիլ. vn. se réunir, se rassembler.
Տաիլ. s. harpe, tympanon; — *զարնիլ*, V. **Տաիլիլ.**
Տաղիլ. va. pincer la harpe, jouer de la harpe
Տաիակ. a. plat, aplati.
Տաիակնալ. vn. s'aplatir.
Տաիակողմ. s. le côté plat.
Տաիակաբիւն. a. platitude, aplatissement; fig. platitude.

Յափակցնել. va. aplatir, rendre plat.
Յափաձուկ s. ichth, plie
Յափաս. s. herse (instrument d'agriculture).
Յափաստան. s. steppe.
Յափարակ a. plat, aplati plain, uni, ras; s. plaine: esplanade
Յափարակել va. aplatir, rendre plat.
Յափարակութիւն s. aplatiss-
Յափափուօ s. bot. tribule.
Յափափիք a. camard, camus.
Յափել va. herser.
Յափոց s. aplatissoire; aplatissoir:
Յափուց V. **Յափափիք**.
Յաք a. chaud; կընէ ou օղը - է, il fait chaud.
Յաւարիւն a. qui a le sang chaud, vif, ardent, expansif, communicatif.
Յախոյ V. **Պոպիոյ**. [fer.
Յախույ vn. se chauffer, s'échauf.
Յախութիւն s. chaleur.
Յախուկ a. chaud.
Յախցնել va. chauffer, échauffer.
Յախցնուկ a. échauffant.
Յախուն V. **Բաղանիք**.
Յպեղ a. laid, difforme; vilain, mauvais.
Յպեղաբան V **Զարարան**
Յպեղանայ vn. devenir laid, enlaidir, se défigurer.
Յպեղացնել va. rendre laid, enlaidir, difformer, défigurer.
Յպեղծ a. vilain, laid.
Յպեղնայ V. **Յպեղանայ**.
Յպեղութիւն s. laideur, difformité; չափազանց —, laideur épouvantable. affreuse.
Յպեղցնել V. **Յպեղացնել**.
Յպէ a. ignorant, ignare.
Յպէնայ V. **Յպեղանայ**.
Յպեաբար adv. comme un ignorant, ignoramment.
Յպեապահ a. ignorant. [rant.
Յպեղանայ vn. ignorer, être igno

Յպեապահ s, ignorance.
Յպեապահիւն a. ignorance; — *Բանձրամիտ՝ Բանձը՝ ստակապի* ou *մեծ՝ խոք*, — grossière, crasse, giande, profonde; *Բեառք* ou *սո* — *Բեան*, par ignorance; — *Բեան մէջ Բազուիլ ապրել*, croupir dans l'ignorance, vivre dans l'ignorance.
Յպեօրէն V. **Տղաբար**.
Տղոյն a. décoloré, pâle, qui a mauvais teint. [teint.
Տղունութիւն s. pâlleur, mauvais
Տեաան V. **Տէր**.
Տեաանաբարբառ a. prononcé par le Seigneur.
Տեաանագրել va. faire le signe de la croix, bénir avec le signe de croix; *Խնդիւք* —, se signer, faire le signe de la croix.
Տեաանագրութիւն s. signe de croix.
Տեաանագրուիլ vn. se signer, faire le signe de la croix. [neur.
Տեաանակողմ s. le côté du Seig-
Տեաանանման խաչ s. la vraie croix de Notre-Seigneur.
Տեաանեղբայր s. le frère du Seigneur. | Purification.
Տեաանընդասուց s, Chanedeleur,
Տեաանորդի a. fils de Dieu.
Տեար s monsieur.
Տեղ s. lieu, place, endroit; *Ի* — ou *տեղը*, à la place, au lieu; *մէկուն - ն անցնիլ*, se mettre à la place de զն., le remplacer; — *ը բռնիլ*, tenir, arrêter sa place; — *բռնիլ*, retenir, arrêter une place; occuper, remplir une place.
Տեղաբնակ a. s. habitant en lieu.
Տեղագիր s. topographe.
Տեղագրական a. topographique.
Տեղագրել va. topographier.
Տեղագրող V. **Տեղագիր**.
Տեղագրութիւն s. topographie.
Տեղազանութիւն s. parallaxe.

ալ. vn. pleuvoir, tomber.
 ալալ. a. qui est ferme dans place, solide, stationnaire; s. tenant; vicaire; remplaçant, pléant, substitut.

ալալիկ. va. remplacer.
 ալալութիւն. s. lieutenance; ariat; remplacement.

ալան. a. local; méd. topique; մակալ, adverbe de lieu.

առարժ. s. locomotive.
 ապահ. s. vicaire, remplaçant; lieutenant.

ապահութիւն. V. Տեղակալութիւն.

առարած s. pluie battante, avienne ou torrentielle; averse; — նրոց, une grêle de jets, de flèches.

առաքիւն. s. reflux (de la mer).
 աբի. a. s. aborigène.

ալցնիկ. va. faire pleuvoir; . faire pleuvoir, faire tomber comme de la pluie.

դոցոյց. s. adresse; carte géographique.

դալում. s. action de pleuvoir, faire pleuvoir.

դաւոր. a. local.
 դաւորել. va. placer, localiser.

դաւորիկ. } vn. se placer,
 դաւորուիկ. } se localiser.

դաւորում. s. placement, location.

դափոխ. a. qui change de place, déplacé; — ըստ, changer de place, se transporter.

դափոխել. va. changer de lieu, déplacer, transporter, transporter, déménager.

դափոխելի. vn. se déplacer, transporter, déménager.

դափոխութիւն. s. changement de place, déplacement, déménagement; locomotion.

դափոխանիկ. V. Տեղափոխիկ.

Տեղափոխում. V. Տեղափոխութիւն.

Տեղեակ. a. bien informé, instruit, versé dans.

Տեղեկաբեր. s. reporter.
 Տեղեկագիր. s. rapport; bulletin.

Տեղեկագիր. } s. rapporteur.
 Տեղեկագրող. }

Տեղեկագոյն. adv. à fond, minutieusement, en détail.

Տեղեկարել. va. rapporter, faire un rapport.

Տեղեկագրութիւն. s. rapport.
 Տեղեկանալ. vn. s'informer de, s'instruire, prendre des informations, être instruit de, prendre connaissance de.

Տեղեկարան. s. bureau de renseignement, d'adresse.

Տեղեկացնել. va. informer, donner des informations, instruire, mettre au fait, au courant, donner connaissance de.

Տեղեկութիւն. s. information, instruction, connaissance; — ստանալ՝ առնել, prendre des informations.

Տեղի. s. lieu, place, endroit, emplacement; lieu, occasion, temps favorable, ressource; է—, au lieu de, à la place de; — տալ, céder, baisser pavillon, faire place, reculer devant, prêter; s'en aller, se retirer, s'éloigner, s'enfuir; donner prise, s'exposer à; առ տեղեւոս, ici; տեղիք ou հասարակաց տեղիք, les lieux communs; սուրբ — ք, les lieux saints; — ապահիւն, refuge, retraite, abri.

Տեղիկ. s. petit endroit, local.
 Տեղնուեղոր. adv. comme il faut, très minutieusement, en détail.

Տեղի. s. méd. fièvre; ընդհատ —, — intermittente.

Տեղաբեր. a. fiévreux, fébrile-

Տեճազից. a. févreux; adv. févreusement.
Տեճալի. } a. févreux.
Տեճալիք. }
Տեճալս. méd. s. fièvre.
Տեճախար. a. févreux.
Տեճալից. a. févreux.
Տեճալոյց. a. févreux.
Տեճոս. a. s. févreux.
Տեճոսի. vn. avoir la fièvre.
Տեճ. V. **Տեճանի**.
Տեճալ. vn. désirer, désirer vivement ou ardemment, souhaiter, envier, brûler de, rêver.
Տեճանի. } s. désir, vif désir,
Տեճալիք. } souhait, envie;
Տեճուի. } *ըստ իւր տեսչա-*
նաց, selon son désir.
Տեճալ. etc. V. **Տեճալ**. etc.
Տե. s. pet, vesse; voile.
Տեազերծ. a. s. détrousseur, spoliateur; — *ընել*. dépouiller, spolier, détrousser. [ընել]
Տեազերծի. V. **Տեազերծ**
Տեառես. a. sf. hémorrhôisse.
Տեառեսալիք. s. flux mensuel.
Տեռի. va. écorcher; rendre cal-leux, dur comme un durillon.
Տեռիլ. vn. s'écorcher; devenir calleux, s'endurcir.
Տես. s. vision, vue; spectacle; aspect, face, figure; vision, appa-ri-tion; visite; *ի — երթալ*, aller voir, faire une visite; *տես* voyez, voir.
Տեսաբան. s. opticien.
Տեսաբանական. a. optique.
Տեսաբանալիք. s. optique.
Տեսաբար. adv. visiblement.
Տեսադէ. s. opticien.
Տեսադիտալիք. s. optique.
Տեսակ. s. espèce, sorte; façon; mode, manière; idée.
Տեսական. a. visible, apparent;

contemplatif; théorique; s. théorie; — *կեսուք*, la vie contemplative.
Տեսականալ. adv. théori-que-ment.
Տեսականալիք. s. théoricisme.
Տեսականորէն. V. **Տեսականալ**.
Տեսականոր. a. spécifique.
Տեսակէ. s. point de vue, façon de voir. [revue, s'entrevoir].
Տեսակցիլ. vn. avoir une ent-**Տեսակցալիք**. s. entrevue.
Տեսանիլ. va. voir, apercevoir; regarder, contempler; observer, considérer, remarquer, examiner; épier, espionner; pourvoir, visi-ter, soigner.
Տեսանիլի. a. visible; celui qui voit.
Տեսանիլիք. s. la vue, les yeux.
Տեսանիլալիք. s. visibilité.
Տեսանոյ. s. celui qui voit, voyant; prophète.
Տեսուէր. a. qui aime à voir.
Տեսարան. s. spectacle, théâtre; scène; vue, les yeux; paysage.
Տեսարանագրական. a. scénog-raphique. |graphie.
Տեսարանագրալիք. s. scénog-**Տեսարանադիտակ**. s. jumelles, lorgnon.
Տեսարանական. a. scénique.
Տեսարանաւէր. a. amateur des spectacles.
Տեսարանացոյց. s. diorama.
Տեսարանիլ. va. mettre sur la scène, donner en spectacle.
Տեսարիլ. V. **Տեսանիլի**.
Տեսարիլի. vn. se faire voir, se montrer, paraître; avoir une entrevue. [vue].
Տեսարիլալիք. s. vision; entre-**Տեսիլ**. s. aspect; apparence, vue, coup d'œil; air, mine, visage; image; spectacle, représentation; — ou — *ք*, vision, songe; phéno-mène; contemplation; théorie;

գեղեցիկ տեսքով. d'un bel aspect; — **գեղոյ, գեղեցիկ** —, beauté; **երկնային** —, vision céleste; **ի — ամենեցուն**, à la vue de tout le monde, devant tous les yeux.

Տեսական. s. idéal.

Տեսականութիւն. s. idéalisme.

Տեսակար. s. scène; paysage; paysagiste.

Տեսապաշտ. s. idéaliste.

Տեսապաշտութիւն. s. idéalisme.

Տեսարան. s. œil; spectacle, théâtre, scène.

Տեսնալ. } V. **Տեսանել**.

Տեսնել. }

Տեսնող. } s. celui qui voit, voyant.

Տեսող. } spectateur.

Տեսնուիլ. vn. s'entretenir, s'entrevoir; se faire voir, s'apercevoir.

Տեսողական. a. visuel, optique.

Տեսողութիւն. V. **Տեսանողութիւն**; théorème.

Տեսութիւն. s. vue, vision, regard; théorie, contemplation, considération; entrevue; visite; vision, songe; **համարում** —, coup d'œil, aperçu.

Տեսչ. s. inspecteur, directeur; surveillant, intendant; commissaire.

Տեսչական. a. providentiel.

Տեսչութիւն. s. direction, inspection, intendance, surveillance; Providence; prévoyance; incarnation; police; gouvernement; **ամուսնական ամուսնածախը նամ փրկին** —, la divine Providence.

Տեսչուիլ. sf. directrice.

Տեսի. s. aspect, vue; éclat; beauté; — **չունի**, il n'est pas voyant, beau.

Տեսնա. a. voyant, beau, belle.

Տես. s. livraison.

Տեսուիլ. s. cahier; brochure.

Տեսել. va. brocher.

Տեսիլ. V. **Տեսուիլ**.

Տեսող. s. brocheur.

Տեսու. s. bot. feuille; — **ծաղկանց**, corolle, pétale.

Տեսաբեր. a. qui produit des feuilles.

Տեսաբուրի ժամանակ. s. temps où les feuilles poussent, printemps.

Տեսազոր. s. entom. rouleuse.

Տեսազարդ. a. orné de feuilles.

Տեսազեռ. a. vêtu de feuilles, feuillu. [feuilles.

Տեսազերծ. a. dépouillé de

Տեսազիրկ. a. dépouillé de ses feuilles.

Տեսալափ. a. dont les feuilles sont tombées, effeuillé; — **ըլլալ**, perdre ses feuilles, s'effeuiller; — **ընել**, faire tomber les feuilles, effeuiller.

Տեսալից. V. **Սաղարթալի**.

Տեսախթ. a. d'un épais feuillage. [les, feuillage.

Տեսախոյտ. s. amas de feuilles.

Տեսաւերկ. V. **Տեսազիրկ**.

Տեսաւառ. a. qui a beaucoup de feuilles, feuillu.

Տեսապտտ. vn. s'entourer de feuilles.

Տեսաւ. s. bot. camelée.

Տեսաւանդակ. a. sculpté de feuillage.

Տեսաւար. s. géol. phyllithe.

Տեսաբնկէց ըլլալ. V. **Տեսաւարափ ըլլալ**.

Տեսելիկ. s. petite feuille, foliole.

Տեսելիլ. vn. pousser des feuilles, se couvrir de feuilles.

Տեսիտիկ. s. bot. centauree.

Տես. s. durée; **ի** —, toujours.

Տեսական. a. durable, permanent, persistant, stable.

Տեսականութիւն. s. durée,

permanence, persistance, stabilité; constance, persévérance.
Տիւիլ. vn. durer, subsister, persévérer, attendre; supporter, endurer.
Տիւողական. V. **Տիւական**.
Տիւողութիւն. } V. **Տիւակա-**
Տիւութիւն. } **նութիւն**.
Տիւում.
Տիփուր s. plateau en bois.
Տոգայ. vn. bourdonner.
Տոգոց. s. bourdonnement.
Տորկածել. a. qui a la forme d'une sangsue.
Տորուկ s. zool. sangsue; — *դնել*, appliquer des sangsues.
Տոր. V. **Անգոր**.
Տիգ s. pique, javelot; pique (des cartes); fig. — *մորուաց*, barbe naissante, poil follet.
Տեղգնէդ a qui lance un javelot.
Տէր s. le Seigneur; maître, seigneur; monsieur; possesseur, propriétaire; abbé; — *արքայ*, sire; — *ըլլալ*, être, devenir ou se rendre maître de, maîtriser; — *բայի*, le sujet d'un verbe; *ս'դ Տէր*, mon Dieu! bon Dieu! grand Dieu! *Տէր Գեորգոս*, Monsieur Pierre; l'abbé Pierre.
Տէրհայր s. prêtre; mon Père!
Տէր ողորմեա. s. miséréré; interj. miséricorde!
Տէրութիւն s. État, gouvernement; domination, puissance; souveraineté, empire; seigneurie; protection; — *ք*, puissances (hiérarchie des anges); — *Ձեր*, Votre Majesté.
Տէրուական a. du Seigneur, dominical; — *արգթք*, oraison dominicale. |seigneur.
Տէրուանուր a. donné par le **Տէրուեան**. } V. **Տէրուական**.
Տէրուցի. }
Տէրպայա. V. **Տէրհայր**.

Տէրէր s. abbé, prêtre.
Տէրէրութիւն s. prêtrise.
Տէզիւն a. déprécié; s. dépréciation.
Տէզիւն va. déprécier.
Տէզնութիւն s. dépréciation.
Տէզոն a. mécontent.
Տէզոնիլ vn. être mécontent.
Տէզոնութիւն s. mécontentement.
Տէզոյն a. décoloré, pâle, blafard, blême.
Տէզունել va. décolorer, déteindre.
Տէզունիլ vn. se décolorer, perdre la couleur pâlir, déteindre, blêmir.
Տէզունիլ a. pâlot.
Տէզունութիւն s. défaut de couleur, pâleur.
Տի. interj. allons! courage! *մի Դար* conj. surtout, plutôt; s. V. **Տիք**.
Տիար s. monsieur.
Տիգ s. anat. bras. | pique.
Տիգարուց s. hampe, bois d'une **Տիգայոց** a. blessé d'une pique; — *դնել*, donner un coup de pique.
Տիգաւոր s. piquier. | gique.
Տիեզերաբանական a. cosmologie.
Տիեզերաբանութիւն s. cosmologie. |graphie.
Տիեզերադիւրութիւն s. cosmographie.
Տիեզերագրական a. cosmographique. |graphie.
Տիեզերագրութիւն s. cosmographie.
Տիեզերալեզու s. la langue universelle. |dans l'univers.
Տիեզերախօս a. parlé, publié
Տիեզերակայ s. maître de l'univers, conquérant.
Տիեզերակալել vn. conquérir, dominer l'univers.
Տիեզերակայութիւն s. conquête ou domination de l'univers.
Տիեզերական a. universel, œcuménique; — *ժողով*, concile œcuménique.
Տիեզերականութիւն s. universalité, œcuménicité.

Տիկգրաւիցոյց. a. qui sauve l'univers. [universelle.
Տիկգրահանդէս. s. exposition
Տիկգրահռչակ. a. célèbre dans tout l'univers. [l'univers.
Տիկգրահրաւ. a. qui étonne
Տիկգրայից. V. **Տիկգրական.**
Տիկգրապետ. V. **Տիկգրակալ.**
Տիկգրասաս. a. qui menace tout l'univers.
Տիկգրաբարոց. a. prêché, publié dans tout l'univers.
Տիկգրբ. s. univers.
Տիկ. s. zool. tique.
Տիկլանիկայս. s. bot. ricin.
Տիկ. s. outre, bouc; — *հոգուական*, cornemuse, musette.
Տիկից. s. maîtresse; madame; dame; madame reine, impératrice; fig. — *երկնից*, la reine des cieux, la lune; *վանաց* —, la supérieure, l'abbesse.
Տիկնայք. spl. mesdames.
Տիկնութիւն. s. qualité d'une maîtresse, d'une dame: dignité de reine. [նայք.
Տիկնունի սպարանք. V. *ուստիմ.*
Տիկմ. s. boue, crotte. bourbe, fange; — *ք մաքրել*, décroter; — *ի մէջ թաւալիլ*, se vautrer ou patanger dans la boue, se trainer dans la boue.
Տիպ. s. type, modèle, exemple; figure, image, air, formes expression; empreinte; style; impression, édition; *նոր* —, nouvelle édition.
Տիպար. s. type, exemple, modèle.
Տիպարակոսի. a. typique.
Տիք. s. gorge, sein, appas.
Տիքաղ. s. chim. diastase.
Տիքան ou **Տիքանեան.** s. Titan, géant.
Տիքանական. a. titanique.
Տիքետ. s. zool. crocodile.
Տիքոս. s. titre.

Տիքոսակիր. } a. titré, attitré,
Տիքոսաւոր. } en titre.
Տիրաբար. adv. en maître, avec autorité. [Seigneur.
Տիրագէտ. a. qui connaît le
Տիրազուխ. adv. en maître, indépendamment.
Տիրազոյն. V. *հոգն.*
Տիրալու. } a. qui trahit son
Տիրալորու. } maître, traître, judas.
Տիրածից. V. *Սասունածից.*
Տիրական. a. du Seigneur; du maître, seigneurial; dominant; — *վասակեր*, l'image de Dieu: — *իշխանութիւն*, pouvoir absolu.
Տիրաւրաւեր. a. invité par le Seigneur. [Seigneur.
Տիրածիր. a. donné par le
Տիրամայր. s. mère du Seigneur; Notre Dame; fig. mère d'un prêtre.
Տիրանալ. vn. se rendre maître de, dominer, s'emparer de, s'impatroniser; être dominé, entrer sous la domination. [maître.
Տիրանարգ. a. qui méprise son
Տիրանեց. V. **Տիրալու.**
Տիրանուէր. a. consacré au Seigneur.
Տիրապարզել. V. **Տիրացիր.**
Տիրապետ. s. despote.
Տիրապետակոսի. a. despotique.
Տիրապետել. va. dominer, maîtriser, s'emparer du pouvoir suprême. [minateur.
Տիրապետող. a. s. dominant, do-
Տիրապետութիւն. s. domination, despotisme; — *թրամբ*, despotiquement.
Տիրապետ. adv. en maître, avec autorité, avec une autorité absolue souverainement; effectivement, proprement, véritablement; a. propre, véritable, réel, certain; — *ազատ*, véritablement libre; — *բութեղլ*, à proprement

parler; — բարձր, bien réel; — հաւատք, vraie foi.

Տիրուտր. a. qui aime son maître attaché à son maître, dévoué; — նախանձ, zèle.

Տիրութիւնք. adv. avec dévouement pour son maître.

Տիրութիւնքից. s. attachement, dévouement pour son maître, zèle. [maître.

Տիրուպահ. a. qui a tué son

Տիրապահաւ. a. qui a vendu son maître.

Տիրաւանց. a. qui hait son maître.

Տիրար. a. qui rend maître.

Տիրացնել. va. rendre maître, faire dominer; autoriser, établir, effectuer. [cœur.

Տիրացու. s. cleric; enfant de

Տիրացուութիւնց. s. état de cleric.

Տիրաւանց. a. transmis par le Seigneur. [Seigneur.

Տիրաւոր. a. prêché par le

Տիրել. va. s'emparer de, se rendre maître, dominer, maîtriser, occuper, régner.

Տիրելուտր. a. qui aime à dominer. [dominer.

Տիրելութիւնքից. s. envie de

Տիրեցնել. V. **Տիրացնել.**

Տիրոյ. a. s. dominant, dominateur.

Տիրութիւնց. s. domination, autorité, pouvoir. [sainte Vierge.

Տիրուհի. sf. maîtresse: dame;

Տիւ. s. jour; *տիւ և գիշեր* jour et nuit, nuit et jour; *արքիւշաձաձանջ* —, beau jour; beau temps.

Տիւ. s. zool. valve.

Տիւ. s. âge; âge, siècle; — *մանկութեան*, âge de l'enfance, premier âge; *ի մաստղ՝ իմանուկ տիւնց*, dès le tendre ou bas âge, dès sa plus tendre jeunesse, *ի տղայ տիւնց*, dès son enfance; — *ճերտութեան*, âge de la vieillesse, *հաւանաւոր տիւնք*, du même âge.

Տխաւանց. s. chagrin, deuil.

Տխաւի. vn. se chagriner, déplorer, porter le deuil de.

Տխաղծ. a. défectueux, défiguré, difforme, étioilé, délicat, chétif.

Տխաղծութիւնց. s. difformité, défaut, étiolement.

Տխիլ. V. *Ինքիլ.*

Տխմար. a. s. sot, benêt, niais, ignorant.

Տխմարաբար. adv. sottement, sans aucune connaissance.

Տխմարականց. a. de sot, de niais.

Տխմարութիւնց. s. sottise, ignorance.

Տխուր. a. triste, chagrin, morne, mélancolique, morose; — *կերպով*, tristement. [tement.

Տխրացից. a. triste; adv. tris-

Տխրաղծ. a. qui a l'air triste; adv. d'un air triste.

Տխրաւանցիծ. a. triste lugubre.

Տխրալի. a. triste, plein de tristesse, de chagrin.

Տխրած. V. **Տխուր.**

Տխրականց. a. triste, chagrinant, fâcheux, mélancolique.

Տխրահաշակ. a. tristement célèbre, d'une triste célébrité.

Տխրածայնց. a. qui a une voix triste ou lugubre; adv. d'une voix triste ou lugubre.

Տխրալիօտակ. a. de triste mémoire,

Տխրակայ. V. **Տխրիլ.**

Տխրակ. V. **Տխրութիւնց.**

Տխրալեւ. adv. tristement.

Տխրուտր. a. qui aime la tristesse, mélancolique. [morne.

Տխրահրանց. a. d'une couleur triste, **Տխրեցնել.** va. chagriner, attrister, peser sur le cœur.

Տխրեցուցիչ. a. chagrinant, attristant, triste.

Տխրիլ. vn. se chagriner, s'attrister, devenir triste, se flétrir.

Տխրութիւն. s. chagrin, tristesse, mélancolie.

Տխրորէն. adv. tristement.

Տխրութիւց. s. mus. cornemuse.

Տկար. a. faible, débile; impuisant, invalide; infime, petit, léger; fragile, frêle.

Տկարաբար. adv. faiblement.

Տկարակազմ. a. d'une constitution délicate, faible, chétif.

Տկարակողմ. s. côté faible.

Տկարամիտ. a. faible d'esprit, esprit faible, borné, obtus.

Տկարամտութիւն. s. faiblesse d'esprit, faiblesse.

Տկարանկալ. vn s'affaiblir, perdre ses forces, s'éxténuer; devenir infirme, indisposé; avoir la faiblesse de; être incapable, ne pas pouvoir, déchoir; être impossible.

Տկարացնել. va. affaiblir, ôter les forces, débilitier, énerver, exténuer, abattre, amortir.

Տկարութիւն. s. faiblesse, débilite; indisposition, infirmité; langueur, exténuation; — *ուհիմ*, je suis indisposé.

Տկեղոս. a. jeune.

Տկլոզ } a. nu, dénué de tout.

Տկլոր. }

Տկնոր. s. cornemuse.

Տկոյ. a. indigeste.

Տկոն. a. mécontent, boudeur, acariâtre, morose; — *բաւ*, V. **Տկոնիլ.**

Տկոնիլ. a. désagréable.

Տկոնել. } va. mécontenter,

Տկոնեցնել. } *in d i s p o s e r*, déplaire.

Տկոնիլ. vn. être mécontent, bouder, être indisposé contre, se déplaire.

Տկոնութիւն. s. mécontentement, désagrément. déplaisir; bouderie.

Տկոտ. a. qui n'est pas mûr, cru; fig. trop jeune.

Տկոտութիւն. s. défaut de maturité, crudité.

Տծել. a. difforme, mal fait.

Տծելիլ. va. difformer.

Տծումութիւն. s. difformité.

Տղաբեր. V. **Տղացկան.**

Տղաբերութիւն. s. accouchement; couches, délivrance; — *տեղ*, fièvre puerpérale.

Տղամարդ. s. jeune homme.

Տղամարդիկ. s. jeunes hommes.

Տղաբերք. V. **Տղաբերութիւն.**

Տղայ. s. enfant; jeune homme; *լքուած* —, enfant abandonné; *երես առած՝ շիացած* —, enfant gâté

[fant, puérilement.

Տղայաբար. adv. comme un enfant. **Տղայաբարոյ.** } a. qui a le caractère d'enfant, puéril. **Տղայաբարու.** }

Տղայական. a. d'enfant, enfant. **Տղայականութիւն.** s. enfantillage, puérilité. [enfants.

Տղայակոտոր. a. qui détruit les

Տղայահանճար. } a. qui a l'esprit enfantin, simple. **Տղայամտութիւն.** s. puérilité,

Տղայանկալ. vn. être ou devenir enfant; se conduire en enfant, faire l'enfant; rajeunir, redevenir jeune.

Տղայապէտ. V. **Տղայաբար.**

Տղայապաւն. a. s. infanticide, meurtrier d'un enfant.

Տղայապաւնութիւն. s. infanticide, meurtre d'un enfant.

Տղայացնել. va. rendre enfant, rajeunir, rendre la jeunesse.

Տղայաւուրց. a. enfant, très-jeune.

Տղայիկ. s. petit enfant, bambin.

Տղայութիւն. s. enfance, premier âge; puérilité, enfantillage.

Տղացկան. sf. accouchée. [bin.

Տղեկ. s. petit enfant, garçon, bam-

Շղել. va. vouloir.
Շղրնդեր. a. ventru.
Շղմաբնակ. a. qui demeure dans la boue.
Շղմազիւն. V. **Շղմուս.**
Շղմաբաբաւ. a. barbotté dans la boue, crotté.
Շղմաբաւալ. a. qui se roule, qui se traîne dans la boue.
Շղմալից. a. plein de boue, crotté, boueux, bourbeux, fangeux.
Շղմախառն. a. mêlé avec la boue, bourbeux, fangeux.
Շղմախոր. a. où il y a beaucoup de boue: très boueux.
Շղմահան. V. **Շղմուս.**
Շղմսուլ. vn. se crotter, être barbotté dans la boue.
Շղմատէր. a. qui aime la boue.
Շղմոս. } a. bourbeux, fangeux,
Շղմուս } boueux.
Շմտրդի. a. inhumain, désobligeant, impoli, grossier, brutal, brut, incivil, malhonnête, rustre.
Շմարդութիւն. s. inhumanité, désobligence, brutalité, brusquerie; impolitesse, grossièreté, incivilité, rusticité, malhonnêteté; — **Քեանք,** inhumainement, désobligamment, brusquement, brutalement; impoliment, grossièrement.
Շմոյն. a. décoloré, pâle, triste.
Շմակ. s. maisonnette, case.
Շմակալ. s. le propriétaire de la maison.
Շմական. a. domestique; — **արեւտեստութիւն,** économie —
Շմակից. a. qui demeure dans la même maison, cohabitant; voisin; — **ըլլալ,** habiter, demeurer dans la même maison.
Շմակցութիւն. s. habitation commune, cohabitation.
Շմահարկ. s. imposition, contribution.

Շնայից. V. **Շնական.**
Շնանկ. a. pauvre, indigent, ruiné; failli.
Շնանկանալ. vn. devenir pauvre, être indigent, se ruiner; être expulsé ou privé de sa maison; faire faillite.
Շնանկացոց. V. **Աղբասացոց.**
Շնանկացնել. va. appauvrir, rendre pauvre ou indigent.
Շնանկութիւն. s. pauvreté, appauvrissement, indigence; faillite; **յեռնի — Քեան մէջ է,** il est dans la misère, aux abois.
Շնատէն. a. qui construit une maison; V. **Շնարար.**
Շնափնութիւն. s. construction; V. **Շնարարութիւն.**
Շնապան. s. gardien de la maison, concierge; casanier.
Շնապանութիւն. s. conciergerie, charge de concierge; vie casanière.
Շնատէր. a. qui aime la maison, casanier; — **ըլլալ,** aimer son intérieur, se plaire dans son intérieur, chez soi.
Շնասուն. a. nourri, élevé à la maison, casanier, domestique, privé. [maison, casanier.
Շնասպանեակ. a. qui garde la maison.
Շնարար. a. s. ménager, ménagère; femme de ménage.
Շնարարութիւն. s. ménage, soin domestique.
Շնարգիլ. a. qui garde la maison, qui mène une vie retiré.
Շնատէր. a. dont la maison est ruinée; qui ruine les maisons.
Շնեցիք spl. les gens de la maison.
Շնիկ. V. **Շնակ.**
Շնկաբան. s. botaniste.
Շնկաբանական. a. botanique; — **պարտէզ,** jardin —
Շնկաբանութիւն. s. botanique.
Շնկաբեր. a. qui porte ou produit des plantes.

ւգէս. } V. Տնկա-
 սցիտական. } րան, Տրե-
 սցիտութիւն. } կարտիւ-
 ւ. etc. } [diniér.
 սգորձ. a. s. planteur. jar-
 ոգործել. va. cultiver les
 tes, planter.
 սգործութիւն. s. culture
 plantes, plantation.
 սլուչ. V. Տնարար.
 սլոխ. a. rempli de plantes,
 plantation. [gic.
 սխօտութիւն. s. phytolo
 սկան. a. de plante, végétal.
 սկից. a. qui pousse ou vé-
 avec, planté ensemble; inné,
 irel. [-, potasse caustique.
 սոդ. s. chim. potasse; կղզի
 սրուն. s. pépinière, plantation.
 սրարութիւն. V. Տնկա-
 ծութիւն.
 արկ. s. planteur.
 արկութիւն. s. plantation.
 ել. vn. planter.
 իչ. s. planteur.
 ից. V. Տնակից.
 ոդ. s. planteur
 լուխ. s. plantation, plantage.
 ւոր. s. famille.
 սպահ. } Տնապան,
 սպահութիւն. } Տնապա-
 ւրիւն.
 սպահարան. s. conciergerie,
 ument du concierge.
 սն. s. économe; portier d'une
 ple. [quement.
 սնարար. adv. économi-
 սնապէտ. } s économiste, éco-
 սնապիր. } nome.
 սնապահարար. } adv. éco-
 սնապահապէտ. } nomique-
 սնապահօրէն. } ment.
 սնապահական. a. économique.
 սնապահութիւն. s. économie;
 onomie politique.
 սնական. a. économique.

Տնեսականապէտ. } adv. éco-
 Տնեսապէտ. } nomique -
 ment. [ministration.
 Տնեսարան. s. économat; ad-
 Տնեսել. va diriger une maison,
 faire l'économe; économiser; rég-
 ller sa famille, régir, adminis-
 trer; distribuer. [économisé.
 Տնեսող. a. économe, qui
 Տնեսութիւն. s. économie; éco-
 nomat; direction, administration;
 providence; mystère de l'Incarn-
 nation; առտնիկ ou տնական՝
 քաղաքական —, économie do-
 mestique, politique: տնեսու-
 թեանք՝ առ — թեանք, par
 économie. [école.
 Տնեսուելի. sf. portière d'une
 Տնեսալ. vn. lambiner, lanterner.
 Տնոր. s. famille.
 Տնորէն. s. V. Տնես. directeur,
 administrateur.
 Տնորէնութիւն. V. Տնեսու-
 րիւն; disposition, mesure; direc-
 tion; — թեան տեղիք, les lieux
 saints.
 Տնորէնուի. sf. directrice.
 Տնորիցական. a. économique,
 administratif; du mystère de
 l'Incarnation; — տեղիք, les
 lieux saints.
 Տնորիկել. V. Տնեսել; dispo-
 ser; dispenser.
 Տնորիցութիւն. s. disposition;
 մինչև ցնոր —, jusqu'a nouvel
 ordre.
 Տնորիկուի. sf. directrice.
 Տնորիցուխ. s. dispense; — խնդ-
 րել՝ աւել ընդունել, demander,
 accorder, obtenir une dispense.
 Տոգոր. s. imbibition, imprégnation.
 Տոգորել. va. imprégner, imbi-
 ber, pénétrer.
 Տոգորիլ. } vn. s'imbiber, pé-
 Տոգորուիլ. } nétrer dans, être
 imbibé, imprégné.

Տոյար. } s. dollar.
 Տոյար. }
 Տոյարսիք. s. tourte.
 Տոյ. s. persistance, résistance, patience; durée; a. qui résiste; persistant, durable.
 Տոյալ. vn. résister, persister, supporter, endurer, soutenir.
 Տոյոս. V. Տոյոսիք.
 Տոյոսիք. va. tirer usure de, exercer l'usure, prêter à usure.
 Տոյոսիք. s. usure, intérêt illégal; naissance. տոյոսոք, avec usure.
 Տոյոսն. a. solide, résistant.
 Տոյոսնութիւն. s. solidité, résistance.
 Տոյոս. s. famille, maison, race, extraction, naissance, lignage, lignée.
 Տոյոսագիրք. }
 Տոյոսաբարձ. } s. généalogie.
 Տոյոսագրութիւն. }
 Տոյոսական. a. de bonne famille, noble; de famille; s. parent; — a, rapport d'un champ, fruits, récolte, moisson.
 Տոյոսականութիւն. s. bonne naissance, noblesse; production, fertilité.
 Տոյոսակից. s. de la même famille, lignager, parenté.
 Տոյոսային. a. de famille, familial; parent.
 Տոյոսապետ. s. chef d'une famille, d'une race.
 Տոյոսաբարձութիւն. s. noblesse, bonne naissance.
 Տոյոսիկ. a. noble, de bonne maison, de bonne ou de haute naissance; s. parent.
 Տոյոսրոցել. va. séparer les familles, les races.
 Տոյոսութիւն. s. parenté.
 Տոյոսակիք. vn. marcher d'un air fier ou hautain, se pavaner.
 Տոյ. s. ligne; fil; file, rang, ran-

gée; տոյոսապետ —, vers; նոյ —, alinéa.
 Տոյոսարձ. a. qui parle beaucoup, bavard. [rang.
 Տոյոսար. adv. à la ligne, en [rang.
 Տոյոսարար. s. alinéa.
 Տոյոսարիք. a. aligné.
 Տոյոսարիկ. va. aligner.
 Տոյոսարարութիւն. s. alignement.
 Տոյակապ. s. accolade.
 Տոյակապ. s. interligne.
 Տոյանն. s. rangée, suite, enchaînement. [tinuel.
 Տոյաննի a. rangé, arrangé, con-
 Տոյաննցութիւն. s. file, rangée, alignement.
 Տոյաւար. s. transparent.
 Տոյել. va. enfiler, ranger; composer, écrire.
 Տոյիք. }
 Տոյուկիք. } s. salive, glaire.
 Տոյուցիք. }
 Տոյկիք. va. user sa vie, passer la vie.
 Տոյկոս. a. glaireux.
 Տոյկիք. va. réduire en pâte.
 Տոյկիկ. vn. se réduire en pâte (en parlant du riz).
 Տոյար. s. tome; livre; calendrier; հին —, calendrier Julien, vieux style; նոյ —, nouveau style. պարզ —, comptabilité en partie simple; կրկնաամսաք, comptabilité en partie double.
 Տոյարազիտութիւն. s. tenue de livres.
 Տոյարակալ. s. teneur de livres.
 Տոյարակալական. a. de tenue de livres.
 Տոյարակալութիւն. s. tenue de livres, comptabilité.
 Տոյս. } s. billet; bulletin;
 Տոյսակ. } cachet.
 Տոյսակակիր. s. porteur de billet.
 Տոյսակալական. s. vendeur de billets.

ւսակառուց. s. guichet.
 ւսիկ. s. petit billet.
 ւյծ } s. V. Տուգան; dom-
 ւյժ. } mage, perte, préjudice,
 étriment.
 ւչոր. V. Տչորուս.
 ւչորակաց. } a. brûlant.
 ւչորակէզ. }
 ւչորիկ. va. brûler, enflam-
 mer, embraser [flamé.
 ւչորիկ. vn. brûler, être en-
 ւչորիչ. a. brûlant, dévorant.
 ւչորուս. s. brûlure, embrase-
 ment.
 ոչորուց. a. brûlant.
 ույրակ s. sac.
 ուց. s. attache; pillon; — շառ,
 aisse, harde.
 ուցիկ. vn. être lié, attaché.
 ոսիկ. s. petit pied, peton.
 որդ. s. toile d'araignée.
 որդիկ. s. ornith. grive.
 որմ. }
 որմիկ. } ou — նաւայ; s. flotte.
 որմիկ. vn. s'enfler, bouffir,
 e gonfler.
 որոց. s. bot. garance; — *ի ար-
 ևան*, alizari; — *ի ներկ*, alizarine.
 որոցաներկ. s. alizarine.
 որոցասան. } s. garancière.
 որոցար. }
 որոցուս. s. garançage.
 որր. s. bot. bourgeon, turion.
 որրանոց. s. pépinière.
 որրիկ. vn. bourgeonner.
 ուայանի. s. peine, affliction,
 souffrance.
 ուայոցնիկ. } va. faire souf-
 ուայոցիկ. } frir, affliger,
 ourmenter.
 ուայոցիկ. vn. souffrir, s'affliger,
 être tourmenté.
 ուայոցիկի. V. Տուայանի.
 ուայոցուս. V. Տուայանի.
 ուայր. s. corbeille de mariage,
 louaire.

Տուարած. s. berger, pasteur;
 pâturage.
 Տուարածակաց. s. bergerr.
 Տուգան. s. amende; indemnité
 ou dédommagement; ornith.
 toucan.
 Տուգանիկ. } V. Տուձիկ, Տուձիկ.
 Տուգանիկ. }
 Տուգանի. V. Տուգան.
 Տուկայ. s. donnée.
 Տուձուպար. a. amendable.
 Տուձիկ. va. mettre ou condam-
 ner à l'amende; être mis ou con-
 damné a l'amende, indemniser,
 dédommager.
 Տուիչ. s. donneur, donateur.
 Տուղ. s. bot. guimauve.
 Տուսար. V. Տոսար.
 Տուց. s. maison, foyer; maison,
 famille, race; maison, établisse-
 ment commercial; biens de la
 maison; train de maison; domes-
 tiques; couplet, verset, strophe,
 stance; տնէ —, de maison en
 maison; տնէ ելնել, sortir de la
 maison; déménager; — *դառնալ*,
 retourner, rentrer à la maison,
 chez soi; — *կերթամ*, je vais
 chez moi; *տնէն կուգամ*, je viens
 de chez moi; *ձեր տունը գնաց*,
 il est allé, il a été chez vous;
տնով տեղով, avec toute la fa-
 mille; — *ը կենալ*, rester à la
 maison, garder la maison; —
թագաւորի ou *արքայի*, la mai-
 son du roi; — *նամուկաց*, poste;
 — *գանձից*, le trésor; *հանգիստ*
*ընակելի լաւ մեծ փոքրիկ գե-
 ղեցիկ տձեւ* ou *անպիտան* —,
 coumode, logeable, bonne, grande,
 petite, belle ou jolie, vilaine
 maison; *աղիւսակերտ*. *փոյտա-*
շէն՝ *քարուկեր* —, maison en
 brique, en bois, en pierre; *վար-*
ձելի՝ *վաճառելի* —, maison թէ
 louer, à vendre; *հիմունք*. *որ-*

մուկք տան, les fondements, les murs d'une maison; — *շինել* ou *կառուցանել*՝ *քանդել*, bâtir, abattre ou démolir une maison; *քաղաքի՝ գեղի* —, maison de ville, de campagne; *փողոցի վրայ* —, maison sur la rue; *եր* — *ը գեղեցկացնել*, embellir sa maison; — *վարձել*, louer une maison; *եր* — *ը վարձու տալ*, louer sa maison, *վարձք տան*, le loyer d'une maison.

Տունել, s. tunnel.

Տունկ, s. bot. plante.

Տուցեկան.

Տուցեկանային, { a. diurne, de
Տուցեկն. } jour.

Տույութիւն, s. dation, donation; tradition; reddition, remise, délivrance.

Տուռ, s. amas, tas; *տուռ տուռ*, adv. en tas; en monceau.

Տուս, s. queue.

Տուք, V. **Տուրք**.

Տուրեւան, s. trafic, négoce, commerce: échange; conférence, fréquentation, société; respiration, haleine; *դադարում տուրեւանի*, stagnation des affaires; *տուրեւան ընել*, trafiquer.

Տուրեւանիկ, a. commercial, mercantile: — *ը* ou — *փոփոխում*՝ *շահանտութիւն*, trafic; commerce. [եւանիկ.]

Տուրեւանութիւն, V. **Տուր-**

Տուրք, s. dation; donation, présent, don; impôt, droit; aumône; *անուղղակի* —, contributions indirectes; *հողային* —, impôt territorial; — *դնել*, imposer.

Տուփ, s. boîte.

Տոփան, s. batte; lie.

Տոփել, va. battre; fouler aux pieds; hier.

Տոփիչ, s. battoir. [son.]

Տոփական զիզ, s. toxique, poi-

Տպագիր, a. édité, imprimé; s. typographe; éditeur; édition, impression.

Տպագրական, a. typographique; — *Տեսութիւն*, Direction de la Presse.

Տպագրատուն, V. **Տպարան**.

Տպագրել, va. empreindre, mouler, modeler; éditer, imprimer.

Տպագրիչ, } s. typographe, im-
Տպագրող, } primeur; éditeur.

Տպագրած, a. imprimé.

Տպագրութիւն, s. typographie; édition, impression.

Տպագիւն, s. minér. topaze.

Տպածոյ, a. imprimé; s. impression, indienne. [graphie.]

Տպարան, s. imprimerie, typographie; **Տպարանապետ**, } s. maître im-
Տպարանատէր, } primeur.

Տպատէր, a. empreint, imprimé, marqué.

Տպատեազոյն, a. plus ressemblant, précis, véritable.

Տպատրել, va. empreindre, imprimer, marquer, figurer, graver; inculquer.

Տպատրութիւն, } s. empreinte,
Տպատրուժ, } marque, fi-
գուր *գործել մէկուն վրայ*, faire une impression sur qn.

Տպել, va. imprimer.

Տպող, V. **Տպագրող**.

Տպուած, a. imprimé.

Տպուիլ, vn. s'imprimer.

Տսիփ, V. **Տափանգ**.

Տանաւոր, a. calleux, dur.

Տանալ, vn. grogner, grommeler.

Տափալ, vn. aimer d'amour, avec passion ou passionnement, être amoureux, passionné, épris; aimer tendrement, convoiter, désirer ardemment, souhaiter.

Տափական, } a. amoureux.
Տափային, }

տանալ. V. Տափալ.
 անք. s. amours, amourette,
 անար. } a. amant, amou
 րդ. } reux.
 անուս. a. amoureux, passionné.
 անտէն. adv. amoureusement.
 անդ. ornith. busard.
 ան. a. acerbe, âpre, astringent, âcre.
 անար, a qui a une queue, ueue, candé.
 ան. V. Տուս.
 անարիւն. s. âpreté, âcreté, rbité, saveur âpre, goût acerbe.
 ան. s. pêteur.
 ան. vn. faire un pet, pêter.
 ան. s. gram. datif; a. datif.
 ան. s. d amme, drachme; a. me, dur; — անդիւր, terrain ferme.
 անարան. s. logicien.
 անարանար. adv. logiquement.
 անարանական. a. logique, la logique; — անարանակ, ցiquement.
 անարանել. va. raisonner.
 անարանող. s. raisonneur.
 անարանութիւն. s. logique.
 անարանօրէն. adv. logiquement.
 անարան. s. géom. diamètre.
 անարանար. adv. diamétement: — անարանակ, —opposé.
 անարանական. a. diamétral.
 անարանակ. } V. Տրամանակօրէն. } դարար.
 անարան. s. géom. pinnule.
 անարան. a. disposé; — անարան, tre —
 անարանել. va. disposer.
 անարանելի. a. disponible.
 անարանելիութիւն. s. disponibilité.
 անարանութիւն. s. disposition
 անարան. s. cordeau, fil à plomb.
 անարանակ. s. drame.

Տրամախոհ. a. judicieux, raisonnable.
 Տրամախոհել. vn. raisonner.
 Տրամախոհութիւն. s. jugement, raisonnement.
 Տրամախօս. s. dialecticien.
 Տրամախօսական. a. dialectique.
 Տրամախօսել. vn. dialoguer, dialectiquer. [dialogue.
 Տրամախօսութիւն. s. dialectique,
 Տրամանալ. vn. devenir ferme, se durcir. [V. Տրամանկիւնի.
 Տրամանկիւն. s. diagonale; a.
 Տրամանկիւնարար. adv. diagonalement.
 Տրամանկիւնի. a. diagonal.
 Տրամանակ. s. diamètre.
 Տրամանակական. a. diamétral.
 Տրամանակակէտ. } adv. dia-
 Տրամանակօրէն. } métrale-
 ment; — անդակ, — opposé.
 Տրամանութիւն. s. dialectique.
 Տրամանատան. s. diorama.
 Տրամել. va. affermir.
 Տրակ. } s. table; comptoir;
 Տրակ. } trapèze.
 Տրակակերպ. a. trapézoïde.
 Տրակակիւն. s. changeur.
 Տրակ. V. Տարակ.
 Տրակ. s. sabot,
 Տրակարան. s. sabotier.
 Տրակարանի. vn. mettre des sabot, se chauffer de sabots.
 Տրակ. s. ancien mois des Arméniens.
 Տրակ. s. galon.
 Տրակ. s. tribun.
 Տրակարանութիւն. s. tribunal.
 Տրակ. s. ichtyol. pastenague.
 Տրակ. a. à trois rangs de rames; — անակ, galère —, tirème
 Տրակ. s. triton. [bution.
 Տրակ. s. récompense, rétri-
 Տրակութիւն. s. inexpérience.
 Տրակ. s. râteau.
 Տրակ. a. inexpérimenté, nouveau; indompté, non dressé.

Յրահակաց. a. adversatif.
 Յրահիլ. va. diviser.
 Յրահալից. } s. division; ab-
 Յրահում. } duction.
 Յրահիլ. va. broyer, délayer, masser.
 Յրահիլ. vn. se délayer, être broyé.
 Յրահում. broyage, broiement;
 délayage, délayement; massage
 Յրահում. a. donné.
 Յրահապար. s. troubadour.
 Յրահիլ. vn. être donné, se donner,
 Յրահույ. a. humble, inférieur,
 vil, indigne, dernier, moindre.
 Յրահ. s. battement.
 Յրահիլ. vn. frapper la terre du
 pied, battre des pieds, faire du
 bruit avec les pieds; fouler aux
 pieds, fouler; սիրտը կը տրոփէ,
 son cœur bat.
 Յրահեցնիլ. va. faire battre.
 Յրահից. } s. bruit des pieds,
 Յրահում. } claquement; batte-
 Յրահում. a. qui bat. [ment.
 Յրահիլու. } s. ornith, trochile,
 Յրահիլու. } colibri.
 Յրահաբար. adv. tristement,
 mélancoliquement.
 Յրահաղին. a. triste, chagrin,
 mélancolique; d'un ton chagrin,
 d'un air triste, fâcheux, affligeant.
 Յրահազգեսց. } a. très triste.
 Յրահազգես. }
 Յրահալիլ. } a. plein de tristesse,
 Յրահալից. } de chagrin, triste.
 fâcheux. [cheux
 Յրահակաց. a. chagrinant, fâ-
 Յրահակից բլլալ. vn. partager
 le chagrin de qu., s'attrister avec
 Յրահում. }
 Յրահալ. } V. Յրահում.
 Յրահեցնիլ. va. attrister, chag-
 riner, contrister, rembrunir.
 Յրահեցնող. } a. attristant,
 Յրահեցուցիչ. } chagrinant.
 Յրահիլ. vn. se chagriner, s'at-
 trister, avoir du chagrin.

Յրահալից. s. tristesse, chag-
 rin, mélancolie, morosité.
 Յրահորէն. adv. tristement.
 Յրահալ. } vn. se plaindre, mur-
 Յրահիլ. } murer, crier.
 Յրահիլից. s. plainte, murmure.
 Յրահոյող. s. celui qui se plaint,
 qui murmure.
 Յրահում. V. Յրահիլից.
 Յրահում. a. triste, chagrin, morne,
 mélancolique, morose; — ou —
 կերպով, adv. tristement; — ը-
 ւալ, être triste, avoir du chagrin,
 avoir le cœur gros.
 Յրահոց. s. plainte, murmure;
 — ընկ. porter plainte, se plaindre.
 Յրահալ. vn. bougonner, mar-
 motter, murmurer.
 Յրահոց. } s. marmotterie, bou-
 Յրահում. } gonnement, murmure.
 Յրահալ. s. botte, fagot; — կապիւ,
 V. Յրահալիլ
 Յրահալարար. V. Յրահալիլ.
 Յրահալիլ. va. botteler, fagoter.
 Յրահալիլ. s. botteleur.
 Յրահալում. s. bottelage.
 Յրահալ, Յրահում, etc. V. Յա-
 վալ, Յափում, etc.
 Յիլի. V. Յիցնիլ.
 Յիլի. s. petite boîte, écrin.
 Յից. s. raclée; — մը սակ,
 donner une —; — սակ, rece-
 voir une —.
 Յիցնիլ. va. donner une raclée.
 Յիլ. vn. geindre, gémir.
 Յիցնիլ. va. faire gémir, faire
 geindre.
 Յիցալից. } a. pénible.
 Յիցնաց. }
 Յիցնեցնիլ. vn. faire veiller.
 Յիցնիլ. vn. veiller; fig. veiller,
 surveiller. [vigilance.
 Յիցնալից. s. veille; insomnie;
 Յոբ. s. grande chaleur; hâle,
 feu du jour, les ardeurs du so-
 leil; a. chaud.

բազիւն. a. très chaud.
բաժամ. } s. heure ou
բաժամանակ. } temps où le
 eil est très chaud.
բաժամոտ ou **իջօրաժամոտ**.
 v. pendant la chaleur.
բախարօ. } a. brûlé par la
բախէգ. } chaleur.
բախար. }
բայիւն. a. chaud.
բռնույ. vn être dévoré de
 aleur, se brûler. [chaleur
բացնի va. brûler par la
բռնիւն s. chaleur.
բար. V. **Յուսար**.
ն. s. fête; *օր - ի*, jour de
 te; — *Կշանաւոր հանդիսաւոր*
մեծահանդէս, fête extraor-
 naire, solennelle; — *կառար-*
լ, célébrer une fête; *շարժա-*
ական - եր, fêtes mobiles.
նախմբի va. célébrer, solen-
 iser une fête.
նախմբութիւն s. célébration

d'une fête, fête, jour de fête,
 réunion solennelle, solennité.
Յօնական. a. de fête; férié, so-
 lennel; — *օր*, jour de fête, jour
 férié; — *գիրք*, V. **Յօնացոյց**.
Յօնակաւարութիւն s. céléb-
 ration de fête, solennité
Յօնակից բլլալ. vn. fêter, cé-
 lébrer une fête ensemble.
Յօնահրամանի a. qui contient
 les préceptes des fêtes.
Յօնապետ s. chef ou président
 d'une fête, d'une solennité.
Յօնասէր a. qui aime les fêtes.
Յօնասիրութիւն s. amour des
 fêtes. [raîne.
Յօնավաճառ s. foire, fête fo-
Յօնացոյց s. directoire (livre
 qui règle l'office pour toute l'an-
 née); calendrier. [célébrer-
Յօնել va. fêter, solenniser,
Յօնու. V. **Յօնական**.
Յօսախ s. bot. buis.
Յօսախայ a. de buis.

Բ

(ré = R.) s. trente-deuxième
 ette de l'alphabet et vingt-sixi-
 ème des consonnes; cinq mille,
 cinq-millième.
արուն s. maître, docteur.
արուսբար. V. **Մարագօրէն**.
արուական a. de maître,
 doctoral
արուսապետ s. chef des doc-
 teurs, pontife; *Հրէից - ը*, le
 grand rabbin. [rabbi, rabbin
արունի s. maître, docteur;
արուգօրէն adv. en maître,
 comme un docteur.
արխանալ. V. **Խրախանալ**
արխան. V. **Խրախան**.

Բահե. V. **Արահե**.
Բամ. V. **Մրմ**.
Բամել. V. **Մրմել**.
Բենական a. divin.
Բենաետ. V. **Ասուածաետ**.
Բեղովեր s. revolver.
Բոմ s. rhum.
Բոպէ s. seconde, instant.
Բոպէական a. momentané.
Բոպէահամար a. qui compte
 les secondes.
Բոսիլ va. rassembler, réunir.
Բոսիւն. V. **Յրուպ**.
Բուրիլ s. rouble.
Բուպ s. rob.
Բոբ. V. **Աղէկաս**.

Յ (tso = TS) s. trente-troisième lettre de l'alphabet et vingt septième des consonnes; six mille, six-millième.

Յարել. V. **Ծարել**.

Յարկել. V. **Յակել**.

Յախ. s. bot bruyère; broussailles.

Յախասան. s. bruyère.

Յախանել. s. balai de bruyère; bruyère à balais; fig. maladroit.

Յախախոր. s. ornith. coq de bruyère.

Յախաւիկ. s. ornith. roitelet.

Յած. a. bas, qui s'élève peu de terre; fig. humble, modeste, modéré, doux, sage; bas, vil, rampant.

Յածագին. a. adv. à bas prix.

Յածիկ. } a s. bas, qui n'est

Յածկեկ. } pas élevé.

Յածնալ. vn s'abaisser, baisser; s'abaisser, s'humilier; s'apaiser, se calmer.

Յածոյի. a. bas, vil, rampant; fig. humble, modeste, modéré, doux.

Յածոյութիւն. } s. abaissement;

Յածութիւն. } fig. modestie,

modération, sagesse, pudeur; humiliation; humilité; bassesse, vilénie; — *սրտի*, bassesse de cœur; — *ճիւղի*, avec un air modeste; avec bassesse.

Յածում. s. abaissement; apaisement.

Յածուն. a. modeste, modéré, sage; humble, doux; bas, qui n'est pas élevé.

Յածունիչ. a. abaissant.

Յածցնել. va. abaisser, baisser; rabaïsser, rabattre; abaisser, humilier; ravalier; calmer, apaiser, adoucir.

Յակունեայ. a. pauvre, gueux.

Յակունեցնել. va. réduire à l'extrémité, rendre malheureux.

Յակունիլ. vn. être réduit à l'extrémité, être dans le besoin, manquer de ressources, être malheureux.

Յակն. s. besoin, gêne, misère.

Յաւաւ. a. sec, aride. s. terre ferme, continent; — *հանել*, débarquer; — *երկաւ*, prendre terre. mettre pied à terre, débarquer; — *իջնաւ*, descendre à terre; — *կողի*, presqu'île, péninsule; — *հաց*, du pain sec.

Յաւաւաբնակ. a. qui habite la terre ferme.

Յաւաւաբու. adv. avec des ailes sèches, sans mouiller ses ailes.

Յաւաւակացի. V. **Յաւաւայիցի**.

Յաւաւակէտ. s. littoral, plage, rivage.

Յաւաւակղոյի. s. presqu'île, péninsule, chersonèse.

Յաւաւահող. s. continent.

Յաւաւայասակ. a. dont le fond ou le lit est sec.

Յաւաւայիցի. a. de terre ferme, continental; sec, aride.

Յաւաւայտարարիւն. s. arpentage.

Յաւաւեղի. a. tarissable.

Յամախի. V. **Յամախի,** **Յամախեցնի.**

Յամախեցնի. va. sécher, dessécher, rendre sec ou aride; mettre à sec, tarir, fair tarir, épuiser.

Յամախեցնող. } a. qui sèche,
Յամախեցուցիչ. } qui dessèche,
desséchant, dessiccatif; — **հող,**
vent desséchant; — **հուղ,** huile
siccative.

Յամախի. vn. sécher, se dessécher,
tarir, s'épuiser.

Յամախո. V. **Յամախոս.**

Յամախոփն. } s. sécheresse,
Յամախում. } aridité, siccité,
dessèchement; tarissement, épuisement.

Յամախոս. a. sec. aride.

Յամիցնի. V. **Յամախեցնի.**

Յամիլ. V. **Յամախի.**

Յայ. s. nuit; — ou **զգայ,** adv.
de nuit, pendant la nuit; **զգայ**
և զցերեկ, jour et nuit, nuit et
jour [հաց.

Յայգագնոց. V. **Իփոբրազր-**
Յայգագուարն s. bot. belle-de-
nuit.

Յայգախումք. s. soirée.

Յայգախանքեղ. s. veilleuse.

Յայգախաի մար. s. combat
nocturne. [donner une soirée.

Յայգահանդէս. s. soirée; — **սալ,**

Յայգահանքեղ. } s. vête-
Յայգանոց հանքեղ. } ment de
nuit; robe de chambre. [turne.

Յայգանուագ. s. sérénade. noc-

Յայգապատօօֆն. s. nocturne
(partie de l'office de la nuit).

Յայգահի. V. **Իփոբրաես.**

Յայգացնոր. a. rêveur, songeur.

Յայգերգ. s. sérénade, nocturne.

Յայգուքիւն. s. nuit, l'heure
de la nuit.

Յայդ վայր. adv. jusque-là.

Յայժմ. adv. jusqu'à présent.

Յայլոցիլ. s. entom. morpion.

Յայլակր. s. anat. pubis.

Յայլ s anat. aine.

Յայնժամ. adv. jusqu'à cette
heure, jusqu'à ce temps, jusqu'à
cette époque; **մինչեւ** —, jusqu'alors-

Յայն վայր. adv. jusque-là.

Յայնքան. adv. tant, jusqu'à tant..

Յայտ վայր. adv. jusqu'ici.

Յայտան. adv. tant, jusqu'ici.

Յայսօր. adv. jusqu'aujourd'hui,
jusqu'à ce jour.

Յայս. s. jaillissement, jet; **լուրի**
—, — d'eau.

Յայտեցնի. } va... faire jaillir,
Յայտի. } lancer; **սողմ** —,
éclabousser.

Յայտի. } vn. jaillir, rejailir.

Յայթիլ. } vn. jaillir, rejailir.

Յայտող. a. jaillissant.

Յայտուկ. V. **Յայտում;** —
հղի. éclaboussure.

Յայտում. s. jet, jaillissement;
— **սրբի,** ejaculation.

Յայտուն. a. jaillissant.

Յայտ. s. saillie; douche.

Յան. s. ensemencement, sema-
les; a. dispersé, disséminé; —
եւ զքր ou **զքր ու** ..., épars, dis-
persé; adv. çà et là; — **եւ զքր**
ընել, disperser. [lide.

Յան. s. tache de rousseur, éphé-
Յանգ. etc. V. **Յանկ.**

Յանի. va. semer, ensemercer;
parsemer, répandre, asperger.

Յանկ. s. haie, échelier, enclos,
clôture, enceinte; liste, table,
catalogue; désir, amour; adv.
toujours, de tout temps; **պատել**
փակել — **ով,** entourer d'une haie.

Յանկագրիլ. va. catalogue.

Յանկալ. vn. désirer, souhaiter,
envier; convoiter, être épris de.

Յանկալի. a. désirable, souhai-
table, désiré, recherché, doux;
— **է ինձ** je dé-irerais, je vou-

drais, je serais bien aise de, je ne songe qu'à; — պարզութիւն, aimable simplicité.
Յանկարիք. s. tout ce qui plaît, objet désiré; — աչաց, ce qui plaît aux yeux.
Յանկատուն. a. concupiscible.
Յանկանալ. V. **Յանկալ**.
Յանկապառ. s. entouré de haies; s. haie. [haie].
Յանկապանել. va. entourer d'une
Յանկատր. a. amoureux, voluptueux, sensuel, lubrique.
Յանկասիրութիւն s. amour, convoitise, sensualité, lubricité.
Յանկացող. s. désireux, convoiteux; cupide.
Յանկել va. entourer d'une haie; cataloguer.
Յանկորդ. a. continuél, continu; adv. continuellement.
Յանկորդել. va. fréquenter, hanter; vn. continuer, persévérer, perpétuer, durer.
Յանկութիւն. s. désir, envie; appétence; convoitise, concupiscence, volupté, sensualité, passion, amour; plaisir; cupidité; curiosité; հրշա —, sensualité, volupté; օգտածարաւ. — ք, les intérêts.
Յանոււմ. s. ensemencement.
Յանց. s. filet, réseau, rets.
Յանցառ. a. clair, peu serré; s. clairière.
Յանցաւոր. adv. rarement.
Յանցաւակի. adv. rarement.
Յանցատակ. s. anat. rétine.
Յանցարկ. s. jet de filet, action de jeter le filet; celui qui jette le filet.
Յանցել. va. prendre au filet, envelopper d'un filet.
Յանցեցի. V. **Յանցատակ**.
Յանցորդ. s. pêcheur au filet, pêcheur.
Յանկաս. a. irascible, colère, co-

lérique, dépiteux; — բլուլ, être — avoir du penchant à la colère.
Յանկասութիւն. s. irascibilité.
Յամմալիք. } a. plein de colère,
Յամմալից. } emporté.
Յամմալան. } a. propre à met-
Յանկան. } tre en colère;
 irascible; — ն; s. irascibilité.
Յաննուլ. vn. se mettre en colère, s'indigner, s'emporter, se fâcher, s'irriter, se dépiter, mettre son bonnet de travers.
Յասոււմ. s. colère, indignation, emportement, courroux, dépit.
Յասուցանել. va. mettre en colère, indigner, fâcher, irriter, échauffer la bile de qn.
Յասչիլ. V. **Յաննուլ**.
Յակել. V. **Յաննուլ**; **Յայել** vn.
Յակեցեցի. V. **Յայել**. va. դուրս —, faire ressortir, mettre en relief.
Յակասել. V. **Յակել**.
Յակասուլ. V. **Յակասում**.
Յակել. va. sautiller.
Յակնուլ s. saut; saut de mouton, saute-mouton.
Յակրակ. V. **Յակասել**.
Յարասի. s. bot. bouleau.
Յարասիք. } s. bouleau.
Յարասան. }
Յարդ եւս. } adv. jusqu'à pré-
Յարդ իսկ. } sent, encore.
Յաւ. s. douleur, mal, souffrance; fig. douleur, peine, chagrin; regret; mal, maladie; — է ինչ, j'ai le regret, je regrette de, je suis fâché; ցաւով ou ցաւօք, douloureusement; դառնակակիծ —, douleur cuisante, amère; մեղմել — ք, calmer, endormir la douleur; — երս փարսանեցան, je ne souffre plus, je n'ai plus de mal, de douleur; — կրել քաշել, éprouver de la douleur, avoir mal, souffrir.

պար. a. infirme, maladi,
 , patraque.
 պիցի. a. douloureux, en-
 i, affligé, plaintif, adv. dou-
 usement, d'un ton plaintif
 պցնիլ. vn. éprouver de la
 sur, souffrir; avoir mal,
 malade, souffrir; avoir du
 rin, être endolori; *ցաւազն-
 ախւածք*, membres endoloris.
 պգնո. V. Յաւազար.
 պցնոսել vn. tomber ma-
 être souffrant.
 պցնութիւն s. douleur, souf-
 ce; regrets; mal, maladie.
 պիլ. } a. plein de douleur,
 պից. } douloureux, regre-
 e.
 ւծ. a. endolori, souffrant,
 me, malade; fâché.
 ւկիր. a. souffrant.
 ւկից. s. compagnon de
 eur, compatissant; — *ըլլալ*
 er dans la douleur de զո.,
 agir sa douleur, compatir à
 loulour, le plaindre.
 ւկցար. adv. en prenant
 à la douleur de, avec com-
 sion.
 ւկցական a. de condoléance.
 ւկցիլ V. Յաւակից բլլալ.
 ւկցութիւն. s. part que
 prend à la douleur d'autrui.
 doléance, compassion; *ԲուզՅ-
 Իրան*, lettre de condoléance.
 ւհալած. a. qui chasse la
 leur, la maladie.
 ւհակիլ. vn. druer.
 ւաիթ. a. qui cause de la
 leur, pénible.
 ւակիլ. va. déchirer, déchiqueter.
 ւացածոյց. a. calmant.
 ւեցնել. va. causer de la
 leur, faire souffrir.
 ւիլ. vn. avoir mal, souffrir,
 ouver de la douleur; regretter,

avoir regret de, *փորս կը* —, j'ai
 mal au ventre, j'ai la colique;
վրադ կը ցաւիմ, je vous plains;
մատս կը ցաւի, j'ai mal au doigt,
 mon doigt me fait mal.
 Յաւո. V. Յաւած.
 Յաւցնել. V. Յաւեցնել.
 Յաւան. s. agric. scarificateur,
 herse.
 Յաւանել. va. scarifier, herser.
 Յելել. } va. fendre, déchirer.
 Յելուլ. }
 Յելուլ vn. se fendre, se déchirer.
 Յելում. s. l'action de fendre;
 de déchirer; fente, déchirure.
 Յելս. s. boue, crotte.
 Յելսո. a. crotté.
 Յելսոսել. va. crotter.
 Յելսոսիլ. vn. se crotter.
 Յեծ. s. ornith. ibis.
 Յեզ. s. tribu, caste, race, branche.
 Յեզագիր. s. ethnographe.
 Յեզագրական. a. ethnographique.
 Յեզագրութիւն. s. ethnographie.
 Յեզալստութիւն. s. ethnologie.
 Յեզական. } a. de race.
 Յեզային.
 Յեզակագրութիւն. s. classifi-
 cation; *բուսական* —, — végétale.
 Յեզակից. a. qui est de la même
 tribu ou race; lignager.
 Յեզակցութիւն. s. identité de
 tribu. [race.
 Յեզապետ. s. chef de tribu, de
 Յեզապետել. va. être chef d'une
 tribu. [chef d'une tribu.
 Յեզապետութիւն. s. dignité de
 Յեզանէր բլլալ. choisir ou
 distinguer les tribus.
 Յե. V. Չե.
 Յե՞րբ. adv. jusqu'à quand!
 Յերեկ. s. jour, journée; midi;
 adv. le jour, dans la journée, de
 jour, en plein jour, pendant le
 jour; *զցալզ. և զցերեկ*, jour et
 nuit; *զօրն ցերեկ*, toute la journée.

Յերկկեայ. a. de jour, diurne;
— *աշակերտ*, externe; — *դպրոց*, externat.

Յերկկուսփիւն. s. jour ou journée.

Յերկկօք. s. externat.

Յերկկօփիլ. s. externe; a. — *դպրոց*, externat.

Յեյ. s. entom. artison, teigne, mite; parasite.

Յեյակեր. } a. mangé ou
Յեյակերեայ. } rongé des
teignes ou des vers, vermoulu, artisonné.

Յիխ. V. **Յելխ.**

Յիսկեղ. s. ciment.

Յիւ. s. ornith. milan.

Յիւզ. } s. bot. jaunet.

Յիւ. s. zool onagre, âne sauvage.

Յիւ. a. dispersé, épars; s. dispersion; endroit va-te; *ցիւռ* *ուցան*, dispersé, épars, éparpillé; adv. d'une manière éparse, çà et là.

Յիրդ. s. bot. sabine.

Յիրուցան. a. épars, dispersé.

Յից. s. pal. pieu, piquet, pilotis, jalon; cheville: a. dressé, hérissé. droit; — *ըհանիլ*, empaler.

Յիւ. s. toit, toiture, couverture.

Յիւռկիլ. vn. saillir, être en saillie, s'avancer en dehors, forjeter.

Յիւզլուխ. a. à tête de bœuf; s. Bucéphale.

Յիւստրա. s. tauromachie.

Յիւսուի. s. zool. bouledogue.

Յիկ. s. jeune taureau, taurillon.

Յիւս. a. crotté.

Յիւսեիլ. va. crotter.

Յիւսիլ. vn. se crotter.

Յիւցիլ. V. **Յեկեցիլ.**

Յիսխ. s. bot. berle.

Յեյգած. a. décrépit, tombé en enfance, radoteur. [distraction.

Յեյգածութիւն. s. décrépitude;

Յեյդական. a. volatil.

Յեյդականութիւն. s. volatilité.

Յեյիլ. } va. disperser, dis-
Յեյիցեցիլ. } siper; volatiliser,
exhaler, évaporer.

Յեյիլ. vn. se dissiper, se disperser; se volatiliser, s'exhaler, s'évaporer; tomber en enfance, radoter.

Յեյրում. s. dispersion, dissipation; volatilisation, exhalation.

Յեժայ. vn. tressaillir de joie, d'allégresse, être pénétré, saisi ou transporté de joie, se réjouir; fig. financer, payer.

Յեժայի. } a. plein de joie,
Յեժայից. } joyeux.

Յեժացեցիլ. va. faire tressaillir de joie, transporter ou combler de joie, réjouir.

Յեժուսփիւն. s. transport de joie, grande joie, allégresse.

Յեժուսիլ. sf. fille de joie.

Յեժում. V. **Յեժութիւն**

Յեժուց. a. gai, joyeux. | petits.

Յեկեցիլ. vn. mettre bas; faire des

Յեկրած. V. **Յեյգած.**

Յեկրական. a. illusoire, fantastique. imaginaire, chimérique, extravagant.

Յեկրակոծ. a. agité de délire, plongé dans un effrayant délire; — *ըլլալ*, être tourmenté par le délire, par de folles illusions, se faire des illusions.

Յեկրածիս. } a. qui a une toquade.

Յեկրածիս. } s. toquade.

Յեկրածութիւն. } s. toquade.

Յեկրածկութիւն. } s. toquade.

Յեկրեալ. V. **Յեյգած.**

Յեկրեիլ. } va. donner le dé-
Յեկրեցեցիլ. } lire, des vertiges,
mettre hors de soi, rendre fou, saisir d'un transport, transporter; égarer, distraire; donner des illusions, faire courir après des chimères.

Յեկրեցուցիլ. s. vertigineux.

ւրիլ. vn. délirer, être dans délire, avoir le délire, le ver- e, tomber en délire, rêver, aguer, extravaguer, battre la npagne; être hors du soi, s'é- er, devenir fou, être agité de lents transports; se faire des isions.

ւրք. s. délire, rêverie, ver- e fantôme, vaine apparence, ion, illusion, chimère, ima- nation, fantaisie; — խոժոռաւ- ւրք՝ անտպիտք, spectacles hor- bles, hideux

քել. va. secouer.

քիլ. vn. se secouer.

քղաձեւ. a. qui a la forme in tuyau, d'un arrosoir.

քղայից. a. bronchial, bron- ique.

քղանայ. } vn. jaillir, sailir,
քղկանայ. } sortir.

քղասայ. s. méd. bronchite.

քոտի. a. vieux, déguenillé, ipé; s. guenille, haillon.chiffon.

քոտիկ. s. loque, guenille.

իցուղ. s. canal, tuyau, tube, onduit; arrosoir; aspersion; dis- ersion; anat. bronche; — սկան- ւ, V. Յուղ տկանքի.

իցում. s. commotion, secousse.

իցումայի. } a. plein de
իցումայից. } secousses.

դական. a. réflexible.

դականութիւն. s. réflexibilité.

դանայ. vn. se réfléter, réflé- hir, réverbérer; rejaillir, s'exhaler.

դաղիկ. a. à reflet, à réverbère.

դաղցնել. va. refléter, réfléchir; aire rejaillir. exhaler.

դաղում. V. Յուում.

դղցնող. } a. réfléchissant;
դղցուցիչ } s. réflecteur.

դում. s. réflexion, reflet, ré- verbération; rejaillissement, ex- halation, exhalaison.

Յոյք. spl. reflets.

Յոյ. } V. Յոյուց.
Յոյուց. }

Յոյց. s. action de montrer, in- dication; indice, marque, signe; étalage, parade; ostentation; dé- monstration, manifestation; dé- monstration; preuve, marque, té- moignage, acte; spectacle, risée, jouet; է — դնել. faire étalage, parade, étaler; է — u, է —, pour l'ostentation, pour la frime; — բարեկամութեան՝ մեծարանաց, démonstration d'amitié, de res- pect: բան մը ընել՝ գործ մը տեսնալ է — u մարդկան, faire qch. pour être vu des hommes; հաստատուն —, preuve solide; — տալ, montrer, démontrer; նաւային —, démonstration navale.

Յոյգարար. a. manifestant.

Յոհիկ. V. Յերիկ.

Յոհկոփիկ. V. Յերկոփիկ.

Յոհնի. s. bot. blé, froment; սև —, sarrasin. sarrazin.

Յոհնաբաւլ. a. qui distribue du blé.

Յոհնաբի. a. qui produit du blé, fromentier.

Յոհնազգիք. spl. bot. céréales.

Յոհնախոս. s. grain de blé, grain.

Յոհնահար. s. batteur en grange.

Յոհնահարութիւն. s. battage.

Յոհնառու. a. fromenteux, abondant en blés.

Յոհնազանտ. s. marchand de blés, grainetier.

Յոհնազանտութիւն. s. com- merce de blés, graineterie.

Յոհնաստակ. a. fromentacé.

Յորժամ. adv. jusqu'à ce que, jusqu'à l'époque; ցորժամ, jus- qu'à quand!

Յորչափ. V. Յորքան.

Յոր վայր. adv. jusqu'ou!

Յորքան. adv. tant que, jusqu'à

ce que; *ցո՛րքան*, jusqu'à quand! jusqu'à quel point!

Յուլ. s. zool. taureau; astr. le Taureau; - *ը կը բառաչէ*, le mugit; *բառաչ՛ պոչին* ou *պոռոչին ցու*, mugissement.

Յուղ ականջի. s. conduit auriculaire.

Յում. s. sanie, pus, humeur.

Յուց. s. secousse; - *սալ*, donner une secousse, secouer.

Յուպ. s. batôn, verge; - *հովուի*, houlette; - *կողի*, béquille; - *ի ձեռին* un batôn à la main; - *հերուժեան*, le batôn, le soutien de vieillesse.

Յուր. a. froid; fig. froid, insipide; vain, frivole; s. froid; - *մահահամբոյր*, une froidure mortelle; le froid de la mort; *սարսուացեալ դողալ ցրտէ* ou *ցրտէ դողալ*, trembler de froid, être transi de froid; - *սաստիկ*, froid vif, violent, excessif, un froid de loup; *սուկալի՛ խիստ՝ անտանելի՛ թափանձող* —, froid horrible, rude ou rigoureux, insupportable, perçant ou pénétrant; - *է*, il fait froid; - *էն պատուպարիւ*, se munir contre le froid; - *ի վարժուել*, s'habituer au froid;

- *սունել*, avoir ou prendre froid, se refroidir, être saisi de froid; *մէկուն* — *ընդունելու թիւն ընել*, battre froid à qn.

Յուց. s. V. **Յոյց**; air, chanson; - *բառնալ*, chanter une chanson.

Յուցողիկ. va. exposer.

Յուցողութիւն. s. exposition.

Յուցակ. a. qui montre, qui indique; s. indicateur, cadran, montre, indice; index, liste, catalogue, table; inventaire; répertoire; carte (de restaurant); aiguille, axe de cadran.

Յուցական. a. démonstratif, in-

dicatif; - *դերանուն*, pronom —; - *մաս*, V. **Յուցամաս**.

Յուցակաւորիկ. va. cataloguer, faire la liste.

Յուցակաւոր a. à cadran.

Յուցակութիւն. s. démonstration, preuve, raison.

Յուցահանդէս. s. exposition.

Յուցամաս. s. le doigt indicateur, l'index.

Յուցամուլ. a. qui a de l'ostentation, ostentateur.

Յուցամոլութեան. a d'ostentation.

Յուցամոլութիւն. s. ostentation.

Յուցանելի. a. démontrable.

Յուցատէր. a. qui aime l'ostentation ou les démonstrations, ostentateur.

Յուցասիրական. a. d'ostentation.

Յուցասիրութիւն. s. ostentation.

Յուցարան. s. pilori; - *ի վրայ դնել*, pilorier.

Յուցարար. V. **Յոյցարար**.

Յուցափեղկ. s. vitrine.

Յուցիչ. a. s. indicateur, indicatif, démonstratif.

Յուցնել. va. montrer, indiquer, désigner; faire voir, témoigner, exprimer, exposer, déclarer; démontrer. prouver.

Յուցում. s. action de montrer, de faire voir, indication; démonstration, preuve, argument.

Յոփ. a. dissolu, débauché, libertin.

Յոփակեաց. } a. débauché.

Յոփակեցող. }

Յոփանի. V. **Յոփութիւն**.

Յոփասիր. a. déréglé, dissolu, libertin, débauché.

Յոփացնել. va. débaucher, corrompre, pervertir.

Յոփոզի. V. **Յոփասիր.**

Յոփութիւն. s. dissolution, débauche, libertinage, licence, dérèglement, déportement.

Յոփիկ. s. bâtonnet.

Ալապ. s. muselière; mu-
Ալալ. s. galère. [serolle.
Է. s. groin, musle; bec,
 n (d'un navire).
 va. écorcher, égratigner,
 trir, effleurer, érafler, en-
 r, faire des incisions, déchi-
 arracher; scarifier.
 vn. s'écorcher, s'égratigner,
 acher.
Է. s. scarification.
Էր. } V. **Երր**.
 . va. V. **Երուի**; violer,
 sgresser, enfreindre, rompre,
 uire: diverger; — **զիւլս**, dis-
 r, gaspiller ses biens.
 . V. **Երուի**; divergent; dis-
 sif, diffusif. [ça et là.
 . adv. d'une manière éparse,
Էրի. va. disperser, dissiper,
 andre, disséminer, éparpiller;
 perser, détruire, mettre en
 oute; impr. distribuer; —
ւրը, distraire l'esprit.
Էրի. vn. se disperser, se
 siper; se distraire.
Էրի. s. celui qui disperse,
 sipateur; distributeur, porteur
 journaux; a. dispersif, diffusif.
Էր. } s. dispersion, dissipa-
ւր. } tion, éparpillement,
 fusion. [propos, fade, insipide.
Էրբան. a. qui tient de sots
Էրբանի. vn. tenir de sots
 opos, plaisanter à froid, dire
 s niaiserie.
Էրբանութիւն. s. sot propos,
 daise, niaiserie.
Էրբի. } V. **Երա** -
Էրբիութիւն. } hur, **Երա**-
արութիւն.
Էրբր. a. qui apporte le froid,
 rigorifique; s. frimaire.
Էրբուխ. a. qui coule froid, frais.
Էրզիւն. a. très froid.

Երակեղ. V. **Երահար**.
Երահար. a. refroidi, engourdi
 de froid; bruni; — **ընիլ**, re-
 froidir, engourdir de froid; brouir;
 — **ըլալ**, V. **Երահարիլ**.
Երահարիլ. vn. se refroidir,
 être saisi par le froid, être en-
 gourdi de froid.
Երահարութիւն. s. refroidis-
 sement; engelure; — **տնկոյ**,
 brouissure.
Երահուլ. vn. froidir, refroidir,
 se refroidir; se refroidir, avoir
 ou prendre froid, être saisi de
 froid; fig. se refroidir, s'attédir.
Երահունի. a. froid, glacial.
Երահարիլ. vn. se refroidir.
Երահարութիւն. s. refroidissement.
Երահարոյց. a. glacial, glacé.
Երահարուն. a. tremblant;
 qui fait trembler de froid.
Երահար. s. réfrigérant.
Երահուիլ. va. refroidir; fig.
 refroidir. [réfrigération.
Երահու. s. refroidissement,
Երահուից. a. frigorigène,
 frigorigène, réfrigérant.
Երահ. a. froid.
Երահամ. s. méd. engelure.
Երահութիւն. s. froid, froideur,
 froidure; refroidissement, fig.
 froid, froideur.
Երահու. a. déchiré, fripé.
Երահիլ. va. déchirer, mettre en
 pièces, friper.
Երահ. s. dispersion.
Երահարիլ. va. empaler, piloter.
Երահարութիւն. } s. empale-
Երահարում. } ment, pilo-
 tage. [**ալիսընիլ**, palissade].
Երահարոյց. s. palissade; — **ալ**
Երահիլ. vn. planter, hisser, dres-
 ser, hérissier, fixer, s'icher, en-
 foncer dans.
Երահութիւն. s. pousse, germination.
Երահիլ. vn. pousser, germer; se

planter, se hisser, se dresser, saillir, faire saillir; — մաղերու, se hérissier.
Յցում. s. l'action de se planter, de se dresser.
Յցումազարդ. } a. aigretté, em-
Յցումատուր. } panaché.
Յցունք. s. boucle de cheveux; aigrette.
Յփսի. s. serge; châle.
Յփահաց. s. alambic d'alcool.
Յփային. a. alcoolique. [re.
Յփայակ. s. alcoolomètre, alcoomètre.
Յփ. s. esprit de vin, alcool.
Յոյ. s. rosée; — քաղցրածաւալ, douce rosée; — քաղցրութեան, bénigne rosée.
Յօղբեր. a. qui porte de la rosée.
Յօղբուղիս. a. qui produit de la rosée. [chément.
Յօղազին. a. frais; adv. frai.
Յօղաճել. va. rafraîchir.
Յօղալի. }
Յօղալից. } a. plein de rosée.

Յօղախառն. a. mêlé de rosée.
Յօղածին. a. qui produit de la rosée; qui est produit par la rosée.
Յօղակերպ. a. semblable à la rosée.
Յօղահար. a. gâté par la rosée, frappé de rosée, bruiné.
Յօղանալ. vn. se rafraîchir.
Յօղապահոյն. a. orné de rosée.
Օօղարկել. va. mouiller de rosée, humecter, arroser.
Յօղացնել. va. rafraîchir.
Յօղատուր. a. couvert, mouillé de rosée; humide, frais.
Յօղել. va. faire tomber de la rosée, verser la rosée. couvrir ou mouiller de rosée; faire pleuvoir, faire tomber goutte à goutte, asperger, verser, arroser, humecter; — արտօւր, verser des larmes; vn. կցօղէ, il tombe de la rosée.
Յօղուել. va. rincer.
Յօղուց. s. bot. tige; V. **Յօղատուր.**
Յօղունատուր. a. à tige.

Ի

Ի (hioun = U.) s. trente quatrième lettre de l'alphabet, tantôt voyelle, tantôt consonne; sept mille, sept-millième.
Ի'. (en vers) abréviation de *ել*, *ու*, etc
Իիւր. V. **Հիւր.**

Իիւրակոց. V. **Հիւրակոց.**
Իիւծիլ. V. **Հիւծիլ.**
Իիւծում. V. **Հիւծում.**
Իիւս. V. **Հիւս.**
Իիւսակ. V. **Հիւսակ.**
Իիւսել. V. **Հիւսել,** etc.
Իիւսում. V. **Հիւսում.**

Փ

- Փ** (piour=P.) s, trente-cinquième lettre de l'alphabet et vingt-neuvième des consonnes; huit mille, huit-millième.
- Փագրոս.** s. ichth. pagre.
- Փողաւ.** } s. turban, bandeau,
Փողաւնք. } voile.
- Փաքաք.** s. paquet
- Փաքաքել.** } va. envelopper, em-
Փաքքել. } paqueter, entortiller.
- Փաքքոց.** s. turban.
- Փաքքոցաւոր.** a. s. qui porte un turban. [spathe.
- Փաքոյք.** s. emballage; bot.
- Փալփլունք.** V. Փալլունք.
- Փախ.** s. fuite, poursuite.
- Փախուկ.** a. timbré, toqué.
- Փախուտ.** s. fuite, évasion; échappatoire, réticence, faux-fuyant, subterfuge, tergiversation; — զօրաց, dérouté; — աւալ, prendre la fuite, plier bagage, déguerpir, tourner les talons.
- Փախուցիչ.** a. qui fait fuir.
- Փախչիլ.** vn. fuir, s'enfuir, prendre la fuite, échapper, s'échapper, se sauver, s'évader, éviter.
- Փախոսական.** s. fuyard, fugitif, transfuge, déserteur; a. fugitif, passager; — ծառայ, esclave fugitif; — փառք, gloire fugitive.
- Փախոսականութիւն.** s. fuite, évasion.
- Փախոսեալ.** s. fuyard, fugitif.
- Փախստութիւն.** V. Փախստականութիւն.
- Փախցնել.** va. faire fuir, mettre en fuite, faire tourner le dos; échapper; *Իրիքը* —, perdre la raison, devenir fou.
- Փակ.** s. fermeture, serrure; bâton; a. fermé.
- Փակագիծ.** s. parenthèse.
- Փակագիր.** s. monogramme; parafe.
- Փակակալ.** s. porte-clés, guichetier, portier; porte-clés, clavier; serrure.
- Փակաղակ.** s. serrure
- Փական.** } s. fermeture, cafe-
Փականք. } nas; clé.
- Փականագործ.** s. serrurier.
- Փականագործութիւն.** s. serrurerie.
- Փակարան.** s. cloître.
- Փակել.** va. fermer, clore; en-fermer, renfermer, enclorre, barrer; serrer, fermer à clé: *Կերս* —, renfermer, entourer; *Կերսը փակեալ*, ci-inclus.
- Փակեղ.** s. turban.
- Փակոց.** s. cadenas; enclos.
- Փակուիլ.** vn. se fermer, se clore; s'enfermer.
- Փակոււք.** s. fermeture: *Հանդէսի* —, fin; *Հաշուէ* —, solde.
- Փակչած.** a. collé, adhérent, attaché, appliqué.
- Փակչիլ.** vn. se coller, s'attacher, s'appliquer.
- Փակչոյղ.** a. collant, gluant.
- Փակցնել.** va. coller, attacher, appliquer.

Փաղ. s. ornith. et bot. phalaris.
 Փաղաղի. va. dévorer, consumer.
 Փաղաղիչ. s. a. dévorateur, dévorant. [vorant.]
 Փաղանգ. s. phalange, troupe.
 Փաղանգախա. s. méd. phalangeose. [lic.]
 Փաղանգամուտի. s. bot. basi.
 Փաղանուն. a. s. synonyme.
 Փաղառութիւն. s. syllabe.
 Փաղարիկ. V. Փաղ.
 Փաղարիկեայք. spl. bot. phalaridées.
 Փաղաբախան. a. caressant, flatteur; gram. diminutif; — առնել, petit nom de tendresse, terme de tendresse, diminutif; — բառ, terme caressant.
 Փաղաբանք. s. caresse, cajolerie, câlinerie; flatterie, adulation, patelinage, flagornerie.
 Փաղաբօել. va. appeler par de petits noms de tendresse, caresser, cajoler, dorloter, amadouer, câliner; flatter, aduler, courtiser, encenser, flagorner, pateliner.
 Փաղաբօիչ } V. Փաղաբուծ.
 Փաղաբօղ. }
 Փաղաբօութիւն. V. Փաղաբանք.
 Փաղաբուծ. a. s. caressant, cajoleur, câlin; flatteur, adulateur, flagorneur, patelin.
 Փաղիթ. s. zool. tarentule.
 Փաղոսն. s. zool. phalarope.
 Փաղփաղիլ. vn. briller, reluire.
 Փաղփեցնել. va. faire briller, faire reluire. [luire.]
 Փաղփիլ. vn. briller, luire, reluire.
 Փաղփուն. a. brillant, éclatant.
 Փամփօսանոց. s. cartouchière.
 Փամփօսիկ. s. vésicule.
 Փամփուռ. s. ballon; anat. vessie; — հրետի, gargousse. cartouche; — ձկան, vessie natatoire.
 Փայեթոն. s. phaéton.

Փայլ. s. brillant, éclat, lustre; a. brillant, luisant.
 Փայլածոյ. } s. astr. Mercure.
 Փայլածու. }
 Փայլածուն. a. brillant, luisant, reluisant.
 Փայլակ. s. éclair; — Ե պէտք սրալուր՝ արագաթռիչ, prompt, rapide comme l'éclair.
 Փայլակել. V. Փայլաակելի.
 Փայլակնարար. adv. comme un éclair.
 Փայլակնարարոք. a. brillant, ardent comme un éclair.
 Փայլակնակերայ. a. semblable à un éclair. [éclair.]
 Փայլակնահար. a. frappé d'un éclair.
 Փայլակնաձեւ. a. qui a la forme d'un éclair; adv. en forme d'éclair.
 Փայլակնանման. V. Փայլակնակերայ.
 Փայլակնանցոյլ. a. brillant, éclatant comme un éclair.
 Փայլակնանշիլ. a. qui a l'aspect d'un éclair, éclatant, étincelant.
 Փայլակնացոյս. a. qui lance des éclairs, éclatant, étincelant.
 Փայլակուտ. s. action de faire des éclairs; éclair, éclat, lumière.
 Փայլասակ. s. éclair, étincelle; éclair, lumière; foudre.
 Փայլասակել. va. lancer des éclairs, faire éclater ou briller.
 Փայլասակիլ. vn. faire des éclairs; éclairer, éclater, étinceler, briller; կփշլատակէ, il fait des éclairs, il éclaire. [կել.]
 Փայլասակեցնել. V. Փայլասակուտ. } s. action
 Փայլասակուտ. } de faire ou
 Փայլասակութիւն. } de lancer des éclairs, étincellement; éclair. [սակ.]
 Փայլասակունք. V. Փայլասակուտ.
 Փայլար. s. minér. mica.
 Փայլեցնել. va. faire briller,

rendre brillant, luisant, faire reluire, lustrer, brunir, polir; կօշիկները —, cirer les bottes.
Փայլիլ. vn. briller, luire, reluire, éclater, resplendir: *ուրախութիւնն աչքերուն մէջ կը փայլի*, la joie brille dans ses regards.
Փայլիւն. s. éclat, le brillant, le poli, le lustre, resplendissement, splendeur.
Փայլող. a. qui brille, brillant; V. **Փայլածալ**.
Փայլում. s. action de briller, resplendissement.
Փայլուն. a. brillant, luisant, reluisant, resplendissant, poli.
Փայծաղ. s. anat. rate.
Փայծաղնարոր. } s. méd. splé
Փայծաղնաւալ. } nite.
Փայծաղնացալ. a. qui a mal à la rate, splénétique; s. méd. splénalgie.
Փայծաղնօս. a. splénétique.
Փայռ. s. bois; arbre; — *կորել*, couper, abattre un bois; — *կենաց*, arbre de vie.
Փայտարձ a. chargé de bois.
Փայտաբեր. a. qui produit du bois; s. porteur de bois.
Փայտազործ. a. fait de bois.
Փայտազուրիւն. s. xylographie.
Փայտածուխ s. charbon de bois.
Փայտակալ. s. valet; chenet.
Փայտակերտ. a. construit en bois; s. construction en bois, échafaud.
Փայտակերտիկ. s. petite construction en bois, nid.
Փայտակիր. s. porteur de bois.
Փայտակոյս. s. amas de bois, bûcher.
Փայտակոտոր. s. bûcheron.
Փայտակոփ. s. charpentier. menuisier.
Փայտահաս. } s. bûcheron; hache.
Փայտահար. }

Փայտահասուրիւն. } s. abatage.
Փայտահարուրիւն. } (de bois).
Փայտամած. a. couvert de bois.
Փայտայարկ. a. dont le toit est en bois.
Փայտային. a. ligneux, xylique.
Փայտանալ. vn. devenir bois, se changer en bois; *սից* s'engourdir, roidir. [bois, boisé.
Փայտաօս. a. abondant en
Փայտաօւն. V. **Փայտակերտ**.
Փայտապատ. a. s. qui adore les bois. [tion des bois.
Փայտապատուրիւն. s. adoration.
Փայտապահաւ. s. marchand de bois [houe, hoyau.
Փայտաս. s. hache, cognée;
Փայտախաղ. a. qui ramasse de bois.
Փայտախար. s. minier. lignite.
Փայտքեր. V. **Փայտաբեր**.
Փայտեայ. } a. de bois, en bois,
Փայտեղէն. } ligneux.
Փայտիկ. s. petit bois.
Փայտօփիլ. s. entom. punaise.
Փայտօսն. s. pied de bois.
Փայտօտոր. s. ornith. pic, pique-bois.
Փայտայանք. spl. caresse, cajolerie, câlinerie, mignardise.
Փայտայել. vn. caresser, amadouer, cajoler, choyer.
Փանգփ V. **Փանգ**.
Փանգփիմաց. a. faible ou pauvre d'esprit, médiocre.
Փանգփուրիւն. s. faiblesse, petitesse, pauvreté.
Փանդիտ. s. pandore.
Փանդանահար. s. joueur de pandore.
Փանգփուտ. V. **Փանգփուտ**.
Փանգ, **Փանգփ**. a. faible, léger, petit, peu considérable, pauvre, misérable.
Փառաման կրել. vn. recevoir des reproches, avoir ou éprouver des ennuis.

Փայ. } s. cavité, creux, trou.
Փայար. }
Փայարի. vn. être calleux, endurci, s'endurcir; V. Քեռն.
Փայուղի. s. tunnel.
Փա. s. anat. chorion. [gique.
Փաարբուհակ. a. doxolo.
Փաարբուհակից. a. qui loue, qui est loué avec un autre.
Փաարբունի. vn. louer, glorifier, célébrer, honorer.
Փաարբունութիւն. } s. louange,
Փաարբունմ. } gloire, honneur, glorification, doxologie.
Փաարարդ. a. orné de gloire, glorieux, magnifique.
Փաարարդի. vn. orner de gloire, d'honneurs, orner avec magnificence.
Փաարարդութիւն. s. ornement glorieux, gloire, honneur, magnificence.
Փաարզուհ. spl. les nobles, les grands.
Փաարխնդիր. a. qui cherche la gloire, ambitieux.
Փաարկազմ. a. richement relié; — գիրք, livre —.
Փաարկից. s. compagnon de gloire, qui a la même gloire.
Փաարհեղ. a. glorieux, majestueux, magnifique.
Փաարհեղութիւն. s. majesté, magnificence
Փաարմոյ. a. passionné pour la gloire, ambitieux, vain.
Փաարմոյութիւն. s. passion pour la gloire, ambition, vanité.
Փաարպանծ. a. glorieux.
Փաարպսակ. a. couronne de gloire; auréole.
Փաարսէր. a. qui aime la gloire, amoureux de gloire, ambitieux, vain.
Փաարսիրի. va. aimer la gloire, être ambitieux, ambitionner.

Փաարսիրութիւն. s. amour de la gloire, ambition.
Փաարահց. } a. avide de
Փաարահցիկ. } gloire, ambitieux.
Փաարարի. va. louer, donner des louanges. } louange.
Փաարարութիւն. s. éloge,
Փաարցի. V. Փաարար.
Փաարար. a. glorieux, illustre.
Փաարարակից. a. qui est glorifié avec un autre.
Փաարարապէս. adv. d'une manière glorieuse, glorieusement.
Փաարարեայ. a. glorifié, glorieux.
Փաարարի. } va. glorifier,
Փաարարեցնի. } rendre glorieux, célébrer, illustrer, honorer, exalter. } rife.
Փաարարիչ. s. celui qui glorifie.
Փաարարութիւն. s. gloire, magnificence, pompe, splendeur.
Փաարարում. s. glorification.
Փաար. s. gloire; majesté, éclat, magnificence: *փառօք*, avec gloire, glorieusement; *առանց փառաց*, sans gloire; *փառք Տեառն* ou *Աստուծոյ*, gloire à Dieu! Dieu soit loué! grace à Dieu! *փառաւարեայ փառօք*, plein, couvert de gloire, de lauriers; — *է կնալ*, se dégrader, se déshonorer; *իր — ն աղօտացնիլ նսեմացնիլ*, ternir, obscurcir, éclipser sa gloire; *իր — ն աղարտել* souiller, flétrir sa gloire. flétrir ses lauriers; — *ստանալ*, acquérir de la gloire; *իր — ը յաւերժացնիլ*, éterniser sa gloire; *շքեղապանծ փառօք*, avec une magnificence extraordinaire; — *ով կնալ մեռնիլ*, succomber avec gloire; — *ը սիրել*, aimer la gloire; — *է համար մեռնիլ*, mourir pour la gloire; *ճշմարիտ անարատ* ou *ան-*

իււտ՝ անկեղծ՝ չանկապուտ՝
 Ը՝ մնտի՛ր յաւերժական —,
 « vraie, sans tache, solide,
 éclatante, vaine, immortelle.
 ԻՆԱՆԻ. } s. ornith. faisán;
 ԻԲՐԱՆ. } Հազ —, faisandeau;
 մնտակ —, faisane, faisande,
 ie faisane. [արնոյց.
 ԻՆՏԻԱՐՆՅԺ. V. Փասնեա-
 նեհահաւ. a. faisandé.
 ԻՆՏԻԱՆՈՒ. a. faisandé.
 Ի.Ն.ՆԱՍՆՈՅԿ. s. faisandier.
 ԻՆՆԻԻԿ. s. ornith. faisandeau.
 ԱՆՆՈՅԿ. } s. faisanderie.
 ԱԻԱՆՈՅԿ. }
 ա. s. raison, cause; raison-
 nement, preuve, argument.
 ԱՏԱՐԱՆ. s. avocat
 ԱՏԱՐԱՆԱԿԱՆ. s. bâtonnier.
 ԱՏԱՐԱՆԵԿ. va. raisonner,
 bliquer la cause, argumenter,
 eguer des raisons; faire l'avo-
 , plaider.
 ԱՏԱՐԱՆՈՂ. a. s. plaidant.
 ԱՏԱՐԱՆՈՒՔԻՆ. s. explica-
 n des raisonnements; profession
 vocat, barreau.
 ԱՏԱՐԱՆՈՒԻ. sf. avocate.
 ԱՏԱՄԷՐ. a. s. chicaneur.
 ԱՏԻԿ. va. plaider, argumenter.
 ԱՏՈՐԿ. s. argument, preuve.
 ԱՄՆՈՒ. a. bavard, délateur,
 porteur, médisant.
 ԱՄՅԵԿ. vn. bavarder, rappor-
 ; médire. [bergerie.
 ԱՄԽ. s. bercail, étable,
 ԱՄԽԱԿԱՆ. s. supérieur,
 chimandrite. [bercail, étable.
 ԱՄԽԵԿ. va. mettre dans le
 առա. a. dissipé, détaché,
 arté, éloigné.
 ԱՄՅԵԿ. va. dissiper, disper-
 r, chasser, faire disparaître,
 truire, écarter, éloigner, ôter,
 ԱՄՅԵԿՆԵԿ. V. Փարսեկ.
 ԱՄՅԻԿ. vn. se dissiper, dis-

paraître, se détruire; հոգեղ —,
 éloigner, charmer les soucis;
 ԿԱԼԵՐԱ ԿԱՐԱՄԵԿԱՆ, je ne
 souffre plus.
 ՓԱՐԱՄԻԿ. a. qui dissipe, qui
 fait disparaître.
 ՓԱՐԱՄՈՒՄ. s. action de dissi-
 per, de faire disparaître.
 ՓԱՐՈՒԱԿԵԿ. va. consoler, don-
 ner une consolation.
 ՓԱՐՈՒԱՔԵԿ. V. Փրեկեկեկ.
 ՓԱՐՈՒՆՈՒՄ s. libertinage.
 ՓԱՐԿԱՍ. interj. allons donc!
 ՓԱՐԵԿ. va. embrasser, entourer,
 renfermer, contenir; V. Փարի.
 ՓԱՐԵԿԻ. a. touchant, attendris-
 sant, suppliant; aimable, doux.
 ՓԱՐՔՈՒՄ. a. riche, opulent; —
 մեծուքիւն, grande fortune.
 ՓԱՐՔՈՒՄԱՆՈՒՄ. vn. s'enrichir,
 devenir riche. [rendre riche.
 ՓԱՐՔՈՒՄՈՅԵԿ. va. enrichir,
 ՓԱՐՔՈՒՄՈՒՔԻՆ. s. richesse,
 opulence.
 ՓԱՐՔԱՐ. conj. au moins.
 ՓԱՐԻԿԱՐԵԿԱԿ. a. qui habite Paris.
 ՓԱՐԻԿԱՆ. a. parisien.
 ՓԱՐԻԿՈՒԻԻ. sf. Parisienne.
 ՓԱՐԻԿԳԻ. s. Parisien.
 ՓԱՐԻԿ. vn. embrasser, accoler,
 enlacer dans ses bras; իրարու
 - , s'embrasser, se serrer; ծուն-
 կեղը —, embrasser les genoux.
 ՓԱՐԻՍԱՔԱՐ. adv. comme un
 pharisien. [hypocrite.
 ՓԱՐԻՍԱԿԱՆ. a. pharisaïque,
 ՓԱՐԻՍԱԿԱՆՈՒՔԻՆ. s. pha-
 risaïsme. [pharisien, hypocrite.
 ՓԱՐԻՍԵԿԻ. s. pharisien; fig.
 ՓԱՐԻՍԵԿԻՈՒՔԻՆ. s. pharisa-
 isme, hypocrisie.
 ՓԱՐՈՍ. s. phare
 ՓԱՐՈՒՄ. s. étreinte.
 ՓԱՐԿ. s. pot à eau.
 ՓԱՐՈՒԽ. V. տրասախ.
 ՓԱՐՏ. s. impair.

Փարփառ. a. aux yeux brillants, au regard viv.

Փարփար. s. ornith. foulque.

Փափազ ou **Փափաք**, **Փափազանց** ou **Փափազանիք**. s. désir, envie, souhait; — *ուհիհալ*, V.

Փափազիլ. [haitable

Փափազելի. a. désirable, sou-

Փափազեցնել. va. rendre désireux, donner le désir, de d'envie.

Փափազիլ. vn. désirer, envier. souhaiter; *քեզ տեսնել կը փափազե*, il tient à te voir, il désire te voir.

Փափաք.

Փափաքելի. } V. **Փափազ.** etc.

Փափաքիլ. }

Փափաթող. a. désireux.

Փափկազյն. a. plus délicat.

Փափկախօս. a. qui parle délicatement, qui a un langage délicat.

Փափկակազմ. a. d'une constitution délicate, délicat

Փափկական. a. délicat.

Փափկակեաց a. qui vit délicatement, délicat, douillet; — *լինել*, V. **Փափկամայ.**

Փափկակեցութիւն. s. vie molle ou délicate, délicatesse.

Փափկակեր. a. qui suit un régime trop délicat, friand.

Փափկակերութիւն. s. régime trop délicat, friandise. [délicate.

Փափկածայն. a. qui a une voix

Փափկանաօսկ. a. qui a un goût délicat, gourmet.

Փափկամորթ. a. qui a la peau tendre, délicate; zool. mollusque.

Փափկամօրքիւն. s. délicatesse.

Փափկամայ. vn. faire le délicat, le douillet, la douillette, se livrer à la mollesse, aux délices. se dodiner, devenir tendre, délicat.

Փափկունկա. s. délicat.

Փափկանկատութիւն. } s. déli-

Փափկանկատում. } catesse.

Փափկատէր. a. qui aime la délicatesse, les délices, douillet, voluptueux.

Փափկասիրութիւն. s. amour de la délicatesse, des délices, de la volupté. [sensible.

Փափկասիր. a. au cœur tendre,

Փափկասնունդ. } a. délicate-

Փափկասուն. } ment nourri, douillet; — *մանուկ*, enfant élevé dans du coton; — *կեանք*, mollesse.

Փափկալիցնկ. a. qui a la prononciation délicate. [tendre.

Փափկացնել. va. rendre délicat,

Փափկացուցիչ. a. qui rend délicat.

Փափկերտի. a. docile au frein: — *ձի*, cheval docile ou léger à la main.

Փափկիկ. } a. très délicat,

Փափկին. } douillet.

Փափկութիւն. s. délicatesse, mollesse, délices, voluptés; — *կերակոց*, délicatesses, mets recherchés, bonne chère; — *ախորժակի խղճի իմաստից*, délicatesse de goût, de conscience, de pensées; *պարտէզ* — *թեան*, jardin de délices.

Փափուկ. a. délicat, douillet, tendre; délicat, délicieux, exquis; délicat, gracieux; saint, sacré; — *խղճ*, conscience délicate; — *ախորժակ*, goût délicat.

Փետրուարիս. s. février.

Փեցանայ. } s. bot. rue; *վարթ*

Փեցեհայ. } —, harmale.

Փեցեհայիք. spl. bot. rutacées.

Փերակ. s. ruche d'abeilles.

Փերակացոց. } s. rucher.

Փերակալ. }

Փիկոն. s. bot. hêtre.

Փիկուղ. s. féculé.

Փեղկ. s. rideau de tente. tente, toile; lé; — *լերանց* le flanc des montagnes; — *պատուհանաց*, volet.

դոյր. s. chapeau.
 դուրազործ. s. chapelier.
 դուրազործուրիւն. s. cha-
 llerie. [զործ.
 դուրաբար. V. Փնդուրա-
 նեկ. } s. — խնցեմորթի,
 նուկ. } écaille, écale; — պը-
 ուղի, pelure, peau; — հաւ-
 թի՝ ընկուղի կաղինի, coque,
 quille; — ընդեղինաց, cosse,
 usse; — ծառոց, écorce; ըն-
 ուղի — ը հանել, écaler des noix.
 նեկեկ. } va. épilucher, peler,
 նուկեկ. } écaler, écorcer. écaill-
 er.
 քնաթթու. s. chim. acide phé-
 նեական. a. chim. phénique;
 — թթուակ՝ թթու, acide —
 նեկայ. } s. bot. anémone.
 նուկայ. }
 նուկեկ. s. fente, déchirure, crevasse.
 նուկեկ. va. déchirer, fendre,
 arracher, ouvrir, enfoncer, briser.
 նուկուած. V. Փնակ.
 նուկուած. s. ouverture, fente.
 նույ. s. époux, fiancé, marié;
 քոնդր, beau-fils
 նույաձու. a. s. qui conduit
 les jeunes époux.
 նույական. a. qui a rapport
 au jeune marié.
 նույանայ. vn. épouser la
 fille (ե զն., être ou devenir son
 gendre, son beau-fils. [de noc.
 նույանուէր. spl. cadeaux
 նույացնել. va. marier, don-
 ner sa fille en mariage à զն.,
 lui donner la main de sa fille.
 նույացու. V. Փսացու.
 նույուրիւն. s. mariage.
 նուցու. s. le fiancé; le futur
 gendre.
 նուուէր. s. garçon d'honneur.
 Փսոցկէր. V. Փսուուէր.
 Փե. s. action de plumer, d'épiler
 Փեայ. va. arracher poil à poil,

épiler; փետուրները —. plumer,
 déplumer; մազերը մորուքը —,
 arracher les cheveux, la barbe;
 fig. մէղը —, plumer զն., en
 tirer de l'argent.
 Փեիւն. V. Փե.
 Փետուր. s. plume; նուրբ մանր
 —ք, duvet, menue plume.
 Փեակ. V. Փեակ.
 Փետրազուց. s. volant.
 Փետրազարդ. a. orné de plumes.
 Փետրաքափ րլլալ. perdre son
 plumage, muer.
 Փետրալի. } s. rempli de plumes.
 Փետրալից. }
 Փետրամորու. a. dont la barbe
 est de plumes (le coq).
 Փետրալանա. s. plumassier.
 Փետրալանաւորիւն. s. plu-
 masserie. [masseau.
 Փետրալի. s. plumeau; plu-
 Փետրուոր. ճ à plume; — գլ-
 խարկ, chapeau — .
 Փետրափոխ րլլալ. muer (en
 parlant des oiseaux).
 Փետրափոխուրիւն. s. mue.
 Փերիկ. s. duvet, menue ou
 petite plume.
 Փերուար. } s. février.
 Փերկար. }
 Փերքեւան. s. bot. pourpier.
 Փերքակ. s. mercier.
 Փերքակուրիւն. s. mercerie.
 Փերքեքի. } vn. se parer avec
 Փերքեքի. } affectation, avec
 recherche, être très pimpant, se
 nipper, s'attifer, faire parade;
 se panader, marcher fièrement.
 Փերք. s. pièce, morceau; bot.
 sépale; — կերպասի, une pièce
 d'étoffe. [ou en morceaux
 Փերքի. va. mettre en pièces
 Փերքեւան. s. bot. pourpier.
 Փեցի. s. manchot.
 Փրքազարդ. a. épanoui.
 Փրքեցնել. va. faire épanouir,

faire éclore, fleurir. pousser.
Փրքիլ. vn. s'épanouir, éclore, naître, pousser, germer.
Փրքինազարդ. a. épanoui, en pleine floraison, fleuri, éclos.
Փրքում. } s. épanouissement, flo-
Փրքք. } raison, éclosion, pousse.
Փրիստփայ. s. philosophe.
Փրիստփայական. a. philoso-
 phique. [տիբլ.
Փրիստփայել. V. Իմաստ-
Փրիստփայութիւն. s. philoso-
 phie. [phiquement.
Փրիստփայօրէն. adv. philoso-
Փրիստփայեա. s. chef des
 philosophes.
Փրիստփոս. V. **Փրիստփայ**.
Փրլոն. s. cagoule.
Փրծ. a. tache, souillé.
Փրդ. s, zool. éléphant.
Փրնի. s. bot. sapin épicéa.
Փրն. s. excrément.
Փրսիկ. s. zool. chatte, petit
 chat, chaton. [pomme de pin.
Փրսակ. s. bot. pigne, la
Փրսդ. s. écaille de poisson.
Փրսղակէ. s. prison.
Փրսնիկ. s. phénix. [sicien.
Փրսկեան. a. physique; s. phy-
Փրած. a. ruiné, en ruine.
Փրասակ. s. ruine, éboulis.
Փրիլ. vn. crouler, s'écrouler,
 s'ébouler, s'affaisser, tomber en
 ruine.
Փրու. s. flore.
Փրոբն. V. **Ֆիորբն**.
Փրոզում. } s. croulement, ruine.
Փրում. }
Փրլի. V. **Փրիլ**
Փրցնել. va. faire crouler, dé-
 molir, détruire, abattre.
Փրիլիլ. vn. tomber en ruine.
Փխար. s. minér. tuf.
Փխական. a. friable.
Փխականութիւն. s. friabilité.
Փխան. s. morceau, parcelle.

Փխաքար. s. minér. tuffeau.
Փխրել. va. boyer, concasser,
 écraser, briser.
Փխրիլ. vn. être broyé, être
 concassé, être brisé
Փխրոն. } a. friable.
Փխրուն. }
Փծանք. s. tache, impureté, souillure.
Փծել. va. tacher, souiller, maculer.
Փծութիւն. V. **Փծանք**.
Փծուց. a. souillé, impur; mauvais.
Փղական. a. éléphantin.
Փղակոյս բազմութիւն. s. troupe
 ou multitude d'éléphants.
Փղապան. s. cornac.
Փղապեա. s. chef des cornacs.
Փղաքար. s. chimère.
Փղծկալի a. touchant, atten-
 drissant.
Փղծկել. } vn. avoir envie de
Փղծկիլ. } pleurer, avoir le cœur
 gros, être très ému, être touché,
 s'attendrir, suffoquer; *արտա-*
սուզէն փղծկեցաւ, les larmes
 lui vinrent aux yeux.
Փղծկեցուցիչ. a. qui fait pleu-
 rer, émouvant.
Փղծկում. s. envie de pleurer,
Փղծուկ. suffocation
Փղումս. V. **Խանդաս**.
Փղսկր. s. ivoire.
Փղսկրայ. } a. en ivoire, d'i
Փղսկրեայ. } voire; s. ivoire.
Փղսկրէ. }
Փղորդի. s. petit éléphant.
Փղփփանալ. V. **Պղպտանալ**.
Փնախօս. V. **Ընդունայնաբան**.
Փնանալ. vn. se gâter, s'abîmer.
Փնացնել. vn. gâter, abîmer.
Փնքի. a. sale.
Փնչել. vn. éternuer; V. **Մոնչել**.
Փնչակալ. }
Փնչանօք. } s. bouquetier.
Փնչաման. }
Փնչիկ. s. petit bouquet.
Փնտել. va. chercher, rechercher.

առող. s. chercheur.
առուած. a. recherché.
առասոյ. spl. recherches.
աբեր. a. qui produit des é-
 nes, épineux.
ալի. } a. plein ou hérissé
ալից. } d'épines, épineux.
ախիլ. adv. en arrachant les
 ines.
ախնճորեհի. } s. bot. stra-
ախնճորի. } monium.
ախնճոր. s. bot. pomme
 ineuse.
աւորք. a. zool. échinoderme.
աւալ. vn. hérissier d'épines.
աւերիք. a. d'épines; - *պատկ*,
 le couronne d'épines.
ապաւալ. a. couronné d'épines;
 couronne d'épines.
աս. s. bot. chalef (le fruit).
ասեհի. } s. bot. chalef (l'arbre).
ասի. }
եւայ } a. d'épines.
եղէց. }
օիլ. s. petite épine.
օիս. s. obole.
օս. } a. épineux.
օսե. }
օտիք. s. miette; *փշուք փշուք*
նել, émietter, mettre en pièces
 u en morceaux.
օտիպան. V. **Փուօտիպան.**
օտսիք. spl. miettes.
օրել. va. broyer, concasser,
 craser, égruger, triturer, pul-
 vériser; émietter.
օրելի. a. triturable. [sation.
օրում. s. trituration, pulvéri-
օրք. s. pli, plissure, froncis; ride.
օրքի. va. plisser, froncer; rider.
օրքի. vn se plisser, se fron-
 cer; se rider, se ratatiner.
օրքիլ. s. petit pli.
օրքք. } a. astringent.
օրքքաւաւ. } acerbe, d'une
 saveur âcre.

Փոքորիլ. s. tempête, ouragan,
 orage, tourbillon; *շրջանապտույտ*
 —, cyclone; *ծովի* —, typhon:—
եղաւ, un orage éclata; — *հանել*,
 soulever une tempête.
Փոքորկայի. } a. plein d'o-
Փոքորկայից. } rage, orageux .
Փոքորկայոյց. a. orageux, hou-
 leux. [tueux.
Փոքորկեալ. a. orageux, impé-
Փոքորկիլ. vn. tourbillonner,
 s'éla- cer impétueusement, comme
 un ouragan.
Փոքուած. } s. plissement, pli,
Փոքուքիւց. } plissure.
Փոխ. s. prêt, emprunt; épons, an-
 tiphoue; — *առ* — ou *նի* —,
 tour à tour, réciproquement; —
առնել, emprunter; — *աւալ*, prêt-
 ter; — *տեսուչ*, sous-directeur;
 — *դիւանադպիր*, vice-chancelier.
Փոխաբերաբար adv. métapho-
 riquement, au figuré.
Փոխաբերական. a. métapho-
 rique, figuré; — *իմաստ*, sens
 métaphorique. [transférer.
Փոխաբերել. va. transporter;
Փոխաբերուքիւց. s. transport;
 translation; métaphore. [calquer.
Փոխագրել. va. transcrire, copier,
Փոխագրուքիւց. s. transcription.
Փոխադարձ. s. réciprocité, ré-
 tour, récompense; a. réciproque,
 mutuel, respectif, alternatif; —
անկիւնք, angles alternes; —
պցելուքիւն, contre-visite; —
բայ, verbe réciproque.
Փոխադարձաբար. } adv. réci-
Փոխադարձապէս. } proque-
 ment, mutuellement, alternati-
 vement; vice versa.
Փոխադարձել. va récompenser.
Փոխադարձուքիւց. s. récipro-
 cité; compensation.
Փոխադարձօրէն. V. **Փոխա-**
դարձաբար.

Փոխադրական. a. contagieux.
 Փոխադրամու. s. navire de transport. [nagé, transporté.
 Փոխադրիսու. a. reporté; démé-
 Փոխադրել. va. transposer, transférer, transporter, déplacer; déménager; reporter, faire un report.
 Փոխադրելի. a. transmissible, transportable: à reporter.
 Փոխադրութիւն. s. transport, report, transmission transposition, translation; déménagement; gram. métathèse.
 Փոխադրուիլ. vn. se transporter, se déplacer, déménager.
 Փոխակարգութիւն. s. alternance.
 Փոխակերպել. va. transformer, métamorphoser, changer.
 Փոխակերպութիւն. } s. trans-
 Փոխակերպում. } forma-
 tion, métamorphose. [պել.
 Փոխակերպել. V. Փոխակեր-
 Փոխակ. prep. au lieu, à la place de; V. Փոխանորդ. [գիր.
 Փոխանագիր. V. Փոխանակա-
 Փոխանակ. prep. à la place de, au lieu de, pour, en échange de, pour prix de, en revanche.
 Փոխանակ. s. remplaçant, suppléant; vicaire; successeur; échange, troc, compensation; — արքայի, vice-roi; — բռնչի, proconsul, vice-consul; փոխա-
 նակաւ, adv. tour à tour, alternativement, réciproquement, mutuellement.
 Փոխանակարանել. vn. riposter, répondre, contredire.
 Փոխանակագիր. s. lettre de change, billet; traite; — ք փո-
 խանցել, endosser un billet, une lettre de change.
 Փոխանակաւ. V. Փոխանակ.
 Փոխանակել. va. échanger,

donner en échange, troquer, faire un échange; remplacer, substituer; succéder; permuter, alterner; compenser, contre-balancer.
 Փոխանակելի. a. échangeable.
 Փոխանակիչ. s. échangiste;
 Փոխանակող. ազատ —, libre-échangiste.
 Փոխանակութիւն. s. change, échange, troc, contre échange; remplacement, substitution; suc-
 cession, permutation; vicissitude; — բռնչի, vice-consulat, pro-
 consulat; քաղաքադարձեալ —, é-
 change de vues; ազատ —, libre-
 échange.
 Փոխանդամ. s. remplaçant.
 Փոխանկրիւն. s. allogone.
 Փոխանորդ. s. remplaçant, sup-
 pléant, représentant; vicaire;
 successeur; compensation, équiva-
 lent; — պատրիարքի, le grand
 vicaire du patriarche.
 Փոխանորդաբար. adv. par in-
 térim.
 Փոխանորդագիր. s. procura-
 tion, acte de procuration.
 Փոխանորդարան. s. résidence
 de vicaire, vicariat.
 Փոխանորդել. va. remplacer,
 succéder, prendre la place.
 Փոխանորդող. s. client (en
 justice).
 Փոխանորդութիւն. s. rempla-
 cement, succession; permutation,
 échange; vicariat, vicaire; com-
 pensation.
 Փոխանուն. } s. méto-
 Փոխանունութիւն. } nymie.
 Փոխանց. s. transit.
 Փոխանցական. a. mobile, am-
 bulant; gram. transitif; méd.
 contagieux.
 Փոխանցականութիւն. trans-
 missibilité. [faire passer.
 Փոխանցել. va. transmettre,

անցելի . a. de transit, smissible; — վաճառք, mardises —.

անցիլ . vn. se convertir, iger, se transformer.

անցիկ . a. méd. contagieux.

անցիչ . } s. endosseur.

անցուքիւն . } s. transmis-

անցում . } sion; transi-

; endossement.

ապարս . s. débiteur.

առնել . a. emprunté.

առնիկ . a. emprunté

առնու . s. emprunteur.

առուքիւն . s. emprunt

առաց . s. diseur d'antennes.

առաւ . } s. ana-

առաւաւքիւն . } gramme.

առու . s. prêteur.

առուսքիւն . s. prêt.

առելի . va. restituer, rétri-

r, récompenser; changer

առուսքիւն . s. restitution,

ibution, récompense.

առէն . s. récompense, com-

sation, rémunération, rétri-

on; retour, revanche; վաստի

, dédommagement, indemni-

réparation; վաստի — ը հա-

ցանել, dédommager, indem-

er.

առէն . prép. en échange

à leur tour, au lieu de, pour.

առձէֆ . s. contre-valeur.

առիցելի . va. compenser,

ompenser, rendre, rendre le

œil, la pareille, dédommager,

arar.

առիցուքիւն . s. compen-

ion.

առիցելի . va. convertir, changer.

խարկուքիւն . } s. change-

խարկում . } ment; trans-

mation.

խարայ . s. vice-roi, vizir.

Փոխարայուքիւն . s. vice-ro-
yauté, vizirat.

Փոխգիր . V. Փոխանակագիր.

Փոխել . va. changer, convertir,

transformer, modifier; déplacer,

transférer, transporter; traduire;

պատիժը — commuer; մանու-

կեն լաթերը —, changer l'enfant;

— է հայ լեզու՝ հայերէնի, tra-

duire ou faire passer en langue

arménienne.

Փոխիլ . V. Փոխուիլ.

Փոխիցի . s. polenta.

Փոխ-հիւպատոս . s. vice-consul.

Փոխ-նախագահ . s. vice pré-

sident.

Փոխնորդ . s. rechange, habit

de rechange; agent secret, police

civile.

Փոխորդ . } s, intérêt, produit de

Փոխորդի . } l'argent prêté.

Փոխուիլ . vn. se changer, chan-

ger, subir un changement, être

changé, modifié; se transporter,

s'en aller, quitter; — յաշխարհէ,

— յաստեաց . aller dans l'autre

monde, cesser de vivre, décéder,

trépasser, mourir; կատաղութեան

. tourner en fureur

Փոխում . s. changement; — յաշ-

խարհէ, décès, trépas, mort; — Ե

կուսի, l'assomption. [tenant.

Փոխ-տեղակալ . s. sous-lieu-

Փոխ-տեսուչ . s. sous directeur.

Փոկ . s. courroie, sangle, attache;

cravache; phoque, cravache; ich-

tyol. veau marin.

Փոկտեսուցիւն . } s. métier

Փոկածուսքիւն . } de cordon-

nier, de bourrelier.

Փոկեայ . a. de courroie, de cuir.

Փոկոն . V. Քոկոն.

Փող . s. anat. gorge, gueule; cou,

col; — սրուակի, goulot.

Փող . s. trompette, trompe, cor-

net; tube, tuyau; canal; aspre,

- sou, monnaie; chalumeau, tuyau de roseau, roseau; *հովուի փող*, plantain d'eau; — *զարնել՝ հարկանել՝ հնչեցնել*, sonner de la trompette, donner du cor, corner; — *չունիմ*, je n'ai pas d'argent
- Փողախեցի**. s. zool. trompe.
- Փողակ**. s. anat. trachée.
- Փողական**. a. de trompette.
- Փողակապ**. s. cravate.
- Փողակարաց**. V. **Փողահար**.
- Փողակացաւ**. s. méd. bronchite.
- Փողահար**. s. trompette, corneur.
- Փողահարութիւն**: s. action ou art de sonner de la trompette
- Փողաձև** a. en forme de trompette, solénoïde.
- Փողանօան գարնել՝ տղ**. sonner de la trompette. donner un signe avec la trompette.
- Փողապան**. s. gorgerin.
- Փողապառ**. s. cache-nez.
- Փողապայ**. s. méd. bronchite.
- Փողար**. V. **Փողահար**.
- Փողարական արուեստ**. a. art de sonner de la trompette.
- Փողացաւ**. s. méd. angine; *կերծամաշկային* —, croup.
- Փողել**. vn. va. sonner de la trompette, annoncer par le son de la trompette, corner; faire avancer au son de la trompette.
- Փողեակ**. s. anat. veine jugulaire.
- Փողեանոց**. s. monnaie, hôtel de la monnaie.
- Փողկապ**. V. **Փողակապ**.
- Փողնոց**. s. gorgerin, collier.
- Փողո**. s. ichth. morue.
- Փողոցուկ**. s. filet (pour les cheveux).
- Փողոսիլ**. va. égorger, décoller, tuer; *երար* —, s'entr'égorger.
- Փողոսիչ**. s. égorgeur.
- Փողոտմ**. s. action d'égorger, égorgement.
- Փողոց**. s. rue; — *ին մէջ*, dans la rue, en pleine rue.
- Փողոցամէջ**. s. le milieu d'une rue.
- Փողոցային**. a. de rue.
- Փողպառ**. V. **Փողապառ**.
- Փողփողեայ**. a. tissé, garni de franges, d'effilé.
- Փողփողիլ**. vn. briller, reluire, étinceler, resplendir, flamboyer, scintiller, chatoyer.
- Փողփողում**. a. brillant.
- Փոհեկ**. V. **Փեհեկ**.
- Փոհսկել**. V. **Փեհսկել**.
- Փոյթ**. s. diligence. empressement, promptitude, hâte; soin, sollicitude, attention, application; a. diligent, empressé, prompt, expéditif, attentif; — *ընել ունել*, — *յանձին ունել*, avoir de l'empressement, du zèle, avoir soin, le soin de, s'appliquer ou s'intéresser à, s'occuper de, songer à, prendre à cœur, à tâche, se donner la peine de, se soucier, veiller à, tâcher, s'efforcer de; — *ընդ* —, *ընդ* —, — ou *փութով*, adv. diligemment, en hâte, promptement, à la hâte, bientôt; *ինչ — է*: qu'importe? *ինչ — է քեզ*, que t'importe? que vous importe? qu'est-ce que cela vous fait? — *ս չէ*, je ne me soucie pas, je ne m'en inquiète pas, cela n'est égal, ça m'est égal, je ne m'en occupe pas; *ինչ — ս է*. que m'importe? qu'est ce que cela me fait? ah bah? *մեր — ը չէ*. que nous importe? — *չէ*, n'importe, cela n'y fait rien; *փութով պընդութեամբ*, avec empressement, avec grand soin, sérieusement, avec ardeur; — *պնդութեան*, empressement, intérêt, soin; — *մը իսկ չէր ընէր*. il n'en tenait aucun compte; *իրենց բոլոր — ը*,

tous leurs soins, tous leurs efforts, toute leur étude.
Փոյրարար. } a. diligent, prompt.
Փոյրեանդ. } actif, vif.
Փոյրեւանդութիւն. s. diligence, empressement.
Փոնկ. s. punch.
Փոսահող. a. dont le sol est poudreux comme de la poussière.
Փոսայ. s. bohémien, tzigane.
Փոսիից. a. couvert de poussière, poudreux. [sière.
Փոսիպա. a. couvert de poussière.
Փոսեհասի. a. qui ressemble à la poussière, menu, très léger.
Փոսի. s. poussière; poudre; — *յարուցանել՝ հանել*, faire soulever de la poussière; — *էն մէջ Թաւալիլ*, se rouler dans la poussière; — *դարըընել* ou *դառնալ*, réduire (u se réduire en) poussière.
Փոսիանալ. vn se réduire en poussière, se pulvériser.
Փոսիագած. } a. réduit en poussière.
Փոսիացեալ. } sière, pulvérisé.
Փոսիացնել. va. réduire en poussière, pulvériser.
Փոսիացում. s. action de se réduire en poussière, pulvérisation.
Փոսոս. a. poudreux, saupoudré; poussiéreux. [sière; poudrer.
Փոսոսել. va. couvrir de poussière.
Փոսոսիլ. vn. se couvrir de poussière, être rempli de poussière.
Փոսո. s. anat. scrotum, bourse.
Փոսոսնի. } s. celui qui a
Փոսոսնիւոր. } une hernie, des bourses.
Փոս. s. fosse, fossé. [nir creux.
Փոսանալ. vn. se creuser, deve
Փոսացնել. } va. creuser un fossé,
Փոսել. } creuser, fossoyer.
Փոսիկ. s. fossette.
Փոսուռայ. s. zool. ver luisant.
Փոսփաօ. s. chim. phosphate.
Փոսփոր. s. chim. phosphore.

Փոսփորակաճ. a. phosphorique.
Փոսփորակաճութիւն. s. phosphorescence.
Փոսփորայիճ. a. phosphoreux.
Փոսփորափայլ. a. phosphorescent.
Փոր. s. anat. ventre, ranse; ventre, creux; côté; a. creux, vide; — *նաւի* carène de vaisseau; — *ին վրայ կ'նալ*, tomber à plat ventre; — *ը ցաւիլ*, avoir mal au ventre, avoir la colique; — *ցաւընել*, donner mal au ventre; — *ը զեւլ*, avoir le dévoiement, la colique; — *զեւլ*, donner la diarrhée.
Փոր. s. zool. cygne; scorpion de mer.
Փորագիր. a. gravé.
Փորագրել. va. graver.
Փորագրիչ. } s. graveur.
Փորագրող. }
Փորագրուած. a. gravé.
Փորագրութիւն. } s. gravure.
Փորագրչութիւն. }
Փորած. V. **Փորուած.**
Փորածոյ. V. **Փորուածոյ.**
Փորուցիւտ. a. d'un seul tissu, tout d'une pièce, sans couture.
Փորագաւ. s. méd. mal au ventre, colique; V. **Փոր.**
Փորել. va. creuser, fouiller, caver; saper, miner; graver, entailler.
Փորլումութիւն. } V. **Մոզայ-**
Փորհարութիւն. } **նածութիւն.**
Փորձ. s. essai, épreuve, tentative; essai, spécimen; expérience, preuve; effort, entreprise, expédient; épreuve, adversité, malheur; tentation; épreuve d'imprimerie; a. expérimenté, éprouvé, expert; — *փորձել*, — *ընել*, faire un essai, une expérience, une tentative, l'essai ou l'expérience de, essayer, tenter, éprouver; *խիստ* —, une rude épreuve; — *ով ուսեալ*, instruit par l'expérience; *ընազիտական՝* *ընալուծական* — *ընել*, faire

une expérience de physique, de chimie; *բազմամեայ* —, expérience des longues années.

Փորձագէտ. s. expert, praticien.

Փորձական. a. expérimental; empirique; éprouvé. [quement.

Փորձականագէտ. adv. empiri-

Փորձականութիւն. s. empirisme.

Փորձակից. a. qui est tenté, éprouvé avec un autre.

Փորձան. s. épreuve, essai, tentative.

Փորձանակից. V. **Փորձակից**.

Փորձանաւոր. a. éprouvé, tenté.

Փորձանիք. s. épreuve, adversité, malheur; V. **Փորձան**.

Փորձագաւագէտ. s. praticien.

Փորձագական. a. expérimental.

Փորձաւոր. a. qui a l'expérience de, expérimenté.

Փորձաւորութիւն. s. expérience; — *ուրի*, il a de l'—.

Փորձաւոր. s. pierre de touche.

Փորձել. va. essayer. expérimentement, faire l'expérience, l'essai de; éprouver, mettre à l'épreuve; tenter, essayer, sonder; tenter, chercher à séduire.

Փորձիչ. } s. celui qui essaye; es

Փորձող. } sayeur; tentateur.

Փորձութիւն. s. tentation; — *թեւեղ յաղթուիլ*, succomber à la —; — *թեւան յաղթել*, résister à la —; — *թեւան մէջ ձգել*, induire en tentation; — *քստտանայի*, les —s du diable; V. **Փորձանիք**.

Փորձուիլ. vn. être essayé, tenté; essayer, tâcher de.

Փորոն. s. forum, place.

Փորոսայլ. vn. rugir, mugir.

Փորոսայից. a. viscéral.

Փորոսի. s. anat. viscère; bot. la moëlle, le cœur d'une plante, le pépin. [gissant.

Փորոսող. a. s. mugissant, ru-

Փորուած. s. creux, cavité, excavation; entaille.

Փորուածոյ. a. creux, cave.

Փորուս. s. creusement, excavation.

Փորուցաւ. V. **Փորացաւ**.

Փորսք. s. rainure.

Փորցաւ. V. **Փորացաւ**.

Փորֆօնիք. } V. **Մրովայ-**

Փորֆօնք. } **Տաճարիւն**.

Փո՛ւ. interj. pouah!

Փութաբան. a. qui parle vite; bredouilleur.

Փութաբանել. va. parler trop vite, bredouiller.

Փութալ. vn. se hâter, se presser, se dépêcher, avoir hâte de, s'empreser; se porter vivement à, tâcher, s'efforcer de; *փութալ* dépêche toi; *չ* —, ne pas se dépêcher, prendre son temps, ne point se presser.

Փութանակիչ. } adv. en hâte, à

Փութապէտ. } la hâte, diligem-

ment, promptement, avec empressement, rapidement, vite.

Փութաբան. a. diligent, studieux, attentif, pressé.

Փութաբանութիւն. s. diligence, empressement [gence.

Փութաբանօրէն. adv. avec dili-

Փութաբանոր. a. empressé, impatient.

Փութացնել. va. hâter, presser, dépêcher, activer, accélérer, expédier.

Փութացում. s. hâte, empressement, zèle, ardeur.

Փութացուցիչ. a. pressé, pressant, urgent. [soigneux.

Փութաւոր. a. diligent, attentif.

Փութիւն. a. pressé, diligent, prompt, très actif, empressé.

Փութիւնութիւն. s. diligence, promptitude.

Փութով. } V. **Փութանակիչ**,

Փութօք. } **Փութաւոր**.

Փութութիւն. s. empressement, ardeur, zèle.

ւլ. s. éboulement, écroulement; phase; astr. décours.
ւխր. a. friable.
ւղծ. a. tendre, mou, humide.
ւն. V. Սննոթ.
ւնդ. s. sorte de vase.
ւնջ. s. bouquet; — *վարդե, de roses; ծաղիկներէ — շինել՝ ստորասերել*, faire un — de urs; *գեղեցիկ* —, un beau —.
ւօ. s. épine; a. d'épine; — *ան*, arête; — *պսակ* ou *փշտակ*, couronne d'épines.
ւօճիպագն. s. garde de corps, tellite.
ւս. s. four.
ւս. a. pourri, corrompu, putréfié, gâté; s. pourriture, putréfaction, corruption; — *սկուարու,* carie.
ւսկայ. s. caravansérail.
ւսրօ. s. procès, enquête.
ւս. s. souffle, vent; pet, vesse, vent, ventosité, flatuosité; bouffissure, gonflement, enflure; — *բձակել*, péter, vesser, lâcher un vent; fig. — *հպարտութեան*, ouffée d'orgueil.
ւսff. s. soufflet (pour souffler le feu); outre.
ոսիոգանք. s. méd. palliation, oulagement.
ոսիոցել. va. pallier, soulager.
ոսիոցիչ. a. palliatif, soulageant.
ոսիոյս. adv. alternativement, tour à tour, réciproquement, mutuellement; a. alternatif, réiproque, mutuel.
ոսիոյադր. a. bot. alterne.
ոսիոյակուն. a. changeant, inconstant, variable, muable, noble, transmutable, altérable, alternatif.
ոսիոյակունութիւն. s. variabilité, mutabilité, transmutabilité.
ոսիոյակի. V. Փոփոյս. adv.

Փոփոյսածիս. a. changeant, inconstant, volage. [tance.
Փոփոյսածութիւն. s. incons-
Փոփոյսել. va. changer, varier, modifier, altérer, permuter, transformer, convertir.
Փոփոյսելի. a. qui peut être changé, transmutable, muable.
Փոփոյսի. V. Փոփոյսիլ.
Փոփոյսիչ. s. celui qui change, qui modifie.
Փոփոյսութիւն. s. changement, variation, mutation, permutation, transformation, transmutation, vicissitude, conversion.
Փոփոյսում V. Փոփոյսութիւն; saison; — *արեգական*, solstice.
Փոքր. a. petit, menu; peu, peu considérable; mineur; — *ինչ*, — *մի*, un peu, quelque peu; — *մի եւս* il s'en est fallu de peu que, peu s'en fallu que, peu s'en faut, presque; — *բշտտէ*, un peu, pour peu que, en partie, plus ou moins; — *փոքր*, — *առ փոքր*, peu à peu, petit à petit, par degrés, insensiblement. [peu de valeur.
Փոքրագին. a. bon marché, de
Փոքրագիր. a. s. minuscule.
Փոքրալույս մօրուք. s. barbe courte, barbiche.
Փոքրագոյն. a. plus petit, moindre, mineur; — *ստիճան*, minimum.
Փոքրիոր. a. bas; petit; de petit format.
Փոքրաթիւ. a. peu nombreux.
Փոքրածալ. a. de petit format.
Փոքրահասակ. a. de petite taille, petit. [Փոքրածիս.
Փոքրանցի. V. Վաստիք.
Փոքրամասնութիւն. s. minorité.
Փոքրանալ. } V. Փոքրկանալ,
Փոքրացնել. } Փոքրկացնել.
Փոքրասիճան. a. minima, minimum.
Փոքրասա. V. Փոքրագիր.

Փոքրաթ. a. jeune.
Փոքրացոյց. s. microscope.
Փոքրաւոր. s. élève d'un prêtre arménien qui lui sert en même temps de domestique.
Փոքիւականկ. a. en détail, de petite quantité; — *վաճառել վաճառուով*, vendre ou vente en petite quantité, détailler; — *վաճառող*, détaillant.
Փոքրիկ. a. petit, tout petit, très petit, exigu; s. petit, petiot, mineur.
Փոքրկանայ. vn. se rapetisser, s'apetisser, devenir plus petit, se resserrer, amoindrir.
Փոքրկանալու. adv. petitement, peu à peu.
Փոքրկանցնել. va. rendre petit, rapetisser, apetisser, atténuer, amoindrir.
Փոքրկուրից. s. petitesse. exiguité, ténuité; apetissement, atténuation.
Փոքրոք. a. léger, petit, pusillanime; qui a les sentiments peu élevés, lâche, vil.
Փոքրագուրից. s. légèreté, petitesse; pusillanimité; bassesse d'âme, de sentiments, lâcheté.
Փոքրուրից. V. **Փոքրկուրից**
Փչափոյ. s. sarbacane.
Փչել. va. et vn. souffler; souffler, bouffier; expirer; *հողմ կը փչէ*, le vent souffle; *հոգին —*, rendre son âme, mourir; *խելքին փչածն ընել*, faire à sa tête.
Փչողական. a. à vent; — *նուազարան*, instrument —.
Փչում s. action de souffler, soufflement, souffle.
Փռապան s. fournisseur, boulanger.
Փռել. va. étendre, étaler; *գետին —*, étendre ou renverser à la terre
Փռնապան. V. **Փռապան**.
Փռնկայ. vn. éternuer; hennir.

Փռնգիւն. s. éternuement, éternuement.
Փռնգայ. V. **Փռնկայ**.
Փռնկանիւ. s. éternuement, éternuement.
Փռնկայ. } V. **Փռնկայ**.
Փռնչել. }
Փռնչիւն. V. **Փռնցիւն**.
Փռնչուկ. s. bot. arnica.
Փռոց. s. nappe,
Փռոցակ. s. napperon.
Փռուիլ. va. s'étendre, s'étaler; *գետին —*, s'étaler ou être renversé à terre.
Փռռան. s. cerf volant.
Փսիաք. s. natte, estère, paillasson.
Փսիաքաքործ. s. nattier.
Փսիաքապան. a. couvert de natte ou de paillasson.
Փսխել. vn. vomir, rendre.
Փսխցնել. va. faire vomir, faire rendre.
Փսխցնող. } a. vomitif,
Փսխցուցիչ. } émétique.
Փսխում. s. vomissement.
Փսխումիւ. } s. vomissement, ma-
Փսխում. } tières vomies.
Փսոր. s. caillot; grumeau.
Փսորել. va. broyer, écraser.
Փսորիլ. } vn. se
Փսոր փսոր ըլլալ. } grumeler;
 se broyer.
Փսոր. V. **Փսոր**.
Փսոռոյ. s. bot. pistache.
Փսոռոյ. V. **Փսոռոց**.
Փսփոյալ. vn. chuchoter.
Փսփոց. s. chuchoterie.
Փսփոտմ. s. chuchotement.
Փսփոտմ. V. **Փսփոց**.
Փսխա. s. méd. gangrène.
Փսախան. a. gangreneux.
Փսսնայ. V. **Փսիլ**.
Փսիլ. } va. pourrir, faire
Փսիցնել. } pourrir, putréfier,
 gâter.

- Փօիլ**. vn. pourrir, se pourrir, se gâter, se putréfier; *բանսի մէջ* —, pourrir en prison.
Փանրիւն. s. pourriture, putréfaction; corruption; — *սուրբ բայ՝ ծանոց՝ ցորենայ*, carie.
Փրանկ. s. Franc; Européen; franc (monnaie); a. franc.
Փրքիլ. va. rompre, casser, détacher.
Փրքիլ. vn. se détacher, se casser, se rompre.
Փրիսայ. s. broussailles sèches, broussilles.
Փրկազիւն. s. rançon.
Փրկազործ. a. s. qui sauve, salutaire, sauveur.
Փրկազործել va. sauver, racheter.
Փրկազործութիւն. s. délivrance, rédemption, rachat. [lutaire.
Փրկական. a. qui sauve, sauveur.
Փրկանի. V. **Փրկանի**
Փրկանաւ. } s. bateau de sau-
Փրկանաւակ. } vetage.
Փրկանաւորել. va. délivrer moyennant rançon, racheter.
Փրկանաւորութիւն. s. rançonnement, rachat.
Փրկանի. s. rançon; rachat, rançonnement; délivrance, rédemption.
Փրկարար. } V. **Փրկական**.
Փրկաւտ. }
Փրկել. va. sauver, délivrer, racheter.
Փրկիչ. s. sauveur, rédempteur; *Թուականութիւն* ou *Թուական Փրկիչն*, ère chrétienne.
Փրկութիւն s. salut; rédemption, délivrance; rachat.
Փրկութիւնաբեր. } a. qui ap-
Փրկութիւնազործ. } porte, qui fait le salut, salutaire.
Փրկուիլ. vn. se sauver, se délivrer. [Sauveur.
Փրկաբար. adv. comme le
Փրկչական. a. de sauveur, de rédempteur.
Փրգնիլ. va. détacher, rompre, casser, arracher.
Փրգուած. a. détaché, arraché.
Փրգուիլ. vn. se détacher, se rompre, se casser, être arraché.
Փրիւր. s. écume, mousse
Փրիւրազիւն s. vin mousseux.
Փրիւրադէգ. a. rempli d'écume, écumant, écumeux, mousseux; — *ալիք*, ondes écumantes.
Փրիւրայ. V. **Փրիւրիլ**.
Փրիւրալի. } a. plein d'écume,
Փրիւրալից. } écumeux, écumant, mousseux.
Փրիւրածիւն. a. né de l'écume.
Փրիւրական. a. écumant, écumeux, mousseux.
Փրիւրահուն. s. écumoire.
Փրիւրակաւակ. a. qui ressemble à l'écume.
Փրիւրազոյ. a. écumant, mousseux.
Փրիւրիւ. s. bot. pourpier.
Փրիւրեւալ. a. qui a la bouche écumante, écumeux; — *երիկար*, coursier écumant.
Փրիւրեցիւն. va. faire écumer ou mousser, couvrir d'écume.
Փրիւրիլ. vn. écumer, mousser; *կատարութիւն* —, écumer de rage.
Փրիւրոյ s. moussoir.
Փրիւրուց. a. écumant, écumeux.
Փրկութիւն. s. mauvaise qualité, inutilité. [vil, vilain.
Փրուց. a. mauvais, inutile,
Փրույ. } vn. s'enfler, gonfler;
Փրուցայ. } fig. enfler, gonfler, s'enfler d'un vain orgueil, être enflé d'orgueil, de ses succès, de ses avantages, se gonfler d'orgueil, s'enorgueillir, respirer l'orgueil et la présomption.
Փրանի. s. enflure, gonflement, bouffissure; fig. enflure, orgueil.
Փրացնել. vn. enfler, gonfler, bouffir; — *ալիքարուանութեանը*, enfler d'orgueil.

Փխցուս. V. Փխցի.
 Փփից. s. trait, flèche, dard.
 Փփուսի. V. Փփայ.
 Փփոց. s. soufflet.
 Փփոցուսոյց. a. bouffi, enflé,

hoursofflé, ampoulé, bouffant, emphatique.
 Փփուս. V. Փխցի.
 Փփուց. } V. Փփոցուսոյց.
 Փփուսոյց. }

Ք

Ք (ké = K.) s. trente sixième lettre de l'alphabet et trétième des consonnes; neuf mille, neuf-millième.

Քայի. V. Քայիի.
 Քայող. s. marcheur.
 Քայուածք. s. marche, demarche.
 Քած. sf. chienne; a. femelle.
 Քածաւարոս. a. châtré; s. ennuque.
 Քակած. s. décousure; a. décousu, défait.
 Քակի. va. défaire, dénouer, délier, détacher; disjoindre, désunir, dissoudre, décomposer, diviser; détruire, démolir, abattre; démonter, désassembler, déblander; բերք —, déballer; կարք —, découdre; պատրճ պարհապը —, démanteler.
 Քակիչ. a. s. qui délie, destructeur.
 Քակր. s. excrément de bête, fiente, fumier; — արջաւ, bouse.
 Քակուած. s. décousure; a. décousu, défait.
 Քակուի. vn. se défaire, se dénouer, se délier, se détacher; se détruire, se démolir; se démonter.
 Քակում. s. V. Քակում; dénotement.
 Քակուս. V. կակուս.
 Քակի. va. dissoudre; décomposer, détruire; démonter.

Քակիչ. a. destructif; s. destructeur.
 Քակուքից. } s. dissolution,
 Քակում. } décomposition,
 Քակք. s. séparation,
 Քահանայ. s. prêtre, abbé.
 Քահանայագործի. va. consacrer.
 Քահանայագործութից. s. consécration.
 Քահանայական. a. sacerdotal.
 Քահանայակից. s. compagnon de sacerdece.
 Քահանայանայ. vn. se faire prêtre, prendre les ordres, être ordonné prêtre; s'acquitter des fonctions du sacerdece.
 Քահանայանց. s. séminaire.
 Քահանայապետ. s. prince des prêtres, grand prêtre, pontife, grand pontife; — ի Հռովմայ, le souverain pontife.
 Քահանայապետար. adv. pontificalment. [tifical.
 Քահանայապետական. a. pontifical.
 Քահանայապետի. va. être le grand prêtre ou le pontife.
 Քահանայապետութից. s. dignité de grand prêtre, pontificat; hiérarchie. [prêtre, en prêtre.
 Քահանայապետ. adv. comme un

Քահանայաւեր. a. qui aime les prêtres. [անց.]
Քահանայարան. V. **Քահանայ**
Քահանայացու. a. destiné à la prêtrise.
Քահանայացնել. } va. faire or-
Քահանայել. } donner
 prêtre. [sacerdoce.
Քահանայութիւն. s. prêtrise,
Քահանայուհի. sf. prêtresse.
Քահ ֆահ. éclat de rire; —
փրցել. éclater de rire.
Քաղ. s. bouc; cueillette; récapitulation; sarclure; — **հանել,** sarcler.
Քաղահան. s. sarclage; sarcler; — **զործիք,** sarcloir; — **ընել,** sarcler; fig. épilucher, choisir.
Քաղահանել. V. **Քաղահան** ընել.
Քաղահանութիւն. s. sarclure.
Քաղահեղձոյց բլլալ. vn. être étouffé par les mauvaises herbes.
Քաղաք. s. ville. cité; սուրբ —, la cité sainte; **Քաղաւորանիստ Քաղաւորալ** —, ville royale, capitale, métropole.
Քաղաքերդ. s. place forte.
Քաղաքեակ. s. habitant d'une ville; — **ըլալ,** habiter dans une ville. [bourg.
Քաղաքիչոլ. s. villette,
Քաղաքադէս. a. s. politique.
Քաղաքագիտական. a. politique.
Քաղաքագիտութիւն. s. la politique. [գիւղ.
Քաղաքադիւղ. V. **Քաղաքա-**
Քաղաքադիւղ. V. **Քաղաքա-**
պետ.
Քաղաքադուռ. s. la porte de la ville.
Քաղաքաժողով. a. composé de tous les habitants de la ville; — **ընկերութիւն,** société.
Քաղաքական. a. politique; citoyen, bourgeois; poli, civil; s. la politique; — **պատերազմ,**

guerre civile: — **տնտեսութիւն,** économie politique. [quement.
Քաղաքականապէս. adv. politi-
Քաղաքականութիւն. s. poli-
 tique; civilité, politesse.
Քաղաքակիրք. a. civilisé.
Քաղաքակից. s. concitoyen.
Քաղաքակրթական. a. civilisant.
Քաղաքակրթալ. V. **Քաղա-**
քակիրք.
Քաղաքակրթել. va. civiliser.
Քաղաքակրթիչ. } a. civilisateur.
Քաղաքակրթող. }
Քաղաքակրթութիւն. s. civili-
 sation. [liser.
Քաղաքակրթուիլ. vn. se civi-
Քաղաքամայր. V. **Մայրաքա-**
ղաք. [la ville, quartier.
Քաղաքամաս. s. partie de
Քաղաքամէջ. s. le milieu de
 la ville, place
Քաղաքամուր. s. ville forte.
Քաղաքային. a. civil, civique; — **ք.** bourgeois. [ville.
Քաղաքանալ. vn. devenir une
Քաղաքանի. spl. les villes.
Քաղաքանման. a. semblable à
 une ville. [quement.
Քաղաքանօրէն. adv. politi-
Քաղաքապետ. s. gardien de la
 ville; — **զօրքեր,** garnison.
Քաղաքապետ. s. maire, gou-
 verneur d'une ville. [nicipal.
Քաղաքապետական. a. mu-
Քաղաքապետարան. s. mairie
 (l'hôtel); municipalité
Քաղաքապետութիւն. s. mairie
 (la dignité); municipalité.
Քաղաքաւուռ. s. celui qui prend
 une ville. [courtois.
Քաղաքաւար. a. civil, poli,
Քաղաքաւարական. a. de civi-
 lité, de politesse, de courtoisie.
Քաղաքաւարութիւն. s. civi-
 lité, politesse, urbanité, courtoi-
 sie, façon.

Բաղաբանեցեալան. a. d'économie politique.
Բաղաբանեստութիւն. s. économie politique.
Բաղաբասուն. s. hôtel de ville.
Բաղաբացի. s. citoyen, bourgeois.
Բաղաբացիական. a. de citoyen.
Բաղաբացիութիւն. } s. citoyen-
Բաղաբացութիւն. } neté.
Բաղաբացուի. sf. citoyenne, bourgeoise. [une ville.
Բաղաբացնել. va. rendre comme
Բաղաբաւեր. a. destructeur d'une ville.
Բաղաբաւորութիւն. s. civilité, politesse; honnêteté, vertu.
Բաղաբեցի. s. bourgeois.
Բաղեհնութիւն. s. bourgeoisie.
Բաղաբիկ. s. petite ville, villette.
Բաղաբկնեար. spl. les villettes.
Բաղաբորմ. s. la muraille, la fortification d'une ville, rempart.
Բաղբան. s. galbanum.
Բաղբայ. s. chaldéen; astrologue, tireur d'horoscopes.
Բաղբական. a. chaldaique, astrologique.
Բաղբարէն. } adv. en chaldéen;
Բաղբերէն. } s. le chaldéen.
Բաղբուրիւն. s. astrologie.
Բաղել. va. cueillir, récolter, recueillir, ramasser; tirer, extraire; arracher, ôter.
Բաղբնա. } V. Թորով,
Բաղբնատութիւն. } Թորովութիւն.
Բաղիդ. } s. anat. tripe.
Բաղիբ. }
Բաղիանել. va. sarcler.
Բաղոց. s. récolte; ancien mois des Arméniens. [repasser.
Բաղուած. s. extrait; — ընել,
Բաղուածք. s. récapitulation.
Բաղուածոյ. s. extrait.
Բաղուածոյք. s. recueil, extrait, épitomé.

Բաղրբեղ. a. ventru.
Բաղց. s. faim; a. qui a faim; — դժնդակ՝ ուժգին՝ անհնարին, faim rude, canine, dévorante.
Բաղցածութիւն. s. faim.
Բաղցական. a. où il y a faim, qui excite la faim, famélique.
Բաղցանալ. V. Բաղցնալ.
Բաղցաւոր. } a. s. qui a faim,
Բաղցեալ. } affamé, famélique.
Բաղցենալ. V. Բաղցնալ.
Բաղցիկեղ. s. méd. gangrène; dartre vive.
Բաղցիկեղային. a. gangrené.
Բաղցնալ. vn. avoir faim, être affamé; fig. avoir faim, besoin de, être avide de.
Բաղցու. s. moult.
Բաղցուալից. a. enivré, plein de moult
Բաղցունեցի. a. doux.
Բաղցութիւն. } s. faim.
Բաղցում. }
Բաղցր. a. doux, suave; agréable, charmant, aimable, affable, cher, chéri; adv. avec douceur, doucement, agréablement; — էինձ. il m'est doux; — էտեսնել, il est doux de voir; — էր մեզ տեսնել, nous voyions avec plaisir: անոնց համար — է, c'est un plaisir pour eux de, — ձայն, douce voix; — գինի՝ հայեցուածք՝ ընաւորութիւն՝ հողմ՝ յիշատակ, vin, regard, caractère, vent, souvenir doux; V. Բարբ.
Բաղցրաբան. a. au doux langage, au doux parler, qui a un langage doux, flatteur, patelin.
Բաղցրաբանութիւն. s. doux langage, paroles mielleuses; flatte-rie, patelinage.
Բաղցրաբանա. a. qui a une voix douce, dont le son est doux; — էրգ, doux chant.
Բաղցրաբարայ. a. qui a le

caractère doux, d'un caractère doux, affable. [doux, affabilité.

Բաղքարարութիւն. s. caractère

Բաղքարիւր. a. qui porte la douceur, qui produit des fruits doux.

Բաղքարոյր. a. qui a une odeur douce, qui exhale une douce odeur, suave, odoriférant, parfumé, embaumé.

Բաղքարուղի. a. qui fait jaillir la douceur, doux; — *աղբիւր*, douce fontaine.

Բաղքարից. a. plein de douceur.

Բաղքարուր. a. doux à entendre, doux; doux, docile.

Բաղքարխառն. a. mêlé de douceur, doux; tempéré; — *խօսքեր*, paroles emmiellées. [pérature]

Բաղքարխառնութիւն. s. température douce, agréable au goût, doux, agréable.

Բաղքարխօս. } a. qui parle

Բաղքարխօսիկ. } ou chante d'une voix douce, qui a un langage doux. [suaves.

Բաղքարձաղիկ. a. à fleurs

Բաղքարձառայ a qui se répand doucement; — *տիւ*, un jour doux; *ցօղ* —, douce rosée.

Բաղքարկան. a. doux.

Բաղքարկարկաջ. a. qui murmure doucement, qui coule avec un doux murmure.

Բաղքարկն. a. aux doux yeux, qui a les yeux doux.

Բաղքարհամ. a. qui a une saveur douce, savoureux, délicieux.

Բաղքարհամոյր. a. doux, doucereux, doucet, affable, complaisant, bienveillant. [douce.

Կաղքարհամութիւն. s. saveur

Կաղքարհայնաց. a. qui a un regard doux, au doux regard, doux.

Կաղքարհնչակ. } a qui rend

Կաղքարհնչիւն. } un son doux, qui sonne doux.

Բաղքարհօս. a. qui coule doucement.

Բաղքարձայն. a. qui a une voix douce, un son doux, mélodieux; — *բարբառով* mélodieusement.

Բաղքարձայնութիւն. s. voix douce, mélodie, euphonie; *երով*, par sa douce voix.

Բաղքարի. a. dont les cordes sont bien accordées, qui a un son doux. [rayon.

Բաղքարհաննչ. a. au doux

Բաղքարհաւակ. V. **Բաղքարհամ**. [bête sucré.

Բաղքարձիզութիւն. s. méd. dia-

Բաղքարնայ. vn. s'adoucir, devenir doux; fig. s'adoucir, se radoucir, se calmer.

Բաղքարնինչ ou **Բաղքարնիրհ ֆուն**. s. sommeil doux.

Բաղքարնիւր. s. chim. glycose, glucose. [une lumière douce.

Բաղքարնօյլ. a. qui répand

Բաղքարնուագ. a. qui fait entendre des chants doux, harmonieux, mélodieux; — *երգ*, doux chant.

Բաղքարօննչ. a. qui souffle d'une manière douce, doux.

Բաղքարպատր. a. qui trompe avec douceur.

Բաղքարպար միջ. s. yeux doux, regard agréable.

Բաղքարպէտ. adv. doucement, avec douceur. [fruits doux.

Բաղքարպտուղ. a. qui a des

Բաղքարտր. a. qui aime les douceurs.

Բաղքարտիկ. } V. **Բաղքար**

Բաղքարտիք. } **տուննչ**.

Բաղքարտնոյց. a. nourri avec douceur.

Բաղքարտնա. s. confiseur, — *ի խանութ*, confiserie. [ceur.

Բաղքարտուր. a. donné avec dou-

Բաղքարօցնիկ. va. adoucir, rendre

doux; méd. édulcorer; fig. adoucir, radoucir, calmer, tempérer.
Բաղքրացուցիչ. a. adoucissant; méd. édulcorant. [confiture.
Բաղքրահեի. s. douceurs,
Բաղքրամուս. a. qui a un sommeil doux.
Բաղքրիդե. s. confiture.
Բաղքրիլ. v. **Բաղքրացնիլ**.
Բաղքրեկ. a. doux; s. chim. glycérine. [mélodie.
Բաղքրերգութիւն. s. doux chant,
Բաղքրիկ. a. doux, suave.
Բաղքրութիւն. a. douceur, suavité; adoucissement; douceur, charme, attrait, aménité; — **Թեամի**, avec douceur.
Բաղքրուսոյց. a. qui enseigne avec douceur, doux.
Բաղքրոզի. s. élixir.
Բաղքրորէն. adv. doucement.
Բաղքեցի. V. **Բաղաքեցի**.
Բաղքեցիութիւն. V. **Բաղաքեցիութիւն**.
Բամ. s. pressis, jus, coulis.
Բամակ. s. anat. dos, échine.
Բամակաքիկ. } a. échiné, qui
Բամակալոսոր. } à l'échine rompue. [voûté, courbé.
Բամակալոր. a. qui a le dos
Բամահար. adv. d'une manière méprisante.
Բամահական. a. méprisable.
Բամահրանք. s. mépris, dédain; — **ընել** V. **Բամահրել**.
Բամահրել. va. mépriser, dédaigner, ne faire aucun cas, ne point tenir compte de.
Բամահրիլի. a. méprisable.
Բամահրիչ. a. méprisant.
Բամել. va. presser, exprimer, pressurer, extraire; passer à la chausse, passer, filtrer, couler; fig. épuiser, vider; — **բաժակը**, vider la coupe; **բաժակը մինչեւ յառակը** —, épuiser le calice

jusqu'à la lie, avaler jusqu'au fond le calice; **բաժակը մինչեւ միտքը** —, boire le calice jusqu'à la lie.
Բամի. s. vent; **ամէն — է դառնալ**, tourner à tout vent; — **էրբան**, en plein vent; **Հարաւային** —, vent du midi, autan; **Նիւտիսային** —, vent du nord, boree; — **կը փչէ**, le vent souffle; V. **Հողմ**.
Բամիոս. a. venteux.
Բամոց. s. passoire, chausse, filtre, couloir.
Բամուտ. } s. pressurage, pres-
Բամուք. } sis, résidu, jus.
Բայլ. s. pas, enjambée; **առաջին — ն ընել**, faire les premiers pas, les avances; **սխալ — մը առնել**, faire un faux pas; — **առ —** ou **քայլ քայլ**, pas à pas.
Բայլացածի s. pas, mesure de pas.
Բայլափոխ. s. pas, marche, allure.
Բայլափոխել. } va. faire un
Բայլել. } pas, des enjam-
Բայլերգ. s. mus. marche.
Բայլընթաց. s. marche aux pas.
Բայլոց. s. marcheur.
Բայռ. } s. collier.
Բայռամանեակ. }
Բայրապանք. V. **Բայրալութիւն**.
Բայրայեալ. V. **Բայրալուծ**.
Բայրայել. va. dissoudre, détruire, défaire, disloquer; disperser; **միտքը** —, dissiper, distraire.
Բայրայիչ. } a. destructeur, dis-
Բայրայոց. } solvant.
Բայրալուծ. a. détruit.
Բայրալութիւն. s. dissolution, destruction, division, dispersion; — **մտաց**, dissipation.
Բայրալուծիլ. vn. se dissoudre, tomber en dissolution, se détruire; se disperser, se dissiper.

Քայխալու՛մ. V. Քայխալուքի՛ն.

Քայխալու՛ն. a. détruit, dissout.

Քան. prép. au dessus de, par-dessus, sur, plus que: comme, autant que; — ou — թէ, conj, que; Աստուած ակեի կը սիրէ մեզ՝ քան թէ մենք զինքը, Dieu nous aime plus que nous ne l'aimons nous mêmes.

Քանակ. s. quantité, mesure.

Քանակագէտ. s. mathématicien.

Քանակագիթական. a. mathématique. !matique.

Քանակագիտութիւն. s. mathématique.

Քանակական. a. quantitatif.

Քանակել. va. marquer ou assigner la quantité.

Քանակութիւն. s. quantité.

Քանարիկ. V. Ենդանիկ. ornith.

Քանդակ. s. sculpture; ciselure; entaille, relief; camée; դուրս ցցուած՝ բարձր —, haut-relief.

Քանդակագործ. s. sculpture; ciselure; objet sculpté ou ciselé; sculpteur; ciseleur; a. sculpté, ciselé, entaillé. [sculpture.

Քանդակագործական. a. de

Քանդակագործել. va. sculpter.

Քանդակագործիք. s. burin, ciseau.

Քանդակագործութիւն. s. sculpture; ciselure,

Քանդակած. } a. sculpté, ci-

Քանդակածոյ. } selé

Քանդակակերտ. a. sculpté.

Քանդակել. va. sculpter, ciseler; entailler.

Քանդակիչ. } s. sculpteur, si-

Քանդակող. } seleur.

Քանդակուած. V. Քանդակած.

Քանդել. va. démolir, abattre, détruire, renverser, ruiner, démanteler, raser.

Քանդիչ. s. destructeur.

Քանդուած. a. détruit, démoli, tombé en ruine.

Քանդուիլ. vn. se démolir, s'a-

battere, se détruire, se ruiner, se démanteler, se raser.

Քանդուկ. s. jarre, tîne,

Քանդում. s. démolition, démantèlement, destruction. [combien.

Քաներորդ. s. le quatrième, le

Քանգի. conj. car, parce que, puisque, attendu que, du moment que, vu que, considérant que.

Քանի՞. a. combien grand? combien nombreux? de combien? de quel nombre? adv. combien?

յսքա՛ն ի՞նչ է? — Կըկանա՞նք ունիք, combien de pains avez-vous? — ասրեկան է՞ք, quel âge avez-vous? quel est votre âge?

քանի՞ ծախեցիք, à quel prix ou à combien avez vous vendu? քանի՞ դնեցիք, à quel prix ou à combien as-tu acheté?

— օրէն, dans combien de jours? — անգամ, combien de fois?

քանի՞ վե՛հ է Տարեհասարակութիւնը, que le patriotisme est sublime!

քանի՞ քանի՞, combien! quel que de fois! քանի մը շատ, quelques-uns; մէկ — օր, quelques jours;

քանի մը մարդիկ, quelques hommes, quelques gens; քանի որ, tant que; puisque.

Քանիութիւն. s. quantité.

Քանի՞պատիկ. adv. combien de plus? combien de fois?

Քանի՞ցս. } adv. com-

Քանի՞ցս անգամ. } bien de fois? քանիցս քանիցս անգամ, toutes les fois que.

Քանիտե՛ն. V. Քանի; — արաւելի ou եւս, combien plus! à plus forte raison.

Քանիտութիւն. s. quantité, nombre, mesure.

Քանոն. s. règle, équerrc; fig. règle, modèle, principe.

Քանոնական. a. régulier.

Քանորդ. s. quotient.

Քանորդական. a. par quotient.
Քանուն. V. Քանոն.
Քանցով. s. fatigue, travail.
Քանցել. va. écorcher, déchirer; *սուրբերը* —, débarrasser.
Քանխան. V. Վանկան.
Քանխար. V. Տաղանի.
Քանխարապազյց. a. qui cache le talent.
Քանխարան. a. du poids, de la valeur d'un talent.
Քանխարայ. V. Վանկան.
Քառ. s. ocque.
Քառել. va. tirer; *վարագլը* —, tirer le rideau; *թի* —, ramer; *պատկեր* —, reindre. faire un tableau; *մէկէն ստակ* —, tirer de l'argent de qn.; *մէկուն վրայ* —, tirer sur qn, lui adresser une lettre de change; *զիծ* —, tirer une ligne; *սուր* —, tirer l'épée. [s. tiraillement.
Քառչուղ. a. tirailé, forcé;
Քառչան. va. tirailler.
Քառչանով. V. Քառչուղ.
Քառոյ. s. tireur.
Քառուծ. a. tiré; retiré; — *կեանք*, vie retirée
Քառուիլ. vn. se tirer; s. retirer: ne pas oser, hésiter; *զետը կքաշուի*, la rivière se retire, rentre dans son lit; *այս կերպասը կը քաշուի*, cette étoffe se retire, se raccourcit; *զործէ՛ աշխարհէ* —, se retirer des affaires, du monde; *առանց քաշուելու*, sans hésitation.
Քառօել. V. Քառչան.
Քառօով. V. Քառչուղ.
Քառս. s. chaos.
Քառասկան. } a. de chars.
Քառային. }
Քառչու. s. caoutchouc.
Քաջ. a. brave, vaillant, valeureux, courageux, intrépide; bon, vertueux, honnête; habile, qui

excellé à, capable de, propre à; noble, distingué; s. héros; génie tutélaire ou protecteur; adv. bien, juste; à propos. très, fort, beaucoup.
Քաջարան. } a. éloquent,
Քաջարանիկ. } disert.
Քաջարանութիւն. s. éloquence.
Քաջարասիկ. a. heureux, fortuné.
Քաջար. adv. vaillamment, bravement, courageusement, avec courage.
Քաջարութիւն. s. probité, honnêteté; bonheur.
Քաջար. a. qui produit beaucoup, fertile, fécond. [fécondité.
Քաջարեութիւն. s. fertilité,
Քաջարուն. V. Քաջար.
Քաջարոյր. a. bien arrondi
Քաջարոյ. } a. qui pousse
Քաջարուցիկ. } bien, qui a une belle végétation, florissant; fig. d'une belle nature, bien fait; qui a d'heureuses dispositions.
Քաջարակար. a. bien frisé, aux cheveux frisés.
Քաջարեղիցիկ. a. très beau, charmant.
Քաջարոյն. adv. très bien.
Քաջագործութիւն. s. exploits, hauts faits.
Քաջագօտի. a. qui a une belle ceinture; fig. qui a sa robe bien retroussée, agile, dispos. actif, prête à marcher, à agir.
Քաջադարման. a. bien soigné, bien cultivé,
Քաջադէպ. a. très à propos, commode, opportun.
Քաջադէ. a. qui garde, qui surveille bien.
Քաջադիպութիւն. s. opportunité; — *թեանք*, à propos.
Քաջազարմ. } V. Քաջասեւի.
Քաջագգի. }

Քաջագուրից. } V. **Քաջա-**
սոհմուրից. }
Քաջազիկ. a. bien averti, bien
clair, évident.
Քաջազէն. a. bien armé.
Քաջազի. } V. **Քաջագուց.**
Քաջազնեայ. }
Քաջագուարք. } a. bien fleuri,
Քաջագուարն. } florissant; très
gai, bien joyeux. [s. héros.
Քաջագուն. a. noble; vaillant;
Քաջագոր. a. très fort, très
puissant.
Քաջաքոյր. a. d'un bon teint
Քաջաքոյիս. a. très brun, d'un
beau noir; — *մազեր*, cheveux
d'ébène.
Քաջաքալի. a. qui vole bien.
Քաջաժիր. a. très actif, très
laborieux.
Քաջալանց. a. qui a une forte
poitrine, vigoureux, brave.
Քաջալու. a. probe, honnête.
excellent; adv très bien; — *մարդ*,
homme de bien. [honnêteté.
Քաջալու ուրիշից. s. probité,
Քաջալիւր. a. qui donne du cou-
rage, encourageant, courageux;
— *ըլալ տալ*, donner ou inspi-
rer du courage, donner vigueur;
V. **Քաջալիւրել.**
Քաջալիւրակուց. V. **Քաջալիւր.**
Քաջալիւրել. va. encourager,
donner du courage, rehausser ou
relever le courage de qn. ou à
qn., ranimer.
Քաջալիւրիլ. vn. prendre ou re-
prendre courage, être encouragé;
քաջալիւրուէ՛, aie courage, ayez
bon courage.
Քաջալիւրիչ. } a. encourageant.
Քաջալիւրող. }
Քաջալիւրութիւց. s. encoura-
gement; courage; V. **Քաջալիւր.**
Քաջալիւրանութիւց. s. bonne
température; bon tempérament.

Քաջախնամաղ. V. **Քարեխը-**
նամ [judicieux, sage.
Քաջախոհ. a. qui pense bien,
Քաջախոս. a. abondant en
fourrage.
Քաջախորհ. V. **Քաջախոհ.**
Քաջախորհուրդ. a. qui donne
de bons conseils, sage.
Քաջախօս. } a. qui parle
Քաջախօսակ. } bien, disert,
éloquent.
Քաջախօսութիւց. s éloquence.
Քաջածաղիկ. a. qui a de belles
fleurs. (n pleine floraison, flo-
rissant.
Քաջածախօք. a. très connu.
Քաջածառ. a. qui a de bons
arbres, abondant en arbres.
Քաջածեր. a. qui jouit d'une
belle vieillesse.
Քաջածերութիւց. s. belle ou
heureuse vieillesse.
Քաջածնութիւց. s action d'a-
voir beaucoup d'enfants; fécon-
dité.
Քաջածնուէղ. a. qui a beau-
coup d'enfants; fécond, fertile.
Քաջակազմ. a. bien préparé
ou apprêté; bien constitué.
Քաջակարգ. a. bien ordonné,
bien arrangé. bien disposé.
Քաջակարգութիւց. s. bon
ordre, belle disposition.
Քաջակիրք. a. bien discipliné,
très instruit.
Քաջակորով. a. vigoureux, très
fort, V. **Քաջաձիգ.**
Քաջակրօն. a. très religieux.
Քաջահայր. a. né d'un père
brave, illustre.
Քաջահակմար. a. très intelli-
gent, plein d'intelligence, d'esprit
ou de talent
Քաջահասակ. a. d'une belle
taille, grand.
Քաջահաւ. s. ornith. ibis.

- Բազահաւառ.** a. très fidèle, très confiant.
- Բազահմուռ.** a. très érudit, très versé dans, fort instruit; s. bachelier; *ԻԻԻ ժ՛ քանի ժ՛ — ըլլալ*, se connaître en ou à qch., le savoir à fond; — *գիտութեանց*, bachelier ès sciences.
- Բազահմուրիւն.** s. vaste érudition, grand savoir; baccalauréat; — *գարութեանց*, baccalauréat ès lettres [s'efforcer de.
- Բազահնար քլլալ.** s'ingénier, **Բազահնոյն.** a. très sonore, très retentissant.
- Բազահոյի.** a. plein d'âme, courageux, vif, déterminé.
- Բազահոյ.** a. dont le sol est bon.
- Բազահոյ.** a. très frais, où l'on sent un vent frais. [odoriférant.
- Բազահոռ.** a. qui sent bon, suave, **Բազահոռութիւն.** s. bonne odeur, senteur.
- Բազաձայն.** a. qui a un beau son, une belle ou forte voix, sonore, retentissant; euphonique; harmonique.
- Բազաձայնութիւն.** s. belle ou forte voix; euphonie, harmonie.
- Բազաձի.** a. qui a un bon cheval.
- Բազաձից.** a. qui tire ou ajuste bien, très adroit. [de l'arc.
- Բազողեց.** a. adroit à tirer **Բազամասնութիւն.** V. *Բարեմասնութիւն.*
- Բազամբռ.** a. qui a des doigts très habiles.
- Բազամարմին.** a. qui a un corps robuste, bien portant.
- Բազամարտիկ.** a. qui combat vaillamment, bon guerrier, habile à la guerre, belliqueux.
- Բազամիռ.** a. très intelligent, plein d'esprit, très spirituel.
- Բազամտութիւն.** s. génie, sagacité, intelligence, esprit.
- Բազայայր.** s. illustre vainqueur; a. illustre, éclatant.
- Բազայայ.** a. très clair, très évident, mis au grand jour, patent, notoire; — *ըլլալ*, être très évident, sauter aux yeux; — *ընեղ*, mettre au grand jour, mettre pleinement en évidence.
- Բազայանդուզն.** a. très audacieux, très hardi. le plus hardi; adv. plein d'assurance, hardiment.
- Բազայարմար.** a. très convenable, fort commode, bien ajusté, parfaitement en rapport, bien adapté, apte ou propre à, bien d'accord.
- Բազայարմարութիւն.** s. aptitude, accord; état d'un objet bien adapté, bien convenable; harmonie.
- Բազայոյս.** a. qui a bonne espérance, plein d'espoir, d'espérance, bien assuré.
- Բազայուռ.** a. qui a bonne mémoire, qui se souvient très bien.
- Բազայօժար.** a. très disposé.
- Բազանալ.** vn. être ou devenir courageux, prendre courage, déployer son courage, s'évertuer, avoir de l'énergie pour, avoir la force de, exceller, être exercé dans.
- Բազանկամ.** a. bien membré, bien fait.
- Բազանուն.** a. très renommé, illustre, célèbre.
- Բազապարտառ.** a. tout prêt.
- Բազապէս.** adv. bravement, courageusement, vaillamment, fermement, avec courage ou bravoure.
- Բազապինդ.** a. bien solide, très ferme; fort, robuste, vigoureux; adv. fort, fortement, avec vigueur, vigoureusement.
- Բազապնդութիւն.** s. solidité, fermeté; vigueur, effort soutenu.

Քաջասղուփին. s. fertilité, fécondité.
Քաջասուղ. a. qui produit beaucoup de fruits ou de bons fruits, fertile, fécond.
Քաջաջուր. a. qui a de bonne eau, de belles eaux; abondant en eau.
Քաջառաս. a. très abondant.
Քաջառնաթար. adv. avec courage.
Քաջառողջ. a. bien portant, qui est en bonne santé, sain de corps, d'une santé parfaite; — *ըլլալ*, être bien portant, jouir d'une bonne santé.
Քաջառողջութիւն. s. bonne ou parfaite santé.
Քաջառոյգ. a. qui est dans tout l'éclat de la jeunesse, dans sa belle saison, dans son printemps, vigoureux; — *մանկութիւն*, vive jeunesse. | très intelligent.
Քաջառու. a. qui apprend bien,
Քաջասև. a. très noir, âtre.
Քաջասիր. a. qui a un cœur brave, courageux, intrépide; adv. courageusement. | riture.
Քաջասնութիւն. s. bonne nour-
Քաջասնունդ. } a. bien nourri.
Քաջասուն. }
Քաջասուր. a. très aigu, très tranchant.
Քաջասրունգ. a. bien jambé.
Քաջասրիլ. vn. prendre courage, être courageux.
Քաջասրութիւն. s. courage, bravoure.
Քաջավայելուց. a. très convenable, très décent; très élégant, très beau, charmant.
Քաջավարձ. a. très exercé, très instruit; s. licencié; — *օրէնսդէմալքեան*, licencié en droit.
Քաջավարժիկ. a. très exercé.
Քաջավարժութիւն. s. grand

exercice, grande pratique; grade de licencié.
Քաջանիւ. } a. noble, de
Քաջանիւծիկ. } haute naissance.
Քաջանիւծութիւն. s. noblesse, haute naissance.
Քաջարի. a. très brave, vaillant, valeureux, courageux.
Քաջարու ըլլալ. courir vite, aller au galop, galoper.
Քաջարուևս. a. industrieux.
Քաջարութիւն. s. trait de courage, bravoure, vaillance.
Քաջացնիլ. va. rendre courageux, brave, donner ou inspirer du courage.
Քաջակէ. a. très brave, vaillant, valeureux.
Քաջափայլ. a. très brillant, éclatant, illustre.
Քաջափառ. a. très glorieux, majestueux, magnifique.
Քաջափառութիւն. s. majesté, magnificence.
Քաջափոյք. a. très diligent, très actif, très vif.
Քաջափորձ. a. très expérimenté, le plus expérimenté.
Քաջափարոզ. a. qui prêche bien.
Քաջեան. a. brave, vaillant, preux.
Քաջեռաց. a. très bouilli.
Քաջերգող. a. qui chante bien.
Քաջերէ. a. qui a de bon gibier.
Քաջիկ. a. bien cuit, recuit cuit à point.
Քաջընթաց. } a. s. qui court
Քաջընթացիկ. } bien ou vite, bon ou agile coureur.
Քաջընտիր. a. bien choisi, d'élite; — *զօրք*, bonnes troupes, troupes d'élite.
Քաջիկ. adv. bien, très bien, comme il faut. [grappes.
Քաջողիւյց. a. qui a de belles
Քաջողջ. V. Քաջառողջ.

Բազողորիւն. V. Բազա-
աողորիւն.

Բազորդի. a. qui a des enfants
vertueux, illustres:

Բազորեաւ. spl. les braves gens.

Բազուրիւն. s. bravoure, vail-
lance, valeur, courage; exploit;
vertu, bonté; — Թեաքս, avec
bravoure, courageusement, valeu-
reusement, bravement, vaillam-
ment; — ցուցուել, montrer du
courage.

Բազուլե. V. Բազմոս.

Բազուեղ. a. très intelligent,
plein d'esprit, d'intelligence

Բազուեղորիւն. s. grande
intelligence, heureuses disposi-
tions, étoffe.

Բազուում. a. bien instruit,
très savant; qui apprend bien.

Բազուումնորիւն. s. grand
savoir, vaste érudition, connais-
sance bien fondée; action d'ap-
prendre bien.

Բազվարդ. s. bot. pivoine.

Բազօրէն. adv. bravement, cou-
rageusement; adj. brave, courageux.

Բա. a. quatre. [nôme.

Բաապաւի. s. math. quadri-

Բաապիմ. a. quadrillé

Բաապիմ. } a. à quatre

Բաապիմակ. } faces, tétra

Բաապիմի. } èdre.

Բաապերթ. a. bot. tétrapétale.

Բաապի. } a. zool. à

Բաապիեան. } quatre ailes,

tétraptère; s. croix.

Բաաաւալ. a. in-quarto.

Բաաակերպ. } a. qui a

Բաաակերպեան. } quatre

formes, quatre aspects divers.

Բաաակողմ. s. quadrilatère; carré.

Բաաակողմեան. a. quadrila-
téral: carré.

Բաաակոյս. V. Բաաակուսի.

Բաաակուսի. va. carr. r.

Բաաակուսի. a. s. carré; —
Թույ, le carré d'uu nombre; —
արմատ, racine carrée. [ture.

Բաաակուսորիւն. s. quadra-
Բաաակաւոր. a. en quatre vo-
lumes.

Բաաակերձ. a. bot. quadrifide.

Բաաակոյլ. a. qui tourne ou
roule de quatre manières.

Բաաաւայն. s. mus. quatuor.

Բաաաձեւն. adv. à quatre
mains.

Բաաաձեւնի. a. s. zool. qua-
drumane.

Բաաաձի. a. à quatre chevaux,
attelé de quatre chevaux; s.
quadrige.

Բաաաւանեակ. s. collier.

Բաաաւան. s. tétramère, qua-
drjarti.

Բաաաւան. a. zool. tétradactyle.

Բաաաւանայ. a. de quatre ans,
quatriennial; — ծանանակ, quatre
ans, quatre années.

Բաաաւիլոն. s. quatrillon.

Բաաաւիս. s. géom. tétraèdre.

Բաաաւիք. } a. composé

Բաաաւիքեայ. } de quatre
matières.

Բաաաւկիւն. a. géom. qua-
drangulaire; s. tétragone; —
վանայ, cloître. [drangulaire.

Բաաաւկիւնի. a. géom. qua-

Բաաապաւի. a. quadruple.

Բաաապաւիկ. va. quadrupler.

Բաաապիւն. s. tétrastyle.

Բաաաւաք. adv. au galop; —
արշաւել սուրալ, aller au galop,
valoper; — արշաւ, galop.

Բաաաւանեայ. } a. qandra-

Բաաաւանեան. } génaire; de

Բաաաւանոր. } quarante ans.

Բաաաւանակ. } s. quarante,

Բաաաւաներեակ. } quarantième.

Բաաաւաներօղ. } a. quaran-

Բաաաւանօղ. } tième.

Բառանհրարգ. } s. carême.
 Բառանորգ. }
 Բառանորդ. s. quarantaine.
 Բառանորդական. a. quadra-
 gésimal; de carême. [taine.
 Բառանորդարան. s. quaran-
 Բառասօր. s. quarantaine.
 Բառասօրեայ. a. de quarante
 jours.
 Բառասուն. a. quarante.
 Բառավանկ. a. quadrisyllabe.
 Բառավանկ. a. qui a quatre
 ruisseaux.
 Բառաօտ. s. ichtyol tétrodon.
 Բառաօայլ. } a. à quatre jam-
 Բառափեաց. } bes, quadrupède.
 Բառեակ. a. quatre; quatrain.
 Բառեօտ. s. quatre ans, quatre
 années.
 Բառեռակ. s. douzaine.
 Բառեռք. s. mus. quatuor.
 Բառիգայ. a. bot. tétragyne.
 Բառիգայութիւն. s. bot. tét-
 ragynie.
 Բառիլիոն. s. quatrillon.
 Բառից. adv. quatre fois.
 Բառոսանի. V. Զօրօսանի.
 Բառորդ. s. quatrième; quartier,
 quart; quart d'heure.
 Բառուղի. s. carrefour.
 Բառսուն V. Բառասուն.
 Բառասունհրարգ V. Բառաս-
 ցիւրդ.
 Բառասունցոց. s. une piastre. qua-
 rante paras; V. Բառասնամեայ.
 Բառսունց. s. la Présentation;
 retraite ou deuil de quarante jours.
 Բառօրեայ. adj. de quatre jours.
 Բաօսնելի. a. frémissant.
 Բաօսնեցնել. va. faire frémir,
 effrayer, altérer la figure, chagriner.
 Բաօսնեցուցից. a. effrayant.
 Բաօսնիլ vn. frémir de peur,
 frissonner, s'effrayer, avoir horreur.
 Բաօակ. s. ressemblance, forme,
 proportion.

Բաօակելի. va. rendre semblable,
 assimiler, former, proportionner.
 Բաօակութիւն. V. Բաօակ.
 Բար. s. pierre; — նետել, jeter;
 lancer une pierre; fig. jeter la
 pierre à qn.; պատուական —,
 pierre précieuse; — ի բռնել, at-
 taquer à coups de pierres, lapi-
 der; չթողուլ չմնալ — քարի վրայ,
 ne pas laisser, ne pas rester
 pierre sur pierre.
 Բարաբան. s. méd. lithologue.
 Բարաբանութիւն. s. méd. litho-
 logie
 Բարաբար. s. colline escarpée.
 Բարազաքար. a. dont le som-
 met est en pierre.
 Բարազիւր, etc. V. Վիճազիւր.
 Բարազործ. a. de pierre; s. V.
 Բարակոփ.
 Բարազէզ. s. amas de pierres.
 Բարազր. s. ornith. pluvier.
 Բարաչրօ. V. Բարակոփ.
 Բարաչրօ. } s. zool. stellion.
 Բարաբօրօ. }
 Բարաբօյա. } s. roc, roche, ro-
 Բարաօեա. } cher; falaise.
 Բարալից. a. pleine de pierres,
 pierreux.
 Բարախառն. a. mêlé de pierres.
 Բարախունկ. s. bdellium.
 Բարաձեծ. a. attaqué à coups
 de pierres, lapidé.
 Բարաձեռագ. s. caverne, antre.
 Բարաձուի. s. minér. houille.
 Բարակարկառ. s. amas de
 pierres.
 Բարակիւր. s. lithophage.
 Բարակիւր. a. bâti en pierre;
 — ստն, maison de pierre.
 Բարակոյս. V. Բարազէզ.
 Բարակոյնից բնիլ. attaquer
 à coups de pierres, lapider.
 Բարակոս. s. bloc de pierre.
 Բարակոտ. } s. tailleur de pi-
 Բարակոփ. } erres; graveur sur

pierres, sculpteur; a. bâti en pierres, fait en pierres de taille, taillé dans la pierre.
Քարալուր. a. s. taillé dans la pierre.
Քարահաֆ. } s. carrière de pierre
Քարահոգ. } errés.
Քարահաս. s. tailleur de pierres; épinçoir; — *ա*, carrière de pierres.
Քարահոդ. s. minér. tuf.
Քարաձուրիսի. s. jet de pierre.
Քարաձէք. s. pétrole.
Քարաձիգ. a. qui jette une pierre.
Քարազ. s. sel gemme.
Քարայաօակ. a. pavé en pierres.
Քարային. a. pierreaux.
Քարայծ. s. zool. chamois, isard.
Քարայր. s. caverne.
Քարանալ. vn. se pétrifier, changer en pierre.
Քարանցու. s. grotte, caverne, antre; roc, rocher.
Քարանցումաւու. a. qui entre dans une grotte.
Քարանցուի. s. bot. menthe sauvage.
Քարաճէն. V. **Քարակեր.**
Քարապառ. s. qui adore les pierres.
Քարապառստիւն s. l'action d'adorer les pierres.
Քարաքանիկ. s. bot. lithosperme, grémil.
Քարաքանիկ. s. lithocolle.
Քարաքար. a. qui a le cœur dur comme la pierre, cœur de pierre, de roche, de marbre.
Քարաքարի. vn. avoir le cœur dur comme la pierre, s'endurcir.
Քարապառ. s. cataracte.
Քարապէտ քնի. précipiter; lancer des pierres; — *լուր* se précipiter. [քնի.
Քարապէտի. V. **Քարաձուր.**
Քարապիտի va. précipiter.

Քարապիտիւն. s. précipitation; lieu escarpé.
Քարապէտ քնի. se venger à coups de pierres, lapider.
Քարաօու. V. **Քարակեր.**
Քարաօուցի. s. bot. lithophyte.
Քարացնի. va. changer en pierre, pétrifier.
Քարացում. s. pétrification.
Քարացուցիչ. a. pétrifiant.
Քարափ. s. quai; bord escarpé, précipice; — *ժայռի*, le bord du rocher.
Քարափոր. V. **Վիճափոր.**
Քարափի. V. **Քարափափ.**
Քարափու. s. bot. lichen.
Քարափափ. s. caverne, antre.
Քարք. s. zool. aspic.
Քարքի. s. bot. saxifrage.
Քարեայ. } a. de pierre, en
Քարեղէն. } pierre.
Քարէ
Քարքնոցնի. va. renverser qn. en lui donnant un croc-en-jambe; supplanter.
Քարքնիէց. a. qui jette, qui lance des pierres; s. baliste, catapulte; — *մէ*, à un jet de pierre.
Քարքնիցուրիւն. s. action de lancer des pierres, jet de pierre.
Քարքակ. s. ichtyol. goujon.
Քարքզում. V. **Քրքնիցիւն.**
Քարիւ. s. pétrole.
Քարիւռ. s. bot. consoude.
Քարկոբոց. s. obélisque, cippe.
Քարակոծ. a. lapidé.
Քարկոծակ. V. **Քարկոծում.**
Քարկոծեայ. a. lapidé.
Քարկոծի. va. lapider.
Քարկոծում. V. **Քարկոծեայ.**
Քարկոծուրիւն. s. lapidation.
Քարկոծուի. vn. être lapidé.
Քարկոծում. V. **Քարկոծուրիւն.**
Քարկուր. s. tailleur de pierre.

Խարկոփ. V. **Բարակոփ.**
Խարձ. a. qui a la barbe claire, clair semée.
Խարձեք. s. pétrole.
Խարհանկ. s. zool. écrevisse.
Խարհիկ. s. anat. gésier.
Խարհարցանկ. s. chim. lithrage.
Խարց V. **Բարուն;** *ի* —, *ընդ* —, adv. en trainant, *ի* — *ածել*, traîner.
Խարունք. V. **Բարուն**
Խարեկ. va. tirer; traîner, entraîner.
Խարոփ. vn. être tiré, traîné.
Խարունք. s. action de tirer, de traîner.
Խարոց. s. sermon, prône; — *սողապահանաց*, prêche; — *կարդալ*, annoncer, publier, proclamer; — *ասլ*, prêcher, donner prononcer un sermon.
Խարոզագիրք. s. sermonnaire.
Խարոզակ. s. caducée.
Խարոզական. a. sermonnaire.
Խարոզակից. s. compagnon de sermon, de prédication.
Խարոզգիրք. V. **Խարոզագիրք.**
Խարոզի. va. prêcher, prôner, sermonner. [cheur.
Խարոզիչ. prédicateur, prêcheur.
Խարոզութիւն. s. prédication.
Խարոզութիւն. s. prédication.
Խարոս. V. **Լախուր.**
Խարոս. V. **Խարոս.**
Խարոսակ. a. infâme, flétri, déshonoré.
Խարոսականութիւն. } a. avanie, infamie, déshonneur, vice, flétrissure, opprobre, turpitude.
Խարոսականք. }
Խարոսկիր. a. s. édifice ou construction en pierre.
Խարոս. a. pierreux.
Խարուրագ. s. épinçoir.
Խարուրանց. V. **Խարհանց.**
Խարսիք. V. **Խարսիք.**

Խարս. s. carte.
Խարակաղ. V. **Խարակաղ.**
Խարեգ. s. carte (géographique).
Խարեկ. s. carton.
Խարեւ. V. **Խարեւ.**
Խարուրար. s. secrétaire.
Խարուրարան. s. secrétariat, secrétairerie. [riat (la fonction).
Խարուրարութիւն. s. secrétariat.
Խարց. V. **Խարձ.**
Խարհանց. a. détruit, démoli, ruiné; — *ըսլալ*, être —; — *ընել*, démolir, détruire, ruiner,
Խարհարուս. a. pierreux, escarpé.
Խացակ. s. vinaigre.
Խացակագործ. s. qui fait du vinaigre, vinaigrier.
Խացակագործութիւն. s. acétification.
Խացակարան. s. vinaigrerie.
Խացակարանք. s. oxymel.
Խացակական. a. chim. acétique; — *թթուում*, acide —.
Խացակաման. s. vinaigrier (le vase).
Խացակայիւն. a. chim. acétique.
Խացականոյ. V. **Խացակի.**
Խացակաչափ. s. acétimètre.
Խացակալահառ. s. marchand de vinaigre, vinaigrier.
Խացակաս. s. chim. acétate; — *կապարի*, — de plomb,
Խացակացնել. } va. aigrir,
Խացակել. } rendre aigre, vinaigrer.
Խացակցնել. V. **Խացակել.**
Խացակի. vn. avoir le goût de vinaigre, devenir aigre, aigrir.
Խացակութիւն. s. acidité, aigreur. [չափ.
Խացակաչափ. V. **Խացակաչափ.**
Խացակաս. s. chim. acétate.
Խացակցնել. V. **Խացակել.**
Խացակի. V. **Խացակի.**
Խացակարան. s. acétabule.
Խաւ. conj. non, ne... pas; loin

d'ici! *ի* *ի* *ի* donc! *պր.* sans, excepté; — *իցի*, non, à Dieu ne plaise! — *իմէն*; Dieu m'en garde, loin de moi.

Քարառն. *s.* propitiatoire; purgatoire; catafalque; *a.* expiatoire, propitiatoire. {astrologue.

Քարդայ. *s.* mage, magicien,

Քարդուքի. *s.* magie, astrologie.

Քարի. *va.* expier; justifier; satisfaire, rendre favorable ou propice.

Քարք. *s.* zool. lynx.

Քարիչ. *a.* expiatoire, propitiatoire; — *լուսի*, expier.

Քարու. *V.* **Քարու.**

Քարուքի. *s.* expiation, propitiation; propitiatoire; libation; *զոհ* — *թան*, sacrifice propitiatoire, expiation; *սրբան* *թան*, propitiatoire.

Քարուքի ցար. *a.* qui apporte l'expiation, expiatoire. [պև.

Քարչապև. *V.* **Քարչապ.**

Քարքու. *s.* camphre.

Քարքալառն. *a.* camphré.

Քարքի. *va.* camphrer.

Քարքիք. *s.* bot. camphrier.

Քափ. *s.* caca.

Քափար. *s.* gâteau.

Քեռ. *V.* **Քայա.** [même.

Քեզե. *adv.* de toi-même, par toi.

Քեզակարու. *s.* bot. cerfeuil.

Քեզանալ. *vn.* tenir le gouvernail; *fig.* gouverner.

Քեզակար. *s.* timonier.

Քեզաւոր. *a.* garni d'un gouvernail.

Քիլի. *s.* limon, timon; — *կառայ*, timon.

Քեղրի. *va.* écorcher.

Քեմազորուքի. *s.* maroquinerie (l'art). [maroquin.

Քեմազազ. *a.* couvert de

Քեմազարն. *s.* maroquinerie (la fabrique).

Քեմալ. *s.* maroquin.

Քեմեղալ. *a.* beau-frère (le mari de la belle-sœur). [de l'épouse.

Քեցի. *sf.* belle-sœur (sœur

Քեռազուս. *sf.* nièce (la fille de la sœur).

Քեռաքու. *s.* arrière-neveu.

Քեռայր. *s.* beau-frère (le mari de la sœur). [mère.

Քեռի. *s.* oncle (le frère de la

Քեռարդակ. } *s.* neveu (fils de

Քեռարդի. } la sœur).

Քերածի. *a.* gratté, raclé, ratisé, poli.

Քերակն. *s.* alphabet, grammairien; grammare.

Քերակնապետ. *s.* grammairien.

Քերակնակն. } *a.* grammairien.

Քերակնապի. } tical.

Քերակնուքի. *s.* grammare.

Քերակնորէն. *adv.* grammaticalement. [V. **Քերիչ.**

Քերակ. *s.* action de gratter;

Քերակ, etc. *V.* **Քերակ,** etc.

Քերիքի. *V.* **Աղեղնար.**

Քերի. *va.* gratter, racler, ratiser, râper; raboter, planer, polir; gratter (l'endroit qui démange); écorcher, excorier, érafler, friser; graver, inscrire; — *առ*, passer près, raser de près, effleurer, longer, passer le long de; *ափեղ* — ou *առ ափաթը*, côtoyer le rivage, aller le long du rivage.

Քերակ. *V.* **Քերակ.**

Քերիքի. *va.* écorcher, égratigner, excorier; faire, composer; faire des vers, poétiser.

Քերիք. *s.* poète; grammairien.

Քերիքապի. *vn.* parler poétiquement, poétiser, faire des vers.

Քերիքապար. *adv.* poétiquement.

Քերիքակն. *a.* poétique; gracieux. [des grammairiens.

Քերիքապար. *s.* père des poètes,

Քերիքուքի. *V.* **Քերակ.**

Բերբազուհի. sf. poétesse.
 Բերբազորէն. V. Բերբազար.
 Բերբաւծ. s. poésie, poème, vers.
 Բերբուիլ. vn. s'écorcher, s'égratigner, être excoïré.
 Բերբուածք. spl. poésies.
 Բերբուքիւն. V. Բերբուած.
 Բերբուհի. V. Բերբազուհի.
 Բերիչ. s. grattoir; ratissoire rabol, racloire, plane; raboteur; — ձիւ, étrille; — շաքարի. râpe.
 Բերծել. } va. écorcer, peler;
 Բերծուլ. } raser.
 Բերոք. }
 Բերովք. } s. chérubin.
 Բերովքիւ. }
 Բերոց. V. Բերիչ. [rapure.
 Բերուած. s. ratissure, raclure.
 Բերոք. V. Բերոք.
 Բերուքիլ. V. Բերուիլ.
 Բերալքոսք. s. démangeaison.
 Բերուիլ. vn. se gratter, avoir envie de se gratter, avoir des démangeaisons.
 Բերուք. s. grattage, grattement.
 Բերել. va. chasser, expulser.
 Բերէտ. s. méd. achores.
 Բեօբոսալ. V. Հեծկլսալ.
 Բեց. a. détaché, séparé.
 Բեցիլ. va. détacher, séparer; սիրտն աշխարհէ՛ գուարճուքենէ —, détacher son cœur du monde, des plaisirs. [ration.
 Բեցուք. s. détachement, séparation.
 Բեւ. s. rancune, ressentiment, animosité, haine; vengeance; — պահել, garder rancune, en vouloir à; Ի — վրեժու, en haine.
 Բեօ. s. secte, religion.
 Բեօսկարկաս. a. qui invente une secte.
 Բըճրել. V. Բճրել.
 Բքազիցն. s. boucle de nez.
 Բքախոս. s. tabac à priser; — զաշել, priser.

Բքան. s. toile.
 Բքանուք. s. tabatière.
 Բքափողք. s. anat. narines.
 Բքքիլ. vn. ciller, clignoter, faire un clin d'œil; Ի — ալան, en un clin d'œil, en moins de rien, comme par enchantement.
 Բքքիլիք. s. cillement, clignotement; clin d'œil.
 Բքքուք. V. Բքքիլիք.
 Բքոց. V. Կոզոզ.
 Բքուել. va. chercher des poux, épouiller.
 Բքուիլ. vn. s'épouiller.
 Բիք. s. anat. nez; — կենդանեաց, museau; զթէն խօսել՝ երգել, parler, chanter du nez; մէկը զթէն բռնել ou զթէն բռնել տանել, mener qn. par le nez, le mener en laisse; — զթի գալ, se trouver nez à nez; ը կատել, faire la mine, boudier; — ը զաշել, renifler; — ը ցաւել, avoir mal au nez; զթէն՝ արիւն գալ, saigner du nez; բանի մը մէջ — ը խոթել, mettre le nez dans une affaire; սուք զիթ ունել, avoir bou nez, avoir le nez fin; յեծ՝ փոքր՝ սրածալք՝ տափակ —, nez grand, petit, pointu, épaté ou camus. [calomniateur.
 Բիլ. s. a. espion; délateur,
 Բիլակրամ. s. kilogramme.
 Բիլսոբ. s. kilomètre.
 Բիլոյ. } s. kilo.
 Բիօ. }
 Բիւքա. s. chimie.
 Բիւքաբան. s. chimiste.
 Բիւքաբանութիւն. s. chimie.
 Բիւքաբար. adv. chimiquement.
 Բիւքազէտ. s. chimiste.
 Բիւքական. a. chimique.
 Բիւքարան. s. laboratoire, laboratoire de chimie.
 Բիւքարար. s. chimiste.
 Բիւքք. s. anat. palais (organe)

du goût; fig. caprice, fantaisie; *ըստ զմայ*, par caprice, par fantaisie; *ի զմայ*, à sa fantaisie.

Քինգա. s. bot. quinquina.

Քինգաբազոյց. a. qui garde rancune, rancunier.

Քինգալ. vn. garder du ressentiment, de la rancune, se ressentir.

Քինգախնդիր a. vindicatif; vengeur, haineux; — *ըլլալ*, se venger, tirer vengeance de, en vouloir à.

Քինգախնդրական. a. de vengeance, vindicatif.

Քինգախնդրութիւն. s. vengeance.

Քինգահան. V. **Քինգախնդիր**.

Քինգահանութիւն. s. vengeance.

Քինգահառոյց. V. **Քինգախնդիր**.

Քինգայոյզ. V. **Քինգախնդիր**.

Քինգուսլ. V. **Քինգալ**.

Քինգապահ. a. qui garde rancune ou ressentiment, rancunier.

Քինգապահութիւն. s. ressentiment, rancune.

Քինգուր. a. vindicatif, haineux.

Քինգաօրութիւն. } s. ressentiment, haine, rancune.

Քինգիկ. } s. bot. quinquina.

Քինգիկ. } quina.

Քիչ. etc. V. **Սակաւ**. etc.

Քիչիկ. } a. un peu; — ou —

Քիչիկիկ. } — adv. peu à peu; — *շէ*, un peu.

Քիչնալ. vn. devenir peu, s'amoindrir, se diminuer.

Քիչ օսա. adv. plus ou moins.

Քիչութիւն. s. petite quantité, petit nombre, insuffisance.

Քիչցնել. va. amoindrir, diminuer.

Քիչուր. a. peu nombreux.

Քիչուրութիւն. s. minorité.

Քիսալ. s. bot. orobe.

Քիս. s. arête, barbe ou pointe de l'épi.

Քիտ ou **Քրօնիք**. s. sueur; fig. fatigue, travail pénible; — *մահու*, la sueur de la mort; *ի — ն մտանել*, *ի գրտան ըլլալ*, suer, transpirer, ruisseler de sueur, être en sueur, en nage, tout en nage, tout trempé; *հարայ ընդ — ցուրտ*, il m'en prit la sueur froide; — *ցուրտ ընդ անդամն իջանէր*, une froide sueur courrait par tous les membres de son corps; *հակտին — սին ապրիլ*, gagner sa vie, son pain à la sueur de son front; **Քթու**՝ *գաբշահոտ կծու առատ* —, sueur aigre, fétide, âcre, abondante; V. **Քրօնիք**.

Քիւ. s. arch. corniche.

Քիւրաբրէկ. adv. en lauge Kurde.

Քլոր. s. chim. chlore.

Քլորական. a. chim. chlorique; — **Քթուռուտ**, acide —.

Քլորակերայ. s chim. (*սխալ առ մասէ*) chloroforme; (*հիշաք*) chloroïde. [chaux.

Քլորակիր. s. chim. chlorure de

Քլորային. s. chim. chlorure.

Քլորաչափ. s. chloromètre.

Քլորաջրածնա. s. chlorhydrate.

Քլորաջրական. a. chim. chlorhydrique; — **Քթուռուտ**, acide —.

Քլորա. s. chim. chlorate.

Քլորուր. s. chim. chlorure.

Քլորոկ. s. chim. chlorure.

Քլորու. s. chim. chloridé.

Քծիկ s. caresses, cajoleries; cour, galanterie.

Քծնաբան. a. s. câlin, flatteur, adulateur, cajoleur; galant.

Քծնաբանութիւն. s. flatterie, adulation, flagornerie, cajolerie, encens; galanterie.

Քծնի. a. caressant, cajoleur, câlin, flatteur; courtisan, galant.

Քծնիլ. vn. caresser, flatter, chercher à plaire, choyer; faire la cour, courtiser.

Բծնող. V. **Բծնի.**
Բծնողական. a. caressant, flatteur.
Բծնութիւն. V. **Բծիցի.**
Բծուար. s. barre, lingot.
Բղազործ. s. flassier.
Բղաձիղ. s. chlamyde, manteau.
Բղանց. V. **Բղանցի.**
Բղանցաւոր. a. garni d'un bord.
Բղանցի. s. bord, bout d'un vêtement. [en lambeaux.
Բճճեալ. a. déchiqueté, déchiré.
Բճճել. va. déchiqueter, déchirer, mettre en lambeaux, en guenilles, dégueniller, délabrer.
Բճազարդ. } a. agréable au goût,
Բճախարծ. } qui flatte le goût.
Բճածիւն. a. capricieux.
Բճական. a. palatal.
Բճահան. a. capricieux. [օրէն.
Բճահոցնաբար. V. **Բճահան-**
Բճահանական. a. capricieux.
Բճահանոյժ. s. caprice; ըստ
ընտանոյս, selon le caprice.
Բճահանօրէն. adv. par caprice, capricieusement.
Բճածայն. } V. **Բճական.**
Բճային. }
Բճայք. spl. caprices.
Բճծիծաղ. s. sourire, souris.
Բճծիծաղիլ. vn sourire.
Բճոքեր. a. qui apporte ou produit le sommeil, somnifère; V. **Բճածու.**
Բճած. V. **Բճէած.**
Բճածու. a. somnifère, soporifique, dormitif, assoupissant.
Բճահաս. a. privé de sommeil.
Բճանալ. V. **Նճջի:** լաւ յը —, faire un bon somme.
Բճաօրջիլ. a. somnambule.
Բճաօրջութիւն. s. somnambulisme.
Բճատր. s. dormeur.
Բճաս. V. **Բճահաս.**
Բճասութիւն. s. privation de sommeil, insomnie.

Բճար. s. lyre; — *զարնել՝ նը-*
ուազել, jouer de la lyre.
Բճարական. a. lyrique.
Բճարահար. a. joueur de lyre.
Բճարահարութիւն. s. action de jouer de la lyre. [lyre.
Բճարածել. a. en forme de
Բճարուն. s. lit, couche; fig. tombeau.
Բճարերգ. } a. lyrique; s.
Բճարերգակ. } lyrique, auteur lyrique.
Բճարերգ. } s. lyrique,
Բճարերգութիւն. } chant lyrique.
Բճարիկ. s. petite lyre.
Բճացնել. va. faire dormir, endormir.
Բճացնող. } a. endormant,
Բճացուցիչ. } somnifère.
Բճափ. s. léthargie.
Բճափական. a. léthargique.
Բճափութիւն. s. léthargie.
Բճեալ. } a. dormeur, endormi;
Բճէած. } hypnotisé.
Բճէած. s. hypnotiste.
Բճէածութիւն.
Բճէածում. } s. hypnotisme.
Բճէութիւն.
Բճընոց. s. ride (des serpents ou de la trompe de l'éléphant).
Բճիւն. s. examen; *ի— առնուլ*, examiner, considérer; raisonner sur; *ի— արկանել*, examiner, étudier, critiquer.
Բճիաս. V. **Բճահաս.**
Բճեհասութիւն. s. insomnie.
Բճնաբան. s. critique.
Բճնաբանական. a. critique.
Բճնաբանել. va. critiquer.
Բճնաբանութիւն. s. critique.
Բճնադաս. s. critique; critiqueur.
Բճնադասական. a. s. critique.
Բճնադասել. va. critiquer.
Բճնադասելի. a. critiquable.

ԲՅՅադատող. s. critiqueur.
ԲՅՅադատութիւն. s. critique.
ԲՅՅադատուիլ. vn. être critiqué.
ԲՅՅախնդիր. a. qui examine, qui fait des recherches.
ԲՅՅախօսիլ. va. critiquer, disserter. [dissertation.
ԲՅՅախօսութիւն. s. critique,
ԲՅՅակաճ. a. d'examen.
ԲՅՅայոյգ բլլալ. examiner avec soin. [miner, curieux.
ԲՅՅատր. a. qui aime à examiner.
ԲՅՅատրութիւն. s. passion d'examen, esprit curieux, curiosité.
ԲՅՅարան. s. lieu d'examen.
ԲՅՅել. va. examiner, étudier; censurer, contrôler; *տեղեկագոյնս* —, examiner à fond.
ԲՅՅիչ. a. s. examinateur; inspecteur; contrôleur; — *գրոց*, censeur.
ԲՅՅողութիւն. V. **ԲՅՅնութիւն.**
ԲՅՅնութիւն. s. examen; enquête, contrôle; — *գրոց*, censure; — *անցունել*. passer, subir un examen; — *ընել* faire l'examen, examiner; *չղճիմ՝ մանր* ou *մանրակող* —, examen minutieux.
ԲՅՅնուիլ. vn. être examiné.
ԲՅՅում. s. examen.
ԲՅՅս. a. somnolent.
ԲՅՅնութիւն. s. somnolence.
ԲՅճալ. V. **ԲՅճիլ.**
ԲՅճանք. s. mignardise, délicatesse; caresse, tendresse.
ԲՅճեցնել. va. mignarder, mignoter, rendre délicat, dorloter, traiter délicatement, caresser.
ԲՅճիլ. vn. se mignarder, se traiter délicatement, se dorloter, se mignoter, faire le délicat, le renchéri, la renchérie.
ԲՅճու. a. délicat, tendre, mou, douillet, mignon, mignard; s. minet, minette.
Բօիլ. va. chasser, expulser;

pousser; écouler, débiter, vendre; *չանճեղլ* —, émoucher; *փորլ* —, avoir le diarrhée.
Բօց. s. chasse-mouches, émouchoir; instrument à sonnette dont se sert le diacre pendant la messe arménienne, flabellum.
Բօւիլ. vn. être chassé, être expulsé; pousser, se pousser; s'écouler, se débiter, être vendu.
Բօելիլ. va. ébrancher, élaguer, argoter, arracher, couper.
Բո. pron. ton, ta; a. poss. le tien, la tienne.
Բօքանալի. s. surpris.
Բօքոս. s. zool. toutou, petit chien.
Բօլերա s. méd. choléra.
Բօլերօման. } a. choléri-
Բօլերայակերպ. } forme.
Բօլ. s. voile, voillette; — *ով ճածկել*, voiler.
Բօլաբարբ. s. amphimacre.
Բօլազարդ. a. orné d'un voile, voilé.
Բողախնդրելիլ. vn. chercher à dévoiler, démasquer.
Բողածածուկ. a. caché sous un voile, voilé. [timide.
Բողածիգ. a. réservé, modeste.
Բողաղօս. a. s. amphibraque.
Բողարկեալ. a. voilé; voilé, caché.
Բողարկելիլ. va. couvrir d'un voile, voiler; voiler, cacher.
Բողարկուած. V. **Բողարկեալ.**
Բողքնկէց. a. qui a jeté son voile effronté, éhonté.
Բոյից. a. poss. ton, ta, le tien, la tienne. [par toi même, ton.
Բոյիցազործ. a. fait par toi,
Բոյիցազէն. a. armé par toi-même.
Բոյիցանրօն. a. de ta religion.
Բոյիցահրաման. a. ordonné par toi.
Բոյիցատունց. a. inspiré par toi-même. [même.
Բոյիցաստեղծ. a. créé par toi-

Գոյնաւոր. a. donné par toi-même.

Գոյր. sf. sœur; քրոջ պէս, comme une sœur.

Գոյրաբար. adv. comme une sœur.

Գոյրազիր. } s. sœur adoptive.

Գոյրաթիւ. } s. sœur adoptive.

Գոյրադուսր. V. Գնադուսր.

Գոցիլ. } vn. s'étirer, se dé-

Գոցոսիլ. } tirer.

Գոս. s. mesure de blé, boisseau.

Գոս. s. méd. gale.

Գոսոս. a. méd. galeux.

Գոսոսիլ. vn. avoir la gale, être galeux.

Գոսոսութիւն. s. gale.

Գոյ. s. côte; côtéé; — է —; adv. côte à côte, l'un à côté de l'autre; — ը, à côté, auprès, tout près; — էն, de côté, de près, tout près; գիտութիւնն առաքինութեան — ոչինչ է, la science n'est rien auprès de la vertu.

Գոյիկ. s. côté; — ն էր, il était à ses côtés, auprès de lui.

Գոյնսի. adv. de côté.

Գորիլ. va. gratter; մարմինը —, se gratter.

Գորեպիսկոպոս. s. chorévêque, suffragant, coadjuteur d'un évêque.

Գորեպիսկոպոսութիւն. s. dignité de chorévêque.

Գուարց. s. minér. quartz.

Գուտոր. a. garni d'une chanlatte. Գուտ. s. vote, boule, ballotte, suffrage; — աւլ ou ձգել, voter, aller aux voix, procéder au scrutin; միաբան — իւք, à l'unanimité des suffrages; — ի դնել, mettre aux voix; — ի դուռել, être mis aux voix.

Գուտասուփ. s. l'urne du scrutin, urne.

Գուտարկող. } s. votant.

Գուտարկու. } s. votant.

Գուտարկութիւն. s. votation,

ballottage, scrutin; — թեամբ ընտրել, élire par scrutin, par la voie du scrutin; արգասիք — թեան, résultat du scrutin; գաղտնի —, scrutin secret; -- խնդրել, demander le scrutin; ներկայ ըլլալ — թեան, prendre part au scrutin; — ընել, procéder au scrutin; երկորդ —, ballottage.

Գուտարկում. V. Գուտարկութիւն.

Գուտբուլղ. s. bulletin de vote.

Գուտեմսոր. s. le dépouillement des votes, du scrutin; — կատարել, dépouiller.

Գուտոսն. V. Գուտբուլղ.

Գուտեռ. V. Գուտարկու.

Գուտուփ. V. Գուտասուփ.

Գուդ. s. aussière, haussière.

Գուն. s. sommeil, somme, repos, dormir; — մահու, le sommeil de la mort; — ըլլալ, dormir, reposer; խոր — ի մէջ ըլլալ, dormir profondément ou d'un sommeil profond, d'un profond sommeil; մէկը — ի մէջ գտնել, trouver qn. endormi; — էն կորիլ, — ը փակցնել, perdre le sommeil; — ը խռովել՝ ընդհատել՝ կորիլ, troubler, interrompre, rompre le sommeil; ստիկա — կը բերէ, cela excite au sommeil, excite le sommeil; քաղցր՝ ատորժ՝ հանդիստ՝ խաղաղ՝ անհանդիստ՝ յուզեալ՝ խռովեալ՝ ընդհատ՝ թիթեւ՝ ծանր՝ դժընդակ՝ փրկաւէտ՝ կենսանորոգ՝ փաստակար —, sommeil doux, agréable, tranquille, paisible ou calme, agité, troublé, interrompu, léger, lourd ou pesant, dur ou fâcheux, salutaire, réparateur, dangereux.

Գունեփ. s. anat. tempe.

Գունեայից. a. temporal.

Գուոցայ. s. bot. spergule.

Բուռակ. s. zool. poulain, pouliche.
Բուռիք. s. œuf (dont la coque n'est pas encore formée).
Բուռիքայ. s. cuculle.
Բուրական. a. de sœur, sororal.
Բուրայ. s. coupelle, creuset.
Բուրդ. s. Kurde.
Բուրիկ. sf. petite sœur, sœurette.
Բուրձ. s. cilice; — *հազնիլ*, se couvrir d'un cilice.
Բուրմ. s. prêtre (des païens).
Բուրջ. s. chiffon.
Բուխ. s. bâton à nœuds.
Բուխ. s. gémississement, soupir.
Բուխայ. vn. gémir, soupirer.
Բոխ. coke.
Բշիկ. V. **Բիշիկ**.
Բշիորիկ. s. cure-dent.
Բաակ. s. bourse.
Բաակազիս. a. acheté avec de l'argent, acheté. [cant).
Բաակազորձ. s. boursier (fabri-
Բաակալայ. s. celui qui tient la bourse, boursier, trésorier.
Բաակահաս. } s. coupeur de
Բաակահասու. } bourses, coupe bourse, pickpocket
Բաակալահաս. s. boursier (mar-
 chand). [bours.er.
Բաակաւոր. s. qui a une bourse,
Բաակիկ. s. petite bourse, bour-
 scicot, boursicauf, bourssette; sachet
Բաւն. a. vingt.
Բաւնական. adv. par vingt;
 par vingtaine, — ou — — vingt
 par vingt.
Բաւնամակ. s. vingtième année
Բաւամակ. } a. âgé de vingt
Բաւնաման. } ans; de vingt ans.
Բաւնահար. a. géom. icosædèr.
Բաւնակ. a. vingtaine.
Բաւնիւն. V. **Բաւնամակ**.
Բաւներորդ. a. vingtième.
Բաւնի հիցամակ. } s. le
Բաւնիցամակ. } vingt-
 cinquième anniversaire.

Բաւնի հիցաման. a. de
 vingt-cinq ans.
Բաւնիւն. } a. tous les vingt.
Բաւնիք. }
Բաւնուկ. } a. vingt et un.
Բաւնիկ. }
Բոյ. va. froter; oindre, enduire.
Բոս. s. setier.
Բոսուրից. V. **Բուրից**.
Բոսից. s. aiguère. [don-
Բոսիիկ. s. ichtyol. xiphias, espa-
Բոսի. V. **Բուրի**.
Բոսու. V. **Բուս**.
Բոսուրից. V. **Բուրից**.
Բու. a. s. rapporteur, délateur.
Բուրից. s. rapport, délation,
 tripotage, intrigue.
Բուրի. vn. être frotté, touché;
 se froter, se frictionner, s'oindre,
 se mettre de; faire la cour.
Բուրմ. s. frottement, onction.
Բուր. va. rapporter, faire des
 rapports, détracter, tripoter,
 intriguer.
Բաւնափու. } a. ce qui fait
Բաւնիք. } hérissier les che-
 veux, horrible.
Բաւնեցել. va. faire dresser
 les cheveux, faire frissonner ou
 frémir; agacer les nerfs.
Բաւնիլ. vn. avoir le poil, les
 cheveux hérissés, hérissier, se
 hérissier, se dresser; fig. frisson-
 ner de peur, d'horreur, avoir
 horreur, frémir, voir ou penser
 avec effroi.
Բաւնում. s. frémissement.
Բաւնոց. s. frisson, frissonne-
 ment de la peur.
Բայ. V. **Բուրայ**.
Բայակ ou **Բեակ**
Գիք. s. métal, minéral, minéral.
Բրայքակ. a. habité par les
 Kurdes.
Բրայու. a. qui parle le Kurde.
Բրայակ. a. Kurde.

Բրդերէն. s. le Kurde; adv. en Kurde.
Բրդուիի. sf. une Kurde.
Բրէական. a. criminel; — *մեղք՝ յանցանք*, crime de lèse-majesté; — *մետաղք*, mine, travail des mines.
Բրէիբուր. a. impur, mauvais.
Բրքմնջանք. V. **Բրքմնջիւն.**
Բրքմնջել. va. murmurer, se plaindre, grogner, grommeler, gronder, crier, marmonner.
Բրքմնջիւն. s. murmure, plainte, rumeur, gronderie, grognement.
Բրքմնջող. s. grognon, grogneur, grognard.
Բրքմնջում. V. **Բրքմնջիւն.**
Բրքսոնեայ. a. s. chrétien.
Բրքսոնեաբար. adv. chrétiennement; — *ապրել*, vivre en chrétien.
Բրքսոնեական. a. chrétien; — *վարդապետութիւն*, catéchisme
Բրքսոնեանայ. vn devenir chrétien, se christianiser.
Բրքսոնեացնել. va. christianiser, convertir au christianisme.
Բրքսոնեութիւն. s. christianisme; chrétienté.
Բրքսոնեուիի. sf. chrétienne.
Բրքսոս. s. le Christ, Jésus-Christ.
Բրքսոսաբար. adv. comme Jésus-Christ.
Բրքսոսաբր. a. apporté par le Christ. [Jésus-Christ.
Բրքսոսազարծ. a. fait par
Բրքսոսազունց. a. réuni par Jésus-Christ.
Բրքսոսաղաւան. a. qui professe la religion de Jésus-Christ, chrétien.
Բրքսոսապիւր. a. établi par Jésus-Christ. [Jésus-Christ.
Բրքսոսազարգ. a. orné par
Բրքսոսազգեաց. } a qui porte.
Բրքսոսազգես. } en soi Jésus-Christ, chrétien.

Բրքսոսածառօք. a. qui recon-
 naît Jésus-Christ, chrétien.
Բրքսոսական. a. de Jésus-
 Christ; — *հաւատք*, le christianisme. [Jésus-Christ.
Բրքսոսակարգ. a. établi par
Բրքսոսակեցոյց. a. sauvé par
 Jésus-Christ.
Բրքսոսակոչ. a. appelé par
 Jésus-Christ.
Բրքսոսահանոյ. a. agréable à
 Jésus-Christ. [սուր.
Բրքսոսածիւր. V. **Բրքսոսա-**
Բրքսոսաժարս. a. qui combat
 contre le Christ, qui fait la
 guerre à Jésus Christ, antichré-
 tien. [Jésus-Christ.
Բրքսոսածեմար. a. honoré par
Բրքսոսածեմ. a. qui est près
 de Jésus-Christ.
Բրքսոսանօցան. a. qui a le
 signe de Jésus-Christ.
Բրքսոսանուէր. a. offert à
 Jésus-Christ.
Բրքսոսաօսիւ. a. qui trafique
 de Jésus-Christ.
Բրքսոսապատմ. a. raconté
 par Jésus-Christ.
Բրքսոսապսակ. a. couronné
 par le Christ.
Բրքսոսառափ. a. envoyé par
 le Christ. [Christ.
Բրքսոսաօտէր. a. qui aime le
Բրքսոսապակ. a. bourreau
 de Jésus-Christ.
Բրքսոսավաճառ. a. qui vend
 Jésus-Christ. [Jésus-Christ.
Բրքսոսաեաց. a. qui déteste
Բրքսոսաուէր. a. donné par
 Jésus-Christ.
Բրքսոսաւանց. a. transmis,
 donné par Jésus-Christ.
Բրքսոսեան. s. a. chrétien; de
 Jésus-Christ. [Jésus-Christ.
Բրքսոսոքնկալ. a. qui a reçu
Բրքսոսոքն. V. **Բրքսոսեան.**

Քրձագած. } a. vêtu de bure
Քրձագես } ou d'un cilice; —
ըսալ, se vêtir de bure ou d'un
 cilice, porter un cilice.
Քրձայ. a. de bure, de cilice.
Քրձայք. s. sac, cilice.
Քրձեղէն. a. de bure, de cilice.
Քրձական. a. sacerdotal.
Քրձակին. sf. femme d'un prêtre
 païen. [divinité.
Քրձանալ. vn être prêtre d'une
Քրձանոյ. sf. femme ou fille
 d'un prêtre païen, prêtresse.
Քրձակես. s. pontife des païens.
Քրձարի. s. fils d'un prêtre païen.
Քրձարիւն. s. prêtrise païenne,
 sacerdoce.
Քրձուի. V. **Քրձանոյ.**
Քրձ. s. chim. chrome
Քրձական. a. chim. chromique.
Քրճիկ. s. chronique.
Քրճիկագիր. s. chroniqueur.
Քրճիկոն. s. chronique; chro-
 nologie; a. du temps.
Քրոջուրի. V. **Քեաւրի.**
Քրոյթ. s. chérubin.
Քրոյթաբակ. a. habité par
 les chérubins.
Քրոյթական. a. de chérubin.
Քրոյթապէս adv. comme un
 chérubin.
Քրիմք. V. **Քիր:** *քրոնքի մէջ
 լողալ*, être trempé de sueur, tout
 en sueur ou en nage; *ճակահն
 քրոնքովը հասցը ճաբել*, gagner
 son pain à la sueur de son front;
*քրոնքն երեսէն կը վազէր, երե-
 սը կ'ողողէր*, la sueur lui coulait
 sur le visage, inondait son visage;
քրոնքի մէջ ըլլալ, être en sueur,
 en nage.
Քրիմքիաւ. s. échauboulure,
 sudamina.
Քրճաքի. a. sudorifère, sudo-
 rifique.
Քրճագանգ. a. trempé de sueur.

Քրճաք. a. dégouttant de la
 sueur.
Քրճալի. } a. plein de sueur,
Քրճալի. } en nage.
Քրճալից. }
Քրճալուց. a. fatigué jusqu'à
 la sueur.
Քրճան. V. **Քրճաքի.**
Քրճանին. a. né ou produit
 par la sueur.
Քրճաք. a. qui est en sueur,
 en transpiration, en nage
Քրճաքան. V. **Քրճալուց.**
Քրճացի. va. faire suer ou
 transpirer.
Քրճեցնող. } a. sudorifique.
Քրճեցուցիչ. }
Քրճիլ. vn. suer, transpirer, être
 en sueur, en nage; fig. suer,
 s'efforcer, faire des efforts, s'épuiser
 en efforts; suinter.
Քրճուրի. s. sueur, transpira-
 tion; fig. sueur, efforts, travail.
Քրճուր. V. **Քրճիլ.**
Քրճում. s. sudation.
Քրճցի. V. **Քրճացի.**
Քրճցող. V. **Քրճեցնող.**
Քրճանք. V. **Քրճիլ.**
Քրճիլ. s. éclat ou grand éclat
 de rire, gros rire; — *բառնալ*,
 rire aux éclats, éclater de rire,
 faire un éclat de rire, rire à gorge
 déployée, pa' tir d'un éclat de rire.
Քրճագոյն. a. de la couleur de
 safran, safrané; d'un jaune d'aurore.
Քրճացան. a. parsemé de safran.
Քրճաւէս. a. abondant en safran.
Քրճուրի. vn. se vanter, être
 fier de, se complaire.
Քրճում. s. bot. safran, crocus.
Քրճալ. } V. **Քրճիլ բառնալ.**
Քրճիլ. }
Քրճիլ. va. fouiller, examiner,
 rechercher avec soin, agiter, dé-
 faire, détruire; *ճաքիքը* —, exciter,
 éveiller, réveiller, stimuler l'esprit.

Բգիւմ. s. envie
Բբուսնի. s. bouleversement, gémissement, plainte, clameur.
Բբուիլ. vn. gémir, soupirer; éclater de rire. [chien.
Բոբոբ. s. zool. toutou, petit

Բոդ, etc. V. **Բոդ,** etc.
Բոդուր. a. voilé.
Բոդի. s. bracelet.
Բոօ. s. zool. bouc.
Բերի. vn. blasphémer, dire de gros mots.

Օ

Օ (o = օ). s. trente-septième lettre de l'alphabet et huitième des voyelles; elle a été introduite dans l'alphabet arménien vers la fin du douzième siècle pour remplacer աւ (av) devant les consonnes; ainsi *Պաւղոս, Աւգոստոս, Աւրնիւ,* etc., ont été écrits par *Պողոս, Օգոստոս, Օրնիւ,* etc.
Օգն. s. aide, secours, assistance.
Օգնական. a. aide, assistant, adjoint; - *զօրք,* troupes auxiliaires, renfort, les auxiliaires; - *ըլլալ,* aider, prêter secours; *իրարու* - *ըլլալ,* s'entr'aider.
Օգնականութիւն. s. aide, secours, assistance; - *Թեամբ Աստուծոյ,* avec l'aide de Dieu, Dieu aidant.
Օգնիլ. va. aider, secourir, assister, seconder, prêter secours ou assistance, donner un coup de main, un coup d'épaule; être utile à, être bon à, servir, favoriser, soutenir, subvenir; *իրարու* - *ս'entr'aider, s'entre-secourir.*
Օգնութիւն. s. aide, secours, assistance, coup de main, coup d'épaule; faveur, ressource; renfort; *դրամական* - *subvention; մէկուէն* - *Թեան փութալ* հաս-

նիլ, accourir au secours de qn., venir à son aide
Օգոսական. } a. auguste, ma-
Օգոսական. } jestueux.
Օգոսոս. s. août; a. auguste.
Օգութ. s. utilité, profit, avantage, intérêt, gain; a. utile, avantageux; - *ըլլալ.* être utile, avantageux; - *քաղել,* retirer profit de: - *հասարակաց,* bien public, intérêt commun, cause commune; *աշխարհի օգտին համար աշխատել.* travailler au bien public; *քու օգտիդ համար է,* c'est pour votre bien, pour votre intérêt.
Օգտաբեր. a. utile, lucratif, fructueux, favorable, avantageux, profitable, intéressant.
Օգտաձողով. } a. intéressé, trop
Օգտախնդիր. } attaché à ses in-
Օգտաճարաւ. } térêts.
Օգտակար. a. utile, avantageux, profitable
Օգտակարապէս. adv. utilement.
Օգտակարութիւն. s. utilité, avantage, profit.
Օգտամատոյց. V. **Օգտաբեր.**
Օգտաօտ. } a. très utile.
Օգտաօտ. }
Օգտաօտութիւն. s. grande utilité.

Օգտաւէր. a. qui aime ses intérêts, intéressé.
Օգտոցոյց. a. qui montre du profit, du gain.
Օգտել. vn. V. **Բաւել;** être utile à, bon à. servir, aider.
Օգտեցնել. va. V. **Բաւեցնել;** faire profiter, avantager, intéresser.
Օգտիլ. vn. profiter ou tirer parti de, tirer du profit de, retirer du profit, de l'avantage de, trouver son compte, gagner; բան մը չէք օգտիր, vous ne gagnez rien,
Օգուտիւն. s. utilité, profit, avantage.
Օգտելի. V. **Օգտիլ.**
Օդ. s. air: temps (disposition de l'air); brodequin; յօդս, ընդ — u ou — ւ, en l'air, dans l'air; au hasard; — ծծել, — կլել, respirer l'air; — ն լաւ չէ, — ւ վատ է, il fait mauvais, il fait vilain temps; աքաւկ —, grand air; — ւ կը շտկուի՝ կը բացուի, le temps se rassure, s'éclaircit, se met au beau: — ւ կը գոցուի՝ կ'ամպտի՝ կը մթննայ, le temps se couvre, se couvre de nuages, se rembrunit, s'obscurcit; — ւ կը պըղտորի, le temps se brouille; — ւ կը մեղմանայ՝ կը զովմանայ, le temps s'adoucit, se rafraichit; ցրտին եւ ամպամած —, temps gris; ամպոտ —, temps chargé, couvert de nuages; — առնել, prendre l'air; — փոխել, changer d'air; վնասակարութիւն՝ արկածք — քի les injures de l'air; անոյշ ou քաղցրասիք՝ լաւ՝ վատ՝ վատառողջ՝ վնասակար՝ զով՝ տաք՝ կենդանի ou սաստիկ՝ խոնաւ՝ ժանտ՝ ապականեալ՝ ծծելի —, air doux ou serein, bon, mauvais, malsain, délétère, frais. chaud, vif, humide, empesté,

corrompu ou vicié, respirable; հանդարտ՝ պարզ՝ չոր՝ ցուրտ՝ տաք՝ մրկալոյզ՝ փոփոխական՝ անհաստատ՝ գերեցիկ —, temps calme, serein, sec, froid, chaud, orageux, variable, inconstant, beau.
Օդաբաժին. s. climat.
Օդաբան. s. parleur en l'air, hâbleur; aérologue.
Օդաբանական. a. aérologique.
Օդաբանութիւն. s. aérologie.
Օդաբեր. a. aërifère.
Օդագիտութիւն. s. aérogno-ie.
Օդագիր. s. aérographe.
Օդագիւց. a. qui traverse les airs, qui marche dans l'air.
Օդագոյն. a. de la couleur de l'air, d'un azur transparent.
Օդագունդ. s. aérosphère; ballon aérostatique.
Օդագրական. a. aérographique.
Օդագրութիւն. s. aérographie.
Օդադիւր. s. aéromancien.
Օդադիւրութիւն. s. aéromancie.
Օդազուրկ. a. privé d'air.
Օդագորական. a. aérodynamique.
Օդագորութիւն. s. aérodynamie.
Օդաբախչ. a. qui vole dans l'air.
Օդախաղաց. a. qui marche, qui se meut dans l'air, qui court à travers les airs.
Օդախառն. a. mêlé d'air.
Օդախիտ. a. condensé d'air, plein d'air. [dans l'air].
Օդական. a. aérien, aérique; élevé
Օդականաց. a. fixé dans l'air.
Օդակեաց. a. aérobie.
Օդակերպ. a. aëriiforme.
Օդակեացի. V. **Օդակեաց.**
Օդակռական. a. aérostatique.
Օդակռութիւն. s. aérostatique.
Օդահսն. s. machine pneumatique.
Օդահեծիկ. a. qui fend l'air.
Օդահմայ, Օդահմայութիւն. V. **Օդադիւր, Օդադիւրութիւն.**

Օդահասանք. s. courant d'air.
Օդածզուրբիւն. s. action d'aspirer l'air, aspiration, tirage.
Օդածիգ. a. qui aspire, qui tire l'air; — *ընհան*, pompe aspirante.
Օդամուղ. a. qui repousse l'air; — *ընհան*, pompe foulante.
Օդամուռ. a. par où entre l'air; s. fenêtre, croisée, lucarne, trou.
Օդայած. a. errant dans les airs.
Օդայատակ. a. dont le fond est de l'air.
Օդային. V. **Օդական**.
Օդանալ. vn. se changer en air, être transparent comme l'air.
Օդանաւ. s. aérostat.
Օդանաւորդ. s. aéroneute.
Օդանման. a. semblable à de l'air, aériforme.
Օդառաս. V. **Օդաւէտ**. [l'air.
Օդառունց. a. qui souffle dans
Օդաչափ. s. aéro-mètre, baromètre.
Օդաչափուրբիւն. s. aéro-métrie
Օդչու. a. qui voyage dans l'air, aéroneute.
Օդչուական. a. aéronautique.
Օդչուութիւն. s. voyage aérien.
Օդապար. } a. qui danse, qui
Օդապարիկ. } vole dans l'air.
Օդապարիկ. s. aérostat, ballon aérostatique.
Օդառութիւն. s. coup d'air.
Օդասուն a. nourri d'air, aéro-vivore.
Օդապախ. s. a. aéro-phobe.
Օդապախութիւն. s. aéro-phobie.
Օդապար. a. poussé, chassé par l'air.
Օդատակ. a. aériforme.
Օդաւէտ. a. plein d'air, aéré.
Օդաւէտութիւն. s. aération.
Օդափոխ. s. ventilateur.
Օդափոխել. va. changer d'air; aérer, ventiler.
Օդափոխութիւն. s. changement d'air; aérage, ventilation.
Օդափար. a. aéro-lithe.

Օդեղէն. a. d'air, aérien.
Օդեմի. s. peau de mouton; a. de peau de mouton.
Օդերեւոյթ. s. météore. [logue.
Օդերեւութաբան. s. météoro-
Օդերեւութաբանական. a. mé-
 téorologique. [téorologie.
Օդերեւութաբանութիւն. s. mé-
Օդերեւութադիտակ. s. mété-
 réoscope.
Օդընկալ. a. qui reçoit l'air.
Օդընծելութիւն. s. acclimatation.
Օդի. s. zool. mouton, brebis, agneau.
Օդիկ. s. peau de mouton.
Օդոլորս. s. atmosphère.
Օդոլորային. a. atmosphérique.
Օբ. s. lieu où l'on passe la nuit, hôtellerie; l'action de s'arrêter, de loger.
Օբազայանալ. } vn. s'arrêter,
Օբազայիլ. } loger chez qn.;
Օբազանալ. } passer la nuit
 quelque part.
Օբակից ըլլալ. habiter sous le même toit, loger, passer la nuit ensemble.
Օբանոց. } s. hôtel, hôtellerie.
Օբորան. }
Օբեակ. s. V. **Օբ**; loge; bivac, bivouac.
Օբեկանալ. V. **Օբազայիլ**.
Օբիկ. } a. qui n'est par frais
Օբեկան. } ou tendre. rassis; —
չաց, pain rassis.
Օբիլ. V. **Օբեկանիլ**.
Օբեկան. } s. hôtel, hôtellerie;
Օբիւան. } habitation, demeure;
օբիւան առնել՝ ընել. loger, se loger, demeurer, résider; *երանաւէտ* — *արդարոց*, heureux séjour des âmes justes.
Օբեկանիլ. vn. descendre dans une hôtellerie, loger, se loger, demeurer.
Օբիւանապետ. s. hôtelier.

Օրեւանաւոր. s. hôte, maître d'hôtel. [talité, loger,
Օրեւանել. va. donner l'hospice.
Օրիլ. V. **Օրեւանիլ.**
Օրոց s. manteau; couverture de lit; tapisserie, tenture.
Օրոցել. va. tapisser.
Օժանդակ. a. qui aide, auxiliaire, subsidiaire; aide, secours; affluent; — բայ, verbe auxiliaire.
Օժանդակել. va. aider, secourir, assister, appuyer, favoriser.
Օժանդակելիլ. a. digne d'être aidé ou secouru; secourable.
Օժանդակիչ. } s. aide, auxi-
Օժանդակող. } aire.
Օժանդակութիւն. s. aide, secours, assistance, appui. *անոր — ուղը*, avec son aide, aidé par lui.
Օժրնդակ. V. **Օժանդակ.**
Օժիս. s. dot; don, cadeau.
Օժտաբեր բլլալ. apporter une dot, des présents.
Օժտական. a. dotal.
Օժել. va. doter; faire un cadeau.
Օժտած. a. doté.
Օժտութիւն. V. **Օժիս.**
Օժտելիլ. vn. être doté.
Օժտում. s. dotation.
Օ՛խ. interj. c'est bien fait! — *ըլլաս*, — pour toi!
Օրայ. s. ocque.
Օճակից. s. compagnon de sacre.
Օճակելիք. s. pomnade.
Օճեալ. a. oint, sacré; s. roi; piétre; — *ն Աստուծոյ*, l'oint du Seigneur; *Օճեալն*, le Christ, le Messie.
Օճել. va. oindre; sacrer, consacrer.
Օճելութիւն. s. l'action d'être oint, onction.
Օճութիւն. s. V. **Օճելութիւն**; sacre, consécration; *վերջին օճում*, extrême-onction.
Օճելիլ. vn. s'oindre, être oint; être sacré ou consacré.

Օճում. V. **Օճութիւն.**
Օճ. s. zool. serpent; — *ը կը շէ*, le serpent siffle.
Օճաբար. adv. comme un serpent.
Օճաբարձ. s. bot. serpentaire.
Օճաբնակ. a. habité par les serpents. [diens.
Օճազգիք. spl. zool. les ophi-
Օճաբոյն. a. qui a le venin du serpent.
Օճախած. a. mordu par un serpent.
Օճախանել. a. mêlé ou infesté de serpents. [hérissée de serpents.
Օճախար. a. dont la tête est
Օճակալ. a. qui tient un serpent; s. astr. bot. ornith. serpentaire.
Օճակերայ. a. semblable au serpent.
Օճակիք. s. minér. marbre ophiolithe ou ophite. [les serpents.
Օճակոխ. a. qui foule aux pieds
Օճակոյ. à. qui appelle, qui enchante les serpents.
Օճակութիւն. V. **Օճակիք.**
Օճահալած. a. qui classe les serpents.
Օճահար. a. mordu par un serpent; s. morsure de serpent.
Օճանել. a. qui a la forme d'un serpent; serpentant; s. zigzag.
Օճանուկ. s. ar. guille.
Օճամար. s. ichneumon; a. qui fait la guerre aux serpents.
Օճամոդէգ. } s. zool. seps.
Օճամոդէս. }
Օճանման. a. semblable à un serpent.
Օճապաշ. a. qui adore le serpent.
Օճապաշարիւն. s. adoration des serpents. [serpent.
Օճապաշր. a. trompé par le
Օճապոյտ. a. serpentant, sinueux, tortueux; — *խողովակ*, serpent.
Օճաջամբ. a. donné à manger par le serpent. [scolopendre.
Օճասանդր. s. zool. mille-pieds,
Օճասպան. a. qui tue les serpents.

Օձառետիլ. V. **Օձանման**.
Օձացաւ. s. méd. érysipèle, éré-
 sipèle.
Օձացաւային. a. érysipélateux.
Օձաքար. s. minér. serpentine.
Օձեակ. s. zool. serpentín.
Օձի դեղ. s. bot. gentiane.
Օձիք. s. collet; — *շապիկի*, col
 de chemise; — *ը պառառիլ*, déchirer
 ses habits, sa robe; — *ը ձեռք սալ*, se faire pincer, être
 pincé; *մէկուկն* — *էն բռնիլ*,
 prendre qn. au collet.
Օձաքիւն. s. nature de serpent;
 fig; méchanceté, [serpents.
Օձուռ. a. rempli ou infesté de
Օձեւիլ. va. diviser, séparer, désu-
 nir, partager, déchirer; dissiper,
 disperser; vn. se diviser, se sé-
 parer; se dissiper, se disperser.
Օձաւմ. s. separation, défection;
 dispersion.
Օղ. s. anneau, coulant; boucle;
 — *շղթայի*, chaînon; — *կոճակի՝*
ճարմանդի, boutonnière.
Օղալամբ. s. louve.
Օղակ. s. anneau, coulant.
Օղակաձեւ. a. en forme d'an-
 neau, annélide.
Օղակաւոր. a. annélide.
Օղակաւորք. spl. zool. annélides.
Օղամանեակ. s. anneau.
Օղաւոր. a. annelé.
Օղերձ. etc. V. *Ռղերձ*. etc.
Օղի. s. eau-de-vie; — *ի գործարան*,
 brûlerie.
Օղիարան. s. brûlerie.
Օղիկ. s. petit anneau, annelet.
Օհան. s. aide, secours, faveur, bien.
Օհառ. s. savon.
Օհառագործարան. s. fabrica-
 tion de savon, savonnerie.
Օհառային. a. savonneux.
Օհառանալ. vn. se saponifier.
Օհառանոց. s. savonnerie.
Օհառաքուր. s. eau de savon.

Օհառալախառ. s. savonnier,
 marchand de savon.
Օհառացում. s. saponification.
Օհառացնել. saponifier.
Օհառել. va. savonner.
Օհառում. s. savonnage.
Օճիր. V. *Ռճիր*.
Օն. interj. allons! eh bien! cou-
 rage! *օն անդք*, fi! fi donc! au
 diable! dédale! arrière! retire!
 emmène! ôte! par exemple! *օն*
և օն, ainsi, de cette manière;
 certes, assurément, certainement.
Օսակ. s. chim. ammoniac.
Օսակային. a. ammoniacal; —
աղ, sel ammoniac.
Օսարակ. s. sirop, sorbet.
Օօ քէ. interj. plutôt à Dieu! Dieu
 veuille!
Օօինդր, s. bot. absinthe.
Օսնակ. s. bot. soude, saponaire.
Օսլայ s amidon.
Օսլայարան. s. amidonnerie.
Օսլայիլ. va. amidonner.
Օսմանեան. a. ottoman, turc.
Օսմաներէն. s. le turc, la langue
 turque; adv. en turc.
Օսմանուհի sf. Ottomane, Turque.
Օսմանցի. s. Ottoman, Turc.
Օսմանցիօրին. s. qualité
 d'Ottoman.
Օտիս. V. *Ռտիս*.
Օսար. a. s. étranger; éloigné,
 lointain; autre; extraordinaire,
 étrange.
Օսարացակ. a. qui demeure
 à l'étranger.
Օսարաբար. adv. étrangement;
 comme un étranger.
Օսարազե. V. *Օսարաբունչ*.
Օսարազի. a. qui est d'une
 autre nation, étranger.
Օսարալեզու. a. qui parle une
 autre langue, étranger.
Օսարախարք. a. illégitime, bâtard,
 étranger.

- Օսարախորհուրդ** a. possédé par un esprit étrange.
- Օսարածից** a. s. né d'un étranger; étranger.
- Օսարական** a. s. étranger.
- Օսարակերպ** a. qui a une autre forme, une autre apparence.
- Օսարակալատակ** s. sujet étranger.
- Օսարակալատակութիւն** s. qualité de sujet étranger.
- Օսարածայն** a. qui a un langage différent; qui n'est pas d'accord; étrange, étranger.
- Օսարածահ ըլլալ** mourir dans un pays étranger, à l'étranger.
- Օսարածերժ** a. qui n'accepte pas les étrangers, inhospitalier, xénophobe. [étranges.]
- Օսարածիս** a. qui a des idées
- Օսարածոյ** a. s. xénomane.
- Օսարածութիւն** s. xéromanie.
- Օսարածուս** s. étranger, adventice.
- Օսարանալ** vn. devenir étranger, prendre les mœurs étrangères, s'aliéner; s'aliéner, s'éloigner, se séparer, se détacher, se détourner.
- Օսարանալի** a. aliénable.
- Օսարանոց** s. lieu où l'on reçoit les étrangers, hospice.
- Օսարափառիկ** a. étranger, exotique. [étranger.]
- Օսարապէս** adv. comme un
- Օսարառն.** } a. hétérogène.
- Օսարառն.** }
- Օսարատր** a. qui aime les étrangers, hospitalier.
- Օսարալիրիկ** va. aimer les étrangers.
- Օսարալիրութիւն** s. amour des étrangers, amour de l'hospitalité, hospitalité [étrangers.]
- Օսարապանց** a. qui tue les
- Օսարապանութիւն** s. meurtre des étrangers.
- Օսարահաց** a. qui hait les étrangers, inhospitalier, xénophobe.
- Օսարահանւց** a. qui se mêle des affaires d'autrui, curieux.
- Օսարահացութիւն** s. haine contre les étrangers, inhospitalité, xénophobie.
- Օսարառնից** V. **Օսարանոց**.
- Օսարառնիկ** a. dégénéré, sauvage.
- Օսարանցիկ** a. d'une autre tribu, étranger, hétérogène. [néité.]
- Օսարանցիկութիւն** s. hétérogénéité.
- Օսարանցիկ** va. rendre étranger, aliéner; aliéner, éloigner, détacher, détourner; *եր երկրէն* —, dépayser.
- Օսարացում** s. aliénation.
- Օսարացուցիկ** a. qui aliène ou qui éloigne, aliéneur; étrange.
- Օսարանալալ** a. qui reçoit les étrangers, hospitalier.
- Օսարանալիկ** va. recevoir les étrangers, les hôtes, exercer l'hospitalité envers qn.
- Օսարանալութիւն** s. action de recevoir les étrangers, hospitalité.
- Օսարոտ** a. étranger; étrange, extraordinaire, différent
- Օսարութիւն** s. qualité d'étranger; aliénation, éloignement, séparation; étrangement, élimination, proscription; l'étranger, pays étranger.
- Օսարուհի** sf. étrangère.
- Օսարուսում** a. qui enseigne une autre doctrine, sectaire, dissident.
- Օսարուս** ou **Յօսարուս** adv. par l'étranger, de l'étranger, de dehors [ուրիշից.]
- Օսարալիրութիւն** V. **Օսարալիր**.
- Օր** s. jour, journée; — *ընդ մէջ*, tous les deux jours; — *ըստ — է*, jour par jour, journellement, tous les jours; — *յօրէ, — է*, de jour en jour; — *հասարակ* ou *կէս* —, midi; — *— է ձգել*

Հգ. Հգել, remettre d'un jour à l'autre, ajourner, prolonger, traîner en longueur, reculer; — **քան զօր**, de jour en jour, de plus en plus; **աւուրն, օրը**; adv. par jour; **օրը օրին**, le jour même, le même jour, au jour le jour; **ամէն** —, tous les jours, toujours; — **ն ի բուն**, tout le jour, tout le long du jour, toute la journée, du matin au soir; **յաւուր միւս, օրին մէկը**, un jour, un certain jour, un beau jour; **երկրորդ. յաջորդ** — **ը**, le jour d'après, le second jour; **երեք — էն**, dans trois jours; **յետ երկուց աւուրց, երկու օրէն ետք**, deux jours après; **նոյն — ը**, le même jour; **նոյն օրն իսկ**, le jour même; **աւաջին օրէն**, depuis le premier jour, dès le premier jour; **հետեւեալ օրն**, le jour suivant; — **պահոց օր պահքի** —, jour maigre; **ուտիք** —, jour gras; — **ծննդոց**, jour de naissance; — **սօնի**, jour de fête; — **հանդիսի**, jour solennel; **գործի** —, jour ouvrable; **օրերն համրել**, compter les jours; **մեր օրերը**, de nos jours; **օրերը կ'երկարին, կը կարճան**, les jours croissent, diminuent; **այն օրն**, ce jour-là; **քիչ՝ սակաւ օրէն**, sous peu de jours, bientôt; — **սահմանել**, désigner un jour; **գեղեցիկ** ou **գեղածիժաղ** —, beau jour; **բարենշան՝ երջանիկ** ou **երանաւէտ** —, jour heureux; **չարագուշակ** —, mauvais jour. **Օրաբեր**. a. qui apporte la lumière du jour. **Օրաբնակ ըլլալ**. passer la journée dans un lieu, séjourner. **Օրագիօեր**. s. espacé d'un jour et d'une nuit, vingt-quatre heures. **Օրագիր**. s. journal; — **կարդալ**, lire les journaux; **օրագրի մէջ**

կարդացի՝ տեսայ, j'ai lu, j'ai vu dans un journal; **կարծիք՝ գոյն՝ օրագրի**, l'opinion, la couleur d'un journal. **Օրագաց**. s. journée (chemin que l'on fait en un jour). **Օրագրագիր**. s. journaliste. **Օրագրագրութիւն**. s. journalisme. **Օրագրամատ**. s. marchand de journaux. **Օրագրիչ**. } s. journaliste. **Օրագրող**. } **Օրագրութիւն**. s. journal (relation jour par jour). [nal. **Օրաբերք**. s. journal quotidien, jour- **Օրաբիւ**. s. journée; fonction de chaque jour; le nombre du jour. **Օրակաճ**. a. de jour, diurne; journalier, de chaque jours; s. journée, salaire d'une journée; — **ով աշխատել**, travailler à la journée. **Օրակարգ**. s. ordre du jour. **Օրակեցիկ**. a. qui vit au jour le jour. [journal. **Օրահաշիւ**. s. compte de jour; **Օրահաս**. V. **Օրհաս**. **Օրածիկ**. va. ajourner. **Օրածում**. s. ajournement. **Օրամաս**. s. service de chaque jour. **Օրաց**. s. javelle, gerbe. **Օրացար**. s. jour néfaste, mauvais jour, jour funeste. **Օրապակաս**. a. qui manque de quelques jours. [jour. **Օրապահակ**. s. sentinelle de **Օրապանիկ**. s. nourriture journalière; pension alimentaire. **Օրապարտեմ**. a. qui vit au jour le jour. **Օրապարձ**. s. salaire du jour. **Օրագի**. a. journalier, quotidien, de chaque jour. **Օրացոյց**. s. almanach, calendrier; — **նայել**, regarder ou consulter l'almanach ou le calendrier.

Օրաւոր. a. diurne, éphémère.
Օրէ. } s. loi; règle, règlement;
Օրէնք. } principe, maxime; usage, coutume, us; institution; *օրէնք կանանց*, règles, menstrues; — *դնել՝ հաստատել* V. **Օրինարել;** *աստուածային՝ յաւիտեան կան՝ բնական՝ քաղաքական՝ դիւ- ուորական հին՝ նոր՝ աւետարա- նական՝ գրաւոր* —, loi divine, éternelle, naturelle ou de la nature, civile, militaire, ancienne, nouvelle, évangélique, écrite; *լստ օրինի, լստ օրինաց, օրինօք*, selon la loi, conformément à la loi ou aux lois, légalement, légitimement, par les voies légitimes, en forme, selon les lois; en bon ordre, dûment, avec régularité; — *մտաց*, principes; — *դնել*, dicter des lois; — *էն շեղիլ*, s'é carter des lois; — *հզորագունին*, la loi du plus fort; — *սը բառ- նալ՝ քնշել*, abolir, abroger une loi; *հաւատք* — *չունի*, il n'a ni foi ni loi; *հակառակ* ou *ընդդէմ օրինաց*, contre les lois; — *տալ*, donner des lois; — *դնել*, faire des lois; — *ը պահել*, observer les lois; *այս* — *դարձալ*, cela est passé en loi.
Օրէնագէտ s. a. qui connaît bien les lois, légiste, docteur en droit
Օրէնագիտական. a. de droit.
Օրէնագիտութիւն. s. législation, droit. [gislatif.
Օրէնագիր. s. législateur; a. lé-
Օրէնագրական. a. législatif.
Օրէնագրել. V. **Օրինարել.**
Օրէնագրիչ. V. **Օրէնագիր.**
Օրէնագրութիւն. s. législation.
Օրէնագանց, Օրէնագանցու- քիւն. V. **Օրինագանց, Օր- ցագանցութիւն.**
Օրէնախօսոր. V. **Օրինագանց.**
Օրէնաւսոյց. s. qui enseigne

les lois, légiste, professeur de droit.
Օրէնագահ. V. **Օրինագահ.**
Օրէնք. V. **Օրէն.**
Օրսօրէ. a. de chaque jour, journalier; V. **Օր.**
Օրինագէտ. V. **Օրէնագէտ.**
Օրինագիծ. s. projet de loi.
Օրինագիրք. s. code; *պատժա- կան* —, — pénal.
Օրինագիր. s. législateur.
Օրինարել. va. établir, faire des lois, être législateur.
Օրինարութիւն. s. l'action d'é- tablir une loi, législation.
Օրինակեց. a. s. celui qui viole les lois, transgresseur, in- fracteur, prévaricateur; — *լսալ*, violer les lois, prévariquer.
Օրինագանցութիւն. s. trans- gression de la loi, prévarication, infraction, contravention.
Օրինակ. s. exemple, modèle; exemplaire, copie; dessin, plan, projet; échantillon, spécimen, montre; gram. paradigme; *գոր* —, — *ի աղաղաւ.* — *իմն*, par exemple; *լստ* — *է*, à l'exemple, à l'instar de; — *տունել*, prendre pour exemple, pour modèle; *իք անձն* — *ցուցնել*, se donner pour exemple, montrer l'exemple de; — *տալ*, donner l'exemple; *իք* — *ով քաջախրել*, encourager par son exemple; *մէկուն* — *իմ հետեւիլ*, imiter, suivre l'exem- ple de qn; *բարի՝ չար՝ չքնաղ՝ գեղեցիկ* —, bon, mauvais, illus- tre ou rare, bel exemple.
Օրինական. a. figuratif.
Օրինական. V. **Օրինաւոր;** ju- ridique.
Օրինականութիւն. s. légalité.
Օրինակաւոր. a. qui accomplit la loi.
Օրինակեալ. a. modelé; copié.

Օրհնակից. va. offrir comme exemple, présenter comme modèle; représenter, montrer; copier, transcrire.

Օրհնակիցի. a. exemplaire.

Օրհնակից. s. copiste.

Օրհնակիր. V. **Օրհնապահ**.

Օրհնակող. V. **Օրհնակից**.

Օրհնապահ. s. qui garde, qui observe les lois.

Օրհնապահութիւն. s. observation des lois.

Օրհնապատմ. a. s. interprète des lois, légiste.

Օրհնապէս. adv. conformément à la loi, légalement; selon l'ancienne loi.

Օրհնաւոր. a. légal, légitime, conforme à la loi, à l'usage; — *ցուցնել՝ կայունցանել*, légitimer, autoriser.

Օրհնաւորական. a. s. légitimiste.

Օրհնաւորականութիւն. s. légitimité.

Օրհնաւորապէս. V. **Օրհնապէս**.

Օրհնաւորի. va. légaliser, légitimer.

Օրհնաւորութիւն. s. légalité, légitimité; légalisation.

Օրհնել. V. **Օրհնադրել**.

Օրհորդ. s. jeune fille, pucelle; mademoiselle, demoiselle; — *Աննիկ*, mademoiselle Annitza.

Օրհորդական. a. de jeune fille.

Օրհորդիկ. s. petite demoiselle, fillette. [fille.

Օրհորդութիւն. s. état de jeune

Օրկանց. V. **Ուրկանց**.

Օրհաօր. V. **Օրհաօրի**.

Օրհաւ. s. dernier moment, le jour de la mort, agonie, mort; destinée, fatalité.

Օրհաւաք. a. mortel, fatal; — *հարուած*, coup —.

Օրհաւական. a. mourant, expirant, agonisant, moribond; fatal.

Օրհաւարակ. s. midi.

Օրհն. V. **Օրհնութիւն**.

Օրհնաբան. a. qui récite des hymnes, qui adresse des louanges au Seigneur.

Օրհնաբանի. V. **Օրհնել**.

Օրհնաբանից. } V. **Օրհնաբան**.

Օրհնաբանող. } V. **Օրհնաբան**.

Օրհնաբանութիւն. V. **Օրհնութիւն**.

Օրհնաք. V. **Օրհնութիւնաք**.

Օրհնաքի. s. lettre de bénédiction.

Օրհնալի. } a. plein de bénédiction.

Օրհնալից. } diction.

Օրհնած. V. **Օրհնեալ**.

Օրհնաւաք. a. qui envoie la bénédiction.

Օրհնաւան. s. chapelet.

Օրհնեալ. a. béni; — *լուս*, eau bénite; — *է Աստուած*, loué soit le ciel; — *դու ի Տեառնէ*, béni sois-tu du Seigneur.

Օրհնել. va. bénir, donner la bénédiction, appeler sur qu. les bénédictions du ciel; bénir, consacrer; bénir, glorifier, chanter des hymnes, louer; bénir, combler de faveurs, de biens, faire prospérer; fig. maudire.

Օրհներգ. s. hymne, cantique.

Օրհներգի. vn. chanter des hymnes, louer, glorifier.

Օրհներգու. V. **Օրհնից**.

Օրհներգութիւն. s. hymne, louange, cantique.

Օրհնէք. spl. bénédictions.

Օրհնից. s. celui qui bénit, qui loue, qui glorifie.

Օրհնութիւն. s. bénédiction; louange, hymne, cantique; bénédiction, grande abondance; don, cadeau; l'Eucharistie, la communion; instruments de musique; — *սրդանայ*, bénédicité; — *օրհնութեանց*, cantique des cantiques; — *ստնել*, recevoir la

- bénédition; recevoir des présents; — *ամու*, donner la bénédiction.
- **Օրհնափնացաբեր**. a. qui porte la bénédiction.
- **Օրհնափնացի**. } a. plein de
Օրհնափնացից. } b é n é d i c i o n s .
- **Օրոր**. s. dodo; berceuse.
- Օրոց**. s. berceau (d'enfant).
- Օրուի**. V. **Պարուի**.
- Օրչիք**. s. salaire d'un jour, journée.
- **Օրոր**. V. **Օրոր**.
- **Օրորի**. va. bercer.
- **Օրորուի**. s. bercement.
- **Օգանի**. V. **Օձանի**.
- **Օգրան**. } s. offrande.
Օգրան. }

Յ

- **Յ** (թե=F, PH.) s. trente-huitième lettre de l'alphabet et trente et unième des consonnes.
- **Յեւ**. s. fez.
- **Յիզիզա**. } s. la physique.
Յիզիզա. }
- **Յիզիզական**. a. physique.
- **Յիզիզապէս**. adv. physiquement.
- **Յորից**. s. florin.
- **Յանցա**. etc. V. **Յացա**. etc.
- **Յրացա**. s. France.
- **Յրացաբնակ**. a. qui habite la France.
- **Յրացապէս**. a. qui connaît le français.
- **Յրացախոս**. a. qui parle le français.
- **Յրացական**. a. français; — *դեսպանատուն*, ambassade — e.
- **Յրացահայ**. a. français-arménien.
- **Յրացահպատակ**. a. s. sujet français.
- **Յրացամայ**. a. s. gallomane.
- **Յրացամայութիւն**. s. gallomanie.
- **Յրացասուր**. a. s. gallophile, francophile.
- **Յրացասեաց**. a. s. gallophobe, francophobe.
- **Յրացասեցութիւն**. s. gallophobie.
- **Յրացացի**. s. Français.
- **Յրացարեւ**. adv. en français; s. le français, la langue française; — *դեսպանութիւն*, savoir, parler français; — *լեզու*, la langue française.
- **Յրացանիք**. sf. Française.
- **Յրացի**. s. franc (monnaie).
- **Յրացիգերման**. a. franco-germain, franco-allemand.
- **Յրացիկանու**. a. franco-russe.
- **Յրերի**. va. faire ou produire le frou-frou.
- **Յրերից**. s. frou-frou.

UNIVERSITY OF C

YC123872

Ֆրանս-Հայ	ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ	250
Ֆրանս-Հայ	ՏԷՄԵՐՃԻՊԱՆԵԱՆ,	2000
Անկիոճայ	ՓԱՓԱԶԵԱՆ	3000
Հայ-Ֆրանս	ՏԷՄԵՐՃԻՊԱՆԵԱՆ	500
Հայ-Ֆրանս	ԼՈՒՈՒՆԵԱՆ ԲԱՍՄԱԶԵԱՆ	1000

ԴԻՄԵԼ

ՅԱԿՈԲ ԱՅՐԱԼԱՄԵԱՆ

Նստը օսմանիւ հաստիս թիւ 32

Ի Ա Ք Ա Ն Պ Ո Ւ Լ

ԳԻՆ 20 ՈՍԿԻ